

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی

زنجیره ی روشنبیری

*

خاوهنی ئیمتیان: شهوکت شیخ یه زدین

سه رنووسه ر: به دران نه همه ده هبیب

ناونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولبیر

سه رجه می به ره همه وه رگبیر دراوه کانی

شاکر فهتاح

کتیبی جه وته م

سەرجه می به رهه مه وه رگیڤ دراوه کانی

شاکر فه تاح

کتیبی حه وته م

رێکخستن و لیکۆلینه وه ی
ئه حمه د سه ید عه لی به رزنجی

ناوی کتیب: سەرجه می به رهه مه وه رگیڤ دراوه کانی شاکر فه تاح - کتیبی حه وته م
دانانی: شاکر فه تاح
رێکخستن و لیکۆلینه وه ی: ئه حمه د سه ید عه لی به رزنجی
بلاوکراوه ی ئاراس - ژماره: ۵۷۷
ده رهیتانی هونه ریی ناوه وه و به رگ: ئاراس ئه کره م
هه له گری: دلشاد مسته فا + ئه حمه د سه ید عه لی به رزنجی
سه ربه رشتیبی چاپ: ئاوپه حمانی حاجی مه حموود
چاپی به که م، هه ولیڤر - ۲۰۰۷
له کتیبخانه ی گشتیبی هه ولیڤر ژماره (۴۷۶) ی سالی ۲۰۰۷ ی دراوه تی

هونه ره گانی ژیان

هونەری دلداری

نووسەری: ئەندری مۆروا
وەرگێڕانی لە ۱۹۶۷/۳/۴

دلداری چیه؟...

ئایا هونەرە، یان، ئارەزوویەکی سروشتیه؟

ئەگەر بمانهوی وەرانی ئەم پرسە بدهینهوه، پێویستە لە پێشەوه ئەم پرسە لە خۆمان بکەین: هونەر چیه؟

بەلای (بیکۆن) هوه وایه: که «هونەر له تیکه‌لبوونی مۆرۆف و سروشتهوه دروست بووه». له راستیدا له بابەت (هونەر) هوه له‌مه راستتر و وردتر نه‌گوتراوه. بۆ وینه ئیمه له هونەری وینه‌کێشاندا وامان چاو پێ ده‌که‌وی که سروشت که‌رسته‌ی خاو بۆ وینه‌که ده‌خاته به‌رده‌م وینه‌کێشه‌که: دره‌خت و گۆل و زری و پرووناکی و پرووی مۆرۆفی پێشان ده‌دات... پاش ئەوه وینه‌کێشه‌که‌یش دیت، ئەم که‌رستانه له شێوه‌یه‌کی وادا رێک ده‌خات که که‌سانی تر چاویان پێ بگه‌شێته‌وه مێشکیشیان پێ بگه‌سێته‌وه... له هونەری چیرۆکیشدا، دووباره سروشتمان وا دیته پێش چاو که هه‌چی که‌رسته‌ی چیرۆک هه‌یه ده‌یخاته پێش دەم چیرۆک رێکخه‌ره‌که: تاسه و ته‌زوو و ئاره‌زووه پر خۆشه‌کان و، ئاره‌زووه پێچه‌وانه‌کان، تاوانه‌کانی مۆرۆفی پێشان ده‌دات... چیرۆک بێ‌ژه‌که‌یش هه‌چی بۆ نامینێته‌وه ئەوه نه‌بێ، که ئەم که‌رسته‌ خاوانه تیکه‌ل به‌یه‌کتري بکات و، له شێوه‌ی مه‌رگه‌ساتیکی جه‌رگه‌پر دا بپێژێ، که کار له دڵ و ده‌روون بکات...

هه‌روه‌ها له (دلداری) ییشدا، که ئەمیش هونەرێکه له هونەرەکان سروشت که‌رسته‌ خاوه‌کانی بۆ ئاماده‌ ده‌کات مۆرۆفی بۆ ده‌کات به‌دوو ره‌گه‌زه‌وه: یه‌کیکیان نیر، یه‌کیکیان مێ. له هه‌ردوو ره‌گه‌زه‌که‌ییشدا ئاره‌زوویه‌کی سروشتی داده‌مه‌زێتی بۆ پاراستنی ره‌گه‌زی مۆرۆف... پاش ئەوه، هه‌رچی ماوه به‌جیتی ده‌هیلێ بۆ مۆرۆف خۆی، که به‌ئاره‌زووی خۆی ئەم که‌رسته‌ خاوانه قالد و پوخته بکات و بیخاته شێوه‌یه‌کی واوه که له‌گه‌ل جیگا و کاتدا رێک بکه‌وی... جا ئەگه‌ر هۆشی مۆرۆف ئەم کاره‌ی نه‌خستایه سه‌ر شانی خۆی، دلداری مۆرۆقیه‌تی هه‌روه‌ک سه‌ره‌تاکه‌ی بریتی ده‌بوو له کارێکی لنگبازی ساکار، به‌چه‌شنی ئەو

دلدارییه‌ی که له ناو سه‌گه‌کان یاخود به‌رازه‌کاندا هه‌یه!... ئەگه‌ر له دلداری ناو گیانله‌به‌ران وردبینه‌وه و، سه‌رنجێکیش بده‌ین له نامه راست و ره‌وانه‌کانی دلداری مۆرۆف، ئەوسا تێ ده‌گه‌ین که له ناوه‌ند دلداری سروشتی و دلداری هونەرماندا چەند جیاوازی هه‌یه. به‌بۆنه‌ی ئەمه‌وه چیرۆکی ناوازه هه‌یه بام بپێگێڕینه‌وه. ده‌لێن: باوکیک چووه‌ته نووسراوه‌یه‌که‌وه، نووسراویک بکڕیت بۆ کچه‌که‌ی، که پێی گوتبوو بۆی بکڕیت. کاتێ که نووسراوه‌که‌ی په‌ره په‌ره ته‌ماشاکرد، له نووسراوه‌یه‌که‌ی ئافره‌ته‌که‌ی پرسى: تو بلی خانی، نووسراوه‌که له بابەت که‌ینه‌وه‌یه‌ی ره‌گه‌زاییه‌وه نه‌دوی؟. ئافره‌ته‌که‌یش له شێوه‌یه‌کی وادا وەرانی دایه‌وه که ده‌یویست دلداری بکات، گوتی: «نه‌ گه‌ورم له‌و بابەته‌وه نادوی!... نووسراوه‌که بریتیه‌ی له چیرۆکی دلداری!...».

هۆیه‌کانی دلداری

جا بۆ ئەمە‌ی له هونەری دلداری تێ بگه‌ین، پێویسته له‌سه‌رمان وەرانی چەند پرسێکی سه‌ره‌تای بده‌ینه‌وه:

(یه‌که‌میان) ئەوه‌یه: که بۆچی مۆرۆف ته‌نیا یه‌ک که‌سی دیاریکراو هه‌لده‌بێژێ و هه‌موو هۆشێکی خۆی ده‌خاته سه‌ر ئەو و له‌م رووه‌وه بایه‌خ به‌ هه‌چ که‌سێکی تر نادات؟
بۆ ئەم پرسه‌ دوو وەرانی هه‌یه:

(یه‌که‌م): ئیمه له چەند تاویکی تایبه‌تی ژیاغاندا - به‌تایبه‌تی له ده‌می هه‌رزه‌کاری و ته‌مه‌نی په‌نجا سالی‌دا - هه‌ر له خۆمانه‌وه، ئاماده‌ی دلداری ده‌بین... ته‌نانه‌ت لاوه‌که‌ وای لێ دێ، ئەگه‌ر بێتو کچێکی ده‌ست نه‌که‌وی خۆشی بوێ و دلداری له‌گه‌لدا بکات له‌ناو مێشکی خۆیدا ئەو کچه‌ دروست ده‌کات! کچه‌که‌یش ئەگه‌ر لاویکی ده‌ست نه‌که‌وت گرفتاری تیری ئەقینی بێ، پاله‌وانه‌کانی چیرۆکه هه‌لبه‌سته‌کانی به‌دلدادا ده‌چێ، یاخود چه‌ز له ئەستیره‌کانی سینه‌ما ده‌کات، یان مامۆستا‌کانی خوتیندنگای خۆش ده‌وی!... له‌مه‌یشه‌وه تێده‌گه‌ین، که هۆی دلداری «لاویتی» خۆیه‌تی که له هه‌موو هۆیه‌کانی دلداری به‌هه‌یتره‌!... چونکه له تافی کورپنی دا له‌شی مۆرۆف تینووی نیوه‌که‌ی تری خۆی ده‌بێ. جا لاویتییه‌که‌یش هانی خاوه‌نه‌که‌ی خۆی ده‌دات که بکه‌ویتته‌ داوی خۆشه‌ویستی به‌که‌م که‌سێکی (په‌سند) هوه که کاره‌ساتی رۆژگار بیخاته به‌رده‌می!... هۆیه‌کی تری دلدارییه‌ی بریتیه‌ی له‌و «جیگا و رینگا» یه‌ی که ژن و پیاو بۆ یه‌که‌م جار چاویان به‌ یه‌کتر ده‌که‌وی له ناویاندا... بۆ وینه ئەوانه‌ی شه‌رمان، به «ناچاری» ده‌که‌ونه ناو جه‌ربه‌زه‌ی دلدارییه‌وه،

وهك ئهوهى كه له ژمارهيهكى گهورهى ئافرهته فهره نسييهكان قهوما كه له دهى شوڤشدا خرابوونه بهنديخانهوه. ئهوه ئافرهتانه له پيشدا هه موو ژنى داوڤن پاك بوون. بهلام كه له بهنديخانهدا چاويان به پالنه وانه كاني شوڤش كهوت، ئاماده بيبان بو دلدارى زيندوو بووهوه. كه چى له وه پيش كوژابوووه... گه ليك وڤنهى جوڤى جوڤيش هه يه كه ئافرهت كيش دهكات بو باوهشى پياو. وهك ناوبانگى پياوهكه، يا خود سامانهكهى، يان هڤز و دهسه لاتنهكهى، يا خود وڤنه كاني ترى سهر كه وتن كه پياوهكه له شپوهيهكى شهنگوشوخ و گه شدا دهخه نه پيش چاوى ئافرهتهكه، كه هه موو نهنگى و كه موكوورپيهكى پياوهكه داده پوڤشى... گه لى جارى وايش هه يه كه سهرگرنتى جه ره زه يهكى فرۆكه وانى له ئاسماندا، يا خود سهر كه وتنى لاساييكه ره وه يهك له چيرۆكيتكى لاسايى كردنهوه، يا خود هى سينه مادا، يان ده رچوونى وه رزى شكارىك له گره وڤىكى وه رزى شدا، يا خود ده ركه وتنى هونه رمه ندى و تاريڤتريك له و تاريكى زرننگارى، يان ويژه بيدا... ده بڤته هوى ده ستپتكردى خوڤه ويستيهكى گه رموگوڤ و ته وژمدار كه هه ر به ره له ستپتكي بڤته رڤى به سهرىدا باز ده دا!...

خوڤه ويستى له يه كه م چاوپيڤكه وتنه وه؟

بهلام وه رامىكى تر، يا خود ليكدا نه وه ڤىكى تريس هه يه بو پيڤكه اتنى خوڤه ويستى... ئه مه يش هه ر له كاره ساتى «چاره نووس» دهكات، كه كه س ناتوانى هۆيه كاني روون بكاته وه، يا خود ته وژمه كهى به ره به ست بكات!... ئه مه يش به زورى له گه ل ئه وه جوڤه خوڤه ويستى گورجوگوڤه دا رىك ده كه وڤى كه پڤى ده لڤن: «خوڤه ويستى يه كه م چاوپيڤكه وتن!».

ئه وانى ئه مه پيشبينيانه، چيرۆكيتكى هه له به ستراوى كوڤى يوڤانى ده هڤننه وه به به لگه، كه به كورتى ده لڤن: له «سهره تاي دروستكردى جبهاندا خوداكان مرۆڤيان كردوه به دوو كه رته وه. ئيتر له وساو هه ر كه رتهى به دواى كه رته كهى ترىدا ده گه رڤى. جا ئه گه ر هاتوو ئه وه دوو كه رته له شوڤتپيڤدا چاويان به يه كتر كه وت ئه وه شه پۆله به هڤزه توندوتپه كه پڤى ده لڤن «خوڤه ويستى به كه م چاوپيڤكه وتن»، يا خود «تيرى دلدارى» له ناوياندا دڤت و ده چڤى... ئيتر ده موده ست هه ره كه بان وا هه ست به خوڤى دهكات، كه ئه ويتر به جوانييه كهى خوڤى داگيرى كردوه، به شهنگوشوخى و خوڤن گه رميه كهى و گوڤهى چاوبه ستى كردوه و، دلى سه ندوه. ئه وه تاوه نازداره يش كه له گه ل ئه ودا رايده بوڤرڤى، وهك خوڤى له به هه شتا بڤينى وايه!... به م رهنگه: گرفتارى دلداريه كهى ئه وه ده بڤى و، به هه موو هه ست و

تاسه و ته زوويه كى خوڤه وه هۆگرى ده بڤى، بڤى ئه مهى خوڤى پڤى بگيرڤى... جا له و كاته دا كه گرفتارى ئه وه دلداريه ده بڤى، به لايه وه وايه كه دهنگى دلداره كهى هه ر له ساز و ناواز دهكات، كه گه توگوڤى دلخوازه كهى بڤيڤيه له چاوبه ستكرديتكى په سندن... ئه وه دلداريه يش كه به م رهنگه بڤى و به سايهى سهر سوڤرمانى هۆش و ئاره زوى له شه وه پيڤكه اتڤى، به خوڤه ويستيه كى بڤى هاوتا داده نڤى كه بوژن و پياوه كه هه ر دوو كيان خوڤيه كى ته واز پيڤكه ده هڤنڤى. هه روه ها خوڤه ويستيه يش له ناوه ند دلته نگى و دلناخوڤشيدا ناژى، له ناو ده چڤى!... هه نديتكى تريس هه ن، به لايانه وه وايه كه ئافرهت له لاي ئه وه پياوه خوڤى له كامه رانى ده بڤنڤى كه چست و چالاك بڤى و رهنج بدات. پياويش ئه وه كه مه رانييهى له و ژنه وه ده ست ده كه وڤى كه خاوه نى هه ست و تاسه بڤى و له ژيڤر فه رمانى ئه ودا بجوڤلڤته وه دوور نييه كه زۆريه ئافره تانيس به لايانه وه وايڤى كه ئه وه ميڤرده بڤى هاوتايه ئاواتى بو ده خوازن و خه وى پڤوه ده بڤن، ئه وه كه سه بڤى كه ماوه يان ده دات سوارى ملي بڤن. به لام ئه وى راستى بڤى ئه وه يه كه هڤچ ئافره تپيڤك چيشكهى كامه رانيه نه كردوه له گه ل پياويكى ترسوڤى بڤده سه لاتدا. هه روه ها هڤچ پياويڤكيش كامه رانيه راسته قينهى ده ستگير نه بووه له گه ل ژنيڤكدا كه «نڤره كى» ژيايى له گه ليدا و كه موكوورپيشى هه بوو بڤى له ژنيڤيدا!... له راستيدا كه م هه لده كه وڤى، رۆژگار رڤى بدات به مرۆڤ كه به ئاره زوى خوڤى و سه ره ستانه هاويه شى ژيانى خوڤى هه لڤيڤرڤى. ئه مه يش بو ئه و چاكه. چونكه فه رماندارى ئاره زوى دل، له م رووه وه، هه رچه نده به هه ليشدا بچڤى، به لام ئه نجامه كهى بڤوه يتره له ئه نجامى فه رماندارى هۆش و زيڤه كى!... كه سيڤكى ژيڤيش، كه يه كيڤك ده بڤنى و به دلڤيدا ده چڤى له وانه نييه كه له خوڤى بڤرسڤى: «ئايا رڤى بده م به دلڤم ئه م كه سهى خوڤى بوڤى؟»... چونكه خوڤه ويستى راسته قينه ده بڤى له دلڤه و بڤته ده رڤى، پيش ئه مهى هۆش بڤيرى لڤى بكاته وه. له داڤكوونى خوڤه ويستيه يش، وهك له داڤكوونى هه موو گيانله به رىك، سه رتاڤاى كارپيڤكه له كاره كاني سروشت. هه رچى كارى مرۆڤيشه له م رووه وه، كه خوڤمان پڤى ده لڤين «هونه رى دلدارى» له دواى ئه وه وه دڤى. ليڤره يشدا ئيمه واى به چاك ده زانڤن كه ئه وده مهى ئه م هه نگاوه ده ست پڤى دهكات، به دروستى، ديارى بكه ين. واتا ئه وده مهى كه هونه رمه نده كه ده ست دهكات به دارپشتنى ئه وه كه رهسته خاوانهى كه سروشت پيشكه شى كردوه...

خۆشەويستی چۆن دەست پى دەگات؟

(ستاندال) لە نووسراوە خۆشەويستەیدا کە ناوی ناو «هونەری خۆشەويستی» دەلێ: «خۆشەويستی، بەجۆریکی تێکرایى ئەو کاتە دەست پێدەگات کە لە ناو دەرووندا «لیک کەوتن»-یک پەیدابى، بەهۆی کارى ئارەزووی دڵەو، یاخود بەهۆی پەسندکردن یان ناوبانگەو. بۆ وینە ئیمە لە چیرۆکە بەناوبانگەى (تۆلستۆی)دا، «ئاناكارینا» واما چاوپێدەكەوى، کە کاتى پالەوانى چیرۆکە «فیرۆنیسكى» چاوى بە «ئاناكارینا» دەكەوى و کاروانى سەر رینگى ئاسنە بەجى دەهێلێ، بەدەم بێرکردنەوێهەى قوولەو لە خۆى دەپرسى: «چەند جوانە ئەم ئافەرە؟ تۆ بلێى مەبەسى چى بووى و هەر تەماشای دەکردم؟!...» .

بەلام لە چیرۆکە ناسراوەى «بلاک»دا کە ناوی (ئۆجینی گراندى)یە، ئیمە پالەوانى چیرۆکە، (شارل)مان و چاوپێدەكەوى کە رۆژیک لە رۆژان دەكەوێتە ناو ژيانى كچه كەى ئاپۆى خۆیەو، لە وینەى پیاویكى سەرگەردانى دلتشكاو. ئیتر لەو کاتەو، كچه كەىش تووشى داوى ئەقینى ئەو دەبێ و ئەو دلدارییە بەرنادات تا دەچیتە گۆرەو!... جا ئەگەر ئەو «لیک کەوتن» کارى خۆى کرد و توانى رووى مرۆف وەرەگێرێ بۆ سەر ئەو کەسە، «دوورکەوتنەو»ى کەسە دەبیتە هۆیەكى گەنگ بۆ گەشەکردنى دلداری و دامەزراندنى لەناو دڵ و دەرووندا. ئەمەیش لەبەرئەوێهە کە دەسلالتى هەرە گەورەى ئافەت لەوهدایە کە لە گەشتى خۆى دوا بکەوى، یاخود لە پیاووە دووربکەوێتەو. چونکە چاویکەوتنى کور و کچیک «کە لە یەكەوتنى»، یاخود گرفتارى یەكتر بووبن، لە سەرەتای دلداریدا، یارمەتیی ئەو دەدات کەموکوورى و شۆینەکانى كزى و بێدەسەلاتییان دەربکەوى... کەچى دوورکەوتنەویان لەم سەرەتای خۆشەويستییدا، دەبیتە هۆى ئەوێ کە هەر کەسەیان پڕ بەدل ئاوات بخوازیت ئەوێترى دەست بکەوى... تەنانەت هەرەك فریشتەى ناو بەهەشتى دیتە پێش چاوى!... (ستاندال)یش بەم هەنگاوى دلدارییە دەلێ: «هەنگاوى بلوورین». چونکە بەلای ئەووە لە پارچە تەختەیهك دەگات کە تا ماوێهەك لەناو کانیكى خویدا داڤرێ. تا بلوورە بریسکەدارەکانى خوییه کە دايدەپۆشن و دەبخەنە شپۆهێ بەردە بەنرخەکانەو، بەخۆیان و پرشنگەکانیانەو...

چاویکەوتنى دووهم

جا هەر کاتى ئەم «هەنگاوى بلوورین»ە تەواو بوو، خۆشەويستە کە لەبەرچاوماندا دەبیتە یەکیكى ناسک و ناوازه کە زۆر لە ژوور راستییى خۆیەو دەووستى. لەم روووە (مارسىل پروست) کە وێژەوانىكى پێشینیانە دەلێ: «هەر کەسى لە ئیمە دەست بکات بەدلداری، لە راستیدا کەسىكى راستەقینەى خۆش ناوى. کەسىكى وای خۆش دەوى کە نەبوو، و، بەلام لە میشكى خۆیدا دروستى کردوو. ئەو جوانییەیش کە ئیمە بەلامانەو وایە خۆشەويستە کەمان هەیهەتى، لە راستیدا سەرچاوەکەى چاوەکانى خۆمان، نەك وینە و شپۆهێ ئەو!»...

جا لەپاش ئەمەى ئەم هەنگاوى «دلداریى بلوورین»ە لە دەمى دووربى خۆشەويستدا تەواو دەبێ، ئیتر وای لێ دێ کە بتوانى بێر لە چاویکەوتنىكى دووهم بکرتیتەو لەگەڵ دلتخاوزدا ئیتر ئەو ترسەیش نامىنێ کە ئەم دووهم چاویکەوتنەو زبانی بێهەشى بەخۆشەويستییه ساواکەیان... ئەمیش لەبەرئەوێهە، کە لەو دەمەدا تاسە و تەزوو کەمان ئەو دەخاتە سەر ئەستۆى خۆى کە وینەى راستەقینەى خۆشەويستە کەمان لەبەرچاوى بشاریتەو، و، ایشمان لێ بکات کە هیچ وینەیهك نەبین، ئەو وینە «بلوورین»ە نەبى کە پرشنگ دەدات لەناو ئەندیشەماندا، ئەو ئەندیشەیهى کە هەر خۆى ئەو وینە بریسکەدارەى کیشاوه. هەرەها وایشمان لێ دەگات کە گەتوگۆ و قسەکاڤان بەرگوى نەكەویت کە هۆشیکى پڕووپوچى ناشى پێشان دەدات. هەرەها هیچ خەوش و کەموکووربیهكى خۆشەويستە کەمان نەبیتە بەرچاوى... ئەمەیش سەبارەت بەوێهە کە خۆشەويستی ئەم هەنگاوى دووهمە لە دەروونى خۆمانەو هەلدەقولى نەك لە دەروو، جا لەم دەمى دووهمەدا دلداری، بەجۆریکی تێکرایى، هەر لە مەبیتى کامەرانى دەگات کە روون و پاک و بێگەرد بێ. ئەوئەو هەیه، ئاگر بەگروبلتسەیهو نامینیتەو، هەتا دارى نەكەیتە سەر. لێریشدا سووتەمەنى خۆشەويستى بریتىیه لە هیوا و تیزکردنى دلداری، لە هەر جۆرێکدا بێ: - بەتیلایى چاوى تەماشاکردن بێ، یان بەدەستگوشین، یاخود بەپیداھەلدانى خۆشەويست...

گومان گرفتاری زیندوو دهکاتهوه

جا نه گهر ته م کردهوه بزویته رانه که وتنه برهوه و، بۆ یار ناشکرا بوون، ئەوا له باتی خوشه ویستی یه کلابی، خوشه ویستی بهرامبهری پهیدا ده بۆ. ئەو نده ههیه ته گهر هاتوو دلداره که له ئەندازه به دهر جیتی خۆی له دلای یاره که یدا خوش کرد، دوور نییه که خوشه ویستی به یان به پیتچه وانیه مه بهس دهر بچۆ، ههر به جارێک له ناو بچۆ!... چونکه لای زۆر کهس خۆرشتی دلدارای بریتییه له گومان بردن و هه لگه رانه وه هه موو ده می له ناو هه روو ساردی و گهر میدا. زۆر جاریش وا رێک ده که وێ، که ئەم باره فری نییه به سه ر تاسه و ته زووی راسته قینه ی دلداره که... به م ره نگه دلداره که دوور نییه جووله یه کی یاره که ی خۆی به سوو ک کردنی خۆی بزانی. که چی دوور نییه جووله یه به هۆی شهر منی یا خود گیان سوو کی ی یاره که وه رووی دابی... بهرامبه ر ئەم کرده ویه، ره نگه سه ر چلپی دلداره که، که ههر له سه ر چلپی بالبازی نه ینی ده کات، بوو پیتته هۆی لیکدان هوه ی ئەو ئیش و تازاره که له سه ر ئیش هوه په یدا ده بۆ، که نیشان ه ی روودانی کاره ساتی ناخۆشه. بێجگه له مانه که لیک شتی پر و پوو چی تریش هه ن، تیکرا خوشه ویسته کان زۆره ی بریاری خۆیانی له سه ر ده دن... که ته ماشا ده که ی تیلایی چاو و، وشه کان شی ده که نه وه. بۆ نیشان ه بزوو ته وه کان هۆ ده دۆزنه وه. بێجگه له وه به هه زار لادا بریاری ده ورات، ههر بۆ ئەمه ی هۆی ئەو روو ساردییه بزانی که له یاره کانیا نه وه رووی داوه. جا ههر چه ند ئەو هۆیه به لای خوشه ویسته که وه شاراوه بپیتته وه - که له راستیشدا نه هۆ هه یه و نه روو ساردی - دلداره که زۆر تر بیر له یاره که ی خۆی ده کاته وه خوشه ویستی یاره که یشی زۆر تر ده چیتته دل و هۆشه وه. چونکه ههر خوشه ویستی به که له گلارایی دل وه په یدا بۆ، ههر له و درکه ده کات که ههر چه ند مرۆفه که خۆی پتیه خه ریک بکات و دهری به ینی ئەو زۆر تر بچیتته ناو له شیه وه!... که واته هه لگه رانه وه، گر ده دا به ناگری دلدارای... ئەو پیاوه یش که خۆی ده خاته به رجنگی ئافره تیک ی چه واشه کار، ههر له و پشیل به ده کات که له گه ل گه ل ه موو یه کدا یاری ده کات، که لپی دوور ده که ویتته وه نزیک ده خاته وه له خۆی، که لپیشی نزیک ده بیتته وه دووری ده خاته وه له خۆی!... دوکه وتن به دوای دووردا و، راکردن له ده ست نزیک، خوویه کی سروشتییه له مرۆفدا. له مه دا ئەو یش ههر له پشیل ده کات!...

به لām وه که دهر ده که وێ، ههر کاتج ئافره ت ئەم چه که ی له ئەندازه به دهر به کاره ینا له گه ل دۆستی کی دا، زۆر جاری وا هه یه ته نجامی خراب دهر ده چۆ و به مه به سی خۆی ناگات.

چونکه له جیاتیی ئەمه ی گر و بلتسه به خوشه ویستی به یان بدات، خوشه ویستی به یان له ناو ده بات. (ریکامییه) که خاتوونیک ی به ناوبانگ بووه له دلداریدا، ئەمه ی لی روودابوو له گه ل دۆسته که یدا (بنیامین کۆنستان)، که چیرۆک هه لبه ستیک ی ناسراو بووه. ئەم دلداره به سه زمانه له چیرۆکه نه مره که ی خۆیدا که ناوی (ئه دۆلف) ه ئەم کاره ساته ی به درتژی گپراوه ته وه، که له راستیدا چیرۆکی دلدارای نووسه ره که خۆیه تی!...

ئافره ت هین ده په رسی و سامان!

لیره دا پرسیک دیتته میتشه وه:

ئه گهر هاتوو پتیا ویک چه زی له ژنیک کرد، به لām ژنه که چه زی له و نه کرد، ناخۆ ه یچ هۆیه که هه یه دلای ئەوی پچ نه رم بکری؟، وه رامدان ه وه به پتی شوین و سه رده م ده گۆری:

له سه رده مه سه ره تاییه کانی کۆندا، پیاو چه کی هیزی له شی به کار ده هینا. کابرا که چه که ی ده فراند و دووری ده خسته وه له مائی باوکی. ئەو بیته!... دوور نییه ئەمه یش له به ره وه بچ که ئەو دلداره ههر ئەوی هه لبژارد وه له ناو کچاندا. که چه که هه ست ده کات که دۆسته که ی به م هه لبژارد نه ی سه ری به زر کردۆته وه. یا خود له به ره وه بچ که پیاوه که، تازه بوو به خاوه ن و گه وره ی، به زۆری بازووی خۆی داگیری کرد و ملی پچ که چ کرد!

به م ره نگه چه کی هیزی له ش رینگایه ک بوو بۆ پیاو که بیگه ینی به مه به سی راهینانی یاخییه وه به مملکه چییه وه بۆ خۆی. به لām ئەمه له سه رده مه کانی زۆر کۆندا بوو... به لām له سه رده مه کانی دواییدا چه کی گه نج و سامان و هیزی گیانی هاتنه ناوه وه، وه ک ناوبانگ و ده سه لات... له سه رگوزه شته یه کی یۆنانیدا «جۆپسته ری خودا ده بینین، به هۆی ئەوه وه یاره خوشه ویسته که ی خۆی، «دانا» ی ده ستگیر بووه، که خۆی گۆریه و به رگیکی ده وله مه ندانه ی له به ر کردوه و به زتیر یاری کردوه!...

به لām خوشه ویستی ئافره تی به دیلگیرا بۆ گه وره که ی خۆی، له وانه نییه که له خۆیایی بوونی پیاویکی تازاد و سه ره رز دا مریکیتته وه. چونکه له راستیدا ئیمه و امان ده وێ که ئافره ت «ئیمه هه لبژیتت»، نه ک به نا به دل «له گه لمان گوزه ران بکات»!... داگیر کردنی تازاد و سه ره ست بۆ. له به ره وه که م هه لده که وێ، خونکار که نیزه که کانی خۆی بوێ. و اتا بیته دلداریان. چونکه ئەوانه له به ندیخانه دان، هیچیان به ده ست نییه!...

که چی پیتچه وانیه ته وای ئەمه یش ههر راسته... چونکه ئەو ژنه ی له هاویندا، هه موو

رۆژئ دەچئ بۆ گوئ ئاو، بۆ مه له كردن، كه مه هه لده كه وئ به خو شه و يستیی كه سێك گرفتار بكات، يا خود تاسه ی پیاو به ته وای بیزوینئ. ئەمەیش هەر له بهر ئەوهیه كه ژنه كه بهر له لایه و هه موو كهس ته ماشای دهكات كه ئەمەیش له ئەندازه دهچیتته دهروه! بۆچ له سه رگرتنی دلداریدا هه یچ خو شیهه ك دهچنژئ، كه په رده لا بیری و په رژین هه لبگیرئ و، هه یچ ئاپروویه كیش به ژنه كه وه نه مینئ كه چه قی رێگای لئ بگری...؟

به لام كه ژنه كه به گران دهست بكه وئ، ده بیته ئامانجێك بۆ پیاو كه، به كو ئی دله وه راوه دووی ده نئ. بۆ مینه لاوێكی هه رزه كار كه دلی ده چئ به ئافه رته تێكی لاساییكه ره وه ی وادا كه هه ر له سه ر ته ختی لاساییكردنه وه كه دیوه تی، هه ر له خو یه وه كرده وه و په وشتی وا به جگار ناوازه ی بۆ دروست دهكات، كه هه ر چه ند گو ئی له دنگی بی و چاوی له رووی بی، وا دیتته پێش چا و كه ئەو كرده وه و په وشتانه ی هه یه. كه چی له راستیدا هه یچ كرده وه و په وشتیكی له وانه ی نییه. كاتئ كه ئافه رته كه ده بینئ لاسایی یه كێك له چیرۆكه كانی (دیۆسیه) یا خود (شكسپیر) دهكات وه، به لایه وه وایه: ئەو كه سه ی ئافه رته كه لاسایی دهكات وه، هه رچی چاوبه ست و دل كیش كرنێكی هه بئ له و ئافه رته دا كو بۆ ته وه. كورده كه ناشی و نه شاره زا ده ییتته وه له كه سایه تیی راسته قینه ی له چرچولۆچه كانی ده موچاوی كه چرا خانی به زمگا كه ده یشار نه وه هه روه ها هه یچیش نازانئ له بابته دلخرا ییی ئافه رته كه وه، یا خود كه شوفش و له خو یایی بوونه كه ی. ئەمەیش له بهر ئەوهیه كه هیشتا له گه لیدا نه ژیا وه تا تیی بگات. له م بابته وه، (باירוئن) ده لئ:

«ئوه بۆ تو ئاسانتره كه مېریت له پیتا و ئەو ژنه دا كه خو شت ده وئ، له وه ی كه له گه لیدا بژیت!».

هه روه ها ئەو كچه ییش كه گرفتاری ئەقینی چیرۆكنووسێك ده بی، هه رچی كرده وه گه وره كانی پاله وانه كانی چیرۆكه كی هه یه، له ویدا ده بینئ، به لام ئاگای له وه نییه كه باداری جومگه كانی، له شی له كه لك خستوه، كه ورگی تووشی نه خو شیی خواردن ساز نه كردن بووه، له بابته گێژوو ئیژی و ته مه لئیی ئەو چیرۆكنووسه ی شه وه هه یچ شتێك نازانئ، نه خوازه لا سه رگه رمی و تووره ی بییه كه ی.

به كورتی هه رچه ند مرۆف به گران ده ستگیرئ، ئاسانتر په سندن كردن و به دل دا چوونی كه سانی تری ده ست ده كه وئ.

هونهری دلدارى

جا ئەگه ر وابئ، به پیتی ئەو ده ستوورانه ی ناومان بردن، ئەمه باشه بۆ دلدار، كه هه ر چه ز دهكات به خو شه و يستراوی بمینیتته وه خو ی به یلئیتته وه به نه ناسراوی؟

كهس ناتوانئ ئەمه بلئ. چونكه مرۆقی گرفتار به دلدارى زۆرى پتیی هه ست به ئاره زوویه كی به هیز دهكات له دلی خویدا، كه خو شیی خو ش بوستری له لایه ن یاره كه یه وه كه واته دلدار به هۆی چیه وه ده گاته ئەو مه بهس و ئاره زووه ی خو ی؟ هه تا سه رده می كۆن بوو، ئافه رته جادوو گه ره كان هه ندئ ده رمانی چاوبه ستر دنیان ده دا یه، كاری خو ی به ته وای ده كرد. هۆنراوه كانی كۆن كه له بابته سه رده می «ئو ئفید» و «تیسو كریس» وه ده وین، په نجه بۆ ئەم ده رمانی جادوو ده كیشن. ته نانه ت له م چه ر خه یشدا، له ژوره سووك و ریسوا كانی هه ندئ گه ره كانی شاره كانی [پاریس] و [له ندهن] و [نیوبورك] دا، هه ندئ پیتریژی گرژ و مۆن ده بینن، كه هه یچ رۆژێك نییه به سه دان جار ئەم پرسه پر له سه رگێژی و گلاراییه، له دم لاوه كانه وه نه بیه ن: «چی بكه م تا خو شی بویم؟» جا له م رووه وه، به سه رها ته كانی مرۆقا یه تیی دوور دوت هه ندئ رێگا و هه لسان و دانیشن و، خو نواندن و، فیلئ تایبه تیمان پیشان ده دن، كه ئیمه به هه موویان پتیه كه وه ده لئین «هونهری دلدارى». هه ندیكیان ئەمه نده ساكارن ته نانه ت گیانه به رانیش به شیان تییاندا هه یه هه ندیكیشیان گران و پتیشكه وتوانه ن، ته نیا میشكى مرۆف دا به ییان و پیتی لئ بردوون.

ئهمانه گرن گرتین پین بۆ [دلدارى]:

به كه م: خو رازاننده وه

به كار هیتانی رێگه ی خو رازاننده وه، له هه موو رێگا كانی دل كیش كردن زۆر تر بلا بو ته وه. هه رچی سه روشته، له م بابته وه، پتیش ئیمه كه وتوه. ته ماشای گوله كان بكه. به هۆی په نگا و په نگی خو یانه وه په پوله و میتش و مه گه ز كیش ده كه م، بۆ ئەمه ی له كاتی خویدا تووی نیرومئ تیکه ل به یه ك بی. هه ندئ په پوله و جروجانه وه ری تریش هه ن به شه و خو یان دا ده گیرسیئن و رووناکی ده دن، هه ر بۆ ئەمه ی له په گه زه كه ی تر بگه یینن كه بۆ [دلدارى] ئاماده ن... ئافه رته تیش هه روا دهكات. خو ی به ناوازه ترین به رگ و پۆشه یی و گه وه ره كان ده رازینیتته وه بۆ ئەمه ی دلی پیاوی پین كیش بكا، تا هه لئ بژیری بۆ هاوسه ربی خو ی... كه واته خو جوان كردن و خو رازاننده وه له ئافه رته دا ئاره زوویه كی سه روشتییه...!

دووهم: بهر بهر گانسی له سرکه وتندا

پرو ودرگيراني ره گهزه که ی تر، بهم هؤبه شهوه ده کړی که کاریکي وا له دلدار بوه شپته وه، که که سانی تر نه توانن بیکه دهبینی هممو دلداریک بؤ نه وه رنج ددات که له هونره که ی خؤیدا سرکه وئ. ئه مېش له گه لیک رتوه جیبه جی ده بئ: هندی په له وهر هن خؤیان فری دده نه ناو زؤنگه کانه وه و تیباندا نوقوم دهب بؤ ئه مې گیای ناوی بؤ هاوړی میچکه کانی خؤیان دهبه پتن. کاتی که له [شاتویریان] یان پرسى: «بؤچ ده چی بؤ رؤژه لات؟». وام وهرامدانه وه، گوتی: «مه به سم ئه وه یه ناو دهرکه م، تا کچان منیان به دلدا بچی!...». که گه راپشه وه له گه شتوگوزاره که ی، که له ناو خاکه که ی رؤژه لاتدا کړدبووی، هندی واته ی دلداریی نهمری ده سته که وتبوو له [مادام دی توای] وه!...

گه لیک چیرؤ کیس که دانراون هر بؤ نه وه بوو که ئافره ته که تاسه و ته زووی دلی خؤیانی تیدا ببین، بهو مه به سه ی که دلبان بیزویرئ. بؤ وینه چیرؤکی «میخه زیرینه» ده هینینه وه که له لایه نر خ دانهری به ناویانگ [سانت بیف] وه دانراوه.

ئه گه له وه هؤیانه بکؤلینه وه که نیازیان به خشيوه به دلی هونرمه نده بلیمه ته کانی ساز و ئاواز، که ساز و ئاوازی ناوازه و تهر و تازه دانین که هرگیز له ناو نه چن، له هممو یاندا به یه که ئه نجام ده گه ین. ئه ویش ئه وه تا که ئه ساز و ئاوازی لیدهرانه، له راستیدا ویستوویانه، تاسه و ته زووی دلی خؤیان بگؤرنه وه سر شتووی ساز و ئاواز. ههروه ها ویستوویشیانه ئاره زووه پهنک خواردووه کانی خؤیان دهرپن! دواپی: ئه وه که سه ی یاری [ته نس] ده کات و خؤی تیدا قالد هکات، ههروه ها ئه و ئوتؤمؤبیل لیخوړدی که ئازایه تیی خؤی پیشان ددات له لیخوړینی ئوتؤمؤبیله که یدا که بهو تیژیبه شیتانه وه لیتی ده خوړئ، له گه ل ئه و سه ماکه ره ی که هونرمه ندی دهنوتنئ له دهرخستنی ریکوپیکیی به ژن و بالاید... ئه وانه همموویان به دواپی ئامانجیکدا ده گه رتن: ئه ویش ئه وه تا که کچان کړدوه و کار و سهر و شتوویان په سند بکه ن!...

سیه م: ناویانگی نه وه که سه له دلداریدا

ئو پیاوه ی ناویانگی به سوارچاکی دهر کړدبئ، ئه ویش یه کییک بئ، وهک [دؤن جوان]، کچان حه زی لی ده که ن. ئه و پیاوه له راستیدا، داریک به ده سته یه وه ده گری، که سامناکترین هیزی تیدایه و، به هؤی ئه ویش وه ده توانئ کار بکاته دلی ئه و کچه داوین پاکانه ی که به خؤیان دهنان واتا ئه وانه ی که زؤر جاری وا هه یه خؤیان دده ن به ده سته وه،

له کاتی بزواندی ئه و ئاره زووه یاندا که دلداریکي به ناویانگ بپچرن بؤ خؤیان و، له و ئافره ته ی داگیر بکه ن که بهر بهر کانیان له گه لدا ده کات، یاخود ده سته خوشکیان!.

ئو ئاره زووی سروشتیبه یش که له ناو ئافره تاندا هه یه، ئاره زوویه کی گرتیاویبه. به شی زؤری له له خؤیایی بوونه وه په یدا ده بئ. هه ندیکیشی له بهر رتزنه گرتنی دلته ری ئافره ته ناحه زه که وه یه، له گه ل ئاره زووی به هیز کړدنی باوهر به خؤکړدندا له ریگه ی ده سته که وتنی سرکه و تینیکی به ئهرک و ره نجه وه!...

دلداري به ناویانگی به دلدارییبه وه دهرچوو و، هه لده بئیرئ. به لام که ناویانگی به دلدارییبه وه دهرچوو و، به ناو گشت که سدا بلا بووه و، ئم باره ده گؤریته وه باریکی تره وه. ئیتر له وه به ولاره کچان ئه و هه لده بئیرن، ژنان خؤیانی تی هه لده سوون.

چوارهم: خؤ نواندن له هیز و ساماندا

هه رچی ئافره ته، هممو دم به ئاواتی ئه وه وه یه که پیاو بیپاریزی له دوزمن و پشتیوانیی بکات. له بهر ئه وه ئه و پیاوه هه لده بئیرئ بؤ دلداریی خؤی، که له هممو پیاویک باشر بئ بؤ گه یشتن بهم ئامانجه!.

جا هه رچه ندی ئافره ته که کز و بیده سه لات بئ، ئه وهنده زؤر تر ئاره زووی ئه و پیاوه ده کات که له توانا ییدا هه بئ به هؤی هیز و ده سه لات، یان بلیمه تی، یاخود سامانی خؤیه وه به و بپاریزی و یارمه تیشی بداتی.

پینهم: چه کی دیاری و پیداهه لدان

دیاری نارندیش نرخیکي گه وره ی هه یه له دلکیش کړدنی خؤشه ویسته که دا. ئم چه که یش هممو گیانله بهر ریک شاره زایه تی. هه ندی په له وهری گوی دهریا هن، ههروه ها ئه سپیش، به رده وردی رهنگا وره نگی برسکه دار، پیشکه ش به دلخوازه که ی خؤیان ده که ن. چؤله که یش لاسکی گولی لاولاو و گه لای دار ده بات به دیاری بؤ چؤله که میچکه که ی هاوړتی، بؤ ئه مې دایان بخت له ناو هیلاننه که ی هه ردووکیاندا که پیکه وه تیدا ده حه وینه وه. له بهر ئه وه «چؤله که به هه شتیلی» و ئافره ت هر له یه که ده که ن، له وه دا که هه ردووکیان، له پاش ده سته که وتنی هاوسه ری خؤیان، بیر له رازاندنه وه هیلاننه که ی خؤیان ده که نه وه! جا له بهر ئه وه چاکزین دیاری که ده زگیرانیک پیشکه شی ده زگیرانه که ی خؤی بکات، ئه وه یه که بابه تیکی جوانی وای بداتی که خؤی یاخود ماله که ی پی

پراژینیتته وه!... یاخود به بۆنه ی هه ندی جه ژن یاخود بیره وه ربی خوشه وه چه پکی گولی پیشکش بکات!

پیدا هه لدان به یاریشدا، له لایهن دلداره که به وه، به کیکه له شیوه کانی دیاری ناردن. زۆریه ی هۆنراوه دلداریه کان بریتین له پیشاندانی کرده وه ی شیرین و جوانی و شنگ و شوخی و پیدا هه لدان یار. به زۆری، هه موو کهس پیدا هه لدان ی پی خوشه. چونکه هه ر کامپیکان بگریت - ته نانه ت هه که سانه ییش که زۆر به خویمان ده نازن - هه ست به که موکوورپیه که ده کات له خویدا، که ده یه وئ پری بکاته وه و تو له ی بۆ بکاته وه بۆ وینه ئا فره تی شه نگوشوخ له زیره کیی خو ی دلنیا نییه. ئا فره تی زیره کیش پیوستی به یه کییک هه یه پی بلتی جوانیت و، ئه وه ییش بچه سپیتینته دلپه وه. به م رهنگه هه ر که سی ئه وه ی پی خوشه شتی وا بدۆزیتته وه دلنیا ی بکات له وه ی که خاوه نی ئه وه کرده وه و ره وشته جوانانه یه که خو ی پروای ته وای نییه که ئه وانه ی هه پی. جا له به رته مه یه که پیدا هه لدان، هه موو که سییک پی خوشه، کاریکی گه وره ییش له دلنی ده کات. چ ژن بئ، چ پیاو له مه دا یه که. گه لییک ئا فره تی وا هه بوون، که بیسه ش بوون له جوانی و له دلکشکردن، که چی به درتژیایی ته مه نیان پیاوان خوشیان ویستون، هه ر له به رته مه ی که توانیوانه باش به و پیاوانه دا هه لبدن!... گه لییک پیاوی سه ر و چاوشیرینیش هه بوون، که ئا فره تان په رستوو یانن، هه ر له به رته مه ی که شاره زا بوون له پیدا هه لدان به جوانی ئه وه ئا فره تانه دا!... هه روه که درده که وئ، هه موو که سییک حه ز له وه ده کات که کرده وه و ره وشته شاراهه کانی که هیشتا ناوبانگی پیوه درنه کردوون یاخود لئی درنه که وتوون، پییاندا هه لبدری. هه رچی سه ر کرده ی له شکره، ئه وه نده ی پی خوشه له بابته چاوه کانیه وه برویی که دلکش ده که ن و وه ک ئاگر هه لگیرساون، ئه وه نده ی پی خوش نییه که له بابته سه رکه وتنه کانیه وه له جه نگدا پییدا هه لبدته ت!...

چیروکی بێژیکی به ناوبانگیش که م به ته نگ ئه وه وه که په سندکردنی خۆت به رامبه ر نووسراو و چیروکه کانی پیشان بده ت. که چی که له بابته زرنگانه وه ی ده نگه خوشه که به وه بدوییت که چ کاریک له دل، ده موده ست گویت لی ده گری و، قسه کانت په سند ده کات و، له خوشیاندا گه شکه دار ده بی!...

شه شه م: دلراگرتن

ئا فره ت له دلکشکردنی پیاو دا ده ستیکی هه یه. بۆ ئه مه ی ئه مه ره ی بۆشن بکه ی نه وه، هه ر ئه وه نده ی به سه که چیروکی [مادام دی مانتون] بگیڕینه وه، که چۆن توانیوتی دلی [لویسی چوارده هم]، خونکاری فه ره نسه داگیر بکات، له کاتیکی وایشدا که هه ر ره نجه روویی لی ده وه شایه وه!... ژنه که له وده مه دا له ته مه نی هه رزه کاری تیپه ری کردبوو.

ته نیا په یوه ندیه کیشی هه بوو به خونکاره وه. ئه وه ییش ئه وه بوو که بووبوه دایه نی منداله کانی، که له دلخوازه جوانه که ی بووبوی. که ناوی [مادام دی مونتسبات] بوو. ئه م ژنه ییش کاریکی گه وره ی کردبوو له دلی خونکاردا، ده سه لاتیکی زۆریشی به سه ریدا هه بوو. که چی له گه ل ئه وه ییشدا سه رکه وت که دلخوازه جوانه که ی خونکار هه ر نه یده وئرا به بیڕیشیدا بیت!... سه رکه وت له وه دا که خونکار بخاته سه ر ئه وه ی ماره ییشی بکات!... ئاخۆ رازی ئه م سه رکه وتته سهیره ی چی بوویی!...

له پیدا هه لده یه کی وادا خو ی له خونکار نزیک ده خسته وه که دۆستی ئاشتیبه و، ده یه وئ ناوه ند خونکار و دلخوازه شوخه ننگه که ی چاک بکاته وه. دلخوازه که ی خونکار سه روتیکی ئاگرینی هه بوو. ناشیانه له هه موو که سییک که خونکار بیدیا یه دلی کرمی ده کرد. ئه مه ییش بووبوه هۆی ئه وه ی که هه موو دهم ئاژاوه له ناوه ند هه ردووکیاندا تازه بیته وه. خونکاریش که دیی له دایه نه که دا، که ناو برییان ده کات و، ئاشتیمان ده کاته وه، جوړه ساکاری و به سه زمانیه که هه یه، ئه و ئاره زووه ی هه ییوو بۆ ژنیانیکی بیده نگ و سه نگ هه روه که هه موو پیاویک هه یه تی، دامرکایه وه. به واتایه کی تر ئه و ره وشته و خووه جوانه ی دایه نه که هه ییوو به رامبه ری، دلی خوش کرد و کاری تیکرد. به مه [مادام دی مانتون]، جهنگی یه که می برده وه! پاش ئه مه ی [مادام دی مانتون] دلنیا بوو له وه ی که جیگای خو ی کردۆته وه له دلی خونکاردا خووی دایه ئه وه ی که هاوبه شی پیاوه که ی خو ی بکات له فرمانه که ییدا، که زۆر به ته نگیه وه بوو!... ژنه که کاروباری هه لسو وړاندنی خاکه که ییدا گوپی له وه په یام و بریار و نووسینانه ده گرت که په یوه ندییا ن به فه رمانه واییه وه هه بوو و، بۆ خونکاریان ده خویندنه وه. هه روه که شاره زایه کی وریا که ئاگای له هه موو شتییک بیت گفتوگۆی له سه ر ده کردن. ته نانه ت ده سه لاتی ژنه که گه یشته ئه و ئه ندازه یه، که کاربه ده سه ته کانی بانگ ده کرده جیگا تایبه تیبه که ی خو ی له کو شکه که دا، بۆ ئه مه ی گفتوگۆیان له گه لدا بکات و ئاراسته ییشیان بکات!... ژنه که له م ریگه یه وه، توانی

به ته و اوه تی دلئی خونکار داگیر بکات. ئەمەیش لە بەرئەوه بوو، که ژنه که به سایه ی زیره کیی خۆبه وه په یی به وه دەبرد که هەر پیاوی پیاو بی. له هه موو شتی زۆرتر به تنگ کار و فرمانه که ی خۆبه وه ده بی. ته نانه ت کار و فرمانه که ی پیش ئەو ژنه ییش ده خات که خۆشی ده وی! جا ئە گەر هاتو ژنه که خه ریکی ئەوه بوو له کار و فرمانی بکات و، پرووی وهری گێرێ بۆ خۆی، ئە نجام به وه ده گات، پیاوه که که نه فتی بکات و، بۆ ژنیکی تر بگه رپیت که بزانی پازی ده سه لاتداری به سه ر پیاودا له وه دایه که به تنگ کار و فرمانه که به وه بی!...

هه وته م: ساز و ئاواز، وینه، چیرۆک

ئەم سێ هونه ره، له کۆری دلداریدا ده ستیکی بالایان هه یه. زۆ جاری وا هه یه پیاو، ژنیکی به وه کیش ده کات بۆ لای خۆی که چامه یه ک له هۆنراوه ی [بۆ دلیرای بۆ بخوینیتته وه، به هیتواشی له به ر رووناکییه کی سووردا. یاخود له شوینتیکی کشوماتدا که که سی تیدا نه بی، خۆی و ئەو ئافره ته نه بی، پارچه یه ک له ساز و ئاوازی [شۆیان]، یاخود [بیته هۆن]، یان [فاگنه ر]ای بۆ لای بدات!... له پاره و دالان و هۆله کانی نوینگی وینه دا، گه لیک دلداری ده ستی پیکردوه!... ئەو گفتوگۆ به یی که ده پچرێ له ناوه ند دوو دلداردا، به هۆی له یه ک تینه گه یشتنیتیکی ناکاوه وه، گه لیک جار به هۆی چیرۆکیکی ناوازه وه دووباره ده ست پێ ده کړیتته وه. به م په نگه، گه لیک جار، هونه ر و خوینده واری دوولای ده بنه وه هۆی نزیکی بونه وه ی ئەو دلانه ی که سازاون له گه ل به کتردا.

هه شته م: هاوبه شی له کاروباری زرنگکاری و ئاینیدا

هاوبه شی له بیروباوه ری زرنگکاری، یاخود ئاینی، یان نیشتمانیدا، یاخود هاوبه شی له باوه رکردن به هه ر نامه یه ک بێ له ژياندا، هۆیه کی گرنگه بۆ به هیتزکردنی خۆشه وستی. چونکه هه ر که سێ به هیتز و هه ره ته وه پروای به بیرتیک کردبێ و به گه رمیبه وه هۆگری بووبێ، به گران ئەمه ی بۆ ده چیتته سه ر که هه موو ده م به دل که سیتیکی تری خۆشبووی، که له و بیریدا هه یچ هاوبه شییه کی نه کات. به پێچه وانه ی ئەمه، ئە گه ر بیتو هاوبه شی له ناوه ند دلدار و یاردا بیتته بوون، بێ ئەمه ی له هه یچ شتی سل بکن، ئیتر به جارتیک کامه رانی روویان تی ده کات. ئەمه له ناو ئەو دلدارانه دا باوه که هه موویان یه ک پشه یان هه یه. چونکه هه یچ شتیکی له وه خۆشتر نییه که دلداری و فرمان پیکه وه کۆبینه وه له ناوه ند هه ردوولایاندا.

به خۆی کردنی دلداری له پاش په یدا بوونی

که له شوینی میبازییه وه گواستمانه وه بۆ شوینی له دایکبوونی دلداری، ئەو فرمانه مان دیتته سه رشان که ئەم کوربه یه به خۆی بکن و پیتی بگه یینین، تا ده بیتته خاوه ن هیتز و گوری خۆی. ئەم فرمانه ییش زۆر گرانه. چونکه ئەندازه ی مردن له دلداریدا، له م تافی ساواوییه دا یه جگار گه وره یه. جا له به ر ئەوه، پیتویسته زۆر به تنگ گه وره کردنی ئەو دلداریه وه بێن، له پاش هه نگاوی یه که می، که له وه ده مه دا هه ردوو دلدار ده وه له مه ندن له بیره وه ری و گفتوگۆ و قسه ی نه سه ته قدا که بۆ یه کتری ده گێر نه وه، له ناوه ند ده ست له ملکردن و ماچه کانیاندا. جا ئە گه ر هاتوو لافاوی گفتوگۆی خۆش نیشته وه، دلداره کان له کاتی به یه کگه یشتنیاندا بیده نگ و سه نگی و ماتی و سه رلیشواوی داگیربان ده کات. جا لیره دایه که دلداری ساوا تووشی ته نگوچه له مه ی مردنیتیکی زوو ده بی، بیتو ئە گه ر خاوه نه کانی زووبه زوو چاره ی نه کهن و ده رمانی هیتزی نه ده نی. له وانه له هه موویان گرنگتر ئەوه یه که دلداره که بزانی چۆن «خۆی تازه ده کاته وه» ده بی له هه موو چاوپیکه و تنیکاندا گفتوگۆی خۆش و دلبروین به یتته ناوه وه، که هه تا درێزه ی پێ بدات به پیتزتری لێ بی. جا لیره دایه که جیاوازی ناوه ند دلداریتیکی دلکیشکه ر و دلداریتیکی دلکیش نه که ر ده رده که وی، له گفتوگۆکه یدا. یه کیتیکی تریش له و ده ستوورانه ئەوه یه، که بۆ ئەمه ی گه شه به دلداری بدری، پیتویسته یاره که رتگی و بۆ ئاسان بکری که بتوانی بێ په روا هه لسی و دابنیشی له گه ل دلداره که یدا له کاتی ته نیاییاندا! چونکه هه یچ شتیکی له وه ناخۆشتر نییه بۆ مەرۆف که خۆی ناچار ببینی له به رده م خۆشه ویسته که یدا پروکه شیکی دروستکراوی و له خۆی بدات که سه ر له پیاو تیک بدا و، هانه ی بدات بۆ ده ربازبوون، یاخود بۆ خۆدۆزینه وه له و، یان چاوتیکه وتنی، به لام به پروویه کی خه مباره وه!... دوا ی ئەمه ی هونه ری ریکخستنی به یه کگه یشتن دی که ده بی له جیتگایه کی په سند و ناوازه دا بی... دلداری شاره زا ئەو که سه یه که بزانی خۆشه ویسته که ی چ کاتی شوینی چۆلوهۆلی پێ خۆشه، چ کاتیکیش شوینی به زموره می پر له ده نگه ده نگ په سند ده کات!... که ی ده یه وی بچیتته گه شت له به ر تیشکی مانگه شه ودا و چ کاتیکیش ئاره زووی ببینی چیرۆکیکی لاسایی پیکه نیه یتنه ر، یاخود مه رگه ساتیتیکی توندوتیژ ده کات! ئافره تیش له پیاو باشت له م شتانه تی ده کات. له به ر ئەوه پیتویسته پیاو هه لبژاردنی جێ به زمه کان و جیتی لاسایی کردنه وه کانی ده می دلدارییان بۆ ژن به ره لالا بکات.

چوارەم دەستووربەش ئەوەیە: کە دلداری زۆر زۆر بەسەر دەمارە میتشکییهکانی خۆیدا، لە کاتی تەنگوچەلمەکانی دلداریدا. جا لێرەدا، وا باشە بۆ پیاو کە دلداری بە لەم راستییە کە ئافەرەت زۆرتر خاوەنی هەست و تاسە و تەزوو. دەمەقالی و قسەیی خۆشی ئەمەندە کاری تێ ناکات، کە رووخۆشی و قسەیی شیرین و ئارامگرتن و بێدەنگی کاری لێ دەکات. زۆرەیی ژبانی خۆی بەدیلبیەوه رادەبۆتێر لەژێر چنگی دەمارە میتشکییهکانیدا. جا لەبەرئەوه، شەپۆلەکانی دەروونیشی هەر لە شەپۆلەکانی زری گەورەکان دەکات. جا لەبەرئەوه، پیاو یاخود مێردی تێگەیشتوو ئەو کەسەیه کە وریای دەمارە میتشکییهکانی خۆی دەبێ و، رێیان پێ نادات لە ئەندازەی خۆیان دەربچن. تەنانەت دەبێ وەک زریوان بێ، کە رووی کەشتییەکە دەکاتە گێژەلووکە... پەردەیی کەشتییەکە خاوەندەکاتەوه و، بەهێوایهکەوه چاوەروانی دەکات، تا گێژەلووکە دەبێتەوه. کەچی لەگەڵ ئەوەیشدا، خۆشەویستی زری هەر لە دلداری دەمێنێ!... زری هەر خۆش دەوێ!

هونەری خۆپاراستن لە تووڕەیی یار

لێرەدا چەند دەستووریک هەیە، لەم هومەرەدا، کە بەکەلکی هەردوو پەگەزەکە دێ. [یەکەمیان]: ئەوەیە کە بەتەنیا پێکەوه دەبن، رووخۆشی و قسە شیرینییهکی تەواو بۆ یەکتەری پێشان بەدەن لێرەیشدا هەرەک چاوپێکەوتنەکە یەکەمیان وایە!... [دووەمیان]: ئەوەیە کە گیانی بەزمخواری خۆیان لە هەموو شوێن و کاتییدا دەریخەن. دەبێ لەو دەمەقالییانەیشدا کە بەدڵشکاوییهوه دەیکەن بێرەوهری پێشوو نەهیننەوه پێشەوه.

[سێیەمیان]: ئەوەیە کە دڵ کرمی کردن لە یەکتەری، بخەنە سنووریک یەجگار تەنگ و تەسکەوه. خۆشیشیان بپاریزن لەوهی کە دڵ کرمییی خۆیان ناشکرا بکەن. هەرەها خۆشیشیان بپاریزن لەوهی کە لەگەڵ یەکترا ناش و ماش بکەن، یاخود بایەخ بەیەکتەر نەدەن.

[دەستووری چوارەم]: ئەوەیە کە ژن و مێردەکە ناوبەناو - بام بلیپین هەر ساڵە جارێک - چەند رۆژێک لە یەکتەر جوی بێن. ئەمیش بۆ ئەوەیە کە دلدارییان بژیتەوه و سەرلەنوێ، گری ئاگرەکە بلیسە بستییتەوه.

[دەستووری پێنجەم]: ئەوەیە کە هەر لەخۆیانەوه، ناوبەناو، نامە بۆ یەکتەر بنێرن.

چونکە وشەیی نووسراو، بەجۆریکی تێکڕایی، لە وشەیی گوتراو ناسکتر و شیرینترە. جا لەبەرئەوهیە کە ئەوه هەست و تاسە دەبزوینێ و تازەیان دەکاتەوه.

دوایی، لەسەر مێردی تێگەیشتوو پێویستە، کە هەموو دەم لە پێشاندانی خۆشەویستی خۆی نەکەوێ لەگەڵ ژنەکەیی خۆیدا. دەبێ خۆشەویستییهکەیشی لە شتووییهکی پڕ هەست و تاسە و تەزوودایی پێش ئەمەیی بێتە ژنی چینی لەگەڵ کردوو، دەبێ ئیستەیش هەرەوا لەگەڵیدا بجوولیتەوه. ئەگینا لە گیانی خۆی وەرپس دەبێ و، پاشەجاریش ئارەزووی یەکیکی و دەکات کە واژەیی دلداری گەرموگوری لێ بێی ئەو قسانەیی کە لە سەرەتای دلدارییدا پێوی رها تێبوو! کەواتە ئۆبالتان بەئەستۆی خۆتان. پاشەجار پەشیمان دەبنەوه!...

(ئەم بابەتە لە گوڤاری «رۆشنایی نوێ» دا بلاوکراوەتەوه. ژ (١٠٠) ی کانوونی یەک ١٩٨٣ دەزگای رۆشنایی و بلاوکردنەوهی کوردی - بەغدا).

١٩٦٧/٣/٤

هونەری ژيانی ژن و مێردی

نووسەری: ئەندری مۆروا

هونەری دلداری بریتییە لەو هونەرە یەکێکە ئارەزوویەکی سەرپیتی دەگۆڕی و دەیکاتە تاسە یەکێکی بایە خدار... جا لەو کاتەدا کە مەرۆکە خەریکی بەکارهێنانی ئەم ئارەزووە دەبێ، یاسا یەخە دەگرێ و پیتی دەلێ: (بۆستە لە جیتی خۆت! تۆ هەتا بە پیتی یاسای ئاینی پەیمانامە یەک نەبەستیت لە گەڵ ئەو ئافەرەتەدا کە بە دلتدا چوو، تا پتووی نەبەسترتیتووە، و ژيانی خۆی و ئەو مندالانەش کە لە تۆ و ئەو ئافەرەتە لە دایک دەبن، لە ئەستۆی تۆ بێ، ناتوانیت ئارەزووی سروشتی خۆت دابەرکینیتووە!...).

جا ئەم پەيوەندییە، پەنگە بە گران هەلبووشیتووە، پەنگیشە بە ئاسان. ئەمەیش بە پیتی جووری سەردەم و پەوشت و خووی با و ئاینە جووی جوێکان دەگۆڕی. هەرچی موسلمانە دەتوانی سوتندیکێ تایبەتی بخرات. واتا چەند وشە یەکێکی دیاریکراوی ساکار لە دەمی بیتە دەروە، و ژنەکی خۆی بەرەللا بکات... کەچی گاوری کاتۆلیک، ناتوانی ژنەکی ئازاد بکات، تا کلیسا بریاری ئەوەی بۆ نەدات کە ژن و مێردی یەکێکیان هەلبووشیتووە. ئەمەش کاریکە، زۆر کەم سەر دەگرێ، تەنانەت لە بەشی زۆریدا هەر سەر ناگرێ!...

جا لە ناوەند ئەم دوو ئاینە جیاوازەدا، گەلیک ئاین و تیرە ئاین هەن، کە بریارەکانیان مام ناوەندین. لە هەندێ جیگای کەم و دیاردیکراودا، ریتی بەرەللاکردنی ژن دەدەن، کە بەستراوان بە مەرجی تایبەتی یەکێکیان...

هەندێ جارێش ئاین پەيوەندی یاسایی مەرەکردن بەهێز و هەرەتەو پەشت دەگرێ. بەلام یەکێک لە ژن و مێردە کە بە دزییەو ئەو پەيوەندییە دەشکێنێ. بۆی هەبە نەهیتێ هوسەرەکی بەو کەتنە بزانی. بزیشی هەبە هوسەرەکی بە کەتنە بزانی و پەسندی بکات، یاخود چاوی لێ پێوشت!... هەندێ جارێش وەک ئەمەریکادا باوە - بە ئاسانی ئەم پەيوەندییە ئاینییە دەچرێنێ. ئەویش بەهۆی چەند کاریکی ساکاری دیاردیکراوە پێک دێ، کە دەبێ لە پێشدا جیبەجێ بکەن... سا ئایا بەرەللاکردن بە ئاسانی پێک بێ یان بەرەللاستی گەورە و بەهێزی لە بەرەمدادا بێ، هەرچی ژن مەرەکردنە لە ریتی خۆیەو دەروا و، رۆیو و، لەمەودا ویش لە هەموو لایەکی جیهاندا دەروا. بە لای مێشەو وایە کە رێگای راست ئەمە یە. ئەمەیش لەمەودا روون

دەکەمەو. بەلام بام ئیستا بە دوژمنانی ژن مەرەکردن رێ بەدین، بیروباوەری خۆیان لەم روووە دەربێن.

دۆن جوان و ژنەیان

یەکەم پلاریکی گرنگ و بەدل کە لە ژن مەرەکردن گیراوە، ئەوەیە کە بوێژی ئینگلیز (شیللی) دەربیربۆ کە دەلێ: (ئەگەر بیتو دلداری پتووند بکری، ناژی، دەمری... لە راستیییدا پال پتوونەرەکانی سۆز و تاسە، یاخود هۆیەکانیان، یان هانەدەرکانیان، لە سروشتیاندا نییە کە دوا یاسایەکی بکەن. کەوا یە هێچ یاسایەکیش ناتوانی زالی بێ بەسەرباندا)... دوژمنانی ژن مەرەکردنیش، ئەم پەيوەندییە ئاینییە کە دانراوە بۆ دلداری و، بەسروشت پتوونەرەکانی ئەو وای لێک دەدەنەو کە: (بۆ ژنان هەر وا چاکترە، کە هەموو دەم، بەدرێژایی تەمەنیان ئەو پیاو لە خۆیاییبوانە بکەن بەدیالی خۆیان. چونکە گرفتاری ئەقینیان بوون!)... خۆ ئەمەیش دووبارەکردنەوی پتوونەر، کە هەر کەسی دوژمنی ژنەیان بێ لە پیاوانە!...

(بەرناردشو)یش لە نووسراوەکیدا کە ناوی (مەرۆش و مەرۆقی هەرە پایە بەرزە)، لەسەر زمانی پالەوانی چیرۆکەکی خۆی تیز بە ژنەیان دەکات دەلێ: (کاتی کە لەسەر زوی بووم و ئەم قسانەم دەدا بە گوتی ئافەرەتەکاندا، کە کۆمەلایەتی بەقسەیی بەدخواوانی دادەنێ، خۆ هەر ئەم قسانەیش بوو کە ئەم ناوبانگەیی بۆ پەیدا کردم لە جیهاندا، هەر ئەمانەیش بوو کە منیان کرد بە پالەوانیک لە پالەوانەکانی چیرۆکە هەلبەستراوەکان، هەموو ئافەرەتییان داخواییەکانی منیان پەسند دەکرد و لەسەری رێدەکەوتن، بە مەرجی ئەو داخواییانە پتوونەرەکانی سەر بەرزە نەبن! ئنجا کە لە ژنە کە دەپرسم مەبەسی چییە؟. وەرەم دەداتەو دەلێ: (ئەم شتانەم لیت دەوی:

(یەکەم): بەتەنگ ئەووە بێ کە هەموو دەم ژنە کەم لە گەلما بێ کە راپوێژی پتوونەر. ئەوەیشی بۆ جیبەجێ بکەم کە هەتا لە ژیاندا بێ قسەیی لە گەلما بکەم، کە خۆشیم بەدەم بەر سزادان، ئەگەر بەدرێژایی تەمەنی خۆم گرفتاری ئەو هاو دەمی و راپوێژکردن و گفتوگۆکردنە نەبووم!

(دووەم): هەر لە بەر دلی ئەو، تا دەمێنم لە جیهاندا، هەرچی ژنی سەر زوی هەبە پشتان تی بکەم!... منیش بەرپەچی ئەم مەرەجانەم لە بەر ئەو دایەو، کە زۆردارییان زۆر تێدایە و، پتوونەرەکانی گیلانی مەرۆقاییەتین!... لە بەر ئەویش بەرپەچم دانەو، کە هەر لە

بنچینه‌دا ناپه‌سندن و دوورن له هۆشه‌وه! منیش راسته و راست پیم گوت:

(یه‌که‌م): ئەگەر که سایه‌تیی ئافره‌ته‌که و زیره‌کیه‌که‌ی وه‌ک که سایه‌تی و زیره‌کیی من نه‌بن، یاخود له هینه‌کانی من باشتر نه‌بن، گفتوگۆکانی ژنه‌که بارستایی هۆشی من ده‌هینیتته خواره‌وه.

ئامۆژگارییه‌که‌یشی به‌پێی خراپمدا ده‌بات و، تووشی هه‌له‌م ده‌کات. هاوده‌مییه هه‌مووده‌مییه‌که‌یشی وام لێ ده‌کات که له گیانی خۆم وه‌رس بيم... جا منیک که ناتوانم هه‌ست و تاسه‌ی خۆم تا حه‌فته‌یه‌ک وه‌ک خۆی به‌هیل‌مه‌وه، ئە‌ی چۆن ده‌توانم ئە‌و هه‌ست و تاسه‌یه تا دوا‌یی ژبانم بۆ که‌سیکی تر وه‌ک خۆی به‌هیل‌مه‌وه؟

(دووه‌م): ئە‌گەر من له‌سه‌ر ئە‌و بیره‌ برۆم که تا دوا‌یی ژبانم له‌گه‌ڵ هه‌یج ئافره‌تییکی تردا ئاشنایه‌تی په‌یدا نه‌که‌م، بێ گومان له‌ پێی راست لاده‌دم و ئاسۆی دل و هۆشیشم ته‌نگ ده‌بیتته‌وه خۆ ئە‌گەر به‌قسه‌یشم نه‌کرد، تووشی ئە‌و به‌دناوییه‌م ده‌کات، که پێی ده‌لێن (ناپاکی له‌ ژبانی ژن و مێردی)!. دوا‌یی ئە‌و پێش‌نیازه‌ی که خستومه‌ته به‌رده‌م ئە‌م ئافره‌ت یاخود ئە‌و ئافره‌ته‌وه، هه‌یج فریکی به‌سه‌ر ئە‌مانه‌وه نییه. ئە‌وه هه‌ر ئە‌نجامیکی سروشتیه‌ که له‌ ئاره‌زوویه‌کی سروشتی له‌شه‌وه په‌یدا ده‌بێ. به‌جگار ساکاریشه. ئە‌ویش ئە‌وه‌تا: که پیاویتی من ئاره‌زووی له‌شی ئافره‌تانه‌ی ئە‌و ده‌کات!...

ئە‌م به‌ر په‌چدانه‌وه‌ی یه‌که‌مه‌یش به‌کورتی ئە‌مه‌یه که یاسای ژن ماره‌کردن ئارامگرتن و وه‌ک خۆمانه‌وه به‌سه‌ر شتی‌کدا ده‌چه‌سپینێ، که خۆی له‌ خۆیدا ئارامگرتن و وه‌ک خۆمانه‌وه‌ی لێ ناوه‌شیتته‌وه... هه‌روه‌ها له‌ شتیکی وایش (له‌ بره‌ودابوون) داوا ده‌کات، که له‌ توانایییدا نییه هه‌رگیز له‌ بره‌ودا بێ و له‌سه‌ر یه‌ک شیوه‌ بروات... هه‌موو لایه‌کیش له‌سه‌ر ئە‌وه رێککه‌وتوون که خۆشه‌ویستی ره‌گه‌ز، ئاره‌زوویه‌کی سروشتیه‌، هه‌ر له‌ برسیتی و تینوویتی ده‌کات... به‌لام له‌ بره‌ودابوونی دل‌داری، کاریکی ئاره‌زووی نییه... جا که هاتوو دل‌داری ره‌گه‌ز پێوستی به‌گۆران بوو، ئیتر ئە‌م یاسایه‌ی بۆجیه‌ که له‌سه‌ر ئە‌وه به‌نده پیاویک به‌لێن بدات به‌ئافره‌تیک که هه‌تا ده‌مرئ خۆشی بوئ و دل‌خوازی بێ؟!....

ژن ماره‌کردن ئازایه‌تی کز ده‌کات

پلاری دووه‌میش که ده‌گیریتته ژنه‌یتان ئە‌وه‌یه که ده‌بیتته هۆی کزبوونی ئازایه‌تی مرۆف و چالاکي هۆشی. (رومان رولون) له‌م باب‌ه‌ته‌وه ده‌لێ: (پیاوی خاوه‌ن ژن هه‌ر نیوه پیاویکه‌!...). (پروودیارد که‌پلنگ) یش که له‌ باب‌ه‌ت ژبانی (کابتن جادسی) یه‌وه ده‌دوێ، ده‌لێ: (ئە‌م پیاوه ئە‌فسه‌رێک بوو. له‌ جه‌نگیشدا یه‌جگار ئازا بوو. به‌لام که ژنی هینا، بووه مێردیکی سه‌رکه‌وتوو و، ئە‌فسه‌ریکی ناته‌واو و دواکه‌وتوو، ئە‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه بوو که زۆر به‌ته‌نگی ئە‌وه‌وه بوو نه‌کوژێ، نه‌وه‌ک ژن و کوڕه‌که‌ی بکه‌ونه ته‌نگانه‌وه. له‌به‌رئه‌وه له‌ شه‌ردا وه‌ک پێشوو ئازایه‌تی نه‌ده‌نوواند!...

زرن‌گاره‌ گه‌وره‌که‌ی فه‌ره‌نسه‌یش، (بریان)، بروای وا بوو که ده‌بێ پیاوی زرن‌گار ژن نه‌هینێ. سه‌یری که‌چی ده‌لێ: (بام له‌ راستیه‌کان ورد بینه‌وه و، رووبه‌روویشیان بووه‌ستین... به‌درێژایی خه‌باته سه‌خته‌کانم که له‌ پێناو دوا‌رۆژی خۆمدا ده‌مکرد، توانیم له‌سه‌رخۆی خۆم و رۆشنایی مێشکم بپارێزم. هۆی ئە‌مه‌یش ئە‌وه بوو که له‌ پاش رۆژگاریکی پر ئە‌رک و ئازار ده‌متوانی به‌ئاره‌زووی دلی خۆم به‌سه‌یمه‌وه و، سه‌ره‌وت به‌خۆم بده‌م، له‌ ئیواراندا ئە‌و ژنه دل پر له‌ ئاواته به‌ریه‌ره‌کانیکه‌رم نه‌بوو، که هه‌مووده‌م سه‌رکه‌وتنی هاو‌پێکانم بیره‌ بخاته‌وه و، ئە‌و توانج و پلارانه‌یشم بۆ بگێریتته‌وه که تیم ده‌گیرین!... هه‌یژ و هه‌رته‌ی ئە‌و که‌سانه‌م هه‌بوو که به‌ته‌نیا ده‌ژین!... له‌ راستیدا ژبانی ژن و مێردی، پیاو و لێ ده‌کات که زوو په‌کی بکه‌وێ و له‌ که‌لک بکه‌وێ. که‌شتیه‌ی ژبانی مرۆقه‌که‌یش تووشی گه‌لیک مه‌ترسی و ته‌نگوچه‌له‌مه‌ ده‌کات. هۆی ئە‌مه‌یش ئە‌وه‌یه که پێوانه‌ی په‌رده‌ی که‌شتیه‌که‌ی گه‌وره‌تر لێ ده‌کات، که ئە‌ویش تووشی گه‌لیک گێژه‌لووکه‌ی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی ده‌بێ!...).

ئایا ئاینه‌کان بێ ژنیان پێ چاکتره‌؟

که ناحه‌زه‌کانی ژنه‌یتان له‌ چه‌سپاندنی ئە‌م به‌ر په‌رچه‌دانه‌وه‌ی دووه‌مه‌ ده‌بنه‌وه، ده‌چنه‌ سه‌ر بپاردانی قسه‌ئارایی و به‌لگه‌کان... له‌م رووه‌وه ده‌لێن: (بۆچ کلێسای کاتۆلیکی خۆشی که ژنه‌یتان به‌باشتر ده‌زانێ له‌ ژن نه‌هینان، پێی له‌وه نه‌ناوه که بێ ژنی بۆ سه‌ره‌رزی و به‌سامی پیاو په‌سندتره، بۆیه‌کا ئە‌وه‌ی به‌سه‌ر که‌شیشه‌کان و پیاوه خوداناسه‌کانی خۆیدا سه‌پاندوو؟... ئە‌ی هه‌مرو جارێکیش به‌بۆنه‌ی شتی‌که‌وه ئە‌م قسه‌به‌ دووباره ناکاته‌وه که

راستیپه‌رستی خاوه‌ن ژن له هه‌موو که‌سیک زۆرتر به‌ر تیز و گالته پینکردن ده‌که‌وئ؟... چونکه راستیپه‌رسته‌که ئه‌گه‌ر بشتوانی خۆی رزگار بکات له ده‌ست کزی و بچ ده‌سه‌لاتی خۆی، هه‌رگیز ئه‌وه‌ی بۆ ناچیتته سه‌ر که ژنه‌که‌ی له کزی خۆی رزگار بکات ژنیش هه‌مووده‌م، له‌رووی کاربگه‌ری گیانییه‌وه له می‌رده‌که‌ی به‌هێزتره بی‌جگه له‌وه بارستایی هۆشیش له ژبانی ژن و می‌ریدیدا، به‌جۆریکی تینکراییی ده‌چیتته‌وه سه‌ر بارستایی ئه‌و که‌سه‌یان که له‌ویتر کزتره....

پلاری چواره‌میش که دوژمنه‌کانی ژنه‌یتان ده‌بگرنه ژبانی ژن و می‌ردی ئه‌وه‌یه که کاتی کور و کچیک ده‌بنه ژن و می‌ردی به‌کتری، راستییه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که به‌ئاره‌زووی دلی خۆیان له‌سه‌ر ئه‌وه ریک ده‌که‌ون که ژبانی پر تاسه و ته‌زوو و جه‌ربه‌زیی و، جادووی خۆناسینی هه‌مووده‌می به‌که‌سانی تازه له رگه‌زه‌که‌ی تر و، ئه‌و گه‌شانه‌وه و دل تازه‌بوونه‌وه‌ی که هه‌مووده‌می له دل‌داری تازه‌وه په‌یدا ده‌بچ، واز لێ به‌یتن... کاتی که وازیستان له‌وه هه‌موو بابه‌تانه هیتا، ئیتر واز له سه‌رچاوه گه‌وره‌که‌ی چالاکی ده‌روون و هه‌ستیش ده‌هیتن. ئه‌مه‌یش واتای ئه‌وه‌یه که بریار ده‌ده‌ن به‌سه‌ر خۆیاندا: تا هه‌ن به‌ماتی و گیتروویژی میننه‌وه، که هیتستا زووه بۆ ته‌مه‌نی ئه‌وان به‌م رهنکه دوا‌یی به‌ژبانی خۆیان ده‌هیتن، که هیتستا به‌ته‌واوی ده‌ستی پین نه‌کردووه هه‌ر ژبانی‌تیکیش له‌سه‌ر بنچینه‌ی فرمان و لیپرسینه‌وه دامه‌زرا بچ، بی‌زاری و وه‌رسبوونه‌که‌ی به‌هیچ شتیک چاره نا‌کری... چونکه خۆشه‌ویستی ناوه‌ند ژن و می‌رده‌که‌ی زۆری پین ناچچ، گرانی ئه‌رک و نازاری ناوما‌ل و په‌روه‌رده‌کردنی مندا‌ل بۆژووی ده‌کات و گه‌ردی لێ ده‌نیشین، ژن و می‌رده‌که‌یش وایان لێ دئ ده‌گه‌نه ته‌مه‌نیکی هه‌ره ریسوا و ناخۆش، بچ ئه‌مه‌ی خۆشییان له ژبانی لاوتی چیشتی بچ که پر له به‌زموره‌زم و کامه‌رانی به‌سایه‌ی دل‌داری به‌هێزه‌وه، که هه‌ر له ده‌ست ئه‌م دئ ئه‌و خۆشییانه پینک به‌یتن... به‌لام ژنه‌یتان ئه‌م دل‌دارییه له‌ناو ده‌بات....

له‌سه‌رکردنه‌وه‌ی پشتیوانه‌کانی ژنه‌یتان

ئه‌وانه به‌لگه‌ی ده‌ستی دوژمنه‌کانی ژنه‌یتان بوون، که هه‌تا ئه‌ندازه‌یه‌ک زۆر به‌هین... که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا یاسای ژنه‌یتان که هاوده‌می گه‌لیک نازاوه و پش‌یوی و هه‌لگه‌پانه‌وه‌کانی ناو زرن‌گکاری و ئاین و ئابووری بووه له‌وه هه‌زاران سالانه‌ی پاره‌دووه‌دا نه‌ژاکاوه، له‌ناو نه‌چووه، کز نه‌بووه، به‌پیتچه‌وانه‌وه هه‌تا هاتووه به‌هینتری لیها‌تووه... جا بام خه‌ریکی ئه‌وه بچ له‌وه هۆبه قووله‌ کۆمه‌لایه‌تیانه تیبگه‌ین که بره‌ویان به‌و یاسایه داوه

و بنجیشیان پین دا‌کوتاوه... هه‌رچی مرۆفه له سروشتی خۆیدا خۆیه‌رسته. ئه‌مه‌یش به‌تاوان دانانری. له راستیدا ئه‌گه‌ر سروشتی مرۆف وا نه‌بچ، خۆی بۆ ناژیتتری و، به‌سه‌ر هۆبه‌کانی مه‌رگیشدا زال نابی... مرۆف له کانگای له‌شیدا ئاره‌زووی خۆپاراستنی هه‌یه، که هه‌روه‌ک (سپینۆزا) ده‌لی پالی پتووه‌ده‌نی، خه‌بات بکات بۆ ده‌ستکه‌وتنی دل‌نیایی له بپوه‌یی که به‌سه‌ریدا نه‌بچ و بۆ په‌یدا‌کردنی خواره‌مه‌نی و جیتی سه‌ره‌وت، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر له برا‌کانی خۆشی بی‌چری... جا ئه‌گه‌ر مرۆف هه‌ر ئه‌م ئاره‌زووه‌ی هه‌بوویه، هه‌رگیز پیتی نه‌ده‌کرا کۆمه‌لایه‌تییه‌کی مرۆفانه پینک به‌یتن و بی‌پاریزی. خۆیه‌رسته‌یه‌که‌یان ده‌بوو به‌هۆی ئه‌وه‌ی بینه‌ درنده و به‌کتری بخۆن... جا له‌به‌ر ئه‌مه‌یه که ئاره‌زووه‌کانی تریش په‌یدا‌بوون له دلی مرۆفدا، که له هیز و هه‌ره‌تدا هه‌ر له ئاره‌زووی خۆپاراستن ده‌که‌ن، ئه‌مانه‌یش بۆ ئه‌مه دانراون که چالاکی و خه‌بات و بی‌ری مرۆف خه‌ریک بکه‌ن به‌خۆیان‌وه... له‌م ئاره‌زووانه‌یشدا، له هه‌موویان گرن‌گتر، که ده‌چنه جه‌نگه‌وه به‌رامبه‌ر ئاره‌زووی ره‌گه‌زی مرۆف پاراستن، دوو ئاره‌زوو هه‌یه: به‌کیتکیان ئاره‌زووی (ره‌گه‌زبازی)یه... ئه‌ویتریشیان ئاره‌زووی (دایکیتی)یه... جا هه‌ر له‌به‌رئه‌مه‌یشه که گیانه‌به‌ره درنده‌کان ده‌بینن، له کاتی دل‌داری و دایکیتیدا، درنده‌بیه‌که‌ی خۆیان له‌بیر ده‌چیتته‌وه و، ده‌ست ده‌که‌ن به‌لا‌واندنه‌وه‌ی می‌چکه‌کانیان و خوتوکه‌دانی بچکۆله‌کانیان... به‌م رهنکه، له رپگه‌ی دروستکردنی خیزانه‌وه، یاخود دروستکردنی شانه بچکۆله‌کانی له‌شی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه، مرۆفایه‌تی له‌ناو ده‌سته‌ی مرۆفدا، سه‌رکه‌وت به‌سه‌ر خۆیه‌رسته‌ی سروشتیدا... ئه‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه که له‌ناو خیزاندا، خۆبه‌ختکردن ده‌بیتته کاربکی ئاسایی و سروشتی، که شان به‌شانی ئاره‌زووی ره‌گه‌زبازی و دایکیتی ده‌روا‌ت. ئه‌مه‌یش ده‌مانخاته‌وه سه‌ر به‌لگه‌ی به‌که‌می پشتیوانه‌کانی ژنه‌یتان. چونکه مرۆف چۆن پیتی ده‌کری کولانه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی هه‌مووده‌می دروست بکات، له‌سه‌ر بنچینه‌ی ره‌گه‌زبازی، که ئه‌م ئاره‌زووه خۆی، ده‌م ده‌می بچ و هه‌رده‌مه روو بکاته که‌سیک... چۆن پیاو ده‌توانی ما‌لیک دا‌به‌زینن، که هه‌رده‌مه، به‌ئاره‌زووی خۆی ژنه‌که‌ی بگۆری؟ هه‌روه‌ها چۆن ئافره‌تیکیش پیتی ده‌کری خیزانیک دا‌به‌زینن که بریتی بچ له باوک و دایک و چه‌ند مندا‌لیک، که هه‌رده‌مه به‌ئاره‌زووی خۆی می‌رده‌که‌ی خۆی بگۆری...؟

جا له‌به‌رئه‌مه ژنه‌یتان دا‌هاتووه. واتا ئه‌و په‌یوه‌ندییه دامه‌زرتراوه له ناوه‌ند ژن و پیاو‌دا، که هه‌رگیز نه‌پچری، که ژنه‌که بی‌پاریزی له پیاوانی تر، که مندا‌له‌کانی هه‌ردووکیان بی‌پاریزین له کاره‌ساتی رۆژگار.

گرفتاری نهئين له ميړه كامه رانتر نسيه؟

جا ليږه دا (دوڼ جوان) که نونته رى ټو که سانه يه که ژنه پنهان يان لا ناپه سنده، راست ده بېته وه و ده لى: (من بايه خ نادم به شانوى کومه لايه تى، يا خود به پاراستنى رسنه. ژيان لاي من برتسيه له تازه کړدنه وه يه کى هم مو دهمى ټاره زوو و خوښ رابواردن، بى ټه موى هيچ به ره لستىک په يدا بېي؟؟) به لام ټووه راسته که پياو سه به ست بوو له گورپنى دلداره که يدا له هره ده ميکدا بيه وى، کامه ران ده بى... ټه ټه و هيش راسته که هره دوو دلداره که که هيشتا يه کتريان ماره نه کړدوه، ټه و خوښ يه يه له سه به ستيى ده بين، له خوښى بينين، له سه به ستي ټن و ميړدى زورتره؟.

له راستيدا ټو دلداري به له ناوهند کوږ و کچيکى وا دايه که هيشتا نه بوون به ټن و ميړدى يه کتر، له ژنه پنهان که خو پيوهندي که متر نسيه چونکه ټو گيرو گرفتانه ي که ژيانى ټن و ميړدى تيکده ده و ناسازى ده کن، وهک شه ږه دم و، به به ره کان نيکړدن و وه رسوون و له يه که نه چوونى چيژکه کان، له هم مو په يوه ندييه کدا هه ن که له ناوهند پياو و ژندا بن. سا تيا په يوه ندييه که له گه ل ټايندا رپک بکه وى، يا خود رپک نه که وى جياوازي نسيه... دلدارى سه به ستيش، له راستيدا سه به ست نسيه!... جا ټه گه ده ته وى وپنه يه که له وهت يو به پنه وه، ټه و چيرؤکى دلدارى ساز و ټاو ازلتېدر (ليست) و (مادام داجول) بخوتنه ره وه... يا خود له چيرؤکى (ټانا کارنينا) دا ټه و هسه بخوتنه ره وه که له باهت په دوو که وټنى (ټانا) وه ده وى به دواى (فيرو نيسکى) دا. که ته ماشا ده که يت (فيرو نيسکى) به ده ست دل کرميى دلخوازه که يه وه و، ترسى ټه وى که دؤسته که ي له ده ست بچى، زورتر دلى ته نگ ده بى له و ميړدى که به ده ست ژنه که يه وه ده تلپته وه!...

ماره کړدن په يوه ندييه که که لکى هره دوو لاي تيدا يه:

به لگه ي دوو موى پشتيوانه کاني ژنه پنهان ټه و يه که هيچ دلداري به بى تيکچوون و شه روښور نابى، له ناوهند هره دوو دلدارا. ټه موى جار به جارې ده قومى... جا ټه گه په يوه ندييه کى پيرؤز نه بى له ناوهند پياو و ژنه که دا که هره دوو کيان پنه که وه به ستيته وه، بى گومان هره ناکوکى و شه روښورپک روو بدات له ناوياندا، دوور نسيه بېته هوى جياپونه وه يان. که ټه موى روويدا، بى گومان پاشه جار لپي په شيمان ده بڼه وه. هره به و په يوه ندييه ناوهند هره دوو خوښه ويسته که، له کاتى روودانى کاره ساتيکى وا دا که بوى خراب بى، تووشى پچراندن ده بى. يو وپنه که يه کيکيان نه خوښ يه که ي زورى

خاياندا، يا خود يه کيکيان گه يشته ده موى پيرى، يان هه ندى ته نگوچه له موى تر، که چى که ټن و ميړدى له نارادا بى، به پيچه وانه وه، ټه و په يوه ندييه له ناوهند ټن و ميړده که دا هيه، له جياتى ټه موى کز بېى و بېرته وه، به هيزترى لى دى... له راستيدا ټن و ميړدى ته نيا په يوه ندييه که، که هه تا بېت به هيزترى لى دى!...

به لگه ي ستيه ميش يو پشتگرتنى ژنه پنهان ټه و يه، که ژيانى ټن و ميړدى چاکترين په يوه ندييه که بېته هوى تيگه يشتنى هره دوو په گه زه که له يه کترى. هره وه گه شيش ديدات به هوگرى گيانيان له گه ل يه کتردا. چونکه ميړده که به ټونه ټه و وه که يه جگار شاه زاي دل و دهر وونى ژنه که يه تى، ده توانى له بى ټن زورتر له هم مو ټافره تان تيگات... هره که ستيکيش له ټافره ت تيگه يشتنى، ده توانى له ژيان باشر تيگات... هره چى پياوى بى ژنيسه، گيانداريکى ناکوک و دووره له گيانى کومه لايه تى و تيکه لېسونه وه... ټه و سه به ستيه ييش که هه يه تى، هره له ټاژاوه ده چى!...

بيجگه له وه کچه شوونه کړدوه کان و کوږه بى ژنه کان، هره چنه ده چن به سالدا زورتر به خو يانه وه خه رپک ده بن. ټه موى ده بېته هوى ټه وى که له نگرى هوښيان له ده ست ده رپچى... چونکه بى ژنى، يو بوره پياو ده بېته هوى ټه وى که بارستايى هوښى بېته خواره وه و سه ريشى لى تيک بچى... له مه دا هره هونه رمه نده کان جياوازن... بيجگه له مه، به و هم مو به زموږه زم و خوښ يه يشه وه که له کوږى په گه زيازي سه به ستدا ده چيژى، سه د يه کى ټه و کامه ران يه يه ده ست ناکه وى که له ټن و ميړدى يه کى سه رکه و توودا، ميړد و باوک و گه وره ي خيزانتيک ده ستى ده که وى... ټه موى له وى بووه ستى، پياوى بى ټن که چو به سالدا، هه ست به ته ناييه کى دلته ننگانه ده کات، ده توقى له مردن. ټه م باره ييش به جوړيکى تيکرايى له هم مو ژنيکى سه به ستانه ي بى زنجيردا روو ديدات...

جا ټه گه ژيانى ټن له گه ل ميړده که يدا ټال و ناخوش بى، بى گومان له گه ل دؤسته که يدا ټالتر و ناخوشتر و پر گيرو گرفتتر ده بى!....

نه هيشتنى ټن ماره کړدن له رووسيدا سه رى نه گرتا!

په ننگه تازه ترين تاقيرکړدنه وه له سه ر ټه و که دلدارى ناپه سند و ناروا به چاکتر دا بڼى له ژنه پنهان، ټه و تاقيرکړدنه وه يه بى که رووسياى پاش شوږشى کومونيسته کان جيبه جيتى کړد... کومه لايه تى رووس، ويستى له سه ره تادا، ټن ماره کړدن له ناودا هه لېگرى، يا خود بيکات به باه تيکى روواله ت و بايه خى پى نه درى... به لام هره چنه د ساليکى پى چو

هه موویان به گشتی بهژن و پیاوه وه هاتنه سهر ئه و باره ی که زۆرتر سهر گهردان بوون له پیشوو، ئافره تیکی رووسییش له نامه یه کی خۆیدا که بۆ خۆشه و بیسته که ی خۆی نارد بوو، ئه م و اتایه ی تیدا ده ربهری بوو: (من کامه رانییه کی وام ده وی، هه رچه ندی که مایش بی، به لام تاییه تی به خۆم بی هه ر بۆ خۆشم ته رخان کرا بی. من کامه رانییه کی وام ده وی که ئاین په سندی بکات!... من خه و به شویتیکی بی ده نگوسه نگه وه ده بینم، که بتوانم به ته نیا له گه ل تۆدا تیییدا رابوویم... نازانم کۆمه لایه تی ئه مه بۆچ تیناگات که ئه م کاره پتووستیه که بۆ مرۆف؟!...)

ژنه یان له سهر بنچینه ی خۆشه و یستی

په ننگه وای بکه وی که ژنه یان له ئه نجامی خۆشه و یستییه کی ناوه ند ژن و پیاوه وه پتیک هاتبی. به لام ئه مه هه مووده م سهر ناگرئ... چونکه له سه رده مه کانی پیشوودا له ناو زۆریه ی نه ته وه رۆژه لاتیه کاندای ژنه یان یان به پتچه وانیه ی ئاره زووی لایه کیانه وه پتیک دی یاخود به پتچه وانیه ی ئاره زووی هه ردوو لایانه وه. ئه مایش یان له سه ر پتیکه وتنی هه ردوو خیزانه که پتیک دی، یان به هۆی که وتنه ناوه وه ی هه ندی که سانه وه. یاخود به هۆی شتی تره وه. که چی زۆر له م ژنه یان، که له سه ر بنچینه ی دلداری دانه مه زراون، پر ده بی له کامه رانی و سه ربش ده گرن. هه ندی جاری وایش روو ده دات که ئه م جوړه ژنه یان به پر کامه رانیتر ده بن له و ژنه یانانه ی که له سه ر بنچینه ی خۆشه و یستی دامه زراون. ئه مایش کاریکه به ئاسانی شی ده کریته وه و، لیکیش ده دریته وه. چونکه دلداریه ی به هیز و هه رت، ئاواتی ئه ندیشه یی ده هیئتیه، که له ژبانی رووداودا به هیه چ کلۆجی نایته دی.

دلداره کانی که ژن ده یان، زۆریه یان تووشی دلشکاو و په نجه رۆیه ی دین. چونکه ئه وانه چاوه پروانی کامه رانییه کی وان که له ژنه یاندا ده ستیان بکه وی، ژبان خۆی له توانا یییدا نییه بیبه خشی.

له ئه مه ریکادا زۆریه ی ژن ماره کردنه کان له ئه نجامی خۆشه و یستییه کی پیشوووه پتیک دین... که چی ژماره ی ژن به ره لاکردنیش له ئه مه ریکادا، ئه ندازه که ی له ئه ندازه ی زۆریه ی خاکه کانی تر زۆرتره!. هه رچی کوری ئه م چه رخیه، خه و به ژنیکه واهه ده بینتی، که جوانیه که ی و خۆرازانده وه که ی وه که ئه ستیره گه شه کانی ئافره تانی سینه ما وای... به لام ئه و ئاگای له و راستیه گرنکه، یاخود ئه و راستیه گرنکه نییه، که له پاش ژنه یان بۆی ده رده که ون... یه کتیک له و راستیه یانه ئه وه یه که جوانی ئه ستیره کانی سینه ما، به شی زۆری

له ئه نجامی چاوه پروا کردنی وینه کیشتیکی شاره زا و هونه رمه نده وه پتیکه اتوه به شی راسته قینه یه کی کۆمه لیکه بی شومار له شاره زایانی جوانی و سه رتاشه کان و، ئارایشده ره کان و، ئه وانه ی له ش ده سوونه وه کاری تیدا ده کات. ئه و جوانیه یه یه جوانیه کی ئاسایی و سه رشتی نییه. جوانیه کی ده ستکرده...! هه روه ها کوری ئه م چه رخیه، ئاگای له وه یه یه نییه که له سه رده می ژبانی ژن و میردییدا چاوی به ژنه که ی خۆی ده که وی جلی ناومالی له به ردایه و، قژه کانی بژ بوونه ته وه و، تووره و ترۆیه لی ده رده که وی... کچی ئه م چه رخیه یه ئه وه نازانی: هه رچی پیاوانه ی هه ر له خۆیاندا خۆیه راستن. که دینه وه مالتی، به هۆی کار و فرمانه سه خته کانیانه وه، ته وای بی هیز و وه رس بوون، په له پتیکه یان لی بدیه ت ده ته قین، ئه مه نده تووره و ئه مه نده توندوتیژان لیتاوه... که واته ئه نجام به چی ده گات?... ژن و میرده که دلایان ده شک و هه ست به ره نجه رۆیه ده که ن... جا له جیاتی ئه مه ی به خۆیان بلین: هیه شتیک له م جیهانه دا ته وای نییه، ته نانه ت دلداریه ی، ده چن واهه ست به خۆیان ده که ن، که له باره ی هه لباژدنه که ی خۆیاندا هه له یان کردوه. په ننگه (ته وای) له جوانی و له کرداردا، له ره وشت و خودا، له یاریکی تردا ده ست بکه وی که بکری به هاوسه ر ئیتر دوا ی ئه وه خه ریکی به ره لاکردنی یه کتر ده بن تا ده ستیان ده که وی.

هه ر که سه یه شیان به جیا ده گه ری هاوسه رتیک تاز به دۆزیته وه بۆ خۆی... دوا ی ئه وه کاره ساته ناخۆشه که هه میسان روو ده داته وه به ره لاکردنه که ده ست پت ده کاته وه... ژنه یانیکه تر و به ره لاکردنیکه تریش په یدا ده بنه وه... جا ئه مه به م په ننگه درپژه ده ستین، تا پیری و به سه رهاتیه یان فیتری ئه وه یان ده کات که رابین به چاوپۆشین و لیبوردن و نه رمیه وه یاخود له سه ر (چاره کردنیکه مام ناوه ندی) رتیک بکه ون، که ده بوو هه ر له خۆشه و یستییه که ی یه که مجاریانه وه فیتری ئه وانه ببوونایه و ئه وانه یان بکرایه!... ئه گه ر زانکۆکان دادپه روه ر بوونایه، ده بوو لیکۆلینه وه ی شیوه کانی (رتیکه وتنه کانی ژن و میرد) یان به خستایه ناو پتیه یه که یانه وه... لیره ییدا مه به س ئه وه یه که گه رپتیه لای ناو ژن و میرد به وجۆره بپرتیته وه که هه ریه که یان بیته ناوه راستی رتیاوه... بیتجه که له وه لیکۆلینه وه ی ده روونی میرده کان و ژنه کانی به خستایه ناو پتیه یه که یانه وه چونکه ژن و میردی ته وای ئه وه یه که له سه ر بنچینه ی رتیکه وتن و ئاشتبوونه وه و چاوپۆشین دامه زرا بی ئه مه یه سبه رت به وه یه که دوو مرۆقی و نادۆزیته وه، یاخود به گران ده دۆزیته وه، که هه ردووکیان له سه رشت و ره وشت و ئاره زوودا رتیک بکه ون. جا ئه گه ر هه ردووکیان خۆیان به وه وه رانه یان که تۆزی له خۆیان دابتاشن، که هه ندی خۆیان بۆ یه کتری به خت

بکهن، که تا ئەندازه‌یه‌ک نەرمی پیشان بدن و، لە قسە‌ی خۆیان بگە‌ڕێنە‌وه، که فێر بن چۆن شە‌روە‌شۆ‌ڕ بە‌گە‌مه و پێکە‌نینە‌وه، بە‌رامبە‌ری بکهن... ئیتر دە‌بی: دە‌ست لە‌ ژبانی ژن و مێ‌ردی بشۆ‌ن!...

گی‌رو‌گ‌رفته‌کانی رە‌گە‌زبازی:

ئە‌وه‌نده هە‌یه، بابە‌تی تێ‌ک‌چوونی رە‌گە‌زبازی، لە‌ هە‌موو بابە‌تی تێ‌ک‌چوونە‌کانی تر گ‌رانت‌ر چاره‌ی دە‌ک‌ری... بێ‌ گومان هە‌ندی جار روو دە‌دات که ئاره‌زووی رە‌گە‌زبازی ژن و مێ‌رده‌که، بە‌ته‌واوی یە‌ک بگ‌ری. بۆ‌ وێ‌نه: که هە‌ردووکیان خوی‌ن گە‌رم بن... بە‌لام بە‌زۆری ژنه‌که خۆشی دە‌گە‌یی‌تی بە‌مێ‌رده‌که، که چ‌ی خۆی خۆشیی رە‌گە‌زبازییە‌که‌ی پێ‌ ناگات... ئە‌وه‌ی دلێ‌ ژنه‌که زۆ‌تر ته‌نگ دە‌کات ئە‌وه‌یه‌ که لە‌ناو چیرۆک و هۆ‌نراوه‌کاندا که دە‌یان‌خوێ‌نیتە‌وه، جیهانیکی پر خۆشی دل‌کێ‌ش‌کەر دە‌بینی که ئاف‌ره‌تانی تر تێ‌یدا دە‌ژین و پێ‌وه‌ی کامە‌ران دە‌بن!... جا بۆ‌ ئە‌مه‌ی له‌ رووی رە‌گە‌زبازییە‌وه ژن و مێ‌رده‌که بە‌ته‌واوه‌تی رێ‌ک بکە‌ون، پێ‌ویستە‌ هە‌ریه‌که‌یان بە‌و شێ‌وه‌یه‌ خۆی رابە‌یتنی که دلێ‌ ئه‌و‌تر پێ‌ی شاد بێ‌. ئە‌ویش بە‌مه‌ پێ‌ک‌دی که هە‌ردوو لایان خۆیان رابە‌یتن بە‌ئارامی شیر‌بنه‌وه، بە‌دوو‌بارە‌کردنە‌وه‌ی تێ‌کو‌شانه‌وه، بە‌چا‌وپۆ‌شییە‌وه، بە‌هە‌لسە‌نگان‌دی‌کی دروست و ته‌واوه‌وه... ئە‌م گێ‌رو‌گ‌رفته‌یش هە‌روه‌ک تووشی ئە‌و ژن و مێ‌ردانه‌ دی که لە‌سەر بن‌چینه‌ی خۆ‌شه‌ویستی یه‌کت‌ریان ماره‌ کردووه، هە‌روه‌ها تووشی ئە‌و ژن و مێ‌ردانه‌ش دی که لە‌بەر کە‌لک و چاکە‌ی خۆیان بوونه‌ته‌ ژن و مێ‌رد.

هە‌روه‌ک سه‌رنج دە‌دری، ژنه‌یتان بۆ‌ کە‌لک دە‌ست‌کە‌وتن، لە‌ه‌وای جە‌نگی جیهانی یه‌که‌مه‌وه (١٩١٨)، بە‌ره‌ بە‌ره‌ هاتۆ‌ته‌ کزی و جیتی خۆ‌شی بۆ‌ ژنه‌یتانی سه‌ر بە‌دل‌داری بە‌جێ‌هێ‌شتووه. یاخود هەر هێ‌چ نه‌بێ‌ بۆ‌ ئە‌و ژنه‌یتانه‌ی بە‌رە‌ل‌لا کردووه که هە‌ردوو لای پێ‌یان خۆ‌ش بێ‌، نه‌ک خێ‌زانە‌کانی هە‌ردوو لا!... بە‌م رە‌نگه‌ په‌سند‌کردنه‌که له‌ یه‌که‌م پله‌یدا بۆ‌ تیلایی چا‌ویکی دل‌کێ‌ش‌کەر و دل‌یکی ئه‌ریاب، رێ‌ک‌که‌وتنی‌که له‌ چێ‌ژکه و ئاره‌زووه‌کانی له‌ش و هۆ‌شدا... که‌چی له‌وه‌پێ‌ش پایه‌ی ناو کۆمه‌لایه‌تی و، ده‌سه‌لاتی که‌سایه‌تی، یاخود پاره‌داری بوو، که له‌سه‌ری رێ‌ک ده‌که‌وتن بۆ‌ ژن و مێ‌ردی!... که‌چی له‌گە‌ل ئە‌وه‌یشدا دل‌کێ‌ش‌کردنی رە‌گە‌زی و هۆ‌ش، ته‌نانه‌ت ئە‌گەر هە‌ردوو لای‌شیان هە‌یان بێ‌، بە‌شی ئە‌وه ناکات که ئە‌و ژن و مێ‌ردییه‌ی پێ‌ کامە‌ران بێ‌... سا ئە‌گەر ژن و مێ‌ردییه‌که له‌ خۆ‌شه‌ویستییه‌وه په‌یدا بوو بێ‌، یان له‌ کە‌لک و چاکه‌ ده‌ست‌کە‌وتنه‌وه، مه‌ر‌جی بن‌چینه‌یی

بۆ‌ بە‌ده‌یتانی بە‌ختیاری ژن و مێ‌رده‌که ئە‌وه‌یه، که هە‌ردوو لایان، هەر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ بە‌دل و بە‌گیان بیانه‌وی ژن و مێ‌رده‌یه‌که‌یان تا سه‌ر بێ‌... بە‌لام ئە‌گەر پیا‌وه‌که، له‌ کاتی ژن ماره‌کردنه‌که‌یدا له‌ دلێ‌ خۆ‌یدا بلی: (هەر کاتی له‌ ژنه‌که‌م وه‌رس بووم، بە‌دزییە‌وه له‌گە‌ل ئاف‌ره‌تانی تردا لنگبازی ده‌که‌م!)... یاخود ئە‌گەر ژنه‌که ئە‌مه‌ی خسته‌ دلێ‌ خۆ‌یه‌وه بلی: (هەر کاتی مێ‌رده‌که‌م له‌ به‌رچا‌و کە‌وت، بۆ‌ به‌رە‌ل‌لایی خۆ‌م تێ‌ده‌کو‌شم!)... ژن و مێ‌ردی ئە‌م جۆ‌ره که‌سانه سه‌ر ناگ‌ری و تا سه‌ریش نامی‌نیتە‌وه!...

که‌واته چاک‌ترین رێ‌گا بۆ‌ ژن و مێ‌رده‌که که بیگ‌رن ئە‌وه‌یه، بە‌ته‌واوه‌تی بریاری دلێ‌ خۆی بدات که زال بێ‌ی به‌سه‌ر ئالۆ‌شوخرۆ‌شی خۆ‌یدا و ئە‌م سوێ‌ندە‌یش بۆ‌ خۆی بخوات: (من تا سه‌ر خۆ‌م ده‌به‌ستمه‌وه بە‌م هاوسه‌رمه‌وه. هەر له‌ ئیستا‌که‌یشه‌وه ئامانجی من ئە‌وه‌ ده‌بێ‌ که ئە‌م هاوسه‌ره دل‌خۆ‌ش و کامه‌ران بکە‌م که به‌خۆ‌شی خۆ‌م هە‌لم‌بشاردووه، نه‌ک بگه‌رێ‌م به‌دوای که‌سیکی تردا که خۆ‌شی لی بچێ‌ژم و پێ‌وه‌ی کامه‌ران بێ‌م!). جا ئە‌گەر ئە‌م سوێ‌نده، بە‌دل خورا بێ‌ و به‌راستی، ئە‌وا هەر خۆی به‌ته‌نیا به‌سه‌ بۆ‌ ئە‌مه‌ی ژن و مێ‌ردییه‌کی پر له‌ به‌ختیاری پێ‌ک به‌یتنی...

گی‌رو‌گ‌رفته‌کانی ژبانی ها‌وبه‌شی

گی‌رو‌گ‌رفته‌کانی ژبانی ها‌وبه‌شی زۆ‌رن و پهل پهلن. هۆی هه‌ره گه‌وره‌یش ئە‌وه‌یه که شێ‌وه‌ی بێ‌ر‌کردنه‌وه و ژبانی هە‌ردوو رە‌گە‌زه‌که له‌ یه‌کت‌ری جو‌ی جوین... هه‌رچه‌نده خه‌بات، له‌م سه‌رده‌مه‌دا له‌ ئارادا‌یه که له‌ گ‌رنگی ئە‌م جیا‌وازییە‌ که‌م بک‌ریته‌وه. بۆ‌ وێ‌نه: پێ‌ر‌ه‌ویی پێ‌ خوێ‌ندنی کچان وه‌ک پێ‌ر‌ه‌ویی فێ‌ر‌کردنی کورانی لی هاتووه. ئە‌و فرمانانه‌یش که ئاف‌ره‌تان جێ‌ به‌جیتی ده‌کهن، هەر ئە‌و فرمانانه‌یه‌ که پیا‌وان ده‌یکهن. له‌ زۆ‌ر جێ‌گا‌یشدا مافی ئە‌ندام هە‌لم‌بشاردن بۆ‌ کۆ‌ری نه‌ته‌وه به‌ئاف‌ره‌ت به‌خسراوه... هه‌رچه‌نده ئە‌مانه وان به‌لام نابێ‌ پیا‌وان ئە‌وه‌یان له‌بیر بچێ‌، که ئاف‌ره‌ت له‌ هه‌مووده‌مێ‌کدا هه‌ر ئاف‌ره‌ته که رە‌گە‌زی مێ‌یینه رە‌گە‌زیکی خاوه‌ن ته‌زوو و تاسه‌ن. رە‌گە‌زیکی گ‌رۆ‌زن. که رە‌گە‌زی نێ‌رینه‌یش رە‌گە‌زیکی چستوچالاکن... رە‌گە‌زیکی ئه‌ریابن. هه‌روه‌ها له‌ ناوه‌ند له‌ش و هۆ‌شی ئاف‌ره‌تدا په‌یوه‌ندییه‌کی نزیک‌تر و بروا پێ‌ک‌را‌تر هه‌یه له‌ په‌یوه‌ندییه‌ی که له‌ ناوه‌ند له‌ش و هۆ‌شی پیا‌ودا هه‌یه... هه‌رچی پیا‌وه بێ‌ر له‌ جیهانی ده‌ره‌وه ده‌کاته‌وه...

هه‌رچی ژنه بێ‌ر له‌ فه‌رمان‌ره‌وا‌یییه‌که‌ی مالی خۆیان و دل‌داری و دایکی‌تی ده‌کاته‌وه... هه‌رچی بیری پیا‌وه وه‌ک فر‌که‌ی فر‌ۆ‌که تێ‌ژ‌ره‌وه... هه‌رچی بیری ئاف‌ره‌ته وه‌ک هه‌نگا‌وانانی

پي به پتوه د پروات... پياو ياسا و پيشبيني و بيروباوه و قسه ي راستي په رستانه داده هيتي... هر چي نافر تيشه، له راستي نه بې بير له هيچي تر ناکاته وه هيچ بابه ختيکيش نادان به پيشبينييه پروته کان، مه گهر حهز له پياويکي وا بکات که باوه وري به و بيروباوه و پانه بي، يا خود له دست که مته رخمه مي پياويکي وها، له گياني خو ي و ورس بو بي... چونکه راستي په رستي به لاي ژنه وه، جتي پرسه يه کي نه يني ده گريته وه که داينا بي بو تاسه و ته زويه کي وها که له دهستي چو وي!... هر چي پياوه دلسو ز ي بو بيروباوه و دنو يني هر چي ژنيشه دلسو ز ي بو و مرؤفانه که هه ن، يا خود هه بوون... جا نه گهر نرخی خوارده مهنی به رز ببته وه، يا خود مه ترسي هه لگير سانی جه نگیک په يدا بي، به هو ي و پياويکه وه که دهسته يه کي ز رنگاري د ياري کراو گرتو يه تي... هر چي پياوه که يه دلسو ز ي دنو يني بو دهسته کي خو ي و له سه ريشي ده کاته وه. هر چي ژنه که يسه هر گيز کو له وه ناکاته وه که واز له دهسته کي خو ي به يني هر بو نه مهي که بيوه يي و کامه راني له ماله کي خو يدا بپاريزي!...

کاتې که پياو و ژن دلداري ده کهن

په ننگه يه کيک له پرسکه ران پيرسي: که ژن و پياو هه ردو و لايان له خو يندن گايه کدا بخو يتن و هه ر يه ک شتيش بخو يتن، نيتر چو ن جيا واز ييان ده بي له بير کرده وه دا... بو وهرامي نه م پرسه قسه ي شاگرد يکي کيژ ده يني نه وه که روژي له روژان له زانستگاي پزيشکايه تي دا گوتبو ي: (نه گهر پزيشکيک سه رگه ران بي به هو ي سه رنه گرتني دلداري يه که يه وه گو ي نادان، هه روه کو پيشسو و دست ده کاته وه به چا و پيکه و تني نه خو شه کاني و چاره کردنيان... به لام نه گهر نافر هتيکي وه ک من، يا خود هه نافر هتيک، تووش ي ره نجه رو يي، يا خود دلشکاي بي له دلداري يه که يدا، له جيگاي خو ي نايسته دهر وه به شه و و به روژ هه ر ده گري!...). که واته نافر هت تا له ناو هه ست و تاسه و ته زو ودا نه ژي، هه ست به کامه راني ناکات... نافر هتيکي سه رکه و توويش له کار و فرمانه کي خو يدا که به ي پياو دابري، هه ر به هيوا ي نه وه يه که پياويک بيت و له جياتي نه و، نه و فرمانه بکات تا خو ي بيته يار يده ده ري. خو زگه بو نه و هيش ده خوازي که له وانه بي بو دلداري بشي!... جا نافر هت که بينه يار يده ده ري پياوان زور باشيان لي دي. به لام به که لکي نه وه نايه ن که بينه کارگيري کار و فرمان، يا خود خاوه ني پرؤژه... چونکه نافر هت هه ر له شتيکدا به ته و او هتي قال ده بي که دروستي بکات، نه و هيش منداله که يه تي!.

جا به پتي نه م جيا واز ييانه که له ناوه ند سروشتي نافر هت و سروشتي پياو دا هه يه، پيوسته ژن و ميتر ده که، هه ردو و کيان رو و به رو ي تیکچوونه کاني ناوه ند خو يان بوه ستن و چاره يان بکه ن. جا بو نه مهي ناکو کييه ناچار يه کاني ناوه ند نافر هت - که بنچينه ي سروشته کي خو شه ويستي يه - و پياو - که بنچينه ي سروشته کي جيهاني دهر وه يه - چاره بکري ن، که ليک ريگا هه يه ده توانين له سه ريان برؤين... ريگا يا خود شپوه ي يه که ميان نه وه يه که پياو ده سه لاتيکي خو په رستانه ي هه بي به سه ر ماله کي خو يدا... هر چي پياوي کار و فرمان، يا خود هونه ر مهنه، ده چي به گز سه رکيشي ژنه که يدا. نه و هيش له مه دا مافي هه يه... دوور نييه ماله کي خو ي به جې به يلي. (تولسو ي) له م دو ايي ژيانه يدا بو يه کا مالي خو ي به جي هتشت، که ژنه کي کار يکي و اي نه ده کرد، دلي ناسو وده بي و بتواني به ناساني بو نامانجه به رز و پيرؤزه کي خو ي خه بات بکات... جا له هه ر شو ينيکدا پياو ناچار بي يه کيک له (خو شه ويستي) و (فرمان) هه لبي ژي ري، يان لايه ني يه کيک له (خو شه ويستي) و (پيوستي سه رشان) بگري... ني مه نافر هت مان وا ديته پيش چاو که نه وهنده ي له دهستي بيت خه بات ده کات بو نه مهي هه ردو و کباني ده ست بکه وي... به لام پياو نه وده مه به پياو داده نري که نامانجي ژياني هه مو وده م به سه ر تاسه و ته زو ودا زال بي... له م بابه ته وه سه رگور و شته بي ژه کان له چيرو که کانياندا که له ناو جه رگي ژيانه وه وهر يان گرتو ن گه ليک وي نه مان پيشکه ش ده کهن... يه کيک له وانه (کارمن) ه که ژياني نه فسه ره کي دوستي و دوا روژي تيکدا... يه کيکي تر (مانون ليسکو) يه که دلداره کي خو ي کيشي کرده سه ر تا وان کردنيکي بي برانه وه! ته نانه ت نه گهر ژنيش له وانه بو که بيه وي به سه ر ژياني ميتر ده که يدا هه مو ي، زال بي و هه ر بو خو ي بيني ته وه، پيوسته ميتر ده کي مه ترسي لي بکات و خو يشي لي بپاريزي... چونکه نه گهر و ناکات زوري بي ناچي له ناوي ده بات... له راستي دا نه گهر بي تو پياوه که و اي لي بي هه مو هو شي هه ر له لاي ژنه کي بي، يا خود ژنه کي و منداله کي بي و هه ر خه مي نه و انيش بخوات، له پياوه تي ده که وي. به راستي نه و هيش نيشانه يه کي مه ترسي يه که پياو واهه ست به خو ي بکات که له ناو کو مه لي نافر هت اندا نه بي، کامه ران ناي... نه م هيش سه باره ت به وه يه، که پياويکي ته و او پياوه تي، حهز له زورانبازي هو ش ده کات. له مه دا نه و هيش له با و با پيري خو ي ده کات، که حهز يان له شير يازي ده کرد!... زورانبازي هو ش يش له ناو کو مه لاني ژناندا سه ر ناگري، ته نانه ت له ناو کو مه لاني ژنان و پياو انيشدا هه ر سه ر ناگري!...

کاتیگ بۆ فرمانکردن و کاتیگیش بۆ دلداری:

له گه‌ل ئه‌مه‌يشدا ئافره‌تیش ده‌بێ ده‌ستی هه‌بێ و به‌شی هه‌بێ له ژبانی ژن و مێردی به‌ختیارانه‌دا... هه‌رچه‌نده‌ پیاو ناچاره‌ هه‌موو رۆژتیک بجیتته‌ ده‌روه‌ و، بۆ چه‌ند کاتیگ فرمان له‌گه‌ل پیاوانی تر دا بکات، به‌لام که‌ گه‌رایه‌وه‌ مالتی، پیتویسته‌ ژینتیک و اه‌ه‌ست پێ بکات، که‌ جیاواز بێ له‌ ژینه‌ی که‌ له‌ودیو ماله‌که‌یه‌وه‌ دیوبه‌تی... یاخود هه‌روه‌ک (د. ه. لۆره‌نس) ده‌لتی:

(پیاو ناتوانی هه‌موو بیست و چوار کاته‌که‌ی شه‌و و رۆژ فرمان بکات... ته‌نا ته‌نا ته‌نا (ناپلیۆن) یش که‌ کار و فرمانی ته‌واو ده‌بوو، ئه‌وه‌ی پێ خۆش بوو بگه‌ریتته‌وه‌ مالتی و پیتاوه‌کانی خۆی دا بکهن و له‌خوار پیتی ژنه‌که‌یه‌وه‌ دا بنیشی و، به‌جوانییه‌که‌ی مه‌ست بپی و خۆشی بداته‌ ده‌ست جیهانه‌ تایبه‌تییه‌که‌ی ژنه‌که‌ی: که‌ دلداری و سۆز و ته‌زوو بوو. له‌ راستییشدا هه‌موو پیاویک ئه‌وه‌ی پێ خۆشه‌ که‌ له‌ کاتی سره‌وت و حه‌سانه‌وه‌ دا خۆی بداته‌ ده‌ست ژنه‌که‌ی و ئه‌و جیهانه‌ تایبه‌تییه‌ی که‌ ژنه‌که‌ی هه‌یه‌تی)...

هه‌رچی ئافره‌تی ته‌واویشه‌ له‌وه‌ بپزار نابێ که‌ مێرده‌که‌ی هۆگری کار و فرمانی خۆی بپی و، خۆی تیدا به‌خت بکات. یاخود له‌ خه‌باتدا بپ له‌ کۆری زرنگاری و هۆشمه‌ندیدا... ئه‌مه‌ راسته‌ که‌ ژنه‌که‌ له‌وه‌ دلگیر ده‌بێ. به‌لام ناهیتلی که‌س به‌و ئازاره‌ی بزانی. هانه‌ی مێرده‌که‌ی خۆی ده‌دا که‌ هه‌ر له‌سه‌ر ریتی خۆی بروات... له‌ چیرۆکی کۆندا ئه‌مه‌ هه‌یه: که‌ (ئه‌ندروماک) له‌ کاتی کۆچکردنی (هیکتۆر) دا فرمیسکه‌کانی خۆی شارده‌وه‌. چونکه‌ ئه‌و ژنه، ئه‌وه‌ی ده‌زانی که‌ ده‌بێ چ جۆره‌ یارمه‌تییه‌ک پێشکه‌شی مێرده‌که‌ی خۆی بکات....

ژنه‌یانیش خۆ و به‌خته!

لێره‌دا ئه‌مه‌ به‌پیتویست ده‌زانی بپیتین، که‌ نابێ ئه‌وه‌مان له‌بیر بجیتته‌وه‌ که‌ ژن و پیاوه‌که‌، پاش ته‌واوبوونی ماره‌کردنیان و جووت بوونیان، که‌ بوون به‌ژن و مێردی به‌کتری، هه‌رگیز به‌ئاسانی ئه‌وه‌یان بۆ ناچیتته‌ سه‌ر که‌ له‌ هه‌موو روویه‌که‌وه‌ ریتیک بکه‌ون به‌دلی خۆیان... جا قوولتی خۆشه‌ویستی ناوه‌ندیان هه‌رچه‌ندی بپ، زیره‌کییان هه‌رچه‌ندی زۆر بپ، ئه‌مه‌ له‌ هه‌ردووکیان هه‌ر روو ده‌دات، که‌ له‌ رۆژه‌کانی سه‌ره‌تایی ژن و مێردییاندا هه‌ریه‌که‌یان ئه‌ویتربانی و ه‌ک نه‌ناسراو دیتته‌ پێش چاوا!... ئه‌و چه‌ند حه‌فته‌یه‌ی پاش ماره‌کردنیان ناو ناوه: (مانگه‌ هه‌نگوبه‌). له‌ راستییشدا له‌ چه‌ند شه‌وه‌که‌ی سه‌ره‌تادا که‌

ژن و مێرده‌که‌ مه‌ستی دلداری ده‌بن، هه‌موو گیروگرفتییکیان له‌بیر ده‌چیتته‌وه‌. پیاوه‌که‌ واز له‌ هاوڕێکانی دینی و لیبیان دوور ده‌که‌ویتته‌وه‌. ژنه‌که‌یش واز له‌و بابه‌تانه‌ ده‌هینتی که‌ له‌وه‌پێش خۆی پیتوه‌ خه‌ریک ده‌کردن و دلی پیبیان خۆش ده‌بوو. به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ چه‌ند حه‌فته‌یه‌ک یاخود چه‌ند مانگیکیان به‌و جۆره‌ رابوارد، ده‌بینین هه‌ریه‌که‌ به‌شیتوه‌یه‌کی تر له‌ هاوسه‌ره‌که‌ی خۆی ده‌وێ. وا دیاره‌ له‌ تاسه‌ و سۆزی به‌هیتز و هه‌ره‌ت تیربان خواردوو و وه‌رپسبون، بۆیه‌کا ئاره‌زووی بابه‌ته‌کانی پیتشویی خۆیان ده‌که‌نه‌وه‌، که‌ بپ ده‌نگ و سه‌نگ بوون!...

جاری وایش هه‌یه، له‌وه‌ خراپتر تیک ده‌چن. ریتیک نه‌که‌وتنه‌که‌یان ده‌گۆرپی و ده‌بیتته‌ دوژمنایه‌تییه‌کی شارراوه‌... که‌ ته‌ماشای ده‌که‌یت هه‌ردووکیان به‌چاویکی پپ له‌ توانج و پلاره‌وه‌ له‌ یه‌ک مۆر ده‌بنه‌وه‌. هه‌ریه‌که‌یان خودا خودای ئه‌وه‌یه‌تی هه‌له‌به‌ک له‌ویترا بپینی و بیدا به‌روویدا... که‌ چوونه‌ ناو پیتخه‌فه‌که‌یشیان هه‌ر ژۆرتتر له‌ دوو که‌سی نه‌ناسراوی بپ ده‌نگ ده‌که‌ن که‌ چاویان کرایتته‌وه‌... پاشان ژنه‌که‌، له‌ناکاو، ده‌داته‌ پرمه‌ی گریان. له‌ تارکییدا فرمیسکه‌کانی ده‌رژینه‌ خواره‌وه‌. پیاوه‌که‌یش گوتی له‌ گریان و زارییه‌تی، به‌لام ده‌نگ ناکات!... جا له‌م جۆره‌ بارانه‌دا، پیتویسته‌ هه‌ردوو لایان واز له‌ هه‌ندی خه‌وی کۆنی خۆیان به‌یتن: پیتویسته‌ له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌که‌ی خۆیاندا له‌ ناوه‌راستی ریتگادا بگه‌نه‌ یه‌ک.

بام ژن و مێرده‌که‌ ئه‌وه‌یش بزانی، که‌ (ته‌واوی) که‌س نایگاتن. جا ئه‌گه‌ر ئه‌وان به‌هۆی شاکاریکی سه‌یر و سه‌ر سوڕه‌یتنه‌ری دلدارییه‌وه‌ توانییتیان بگه‌نه‌ ئه‌و (ته‌واوی)یه، بپ گومان ئه‌وه‌یان له‌ ده‌س نایه‌ت که‌ تا سه‌ر له‌ شیتوه‌ی خۆیدا ژنه‌که‌ وه‌ک په‌ره‌ی یاری سه‌رپشک (یا نصیب) بکړی و به‌خۆشی بلی: «کی چوزانی به‌کامی خۆم ناگه‌م؟ دوورنییه‌ به‌م ژنه‌یتانه‌مه‌وه‌ به‌ختیار بمینمه‌وه».

به‌لام له‌جیاتی ئه‌وه‌ ده‌بێ وا به‌خۆی بلی: «من ئه‌وه‌ باش ده‌زانم که‌ تووشی هه‌ندی گروزی ده‌بم له‌ سه‌روشتی هاوسه‌ره‌که‌مدا. به‌لام پیتویسته‌ چاوی لپ پپوشم و بشتوانم خانووی ماله‌که‌مان بپارتیم له‌ رووخان. من له‌مه‌دا هه‌ر سه‌رده‌که‌وم!».

له‌ راستییشدا هه‌ر پڕۆژه‌یه‌ک مرۆف ده‌ستی بدات، پیاو ناتوانی له‌وه‌ دلنیا بپ که‌ هه‌ر تیتیدا سه‌رده‌که‌وی، بام نیاز و مه‌به‌ستیشی راست و دروست بپ و، به‌هه‌موو کولی دلشیه‌وه‌ پیتوه‌ی خه‌ریک بپ. نه‌خوازه‌لا ئه‌گه‌ر پڕۆژه‌که‌ فری به‌که‌سیتکه‌وه‌ پتر بپ. به‌لام ئه‌وه‌یش هه‌یه‌ که‌ ئه‌گه‌ر له‌ سه‌ره‌تای کاره‌وه‌ مرۆف بروای نه‌کرد به‌سه‌رکه‌وتنی خۆی، ئه‌وه‌ هه‌یج قسه‌ی پپ ناوی که‌ له‌و کاره‌دا سه‌رناکه‌وی!...

ژن و میردی سهرکه ونوو پېوښتی به تیکوښانیکي هه موودهی هه یه!

ژن و میردیش وهک هه موو پرۆژیه کی تر، هه ر ئه و نده ی بهس نییبه که له سهره تادا سهر بکه وئ. پېوښته هه موودم تیکوښان له نارادا بچ که ئه و سهرکه وتنه به پار بیزراوی بمینیتته وه. به لام ئه گهر هاتوو ژن و میرده که به خویان گوت: «ئیمه گره وه که مان برده وه. بام توژتیک سهره وت به خۆمان بدهین!»... ئه وانه به مه هه له یه کی گه و ره ده که ن، ده ربارهی به ختیاری هه ردوو لایان چونکه ژبانی ژن و میردی سهرکه وتوو، وهک خانوویه ک وایه ئه گهر هه موو پرۆژتیک جی رووخواه کانی چاک نه کریتته وه و تازه نه کریتته وه، ده رووخی!... جا له م جیگایه دا، ته ماشا کردنیک به تیلا یی، یا خود زه رده خه نه یه ک، جی گله یی و روښن کردنه وه ی ناو دل ده گرتته وه... به لام له ژبانی پرۆژانه ی ئیمه دا هیچ شتیکی وایه نییبه که ئه گهر که مته رخه می له گه لدا کرا بمینیتته وه: نه خانوو، نه دۆستایه تی، نه خوښ رابواردن. بنمیچی خانووه که ده رووخی به سهر دانیشته وانی ناویدا، خوښه ویستی ده بی به هه لم و له ناو ده چی... هه ر زه وییه ک له ناو ژووردا پرۆژگاری به سهر دا تیپه ری پېوښتی به دارښتنه وه هه یه... دوو لایه ده رگایش پېوښتی به چاک کردنه وه هه یه... ناکوکی ناوهند ئه م و ئه ویش ده بی لا ببری و خوښه ویستی به خرتته جیگه ی. ئه گینا دل و ده روون تنگ ده کات!... ئه گهر (هه ست) یش له ناو ده رووندا په نگ به خواته وه و به چیتته کانگایه وه، ده بیته هۆی تیکچوون و پزاندنی ده روون. هه ر پرۆژتیکیش له کاتی ده مه قالییه کدا، ئه و دوومه له ته قی، ژن و پیاوه که هه ردووکیان زاره تره ک ده بن. چونکه به ئاشکرا ئه و وینه یه ده بینین که هه ریه که یان بو ئه ویتری کیشاوه له ناو ده روونی خۆیدا!...

لیبورد هی ناچاریه!

هیچ ژن و میردییه کیش به ختیاری تیدا په یدا نابی، تا هه ردوو لا ریز له چیژکه و ئاره زووی یه کتری نه گرن. چونکه هه ر که س به هیوای ئه و به بی که دوو کهس له هه موو بیروباوه ر و ئاره زوویه کیاندا، یه ک بن به هه له دا ده چی، چونکه ئه و هه رگیز ناگونجی بیجگه له وه په سندیش نییبه... له مانگه هه نگوینه دا هه موو ژن و میردیک ده یه وئ خۆی وا چه واشه بکات که له هه موو سهرتیکه وه له گه ل هاوسه ره که ی خۆیدا ریکه که وتوو... که چی له پاش چه ند پرۆژتیک هه موو که سایه تییه کی به هیتز مافه سروشتییه کانی خۆی وهرده گرتته وه... جا لیره دا هه ر که س به یه وئ ژبانی ژن و میردی پر بی له کامه رانی، ده بی دۆستایه تی و خوښه ویستی له ناوهند ژن و میرده که دا تیکه ل بکات. لیره یشدا

دۆستایه تی و اتای لیبورده یی و چاوپۆشی لی ده و شیتته وه. چونکه ژن و میرده که په ی به وه ده بن که هه ردووکیان له رووی تیکه یشتن و ره و شته وه له یه ک جیاوازن. به لام به خوښی دلای خویان ئه و جیاوازی سروشته یان په سند ده که ن.

چونکه هه ردووکیان به هیوای ئه و ده بن که له م هه له که لک وه ر بگرن و گیانی خۆیانی پی بگه یینن. له راستیدا ژنیکي وریای شاره زای راز هه لگر، له باریدا هه یه، که به هۆی بیری خۆیه وه یارمه تی میرده که ی خۆی بدات.

جا له ناو ئه م دۆستایه تیانه ی ناو میشکه دا، تیکرا خواسته سهره تایییه کان دینه کزی. یه کییک له وانه خوښه ویستی ره گه زبازییه، که له سهره تای ژن و میردیاندا بایه ختیکی گه وری هه بوو. بوژن و میردیکیش که به ته و او ده تی و به راستی گیانیان وایه کی گرتی، پیری نابیتته شتیکی نه نگه ویست و پر مه ترسی. چونکه خوښ رابواردنی ژن و میردیک له کاتی پیریاندا له و ترسه گه لیک بالاتره که له نه مانی لاویتییه وه لییان ده نیشی!...

به گورتی: ژن و میردییه کی سهرکه وتوو و ریکوپیک به گران پیک دی... له راستییشدا ژبانی دوو کهس پیکه وه بزین چه ن خوښ ده بی و بی گبروگرت ده بی؟، که هه ر کامیکیان بگریته هه موودم له وانه بی تووشی سهرگه رمی و، تووره و ترۆبی و، هه له و، نه خوښی بی، که ئه وانه یش ده بنه هۆی تیکچوونی ژبانی؟...

له راستیدا، ژن و میردییه کی بی ناکوکی، هه رگیز په یدا نابی. ئه م نه بوونییه یش هه ر له وه نه بوونییه ده کات که بلین: نیشتمانیکیان ده وئ گبروگرتی تووش نه بی!... به لام که هاتوو ژن و میرده که خویان راهینا به وه وه که ناکوکییه کانی خویان به روویه کی خوښ و دلکیکی پاک و چاوپۆشییه که وه چاره بکه ن، هه ر ته نگوچه له مه یه کیان تووش بی به ئاسانی چاره ده کری. هه ر مه ترسییه کیشی تیدا بی چه رووی تیدا نامینن...^(۱) که واته ژبانی ژن و میردی ئه وه نییبه که دلداره کان دینه پیښ چاویان... سهرکه وتنی ئه و ژبانه یش هه ر پېوښتی به جوانییه کی دلکیشکه ر نییبه، هه روه ها پېوښتی به رباردانی راست و ئارام و لیکدانه وه یش هه یه له گه ل زرنگیدا... جا هه رکاتی ئه م مه رجانه پیک هاتن، هاوبه شییه کی ژبانی جوان پیک دی، که تا سهر بمینیتته وه!... ئه م هاوبه شییه یش له سهر چوار شت به نده: (خوښه ویستی)، (دۆستایه تی)، (هه ست تیکردن)، (ریزی به رامبه ری).^(۲)

(۱) راستتر: هه ر مه ترسییه کیشی تیدا بی، چه رووی پیوه نییبه.

(۲) ئه م بابه ته له گوڤاری (روښنیری نو) دا بلاکراوه ته وه ژ (۹۸) ته موزی ۱۹۸۳.

هونەری کامەرانی

نووسینی: ئەندری مۆروا

ئەم نووسراوه

نووسەری فەرەنسەیی گەورە [ئەندری مۆروا] گەلیتیک نووسراوی نایاب و ناوازی داناو لە بابەت (هونەرەکانی ژیان) هە. ئەم نووسراویش کە ناوی ناو (هونەری کامەرانی) یەکیکە لەوانە. لە گۆڤاری (الکتابی)دا کە لە قاهیرە دەرەچوو لەلایەن [حیلمی موراد] هە، ژمارە (۱۳) ی مانگی نەرۆزی ۱۹۵۳ کرابوو بەعەرەبی. منیش بەپێیستم زانی بیگۆرمە سەر زمانی کوردی، تا خۆپێندەوارانی بەرپێزی کورد کەلکی لێ وەرپگرن.

(ئەندری مۆروا)، وەک بۆ خۆپێندەوارانی بەرپێز دەرەکەوێت، بەقوولێ چووێتە باسەکەو و، بەجوانی هەموو لایەکی بابەتەکی شی کردۆتەو و، رۆشن کردۆتەو. بێجگە لەو خۆپێندەوارانیشی ئاراستە کردوو و، پیشانیشی داو کە چۆن لە سەرگەردانی خۆیان بپارێزن و، چۆنیش بگەنە کامەرانی. لە راستیدا (کامەرانی) بەدەست خۆمانە. ئەگەر بەپراستی بمانهوی (کامەران) بپین، لە توانایی هەمووماندا هەیه پێی بگەین، بەمەرجی لەسەر دەستووری خۆدایی برۆین بەرپۆ. ئەو دەستووریش بریتییە لەوێ «پروامان» بەخودا هەبێ و «چاکە» بکەین و، خۆشمان لە «خراپە» کردن بپارێزین.

داخەکەم زۆریە مرۆڤ خەباتی تەواویان لە دەست نایەت کە هۆشیان زال بکەن بەسەر دێیاندا، لە سەر دەمی ژبانیاندا. جا لەمەو توشی ئەندیشە پروپوچ و ئازاوی ناو مێشک و ترس و لەرزی بێ جێ، دەبن کە ژبانیان پر دەکات لە تالی و ناخۆشی و سەرگەردانی. لە راستیدا ئەوی بیهوێ (کامەرانی) دەست بکەوێ، دەبێ بپاری پۆلایی و خەباتی رۆشنبیرانە و تێگەشتووانە بەکاربهێنێ تا لە خاوەنی (دەررونیکی سەرگەردانی) یەوێ بگۆرێ و ببیتە خاوەنی (دەررونیکی کامەرانی). کردوو و پەوشتی جوان و پاک و چاک کە سەرچاوەکەیان (خوداناسی) یە، لە گەل (خۆشبینی) و (کار و فرمانی بەکەلک) و (خۆشەویستی) و (خۆ دوورخستنهو و لە بیرەوهری خراپ و ئەندیشە ناهەموار و ترسی بێ جێ) چاکترین رینگان کە بمانگه‌بێن بە (کامەرانی).

داخەکەم لە کۆمەڵایەتییه‌کەماندا، بەهۆی کارەساتی ناهەمواری هەزاران سالە ی رۆژگاری خراپەو، زۆر (نەخۆشیی دەررونی) مان توش بوو. یەکیک لەوانە (رەشبینی) یە. هەست و تاسە و تەزوی بێ جێی خراپیش هەموو دەم بەسەر زارمانەو، دلی خۆمانیان پێ تەنگ دەکەین و، دلی کەسانی تریشیان پێ تەنگ دەکەین. بۆیە کات و تووکیکمانی لێ دەرکەیت، زۆریەمان هەست بە کامەرانی ناکەین. ئەمە راستە (نەخۆشی) و (هەژاری) و لە پیاو دەکەن، هەست بە سەرگەردانی بکات. بەلام کارەساتی رۆژگار دەری خستوو کە پیاوانی ژیر و تێگەشتووی ویش هەلکوتون کە توانیویانە بە (نەخۆشی) و (هەژاری) یەشو (کامەرانی) لە خۆیان تێک نەدەن. بێجگە لەو زالییش بێن بەسەر نەخۆشی و هەژارییه‌کەیاندا و بیانگۆرنەو بەتەندروستی و دەولەمەندی. یاخود هەر هیچ نەبێ نەهێلن ئەو دوو دەرە کوشندانە کاریکی زۆر لە (کامەرانی) یەکیان بکەن. (سۆکرات) راستیی پەرستی یۆنانی و (سەلاحەدینی ئەبوی) ی شاهەنشاهی کورد، دوو نمونەن لەو جۆرە کەسانە.

ئەوانە ی خۆیان لە خۆپەرستی دوور دەخەنەو و، هەول دەدەن دلی کەسانی تر خۆش بکەن، یان دلی نەتەو و خودا خۆش بکەن، پاداشیان لە خوداوە دەدریتێ کە ئەویش «کامەرانی» یە. ئەوانە ی هۆگری خۆپەرستی دەبن و، خەریکی دلشکاندن و زیان بەخشین دەبن بە کەسانی تر، یان بە نەتەو، یان فەرمانی خودا دەشکێن، سزایان لە خوداوە دەدریتێ کە ئەویش «سەرگەردانی» یە.

ئێتر ئەمەندە و بۆ خۆپێندەوارانی بەرپێز نووسراوەکە ی (ئەندری مۆروا) کە ناوی (هونەری کامەرانی) یە، پێشکەش دەکەم، بەهیوای ئەوێ رینگایەکی ژین و شادی و کامەرانییان بۆ بکاتەو.

شاکر فەتاح

(خاوەنی پرۆژە ی خۆپێندەواری کورد)

(سلیمانی: ۱۹۶۶/۵/۵)

كامه رانی سەر ئاوه!

(فۆنتینل) گوتویه تی: «كامه رانی بریتییە له باری ئەو ژبانە ی که دەمانه وێ هەر تییدا مینینەوه، ئەویش وهک خۆی مینیتتهوه؛ نه گۆرینی تییدا پەیدا بێی نه به جارتیکیش بگۆرێ... جا ئەگەر بێتو بگهینه ئەو باری ژبانە ی که له شمان تییدا بحهسیتتهوه و دلمان تییدا بسرهوێ، بینگومان به تهواوی کامه ران ده بین. دیاره ئەوساکه ییش پیاو هەر ئەوه ی بۆ دەمینیتتهوه که بلێ: خۆزگه هه موو شتیک ههروهک خۆی ده مایه وه... هه رگیز نه گۆرایه!...» .

به لام چ باریک هه به بێ گۆران مینیتتهوه؟... ئەو که ره ستانه ی که ئەم کامه رانییه تهواوه یان لێ پێک دێ، هه یچیان له جیبی خۆیان نامیننه وه، هه یچمان وهک خۆیان نامیننه وه، هه موویان ده گۆرین! بۆ وینه ئەگەر کامه رانییه که له وه وه پەیدا بوو بوو که که سێک له ئارادایه، هەر کاتێ مەرگ ئاره زووی کرد، ئەو که سه ده باته وه بۆ خۆی... خۆ ئەگەر کامه رانییه که ییش له لیدانی پارچه بهک ساز و ئاوازه وه پەیدا بوو بێ بینگومان ساز و ئاوازه که ییش دوا بویی دێ... ئەگەر له خۆتندنه وه ی نووسراوێکی شه وه پەیدا بوو بێ، زۆرمان بێ ناچی هه تا دوا په رهی ده خوینینه وه.

به م رهنگه ئیمه به ئاواتی ئەوه وه ی که له باریکدا مینینه وه و نه گۆرێ. که چی په ییش به وه ده به ی که مانه وه ی ئەو باره، له وزدا نییه!... ته نانه ت ئەگەر ئەوه ی شمان له ده ست بێت، که رۆیشتنی کات به ره به ست بکه ی، له تاوێکدا، ئەو کامه رانییه ی که هەر تاوێک له تاوه کان بۆمانی هه لده گری له ناو ئەو کاته دا، زۆری بێ ناچی که ته ر و تازیه ییه که ی رۆیشت، به هه یچ کلوجیک خۆی ناگری، کز ده بی و له ناو ده چی!...

سه رگه رانی بێ بنچینه سه خستره له سه رگه رانیی راسته قینه

یه کێ له به ده به ختیمان ئەوه یه، که له رۆژی ته نگانه دا له دایک بووین. له گه ل ئەمه یشدا نایێ دلره قیی رۆژگار له کامه رانیمان بیه ش به یلته وه، له راستیدا کامه رانی به ند نییه به کاره ساتی ده ره وه. ئەو له به ره مه ی هیزی و یسته. منیش وام دیته پێش چاو که تو لیم راست بیه ته وه و بلێی: «له به ره مه ی هیزی و یسته؟... ئە ی ئەوه نییه هه ناسه ساردی و نه خۆشی و زۆر لیکراوی و شه ر، کاریکی و ده که ن که کامه رانی هه رگیز پێک نه یی؟...» ئەمه ییش ده گونجی. به لام پیتو یسته دوو با به تمان له بیر نه چی. به که میان ئەوه یه: که هه موو

که سه له ده ست وه ی و زبانی بێ بنچینه زۆر تر له ئازار دایه، تا له ده ست وه ی و زبانی راسته قینه... جارتیکیان پزیشکیکی به ناو بانگ پیتی گوتم: که هه شت که سه له هه موو ده که سێکی نه خۆش، که دینه لای بۆ چاک کردنه وه، هه یچ نه خۆشییه کی له شیبان تییدا نییه، که چی خۆیان وا چۆته باوه ریا نه وه که نه خۆشن!... هۆی ئەمه ییش ئەوه یه که نه خۆشی بێ بنچینه، به چه شنی نه خۆشی راسته قینه ئازاری لێ پەیدا ده بی، ته نانه ت جاری وایش هه یه: زۆرتری لێ پەیدا ده بی!.

سه ربا زکی لای ئنگلیزیش بۆی گپرامه وه، که کاتی هه روژمی ئاسمانی تینی سه ند بوو به سه ره شکر ی به ریتانیا دا، له کاتی کشانه وه که پدا له (دانکه رک)، له سالی ۱۹۴۰، سه ربا زه که خۆی په نا دابوو له ناو چالیکدا، له ناو له که دا، چونکه هه سستی به خۆی کرد بوو تا ئەندازه یه ک له ویدا بێ وه ی ده مینیتته وه. ئەوه نده هه بوو، وای به دلدا هات بوو که رادیو بچکۆله که ی خۆی بخاته کار، که له گه ل خۆیدا هه لێ گرت بوو... که چی گویی لێ بوو بوو: ده نگ بلاو که ره وه که ی ئیسه تگه ی رادیوی به ریتانیا، له بابته ئەو ته نگوچه له مه یه وه دوا بوو که سه ربا زه کانی به ریتانیا هه ره و جیگه یه دا که لاوه که ی خۆی تییدا بوو، تیی که وت بوون و ئازاریان ده دی... ئنجا لاوه که گوتی: «کابرای رادیو، که له و ته نگوچه له مه یه ده دا ترسی ده خسته دلێ پیاوه وه، هه یچ هیوا یه کیشی بێ نه ده هیشته. ته نانه ت منیش زا ره تره ک بووم و ویستم له جیگه ی خۆم رابکه م... هه یچ خۆبشم بۆ رانه گیرا، تا رادیو که م بێ ده نگ کرد و له باری راسته قینه ی خۆمان تیگه ی شتم به پیتی ئەو روودا وه ی که ده مدی له به ر چاومدا!...» .

جا ئەم چیرۆکه نمونه یه کی ناوازه یه بۆ ئەو شتانه ی که له زۆریه ی که سان ده قه ومین. ئەو که سانه له و ترسانه وه ئازاریان بێ ده گات که له بنجونا و اندا هه یچ نین. جا ئەو ئازاریان له و ئازاره زۆر تره که له که ی نه وه یه ی راسته قینه وه پێیان ده گات و هه لیش ده گرن لیبان بترسین! ئەوانه زۆر جار شه وگاری درێژ به بی خه ویی و دلته نگیه وه راده بویرن، هه ره له ترسی ئەوه ی که هه ندی کاره سات هه ن، رهنگه بقه ومین، که چی هیشته نه قه ومان، رهنگیشه هه یچ ده می نه قه ومین!...

کەسانی وایش هەن کە بەخەم و خەفەت نەبێ دانامرکین

بابەتی دووهمیشیان ئەوەیە: کە بەدەختی هەر چەندێ راست بێ و لە ئارادا بێ، دەتوانی بەهۆی هێزی دروست کردن و کەسایەتییهوه بگۆڕی و بکری بەهەل بۆ کامەرانی... بۆ وێنە: ئەگەر نەخۆشە کە نیازتکی بەهێزی هەبێ، دەتوانی لە ئازارەکانی لەشی خۆی زۆر کەلک وەرگری، چونکە ئیش و ئازارەکانی، ماوەی دەدەن کە فیری ئارام و خۆراگرتن بێ... هەرۆهە لە جیگا کەوتنە کەیشیدا هەلی دەست دەکەوێ کە تیر بخوێنیتەوه و بیریش بکاتەوه... تەنانەت نزیکیوونەوهی مەرگیش لە تواناییدا نییە کە پیاوی ئازای تەواو، لە کامەرانی ناو دلی خۆی بێ بەش بەیلتیتەوه. کاتی کە (سۆکرات) لەناو بەندیخانەدا بوو، سەر بەرزی و دلخۆشییهکی زۆری پێشان دەدا. کەچی دەیشی زانی کە بەرەو مەرگ دەچێ. تەنانەت هەموو هاوڕێکانی خۆشی هانە دەدا و ترسی لە دل دەردەکردن کە هاتیون ترسی لە دەربکەن!... کەواتە کارەساتەکانی دەرەوه، لە باریاندا هەیه کە کامەرانی وا لێ بکەن بەگران دەست بکەوێ. بەلام وای لێ ناکەن کە هەر دەست نەکەوێ!... بەلام لە سەرێکی تریشەوه ئەوەیان لەباردا نییە کە وای لێ بکەن هەر دەست بکەوێ!... چونکە ئەو کەسە کە هەر لەسەر ئەو نووج بگری، پیش بخواتەوه و خەفەت بەخۆی بدات، هەموو دەمێک خەم و خەفەتی وای تووش دەبێ، کە هەرگیز لەبن نەیهت!...

پیاوی ئاواتبازیش هەرگیز بەوه واز ناهێنێ کە دەستی کەوتوو. ئەگەر بەهاتایە، (هیتلەر) لە ئەندازە خۆیدا بوەستایە، لە کاتی خۆیدا، بێگومان کامەران دەبوو و دەیشی توانی کە سەرکەوتنەکانی خۆی بەیلتیتەوه و لە دەستیان نەدات... کەچی ئەوەی نەکرد!... گەلیتک خودا پێداوی وایش هەن کە سامان و تەندروستی و ژنی باش و مندالانی جوانیان هەیه... کەچی نایانبینیت بسروین و خۆشیی لە بەختی خۆیان ببین!... ئەوانە لە راستیدا زۆریەیان هەر بەو پەژارەیهوه دەمیتنەوه کە سامانەکیان لەلایە کەوه باش نەخراوتە گەر، کە مندالەکانیان پەنگە نەخۆش بکەون، یاخود دوور نییە نیشتمانەکیان بەر هەلمەتی بێگانە بکەوێ!... ئەمەیش سەبارەت بەهەیه، کە کەسانی وا هەن، بەهیچ کلۆجیک کامەران ناکرین!... جا لەبەر ئەمە دەتوانین بڵین کە کارەساتی دەرەوه پێیان ناکرێ کامەرانی بەرەم بەین. چونکە لە راستیدا کامەرانی باریکە لە بارەکانی دەرەوه!...

کامەرانی پرشنگیه له کانگای دەرۆنمانهوه دیته دەرەوه

جا لەبەر ئەوە پێویستە لەسەرمان، کە لەناو ئەو کەرەستانەدا کە بەهۆی یەکیبوونی ئەوانەوه (باری کامەرانی) مان پیکهاتوو، ئەو کەرەستانە جیا بکەینهوه کە گۆرینیان نابیتە هۆی کە مکردنەوهی خوش راباردنمان، لەو کەرەستانە کە بێ ئەوان کامەرانی پیک نایەت! ئەو کەسانەیش کە چیرۆکی (تولیسستۆی)یان خویندۆتەوه، و اتا (ئاناکارینا) ئەوەیان دیتەوه یاد کە چۆن پالەوانی چیرۆکە، کە ناوی «لیفن»ە، پاش ئەمە کچە کە دەزگیری خۆی دەست دەکەوێ، دەسووریتەوه بەناو کۆلاناندا و هەر شتییک بەرچاوی دەکەوێ، جوانی دیتە پیش چاوی... رەنگی ئاسمانی شینتر دیتە پیش چاوی. دەنگی پەلەوانیشی خۆشتر دیتە بەرگۆی تەنانەت چاوتیبیرنی یاساڵەکانیشی پر خۆشەویستی تر بەرچاوی دەکەوێ! ئەوەندە هەیه ئەگەر «لیفن» لە شارێکی تریشدا بوایە، کامەرانییه کە هەر لە ئەندازەیهدا دەبوو، هیچ کەمی نەدەکرد!... چونکە هەر شارێک بوایە لەوانە بوو کە لە شپۆهیهکی جوانتر لە جارێ بێتە پیش چاوی.

دانیشتوانی شارەکی شینتر و ناسکتر بێتە پیش چاوی... ئەمەیش سەبارەت بەهەیه کە ئەو پالەوانە هەر شتیکی چاوپیکهوت، رووناکیی دەرەوهی، ئەو شتە ی بۆ روشن دەکردهوه. ئەم چرای دەرۆنییهیش کە لەناو دەرۆنیدا خۆی شاردیووهوه، گیانی کامەرانییه کە بووبوو!... وەنەبێ ئەو کارەسات و شتانهیش کە مەرۆف بەباشیان دەزانی بینه هۆی کامەرانی ئەو... لە راستیدا کامەرانی لە «بارێکی ناو میتشکدا پەیدا دەبێ، کە رەنگێکی تاییه تی دەدات لە کارەسات و شتەکان... کەواتە ئیمە ئەوەمان لەسەرە کە ئاواتی ئەوه بخوازین ئەو «بار»ە وەک خۆی مینیتەوه، نەک کارەساتە خۆشەکان دووبارە ببنەوه!...

هەزارێ و نەخۆشی یەگەم هۆی سەرگەردانیین

جا بۆ ئەمە ی بگەینه رێگای کامەرانی، رەنگە ئەوه ئاسانتر بێ کە ئەو بەرەهەلستانە بژمیرین کە دینە بەر ئەو رێگایه... کەواتە بام دەم ناخنی گۆزە ی جادووگەری بەرەللا بکەین، کە هەموو سەرگەردانییهکانی مەرۆقاییه تیبی تیدا بەندکراوه، تا هەموویان بێتە دەرەوه و بزاین کامیان لە هەموویان زۆرتر بلاقبوونەتەوه بەناو جیهاندا: هەرچی هەزارێ و نەخۆشییه بریتین لە دوو هەوره چلکنه ی پیس و ناشیرین، کە لە پیش هەموو

هەناسە ساردیی بابەتی هیچ و پووج!

ئیمەیش نابێ ئەم جوۆرە بارە ھەرە خراپانەى نەخۆشى و ھەژارییە، تیکەڵ بەکەین بەو تەنگوچەلەمە دەم دەمیانەى کە باربان کەمتر گرانە لەوانە و کەمتریش دەبنە بەرھەڵست لە سەرەپتگای کامەرانیدا... (پراستی پەرستەکانی ھەیوان)یش پراستیان گوتوو کە خواستە سروشتییە پتووستەکامان و، خواستە سروشتییە ناپتووستەکامانیان جوۆ کردۆتەو لە یەکتەر... ھەرچی جوۆری یەکەمیانە وەک خواردن و خواردنەو ھە. ھەرچی جوۆری دووھەمیانە لەمەولا لییان دەدوین. چونکە ھەژاری پراستی قینە و نەخۆشی پراستی قینەى وا ھەن کە خاوەنەکانیان بەپراستی ھەلدەگرن شیوەنیان بۆ بکری. ئەوئەندە ھەیە ئەوانەى لە ھیچە خوۆبان بەنەخۆش دادەنن، لە پراستی لەوانەى کە بەپراستی نەخۆش ھیچ جیاوازییەکیان نییە لە ھەست و تاسەدا. چونکە میتشکەکامان دەسلالتارن بەسەر لەشەکاماندا، بەجوۆریکی وا کە ھۆش ئەو پەسند ناکات، جا لەبەرئەو ھەیە کە زۆرەى تازارەکان بێ بنچینەن، بەخۆرایى ھەستیان بێ دەکەین!

جا ھەرەک نەخۆشیی بێ بنچینە ھەیە، ھەژاری بێ بنچینەیش ھەیە! جا ئەو ئەندازەى کە دەبێ ئەم جوۆرە کارانەى بێ بپتووری ئەو ھەیە: کە تۆ خانوویەکت ھەبوو سببەرت بۆ بکات و، خۆرشتیکت ھەبوو بپتوویت و، بەرگ و پۆشەنییەکیشت ھەبوو لەبەریان بەکەیت، لە پراستی وەک ھەژار ریسوا بەکەیت وایە، ئەگەر دەست بەکەیت بەسکالای دەر و ھەناسە ساردیی خۆت، ھەر لەبەرئەو ھەیە کە تەنگوچەلەمەیک توشی تۆیش بوو، وەک کەسانی تر و ھەندیک لە دەستکەوتەکەى تۆی بێ کەم بۆتەو!...

یەکیک لە نمونەکانی ھەناسە ساردیی خۆرایى ئەو ھەیە کە ھاوڕیتیەکم بۆی گتیرامەو، گوتی رۆژتیک ئافرەتیک خۆی کوشت، ھەر لەبەرئەو ھەیە کە ناچار بوو بگوتیتەو بۆ ژووریتیکی وا کە پارچەیک لە کەلوپەلە ناوازەکانی جیگای تیدا نەبوو ھەو!...

تۆ وا لە رابردوو و دواوژ بەینە مشووری ئیمرو بخۆ!

لە دواى ھەژاری و نەخۆشیشەو، سەرنەکەوتن یاخود کار سەرنەگرتن دیتە پیتشەو، کە بپیتە ھۆی ھەناسە ساردی و سەرگەردانی... واتا سەرنەگرتنی ئاواتیک کە نەبیتە دى، یاخود ھەلۆشەنەو ھەی دلدارییەک کە بۆی بەپەرۆش بێ. چونکە ھەرچەندە رەنگ دەپتێن بۆ دواوژى خۆمان، جاروبار کارەکەمان سەرناگری، لەبەرئەو ھەو ھیومان لە دل دەپت و

سەرگەردانییەکاندا، لە دەم گۆزەکەو دینە دەروە و، لە ئاسماندا یەک دەگرن... ئەو دووانە لە ھەموو ھۆیەکانی سەرگەردانی نەنگەو پتووتن. جا ئەگەر پتووتن ئەو دووانە زوو زوو پیتە ناو ھەو، ھۆیەکانی «چارەکردن»یان، کە کاربان باش تێ بەکەن کەم دەبنەو... رەنگە ئەو ھەیش ئاسان بێ، کە تۆیش وەک (پراستی پەرستەکانی ھەیوان)^(۱) گوتوویانە، بپتیت، ئەرک و ئازارچیشتن تەنیا بریتین لە وشەیک «ھەرچی ئەرک و ئازارچیشتنی کۆنیش ھەیە، رابردوو و لە ئازار نەماو... ئەرک و ئازارچیشتنی ئەم دەمەیش کە تپیداین ھەستی بێ ناکەین و نابینین... ئەرک و ئازاری دواوژیش ھیتشتا نەمان چیشتون!»... ئەو ھەیش ئاسانە کە ئەمە بپتیت... بەلام بەکاری ھیچ نایەت... چونکە ئەم کەینەو ھەیە لە پراستی، وا نییە، وەک (پراستی پەرستەکانی ھەیوان) دەپتین چونکە مرۆف پتیی ناگری ھەنگاوەکانی تەمەنى خۆی لە یەکتەر جوۆ بکاتەو. تەنانت یادکردنەو ھاوئەو ناخۆشییەکانی رابردوو، ئەرک و ئازاری ئیستاکى و الی دەکات کە ھەتا ھەن وەک باریتی گران بپتینەو. ئەوئەندە ھەیە، مرۆفی بەھیز دەتوانی بپتگومان بەرەنگاری ئەرک و ئازار بکات و، ئارامی خۆشی رابگری. (مۆنتین) توانی لەبەر نەخۆشییەکی پراستە بە ئازاردا بە ئازاردا تەنیا بەرگە بگری. بەلام تەنانت ئەگەر پیاو ژیر و تیکە پتووتن بێ، بگرە بام پیاویتی ئایینی پیرۆز و بەرزی بێ، چیی لە دەست دى بکات، ئەگەر ھەموو ژیانى پراستی لە شپوون و گریان و ئالەنالی یەک لەسەر یەک؟...

(دیوچین) توانی بەھەژاری پتیکەن، چونکە لە جیگایەکی گەرمدا دەژیا و ھیتز و ھەرەتیشی پتو مابوو، لەگەڵ سەتە ئاوەکەیدا... بپتجگە لەو تەنیایش بوو، کەسى نەبوو، بەلام ئاخو چیی بێ دەکرا ئەگەر پیاویتی پەکەوتە بووایە و، لە شاریتی سارد و سپیشدا چوار مندالی بەسەر ھەو بووایە بەخۆیان بکات، کە بەبێ پارە نەخۆرشتی بۆ ئەوانە دەست دەکەوت، نەسووتەمەنى!...

بەپراستی سەرگەردانی ئەو جوۆرە کەسانە، سەرگەردانییەکی تەواو، ھەناسە ساردییەکی پراستی قینەى. ئەمەیش کاریتی سووکە بەرامبەر برسی و تینوو ھەمابردەلەکان، کە پیاو بەواتە پراستی پەرستەکان دلپان بداتەو. چونکە ئەو کەسانە لە پیتش ھەموو شتیکدا داماون لەسەر خۆرشت و خۆگەرم کردنەو!...

(۱) راسی پەرستەکانی ھەیوان: (فلاسفة الرواقیین).

رهنجهرۆ ده‌بین. له‌لایه‌که‌وه ده‌مانه‌وێ شیری‌ن بین له‌لای که‌سانی تر، له‌لایه‌کی تریشه‌وه به‌کامی خۆمان ناگه‌ین و به‌ره‌ره‌کانی ژیا‌مان لێ تێک ده‌دات و، شه‌و و رۆژی‌شمان لێ تال ده‌کات! جاری وایش هه‌یه‌ خۆمان ده‌کو‌تین بۆ فرمان‌تیک ده‌ستمان بکه‌وێ، که‌چی هه‌رچه‌ند ده‌که‌ین ده‌ستمان نا‌که‌وێ و، رهنجی‌شمان به‌ با ده‌روات!... جا زۆری‌ی ئه‌م دل‌شکا‌وی‌بانه‌ دوورن له‌ راستی‌یه‌وه و اتا بێ بنجینه‌ن. ئیمه‌ هه‌ر له‌ناو می‌شکی خۆماندا دروستیان ده‌که‌ین. ئه‌گه‌ینا نین. جا پتوبسته‌ ئیمه‌یش له‌ خۆمان بپرسین: کاتێ که‌ نا‌واته‌کا‌مان به‌ئاسانی پێک نا‌یه‌ن، چی واما‌ن لێ ده‌کات که‌ کامه‌رانی‌مان بار بکات و به‌دل‌ته‌نگی‌یه‌وه بپینهنه‌وه؟. تۆ ب‌لێی له‌به‌رئه‌وه دل‌ته‌نگ بپین که‌ هه‌ست به‌نا‌زایکی له‌شمان ده‌که‌ین؟... نه‌!... هه‌رگیز ئه‌وه نی‌یه‌. ئیمه‌ له‌ راستیدا بۆ‌یه‌کا دل‌شکا‌و ده‌بین چونکه‌ شل و شی‌واوی و که‌مه‌ترخه‌می‌ی خۆمان بپه‌ر ده‌که‌وتینه‌وه، که‌ له‌وه‌په‌ش بوون به‌هۆی ئا‌وات نه‌گه‌یشتنمان، یاخود سه‌رنه‌گرتنی کارمان، یا‌ن سه‌رنه‌که‌وتنمان. هه‌روه‌ها له‌وه‌په‌ش بپه‌ر ده‌که‌ینه‌وه که‌ ئاخۆ فرو‌فیل‌ی دو‌ژمنه‌کا‌مان له‌ دا‌رۆژدا سه‌رکه‌وتنه‌که‌مان لێ تێک ده‌دات یا‌ن نا؟!... که‌چی له‌جباتیی ئه‌وه‌ی تێ بکۆ‌شین به‌ته‌وا‌وی له‌با‌ری ئی‌ستاکه‌مان تیب‌گه‌ین و، واز له‌ بپه‌رکه‌نه‌وه‌ی ئه‌وه‌په‌ش به‌پین که‌ ئه‌گه‌ر واما‌ن نه‌که‌ردایه‌ له‌ رابردو‌دا به‌ چ ئه‌نجام‌تیک ده‌گه‌یشتین، یاخود له‌ دا‌رۆژدا ئه‌نجام‌ چۆنی لێ دێ، بپه‌ر ده‌که‌یشتین به‌ئه‌نجام‌تیک واکه‌ به‌ته‌وا‌وی دل‌مان پێی بسه‌روێ و پێ‌یشی بکه‌وتیه‌ خۆشی‌یه‌وه. منی‌ش هه‌ر خۆزگه‌ی ئه‌وه ده‌خوازم که‌ ببینم: ئه‌وه که‌سه‌نه‌ی که‌وتونه‌ته‌ ژێر با‌ری ئه‌رک و نا‌زایکی بێ بنجینه‌وه، خه‌ریکی ئه‌وه بن با‌ه‌تی ئاره‌زو‌وه‌کانی خۆیان به‌ته‌وا‌وه‌تی تیب‌گه‌ن و، له‌ راستی‌یش لانه‌ده‌ن. بۆ وینه‌: با‌م ب‌لێین تۆ ده‌ته‌وێ ببیت به‌سه‌ردار، یاخود به‌کاربه‌ده‌ست و نه‌توانی به‌ئا‌واتی خۆت‌بگه‌یت. ئایا له‌وه‌ چی په‌یدا ده‌بێ که‌ تۆ ناچار نابیت، به‌د‌رێژایی رۆژ، هه‌ر چا‌وت به‌وانه‌ بکه‌وێ که‌ نا‌ته‌وێ چاره‌یان ببینیت. هه‌روه‌ها خه‌موخه‌فه‌تی سه‌دان که‌ینه‌وه‌یه‌نیشته‌ نا‌یه‌ته‌ دل‌ه‌وه، که‌ ده‌ستت نا‌په‌رژێ به‌باشی ته‌ماشایان بکه‌یت و به‌ته‌وا‌وی چاره‌یان بکه‌یت!... بپه‌ر ده‌که‌ له‌وانه‌ به‌ره‌نگاری به‌خه‌گرتنی دو‌ژمنه‌کانی‌شت نابیت، که‌ هه‌ر بۆ ئه‌وه ده‌گه‌رپین له‌ ژیا‌نی تاییه‌تی تۆدا، که‌موکو‌رپیه‌ک بدۆ‌زنه‌وه، تا بپه‌ر به‌بیا‌نو بۆ به‌دا‌وکردنت به‌ شتی وه‌ها‌وه که‌ هه‌رگیز له‌ ده‌ست تۆ نه‌وه‌شا‌وه‌ته‌وه!... ته‌نانه‌ت تۆ به‌هۆی سه‌رنه‌گرتنی ئه‌م کاره‌ته‌وه، که‌ بو‌یت به‌فه‌رماندار، یاخود به‌ کاربه‌ده‌ست، په‌نا ده‌به‌یت به‌ ژیا‌نیکی بێ ده‌نگ و سه‌نگی پر دل‌نیا‌یی و، ده‌یشتوانی خۆشی له‌ کاتی ده‌ست په‌رژانی خۆت ببینی و، خۆش رابو‌تری، ده‌توانی هه‌ر نو‌سرا‌ویکت

پێ خۆش بێ دووباره‌ بپه‌ر ده‌بینته‌وه. له‌گه‌ڵ هه‌ر دۆستی‌کی‌شدا ئاره‌زو‌و بکه‌یت به‌گفتو‌گۆی خۆشه‌وه رابو‌وتیت. جا تۆ ئه‌مه به‌سه‌رگه‌ردانی و هه‌ناسه‌ ساردی داده‌نییت؟...

هه‌ر ئه‌وه‌نده پیا‌و ئاره‌زو‌ویه‌کی ته‌وا‌وی هه‌بێ، هه‌رچی‌یه‌کی بو‌ی ده‌ستی ده‌که‌وێ

به‌م رهنج‌ه‌ ئه‌گه‌ر هه‌موو که‌سی‌ک کاره‌ساتی ژیا‌نی خۆی به‌می‌شکی‌کی رۆشن‌تره‌وه لێ بکۆ‌لێته‌وه، گه‌لێک جا‌ر وای بۆ ده‌رده‌که‌وێ که‌ ئاره‌زو‌وی راسته‌قینه‌ی نه‌بو‌وه له‌و شتانه‌دا که‌ ده‌ستی نه‌که‌وتوون!... له‌ راستیدا جیا‌وازی زۆره‌ له‌ نا‌وه‌ند ئه‌و ئاره‌زو‌وانه‌دا که‌ ده‌ریان ده‌خه‌ین و، ئه‌و ئاره‌زو‌وانه‌یشدا که‌ راستن و له‌ کانگای دل‌ماندا جیتی خۆیان گرتو‌وه و، له‌ هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی له‌شماندا گریان سه‌ندو‌وه و، له‌ شتی‌وه‌ی که‌ده‌وه‌یشدا خۆیان ده‌رده‌خه‌ن نه‌ک له‌ شتی‌وه‌ی قسه‌ی سه‌رزادا. جا ئه‌گه‌ر مه‌به‌سته‌که‌مان له‌وانه‌ نه‌بێ که‌ هه‌رگیز جیبه‌جیکردنی سه‌رنه‌گرێ، یاخود یه‌جگار نا‌شیرین و نا‌په‌سند بێ، هه‌ر ئه‌وه‌نده نیازه‌که‌مان به‌هێز بێ و به‌دل ئه‌و با‌ه‌ته‌مان بو‌ی سه‌ربرگێ، له‌ زۆری‌ی جا‌ردا پێمان ده‌کری به‌ئاسانی جیبه‌جیتی بکه‌ین و، به‌ئا‌واتی خۆیشمان بگه‌ین. چونکه‌ هه‌ر که‌سی به‌دل گه‌وره‌یی بو‌ی، له‌وانه‌یه‌ ده‌ستی بکه‌وێ. هه‌ر ئافه‌ره‌تیکیش به‌دل بیه‌وێ ها‌ورپێی ده‌ست بکه‌وێ، هه‌ل‌ده‌گرێ ده‌ستی بکه‌وێ. هه‌ر ئافه‌ره‌تیکیش به‌دل ئاره‌زو‌وی دل‌کیش کردنی که‌سانی تر بکات، بپه‌ر ده‌که‌وێ. به‌لێ ئه‌مانه‌ هه‌موویان به‌هۆی نیازێ ته‌وا‌و و ئاره‌زو‌وی راسته‌قینه‌وه پێک دین! (نا‌پلیۆن) که‌ هیشتا لا‌بو‌و، به‌ئا‌واته‌وه بو‌و ببیته‌ خا‌وه‌ن هیز و ده‌سه‌لات. ئه‌و به‌ره‌هه‌ل‌ستانه‌یش که‌ رێگایان لێ گرتبو‌و، به‌گران بۆی لاده‌چوون. که‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا، توانی ئه‌و به‌ره‌هه‌ل‌سته‌ گه‌ورانه‌ لا‌بیات و، به‌رپه‌ر ده‌که‌وێ، تا گه‌یشت به‌ئاما‌نجی خۆی!.

پێ به‌وه‌یش دانرا‌وه، که‌ زۆرجاری واهه‌یه، کاره‌ساتی رۆژگار ئه‌مه‌نده‌ نا‌هه‌موارن سه‌رکه‌وتن بۆ پیا‌و سه‌رنا‌گرێ. چونکه‌ ئه‌وه بۆ تۆ ئاسان نی‌یه، که‌ هه‌رشتی‌کت بو‌ی، ده‌ستت بکه‌وێ. یاخود جێ به‌جیه‌ان بگۆ‌ریت! ئه‌وه‌نده هه‌یه که‌ گه‌لێک جا‌ر گه‌رو‌گه‌رته‌ له‌ ده‌ست مرۆف خۆبه‌وه په‌یدا ده‌بێ، چونکه‌ ئه‌و خۆی وادیته‌ پێش چا‌و که‌ ئاره‌زو‌وی وایه به‌ئه‌نجام‌تیک دیاری‌کرا‌و بگات، که‌چی هیزتیک شارا‌وه له‌کانگای ده‌روونیدا هه‌یه پالی بۆ لایه‌کی که‌وه پتوه‌ده‌نی! گه‌لێک نو‌سه‌رانی وام دیوه، که‌ ئاره‌زو‌وی خۆیان واپه‌شمان دا‌وه، هه‌ندێ نو‌سرا‌و له‌ با‌ه‌ت یاخود ئه‌و با‌ه‌ته‌وه دا‌بنین. به‌لام ئه‌و ژیا‌نه‌ی تێیدا ده‌ژین رێیان نادات ئه‌و ئا‌واتانه‌یان به‌پیننه‌ دی. به‌لام ئه‌وانه‌ی ئه‌گه‌ر له‌ کانگای دل‌یا‌نه‌وه ئاره‌زو‌وی دانانی ئه‌و نو‌سرا‌وانه‌یان بکه‌ردایه‌ و، گه‌رمو‌گورپه‌ش بو‌ونا‌یه له‌سه‌ر دانانیان،

دەیانئوانى ژيانى خۆيان بگۆرپن بەجۆرىكى وا كه بتوانن ئەو نووسراوانە دابنپن. ئەو ژيانەيش كه «بەلزاك» تىيدا دەژيا، ياخود بەواتايەكى وردتر ئەو نووسراوانە خۆيان كه دابنابوون، چاكترين بەلگەن بۆ ئەوئەى كه ئەو پياوئىكى خاوەن خواستى بەهپز و خۆبەختەر بوو له پێتاو فرمانەكانيدا.

چاوبرسىتى پياوكيش دەكات بۆ سەرگەردانى

ئەم قەسەيەيش راستە. چونكه پياوى وا هەيه بريار دەدات ژنىكى ديارىكر او ماره بكات. مەبەستيشى لەو ئەوئەى كه كهلكىكى كۆمەلايەتى، ياخود كار و فرمان، يان ئابوورى پى بكات. كهچى لەوئەيش تىدەگات كه ئەو ئافرەتە دەبىتە ژنىكى «دووم بابەت»!. ئىتر هەر ئەوئەندە دوو سى مانگىكى پى دەچى، دەمودەست، دەست دەكات بەسكالاكردن و بۆلەبۆلە له «بەخت و بەش»ى خۆى! كهچى له راستيدا، ئەو بەشە، خۆى بۆ خۆى هەلبژاردوو!... ئەمەيش شارەزايىيەكى زۆرى پى ناوى، بۆ ئەمەى بۆمان دەربكهوئى كه خۆكوتانى چاوبرسىيانە بۆ پارە پەيداكردن ياخود بۆ سەرگەرتن، له زۆر جاردا پياو بەرەو سەرگەردانى دەبات... دووربىش نىيە كه چاوبرسىتى ياخود ئارەزووى گەورەيى بمانكەن بەگژكەسانى تردا. بەلام لەمەيش خراپتر ئەوئەى كه بچين بەگژ خۆماندا. چونكه ئىمە ناگەين بەكامەرانى هەتا كردهو و كارەكانى رۆژانەمان نەهيننەوه پيش چاوى خۆمان و، بەراوردىشيان نەكەين لەگەل كار و فرمانەكانى ژيانى پيشووماندا. ئنجا خۆيشمان بەخۆمان بلپين: «رەنگە ئىمە بەژىريەوه نەجوولابىنەوه، رەنگە هەلەيشمان كردهبى. ئەوئەندە هەيه هەرچمان له دەست هاتوو له شىوئەيەكى هەرە باشدا كردهومانە و، له رىگاي راستى خۆيشمان لامان نەداوه. ئىمەيش له توانايىماندا هەيه كه جارئىكى تىش ئەم قەسەيە ئاشكرا بكەينەوه. تەنانەت ئەگەر بىروباوهرىشمان گۆرا بىت بى ئەمەى شەرم دامان بگري، بەئاشكرا بلپين هەلەكامان هۆى بەهيزيان هەبوو كه روويان داوه. وا ديارە لەسەر بنچينەى زانبارىيەكى ناراست دامەزراون كه گويمان لى گرتوون. ياخود له ئەنجامىكى هەلەوه پەيدا بوون كه له بىركردنەوهماندا رووى داوه».

ئەمەيش كاتىك سەردەگري، كه مرۆف لەگەل خۆيدا رىك بى، بەجۆرىكى وا كه هەست بەئازادبوونى خۆى بكات له دلتهنگى و گلاروى. جا لەبەرئەوه پىوستە ئامانجىك بۆ خۆى ديارى بكات. هەرەها ئەوئەيشى بەتەواوەتى بۆ دەربكهوئى كه ئارەزووى چى دەكات، جا ئەگەر خۆشەويستى بوئى پىوستە جۆرى خۆشەويستەكه ديارى بكات: مەبەسى

خۆشەويستى خودايە، يان خۆشەويستى ئافرەتتىك ياخود خۆشەويستى مندالان، يان خۆشەويستى نىشتمان، ياخود خۆشەويستى كار و فرمان...!

چونكه خۆشەويستى جۆرە رزگاروونىكى تىدايە، سەبارەت بەوئەى كه ناچارمان دەكات بىر له كەسانى تر بكەينەوه، نەك له خۆمان. چونكه خۆشەويستى «بەكيتى ئامانج» له ژيانماندا دەهيننەتە بەرەم، كه ئەم بەكيتى ئامانجەيش وامان لى دەكات - كه له كاتى خۆشەويستىماندا - ژيانمان تەرخان بكەين بۆ كامەرانى كردهوى ئەو كەسەى خۆشمان دەوى!.

ئا بەم رەنگە، بۆمان دەرەكەوئى، كه ئەو قەسەيە راستە: كه كامەرانى له ئەنجامى (ويستن) ياخود (خواست)هوه پەيدا دەبى. چونكه كامەرانى برىتيە له بريارىك كه هەر بەئارەزووى خۆمان دەيدەين، بەو مەبەسەى كه ئەنجامىكى بدەين بەپەشيمانى بى كهلك و فەر، بەئاواتە بى شوئەكان، بۆ ئەمەى بۆ شتىك بژين كه له خۆمان گورەتر بى!.

جا هەر كاتى ئەم جۆرە «سازبوونى دەروونى»يە، ياخود «ئارامى دەروونى» پىكەها، ئىتر پىوست بەو ناكات كه سەركز و دەستە ئەژنۆ دابنپن و خەفەت و ئازار بچن.

ئەگەر دەتەوئى خۆت لا پەسند بى شارەزاي خۆت بە!

ئەوئەندە هەيه رىككەوتنى پياو لەگەل خۆيدا، بەم جۆرە، له راستيدا كەم هەل دەكهوئى. چونكه لەناو پىستى هەموو كەسىكماندا دوو مرۆف هەيه: يەككىيان ئەندامىكە لەناو كۆمەلايەتيدا، يەككىشيان مرۆفئىكە دللى پرە له هەست و تاسەى گر تىبەربوو!... ياخود بەواتايەكى تر: يەككىيان مرۆفئىكى تىگەيشتوو و، يەككىشيان گيانلەبەرئىكى درندەيه! ئەوى بەراستى دلتهنگ دەكات ئەوئەى كه زۆرجارى وا هەيه دەبينە نىچىرى جلهو شلكردن بۆ خۆمان و هەلكردن لەگەل خۆماندا. له راستيدا بۆ پياو زۆر گرانه كه بگاتە سازبوونىكى تەواو لەگەل دەروونى خۆيدا. چونكه زۆر لەو بىرانەى كه دىنە مېشكمانەوه، بەتەواوەتى جياوازن لەو بىرانەى كه دەمانەوئى بىنە مېشكمانەوه. چەند جارى وا هەيه بەلامانەوه وايە، كه بەژىرى قەسە دەكەين. كهچى بەراستى خەرىكى ئەوئەين كه پشم و قىنىكى كۆن زىندوو بكەينەوه، بەهۆى گلەبىيەكى نوچ لەسەر گىراوهوه، كه دەيكەين!... ياخود بەجارىك دوژمنايەتى كۆمەلئىكى گەورە دەكەين، هەر لەبەرئەوهى كه «بەكيت» لهو كۆمەلە زبانيكى گەورەى لى داوين. جا لەگەل ئەوئەيشدا كه له دللى خۆماندا دلپين وايە، كهچى گەلئىك جارى و ايش هەيه بى له كەموكوورپى خۆمان نانپن.

جا له بهرتهوه هه چهنده ده که یین دلمان به خومان خوش نای. بېجگه له وه هه تا دئ دلره قی و توندوتیژی دهنوتین و، دواى شتی پروپوچیش ده که وین. دوور نیسه دهست بکه یین بهشکاندن دۆسته کامان. چونکه په یه به وه ده یین، که نه وه نده ی پتویست ی، خومان چاک نین. جا له بهرته مه یه که واته ژیرانه که ی (سوکرات) به ته و او ده تی نرخى دهرده که وئ، که فهرموویه تی: «خۆت بناسه!» که واته پیاوی زیره که نه گهر بیه وئ مهند و زرنگانه بژی، ده ی له پیتش هه موو شتی کدا هه رچی ههست و تاسه و بیره وه ربی ناهه موار هه یه که میشکی دهشتوتین، تییان بگات. پاش نه وه به هه موو هیز و هه ره تیکی خۆشییبه وه نه وانه له ره گوریشه وه دهر بکیشی و له ناسوی ژبانى خۆبشی دووربان بخاته وه.

کاره سات هینانه پیتش چاو خراپتره له کاره ساته که خۆی که پروو ده دات

یه کیک له وه هۆبانەى که دلئ پیاو تهنگ دهکات و ههست به سه رگه ردانى دهکات نه وه یه: که مرۆف له تهنگوچه له مه بترسى!... له گه ل نه مه یشدا هه ندئ ترس هه یه، به په سه ند داده نرئ، پاکانه یشى بو ده کرئ، ته نانه ت به بابه تیکی پتویستیش ده ژمیرئ. هه ر پیاوی گوئ نه داته خۆپاراستن له ئوتومۆبیلیکی تیژره و، که لیی بکه وئ، بېگومان تووشی مهرگ دئ، که نه ویش له نه جمامی کورت بینیی خۆی و کهم بیرکردنه وه ی خۆیه وه پروو ده دات. هه ر نه ته وه یه کیش له دراوسیکانى خۆی مه ترسى نه کات، که بیانبینئ خۆبان پر چه ک ده که ن و، دوژمنایه تیی خۆبانى بو دهنوتین، بېگومان به زووی ده که ویتسه ژیر چنگیانه وه!... به للام هه ر ترسیکیش له نه جمامی بیروبا وه ربی پروپوچ و بی بنچینه وه په یدا بووی، به کارى خاوه نه که ی خۆی نایه ت. هه موویشمان که سانى وا دهناسین که له بهر توندوتیژی مه ترسیبه پروپوچه کانى خۆبان له نه خۆشى، ژبانى خۆبان له ناو ده بن! هه ر پیاویکیش له وه بترسى که سامانه که ی له ناو ده چئ، ژبانى خۆی له وه دا به خت ده کات، که خۆی ده پارێزئ له تهنگوچه له مه کان، که به وه خۆی به ره و سه رگه ردانى ده بات. هه روه ها خۆبشی له وه کامه رانیبه. بی به ش ده هیلتیه وه، که ده توانئ تیدا بژی. نه مه یش هه ر له ترسى نه وه سه رگه ردانیه ی که هه رگیز تووشی نایئ، که نه گه ر تووشیشی بی هه رگیز له وه ی خراپتر به سه ر نایئ، که به هۆی نه و ترسه یه وه تووشی هاتوه!... هه ر پیاویکیش له ههست و تاسه دا په شوکا و بی، شتی بی جبی لی ده وه شیتیه وه. نه وه یش ده هینتیه پیتش چاوی خۆی که له سه ر نه و نافرته ی خۆشى ده وئ، تووشی گه ر و گپچه لیکى زۆر دئ له گه ل پیاوانى تردا. نه جمامیشی به وه ده گات که به هۆی تووره و ترژیی ناشییانه ی

خۆیه وه، یاخود به هۆی له نه دازه به دربی خۆیه وه له ئابروو پاراستن و خۆلاداندا، خۆشه و یستیه که ی خۆی له ناو ده بات و، نه و سه رگه ردانیه یش که لیی ده ترسى به سه ر خۆیدا ده هینئ!... نه و نازاره تیژه ی بی و هۆشه یش که له ترسه وه په یدا ده بی، له پیتش پرووانى کاره ساته که دا. به جۆریکی تیکرایی خراپتره له کاره ساته که خۆی که پروو ده دات. نه مه راسته که نه خۆشى خراپ ناخۆشه. که چی له گه ل نه وه یشدا ناخۆبشی و خراپیه که ی له وه که متره که دیمه نی نه خۆشه کان ده بخاته دلمانه وه. نه مه یش سه باره ت به وه یه که تا لیه اتن و نیشانه کانى نه خۆبشیبه که وا له له شی نه خۆشه که ده که ن که بگۆرئ و له شیکى تری لی په یدا بی، که نه له شه تازه یه یش له تیکچوونیدا به نه خۆبشیبه که و، له ههست کردنیدا به نه خۆبشیبه که له له شه دروسته که ناکات!...

زۆری وایشمان هه یه که له مردن ده ترسى. به للام نه وه ی به بیرماندا دئ له بابه ت سامناکیی کاتى سه ره مه رگه وه، رهنگه هه ر تووشیشمان نه بی. چونکه دوورنیسه که له ناکا و برین!... هه روه ها کاره ساتى سروشتیى مردنیش، له باره ناساییه کانیدا، نیشانه ی وایان تیدایه که به له شه وه دهرده که ون، که یه جگار بارى گرانى مردنه که سووک ده که ن و له ههست پیکردنى نازارى مردنه که یش کهم ده که نه وه. وا منیش به ناشکرا دیته وه یادم که کاره ساتیک پرووی لی داوم و نه وه نده یشى نه مابوو له ناوم به رئ. هه ر له وه کاته یشدا هۆشم به خۆم نه ما. که چی له گه ل نه وه یشدا بیره وه ربی پاش پرووانى کاره ساته کهم پی ناخۆش نه بوو!... پیاویکیش دهناسم که له ناو ئاودا نوقوم بوو و دهره تیرایه وه. که چی پیتی گوتم مردنه که له کاتى نوقوم بوونه که دا سه خت نه بوو!...

بۆج ژبانى خۆمان خراپتر لی بکه یین؟

له راستیدا زۆریه ی نه و بیرانه ی له بابه ت دواړۆژه وه به میتشکماندا تیده په رن پروپوچن. چونکه ئیمه سه رگه ردانیه ی کامان دیته پیتش چاو که هیشتا نه قه و ماوه. جا له بهرته وه له ترسى نه وه ی که تووشی سه رگه ردانى بیین، له سه رگه ردانیدا ده ژین. له ترسى نه وه ی که تووشی نه خۆشى بیین، نه خۆش ده که وین. له ترسى نه وه ی تووشی هه ژاری بیین، له هه ژاریدا ده ژین. که چی نه گه ر به اتایه به چاویکی بی لایه نه وه سه یری نه م که یینه وه یینه یه مان بکر دایه بۆمان دهرده که وت که ژبانیه که خۆی له بارى ئیستیدا سه خت و گرانه. که واته ئیتر بۆج خه م و په ژاره یشى بخه ینه سه ر له سه ر بنچینه یه کی هیچوپوچ و خۆرابی؟

له چاوه ننداره کانی چیرۆکی لاسایی «کاروانی رۆژگار» (*دا)، چاوه ننداره یکم دیته وه یاد، که له سهر سهربانی که شتییه کدا رویداوه. ژن و میردێکی ههزره کاریان پیشان دا، به پێگاوه بوون بچنه (ئهمه ریکا) بۆ رابواردنی مانگه ههنگوبه که یان. ههردووکیان به پێوه وهستا بوون، ئانیشکیان دادابووه سهر په رژینی که شتییه که. لهو کاته یشدا گوتمان له دهنگی ساز و ئاواز بوو بهرز ده بووه. پاش ئه وه ژن و میرد که دوور که وتنه وه. ملوانکه به کی خۆ رزگار کردنیان چاوپیکه وت، که به په رژینه که وه هه لاسرا بوو. لیتی نوسرا بوو: «که شتی تیتانک»!...

ئیمه ییش که دهسته ی سهر که ران بووین، ئه و چاوه ننداره مان ناخۆش هاته پێش چاوه، دلمان پیتی تهنگ بوو. چونکه ئه وه مان بیر که وتنه وه که که شتییه که ی «تیتانک» لهو گه شته یه دا نوقوم بوو بوو، که به که م گه شت و دوامین گه شتی بوو بوو. که چ به لای ژن و میرد ههزره کاره که وه ئه و ئیواره یه به جگار جوان بوو. ئه وانیش ئه گهر ئه و شه وه بترسانایه له وه ی که کاره ساتیکی ناخۆشیان لێ روو ددهات، بێگومان ئه و کاته خۆشه یان لێ تال ده بوو. هیچ که لکیکیشیان له وه دهست نه ده که وت. چونکه هیچ که سییک ئه وه ی بۆ ناچیتته سهر که له و ته مه نه ی بۆ دانراوه، به ک هه ناسه ی بخاته سهر!...

به م رهنگه زۆر که سانی وا هه ن که ژبان له خۆیان تال ده که ن، به وه ی که سهر گه ردانی ده هیتنه پێش چاوه خۆیان. به لایشیانه وه وایه که ده قه ومین جا ئه گهر ئه وانه خاوه ن ده روون بن، ئه وه یان بیر ده که ویتنه وه که: «هه ر رۆژه به شی خۆی ناخۆشی تیدایه، ئیتر له وه به ولاره ییش هه لئاگرێ که ناخۆشی تری بخریتته سهر!...».

بۆله بۆل کردنی دهوله مه نده کان، ده بیته هۆی سهر گه ردانیان

وه ریسبوون له هۆیه کانی سهر گه ردانی زۆر تر بلا و بۆته وه به ناو ده وله مه نده ته مه له کاندایه. که چی ئه وانه ی به ده ست نان په یدا کردنه وه ده نالیتین، هیچ هه ست به وه ریسبوون ناکه ن. هه رچی پیاو و ژنه ده وله مه نده کانی شه بۆه کا تووشی وه ریس بوون دین، چونکه - به ویتنه - بۆ ئه مه ی خۆش رابووین، له به زمگا کاندایه هۆگری ته ماشا کردنی چیرۆکه لاساییه کان ده بن. که چی له توانایییانه وه هیه ژینه که ی خۆیان پر بکه ن له خۆشی. چیرۆکه لاساییه کانیش له بارباندا هیه که یارمه تی ئه وانه بدن له کامه رانییدا، که ژبانیا ن

(*) ئه م چیرۆکه هی (نوبل کوارده) که هونه رمه ندیکی ئینگلیزه.

نرخیکی هه یه. [چونکه به زمگا هه تواناییی باو ده ییان و شت دروست کردن له ده روونیا ندا زیندوو ده کاته وه. بۆ وینه پیاوی دلدار خۆشی له بینینی چیرۆکی لاسایی دلداریی پیکه نین هینهر ده بینن. چونکه له بابته چه ند چاوه ننداره یکی ژبانی خۆیه وه ده وێ. پیاوی زرن گه ریش که چاوه به چیرۆکی لاسایی «ژۆل سزار» ده که وێ، خه و به گه وره یی هه رده م زیندوو ی خۆیه وه ده بینن]. به لām ئه و که سه ی سهر له به زمگا زۆر بدات، زۆری پێ ناچی له ته ماشا کردنه که ی وه ریس ده بی، ئه گهر هه ر بینینی ئه وه ی له ده ست بی و، له پێشان دانی چیرۆکی ژبانی روودا ودا به شدار نه بی. چونکه زوو به زوو ده بیته نیچیری ئاژاوه ی بیرو هۆشی خۆی و، په ژاره و خه می خۆراییی. نه واز ده هیتنی له پشکنین و لیورد بوونه وه ی باری ژبانی خۆی، نه وازیش ده هیتنی له په شیمان بوونه وه له ژبانی رابردوو ی خۆی که رۆیشتوو وه به سه ره چوو وه، نه وازیش ده هیتنی له ترسوله رز له دوا رۆژی نه زانراوی خۆی. به کورتی هه رچی وینه به کی سه ره گه ردانیی سهر زه وی هه یه، دینه پێش چاوه وه!.

جا سهر ئه وه یه که زۆر که س خۆشییه کی تال و ناخۆشانه له وه ده چیژن که خۆیان هه لیکیشن به وه وه که ئه و جوژه سه ره گه ردانییه راست و درۆیانه به هیچ کلۆجیک چاره ناکرین. ئه وانه به مانده ویتتییه که ی خۆیانه وه خۆشی ده بینن. هه ر که سییکیش به وه ی یارمه تییا ن بدات رووی خۆیانی لێ گرژ ده که ن!... بێگومان ئازاری دلێش له سه ره تای قه ومانی کاره ساته ناخۆشه که دا به دل دانوه چاره ناکرێ، به تاییه تی بۆ که سییک له سه ره گه ردانییه کی گه وره ی به سه ره هاتین که هه لێ نه گرتین تووشی بی. ئه مه ییش سه به رته به وه یه، که هه رچی دۆسته هه ر ئه وه نده ی له ده ست دێ، که خۆشه و یستییه کی بیده نگی پر له ئارام پێشکه ش بکات!... به لām بیانووی ئه و ژنانه چییه که شین و شه پۆریان کردوو به پێشه بۆ خۆیان و، به هه موو دلێکیشیانه وه ده یانه وێ ئه و خه موخه فه تانه بیاریژن و به یلته وه، که ده بوو به ره لالا بکرانایه بۆ رۆژگار که له ناویان به ن!... پیاو له وانه یه چاوه بۆشی له و که سانه ی که بۆ رابردوو یه ک ده گه رین، که به هیچ کلۆجیک گێرانه وه ی له ده ست نایه ت، به مه رجی خه موخه فه ته کانیان هه ر بۆ خۆیان بی و، ته شه نه نه که ن بۆ که سانی تر، کاریان لێ بکه ن. به لām من هه رگیز ئه و کرده وه یه یان په سند ناکه م که به هۆی به ندوبا و کردنیانه وه بۆ هه ناسه ساردی، خه ریکی ئه وه ده بن که هه زره کاره کانییش یاخود خاوه ن مه ردا یه تییه کانییش تووشی ئه و ده ردی هه ناسه ساردییه ی خۆیان بکه ن، که به هیوای ئه وه ن له ژباندا دوا رۆژیکی پر له کامه رانییا ن ده ست بکه وێ، جا ئه م جوژه ره وشته

هه‌لده‌گرێ له‌ناو‌بیرێ، بۆ ئەم‌ه‌ی کام‌ه‌رانی و دل‌خۆشیی که‌سانی تر بۆ‌ژۆ نه‌کات!...

جاریکیان کچیکی هه‌رزه‌کارم دی، که‌سێکی تووشی مه‌رگه‌ساتیکی به‌جگار ناخۆشی کردبوو، چووبوه‌ ناو کۆمه‌لێک هاو‌پێسانی گه‌ش و رووخۆشی خۆیه‌وه، بێ‌ده‌نگ و سه‌نگیه‌که‌ی و، زه‌رده‌خه‌نه‌ ناچاریه‌که‌ی که‌م ده‌یکرد، له‌گه‌ل‌ئ‌ه‌و سه‌رسامی و په‌ژاره‌یه‌یه‌دا که‌ بۆی نه‌ده‌شارایه‌وه، ئه‌وانه‌ هه‌موویان دل‌ بریندارییه‌که‌یان ئاشکرا ده‌کرد. که‌چی له‌گه‌ل‌ئ‌ه‌و‌ه‌یشدا خۆی وا پێشان ده‌دا، که‌ هه‌یچی لێ نه‌قه‌وماوه. جا به‌هۆی ئه‌و ره‌وشتانه‌یه‌وه ماوه‌ی به‌هاو‌رپێکانی خۆی دا‌بوو، که‌ خۆشی له‌ به‌زم و ره‌زمی خۆیان بیه‌ن!

جا ئه‌گه‌ر بیره‌وه‌ریه‌که‌ی تۆبش ئه‌وه‌نده‌ چست و چالاکیی تێدا نییه، که‌ یادی خۆشه‌ویسته‌ مردووه‌کانی خۆت له‌ شێوه‌یه‌کی سه‌روشتی و بێ‌ شیوه‌ی و گریانی هه‌موو ده‌میدا بکه‌یته‌وه، وا دیاره‌ که‌ لێ‌وردبوونه‌وه و له‌نگه‌ره‌که‌ی تێک‌چوووه و نه‌ماوه. چونکه‌ هه‌یچ شتی‌ک له‌وه‌ پێزی زۆتر تێدا نییه‌ بۆ مردووه‌ دۆسته‌کان، که‌ خۆشه‌ویستی خۆمان به‌رامبه‌ر زیندوو‌ه‌کان پێشان بده‌ین.

له‌ش ماندوو‌بوون له‌ هه‌موو ده‌رمانێک باشتره‌ بۆ دل‌ته‌نگی!

به‌لام دل‌ته‌نگی و ده‌سته‌ ئه‌ژنۆ دانیشتن و سه‌رکزی چۆن چاره‌ ده‌کرتین؟ ئایا به‌ چ هۆیه‌که‌وه ده‌توانین خۆمان بپارێزین له‌و ئازاوانه‌ی ناو مێشکمان که‌ هه‌رگیز دانامرکینه‌وه و، له‌ کۆلیشمان نابنه‌وه، نه‌ له‌ بیداری دا، نه‌ له‌ خه‌ودا!... له‌ راستیدا سه‌روشت ماوه‌مان پێ ده‌دا، که‌ گه‌وره‌ترین و ئاسانه‌ترین هۆی خۆپاراستن به‌کاربه‌ینین بۆ رزگاربوون له‌ ده‌ست دل‌ته‌نگی. هه‌ر له‌ زریه‌وه‌ هه‌تا ده‌گاته‌ شاخه‌کان و دارسته‌نه‌کان، ئه‌وانه‌ هه‌موویان بێ‌گومان ئارامی‌ک به‌دل‌مان ده‌دن. هۆی ئه‌مه‌یش ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌و شوینه‌ سه‌روشتیانه‌ گه‌وره‌یی و شه‌نگ و شوخییه‌کی وایان هه‌یه‌ له‌ چاو کزی و بێ‌ده‌سه‌لاتیی ئێمه‌دا، که‌ ئه‌و کاره‌مان تی ده‌که‌ن. گه‌لێک جاری وایش هه‌یه، که‌ له‌ کاتی هه‌ره‌ دل‌ته‌نگیماندا به‌وه‌ دل‌مان ده‌سه‌روێ و ئارام به‌گیانیشمان ده‌گات، که‌ به‌سه‌ر گازی پشتدا رابکشیین به‌سه‌ر چیمه‌نی‌کدا، له‌بن سێبه‌ری دارێکدا، تا رۆژگاریکی ته‌واو له‌ناو ئه‌و ته‌نیا‌یه‌یه‌دا بۆسه‌ بده‌ین!...

ئێمه‌ هه‌رچه‌ندێ له‌ دل‌ته‌نگیدا بێن گه‌لێک فرمانی کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه‌ به‌سه‌رشانمانه‌وه، که‌ ئه‌گه‌ر بێتو ماوه‌یه‌ک خۆمانیان لێ دووربخه‌ینه‌وه هه‌تێزی به‌رگه‌گرتنی خۆمان کز ده‌که‌ین و، له‌ ئارامی خۆشمان که‌م ده‌که‌ینه‌وه. جا له‌مه‌وه‌یه‌ که‌ گه‌شتکردن به‌چاره‌کردنیکی باش

داده‌نری بۆ ئازاری مێشک و ئازاری دل‌ و ده‌روون. چونکه‌ ئه‌گه‌ر پیاو هه‌ر له‌و شوینه‌دا مایه‌وه‌ که‌ پڕیتی له‌ بیره‌وه‌ری سهرگه‌ردانیی خۆی، هه‌تا دیت دل‌ته‌نگیه‌که‌ی تازه‌ ده‌بێته‌وه، هه‌تا دیت بیره‌وه‌ریه‌که‌ی زۆتریان لێ دی، زۆتریش ئازاری ده‌ده‌ن. ساز و ئاوازش بریتیه‌ له‌ جیهانیکی تر، که‌ خاوه‌ن ئه‌رک و ئازاری دل‌ ده‌توانی پهنای بۆ ببات. چونکه‌ ساز و ئاواز به‌ته‌واوه‌تی زāl ده‌بێ به‌سه‌ر گیاندا... هه‌ندێ جاری وایش هه‌یه، هه‌ر به‌چه‌شنی لافاو به‌رده‌بێته‌ مێشک و پاکی ده‌کاته‌وه و، ئازاره‌کانیشی لێ فری ده‌داته‌ ده‌ره‌وه. یاخود بام بلێین ساز و ئاواز، ئازاره‌کانی ئێمه‌ بانگ ده‌کاته‌ لای خۆی و، به‌هه‌ریه‌که‌یشیان واتای راسته‌قینه‌ی خۆی ده‌دات. ئه‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه‌ که‌ هه‌ر واژه‌یه‌ک ئازاره‌کامان بێر بخاته‌وه، به‌رامبه‌ر به‌ ئه‌و، واژه‌یه‌کی تریش هه‌یه، که‌ ئه‌و ئازارانه‌مان لێ سووک ده‌کات. جا ئه‌م واژه‌ به‌رامبه‌ره‌ بێ ده‌نگانه، که‌ کیشمان ده‌که‌ن بۆ بپاری دوا‌یی، هه‌موویان کاریکی وامن تی ده‌که‌ن که‌ پره‌ له‌ دل‌دانه‌وه و دل‌خۆشکردن و سه‌رخۆشی لێ‌کردن.

خویندنه‌وه به‌کار نایه‌ت!

یه‌کی‌ک له‌و هه‌لانه‌ی که‌ باون ئه‌وه‌یه‌ که‌ خۆ نوقوم کردن له‌ناو خویندنه‌وه‌دا په‌لویۆ له‌ خه‌موخه‌فه‌ت ده‌بێ. به‌لام به‌لای منه‌وه‌ ئه‌م باوه‌ره‌ هه‌یچو‌یو‌وچه‌. چونکه‌ ئه‌وه‌تی هه‌م، نه‌متوانیوه‌ هه‌یچ جاری‌ک به‌خویندنه‌وه‌ خه‌می خۆم بپه‌وینمه‌وه. چونکه‌ له‌ناو ئه‌و جووره‌ خه‌موخه‌فه‌تانه‌دا، نه‌متوانیوه‌ هۆشی خۆم بخه‌مه‌ سه‌ر خویندنه‌وه‌ی نووسراوی‌ک و به‌ته‌واوه‌تی سه‌رنجی لێ بده‌م!... چونکه‌ هه‌رچی خویندنه‌وه‌یه‌ پێوستیی به‌هۆشیکی وای هه‌یه‌ که‌ به‌وه‌وه‌ نه‌بێ، به‌هه‌یچی ته‌وه‌ خه‌ریک نه‌بێ. بروایشم وایه‌ که‌ خویندنه‌وه‌ له‌ کاتی «چاکبوونه‌وه‌ی بێر و هۆش»دا کاریکی گه‌وره‌ و په‌سند ده‌کات. هه‌رچی دل‌ته‌نگیه‌یه‌ به‌هه‌یچ کلۆجیک له‌ کۆل نایه‌ته‌وه، به‌وه‌ نه‌بێ که‌ هۆی ئاشکرا‌تر و رۆشن‌تر و دیار‌بیکرا‌تر به‌کاربه‌یتری. هه‌روه‌ها ماوه‌ی ئه‌وه‌یش نه‌بێ که‌ مێشکی به‌لایه‌کی تر دا‌بجێ: وه‌ک نووسین، یاخود گه‌یرانی خه‌ره‌کیکی خاوه‌ن ورده‌کاری، یاخود گه‌ران به‌ناو رینگا و کۆلانی به‌سامدا... هه‌یچ شتی‌کیش له‌م جووره‌ بارانه‌دا، بۆ مرۆف به‌که‌لک نایه‌ت وه‌ک خۆ ماندوو‌کردن له‌ شه‌دا، چونکه‌ خه‌و ده‌هێنی!... ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ پیاوی دل‌ته‌نگ زۆری پێ ناچی به‌نووه‌یه‌که‌وه‌ ده‌لێ: «ئه‌مانه‌ هه‌یچیان به‌کار نایه‌ن... شێوه‌ی چاره‌کردنه‌کانی تو کز و لاوازن، به‌رناده‌ن. وا دیاره‌ هه‌یچ شتی‌کی وای ده‌ست ناکه‌وی که‌ بتوانی بمخاته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی

هۆگرېم به ژبانه وه. ههروهها هېچ شتتېكى وايش نېيه كه ئهم خه موخه فه ته م له بېر بباته وه!...»

به لّام تو ئه مهت چۆن زانى؟... بۆچ تو ئهم رېنگايانهت به كار هېناوه بۆ چاك كردنه وهى خۆت؟... وا هه لده گرى، هه ر هېچ نه بې تو ئهم رېنگايانه به كار هېينه، ئه وساكه له ئه نجامه كانى بدوى!... چونكه رېنگايانى وا هه ن كه راسته و راسته مرۆف ناگه پيئن به كامه رانى، له گه ل ئه وه يشدا رېنگا بۆ ئه و كامه رانېيه ته خت ده كه ن.

ئامۆزگارى منيش ئه وه يه كه له بابته ئهم كه ينه وه يينه وه خۆت بپاريزت له وهى كه له ئه ندازه به دهر له رابردوى خۆت بكۆلتيه وه!... له م ئامۆزگارييه يش مه به سم ئه وه نېيه كه ليورد بوونه وه، خۆى كاريكى ژيرانه نېيه. چونكه له راستيدا هه موو بېر باريكى گرنك، ده بې بېر كردنه وه يه كى وردى پيش بكه وى. جا له به ر ئه وه ئه گه ر ئامانجه كه ئاشكرا و ديار بكر او بى، بېر ليكر دهنه وهى زۆر زيان نابه خشى. به لّام زيانى راسته قينه له وه دايه كه مرۆف بى وه ستان، هه ر بېر له وه بكاته وه زيان يا خود رېسوا كردن يان دلشكاندنه كهى چۆن رووى داوه. يا خود به كورتى له و بابته تانه وه سه ره بھيتى و سه ر ببات كه به هېچ كلّوچيك چاره ناكړين!...

واته به كى ئينگليز بېش هه به ده لى: «بۆ شېرى رژاو مه گرى!». ههروهها «دزرايلى» يش ئامۆزگارى مرۆف ده كات، كه زۆر له سه ر شت نه روا ت، يا خود ئه مه نده به پرتويۆله نه بى، كه خۆى و ئهم و ئه وه هه راسان بكات. ئه و واته يه ي (ديكار ت) يش به ناوازه ده گېر نه وه كه گوتويه تى: «فېرى ئه وه بووم كه به ره به ستى ئاره زو وه كانى خۆم بكه م، كه به رهنگارى ياسا بنچينه بېيه كانى هه موو ده ميبى جيھانېش ئه كه م، با وه ر به وه ش به يتم كه ئه وهى بۆم نالوى پيى بگه م، له راستيدا به ش به خۆم كاريكى نه گونجاو بووه!...»

تا بى فرمان بيت كامه ران نابيت!

پېويسته جار جار تېكىش مېشك پاك بكرتته وه. چونكه تا له بېر چوونه وه به كار نه هيتريت، كامه رانى ده ست ناكه وىت!... منيش هه رگيز پياويكى خاوه ن كار و فرمانى راسته قينه م نه دپوه، كه له كاتى فرمان كردنه كه يدا هه ستى به دلته نكى و سه رگه ردانى كر دېت، چونكه له كاتى فرمان كردنه كه يدا خۆى له بېر ده چپته وه، ئه و يش ههروهك مندالتيك وايه له كاتى يارى كردندا.

جا له به ر ئه وه پياوه زېره كه كان فرمان به په ناگايه ك داده نين بۆ ده ر باز بوون له ده ست

بېر كردنه وه. فرمانيش په ناگايه كى په سندا و ژيرانه يه. ته نانه ت مرۆف ده توانى بلتى: «هه ر كه سى بېر كردنه وهى هه يه و فرمان كردنى نېيه، تووى ئازاوه و خراپى ده چپتى!». له به ر ئه وه، هه ر بېر كردنه وه يه ك، مرۆف كيش نه كات بۆ سه ر فرمان كردن، ته نگوچه له مه ي لى ده وه شپته وه. هه ر پياويكىش خاوه ن كار بى، له هه موو كه س دوور تره له وهى كه مېشكى خۆى خه ربك بكات به بابته پېچه وانه كانى جيھانه وه، به گېرو گرفته كانى ژبان وه. ئه و له راستيدا وهك دپنه پيشه وه ئه و بابته تانه وه رده گرى. ئه وه نده هه يه فرمانى به ته نيا به كار نايه ت. ههروهها پېويستيشه مرۆف خه مى ئه وه يش بخوات كه فرمانه كه ي له گه ل ئه و كۆمه لايه تيه يدا رېك بكه وى، كه خۆشى يه كېكه له و... ئه مه يش سه باره ت به وه يه كه به رهنگارى بوون و شه روشو ر كردنى هه موو ده مى مرۆف له كه لك ده خات. فرمانه كه يش وا لى ده كات كه به سه ختى جيبه جى بكرى. ته نانه ت هه ندى جار يش هه ر سه ر نه گرى. جا له به ر ئه وه پېوست وايه كه كۆمه لتيكى وا هه لېر تريت بۆ خۆت، كه تېكۆشانه كانيان وهك تېكۆشانه كانى خۆت ئاراسته بوون. ههروهها له ناوه نده ئه وانيشدا نرخ پيدان و خه مخو ر بيه ك ببينيت به رامبه ر باره كانى كارگوزار بيه كانت. جا ئه گه ر تو له وانه بيت له گه ل خېزانه كهى خۆتدا له شه روشو ردا بيت، چونكه به لاي خۆته وه وايه ئه وانه تيت ناگه ن، ده موده ست بگه رى به شوين ئه و دوستانه دا كه له بېر كردنه وه دا نزىكت ده كه ونه وه و، له گه ل تدا ده رۆن به ر پوه، نهك ماوه بده يت به خۆت، كه كامه رانېيى خۆت و كامه رانېيى ئه وانيش تېك بده يت كه له م شه روشو رده دا به رامبه رت وه ستاون. جا ئه گه ر خۆت خودا ناسيت، ئه و له گه ل خودا ناساندا بى. خو ئه گه ر له شو ر شگېر انيشيت ئه و له نا و ئه وانه دا بى كه وهك خۆت شو ر شگېر ن، ئه م كار هيش به هېچ كلّوچيك به ره به ستى ئه وه ت لى ناكات، كه هه ر له كۆششى خۆتدا مېنيتته وه بۆ هيتانه سه ر رپى ئه وانه ي كه له سه ر رېگاي تو نين و به ريه چت ده ده نه وه، ته نانه ت له م كۆششه يشدا بۆت ده ر ده كه وى، كه ئه وانه ي هاو بېرى تو ن، پشتت ده گرن!

يه كېك له و هه لانه يش كه زۆر كه س با وه رى پى ده كه ن ئه وه يه كه مرۆف پېويسته په سندا كردن و ريزگرتنى كه سانتيكى يه جگار زۆرى ده ست بكه وى، ئه گينا كامه ران نابى، كه چى راستيه كه يشى ئه وه يه، كه ئه وه نده به سه بۆ پياو كه ئه و كۆمه لى له ناويدا ده ئى و ليه وى نزيكن، كه زۆرى خۆش ده وىن، كار و كر ده وه كانى په سندا بكه ن. جا ئه م جو ره په سندا كردنه يش ئه وه نده ي نه ماوه كه بلتم به شيكى پېويسته له به شه پېويستيه كانى كامه رانى.

خۆشى لەمەردت بىيەنە و دوارۆزى خۆيشت بەدەرە دەست خودا

هېچ دلى خۆت تەنگ مەكە بەو بېرە هېچوچوچانەوہ كه له بابەت كارەساتى ناخۆشى دوورەوہ دىنە مېشكەتەوہ كه دلنيا نيت لىيان بقەومىن. بەم بۆنەيشەوہ پىياوئىكم بىرکەوتەوہ كه چەند رۆژتىك لەمەو پىتش لە باخەكانى (توتلىرى)دا چاوم پىتكەوت. كاپرا ھەر بەتەنيا بەژىر دارەكاندا دەرويشت و جىھانىشى لى ھاتبەوہوہىەك. نە ھەستى بەمنداڵە گەش و رووخۆشەكانى دەکرد، نە بەپرىشكى پلوسكە ئاوەكان كه بەئاسماندا بەرز دەبوونەوہ، نە بەتېشكى رۆژەكەيش كەچى ھەر بېرى لەو سەرگەردانىيە سامانىيە، ياخود سەربازىيانە دەکردەوہ، كه بەلايەوہ و ابوو لە ماوہى دوو سالەكەى داھاتوودا دەقەومىن! مەنىش پىم گوت: «تۆ شىتت و لە خۆت دەكەيت؟ كى ھەيە ئەوہ بزانتى كه لە سالى داھاتوودا چى دەقەومى؟... ئەمە راستە كه ژيان سەخت بووہ، كه پشووہكانى ئارامى دل و بىدەنگ و سەنگى كەم بوونەتەوہ، بەلام دوارۆژ ھەرچۆنىك بى، بىگومان بەو چەشنە نابى، كه تۆ بەوجۆرە رەشبىنييەى خۆتەوہ ھىناوتەتە پىتش چاوى خۆت. كەواتە خۆشى لەمەردت بىيەنە و، چا و لەو منداڵانەيش بکە كه بەگەشى و رووخۆشىيەوہ يارى دەكەن. ياخود بەواتايەكى تر: «چىت لەسەرە بىكە و، ھەرچىيش دەمىتتەوہ بىھىلەرەوہ بۆ خودا!...» ئەمەيش راستە و ئاشكرايە كه دەبى پىيا و بۆ دوارۆزى خۆيشى خەرىك بى. ئەوہندە ھەيە ئەم جۆرە خەرىكبونە ھەر دەبى لەو ئەندازەبەدا بى كه مەرۆف پىتى بكرىت كار لە كارەساتى رۆژگار بکات. ئەو پىياوہيش كه بۆ فرمان كردن دروستكراوہ، نابى خۆى بداتە دەست چارەنووس. ئەندازىارى خانو دروستكردن، دەبى بىر لە دوارۆزى ئەو خانوہ بکاتەوہ كه دروستى دەكات. كارگەرىش دەبى خەمى دوارۆزى خۆى بخوات كه پىرپو و پەكى كەوت دلنيا بى لەوہى لە برىدا نامرى. نوپنەرى نەتەوہيش، پىويستە ئەنجامى ئەو لەنگەرى پارە وەرگرتن و پارە بەختكردنە بخاتە پىتش چاوى خۆى كه دەنگى خۆى بۆ دەدات، ئەوہندە ھەيە پىويستە مەرۆف ھەركاتى لە برىاردان بووہوہ، ياخود رىوشوئى دانابۆ فرمانىك ئارام بەدلى بگات، چونكە تا مەرۆف دامابى لەسەر ھۆى زانين، نابى بەخۆزايى خۆى خەرىك بکات بەوہوہ كه بزانتى لە پىچوپەناى دوارۆزى نەزانوودا چى پەيدا دەبى، ياخود چىي روو دەدات!

جا ئەگەر كامەرانى بۆ مەرۆف پىكەھات، گرنگترین فرمانى سەرشانى ئەوہىە كه ئەو كەردەوہ چاكانە و ئەو ھۆيانەى كه كامەرانىيەكەيان پى پىكەھاتوہ پىيان پىدا نەنى. ئەمەيش سەبارەت بەوہىە كه زۆر كەسانى وا ھەن، چ لە ژن، چ لە پىياو، كاتى كه

سەردەكەون و بەكامى خۆيان دەگەن، لە كاتى سەركەوتنەكەى خۆياندا كەردەوہ جوانەكانى وەك: ژىرى و لەسەرخۆبى و بەزەبى ھاتنەوہ و بەخشندەبىيان لەبىر دەچىتەوہ. كەچى ھەر بەھۆى ئەو كەردەوانەيشەوہ بووہ كه سەركەوتوون و بەكامى خۆيان گەيشتوون، تەماشاش دەكەيت: دەست دەكەن بەكەش و فش كردن و خۆھەلگىشان و لە خۆيايى بوون و خۆنواندن و توورە و تروپى. ئەمەندەيش لە خۆيان بايى دەبن و بەخۆيانەوہ خەرىك دەبن پىيان ناكرى كار و فرمانى گەورە و پەسندى گشتىي جىبەجى بکەن. لەبەرئەوہ زووبەزوو گەوھەرى خۆيان دەردەخەن و وايشيان لى دى كه ھەلنەگرن ئەو ناز و جىيازەيان دەست بکەوئى. كەچى كه دەيشيانىيى سەريان سوپدەمىنى و سەرسام دەبن لەوہى كه بەختيان لە رووناكىيەوہ گەيشتۆتە تارىكى!... ئەو رەوشتى پىشىنانەيش كه كاوپ و گايان سەربىوہ بۆ خوداكانى خۆيان لە كاتى گەيشتنياندا بەكامەرانى بەرەوشتىكى تىگەيشتووانە دادەنرى. بەلام بەلاى منەوہ وايە، كه گەورەترين شىوہى خۆبەختكردن و ساكارترىنيشى ئەوہىە كه مەرۆف: بچووك خۆى بنوئى!

كامەرانى و خۆشەويستى!

ئەو رابەرييەيش كه دەيكەن بۆ گەيشتن بەكامەرانى خۆمان دامان نەھىنان. چونكە ئەو ئامۆزگاربيانە زانراو و ناسراون. ھەر لەو كاتەيشەوہ كه راستى پەرسەكان پەيدا بوون لە جىھاندا، ئەو ئامۆزگاربيانە دراون بەگوئى مەرۆفيا تىدا. چونكە ئەوانە باش بىريان كەردۆتەوہ، چاك وردبوونەتەوہ. جا ئەو راستىي پەرسەكانەى كه لە سەرتادا پەيدا بوون و وەك (ھىوانىيەكان = الرواقىون) و (ئەپىكوربىيەكان)، ئامۆزگاربيان وا دەكرد: كه مەرۆف مل بدات بەچارەنووسى خۆى، كه تا پىتى دەكرى لە ئارەزووہكانى خۆى كەم بکاتەوہ، كه لەگەل دەروونى خۆيشيدا بەخۆشىيەوہ بئى. ئەمەيش راستى پەرسىي پىياو كۆنەكان بووہ لەگەل زۆر كەس لە راستى پەرسە تازەكان.

كەچى ھەندى راستى پەرسەكانى ترىش ھەن وەك «نيتشە» دەلئىن: «ئەم ملدانە چىيە كه بۆ چارەنووسىكى ھىچ و پووجى خواروخىچ بكرى؟ ئەم كامەرانىيەيش چىيە كه نە واتاى تىدا ماوہ و، نە نرخىشى ھەيە?... ئەم دوورە و پەرتىيەيش چىيە كه لە ژيانىك بكرى كه پىر بى لە تەنگوچەلەمە?... بۆچ ئەمەندە سەركزى و ملكەچى بنوئىن؟ ئەوى پىشكەشمانى دەكەن ھەر ئەمەندەيە?... كەواتە نە. ئىمە كامەرانىمان ناوى. راستىيەكەى دلپىرى و فرمانان دەوى!».

بەللام كە پىياو لە فرماندا بوو، چى ھەيە تەگەرەى لى بدات كە كامەرانىى بوى؟ لە راستيدا كامەرانى برىتى نىبە لە سرەوتى پرووت. ھەروەھا برىتىبىش نىبە لە گەران بەدواى دلخوشيدا، ياخود بەدواى بى فرمانيدا...

كام راستى پەرست لە ھەموويان رووگرزترە، ئەويش وەك ھەموو كەسەىكى تر بەدواى كامەرانيدا دەگرى. ئەوئەندە ھەبە ئەويش لە رىگاي خۆبەو بەوى دەچى. بۆ وىنە: لە رىگاي چەند و چوون كردن و تىگەيشتنەو ھە بەكەرەستەى ھەرە گەورەى كامەرانى دادەنرى. چونكە چەند و چوون كردن رىگا تەخت دەكات بۆ كامەرانى، بەسايەى ئەوئەو ھەش لە خرۆشە بى بەرەكانى خۆى رزگار دەكات. ھەروەھا دەمەقالبى بى فەرىش بىدەنگ دەكات لە ناوئەند ھەست و تاسە ھەرە پروبووچەكاندا. جا ئەگەر ئەو پىكھات كامەرانيش لە تواناييدا ھەبە كە پىك بەيتىرەت. بەللام ئاخۆ ئەم كامەرانيبە چۆن دەبى؟... من باوئەرىم واىە، كە ئەم كامەرانيبە برىتەى لە بابەتەى تىكەل لە (خۆشەويستى) و (خۆنەواندن). خۆشەويستىش زۆر شىوئەى ھەبە كە لەگەل يەكتردا زۆر جياوازن. لەوئەو دەست پى دەكات كە دوو مرۆف يەكتريان خۆش بوى. لەوئەيشدا دەپرەتەو ھە مرۆف ھەموو مرۆفقاىە تىبى خۆش بوى. ئەمەيش ئەو خۆشەويستەىبە كە بوئەكان بەجوانى پىشانىيان داو. جا ھەر كەسەىكىش چەند كاتىك، يان چەند رۆژىك، ياخود چەند سالىكى بەخۆشەويستەىبەو ھەبەوئەردەبى لەگەل كەسەىكدا كە خۆشى وىستەبى، لە تواناييدا نىبە كە لە واتاي كامەرانى تى بگات. چونكە پى ناكرى جۆرە شاھكارىكى ئەمەندە خاوەن تەمەن بەيتەتە پىش چاوى خۆى كەوا لە چاوەنداز و كارەساتە ئاسايىبەكان بگات، جوان و شەنگ و شوخ دەربكەون و مرۆف چاوبەست بكن!..»

بەرستى «ستاندال» ىش يەكىك بوو لەو كەسانەى بەتەواوئەتى تىگەيشتەبوو: كە لە ناوئەند (كامەرانى) و (خۆشەويستى)دا تىگەيشتەتەىك ھەبە لە يەكتەرى!... ئەمەيش بەوئەدا دەركەوت كە لە يەكىك لە چىرۆكەكانى خۆيدا لە كامەرانى پالەوانى چىرۆكەكە دەدوى كە ناوى (فابرىس)ە، كاتى كە لە بەندىخانەى «بارم»دا بوو. (ستاندال) دەلى: «لاوئەكە لەژىر مەترسىيە مردندا بوو. بەللام ئەم تەنگوچەلەمەبە بۆ ئەو كەم بووبووئەو لەوئەمەو ھە كە «كللىيا»ى يارى جارەجارىك كوتوپ سەرى لى دەدا و، بۆ ماوئەبەكى كەم كەمىش لای دەمايەو، كە بەھۆى ئەو سەرلەيدانانەو رۆژگارى بۆ رۆشن بووبووئەو و، شەوگارىشى بۆ پىبووئەو لە خەو و ئاواتى پى كامەرانى!...»

خۆشەويستى ئاسوئەى دەدات بەدل!

ھەندى خۆشەويستىش ھەبە، كە لە دەستكەوتنى كامەرانيدا ھەر لە خۆشەويستى ناوئەند ژن و پىياو دەكەن، وەك: خۆشەويستى داىك بەرامبەر مندالەكەى، خۆشەويستى ھەشالەكان بەرامبەر پىشەواكەيان، خۆشەويستى ھونەرمنەند بەرامبەر كارەكەى خۆى، خۆشەويستى خوداناسىش بەرامبەر خوداى خۆى.

جا ئەو تاوئەى بەتەواوئەتى خۆمانمان لەبىر دەچىتەو ھە لەگەل كەسەىكى تردا تىكەل دەبىن – كە بابەتەى شاراو پالمان پىوئەندە بۆ ئەو ھەشمان پەبى پى نابات – ئەو تاوئەبە كە دەگەبەنە كەنارى كامەرانى. ئىتر ئەو تاوئەى كە ئىمە لەناويدا دەتوئەنەو، ئەو كارەساتانەى كە فرىان بەسەر ئەو كەسەى ترەو نىبە، بەلامانەو ھىچ نرختىيان نامىن. جا ئەو ژنەى كامەران نىبە، ھەتا دى ھەر بۆ بەزمورەزم و خۆش رابواردن دەگەرى، كەچى ئەو ژنەى دلدارى لەگەل پىاوئىكدا دەكات، بەراكشانى سەر زەويش ھەر دللى خۆش دەبى!.

ئەمەيش راستە كە ئەگەر مرۆف خۆشەويستى خۆى بەكەسانى كز و بىدەسەلات بەخشى، زۆرى پىناچى تووشى دلئەنگى و سەرگەردانى دەبى، دەكەوئەتە ژىر چنگى ھەست و تاسەى خۆبەو. چونكە ھەر كەسەى گرفتارى ژنىك بووبى ياخود مندالەكانى خۆى، يان نىشتمانەكەى خۆى يەجگار خۆش بوى، لە راستيدا خۆى دەخاتە ژىر بالى بەختەو. ئەو ھەرچەندە ايش بنوئەنى كە لە تەندروستى داىە، بەللام زۆرى پىناچى تووشى دلشكاوى دى. ھەروەھا ھەرچەندە ايش بنوئەنى كە بەھىز و ھەرەتە، بەللام لەدواييدا كز و لاواز دەبى. ھەر چەندىكىش وا بنوئەنى كە ئازايە و بەئارامە و، بەرامبەر سەختى بەرگە دەگرى و، زوويش كۆل نادات، بەللام دوايى ناچار دەبى بپارىتەو ھە كەسانى تر كە بەزەبىيان پىيدا بىتەو. ئەمەيش سەبارەت بەوئەبە كە دەكەوئەتە ژىر چنگى بەختەو، بەدلەىكى پىر گلارابوئەو چاوەدەپرتە نەخۆشى ئەو كەسانەى كە گرفتارى خۆشەويستىيان بوو، كە ئەمەيش دەبىتە ھۆى ئەوئەى كە ئەمەندە ئازار بەدللى بگات، لە ئازارى نەخۆشى خۆى زۆرتەبى! چونكە ئەو ھەرچەندە ھىز و ھەرەتەكانى لەشى لە جىبى خۆبان دان و تەواون، بەللام بەدل ھەز دەكات دەستى يارمەتى درىژ بگات بۆ خۆشەويستە نەخۆشەكەى خۆى، كەچى ھەرچەندە دەكات يارمەتەىبەكانى كەلكىك ناگرن. جا لەبەرئەو پى بەدل ئاوات دەخوازى كە خۆى نەخۆش بكوئە و ئەو خۆشەويستە ناسك و نازدارە بەنرخانەى

نه خوڅش نه کهون. که چی نه خوڅشیه که، نه مه نده زوردار و سته مکاره، به نارزه زوی خوڅی نه بی نیچیری خوڅی هله نابریږی. نه هه سر به سستی خوڅی ده وی، به کاری بهیښی، نه که به زه بی به که سدا بیته وه. جا له بهر نه وه زوری پیناچی، هاورپکه مان، ناچار ده بی هه ست به خوڅی بکات که پیاوړکی ترسڼوک و ناپاکه و زورداري ده کات. هه مووی هه بهر نه وه ویش که نه خوڅش نه که وتوه!... نه جوره نازاری دهر و نیبه ش له هه موو نازره کانی تر که تووشی مرؤف دین سه ختیره!...

جا بو نه مه ی مرؤف خوڅی له جوره دلشکاوی و نازارانه بیاریزی، راستی په رسته هه یوانیبه کان ناموژگاری وا ده کهن که مرؤف گه نچی خوڅه ویستی خوڅی له هیچ شوینی کدا دانه نی، تا له وه دلنیا نه بی که خوڅه ویستی به که ی ده ژی و بهر که ده گری و، به خوڅه ویستی به رامبه ری ده کری. جا لیته وه یه که کامه رانیبه کی زیندوی پاکی هه موو ده می پیدای ده بی بو نه و خوداناسه سهر راستانه ی که خوڅان ده پاریزن له گونا، سه باره ت به و خوڅه ویستی به که هه یانه به رامبه ر خودا و پیغه مبه ره کانی.

به سه زمانه کان له هه موو کهس کامه رانترن!...

یه کی که له و بهر هه لسته سامناکانه ی ده که ونه سه ره ریگی کامه رانی نه وه یه که مرؤف به هوی نه وه وه که میشکی پرپوه له تاین و پیشبینیه تازه کان که پر له پیچونه، له م چهره ی نه بی هه دا تووشی راپاییه که دی له کاتی نه وه دا که خه ریک ده بی هه ست و تاسه کانی ناو دللی خوڅی شی بکاته وه و بیان خاته وه سهر بنجوناوانی خوڅان و هوی په یدا بوونیشیان بدوزیته وه. که چی له لایه کی تریشه وه گیانه به ره کان و مرؤفه به سه زمان و ساکاره کان له ریگیه کی وا وه کامه رانیبه ده ست ده که وی که له گه ل سروشتدا زورتر ده پروات به ریته. نه مه بيش سه باره ت به وه یه که نارزه زوه کانی دلین له هی نه وانی تر ساکارتر و راستره! چونکه مرؤفی نوئی پیشکه وتوو، واتا مرؤفی شاری هه ره له توتیبه که ده کات که بوته به نده ی چنه بازیبه که ی خوڅی و له په نای نه ودا ده ژی، که هه رگیز وازناهیښی له وه ی که نیاز بیه خشی به خوڅی، هه ست به رامبه ر نه و شتانه ی که ده یان بیښی که چی له راستیدا هه ست به هیچ تاسه به کی خوڅه ویستی یاخود نه نگه ویستی به رامبه ریان ناکات!... چنه د سالیکیش له مه ویش روظنامه ی (تایزی) ئینگلیزی له ستوونیک له ستوونه کانی خویدا نه م پرسه ی بلاکرده وه، که له خانه ی سکاالا دا نو سرا بوو: «ناخو حه ز ده که یه تازی کامه رانی بزانیته؟» له پاش نه وه له هه موو لایه که وه

نامه ی خوینده وارانیه به سه ردا داباری، له وانه وه که «به دوی کامه رانیده ده گه ران». روظنامه که ییش بو هه ریه که یان نامه یه کی وه رام دایه وه که نه م چنه د دیره ی (پییر مه تتی) ی تیدا نو سرا بوو که له نو سرا وه که یده هه یه: «داوا بکه ن ده تاندریتی. بخوازن ده ستان ده که وی. له ده رگا بده ن بو تان ده کریته وه. چونکه هه رکه سی داوا بکات وه ری ده گری، هه ر که سی بخوازی ده ستی ده که وی هه ر که سیکیش له ده رگا بدات بو ی ده کریته وه».

نه مه ییش له راستیدا رازی کامه رانیبه، چونکه هه ر که سی به دوی خوڅه ویستی بگه ری ده ی دوزیته وه. هه ر که سیکیش بی خو پاراستن خوڅی به خت بکات له پیناوی خوڅه ویستی ده دوسی ده ست ده که وی. هیچ که سیکیش کامه رانیبه ده ست ناکه وی، نه و که سه نه بی که په رده ل نارزه زوی ده کات!...

کامه رانیبیش نه گه ر بیته ببیه یه وه سه ر بنجوناوانی خوڅی، هه ر نه ودا که نه ویش چنه د جوره خه باتکردن و خه فته خواردنیکه، که نه و دهرمانی چاوبه سته یان به ناودا ده پروات، که هه رچی خوڅشیه کی هه یه له سایه ی نه وه وه یه، مه به سستیشم له وه: (هیوا) یه!...

کامه رانی بی خوڅشینی پیک نایه ت!

جا له مانه وه هه مووی بو مان دهرده که وی که ژیانیه کامه رانی و ژیانیه سه رگه ردانی له نارادا نیبه. چونکه له راستیدا که سایه تی یاخود به واته یه کی تر «دهروونی کامه ران» و «دهروونی سه رگه ردان» هه یه. چونکه هه رچی ره شبینه که هه ستی به سه رمایه که کرد ده لی: «ناخ له ده ست سه رما. نه و نده ی ماوه له ناوم بیا!». که چی پیاوی خوڅشینی ده لی: «کزه پای سارد چنه د خوڅه» نه م له بهر نه وه کامه رانه که هه ست به گه رمی ده کات. بو یه کا هه ست به گه رمی ده کات که کامه رانه!... هه روه ها نه گه ر نه خوڅشیش بکه وی، هه ر له خوڅشینی خویدا ده مینته وه.

بیرم دی ماموستایه کی راستی په رستم هه بوو، جارتیکیان تووشی نه خوڅشیه زه ردووی بوو. من له ژیانیه خویدا له و ماموستایه م خوڅشینیکی ژیرتر نه دیوه. خو هه ستیشی ده کرد به نه خوڅشیه که ی خوڅی. که چی له گه ل نه وه شدا ده یگوت: «من نه وه ده زمان که تووشی نه خوڅشیه زه ردووی بووم... نه مه بيش وا هه لده گری که دل م پیته تنگ بی، به لام تا خو م نارزه زوی دلته نگی نه که م دلته نگ نابم!...». به لام له بی به ختیمان که هه موومان راستی په رست نین. خوڅشینیبیش به نده به چنه د هوه که وه: له سه رووی هه موویانه وه به نده به دایک و باوکه وه. پاشان به په روه رده کردنه وه له تافی مندالیدا، چونکه هه ر مندالیک له

باوک و دایکتیک بووی که ریک بن له گه ل یه کتردا و ، بیگرنه خوشه ویستی خویان ، به درتژیایی ژیانی خوی بهو ههسته وه دهژی که له تافی مندالییه وه پتوهی گه وره بووه . ئەو ههسته ییش بهرامبهر جیهانیک دهکات که پری بی له خوشه ویستی و گهرموگورپی ههست و تاسه و تیگه یشتن له یه کتری . هه چی خیزانه ناکوکه پچرپچره کانیشه که له ناو یه کدا بوون به بهش به شه وه ، منداله کانیمان و به خپو ده کهن که ره شبین بن له ژیاناندا . ژنی ناکوکیش له باریدا هه یه له میرده که ی خوی پیاویکی و دروست بکات که له چاویلکه یه کی ره شه وه ته ماشای ژیان بکات!...

چوار دهرمان بۆ کامه رانی!

ئوه نده هه یه ههروهک له مه و پیتش گوتمان کامه رانی بریتیییه له کاریک که به دهست خۆمانه جیهه جیی بکه یین . له بهرئه وه له تواناییماندا هه یه که دهروونی خۆمان و که سایه تی خۆمان سه رله نوئ دابرتیینه وه ، ته نانهت له پاش تافیتی مندالیی پر هه ناسه ساردی و ژن هیتانیتیکی سه رنه گرتوویش .

لای منیش چوار دهرمان هه یه بی ئوه ی به ته و اوته تی ئه و نه خوشییه چاک بکاته وه . هه ر له و بابه تانه یشه وه دهرمان هیتان که له مه و پیتش به درتژی لییان دوو اووم :-

(۱) فرمان . یاخود ههروهک «شیللی» گوتوو یه تی : «له راستیدا کامه رانی پیاوی هه ناسه سارد له ناو (کار و فرمان) دایه .» چونکه بیرکردنه وه ی بۆ سه روپی و بیتهر ، که پیاو ناخاته سه ر فرمانکردن ، هه موو ده مییک به ره و سه رگه ردانی ده بات . هۆی ئه مه ییش ئه وه یه که دلئ مرۆفه که پر ده کات له گومان و سه رلیتشیواوی . که چی کار و فرمان هه ر کار و فرمانیک که پیت بچیتته سه ر راسته و راست ده تبا بۆ کامه رانی .

له م بابه ته یشه وه (به تراند ره سل) ده لئ : «کاتییک که گوی ده گرم له ده مه قالیی دۆسته زبه ره کانه م ، پیاوه خوینده واره کان ، هه ر له خۆمه وه ره شبینی ده مگرئ . که چی که له گه ل باخه وانیتیکی ساویلکه دا گفتوگو ده که م هه ست و ده که م که ژیان هه لده گری بۆی برین . له بهرئه وه ته نانهت ئه و کار و فرمانانه ییش که بهرناگرن بۆمان ، وهک هونه ره کان و یارییه کان ، یه جگار به که لکن . هه چی هونه ره ، ئه ندیشه مان کیش ده کات بۆ ئه و رینگایانه ی که خوشییان لئ و هه رده گرین . گره و کردنیکی یاریی (بریج) ییش له تواناییدا هه یه که بیرکردنه وه کانه مان له دوارۆژی نه زانرا و لابدات ، ههروه ها له و رابردوو هه ییش بییرمان دووربخاته وه که به هه یچ کلۆجیک چاره ناکرئ! . که واته «شیللی» راستی نه کردوو ، که

گوتوو یه تی : «کامه رانیی دهروون له ناو کار دایه ، بام ئه و کاره هه رچۆنیک بی ؟» . په یه ونده ییش له ناوه ند (کار) و (کامه رانی) دا به راده یه کی و به هه یزه که پیاو ناچار ده کات ، هه یچ رۆژتیک بی کار و فرمانی ته و او نه میینیتته وه . جا ئه گه ر هاتوو له و فرمانه لایدا که هه موو ژیانی خوی تیدا به خت کردوو ، به بۆنه ی گه یشتنییه وه به ته مه نی په ککه و ته یی ، پیتویسته کاریکی تر بدۆزیتته وه بۆ خوی ، هه رچه ندئ بچووکیش بی... یاخود به بابه تیکی دلخوازی خۆبه وه خه ربیک بکات . یاخود ده ست بکات به خویندنیتیکی تازه بابه ت . واته هه ر ده بی کاریک بدۆزیتته وه بۆ خوی که خۆی پیتیه وه خه ربیک بکات . چونکه ئه مه ته نیا هه لیکه بۆ ئه و که بتوانئ (لاوینی) ی خوی پتوه سپاریزی! . یه کییک له شاگرده کانی (سۆکرات) پتی گوت : «که تو له زینداندا ییت بۆچ فیری ساز و تاواز ده بییت ؟ خۆ ئه وه نده ی نه ماوه بگه یته مه رگ» . ئه و ییش وه رانی دایه وه ، گوتی : «بۆ ئه مه ی پیتش مردم زانیاریی خۆم په ره پی بده م!» . سه یرکه ئه م وه رانه چه ند جوانه ! ؟ . چه ند واته که ییشی قووله ! ؟...

(۲) دلئ زۆر ته نگ نه بی به وه وه که فری به سه ر تۆزه نییه . ره نگه تو بلتی : «ئوه ی به سه ر «کووریا» دا دئ ، یه جگار دلئ ته نگ ده کات» . یاخود بلتی : «به راستیی (ئهندۆنیسیا) ئه مه نده شه پرزه بووه ، خه موخه فته هه راسیان پی هه لگرتووم و ، خه و خۆراکیشم نه ماوه !» . به لان تو نه کاربه ده ستیت ، نه ئه ندانی کۆری ئاسایشی نه ته وه کانی جیهانیشیت ، که واته ئه وه چاکتره بۆ تو که گه روگیتچه لی (کووریا) بۆ ئه وانه به چی به یلیت که خاوه ن پایه و ده سه لاتن و ، له ده ستیشیان دئ که تیی بگه ن و چاره ییشی بکه ن . له م قسه یه ییش و تینه گه یته که ده بی له که یه وه یه یه ی جیهان ئاگادار نه بی . به لام تو ئه وه نده ت به سه که له و بابه ته وه شتیک بزانیته . هه رچی کار و فرمانی راسته قینه ی خۆیشته ئه وه یه که ببیتته هاو نیشتمانیتیکی چاک و به که لک له ناو ناوچه که ی خۆتدا . جا ئه گه ر تو ئه م کاره ی خۆت پیکه ینا و له شپوه یه کی هه ره باشیشدا برده ته سه ر ههروه ها «ئه گه ر هه موو هاو نیشتمانیک رتیبازی به رده م ماله که ی خۆی پاک کرده وه ، هه موو شه قامه که به جاریک پاک ده کرتته وه!» .

(۳) له بییرت بی ، که له بییرت بچیتته وه! ... له ده می ئیستاندا زۆرتر بژی تا ده می رابردووت . چونکه زۆر که سانی واهن ، له پیاو و له ژن ، که ئه گه ر بیروه ری سه رگه ردانیی پیتشوویان نه هاتایه وه میتشکه وه ، به (کامه رانی) یه وه ده ژیان . گه لیک میترد و ژن هه ن که ژیانی هه ردو و لای خویان به وه تال

دهكهن، كه پشم و قىنى كۆن دههيننهوه يادى خۆيان و زىندووى دهكه نهوه، چ به بۆنهى شتىكه وه بى، چ به هۆى بچووكترين گلەيبه وه بى كه دهيكهن له يه كتر. كه چى بۆ هه موو كه سىكىش وا هه لده گرى كه پشم و قىن له بىر خۆى بباته وه و، چاويش بپۆشى له گوناھى كه سانى تر. چونكه هه كه سى پشم و قىن بنۆتى به رامبه ر كه سانى تر، بىگومان هه موو كه سىكىش به چاوى دوزمنايه تىبه وه سه ىرى ئه وه دهكهن. هه ر كه سىكىش چاوپۆشين و له گوناھ خۆشبوونى نه بى، بىگومان دوزمن له خۆى كۆده كاته وه. پياوى ژيريش ئه وه كه سه ىه كه له سه رده مى ئىستاي خۆيدا ده ژى!

(٤): له كارساتى دواړۆژ زۆر پيش مه كه وه!...

تۆ ئه گه ر «دوورين» بى، ئه مه شتىكى په سنده، ئه وه نده هه ىه له ئه ندازه ده رمه چۆ. به تايبه تى له به رئه وه ى تۆ ناتوانيت بزائيت به هه موو شتىك كه له مه ودوا روودهدات. (شكسپير) ىش راستى كردوه كه گوتويه تى: «هه ر شتىك به بىرماندا نه ىه ت بقه ومى، هه موو جارئ هه ر ئه وه ده قه ومى!...». وه نه بى ئىمه ىش هه ر له وه ئاگادار نه بىن كه له دواړۆژدا په ىدا ده بى، ته نانه ت ئه گه ر پيشبىنبىيه كه ىشمان راست ده ر بچى و ئه وى به بىرماندا ده هات بقه ومى، قه وما، هه ر ئه و بابه تانه ى كه به لامانه وه وا بوو ده قه ومىن، دوورنبىه كه كارىكى وامان لى بكه ن، گه لىك جياواز بى له و كار تىكر دنه ى كه خۆمان بۆ خۆمان دپارى كردبوو!. كه سانى وايش هه ن كه هه موو ژيانى خۆيان به ترس و له رزه وه را ده بوئىر له وه رگه رانى ئۆتۆمۆبىلىك، يا خود له كه وتنه خواره وه ى فرۆكه به ك، كه چى ئه و كارساته ى كه لىي ده ترسان لىبان بقه ومى، لىبان ده قه ومى. له گه ل ئه وه ىشدا ئه وساكه ده ستىان نا په رژئ هه ست به ترس بكه ن!... كارساته كه به لاي ئه و كه سانه وه سامناك دىته پيش چاو، كه چى كه ده ىش قه ومى، هه ر چه ند دهكهن هه ست به و ناخۆشى و ته نگانه به ناكهن!...

په نكه ئىستا هه ندىك له وانه بلتى: «به گران مرۆف پىي ده كرى (كامه رانى) له كانگاي ده روونى خۆيدا بدۆزىته وه. هه رگىز بۆشى ناچىته سه ر كه ئه و (كامه رانى) به له ناو كارساتى ده ره وه دا بدۆزىته وه!...». ئه وه نده هه ىه بام خه رىك بىن كامه رانى له ناو ده روونى خۆماندا بدۆزىنه وه. چونكه به سه ره اتى زۆر كه س له پياوه ژىر و تىگه ىشتوه كان ئه وه ىان روون كردۆته وه كه له توانا ىيدا هه ىه (كامه رانى) به م جوړه بدۆزىته وه.

١٩٦٦/٥/٥

هونهری ژيانی خيزانی

نووسینی: ئەندری مۆروا

ئەم نووسراوه

نووسراوی (هونهری ژيانی خيزانی)، له لایەن نووسەری بەناوبانگی فەرەنسیسی، (ئەندری مۆروا) و، بەزمانی فەرەنسیسی دانرابوو. گۆفاری (کتابی)، که له شاری قاهیره دەردهچوو، له خاکی میسریدا، و، خاوەنەکە (حیلمی مورا) بوو، له ژماره (۹) هەمی مانگی (۱۱) هەمی سالی ۱۹۵۲، بەکورتی و پوختی گۆرپووێه سەر زمانی عەرەبی. منیش له سالی ۱۹۶۶/۴/۲۱ گۆرپه سەر زمانی کوردی. (ئەندری مۆروا) ی شارەزا و پسپۆر، له زانستەکانی (دەروونی) و (کۆمەلایەتی) و (پەرەردەکردن) دا، له شێوهیەکی قوول و فراوان و، راست و پەوان و، سووک و ئاساندا، له بابەت (ژيانی خيزانی) ی نەتەوهی فەرەنسیسیهوه لیکۆلینەوهی کردووه گێروگرفتەکانی ئەو ژيانە و، تەنگۆچەلەمەکانی و، هۆی ئەو گێروگرفت و تەنگۆچەلەمانە و، چارەسەرکردنی ئەو گێروگرفت و تەنگۆچەلەمانە بەتەواوەتی دەرخستوو. ئەویش بۆ ئەمەي خيزانانی (کامەران) و (خۆش گوزەران) و (سەرکەوتوو)، له خاکی فەرەنسهدا بێنە کایهوه، تا لەو خيزانانە نەتەوهیەکی (بەهێز) و (پیشکەوتوو) بۆ فەرەنسیسیهکان بێتە بەرهم.

(نەتەوهی کورد) یش هەرچەندە له زۆر رووهوه جیاوازه له (نەتەوهی فەرەنسه)، بەلام له رووی سروشتیی مرۆفایەتییهوه، له بنچینهدا وەک یەک وانە. چونکە وەک سەرئەجم دا، نەتەوهی کوردیش ئەو جۆره گێروگرفت و تەنگۆچەلەمانە و، ئەو دەرد و نەخۆشییانەي هەیه که (ئەندری مۆروا)، له نەتەوهی فەرەنسهدا دەستنیشانێ کردوون. لەبەرئەوه بەپێویستم زانی ئەم نووسراوه نایابە که له شاکارەکانی (ئەندری مۆروا) دەژمێرێ، پیشکەشی (نەتەوهی کوردی بەرپێزی) بکەم، بەهێوای ئەوهی کەلک و خۆشیی لێ وەرێگر. جا له خودام دەوی ئەم ئاواتەم پێک بێ.

شاكر فه تاح

(خاوەنی پرۆژهی خۆیندەواری کورد)

سلیمانی: ۱۹۸۵

خۆشهویستی دوور له مەبهس

پهنگه راستترین قسه که له بابەت ژيانی خيزانیهوه کرابێ ئەوه بێ که بوێژی خوداپیدا (پۆل ڤالیری) کردوویتی، که دەلی: «لەناو هەموو خيزانیکدا جۆره (وه پاسبوون) یکی بێدەنگ و سەنگ هەیه، که پال دەنی بەهەموو ئەندامیکی خيزانەکهوه رهو بکات له مال و بهئارەزووی خۆی بژی!... هەر وهها له ناوهند ئەندامەکانی هەموو خيزانیکیشدا هێزێکی چاولیکه ریبی سەیر هەیه که نزیکیان دەخاتەوه له یهکتري. ئەم هێزهيش لهو کاتەدا له شێوهیەکی راسته قینهدا دەردهکەوی، که هەموو ئەندامەکانی خيزانەکه له مەهر و له و بهری خوانی شیتودا کۆدەبنهوه و، هەستیش به خۆیان دەکەن که ئازاد و سەربهست و هەرکەسه یشيان به ئارەزووی خۆی دەجوولیتەوه!».

ئەم قسه یهيش بۆیه که بەدلتمه، که نهژادیی و سەربهزویی ژيانی خيزانی دەردهخات. هەر وهها هۆی سەرگەردانی خيزانیش دەردهخات!... جا ئیمه، به جۆریکی تیکرایی، له ناو هەموو خيزانیکدا ئەم دوو جۆره هەسته پێچهوانه یه دەبینین: (وه پاسبوونی دەررون) و (په یه ندی گشت لای). کێ هەیه له ئیمه که ئەم قسانه ی (پۆل ڤالیری)، بیره و هری کۆبوونه و هیه که له کۆبوونهوه خيزانیه جوانانه ی نەخاتەوه یاد?... ئەي کامان له ژيانی خۆماندا رۆژێکی وامان نەهاتۆته بەر دەم که تووشی دلشکاو یه یه کی وا بووبین، که ههچ دەرەتانیکمان بۆ نەما بێتەوه که پهنا به رینه بهر ژيانیکی خيزانی بێدەنگ و سەنگ له ناو لادیدا!...

له راستیدا خۆشهویستی خيزانی وەک گەنجیک وایه، نابێ بهرەللا بکری. چونکه هاوڕیکهت له بهرئەوه تۆی خۆش دەوی که زیره کیت. یاره که یشت له بهرئەوه تۆی خۆش دەوی که شوخ و شهنگ و جوانیت... بهلام خيزانەکهت هەر له بهرئەوه خۆشی دهویتی که ئەندامیکیت لهو. خۆشهویستییه که ی ئەو دووره له هەموو هۆ و ئامانج و مەبهسیکه وه!... چونکه تۆ له ناو ئەودا له دایکبوویت، له گوشت و خۆینی ئەویش دروست بوویت!...

که چی له گەل ئەوه یشدا، پهنگه خيزانەکهت، له هەموو کۆمهلیکی تری سەر زوی زۆرتر توورەت بکات، زۆرتریش قینت هەلبسینی!... کێ هەیه له ئیمه که رۆژێک له رۆژان، له تافیکێ لاوینی خۆیدا ئەمەي به خۆی نەگوتیب: «من لێره دا هەناسەم توندبووه، خه ریکم دەمرم. ئیتر له مه به ولاوه ناتوانم له گەل خيزانی خۆمدا گوزەران بکەم... نەئەوان له من تی دەگەن، نەمنیش له وان تی دەگەم!».

که چی له گه‌ل ئه‌وه‌یشدا کت هه‌یه که له‌ناو بیگانه‌دا بی و که‌مه‌تره‌میی له‌گه‌لدا بنوین، یاخود به‌چاوی سووک سه‌یری بکه‌ن، هه‌ست به‌ئاره‌زوویه‌کی بی ئه‌ندازه‌ی دل‌ی خۆی نه‌کات بۆ‌گه‌رانه‌وه بۆ‌ناو ئه‌و خیزانه‌ی که به‌بیلبله‌ی چاوی خۆی و جیی هیوا‌ی خۆی ده‌زانی؟

ویژه‌وانی به‌ناویانگ (کاترین مانسفیلد) که له‌ته‌مه‌نی هه‌ژده‌ ساڵیدا بووه، له‌ یادنامه‌که‌ی خۆیدا نووسیبوه: که به‌پیتویستی ده‌زانی له‌ خیزانه‌که‌ی خۆی دووریکه‌ویته‌وه چونکه تا له‌ناو ئه‌واندا بژی ناگات به‌و پیتگه‌یشتنه‌ی که خۆی ده‌یه‌وی پیتی بگات!...

که‌چی له‌ پاش ئه‌وه‌ی که له‌ خیزانه‌که‌ی خۆی دوورکه‌وته‌وه و، له‌ناو کۆمه‌ل‌یک بیگانه‌دا نه‌خۆش که‌وت، هه‌ر له‌ناو ئه‌و یادنامه‌یه‌ی خۆیدا نووسیبوه: که پر به‌دل‌ یادی رۆژانی خۆی ده‌کاته‌وه؛ کاتی که نه‌نکی ده‌هات به‌لایه‌وه و پیاڵه‌یه‌ک شیریه‌ گه‌رم و نانیه‌کی بۆ ده‌هینا و، به‌ده‌نگه‌ پر خۆشه‌ویستییه‌که‌یه‌وه پیتی ده‌گوت: «ها کچه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌م بخۆ!» ئا به‌م رهنگه‌ (کاترین) که که‌وته‌ ته‌نگانه‌وه، هه‌ستی به‌خۆی کرد، که هه‌ر به‌و هیوا‌یه‌وه که جارێکی تر خۆی له‌ناو ئه‌و خیزانه‌دا بینیته‌وه که له‌وه‌پیش خۆی لێ دوورخستبووه‌وه و ریسوا‌ی کردبوو، دل‌ی خۆی پرکردبوو له‌ خۆشی و کامه‌رانییه‌کی وه‌ها که له‌ پیشیان دان نایه‌ن!...

راستییه‌که‌یشی ئه‌وه‌یه: که خیزانیش وه‌ک ژن و می‌ردیه‌ی وایه. ئه‌میش جۆره‌ یاسایه‌کی وایه که گه‌روگره‌فته‌کانی له‌ بایه‌خ و گرنگییه‌ زۆره‌که‌یه‌وه په‌یدا‌بوون!... خیزانیش بریتی نییه له‌ یاسایه‌کی پیشبینیانه، که یاسادانه‌ر یاخود سه‌ردارێک دروستی کردیه. ئه‌و له‌ راستیدا ئه‌نجامیه‌کی سروشتیه‌ی ئه‌وه‌یه که مرۆفایه‌تی دابه‌ش بوون به‌دوو ره‌گه‌زه‌وه، که منداڵ پیتی نا‌کری خۆی به‌پارێزی، که خۆشه‌ویستییه‌ی دایک ئه‌و که‌موکووپیه‌ی منداڵه‌ پر ده‌کاته‌وه، که خۆشه‌ویستییه‌ی باوک له‌ هی دایک ده‌ستکرد و ئه‌رکی زۆرتر تیدا‌یه، که له‌ میژووی مرۆفایه‌تییدا له‌و تازه‌تره. له‌ راستیدا به‌شیه‌کی به‌ره‌و رووی دایکه‌که - و اتا ژنه‌که - ده‌بیته‌وه ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌و به‌شیه‌ که به‌ره‌و رووی منداڵه‌که‌ ده‌بیته‌وه!.

کارتیگردنی ئاره‌زووی سروشتی له‌ په‌یوه‌ندییه‌کانی خیزان

جا هه‌رچیه‌که‌مان گوتوه له‌ باب‌ه‌ت په‌یوه‌ندییه‌ تایبه‌تییه‌کانی نا‌ه‌ند ژن و می‌رده‌وه له‌ باب‌ه‌ت په‌یوه‌ندییه‌کانی نا‌و خیزانیشه‌وه هه‌روا ده‌رده‌چن. به‌واتایه‌کی تر ئه‌م په‌یوه‌ندییه‌ خیزانیانه، هه‌موویان به‌ملا و به‌ولای هه‌ستییه‌کی زۆر سروشتیدا ده‌سوورینه‌وه، که ئه‌ویش «ئاره‌زووی دایکیستی»یه. ته‌نانه‌ت ئه‌م ئاره‌زووی دایکیستییه‌ له‌ زۆر جۆری

گیانله‌به‌ره‌کانیشدا هه‌یه!... چونکه ئه‌و هه‌سته‌ی که دایک هه‌یه‌تی به‌رامبه‌ر منداڵه‌که‌ی خۆی، هه‌ستییه‌کی پاک و جوانه. له‌سه‌ر ئه‌وه‌ قسه‌ی هه‌مووان یه‌که... هه‌رچی دایکه‌ به‌لای منداڵه‌که‌یه‌وه وه‌ک په‌رییه‌کی خاوین وایه، که به‌هیزی و، هه‌موو ده‌میکیش قسه‌ی راست ده‌ریچن، که نه‌هیتلی ئیش و نازاری یه‌ بگات و، به‌پارێزی له‌ ده‌رد و سه‌رگه‌ردانی که که‌رسته‌ی ژبان و خۆش رابواردن و خواره‌مه‌نییه‌ی بۆ ئاماده‌ بکات!...

به‌کورتی منداڵه‌که‌ به‌لایه‌وه وایه که دایکه‌که‌ی په‌ناگا و شوینی سه‌ره‌وتی هه‌ره‌ بالایه‌تی، که له‌ په‌نا‌ی ئه‌ودا گه‌رم ده‌بیته‌وه و، ده‌حه‌سیته‌وه و، سه‌ره‌وت به‌دل‌ی و ئارام به‌ده‌روونی ده‌گات، که هه‌ست به‌خۆشه‌ویستی ده‌کات... له‌ سه‌ریکی تریشه‌وه منداڵه‌که‌، به‌لای دایکه‌که‌یه‌وه، ئه‌و که‌سه‌یه‌ که ده‌پیه‌رستین، له‌سه‌ر رێدانی خودا و فه‌رمایشی ئاین!...

خۆشه‌ویستییه‌ی دایکیش بۆ کوره‌که‌ی و، خۆبه‌ختکردنیشی له‌پیتنا و پاراستنیدا، به‌کرده‌وه‌یه‌کی چاکی و دانانری که چاکی به‌دریته‌وه، یاخود سوپاسی بکری... چونکه ئه‌و خۆشه‌ویستییه‌، له‌ راستیدا جۆریکه‌ له‌ خۆپه‌رستی!... دایکه‌که‌ پر به‌دل‌ ده‌یه‌وی خۆی به‌خت بکات له‌ پیتنا و منداڵه‌که‌یدا چونکه هه‌رچی منداڵه‌که‌یه‌ به‌شیه‌که‌ له‌ خۆی، له‌ گوشت و خوینی خۆی دروستکراوه... ته‌نانه‌ت درنده‌کانیش فیتری ئه‌وه‌ بووبوون که خۆشه‌ویستی بنوین، پیت ئه‌مه‌ی هیچ کۆمه‌لایه‌تییه‌کی مرۆفایه‌تی په‌یدا بووین. ئه‌مه‌یش به‌هۆی خۆشه‌ویستییه‌ په‌گه‌زه‌وه په‌یدا بووبو له‌گه‌ل خۆشه‌ویستییه‌ی دایکیتیدا!...

خۆشه‌ویستییه‌ له‌ش و خۆشه‌ویستییه‌ی دایکیته‌ی

هه‌روه‌ک خۆشه‌ویستییه‌ ره‌گه‌ز به‌نده‌ به‌ئاره‌زووی له‌ش یاخود به‌ئاره‌زووی خۆپاراستنه‌وه. هه‌روه‌ها خۆشه‌ویستییه‌ی دایکانه‌یش، به‌په‌یچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ به‌نده‌ به‌خۆ بیبه‌شکردنه‌وه، به‌خۆنه‌ناسینه‌وه. ئه‌م خۆشه‌ویستییه‌ش به‌پاکترین و پنه‌ی خۆشه‌ویستییه‌ی سروشتی داده‌نری... ته‌نانه‌ت خۆشه‌ویستییه‌ی ئافره‌تیه‌ش به‌رامبه‌ر به‌پیا‌وه‌که‌ی خۆی، هه‌ندیک له‌ خۆشه‌ویستییه‌ی دایکانه‌ی تیکه‌ل ده‌بی. هه‌روه‌ک له‌ خۆشه‌ویستییه‌ی (جۆرج ساندا)ی ویژه‌وان دا ده‌رده‌که‌وت به‌رامبه‌ر ویژه‌وان (ئله‌فرید دی مۆس)، یاخود به‌رامبه‌ر «شو‌پان»ی ساز و ئاواز لێده‌ر... له‌راستیدا خۆشه‌ویستییه‌که‌ی ئه‌و به‌رامبه‌ر ئه‌و دووکه‌سه، به‌شی دایکیستییه‌ی زۆرتر تیدا‌بوو له‌ به‌شی ئاره‌زووکردنی له‌شیا!... وه‌نه‌بی هه‌ر «جۆرج ساندا»ی ئافره‌تیه‌ش هه‌روا بووین، چونکه له‌پیش ئه‌ودا «ژان ژاک رۆسو»یش «مادام دی قارین»ی کردبوو به‌خۆشه‌ویستییه‌ی خۆی، که به‌ته‌مه‌ن له‌ خۆی گه‌وره‌تر بوو، بۆیه‌کا پیتی ده‌گوت: «دایه!»...

ئافرىدە تەكە ھەرچەندە دالدارى ئەبوو، بەلام لە چاوى دايكىكەو تەماشاي دەگرد و، خۆشەويستىيى بۆ دەنواند و بەتەنگىيەو دەبوو... ئەم چىرۆكە، ھەرۇھا، لە ناوئەند «بەلزاك»ى ھەرزەكار و «مادام دى بېرنى»ى دالدارەكەيدا رووى داو... جا لەم وىتانه و ھى تىرشەو دەردەكەوئى كە لە توانايدا ھەيە پەيوەندىيى تاسەيى و پەگەزى لە ناوئەند كورپان و ئافرىدە تانى پىگە بىشتوو دا پەيدا بىچ كە لە تەمەندا لەوان گەورەتر بن. ئەم پەيوەندىيانەيش ناو پەيوەندەكەيان برىتسىيە لە دالدارىيەكى بەھىز و ھەرەت لەلايەن كورەكانوھ. بەلام لەلايەن ئافرىدە تەكانوھ برىتسىيە لە تىكەلەيەكى كز لە خۆشەويستىيى پەگەزى و دايكىكىتى... جا ئەم جۆرە ئافرىدە تانە، كە لە تەمەندا گەورەن، ھىچ كامىكىيان خۆشەويستىيى پىچ ناچىتە سەر تا ھەست بەو نەكات كە كەسپكى لە خۆى كزتر «دەپارىزى»، بەجۆرپكى وا كە قوولتەرن ئارەزووى شاراوھى بىزوتىنى، كە ئەويش برىتسىيە لە ئارەزووى دايكىكىتى!... لە راستيدا ئافرىدە تەكە ئەو كەسەى خۆش دەوئى و دالدارىيى لەگەلدا دەكات، كە لەسەر و شىوھيدا بەھىز و ھەرەتەوھ دەرىكەوئى بەلام لە راستىيدا و لە دەرووندا، كز و دامووى يارمەتى بى... لە چىرۆكە ناسراوھەكانى (برنادشۆ)يشدا: «چەك و پىاو» و «كاندىدا»، چەند وىتەيەكى تر ھەن كە ئەم راستىيە كۆنە دەردەخەن.

خۆشەويستىيى دايك بەرامبەر مندالەكەى دەبى چۆن بى؟!

خۆشەويستىيى دايكىش بەرامبەر مندالەكەى خۆى، يەكەم وىتەيە، كە مندال لە تەمەنى ساوايىيى خۆيدا، خۆشەويستىيى نمونەيى و خۆبەختكەرى لى فىر دەبى!... جا ئەگەر مندالەكە بەختى ھەبوو، و خودا دايكىكى لەم رەنگەى دابوويە، ھەر كە چاوى كردوھ، بابەتى واى دىتە بەرچا، كە تى بگات كەوتۆتە ناو جىھانىكى پىر دىلسۆزىيەوھ، نەك جىھانىكى پىر دوژمنايەتسىيەوھ، بەجۆرپكى وا كە ھەموو شىوھەكى بەزەيى پىداھاتەنەوھ، و دۆستايەتى و خۆشەويستىيى تىدا دەبىنى... ھەرۇھا لەوھيش تى دەگات، كە كەسانى وا ھەن لەم جىھانەدا، كە ھەلدەگرن راست و رەوان، بەتەواوھتى پىشتىيان پى بىستىرى... ئەوانە لەوانەن كە ھەموو شتىك دەبەخشن، بەلام لە تۆلەى ئەو بەخىشيانەدا ھىچ شتىكىيان ناوئى!... بەراستى ئەمە ژيانىكى زۆر ناوازە دەردەچى كە مندال لە سەرھەتاي ژيانى خۆبەوھ بەكەوتىتە ناوچەيەكى وھاوھ. چۆنكە ئەم ژىنە لەبارىدا ھەيە كە مندالەكە وا لى بگات، ھەتا لە ژياندا بى، بەرچا فراوان و دلگەش و خۆشەيى بى. كە لە چاويلكەيەكى جوانوھ سەبرى جىھان بگات. كە ھەموو دەم باوېرىشى بەم جىھانە ھەبى،

كە بۆى دەبىتە سەرچاوى كەلك و چاكە و كامەرانى، تەنانەت ئەگەر تووشى خەموخەفەتەيش بى، ياخود سەرگەردانى و بەدبەختىيش رووى تى بگات... جا ئەم مندالە پىچەوانەى ئەو مندالە دەردەچى كە دەكەوتىتە ژىر چىنگى دايكىكى بى ھۆش و كەللەبۆش و زۆرداروھ. ئەويش كە گەورە بوو پىاويكى رەشەيىن و چىكلدانه بچووك و، زوو وەپس بوو، و دل پىر لە گىرئ دەردەچى، كە كامەرانىيى ژيانى لى تىك دەدا و، ژىنىشى لەناو دەبات! كچانى وايش دەناسم كە لە تافى ھەرزەكارىياندا ھەموو دەم لە جەنگدا بوون لەگەل دايكەكانىياندا، كاتىكىش كە پىگەيشن، بوون بەژنى مېردار و دايكى دلئەنگ. پەلامارى كۆمەلەيەتسىيان دەدا. پىر بەدل باوېرىشىيان وا دەگرد كە ھەرچى ئافرىدەتەيىكى سەرزەمىن ھەيە دوژمنايەتسىيان لەگەلدا دەكەن!...

لەلايەكى تىرشەوھ ئەو دايكەى كە ئالۆش و خرۆشى خۆى پالى پىتوھدەنى بۆ ئەمەى لە رىگاي راست لايدات، پىتوئىستە كردوھ نەنگەكانى خۆى لەبەرچاوى مندالەكانى خۆيدا نەكات، نەشەيلىتى واى لى تى بگەن كە ئەو كردوھ چەوتانەى ھەيە. چۆنكە ئەو مندالانە كە ھاتو دەروونە خاوتىنە تازەكەيان بەبىنەن ياخود بەپى زانىنى ئەو رەوشتە ناپەسندانە ئازارى پىگەيشت، ئەوئەندە دل و دەروونىيان ناسكن، پشم و قىن و بىز لى كردنەوھ لەناخى دل و دەروونىياندا بىچ بەست دەبن بەرامبەر دايكەكەيان، ياخود ھەر ھىچ نەبى وايان لى دى كە رىز لەو دايكەيان ناگرن!... ئەمەيش دەبى بەھۆى ئەوھى كە گەورەبوون و بوون بەباوك ياخود بەدايك، ئەوانىش لە تواناىيىياندا نامىنى كە مندالەكانى خۆيان لە شىوھەكى تەواو و دروستدا خۆش بوئى!...

خۆشەويستىيى پىاو بۆ دايك دوور نىيە كە بەبارى خراپدا ھەلگەرتەوھ!

ئەوئەندە ھەيە، لەسەرپكى تىرشەوھ، ئەگەر دايكەكە زۆرتر لە ئەندازەى خۆى دىلسۆزى و خۆشەويستىيى بنوتىنى بۆ مندالەكەى خۆى، دوور نىيە كە بەبارپكى خراپدا كار لە مندالەكە بگات، واتا ئارەزوو و ھەستى واى تىدا وريا بگاتەوھ كە لەگەل تەمەنى ساواى مندالەكەدا نەگونجى!... بۆ وىتە لەگەل ئەو خۆشەويستىيە پەسندەدا كە دەبى ھەيى بەرامبەر بەدايكەكەى خۆى و لەگەل ئەو رىزگرتەيشدا كە دەبى ھەيى بەرامبەر بەدايكەكەى خۆى و، لەگەل ئەو رىزگرتەيشدا كە دەبى ھەيى بۆ ئەو ھەندى ھەست و تاسەى نەنگ و ناپەسند و سامناكىش بچىتە دلەيەوھ بەرامبەر ئەو دايكەى... كەچى لەگەل ئەوئەيشدا بەخۆى نەزانى كە واى بەسەر ھاتوھ!...

(د. ه. لۆرنس) که چیرۆک نووسیکی به ناوبانگی ئینگلیز بووه ئەم باره ناهه مواره ی زۆر به ناوازیی پيشان داوه که خویشی وهک ئەو که سه ی که له چیرۆکه که یدا (کوران و دلداران) نواندوو به تی، گرفتاری ئەو دهرده بووه. له چیرۆکه که یدا وای پيشان داوه که کورپیک دایکه که ی خوشه و بستییه کی به جگار زۆری له گه لدا نواندوو، به جۆریکی وا که ئەوه ننده دایکه که ی خوئی به دلدا چوو، که گه و ره بووه نه ی توانیوه له دایکه که ی خوئی به و لاره هه ز له هه یچ ئافره تیکی تر بکات!...

بێگومان ئەو بارانه ی له سه ره وه دهرمانخستن، به باری جیاواز و له ئەندازه به دهر(۱) ده ژمیرین... به لām باری سروشتی ئەوه به که ژبانی خیزانی ماوه ی ئەوه مان ده دات که مه شقی خوشه و بستی بکه ین!... جا هه ر ئەمه بیه که ده بپته هۆی ئەوه ی که ده گه پتینه وه ناو خیزانه کاغان، هه ست به کامه رانییه کی سه رسوره پته ره ده که ین، بام له دلشدا قینمان لێیان بی!... ئەوه ننده هه به ئەو واتایانه ی که له بابته خوشه و بستییه وه، له تافی مندالیمان دا، له ناو خیزانه کاغاندا، فیریان ده بین، هه ر ئەوانه نین که ده بینه هۆی هانه داغان بۆ گه رانه وه بۆ لای خیزانه کاغان. بێجگه له وانه خانووی خیزانه که بيشمان هانه مان ده دات بۆ گه رانه وه بۆ ناو خیزانه که مان. چونکه هه ر له ویدا که خویمان به رله للا ده که ین و، چۆن ئاره زوو ده که ین وها ده چوولتینه وه!...

خۆشیه کی بی ئه رکی ژبان

په نگه به کتیکیش پیرسی بلتی: «بۆچ ئەم مه به سه به گران چنگ ده که وئی؟ بۆچ له هه ر کوپیه کدا ئاره زوو بکه ین، ناتوانین وهک خویمان ده مانه وئی بچوولتینه وه؟... وه رامیش بۆ ئەم پرسه، بێگومان هه ر ئەوه به که بلتین نه!... چونکه ئیمه له ناو کۆمه لایه تیدا رووبه ک پيشان ده دین. پتیره و بیه کی تابه تیشمان داناوه بۆ خویمان له سه ری ده رۆین، که سه یه تیه کی خویشمان هه به ده یه دینوتین. کۆمه لایه تی و پتیره و بستییه کار و فرمانه کانیشمان هه ندی فرمانیان خستۆته سه رشانمان پتیره و بستییه به جتییان به یین... هه رچی ژبانی ناو خیزانیکیشه، که ئەندامه کانی هۆگری به کتر بن، ئەو فرمانانه و ئەو رووکه شه جوئی جوپیه نه ی که ئەندامه کانی خیزانه که ناچارن له دهره وه ی مالدا جتیه جتییان بکه ن، له ناو خیزانه که دا به ته واره تی که م ده بینه وه. چونکه ئەو ئەندامانه ئیواران له ناو مالیدا کۆده بینه وه. باوکه که له ناو ته ختی دانیشته که ی خویدا سه ره وت دها به خوئی و ده ست ده کات

(۱) وانا: حاله تی ساز.

به رۆژنامه خویندنه وه، یاخود خوئی له وه نه وزدانیک وه رده گری... دایکه که یش خوئی به دهرزی کاری و چینه وه خه ربیک ده کات، یاخود له گه ل کچه گه و ره که ی خویدا له بابته سی چوار بابته وه گفتوگۆ ده کات، که هه موو که بیانه و به ک پتیه نه وه خه ربیکه... که چی به کتیک له کوره کان له به ر خویه وه گۆزانییه په سنده که ی خوئی به چاک کردنه وه ی که لویه لی کاره باکه وه خه ربیک ده کات... سته م مندالیشیان ده ست ده کات به کردنه وه ی رادیو... جا ئەم کرده وانه یش هه موویان پتیره وانه ی بیده نگ و سه نگین... چونکه رادیو لێدانه که سه ر له باوکه که تیک ده دات و ناهیتلی رۆژنامه که باش بخوینتیه وه، یاخود خه وه که ی لێ ده شپوتنی، بیده نگیی باوکه که یش، دایکه که وه پرس ده کات... مقومقوی دایکه و کچه که یش، ده مار میتیکی منداله کانی تر ده ورووژتینی ئەوانه هه یچ کامیتکیان زۆر له خویمان ناکه ن هه ست و تاسه ی خویمان دهرنه برن. چونکه که م هه لده که وئی که شپوه ی هه لسان و دانیشتن له ناو ئەندامانی خیزانیکدا رابگیرئ!... به م په نگه له وانه هه ر کامیتکیان بگریه پر به دل باوه ری وایه که ئەوانی تر شیتن و، به هه یچ کلۆجیک گوزه رانیان له گه لدا ناکرئ... که چی له گه ل ئەوه یشدا گوزه رانیان له گه ل ده کات و، ئەوه یش ده زانی که پتیره و بستییه له وه یش دلنیا بی، که هه ر کامیتک له وانه، له وانه به که بۆله بۆلکی وهک بۆله بۆله که ی خوئی بدا به گوئی دا، یاخود چاوپوشینیکی وایان لێ بوه شپته وه که به ره چدانه وه و سه رکیشیی له گه لدا بی!... جا ئەو جویره که سانه، خویشیه کی سه رخوشانه له ژبانی خیزانیدا نادۆزنه وه. به لām هه ره وک له مه و پتیش گوتمان، ده توانن به ئاره زووی خویمان بچوولتینه وه و، ئەو سه ره وته یش که ده یانه وئی، ده ستیان بکه وئی و پتیه کامه ران ببن. چونکه هه موویان ئەوه ده زانن که له ناو کۆمه لکیکی وا دان، که هه رکه سه یان به وانی تره وه راهاتوه. خو ئەگه ر پتیره و بستییه بی، له گیروگرفت دا هاوبه شیی ئەوانی تر ده کات... جا ئەگه ر به کتیک له م لاسایی که ره وانه ی ناومان بردن، هاواری کرد له ده ست تاوله رزتیکی ناوا، بێگومان ئەوانی تر ده موده ست خه می ده خوئن و به نه خویشیه که ی دلته نگ ده بن. بۆ وینه: خوشه که ی پتیره و بستییه بۆ ئاماده ده کات تا تپیدا بنوئ. دایکه که ی به دیاریه وه ده مینیتیه وه، خه می نه خویشیه که ی ده خوات، تا چاک ده بپته وه. به کتیک له براکانیشی به هه لده داوان خوئی ده گه یینیتیه لای دهرمان فرۆشیک، بۆ دهرمان کرین. به م جویره نه خوشه که به ته نیا نامینیتیه وه، به لām ئەو پیاوه ی بی خیزان بی و تاک بی له جیهاندا، له سه رساردیی ته نیاییدا ده ست ده کات به له رزین... له و شوپانه یشدا که په یوه ندیه کانی خیزانی روویان کردۆته کزی سا له به ر هه ر هۆبه ک بی - پیاوه کان هه ست به پتیره و بستییه له یه ک

نزیکبوونهوه دهکهن. له بیرکردنهوهی خویشیاندا دهچنه سهر بیروباوهږی کومه ل بهو مهبهسهی که توله ی ونبوونی نهو کومه له بچکوله یه بو خویمان بکه نهوه، که پتی ده لین: «خیزان» و نه دنامه کانیشی دلیمان پره له خو شه ویستی و ههست و تاسه ی گهرموگور بهرام بهر یه کتر.

شهروشوری ناو خیزان!

نهمه ییش ناشکرایه که ژبانی خیزانی پرهنگه بی وهی نه بی. بهوینه: وهک نهو ناروزوی سه رکیشییهی که له میتشکی زور کهس له هه رزه کاران دایه. چونکه خیزان ههروهک خو شه ویستی تیدا دهری نهنگه ویستییشی تیدا دهری. نهم پشم و قینه ییش زورجاری وا هه یه توندوتیژ ده بی. چونکه پیچه وانه یی که لک و پتوبستی نه دنامه کانی خیزان پهره بهو پشم و قینه ده دات! بیجگه له وه نه دده ییش دل راگرتن و کرده وهی شیرین له ناو نه دنامه کانی خیزانه که دانای، که هه ندی لهو توندوتیژی شه روشوره یان که م بکاته وه. من له وه پیتش رابواردنیک کی شه ویی خیزانیکم پیشان دا، که هه موو نه دنامه کانی خو شی له سه روت و حه سانه وهی ته وای خویمان بیین، چ له رووی هوشه وه، چ له رووی له شه وه. ههروه ها هه ربه که ییشان بی په روا به ناروزوی خو ی رابویری. به لام نهم جوړه سه ربه سستیبه به ره لاله ی بو کوپیان کیش ده کات... بیگومان نهم ییش وهک هه موو سه ربه سستیبه کی بی سنور ده یانخاته ناو نهو جوړه نارواوه و پشویبه وه که ژبان له پیوا تال ده کات، که گوژه ران سه خت ده کات... که ته ماشا ده که یت تاک و ته رای خیزانه که هه ربه که یان به جوړتیک سکالا ده کات و، بوله بول ده کات، نهم سکالا و بوله بول کرده ییشان هه رگیز ناپرتیه وه. نهم میان له ده ست بونی گوله کانی نهو یتر ده بولینتی. نهویان له ده ست قاووقیژی براکه ی هاوار ده کات!... یه کیکیان ده یه وی له به ره به یاندا ده نگه ده نگ نه کری، تا تیر بخه وی. نهو یتریشیان ده یه وی له شه ودا ده نگه ده نگ نه بی، تا زو خه وی لی بکه وی! نهم میان له مقومقوی سه ر بابه تی ناینی دلی ته نگ ده بی. نهو یتریشیان که له بابه ت زرنه کاریه وه ده دوتین، نهمه نده پیش ده خواته وه، ددانی خو ی ریچ ده کاته وه... مافی هه لدانیش له قسه دا هه موو دم بو هه مووان دروسته به کار به یتری. به لام زورجاری وا هه یه که له شپوه یه کی تووره و تروبی و درنده ییدا به کار ده یتری، که نه نجام به وه ده گات په یوه ندی ناوه ند نه دنامه کانی خیزانه که به ته واده تی تیک بچی!...

بارستایی هوشی خیزان

جا له ناو نهم جوړه خیزانه دا، هه موو نه دنامه کی له سه ر نهو پیره و بیبه ده روات به رتیه، که کزترین که سایه تی و هوش و پایه یان دایناوه... نهمه هه ره له وه ده چی که چنده که سیک پتیکه وه بریون به رتیکادا، به لام به گورجیه کی وا بریون به رتیکادا، که رتیک بکه وی له گه ل رویشتنی سستترین که سیاندا له رویشتندا. دور نییه که خو هیتانه خواره وهی نه دنامه کانی خیزان بو بارستایی کزترین و که مترین که سیان، به لگه بی بو نه وهی که هه موویان گیان سووکن و خویمان نایه ته پیش چاو، به ته نگ دلی یه کتره وهن، به لام له راستیدا ده بیته هوی نزمکرده وهی بارستایی ژبانی هوشی خیزانه که... به لگه ییش بو نهمه نه وه یه که هه ر روژتیک میوانیک کی ناوازه و پایه بلند بانگ کرایه سه ر نانخواردن له سه ر خوانی نهو خیزانه، له پر بارستایی هوشی خیزانه که به رز ده بیته وه!... که ته ماشا ده که یت: نه دنامه کانی خیزانه که، که جاران به بی ده نگیه که وه داده نیشن، یا خود قسه ی پروپوچیان ده کرد، له پر ده ست ده کهن به ده رخستنی زیره کییه کی ناشکرا و دیار و، دهر پرینی بیروباوه رتیک به رخ!... نهمه ییش سه باره ت به وه یه که نهمه له پیتناو دل راگرتنی خاوه ن گفتوگو تازه که یاندا کو ششیک کی وا ده کهن، که له وه پیش له ناو خو یاندا نهو پایه خه یان - به جوړتیک تیکرایی - به گفتوگو خو یان نه دده... جا له به رته وه نهمه یه جگار خراپه که خیزان هه ر به خو یه وه بنووسی و، له کوپونه وه کانی خو ی و کوپه کانی ناو خو ی به ولاره، که سیک بیگانه نه خاته ناو کوپونه وه و کوپه کانی خو یه وه، تا له گفتوگو و بیروباوه ر دهر پریندا هاو به شیان بکات... له راستیدا له هه موو شتیک پتوبستتر بو خیزان نه وه یه، که گیت و شه پولی بیروباوه ری تازه له هه موو ده میتکا دینه ناویه وه. ههروهک شه پوله کانی زری دینه ناو کهنده لانیکی گوره و فراوانه وه که کرایته وه بو پیشوازی کردنی نهو ناوانی که هه موو دم تازه ده بنه وه...

ناین و ویزه و ساز و ناواز

نهمه مه رج نییه که میوانه بیگانه که بو خو ی بیته ناو خیزانه که وه، نه وه نده ی به سه که بیره کانی و هونه ره کانی له ناو خیزانه که دا بیسترتین و بیترین... بهوینه: وهک نهو ویزه وانه گه وره یه و، نهو ساز و ناواز لیده ره هونه رمه نده که خیزانه که گو ی له نووسینه کانی، یا خود له ساز و ناوازه کانی ده گرتیت له شه وگاره رابواردنه کانی خویدا. ههروه ها خو پندنه وه کانی ناو خیزانیش له بابه ت نووسراوانی ناینیبه وه کاریکی باش ده کهن له چاو کرده وهی

ئەندامانى خىزان و رۆشنکردنەوهى بېرىندا. گەلىك لە وپۆهوانە ناوازهكانى ئىنگىلىزىش دانيان بەوهدا ناوه كه شىوهى نووسينه وپۆهيبهكانيان، له سايهى خويندنهوهى هه موو ده ميبى نووسراوه گه وركانهوه، بۆ پىكهاتوه. جا ئەگەر لەناو ئافرهتانی ئىنگىلىتهرهى چهرخى ئىستادا ژمارهيهكى زۆر لهو نووسهراوه بېنرى كه نووسينهكانيان ناوازهيبهكى سروشتيان تيدا بى، له راستيدا بهشى زۆرى ئەم ناوازهيبه له سايهى ئەم خويندنهوه تايپيانهوهيه كه هەر له مندالليانهوه پاراستوونيان له قسهى پروبووچ و ده مەوه ريبى خىزانى. بېجگه لهوه راشيان هيتان به شيوه ناوازهكانى نووسينهوه. تەنانەت ئافرهته وپۆهوانه به ناوبانگهكانى فەره نسهيش كه له چهرخى حەقدهه مەدا ژيان، وهك (مادام دى سيفينى) و (مادام دى لافاييت)، به هيچ شتىك نهگه يشتونه ته ئەو پايه وپۆهيبه به رزهى خوڤان، به سايهى خويندنهوه و لىكوئىنهوه (لاتىنى) به كانى سه رده مى مندالليانهوه نه بى.

يه كىك لهو تهنگوچه له مانهى كه پهره ده دات به پروبووچى گفتوگوئى خىزانى پروت ئەوهيه كه هه ندىكيان وا رادپن كه قسه كانى خوڤان ته واو ناكهن. چونكه ئەوانه به ئاسانى له يه كتر تى دهگهن، بام قسه كه له سه ره تايشيدا بى. له بهرئهوه به پىوستى نازان ته واوى بكهن. جا بۆ ئەمەى به سه ره ئه نجامى ئەم جوژه خووه خراپه دا زال بن و، بارستايى بىر و هوشى خىزانه كه به رز بكه نهوه پىوسته ئەندامه كانى خىزانه كه له شيوه يه كى رىكوپىتكا ئاگادارى پهيدا بكهن له شاكاره ناوازهكاندا، كه مرۆڤايه تى به ره مەى هيتان له كوژى ئاين و وپۆه و ساز و ئاواز و زرننگارى و گەلىك با به تى ترده...

ههچ پىغه مبه رىك له ناو نىشتمانى خوڤدا رىزى لى ناگىرى!

هه له يه كى تىرش هه يه كه له لايەن هه ندى خىزانه وه ده ربه رى هه ندى ئەندامى خوڤى ده كرى، ئەمەيش ئەوه تا كه به چاوئىكى پر ته رخه مەوه سه رى خوڤان و خواسته كانى دلپان ناكرى. ئەمەيش له رووى ئەوه وه نىبه كه دوژمنايه تىيان له گه لدا بكهن، يا خود به ربه ركه نىيان له گه لدا بكهن. ته نىبا هه ر له به رئه وه يه كه وا راهاتوون له سووچئىكى ديارىكراوه سه رنجيان لى بدن. به وپنه: كچه كانى «پرونتى» كه بۆ جيهان كه له پوورئىكى وپۆهيبى ناوازه و نه مريان به جى هيتش تووه، [وهك چىرۆكه كانى: «به رزاييه كانى ووژرنگ» و «جىن ئىر» و گەلىكى ترا، باوكيان به چاوى ئەوه وه سه رى نه ده كردن كه وپۆهوان، يا خود خاوه نى نووسراوان، وپۆه كهى ئەوان به لاي ئەوه وه هه ر بۆ «رابواردن»

ده ستى ده دا!... ههروهها «تۆلستۆى» يش به لاي ژنه كهى و كوربه كانيه وه، زۆر تر به خاوه ن خىزانئىكى له هه موو كه س به دهر داده نرا، تا وپۆه وانئىكى جيهانى. ئەگەر له سه رده مى ژيانى (تۆلستۆى) دا له ژنه كه يت بېرسىايه كه پايه ي (كوئت)ى هه بوو، تۆلستۆى چۆن پىاوئىكه?... بىگومان له وهرام دانه وه دا، له وپۆه و هه لكه وتووييه كهى ئەو نه ده ده وا... به لآم سكالائى له ده ست گرۆزى و ره وشته جىاوازه كهى ده كرد، كه له لايه كه وه بۆ ئەوه بانگى ده دا كه ده س و پىوه ند و كاره كه ر له ناو مالا ندا رانه گىرئىن، كه چى له لايه كى تىرشه وه له دره نكه كات و ناكاودا داواى له ژنه كهى خوڤى ده كرد: شىوى پانزه ميان ئاماده بكات!...

له راستىشدا مرۆڤ له ناو مالى خوڤدا، خوڤى پى ناگىرى، هه ر ده به وى وهك هه يه خوڤى بنوئىن. واتا سه ربه ستى خوڤى به ته واوه تى وه رىگرى. جا له به رئه وه كه س له ناو خىزان و مالى خوڤدا به پىرى پايه بلند، يا خود به پاله وان دانائى. پيشىنانىش گوتوويانه: «هه چ پىغه مبه رىك له ناو نىشتمانى خوڤدا رىزى لى ناگىرى!»... جا له مەوه يه كه زۆر جارى وا پروده دات، پىاوى گه وره ده كه وپته سه ر ئەو باوه ر، كه بۆ ئەمەى بتوانى فرمانى سه رشانى خوڤى به ته واوه تى به جى به ئىن، پىوسته له مالى خوڤى ره وبكات و، خوڤى له خىزانى خوڤى دوور بخاته وه!... ئەمەيش به ته واوه تى له «تۆلستۆى» رووى دا. بۆيه كا خىزانى خوڤى به جىته يشت، تا وهك خوداناسئىكى دوور له با به تى جيهانى گوزه ران بكات. [جوجان] وپنه كيشيش گوتى له ئاوازئىكى ده روونى خوڤى بو پى ده گوت: «باوك و دايكى خۆت به جى به ئىله!»... ئەمەيش مالى خوڤى به جىته يشت و كوچى كرد بۆ دوورگه ي «تاهىتى» تا له ويدا وهك خوداناسئىك له په رستگاي هونه ردا، خودا په رستى خوڤى بكات... بىگومان هه ر كامىكمان بگرىت، هه ر هه چ نه بى، جارىك له ژيانى خوڤدا، تووشى گىچه ئىكى ده روونى و ابووه، كه له و ماوه يه دا گوتى له هاوارى (كورى گومراه) بووه و هانه ي داوه بۆ پچراندنى پىوه ندى خىزانى و گوزه ران له ناو ژيانئىكيشدا كه پرى بى له سه ربه ستى و به رئه للابى...

به لآم من باوه رپم وايه كه كه لكى ئەم هه لآننه به هه چ ده رىچى. چونكه ئەوه برىتبه له راکردنىك له ده ست په يوه ندىبه خىزانىبه «سروشتى» يه كان بۆ ناو په يوه ندىبه كانى ده ره وه، كه «ناسروشتى» ن!...

هۆى ئەمەيش ئەوه يه كه مرۆڤ بۆ ئەوه دروست نه كراوه كه به ته نىايى بى. سا ئايا

له بهرتهوه ههرا بکات له مالى خوځى که بچيته ناو ته نيایي خوداناسه کانهوه، ياخود بچيته ناو ته نيایي نهو ويژهوانانهوه که به سه رکزيهوه داده نيشن، يان بچيته ناو ته نيایي نهو شپيت و هارانهوه وهک «نيتشه» کردى... تازه له وهدا هيچ گومانتيک نه ماوه، که تيگه بشتويي ته واو و راسته قينه، وهک «مارکس توپليوس» ي مه ند و زرنگ ده لئى: «به وه دست ناکه وپت که پياو له جيهان خوځى دوور بخاته وه و گۆشه گيري بکات!...

به کورتى ههراکردن له ژيانى خيزانى رهنگه به ئاسانى بچيته سه ر، به لام هيچ ده ميک به کار نايه ت و بى بهر ده درچيت!... چاکتر له وه، کارى گرانتر له وه، کرده وهى مه ردا نه تر له وه، نه وه يه: که پياو تى بکوشى بارستايى بير و هوشى خيزانه کهى خوځى به رز بکاته وه... له گه ل ته مه يشدا ئيمه له راستيدا ناتوانين نهو له بير خويمان بيه ينه وه، که له ژيانى هه رزه کاراندا، ماوه يه کى وا هه يه، که نهو هه رزه کارانه، به پيى سروشتى لاو ينيى خوځيان «پيوهند» دکانى ژيانى خيزانى زورتر ده بين، له که لکه گه وره کانى... جا ئه م ماوه يه يه که ئيمه پيى ده لئين: «ته مه نى شپرزهيى»... جا بو ته مه ي نهو «ته مه نى شپرزهيى» يه، به جوانى و راستيى پيشان بده ين، پيوسته له سه رمان: لهو په يوه ندييانه وردبينه وه، که له نا وه ند نهو پشته جوى جو ييانه دا هه ن که نه دنامه کانى خيزانه که له وانه وه هاتو نه ته خواره وه، به مه رجى له چاوى نه وانه خو يشيانه وه سه يرى نهو په يوه ندييانه بکه ين.

نه که ن مندال به نازدارى فير بکه ن!

له مه ويپش له بابته ههنگاوى يه که مى نه م په يوه ندييانه وه که له نا وه ند نهو پشتانه دا هه ن گفتوگوم کردوه. و اتا: سه رده مى هه ست و تاسه ي سروشتيى بى نه دازه، که له لايه ن دا يکه وه پيشان ده درى به رامبه ر منداله کهى خوځى. هه روه ها هۆگريى و باوه رپيکردنيکى بى نه دازه، که له لايه ن منداله که وه پيشان ده درى به رامبه ر دا يکه کهى خوځى. جا نه م جوړه هه ست و تاسانه که يه ک بو يه کترى پيشانى ده دن، سروشتين. هيچ گومانتيک له وه دا نييه به لام هه ست و تاسه ي ناسروشتى نه وه تا که دا يکه که له نه دازه ي تى به رپيى تا ده يگه ينيته راده ي «نازگرتن» ي منداله کهى و، ره وشت و خو و تيکدانى به جوړتيکى وا که ده سه لاتيکى تايبه تى بنويى به سه ر دا يکه کهى خوځيدا. بييجگه له وه خو يشى به و جوړه ده سه لاته وه هه ل بکيشى، که له سا يه ي کزيبى دا يکه کهى خوځيه وه ده ستى که و تو وه.

جا هيچ شتيکيش نه وه نده ي نه م «نازدارى فيرکردن» ه بو دواړوژى منداله که پر وهى و زبانه خش نييه. لي ره دا پيوسته هه موو دا يکتيک نه وه بزاني که دروستکردنى ره وشت و

خووى مندال له ماوه ي چه ند مانگه کهى سه ره تاي ژيانيدا ده ست پى ده کات: به جوړتيکى وا که هه تا سالى يه که مى ته مه نى منداله که ته واو ده بى، نهو له منداله که دياردى ده کات که ياسا راده گري ياخود له ياسا هه لده گه رپته وه!... گه ليک جاريش نه مه م له که سانى تر بيستوه، ته نانه ت خو يشم روژتيک له روژان نه مه م گوتوه: که «باوک و دا يک نه مه نده کار له ره وشت و خووى منداله کانى خوځيان ناکه ن. که له توانا يشياندا نييه ره وشت و خووى نهو مندالانه بگورن که پيوه ي راهاتوون ياخود نهو کرده وانه بگورن که له دا يک و باوکيانه وه بو يان به جيماره!». به لام نه م بيرو باوه ربه ته وه او ته ي هه له يه. چونکه گه ليک جارى وا هه يه که له توانايى دا يک و باوکدا هه يه، پيکه وه ره وشت و خووى منداله که بگورن، له رپگايى په روه رده کردنيکه وه که له سه ره تاي ته مه نيدا بکري. که چى له م ته مه نه ساوا ييه دا که م دا يک و باوک هه ن، بايه خ به په روه رده کردنى مندال بده ن. چونکه مندال هه ر له سه ره تاي ژيانيه وه، ده بى فيرى ياسا راگرتن بکري، نه گينا که گه وره بو، هه ر ده بى به ئيش و نازاره وه ته مه نى خوځى به سه ر بيات!...

نه مه يش سه بارته به وه يه که له کو مه لايه تيشدا ياسايانى وا هه ن، که نه ده گورپن نه ده يش گورپنه وه به ياسايانى تر. جا له سه ر هه موو که سيکيش پيوسته که به ناو نهو ياسايانه دا رپگايه کى تايبه تى بو خوځى بکاته وه، پاچ و خا که نازيشى تيدا بخاته کار. نه مه يش کارتيکى سه خت و گرانه، نارامو به رگه گرتنى پى ده وي، له گه ل ملکه چ کردندا بو نهو کاره ي که رووى داوه.

هه رچى مندالى نازداريشه، له ناو جيهانتيکى نه نديشه ييه دا ده ژى. نهو هه تا ماوه له ژياندا، هه روا ده زاني که زه رده خه نه يه ک، ياخود نيشانه يه کى توورهيى خوځى، به سه بو نه وه ي که هه رچييه کى ده وي ده ستى بکه وي و بو ي بچيته سه ر. نهو ده يه وي هه موو که سى خوځى بو ي. به لام خو شو بوستنيکى وايش که نهو خوځه ختکردنه ي تيدا بى، که له منداليى خوځيدا، باوک و دا يکه بيده سه لاته کانى خوځى بو يان نواندوه. هه موو يشمان له ژيانى خو ماندا پياوانى و امان تووش دى، که له تافى منداليياندا به نازدارى فيرکراون. نه وانه يش دوور نييه که له ژيانى خوځياندا بگه نه پا يه ي هه ره بلتد، به لام زووه زوو نهو پا يانه له ده ست خوځيان ده دن، هه ر له به رته وه ي که کرده وه يه کى مندالانه يان نواندوه!. هه ر به م جوړه هه نديى نافرته يش هه ن، که ته نانه ت له ته مه نى شه ست سالي يشياندا باوه رپان وا يه که له توانا يشياندا هه يه هه موو شتيکيان ده ست بکه وي، له رپگايى (رووى خوگرتن) ده وه!... چاره کردن، ياخود ده رمانى خو پاراستن له نه نجامه خراپانه يش نه وه يه:

که دایکه که هەر له سه‌ره‌تای مانگه‌کانی یه‌که‌می ژییانی مندال‌ه‌که‌یه‌وه، که ئاموژگار ییبه بیدنه‌نگه‌کانی ئه‌و به‌دهم و چاو و ده‌ست جوولانه‌وه فیرده‌بێ، ئه‌وه فیری مندال‌ه‌که‌ی خۆی بکات که له ژیاندا چهند ده‌ستووریک ههن پیتویسته له‌سه‌ریان بروت، پیتویسته رایان بگری. هیچ که‌تنیکیش له‌و که‌تنه‌ گه‌وره‌تر نییه که دایک یاخود باوک ئه‌مه‌نده مندال‌ه‌که‌یان به‌نازدار ییبه‌وه فیر بکه‌ن، هه‌رچیبه‌کی داواکرد، بام «نابه‌جی و زۆرداران‌ه‌پیش بێ»، هه‌ر بۆی جیبه‌جی بکه‌ن!... سا ئه‌مه‌یان له‌به‌رئه‌وه بێ که له ده‌ست گریانی مندال‌ه‌که‌ی رزگاریان بێ، یاخود بۆ ئه‌وه‌ی خۆشی له‌ رووخۆشی و پینکه‌نینه‌که‌ی ئه‌و بیه‌ین... له هه‌ردوو باردا که‌تن ده‌رباره‌ی مندال‌ه‌که‌یان ده‌که‌ن!...

ده‌هه‌رگیری مندال!

تیکرا له هه‌موو مندال‌تیک نازدارتر له‌لای باوک و دایکی خۆی مندالی یه‌که‌مه. چونکه باوک و دایکه‌که، بۆ یه‌که‌م جار، له ژییانی خۆیاندا، خۆشی له بیه‌ینی بزوتنه‌وه شیرینه‌کانی مندال‌ه‌که‌ و، ورته‌ورته‌کانی و گوێران و گه‌شه‌کردنی قسه‌کانی ده‌بین، ئه‌مه‌پیش ده‌گات به‌راده‌یه‌کی وه‌ها، که زۆری پیناچی مندال‌ه‌که‌ هه‌موو کاتیک و هه‌موو سه‌رنج‌کیان لێ داگیر ده‌کات و خه‌ریکیان ده‌کات به‌خۆیه‌وه. پیتویسته گه‌وره‌کانیش وانه‌زان، که مندال‌ه‌که‌ بچکۆله‌که هه‌ست به‌و پرته‌رخه‌می و ته‌نگه‌وه‌بونه‌ی دایک و باوک‌ه‌که‌ خۆی ناکات. راستییه‌که‌ی ئه‌وه‌یه، که مندال‌ه‌که‌ زووبه‌زوو هه‌ست به‌جیگای ناوازه‌ی خۆی ده‌کات له‌ناو خیزانه‌که‌دا. جا ئه‌گه‌ر له‌پاشدا مندال‌ه‌که‌ براهه‌کی تازه‌ی بۆ له دایکبوو، و، بوو به‌هاوبه‌شی خۆی له‌ خۆشه‌ویستی باوک و دایکه‌که‌یدا، یاخود له‌ دلی ئه‌واندا جیگای هه‌ره‌ باشی بۆ خۆی گرت - به‌بۆنه‌ی ئه‌وه‌وه که کز و بیده‌سه‌لاته‌ و پیتویستی به‌خه‌مخۆری هه‌یه - مندال‌ه‌که‌ گه‌وره‌که ته‌واو دلی له خۆی ده‌مینێ و دلی ده‌شکێ، به‌جۆریکی واکه‌ دوور نییه وای لێ بکات باوه‌ری به‌جیهانی خۆی نه‌مینێ و، کاریکی واکه‌ خراپیش له‌ دلی و ده‌روونی بکات که ژییانی لێ تال بێ، و، به‌ئاسانییش له ده‌ست ئه‌و تیش و نازاری دلی و ده‌روونه‌ی رزگاری نه‌بێ!... جا ئه‌و جۆره‌ تاسه‌ و هه‌ناسه‌ له‌ کانگای ده‌روونی مندال‌ه‌که‌کاندا به‌جۆریکی واکه‌ بێج به‌ست ده‌بن، که بۆ دوا‌رۆژ مه‌ترسییان لێ بکری. دوور نییه که بگه‌نه راده‌یه‌کی وه‌ها، مندال‌ه‌که‌ گه‌وره‌که پر به‌دلی هه‌ز بکات برا بچکۆله‌که‌ی بمری، تا ئه‌و جیگایه‌ی لێی گرتوه‌ ده‌ستی بکه‌ویتته‌وه. هه‌ندێ مندالانی واکه‌ هه‌ن، به‌تایبه‌تی هه‌رزه‌کاره‌کانیان که بکه‌ونه‌ ناو کاره‌ساتی وه‌هاوه، خه‌ریک ده‌بن به‌وه‌ی سه‌رنجی باوک و

دایکه‌کانی خۆیان رابکێشن بۆ خۆیان، که بێ برانه‌وه سکالا بکه‌ن، یاخود خۆیان بکه‌ن به‌نه‌خۆش!... هه‌ر به‌و چه‌شنه: جۆره‌ ئافره‌ت‌تیکیش هه‌ن که سه‌رنجی پیاوان به‌وه راده‌کێشن بۆ خۆیان، که بایه‌خیان بێ بده‌ن، که کاریکی واکه‌ هه‌ن به‌زه‌ییان پیاواندا بیه‌ته‌وه، و، دلیان پێیان بسووتی!... به‌م ره‌نگه‌ دایکه‌که له‌ناکاو کوره‌که‌ی یه‌که‌می خۆی به‌و جۆره‌ دیته‌ پیش چاو، که هه‌رچه‌نده له‌وه پیش ژیر و ره‌وشت شیرین بووه، به‌لام له‌پر واکه‌ گۆراوه، بووه‌ته‌ که‌سیکی واکه‌ گه‌وره‌رانی له‌گه‌لدا ناکری. ئه‌مه‌نده هه‌لسان و دانیه‌ستی «پروپوچانه» ده‌کات و، ئه‌مه‌نده گه‌وجانه ده‌جوولیتته‌وه، دایکی له‌گیانی خۆی وه‌رس ده‌کات. که‌چی که‌ خۆشی هۆشی دیتته‌وه سه‌ر خۆی، په‌شیمان ده‌بیتته‌وه له‌ کرده‌وه‌ی خۆی و، بێز له‌ ره‌وشت و خووی نه‌نگی خۆی ده‌کاته‌وه!...

(ئه‌دلهر) یش که زانایه‌کی ده‌روونی گه‌وره‌ بووه، ئه‌وه‌ی به‌ته‌واوه‌تی رۆشن کردۆته‌وه، که تا چ ئه‌ندازه‌یه‌ک زبان په‌یدا ده‌بێ، له به‌دکاری یه‌و دایکه‌نه‌ی که له ده‌ستیان نایه‌ت په‌یره‌ویی ده‌روون خاوتنی و دادپه‌روه‌ری بکه‌ن له‌گه‌ل مندال‌ه‌که‌کانیدا. یه‌که‌م ئه‌نجامی جوێ کردنه‌وه‌ی مندال‌ه‌که‌کان له ره‌فتار له‌گه‌ل کردنیاندا ئه‌وه‌یه، که براكان و خوشکه‌کان، یه‌ک به‌رامبه‌ری یه‌ک، پشم و قین له‌ دلی خۆیاندا هه‌لده‌گرن. که‌چی پیتویست و ابوو بینه‌ نمونه‌ی دۆستایه‌تیبه‌کی پاک و خاوتن، که سروشت خۆی وای ده‌وێ. ره‌نگه‌ چیرۆکی «برا دۆزمنه‌کان» یش، له هه‌موو ئه‌و چیرۆکه‌ مه‌رگه‌ساتانه‌ی که نووسراون تا ئیستا، دلی زۆرتر بریندار بکات، سه‌بارته‌ به‌وه‌ی که پشم و قین و نه‌نگه‌ویستی ناوه‌ند چهند براهه‌کی، به‌ته‌واوی پیاوان داوه... جا له به‌دبه‌ختیی مرۆفایه‌تی، ئه‌م مه‌رگه‌ساته هه‌موو رۆژتیک له‌ناو خیزانه‌کاندا دووباره‌ ده‌بیتته‌وه. ئه‌مه‌پیش له‌وه‌وه رووده‌دات که دایکه‌ ناشیبه‌ بیه‌وشه‌کان، ئه‌مه‌نده دوا‌ی هه‌ستی دلی خۆیان ده‌که‌ون له‌ کرده‌وه و ره‌فتاردا، جیاوازی ده‌خه‌نه‌ ناو مندال‌ه‌که‌نه‌وه، هه‌ر مندال‌تیکیش تازه له دایک ده‌بێ، به‌نازدار یه‌روه‌ده‌ی ده‌که‌ن!...

کۆری هه‌ره‌ گه‌وره‌ و کۆری هه‌ره‌ بچووک

وا ده‌رده‌که‌وه‌ی که مندال‌ه‌که‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌که به‌دریژایی ژییانی خۆی له شیه‌یه‌کی وادا خۆی ده‌پاریژی که له براكانی خۆی جوێ بیه‌ته‌وه. مندال‌ه‌که‌ هه‌ره‌بچووک‌ه‌که‌یش هه‌روا ده‌کات. مندال‌ه‌که‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌که به‌شیه‌یه‌کی واکه‌ په‌روه‌رده‌ ده‌بێ، که ئاره‌زووی ئه‌وه ده‌کات: باری ژییانی خۆی بپاریژی، مه‌ند و زرنگ بێ، دلته‌نگ بێ! هه‌موو ده‌میک به‌په‌رۆشه‌وه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی رابردووی دوور بگێرتته‌وه، ئاوات ده‌خوازیت بۆ ئه‌و ژبانیه‌ی که له ساوا‌یییدا

هه‌ببوه، که له و ده‌مه‌دا له هه‌موو ده‌میکی ژبانی خۆی خۆشتری رابواردوو!... که‌چی به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌و، منداڵه‌ هه‌ره‌ بچوکه‌که‌ هه‌موو ده‌میکی چا و ده‌پێته‌ دوا‌رۆژی خۆی. ئاوات بۆ ئه‌و رۆژه‌ ده‌خوایێ که‌ بتوانی له‌ ده‌ست برا هه‌ره‌ گه‌وره‌که‌ی خۆی رزگاری ببی و، له‌ مال‌ ده‌ری بکات [به‌بۆنه‌ی ژنه‌پێنانی ئه‌م یاخود به‌هۆی کۆچکردنیه‌وه‌ له‌ شاره‌که‌]، هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی خۆی ببی به‌گه‌وره‌ی مال!... جا ئه‌وه‌نده‌ی برا هه‌ره‌ گه‌وره‌که‌ دلای به‌بیروباوه‌ری خۆیاراستندا ده‌چی (واتا خۆ نه‌گۆڕین)، ئه‌وه‌نده‌یش برا هه‌ره‌ بچوکه‌که‌ دلای به‌بیروباوه‌ری شوێرشگێڕانه‌ و پێشکه‌وتندا ده‌چی... هه‌رکه‌سه‌ سهرنج بدات له‌ گه‌شه‌کردنی میشتکی (شاتۆیربان)، بۆی ده‌رده‌که‌وی، که‌ هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌ ئه‌و کورپی هه‌ره‌ بچووکێ خه‌زانه‌که‌ی خۆی بووه‌، زۆرتر هۆگری بیروباوه‌ره‌ شوێرشگێڕه‌کان بووه‌ که‌ له‌ سه‌ده‌ی هه‌ژده‌ ب‌لا‌بوو‌بوونه‌وه‌، به‌تایبه‌تی له‌ تافی کورپێنیدا...

مندالی هه‌ره‌ بچووکیش، به‌جۆریکی تیکراییی، زۆر نازدار ده‌بی. به‌تایبه‌تی که‌ ته‌مه‌نی ئه‌و و ته‌مه‌نی براکانی زۆر له‌ یه‌ک دوورین. به‌لام ئه‌و به‌کامه‌رانییه‌وه‌ ده‌ژی. چونکه‌ هه‌یج رۆژتیک له‌ رۆژان ئه‌و «نازوحیارانه‌» ی پیتی به‌خساره‌ لیتی ناسینرتیه‌وه‌... ئه‌و له‌لایه‌ن باوک و دایکی و برا گه‌وره‌کانیشیه‌وه‌ نازی ده‌کیشری، که‌ ئه‌مانیش وه‌ک (باوک) یه‌ک له‌گه‌ڵیدا ده‌جووتینه‌وه‌. به‌جۆریکی تیکراییی هه‌موو ده‌م له‌ ژبانی خۆیدا سه‌رده‌که‌وی. ئه‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه‌، که‌ ئه‌و له‌لایه‌که‌وه‌ (باوه‌رکردنه‌که‌ی به‌خۆی) ده‌بارتیی... له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌ له‌گه‌ڵ برا گه‌وره‌کانی خۆیدا گوزهران ده‌کات، ئه‌ویش له‌سه‌ر پێروه‌یی ئه‌وان ده‌روات به‌رپه‌وه‌، خه‌ریکی ئه‌وه‌یش ده‌بی که‌ له‌و کاره‌ساتانه‌ی که‌ به‌سه‌ر ئه‌واندا دین که‌لک وه‌رگرێ و، بشگاته‌ ئه‌وان... منداڵه‌که‌ زه‌ره‌ک و زۆرزان و زمان لوس ده‌رده‌چی. ئه‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌و له‌ هه‌موو براکانی خۆی بچووکتره‌، له‌به‌رئه‌وه‌ ناچار ده‌بی له‌گه‌ڵیاندا هه‌لبکا و بسازی و به‌جوانی رێک بکه‌وی!...

ناکۆکی ناوه‌ند باوک و دایک

پێویسته‌ باوک و دایک که‌ ناکۆکی یاخود دوژمنایه‌تییه‌ک که‌وته‌ ناویانه‌وه‌ ماوه‌ی ئه‌وه‌ نه‌ده‌ن که‌ منداڵه‌کانیان به‌و راستییه‌ بزانه‌ن. چونکه‌ ئه‌وان به‌وه‌ دلته‌نگ ده‌بن، دایک و باوکیشیان له‌به‌رچاویان سووک ده‌بن. ئه‌و منداڵانه‌یش که‌ هه‌ر له‌ ساواوییانه‌وه‌ له‌وه‌ تی ده‌گه‌ن که‌ باوک و دایکیان قسه‌ی زمانیان شتیکه‌ و، کرده‌وه‌ و کاریشیان شتیکی تره‌ به‌جۆریکی تیکراییی به‌سه‌رکیشییه‌وه‌ گه‌وره‌ ده‌بن. له‌ هه‌موو شتیکی بۆله‌بۆل ده‌که‌ن، له‌

هه‌موو شتیکی هه‌لده‌گه‌رپه‌وه‌ و، سه‌رکیشی ده‌که‌ن. هه‌ر کچیکیش به‌و جۆره‌ گه‌وره‌ ببی که‌ به‌چاوی سووکه‌وه‌ سه‌یری دایکی خۆی بکات، له‌وه‌ پاشیش هه‌ر به‌و چاوه‌ سووکه‌وه‌ سه‌یری هه‌موو ئافه‌رتانی جیهان ده‌کات. باوکیش که‌ زه‌ربه‌ده‌ست و زۆرداربی، تۆوی بێزکرنه‌وه‌ له‌ ژبانی ژن و می‌ردی، له‌ ده‌روونی منداڵه‌کانی خۆیدا -به‌تایبه‌تی کچه‌کانیدا- ده‌پوینتی، هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌ به‌جۆره‌ به‌نده‌به‌تییه‌کی داده‌نین!... که‌چی وا هه‌لده‌گرێ، که‌ باوک، له‌ پێش هه‌موو شتیکیدا ئه‌وه‌نده‌ی پیتی ده‌کرێ و بۆی ده‌چیتسه‌ر کامه‌رانی بدات به‌دلای منداڵه‌کانی خۆی، به‌جۆریکی وا که‌ له‌گه‌ڵ ئه‌و دوا‌رۆژه‌دا رێک بکه‌وی که‌ ئاماده‌یان ده‌کات بۆ ئه‌وان. جا ئه‌م ئامانجه‌یش، به‌لامی که‌مه‌وه‌ ده‌بی له‌به‌ر دوو هۆ بۆی تی بکۆشری: یه‌که‌میان ئه‌وه‌یه‌ که‌ ژبان خۆی کورته‌. بیره‌وه‌ری منداڵییش له‌ هه‌موو بیره‌وه‌رییه‌کانی ژین به‌نرختره‌... دووهمیشیان ئه‌وه‌یه‌ که‌ سه‌رگه‌ردانی و هه‌ناسه‌ ساردیی ئه‌و منداڵییه‌ی که‌ ژینی پیری له‌ تالی، له‌وانه‌یه‌ که‌ هه‌تا ئه‌و که‌سه‌ له‌ ژباندا بی له‌ کۆلی نه‌بنه‌وه‌!... له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا ده‌بی باوک له‌گه‌ڵ منداڵه‌کانی خۆیدا توند بی. جله‌ویان بۆ شل نه‌کات، هه‌رچییه‌کیان ئاره‌زوو کرد بیکه‌ن. ده‌بی هه‌ر له‌ منداڵییشیانوه‌ ئه‌وه‌یان فیر بکات که‌ جیهان به‌ئاسانی داگیر ناکرێ!... ئه‌گه‌نا که‌ گه‌وره‌بوون په‌یتا په‌یتا دلایان ده‌شکی، به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ که‌ رهنجه‌رۆ ده‌بن. هه‌ر منداڵیکیش دایکی بیپارتیی له‌ هه‌موو ته‌نگه‌چه‌که‌یه‌کی ژبان، کاتی تیکه‌ل بوو به‌هاورپیکانی خۆیندنگه‌که‌ی خۆی، یاخود جیبی کار و فرمانه‌که‌ی خۆی، یان به‌وانه‌ی قسه‌ره‌ق و زۆردارین، زووبه‌زوو له‌ گیانی خۆی وه‌رس ده‌بی!... ته‌نانه‌ت هه‌رکه‌سه‌ی وه‌ک ئه‌وی، به‌جۆریکی وا گه‌وره‌ ده‌بی که‌ پیتی نه‌کرێ زۆرانبازی له‌گه‌ڵ ژباندا بکات. زوویش خۆی ده‌دات به‌ده‌ست سه‌رنه‌که‌وتن و سه‌رنه‌گرتنی کاره‌وه‌. منیش به‌لامه‌وه‌ وایه‌: چاکترین رێگا بۆ ئه‌وه‌ی منداڵ پێ بگه‌یینه‌ی، له‌ ته‌مه‌نی ساواویییه‌وه‌ تا ده‌گاته‌ ته‌مه‌نی هه‌زه‌کاری و پێگه‌یشتن، که‌ به‌که‌مترین ئه‌رک و ئازاره‌وه‌ بی، ئه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌ردوو فرمانه‌که‌ی سه‌رشان به‌جی به‌یترێ له‌گه‌ڵ یه‌کدا: فرمانی ئه‌وه‌ی که‌ به‌ته‌واوی ده‌ستوره‌کانی منداڵ په‌روه‌رده‌کردن به‌کاربه‌یترین. فرمانی ئه‌وه‌یش که‌ تا باوک و دایک پێیان بکرێ، کامه‌رانی بۆ منداڵه‌کانی خۆیان به‌یینه‌ به‌ره‌م.

خۆشەويستىيى دايك و خۆشەويستىيى باوك

جا لىرەدا رەنگە يەككىك بېرسى بلتى: ئايا جياوازى ھەيە لە ناوئەند خۆشەويستىيى دايك و خۆشەويستىيى باوكدا بەرامبەر مندالەكانيان...؟

بەللى جياوازى ھەيە و، زۆرىشە. ھەرۋەھا ئەمەيش بەپىي رەگەزى مندالەكان دەگۆرئى، كە كچ بن يان كور!... ئىمە لە بابەت خۆشەويستىيى دايكەۋە بەرامبەر مندالە شىرەخۆرەكەى خۆى دواين، بەلام لە پاش برانەۋەى تافى ساوايى مندال، كە بىنەۋەينەكە دەگۆرئى. چونكە دوور نىبە لە ناوئەند دايكەكە و كورەكەيدا پەيوەندىبەكى «ھۆگرى»ى پشت پى بەستراوى وا پەيدا بىي، كە لە ھەموو ئاشنايەتتەكانى مرقا يەتى جوامىزانە تر و بەھىز تر بى. جا لە پاش مردنى باوكەكە، ئەم ئاشنايەتتە پەرە دەسىنى. چونكە رىز و خۆشەويستىيى كورەكە بەرامبەر دايكەكەى خۆى بەھىز تر يان لى دى. ھەرۋەھا رىز و خۆشەويستىيى دايكەكەيش بەرامبەر كورەكەى خۆى بەھىز تر يان لى دى. ئەمەيش سەبارەت بەۋەيە كە كورەكە بوۋەتە گەۋرە تازەى خىزانەكە، ياخود دەبىتە گەۋرە تازەى خىزانەكە!... جا ئەم جۆرە ھەست و تاسە تىكەلە ناۋازەيە، لە ھەموو شوتتەك زۆر تر لە ناۋ لادىدا پەيدا دەبى. چونكە لەۋىدا دايكەكە، كىلگەكە بەيارمەتتە كورەكەى و ژنى كورەكەيەۋە دەخاتە گەر، كە ھەرسىكەيان يارمەتتەكى واى يەكتر دەدەن، كە بەر بەرەكانىيى دايكەكە لەگەل ژنى كورەكەيدا تىكى نادات. كەچى ئەمە لە ناۋ شارەكاندا بەپىچەۋانەۋە روو دەدات، چونكە لە شوتتەكاندا وىنەى ئەو دايكە خۆپەرستە زۆر، كە لە دەستى نايت لە دەسەلاتى خۆى كەم بىكاتەۋە بەسەر كورەكەى خۆيدا. لە راستىدا ئەو جۆرە دايكە ئەمەندە كورەكەى خۆى خۆش ناۋى، كە پەي بەۋە بىات كە كامەرانىيى كورەكەى، ئىستاكە جەلەۋى بەدەست ئافەرەتتەكى ترەۋەيە! چىرۆكى (د. ھ. لۆرنس) ىش كە ناۋى «كوران و دلداران» ە و، لە مەۋپىتتە پەنجەمان بۆ كىشا ھەر ئەو بەتەنيا نىبە كە ئەم جۆرە خۆپەرستى و چەۋتتە پىشان بدات لە خۆشەويستىيى دايكدا بەرامبەر كورەكەى خۆى!...

بەلام ھەست و تاسەى ناوئەند دايك و كچەكەى، بابەتتەكى ترە. جارى وا ھەيە پەيوەندىبەكەيان ئەمەندە بەھىزى لى دى كچەكە - لە پاش شوۋكردىشى - بۆى ناكورئى رۆژتتەكى بەسەردا بروات و دايكەكەى خۆى نەبىنى!... كەچى ھەندى جارى وايش ھەيە، بەر بەرەكانىيەكى لە ئەندازەدەر و سەير لە ناوئەند ھەردوۋەكىياندا پەيدا دەبى. ئەمەيش يان لەبەر ئەۋە روو دەدات كە دايكەكە ھىشتا لە ھەرەتى ھەرزەكارى و جوانى دايە و چاۋ

بەكچەكەى خۆى ھەلدەھىنى. ياخود لەبەر ئەۋەيە كە كچەكە باۋەرى بەخۆى نىبە و پشت بەخۆى نەبىنى بۆبەكا بەر بەرەكانى لەگەل دايكە جوانەكەى خۆيدا دەكات. ئەمەيش ئاشكرائە كە لەم جۆرە بارانەدا دەبى دايكەكە ھەست و تاسەى خۆى بشارتتەۋە و دەرى نەبى. چونكە ئەو بەتەمەن لە كچەكەى خۆى گەۋرە ترە!...

ھەرچى خۆشەويستىيى «باوك» ىشە بەرامبەر كور و كچەكانى خۆى بىگومان تاسە و ھەستتەكى وايە كە لە ھى «دايك» كز ترە. كەچى «بەلزاك» لە چىرۆكى «جورىۋى باب» دا، ھەست و تاسەى باوكتتەكى پىشان داۋە، كە لە پىناۋ بەختيار كوردنى ھەردوۋە كچەكەى خۆيدا ھەموو شتتەكى بەختكردوۋە. بەلام زانكانى دەروۋن ھەموۋىيان بەلای ئەۋەدا دەچن، كە ئەم جۆرە خۆشەويستىيە بى ئەندازەيە، كە لە باوكەۋە بوەشەتتەۋە، بەبارتتەكى «نەخۆشى» لى لە وزە بەدەر دادەنرى، كە ھىچ پىناۋەيەكى لەسەر ناكورئى. كەچى ئەۋە بەلای ئەۋانەۋە ھىچ سەرسوپھىنەر نىبە، كە دايك ھەموو جۆرە خۆشەويستىيەكى بى ئەندازە بەرامبەر مندالەكانى خۆى بنوتىنى. ئەۋان ئەۋە بەھەست و تاسەيەكى ئاسايى ياخود «سروشتى» دادەننىن.

ھۆى ئەم جياۋازىيەيش لە ناوئەند ھەست و تاسەى باوك و دايكدا بەرامبەر مندالەكانيان، ئەۋەيە كە باوكەكە كار و فرمانەكانى خەرىكى دەكەن و بەزۆرى لە مال دوورى دەخەنەۋە. لەبەر ئەۋە دەستى ناپەرژى خەمى مندالەكانى خۆى بخوات و پىناۋەۋە خەرىك بىي، ۋەك دايكەكەيان. ھەرۋەھا ئەۋەشى بۆ ناچىتە سەر كە پەيوەندىيى خۆى و ئەۋان پەرە پى بدات. بىجگە لەۋە ھۆيەكى تىش ھەيە كە ماۋە بەباوك نادات، كە لە ئەندازە بەدەر نازى مندالەكانى خۆى بكىشى، ھۆيەكەيش ئەۋەيە كە ئەۋ دەيەۋى مندالەكانى وا دەرىچن كە ھەموو تەۋاۋىن و، ئەۋ كەموكورپىيەشيان تىدا نەبى كە خۆى ھەيەتى. ياخود تۆلەى ئەۋ سەرنەكەۋەتتە بىكاتەۋە كە لە ژيانى خۆيدا توۋشى ھاتوۋە. جا لەبەر ئەمانەيە كە دەبىنن بەتوندوتتەكى لەگەل مندالەكانى خۆيدا دەجۋولتتەۋە. مەبەسىشى ئەۋەيە كە مندالەكانى ھەموۋىيان بەۋ جۆرە دەرىچن كە ئاۋاتى بۆ دەخۋازتتە!... كاتتەكىش كە باوكەكە ناچار دەبى كار و فرمانەكەى خۆى بەجى دەھىللى بۆ كورەكەى خۆى، ھەللى بسورپىنى، پاش ئەۋەيش كورەكەى، لە خۆى باشتەر ھەللى دەسورپىنى، دوورنىبە جۆرە بەر بەرەكانىيەك لە ناوئەند باوك و كوردا پەيدا بىي، كە ئەمەيش ھەر لە بەر بەرەكانىيى دايكەكە و كچەكەى خۆى دەكات. ھەرۋەھا دوور نىبە كە پەيوەندىيەكى بەھىز لە ناوئەند باوكەكە و كچەكەيدا پەيدا بىي، بەچەشنى ئەۋ پەيوەندىيەكى كە لە ناۋ

دایکه که و کوره که پیدا پیدا بوو. جا له م چه رخی تازه یه دا کچان و امان دپته پیش چاو که ههر له «نه نتیجون» ی پالنه وانه نافرته ته که ی چیرۆکه نه مره که ی «سوفۆکل» ده که ن. کچه ههره بچوو که که ی (تولستوی) ش ههر له م جوړه کچانه بوو. چونکه به باوکی خوښه وه به جگار راهاتبوو، له نه اندازه به دهر هوگری بوو بوو. گه لیک له راسپیروان و زرنګکارانیش ههن، که کچی خوښان ده که ن به پراز نووسی تاییه تیبی خوښان. زور کچانی وایش ههن که چاو له باوکی خوښان ده که ن، له سهر پیړه ویی نه وان دهرۆن به رپتوه. ههره ها ره وشت و خووی نه وانیش ده گرن. بو وینه: «تو جینی جران دی» ده هینینه وه، که نافرته پالنه وانه که ی ناو چیرۆکه به ناو بانگه که ی «به لزاک» ه و، له ره وشت و خووی چرووکی و، ده دست قووچاوی و، به ده سنده خوار دندا، چوته وه سهر باوکی خوئی!...

نایا کوره کان له به سهرهاتی باوکه کانیان که لک وهره گرن؟

کاتن کوره کان گه وره دهن و تووشی ته نگوچه له مه و گیروگرفتی ژیان دهن، باوکه کان هه له کوڼه کانی خوښانیان بیر ده که وپته وه. جا هه روا به ساکاری، تیده کوښن که کره ی جهره که کانیان له جیگای هه له و تاوان بیارین. ههروه ها له بهر به سهرهاتی خوښانیان که لکیان پین به خشن. به لام نه م جوړه به سهرهاتانه، که م هه لده که وئ، که له خاوه نه کانیان به ولاره، که سی تر که لکیان لئ وهره گری. نه و ژیری و تیگه یشتوو بییه ش که له ته مه نی پیریدا به خاوه نه کانیان ده گات، به هیچ کلۆجیک لاره کان باوه ری پین ناهین!... کاتیکیش به سهرهات کاری خوئی ده کات، که نازاریکی به خاوه نه که ی خوئی گه یان دین. بیجگه له وه نازاره که ییش کاری خوئی له له ش و هوئی نه و کر دین!.

له بهرته وه نه و زرنګکاره ی که نیستاکه بووه به پیاوکی واکه پین له رووداو پین و مافی خوئی بداتن، که نه م هونه رمه ندییه یی له وه وه ده دست که و تووه که شه و گاری درتیژی به وه روژ کردۆتوه، خه و له خوئی بیری و زوران بازی له گه ل راستییه کاندای بکات، هه رچه ند ده کات نه و لاره ی بو ناخریتته سهر بیرو باوه ری خوئی، که نه مه نده نمونه یی هه لکه و تووه ده یه وئ هه رچی یاسای جیهان هه به بیگورئ، پین نه وه ی نه وه نده ی توژیک پیوه ی ماندووبین!... نه و به سهرهاته به نرخانه مان، که پییانه وه ده نازین و، باوه ر به که لکیان ده که یین، به لای کوره کاغمانه وه وایه که بریتین له چه نه بازی نه و پیرانه ی که خه و له پیاو ده خه ن و له گیانی خوئی وهرسی ده که ن!... ههروه ها نه مه ییش به فیرو ده روات و، له رووی دهر وون ناسییه وه به هیچ کلۆجیک جیبه جین نابی، که کچیک بیست سالانه بکه یین

به نافرته تیکی تیگه یشتوو و ژیر... یاخود ههروه که یه کیک له راستی په رسته کان ده لئ «له راستیدا ناموژگارییه کانی پیاوه پیر و په که و ته کان ههر له تیشکی روژی زستان ده که ن، روژنایی ده دهن، به لام گه رمایی نابه خشن!...» جا له مه وه یه که ده یین ناموژگاری کردنیکی له نه اندازه به دهر، مندالان و لئ ده کات: پیچه وانه ی ناموژگارییه کان بجوولینه وه. چونکه نه وان به ناموژگاری کردنه تیکده چن، سهریان گه رم ده پین، زورتر سهرکیشی ده که ن. گه وره کانییش به م نه نجامه ره نجه رو دهن. له بهرته وه هه ردوولا دلته نگ دهن و، ده که ونه هه رزه نشتر کردنی یه کتری!... جا نیمه ییش که ده سته ی باوکانین، پیوسته له سهرمان خوښان رابه یین به سهرکیشییه کانی منداله کانه وه و پین هویشیه «په سنده کانیانه وه»، که ناتوانین خوښانیان لئ لابه دهن. ده پین به سنگیکی فراوانیسه وه روویه روویان بوه ستین.

بام خاوه ن دهر وون پین!

جا له تافی هه رزه کاری کوره کان یاخود کچه کاندای، پیوسته له سهر باوک و دایکه کان که روژانی هه رزه کاری خوښان به یینه وه یاد، نابج سکا لایش له وه بکه ن که هه ندی بیری واهیه به میشکی بچکو له کاندای و، هه ندی هه ست و تاسه ی وایش ههن که له دلایاندا ده بزونه وه. چونکه نه و جوړه بابته تانه به جوړتیکی تیکرایی، تایبه تین به تافی هه رزه کارییه وه، به هیچ کلۆجیکیش نه به ره به ست ده کرین، نه ده یشتوانی خوښان لئ لابه ری!... نه وه نده هه یه باوک و دایکه کان له و ته مه نده دا، یه جگار گرانین دپته پیش چاو که هه ست و ناره زووه کانی منداله کانی خوښان، له بیر خوښان به نه وه. نیمه ییش هه موومان له ته مه نی بیست سالاندا به خوښان ده لئین: «نه گه ر بووم به باوک ری ده دم به منداله کانم واکه بکه ن و واکه ن. ده ییشیم به باوکی بپه هاوتای واکه باوکم پین نه کرا واکه بپه ل مندال!...». که چی که ده ییشگه یینه ته مه نی په نجاسالی، نیمه ییش وه ک باوک و باپیرانی خوښان لئ دین. منداله کانی شمان که گه و ره بوون ههروه که نیمه یان لئ دین!...

بهم ره نکه نه م هه موو گیروگرفتنه و، زوران بازییه ره نگا وره نگانه و پشم و قینانه «ته مه نی شپرزایی» به ره نگی خوښان ره نگ ده که ن. نه مه ییش گیروگرفته که زورتر لئ ده کات که کوړ یاخود کچه که له م ته مه نده دا هه ندی له کوړی خیزانه که ی خوئی ده چیتته دهره وه، بو ناو کوړی هاوړتیکانی خوئی له خویندنگادا. له ویشدا دۆستایه تی و ناشنایه تیبی تازه و ره نگا وره نگ له گه ل نه م و نه ودا پیدا ده کات. نه وساکه په یوه ندی به خیزانه که یه وه

که می‌ک سارد ده‌بیتته‌وه. هاو‌دهم و دۆسته تازه‌کانیشی زۆرتتر کاری لی ده‌کهن. جا لهو کاته‌دا به‌روه ئه‌وه ده‌چی که تا ئه‌ندازه‌یه‌ک له باوک و دایکه‌که‌ی خۆی هه‌لبگه‌ریتته‌وه! ئه‌وه‌نده هه‌یه پیتوسته لهم ماوه‌یه‌دا که پریه‌تی له تن‌گوچه‌له‌مه، باوک و دایکه‌که هه‌ر له‌سه‌ر خۆشه‌ویستی خۆیان بمیننه‌وه به‌رامبه‌ر کور یاخود کچه‌که‌ی خۆیان. هه‌روه‌ها خه‌مخۆری کاروباریشی بکه‌ن وه‌ک پینشو... جا هه‌روه‌ک له‌وه‌پیش گوتم: ژبانی خیزانی تال و ناخۆشی لی دئ و، پیاو لیتی وه‌رس ده‌بی، ئه‌گه‌ر خۆینده‌وه خیزانییه‌کانی تیکه‌ل نه‌بی، له نووسراوانی ئایینی وێژده‌دا، یاخود هونه‌ریک له هونه‌ره‌کانی تیدا به‌کارنه‌هینری... لیره‌یشدا ئه‌وه‌ی ده‌خه‌مه‌ سه‌ر که له تافی هه‌رزه‌کاریدا یاخود له تهمه‌نی شپه‌زه‌بیدا، ئه‌مه ده‌بیتته‌ کاریکی سروشتی که ئامۆژگارییه وشکه‌کانی باوکه‌کان سه‌ر له مندا‌له هه‌رزه‌کاره خاوه‌ن خه‌و و ئاواته‌کان تیک ده‌ده‌ن، ده‌ماریان ده‌رووژیتن... له‌به‌رئه‌وه ئه‌وانیش ده‌ست ده‌کهن به‌جنی‌تودان به‌خیزانه‌کانی خۆیان و به‌یاسا و ره‌وشت و خووه‌کانیان... به‌چاویکی وایش سه‌یری خۆشه‌ویستی ده‌کهن که باه‌تیکه‌ی ناوازه و رازاوه و جوانه... ئه‌وان لهو تافه‌دا هه‌ست به‌پیتوستیه‌ک ده‌کهن بۆ دۆستایه‌تی و خۆشه‌ویستی و دل‌سۆزی... له ژیره‌وه ئاشنایه‌تی شار‌اوه په‌یدا ده‌کهن، په‌یمان و به‌لینیش له‌گه‌ل به‌کتردا ده‌گۆرنه‌وه. به‌لام که ده‌بین خۆشه‌ویسته‌کانیان له‌گفت و به‌لینیش خۆیان په‌شیمان ده‌بنه‌وه و، له په‌یمان خۆیان پاشگه‌ز ده‌بنه‌وه و، له دۆستایه‌تی خۆیاندا ناپاکی ده‌کهن و، هه‌ر رۆژه‌بیش جو‌ره هه‌ست و تاسه‌یه‌ک پیشان ده‌ده‌ن، دل‌یان ده‌شکی و هه‌ناسه ساردییان توش دئ و، به‌ره‌نجه‌رۆیییه‌که‌وه ده‌سته ئه‌ژنۆ داده‌نیشن... به‌م ره‌نگه ئاواته‌کانیان نایه‌ته‌دی و، به‌کامی خۆیان ناگه‌ن. له‌به‌رئه‌وه و به‌هۆی ئه‌وه‌یشه‌وه که «ئموونه بالا» کانیان له‌ناو ده‌چن و، ناکۆکییه‌کی گه‌وره و فراوان ده‌که‌وینته ناوه‌ند ئاواته‌ خۆشه‌کانیان و راستیه‌ سه‌خته‌کانی ژبان‌ه‌وه، به‌جاریک پزه‌یان ده‌برئ و، جه‌رگیان ده‌سووتن و تالی و ناخۆشیی ژبان ده‌چیژن!... له راستیدا ئه‌مه تافیکی پر ته‌نگوچه‌له‌مه و ئه‌رک و ئازاره له ژبانی هه‌موو که‌سه‌یکدا... چونکه لاوه‌کانیش هه‌موویان بیروباوه‌ری خۆیان هه‌یه. به‌لام ئازادن له لیپرسینه‌وه. چاو لی پۆشراون له زۆرانبازی رۆژانه له‌گه‌ل که‌سان و کاروباری ژباندا. نه‌خیزانیکیان هه‌یه به‌خیتوی بکه‌ن. نه‌کار و فرمانیکیان هه‌یه بیسه‌ن به‌پیره‌وه. نه‌لیپرسینه‌وه‌یه‌کی گشتییشیان لی ده‌کرئ به‌رامبه‌ر کۆمه‌لایه‌تی... ئه‌وانه هۆگری ئه‌و بیروباوه‌ری و پیتشینییه ئه‌ندیشه‌ییان که به‌ته‌واوه‌تی دوورن له راستیه‌وه... به‌جۆریکی وایش ته‌ماشای ئافه‌رتان و کۆمه‌لایه‌تی ده‌کهن که له‌گه‌ل رووداو و راستیدا به‌ته‌واوه‌تی

پیتچه‌وانه‌یه... جا لی‌ره‌وه‌یه که سه‌رگه‌ردانی و هه‌ناسه ساردییان هه‌لده‌قولن، که ژبانی ئه‌و تهمه‌نیان لی تال ده‌کات ئه‌وه‌نده هه‌یه که له تافی هه‌رزه‌کاری تیتیه‌ر ده‌کهن و ژن ده‌هینن و مندالیان لهو ژنانه‌ ده‌بی، لیپرسینه‌وه‌ی خیزانی زۆرتتر شاره‌زایان ده‌کات له ژبان. بیجگه له‌وه هیزیکی تازه و نیازیکی به‌هیزیشی به‌رووی زیره‌کییه‌که‌ی پیتشوویانه‌وه ده‌رده‌که‌وی، که پیتشینییه‌نه و سامناک بو... جا ئه‌و لاوانه، به‌شینه‌یی و، ورده ورده له‌ناو خۆیندنگای خیزانی و، کار و فرمان و، ژبانی گشتیدا، به‌باری راستیدا فیری ژبان ده‌بن... ئه‌وانیش ده‌بنه‌ پیاوی راسته‌قینه و ده‌توانن یارمه‌تی مندا‌له‌کانی خۆیان بدن، تا تافی هه‌رزه‌کاری به‌بی وه‌ی، به‌چاکییه‌وه به‌نه‌سه‌ر. به‌لام له پاش ئه‌وه‌ی که توشی ئه‌وه‌ی چه‌شنی ئه‌م به‌سه‌ره‌ات و گیروگرفتانه دین!... جا له‌به‌رئه‌مانه هه‌موویان، هه‌روا چاکتره که هه‌رزه‌کاره‌کان به‌شیکی گه‌وره‌ی «تافی شپه‌زه‌بی»ی خۆیان له‌ناو ناوچه‌یه‌کی وادا رابووتن، که دوور بی له ناوچه‌ی خیزانه‌که‌ی خۆیان، بۆ ئه‌مه‌ی جیهانی ده‌ره‌وه‌یان بۆ ده‌ریکه‌وی، له‌گه‌ل ئه‌و ئه‌رک و گیروگرفتانه‌دا که له جیهانی ده‌ره‌وه‌دا ده‌بینن، خیزانه‌کانی خیزان واد دیتته‌ پیش چاو که بوونه‌ته سایه و په‌نایه‌ک، که گه‌رانه‌وه ناوی، به‌خۆشیه‌که‌وه پیتسوازی بکرتن و بشپارتیزرتن!...

جا ئه‌گه‌ر ده‌سته‌که‌وتنی ئه‌م هه‌له بۆ کوره هه‌رزه‌کاره‌کانی خیزانه‌که سه‌ری نه‌گرت، پیتوستی سه‌رشانی باوک و دایکه‌که وایه، که رۆژانی هه‌رزه‌کاری خۆیانیان بیره‌که‌ویتته‌وه و، نه‌رمی و چاوپۆشی به‌کاربه‌یتن له کاتی چه‌ندوچوون کردن له‌گه‌ل مندا‌له‌کانی خۆیاندا، له‌سه‌ر ئه‌و بیهۆشییه‌ی که خۆشیان له تافی هه‌رزه‌کاری خۆیاندا نواندووایه!... هه‌ندئ جاری وایش هه‌یه که باوک و دایکه‌که خۆیان پی ناگیرئ ئه‌و جو‌ره نه‌رمی و چاوپۆشییه‌یان له‌گه‌لدا بنوین. ئنجا ئه‌وسا که باپیره‌کان له‌جیاتیی ئه‌وان ئه‌و نه‌رمی و چاوپۆشییه له‌گه‌ل ئه‌و هه‌رزه‌کارانه‌دا ده‌نوین، چونکه هه‌رچی باپیره‌کانه درتژی ته‌مه‌نیان وای قال کردوون، که توندوتیژیان که‌م بیه‌تته‌وه و، خو‌ره‌وشتیان شیربنتریان لی بیت. له‌به‌رئه‌وه که‌متر لیتیان تووره‌ ده‌بن، که‌متریش چه‌ندوچوونیان له‌گه‌لدا ده‌کهن. جا له‌به‌رئه‌وه‌یش که له کوره‌کانی خۆیان شاره‌زاتر و تیکه‌یشتووتریان لیتها‌توه، باشتربش له‌وان له‌که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی ئه‌و هه‌رزه‌کارانه تیده‌گه‌ن و چاره‌ی گیروگرفته‌کانیان ده‌کهن!.

دەبىي خۆشەويىسى و توندىي پىگەوۋە بىنۇيرىن!

بەكورتى «ھونەرى ژىيانى خىزانى» ھونەرىكى زۆر گىرنگە بۆ پاراستنى خىزان لە دەست تىكچوون و نەمان. چونكە ئىمە ئۆيالى ئەو بەئەستۆمانەوۋەيە كە ژيان بۆ مندالەكانمان ئاسوودە و ئاسان بگەين. ئەمەيش كاتىك پىك دى كە بزائىن چۆن تافى مندالىيەكەيان بۆ رابگرىن كە بەدروستى و كامەرانىيەوۋە بژىن. جا بۆ ئەمەي ئەم مەبەستەيان بۆ پىك بى، پىويستە باوك و داىك لەسەر خۆشەويستىي مندالەكانى خۆيان رىك بگەون و يەك بن. پىويستە ھەموو دەم گەشى و رووخۆشى و دلخۆشى و دلئۆزىي خۆيان بۆ بنوئىن. ھەرۋەھا رايىشان بەيتن بەياسايەكى راست و دروست و دامەزراوۋە. بىجگە لەوۋەيش لە شىۋەيەكى يەكسانىدا لەگەل ھەمووياندا بچوولئىنەوۋە. ھەر كاتىكىش ئەو تافە پر تەنگۈچەلەمەيە ھاتە پىشەوۋە كە بەھىچ كلۆجىك خۆي لى لانادرى، و اتا «تەمەنى شپىزەبى»ى ھەرزەكار پىويستە داىك و باوكەكە يارمەتەي يەكتر بەن لەوۋەدا كە لە ئەندازەيەكى بەجى و تىگەيشتووانەدا ئامۆزگاربيان بگەن. لە ھەموو ئامۆزگاربيەكەيش باشتەر و كارىگەرتر بۆ ئەو ھەرزەكارانە ئەوۋەيە كە باوك و داىكەكە خۆيان بگەن بەئوۋنەيەكى بالا بۆ ئەوان!.

دوایی بۆ ئەمەي باي ناوچەي ژىيانى خىزانى تازە بىيئەوۋە، پىويستە رىگا بۆ شەپۆلى بايە پاكەكان بگىرتتەوۋە، كە لە جىھانى دەرەوۋە بىتە ژوورەوۋە. ئەوۋەندە ھەيە پىويستە ئەو بايە تا ئەندازەيەكى بەجى بسازتىرى لەگەل سروشتى خىزانەكەدا...

ئەمەيش پرسىكە، كە بەزۆر خۆي دەھىنئىتە ناو مىشكى مرۆقەوۋە: «ئايا خىزانىش ياسايەكى وايە كە بىنئىتەوۋە و لەناو نەچى؟...». بەلای مەوۋە وايە، كە دەمىنئىتەوۋە و لەناو ناچى!... چونكە ئەمەيش ياسايەكە وەك ياساي ژن و مىردى. ناتوانىن لای بىبەين و شتىكى تر بخەينە جىگای چونكە ئارەزوۋەكانى مرۆف پەرۋەردە دەكات و دەيانخاتە شىۋەي پىويستىيەكانى كۆمەلايەتتەوۋە... ھەرچەندە ئەوۋەيش باشتەر كە مرۆف سالىەكانى ھەرزەكارىي خۆي، دوور لە خىزانەكەي خۆي بەسەر ببات، بەلام لە پاش ئەوۋەي كە فىرى ژيان دەبى لەناو خوتىدنگا راستەقىنەكەي خۆي داو، رايىش دى بەھەندى جەربەزەبىيى واوۋە كە ھەرگىز خۆي لى لانادرى بىگومان ئەوكاتەيش دى كە بەدلخۆشىيەكەوۋە تىيدا بگەرتتەوۋە ناو كۆرى ھەست و تاسە سروشتىيەكانى خىزانىي خۆي... جا لە پاش ئەمەي كە چەند رۆژتىكى پر تەنگۈچەلەمە، لەناو جىھانىكى دلرەقدا رادەبوئىرى، كە نەخەمى

دەخۆن، نەگوتى دەدەنى، نەبەزەبىيان پىيدا دىتەوۋە، سا ئايا شاگردى خوتىدنگا بى، ياخود راستى پەرىست، كاربەدەست بى ياخود سەرباز، يان ھونەرمەند بى، ھەر ئەوۋەي پى خۆشە كە جارىكى ترىش وەك مندالىك، ياخود باوكىك، يان باپىرىك، ياخود وەك پىاوتىكى ئاسايى بگەرتتەوۋە ناو خىزانەكەي خۆي و، لەگەل ئەندامانى خىزانەكەي خۆيدا نانى شىوان بخوات!...

۱۹۶۶/۴/۲۱

هونهری خوښ رابواردن له تمهه نې پیریدا

نووسینې: نهدرئ موزوا

نهم نووسراوه

نووسراوی (هونهری خوښ رابواردن له تمهه نې پیریدا) که ئیمرو پيشککشی خویندهواره به پرتزه کانی کوردی ده کم، له لایه نووسه ری گه وره ی فهره نسه یی (نهدرئ موزوا) وه دانراوه، که به شاهکار تیکی نه و داده نرئ. نهم نووسراوه له گوڅاری (الکتابی) دا ژماره (۱۵) ی مانگی به خته باران (مایس) ی سالی ۱۹۵۳ که له (قاهره) چاپ کرابوو، له لایه (حیلمی موراد) وه، کرابوو به عه ره یی. منیش به چاکم زانی بو روشن بیرانی خوځمانی بکه م به کوردی، تا که لک و خوځشی لئ وهریگرن. (نهدرئ موزوا) له م نووسراوه نایابه یدا لیکولینه وه یه کی فراوان و قوولئ کددوه له بابه ت باری پیریه وه که توشی هه موو مروفتیک دئ. چاکه کانی تمه نې پیری و خراپه کانی به ته و او ته ی دهر خستوه. له به ره وه ی به زه یی به ره گه زی مروځایه تییشدا هاتوته وه، رتگی پيشان داوین که چوځ ده توانین تا نه اندازه یه کی گه وره خوځمان له سه رگه ردانییه کانی (پیری) بپارتیزین، یاخود هه ر هپچ نه بئ له ئیش و نازاری که م بکه ینه وه، یاخود خوځمان وا رابه یینین که که متر هه ست به نهرک و ئیش و نازاره کانی بکه یین. هه روه ها رتگیاشی پيشان داوین که چوځ ده توانین له تمه نې پیریماندا خوځ رابویرتین. له راستیدا چاکترین رتگا بو نه وه ی بتوانین له نهرک و نازاری پیری که م بکه ینه وه و، تا نه اندازه یه کی گه وره ییش له و تمه نه دا خوځ رابویرتین، نه وه یه که (خودا) بناسیین و له سه ر (یاسای خودایی) بویرتین به رتوه.

که واته بام له تمه نې لاوتییماندا له یاسای پاراستنی تهندروستی نه چینه دهر وه. هه روه ها خویشمان په روه رده بکه یین و رابه یینین به و کرده وه و ره وشت و خووه وه که (خودا) بو دانوین په پره ویی بکه یین. بو وینه: خو دوور خستنه وه له (خوځه رستی) و (ده ست قووچاوی) و (چاوبرستی) که لک تیکی زوری هه یه بو ئیمه له تمه نې پیریماندا. هه روه ها خوځره یینان به (خوځه ویستی) و (فرمان کردنی به نه اندازه) و (نهرمونیانی) و (رووخوځشی) یه وه و، بایه خدان به (خویندنه وه) و (نووسین) و (ساز و تاواز) و (باخچه به ختوکردن) و ده ستگرتنی (هه ژاران) و (داماوان) و (لئ قه و ماوان) به نیازی دلخوځ کردنی خودای پاکي بئ هاوتاو له گه ل (خودا په رستی) دا که (مروځایه تی) و

(نیشتمان په روه ری) و (گه لپه روه ری) ییش ده گرتنه وه. له بارباندا هه یه وا له مروځی پیر بکه ن، چ ژن بئ یا پیانو، له و تمه نې پیریه یدا خوځ رابویرتین و هه ست به کامه رانییش بکات و، له گه لیک نهرک و نازاری (له ش) و (هوځ) و (دل) و (ده روون) ییش رزگاری بیئ، وه ک (وره به ردان) و (هه ست به ته نیایی و سووکی و ریسوایی کردن) و (تووره و ترؤیی) و (ورپنه) و (رپرتگاوی) و (له مردن ترسان).

بیجگه له مه، ده بیئ نه وه ییش بزاین که (مردن) رتگیابه کی ناوازه و نایابه، خودای خاوه ن به زه یی بو دانوین پیی دا بویرتین، بو نه مه ی له ده ست نهرک و نازاری (پیری) و ناهه موواری روژگاری خراپ، رزگارمان بیئ. له به ره نه وه، نه گه ر له سه ر (یاسای خودایی) رویشتین به رتگادا، له تافی لاوتییماندا، له هه موو روویه کی ژیا نمانه وه ده بیئ دلمان پر له هیوابی، که له تمه نې پیریشماندا هه ر به دلخوځشی و کامه رانییه وه ژین ده به ینه سه ر.

ئیتیر نه مه نده و فهرمون نووسراوه که بخویننه وه تا که لک و خوځشی لئ وهریگرن.

شاکر فه تاح

(خاوه نی پرؤژه ی خوینده واری کورد)

سلیمانې: ۱۹۶۶/۵/۱۲

ژيان مندال دهگهيښته پيرى

(بروست)، له چيرټوکه کهى خويدا که ناوى ناوه (سهردهمى گيرپراوه) له شيوهيه کى زور ناوازه دا ټو سهرسورمانه پيشان داوه که پيمانوه دهرده کهوى لهو کاته دا که هندی ژن ياخود پياومان چاوپي ده کهوى، که له سهردهمى مندالبياندا ناسيومان، بهلام سى چل ساليکه نه مانديوون. لهو بابه ته وه دهلي: «له پيشه وه نه مزاني بوچى وام لي هات که زوو به زوو خاوهن ماله که و ميوانه کانيم نه ناسييه وه. ټه وانه وا دهاته نه پيش چاوم که قرى دستکرديان به سهرى خويانه وه نووساندوه و، سووراو و سپياويان له دهموچاوى خويان داوه، له بهر ټه وه شيوه يان به ته واوه تى گورپراوه. ټه ى چون وانه بوو؟»

خاوهن ماله که ريشيکى سپى بهر دابووه وه. به خسه خشيش دهر پريشت بهر پيوه. ههروه که قاچه کاني خوى خستبيته ناو پيتلاوى مز (قورقوشم) وه و ابو!... ته نانه ت سمپله که يشى رهنكى سپى هه لگه رابوو. ده تگوت به فر کړيوه له سهر کردوه!... که چى له گه ل ټه وپيشدا هه ټه دؤسته م تيدا دى که له منداليدا ناسييووم. ټه ټه وسا که مندال ټى بو له ته مهنى خومدا بوو. بهلام من وام دهاته پيش چاو که سالانمان به سهردا تينا پهرئ. کاتى که له هه نديکيانم بيست که شيوه ټه دؤسته م له گه ل ته مهنيدا رتيک ده کهوى، سهرم له وه سوپما که له دهموچاويدا چرچ و لوجى وا پيدا بوو بوون که به دهموچاوى پياوى پيره وه نه بي نايترين! ټيتر ټه وسا که زانيم که دؤسته که م به راستي پيربووه. ژيانيش له ماوه ى چهند ساليکدا مندال دهکات به پيرا...»

پريى هاوريگان له کارتیکردنى سال وريمان دهکاته وه

له راستيدا پيشکه وتنمان له ته مهندا، ټه مهنده سهرسورپهينه ره که ټيمه زور جارى وا هه يه، نامانه وى باوه ر به وه بکه ين، که رټزگار ده توانن کارتيکى وامان تى بکه ن که له که ساني تريان کردوه. که چى هه رچهند له گه ل ټه وپيشدا کارمان تى ده که ن، بهلام خومان ههست به دهموچاو و دل ى خومان ناکه ين که گورپراون، هه تا ته ماشاى ټه و جيتگورپرانانه نه که ين که رټزگار له دهموچاو و دلانى که ساني تردا پتيکيان هيناوه که له ته مهنى خومانان، چ له ناو پياواندا، چ له ناو ژناندا. ټه وپيش سه باره ت به وه يه که ټيمه له پيش چاوى خوماناندا هه ر به لاوى دهمينينه وه، ټاوات و ترس و له رزى لاوينيش هه ر له ناو دلماندا دهمينينه وه. که چى ههست به وه ناکه ين که له چاو لاوانى به ره ټيستا دا باري

زيانمان زور گورپراوه. ته نانه ت، جارى وايش هه يه، هه ندى وشه ى سهر پى سهر سامان ده که ن. وه که ټه وه ى که نووسه رتيکى پير، گو ټى له نووسه رتيکى لاو بي بانگى بکات: «ماموستاى خوم»، که چى به لاى خويوه وه وايه که ټه وه له ته مهنى خويدايه و، له هاوريگانى خويشيه تى.

ټه وه له مهنيش زور تر دل ده شکيني ټه وه يه که ټو له ته مهنى په نجا و پينج ساليديا بى و سهرت سپى بووى، بهلام دل ت وه که خوى مابيتته وه، که چى گو ټيشت له يه کتيک بي له بابه ت که چيکى هه رزه کاره وه قسه بکات بل ى: «شيتته ټه گه ر شو بکات به پياويکى سهر سپى، له ته مهنى په نجا و پينج ساليديا»

گيژهلووکه کارى پايڼ دهرده خات! بهلام ناخو پيرى که ى دهست پى دهکات؟

گو ټيزانه وه له لاوينييه وه بو پيرى زور به سستى پتيک دئ. ته نانه ت که سمان ټه وه نده ههست به و گورانه ناکه ين که پيمانوه دياردى ده دات! ټه مهنيش سه باره ت به وه يه که پايڼ- پايڼى سال و پايڼى ته مهنيش وه که يه ک- هه ندى جار به دزييه وه ديتته پيشه وه، خوى له پشت سه وزاييه کاله وه بووه که ى «هاوين» وه ده شاريتته وه، که خه ريکه به ره و وشک بوون ده چى: که چى له پر گيژهلووکه يه کى توندوتير له به يانيه کى مانگى گه لاريان (تشريني دووه م) دا هه لده کات، دهموده ست تاراي زيرين له دهموچاوى زستان ده کاته وه و پارچه پارچه ى دهکات. که چى ټه وه گه لاي دره ختانه ى که به زيندوومان ده زانين، دهرده که ون مردوون، به چهند تاويک ده زووى دره ختيني کرزه وه نه بي، به دره خته که وه نه نووساون.

ټابه م رهنکه گيژهلووکه که، که موکورى و ناشيرينييه که دهرده خات. که چى له گه ل ټه وپيشدا خوى هو ى ټه و که موکوريه يه، ياخود سهرچاوه ى ټه و که موکوريه نه بووه! نه خو شيش برتبييه له و گيژهلووکه يه کى که له دارستانى مرؤف هه لده کات و به سهريدا دئ. چونکه پياوه که ياخود ژنه که، رهنکه له شيوه ى هه رته ى هه رزه کاريدا دهر بکه وى، که چى له ته مهندا پيره. ټيمه ييش هه ر ټه مهنده مان له دهست دئ که سهرمان سورميينى له چستوچالاکى و، زبره کى و وربايى و، زمان پاراويى ټه و. بهلام هه ر ټه وه نده ى خو شه تا نه خو شيه کى کوتوپرى تووش دئ. ټه وسا که بو مان دهرده که وى که گيژهلووکه که خوى لي داوه.

چونکه ټه و کاره ساته ى که بو لاو ده بيتته هو ى نه خو شيه کى بچووکى وه که سهر ټيشه ياخود سهر مابوونتيکى سووک، دوورنييه بو هاوريکه مان بيتته هو ى نه خو شيه کى گران

وهك دل و هستان ياخود سنگ توند بوون، كه له چهند رۆژتيكي كه مدا دهيبينيته وه دهموچاوى چرچ بووه پشتى كوماوه ته وه چاوه كانيشى پرشنگ نادن. بهم رهنكه كه تووشى نه خووشى دى و له ماوهى هه ناسه به كدا پيريمان دهرده كه وي. ئيتر له ناكاو تپده گهين كه له ده ميكه وه به لاوينى خومان به جتهيشتوه و بووين به پير...!

هيتلى سيبهر له ناوه نند چل سالى و په نجا ساليدياه!

رهنكه تو بپرسيت: ئەم گيژه لوكه ي پايزه له چ تافيتكي ته مه نماندا هه لده كات؟ (كو نراد) ده لى: «كه پياو گه يشته ته مه نى چل سالى، ته ماشا ده كات هيتليكي سيبهرى به سه ردا تپده په رى. ئەويش له تر سدا ده لرزى و له دليدا ده چه قى كه ده رگاي جيهانى لاوينى تا سه ر له روويدا داده خرئ!». ئيمه يش له م سه رده مه ي خوماندا، ئەم هيتلى به بيراها توه پال پتوه ده نيبن تا ده گاته نزبك ته مه نى په نجا سالى. به لام ناتوانين ئەو هيتله نه هيتلين بيته پيشه وه.

چونكه ئەو هه رچه ندى دوايش بكه وي، هه ر ده مي نيته وه و له ناو ناچى! رهنكه ئەوانه ي به سه ر ئەو هيتله دا تپده په رن، به وربايى و چستوچالاكييه وه بميننه وه. ئەوه نده يش هه به كه كاتى لى تپده په رن ته زوو به كه به پشتياندا دى و، هه ست به له رزتيكي سووك ده كهن و، توژه هه ناسه ساردييه كي سه ر پيشيان تووش دى، هه ر به و چه شنه ي كه (كو نراد) ده لى.

به تاسوقه وه له (ستاندال) ده گيتر نه وه: كاتى گه يشتوه ته ته مه نى په نجا سالى له شپوه به كي ورد و بايه خ پيدراودا، رسته به كي ئاماده كردوه، به ناوى ئەو ئافره تانه وه كه خو شيو سيستون!. كاتى (ستاندال) له ته مه نى بيست سالىدا بووه، جه ره زه يبي دلدارى چه ند جار تىك هيتاوه ته پيش چاوى خو به وه، چه ند جار تىكي تريس ئەوه ي دووباره كردۆته وه له جيهانى راسته قينه دا. ئەمانه شى به سايه ي ئەو ژنانه ي به راستى خو شيو سيستون، مه گه ر هه ر له ناو ئەو نووسراوانه دا بووين كه داينا بوون. چونكه به پيتنوسه كه ي خو ي دروستى كردبوون.

كاتى كيش له «هيتلى سيبهر» تپه رى كرد، له خه فه تاندا ده ستى كرد به گريان بو ئەو كچه دلدارانه ي كه به ختى يار نه بوو پيتيان بگات!.

هه ر بهم رهنكه يش نووسه ر تىك كه بگاته ته مه نى په نجا سالى ئەو كارانه ي جيهه جىي كردوون، ده يانه ي نيته پيش چاوى خو ي. جا له و كاته دا، هه ست وا به خو ي ده كات كه هه موو بيريكي خو ي به نووسين بو ته واو نه كراوه. هه روه ها ئەو نووسراوانه يش كه ده رى

هيتان و ياخود چاپى كردوون، هه ر بري تين له چه ند نووسراوتكى وا كه ده بو يست ده ريان به ينى. هه رچه ند ئەو سالانه شى دپته به رچاو كه پتويستى بو دانانى ئەو نووسراوانه، سام ده يگرئ، ئينجا له نيازه كه ي خو ي خاوه ده بيته وه و، وه به رده دات. پاش ئەوه يش دلئى ده ست ده كات به گروه به گروه و داخو رپان، كه ئەمه يش ره ووشى پيرانه...!

له هه موو شتيك ناخو شتر له پيريدا وه به رده انه

ئوه نده هه به پيرى هه ر ئەوه نده نييه كه سه رى مرؤف سپى بى و ده موچاوى چرچ و لوچى تيبكه وي و، هه ست بكات به وه ي هه لى له ده ستچووه و تازه ته مه نى به سه رچووه و، كاتى ئەوه يشى ها توه كه به زمگاهى ژيان به جى به يلى بو به ره ي داها توه له سه ر تىكي تريشه وه، كزبوونى له ش به شى هه ره ناخو شى پيرى نييه. به لام له هه مووى ناخو شتر و به دتر ئەوه به كه وه به رده دات و گياني سه ره و خوار ده كات و، دايشده مي ني هيج ناكات!... كاتى كه پياو له «هيتلى سيبهر» تپه ر ده كات، ئاره زوى فه رمان كردي كه متر ده بيته وه له وه ي كه توانايى فه رمان كردي كه م بيته وه. جا ئايا له پاش ژيان تىكي په نجا سالى پر كار ه سات و به سه ر ه ات و به كامى دل نه گه يشتن، مرؤف ده توانى له و سه رچلبييه زور و زه به نده ييه ي خويدا بمينيته وه كه زال ده بى به سه ر لاوان دا؟ ده توانى له و ئاره زوه ي خويدا بمينيته وه كه بناسى و بزائى و تيبگات له شت؟ ده توانى له و هيز و ده سه لاته دا بمينته وه كه له كانگاي دليه وه كه سانى ترى خو ش بوئ و دلدارى بكات؟... ئايا ده توانى ئەو خو شبييه هوشى و هه ستى يانه بچيترى كه له تافى كو رپنيدا چيشتبوونى؟... كاتى ئيمه له تافى كو رپنبييه وه ده گو ترينه وه بو تافى پياوه تى» خو ش رابوار دنيك به خو ش رابوار دنيكى تر ده گو ترينه وه. لپه اتوو يبييه كه به لپه اتوو يبييه كي تر ده گو ترينه وه. بو وينه: له پشت ئەو هيتله نادياره وه كه دامانناوه له ميتشكى خوماندا، جيهان تىكي تر ده بينين كه پره له پرشنگى بى دهنگ و سه نگى رووناكى، كه به هوى ئەو رووناكييه وه هه موو كه س و هه موو شتيك به راستى خو يانه وه دپنه به رچاومان. هوى ئەمه ش ئەوه به كه چاوه كامان له ده ست رووناكى ئالوش و خرؤش و ئاره زوو رزگار يان ده بى. و اتا له و رووناكييه پر بري سك و هوورانه رزگار يان ده بى كه گه شكه دار يان ده كردين و، چاوه كامان يان وا لى ده كرد، ريشكه و پيشكه بكه ن و راستى يه كانى كاروباره كان به ته وا وه تى نه بين.

پياوانى وايش هه ن كه له دواى تپه ر كردي «هيتلى سيبهر» و بينينى كاروبار، به بارى راستياندا ده لىن: «به لام تازه كه لكى چيه ؟...».

رەنگە ئەم قەسەپە لە ھەموو قەسەپەك سامناكتىرىيە كە لە دەمى پىياوھەيكەوھ بىتە دەرى. چونكە ھەتا دى فراوانتەرى لى دى، زۆرتىرش كون و قوزبىنى ژيان دەگرتتەوھ. چونكە لە پاش ئەمەى دەلى: «خەباتكردن كەلكى چىيە؟...»، خۆى وا دەبىنى كە ناچارە بلى: «ئەى لە مال دەرچوون كەلكى چىيە؟...». ئىنجا بلى: «ئەى لە ژور ھاتنە دەروھ كەلكى چىيە؟».

ئىنجا بلى: «لە پىخەف دەرچوون كەلكى چىيە؟...». تا دواىى واى لى دى بلى: «ئەى ژيان كەلكى چىيە؟...». ئىنجا ئەوساكە دەرگاكانى مەرگىشى بۆ دەگرتتەوھ!.

تەمەن ھەرچەندە درىژىش بى پىرى ھەر بەپىويست دادەرى!

لە راستىدا ھەموو گىنانلەبەرىك - بىجگە لەوانەى كە لەشيان برىتىيە لە يەك كولانە (حَجِيرَة) - لە پىيدا ھەيە بگاتە پىرى لە تەمەنىكى دىاردى كراوى ژيانى خۆيدا، كە بەپى جۆر و تىرەى خۆى دەگۆرى. ھەندى پەپوولەى وا ھەيە لە پاش دوو سات دەمرى بەلام پاش ئەمەى تىر و پر دلدارىى خۆى دەكات كەچى كىسەل و تووتى وا ھەن دووسەد سالى دەژىن!... جا دەبى چ رازىك ھەبى لەم جىياوازيەى تەمەنەدا؟... بۆچ دەبى ھەندى ماسى سى سەد سالى بژىن، كەچى «بايرۆن» ياخود «مۆزار» لە سى سالى زۆرتەر نەژىن؟.

لە راستىدا رازى ئەوھ ھەر لایى خودايە بىنرانى!... رەنگە ئەمە راست بى كە لەپىش سەد سالىدا، تىكرايى تەمەنى مەرۆف چل سالى بووبى!... كە لەم چەرخەى ئىمەيشدا تىكرايى تەمەنەكە گەيشتوتە شەست سالى. كە ئەگەر شەپوشور و شۆرشەكان پەكى پىشكەوتنى زانستى تەندروستى نەخەن، تىكرايى تەمەنى ئاسايى مەرۆف لە سەدەى داھاتوودا بگاتە سەد سالى!... رەنگە ئەمانە ھەموو راست بن. ئەوئەندە ھەيە ئەمە فرى بەسەر بابەتى پىرىيەوھ نىيە. چونكە درىژى تەمەن ئەوھ ناگەيىتى كە لە دەست پىرى رزگارمان دەبى. تەمەن ھەرچەندى درىژى، پىرى ھەر دىتە كايەوھ!...

زۆرانبازيى ناوئەندە لاوينى و پىرى!

جا ھەرچەند مەرۆف نىك بى لە سروشت و لە ژيانى سەرەتايىيەوھ، ئەوئەندە زال دەبى بەسەر پىياوھ پىرەكاندا. (كىپلىنگ) لە نووسراوھەكى خۆيدا كە ناوى ناوھ «نوسراوى دارستان»، ئەمەى بۆ دەرخستووين كە چۆن گورگىكى بەسالداچوو دەتوانى بەرپىراويىيەوھ لەناو ھاوپىكانى خۆيدا بىتتەوھ. بەمەرچى بتوانى نىچىرەكەى خۆى بگرى و بىكوژى!... جا ھەر رۆژىك واى لى ھات نەتوانى ئەوھ بكات، ئىتەر ھىز و دەسەلاتى لەناو ھاوپىكانىشيدا نامىتى. ھەرئەوھ نووسەرەكە خۆى ئەوئەيشمان بۆ دەردەخات، كە گورگە ھەرزەكارەكان، گورگە پىرەكە - ئەوھى ددانى نەماوھ - لە دەست سەرگردانى رزگار دەكەن، بەسايەى ئەوھوھ كە لەناوى دەبەن!.

ھۆزە رەوئەندە سەرەتايىيەكانىش، لەم بارەوھ، لە گىنانلەبەر دەكەن. لەناو دوورگەكانى زرىھەكانى باشووردا، ھۆزە كە زۆر لە پىياوھ پىرەكانى خۆى دەكات كە سەرەوھ بەسەر درەختە بەرزەكانى گوتىزى ھىندا. پاش ئەوھ ھۆزەكە ئەو درەختانە رادەوھشىتى. جا ئەگەر پىرەكان توانىيان خۆيان بگرن و نەكەوھە خوارەوھ لە درەختەكان، مافىيان ھەيە بژىن و بەزىندوويى بىتتەوھ. بەلام ئەگەر لە درەختەكان كەوتنە خوارەوھ، زوو بەزوو ھۆزەكەيان چارىيان دەكات. واتا پىرە لەسەر لەناوئەردىيان دەدات!.

لە پىشەوھ وا دەردەكەوئى كە ئەم رەوشتانە درندانە بن. كەچى لە ژيانى پىشكەوتوانەى خۆيشماندا رەوشتى وامان ھەيە. چونكە وتارىژى لەناو كۆمەلانى گشتىدا، وانا گوتنەوھ. لاسايى كردنەوھى چىرۆك لەناو بەزم گاهەكاندا، ئەمانە ھەموو برىتىن لەو جۆرە تاقىكردنەوانەى كە لە تاقىكردنەوھەكانى خۆگرتن بەسەر دارى گوتىزەوھ دەكەن، كە لە ئەنجامدا بىروباوھرى گشتىيى بىرەدەت بەسەر زىنگكار و، مامۆستاي نووسراودانەر و، لاسايى كەرەدە!!.

جا ئەگەر گوترا: «لە كاركەوتوھ»، ئەوھ وەك پىرەى كوشتنى ئەو كەسە وايە. چونكە پەككەوتنى لە كاركردن، يان دەبىتتە ھۆى ھەژارى ئەو، ياخود دەبىتتە ھۆى ھەناسە ساردى و نەخۆش كەوتنى!.

جەنگىش بۆ سەرركردە وەك درەختى گوتىزى ھىند وايە. ھەرئەوھ كچە جوانەكانىش بۆ پىرە مېتازە داوتىن پىسەكان، وەك تاقىكردنەوھەك وايە بۆ ئەوھى بزانرى ھەرزەكارى يان تىدا ماوھ، ياخود پىربوون و پەكيان كەوتوھ!.

هەندى كۆمەلەيەتى لاوينى بەگەورە دادەنن، ھەندىكىشان پىرى!

چونكە ژيان لەناو جووتيارەكاندا نزيكترە لە سروشتەو، ھيشتا ھىزى لەش بەناوېژى كەرد دادەنرى بۆ پىكخسستنى ئاشنايەتى ناوھند وەچەكانى ئەوان. ھەروەھا لەناو شارەكانيشدا لاوينى بەشتىكى گەورە دادەنرى لە كاتە كورتهكانى شوڤشەكان و ھەلگەرانەو كوتوپرېبەكاندا. چونكە ھەرچى لاوانن باشتەر دەتوانن بەدەنگ ھەراوہ بچن و خويان نامادە بكەن بۆ جەنگ، لە پىرەكان!... چونكە لاوان ھىزى رووت، بەتەواوھتى پيشان دەدەن، واتا نموونەى ھىزى رووتن.

ھەر ئەوانيش كە پشتى ھىزى خاوەن بىروباوہرەكان دەگرن - كە (ھەتلەر) يەكپەكە لەوان - لەوانەى كە ئامانجى بچووك پيشان دەدەن و موژدەى ئاواتى گەورە گەورەيش دەدەن. كەچى بەپىچەوانەى ئەو، ئەو پيشكەوتويىبە خانەدانانەى كە يەجگار كۆزن، بۆ ئەو مل دەننن كە بچنە ژيەر دەسەلاتى پىرەكانەو. چونكە ھەرچى شارەزايى و جىھان بىنيويىبە بەتوانايىبەكى گەورە و بەنرخ دادەنرىن لەناو ئەو خاكانەدا كە لە دەمىكى دوور و درىژەو توشى گۆران نەھاتوون. لە سەردەمى كۆندا چىنيىبەكان ناز و جىيازىكى پر خۆشەويستىيان دەبەخشى بەپىرەكان. ئەوساكە وابو كە: «نەدەبوو پىياويكى سەرسپى لە رىگادا بىنى كەلوپەلى ھەلگرتى!...».

بەلام لە چىنى ئىمپروڤادا، ئەم ھەستە ناسكە كز بوو و بەرەو نەمان دەچى. پىرئىتىش گىروگرفتىكى زۆر بەخۆبەو دەھىنى كە ھەرگىز لە ژمارە نايەن.

لەگەل ئەمەيشدا من لام واىە چارەكردنىيان لە توانايى داىە، بام گرانىش پىك بى. ئەوھندە ھەيە چارەكردنىيان ئەوھى پى دەوئ كە بەباوہر بەخۆكردنپەكەوہ رووہ پروويان بوەستىن. منبش لىرەدا خەرىكى ئەو دەم كە وىنەبەكى تەواو و راست و پەوان بۆ رووہ خۆشەكانى پىرى بكىشم. ئامۆزگارىي خويئندەوارەكانىشم دەكەم كە لىي زارەترەك نەبن! لەمەدا منبش ھەر لەو پزىشكە دەكەم كە نەخۆشبيەكى سامناكى بەنەخۆشەكەى خۆبەوہ دەبىن، كە پىويشتىي بەپارىزگارىبەكى دياردى كراو ھەيە. ئىنجا رووہ پروو پىي دەلئى كە ئەنجامى كەمتەرخەمى دەربارەى خۆى بەچى دەگات. پاش ئەوھيش دەلئى: «بەلام ئەگەر تۆ ئامۆزگارىبەكانى بەجى بەئىنىت و خۆت بپارىزىت، توشى ھىچ ئىش و ئازار و ناخۆشبيەك نايەت!...». لە ھەمووى ناخۆشتر ئەوھىە كە لەشى پىياوى بەسالداچوو زۆرتەر لە بزويئەر (محرك)ى كۆن دەكات. دەتوانئى كار بكات، ئەگەر بىتسو بايەخ بدرئ

بەچارەكردن و پشكنين و تاقىكردنەوہ و چاككردنەوہى. بەلام لەگەل ئەوھيشدا بزويئەرەكە (وہك پىشووئى خۆى) فرمان ناكات. لەبەر ئەوہ نايى زۆر ئەركى بخرىتە سەر. ھەروەھا مرۆفئىش كە گەيشتە تەمەنى خۆى بەگران فرمانى پى دەكرئ.

مەگەر ئەو كەسە زۆر جىياواز بى لە كەسانى تر. وەك (فۆلتىر) كە لە تەمەنى شەست و پىنج سالىدا نووسراوى (كاندىر)ى دانا. وەك (فاگنەر) كە لە تەمەنى شەست و نوو سالىدا «بارسىفال»ى دانا. لە (لاروشفۆكۆ) دەگىرەنەو، گوتويەتى: «پىرى زۆر دارىكى واىە كە رى نادات بەكەس خۆى فرئى بداتە ناو خۆشراپووردنى ھەرزەكارانەوہ. ھەر كەسى قسەى بشكىئى سزاكەى مردن دەبئ!».

دەلدارى لە پىرىدا

يەكەم خۆش رابواردنىك كە پىرى لى بىبەش ھىلراوہتەوہ (دەلدارى) يە. چونكە ئەوانەى گەورەتەمەن، چ ژن بن، چ پىاو، گىيان و ھىز و ھەرەتيان ھەر چۆنىك بى، بەگران ئەوھيان بۆ دەچىتە سەر كە دەلدارىبەكى ھەرزەكارانە لە كانگاي دلئى خۆياندا زىندوو بكەنەوہ. جا ئەگەر دەلدارىبەكى بەرامبەرىت دى لە ناوھند پىياويكى پىر و كچىكى ھەرزەكاردا، ياخود لە ناوھند ژنىكى سەرە و كورپكى لاودا، باوہرپ بى كە ئەو دەلدارىبە بەزۆرى بەسايەى رىزگرتن و بەدلداچوون و خۆنەويستەوہ پىك ھاتوہ. لە چىرۆكەكانى (بەلزاك) يشدا وىنە زۆرە بۆ ئەو دەلدارىبە (جوانەمەرگ)ەى كە پىرەكان تىي دەكەون.

دەبىنىت يەكپەكە لەو گرفتارى دەلدارىبە، ئەوھندە ھۆگرى ئەم كچ و ئەو كچى جەرەزە و بزىو دەبى، لەوانەى كە دەزانن چۆن ھىواى شىتەنە لەناو دلئىدا زىندوو بكەنەوہ، خۆى بەجارتىك سەرگەردان دەكات. كچەكان ئەمەندە سۆزانى و زۆرزانى، وا چەواشەى دەكەن كە بەھوى پارەبەخشىن و ديارى پىشكەش كەردنەوہ بابەتتىكى واىان لى دەكرئ، كە لە كاتى ھەرزەكارىي خۆيدا، ھەر بەسايەى كورپنى و دل كىش كەردنى خۆبەوہ، ئەوھى بۆ دەچووہ سەر! (شاتۆرىيان) يش كە يەجگار شارەزاي ئەم جۆرە ئەرک و ئازارە بوو، نووسراويكى ناوازەى بۆ بەجىھىشتووين كە ناوى «دەلدارى تافى پىرى» يە، ئەم بارەى لە شىتەبەكى زۆر ناشىرىندا پيشان داوہ. دەلدارى تافى پىرى لە شىتەبەكى راست و روئندا پيشان داوہ. كابرارى دەلدار ھەرچەند پىر بوو بەلام دلئى برواى نەداوہ پى لە پىرى خۆى بنئ. خۆشەويستىي پىرەكەى لە شىتەى گروكلپەبەكى دەلدارىي دوورودرىژى پر خەم و خەفتەدا دەرخستوہ كە زالبووہ بەسەر ئەو كابرابەدا. كابرارى پىي ناخۆش بووہ دلئى پىر

دەست قووچاوی و رزدی گەلیک ھۆرن

یەکیک لە بەدی پیرییش ئەوێهە کە خاوەنەکە ی فیری دەست قووچاوی و رزدی دەبێ. ئەمەیش بەزۆری لەوێهە روو دەدات کە پیاوی بەسالددا چوو، پە ی بەو دەبات کە لە تەمەنی پیریدا، بەئاسانی گوزەرانی بۆ ناکرێ، نانی بۆ پەیداناکرێ. ھەرۆھا کاری بەئەرک و ئازاریش لەناوی دەبات. جا لەبەر ئەوێ چنگ دەگرێ بەسەر پارەکانی خۆیدا و، فیل دەکات لە شارەنەوێ پارەکانی خۆیدا، لەم کون و لەو قوژبندا، نەوێ کارەسات رووبدات و لەسەر پارەدا بمێنێ! ئەوێندە ھەبە ترسی دامای لەسەر پارە. یەکەم ھۆ نییە، بۆ دەست کێشانەو لە پارە بەختکردن. تۆ کە چیرۆکە زیندووھە کە «ئۆجینی گرانە» ببینی کە لەلایەن «بەلزاک» ھە دانراو، ئەم راستییەت بۆ دەردەکەوێ: یاخود ھەرۆک نرخ زانی کۆن (لاوێر) دەلێ: «ترسی دەستکورتی نییە کە پیرەکان و لێ دەکات چنگ بەسەر پارەکانیاندا بگرن. چونکە ھی وایان تێدایە ئەمەندە پارە ھەبە کە لە ژمارە نایەت. پاشان چۆن ئەوانە لەو دەترسن خۆیان بێبەش بەتێلنەو لە بەزمورەزم و خۆشیی ژیان و خۆشگوزەرانی، کەچی ھەر بەخۆشی خۆیان دوای ئارەزووی دەست قووچاوی خۆیان دەکەون و، خۆشیان لەو خۆشیانە بێبەش دەھێلنەو!».

لە راستیدا دەست و قووچاوی و رزدی، کردووی خراپ، پیری خۆی دروستیان دەکات. دووریش نییە کە پیرەکان پارەداری بەھۆبەک بزائن بۆ ئەوێ کە ئارەزووی خۆیان داچرکێنەو بەرابووردن، بەشتیکەو کە خۆبانی پێو خەریک دەکەن!.

کاتی کە پیرەکان لاوینی خۆیان لەبەر دەھێتەو!

یەکیک لە دەردەکانی پیرییش ئەوێهە کە «ھەلەکانی مێشک» زۆرتریان لێ دێ. چونکە پیاوی پیر ناتوانێ پە بەبیرە تازەکان ببات و تێیان بگات. ھۆی ئەمەیش ئەوێهە کە ناتوانێ ئەو بێرانە بخاتە مێشکی خۆیو و، بیانکات بە پارچەبەک لە بیروباوەرەکانی خۆی. جا لەبەر ئەوێ ھەر لەسەر ئەو بیروباوەرەنە نوچ دەگرێ کە لە تافی پێگەبشتتیدا چوونەتە مێشکیبەو! ئەمەندەیش لەخۆی بایی دەبێ، و دەزانێ ھەموو گیروگرفتییکی پێ چارە دەکری! کە بیروباوەرەکیشی پێشان بدری، پێچەوانە ھی خۆی بێ، پێی تێکدەچێ! و دەزانێ ئەمیش جۆرە رێزەگرتنیکە. ئیتر ھەموو دەم ئەوێ دووبارە دەکاتەو دەلێ: «ئێمە لە کاتی خۆماندا، ھەرگیز بەرەنگاری کەس نەدەبووین، کە لە خۆمان گەرەتر ببوایە!».

بێ. لە راستیدا دلداری لە تافی پیریدا «سزا» یە کە بەر ئەوانە دەکەوێ کە ھەموو ژبانی خۆیان بەدلداریبەو رابووردووە! بەلام ئەو ژنانە ھی کە لە تافی کچینی خۆیاندا دلداریبیان زۆر کردووە سزاکیان ئەوێهە کە یەکیک لەو ژنانە گوتی لە لاویک بێ چیی پێ دەلێ لەو کاتەدا لە تافی پیری خۆیدا دلداری دەکات: «دەلێن کە کچ بوو یەجگار جوان بوو!».

بێجگە لەوێ باریکی پێچەوانە ھی تریش ھەبە. ئەویش باری زۆر کەسە لەوانە ھی کە پێش ئەمە ھی بگەنە تەمەنی خۆیان دلیان پیر دەبێ: سایان لەبەرئەوێ کە ئالۆش و خرۆشی لەشیان ئەوێندەیان لە دەست نایەت کە ھەست و تاسەیان بخەنە گەر، و اتا گری دلداری لە دلیان بەریدەن. یاخود لەبەر ئەوێ کە ئەمەندە خاوەن ھۆش و پە ی بەکەموکوریی ژبان دەبەن، ئالۆش و خرۆشیان کز دەبێ و ھەست و تاسەبشیان سارد دەبیتەو! دلداریی تافی پیری بەزۆری ھەندێ خۆپەرستی تێدایە، کە لای ھەندێ پیر ئەمەندە زۆر سەری پیاوی لێ سوێدەمێنێ، لە چیرۆکی (ئەفیل) و (یونیس) یشدان ئەمەمان بەتەواوێ بۆ دەردەکەوێ. کابرا ھەموو ژبانی خۆی لەگەڵ ئەو ئافرەتەدا براندەووە. کە دلێ چوو بەئافرەتە کەدا تەمەنی ئافرەتە کە بیست و ھەوت ساڵ بوو. لە کۆل ئافرەتە کە بەش نەبوو، تا ئافرەتە کە وازی لە مێردەکە ھی خۆی ھێنا. کەچی نەیتوانی ماری بکات.

چونکە خۆی ژن دار بوو! ئافرەتە کە خێزانە کە ھی خۆی و مندالەکانی و ھاوڕێکانی و سایە و پایە ھی خۆی بۆ دلێ ئەو بەجێھێشت. ژبانی خۆی بۆ خۆش رابواردنی ئەو و فرمانی ئەو تەرخان کرد. لە دوای دلداریبە کەیشان دۆستایەتیەکی دوورودرێژ ھاتە کایەو. تەنانەت کە پیاو کە تەمەنی گەشتە ھەشتا ساڵی ھەرۆکو جارن ھیچ رۆژیک نەبوو یەکتری نەبین. کاتی کە (یونیس) مەرگ بردیو بۆ خۆی، لەوانە ھی دەیاناسین کەسیک نەماپەو کە بەزەبی بە «ئەفیل» دا نەبیتەو. ئەوان وایان دەزانێ کە ئەو سەرگەردانییە لەناوی دەبات. کەچی ھیچ شتیکی وای رووی نەدا. بەپێچەوانەو، دەموودەست خۆی گرت، پێی تیک نەچوو. ئەمەیش سەبارەت بەو بوو کە پیریە کە ھی ھەر ئەمەندە ھی لە دەست نەھاتبوو کە دلداریبە کە ھی خاوە بکاتەو، سارد بکاتەو، ھەرۆھا ئەو ھەستەیشی پێ نەھیتتیبوو کە بەتازار بزانی! جا ئەم جۆرە خۆپەرستی (سروشی) یە کە زال دەبێ بەسەر پیرەکاندا، دەبیتە ھۆی ئەوێ کە لاوەکان نەیانەوێ دۆستایەتیان لەگەڵدا بگرن. چونکە لاوەکان ئەو گەرگووپیە لە دلێ ئەواندا نابین کە بەگران لەوانە دەوێشیتەو.

ھۆی ئەمەیش ئەوێهە پیرەکان لەبەر ئەوێ تەمەنیان زۆر، تێگەبشتتییکی وایان بۆ پەیدا دەبێ کە لەسەر بنچینە ھی کارەسات و بەسەرھاتی پێشوویان دامەزرێو.

ههروهك ئەوهی لهبیرچوو بیتهوه که باپیری خویشی ههه ئەم قسانه‌ی بهو دهگوت له تافی مندالییدا!». بهم رهنگه کابرای پیره پهکی ئەوهی دهکهوئ که لهگه‌ل کارهسات و رۆژگاردا پروات به‌رپوه. چونکه توانایی ئەوهی نامینێ که خوێ کیش بکاته سه‌ر ئەوهی خوێ خه‌ریک بکات به‌کاره‌ساتی ئەم لاو ئەولای خو به‌وه. ئیتر ده‌ست ده‌کات به‌گه‌یرانه‌وهی چه‌ڕۆکه‌کانی رابوردووی خوێ. ئەمه‌نده‌یان دووباره ده‌کاته‌وه، لاوه‌کانی به‌رده‌می لینی وه‌رس ده‌بن. ئیتر ئەوانیش وایان لێ دێ خو‌بانی لێ دوور ده‌خه‌نه‌وه.

به‌ره‌ل‌لایشی ده‌که‌ن بۆ به‌رده‌ستی ته‌نیایی، که له هه‌موو ده‌ردیکی پیری ناخو‌شته‌!. کاتیکیش که پیره‌پیاو ده‌بینی هاو‌رپۆ و دۆسته هه‌ره‌کو‌نه‌کانی و خزمه هاو‌ده‌مه‌کانی که پیتانه‌وه ر‌اهاتبوو، به‌ک له‌دوای یه‌ک خو‌بانی لێ ده‌شارنه‌وه و، که‌سی وایشی ده‌ست ناکه‌وئ که جیتی ئەوان بگه‌رته‌وه «بیا‌بانی ته‌مه‌ن»ی پێ ته‌نگ ده‌بی و ده‌ست ده‌کات به‌هانه‌دانی مردن که سه‌ری لێ بدات.

پیری به‌لای تو‌لستویه‌وه

(تو‌لستوی)ش له کیشانی وینه‌ی ئافره‌تیکدا هونه‌ری نوواندوووه که نه‌یزانیوه له‌گه‌ل به‌سالداچوویی خو‌یدا پروات به‌رپوه و، به‌پیر پیره‌تیبیه‌وه به‌چی. ده‌لێ: «هینشتا لاشه‌ی کو‌ره‌که‌ی له‌ناو گو‌ره‌که‌یدا ئارامی نه‌گرتبوو، له‌ پیر م‌یرده‌که‌یشی مرد. ئافره‌ته‌که‌ واهه‌ستی به‌خو‌ی کرد، که له‌ نا‌کاو که‌وتووه‌ته‌ باریکی واوه که له‌ بیری جیهان چۆته‌وه. وای لێ هات، بوو به‌ئافره‌تیک بی مه‌به‌س و بی ئامانج. خو‌اردن و خو‌اردنه‌وه و نوس‌تن و دانیشتنی هه‌بوو. به‌لام ژبانی پتوه دیار نه‌بوو. چونکه ژبان هیچ هه‌ستیک له‌ دلیدا نه‌ده‌بزو‌اند! له‌ ژبان هیچی نه‌ده‌ویست سه‌روت نه‌بی. سه‌رو‌تیشی به‌هیچ شتیک ده‌ست نه‌ده‌که‌وت به‌مردن نه‌بی. که‌چی له‌گه‌ل ئەوه‌یشدا ناچار بوو بژی. ناچار بوو زیندو‌یتیبی خو‌یشی به‌کاربه‌یتیبی تا به‌مه‌رگ ده‌گات. پاش ئەوه هه‌رچی له‌ منداله‌ بچکۆله‌کان و پیره په‌که‌که‌وتووه‌که‌انه‌وه رو‌وده‌دات، له‌و‌یشدا ده‌رده‌که‌وت. ئەوه‌نده هه‌بوو له‌مدا به‌ئه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره‌تر ده‌رده‌که‌وت. ئیتر له‌ ژبانیدا ئامانجیکه‌ی ده‌رکه‌وتوو نه‌ما‌بوو که له‌ که‌سانی تر جیای بکاته‌وه. به‌لام وا دیاربوو که خووی دا‌بووه هه‌وه‌س و ئاره‌زووه تاییه‌تیبیه‌کانی خو‌ی. هه‌ستی ده‌کرد به‌خو‌ی ناچاره‌ بخوات و بخواته‌وه، که‌میک بنو، که‌میکیش بیری بکاته‌وه و قسه بکات، هه‌ندی فرمی‌سکیش برپژی، تو‌ژی فه‌رمانیش بکات، جاره ناچاریکیش تو‌وره‌ بی، له‌گه‌ل هه‌ندی کاری تریشدا... ئەمانه‌ی هه‌ر له‌به‌ر ئەوه ده‌کرد که ورگ و هو‌ش

و ده‌ماره‌ میتشک و ماسولکه‌ی هه‌بوو! به‌لام ئافره‌ته‌که‌ ئەمانه‌ی له‌به‌ر ئەوه نه‌ده‌کرد که له‌ ده‌روه هیتزیک هه‌یه و پالی پتوه ده‌نی بیانکات. وه‌ک ئەوانه ئەوانه‌ی نه‌ده‌کرد که له‌ هه‌رده‌تی ژباندان و ئەو ئامانجه پالی پتوه ده‌نان که له‌ پیتاوی گه‌یشتن به‌ودا هه‌موو هیتز و تواناییه‌کی خو‌بان به‌خت بکه‌ن، ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر په‌ی به‌وه‌یش به‌بن.

ئو هه‌ر له‌به‌ر ئەوه قسه‌ی ده‌کرد که هه‌ستی به‌پیتوستیبیه‌کی سه‌رو‌شتیبی ده‌کرد که زمانی خو‌ی بخاته‌کار و سییه‌کانی خو‌یشی به‌جو‌ولینێ... ده‌شگریا وه‌کو مندال. چونکه به‌پیتوستی ده‌زانی فرمی‌سک به‌چاو‌ه‌کانیدا بیته‌ خو‌اره‌وه و ده‌ماره‌ میتشک‌یه‌کانی فرمی‌سکی به‌و فرمی‌سکانه ته‌ر به‌بن.

که‌واته ئامانج و مه‌به‌س بۆ که‌سانی تر که‌ خاوه‌نی هیتز و توانایی خو‌بان بوون، به‌لای ئەوه‌وه هه‌ر ئەوه‌نده بوون که بوو‌بوونه په‌لپ و بیانوویه‌ک بۆ ئەو کرده‌وانه‌ی. دانیشتووانی ماله‌که‌یش په‌بیان پێ برد که وه‌ک له‌ تافی مندالییدا بی وایه. له‌گه‌ل ئەمه‌یشدا که‌سیان ئەوه‌ی نه‌ده‌دا به‌روویدا، له‌جیاتی ئەوه به‌هه‌موو شتویه‌که‌ ده‌یانویست دلی رابگرن. که‌چی ئەوه‌یشیان ده‌ر نه‌ده‌خست که په‌ی به‌وه ده‌به‌ن، مه‌گه‌ر جار به‌جاریک که ئەویش له‌ شتویه‌ی چاو‌تروکاندنیکه‌ به‌رامبه‌ریدا ده‌کرا. ئەم چاو‌تروکاندنانه‌یش واتیه‌کی تریان ده‌به‌خشی.

مه‌به‌سیان ئەوه‌بوو که ئەو ئافره‌ته پیره به‌شی خو‌ی ژبانی دیوه. ئەو که‌سه‌یش که له‌به‌ر چاوی خو‌باندا ده‌بیین، ئەو ئافره‌ته نه‌ما‌وه که له‌وه‌پیش دیوانه و هاو‌ده‌میبیان کردوو‌ه!. ئەوه‌نده هه‌یه، به‌هه‌موو ره‌نگ، ئەو هه‌ر به‌جو‌ریک رۆژی ته‌واو ده‌بی. که‌واته ده‌بی دل‌بان به‌وه خو‌ش بی که هه‌رچی بلێ به‌گو‌تی بکه‌ن، که له‌پیتا و ئەم ئافره‌ته هه‌ناسه سارده‌یشدا خو‌بان بی سه‌روت بکه‌ن، که ئەویش رۆژیک له‌ رۆژان خو‌شه‌ویست بوو لایان. ئەویش وه‌ک ئەوان پر بوو له‌ ژبان. که‌چی ئیم‌رۆیش وای لێ هاتوو، بووه‌ته‌ مرده‌ویه‌کی زیندوو. یاخود زیندوویه‌کی مرده‌وو!.

ئهمه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه که پیری هیتزمان له‌به‌ر ده‌برێ. خو‌شیی ژبانیشمان یه‌ک له‌دوای یه‌ک لێ که‌م ده‌کاته‌وه. گیانمان ده‌گوشی. له‌شمان وشک ده‌کات. جهره‌زه‌یی و دۆستایه‌تیش وای لێ ده‌کات که به‌گران ده‌ستمان بکه‌ون و بو‌مان بچنه‌سه‌ر. ژبانیش وای لێ ده‌کات که وه‌ک «پشوو‌یه‌کی چاو‌ه‌روانی»ی لێ بی، بیری‌کرده‌وه له‌ مردن، پری ده‌کات له‌ تاریک و نووته‌کی!..

خۆ رازاندنەو بەفێلی پیری شارنەو!

هونەری ژيانيش له تەمەنى پيريدا بریتىيە له دوو بەش: بەرەنگارى کردنى ئەنجامە ناخۆشەکانى. تىکۆشینیىش بۆ ئەمەى ژيان بەخۆشییەو بەریتىو، لەگەڵ ئەو هەموو ناھەموارییەشدا کە هەيەتى! مرۆفیش لێردا دەپرسى: بۆچ بەم هوروزمەيشەو کە پیری له لەشى ئیمەى دەکات، ئەم زۆرانبازییە و ئەم ئەنجامى کامەرائییە، بۆ ئیمە ئاسان دەچنە سەر؟... بۆچ پیریىش بریتى نییە لە گەشەکردنیکى سروشتى لەش، کە بەھىچ کلۆجىک ریتی بێ ناگیرى؟ بۆچ مرۆفیش لە پایزى تەمەندا وەک ئەو درەختە نییە کە لە پایزى وەرزی دایە، کە هەر خەریکی ئەو دەبیت گەلاکانى لى نەبیتەو، بەلقەکانیانەو بچینەو. کەچی گێژەلووکەکانى پایز زۆربان بێ ناچى، لە کاتى خۆیاندا هەل دەکەن و گەلاکان هەل دەوێن و، درەختەکەيش بێ بەرگ و ئەوا دەھێلنەو، تا وەک پەیکەریکی رەشى لى دى؟

ئەوئەندە هەبە شارستانىتى و بەسەرھات، هەموو کەسێکیان فێرى ئەو کردوو کە چۆن «رووکەش» ی پیری بەرەنگارى بکەن، بام نەبشتوانن بەسەر پیرییەکە خۆیدا زال بێن. (خۆ رازاندنەو) و (خۆجوان کردن) ییش بەشیکى گەورەن لەم بەرەنگارى کردنەدا. جا لەبەر ئەو کە سەرنج دەدەیت، ئاfrتە پیرەکان زۆرتر خەمى بەرگ و پۆشەنبى خۆیان دەخۆن لە کچە ھەرزەکارەکان. لە وزبەدەرىش متومووروو، و گەوھەرە بریسکەدارەکان دەکەن بەخۆیاندا، بۆ ئەمەى سەرنجى کەسانى تر رابکێشن بۆ ئەوانە و، روویشیان وەرگیژن لەو کەم و کوورپیانەى کە لە لەشیاندا هەن!! بەم رەنگە دەبینن ھەرچى دەبیتە ھۆى گران جوئى کردنەو (لاوینى) لە (پیری)، لە کردەوئى شارستانىتىیە. چونکە سووراو و سپیاو و دەرمانى قژى سەر، کارىکى وا دەکەن کە کچە ھەرزەکارەکان و داپیرەکانیان وەک یەکیان لى بێن. ھەروھە ناخۆشەکانىش لە شىوئى تەندروستەکاندا دەریکەون. کۆگاكانى بەرگ و پۆشەنى و شوپنەکانى لەش جوان کردنىش، ئەمەندە بابەتى تازە دادەھێنن و باو پيشان دەدەن، دەرگای هیوا لە ئاfrتە پیرەکان دەکەنەو.

بێگومان توئیش وات دیتە پیتە چاو، کە هونەرى ھەلبژاردنى جلوبەرگ لە دواى تەمەنىکى دیاردى کراو، روو بۆ ئەو دەکات کە کەموکورپییەکانى لەش بشارنەو. ئەمەيش جۆزیکە لە جۆرەکانى وێژە! روو پۆشیش بریتىیە لە بابەتیکى داھینراوى ناوازە، بۆ شىوئى دەموچاو گۆرپن و پەخش کردنى ئەندىشەى جوانى بەسەر ئاfrتە دەموچاو داپۆشراو کەدا.

ھەروھە ھەموو جۆرە بابەتیکى خۆ رازاندنەو و خۆ جوانکردنىش بریتىن لە روو پۆش و پەردە و تارا بۆ شارنەوئى ئەو ناشرىبىیانەى کە لەسەر دەستى رۆژگاردا پەیدا بوون خۆ دیارە کە ئەمەيش تا ئەندازەیک بەر دەکات.

بەکارھێنانى زانست بۆ گێرانەوئى لاوینى!

بەلام ئاخۆ رۆژتیک لە رۆژان زانست پیتی دەکرى پیری لە لەشمان دوور بخاتەو کە بەم دەردەى نەبات؟... ئایا ئەوئى بۆ دەچیتەسەر کە رۆژتیک لە رۆژان سوپىکى لاوینمان بۆ دروست بکات، کە ھەر کامیکمان خۆى بەئاوئەکەى شوشت، لاوینى سەرلەنوئى بۆ تازە بپیتەو؟... زۆر جاریش ئەمە گوتراو کە تەمەنى مرۆف بەزانىنى رۆژى لەدايکبوونیدا نازانرى بەچوئیتى دەمار و جومگەکانى لەشیدا دەزانرى!... جا لەبەر ئەوئى دوور نییە کە پیاوئىکى پەنجا سالى، لە پیاوئىکى حەفتا سالى زۆرتر پیر بێن. کەواتە بەھىچ کلۆجىک مرۆف ناگێریتەو بۆ تەمەنى لاوینى خۆى، بەتازەکردنەوئى کۆلانەکانى ناو لەشى نەبى لەگەڵ گورج و گوڵ کردنەوئى ئەندامەکانى لە فەرمان بپیندا.

زاناکانى ژيانيش توانیویانە بۆ ھەندى لە گیانلەبەرە ھەرە گەنگەکان ئەم تەمەن تازە کردنەوئى پیک بەپینن. بەپیتی ئەو بەسەرھاتانەى کە روویان داو، رەنگە ئەو بەلامانەو پەسند بێ کە بلتین پیری کۆلانەکانى ناو لەشمان لەوئى پەیدا دەبێ کە ئەو بابەتانەى فری دەدەن دەروە کۆ دەبنەو. کەواتە ئەگەر ئیمە ئەو بابەتە کۆبووانە فری بدەین دەروە لە لەش، واتا کۆلانەکان لەو چەورى و پیسییانەى کە تیباندا کۆبۆتەو پاک بکەینەو، دەتوانین تەمەنى خۆمان درێژ بکەین. ھەندىک رێگایش بەکارھینراو بۆ گێرانەوئى گیانلەبەر بۆ ھەرئەتى ھەرزەکارى، بەھۆى دەرمان دەروادانەو بەھەندىک لە ئەندامەکان، یاخود بەھۆى رشتنى ھەندى ھۆرمۆناتەو لەناو خوئندا. کە سەرنج دراوئى ئەو مشکانەى ئەم کارەیان لەگەلدا کراو، چوونەتەوئى بارى ھەرزەکارى لە ھێز و ھەرەت و چستوچالاكى رەگەزبازیدا، کە تا ماوئى مانگىک درێژەى کیشاو. توانیویشیانە ئەم جۆرە چارەکردنە تا چوار جار دووبارە بکەنەو لەسەر گیانلەبەرئىک، کە ھەرچوار جارە کە ھەر بەم ئەنجامە گەبشتوون، کە بەم ھۆبەوئى توانیویانە تەمەنى تیکرایی مشکىک جار و نیوئىک لە ھى پیتشووئى درێژتر بکەنەو. ئەوئەندە ھەبە ھەرچەند ئەم چارەکردنە دووبارە دەبیتەوئى ماوئەکەئى کورت تری لى دى.

تاقیکردنەوئى پزىشک (فۆر و نۆف) ییش لە ھەموو تاقیکردنەوئى ناسراوئىکان

به‌ناوبانگتره. به‌لام ئه‌و ئه‌نجامانه‌ی که له تاقی کردنه‌وی مرۆفدا بۆی ده‌رکه‌وتن، وه‌ک ئه‌نجامه‌کانی تاقیکردنه‌وی به‌رانه‌کان، رۆشن و راست و ره‌وان نه‌بوون. ئه‌وه‌نده‌هه‌یه ئه‌گه‌ر بزانی هه‌موو مرۆفیک لهم چه‌رخه‌ی ئیمه‌دا ده‌توانی تا ته‌مه‌نیکی هه‌شتا سالیس بژی، به‌مه‌رجی ئاگای له ژبانی خۆی بی که تاسه‌ر له‌سه‌ر پێڤه‌وبه‌یه‌کی ته‌ندروستانه‌ ده‌روات به‌رپه‌وه، ئه‌م جۆره تیکۆشینه‌مان هه‌یج و پوچ بۆ ده‌رده‌که‌وی. ئایا ئیتر له‌مه‌ به‌ولاوه‌ ده‌مانه‌وی بژین؟...

مردن دایه‌نیکه‌ خو‌شه‌ویستی و کار دروستی له‌ خویدا کۆ ده‌کاته‌وه!

مرۆف که گه‌یشه‌ ته‌مه‌نی هه‌شتا سالی، شاره‌زای هه‌موو شتیکی ده‌بی:

(خۆشه‌ویستی) و (نه‌مانی خۆشه‌ویستی). ئاواتی گه‌وره‌یی و، ساردبوونه‌وی ئاواتی گه‌وره‌یی، باوه‌رپه‌یه سه‌رحه‌که‌کان و ئه‌و راستیانه‌ی که راستیان ده‌که‌نه‌وه. ترس له‌ مردنیش، خۆی، له‌وانه‌ نییه‌ که پیاو زاره‌تره‌ک ببژی. چونکه‌ ژبان هه‌ر له‌ فلیمیکی سینه‌ما ده‌کات که هه‌میسه‌ له‌ گه‌ردابی. ئه‌ویش وه‌ک ئه‌و فیلمه‌ وایه‌ که له‌ هه‌ندی سینه‌ماکاندا ده‌بهری، که پێڤه‌وبه‌یه‌که په‌یتا په‌یتا دووباره‌ ده‌بیته‌وه، که ته‌ماشاکه‌ره‌که‌یش هه‌رحه‌ندیکه‌ ئاره‌زوو بکات، مافی هه‌یه‌ له‌ جینگه‌که‌ی خویدا بمیته‌وه. له‌ کۆری رووداویشدا ئه‌مه‌ ده‌رکه‌وتوه، که ته‌ماشاکه‌ره‌که‌ زانی ئه‌و چاوه‌ندانه‌ی دیونی له‌سه‌ر په‌رده‌ی سینه‌ماکه‌ دووباره‌ ده‌بینه‌وه، زۆری پێ ناچێ سینه‌ماکه‌ به‌جی ده‌هێلێ. ژبانیس هه‌ر به‌م جۆره‌یه‌ چونکه‌ کاره‌ساته‌که‌کان هه‌ر سی ساله‌ جارێک دووباره‌ ده‌بینه‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ پیاو لیبان وه‌رس ده‌بی. له‌به‌رئه‌وه‌ زۆری پێ ناچێ ته‌ماشاکه‌ره‌کان، یه‌ک له‌وا‌ی یه‌ک ماله‌که‌ به‌جی ده‌هێلێ!

رۆژتیکیان ده‌سته‌یه‌ک له‌ نووسه‌ران و دانه‌ره‌کانی ئینگلیز کۆبوونه‌وه بو‌رێگرنتی «ه. ج. ویلز» که گه‌یشه‌بووه‌ ته‌مه‌نی حه‌فتا سالی. کاتێ که خۆشی هه‌ستایه‌ سه‌ر پێ قسه‌یان بو‌ بکات گوتی: «به‌م بۆنه‌یه‌وه قسه‌ی دایه‌نه‌که‌ی خۆم بێده‌که‌وتیته‌وه که له‌ کاتی منداڵیما پێ ده‌گوتم: «کاتی نوستن هاتوه‌» له‌گه‌ل ئه‌و ته‌زووه‌دا که ده‌هات به‌له‌شمدا. چونکه‌ منداڵ که کاتی نوستی هات، خوی وایه‌ ده‌ست ده‌کات به‌بیانوو گرتن و، بۆله‌بۆل کردن. که‌چی له‌ کانگای دلی خۆشیدا هه‌ست به‌وه‌ ده‌کات که زۆری پێ ناچێ خه‌و ده‌بیاته‌وه. هه‌روه‌ها پێویستی‌ی به‌سه‌روه‌ت و حه‌سانه‌وه‌ زۆر هه‌یه‌...». پاش ئه‌وه‌ «ویلز» ده‌ستی کردوه‌ به‌قسه‌کردن گوتی:

«مردنی دایه‌نیکه‌ خۆشه‌ویستی و کار دروستی له‌ خویدا کۆ کردۆته‌وه‌ هه‌ر کاتی، کاتی خۆی هات، ده‌مده‌ست تیمان ده‌گه‌یبێتی که کاتی نوستن هاتوه‌. ئیمه‌یش ره‌نگه‌ بیانوو بگرین و بۆله‌بۆلیش بکه‌ین. به‌لام به‌دلتیایه‌به‌که‌وه‌ په‌ی به‌وه‌ ده‌به‌ین که کاتی سه‌روه‌ت هاتوه‌ و ئیمه‌یش له‌ کانگای دل‌مانه‌وه‌ بۆی به‌په‌رۆشه‌وه‌ین!».

خه‌خوازانی نه‌ندروستی له‌ هه‌رزه‌کاریدا ده‌مانپارێزی له‌ کزی له‌ تافی پیریدا

جا ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ بچیته‌ دل‌مانه‌وه‌، به‌بی دل‌ناخۆشییه‌کی زۆر که ماوه‌ی ژبان تا ئه‌ندازه‌یه‌که، ده‌بیته‌ فه‌رمان له‌سه‌ر شامان که به‌ته‌نگ پاراستی ته‌ندروستی خۆمان و بی وه‌ی هۆشی خۆمانه‌وه‌ بین تا ده‌گه‌ینه‌ ئه‌و په‌ری ژبان ئه‌مه‌یش کارێکی وایه‌ که به‌ته‌واوه‌تی پیمان ده‌چیته‌ سه‌ر. چونکه‌ ئه‌مه‌ پێویست نییه‌ که پیری بنوسی به‌و باره‌ ناخۆشانه‌وه‌ که له‌مه‌وپێش ناومان بردن. چونکه‌ گه‌لێک گیانه‌به‌ری وا هه‌بووه‌ که بی ئه‌مه‌ی گۆرانێکی ته‌واو به‌سه‌ر له‌شی سروشتیدا هاتبی، له‌ ژبانوه‌ په‌رپه‌ته‌وه‌ بو‌ مردن. له‌مه‌یشدا هه‌یج گوماتیکی نییه‌ که ئه‌و له‌ش‌ه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی به‌ته‌نگ په‌روه‌رده‌کردن و مه‌شق پێ کردنیه‌وه‌ بی، هه‌تا ده‌میکی دوورودرێژ نه‌رمونیای خۆی و گه‌شی و خۆشی خۆی ده‌پارێزی. که‌واته‌ رازی ئه‌مه‌ له‌وه‌دایه‌ که مرۆف به‌ته‌نگ خۆیه‌وه‌ بی و که‌مه‌ترخه‌می له‌گه‌ل له‌ش و هۆشی خۆشییدا نه‌کات. چونکه‌ مه‌شقکردن و په‌روه‌رده‌کردن و رێکوپێکی له‌ ژبیدا ده‌بینه‌ په‌یدا‌بوونی ئه‌نجامی یه‌جگار نایاب و ناوازه‌ که هه‌ر به‌بیردا نایه‌ن. گه‌لێک پیاوانی وا هه‌ن که له‌ ته‌مه‌نی حه‌فتا سالیان، که‌چی له‌گه‌ل زۆرانبا‌زی و تیرته‌ندازی و مه‌له‌کردن و یاری (ته‌نس) دا خه‌ریکن!... ئه‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه‌ که ئه‌وانه‌ ئه‌مه‌نده‌ خاوه‌ن تێگه‌یشتن بوون، ئه‌و وه‌رز‌ه‌ی پێیان خۆش بووه‌ بیکه‌ن، له‌ شتیه‌یه‌کی رێکوپێکدا هه‌تا دو‌اهه‌ناسه‌یان کردوویانه‌ و، ده‌ست به‌رداری نه‌بوون. هه‌روه‌ها له‌به‌ر ئه‌وه‌یش نه‌یانکردووه‌ که ئاره‌زوویه‌کی ده‌مه‌می خۆبانی پێ بشکێن. جا ئه‌گه‌ر پیری ده‌ستی به‌هاتن کرد، رێگا پێگرنتی له‌ تواناییدا نییه‌. که‌چی پیاو ئاره‌زووی ئه‌وه‌ ده‌کات، پێ له‌وه‌ نه‌نی که پیری مافی زالبوونی هه‌یه‌ به‌سه‌ر له‌شیدا. له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشدا ئه‌م پێ لێتانه‌ زۆر گران پێک دێ. جا له‌م بابه‌ته‌یشه‌وه (مۆنتین) ده‌لی: «هه‌یج له‌وه‌ ئاسانه‌تر نییه‌ که پیاو دهد‌ر و نه‌خۆشییه‌کانی مرۆف درێژه‌ پێ بدات. ئه‌مه‌یش به‌و جۆره‌ پێک دێ که له‌وه‌ نه‌خۆشی و دهد‌رانه‌ بی دهنگ بی و ماوه‌ی په‌رسه‌ندنیان بدات. ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ من درێژبوونه‌وی پیریم پێ خۆشتره‌ له‌وه‌ که له‌ پێش کاتی خویدا، به‌هۆی دهد‌ر و نه‌خۆشییه‌وه‌ پیر بيم!».

دلداری پیران شوریهی تیدا نییه!

جا ههروهک پیتویسته مرۆف زوو خۆی نه داته دهست تیکچوونی له شهوه، ههروهها له سه ریشی پیتویسته که به رهنگاری تیکچوونی ههستی خۆشی بکات. چونکه دلش وهک لهش وایه، پیتویستی به پهروه دهکردن و وهرزشکردنی خۆی ههیه. ئەمهیش شتیکی سروشتیه که ورباگردنه وهی ههست و تاسه به دهست مرۆفه که خۆی نییه. به لام ئەمه به بۆچ له مرۆف داوا بکری که ئەو ههست و تاسانهی خۆشیهی پێ دهگه یین، خۆی لێیان بیههش بهیلتیهوه، ههه له بهر ئەو بیانوهی که به سالداچوه؟... که ئەو بتوانی ئەو ههست و تاسانه پر به دل به کاربهینتی بۆچ ئەو نه کات؟... له راستیدا شوهریهی بۆ ئەو پیرانهیه که پیری خۆیان له بهر دهچیتهوه و، دهست دهکهن به تووره و ترویی و، کاری ناشیانه دهکهن. به لام بۆ وینه نهگه پیره مێردیک و پیریتیک دلداری بکهن له گه له یه کتردا، نهگه ههه که سه یان لهوی تردا ئەو کردهوه و کارانه بیینی که هه موو ده مێک له تافی هه رزه کاری خۆیدا به دلیدا چوون، هیچ شوهریهیه که له مه دا نییه. چونکه به زه یی پیداهاتنهوه و دل راگرتن و خۆشه یستی و به دلداچوون بۆ هه موو ته مه نیک ده شین، فیران به سه ر دریتی و کورتی ته مه نه وه نییه. ته نه ات ئەمهیش زۆر روو ده دات که له دوای ههست و تاسه ی پر گپ و کلپه ی هه رزه کاریه وه، که بکوژیته وه، خۆشه یستی هه کی پاک و بی گه ردی بی مه به سی جوانی له جی ده رکه وئ. ئینجا له گه ل کزیی ئالۆشی له شدا، هه موو سه رکیشیه کی ههست و تاسه بی به هه لم و بچیت به ئاسماندا.

ههروهها له گه ل کوژانه وهی هه رزه کاریشدا هه موو جوړه به ربه رکانی و رقه به ریه کیش بکوژیته وه. ئینجا له گه ل دامرکاندنه وهی هیزی له شدا، تووره و ترویی داهم رکیتنه وه. ئەوسا که ییش له سه ر که لاوهی هه رزه کاری پر گیه ژه لووکه ی ههست و تاسه، تاسه یه کی دلداری مه ند و له سه رخۆ داهم زری له ناو ژن و پیاویکی پیردا!...

ئهم دلداریه ییش ههه لهو رووباره دهکات که کاتی له سه رچاوه که ی خۆی دیته دهروه، به سه ر که له به رده ناقلاکاندا به ته ووژمه وه تیده په ری و، هاژه هاژ دهکات. به لام هه رچه ند له ئاوریه ژه که ی خۆی نزیک ده بیته وه که بریتیه ناو زریه وه تا دیت ئاوه که ی روونتر ده بیته وه، به مه ندی و له سه رخۆبی تریشه وه دهروات به رتیه، تا وای لێ دی وینه ی دره خته کانی ئەمه بهر و ئەوبه ری رووباره که له گه ل ئەو ئەسته رانه ییشدا که ناو جه رگی ئاسمانیان به شه و پازاندۆته وه، له رووی ئاوه که ییدا ده رکه ون! له دلداری پیره کانی شدا

وهک دلداری لاوه کان، راستی و گرفتاری هه یه. چونکه پاکی دۆستایه تی و گر و گلپه ی سۆزی ئەقینی هه رزه کارانه ی تیدا کو ده بیته وه. (فیکتور هیگۆ) له نووسینی تیدا ده لێ: «که چاوی کهوت به (مادام ریکامییه) و (شاتۆ بریان)، وهک دوو دلدار به یه ک ده گه یشتن. که چی یه کیکیان کویر و، ئەوه ی تریشیان په ک کهوته و، هه ر دوو کیشیان پیر بووبون، ناگر له دلی بهر بوو!...

«مسیۆ دی شاتۆ بریان» له کاتی سییه می پاش نیوه رۆی هه موو رۆژیکدا هه لده گیرا و ده برایه ته نشت پیخه فه که ی (مادام ریکامییه) وه. به راستی به یه ک گه یشتنه که یان کاری له دلی پیاو ده کرد!... ئەو ئافره ته ی که هه رچه ندی ده کرد چاوی نه یده بیینی، دهستی خۆی دریت ده کرد بۆ ئەو پیاهوی که توانایی ئەوه ی نه ما بوو ههست به هیچ بکات. دهستی یه کتریان ده گوسی!... ئای خودایه هه رخۆت ده زانیت چی ده که ییت! ئەو دووانه هه ر دوو کیان نزیک به مه رگ بووبونه وه. که چی هه ر دوو کیشیان هه تا ئەو ده مه، خۆشه یستی هه کی ناوازه، یه کتریان خۆش ده ویت!».

«دزاییلی» ش هه موو ئیوارانیک به زۆر خۆی کیش ده کرد بۆ ناو کوپورنه وه کان. هه موویشی ههه بۆ ئەوه بوو که چاویک بخشیتنی به «لیدی براد فۆرد» دا... بیگومان ئەو ئافره ته بووبوه هۆی په یدا بوونی هه ندی نازار بۆ ئەو، که چی له گه ل ئەوه ییشدا ئەمه نده بۆی سووتابوو، هه رچه ندی ده کرد له دهست ئەو خۆشه یستی پرگاری نه ده بوو!... بۆ ژنانیش وا هه لده گری که په ری رووی خۆیان بۆ بزواندی ئاره زووی مێرده پیره کانی خۆیان به کار به یین. ئەویش بۆ ئەمه ی که رۆژه کانی دوایی ئەو پیرانه پر بکهن له ههست و تاسه ی هه رزه کارانه ی خۆش و به جۆش. گه لیک ژیا نی پر ههست و تاسه ی وایش هه بوون که وا ده زانرا هه تاسه ر له ناوچوون و نه ماون. که چی کاتیک ده زانرا له پر گپ و کلپه، یان بلتیه یان ده سه ند و سه ری پیاویان ده هینایه سه رسورمان!...

ئوه نده هه یه ژیا نی ههست و تاسه، ههه له ته زووه کانی دلداری پیک نایهت. چونکه خۆشه یستی پیره مێرد به رامبه ر کوپه کانی خۆی و نه وه کانی خۆی جاری وا هه یه هه موو لایه کی ههست و تاسه کانی ده گریته وه. چونکه ئەو به وه چاوی زۆر ده گه شیتنه وه که کوپه کان و کچه کانی خۆی بیینی ریگا ده که نه وه بۆ ژیا نی خۆیان. له راستیدا ئیمه ئەوسا که وامان لێ دی: که له خۆش راواردنیا خۆشی وه رده گرین، که به دلته نگیان نازار به دلتمان ده گات. که ئەوان خۆشه یستی دنوتین، ئیمه ییش دلتمان ده بزوی به و

خۆشەوېستىيە. ھەرچەند خەباتىش دەكەن و زۆرانبازش دەكەن، ئىمەيش ھاوبەشيان دەكەين.

جا ئىمە چۆن دەبى خۆمان وا بېتتە پېش چاۋ كە لە ژيان دەرىپەرتراوين، كاتى كە ئەوان دەبىن ھەر كاروبارەكەى خۆمان ھەلەدەسورپىن لە ژياندا؟... كە ئەوان لە كامەرانىداين، چۆن دەبى ئىمە لە ھەناسەساردېدا بىن؟... جا ئەگەر ژيان بەھۆى پېرى خۆمانەو ەى لى ھاتى كە نەتوانى خۆشېيە گەورەكانى خۆمان پى بېەخشى ئايا ھېچ خۆشېيەك لەو خۆشېيە گەورەتر ھەيە كە دەروونى مندالەكانى خۆمان پى لە كامەرانى بکەين؟...

باپىرەكانىش رەوشتيان وايە كە لەگەل نەوہەكانىاندا باشتىرىك دەكەون تا كورەكانيان. ئەمەيش سەبارەت بەوہيە كە ھەر كاتى پىرەمىرد وازى لە ژيانى پى چستوچالاكى ھىنا، خۆش رابوردنى تافى مندالى بۆ دەگەرتتەو لەگەل ئەو ژيانەدا كە دوورە لە لى پرسىنەوہ جا لەبەرئەوہ لە مندال نىكتىر دەبىتتەوہ تا لە گەورە، تەنەت لە ھىز و ھەرەتېشدا. چونكە ئەو لە راستىدا ناتوانى لەگەل كورەكەى خۆيدا ھەرا بكات. بەلام دەتوانى بەپەلەقاژى بەتەنشت نەوہەكەى خۆيەوہ ھەنگاۋ بەھوتېژى. چونكە لە راستىدا ھەنگاۋەكانى دواىشمان ھەر بەچەشنى ھەنگاۋەكانى سەرەتايان كار لە دلەمان دەكەن!...

ئىگەشتوويى پىرەكان لاۋەكان كىش دەكات بۆ خۆى!

ھەرۋەھا پىتويست نىيە پىرەمىرد ئازارى تەنبايى بچىژى. مەگەر پىاۋىكى وا بىن كە ھەر خەمى خۆى بخوات، خەمى كەسى تر نەخوات.

ياخود دەس قوۋچاۋ بىت. يان سەھندە و زەبر بەدەست بىن، ھەر بىھوئى زۆر لە كەسانى تر بكات. ياخود ھۆش سووك و رىژگاۋ بىن، مېشكى تىكچوو بىن. بەلام ئەگەر ھاتو چوو بەگژ كەموكوربىھەكانى پىرىدا، لە دللى خۆشېدا بىرىدا كە بەخشندە و گيان سووك و ملكەچ و نەرمونىيان و خۆش روو بىن بىگومان لاۋەكان كىش دەكات بۆ لاي خۆى و، ئەوانىش خۆيان دەكوتن بۆ لاي ئەو تا خۆيان خۆشەوېست بکەن. ھەرۋەھا بەپەرۋشى ئەوہىشەوہ دەبن كە لە شارەزايى ئەو كەلك وەرېگرن ئەگەر ئەو گىرورگفتەيش كە خۆى پىتوہ خەرىك دەكات زال بىن بەسەرىدا واى لى دى كە بەسەرھاتەكانى خۆى بۆ لاۋەكان بگىرتتەوہ، بىن ئەمەى لە ئەندازەى گەرموگورى سروسى لاۋەكان تىپەر بكات، ياخود خۆى لى بشارىتتەوہ. چونكە تاقى كورنەوہكان وامن بۆ دەردەخەن، كە ھەموو دل گەرمى و خۆين گەرمىيەك برىتى نىيە لە بابەتېكى نەنگەوېستى پىروپوچ. ئەوہندە ھەيە،

بەتەنشت خۆين گەرمىيەكەمانەوہ، پىتويستىمان بەئارام گرتن ھەيە لە سەرچاۋەروانى كورنى ئەو ئەنجامانى كە لە وشە زلە بۆشەكانەوہ پىدا نابن، بەلام لەو كار و فەرمانانەوہ پىدا دەبن كە رەنجىان تىدا دراوہ، لەگەل ئازابەتېيەكى بى ئەندازەدا كە نوتىراوہ. لاۋەكانىش بەپەرۋشەوہ ئەم جۆرە وانايانە وەرەگرن بەمەرجى لەو پىاۋانەوہ وەريان بگرن كە لى ھاتوبىن و ھەلېش بگرن كە بىنە سەرچاۋەى سروس و زانست. منىش وا راھاتووم كە ھەموو سالىك لە ناوہراستى مانگى بەفرانبار (كانوونى يەكەم) دا گەشت بکەم بۆ لىۋارى بانەرزەكەى «لاتىرى»، بۆ ئەمەى سەر لە مانگىكى بچووك بەدەم كە لە مالەكانى جووتىارەكانى سەردەمى رۆمىيەكان دەكات، كە لەوئىدا (مىسۆگابرىيل ھانتو) دەئى، كە ئىستايش لە لاۋەكان گورجىر سەردەكەوئى بەسەر لاپالە سەختەكەى بانەكەدا. كە لە دلتەرى و پەي بەشت بردنىشدا كۆن و تازەى لە خۆيدا كۆكردۆتەوہ. جا لەو كاتەدا كە ئەم قسانەى بۆ دەكردم، زۆر شادمانم دەدى. گوتى: «وا ھەندى جۆرى چارەكورنى كاروبارت پىشكەش دەكەم. ھەرچەند پىتويستىت بەپرسەكردن و دلەدانەوہ بوو بەكارىان بەتتە. ئەم واتانە سووك و ساكارن، كارىگەرىش. گوتى بگەر ئەمەتان: «ھەموو گىرورگفتىكىش دەتوانى چارەبكرى. ھېچ كەسېكىش نىيە كە لە ھەموو شتىك تى بگات. ئەگەر ھەموو كەسېكىش لەوہ ئاگادار بووايە كە ھەموو كەسېك چى بەپەكتر دەلېن، كەس لە جىھاندا كەسى تى نەدەداندا!...». جا ئەم قسەى دوايىيە ئەمەندە تىگەبىشتووانەيە، لە وانەيە كە زۆرىيە بەند و باوہ ناخۆشەكان لە بەدى و زىانەكانيان جوئى بكاتەوہ!.

پاش ئەوہ دۆستە پىرەكەم دەستى كورەوہ بەئامۆزگاربىھەكانى خۆى. گوتى:

«بىجگە لەوہ پىتويستە لە پىش ھەموو شتىكدا ترست لە ھېچ نەبىن. چونكە ئەو دوزمەنى ناچارت دەكات بكىشېتتە دواوہ، ئەوئىش لەوتەدا لە تۆ دەترسېت!». تا بەم رەنگە خۆئىندەنەوہى مېژوو لەگەل كارەساتى دووردرېژى تەمەنى درېژىدا، پىتەوہ ئەم پىاۋە پىرىيان فېرى ئەوہ كوردبوو كە باوہرى بەخۆى بىن، كە مەند و زىنگ و لەسەرخۆ بىن. نەك ھەناسە سارد و كەمتەرخەم بىن. منىش كە لە تەمەنى ھەشتا و پىنج سالىدا دىم، تەماشام دەكرد رەنگرېژى دوارۆژ دەكات. بىرى لەوہئىش دەكردەوہ كە چەند گەشتىكى دووردرېژ بكات. بىجگە لەوہ ساختمانىش دروست بكات ئىنجا دەست بكات بەكشتوكالېش! ئەو لەوہدا ھەر لە (مارىشال لىوتى) ى دەكرد، كە كاتى لە رىكخستى نوتىگاي خاكە ئاۋەدان كراۋەكان (مستعمرات) بووہو گوتى: «ئەى ئىستا چى بکەم؟».

منیش که پیم گوت: «فهرمانره وایی زوری پی ناچی، کاریکی بو ددوژیتته وه تا که لکی لی وهر بگری».

قیژاندی گوتی: «به لآم کهی؟ من بهم زووانه ته مه نم ده گاته هه شتا و بهک سال. جا له بهر نه وه پیوسته هه تا زوه بمخه نه سهر نه و کاره تازه به». ئا نه مه به ره وشتی راست و دروست. چونکه «پیری» بریتیه له «ههست کردن» به درهنگی کات، به ههل له دست ده چون به دادانه وهی په رده له سهر کار و فرمان، تا ته ختی به زمگاه به جی بهیتری بو بهری تازه!. بیگومان و ره بهردان و سهر دانه واندنی گیان، نهک تیکچوونی لهش و پرست بران، به لایه کی هه ره بهد و ناخوشی (پیری) داده نرین. نه وهنده هه به له توانا ییماندا هه به به ره نگاری نه م و ره بهردان و سهر دانه واندنی گیانه مان بکه یین. ته نانه ت نه م به ره نگاری کرده پیوستیسه له سهر مان بیکه یین. جا نه گهر بیتو مرؤف هوئی و بدوژیتته وه که وای لی بکات به ته نگ ژبانی خو به وه بی، پیری درهنگ ده گاته سهری، به سستی لپی دیتته پیته وه. رهنگه وایش بیتته میتشکه وه، که ژبانی بی نارام و، وروژانی ههست و تاسه به توندوتیژی و، خه بات کردن و، خوتندن و، لیکوژینه وهی هه تا هه تایی، ده بنه هوئی تیکچوونی لهش و پرست بران و په ککه وتنی مرؤف. که چی راستیه کهی پیچه وانهی نه م باوه په به.

چونکه (کلیمه نسو) و (گلاستون) هه ردو وکیان نه مه نده زیندو ویتیه کهی سهر سو رهینه بران تیدابوو، له پاش ته مه نی هه شتا سالیس، هه ره که یان توانی بی به سهره کی کار به ده ستانی خاکیکی گه وره و به چنگ وهک (فه ره نسه) و (به ریتانیا)! چونکه له راستیدا «پیری» هه ره به خوویه کی خراب داده نرین، که پیاو یکی خاوه ن کار و فرمانی زور دهستی ناپه رژی به کاری بهی نی و مه شقی له سهر بکات!... به لآم چون نه مه بو پیاو ده لوی که هه موو دم بتوانی کاریکی و بدوژیتته وه بو خوئی، که خوئی پیوه خه ریک بکات؟! نهی نه وه نیبه به سالدا چوه کان، هه تا پیرین به ره نج و کویره وه ره به کی زوره وه نه بی، فرمانیان ده ست ناکه وی؟!... ئایا نه مه ییش به کاریکی ژیرانه داده نرین، هه رچی کار و فرمانی فرمانره وایی و نه ته وه بی هه به بو پیره کان به ره لآ بگری، چون ئاره زوو ده کهی بیانه به پیوه؟!... له راستیدا پیره کان له زور جاردا سهر کرده به کی سهر که وتوانه، له لاهه کان باشتر هه لده سوو رین. باشتر له وان به سهر نه و سهر کرده به تیه دا زال ده بن. هه ردو و لای جهنگا وه ریش، له سالی ۱۹۱۴ د، سهر کرده ی له شکره کانیان ده خسته ژیر چنگی سهر یازه به سالدا چوه کانه وه.

زرننگاره کانی کاروباری ده ره وه و، پزیشکه کانیش که پیر ده بت، به جو ریکی تیکرایی، له زرننگار و پزیشکه لاهه کان شاره زاتر و ژیرتر ده ره چن. نه وانه ئالوش و خرؤشی هه ره کارانه له خسته یان نابات. جا له بهر نه وه ده توانن بیرو باوه و برپاره کانی خو بان به وردی و له سهر خو وه بدن. (شیشرون) ییش هه ره له کونه وه گوتو به تی: «هه رچی کاریکی گه وره هه به به سایه ی هیزی لهش و گورج بزوتنه وه وه رانا په رینری. له راستیدا به هوئی راویژ کردن و ده سه لاتداری و تیگه یشتو و بیبه کی پیگه یشتو وانه وه پیک ده هینرین. نه مانه ییش له و ناز و جیازه ناوازانن که بهر پیره کان که وتوون. نهک وهک به بیراندا دی، پیره کان له سهر نه و ناز و جیازانه دامابن!».

رینگای پیری به کی پر له کامه رانی

دوو رینگا هه ن که پیری ده بنه سهر تافیتیکی پر خوئی و کامه رانی به که میان نه وه تا: مرؤف خوئی نه دات به ده ست پیری به وه. نه م رینگا یه ش نه و که سانه ده یگرن که هه را کردن له ده ست پیریان پی باشتره به هوئی خو ماندو و کردن به کار و فه رمانه وه. نه مه ییش هه ره نه و نه نجامه به که (گوته) پی گه یشتو وه، له چیرۆکه هونرا وه که ییدا که له بابه ت پر و پوچی به کهی (فاوست) وه داینا وه چونکه نه م پیاهه پیره ی که توانی خوئی بکاته وه به لاهه، زوری پی نه چوو، دلداری و ئاواتی گه وره بی فریوبان دا. پاشان ههستی به خوئی کرد، که به خو رایی خوئی ماندو و ده کات بو ده ست که وتنی کامه رانی، له رینگای په لاماردانی به زموره می هه ره کارانه وه هیچ شتیکیش له گه رداوی نه م ره نه ره وایی و هه ناسه ساردیبه رزگاری نه کرد، کار و فه رمان نه بی!... نه و هه رچه نده کو تریایی داهاتبوو، نزیکه مردنیش بوو بو وه وه، به لآم خوئی هاویشته ناو نه و فه رمانه وه که گو میکی پر له زونگاوی بو گه ن وشک بکاته وه و، بی شیکان به زه و بیبه کی پر له وه بو چهراندنی مه رومالات. ئا به م ره نگه کابرای پیره خوئی فرمان کردنی چیتت و، به ئازاد ییشه وه خوئی کامه ران کرد، پیش نه مه ی بمری. کاتی که «میگستوفلیس» یاخود (شه یتان) ییش خوئی ئاماده کرد نه و گیانه داگیر بکات که (فاوست) پی فرؤشتبوو، فریشته کان هاتنه خاوه وه بو نه مه ی نه م به شه زیندو وهی که له پیاهه سهر گه ردانه ما بو وه وه، هه لیگرن و بیبه ن بو ئاسمان. نه م به شه ییش نه و به شه بوو که هه رگیز باوه رپی خوئی ون نه کرد بوو به وهی که فه رمانیش کاری خوئی ده کات. جا له بهر نه م باوه رپیبه ی پاداشتی (فاوست) وا درایه وه، که په شیمان بوو نه وه کهی بو په سند بگری و، له ده ست سزایش رزگار بگری.

رینگای دووه‌میش بۆ پیرییه‌کی سه‌رکه‌وتوانه‌ی پر له کامه‌رانی ئه‌وه‌یه که مرۆف به‌دل خوشیی و بێ دهنگییه‌که‌وه بچی به‌پیر گه‌شه‌کردنی ته‌مه‌نه‌وه. که به‌هۆی ئه‌وه‌وه کامه‌ران ده‌بێ. چونکه پێ له‌وه ده‌نی که تافی خه‌بات کردن و زۆرانبازی، له‌ خۆی به‌سه‌رچووه. که ئه‌ویش به‌شی خۆی خه‌باتی کردووه و ره‌نج و کویره‌وه‌ری تووش هاتووه، ئیستاکه‌یش کاتی ئه‌وه هاتووه که له‌سایه‌ی مه‌رگه‌وه بکه‌وتته سه‌روت و حه‌سانه‌وه‌وه، جا له‌به‌رئه‌وه، ئیتر له‌وه به‌ولاوه ئه‌وه‌ی پێ ناوی که تالی ئه‌رک و نازاری خه‌بات کردن و سه‌رکیشیی به‌ختی خۆی بچیتژی.

له (سۆفۆکل) ده‌گێرنه‌وه، که له کاتی پیرییدا لیبی پرسراوه:

«ناخۆ ئیستایش ئاره‌زووی به‌زم و په‌زمی دل‌داری ده‌کات یان نا؟». ئه‌ویش پیتی گوتوون: «خوداکان له‌وه‌م بیاریزن! من تازه خۆم له‌ ده‌ست دل‌داری رزگار کردووه. هه‌روه‌ک خۆم له‌ ده‌ست گه‌وره‌یه‌کی دل‌ره‌قی درنده رزگار کردبێ وایه!...». منیش گه‌لیک پیری و ده‌ناسم که هه‌ر له‌ شیتوتیتی دل‌داری خۆیان رزگار نه‌کردووه، هه‌روه‌ها له‌ لی پرسینه‌وه‌کانی دوا‌رۆژیش باری خۆیان سووک کردووه. که چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا چاویان به‌هه‌رزه‌کاره‌کان هه‌ل نه‌هیتاوه. له‌ جیاتی ئه‌وه به‌زییانیان به‌لاوه‌کاندا هاتوته‌وه که زووبه‌زوو ده‌که‌ونه گێژاوی ئه‌و زبانه‌ی ژبانه‌وه که به‌توندوتیژی و هاژه‌هاژه‌وه گیل ده‌خۆن. جا وینه‌ی ئه‌م جوژه پیرانه خوشییه‌کی یه‌جگار ده‌چیتن له‌و بابته‌ی خۆش راباردنانه‌ی که بۆیان ماونه‌ته‌وه له‌ پاش ئه‌وه‌ی که به‌خۆشی خۆیان له‌ هه‌ندیک له‌و خۆش راباردنانه‌ وازیان هیناوه. جا ئه‌م جوژه پیرانه، په‌ی به‌وه‌یش ده‌به‌ن که ئامۆژگاری کردن که‌لکیک نابه‌خشێ. له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌مانه هه‌ر ئه‌وه‌یان پێ باشتره که هه‌ر که‌سه به‌رئه‌للا بکه‌ن به‌ژیانی خۆیه‌وه: چۆنی پێ خوشه‌ بژی و، ژبانی خۆشی ئاراسته‌ بکات. جا له‌به‌ر ئه‌مه‌یه که ئیمه به‌خوشییه‌که‌وه گوێ له‌ بیره‌وه‌ری ئه‌و پیرانه ده‌گیرن. چونکه به‌توانج و پلار سه‌رکویرمان ناکه‌ن. کاتیکیش که گیروگرفت په‌یدا ده‌بێ.

ته‌نگوچه‌له‌مه‌مان لی روو ده‌دات، په‌نا ده‌به‌ینه‌وه به‌ر ئه‌وان تا لیبیان بخوازین بگه‌رینه‌وه سه‌ر ته‌ختی پیشه‌وایی و سه‌رکرده‌یی خۆیان، که هه‌ر له‌و کاته‌یشدا دل‌نیابن له‌وه‌ی که ئه‌وانه هه‌رگیز ئه‌م هه‌له بۆ که‌لکی ناپوخته‌ی خۆیان به‌کارناهیین. چونکه ده‌ره‌سته‌ی ئه‌وه نین که بینه‌وه به‌خواه‌ن هیتز و ده‌سه‌لات.

رینگای پیرییه‌کی پر له سه‌رگه‌ردانی!

ئه‌وه‌نده هه‌یه به‌رامبه‌ر به‌هه‌ردوو رینگاکه‌ی که بۆ پیرییه‌کی پر له کامه‌رانیمان ده‌به‌ن، چه‌ند رینگایه‌کیش هه‌ن که بۆ پیرییه‌کی پر له سه‌رگه‌ردانی و هه‌ناسه‌ساردیمان ده‌به‌ن. له هه‌موو رینگاکانیخ خراپتر ئه‌وه‌یه که پیره‌که هه‌ر خه‌ریکی ئه‌وه بێ، بابته‌ی وای ده‌ست بکه‌وێ، که ده‌ست که‌وتنی هه‌رگیز سه‌رنه‌گرێ! گه‌لیک پیاوانی خاوه‌ن کار و فه‌رمانیش هه‌ن، که پیره‌وون واز له هیتز به‌شیکه‌ی هیتز و ده‌سه‌لاتی خۆیان ناهیین. له جیاتی ئه‌وه کوره‌کانی خۆیان ده‌که‌ن به‌به‌نده و ده‌یانچه‌وسینه‌وه و، چنگیش ده‌گرن به‌سه‌ر ژبانیاندا. که چی ئه‌گه‌ر تینگه‌یشتووپی خۆیان به‌کاربه‌یتنايه و، ئه‌و کورانه‌ی خۆیان بکرده‌یه به‌هاوکاری خۆیان له‌وانه بوو، خۆشه‌ویستی ئه‌و کورانه‌یان کیش بکرده‌یه بۆ خۆیان و، به‌رپه‌رگرتیشیان شادمان ببوونایه. هه‌روه‌ها ئه‌مه‌یش زۆر ده‌بینین که باوکه‌کان له تافی پیریاندا ده‌ست قووچاو ده‌بن به‌رامبه‌ر کوره‌کانیان و، ناچاریشیان ده‌که‌ن ژبانیکی بژین که پر بێ له به‌ند و کوته و دیلی. هه‌موویشی هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی خۆشی له شتی و بچیتژن، که رینگایان نییه له‌و تافی پیریاندا خۆشی لی وه‌رگرن! هه‌روه‌ها پیرانی وایش ده‌بینین که ئاواتی گه‌وره‌ییان له پیرییدا ده‌گۆرێ و ده‌بیتته چاوبرسیتی، که له برانه‌وه‌ی ژبانیاندا ژه‌هری به‌ره‌ره‌کانی و وه‌رس بوونی لی ده‌وه‌شیتته‌وه!... جا له‌مه‌وه تیده‌گه‌ین که هونه‌ری ژبانی تافی پیری ئه‌و هونه‌ره‌یش ده‌گریتته‌وه که رپه‌زگرتن و باوه‌ر پێ کردنی رۆله‌کانی به‌ره‌ی تازه ده‌ست بخات بۆ خۆی.

تاكو پیره‌که‌یان وایته پیتش چاو که یارمه‌تی ده‌ریانه، نه‌ک به‌ره‌هه‌ستیکه و که‌وتوته به‌ر ریبیان، که رزگارکه‌ریانه، نه‌ک به‌ره‌ره‌کانیبیان له‌گه‌لدا ده‌کات!... که‌واته بام پیره‌کان خۆیان له‌م سێ به‌دخوویییه‌ بیاریزن: «خۆپه‌رستی» و «ده‌ست قووچاوی» و «چاوبرسیتی»، یاخود به‌ره‌ره‌کانی کردن له‌گه‌ل هه‌رزه‌کاراندا!...

ژیانی بێ کار و فه‌رمانی و پرکردنی له خۆشی

ماوه‌ته‌وه سه‌ر ئه‌وه‌ی که له کار و فه‌رمان ده‌ست به‌ردان بدوین و سه‌روت به‌خۆدانه‌وه له کاتی پیرییدا. که‌سانی و هه‌ن که ژبانی بێ کار و فه‌رمانیان زۆر پێ گرانه و بۆیان ناچیتته سه‌ر. هۆی ئه‌مه‌یش ئه‌وه‌یه که له کاتی خۆیدا خۆیان بۆ ئه‌م ژبانه ئاماده نه‌کردووه. به‌لام ئه‌و که‌سانه‌ی که ده‌توانن ئاره‌زووی خۆ ئاگادارکردن له دلی خۆیاندا بیاریزن، به‌راستی

سهردهمی بچ کار و فهرمانيان له وانهيه ببيته خوشترين کاتي ژيانيان. نهونده ههيه نابي ماوه بهوه بدن که دواي نهو نارهزووه بکهون که بهيه کجاري له ژيانی کار و فهрман کردن خويان دووربخه نهوه. ههروهه پاريزگاري نهو نارهزووه يش بکهن که هه موو دم فيري شت بن و له شتيش تي بگهن، که خويشيان بهه ندي کاروباري تاييه تي دياردي کراوي خويانهوه خهريک بکهن له گونده کاني خوياندا، ياخود له باخچه کانياندا، يان له ناو خانووه کاني خوياندا، چونکه پياوي ژير نهو که سهيه که هه موو کوششيکي خوي بخاته سهر کاروباري تاييه تي خوي، که له وه پيش نهو کوششيه له گهل ژيانی خويدا ته رخان کردبوو، بو کاروباري گشتي. جا نهو نهو ژيانه ي زور پي ناسان دهبي، نه گهر بيتو له وه پيش خوي و پراهيته بچ که دلتي بهه نراوه، ياخود به ته ماشا کردني چاوه نندازاني سروشت کراييه ته وه، يان بهه هه شتيکه وه خهريک بووي. منيش هيچ تافيتي پيريم له وه جوانتر نايه ته پيش چاو، که په نا بهرمه بهر جيگايه کي نزيک له دهشت و لاديدا، که له ويدا نووسراوه هه ره خوشه کان دووباره بخوينمه وه و، بگه ريم بهدواي واتاياني تازه يشدا که له ناوياندا بيان دوزمه وه. نه مه يش له سه ر قسه ي (موتنين) ه که دهلي: «پتويسته ميشک له تافي پيريدا، زيندويتتي خوي بپاريزي بام نهو يش ههروهک نهو گرژگيايه ساوايانه بکات که له ملا و له ولاي سپينداری مردووه وه دردين». جا هه ره وهک مردووه کان نهو دوستانه که خونکاري مهرگ (۱) ناتواني له چنگمانيان دهريه پيني، ههروهه نووسره گه وره کانيش دوستي هه موو ده ميمان، ههروهک له تافي لاوينيماندا به نووسينه کانيان چاوه ستيان کردووين و دلتيان کيش کردووين ههروهه له تافي پيريشماندا دلتيان خوش دهکن و کامه رانمان دهکن.

(۱) خونکاري مهرگ: بهرامبه (مَلِكُ الموت) دانراوه

ههروهه ساز و ناوايش دوستيکي دلسووز و چاکه دهروهه و بچ هاوتايه هه ره که سي له تيمه دلتي له سروشتي مروقايه تي ره نجايي و پشت به مروقايه تي نه به ستي، ساز و ناواز جيهانيکي تري پيشکهش دهکات که سهروتيکي بچ هاوتا و خوش رابواردنيکي ناوازي تيدا بدوزيته وه.

پيری بریتی نییه له ئاگرستانیکي بی هیوا!

(پاسکال) دهلي: «ژيانی مروژ پي دهبي له کامه رانی، نه گهر بيتو له دلدارييه وه دهست پي بکات و، به ناواتي گه وره يش دوايي پي بهيني!». به لای منيشه وه وايه که مروژ ژيانه که ي پتر دهبي له کامه رانی، نه گهر بيتو له پاش به ديپينانی هه موو ناواتيک به بي دهنگ و سهنگيه کي پي له نارام و دلتياييه وه دوايي بيت. چونکه مروژ له پاش تپه رکردني له (هيتلي سيهر) به ده ساليک ياخود به بيست ساليک، زوري پي ناچي له (هيتلي رووناکي) يش تپه رکدهکات. جا له پاش نه مه ي که تووشي نهو نازاره ديت که له سه ره تاي هوروژمه کاني پيريدا پهيدا دهبي، سه باره ت به وه ي که نهو سه ره ده مه ي به سه ره ده مي خوي داده نا، بووه به سه ره ده مي رابوواردني به ره يه کي تازه، له پي وای لي دي که په نا ده باته بهر دلتياييه کي بي دهنگ و سهنگ و، له وه يشدا هه ست به کامه رانی دهکات که به ورباييه کي بي لايه نگيريه وه له دووره وه ته ماشاي به زمگاهه که بکات. شيوه ي دلخوشي به ده مورچاويه وه ديار دهبي، زه ره خه نه ي سه ره وت و شادمانيش له چاوه کانيدا ده ره ده که وي.

به م رهنه، بو مان ده ره ده که وي، که پيری بریتی نییه له دوزه خيک که له سه ره ده رگاکه ي نووسراي: «نه ي نهو که سه ي ديپته ناو نهو جيگايه وه، واز له هه موو هيوايه کت بهينه!». تا ئيستا هه ره هيه کي هه ناسه ساردی هه بوو که پياوي پير هه ستي پي دهکات دلتي داگير دهکات، شيمان کرده وه. که ته ماشاشمان کردن، له چاره کردنه وه دوور نين. جا هه ره کاتي گوتيان کزي و لاوازي به ده م پيريه وه په يدا ده بن، ئيمه يش دهليين: «که ينه وه ينه که به نده به ته ندروستي مروژه که خويه وه. گه ليک پيری واهن که زور به هيز و هه ره تن. گه ليک هه ره کاري وايش هه ن که کز و لاوازن و، وره به ره ده دن!». نه مه يش راسته که پيری مروژ له زور بابته خويش رابوواردن بيتهش دهه ليتيه وه، به لام نهو خوش رابووردانه ي که بو پياوي پير ده ميننه وه وهک هه موو خوش رابواردنيکي کورت ته من، دوو هينده خوشي ده گه بيتن به دلتي. رهنه نهو هيش بگوتري که بو پيره کان گرانه، بتوانن کار و فه رماني وا بدوزنه وه بو خويان که پتوه ي خهريک بن. به لام راستيه که ي واهه که وتوه: نه وان له لاوه کان باستر ده ره ده چن، له کار و فهрман کردن و پيشه وايي و فه رمانداريدا. ياخود رهنگه بلين پيره کان دوستيان ده ست ناکه وي. به لام وهک ده ره ده که وي به پيچه وانه ي نهو قسه يه، دوستيان زور لي کو ده بيتيه وه، بيتو نه گهر خويان ده ريخه ن که هه لده گرن دوستايه تيبان له گه لدا بکري. ئيتر هه ر «ترسي مردن» ده مينيتيه وه له پيريدا نهو يش له

تواناییدا ههیه که بهسه‌ریدا زالّ ببین. ئه‌ویش بههۆی (خوداناسی) و (راستی په‌رستی) یه‌وه، که له‌مه‌ولا لییان ده‌دوین.

مردن دوو راستی په‌رستی هه‌یه به‌لام هه‌رده‌ووکیان سه‌روه‌تیا ن تیدا به!

بۆ ئه‌مه‌ی رووبه‌رووی مردن بوه‌ستین دوو ریگا هه‌یه: ریگای «ئه‌پیکووری» یه‌کان که بریتین له و راستی په‌رستانه‌ی که باوه‌ریان وایه «کامه‌رانی» له ئارامی دلدا به‌نده به به‌سه‌ر راستی به‌وه. جا ئه‌م راستی په‌رستانه به‌لایانه‌وه وایه که «مردن» به‌ش به‌خۆمان، کهینه‌وبه‌ینه‌یه‌کی ئه‌مه‌نده گ‌رنگ نییه که پیاو دلّی خۆی پتیه خه‌ریک بکات. چونکه چاکه و خراپه بریتین له دوو بابته‌ی په‌ی بردن بههۆی هه‌سته‌وه. به‌لای ئه‌وانیشه‌وه وایه که هیچ ژیا نیتیک ترسی تیدا نابێ ئه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی په‌ی به‌وه بیات که له پاش پرانه‌وه‌ی هیچ شتیک له دوایه‌وه نایه‌ت هه‌روه‌ها «تا له ژیندا بین مردن نییه، که مردیشین نامینینه‌وه!».

ریگای دووه‌میش بۆ رووبه‌روو وه‌ستان به‌رامبه‌ر مه‌رگ ئه‌وه‌یه که ئایینه‌کانی ناسمانی دایان ناوه. له راستیدا پیاوی خوداناس له مردن ناترسی. چونکه ئه‌و مردن هه‌ر به‌کوچ کردنیک داده‌نی، که گه‌بشته جیبی دیاردیکراو، چاوی به‌وانه ده‌که‌وی که له‌وه‌پیش خۆشی ویستوون.

هه‌روه‌ها چاکه‌یه‌کی وایشی دیته‌ی ری و پیتی شادمان ده‌بێ که تا ئه‌ندازه‌یه‌کی هه‌ره‌گه‌وره له هی ئه‌و سالانه‌ی که له سه‌ر زه‌ویدا رایبواردوون زۆرتر ده‌بێ. جا چه‌ند گه‌وره‌یه ئه‌و مردنه‌ی که کارگه‌ریکی خاوه‌ن به‌ره‌م ده‌مری، هه‌تا ده‌می سه‌ره‌مه‌رگی خۆی هه‌ر به‌کار و فه‌رمانی خۆیه‌وه خه‌ریک ده‌بێ! چه‌ند پیاوی وایش هه‌یه که تا له ژیا نندا بووه هه‌ر به‌نامه‌ی خۆیه‌وه خه‌ریک بووه، که خۆی بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی ته‌رخان کردووه، که چی له ده‌می سه‌ره‌مه‌رگیشدا هه‌ر ئه‌و نامه‌ی به‌ده‌مدا هاتووه، که بههۆی ئه‌وه‌وه ئه‌و نامه‌یه‌ی پیتی سپی‌راوه له پاش مردنیشی هه‌ر به‌زیندویتی ماوه‌ته‌وه و له‌ناو نه‌چووه!...

(هاملیت) له چیرۆکی لاسایی کردنه‌وه نه‌مه‌که‌ی (شکسپیر) دا له خۆی ده‌پرسی ده‌لێ: «مه‌رگ هه‌ر بریتیه‌یه له راکشانیک. به‌لام ئاخۆ له وه‌نه‌وزی مردندا چ جو‌ره‌خه‌ویک له‌لایه‌ن مرۆقه‌که‌وه ده‌بیرێ؟!».

جا دوور نییه که هه‌تا ئیستا که‌یش وه‌رامیک بۆ ئه‌م پرسه‌ سامناکه، نه‌دۆزرا بیته‌وه. ئه‌وه‌نده هه‌یه ره‌نگه ئه‌مه به‌که‌لکمان بیت که بزاین زۆر که‌س له هه‌موو پتیه‌وییه‌کانی ژیا نندا، به‌هه‌موو ئازابه‌تییه‌ک و بیباکییه‌که‌وه ئه‌م پرسه‌یان له خۆیان کردووه، بێ ئه‌مه‌ی به‌نه‌شاره‌زایی پاش مردن زا‌ره‌تره‌ک بێ!...

ته‌واو

۱۹۶۶/۵/۱۲

(۱) راستی په‌رستی: مامۆستا به‌رامبه‌ر (فهلسه‌فه) دایده‌نی.

ثانی

ژیانی محەمەد

نووسەری: محەمەد بەدرەدین خەلیل

ئەم نووسراوە

ئەم نووسراوە نایابە، (ژیانی محەمەد)، کە نووسەری بەناوبانگی میسر، محەمەد بەدرەدین خەلیل دایناوە، لە پوختەیی گەلیک نووسراوانی گەورە گەورە، کە لەسەر محەمەد نووسراون، پیتی هیناوە لە شێوەیەکی کورت و گەرموگور و گرنگدا، ژبانی محەمەد مان بوو دەرتەخات؛ کە هەرەک پیغەمبەرێکی گەورەبوو، مامۆستایەکی پۆشنییر و، خاوەن خیزانیکی دل نەرم و شیرین رەفتار و، چاکەخوایەکی کۆمەڵایەتی یەجگار پێشکەوتوویش بوو محەمەد توانی لە ماوەیەکی کەمدا شۆرشێکی نیشتمانی و جیهانی بەرپا بکات و، نەتەوێکی خۆی و بەشێکی گەورە لە مەزەنەتی بخاتە سەر پێگای پێشکەوتن و ئازادی و سەرپەرزی و کامەرائی.

جا ئەم جیهانەیش کە ئیستا پرە لە ئازاوەی خۆپەرستی و پوولپەرستی، کە بەهۆی ئەووە هەرچی کەتن و کارەساتی نەنگ و ناشیرین هەیه لە ناوەند نەتەوێکاندا پوو ئەدات، وەک: (زۆرداری) و (هەژاری) و (نەخویندەواری) و (دەردەداری)، هەمووی سەبارەت بەوێه کە پشتمان کردۆتە (خواناسی) و پوویمان کردۆتە (خوانەناسی)، (کوردەواری) یەکە ئیمەیش کە کۆمەڵیکە لە (مەزەنەتی)، داخەکەم لە هەمووان زۆرتەر تووشی ئەو دەردانە بوو. هەرەک لە سەرەتای ژبانییەو (سەرگردانی)، وەک کالای برابری بەبالای وایە (۱) ئەم بارە ناهەموارەیش کە ئیمەیی تێ کەوتووین، خەباتیکی گەورەیی مەردانەیی ئەوئ بۆ راستکردنەو، وەک خەباتە گەورەکی محەمەد هەرەها پێگایەک و شێوەیەکی فرمانکردنی ناوازه و نایابیشی ئەوئ وەک ئایینەکی محەمەد.

منیش کە ئەم نووسراوەم کردۆتە (کوردی)، مەبەسم ئەوێه کە ئەو کەسایەتییه نازەنینهی محەمەد و، ئەو ئایینە پاکە بلنەدی (ئیسلامەتی) یە، لەگەڵ ئەو خەباتە مەردانەیی محەمەددا، لە شێوەیەکی ئاسان و روشنیدا، بۆ (خویندەوارانی کورد) روشن بکەمەو.

(۱) یان: کالای برابری بەبالای...

تا هەتا زوو بەگەرێنەو سەر ئەو ئایینە پاکەیی خواییە و بەکاری بەینین بۆ ئازادکردنی نەتەوێکەمان لە دەست (زۆرداری) و (پاشکەوتوویی).

(ئایینی ئیسلام) هەموو پڕوویەکی ژبانی گرتۆتەو ئەوانەیی بەپێوستی ئەزانن: ئایین لە فەرمانداری و زنگ کاری (سیاست) و کۆمەڵایەتی و خویندەواری و بابەتانی تری ژین جیا بکەنەو، نەک هەر بەهەڵەداچوون، لە گۆتی گاییدا نوستوون.

چونکە لە راستیدا مەزەنەتی، هەزار رەنگی خوانەناسی لە خۆی بدات و، لە هەزار پێگایەو خەبات بکات بۆ پێشکەوتن، لەم شەر و ئازاوە و جۆین و خۆین و کەتن و ریسواییە پرگاری نابێ، تا نەگەرێتەو سەر (خواناسی)، بەمەرجی خواناسییەکی لە شێوەی ئیسلامەتی دابێ بەواتایەکی پۆشنەر کللی (پێشکەوتن) ی (مەزەنەتی) هەر بە دەست (ئیسلامەتی) یەوێه، نەک بە دەست (بت پەرستی) و (پارە پەرستی) یە.

جا بەم هیواو ئاواتەو کە نەتەوێ نەژادی (کورد) پۆژیک لە پۆژان بکەوێتە سەرپەرزی و کامەرائی و پێشکەوتنی راستەقینەو، بانگ ئەدەم بۆ گەرێنەو (خواناسین)، بۆ راستی و دروستی و دادپەروری، بۆ خۆشەوێستی و برابری و هۆگری، بۆ کرداری شیرین و پرەوشتی بلند و اتا بۆ (ئیسلامەتی)، کە هەر ئەم ئایینەیی بێتە پێگای پرگاریمان و سەرپەرزیمان.

شاکر فتاح

سلیمانی: ۱۹۶۵ دوانزە مانگ

له رۆژی دووشه‌مه‌دا، دوانزه‌ی مانگی (ربیع الأول) که یه‌کیک بوو له مانگه‌کانی عه‌رب له سه‌رده‌می ناشیتیان (الجاهلیة)دا، به‌رامبه‌ر سالی ۵۷۱ی پاش له دایک بوونی مه‌سیح - هه‌ندیکیش ئەلین سالی ۵۷۰- محهمه‌د درودی خوی له‌سه‌ری له دایک بووه... هه‌روه‌ها له دوانزه‌ی مانگی (ربیع الأول)دا که له سیانزه‌مین سالی بانگی ئیسلامه‌تی دابوو- به‌رامبه‌ر ۶/۲۸/۶۲۲ی زاین- محهمه‌د به‌کوچ کردوو‌یه‌وه گه‌یشتۆته شاری مه‌دینه‌ی ئه‌ویش وه‌ک هه‌موو خاوه‌ن نامه (رساله)یه‌ک، له‌وه ترسابوو که له‌لایه‌ن نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆیه‌وه، نامه‌که‌ی له‌ ده‌ست به‌چی...

نه‌ته‌وه‌ی هه‌موو هه‌له‌که‌وتوو‌یه‌کی تیگه‌یشتوو‌یش، له‌ دوی هه‌مووانه‌وه‌ دان به‌هه‌له‌که‌وتوو‌یی و تیگه‌یشتوو‌یی ئه‌و که‌سه‌دا ئەن‌ین!

هه‌روه‌ها له رۆژی دووشه‌مه‌یشدا، دوانزه‌ی (ربیع الأول) که له سالی ده‌یه‌می پاش کوچ کردندا‌بوو، به‌رامبه‌ر ۷ یاخود ۸ مانگی خه‌رمانان (حوزه‌یران)، سالی ۶۳۲، محهمه‌د مرد... به‌م په‌نگه ۱۲ی مانگی (ربیع الأول)، سێ هه‌نگای دیاریکرد، له ژبانی ئه‌م پیاوه شۆرشگه‌یه‌دا، که بانگی ر‌ائه‌ه‌یشت بو شۆینکه‌وتنی فه‌رمانی خوایی و یاسای خوایی، هه‌روه‌ها له ژبانی ئه‌م پیاوه جه‌نگاوه‌ده‌دا که بانگی ر‌ائه‌ه‌یشت بو ئاسایش و ناشتی!

جا له ناوه‌ند ئه‌م سێ هه‌نگاوانه‌دا، یاخود ئه‌م سێ میژوو‌ده‌دا زۆر کاره‌سات و ژبان روویان داوه...

۱۲ی (ربیع الأول): له دایک بوونی محهمه‌د

جووله‌که‌یه‌کی^(۱)، جیگای په‌یدا‌بوونی خۆی له‌ده‌ست چووبوو، له‌گه‌ڵ جیگای په‌ره‌سه‌ندنیدا... هێز و ده‌سه‌لاتیشی په‌رش و بلا‌بووبوو‌وه... له ئەنجامی به‌ره‌نگاری کردن و تیکۆشانی خۆیدا سه‌رکه‌وتبوو.

به‌لام سه‌رکه‌وتنه‌که‌ی له‌و جوژه سه‌رکه‌وتنه‌بوو، که ماوه‌ی دابوو به‌پارچه‌ پارچه‌بوون و جیا‌و‌ازی و په‌ره‌وازه‌یی... جوژه تیک‌چوون و که‌لله‌ ره‌قی و خۆپه‌رستییه‌کی وا که‌وتبووه ناویانه‌وه که ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ما‌بوو، له ناو‌ه‌چن...

جیهان هێزی نایین و پروناکی باوه‌ر و هۆی ئارامی دل و گیانی له ده‌ست چووبوو

(۱) راستتر: نایینی جووله‌که

تووشی وشکانی و گروگه‌رمییه‌کی گیانی وایش بووبوو، که ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ما‌بوو تینویتی بو نایین و تیگه‌یشتوو‌یی و ئارام، له که‌لکی بخت...

له‌به‌ر ئه‌وه له‌وکاته‌دا وا چاوه‌روان نه‌کرا، که سه‌رچاوه‌یه‌کی گیانی نوێ بو مرۆڤایه‌تی هه‌ل بقوولێ چونکه هه‌مووده‌م هه‌ر وابوو، که خوی میه‌ره‌بان و دلپاک له‌ کاتی ته‌نگانه‌ی تینویتی گیانیدا، ده‌ستی په‌رۆزی بو مرۆڤایه‌تی درێژکردوو نه‌یه‌یشتوو تاسه‌ر مرۆڤایه‌تی له‌ ناگرستانی ئه‌و تینویتییه‌دا بمینیتته‌وه، له بیابانی ئه‌و رێ لێ ون بوویه‌دا بمینیتته‌وه...

له‌ کۆنیشه‌وه هه‌روابوو که سه‌رچاوه‌کانی نایین له‌و شوینانه‌دا هه‌ل قوول‌بوون، که له هه‌موو شوینیک و شکترو بی ئاو‌تربون بو گیانی مرۆڤایه‌تی...

نیوه‌ دوورگه‌ی عه‌ره‌بستانیش، جیگای هه‌له‌ب‌ترراوی ئه‌م جاره بووه چونکه عه‌ره‌بستان له‌وکاته‌دا، گه‌یشت‌بووه ئه‌وه‌په‌ری ناشیتی و نه‌زانی و بت په‌رستی... به‌دخوویی ئه‌وه‌نده هێزی تیا سه‌ندبوو، داوین پیسی و نه‌خوینده‌واری و مه‌ی خۆزی و قومار و دووبه‌ره‌کی، ئه‌وه‌نده په‌ره‌ی تیا سه‌ندبوو، کرده‌وه و په‌وشتی پاک به‌جاری له‌ ئارادا نه‌ما‌بوو... جا له‌م شوینه‌دا و له‌م کاته‌دا، محهمه‌د له‌ دایک بووه له‌ ماییک له‌ دایک بووه که له‌ رێژدارترین ماله‌کانی هۆزه‌که ئه‌ژمه‌یرین.

هۆزه‌که‌یشی له‌ پێشکه‌وتوو‌ترین هۆزه‌کانی عه‌ره‌بستانی ئه‌وکاته دا‌ئه‌نری... له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌یشا له‌ماله‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کانی هۆزه‌که نه‌بوو چونکه مائی عه‌بدو‌لموته‌لیب له‌ جیاتی ده‌وله‌مندی له‌ ساماندا، خوا ده‌وله‌مه‌ندیی دابوو‌یه له‌ ده‌روون و گیاندا... له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌وه‌ی بو کوره‌کانی عه‌بدو‌لموته‌لیب به‌جی ما‌بوو چاکتر بوو له‌ سامان، باشتر خۆی ئه‌پاراست له سامان چونکه به‌هۆی ئه‌وه‌وه پایه‌یان له‌ناو هۆزی (قوره‌یش)دا به‌رزبووبوو‌وه (*).

عه‌بدو‌لموته‌لیب له‌ دلێ خۆیدا پیریاری وابوو، که ئه‌گه‌ر ده‌ کور له‌ کوره‌کانی خۆی بو

* پێیوسته بزاین که هۆزی قوره‌یش، له بنچینه‌دا عه‌رب نه‌بوون، به‌لام که هاتوونه‌ته عه‌ره‌بستانه‌وه و تیکه‌ل‌بوون به‌عه‌رب زمانیان گۆرراوه و به‌عه‌رب دانراون به‌لای (إحسان نوری پاشا)وه، که له نووسراوه‌ ناوازه‌که‌یدا، (تاریخ ریشه و نژاد کورد) نووسیویه‌ به‌چه‌ی ئه‌م (هۆزی قوره‌یش)ه، هیشتا له‌ناو جه‌رگی کوردستانی ژوورودامان، ناویان (کوره‌یش)ه و به‌کوردی قسه‌ ئه‌که‌ن! -وه‌رگێتر- سه‌رنجی بو ئه‌م په‌راویزه‌ی وه‌رگێتر: -کتیبی ناوبراو کاک حه‌مه‌ که‌ریم عارف له‌ فارسیه‌وه‌ گۆپیویه بو کوردی (میژووی ره‌گ و په‌چه‌له‌کی کورد) نووسینی إحسان نوری پاشا- ۱۹۹۸ له‌ بلا‌وکراوه‌کانی کتیبخانه‌ی رۆشنبیر چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولێر.

بمبیتتهوه و بژین، له تۆلهی ئهوهدا^(۱) یه کیتیک لهو کورانه له ناو (کهعبه) دا سهر ئه پڕی... که سهر پشکیان نا، بهر کوری ههره پچکۆلهی کهوت که ناوی (عهبدوئالا) بوو قوردهیش که ئهوهی زانی دهستی کرد به مقۆ مقۆ کردن چونکه (عهبدوئالا) لاهه کانی مه کهی رازاندبووه له سهر ئهوه عهبدولموته لیب ناچاربوو که پرس به زۆر زانییک^(۲) بکات له شاره که دا ئه ویش وای پیشنیاز کرد که له جیاتی (عهبدوئالا)ی کوری ده حوشره سهر ببری ئهوهیش بهم جۆره بی که سهر پشک بنیته سهر کوره که و حوشره کان له ناو مالی (کهعبه) دا ئه گهر سهر پشکه که کهوته سهر کوره که، ژماره ی حوشره کان زۆر تر لی بکری و سهر پشکه که دووباره بکریتهوه له ناوهند (عهبدوئالا) و حوشره کاندا، تا له ئه نجامدا سهر پشکه که ئه که ویتته سهر حوشره کان تا خوا بهوه واز ئه هینی^(۳)...

ئهوانیش له سهر ئه و رپوشوینه که ئافره ته زۆر زانه که بۆی دانابوون، چهند جار ییک سهر پشکه که بیان دووباره کردهوه، تا کهوته سهر حوشره کان، که ئه و کاته ژماره بیان گه یشتبووه سهد سهر ئیتر له ویدا، عهبدولموته لیب مافی پچ درا که خۆی له بریاره کهی دلی خۆی رزگار بکات و اتا (عهبدوئالا)ی کوری سهر نه پری و له باتی ئه و سهد حوشره سهر بیری و گوشت و پیسته کانیان به سهر هه ژار اندا دابهش بکات.

بهلام ههتا ئهوه تهواو نه بوو، قوردهیش ههر له گلار او بییدا مایه وه، نهحه سایه وه... ئافره ته کانی قوردهیش به دزی بهوه خۆیان ئه گه یانده ناو (کهعبه) وه و دامینی په رده کانیان ئه گرت و ئه پارانه وه له خوی خۆیان که ئه و لاهه جوانه شه نگوشۆخه بیان بۆ رزگار بکات... له مالی (وهه ب) یشدا که گه وره ی (بنی زهره) بوو ئافره تیک هه بوو، ئه وهنده ی نه مابوو له داخانا جه رگی بتویتته وه... چونکه عهبدوئالا کوری مامی بوو، زۆر نازی هه بوو له لای، زۆری خۆش ئه ویست بهلام چونکه ئه و وهک پیاو و ژنه کانی تر رپی پچ نه ئه درا بچیتته کهعبه وه بۆ بینینی ئه و کاره ساته که له وئ رووی ئه دا به سهر عهبدوئالای خۆشه ویستی، ئه وهنده ی تر خه موخه فته دلی داگیر کردبوو...

جا له و کاته دا که (ئامینه) کچی (وهه ب) له و گلار او ی و دل ناخۆشییه دا بوو، له پر کۆمه لیک له پیاوه ناسراوه کانی شاره که، به سه ره کایه تی عهبدولموته لیه وه گه یشتنه مالی باوکی... (عهبدوئالا) ییش له ته نشتی راستی باوکییه وه بوو!...

(۱) به لکو راستتر: له سوپاسگوزاری ئه وه دا...

(۲) زۆر زانییک: به رامبه ر به (عراف) دیت.

(۳) یان: تا خوا وهند به وه رازی ده بی.

کچه که، که کوره که ی چاوپیکه وت رزگاری بووه له ده ست سهر برین، له خۆشیاندا گه شکه داربوو ئه و دلخۆشییه، له پاشدا، وا ده رکه وت بۆ ئامینه، که ئه ویش جۆره مزگینییه کی گیانی بووه به ده روونی گه یشتوو، پشیش ئه و کاره ساته چاک و به که لکه ییش که وتوووه که له پاشدا رووی داوه...

چونکه رزگار بوونی (عهبدوئالا) له ده ست سهر برین که لکی (ئامینه) ی تیا بوو چونکه باوکی (عهبدوئالا)، ویستی ئه و دلته نگی و گلار او بییه ی که تووشی ئه وانه بووبوو، به دوو شادمانی تۆله ی بکاته وه... شادمانییه کیان رزگار بوونی (عهبدوئالا) بوو له ده ست سهر برین شادمانییه کی تریشیان خوازیینی کردنی گولی باخچه ی قوردهیش بوو، (آمنه) بۆ لای رزگار کراو، لای شه نگوشۆخی قوردهیش (عهبدوئالا)!

(آمنه) ییش، مافی هه بوو، وا به و جۆره گه شکه دار بی. وا به و جۆره دلی پر له خۆشی و کامه رانی بی، که له توانای دلیا نه بی ئه و خۆشییه هه لبگری!... چونکه (عهبدوئالا) لای شوژه سواری کچانی قوردهیش بوو که خه ویان پتوه ئه دی.

ته نانه ت هه موو ئافره تانی قوردهیش ئاوتیان بۆ ئه خواست که بیته مبردیان... ته نانه ت ئه ویشیان گپرایه وه که (روقیه کچی نۆفل)، له کاتی چوونی (عهبدوئالا) دا له گه ل باوکیا بۆ خوازیینی کردنی (ئامینه)، رپگا به (عهبدوئالا) ئه گری و ئه یوه ستینی و پتی ئه لی: (چهند حوشریان له پیناو رزگار کردنی تۆدا سهر بریوه ئه وه نده ت ئه ده می، به و مه رجه ی به یللیت که ههر ئیستا خۆمت پیشکه ش بکه م)!... به لام (عهبدوئالا) به ر په رچی ئه داته وه و رووی خۆی لی وه رته گپری!...

له راستیدا (عهبدوئالا) لایکی جوان بووه، به هیز و هه رته بووه، شه نگوشۆخیکی وایش بووه که دلی ئافره تانی کیش کردوو!... به لام سهر گوزه شته کان وا ئه لین که ههر له به ر جوانییه که ی نه بووه، ئه و ئافره تانه گرفتاری دلداریی (عهبدوئالا) بووبن و په دووی که وتبن و خۆیان پیشکه ش کرد بی... وایان گپراوه ته وه که (روقیه ی کچی نۆفل)، پاش گوتراوه ی (ئامینه) بۆ (عهبدوئالا)، که (عهبدوئالا) ی دیوه، رووی لی وه رگپراوه... که (عهبدوئالا) لیتی پرسیه بۆچ وا ئه که یته... (روقیه) گوتویه تی:

(ئه و رۆشناییه ی دوینی له ناو چاوتابوو، تیا یانه ماوه تازه من کارم به تۆ نه ماوه!...).

ههروه ها ئه وه یشیان گپراوه ته وه که کاتی (ئامینه) له به ره به یاندا له خه وه له ساوه، له شه وی بووک و زاوایه تییاندا، وا ههستی به خۆی کردوو که شتیک له ناو له شیایه، وهک پرشنگ بداو هه موو جیهان رۆشن بکاته وه وایه... چرپه یه کیشی گوی لی بووه، مزگینی

داوه تې که گوره ی نه ته وه که ی خوی له ناو سکيا په!...

نه وه روښنايي پيغهمبريتي بووه که به پتي نه و سهرگوزه شتانه ی گپراو يا نه ته وه، به پشت له نه وه ی (ثيبراهيم) پيغهمبردا هاتو ته خواره وه، تا که يشته سهر نه وه ی (قُصِي) که چواره مين باپيري (محمه د پيغهمبر) بووه له ويشه وه پشت به پشت هاتو ته خواره وه تا که يشته (عبدالللا). (عبدالللا) يش له شوي زاوايه تيدا نه و روښنايي خسته ته له شي هاوسره که ی خويه وه!...

به لام کامه راني (ثامينه) زوري نه کيشا چونکه ميړده که ی به هوي کاروباريکي بازگانيبه وه رووي کرده (شام) له بهر نه وه که وه خه موخه فه تي دوور که وتنه وه ی (عبدالللا) و گهرموگوربي ناواتي زوو هاتنه وه يه وه تا به شادمانيبه وه له گه ليا بږي... له بهر نه وه تا ههستي نه کرد به سک پريوني خوي، نازاري دلي که م نه بووه... مه گهر به ويش دلخوشي خوي بدايه وه، که ميړده نازداره که ی گه پايه وه، به خوشي و کامه رانيبه وه له گه ليا راته بوږي!.

به لام ميړده که ی (ثامينه) گه رانه وه نه بوو!... چونکه، له پاش گه رانه وه ی له (شام)، ههر نه ونده گه يشته شاري (مدينه)، نه خوش که وت ناچار بوون برديانه مالي لالوکاني که له ويدا مرد... نه وکاته محمه د له سکی دايکيا دوو مانگان بوو!...

محمه ديش له باوه شي بې باوکی و هه ژاريدا له دايک بوو... ته نانه ت (حليمه السعديه) دايه ن، ههر له بهر نه وه محمه د ی وهرگرت له دست (ثامينه) دايکي که شيري بداتي و به خپويشي بکات، که نه ترسا له وه ی مه مکه که ی وشک بيې، هه روه ها به زيشي به خويا نه هاته وه که دايه نه کاني ناسياوي توانج و پلاري تي بگرن و بلين (حليمه) منالي دست نه که وتوه به خپوي بکات، بوپه کا بې منال هاتو ته وه گه رکه که ی خوي...

سهر نه و بوو، ههر نه ونده ده مي محمه د له مه مکي (حليمه) که وت، مه مکه که ی پريو له شير و وهک چوراو که شيري پيا نه هاته خواره وه!... ههر نه ونده مناله که ی گه يانده مالي خويان له هه مو لايه که وه چاکه ی به سردا باري... نه ويش که به هوي محمه د وه، نه م هه مو چاکه و خوشيبه ی دستگير بوو که دوو ساله که ی به خپوکرده که يشي ته واو بوو، محمه د ی نه دايه وه به دايکي هه تا پينجه مين سالي ته مه ني... ئيستر له وساو ه عه بدولموته لیبی باپيري برديه لای خوي و له خوي نزيک خسته وه، و په روه رده کردني محمه د ی گرته نه ستوي خوي.

به لام محمه د له گه ل هه تيويدا گف و به لينيکي هه بوو که گه يشته ته مه ني شه ش سالي، دايکي له گه ل خويدا برديه شاري مه دینه له ويدا نه و خانوه ی پيشاندا که باوکی تيا مرد بوو.

رهنگه بيرکردني جي مردني نه م ميړده خوشه ويسته يش بوو بيته هوي نياز به خشينيکي گياني تر... نه ويش بانگيک بوو که له جيها نه که ی تره وه نه هات... ههر نه ونده (ثامينه) بيست و سي ميلتيک له شاري مه دینه دوور که وته وه، له ريگاي گه رانه ويدا مرد!... محمه د به ته نيا هاته وه عه بدولموته لیبی زورتر ته ماشاي نه کرد له جارن^(۱).

زورتر به تنگ پې گه يشتن و دلپه وه بوو... هه روه ک ويستبيتي توله ی له ده دست چووني خوشه ويستي دايک و باوکی بو بکاته وه واوو... له گه ل نه و يشدا هه تيوي ههر به دووي محمه د وه بوو، وزي لي نه نه هينا... ههر نه ونده بوو به هه شت سالان، باپيري شي مرد!... (نه بوتاليب) داي مامي برديه لای خوي تا گه وره ی بکات نه ونده نازي محمه د ی نه کيشا، پيش مناله کاني خوي نه خست... نه مه توزيک له کتولي محمه د ی که م کرده وه...

ته شه (بحيري) دوا روژي محمه د نه خوښي ته وه

که محمه د گه يشته ته مه ني دوازه سالان، له گه ل ماميا بو بازگاني چوه (شام) که کاروانه که گه يشته شاري (بصري) له باشووري شامدا، له ناوچه ی (جولان) دا، قه شه يه کی گاور ميوانداري کردن، ناوي (بحيري) بوو (بحيري) يه کيک بوو له زانا تيگه يشتوه کاني گاوره کان، که له رازي نايينه کاندازور شاره زا بوو... قه شه که خواني خسته به رده مي ميوانه کاني، زوري لي کردن که که س نه مي ني ته وه، هه موويان بيته سهر خوانه که ی نان بخون له بهر نه وه (نه بوتاليب) يش کوره بچکوله که ی برازاي له گه ل خوي برده نه وي ههر نه ونده (بحيري) چاوي به محمه د که وت، ته ماشاي کرد و لتي ورد بووه وه رووي کرده مامي و لتي پرسى: (نه م کوره، کوري تو نييه وادياره باوکيشي نه ماوه) نجا که نه بوتاليب، پتي گوت قسه که ت راسته (بحيري) گوتي: (راست نه که يت که واته بيبه روه ناو شاره که ی خوي وريابه جووله که کان دهستي لي نه وه شين نه گهر بيتو بزنان کيتيه، له ناوي نه بهن، نه م کوره پايه ی زور بلند نه بيته وه نه بيته پياويکي يه جگار گه وره)!...

(۱) له جارن زياتر چاوه ديږي ده کرد.

بهم رهنگه (ئەبوتالیب) بۆ محەمەدی بێ باوک و دایک زۆر بە پەرۆشەوه بوو بە جۆرتیکی تاییه تی خەمی پێگه یاندنی ئەخوارد... ئەو ئەویست گەنگی و نەنگیی سەر دەمی ناشیستی^(۱) عەرەب، تێکەڵ بەرەوشت و خوی محەمەد بێ!...

لەگەڵ ئەمەیشا، گەشتەکه، کاری خۆی لە دلی محەمەددا کرد... جوانی و تێگەیشتوویی دەشت و بیابانەکی بۆ دەرکەوت... پازەکانی ناو دەشتەکه بەرە بەرە دلی محەمەدیان کیش ئەکرد... هەر وەها لە گەلێک کە پێنەو بە پێنە فۆرسەکان و پۆماییه کان ناگادار بوو، کە لە بەر بەرەکانی مەگوسایه تی فۆرسەکان و مەسیحایه تی پۆماییه کانه وه پەیدا ئەبوون...

محەمەد تا ئەهات تێگەیشتنی پەرە ئێسەند... لە بازارەکانی (عکاظ) و دراوسێکانی هەوێ فیری زمان پاراویی عەرەب بوو بە پەرۆشیکه وه گوتی لە وتاریتێهکانی جوولەکەکان و گاوەکان ئەگرت، کە لە نووسراوەکانی (موسا) و (عیسا) وه ئەدوان... لەگەڵ ئەویشا کە نەخوێندەوار بوو، تا ئەهات میشکی پروون ئەبوو و هه و ئەکەوتە بێرکردنەوه و لێکۆلینەوه وه...

جا لەبەر ئەوهی کە زۆر ئەمایه وه بەتەنیا، لە کاتی مەر لە وەراندندا تا ئەهات میشکی چالاکێ زۆرتر ئەواند و تێژتر بیری ئەکرده وه...

محەمەد لە لایه کە وه هۆگری کردەوهی بلند و مەردابە تی و سەر راستی ئەبوو لە لایه کی تریشه وه هەر لە منالێیه وه خۆی لە بت پەرستی و بەزمۆرەزمی هەرزه کارەکانی مەکه و خوێرتییه کانیا ن دوور ئەخستە وه جا ئەم دوو جۆرە کردەوه یه، وای لێ کردبوو کە لە کردەوه و کاری نەنگ و ناپەسەند و گەنگ خۆی بپارتیژی لەبەر ئەوه لە لایه ن هۆزه کە ی خۆیه وه ناو نرابوو (سەر راست) و اتا جیگای باوهریوو پشتی پێ ئەبەسترا، گەلەکە ی هەموویان لە راستی و دروستی دلتسۆزی محەمەد دلتیابوون!

پێگەیشتی محەمەد بە خەدیجه...

ئەوه نده هه بوو (ئەبوتالیب) کەم دەست بوو سامانی کەم بوو خێزانی زۆربوو کە قورەیش کاروانه بازرگانیه کانی خۆی ناماده کرد و کاتی رۆشستیان هات بۆ شام، ئەبوتالیب وای بەباش زانی کە محەمەد لەگەڵ کاروانی ئافره تیکی خزمی خوێاندنا بچیت بۆ شام ئافره ته که خاوه ن کردەوهی بلند و پایه ی بهرز و سامان بوو لە ناو قورەیشدا... پێیان ئەگوت: (خەدیجه کچی خوێلد)... لە وه پیتش دوو جار شووی کردبوو... هەر دوو جارە کە ییش بوو بوو وه

(۱) سەر دەمی ناشیستی: سەر دەمی نەزانی (عصر الجاهلي).

بە بێهۆژن... هەر سامانیکیشی هه بوو لە بازرگانیدا بە کاری ئەهینا، تاوای لیهات بوو بە کێک لە هەرە دوولە مەنده کانی مەکه (خەدیجه) کردەوه و رەوشتی محەمەدی بیستبوو وه.

کە (ئەبوتالیب) ییش لەو بابەتەوه قسە ی لەگەڵ کرد، یه کودووی لێ نەکرد، دەمۆدەست رێک کەوت لەگەڵیا کە ئەو کاری بازرگانی بە محەمەد بسپیری، لە تۆلە ی^(۱)

ئەوه ییشدا چوار حوشتی بداتی ئنجا بە (ئەبوتالیب) ی گوت: (تۆ ئەگەر ئەمەت بۆ یه کێکی بێگانه و نەناسیا و داوا بکردایه، بۆمان جیبه جی ئەکریت کەواته چۆن بۆ محەمەدی جیبه جی ناکه ی، کە خزمانه و نازی هه یه لە لامان و یه کێکیشه لە هۆزه کە مان) پیاوه کە ی (خەدیجه) ییش کە ناوی (میسره) بوو لەگەڵ کاروانه کە ییدا هاتبوو ئەویش کە کردەوه و رەوشتە جوانه کانی محەمەدی دی، وه ک داوین پاکێ و پروو خۆشی و زمان شیرینی لەگەڵ خۆشه ویستی و پشت بێ بەستنی هەموواندا بۆ ئەو... دلی پیاچوو کە گەرایه وه لای خانمە کە ی خۆی ئەو شتانه ی هەموو بۆ گێرایه وه...

(خەدیجه) ییش خانمێکی وابوو کە جیهانی زۆر دیبوو، تەواو شارەزای ژیا نیش بوو بوو توانای ئەوه شی هه بوو کە پیاو بناسی... ئەوه ی هینایه وه بێر خۆی کە زمان پاراویی محەمەد چۆن کارێکی لە دلی کردوه، کە (میسره) ی پیاوه کە ی خۆی چی لە محەمەد وه گێرایه کە محەمەد ییش بە خۆی و سەر و شیوه ی پیاوانه یه وه چەند بە جوانی چەسپیه ته دلێه وه... لە راستیدا محەمەد، قژە سەرێکی یه جگار رەشی هه بوو ناوچه وانێکی کراوه و دوو چاوی گەوره ی پێوه بوو برژانگه کانی درێژ و تاریکه رهنگ بوون.

سنگی پان بوو بالایشی مام ناوه ندی بوو، نەدرێژیوو، نە کورت، خانمی چل سالانه، کە ئەم هەموو کردەوه و رەوشت و شیوه یه ی لە محەمەدی سەر راستدا هینایه پیتش چاوی خۆی کە تەمەنی لە بیست و پینج سالی تێپه ری نە ئەکرد، پر بەدل ئاواتی ئەخواست کە محەمەدی بۆ بکردایه بە میترد بۆ خۆی^(۲)، بۆ ئەمە ی ئاگای لە سامانه کە ی بێ و لەو تەنیا یه ییش رزگاری بکات کە چی لە وه پیتش زۆر کە سی لە خوازینیی کە ران بە ریه رچ دا بوو وه و دەستی نابوو بە روویانه وه، هەر لەبەر ئەوه ی کە مەترسی ئەوه ی لێ ئەکردن چاویان بریبیتته سامانه کە ی...

(۱) یان: لە بەرامبەر ئەوه ییشدا...

(۲) ... کە محەمەد ببوا یه ته میتردی، کە میتردی بە محەمەد بکردایه، کە شووی بە محەمەد بکردایه.

(خەدیجە) قەسەى دلى خۆى بۆ ئافره تىك کرد، که ئەمىش چووه کن محەمد بۆ ئەمەى بزائى ئەو لەدلىا چى هەيه دەربارهى (خەدیجە) که ئافره ته که ئاره زوى محەمدى بۆ دەرکەوت بۆ ئەو ژن و مېردىبە، راست و پەوان پى گوت که له توانای دا هەيه (خەدیجە) ی بۆ بهیئیتە سەر رى و شووى پى بکات که محەمد ئەوهى گوئى لى بو، ژنەکهى دلىا کرد که حەز بەو ژن و مېردىبە ئەکات.

ئىتر محەمد بوو بەمېردى (خەدیجە) تەمەنى خۆى بىست و پىنج سال بوو تەمەنى ژنەکهىشى چل سالان بوو لەگەل ئەوهىشا که تەمەنىان زۆر دووربوو لەیه کهوه، بەلام ژن و مېردىبە که یان پرپوو له رىکى و کامەرانى.

بىست و نۆسالىش درىژهى سەند، بى ئەمەى محەمد رۆژىک له رۆژان بىر لهوه بکاتهوه - وهک لەسەر دەمى ئەوا ئەیانکرد - که ژنى بەسەر بهیئى... ژن و مېردىبە که یشىان بەرى زۆردا... دوو کورپان بوو هەردووکیان بەمنالى مردن... چوار کچىشىان بوو... هەرچەند محەمد بەمردنى کورپەکانى یەجگار دلشکاو و خەفەتبار بووبوو، بەلام بەبوونى کچەکانى دلى خۆى ئەدايهوه... که چى لهو سەر دەمه دا کچ ناشتن بەزىندووى باوبوو لەناو قورپەشدا... هەر وهه دلششى به (عەلى کورپى ئەبوتالىب) یش زۆر ئەکرايهوه، که هیشتا له تەمەنى پىنج سالاندا بوو که له دەست (ئەبوتالىب) ى مامى وەرگرت و له مالى خۆیدا وهک یەکىک له مناله کانى خۆى بەختوى کرد... محەمد بۆیه کا (عەلى) ى له مامى سەند که هەندى باری ئابوورى سووک بکات بىجگه لهوه هەندى چاکەيشى بداتهوه... دلى محەمد ئەوهنده پرپوو له خۆشه وىستى، ئەمانه هەموویان ئەو خۆشه وىستىبەیان نەپراندهوه له پر نۆکه رىکى ژنەکهىشى ئازاد کرد، که ناوى (زەید کورپى حارسه) بوو، ئەویشى کرد به کورپى خۆى!... بەم ژن هینان و باوکایه تىبیهوه دەژيان خۆش بووبوو بۆ محەمد... هىچ تىکى نەدا، مردنى هەردوو کورپەکهى نەبى... بى گومان سامانه کهى (خەدیجە) رىگای بۆ کردبووهوه که سەرەوت و ئارام و ژيانىکى نەرمونىانى چنگ کهوى هەر وهه ئەو پایه یه یش که هەبىوو لەناو دل و دەروونى قورپەشدا، بەهوى کردهوه و پەوشته جوانه کهى و کەس و کاره بەرپزه که یهوه، بهو سامانهى خەدیجە بلتدر بووهوه... له بەر ئەوه، جىگاکهى لهناو نەتهوه که ییدا بەرزتر بووهوه... تىگه یشتووى و هوشىارى و قەسه دروستى محەمد، له کاروبارى کۆمه لایه تى دا له وساره دەستى بەدەرکه وتن کرد... ئەوه بوو لهوه پىششىش، ئەو زرنگی و کارپه سەندىبەه له کاروبارى که سايه تىدا دەرکه وتبوو پەنگه که یه وه بىهه ى دروست کردنه وهى ساختمانى (که عبه)

چاکترین نمونەبى بۆ ئەوه، چونگه بەرپکهوت لافاو هەلسابوو. دیواره کانى (که عبه) ى رووخاند بوو قورپه یشیه کانىشى پرسىان به خواکانى خۆیان کردبوو، له پاش ئەوه رىک که وتبوون لەسەر ئەوه که بىانرووخىن دیواره کانى مالى خویان لەناو خۆیاندا دابهش کردبوو، که هەر هۆزه له چوار هۆزه کان رووخاندن و دروست کردنه وهى دیوارىک لهو دیوارانه بخاته سەر ئەستوى خۆى کاتى که له دروست کردنه وه دا گەيشتنه سەر جىگای بەرده رەش (الحجر الأسود) که هەر چوار هۆزه که دەستیان کرد به بەرپه ره کانى بۆ ئەمەى ئەو سەرپه رزىبەیان چنگ بکهوى له هەلگرتنى ئەو بەرده دا زۆرى نەسابوو که شەر و کوشتار له ناویاندا هەلبگىرسى بەلام پىاوئىکى تىگه یشتوویان تىابوو، بهوه چه واشه ى کردن، له شەر و کوشتار واز بهیئن که هەرکاتى یەکىک له دەرگای (الصفاء) وه هاته ژووره وه، ئەو که سه بکهن به ناو برپکه رى خۆیان، تا ئەم تەنگوچه له مه یه له سەر دەستى ئەودا بىرپىرئىته وه... چاره نووس وای هینا، که یه کهم کەس لهو دەرگایه وه بىته ژووره وه محەمد بى، محەمدى دەست پاک و کار دروست و سەر راست، که له که یه وه به یه که تىگه یشت داواى کراسىکى کرد هینایان بەرده که ى خسته ناوى هەرچمکه ى دابه دەست سەرۆکى هۆزىک لهو چوار هۆزانه پاشان پى گوتن هەریه که دەستبدا ته چمکىکى کراسه که و بەرده که هەلبگرن.

هەلبانگرت، هەتا گەيشتنه ئاستى جىگاکه ى خۆى له ساختمانە که دا ئنجا محەمد چووه پىشه وه و بە دەستى خۆى بەرده که ى له کراسه که هەلبگرت و خستیه وه جىگای خۆى... ئا بەم جۆره، محەمد، ئازاوه که ى کوژانده وه...

جا لەم ژيانه نەرمونىانە دا که پرى بوو له دلخۆشى و ئارام، محەمد، ماوه یه کى فراوانترى دەست کهوت له هى پىشوو که دەست بکاته وه به بىر کردنه وه و لىکۆلینه وه کانى خۆى قورپه یش هەستى پى کردبوو، که جۆره وەرپس بوون و پشویبیه ک که وتۆته ناو بىر و مېشک و دەروونى نەته وه وه.

هەندىکىشىان هاتبوونه سەر ئەوه ى که دەست بکهن به گەله کۆمه کى کردنىک بۆ سەر ئەو خویانە ى که ئەیانپه رستن، که هەر برىتى بوون لهو بەردانە ى که نە ئەیانبىست، نه ئەیانبىنى، نه که لکیان هەبوو، نه زىان!... هەر وهه جووله که کان و گاواره کانىش، لهوه دلنیا بوون که واز له روو وەرگىران و دەم بەستراوى خۆیان بهیئن، راست و پەوان بە ناشکرا هەرچى له دلنیا نەبوو، دەرپاره ى بته کان دەریان ئەپرى!... ئەو جىگه بەرزى بته کان هەیانبوو له دلى عەرهبه کانى شارى مه که دا، دەستى کردبوو به کزبوون و نەمان ئەوانه

زۆرتى، لەبەر ھۆى زىنگىكارى و ئابوورى بوو كە رىزبان لەو بتانە ئەگرت چوئە بەھۆى ئەو بتانە بوو، كە ھەندى كەش لە ھەموو سالىكا، عەرەبەكان لە مەكەدا كۆئەبوونەو، بۆ چاوپىكەوتنى (كەعبە)، لە نىوہ دوورگەى عەرەبستانىشدا مەكە جىگەىھەكى ناسراوى گىرنگى بۆ خۆى كىرەبووھە!...

ھاتنە خوارەوھى سروش

محەمەد ئەمانەى ھەموو ئەكرد بەبابەتەىك و بىرى لى ئەكردەوھ و لىبى ورد ئەبووھە... ھەموو سالىك لە مانگى رۆژوودا ئەچووھ ئەشكەوتەىكەوھ لە تەوقە سەرى چىاى (حراء)دا... ھەر خۆى ئەمايەوھ لەو پىدا تەىكەلى ئەئەكرد لەگەل كەسدا... خۆى خەرىك ئەكرد بەلى وردبوونەوھ و بىر كىرەنەوھەكانىيەوھ جۆرە پەرسەتەىكى گىانەشى ھەل ئەسووراند... ھەرەك (ئىبراھىم پىغەمبەر)، لەو پىش كىردى، محەمەدەىش پەىبى بەوھ برد كە بتەكان ئەو خوا راستەقىنەىنەىن كە ھەلگىرەن پەرسەتەىكى... لەبەر ئەوھ دەستى كىرد بەگەران بەدواى راستىدا لەناو كارەسات و رووداوەكانى سروشتدا... چاوى ئەگىرا بەناو ئاسماندا، تەماشائى دەشت و دەرى ئەكرد ھەر لەبىر كىرەنەوھەدا بوو... ئىتەر بەرە بەرە راستى لەناو مەشكەى دەركەوت... ئىتەر چووھ دلىوھ لەپاش ئەمەى تەمەنى گەيشە نەىكى چل سالان كە ئەبى ھەتەىك ھەبى لەسەر و ھەموو ھەزەكانەوھ و، لە پشت ھەموو رووكەشەىكى رىبان و كارەساتەىكى ناو سروشتەوھ...

ھەتەىك بى بلند و دەسەلاتدار و بەچنگ، كە زال بى بەسەر، ھەموو جىھاندا... محەمەد ھەرچەند بىرى لەم رازانە ئەكردەوھ زۆرتەر درىژەى ئەدا بەرۆژوو گرتن و بەخۆ دوورخستەوھ لە كۆمەلايەتى و، بەتەنىايى...

رۆژەىك لە رۆژانەى مانگى رۆژوو، لەو كاتەدا كە لەناو ئەشكەوتەكەدا بوو، فرىشتەىھەكى دى، لە ئاسمان ھاتە خوارەوھ... لاپەرەىھەكى بەدەستەوھ بوو... بەمحەمەدى گوت (بىخوئەرەوھ!)... محەمەدەىش پىبى گوت: (نازانم بىخوئەمەوھ!)... فرىشتەكەىش دەستى ناىھ بىنا قاقائى، ئەوئەدى نەمابوو بىخەنكىنى پاشان دەستى لى بەرەللا كىرد جارەىكى تىش پىبى گوتەوھ: (بىخوئەرەوھ!)...

محەمەدەىش وەك جارەى پىشوو وەرامى داىوھ... فرىشتەكە ئەمجارەىش قورگى محەمەدى گوشىيەوھ، ئەوئەدى نەمابوو بىخەنكى، پاشان بەرەللاى كىرد و پىبى گوتەوھ: (بىخوئەرەوھ!)

بەلام لە محەمەدەوھ ھەر ئەو وەرامەى وەرگرتەوھ... فرىشتەكە بۆ جارەى سەبەم دەستى ناىوھ بىنا قاقائى محەمەد، پشان گەردنى بەرەللا كىرد و پىبى گوتەوھ: (بىخوئەرەوھ!)... محەمەدەىش بۆ ئەمەى خۆى لە دەست ئەو قورگ گوشىنە رىزار بكات، پىبى گوت: (چى بىخوئەمەوھ!)... فرىشتەكەىش گوتى:

(بەناوى ئەو خوايەوھ بىخوئەرەوھ كە دروست كەرى جىھانە كە مەرفى دروست كىردوھ لە زەرەوھەك لەگەل ئەو خوا مەبەرەبانەتا بىخوئەرەوھ كە بەھۆى پىنوسەوھ شت فەىرى مەرفى ئەكات ئەو شتە فەىرى مەرفى ئەكات كە لەوھ پىش نەى زانەىوھ).

محەمەدەىش خوئەندەىوھ ئىتەر لەوساوھ فرىشتەكە ون بوو كە محەمەد لەپاش لە ھۆش خۆچوونەكەى، ھاتەوھ سەرخۆى، ھەستى كىرد ئەو وشانە لە كانى دلىا چەسپەىوون... ترەسىكى گەورەى لى نىشت بەھەلە داوان لە پىچوو پەناكانى شاخەكەوھ دەرپەرى، نەى ئەزانى روو بۆ كوى بكات.

كە سەرنجەىدا ئەو دەنگەىك لە ئاسمانەوھ دىت بانگى ئەكات ئەلى: (ئەى محەمەد! من (جبرىل)م تۆ راسپارەى خوائت) كاتى كە واى لىتەت لەترس رىزارى بىبى و خۆى پىبى بگىرى، زوو بەزوو گەرايەوھ كى خەزانەكەى لەو پىدا ھەرچىيەكى دىبوو بۆ (خەدىجە)ى گىرايەوھ... (خەدىجە) دوودل نەمايەوھ لە قسەكانى محەمەد... چوئە لەكانى دلىوھ باوهرى بەمحەمەد ھەبوو، كە درۆ ناكات، ھەرەھا قسەى پرەوچىشى لى ناوھشەتەوھ... چوئە لە راستىدا بۆ پىغەمبەرەىتىيەكى گىرەگ دروست كراوھ، كە ئەبى نامەى خوائى بگەنى بەمەرفىقايەتى، سەرەتائى ئەم پىغەمبەرەىتى يەيشى لەوھە ديارە كە كىردەوھ و رەوشەىكى جوان و پەسەندى ھەىھ، كە ساىھەتەىكى بەھەتە و ھەرەتى ھەىھ، باوهرەىكى وايشى ھەىھ بەراستى و دروستى، كە بىزى ناىت كىرەوش بۆ بتەكان بكىشى!...

ناموزاىھەكىشى ھەبوو، ناوى (وەرەقە كورى نۆفل) بوو لە ئاشنائىنى (تەورات) و (ئىنجىل)بوو. (خەدىجە) لەو پىمامەى خۆىوھ زانەىوھى كە خوا بەكەىك بۆ ئەم نەتەوھەىھ ھەر ئەنەىرى تا لەدەست گومراھى رىزارى بكات...

لەبەر ئەوھ، ھەندەىك پەتووىدا بەسەر محەمەددا، ترس و لەرزەكەى لى كەم بووھە... زۆرى پىبى نەچو خەوى لى كەوت خەدىجەىش دەمۇدەست رووى كىردە مالى (وەرەقە) و ھەموو قسەكانى محەمەدى بۆ گىرايەوھ (وەرەقە)ىش بەجوانى گوتى لى گرت، پاشان گوتى: (خوائى پىرۆزكات... خوائى پىرۆزكات... بەو خوائى كە گىانى (وەرەقە) بەدەست ئەوھەىھ، ئەگەر باوهرم پىبى ئەكەىت، خەدىجە، محەمەدەىش وەك موسا، ياسا

گهوره که ی بۆ هاتۆته خوارهوه له خودا... وا دیاره ئه بێته پیغه مبهری ئه مه ته وه یه که واته پیتی بلتی، نه ترسی، خۆی رابگری؟!...

محهمه د پهبی به وه برد که فرمانیکی گه وره ی هاتۆته سه رشان. دووباره گه راپه وه ئه شکه وته که، تا مانگی خوا په رستی ته واو بکات پاش ئه وه گه راپه وه بۆ (که عبه)... له و کاته دا که به لایدا ئه سووراپه وه، (وه ره قه کوری نۆفل) ی پتی گه یشت... ئه ویش چیرۆکه که ی بۆ گتیاپه وه (وه ره قه) گوتی: (به و خودایه ی که گیانی منی به ده سته وه یه، تۆ پیغه مبهری ئه مه ته وه یه ی؟!)... ئه وه شی تیگه یاند که له لایه ن نه ته وه که ی خۆیه وه، زۆرداری لێ ئه کری: به درۆی ئه خه نه وه، ئازاری ئه دن، له مه که ته فر و توونای ئه کن، ئه شچن به گتیا... هه مووی هه ر له بهر ئه وه ی که ئه مه نامه گه وره یه یان پتی ئه گه پتی!...

ئهبویه کر (ئیسلام ئه بی)

محهمه د ههستی کرد به خۆی: داماو و په ریشانه، دوودله، نازانی چی بکات به لام یه که م سیک که باوه ری پتی کرد (خه دیجه) بوو.

خه دیجه یه دهستی کرد به پشت گرتنی ئه یویست بیچه سپینتته دلپه وه که خوا له گه لپا یه تی و پشتی ئه گری، ناهیلتی ژیرکه وی... پتیشه وای موسولمانانی هیندستان، (مه ولای محهمه د عه لی) له م با به ته وه ئه لێ: (له پتیشدا محهمه د نه ی ئه زانی که ئه توانی ئه م فرمانه گه وره یه بیات به رپه وه به لام زۆری پتی نه چوو، که دوو دلپه یه که ی گۆپراو بوو به ئاینیکی ته واو و دامه زرا و، باوه ری هینا یه وه ی که له ئه نجامیدا هه ر راستی و دروستی سه ر ئه که وی ئنجا به هیز و هه رپه تیکه وه دهستی دایه ئه و فرمانی هه رگیز له رتی خۆی لای نه دا، به رنه گاریبه به هیزه که ی قوره ییش کۆلی پتی نه دا!...)

له پاش (خدیجه)، که سوکاری محهمه د و خه دیجه، باوه ریان به راسپیراوی محهمه د و ئایینی ئیسلامه تی هینا... ئه و کاته (عه لی کوری ئه بوتالیب) له په نای محهمه ددا ئه ژیا ده ست به جتی له سه ر دهستی محهمه ددا ئیسلام بوو به وای ئه ودا (زهید) یش، که محهمه د کردبووی به کوری خۆی، هاته سه ر ئایینی ئیسلامه تی... ئیسلامه تی هه ر له ناو مالی محهمه ددا مایه وه، تا راسپیراوی خوا، خۆشه ویست ترین هاو رپتی خۆی بانگ کرده سه ر ئایینی ئیسلامه تی ئه و که سه: (ئهبویه کر کوری ئه بوقحافه) بوو. (ئهبویه کر)، بیتی دوو دلی نواندن، بیتی ئه مه ی یه کودوی لێ بکات، ده موده ست باوه ری به راسپیراوی محهمه د هینا و بوو به ئیسلام.

هه ر که سیکیشی بدۆزیاپه وه له ناو گه له که ی خۆیدا که به که لکی ئه وه بیت و پشتی پتی به ستری، نامۆزگاری ئه کرد ئیسلام بی...

(سیر ولیه م مویر)، له نووسراوه که ی خۆیدا که ناوی ناوه (ژیانی محهمه د)، له م رووه وه وا ئه دوو: (له هه موو شتیک زۆتر که راستگۆبی محهمه د پیشان ئه دا، ئه وه یه، که ئه وانه ی له سه ره تادا ئه بوون به ئیسلام هه ر له وانه نه بوون که خاوه نی کرده وه و په وشتی چاک بوون، بیجگه له وه له دۆسته دلسۆزه کان و که س و کاره کانی خۆیشی بوون له وانه بوون که ئاگاداریبه کی ته واویان هه بوو له ژبانی تایبه تی محهمه ددا ئه گه ر محهمه د له و که سانه بوایه که ده مو زمانیان و رووکه شی ژبانیان له ده ره وه ی خانووه کانیان دا، پیچه وانه ی کرده وه و کاریان بوایه له ناو خانووه کانی خۆیاندا، بۆ ئه و که سانه ده ر ئه که وت... ئه و ساکه ییش ئه و که سانه به محهمه د باوه ریان نه ئه کرد!...)

قوره ییش دهستی کرد به گالته کردن به محهمه د و ئه و چهند که سه ی که دوا ی قسه ی ئه و که وتبوون خه ریک بوو داوی بۆ ئه نانه وه به لام محهمه د، پاشگه ز نه بووه وه له قسه و کرده وه ی خۆی هه ره ها کزیشی پیشان نه دا به رامبه ر ئه وانه ته نانه ت چوو ده ریشه وه بۆ سه ر چپای (الصفا) بانگی کرده قوره ییشیه کان لیتی نزیک بینه وه ئنجا لیتی پرسین: (ئه گه ر من پیتان بلیم ئه سپیک له دامینی ئه م چپایه دایه، پروام پتی ئه که ن؟) ئه وانیش، وه ک که سانیک که شاره زای په وشت و خوی محهمه د بن و پروا به قسه ی بکه ن، پیتان گوت:

(به لێ!...! تۆ لای ئیمه به دناو نیت هه رگیز درۆیشمان لێ نه دیویت!...!)... محهمه دیش گوتی:

(که واته گوی بگرن پیتان بلیم: من وریاتان ئه که مه وه له وه ی که خۆتان تووشی ئازاریکی گه وره بکه ن خوی گه وره فه رمانی پتی داوم که هۆزه نزیکه کانم ئاگاداریکه م له ئه نجامی خرابی خۆیان، تا له م کرده وانه ی ئیستایه یان لابده ن و خۆیان تووشی ئه و دهر د و ئازاره نه که ن... له م جیهانه دا هه یج شتیک به ده ست من نیبه نه ئه توانم که لکتان پتی بگه یتم، نه ئه شتوانم له رۆژی دوا ییدا رزگارتان بکه م، تا خۆتان دان به وده نا نه نیتن که بلین له خوا به ولاره هه یج خوا یه کی تر نیبه!...!)... یه که م که سیک که له سه ر ئه م قسه یه ی لیتی تووره بوو، مامی خۆی بوو که ناوی (ئهبوله هه ب) بوو به لام نه تووره یه یه کیه ی ئه و، نه درۆشمنایه تیبه که ی قوره ییش هه یچیان به ره سته ی بلا بوونه وه ی ئیسلامه تی پتی نه کرا... له پتیش هه موو که سیک، ئه وانه ئیسلام بوون، که وازیان له جیهان هینا بوو، که له لایه ن

کۆمه لایه تییه که یانه وه خواناسییان له گه ل نه نوێنرابوو، وهک نۆکه ر و بهنده و هه ژاره کان نه وانه به لایانه وه شتیکی یه جگار گه وره بوو، که که سینک بیته پیشه وه و بانگ بدات بو یه کسان و سه رهستی و نازادی که ناوچه وان به رزی مرۆقایه تی له ده ست مل که چی و سه رشۆری رزگار بکات بو نه و بتانه ی که له به ردی ره ق و ته ق دروست کراون که نه هیلێ هیچ ده سه لاتییک بیتیته وه به سه ر مرۆفدا، ده سه لاتی نه و ده روونه نه بی که له به رده م خوادا چهند و چوونی له گه ل بکات له سه رکرده وه و کاری!... زووبه زوو چینی هه ره ژوورووی قوره یش، ههستی پێ کرد که بانگ راهیشتنه که ی محمه د، نه بیته هۆی له ناو بردنی سایه و پایه و ده سه لاتی له به ر نه وه دهستی کرد به نازاردانی راسپییراوی خوا و دوکه وتوه کانی (۱)...

له نازاردانی بهنده و نۆکه ره کاندایه جگار دل ره قیبه نه نواند... پاش نه وه، دل ره قیبه که گه یشته سه ر نه و ئیسلامانه ی که له چینی ژوورووی قوره یشدا بوون... نازاریکی زۆری نه وانیش درا... محمه د خۆیشی له و نازاردانانه به شیکی زۆری به رکه وت... ته نانه ت ژنه که ی مامی خۆی، (نه بوله هه ب)، نه چوو پیسایه فری نه دایه به رمالی پیغه مبه ر.

(نه بوجه هل) یش، نه چوو منال دانی به رخی سه رپراوی تی نه گرت، له کاتی نوێژکردنیا... ئیتر له وه دا نه مابوو، که موسلمانانه کان بتوان به ناشکرا کۆبینه وه و نوێژ بکه ن.

له گه ل نه وه یشا محمه د کۆلی نه دا، هه ر له سه ر بلاو کردنه وه ی ئایینی ئیسلام نه رۆیشته... ئنجا قوره یش دهستی کرد به ته نگه تاوکردنی (نه بوتالیب) ی مامی پیغه مبه ر قوره یش نه وه ی نه زانی که خۆشه و یستییه کی چۆن به هیز هه یه له ناوهند نه و و محمه د دا هه ره شه ی له و و له محمه د کرد، که نه گه ر محمه د از له م کاره نه هینی، قوره یش نه چی ت به گژباندا، له کۆلیشیان نابیتته وه، تا لایه ک له و دوولایه له ناو نه چن!...

به لām محمه د، به پشت به ستییکه وه به خۆی، به مامی گوت: (مامه، به سه ری خوا سوێند نه خۆم، ته نانه ت نه وانه نه گه ر رۆژیش بخه نه لای دهستی راسته وه و مانگیش بخه نه لای دهستی چه پمه وه، بو نه مه ی از له م کاره به ینم، از ی لی ناهینم، تا خوا خۆی نه یگه ینێ به نه نجام یا خود خۆم له ناو نه چم.!)

مامه پیره که یشی، سه ری سویرما له م خواناسینه ی محمه د، واقی ویرما له هیز و هه ره تی ئایینه که ی، هیچی بو نه مایه وه نه وه نه بی که به هه موو کۆلی دل یه وه پشتی محمه د بگری!...

(۱) راستتر: شوێنکه وتوه کانی.

(نه جاشی) ناوارة کان نه گریته خۆی

قوره یشییه کان، به نازاردانی موسلمانانه کان و ازبان نه هینا، ده ستیان کرد به کوشته تیشیان محمه د له م باره زۆر دلته نگ بوو ناچار بوو موسلمانانه کانی هاوڕیتی نامۆژگاری بکات که کۆچ بکه ن، یانزه که س، له ژن و له پیاو قسه که ی محمه دیان به جی هینا و له شاری مه که دوور که وتنه وه و روویان کرده (حه به شستان) نه وکاته سالی پینجه می ئاشکرا کردنی ئیسلامه تی بوو په نایان برده به ر خونکاری نه وئ که ناوی (نه جاشی) بوو قوره یشیش چهند که سیکی نارد به دوایاندا داویان له خونکار کرد نه و راکردووانه یان بداته وه... به لām (نه جاشی) هه ر نه وهنده گوئی له ناشیته ی په رستانی عه ره ب بوو که چهند له داپزین و سووکی و دوکه وتندابوون، که چی به پیچه وانه ی نه وانه وه قسه کانی محمه د پریوون له (راستگۆی و سه رپاستی و په یان راکرتن و فرمان به جی هینان به دل سوژییه وه و، خزمایه تی راکرتن و، دراوسییه تی پاراستن و، خۆ دوورخستنه وه له کرده وه ی نه نگ و ناپه سه ند و خۆپن رشتن)، هه ره ها پریوون له: (خۆ دوورخستنه وه: له داوین پیسی و، به دخوویی و، له قسه ی درۆ هه لبه ستن و، له خواردنی سامانی هه تیوان و، له به دناوکردنی ئافره تانی داوین پاک)... هه ره ها پریوون له فه رمان به (په رستنی خوا، بی نه مه ی هاوتای بو په یدا بکه ن، به نوێژکردن و رۆژووگرتن و خاوپن کردنه وه ی سامان به به شینه وه ی به شیکی دیاردی کراوی به سه ر هه ژاران و لی قه و ماواندا...)... هه ر نه وهنده (نه جاشی) گوئی له م قسانه گرت ئاره زووی پیشاندا که هه ندیکی له (قورئان) بو بخویند ریتته وه.

(جه عفه ر کوری نه بوتالیب) یش هه ندیکی له به شی (مه ربه م) بو خویند وه نه وه که شیشانه ی له وئ دابوون، هه روا سه ریان سویرما له راستی قورئان ته ماشایان کرد نه وه ی خویند ریا وه هه ر له و به شه نه کات که له (ئینجیل) دا نووسراوه... (نه جاشی) بو ی ده رکه وت که بانگ راهیشتنه که ی محمه د بو ئیسلامه تی، هه ر له و سه رچاوه یه وه هه ل قوولا وه که بانگ راهیشتنه که ی مه سیحی لی هه ل قوولا وه.

له به ر نه وه، نه وه ی خسته سه ر نه ستۆی خۆی که ناوارة کانی ئیسلام پشتیوانی بکات و له نیشتمانه که ی خۆشیدا میواندارییه کی به رتیزان بکات...

به م جوژه، جیهان یه که م یارمه تی ناوهند گاوره کان و ئیسلامه کانی دی!...

موسولمان بوونی (عومەر)

فروفتلہ کانی قورپه‌یش به‌که‌لک نه‌هاتن زۆری پئی نه‌چوو ده‌ستیان دایه چه‌کیتی تر بۆ له‌ناوبردنی محمه‌د و ئایینه‌که‌ی... ئه‌ویش چه‌کی چه‌اشه‌کردن بوو به‌زه‌بری سامان به‌خشین و پایه و سایه پیتشکه‌ش کردن... به‌لام باوه‌ره به‌هیزه‌که‌ی محمه‌د ئه‌م چه‌که‌یشی کۆل کرد و نوشتانیدیوه‌!...

قورپه‌یشیبه‌کان له‌مه رقیان زۆر هه‌ستا، ته‌نانه‌ت گه‌یشته ئه‌وه‌یش که جارێکیان خه‌ریک بوون محمه‌د له‌ناو (که‌عبه) دا بکوژن!... به‌لام ده‌ست درێژی و توندوتیژی به‌کان به‌یان بوون به‌هۆی ئه‌وه‌ی که ئیسلامه‌کان پشتیوانانی تازه‌یان ده‌ست بکه‌وئ له‌وانه‌ی که خاوه‌ن سایه و پایه و ده‌سه‌لات بوون، له‌ناو قورپه‌یش خۆیدا!...

یه‌کیتک له‌وانه (عمر کوری خه‌تاب) بوو که هه‌روه‌ک به‌توندی و تیژی به‌وه ئه‌چوو به‌گژ ئیسلامدا، ئاوه‌ه‌ایش به‌توندی و تیژی به‌وه بوو به‌یه‌کیتک له ئیسلامه‌کان!... (عومەر) زرنه‌کاری ئیسلامه‌کانی ئه‌و ده‌مه‌ی پئی خۆش نه‌بوو، که هه‌ر خۆیان له‌ دوژمنایه‌تی قورپه‌یش ئه‌پاراست ئه‌و زرنه‌کاری به‌ پئی گۆرین و کردی به‌زرنه‌کاری به‌جی و کاریگه‌ر و به‌که‌لک، که پریوو له‌ هه‌لمه‌ت بردن و ئیسلامه‌تی نواندنیکی به‌ناشکرا!... سه‌یر ئه‌وه‌بوو که قورپه‌یشیبه‌کان ئه‌مه‌یان له‌ عومەر و ئیسلامه‌کانی تر دی، زرنه‌کاری به‌که‌ی خۆیان گۆری و کردیان به‌و جۆره زرنه‌کاری به‌ بئکه‌ی که ئیسلامه‌کان له‌وه پیتش له‌ سه‌ری ئه‌رویشتن... له‌ناو خۆیاندا بریاراندا که خۆیان له ئیسلامه‌کان دووربخه‌نه‌وه، به‌مه‌رجی (ئه‌وه‌ی هاشم)، (ئه‌وه‌ی عه‌بدولموته‌لیب) یشیان له‌گه‌لدابن، که محمه‌د و هۆزه‌که‌ی محمه‌دیشی ئه‌گرتوه بریاراندا نه‌ژن له‌وانه به‌یتن، نه‌ ژنیشیان بده‌نی نه‌شتیشیان لئ بکرن، نه‌شتیشیان پئی بفرۆشن... ئه‌م بریاره هه‌یج که‌لکیکی نه‌بوو، به‌لکه‌و زبانی لئ په‌یدا بوو چونکه بوو به‌هۆی ئه‌وه‌ی که ده‌ماری هۆزه‌رستی^(۱) و به‌ریبه‌رکانی و هۆزایه‌تی به‌زوتنی و بورووژتینی!...

له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌وه‌کانی هاشم و موسولمانه‌کان ناچاربوون خۆیان خسته ناو پینچوپه‌نای ناو شاخه‌کانه‌وه... که قورپه‌یشیبه‌کان له‌یه‌یان لئ دین، جۆره چوار لاگرتنیکی شارستانیانه‌یان لئ کردن^(۲) مه‌به‌سیان ئه‌وه‌بوو به‌برستی بیانه‌یتلنه‌وه... به‌لام چوار لاگرتنه‌که‌یان، زۆری پئی

(۱) هۆزه‌رستی: هۆزایه‌تی، تیره‌گه‌ریتی، عه‌شایه‌ری.

(۲) چوار لاگرتن: ئابلقه، لیره‌دا مه‌به‌ست دابران (مقاطععه) یه.

نه‌چوو، درزی تی بوو... له‌و درزانه‌یشه‌وه خوارده‌مه‌نی ئه‌هات له‌به‌ر ئه‌وه هه‌رسی سالتیکی پئی چوو، چوارلاگرتنه‌که، رووخا و نه‌ما!...

ئیسلامه‌کانیش له‌ به‌ندیخانه‌که‌یانوه گه‌رانه‌وه (مکه)!

له‌پاش ئه‌م گه‌رانه‌وه‌یه، به‌چوار هه‌فته، پینچه‌مه‌به‌ر (ئه‌بو‌تالب) ی مامی له‌ ده‌ست چوو، که پشتگرتیکی هه‌ره باش بوو بۆ ئه‌و به‌رامبه‌ر قورپه‌یشیبه‌کان!... ئه‌وه‌نده‌ی پئی نه‌چوو (خه‌دیجه) یشی له‌ ده‌ست چوو، که محمه‌د به‌وه ژنیکی و هاوکاریکی گرنگی له‌ ده‌ست بووه‌وه، له‌لایه‌که‌وه پشتی ئه‌گرت و له‌لایه‌کی تریشه‌وه خۆشی ئه‌خسته دلپه‌وه و دلئ به‌هیز ئه‌کرد^(۱)!...

ئیتتر محمه‌د خۆی وا هاته پینش چاو که به‌ته‌نیا رووبه‌رووی قورپه‌یشی هه‌لمه‌ت به‌ر وه‌ستاوه... چونکه له‌پاش ئه‌وه، قورپه‌یش چوووه‌وه سه‌رکرده‌وه توندوتیژی به‌ جارانی خۆی له‌گه‌ل موسولمانه‌کاندا... ته‌نانه‌ت، کارگه‌یشته ئه‌و ئه‌ندازه‌یه، که هه‌ندی له‌ خۆپریبه‌کانی قورپه‌یش خۆیان کرد به‌سه‌ر جلویه‌رگه‌کانی محمه‌د دا!... ته‌نانه‌ت محمه‌د ناچاربوو مه‌که‌ی به‌جی هه‌یشت و رووی کرده (تائف)، که له‌ خوار مه‌که‌وه‌یه په‌نای برده به‌ر هۆزی (ثقیف) به‌لام سه‌ره‌ۆکه‌کانی هۆزه‌که، هه‌ر به‌وه‌نده وازیان له‌ محمه‌د نه‌هه‌ینا، که خواسته‌که‌ی به‌ریه‌رچ بده‌نه‌وه به‌نده و نۆکه‌ر و پیاوه خۆپریبه‌کانی خۆیشیان نارد هه‌ر ریگی، لیبی گردینه‌وه و قاچه‌کانی بده‌نه به‌ر به‌ر تاوای لیته‌ات پینچه‌کانی برینداربوون و خۆپنیا لئ ئه‌هات محمه‌د به‌وه دلئ زۆر ته‌نگ بوو جیهان له‌به‌ر چاویا تاریک بوو بوو سه‌رئیکی به‌رزرکرده‌وه و رووی کرده ئاسمان بانگی خاوه‌نی ئه‌و نامه‌یه‌ی کرد، که له‌ پیناویا، ئه‌م هه‌موو ره‌نجه‌یدا و، ئه‌م هه‌موو ئه‌رک و ئازاره‌شی هاته به‌ر گوتی:-

(خوایه، من سکا‌لای ده‌ردی خۆم ئه‌هه‌ینمه به‌رتۆ هه‌ینم کم بووه و سه‌ریشم لئ شیواوه نازانم چی بکه‌م چۆن خۆم رزگار بکه‌م ده‌سه‌لاتیشم نییه به‌سه‌ر که‌سدا تۆ به‌زه‌یی هاته‌وه‌ت له‌ هه‌موو که‌س زۆرتره... تۆی گه‌وره‌ی داماوو لئ قه‌وماوان... هه‌ر تۆی خوای من... که‌واته په‌نا به‌رمه به‌رکی؟!...)

که گه‌یشته‌وه مه‌که، دوژمنایه‌تی قورپه‌یش زۆرتتر تینی سه‌ند به‌رامبه‌ری... ئه‌م جاره رووی کرده (یشرب)... له (یشرب) یاخود مه‌دینه‌دا چهند که‌سیک له‌ هۆزی (خه‌زه‌ج) بیوون به‌ئیسلام هۆی ئه‌وه‌یش ئه‌وه بوو که هه‌ندی له‌ دراوسی جوله‌که‌کانیان ئه‌وه‌یان

(۱) یان: وره‌ی به‌رز ئه‌کرده‌وه.

تیگه یان دیبون که له (تهورات) دا نووسراوه پیغهمبهریکی عه رب په یدا ئه بی ئنجا که گه رابوونه وه (مدینه) موزده دیان دابوونج که ئه و پیغهمبهری له تهوراتدا ناوبراوه، په یدا بووه بیجگه له وه براکانی خوشیان که له ناو شاری مه دینه دا بوون، بانگ کردبووه سهر ئه م ئایینه تازه یه، که له (مکه) له سهر دهستی محهمه ددا فیرکرابوون ئیتر زوری پی نه چووبوو، که ئایینی ئیسلامه تی له ناو هۆزه کانی (ئهوس) و (خه زه ج) دا بلاو بوو بووه وه. جا محهمه د فهرمانیدا به هاوړتیکانی خوئی، به دواکه و توه کانی خوئی، که کوچ بکه ن بو شاری مه دینه... ئه و کاته سالی سیانزه یه می ئیسلامه تی بوو به لام خوئی له ناو دوزمنه کانییدا مایه وه، که تا ئه هات زورتر نازاریان ئه دا، زورتر داویان بو ئه نایه وه... چاوه پروانی ئه وهی ئه کرد که خواری بدات بچی بو مه دینه... به دووی ئه و دنگ و پاشانه یشدا ئه گه را که نارامیک بیه خشن به دلئی له بابته بی وهی ئه و موسولمانانه وه که کوچیان کردبوو بو مه دینه... ته نیا (ئه بوکر) و (عه لی) ی له گه لدا ما بووه وه...!

ئه و کاره سه رسوریه یه نه دهی که محهمه دی رزگار کرد!

کارگه یشته ئه وهی که دوزمنه کانی محهمه د، دوزمنایه تیبه که یان له ئه ندازه تیپه ری ئیتر ههر بیران له وه ئه کرده وه که کاریکی وا بدوزنه وه، به جاریک محهمه دی پی له ناو بیه ن و رزگاریشیان بی له دهستی هات کومه له یه کیان به ست. گه له کومه کیان کرد له محهمه د پراریاندا، له ههر هۆزه، لویکی به هیز و هه رت هه ل بیزیری ئنجا ئه و لاوانه، هه موویان پیکه وه هه ل بکوته سهر محهمه د و بیخه نه ناو خو یانه وه. پاشان هه موویان پیکه وه، له یه ک کاتدا، به شیره کانیان دهستی لی بووه شین تا خوینه که ی محهمه د به خوړایی پروات^(۱)!... چونکه ئه و ساکه (نه وهی هاشم) له توانایاندا نامینیتته وه که تو له له وه هه موو هیزانه بکه نه وه!...

محهمه د توانی له م ری و شوین دانانه یان تی بگات ئه ویش ری و شوینیکی بو خوئی دانا... ههر له وه شه وه دا که فهرمانیدا به موسولمانه کان کوچ بکه ن بو مه دینه، به (عه لی کوری ئه بوتالیب) ی گوت که له ناو جیگه که ی ئه ودا بخه وئ پاش ئه وه به دزیبه وه خوئی له مال دوورخسته وه که چی ئه وانه ی بو سهری ئه و ئه گه ران بیبه ریتن، چوارلای خانوه که یان لی گرتبوو ئه م چوار لای خانوو گرتنه ههر له وساکه وه دهستی پی کردبوو که پراری کوشتنی محهمه دیان دابوو.

(۱) له راستیدا: تا خوینه که ی له ناویاندا ونیبن، چونکه...

ئه مه یش ره وشتیکی ئه وسای قورده یش بوو له گه ل ئه مه یشا محهمه د توانی له دهستیان دهریاز بی!... چونکه توانی به دزیبه وه خوئی بگه یینیتته مالی (ئه بوکه کر).

که ته ماشای کرد (ئه بوکه کر) یش خوئی ناماده کردووه، چاوه پروانیی ئه کات دوو حوشتریسی داناوه که ههر دووکیان سواریان بین و خو یان دهریاز بکه ن له تاریکایی شه ودا پرویان کرده (یه من) ئه و ریگایه به بیبری دوزمنه کانیاندا نه ئه هات که محهمه د و ئه بوکه کر بیگرنه بهر... که گه یشتنه ئه شکه وتی (ثور)، خو یان تیاماتدا و تا سی روژیش تیا مانه وه (عه بدوللای کوری ئه بوکه کر) هه موو شه ویک سهری لی ئه دان ههر دهنگو یاسیکی ناو قورده یسی بزانیایه بوئی ئه گپړانه وه شوانه که ی (ئه بوکه کر) یش گوشت و ماستی بو ئه هینان ئه وانه ههر دووکیان به په روژه وه بوون که شوین پیی خو یان ون بکه ن له هاتن و چوونیاندا... جاریکیان دوزمنه کانیان، له کاتی به دوا گه رانیاندا گه یشتنه بهرده م ئه شکه وته که (ئه بوکه کر) وای زانی که دوزمنه کانیان جیگه که ی خوئی و محهمه دیان دوزبووه ته وه به لام محهمه د، هه موو ده م دلنیای ئه کرد له وهی که هیچیان لی نایه ت ئه یگوت: (تو له چی ئه ترسیت که خوا له گه ل ههر دوو کمان دابیت؟!...!)... (خه فه ت مه خو! خوا له گه لماندایه!...)... خوایش پاداشتی به نده ی خوئی دایه وه له سهر ئه و باوه ریپیکردنه ی که دوزمنه کانی (ئه بوکه کر و محهمه د) سهرنجیاندا، دره ختیک له بهر کونی ئه شکه وته که دا روو ابو، لقو پیه کانی به ری کونه یان گرتبوو هه تا نه پرانایه، ماوه نه بوو که س پیا بجیتته ژووره وه^(۱)...

جالجالوکه یه به ری کونه که ی وا ته نیسو، چوه دلپانه وه که ئه م ته نینه له ده میکی کونه وه نه بی پیک نه هاتووه هه روه ها دوو کوتره کیوبله یشیان دی له بهرده م کونی ئه شکه وته که دا، به دلنیاییه که وه هه لنیشتبوون.

(۱) له هیج به لگه و سه رچاوه یه کدا باسی ئه م دره خته نه کراوه، ته نیا باس له کوتر و جالجالوکه که وه کراوه که ئه م دووانه ش بوته (تواتر سیری) و ئه گین نه له قورن و نه له حه دیسی (صحیح) دا ئیشاره یان پی نه دراوه، لیته دا ته نیا توانا هیزی مه زنی خوی گه وره به شتیه یه له شتیه کان ئه و دووانه ی پاراست و رزگاری کردن.

(إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِي أَثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكَنَتَهُ عَلَيْهِ وَ أَيْدُهُمْ جُنُودٌ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَلْسَفَى وَكَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعَلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ.)

جا ئەم بابەتە رووکەشانه، ههچیان له پیش هاتنی ئەوانەدا نەبووبون، بچ گومان، بۆیهکا پەیدا بویون چونکه خوا وای و یستبوو که بن ئەمەیش کاریکی سەرسوور هینەری خاوبو^(۱)... له توانای که سدا نەبوو بیکات!...

بێجگە لەوه شاکاریکی خوایی تریش روویدا یه کێک لەو پارە پەرستانە ی که بۆ سەری محەمەد ئەگەر ان بپهه رین، تا پاداش له قورەیش وەر بگرن، زۆری پێ نەچوو هاتەوه سەر ئەشکه و ته که توانی شوین پیتی محەمەد و (ئەبویه کر) هەل بگرئ لە پاش دەربازبوونیان له ئەشکه و ته که به غار که و ته دوایان ئەوانەدی نە مابوو بیانگاتی، ئەسپه که ی هەل ئەنگوت دوو جار که و ته خوارەوه... دوو باره رهگی پارە پەرستی جوو لایه وه ئەمجاره ییش دوایان که و ته هەر ئەوانەدی پم هاو ییژیکی مابوو بیانگاتی، بۆ سێیەم جار ئەسپه که ی هەل ئەنگوتەوه.

ترس چوو ه دلی کابرای سوارەوه پیتی گوتن دلنیابن له وه ی که ئیتر دوایان ناکه و ئ پاشه و پاش گه راپه وه له رێگا به هه ره که سی ئەگه یشت له وانه ی دوای ئەوان که و تبوون رێگای لی ون ئەکردن!...

پێغه مبه ر و هاو رێکه ی گه یشتنه مه دینه... ئەوانە ی به پیریانه وه چوو بوون، روو خۆشیا ن زۆر له گه لدا نواندن^(۲).

به وه ماندو ی تییه که یان که م بووه وه... رۆژی گه یشتنیان به ر ۲۸ ی مانگی خه رمانان (حوزه یران) که و ت له سالی ۶۲۲ ی زاییندا... و اتا:

۱۲ (ربیع الأول): رۆژی کۆچ کردن

لەم رۆژەدا، ههنگای دووه می میژووی ژیا نی محەمەد و نامە که ی دەست پێ ئەکات... ئەم دەمه دەمی رێکوپێک خستن بوو رێک خستنی فه رمانه وایی ئیسلام له رووی زرن گکاری (سیاسی) و ئابوورییه وه هه ره ها رێک خستنی کۆمه لایه تی موسلمانەکان، پێغه مبه ر دەستی کرد به به یژکردنی برایه تی ناوه ند موسلمانەکان.

موسلمانە کۆچ کردووه کان و موسولمانه کانی دانیشتووی شاری مه دینه که پشتیوان (انصار) یان پێ ئەگوتن...

(۲) کاری سەرسوور هینەر: موجیزه (معجزه).

(۱) یان: پیشوازییه کی گه رمیان لیکردن.

محەمەد بۆ ئەوه یاسایه کی یارمه تی دانی وای دامه زراند له ناویاندا، که زۆر که م نه بی میژوو هاوتای ئەوه ی چاوپێ نەکه و تبوو... چونکه موسلمانەکانی مه دینه کۆچ کردووه کانیان کردبوو به هاوبه شی خۆیان له نیشتماندا، له خانوودا، له ساماندا...

محەمەد هه ره که به دامه زراندنی یارمه تی له ناوه ند موسلمانەکانی مه که و (مدینه) دا، لایه ره یه کی کۆمه لایه تی کرده وه له میژووی فه رمانه وایی ئیسلامدا، هه ره ها لایه ره یه کی زرن گکاریشی کرده وه به وه ی که په یمانی سویند خواری و دۆستایه تی و یارمه تی گر تدا له ناوه ند موسلمانەکان و هۆزه کانی مه دینه دا، که سی هۆزبان له ناو دا بوو، جوو له که بوون... ئەم په یماننامه یه له سه ر چه ند بنچینه یه کی و دامه زرا، که ئەه یئێ به نمونه ی زرن گ کارییه کی به رز و بلند دا بنری:

۱- سه ریه ستی له بیرو ریا وه ردا... چونکه تیا نوو سرا بوو: (لی پسرایی خوایی هه ره یه که)، (جوو له که ئایینی خۆیان هه یه، ئەتوانن پیره و یی بکه ن موسلمانەکانیش به خۆیان و نۆکه ره کانیانه وه ئایینی خۆیان هه یه ئەتوانن په یره و یی بکه ن هه ره که سیکیش له مانه خراپه ی کرد سزای خۆی ئەدریئێ).

۲- ئەگه ره له لایه کی تره وه زۆرداری له یه کییک له هه ردوولای په یماننامه که کرا، یان له هه ردوولای کرا، پتویسته له سه ر هه ردوولای په یماننامه که ده ستی یارمه تی در یژ بکات بۆ لا بردنی ئەو زۆردارییه پتویسته له سه ر هه ردوو لایشیا ن که یارمه تی یه که تر بده ن له پاراستنی نیشتمانی هه ردوولایاندا که بریتیی ه له مه دینه ه یچ لایه کی شیا ن مافی ئەوه ی نییه که له گه ل دوژمندا ئاشت بێته وه، تا پرس به لایه کی تر نه کات...

ره نگه چاکترین قسه که له بابەت ئەم په یماننامه یه وه کرای، که محەمەد له (۱۳۵۰) سال له مه و پێشه وه دا یناوه، قسه کانی پزیشک (محمد حسین هیکل)^(۱) بیت که له

(۱) محەمەد حسین هیکل - دکتۆر - (۱۸۸۸ - ۱۹۵۶) وه رگێر به (پزیشک - طبیب) ناوی ده بات؛ به لام وادیاره نازناو و پله زانستییه که ی به (پزیشک گۆریوه)، سیاسه ته دار و رۆژنامه نووسیکی میسری بووه، له سه ره تای چه رخی بیستدا قوتایی پله ی دوکتۆرا بووه له پاريس و له ۱۹۱۲ پاش ته واکردنی گه راوه ته وه میسر، چه ند جارێک کراوه به وه زبری ئەوقافی میسری، نووسه رێکی به توانا بووه، زیاتر رواله تی کۆمه لایه تی و ئایینی و سیاسی به نووسینه کانیه وه ن؛ بابەتەکانی له گۆفاری (المقتطف، السفور، الجریده) دا بلاو کردۆته وه، به یه کییک له پیشه نگه کانی رۆمانی عه ره بی ده ژمیروئ، له ۱۹۱۴ دا رۆمانی (زینب) ی بلاو کرده وه، له ۱۹۱۷ دا باسیکی به هیزی ده رباری (القدریه و الجبریه) دا نووسی، هه روا بابەتیکی به ناوی (الطلاق و اثره فی الحیاة =

نوسراوه که یدا (ژیانی محمه‌د) نووسیوویه تی: (په یمانامه که، له جیهانی ئه و رۆژده‌دا، ده‌رگایه‌کی تازه‌بوو کرایه‌وه له ژبانی زرن‌گکاری و ژبانی شارستانی تی!)...

به‌لام هه‌روه‌کو پیشه‌وا موسلمانانه‌کی هیندستان (محمه‌د عه‌لی) ئه‌لێ، په‌یمانامه‌که ئه‌وه‌یشی ده‌رخست که: (په‌یغه‌مبه‌ر ئه‌ندیشه‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌کرد که قورده‌یش بدات به‌سه‌ر مه‌دینه‌دا چونکه بۆی نه‌کرا بوو له مه‌که‌دا محمه‌د له‌ناو سات دوور نه‌بوو که له‌و سه‌رنه‌که‌وتنه‌یدا رقی هه‌لسابێ و به‌قیناچووبن و بیه‌وی هه‌لبکو تپته سه‌ر مه‌دینه تا تۆله‌ی خۆی بکاته‌وه!)...

محمه‌د له‌مه‌دا، بیره‌که‌ی ته‌واووو چونکه قورده‌یش بۆی ده‌ست نه‌ئه‌دا، ئیسلامه‌تی له‌ناو شارێکی وه‌ک مه‌دینه‌دا په‌ره‌بسیته‌ی و گه‌شه‌ بکات، که له‌ گرن‌گترین ئیستگه‌ی کاروانه‌کان و بنکه‌ بازگانییه‌کانی سه‌ره‌ رێگای (سوریه) (١) دا ئه‌نرا!...

شه‌ره‌ نه‌تاییه‌کانی ئیسلامه‌تی

که موسلمانانه‌کان له‌ شاری مه‌دینه‌دا جیگای خۆیان دامه‌زراند و ئارامیان گرت کارساتی ئه‌و ده‌مه‌ به‌ره‌ به‌ره‌ هه‌تایه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که لایه‌ره‌یه‌کی تر بکه‌نه‌وه له‌ مێژووی فه‌رمانه‌روایی ئیسلامه‌تیدا ئه‌و لایه‌ره‌یه‌ش لایه‌ره‌ی سه‌ربازی بوو... له‌پاش ئه‌وه‌ی که شه‌ش مانگیکی به‌سه‌رداچوو، موسلمانانه‌کان ده‌ستیان کرد به‌په‌لاماردانی چه‌ند کاروانیکی قورده‌یش که له‌ رێگادا بوون ئه‌چوون بۆ شام زۆریه‌ی مێژووناسه‌کان و ئه‌زانن که موسلمانانه‌کان بوون شه‌ریان ده‌ست پێ کردوو به‌و مه‌به‌سه‌ی که تۆله‌ی خۆیان له‌ قورده‌یش بکه‌نه‌وه و هه‌ندیکیش له‌ زرخێ ئه‌و که لویه‌لو سامانه‌یان ده‌ست بکه‌وتنه‌وه که ناچاربوون له‌ مه‌که‌دا به‌جییان هه‌شتن به‌هۆی کۆچکردنه‌که‌یان وه‌... به‌لام پزیشک (هه‌یکه‌ل) به‌لایه‌وه وایه، که (مه‌به‌س له‌و په‌لاماردانه‌ ئه‌وه‌بوو که قورده‌یش تی بگه‌یتن، که که‌لک و چاکه‌ی

= الأجماعیه فی مصر ووسائل تنظیمه، دیسان کتیبیکی به‌نرخ به‌ناوی (حیاه محمه‌د) جگه‌ له‌ چه‌ند باسێک ده‌رباره‌ی ئه‌ده‌ب و زمانه‌ی فه‌ره‌نسی وه‌بایه‌تیک به‌ناوی (ئۆگست کۆمت و فه‌لسه‌فه‌که‌ی) پاش خۆی کتیبیکی به‌ناوی (الایمان و المعرفه و الفللسفه) وه‌ له‌لایه‌ن پارێزه‌ر (احمد محمد حسین هیکل) وه‌ له‌ (دار المعارف) ی میسه‌روه‌ به‌چاپ گه‌یه‌نرا له‌ ۱۹۶۴د.

(١) ئه‌و سه‌رده‌مه‌ زاراوه‌ی (سوریه) ی جوگرافی نه‌بوو، به‌لکو به‌هه‌موو ئه‌و ده‌قه‌ری سه‌رو نیوه‌دوورگه‌ی عه‌ره‌بی و رۆژئاوای عیراقیان ده‌وت (شام)، یا ولاتی (غه‌ساسینه‌) کان که له‌ژێر سایه‌ی رۆمه‌کاندا بوون.

خۆی له‌وه‌دایه‌ له‌گه‌ڵ موسلمانانه‌کاندا رێک بکه‌وی به‌لام رێک که‌وتنیکی وایش بێ که هه‌ردوولا له‌وه‌ی و زبانی دوژمنایه‌تی و رقه‌به‌ری رزگار بکات، که سه‌ره‌به‌ستی بۆ موسلمانانه‌کان بپاریزی له‌ بلاوکردنه‌وه‌ی ئاینه‌که‌یاند، که بۆ دانیشه‌توانی مه‌که‌یش بازگانییه‌یه‌که‌یان به‌بێ وه‌ی و زیان به‌هێلته‌وه‌)...

جا له‌م پاکانه‌یه‌دا که (هه‌یکه‌ل) کردویتی، دان پیاوانیک هه‌ست پێ ئه‌کرێ که موسلمانانه‌کان بوون شه‌ریان دامه‌زراندوو.

(واشینتون ئیر فینچ) یش له‌ نووسراوه‌که‌یدا: (ژیانی محمه‌د) خه‌ریکی ئه‌وه‌ بوو که په‌نگیکی پشم و قینی که‌سایه‌تی و هه‌وه‌س و ئاره‌زووی مرۆفایه‌تی له‌م کاره‌ساته‌ بدات به‌لای ئه‌وه‌ وه‌ وایه که محمه‌د رقی هه‌لگرتبوو له‌ قووڕه‌یش، له‌سه‌ر ئه‌و ئازار و ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌ی که له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌واندا تووشی خۆی و هاوڕێکانی هاتبوون وه‌ک هه‌موو مرۆفاییک ئه‌ویش ده‌ماری مرۆفایه‌تی و هۆزایه‌تی بزوووتبوو ئه‌یوبست سه‌ره‌به‌رزنی خۆی و که‌س و کاره‌کانی بسیته‌ (١) وه‌. چونکه ده‌میک بوو له‌ سووکی و ریسواییدا ئه‌ژیا، به‌هۆی ئه‌و بێ ده‌نگییه‌وه‌ که ئه‌ینواند به‌رامبه‌ر دوژمنه‌کانی خۆی که هه‌یج خراپه‌یه‌ک نه‌ما لێی نه‌که‌ن (٢)!

جا ئه‌م جوړه‌ هه‌ستی مرۆفایه‌تیا نه‌بوو که دلێ خسته سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و هه‌یه‌ی که له‌به‌ر ده‌ستیابوو به‌کاری به‌یته‌ ئاراسته‌یشی بکات بۆ سه‌ر دوژمن تا به‌ئاواتی هه‌ره‌ بلندی خۆی ئه‌گات... به‌لام زۆریه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که مێژووی ژبانی محمه‌دیان نووسیوه‌ته‌وه‌، به‌لایانه‌وه‌ وایه که نووسراوه‌که‌ی (ئیر فینچ)، له‌به‌ر ئه‌و هه‌لمه‌ت و هه‌لانه‌ی تیا به‌تی، به‌سه‌ر چاوه‌یه‌کی کز دانه‌نری، یاخود هه‌ر هه‌یج نه‌بێ به‌نووسراویکی دلشکین دانه‌نری!... بیروباوه‌ری پیشه‌واکه‌ی هیندستانیش (محمه‌د عه‌لی) له‌گه‌ڵ هی ناو قورئاندا رێک ئه‌که‌وی زۆریه‌ی نووسه‌ران خاوه‌ن لیکۆلینه‌وه‌کانیش هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و قسه‌یه‌ن (محمه‌د عه‌لی) له‌ نووسراوه‌که‌ی خۆیدا که ناوی (محمه‌د پیغه‌مبه‌ر) ه، به‌جوانی ئه‌مه‌ی ده‌رخستوه‌ ئه‌لێ: (محمه‌د بۆیه‌کا فه‌رمانیدا کوشتار بکری، تا کۆمه‌له‌ی موسلمانانه‌کان رزگار بکات له‌ ده‌ست نه‌مان و سه‌رگه‌ردانی، به‌هۆی دوژمنیکی به‌هه‌یه‌وه‌ که بریاری داوو ئیسلامه‌تی له‌ خاکی عه‌ره‌بستاندا نه‌هه‌یتێ و له‌ په‌گ و ریشه‌وه‌ ده‌ری بکیشی!)...

(١) به‌لکو: تۆله‌یان بسیته‌وه‌.

(٢) راستتر: هه‌یج خراپه‌یه‌ک نه‌ما به‌رامبه‌ری نه‌که‌ن.

(محەمەد، دلى خۆى وابو حەزى لە شەروشۆر ئەئەکرد... ھەتا تەمەنیشى نەگەيشتە پەنجابو پىنج سالى، ھىچ جارتيك شەرتيكي راستەقىنەى ھەل نەگيرساندبوو، تاشيرى بۆ ھەل بگري... بىنجگە لەو، ئايىنى ئىسلام خۆيشى كە محەمەد ئەيوست بلاوى بكاتەو، ئايىنى ئاشتى و ئاسايش بوو خەمى خواپەرستى و كەلكى مەرقايشەتى ئەخوارد، محەمەدەيش لەلايەن خواو و راسپىررابو كە مەرقايشەتى بانگ بكاتە سەر ئايىنى ئىسلامەتى، نامەى خوايىان پى بگەينى، نەك بەزۆر بەسەرياندا بچەسپىتىن خوافەرموويەتى لە قورئاندا: (تايىن بەزۆر ناچەسپىنرى بەسەر كەسدا) بەلام شەر لە چارەى محەمەد نووسرابو بىكات ھەر وەكو خوايش پى فەرمووبو، پىيوست بوو لەسەرى، لەسەر ئەو كۆمەلە بەسەزمانە سەرگەردانە بكاتەو كە لە دەست دوزمىتىكى دلرەق راي كەردبوو و ئاوارە بوو بوو، بۆ ئەمەى تاوانىكى بى، ھەموو ئازار و سزايەكى درابو خوا لە قورئانى پىرۆزدا فەرموويەتى: (ئەو موسلمانانەى كە گوناھيان ھەر ئەو بوو: گوتويانە گەورەى ئىمە خوايە، ئەوانەى كە بەنارەوا رەويان پى كەردون لە شارى خۆيان، ئەوانە بەسەزمان و زۆر لى كراوون بەلام خوا لە توانيدا ھەيە كە سەريان بخت بەسەر دوزمەكانياندا لەبەر ئەو خوا رىتى داوون بچن بەگژ ئەو زۆردارانەياندا...).

لەدوای ئەو جار لەسەر جار خوا بەپىغەمبەرى فەرمووە شەرى دوزمنا ھەلنەگيرسىتىن خوا ھەرگيز رىتى نەداو شير ھەلگري بۆشەر، بۆ خۆپاراستن نەبى... خوا ئەفەرمووى: (لە پىناو خوادا، بچن بەگژ ئەو كەسانەدا كە شەرتان لەگەل ئەكەن... نەكەن زۆردارىيان لى بکەن... چونكە خوا حەز لە زۆردار ناكات)... مەبەس لە شەر ئەو نەبوو كە ھىچ كەسىك بەزۆر ئىسلام بگري لەراستيدا ھەر دوزمەن بوو كە ويستويىتە بەزۆر ئىسلامەكان لە ئىسلامەتى پەشيمان بكاتەو.

خوا فەرموويەتى: (دوزمەكانتان ئەوئەندەى لە دەستيان بيت شەرتان لەگەل ئەكەن تا لە ئايىنەكەى خۆتان پەشيمانتان بکەنەو)... جا لەبەر ئەوئەى ئايىن برىتیبە لە پەيوەندىبەك لە ناوئەند خوا و بەندەكانى خوادا، ناشى كەس بەزۆر كەسىكى تر بختە سەر ئايىنىكى دياردى كراو ياخود كەس بەزۆر كەسىكى تر بگيرىتەو سەر ئايىنىكى تر بەلام قورەيش وای ئەويست بكات^(۱).

جا لەبەر ئەو، ھاتنە پيشەوئەى محەمەد بۆ شەر، برىتى بوو لە خۆ بەخت كەردنىك لە

(۱) بەلام قورەيش دەيوست و ابكات.

پىناو بىروباو پىكى بەرز و پىرۆزدا كە ئەويش (سەربەستى مەرق) بوو. خوا فەرموويەتى لە قورئاندا: (بۆ ئەمە بچن بەگژياندا، تا شەر و ئازاوە نەقەومىن تا ئايىن ھەر بۆ خوا بىنيتەو ئەوانە كە وازيان ھىنا لە خراپەى خۆيان، ئىيوەيش وازيان لى بەيتن.

چونكە دوزمنايەتى ھەر ئەبى لەگەل ئەوانەدا بگري كە زۆردارن) جا ھەر وەك پىغەمبەر لەسەرى پىيوست بوو كە شەر بوەستىتىن لەكاتى واز لى ھىنانى دوزمندا لەوو لە گومراھى، ھەر وەھا پىيوستيش بوو لەسەرى كە شەر بوەستىتىن، لەكاتى ئامادەبوونى دوزمندا بۆ رىك كەوتن و ئاشتى... (محەمەد عەلى) پاش ئەو ئەللى: (جا لەناو ئەم جۆرە كارەساتانەدا و، بەپىتى ئەم جۆرە مەرجانە، رىتى محەمەد دراو كە شەر بكات جا ھەتا ئەوكاتە، كەسىك مەشقى پى نەكرابو لەسەر شەر كەردن محەمەدەيش تا ئەوكاتە لەشكرى پىكەو نەنابوو...).

ھەر لەو بابەتانەو، مامۆستا (عەباس مەحمود عەقاد) يش^(۱) لە نووسراوئەى خۆدا: (ھەلگەوتويى محەمەد) نووسىوويەتى، ئەللى: (لە سەرەتادا، ئىسلامەكان زۆردارىيان لى ئەكرا.

خۆى زۆردارىى لە كەس نە ئەكەرد... شەرەكانى پىغەمبەرىش ھەموويان شەرى خۆپاراستن بوون، شەرى ھوروزم بردن نەبوون... مەگەر كاتىك ھوروزمى بردى، كە بەتەواوئەتى بۆيان دەرکەوتى، پەيمان تىك دراو و دوزمەن شەرى ئەوى، ئەمانىش بەناوى خۆپاراستنەو لە سەرەتادا ھوروزمىيان بردى... پىغەمبەر لە ھەموو شەرەكانيا رەوشتى ھەر وابوو چ لەگەل قورەيشدا، چ لەگەل جوولەكەكاندا، چ لەگەل رومەكاندا)... لە جىگايەكى ترىشدا ئەللى:

(ھەرگيز ئىسلامەتى پەناى نەبردۆتە بەر شير مەگەر لەوكاتانەدا ئەوئەى كەردى كە ھەموو ياساكانى مەرقايشەتى شير بەكار ھىنانيان بەچاك زانىبى!... ئەمەيش وەك ئەوئەى كە فەرمانرەوايىبەك شىرەكار بەيتن بەرامبەر ئەوانەى كە لەسەر رى و شوئىنى ئەو نارۆن و

(۱) عەباس مەحمود عەقاد (۱۸۸۹-۱۹۶۴) شاعىر و رەخنەگريكى نوئەگەرى مىسرى بوو و لە كارى رۆژنامە نووسيدا جىگاي ديارە، لە شارى ئەسوان ھاتۆتە دنياو، لەگەل (مازنى)دا ھىرشيان دەبرە سەر ھەوادارانى شىعەرى كۆن، لە دىوانەكانى (دىوان شەر، وحى الأربىع، ھدىە الكروان، عابرسىيل)، ھەروا زنجىرەى (سىر اعلام الإسلام، عبقرىە محمد، عبقرىە عمر) جگە لە كىتیبك بەناوى (مذہب ذوى العاهات) كە مامۆستا شاکر فتاح گۆربوويە بۆ كوردى.

لیبی هه‌ل نه‌گه‌رینه‌وه... یان وه‌ک نه‌و فرمان‌ره‌واییه‌ی که هه‌ندیک له‌ ره‌له‌کانی نه‌چن به‌گژ هه‌ندیکی تریاندا خاک گرتنه‌کانی ئیسلامی و پیشان داوه‌که:

(زوو ده‌ستیان پێ نه‌کرد تا فرمان‌ره‌وایی ئیسلامی به‌ته‌واوه‌تی دانه‌مه‌زرا، نه‌و خاک گرتانه‌ ده‌ستیان پێ نه‌کرد ناشی نه‌ویش بگوتی که ئیسلامه‌تی بۆیه‌ نه‌و خاکانه‌ی نه‌گرت تا ده‌ریکه‌وه‌ی... بیجگه‌ له‌وه‌ نه‌م خاک گرتانه، ناچاری بوو چونکه‌ نه‌گه‌ر نه‌گیرانایه فرمان‌ره‌وایی ئیسلام بێ وه‌ی نه‌ئه‌مایه‌وه‌!...) (*).

بلیمه‌تی محمه‌د له‌ شه‌ر و چاوپۆشیندا

هه‌رچه‌نده‌ محمه‌د، شاره‌زایی له‌ شه‌روشه‌رکردندا نه‌بوو، به‌لام له‌سه‌رکرده‌یه‌تی و هونه‌ری شه‌ردا، بلیمه‌تی نواند.

رێ و شوینی وای پیشان نه‌دا، له‌ شه‌رکردندا، که هه‌روه‌ک (عه‌قاد) راستی کردۆته‌وه‌، له‌ رێ و شوینی نه‌و سه‌رکردانه‌ی نه‌کرد که له‌دوای خۆیه‌وه‌ هاتوون، وه‌ک (ناپلیۆن) هه‌رگیز به‌لگه‌ له‌وه‌ گه‌وره‌ترنایی که محمه‌د له‌شه‌ردا بلیمه‌ت بوو، که هه‌یژه‌که‌ی موسلمانانه‌کان بریتی بوو له‌ (۷۰۰) سه‌ریاز، که‌چی هه‌یژه‌که‌ی قوره‌یش (۳۰۰۰) که‌س بوو له‌ شه‌رکه‌ره‌ هه‌ره‌ به‌هه‌یژه‌کان نه‌مه‌ له‌ شه‌ری ئوحوودا رویدا له‌پاش کوشتاریکی یه‌جگار پر ته‌نگوچه‌له‌مه‌، ئیسلامه‌کان خاوه‌نانه‌کانی قوره‌یشیان شکاند و گه‌یرانیانه‌ پاشه‌وه‌ جا بلیمه‌تی محمه‌د له‌م شه‌ردا، له‌وه‌دا ده‌رکه‌وت، که له‌ کاتی‌که‌دا له‌شکره‌که‌ی خۆی خه‌ریک بوو له‌ناو جه‌رگی جه‌نگا بشکێ، وه‌ی به‌رنه‌دا سنگی برده‌ پێشه‌وه‌ و خۆی دایه‌ به‌ر هورۆژم بردنی دوژمن ده‌نگی به‌رز کرده‌وه‌ سه‌ریاره‌کانی بانگ کرده‌وه‌ لای خۆی گوتی: ئه‌ی بنده‌کانی خوا، وه‌رنه‌ وه‌لام، من راسپه‌رراوی خوا... ئنجا که موسلمانانه‌کان چاویان پێکه‌وت هورۆژمه‌کانی دوژمنه‌کان رووه‌و پێغه‌مبه‌ر نه‌پۆشت، به‌ناو ریزه‌کانی دوژمنه‌کاندا رینگایان بری و خۆیان گه‌یاند هه‌یه‌مبه‌ر، چوارلایان گرت به‌م جوژه‌ ریزه‌کانی خۆیان خسته‌ پال یه‌ک و به‌ته‌وقه‌سه‌ری نه‌و گرده‌وه‌ وه‌ستان که پێغه‌مبه‌ر له‌سه‌ری وه‌ستاوو ئنجا قوره‌یش ناچاربوو بشکێ و بکشیته‌دواوه‌!...

(*) نه‌م به‌لگه‌یه‌ی مامۆستا عه‌قاد، یه‌جگار که‌زه‌، خۆی ناگرت له‌به‌رده‌م هه‌یژ و هه‌رته‌ی هۆشدا چونکه‌ هه‌یج ده‌روونیکه‌ی پاک و دادپه‌روه‌ر نه‌وه‌ په‌سه‌ند ناکات که له‌به‌ر خۆشی و کامه‌رانی فرمان‌ره‌واییه‌ک، یاخود له‌به‌ر بێ وه‌ی نه‌و، خاکیکه‌ی تر داگیر بکری و دانیشته‌وه‌کانی بکری نه‌دیل!... (وه‌رگه‌یتر)

لێره‌دا، له‌ که‌سایه‌تی محمه‌ددا، رووه‌کانی مرۆفایه‌تی و بێوه‌یی و چاوپۆشی و گوناوه‌ به‌خشین ده‌رته‌که‌وه‌ی هه‌ندیک له‌دوا که‌وتوه‌کانی خۆی روویان لێ نا، که له‌ خوا بپاریته‌وه‌ دوژمنیان بۆ له‌ناو ببات له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا که محمه‌د له‌وکاته‌دا له‌گه‌لی لاه‌و بریندارکراوو، هه‌ردوو ده‌ستی خۆی بلندکرده‌وه‌ و ده‌ستی کرد به‌پارانه‌وه‌ له‌ خوا گوتی: (خوای گه‌وره‌ نه‌ته‌وه‌که‌م بیه‌خشه‌، خۆیشیان نازانن چی نه‌که‌ن!...)...

له‌ ره‌وشتی محمه‌ددا نمونه‌ی گه‌وره‌تریش هه‌یه‌... نه‌و نمونه‌ی له‌وه‌دا ده‌رته‌که‌وتن که ریزی له‌ به‌ندییه‌کان نه‌گرت و چاودێری نه‌کردن، کزی و بێ ده‌سه‌لاتیه‌یه‌که‌یانه‌ به‌هه‌ل نه‌ئه‌زانی که به‌کاری به‌یینه‌ی بۆ ناچارکردن به‌ ئیسلامه‌تی... هه‌روه‌ها له‌وه‌دا ده‌رته‌که‌وتن که گه‌وتو په‌یمانی خۆی نه‌پاراست له‌گه‌ل دوژمندا تا دوژمنه‌کانی گه‌تویه‌یمانی خۆیان نه‌شکاندایه‌ له‌ شه‌ر وه‌ستاندندا نه‌و ده‌ستی نه‌ئه‌کرده‌وه‌ به‌شه‌رکردن!...

هه‌روه‌ها له‌ دابه‌شکردنی بابته‌ی تالانیدا ده‌رته‌که‌وتن. هه‌رچه‌ند شه‌ر هه‌ل نه‌گیرساو نه‌برایه‌وه‌ کۆمه‌لێکی تازه‌ته‌نه‌کن محمه‌د، باوه‌ریان پێ نه‌هه‌ینا و ئیسلام نه‌بوون. نه‌مه‌یش به‌لگه‌یه‌کی گه‌وره‌بوو بۆ محمه‌د و سه‌ریاره‌کانی، که له‌کاتی شه‌روشه‌ردا، کرده‌وه‌ی په‌سه‌ند و بلندیان نه‌واند، بۆیه‌کا دلێ نه‌وانه‌یان کیش نه‌کرد بۆلای خۆیان...

پێشه‌کی له‌ کوشنی کيسرا ناگاداریان نه‌کات

نه‌وه‌نده‌ هه‌بوو، نه‌و پشووانه‌ی که نه‌که‌وتنه‌ ناوه‌ند جه‌نگه‌کانه‌وه‌ لاپه‌ریه‌که‌ی تازه‌یان له‌ میژووی فرمان‌ره‌وایی ئیسلامدا پیشان نه‌دا: نه‌ویش لاپه‌ری په‌یوه‌ندی ده‌ره‌وه‌بوو.

چونکه‌ محمه‌د، چهند که‌سیکی ره‌وانه‌کرد بۆلای خونکاره‌کان و سه‌رداره‌کانی فرمان‌ره‌واییه‌کانی درواسی خۆی. بانگی نه‌کردنه‌ سه‌ر ئیسلامه‌تی... (نه‌جاشی) ی خونکاری (حه‌به‌شستان) موسلمان بوو... (مقۆقس) خونکاری (میسر) دیاری بۆ محمه‌د نارد، به‌ناوی دۆستایه‌تی و شه‌ر وه‌ستاندنه‌وه‌... شاهه‌نشاهی رۆمیش، قسه‌کانی محمه‌د کاری له‌ دلێ کردبوو به‌لام سه‌رکرده‌ سوپاییه‌کانی دلێان له‌ ئیسلامه‌تی ره‌ش کرد^(۱)...

(۱) له‌ ناوه‌ینانی نه‌م پاشا و خونکارانه‌ی ده‌رووبه‌ری نیوه‌دوورگه‌ی عه‌ره‌بیه‌دا ده‌توانین به‌م شێوه‌یه‌ ناویان به‌یینه‌ی که له‌ (صحیح مسلم) دا ده‌ستنیشانیه‌کان ده‌کات و ده‌لی: (... قال المظ ر واین خالویه‌ وآخرون من الأئمة کلاماً متداخلاً حاصله ان کل من ملک المسلمین =

به‌لام (کیسرا)، که شای (فارس) بو، نامه‌ک‌هی پیغهمبهری دراند، سهرداره‌ک‌هی خویشی که له (یمن) دا بو، ناردیه سهر محمهد، که دهردهستی بکات و بیگری سهرداره‌ک‌هیش له‌شکرکی ناردده سهر مه‌دینه پیغهمبهریش رووبه‌رووی وه‌ستاو پیتی گوت: پیویست به شهر ناکات، (کیسرا) مردووه!... سهربازه‌کان گه‌رانه‌وه.

پاشان بویان دهرکه‌وت که ههر له‌وه شه‌وه‌دا که پیغهمبهر دیاردیی کردبو، (کیسرا) به‌دهستی کوره‌ک‌هی خوئی کوژرابوو!... سهرداره‌که هیچی بۆ نه‌مایه‌وه، نه‌وه نه‌بی، که له‌سهر دهستی پیغهمبهردا ئیسلام بوو ئیسلامه‌تی خوئی ناشکرا کرد و له‌فه‌رمانه‌روایی (فارس) هه‌لگه‌رایه‌وه، تا (یمن) له‌چنگ هینانه دهره‌وه.

دوایی، خواریکی خست، موسلمانانه‌کان مه‌که‌یان گرت چونه‌ ناو (که‌عبه) وه‌بته‌کانیان شکاندن.

(عه‌باس) که مامی پیغهمبهر بوو گپ‌رایه‌وه، گوتی: له‌وکاته‌دا که له‌شکری پیغهمبهر به‌لای هندی دپهاتی نزیکی مه‌که‌دا تی نه‌په‌رین، گه‌یشت به (أبو سفیان کوری حارس کوری عبدمولوته‌لیب)، که له‌هه‌موکه‌س دوژمن‌تریو به‌پیغهمبهر ته‌ماشای کرد داماو و په‌شو‌کاو، نه‌مه‌نده نه‌ترسی له‌سهرکه‌وتنه‌کانی موسلمانانه‌کان، نازانی چی بکات!...

= يقال له أمير المؤمنين ومن ملك الحبشه النجاشي ومن ملك الروم قيصر ومن ملك الفرس كسرى ومن ملك الترك خاقان ومن ملك القبط فرعون ومن ملك مصر العزيز ومن ملك اليمن تبع... - باب التکبیری علی الجنازة - ص (۲۳)

هه‌روا نه‌وجاشیهی هه‌به‌شه که نامه‌ک‌هی محمهد (د.خ) پیگه‌یشت، نه‌وه نه‌بوو که چهند سالی له‌وه‌بهر موسلمانان کوچیان کرده لای و پنایان بۆ برد، نه‌وه مه‌سیحی بوو وه‌ریزی موسلمانانه‌کانی گرت، نه‌مه‌ی نامه‌ک‌هی بۆ نارد ناوی (نه‌سحمه - اصحمه) ی نه‌جاشی بوو:

(وحدثنا ابوبکر بن أبي شيبه... عن جابر بن عبد الله، أن رسول الله - ص - صلى على أصحابه النجاشي فکبر علیه أربعاً...) باب التکبیر علی الجنازه.

هه‌روا له‌لایه‌کی تریشدا هه‌مان سهرچاو ده‌لت:

(حدثنا يوسف بن حماد المعني... عن أنس ان نبي الله - ص - كتب الی كسرى والی قيصر والی النجاشي والی كل جبار يدعوهم الی الله تعالی ولیس بالنجاشي الذي صلى علیه النبي - ص -) - باب كتب النبي الی ملوک الکفار يدعوهم الی الإسلام - ص (۱۱۲)

(پروانه: صحیح مسلم - بشرح النووي - ج (۷) ط (۱) ۱۹۲۹. وكذلك ج (۱۲) ط (۲) ۹۷۲، نشر دار احیاء التراث العربی - بیروت، لبنان باب التکبیر علی الجنازة ص ۲۲، ۲۳ و باب كتب النبي الی ملوک... ص (۱۱۲).

(عه‌باس) ییش خوئی پیشک‌ه‌ش کرد، که پشتی بگری و بیپاریزی له‌گه‌ل خویدا برده‌لای پیغهمبهر هه‌رئه‌وه‌نده (عومهر کوری خه‌تاب) چاوی به (نه‌بوسفیان) که‌وت له‌پر گوتی: (نه‌ی راسپیترراوی خوا نه‌مه‌ نه‌بوسفیان به‌ریک که‌وتن و بی‌گفت و په‌یمان خوا خستوبه‌تیه ژیر چنگمان ریم بده بام که‌لله‌ی بپه‌رینم!)...

(عه‌باس) ییش گوتی: (نه‌ی راسپیترراوی خوا من په‌نام داوه!)... پیغهمبهریش فه‌رمووی بیهیتلنه‌وه تا به‌یانی پاشان پیتی گوت ئیسلام بیه (نه‌بوسفیان) ییش پیتی گوت: (نه‌ی له‌جیتی دایک و باوکم! چهند ره‌وشت شیرین و دلنه‌رمیت من نه‌وه باش نه‌زانم که له‌هه‌موو که‌سپیک گه‌وره‌تر خوایه و له‌ویش به‌ولاو که‌سی ترنیه.)

محمهد گوتی: (خوا نه‌تگری نه‌بوسفیان هیشتا نه‌گه‌بشتوویته نه‌وه‌ی که بشزانی من راسپیترراوی خوا؟!).

(نه‌بو سفیان) ییش گوتی: (نه‌ی له‌جیتی دایک و باوکم، چهند دل فراوانیت، چهند میه‌ره‌بانیت، چهند خزم دۆستیت به‌لام نه‌مه، به‌خوا سویندت بۆ نه‌خۆم، هیشتا لیتی دلنیا نینم!...) بۆچ محمهد له‌م قسه‌یه تووره‌بوو؟!...

- نه‌ء.

به‌لام (عه‌باس) وازی له (نه‌بوسفیان) نه‌هینا تا ئیسلام بوو ئنجنا تاره‌زووی (نه‌بوسفیان) و ابوو که محمهد له‌بهر دلی نه‌وه له‌که‌سوکاره‌ک‌هی چاوپووشی مه‌به‌سیشی له‌وه نه‌وه‌بوو که له‌بهردهم قوره‌یشدا به‌و چاوپووشینه‌وه بنازی ئنجنا محمهد گوتی:

(بام له‌دانیشتوانی شاری مه‌که‌وه ناشکرابیت که خو‌بان له‌قوره‌یشتن: هه‌رکه‌سی چوو مه‌الی نه‌بوسفیان‌ه‌وه، ده‌ستی لی ناوه‌شپتری هه‌رکه‌سی ده‌رگای مالی خوئی داخست هیچی لی ناگری هه‌ر که‌سپیکیش چوو ناو مزگه‌وته‌وه که‌س ده‌ستی بۆ نابات!...).

جا ده‌روون فراوانیی محمهد و چاوپووشیه‌ک‌هی له‌گوناه‌ی گونا‌ه‌کاران تا به‌م جۆزه‌بوو!... که‌چوو ناو (که‌عبه) وه، دانیشتوانی شاره‌ک‌هی کوژکرده‌وه و گوتی:

(نه‌ی گه‌لی قوره‌یش! چیتان دپته به‌رچاو لیتان بکه‌م؟!...)...

گوتیان: (چاکه تو برابیه‌کی ره‌وشت بلندیت کوری برابیه‌کی ره‌وشت به‌رزیشت!)...

محمهد گوتی: (که‌واته برۆنه‌وه مالی خو‌تان، ئیوه به‌رله‌لان!)^(۱)...

(۱) به‌لکو: ئیوه نازان، سهره‌ست.

بەم جوۆرە نەژادىيى و مرۆفائىيە تىبى محەمەد دەرکەوت، لە کاتىكا كە بەسەرکەوتوويى بەرامبەر دوژمنىكى شكاو و پيسوا راوهستابوو... چەندوچونى ئەوئى لەگەڵدا نەکردن كە چ كردهويهكى بەدو خراپيان دەربارەى خۆى و هەقالەكانى كردهبوو!. هەموويانى بەخشى، ريزى لە هەموويان گرت، دلى هەموويشيانى خۆش كرد!...

١٢ى (ربيع الأول): مردن

لە شەوى يەكەمى مانگى (ربيع الأول)ى سالى ديهەمى كۆچيدا، خەو لە محەمەد بارى كرد ئەوئى لە مالى دەر بازبوو، چوو دەرەو (أبو موبهبه)ى پياويشى، كە هەستى بەو كەرد، دواى كەوت... لەو شەو تارىك و نووتە كەدا دەستيان كرد بەرژيشتن، تا دەرنگىك هەر نەوستان، تا گۆرستانىكيان بۆ دەرکەوت، پييان ئەگوت (گۆرستانى البقيع)، لە نزىك شارى مەدينەو پيغەمبەر چوو ناو گۆرستانەكەو، بەدەنگىكى سامناكى مل كەچانەى قوولەو ئەيگوت: (خاوەن گۆرەكان، خواليتان خۆش بى لیتان پيرۆزبى ئەم جىگايە، هەر بەخۆشى تيا بن ئەو بارەى ئيوى تيان لە چاوە ئەم بارەدا كە كەسانىتر تيان لەم جىهانەدا، گەلىك باشتر و خۆشتر شەر و ئاژاوە و ناكۆكى وەك تارىكايى شەو زەنگ رووى تى كردهووين دوامينه كەى ئەگاتەو سەر پيشينه كەى بەلام دوامينه كەى لە پيشينه كەى گەلىك خراپترە!).

لەپاش ئەمەى بۆ پال كەوتوو كەنى ناو گۆرستانەكە، لە خوا پارايەو كە لە گوناھيان خۆش بى، خۆى نامادەكرد بگەرپتەو مالى.

ئنجە بەپياو كەى خۆى گوت: (ئەى ئەبو موبهبه! هەرچى كلىلىكى گەنجينه كەنى جىهان هەيه خستيانە بەر دەستم لەگەل ئەوئى شىدا كە تا سەر تيا بيمەو پاش ئەو بەهەشتيشيان خستە بەر دەستم گوتيان ئەوانەت ئەوئى باشە، گەيشتن بەخوایشت ئەوئى لەگەل بەهەشتدا هەرباشە)...

پياو كەيشى گوتى: (لەجىبى داىك و باوكم! كەواتە كلىلەكانى گەنجينه كەنى جىهان هەلبگرە و تياپزى تا سەر، پاش ئەوئى بچۆرە بەهەشتەو)...

محەمەدئى گوتى: (أبوموبهبه! خوانەكات و ابكەم... من ئەوئى هەلبژارد كە بەخوای خۆم بگەم و بچمە بەهەشتيشەو!)

كە بوو بە بيانى، محەمەد، لەتاو ئازارى نەخۆشى هاواری كرد... ئازارەكەى تا ئەهات، زۆرتر ئەبوو چونكە بەزۆر خۆى كيش ئەكرد بۆ سەردان لە ژنەكانى... ئەمەيش رەوشتىكى

محەمەد بوو كە هەموو رۆژىك سەرى لە هەموو ژنەكانى خۆى ئەدا... بەلام كە ئازارى نەخۆشيبەكەى لە ئەندازە دەرچوو، ژنەكانى خۆى لای خۆى كۆكردەو.

رۆى دانى لى خواستن كە لە مالى (عائيشە)دا نەخۆشيبەكەى تەواو بكات (عائشە) لە هەموو ژنەكانى، بەتەمەن، بچوكتىرو ئنجا كە نەخۆشيبەكەى زەيفى لى سەند و لە توانايدا نەما نوێژ بەموسلمانەكان بكات، (ئەبوئەكرام)ى لە جىبى خۆى دانا.

دراوسىتى خوای هەلبژارد

لەبەرە بەيانى رۆژى دوانزەيهەمى مانگى (ربيع الأول)دا، هەستىكى كرد بەسەرەوت و لەش خۆشى دەمو دەست چوو دەرەو بۆ ناو موسلمانەكان نوێژى بەيانىيان پى بكات لەو كاتەدا (ئەبوئەكرام) لەوئى دابوو، لەجىبى ئەو نوێژى پى ئەكردن.

موسلمانەكان، خەرىك بوون نوێژەكەيان تىك بەدەن (ئەبوئەكرام)يش وىستى لە جى نوێژەكەى پيغەمبەر خۆى بكىشيتەو بەلام محەمەد، دەستى تپو ژەند، لانەچى خۆيشى لە تەنیشتيەو دانیشت نوێژى كرد بەدانیشتنەو... پاش ئەو گەرايەو مالى... ئەم لە مال دەرچوونەى پيغەمبەر بەراپەرىنى پيش مردن دانراو چونكە مردنى لى نزىك بووبووەو... لە كاتىكا سەرى لە سەرپانى (عائيشە)بوو، كەوتە گيانەلاووە لە خوا پارايەو.

گوتى: (خوایە لەسەرە مەرگام يارمەتيم بەدەت)... زۆرى پى نەچوو (عائيشە) گوتى لە محەمەد بوو، لەبەر خۆبەو ئەيگوت: (نە! هەر هاوړپى هەرە بلندم ئەوئى، نەك بەهەشت)...

(عائيشە) تىگەيشت كە لە پيغەمبەريان پرسىو كەمىان ئەوئى؟ لای خوا بچىت، يان بچىتە بەهەشتەو؟ پيغەمبەرىش هاوسىيەتى خوای هەلبژاردووە ئەمانەيش دوا وشەى پيغەمبەر بوون... موسلمانەكان، ئەوئى ئەو كارەساتەيان پى گران بوو، باوەريان نەئەكرد كە محەمەد مردبى... تەنانەت (عومەر كورى خەتاب) چوو بەگژ ئەو كەسەدا كە گوتى پيغەمبەر مردووە!... بەلام (ئەبوئەكرام) چوو دەرەو لای موسلمانەكان، پىي گوتن:

(مرۆفەكان! هەر كەسى محەمەد ئەپەرسىتى، بام بزانتى كە محەمەد مردووە بەلام ئەوئى خوا ئەپەرسىتى بام بزانتى كە خوا زىندوو، نامرئى، محەمەدئى پيغەمبەرىكە وەك پيغەمبەرانى پيش خۆى بۆچ ئەگەر مرد يان كوژرا، ئەبى ئيو هەلبگەرتەو... ئەوئى هەلبگەرتەو، زيان بەخوا ناگەتەنى... بەلام خوا پاداشى ئەوانە ئەداتەو كە لەسەر رپى ئەو ئەرۆن بەرتەو)...

پيشهوا هيندييه كه نامه كهي مه مه د شي نه گاته وه

(محمه د علي) نه لئ: (رازي سهر كه تني پيغهمبر، نهو سهر كه وتنه ي كه هه تا ئيستا وينه نه بينراوه، له وه دا بووه كه تاين و باوه ريبه كه ي به خوا زور به هيتز بووه... محمه د له كاني دليه وه باوه ري به وه هه بووه كه خوا ويستويه تي مرؤفايه تي به رز بكا توه هه روه ها ويستوي تي ره وشت و خووي ته واو يش بيه خش ي به هه موو جيهان، نه ك ته نيا به گه ل و نه ته ويه ك جا هيچ هيتزي كيش له جيهاندا نيه كه بتواني ته گره له م نياز ه ي خوا بدات)...

جا نه باوه ري و تاينه هه موو ده م له دلي محمه د دا بووه هيچ تاويك لي تي جيهانه بوته وه ته نانه ت له كاته پر ته نگوچه له مه كانيشدا نه م تاينه ي به ر نه داوه... ته نانه ت نه م باوه ريبه، بوو بووه سه رچاوه ي دلنبايشي كه خوا يارمه تبي نه دات له ريگا پيشان داند به هه موو مرؤفايه تي ناو جيهان، بو نه مه ي بگه نه پايه ي چاكي تي و دروستي و ته واوي... تاينه كه يشي له دليه وه نه رزايه ناو دلي نه وانه كه باوه ريان به پيغهمبره ريتييه كه ي هيتا بوو.

دواي نه وه (محمه د علي) نه لئ:

(خوا له نامه كهي محمه د دا، برتبييه له راستبييه كي بنچينه بي وه ها كه هه رچي ژيانتيكي مرؤفايه تي هه يه له چوار لايدا كو بوته وه جا له به ر نه ويه كه موسلمان ه كان، هه موو ده م، رووي تي نه كه ن و ليبيشي نه پارينه وه كه يارمه تبيان بدات و رتيان پيشان بدات)...

باوه ري پي كرده كه، شيويه كي دياردي كراوي گرتوه نهو شيويه يه يش برتبييه له (نوئز) هه موو موسلمانتيك شه وو رؤزي پينج جار نوئز نه كات... هوگر بووني دهرووني مرؤفياش (به خوا وه زور تر له و كاتانه دا ده رنه كه وي كه مرؤفه كه بكه ويته ناو ته نگان هوه... كه زبانيكي تووش هات هاوار نه هين ي بو خوا... هه ر به مه نده يش ته واو ناييت ته نانه ت مرؤف فه رمان ي نه وه يشي پي دراوه، كه له هه موو كاتيكا نوئز بكات و ليبي پاريتته وه چ له خو شيدا، چ له ته نگان ه دا... به بو نه ي هه موو رووداو و كاره ساتي كه وه يارمه تي له خواي خؤي داوا بكات له گه ل پيشانداني ريگه ي راستدا... خوا له هه موو كاتيكا ناماده يه كه گوئ له پارانه وه كه ي بگري و نياز ه پا كه كاني به جي به يني)

لي پرسينه وه، سزا، پاداش

لي پرسينه وه ي مرؤفياش له كرده وه و كاره كاني خؤي، په يوه نديي به خواناسي و تاين و نوئزه وه هه يه... (هه ركه سي كرده وه ي چاكي نوواند، به كاري خؤي دي، هه ركه سي كرده وه ي خراپي نوواند، خؤي زيان نه كات)... كه لي پرسينه وه يش هه بوو سزادان و پاداش پي دانيش په يدا نه بن... (هه ركه سي نه و نده ي توئزيك چا كه بكات ديته وه رتي هه ركه سي كيش نه و نده ي توئزيك خراپه بكات، هه ر ديته وه رتي!)...

ياساي لي پرسينه وه له سه ر بنچينه ي چا كه كردن و خراپه كردن، هه ر به سه ر مرؤفدا، به ته نيا، نانوي ري هه روه ها به سه ر گه لان و نه ته وه كانيشدا نه نوئري...

پاش نه وه (محمه د علي) نه لئ: (دهرووني مرؤفايه تيش كه تاكي كرده وه كاني گياني خؤي نه كات، له نه نجامدا نهو باوه ر كردن به خوايه به هيز نه كات... نه م تاكي كرده وه يه نزيك ترين به لگه و باوه ري پي كراوترين نيشانه يه كه خوا هه يه.

تاكي كرده وه كه له وه دا ده رنه كه وي، كه خواي گه وره، له به ر نهو ميهره باني و به زه بي پيا هاتنه وه گه وره يه ي كه هه يه تي، له ناو هه موو نه ته وه به كدا، له هه موو سه رده مي كدا، هه ندي پياو هه ل نه بزي ري بو خؤي، نه يانكات به راسپي رواو، بو نه مه ي نه وانيش بيگه ين به كه ساني تر، به نه ته وه كانيان، تا هه رچي مرؤفايه تي هه يه رتي چا كه بگرن و خو بان له خراپه دووربخه نه وه)... (هه روه ها نهو راستبييه يش كه به هؤي پيغهمبره كانه وه بو مرؤفايه تي ده رنه كه وي، له لايه ن خواوه شتي وا روو نه دات كه پشتبواني بكات و بيپاري زي له نه مان...

خوا هه رچه ند پيغهمبره رتيكي ناردي بو جيهان، له هه ر شويني كدا بووي، هه روا مان هاتوته پيش چاو كه به ته نيا وه ستاوه به رامبه ر هه موو نه ته وه كه... نه ته وه كه يش هه ر به و نده وازي نه هيناوه كه گوئ له قسه راسته كاني نه گري كه خوا خستوي تييه دليه وه هاتوه خه ريكي نه وه يش بووه كه پيغهمبره كه به خؤي و بيرو باوه ري راسته كانيشيه وه له ناو به ري!... كه چي له گه ل نه وه يشا، تا هاتوه به رنه گاري كردني نه ته وه كه كزيوه، هه رچه نديك به هيتز يش بووي، هه ر به رگه ي پيغهمبره كه ي نه گرتوه، له ناو چوه!).

بىروباوهرى يەككىتى مەرقايەتى

(مەھمەد ئەلى) دەست ئەكەتتە بەلېكۆلېنەۋە و شىكردنەۋە نامەكەى مەھمەد ئەۋە پېشان ئەدات كە لە بىروباوهرى و ئامۇزگار بېيەكانى مەھمەدەۋە كە دەربارەى يەكتايى خوا قسەى ئەكرد، گەۋرەتېرىن كارى خۆى پېشكەش بە شارستانىتى مەرقايەتى ئەكرد.

ئەۋەش (يەكايەتى مەرقايەتى^(۱)) بو... خاكى عەرەبستان لەناۋەند ھۆز و تېرەكاندا دابەش بوۋبو ھەر بەشەيان ياساى خۆى ھەبوو زۆرجارى وايش ھەبوو، كە شەپوشپۇرپان لەناۋدا ھەل ئەگېرسا، لەسەر بەرەركانىتى ھۆزايەتى و خۆپەرستى... بەلام كە مەھمەد ھات، بۆ يەكەم جار لە مېژوۋى مەرقايەتېدا، ئەۋ دەنگە دەرھات كە مەرقايەتى، ھەموۋيان (نەك بەتەنبا نەتەۋەى عەرەب)، لە سەرەتادا ۋەك يەك نەتەۋە خوا دروستى كىرۋون جا ئەم بانگە پېرۆزە، لە نامەكەى مەھمەدەۋە ھاتبۇۋە دەرەۋە... ئەۋ مەرقايە، لە ھەر كۆپتە كىدا بېرىن، زمان و رەنگىشىيان ھەرچۆنېك جۆى جۆى بې، ھەموۋيان ھەر ئەچنەۋە سەر يەك پىشت، ھەموۋيان رۆلەى يەك خېزانن، كە لەژىر بىمىچىكدا ئەژىن، كە ئەۋەش ئاسمانە... جا ھەرۋەك مەرقايەتى، ھەموۋيان، لەلايەن خواۋە دروست كراۋون، ھەرۋەھا ئەۋ ياسا و پېرەۋىيەش كە خوا بۆى داناۋون، ۋەك يەك سەپىرى ھەموۋيان ئەكات...

لە راستىدا بىروباوهرى (يەكايەتى مەرقايەتى) و (يەكسانى مەرقايەتى)، يارمەتى مەھمەدىان دا، كە گەۋرەتېرىن كارى كەلك و چاكەى خۆى راپەرىنى لەناۋ نەتەۋەكەى خۇيدا.

ئەۋەش ئەۋەبوو كە ئەۋ جىاۋازىيە بەھىزەى كەۋتېۋە ناۋ عەرەبەكانەۋە، لەسەر بىنچىنەى رەگەز و رەنگ، مەھمەد لەناۋبا نەھىشت!... بىجگە لەۋە براپەتى ناۋەند عەرەب و بېگانەكانىشى پىك ھېنا... ئەۋ يەكسانىيەش كە لە ناۋەند موسولمانەكانى ھاۋرپى مەھمەددا دامەزراۋبو^(۲)، يەكەم پاچى مەرقايەتى بو، بۆ ۋوخاندنى ياساى بەندەگەرى (نظام الرقيق)^(۳)...

چونكە گەۋرە و نۆكەرەكەى، شەۋو رۆژى پىچ جار، لەبەردەمى خادا ئەۋەستان، شانبان بەشانى يەكەۋە بو، لەكاتى نوپۇزكردندا...

نامەكەى مەھمەد، ھەر بەمەندەش وازى نەئەھىنا... ئەپگوت:

لە گەۋرە و نۆكەرەكەى، ھەر كامىكىيان خواناسترىن، ئەۋەيان لاي خوا رېزى زۆرتەرە... نەك ئەۋەيان كە پىستى لەۋى تر سېى ترە!...

سەرپەرزى مەرقايەتى

يەككىك لەۋ بىروباوهرانەش كە مەھمەد داى ئەمەزرا، بىروباوهرى (سەرپەرزى مەرقايەتى) بو... ۋتارەكانى مەھمەد، ئەۋەى ئەۋەست كە مەرقايە لەۋە دوۋرىخىتەۋە، كە كىرپوش بۆت بىت... ئەۋەش سەبارەت بەۋەبوو، كە ئەۋ مەرقايە بەچاكتىرىن دەستكردى خوا دائەنا، بەبىلدەتېرىن يان، بەخۆشەۋىستىرىنشىيان لاي خوا... بەم رەنگەبوو كە مەرقايە دەستى داپە شارستانىتى: لە پىشدا بۆ ھېزەكانى سىرۋىت نۆكەر بو بەلام كە مەھمەد پەيدا بو، پاھى مەرقايە بەزىر كەۋە تا گەياندىپە پەلەى گەۋرەپە بەلام گەۋرەبېيەكى ۋەھا كە خوا ھەرچى ھېزىكى ناۋ سىرۋىت ھەپە خىستوتىتېە ژىر چىگىپەۋە!...

لەۋۋى بابەتى گىيانىشەۋە، بىروباوهرەكانى مەھمەد، وايان براندۆتەۋە كە ھەموۋ مەرقايەك بەپاكى لەدايك ئەبى، بەخاۋىنى دېتە جىھانەۋە... ئەۋ پاكى و خاۋىنىيەش بەۋە تىك ناچى، كە مەنالكە لە دايك و باۋكىكى موسولمان لە دايك بېى يان لە باۋك و دايكىكى ناموسلمان، يان لەبەت پەرستان.

جايىروباوهرى پاكى و بى گوناھى مەرقايە لەكاتى لەدايك بوۋنيا، بوۋبوۋە ھۆى ئەۋەى كە ئەۋ كەسە رى و شوپىنىك بۆ خۆى دابىنە لە ژيانبا، پىپى لە چاكى، دوۋرىن لە ھەلەۋ گوناھ، ھەرۋەھا خىستوبۇيە سەر ئەۋەى كە بەرەنگارىبى گوناھبارى بكات و روۋىش بكاتە گىان بەرزى...

لە نامەكەى مەھمەد دا، لەۋ شتەباشانەى كە باش دەرئەكەۋن، يەككىيان ئەۋەپە: كە مەرقايە بەكەلك بى بۆ ھەموۋ مەرقايەتى.

بۆ ۋىنە: يارىدەدانى ھەتېۋو ھەزار، ھەرچەندە فرمانە بەسەرشانى ھەموۋ موسولمانىكەۋە، بەلام پىۋىستە فرمانەكە دوۋرىن لە خۇنۋاندن و ناز پىتۋەكردن و بىرخىستنەۋەى ھەتېۋو ھەزارەكان كە چاكەيان لەگەلدا كراۋە چونكە خوا سامان نابەخشى بەكەس بۆ ئەمەى كەلەكەى بكات، يان بۆ ئەمەى ھەر خۆى كەلكى لى ۋەربگىرى ئەبى

(۱) ھەر تەنبا (مەرقايەتى-الأنسانية) دەگىتەۋە.

(۲) ھاۋرىپىانى مەھمەد (د.خ): مەبەستى سەحابەكانە (الصحابه).

(۳) واتا: سىستىمى كۆپلايەتى.

خوازەلۆك و بەش براویش لەو سامانەدا بەشیان هەبێ...

محەمەد هەر لە منالییەوه بەتەنگ ئەوهوه بووه که یارمەتی کز و بەسەزمان و زۆرلی
کراو بدات. لە سەرەتای هەرزەکارییدا ئەندامێک بووه لە کۆمەڵی (سوێند خواری
چاکەکردن)^(١)دا، که هەر بۆ ئەوه دامەزراو، مافی بێ دەست و لاتەکان و زۆر لێکراوەکان
بپاریزی و ماوەش نەدات زۆریان لێ بکری...

محەمەد ئەوهنده هاواری ئەکرد بۆ بەزەیی هاتنەوه بەهەژاراندا و، یارمەتیدانی کزویی
چاران و، پشتیوانی کردنی زۆر لێ کراوان، ئەو یارمەتییانە هەر بۆ مرۆف پیشان
نەئەدا، بەشی گیانلەبەرانیشی لێ ئەدا...

بەرەوهکردنی دەروون و بەرەم هینانی کەسایەتی

یەکیەک لەو ئامانجە گرنگانەی محەمەد بۆی تێ ئەکۆشا، بەرەم هینانی کەسایەتی
خۆی بوو... لە راستیدا راستگویی و دڵسۆزی و سەر راستی و، پاک و خاوینی دڵ و
دەروون و بیرو لەش لە بنچینەکانی کەسایەتی محەمەد بوون... محەمەد بۆ ئەوهیش تێ
ئەکۆشا که کەسایەتی هەموو مرۆفیک لەسەر ئەو بنچینانە داڕێژی...

بەتەنشت ئەم بنچینانەیشەوه، کردەوه و رەوشتی تریشی هەبوو: وەک خۆ دوورخستنهوه
لە بابەتی جیهانی، وازهینان بەبەشی خاوی، نازایەتی، خۆراگرتن لە بەرامبەر ناخۆشیدا،
ئارام گرتن لەسەر سەرگەردانی، لە پێ لانهدان، بەرهنگاری کردنی زۆرداری و، نەویستنی
سووکی و زۆرلیکراوی، مل کەچی، پێش خستنی کەسانی تر لەخۆ...

ئەم بیروباوەرانە محەمەد لە بابەت پەرەهەرکردنی دەروونی خۆی و گیانی خۆیهوه،
زۆری پێ ئەههجوو بەشێوهیەکی بەرجەستە ئەخرانه کار، که هەر لەو کاتەدا، ئەبوونه
پەرەهەرکردنێکی کۆمەڵایەتی و زرنگکارییش.

که ئامانجیان ئەوهبوو کۆمەڵایەتییهکی چاک و بەکەلک و راست و دروست پێک بێت.

سامان لە یاسای ئابووری مەمەدا

لەدوای دامەزراندنی باوەرکردن بەخوا لە دەروونی مرۆفایەتیدا لەپاش پێک هینانی
دۆستایەتی و برابری لە ناوهند مرۆفایەتیدا لەسەر بنچینەیهکی خۆشهویستی و یەکسانی
راستەقینە، محەمەد رووی کردە دامەزراندنی یاسایەکی بەکەلک بۆ کۆمەڵایەتی...
سامانییش لەهەر یاسایەکی کۆمەڵایەتیدا بێ، بەکەرەستەیهکی گرنگ دائەنری... لە پێش
هەموو شتییکا، بیروباوەرەکانی محەمەد دەربارە ی سامان، لەوه ئەدووی، که هەموو
کەسیک مافی هەیه سامانی هەبێ تەنانت ئەم ساماندارییە بەپێوستییەکی ژبانی
جیهانییش دائەنی لەبەر ئەوه لەسەر هەموو کەسیک پێوستە که کار و فرمان بکات
لەکردنی هیچ کار و فرمانیکیش بێز نەکاتەوه، بەمەرجێ ئەو کارە پیرۆز و رەوا بێت...
لەگەڵ ئەمەیشا، نابێت سامان پیاو لە بەجێ هینانی فرمانی خۆی بکات بەرامبەر بەخوا...
ناشێت سامان کەلەکه بکری ئەبێ بخریتە کار و بەرەمی سپی پەیدا بکری ئەوانەیش که
هەژار و داماو و بەش براو و پەک کەوتەن، ئەبێ لەو سامانە بەشیان بدری...

محەمەد لەم رووهوه، بیروباوەری گرنگی دامەزراندووه یەکیەک لەوانە ئەوهیه که (دەست
کەوت بە پێی فرمان ئەبێ).

جا لەمەوهیه که سامانەکان لەناو کۆمەڵیکدا جوێ جوێ یان لێ دێ و لە کەم و زۆریشدا
لە یەک ناکەن... بێجگە لەوه ئافرەتیش وەک پیاو مافی هەیه سامان پێکەوه بێ و
بێخاتە کار و فرمانی پێ راپەرینی... جا ئەگەر پیاو کار و فرمانی کرد، بەلام ئەوهندهی
دەست نەکەوت که لە پێوستیی خۆی زۆرتری، یاخود کاروبار بەدلی ئەو هەلنەسوورا و
لە دەست کەوتە سەر نەکەوت، هەژاری نابێ بەشووڕییی دا بنری... محەمەد خۆبیشی
پێشەوایهکی جیهانی و گیانی بوو.

لەگەڵ ئەوهیشا لە مالهەکه یا هەرگیز ئەوهنده شت کۆنەئەبووهوه که لە پێوستی خۆی
زۆرتری بووی... لەمەیشەوه بیروباوەرێکی تر پەیدا ئەبێ... ئەویش ئەوهیه که سامان
بنچینە ی گەورەیی و پایەداری نییه لە کۆمەڵایەتیدا...

سامان بۆ ئەوه نییه که کۆبکریتهوه لەم بارهیهوه قورئان و قسەکانی پێغەمبەر پرن لە
بەدناکردنی دەست قووچاو و پیاوی رژد و چرووک لە راستیدا سامان بۆ ئەوه دانراوه که
ئامانجی گەورەتر و بەرزتری پێ پێک بێ: وەک بەرەم پەیداکردن و کاروباری بەکەلک
هەلسووراندن، یان یارمەتی دانی هەژار و داماو... هەرەها سامان بۆ ئەوه دانراوه که

(١) واتا: (حلف الفضول).

به فیروز بهخت بکری و لهشتی پروپوچدا بپریتیتتهوه، بۆ ئەمە ی شانازی پیتوه بکری یان بهدەر وون زیان بیه خشی و له ناوی بیات... له بهر ئەوه، چ له قورئاندا، چ له وتاره کانی پیغه مبهردا، دهست بلاوی و پاره به فیروزدان، به کاریکی خراپ دانراون... هەر کاتی مرۆف سامانه که ی خۆی خراپ به کارهینا، پیتویسته سامانه که ی له دهست دهر بهینری و له ژیر سهر پهرشتی پیاوانی تیگه یشتوو دا به کار بهینری، تا خاوه ن سامانه که خۆشی و نه تهو هیش که لک لهو سامانه وهر بگرن!... له مه وه تی ئەگه ین که سامان، خۆی به هۆیه ک دائه نری، نه ک به ئامانج... جا بۆ ئەمه ی ماوه ندری به که س له ریگه لابدا و سامان که له که بکات، ههروه ها بۆ ئەمه ی کۆمه لایه تی له وه ی و زیانی خۆ په رستی سهر مایه داری رزگار بکری، ئیسلامه تی له هه موو ئیسلامیکی ئەوی چاکه بکات و دهستی یارمه تی درێژ بکات بۆ هه ژاران و لی قه و ماوان و داماو ان... بیجگه له وه سامان پاک کردنه وه (زه کات) یشی کردوو به فرمان له سهرشانی موسلمانان کان بۆ ئەمه ی به شی کۆمه لایه تی لهو که سانه وهر بگیری که به خوا هیشتی خۆیان یارمه تی هه ژاران و داماو ان ناده ن...

ئهو سه رمایه داریه ی که له که موکووریه کانی پاک کراوه ته وه

(محهمه د عه لی)، دهست ئەکاته وه به شی کردنه وه و لی کۆلیینه وه کانی خۆی ئەلی: (به م رهنگه پیغه مبهردا، خه ربکی لبردی که موکووریه کانی سه رمایه داری بوو، بێ ئەمه ی سه رمایه که، خۆی، له ناو بیات... چونکه ئەو دهستی نه دا له سامان داری تایبه تی، له بازرگانی و پیشه سازی و گه نجینه کانی تر... ههروه ها مرۆفیشی به ش براو نه کرد له به ره مه می کاروتیکۆشانی خۆی... له جیاتی ئەوه ماوه یدا به هه موو که سیک به ئاره زووی خۆی به ره ره کانی بکات له گه ل که سانی تر دا له کار و فرمان و بیر کر نه وه و شت داهیناندا... محهمه د تیکۆشا، داد په ره ی به ئاوات بگه ینی له دابه ش کردنی سامانه کاندان... هینان، داوای له سه رمایه داره کان (خاوه ن سامانه کان) کرد که به شی ئەوانه بدن که له خوار خۆبانه وه ن له هه ژار و داماو و لی قه و ماوه کان... تا هه ژاره کان به و به شه سامانه ی که له دهو له مه نده کانی وهر نه گرن، به ناوی پاک کردنه وه ی سامانه وه بتوانن کاریکی به که لکی پی هه لبسوورین، بۆ ئەمه ی خۆیان و خیزانیان به به ره مه که به وه گوزه ران بکه ن). له گه ل ئەمه یشا (سامان پاک کردنه وه = زکا)، به ته نیا به شی ئەوه ناکات که دابه ش کردنیکی راسته قینه ی سامانی پی پیک بیت له ناو کۆمه لایه تییدا... (یاسای وهر گرتنی له پاش به جی ماو = قانون الوراثه) یش هۆیه کی تره بۆ ئەم مه به سه ...

پیغه مبهردا، به هۆی دامه زانندی ئەم یاسایه وه، کاریکی چاکی وای کرد که له گه لیک لاوه که لک بیه خشی: له لایه که وه سامانه گه وره گه وره کان پارچه پارچه ئەکات له لایه کی تریشه وه یه کسانیه ک ئەخاته ناونه وه ی خاوه ن سامانه که وه بۆ وینه: کوریک پیاوه مردوو که، ناتوانی هه موو سامانه که بیات بۆ خۆی بیجگه له وه ئافره تیش لهو که له پوره دابه شی هه یه له هه ندی کۆمه لایه تی و هۆزا، ئافره ت بێ به ش کرابوو له سامانی له پاش به جی ماوی باوکیدان... ههروه ها بۆ ژنی پیاوه مردوو که و باوک و دایکی مردوو که و برا و خوشکه کانیشی هه ره که به شیک لهو که له پوره دانراوه...

چونکه ئەوانه ی خاوه ن مافن له که له پوره دا کردوونی به دوو به شه وه: مناله کان و باوک و دایک و ژن یا خود مبردی له لایه که وه داناه... براکان و خوشکه کان و که سوکاری مردوو که یشی له لایه کی تره وه داناه... ئەگه ر تیبی یه که م له ئارادا نه بوون، له پاش به جی ماوی مردوو که به سه ر ئەوانه ی له تیبی دوو مه دان دابه ش ئەکری...

په یوه ندیی کریکار به خاوه ن کاره وه

یه کیک له و کاره به که لکانه ی که محهمه د بۆ مرۆفایه تی پیک هیناوه، ئەوه یه که هانه ی موسلمانان کانی داوه کار و فرمان بکه ن کار و فرمانی به شتیکی گه وره داناه، نرخیکی به رزی داوه تی و جیگای پیروزیشی بۆ کردۆته وه له ناو کۆمه لایه تییدا خۆی کردبوو به وینه بۆ ئەم بیرو باوه رانه ی ته نانه ت مه ره کانی خۆی به دهستی خۆی ئەدۆشی! که مزگه وته که ی شاری مه دینه یان دروست کرد محهمه د له گه ل کریکاره کاندان فرمانی تیا نه کرد ههروه ها که چاله که ی چوارلای شاری مه دینه یان هه لکه ند، بۆ ئەمه ی بیپارینن له دهست قوره ییشی دوژمن، محهمه دیش کریکاری له گه ل ئەکردن... له گه ل ئەوه یشا که محهمه د پیشه وا و سه ر کرده ی له شکر بوو، هه رگیز له فرمان کردن خۆی دوور نه ئەخسته وه!...

محهمه د په یوه ندیی کریکارو خاوه ن کاری له سه ر بنچینه یه کی داد په ره رانه دامه زانان هه ردوولایانی، وه ک یه ک دانا، له په یمان گریداندا، له په یمان راگرتندا... ئەگه ر وا ریک کهوت مزه کانی کریکاره که، نه درا، پیتویسته له سه ر خاوه ن کار ئەو مزانه ی بۆ کۆبکاته وه و بیخاته گه ر، به ره مه می لی پیک بهینری، پاش ئەوه هه ر دهست که و تیکی لی په یدا بوو، بیداتی...^(۱)

(۱) هه ر له م رووه وه حه دیستیکی پیغه مبهردا - د.خ- هه یه که ده فرمووی: (أعطوا الأجير أجره قبل ان يجف عرقه.)

محهمه، وای لئی تهوستان که بازگانی نهگوری و نهکری بهچهوساندنوهی کهسانی تر و پروتاندنوهیان؛ نهبی بهکاریکی بهکهکی گشتی دابنری، که بازگانهکه بههوی نهوکارهوه، شتیکی دست کهوی و پتی بئی!...

محهمه، فرمانرهواییهکی دامهزاند تم فرمانرهواییه لهسهر یاسای دیموکراتی و اتا (فرمانداری نهتهوه)، تهرویشته بهرتوه بهلام بنجینهی دیموکراتییهکهی باوهکردن بهخوابو باوهکردن بهلی پرسینهوهی خوابو... لهم پرووهوه فرمانرهواییهکه لایهکی گیانی ههبوو.

راویژکردن، یاخود یاسای کوری نهتهوه (مجلسی نیایی)یش یهکیکه له پایهکانی فرمانرهوایی نیسلام...

ههچهنده محهمه بهپتویستی داناوه که فرمانرهواییه، ههستی خوی بیارتی و لهسهر خوی بکاتهوه، بهلام هاواری بۆ تهوهیش کردوه که لهگهله دوژمنی شکاودا دلنهرمی بکات و چاوی لئی بیوشی و، له گوناھ بیبهخشی و کردهوهی جوانیسی لهگهله بکات... تهوهیش بهوه، خرۆشی تۆلهسندنوهی لهناو بردوهوه.

نههیشتی زۆرداری بهشی زۆری نهتهوه

نیسلامهتی سهرداری بهستوتوه لهوهی که زۆر و زۆردارهکی بکات. سهردار، لهسهر چاکه و خوشیی نهتهوه، خوالیی تهپرسیتتهوه ماموستا (عهباس مهحموود عهقاد) لهم پرووهوه جوان قسهی کردوه له نووسراوهکهیدا (ههلهکهوتویی محهمه) تهلی: (خۆشهویستی نهتهوه بهرامبه سهردارهکهیان مهرجیک بوو له مهرجهکانی فرمانداری... تهوهی بهسهر هههه بچووکی نهتهوهکهیدا تهینواند^(۱)، بهسهر خۆشیا تهینواند خۆی له ههموو کهس باشتری تهزانی که له کاروفرماندا نیاز بایهخی ههیه^(۲).

تهگهه نیاز باش نهبی کاروفرمانهکهیش بهباش دانانری بهلام تهوهیشی تهزانی که (تهگهه سهردار باوهری بهنهتهوه نهبی، زیانیان پی تهبهخشی و تیکیان تهدا)

لهبهه تهوه ههموو کهستیکی بهههه پرووی دهروونی خۆی و خوای خۆی تهکردهوه کاتیکیش چهندو چوونی لهگهله کهسانی تردههکرد، که چهندو چوون کهکی ههباویه...)

(۱) نواندن: لیرهده بهرامبهه (پراکتیزهکردن-التطبیق) دایناوه.

(۲) نیاز: بهمانا (النیه)- إنما الأعمال بالنیات- لهم روانگهیهوهیه.

بهلای ماموستا -عهقاد-هوه وایه که سهربهستی بیروباوه، بهسایهی شۆرشی فهردنسه و شۆرشهکانی پاش تهوهوه پهیدا نهبووه.

له راستیدا محهمه، لهپیش چوارده سهدهوه، تهو سهربهستییهی بۆ نهتهوهکهی خۆی دامهزاندوه ههروهها فهرموویهتی بهزهیی پیاهاتهوه بهخهنه پیش دادپهروهرییهوه. پیغهمبهه فهرموویهتی: (که خوای گهوره جیهانی دروست کرد لهسهر خۆی نووسی که بهزهیی پیاهاتهوه زالی تهبی بهسهر تووره بییدا دواي تهوه (عهقاد) تهلی: (پیغهمبهه سهرۆک تهوهی تهزانی که سهرۆکایهتی بۆ کهکی ههمووانه، نهک ههه بۆ تهوانهیه که سهرۆکایهتییهکهیان پی باشه و بهرهنگاری کهرهکانی لئی بی بهش بکری لهبهه تهوه فرمانی تهدا بهنهتهوهکهی خۆی تهیگوت: (له هاواری زۆرلی کراو خۆتان بیارتین، تهگهه خوا نهناسیش بی! چونکه بهرههلهستی لهبهه دانیهه^(۱) و تهگاته خوا)... پاش تهوانه ههموویان، محهمه زۆرداری بهشی زۆری نهتهوهیشی لهسهر بهشی کهمی^(۲) نهتهوه لایرد. تهمیش تهو کهموکوورییهیه که هاوبهش بوو لهتیکدانی ژبانی زرنگاری و کوری نهتهوهماندا، لهپیش شۆرشی دوايي میسرده، که یاسای خونکاری لایرا...)

فرمانداری نهتهوه، ههلبژاردن، مافی دهنگدان

بام بگهپیینهوه لای (محهمه علی)... تم له یاسای فرمانرهواییهکهی محهمه ده دووی له بابهت راویژکردن (شوری) وه زۆر قسهه تهکات تهلی: ههچهند محهمهه بیویستایه کاروباریکی گرنگ ههلبسوورتین، تهوانهی خاوهن بیروهوش بوون، کوی تهکردنوه لای خۆی محهمه بهسایهیه تهو کردهوهیهوه بنجینهیهکی دامهزاند بۆ پهیداوونی (کوری نهتهوه) یاخود (پارلهمان- مجلسی نیایی)... تهوانهی لهپاش محهمه دیشهوه هاتنهسهر فرمانداری، ههروهک تهویان کرد... که بهوه دیموکراتیتی نیسلام له سی بیروباوهردا خۆی پیشان تهدات:

یهکهم دهسهلات و گهورهیی یاسا.

دووهه: راویژکردن لهکاتی دانانی یاسایهکی تازهدا.

سیتییهمیش: (ههلبژاردنی سهرۆکی فرمانرهوایی)... بنجینهی ههلبژاردنیش سهربهستی

(۱) یان: چونکه هاوار و نزاکه هیچ بهرهستیکی له رتگادا نییه و زوو دهگاته لای خوا.

(۲) راستتر: زۆرداری کهمین لهسهر زۆرینه یا زوریه.

و یه کسانیییه. له ویدا هیچ شتیکی له ئارادانه بوو، که به رهه لستی ئه وه بکات، نۆکه رتیکی پیست رهش بیته سه رۆک!... جا ههروهک سه رۆک، به ههله لباردن نه بی ناگاته سه رتهخت، مافی ههیه له سه رتهخت بهیه پیتته خواره وه...

محهمه د هانه ی موسلمانانه کانیسی ئه دا، که هه مووده م سه ربه ست و ئازادین له قسه کردندا، که له به رده م سه ردار خۆیدا، هه ر زۆردارییه کی کردوه بهیخه نه رووی!... له م رووه وه ئه یگوت: (چاکترین خۆبهخت کردن له پیناوی خوا دا ئه وهیه که قسه ی راست و دروست به رامبه ر سه ردارتیکی زۆردار بکه یت!).

سه رمایه ی فه رمانه وه ایی هی سه ردارنییه چونکه ئه ویش وهک هه موو ره نجبه ر و فه رمانه رتیکی فه رمانه وه ایی وایه هه ر مافی ئه وه ی هه یه که مانگانه که ی خۆی، له و سامانه، وه ربه گری!...

سه رۆکی فه رمانه وه ایی، جیاوازی نییه له که سانی تر هه موو که سیک له نه ته وه، ئه توانی له به رده م دادگا دا چه ند و چوونی له گه لدا بکات!...

پایه ی ئافرهت له فه رمانه وه اییدا

ئه گه ر محهمه د جیگای ئافرهتی دیاردی نه کردایه له ناو فه رمانه وه اییدا، ئه و یاسایه ی که داینا بوو بۆ فه رمانه وه ایی ئیسلام راست و دروست نه ته بوو، سه ره یسی ئه نه گرت... چونکه له پیتش په یدا بوونی نامه ی محهمه دیدا، ئافرهت بریتی بوو له که له و په لیک، وهک که له پوور^(۱) له م که سه وه ئه مایه وه بۆ ئه و که س!... ئافرهت به شتیکی شوو ره بی دانه را، باوک و دایک و که س و کار به وه خۆیان لێ پرگار ئه کرد، که به زیندوویی ئه یان خسته ناو چاله وه!... خۆ ئه گه ر که چه که له و زینده به چالییه ی پرگاری ببوایه، ره وش و خووی عه ره به کانی ئه و سه رده مه ئه وه نده گه نگ و نه نگ بوو، ئه وه نده تیک چووبوو، له ژبانی خۆی هه ر ئه وه نده تی ئه گه یشت که بریتییه له خۆ رازاندنه وه و پیاو له خسته بردن ئه ویش نهک هه ر بۆ مێرده که ی خۆی بوو به ته نیا، به لکو بۆ دلخۆشکردنی هه موو پیاو تیک بوو!...^(۱)

(۱) یان: وهک میراتی.

(۱) وک ئه وه ی له باشتترین حاله تدا شوو کردن به گه له (الزواج بالرهنط) یان هه بوو، وهک مێردکردنی ژنه عه ره به تیک به کۆمه لێ پیاو له تانیکدا، یان به چور پینج برا ژنیکیان ده هینا!!

به للام محهمه د په بی به وه برده بوو که هیچ کاتیکی کۆمه لایه تی روو ناکاته چاکی، تا ژن و پیاو پیکه وه کاری چاکی تیا نه که ن و له کار و فرمانی به که لکیشدا یارمه تی به کتر نه دن!...

جا له م بیروباوه ره په وه بوو که محهمه د، به شینه بی و له سه رخۆ به ره به ره دهستی کرد به جی خۆش کردن بۆ ئافرهت له ناو کۆمه لایه تی ئیسلامه تیدا له وه دا محهمه د خۆی ئه پاراست له به رنه گاری کردنی کۆمه لایه تی له به ر ئه وه تا ئه ندازه یه ک دلی نه ته وه ی رانه گرت و یاسا کانی کۆمه لایه تی عه ره بی ده مو ده ست و به هیتز و هه ره ت و توندیییه وه نه شه کاند... له پیتش هه موو شتیکی ئه وه ی تی گه یاندن که ئافرهت هه ر وهک پیاو، به شیان هه یه له وه دا که ده ستیان ئه که وی پاش ئه وه ئامۆژگاری موسلمانانه کانی وا ئه کرد که له گه ل ئافره تدا به نه رمی و شیرینییه وه بیزونه وه، که چاودیریسی بکه ن و بیپاریژن...

هه ر له و کاته دا، محهمه د، به رنه گاری خۆ رازاندنه وه ی کرد بۆ هه مووان، و اتا خۆ نوواندن به مه به سی دلکیش کردنی پیاوان... چوو به گه ژ ئه و ره وش و خووه ناپه سه ندانه یشدا که ئه و سه رده مه باو بوون له ناو عه ره بکاندا له بابته ئافرهت فریودان و پیاو کیش کردن و داوین پیسییه وه... ئنجا که ئه م بیروباوه ر و یاسایانه ی محهمه د جیگه ی بوون، دهستی کرد به مافدان به ئافرهت له که له پوور و له پاش به جی ماودا^(۱)، له سامان داریدا، له کرین و فرۆتن و کاروبار و فرماندا...

به م ره نگه محهمه د، تی کۆشا، یه کسانی له ناوه ند پیاو و ئافره تدا پیک به یین، له ناو کۆمه لایه تی موسلمانانه کاند... له کرده وه و ره وشیشیان له گه ل ژنه کانی خۆیدا، هه ر له سه ر ئه و بیروباوه رانه ئه جوو لایه وه که ئه بوون به وانه (درس) بۆ موسلمانانه کانی تر...

محهمه د له کاتیکی وادا ئه م ئه رکه ی ئه کیشا بۆ ئافره تانی موسلمانان، که ئافرهت له کۆمه لایه تییه کانی رۆژئاوا دا هیشتا جیگایه کی به رتیزی بۆ ته رخان نه کرا بوو، هیشتا هه ر به چاوتیکی که مته رخنه مانه وه سه یری ئه کرا!...

(۱) له پاش به جیماو: میراتی (الارث).

مههمه دی مرۆف

تا ئیستا، میژووی ژبانی محهمه دمان پیشاندا له گه‌ڵ بنچینه‌کانی نامه‌که‌ی و هاواره‌کانیدا بۆ راستکردنه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی ته‌مه‌ش به‌و جوژه‌بوو که پیشه‌وای موسولمانه‌کانی هیندستان (مه‌ولای محهمه‌د عه‌لی) شی‌ی کردبووه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی تیا کردبوو... ئیستا که‌یش وای به‌باش نه‌زانین که له‌بابه‌ت (محهمه‌دی مرۆف) هوه‌ بدووی یین... واتا له‌بابه‌ت ژبانی تایبه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ قسه‌ بکه‌ین...

ئه‌وه‌ دیاره‌ که ژن هینان یه‌که‌م خسته‌ له‌ ساختمانی ژبانی کۆمه‌لایه‌تیدا... محهمه‌دیش خۆی کردبووه‌ وینه‌یه‌ک بۆ می‌ردێکی بچ‌هاوتا... (محهمه‌د عه‌لی) ته‌له‌تی: (محهمه‌د ته‌وه‌نده‌ به‌په‌رۆش‌بوو بۆ یارمه‌تی دانی ژنه‌که‌ی، هه‌یچ له‌وه‌ کۆی نه‌ته‌کرده‌وه‌ که له‌ کار و فرمانی ناو مالیشدا یارمه‌تی بدات هه‌موو جارێ ته‌چووه‌ ده‌روه‌ بۆ بازار شتوومه‌کی بۆ مائی خۆشیا و بۆ مائی دراوسێکانی ته‌کری!...).

محهمه‌د هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌، رینگای پیشان داوه‌ بۆ ژبانی ژن و می‌ردی واتا ژبانی پیش ژن هینان کردویتی به‌فرمان به‌سه‌ر پیاوه‌وه‌ که ئافه‌ره‌تیکی خوازیینی کرد، هه‌موو که‌موکوورپیه‌کی خۆی بۆ ده‌ربخات.

ته‌نانه‌ت ته‌گه‌ر که‌موکوورپیه‌که‌یش هه‌ر ته‌وه‌نده‌بی، که‌ پیریتی خۆی به‌وه‌ شارده‌بیته‌وه‌ که‌ سه‌ر و پش و سمیلتی خۆی ره‌نگ کردبێ!

جا هه‌روه‌ک، بۆ ته‌وه‌ پتی داوه‌ که‌ پیاوه‌که‌ ده‌زگیرانه‌که‌ی خۆی ببینی، بۆ ته‌مه‌ی ته‌واو تیی بگات.

هه‌روه‌ها رتی به‌ئافه‌رتیش داوه‌، که‌ بیروباوه‌ری خۆی به‌رامبه‌ر خوازیینی که‌ره‌که‌ی خۆی ده‌ربیری!... جا به‌هۆی ته‌وه‌وه‌، ژن و می‌ردیه‌که‌، هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ له‌سه‌ر بنچینه‌یه‌کی ته‌واو و دروست دانه‌مه‌زی.

بیروباوه‌رکانی محهمه‌د له‌بابه‌ت که‌ینه‌وه‌یه‌ی ره‌گه‌زه‌وه‌

زاناکانی ده‌روون و کۆمه‌لایه‌تی ته‌م چه‌رخه‌، به‌ئاشکرا هاوار ته‌که‌ن که‌ ۹۰٪ ی که‌ینه‌وه‌یه‌ی ژن به‌ره‌للاکردنی ته‌م سه‌رده‌مه‌^(۱)، سه‌باره‌ت به‌هۆی ره‌گه‌زبازییه‌وه‌یه‌... سه‌یر ته‌وه‌یه‌ که‌ له‌پیش (۱۶۰۰) ساڵه‌وه‌ محهمه‌د په‌یی به‌م راستییه‌ بردووه‌ (عه‌قاد) له‌م بابه‌ته‌وه‌ ته‌له‌تی: (محهمه‌د ته‌وه‌نده‌ به‌ته‌نگ هه‌ست و تاسه‌ی ژنه‌وه‌ بووه‌، ته‌وه‌نده‌ ریزی له‌ شه‌رمییه‌که‌ی ئافه‌رت گرتووه‌ که‌ هه‌ر له‌ نه‌ژاده‌وه‌ وایه‌، کردویتی به‌فرمانیک به‌سه‌ر پیاوه‌وه‌ که‌ هه‌روه‌ک ژنه‌که‌ی خۆشی پچ‌ته‌گه‌یینی، ته‌ویش خۆشی به‌ژنه‌که‌ی خۆی بگه‌یینی ته‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه‌ که‌ ئافه‌رت شه‌رم ته‌کات داوای ته‌وه‌ بکات له‌ می‌رده‌که‌ی خۆی، که‌ می‌رده‌که‌ی داوای لچ‌ته‌کات!...) محهمه‌د گوته‌ویه‌تی: (هه‌رکه‌سی له‌تیوه‌ لنگ بازیی له‌گه‌ڵ ژنه‌که‌ی خۆیدا کرد، بام دۆستانه‌ له‌گه‌لیا بکات. ته‌گه‌ر له‌پیش ته‌وه‌ی ژنه‌که‌ی ناوی بیته‌وه‌، ته‌و ناوی هاته‌وه‌ بام په‌له‌ له‌ ژنه‌که‌ی ته‌کات تا ته‌ویش ناوی دیته‌وه‌!) هه‌روه‌ها ته‌ محهمه‌د فه‌رموویه‌تی به‌ته‌نگ کزی و بی‌ده‌سه‌لاتی و که‌موکوورپیی ژنه‌کانیا نه‌وه‌ین، چاودیریان بکه‌ن...

هه‌روه‌ها کردویتی به‌فرمان به‌سه‌رشانی می‌رده‌که‌وه‌ که‌ خۆی بۆ ژنه‌که‌ی خۆی جوان بکا و برازییته‌وه‌ خۆی له‌وشیوه‌یه‌دا پیشان بدات که‌ ژنه‌که‌ی دلێ پتی ته‌کریته‌وه‌.

له‌م رووه‌وه‌ پیغه‌مبه‌ر خوا لچ‌خۆش بی، فه‌رموویه‌تی:

(جل و به‌رگه‌کانی خۆتان بشۆن و به‌پاکی رایان بگرن تووکی سه‌رتان هه‌لپاچن و ریشو سمیلتان رچ‌بک بخه‌ن ده‌مو دانی خۆتان بشۆن و پاکی بکه‌نه‌وه‌ خۆتان برازیینه‌وه‌ خۆتان پاک بکه‌نه‌وه‌. چونکه‌ جووله‌که‌کان ته‌مانه‌یان نه‌ته‌کرد، بۆیه‌کا ژنه‌کانیان داوین پیسییان ته‌کرد!...!)

هه‌ر کاتێ به‌ته‌نیا لای ژنه‌کانی بووایه‌، روو خۆشی ته‌واند و به‌ده‌میان‌وه‌ پچ‌ته‌که‌نی دلنه‌رمی پیشان ته‌دان ته‌نانه‌ت ماوه‌ی به‌وه‌یش ته‌دا که‌ ژنه‌که‌ی رقی هه‌لبسیینی و چه‌ندوچوونی له‌گه‌لدا بکات!... کاتێ هه‌ندی که‌س ده‌ریاره‌ی ده‌ست بازی (عائشه‌)ی ژنی پیغه‌مبه‌ر له‌گه‌ڵ پیاویکا ناوو ناتۆره‌یان بلاوکرده‌وه‌ و به‌دناویان کرد، خوا داوین پاکیی (عائشه‌)ی له‌ پیغه‌مبه‌ر گه‌یاند پیغه‌مبه‌ر به‌ (عائشه‌)ی گوت: (عائشه‌! موژده‌ت لچ‌بی،

(۱) به‌ره‌للاکردن: ته‌لاقدان.

خوا بى گوناھى تۆى دەرخت!)^(۱)... داىكى عائىشەيش، بەعائىشەى گوت ھەستىت بچىتە بەردەستى پىغەمبەر، سوپاسى بىكات و داواى بەخشىنىشى لى بىكات.

بەلام عائىشە بەقسەى داىكى نەكرد گوتى : (بەخوا سوپىد نەخۆم ناچمە بەردەستى لىتى بپارپىمەو و سوپاسى بىكەم. سوپاسى كەسپىش ناكەم، خوا نەبى چونكە ھەر ئەو كە داوین پاكى منى دەرختووہ!...)...

لەگەل ئەمەيشا محەمەد توورەنەبوو چونكە نازكىشانى وەھا ھەر ئەبى بىنى لەناوەند مپرد و ژنەكەيدا!...

خۆ ئەگەر قىنى لە ژنىكى خۆى ھەلسايە، گلەبى لى ئەكرد و ئامۆزگارىي ئەكرد پاش ئەو لىتى جىئەبوو و ماوہى ئەو لى جىابوونە و دىبەيشى، كورت ئەبوو و دىرژئەبوو و بەبى دىرەنگ و زووبى پەشىمانى ژنەكەى لەو ھەلە و گوناھانەى كە كىردبوونى. لپىردا مەبەس لە جىابوونەو جىابوونەو دىبە لە نوستن لەگەل ژنەكەيا. مەبەسى پىغەمبەرىش لەو ئەو بوو، كە ژنەكەى خۆى لەو خۆش راباردنى ناو جىگايە بى بەش بەپىلتەوہ... تا دل و دەرروونى راپچەنئ و لە گوناھى خۆى پەشىمان بىتتەو و جارنىكى تىرىش ئەو ھەلەو گوناھە دووبارە نەكاتەوہ... بەلئ ئەمە سزايەكى دەرروونى بەھىز بوو، كە محەمەد دەرپارەى ژنەكەى خۆى ئەكرد!...

داوین پاكى محەمەد لە كاتى ھەرزەكارىدا

ئەم لى دووانە ئەمانخاتە سەر گىراندەو دى بابەتى ژن زۆر ھىنان ئەم بابەتە، لەلايەن ھەندئ نووسەرانى رۆژئاو، زۆر قسەى لەسەر كراوہ تەنانەت ھەندئ دل رەشى وەك (ئىتر فىنج و اشتن) ىش كىردوتى بەبىشتە خۆشەى بن دانى، بۆ ئەمەى محەمەدى پى سووك بىكات لەبەرچا و كەسانى تردا... (محەمەد عەلى) ئەلئ:

(ژن زۆر ھىنان، بەبەرچاوى جىھانى ئىمپروو ھەر چۆنىك بى، كەينەو بەينەبەكى و اىبە كە لە ژيانى زۆركەسدا ئەبىبىن؛ لەناو پىغەمبەران و سەرۆكە ئابىبىبەكاندا (ئىبراھىم) و (بەعقوب) و (موسا) و (داود)، كە ھەر چوارىيان پىغەمبەرى خوابوون و لەو ساوہ تا ئىستا ھەر بەرپىزەو ناو براوون لەناو خواناساندا، ھەرىكە لە ژنىك زۆرتى ھىناو لەگەل ئەو ھەيشا كەس بەو پىغەمبەرانەى نەگوتووہ كە لەبەر ئالۆش دامرکاندەو دى خۆبان ئەو ژنانەيان ھىناو تەنانەت ئەو ژيانە پاكەى بەسەريان بردوو، بەرپەرچى ھەموو قسەبەكى پىرووچى وا ئەداتەوہ.

رەنگە ئەمە بۆ ئىمە ئىمرو گران بى، كە ھۆى ژن زۆر ھىنانى ئەوانە بزانبى بەلام كە بىبىنە سەر ژيانى محەمەد، ئەتوانىن لەو بابەتەو بەدەرتى بدوین ژيانى تايبەتى محەمەد دابەش بوو بوو بەچار بەشەو ھەتا تەمەنى بىست و پىنج سالى بى ژن و مال بوو لە تەمەنى بىست و پىنج سالىشەو ھەتا تەمەنى پەنجار چوار سالى مپردى يەك ژن بوو، كە ئەو ىش (خەدىجە) خاتون بوو... لە تەمەنى پەنجار چوار سالىشەو ھەتا تەمەنى شەست سالى، چەند ژنىكى مارەكرد، بەلام لە تەمەنى شەست سالى بەدو و ھىچ ژنىكى تىرى نەھىنا...

پاش ئەو (محەمەد عەلى) ئەلئ:

(گرنگىرىن سەردەمى ژيانى محەمەد، لەم روو وەو، سەردەمى ھەرزەكارىبەتى كە ھەر لپردا ئەزانئ ئاخۆ محەمەد، پىاوتىكى مى باز و ئالۆشواوى بوو، يان نا... جا ئەگەر محەمەد لەو پىاوانە بوو اىبە كە بەتەواو دى زالن بەسەر ئالۆشى خۆياندا لەم ھەرەتى كورپىتتەياندا، ھەرگىز بەداوین پاكى ناو بانگى دەر نەئەكرد و ناو ىشى نەئەنرا (دەس پاك و داوین پاك) خۆ ئەو ىش ئەزانىن كە نىشتمانەكەى محەمەد، بەگەرمىيان دائەنئ، كە ئارەزووى رەگەزبازى لەو پىدا، لەناو مەوفا، زوو دەرئەكەوئ لەگەل ئەو ىشا كە سەردەمى كورپىنى، بەسەردەمىكى وا دائەنئ كە ئالۆش و خۆش سەركىشى ئەكەن لەپىا و پال بەپىساو ھە ئەنئىن بۆ داوین پىسى، كەچى دوزمەن ھەرە خراپەكانى محەمەد،

(۱) ئەو دى راستى بىت عائىشە دەست بازى لەگەل ھىچ پىاوتىكدا نەكردبوو وەك نووسەر دەپلئ، ئەم رووداوە لە نىوہندە شەرى و فىقھىبەكانى ئىسلامدا بە (روداوى-الافك- ناو براوہ: كە گوايە عائىشە لەگەل يەكئ لە سەحابەكاندا (صفوان بن المعطل السلمى) شەو لە دەشت و نىبون.

ئەم گومانە بى بناغەيە خواى گەورە لە چەند ئايەتتىكى قورئاندا لىتى دواو و پاكى و خاوتى خىزان و ھاوسەرەكەى پىغەمبەرىشى پىشاندا: (إن الذين يرمون المحصنات الغافلات المؤمنات لعنوا في الدنيا والآخرة ولهم عذاب عظيم. الخبيثات للخبيثين والخبيثون للخبيثات والطيبات للطيبين و الطيبون للطيبات أولئك مبرؤن مما يقولون لهم مغفرة ورزق كريم.) (النور/۲۳، ۲۶) بۆ زياتر پروانە: (محمد علي الصابوني- روائع البيان، تفسير آيات الأحكام- دار أحياء التراث العزبي، ج (۲) من ص ۹۹ إلى ۱۲۵).

نهیانتوانی هلهیهکی داوین پیسی له محهمه بدۆزنهوه ههر کهسیکیش له تافی کورپینی خۆیدا بتوانی زال بی بهسەر ئالۆش و خرۆشی رهگهزبازی خۆیدا، پرو ناکری که کهوته سالهوه، جلهو بو ئه و ئالۆش و خرۆشه ی خۆی بهربدات نهخوازه لالا که محهمه لهوکاته دا گهیشتیته پایهیهکی وهها بلند لهناو نهتهوه دا که پپووست بی بیته نمونه ی داوین پاکی و بهسەر خۆدازال بوون... نه بی ئه ویشمان لهبیر نهچی که ئه و سهردهمه له خاکی عهرهستاندا، می بازی و رهگهزبازی بهشتیکی ناشیرین و شوهره ی دانهراوون تهنا تهت پیاوهکانیان بهگیرانهوه ی چپروکی میبازی خۆپانهوه نازیان کردوه!...^(۱)

هۆی مارهکردنی (عائشه)

که گهیشتیته سهردهمی دووهمی ژنیانی محهمه، خاتوو (خهدیجه) مان دپته بهرچاو له مائی محهمه دا، که ته مهنی پانزه سال له ته مهنی محهمه د گه ورتیوو که چی له گه ل ئه وهیشا محهمه د به دلسوزی و سهراستی له گه ل (خهدیجه) ی ژنیا مایه وه تا مرد. و اتا له ژنیانی خهدیجه دا ژنی تری نه هیتا که چی ئه و کاته ژن زۆر هینان باویش بووه له ناو خاکی عهرهستاندا ئنجا که (خهدیجه) مرد، محهمه د (سوده) ناویکی ماره کرد ئه میش بیوه ژنیکی خاوهن ته مهن بوو محهمه د بویه کا کردی به ژنی خۆی، تا پایه ی بهرز بکاته وه.

ئه وهیش سهبارت به وه بوو، میترده که ی له و موسلمانه خاوهن باوه ره راسته قینانه بوو که کۆچیان کردبوو بو (خه به شستان) جا (محهمه د عه لی) له وه وه تی نه گات که ژنیانی محهمه د (له بیست و پینج سالییه وه تا په نجاو چوار سالی و نمونه یه ک بوو، محهمه د پيشانی موسلمانه کانی ئه دا، که ژنیانی یه ک ژنه ی پي باشتريوه له ژنیانی زۆر ژنه^(۲).

ئنجا دپینه ناو سهردهمی سییه می ژنیانی پیغه مبه ره وه لیتره دا (عائشه) ئه بینین، که ههر ئه و ژنه ی بووه، به کچینی، ماره ی کرد بی (محهمه د عه لی) ئه لئ: باوکی (عائشه)، (ئه بویه کر)، خۆی، عائشه ی پيشکەشی محهمه د کرد ئه وهیش سهبارت به وه بوو که (ئه بویه کر)، به زه یی به محهمه د ئه هاته وه، و دلشکاو و خه مباری به هۆی مردنی (خه دیجه) ی ژنی و (ئه بوتالیبی) ی مامیه وه.

عائشه ی کچیش، ئافره تیکی هه لکه و توو یه جگار زیره ک بوو.

(۱) راستتر: خۆیان هه لکیشاوه.

(۲) رسته که: ژنیانی یه ک ژنه ی پي باشتريوه له ژیان له ته ک زیاتر له ژنیکا دا.

له بهر ئه وه (ئه بویه کر) و محهمه د هه ردووکیان هاتنه سه ر ئه و بیره ی که (عائشه) چاکترین ژن دهر ئه چی که بتوانی کاروباری که پیا نوویه کی خاوهن نامه ی وه ک محهمه د بیات به رپوه، به جۆریکی وایش بی که بتوانی پال به محهمه ده وه بنی بو ئه مه ی بیته مامۆستایه کی هه موو ره گه زی مرۆقابه تی له وی دا محهمه د، دیار بیه که ی (ئه بویه کر) ی وه رگرت به لام (عائشه) هیشتا پي نه گه یشتبوو به پپی قسه ی ئه مو ئه و ئه و کاته (عائشه) له ته مهنی نۆ سالی دا بووه محهمه دیش نه چوه ته باخه لی، تا ته مهنی گه یشتۆته یانزه سالی... له گه ل ئه مه یشدا (محهمه د عه لی) هه ندی به لگه ی هینا وه ته وه، به راوردیکی هاتنه خواره وه ی هه ندی به ندی ناو قورئانیسی کردوه، له وانه وه ده ری ئه خات که محهمه د عائشه ی له ته مهنی نۆ سالی و ده سالی دا خواستوه له ته مهنی چواره سالی و پانزه سالی شدا چۆته باخه لی...

سا له هه ردوو قسه که، ئه میان راست بی، یان ئه ویان، ئه وی به لای ئیمه وه بایه خی هه بی ئه وه یه که عائشه له کاتی شوو کردنی ته مهنی که م بووه له وه یشه وه پزیشک (محمد حسین هیکل) ده ری ئه خات که: (ئه وه به هۆشی مرۆقدا ناچی، که عائشه له و ته مهنه بچوه که دا بو بی و محهمه د هه زی لی کرد بی)... وادیاره خۆشه و بیستی و دلدارییان له دوا ی ماره کردن په یاد بووه له مه وه دهر ئه که وی که ماره کردنی عائشه ییش، وه ک ماره کردنی (خه فسه کچی عومه ر کوری خه تاب) بووه پیغه مبه ر له وانه مه به سی ئه وه بووه که په یوه ندیی ناوه ند خۆی و ئه و دوو برادۆسته به هیتتر بکات، که هه ردووکیان وه ک کار به دهستی ئه و وابوون...

هۆی ژن زۆر هینانی پیغه مبه ر به زه یی پیا هاتنه وه بووه

(محهمه د عه لی) له سه ر قسه ی خۆی ئه روا ت ئه لئ: ئه و چه ند شه ره ی که له سالی دووه می کۆچ کردنی پیغه مبه ردا قه ومان، ژماره ی پیاوان و خاوهن، خیزانانی که م کرده وه... جا له ماوه ی شه ش ساله که ی ناو شه وشۆره کاندای، محهمه د ژنه کانی تری خۆی ماره کرد... له و کاته دا میتردی ئافره تیکی ته مهن بچووکی هه رزه کار و جوان بوو له بهر ئه وه ژن هینانه کانی محهمه د له بهر ئاره زوو کردنی جوانی نه بوه باوه جوو ئه و ههر له تافی کورپینییه وه، زال بوو بوو به سه ر ئالۆش و خرۆشی ره گه زبازی خۆیدا ئه وه ییش به میشکا دا ناچی که محهمه د له پاش ته مهنیکی پتر له په نجا سالی، له پر وه رگه ری و بیته پیاویکی ژن باز!... ئه و، له راستیدا، هۆی ژن هینانه کانی ئه وه بووه، که به زه یی به و ئافره تانه دا

هاوتۆتەو، كە پياوھەكانيان لە دەست چووە و كەسيان بۆ نەماوئەتەو بە خەتەيان بكات چۆنكە زۆر بەي ژنەكاني پيغەمبەر بپۆهژن بوون كە مارهي كردوون!... (بوسوبرث سمپث) يش ئەم بپروباوهره پەسەند ئەكات...

پرووداوهكاني ئەو سەر دەمهيش هەر راستيي ئەمه دەرئەخات... چۆنكە ژيان لە شاري مەدينەدا ئاسان و هەرزان نەبوو... خۆ بەتايبەتي بۆ محەمەد، يەجگار ناخۆش و ناھەموار بوو... چۆنكە نيوہ دورگەي عەرەبستان بەجاريك بەرامبەري وەستا بوو، بەگژيا ئەچوو... جا لە ژيانتيكي وادا، محەمەد، ئەچي بەدواي بەزمورەزمي ژن هيتاندا بگهري؟!... بيتجگە لەو محەمەد رۆژاني خۆي بەگيرە و كيشە و ئەرک و نازارەوہ رانەبوارد... بەچارەکردني گيروگرفتي ئەو كۆمەلایەتييەوہ خەريک مابوو كە پيشەوایي ئەکردن، خەريكي خۆ ئامادەکردن بوو بۆ ئەو جەنگانەي كە پەيتا پەيتا ليتي ئەقەومان... كە شەويش دائەھات، لەگەڵ ئەو هەموو ژنانەيشدا كە هەيسوو، دەستي نەئەكرد بە بەزمورەزمي ژن و ميترديي... تەنانەت بەلگەي تەواويش هەيە بۆ ئەوہي كە نيوہي شەو ياخود لەسێ بەش دووبەشي شەوي بەخو پەرستان و لە خوا پارانەوہوہ رانەبوارد...

چۆنكە محەمەد هەر واپوو، لە هەموو سەردەميكي ژيانيا هەر لەو دەمەوہ كە هەتيو و هەژار بوو تا بوو تە پيشەو و سەرداريكي واکە بەرامبەر (كيسرا) و (هەركولي) وەستاو، هەر ئەو پياوہ گيانييە بوو كە هەموو دەم خۆي لە بەزمورەزمي جيهاني و ژياني دەوڵەمەندانە دور خستۆتەو و هەژارانەيش ژياني بەسەر بردوو هەرچي ناوماڵتيكي بوو، بریتی بوو لە رايەخچيک كە لە گەلای دارخورما دروست كراو بەو هەموورەقي و ناخۆشيبەيەوہ لەگەڵ گۆزە ئاويكدا... جا پياويك بەدواي مييازي و دامرکاندن ئالۆشي خۆيدا بگهري، ئەم جۆرە كەلوپەلەي ئەبي؟!

مارەکردني بپۆهژن لەبەرچي بوو؟

(محەمەد علی) دەست ئەكاتەو بەپيشانداني ئەو هۆيانەي كە محەمەديان خستۆتە سەر ژن هيتاني زۆر ئەلتي: ئەو شەرانیەي كە لە ناوئەند ئەو شەش سالەدا هەلگيرسان، بوون بەهۆي ئەوہي كە زۆر لە ئافەرەتە موسولمانەكان ميتردەكانيان لە دەست بچي بەتەنشت پيويستي ژبانەو، پيويستي دامرکاندەوہي ئارەزووي رەگەزبازيش كاري خۆي ئەكرد. هەموو سەرداريكي تيگەيشتوو و چاکە خوازيكي كردهو و رەوشت بئنديش، ليتي ئەو شايەوہ كە بپير لەو بپۆهژنانە بكاتەوہ ناخۆ چييان بەسەردئي بەهۆي ئەو دوو

پيويستيبەوہ: (برسييتي) و (رەگەزبازي)، بيتو ئەگەر چارەبەكيان بۆ نەدۆزيتەوہ؟!... خۆ ئەگەر ئەو چارەبە نەدۆزرايەو، بچي گومان كۆمەلایەتي ئەكەويتە تتيك چوون و دارزاندنەوہ!... جا لەبەر ئەوہ بوو كە پيغەمبەر ژناني لەوانە ئەهيتا.

مەبەسيشي لەو ژن هيتانانە ئەوہبوو، كە ريتيک لە بپيرەوهری خۆ بەكوشت داني ميتردەكانيان بگري، بۆ ئەمەي موسلمانەكاني تريش تيژ بكاتە سەر خۆبەخت كردن لە پيئاوي ئاييني ئيسلامەتيدا... هەر وەها مەبەسيشي ئەوہبوو كە موسلمانەكان تيژ بكاتە سەر ئەوہي چاو لە خۆي بکەن و ژن لەو بپۆهژنانە بهيتن تا بيان پاريزن لە برسييتي و داوتن پييسي!...

چوارەم بەشي ژياني محەمەد، گرتني مەكەي تيا پروودا، لەگەڵ دامەزراندني ئيسلامەتيدا بەتەواوي... جا ئەگەر محەمەد لەوانە بوايە كە ژني زۆريان ئەهيتا بۆ دامرکاندەوہي ئالۆشي رەگەزبازي خويان، ياخود بۆ خۆش رابواردن و بەزمورەزم، ئەم سەردەمە لە هەموو سەردەميك باشتر دەستي ئەدا بۆ ئەو... بەلام ئەو لەم ماوہيەدا هيج ژنيكي بۆ خۆي نەخواست!

پزيشك (هەيكەل) لەم رووہو ئەمەيشي ئەخاتە سەر، كە ئەلتي: ئەمە زۆر سەيرە كە (خەديجە) چەند كوروكچيكي بۆ محەمەد دا بەدەستەو تا محەمەد گەيشتە نزيك تەمەني پەنج سالي... هەر وەها (ماريە قبطي) يش كورپيكي لە محەمەد بوو، ناوي (ئيبيراهيم) بوو، لە تەمەني شەست سالي محەمەد دا... كەچي لەم دوو ژنەي بەولاوہ هيج ژنيكي تري منالي نەبوو... لەگەڵ ئەمەيشا هيج ژنيك لە ژنەكاني تري محەمەد، بەرھەلستتيكيان لەبەردەمدا نەبوو بۆ منال بوون هەر وەها لە توانايشياندا بوو كە سكيان پريبي و مناليشيان بيي...

جا لەم كارەساتانەو پزيشك (هەيكەل) ئەوہ تي ئەگات كە ژن هيتانەكاني محەمەد بۆ مەبەسي بەزمورەزم و رابواردن نەبوون!...

هەندى ھۆى بن ھاوتا كە پاكانە بۆ ۆن زۆر ھىنان ئەكات (۱)

پەزىشك (ھەيكەل) لە لىكۆلئىنەو كەيدا، بەتەواوى بۆى دەرتەكەوئ، كە محەمەد، لەكاتى ئاساييدا، ئامۆژگارىي واكردوو كە لە ژنىك زۆرتەر ماره نەكړئ... لەگەل ئەمەيشدا بەپىتى كەينەوبەينى بى ھاوتاي ئەو ژيانەى كە كۆمەلايەتى ئىسلامى تىابوو، لەو سەردەمەدا، پىتى ئەوئ داوھ كە ھەتا چوار ژنىش بەھىترئ بەمەرجئ مېتردەكە بتوانئ دادپەرورانە لەگەلئاندا بچوولئیتەو... ئەو كەينەوبەينە بى ھاوتايەيش لەكاتى جەنگدا پروويان ئەدا... پاش ئەو ئەلئ:

(بۆ چ دانىشتوانى خاكەكانى ئەوروپا، لەم چەرخەدا، كەدواى شەرى گەورە كەوتوو، ئەتوانن ئەو بەلئىن كە ياساى ژن ھىنانئىكى يەك ژنى لە راستيدا بەكار ئەھىترئ، بام لە پرووى ياساى فەرمانرەوايشەو بەسەر زارى بەكارھىترابئ؟!...)

ئاخۆ ھۆى پشپىوى ئابوورى و كۆمەلايەتى پاش شەرى گەورەيش ناگەرئیتەو سەرئەوئەى كە يارمەتییەكى رەوا و پەسەند لەناوئەند ھەردوو رەگەزدا پەيدا نەبوو بەھۆى ژن و مېتردى پىك ھىنانەكەو (۲)؟ كە ئەگەر ئەو يارمەتى دانە لەناوئەند ھەردوو رەگەزەكاندا لە ئارادابووايە، بارى ئابوورى و كۆمەلايەتى گشتى تا ئەندازەيەك لەنگەرى خۆى پى ئەگىرايەو؟!..)

مامۆستا (عەقاد) يش ئەو ئەخاتە سەر قسەكەى ئەو ئەلئ: محەمەد كە ژنەكانى خۆى

(۱) ھەرچەند لەم بەشەدا نووسەر ھەندئ ھۆى دەستنيشان كردوو، بەلام جۆرە تىكەلئ و ناپىكەكى تىدا دەبىنئ، (محمد على الصابونى) لە (تفسير آيات الأحكام) كەيدا چوار ھۆكارى سەرەكى و بەھىزى دياربكردوو: (التعليمية، التشريعية، الاجتماعية، السياسية) كە ھەرىكە لەمانەى بەدرئى شى كردۆتەو و لەسەريان داوھ (ل ۲۱۸ - ۳۲۷) ھەروا ناوى ھاوسەرەكانى محەمەدى (د.خ) بەپىتى مېتروى بوون بەھاوسەرى، نووسىو و لەسەر ھەرىكەشيانى نووسىو: (خەديجە كچى خوەبىلد، سوودە كچى زمعە، عايشەى كچى ئەبوئەكر، حەفسەى كچى عومەر، زەينەب كچى جەحشى ئەسدى، زەينەب كچى خەزىمە، داىكى سەلمە - ھىند كچى ئەبى ئومەييە مەحزومى، داىكى حەبىبە - رەملە كچى ئەبى سفیان، مەيمونە كچى حارىسى ھىلالى، جوتريبە كچى حارىس و سەفە كچى حويبى ئەختەب) خوا لىبان خۆشئ. (ل ۳۲۷ - ۳۳۸).

بۆ زياتر پروانە: محمد على الصابونى - روائع البيان تفسير آيات الأحكام... دار أحياء التراث العربي.

(۲) راستتر: بەھۆى پىكەھىنانى ژن و مېترديەكەو، يان... خىزانەكەو

ھەل ئەبژارد، لەسەر ئەو بنچىنەيە ھەلئ ئەبژاردن، كە ئەو ئافرەتە دامابوون لەسەر داللادانئىكى بەرئزانە.

ياخود چاكەى گشتى واى پى ئەويست كە خزمایەتى بگرت لەگەل گەورەكانى عەرەب و دەسەلاتدارەكانى عەرەبستاندا، چ لەگەل ئەوانەدا كە دۆستى بوون، چ لەگەل ئەوانەدا كە دوژمنى بوون ھىچ ژنىكى محەمەدئش نبىيە كە لەسەر ئەم دوو بنچىنەيە نەخوازابئ. تەنانەت (عائشە) يش كە كچ بوو و كچئىكى شەنگوشۆخ و جوانيش بوو ھەر لەسەر ئەم بنچىنەيە ھىناى!).

ماوەتەوھ شتئىكى تر: محەمەد، بۆچ بۆ خۆى، گوئى نەئەدايە ژمارە لە ژن ھىناندا و كەچى بەموسلمانەكانى ئەگوت لە چوار ژن زۆرتەر مەھىنئ؟ (۱).

وھرامدانەوئ ئەم پرسە ئاسانە چونكە قورئان ژمارەى ژن ھىنانى دياردى نەكردبوو، تا محەمەد لە ھەموو ژن ھىنانەكانى خۆى بووبووئە!

ئىمەيش بۆيەكا ئەمەندە درئژەمان بەم گفتوگۆيەدا، لەبابەت ژن ھىنانەكانى محەمەدەو، چونكە دوژمنە زمان درئژەكانى محەمەد، ھەموودەم لەم لايەو، ھوروزمىيان ئەبردە سەر ژبانى تايبەتى محەمەد، بۆ ئەمەى لەسايەو پايەى كەم بگەنەو.

محەمەد خاوەن خىزان

محەمەد، وپنەيەكى بلئدى خاوەن خىزانەكان بوو ئەو بوو ھەندئ لەمەويش، لە ھەندىك لە كەردەوكانى محەمەد دوواين لەگەل ژنەكانىا لەگەل دەس و پىتوھنديشا، ھەروەك ئەوان، نەرم و دل فراوان و چاو پۆش بوو (ئەس كورى مالك) گىترابوويەو كە لە ماوئەى ئەو دەسالەدا كە نۆكەرى ژئير دەستى محەمەد بوو، نەجارتىك توورەيى لئ دىبوو، نە جارتىك گلەيى، گوتبووى: جارتىك محەمەد ناردبووى بۆ فرمائىك لەرئىگا گەيشتبوو بەچەند مائىك يارىيان ئەكرد ئەويش بەسەيركردنى خەرىك بووبوو...

(۱) خواى گەورە بۆ ئەمە دەفەرموئ (يا أيها النبي إنا أحللتنا لك أزواجك اللاتي آتيت أجورهن وما ملكت ميمتك مما أفاء الله عليك وبنات عمك وبنات عماتك وبنات خالك وبنات خالاتك اللاتي هاجرن معك وامراً مؤمنة إن وهبت نفسها للنبي إن أراد النبي أن يستنكحها خالصة لك من دون المؤمنین قد علمنا ما فرضنا عليهم في أزواجهم وما ملكت ایمانهم لكي لا يكون عليك حرج وكان الله غفوراً رحيماً. الأحزاب / ۵۰)

منالہ گانی محمہد... چاکہ کردنی لہ گہل مرؤف و گیانلہ بہردا

محمہد باوکیکی دلنہرم و دلنہسوز و خاودن بہ زہیبی بوو لہ خاتوو (خہدیجہ) دوو کور و چوار کچی بوو... ہر دوو کورہ کھی بہ منالی مردن... بہ مردنیان محمہد زور دلئی شکا... خہمباری لئی جیا نہ ئہ بووہ وہ... بہ لآم کچہ کانی خوی چاودیری کرد و پتی گیاندن... دانی بہ شوو بہ و پیاوانہی کہ لہ دانگی خویاندابوون... لہ پیش مردنی خویدا، سیان لہ کچہ کانی مردن... لہ پاش مردنی خوی ہر (فاطمہ) مایہ وہ، کہ ئہ ویش زنی (عہلی کوری ابو تالیب) و دایکی (حسہن و حوسین) بوو.

کہ پیغہ مہر تہ منی گہ یشتہ نزیک شہست سالی لہ (ماریہی قبطی) کورپکی بوو، دلئی زور پتی خوش بوو ناوی نا (ٹیبراہیم)، بہ ناوی (ٹیبراہیم) پیغہ مہر وہ... یہ جگار ہوگری ئہ کوری بوو تہ نانہت کہ ئہ بدی، دلئی نارامی بی ئہ گہ یشت، دہروونی ئہ کہ وتہ سہرہ وتہ وہ.

بہ لآم کورہ کھی نہ گہ یشتہ تہ منی دوو سالی، گیانی بہ خاک سپارد... محمہد، بہ مردنہ کھی یہ جگار دلئی شکا بہ بی دہنگی و نارامہ وہ بوی گریا ہندی کہس لہ موسلمانہ کان ویستیان خہمہ کھی پرہ ویننہ وہ، ئہ وہیان بیرخستہ وہ کہ خویشی گوتوویہ تی خہفت مہدن بہ دلئی خوتان گوتی: (من نہمگوتوہ خہفت مہخون).

گوتوومہ شیبون و گریان مہ کھن و دہنگ بہر ز مہ کھنہ وہ ئہ خہفتہ تیش کہ بہ منہ وہ دیارہ ہی ئہ وہیہ کہ لہ دلما پی شوینی خوشہ ویستی و بہ زہیبی پیاہاتنہ وہ ماوہ تہ وہ ہر کہ سیکیش بہ زہیبی پیاہاتنہ وہ لہ دلئا نہ بیت، کہس بہ زہیبی پیاہاتنہ وہ!.

یہ کییک لہ کردہ وانہ ییش کہ دلنہرمی و بہ زہیبی پیاہاتنہ وہی پیغہ مہر دہر ئہ خات، ئہ وہیہ: جارپکیان (حسن) کی کچہ زای کہ کوری (فاتیمہ) و (عہلی) بوو دیتہ ئہ و ژورہ وہ کہ پیغہ مہر نوپڑی تیا ئہ کات کہ تہ ماشا ئہ کات پیغہ مہر لہ نوپڑہ کہ دا نوشتا وہ تہ وہ بہ سہر زوید، سواری پشتی ئہ بی محمہد بہ تارہ زوو درپڑہ ئہ دا بہ کپنووش کیٹسانہ کھی خوی بو خوا.

کہ ہندی لہ ہاورپکانی ئہ وہی لی ئہ پرسن، ئہ لی: (کورہ کہم سواری پشتم بوو بوو منیش حزم نہ کرد زو لہ پشتمی بہینمہ خوارہ وہ!) پیغہ مہر ہر چہ ند گوتی لہ گریانی منالیک بواہ نوپڑہ کھی خوی کورت نہ کردہ وہ، بو ئہ مہی بچی بہ ہاوارئ منالہ کہ وہ وژیری بکاتہ وہ.

کاتیکی زانیبوو محمہد بہ دوایدا ہاتبوو، لہ پشتہ وہ کراسہ کھی راکیشا و پی ئہ کھی بہ (ئہ نہس) ی پیای گوتبوو: (بو کویم ناردوویت برؤ!...)... ئہ و پایہیہی (ئہ نہس کوری مالک) دہستی کہوت لہ ناو زاناکانی ئیسلامدا، وک یہ کییک لہ چوار پیغہ مہر چوار نایینہ کان^(۱)، بہ لگہ یہ کہ بو ئہ مہی کہ نایینی ئیسلام جیاوازی نہ خستبوہ ناو تاک و تہ راکانی کوزمہ لایہ تیہ وہ تہ نانہت ماوہی بہ نوکہ ریش دابو کہ بیٹہ زانا و پیغہ و!...

محمہد ئہ وہی ئہ زانی کہ ژبانی ناومال، چونکہ ہر لہ سہر یہک رہوش تہ روات بہرپوہ^(۲)، ٹافرہ تہ کان وہرس ئہ کات لہ بہر ئہ وہ ماوہی ئہ دا بہ ژنہ کانی کہ لہ مالیدا بہ خوشی و بہ زمہ وہ، تا ئہ نڈازہ یہک، رابویرن... گالتہ و گہ پی لہ گہ لدا ئہ کردن، بہ شیرینیہ کہ وہ ئہ دیدواندن...

لہم بابہ تہ وہ ئہ گپنہ وہ، کہ محمہد رؤژکیان بہ پورپکی خوی گوتوہ کہ ناوی (صفیہ) بووہ: (ہیچ پیترپتیک ناچیتہ بہ ہشتہ وہ!)... پورہ کہ یشی لہ داخانا ئہ گری!... محمہد ییش دہمودہست بوی رؤشن ئہ کاتہ وہ، کہ خوا بہ لینی داوہ بہ وانہی ئہ یانخاتہ بہ ہشتہ وہ، کہ سہر لہ نوئی تہ منیان تازہ ئہ کاتہ وہ و ئہ یانکاتہ وہ بہ ہر زہ کار!...

(عائشہ) ییش گپنہ وہ، کہ رؤژکیان خوی و پیغہ مہر چونہ تہ دہرہ وہ بہ نیازی گہشتیک، ئہ وساکہ (عائشہ) بچووک و لہش سووک بووہ لہ رؤیشتنا، محمہد و ئہ دو اکہ وتن لہ کاروانہ کہ... پاشان پنی گوت:

(وہرہ من و تو گرہو بکہین، بزاین کامان پیش نہ کہوین)... عائشہ ییش پیشی کہوت... محمہد لہ ودا بی دہنگ بوو بو جارپکی تر کہ چونہ وہ دہرہ وہ، بو گہشتیک تر، دیسانہ وہ محمہد داوای گرہوی راکردنی لہ عائشہ کردہ وہ... بہ لآم عائشہ لہ و دہمہ دا ہندی کہ لہ و بوو بو... ئہ مجارہ محمہد پیشی کہوت... ئنجا محمہد بہ پیکہ نینیکہ وہ بہ عائشہ ی گوت: (ئہ مجارہم بہو جارہت!...)...

(۱) مہبہستی لہو چوار ئیمامہ یہ کہ پیغہ وایی ہر چوار مہ زہ بہ کھی ئیسلامیان کردوہ و بناغہ دانہ ربانن، بہ پتی قوناعی میٹووی سہرہ لڈانیاں تہ مانہن:

۱- ئیمامی حنہفی (ابو حنفیہ نعمان کوری سابت ۸۳-۱۵۰ ک).

۲- ئیمامی مالیک (مالیک کوری ئہ نہس ۹۳-۱۷۹ ک).

۳- ئیمامی شافعی (محمہد کوری ئیدریسی شافعی ۱۵۰-۲۰۴ ک).

۴- ئیمامی حنہبل (ئحمہد کوری حنہبل ۱۶۴-۲۴۱ ک)

(۲) بہ لکو: لہ سہر یہک رہوت (وتیرہ) دہروات...

ژیانی دەرۆشانە ی پیغه مەبەر

له دواییدا ئهوه ئه لێین، که ئه م لاپه رانه هه رچهند زۆرن، به للام له راستیدا هه ر سووچیک له ژبانی پیغه مەبەر دهرئه خه ن!... محمه مد ئه و پیاوه بوو: گه یشته پله ی هه ره به رزی پایه داری و گه وره یی، که چی هه یچ له خوۆی نه گۆزی چونکه ئه و هۆگری بابه تی جیهانی نه بوو... بۆ سایه و مایه و پایه ی جیهانی تی نه نه کۆشا... هه موو جاریک به هاوڕێکانی خوۆی ئه گوت:

(من نه خونکارم، نه پیاویکی زه بر به دهستم له راستیدا من کورپی ئافره تێکی مه که ییم که گوۆت و ئاوی ئه خوارد^(۱).)

محمه مد هه ر ته نیا کراسیکی لۆکه ی هه بوو لباده یه کیشی له به ردا بوو، چمکه کانی ته نگ و ته سک بوون به بازووی که وایه کیشی هه بوو، له وانیه که له (عمان) چنرابوو... لباده یه کی (یانی) یشی هه بوو، له هه ندی رۆژانی تایبه تیدا له به ری ئه کرد... له پیخه فیکیشدا ئه نوست که دۆشه که که ی، ناوی، پرکرا بوو له پووش هه ندی جار له سه ر رایه خیتی پووشی خورما ئه نوست یان له سه ر بالا پۆشه که ی خوۆی ئه نوست به نوشتاوه یی... جاریکیان (عائشه) ئه و بالا پۆشه ی بۆ چوارتوی کردبوو، به زه یی پیا ئه هاته وه، نه ک ئازاری له شی بگات که محمه مد چوه سه ر پیخه فه که ی له عائشه ی پرسی:

(ئیمشه و پیخه فه که م بۆچ وا ئه ستووربووه؟!). که عائشه پیتی گوت له به رچی وای لی کردووه، پیتی گوت: (وهک خوۆی لی بکه ره وه) جاری وایش هه بوو، مانگیک به سه ر ئه چوو، که چی له به ک مال له ماله کانی محمه مد دا ئاگریک نه ئه کرایه وه، نانیکی پی بکری، یاخود چیشتیکی پی لی بنری وئه گپرایه وه که محمه مد و خیزانه کانی له سه ر دووشت ئه ژبان: ئاو و خورما!... هه ره ها گوتراوه: (هه یچ جاریک نه بووه پیغه مەبەر دوو رۆژ له سه ری که له نانی جۆتیری خواردی!.)

که محمه مد که وه ته سه ره مه رگه وه و خه ریک بوو گیان بدات، له پر خه به ری بووه وه و له ژنه که ی خوۆی پرسی: حه وت دیناره زێره که ی هه مه، له کوپیه ؟ فه رمووی: هه ر ئیستا بیسه شنه وه به سه ر هه ژارندا پاش ئه وه له هۆش خوۆی چوه وه که ئه مجاره هاته وه هۆش

به للام چاکه خوازیبه که ی محمه مد، هه ر له مه نده دا نه وه ستا. ئه و هه ر بۆ مرۆقایه تی چاک نه بوو گیانه به رانیشی ئه گرته وه!.

خوۆی به دهستی خوۆی ئاوی ئه کرده ئامانیکه وه و ئه یدا به پیشیله بیخواته وه... ئامۆژگاری موسلمانه کانیشی ئه کرد، ئه یگوت: (هه ر چه ند سواری ئه م چوار پیتانه بوون، به شی خوۆیان بیانحه سیننه وه)

(که گیانه به ران به کارئه هیئن، له خوا بترسن ئازاریان مه ده ن، تا له ته ندروستیدا نه بن، سواریان مه بن، تا له ش خوۆش نه بن، گوۆشتیان مه خوۆن...) واتا به چاکی سواریان بن، به چاکی بیانخۆن.

یه کیک له و چیرۆکانه ی بۆ موسلمانه کانی ئه گپرایه وه، ئه وه بوو: که جاریکیان ئافره تێکی داوین بیس و سوۆزانی، به لای سه گیکدا ئه پروات سه گه که له تاو تینویتی ئه که ویتته گیانه لالا.

سوۆزانیبه که ییش که وای ئه بینی، ده موده ست پیتاوه کانی خوۆی دائه که نی و بۆی پر ئه کات له ئاو ئه یداتن بیخواته وه خوا له سه ر ئه وه له گوناھی ژنه داوین پیسه که خوۆش ئه بی!...

ئه وه یشی بۆ گپرایه وه که (ئافره تیک خرایه دۆزه خه وه، هه ر له به ر ئه وه ی که پیشیله یه کی به په ت به ستبووه وه نه خوۆی خواردنی ئه دای بیخوات نه ئه یشی هیشته پیشیله که، شتومه کی ناو زه وی بخوات)...

جاریکیشیان که له شیریکی هه بوو، نه خوۆش که وت هه ره وک به مانیکی خوۆی ده رمان بدات، به و ره نگه ده رمانی به ویش ئه دا!...

(۱) بۆ ئه مه خوای گه وه به محمه مد ده لێ که به خه لکه که رابگه یه نی: (قل إنها أما بشر مثلکم یوحی إلیٰ إنا إلهکم إله واحد - کهف/ ۱۰۹)

خۆی، دیسانهوه، له بابەت حەوت دینارە زێرەکهوه پرسی له ژنهکهی کردهوه ئنجا کهزانی
هیشتا دابهشی نهکردوو بهسەر ههژاراندا، فهرمائیکی بهههیز و هههت تری پیتدا، گوتی:
(محهمهد که گهیشته بهخوا و ئەم پارهیە لەلامابوووه ناخۆ خوا چی پێی بلێ؟! هەر
ئێستا بیان بهشهرهوه بهسەر ههژاراندا پێغه مبهه نایێ هیچی لهپاش بهجێ بمینێ نایێ
کهسێش کهلهپووری ئەوی پێی بیری؟!)... پاش ئەوه تاویک بێ دەنگ بوو ئنجا لهبهه
خۆبهوه گوتی:

(خوایه بهههژاری بم مرینه بهدهوله مهندی مەم مرینه، بشم خهه ناو دهستهی
ههژارانهوه!...).

تهواووو

۱۷ - ۱۱ - ۱۹۶۵

مووسا

ئەو پېئەمبەرەى خودا قىسەى لە گەلدا کرد

نووسەرى: دانالى

لە لايەن (ئىسماعىل كامىل) ەو كورت كراو تەو و ،
لە گەلېك سەرچاوەى تىرشەو خراو تە سەرى

ئەم نووسراو

[مووسا]، كە لە بابەت چىرۆكى ژيانى «مووسا» پېئەمبەرەو، خودا لېى خوشې، دەدوئ، ەى نووسەرى گەورە و مېژوونووسى بەناوبانگ «دانالى» ە. لە لايەن مامۆستا (ئىسماعىل كامىل) ى مېسرىيەو، كە ئەو یش نووسەرىكى شارەزايە، كورت كراو تەو، لە گەلېك سەرچاوەى تىرشەو خراو تە سەرى، نووسراوېكى زۆر بەكەلك و نايابە. بۆيەكا پېشكەشى خوئندەوارانى كوردى دەكەم، تا كە ساپە تىبەكى شوخ و، شەنگ و، بەهېز و ەپرەتى، نىشتمانپەرەو و، گەلپەرەو و، مەرقەدۆستى وەك (مووسا) پېئەمبەريان بەخمە پېش چاو، كە خەبات و كەردەو پاك و بلىندەكانى لە پېناو دەستخستتەو ەى مافەكانى نەتەو كەى خۆى، جوولەكەكان دا و، رزگار كەردنيان لە دەست (هەژارى) و (نەخۆشى) و (زۆردارى) كەردى بەگژ «فېرەونى مېسر» دا و، لە ژئير سەرپەرشتى «خودا» دا، ئەو نەتەو كەلۆل و سەرگەردانەى ئازاد كەرد و ئاراستەى ژيانىكى باشتەر و پاكتر و بلىند تىرشى كەرد.

«مووسا» تا جوولەكەكانى ئازاد كەرد، لە دەست زۆردارى سەدان سالانى (فېرەون) ەكانى مېسر و ژئير دەستەكانيان، ئەو پەرى خەبات و، ئەو پەرى خۆبەخت كەردنى نواند، كە چى لە گەل ئەمەيشدا جوولەكەكان ئازارىكى زۆريان دا، چ بەقسە و، چ بەكەردەو، تەنانەت ئەمەندە سەركىشىيان كەرد، لە گيانى خۆى وەرسيان كەرد. لە گەل ئەمەيشدا (مووسا) لە ژئير چاودېرى خودادا، لە ژئير ناوى «تەورات» دا، دەستورىكى وا رېكويېت و جوان و پەسندى بۆ ژيانيان دامەزراند، كە ەتا ئىستاكەيش كە (۳۳۰۰) سال پترى بەسەردا رۆيشتو، كار لە ژيانيان دەكات و، دەيانپارتىزى و، پېشيان دەخات و، چىگايەكى بلىنديشيان لەناو شارستانىتى جىهاندا بۆ دەكاتەو.

پېئىستە ئەو یش بلىين كە (مووسا) چونكە پەرەردەى دەستى خىزانى فېرەون بوو، بەيەكېك لە چىنى ەره دەسەلاتدار و ەره دەولەمەندەكانى مېسر دەژمىررا. بەلام خواناسىيە بەهېزەكەى، كە فېرى (نىشتمانپەرەرى) و (گەلپەرەرى) و (مەرقەدۆستى) ى كەردبوو، پالى پېئەنا ەموو ساپە و ماپە و پاپەيەكى خۆى و، ەموو ەيز و دەسەلاتىكى خۆى و، ەموو خۆش رابواردنىكى شاهانەى خۆى لە پېناو ئازاد كەردنى نەتەو كەى خۆيدا بەخت بكات، رەنج و تەقەللا و، برسېتى و، پروتى و، ەژارى و، دەربەدەرى و، كزى و نەبوونى و، ئەرك و، ئازار و، ەره شەى كوشتن و، رېسوایى لە پېناو (بېروپاوەر) ەكەى خۆيدا تووش ەات. بەلام نە كۆلى دا و نە وەرە بەردا. ەر لەسەر خەباتى خۆى رۆيشت، تا بە ئامانجى خۆى گەيشت. واتا: گەلى جوولەكەى رزگار كەرد لە دەست زۆر و ستەمى فېرەون و، دەرگايەكى گەورەيشى لى كەردەو بۆ دوارۆزى، كە بەتەواو ەتى رزگارى بېى لە دەست (زۆردارى) و (هەژارى) و (نەخۆشى) و (نەخۆشەو) (نەخۆشەو) ە، ەروەها لە كۆزى (شارستانىتى) یشدا بگاتە ئەو پەرى پېشكەوتووى و كامەرانى و سەربلىندى.

«مووسا» تا جىهان بىئى وەك ئموونەيەكى خوداناس و مەرد و خەباتكار و نىشتمانپەرەو، لە يادى ەموو مەرقەپا تېدا دەمىن و چاوى لى دەكرى. (جوولەكەكان) لە سەردەمى (مووسا) دا، زۆر ناشى و بەدخوو بوون. دىليەكە (۴۳۰) سالى بۆ فېرەونەكانى مېسر بەدەردىكى واى بردبوون، كە لە كەلكى پىاوەتى خستبوون. سەرنوشوستى و پارەپرستى نىشانەى سروشتيان بوو، لەبەرئەو گەلېك جارى واهەبوو، مووسايان ئەمەندە لە گيانى خۆى وەرپس دەكەرد. لە خودا دەپارايەو كە رزگارى بكات لە دەستيان. كە چى كە دەهاتەو سەرخۆى دەستى دەكەردەو بەخەباتە بەرز و پېرۆزەكەى خۆى.

«مووسا» مەرد، بەلام ەتا جىهان ەيە، ناوى ەر بەزىندووتى دەمىنئەتەو، چونكە نەتەو ەكى زىندوو كەردەو، بەلام بەجۆرىكى وەها كە لە پاش ماو ەيەك لە دىليتى دەستى خۆيشيان رزگاريان بوو، واتا دەستيان داپە خوداناسى و بوون بەگەورەى خۆيان. ئىتر لەوساكەو دەستيان كەرد بەگەشەكەردن و پېشكەوتن و دەسەلات پەيدا كەردن، بەجۆرىكى وا كە لە شارستانىتىدا گەبشتنە پاپەيەكى يەجگار بلىند. ئەوساكە نىكەى سالى (۱۹۰۰) ى زايىن بوو، بەلام كە لە دەستوورەكانى ناو «تەورات» ەكەى «مووسا» لايان داپەو، ەمىسان سەرنەنگرى بوونەو. كەوتنەو ژئير دەستى ئەم و ئەو، پەرت و بلاو بوونەو بە ەموو لايەكى جىهاندا. تا ئەم چەرخەيش ەر لەناو ئاوارەبى و، دەربەدەرى و، سووكى و، رېسوایىدا ژيان، بەلام لەم سەدەبەدا، دووبارە ئەو رېگايەى (مووسا)

هه‌ندیگ ده‌لین مووسا هه‌ر نه‌بووه!

هه‌ندیگ کەسی وا هه‌ن ده‌لین مووسا هه‌ر نه‌بووه. هه‌روه‌ها هی وایش هه‌ن ده‌لین «هۆمیرۆس» و «شکسپیر» یش هه‌ر نه‌بوون، ئەوه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه که ئەو که‌سانه ئەوه‌نده گه‌نده پیاون، ناتوانن له که‌سایه‌تی ئەو جوژه گه‌وره پیاوانه تی بگه‌ن، له‌به‌رئه‌وه وایان پی خۆشتره که بلین هه‌ر نه‌بوون!.

«مارک توین» ی نووسه‌ر، که وه‌رامی ئەو جوژه که‌سانه ده‌داته‌وه، به‌ته‌وسیکه‌وه وا ده‌لی: «ئه‌گه‌ر هه‌ر ده‌ نامۆ‌گارییه‌که، مووسا نه‌بنوسیب؛ بێگومان ئەوی نووسیویتی، که‌سیکی تره، که هه‌ر ناوی مووسایه!!».

وتاریه‌تیکی قسه نه‌سته‌قیش جاریکیان گوتبووی: مووسا گه‌وره‌ترین که‌سیکی میژوویییه که هه‌رگیز نه‌ژیاوه!! یه‌کیک له گوتگره‌کانیشتی لیتی هه‌لده‌سیتته سه‌رپی، پی ده‌لی: «گه‌وره‌م! وا ده‌رده‌که‌وی ده‌ته‌وی بلتی: مووسا گه‌وره‌ترین که‌سیکی «هه‌لبه‌سترا»ه، به‌لام تا سه‌ر ناوی به‌زیندووییته ده‌میته‌وه!!».

خۆ ئەگه‌ر هیچ به‌لگه‌یه‌کی «زانیاری» یش نه‌بی له‌سه‌ر نه‌بوونی میژوویی مووسا که‌سایه‌تییه زیندووه‌که‌ی مووسا بووه‌ته هۆی په‌یدا‌بوونی «نووسرا‌خانه» یه‌کی ته‌واو له به‌ره‌می می‌شک و بیره‌شت دروستکه‌ره‌کان... جا ئەم که‌سایه‌تییه کاربگه‌ره‌یه له پێشکه‌وتنی مرۆفایه‌تیدا، که ده‌مانه‌وی زیندووی بکه‌ینه‌وه له‌ناو می‌شکاندا...

ئەو خه‌وه‌ی فیرعه‌ونی دله‌نگ کرد!

ئەو وینه‌ی مووسایه که دیتته پیش چاوی خاوه‌ن لیکۆلینه‌وه‌ی ئیمیرۆوه، بریتیی له به‌ریکی تیکه‌لی چیرۆکه‌کانی ناو «ته‌ورات» و، ئەفسانه‌ی عیبرانییه‌کان. ئەمانه هه‌موویان له‌سه‌ر ئەوه ریک ده‌که‌ون که مووسا مندالیتیکی جووله‌که بووه. باوکیشی که ناوی (عه‌مران) بووه کوری (قاهبت) کوری (لاوی) کوری (یه‌عقوب) کوری (ئیسحاق) کوری (ئیسراهم) بووه، که له چینی به‌رزی عیبرانییه‌کان بوون. دایکیشی که ناوی (یوکان) کچی (لاوی) بووه، (عه‌مران) ی برا‌زای خۆی ماره‌ی کردووه، سێ مندالی لێ له دایک بووه: (هاروون) و (مه‌ریه‌م) و (مووسا). جا که مووسا له دایکبووه، دایکی شاردووتیییه‌وه، نه‌وه‌ک میسراییه‌کان سه‌ری بپرن! چونکه له پیش له دایکبوونی مووسادا «فیرعه‌ون» خه‌ویکی وای دی، ئەوه‌نده‌ی تر رقی له جووله‌که‌کان هه‌لسا. له خه‌ویدا وای

له‌گه‌ل باو و باپیرانیاندا پێیدا رویشتبوو، گرتیان‌وه، خودایان ناسیییه‌وه و ریکای چاکه‌یشیان گرت‌وه‌به‌ر. یه‌کیان گرت‌وه‌وه، مه‌ردانه خه‌باتیان کرد‌وه‌وه، خۆیان له دست زۆر و سته‌می زۆریه‌ی گه‌لان و، فه‌رمانه‌روایانی جیهان رزگار کرد‌وه‌وه، ئەمه‌یش هه‌ر بۆ ئەمان ده‌ستوور نییه: هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک ریکای راست نه‌گرێ سه‌رناکه‌وی.

له راستیدا خه‌باتی جووله‌که‌کانی ئەم چه‌رخه، شایانی لیکۆلینه‌وه و، لیکۆلینه‌وه و، سه‌رنجدان و، پێره‌وی کردنه بۆ هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌کی دیل و ژێرده‌ست و دواکه‌وتوو. به‌لێ وایه (زانست) و (په‌وشت و خووی بلند) و (خوداناسی)، پیکه‌وه، ریکایه‌کن بۆ هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک، به‌کامی ره‌وای خۆی ده‌گه‌یینه‌ن!... نه‌ته‌وه‌ پێشکه‌وت‌وه‌کانی جیهان به‌م ریکایه‌دا رووییون... ئەی ئیمه‌ی (کورد‌ه‌واری) بۆچ پێیدا نه‌روین!؟

شاکر فه‌تاح

سلیمانی: ۱۹۶۵/۱۰/۲۱

خاوه‌نی پرۆژه‌ی خۆتنده‌واری کورد

چاوپتیکهوت: ناگریک له (بیت المقدس) هوه بهرپوتهوه و بهرهو میسر دیت!... ئه ویش هرچی جادووگهر و پیاوانی ناینییی ئه ودهمه هه بوو، کۆی کردنه وه بۆ لیکدانه وهی ئه و خه وه، ئه وانیش وایان پت گوت:

«له شاری (بیت المقدس) هوه پیاویک دئ، میسر ییه کان له سهر دهستی ئه ودا له ناو ده چن!...». فیرعه ونیش ده موده ست فه رمانی دا ههرچی مندالیکی نیرینه له ناو عبیرانییه کاندا له دایکبوو سهری بپرن. به للام ده ست له مندالی میتینه نه دن... به م ره نگه ده ست کرا به کوشتنی مناله نیرینه کانی جووله که کان. ئه و نه دهی نه ما بوو قریان تی بکه وئ. له سهر ئه وه گه و ره کانی میسر مقومقویان پتیکه وت، چونه سهر فیرعه ون و پتییان گوت: «ئو عبیرانییانه ئه و نه ده یان لی کوژراوه و، ژماره یان که م پوته وه، ئه و نه دهی نه ما وه کار و فرمانی ناو کیلگه کان و په رستاگا کان و، دروستکردنی ریگا کان، بکه ویتته سه رشانی میسر ییه کان، ئه گه ر به اتیتایه و ازت له کوشتنی جووله که کان بهینایه، ئه وانهی ده مانه وه ده یان توانی ئه م کار و فرمانانه راپه رپتن». ئیتر له وسا که وه فیرعه ون فه رمانی دا منداله نیرینه کانی جووله که کان سالیکی بکوژرین و، سالیکی ش نه کوژرین... که ئه و ساله داها ت، واز له کوشتنی منداله جووله که کان بهینرئ، (هاروون) له دایک بوو... به للام که ئه و ساله داها ت منداله جووله که کان بکوژرئ، [موسا] له دایک بوو!...

موسا یاری به ریشی شا ده کات!

«خستمانه دلئ دایکی موسا وه که به موسا شیر بدات و گه و ره ی بکات، ئه گه ر ترسایش له وهی بیکوژن، فرپی بداته زرئ وه. نه ترسی له وهی تووشی خنکان بیت، یان بکوژریت. بۆ ئه وه خه فته نه خوات. ئیمه بۆ خۆتی ده نیرینه وه ده ییشیکه یین به به کییک له پتغه مبه ران». (قورئانی پیرۆز)

که موسا لای دایکی خۆی سئ مانگیکی مایه وه دایکی ترسا له وهی پتی بزائن و بین سهری بپرن، له به ره ئه وه بیتشکه یه کی بۆ دروست کرد و به قیروزفت کونبری کرد. پاشان شیر ی دایه و خستیه ناو بیتشکه که وه. ئنجا فرپی دایه ناو رووباری (نیل) هوه به مبه ریه می کچیشی گوت دوا ی برا که ی خۆی بکه وئ. شه پۆلی نا رووباره که به سووکییه که وه، گه یشته بیتشکه که و هه لئ گرت بۆ که ناری رووباره که که پر بوو له گژوگیا. خۆشبه ختانه، له و کاته دا کچی فیرعه ون ها تبوو ئه و ناوه، مه له بکات. که نیره که کانی ئه و بیتشکه یه یان دۆزییه وه. ئیتر له و سا وه کچه شا به زه یی پتدا ها ته وه و فه رمانی دا نه یکوژن. پاشان

هه لئ گرت و بر دیه لای دایکی. ئه میش ههر سه یرتیکی کرد و دلئ پتی دا چوو. به و هیوا یه وه هیشته یه وه، که به کاری خۆی و فیرعه ون بیت، هه ردووکیان بیکه ن به کوری خویان، که خونکار ویستی سهری بپرن، شازن لپی پارایه وه سهری نه پرن. ئه ویش له به ر دلئ ژنه که ی خۆی وازی لی هینا، گوتی: «له وه ده ترسم ئه م منداله له عبیرانییه کان بی و، منیش له سهر دهستی ئه ودا له ناو بچم!...».

ژنی فیرعه ون ناوی منداله که ی نا (مووشه) و اتا: له ئا و ده ره پتیرا و، له ئاوی نیل. منداله که ی هه لگرت و بر دیه به رده م میترده که ی خۆی، پتی گوت: «وه ری گره، بام ببیته رو شنایییه کی چاوی خۆم و خۆت!»، که فیرعه ون منداله که ی لی وهرگرت، (موسا) دهستی برد بۆ ریشه درتزه که ی، یاری پتکرد!... فیرعه ون له تا ودا تووره بوو، دهنگی هه لپری گوتی: «سهری بپرن!!». به للام ژنه که ی لپی پارایه وه، سهری نه پرن. گوتی: «ئو منداله هۆشی به خۆی نییه تا ئه وه لیك بداته وه و نه یکات!...». ویستی به لگه به ییتیه وه بۆ راستییی قسه که ی خۆی. پارچه خشلیکی له یاقووت دروستکراوی خسته ده ستییی خۆیه وه، له ده سته که ی تریشیدا به ردییکی دانا. پاشان گوتی: «ئه گه ر منداله که دهستی برد بۆ خشله که، ئه وه دیاره هۆشیا ره و بیر له شت ده کاته وه، بیکوژن، به للام ئه گه ر دهستی برد بۆ به رده که، ئه وه دیاره مندالیکی سا وایه و تیتگه یشتنی نییه، مه یکوژن!...». خشله که و به رده که یان خسته به رده می منداله که، منداله که دهستی بۆ به رده که برد و هه لئ گرت. له به ره ئه وه فیرعه ونیش به نا به دل وازی له کوشتنی منداله که هینا!... به للام منداله که به هیچ دایه نیک دانده مرکا، «مه ریه م» ی خوشکیشی که هه ر له زوو وه به دوا یه وه بوو، ته ماشای ئه و که ی نه وه به ی نه یه ده کرد، چاوی له وه بوو. له مالی فیرعه ون ها ته پتیشه وه و، پتی گوتن: «ئه گه ر ده تانه وئ دایه نیکی عبیرانیان بۆ بدۆزمه وه شیر ی بداتی و به ختوی بکات و پتی بگه ییتن». ئه وانیش پتییان گوت: باشه. (مه ریه م) چوو به دوا ی دایکی «موسا» و خۆیدا، بۆی هینان، دم و ده ست منداله که مه مکه که ی مژی و شیر ی لی خوارد. ئیتر له وسا وه، ژنی فیرعه ون شیر ده ر خواردان و پتگه یاندنی موسای سپارد به... به م ره نگه خدای گه و ره موسای گه یاندنه وه ناو با و هشی دایکی خۆی، تا چاوی پتی رو شن ببیته وه و، له وه به لاهه خه فته تی بۆ نه خوات!.

کاتی که له شیر برایه وه، دایکه که ی (موسا) ی برده وه بۆ مالی فیرعه ون، ئیتر له وسا که وه موسا له ناو کۆشکی فیرعه ون دا گه و ره کرا، وه ک یه کییک له شازادان په روه رده ده کرا!... پیاوانی ئاین فتری خۆینده وارییان کرد و پتییان گه یاند، هه روه ها چ به ئاشکرا، چ

به نهی، بیروباوهری خوداناسییان برده میتشکییه وه. ئەوانه ئەو بیروباوهرانه یان له بۆره پیاوان دهشاردهوه، بۆ ئەمە ی بەبتهپه رستیییه وه خه ریکیان بکه ن و، به هۆی پێ راگه یاندنی فرمانی خوداکانه وه، هه موو ده م، له ژیر باردا بیاننهنه وه!

سه رگرده یه تیی سه له ته تیکی جهنگ ده کات...

زانستی خوداپه رستیش له هه لیۆ پۆلیسدا ده خوینیت!...

«که گه وه بوو پێگه یشت، ده سه لاتنی بریاردان و زانستمان پێ به خشی. هه ر به م ره نگه ییش که پاداشی پیاوچاکان ده ده ینه وه». (قورئانی پیرۆز)

که مووسا گه یشته هه ره تی کورپینی، کرا به سه رکرده ی هه له ته تیکی جهنگ بۆ سه ر هه به شیبه کان (تیتوویییه کان). له و شه ره دا سه رکه وت و گه راپه وه. به لام ئەو ده لره قی له شه ر ده بووه وه. هه زی له زانست و هونه ر ده کرد. له به ره وه چه وه زانستگای خوداپه رستیییه وه، که ئەوسا که له شاری (هه لیۆ پۆلیس)^(۱)، اتا له (شاری رۆژ) دا بوو. ریشی خۆی تاشی و ده ستی کرد به هاو به شی کردن له زۆریه ی ئەو یاری و وه رزخانه که له زانستگاکه دا ده کران. ئەو ناوچه یه ی مووسا تیییدا پێ ده گه یی، ئەو شتانه ی بۆ ئەو هه لکه وتبوون، هه موویان، ئەویان به ره و ئەوه ده برد، که ببیته جیگا بلندیکی گه وه ی میسری. هه تا له ژیان دایه به و چه ره بژی، که مریش لاشه که ی له شیه ی لاشه ی گه وه پیاواندا داو ده رمان بکری و بپاریژی!

به لام مووسا پیاویکی شو رشیگێر بوو... جووله که ییش بوو... له به ره وه، ئەو ئەوه ی پێ خو شبوو، که خۆی فری بداته ناو چینه نزمه کانه وه، که گف توگۆ له گه ل ئەو کریکاره جووله کانه دا بکات که فیرعه ون بێگاری پێ ده کردن بۆ دروستکردنی خشتی سوور و خشتی کال. مووسا سه ری له وه سو رده ما، که ئەو بێگانانه ییش به شی خو یان میژوو یه کیان هه بوو، شانازیان پێوه ده کرد، هه ره وک میسرییه کانی سه رداریان به میژوو ی خو یانه وه ده نازین، ئەوانه به مووسایان ده گوت: با پیرتکیان هه بووه ناوی (ئیسرا هیم) بووه. شاری کلدانییه کان، (ئوورای) به جی هیش تووه، له پینا و ده سته که وتنی ئازا دیدا... تا دوا یی ئەو ئازادییه ی له خاکیکی تر دا ده سته که وتوو ته وه، که که وتۆته ناوه ند بیابان و زریه... ئەو

خا که خاکی (که نعان) ی پێ ده لێن... خاکیکی جوان و به پیته «شیر و هه نگوینی تیدا هه لده قو لێ». ئیسرا هیم و هۆزه که ی له و خا که دا ژیا ون. په ره یان سه ندوو ه و، سامانی خو شیان به رانه مه ر و ئاژه ل و کشتوکال په ره پێدا وه، تا وایان لیهاتوو ه ده له مه ند بن... به لام جووله که کان له هه موو ده میتکدا گه لیکی پێ نارام بوون. هه ره وک بۆ مووسایان ده گێرپه وه، وا دیاره چاره نووسیان هه ر ئەوه بوو: که له م خا که وه کۆچ بکه ن بۆ ئەو خا ک و به نا و سه ر زه ویدا بسوورپنه وه... به لام دوا یی گه یشتوونه ته خاکی فیرعه ون، که وا به سه رگه ردانی و دیلییه وه ده ژین!...

ئەو گه لی جووله که یه و میژوو ده کیان، دلێ مووسایان کیش کرد، میتشکی هه ر به وان هه خه ریک ما بوو، تا ده هات زۆتر ده چه وه سه ردانیان. له سه ره تا دا دۆست و هاو رپیکانی مووسا، که له خا وه ن پایه بلنده کانی میسر بوون، که سه رنجیان ده دا له کرده وه کانی مووسا له گه ل به نده کانیاندا، خو شییان پێ ده هات به شتیکی سه یر و ناو زه یان ده ژمارد که به و چه ره له گه لێاندا ده کرایه وه و رووی ده دانێ. به لام زۆری پینه چه وه ده ستیان کرد به گه یی لێ کردن. هه ره ها فیرعه ونیش ئامۆژگاری کرد که له گه ل ئەو بێگانه ناشییه «سامی» یانه دا ئەمه نده تیکه لی نه کات!... به لام مووسا گوپی نه دایه سه رزه نشتکردنی فیرعه ون و ئامۆژگاری کردنی هاو رپیکانی... رۆژتکیان چاوی لێ بوو، چه ند کریکارپکی عیبرانی خشتیان ده بری، یه کتیک له سه رکاره کانیان که میسری بوو، به دلره قیییه کی زۆره وه له کریکارپکیانی ده دا. مووسا که ئەوه ی دی، خۆی پێ نه گیرا، له پر هوروژمی برده سه ر کابرای زۆردار، شه پازله یه کی لیدا کوشتی!... به لام مووسا له کرده وه که ی خۆی په شیمان بووه وه. تکای له «خودای خۆی» کرد له گونا ه ی خو ش ببی و، هه رگیز ما وه یشی نه دات ببیته پشتیوانی گونا ه باران و کۆمه کیی پیاو خراپان بکات... ئیتر ده موده ست کوژرا وه که ی له نا و خا کدا شارده وه نه یه یشت که س به وه ییش بزانی ئەو جووله که یه نه ببیت که زۆری لێ کرابوو!...

(۱) هیلۆ بۆلیس: یۆنانییه کان ئەم ناوه یان له گه لی شار ناوه، له وان ه؛ (به علبه ک) له لوینان و (عین الشمس) له میصر، لێره دا ئەمە ی دوا ییانه.

ههراکردن بۆ خاکی مه‌دیان

پۆژی دوایی مووسا جووله‌که‌که‌ی ئەو پۆژە‌ی دییه‌وه، به‌گژ میسراییه‌کی تردا ده‌چوو، دیسانه‌وه هاواری بۆ هینایه‌وه که یارمه‌تی بدات! مووسا تیگه‌یشت جووله‌که‌که‌ پیاویکی سهر به‌ئاشوویه، هه‌ز به‌گه‌ه‌گه‌ پوگه‌یچه‌ل ده‌کات، قه‌یزاندی به‌سه‌ریدا گوتی: «دیاره‌ تو پیاویکی خراپی!». جووله‌که‌که‌ وایزانی مووسا ده‌یه‌وئ پهلما‌ری بدات... ده‌ستی کرد به‌قه‌یزاندن گوتی: «مووسا، ده‌ته‌وئ وه‌ک دوینی به‌کیتک کوشت، ئیم‌رۆیش من بکوژیت؟ وا دیاره‌ تو بۆ ئەوه ده‌گه‌ریت زۆر لهم و له‌و بکه‌یت. ناته‌وئ چاکه‌ بکه‌یت». پاش ئەوه به‌هه‌له‌داوان چوو بۆ ناو ئەم کۆمه‌ل و ئەو کۆمه‌ل، ئەوه‌ی بلا‌وکرده‌وه که ئەوی سه‌رکاره‌که‌ی کوشت، له‌ پۆژی پشه‌شوو‌دا، که‌سه‌ نه‌بوو مووسا نه‌بێ! که‌ ئەم قسه‌یه‌ گه‌یشته‌وه به‌ فیرعه‌ون فه‌رمانی دا مووسا بگرن... هه‌ندێ له‌ میسراییه‌کانیش خۆیان کوتا بۆ ئەوه‌ی مووسا سه‌ربهرن!... به‌لام به‌کیتک له‌ پیاو باشه‌کانی که‌سوکاری فیرعه‌ون، له‌وه‌په‌ری شاره‌وه‌ خۆی ده‌ریاز کرد، له‌ پشه‌سه‌ردوولادا، به‌په‌یگایه‌کی کورتدا خۆی گه‌یاند هه‌موو. له‌وئ به‌هه‌موو‌سای راگه‌یاند، که‌ هه‌موو لایه‌ک خه‌ریکی گه‌له‌کۆمه‌کین، ده‌یان‌ه‌وئ بیکوژن. پاشان ئامۆژگاری کرد، خۆی ده‌ریاز بکات له‌ ده‌ستیان، ده‌موده‌ست میسر به‌جێ به‌یه‌یت. مووسا‌یش هه‌ر ئەو کاته‌ میسری به‌جێ هه‌یشت. له‌ خۆی ده‌ترسا بیکوژن ده‌یگوت: «خودایه‌! له‌ ده‌ست نه‌ته‌وه‌ی زۆردار پزگارم بکه‌یت.»

مووسا وای به‌باش زانی که‌ به‌جیته‌ خاکی (مه‌دیان)، له‌ نزیک که‌ندای (عقبه‌) وه‌ به‌په‌ی پشه‌خا‌ووس، هه‌شت شه‌و و هه‌شت پۆژ پۆیشت، تا خۆی گه‌یاند هه‌وئ له‌ په‌یگا خۆرشته‌ی پێ نه‌بوو، به‌گه‌لای دار گوزهرانی ده‌کرد... به‌م په‌نگه‌ شازاده‌که‌ی میسر بووه شواینیک له‌ ده‌شته‌ پان و فراوانه‌دا که‌ بیابان گرتبوویه باوه‌ش. ئیتر له‌وساوه‌ ده‌ستی کرد به‌فیه‌ربوونیه‌کی نوێ، په‌راو و ئەفسانه‌ پرپو‌وچه‌کانی زانستگای واز لێ هه‌ینا، که‌ له‌ بابته‌ تارماییی مردووان و په‌روه‌ده‌کردنی له‌شی مردووانه‌وه‌ ده‌یخویند! له‌ بابته‌ی ئەوانه‌، له‌ راستیی ئاسمانه‌کان ورد ده‌بووه‌وه، له‌ شه‌وه‌زنگه‌ تاریکه‌کاندا، که‌ ئەستیره‌ گه‌شه‌کانی تیدا ده‌دین و کشانێ ئەستیره‌کانی چا‌و پێ ده‌که‌وت! مووسا ئەمانه‌ی ده‌خوینده‌وه. به‌په‌یاری دا ئەو خودایه‌ بدۆژیته‌وه‌ که‌ ته‌نیا به‌ هه‌لیش ده‌گرێ پۆزی لێ بگه‌یڕێ و به‌په‌رۆز دا‌هه‌نێ و په‌سه‌رته‌ری. ئەو خودایه‌ی که‌ له‌ بیاباندا چا‌وی پێ ده‌که‌وت به‌ناو گه‌یژه‌لووکی لمدا تیه‌په‌ری ده‌کرد، که‌ له‌ گرمه‌گرمی هه‌وره‌ تریشه‌قه‌دا گوتی له‌ ده‌نگی ده‌بوو، که‌ له‌ به‌ره‌به‌یاندان

په‌وه‌په‌رووی ده‌بووه‌وه، له‌ کاتی راپه‌ڕینی پۆژدا له‌ خه‌و، که‌ ناگه‌ری به‌ر ده‌دایه‌ چوارلای بیابانه‌که‌ له‌ ئاسۆدا مووسا، خودا تازه‌که‌ی خۆی له‌ بیاباندا دۆزیه‌وه‌ په‌که‌کو!... چ خودایه‌کی سامناک بوو!... خودایه‌ک (عه‌ره‌ب) بوو (*). به‌چنگ بوو، که‌ نه‌ته‌وه‌که‌ ده‌نووستن، ئەو پاسه‌وانی ده‌کردن، خۆی سه‌رکرده‌یی ده‌کردن بۆ جه‌نگ دلی نه‌ده‌سووتا به‌دۆژمه‌نه‌کانیان، هه‌تا پته‌ی ده‌کرا لێی ده‌کوشتن... به‌لام خودایه‌کی وایش بوو، له‌ زۆرداری بیده‌نگ نه‌ده‌بوو، له‌ زیان‌داری ده‌ستی هه‌له‌ده‌گرت. یارمه‌تی ئا‌واره‌ی ده‌دا، ده‌ستی ده‌کیشه‌ به‌سه‌ر هه‌ته‌یواندا، به‌زه‌یی به‌ به‌شپرا‌و و خوازه‌لۆکا ده‌هاته‌وه‌... خودایه‌کی و‌ابوو، که‌ کرده‌وه‌کانی وه‌ک کرده‌وه‌کانی عه‌ره‌به‌ کۆچه‌ره‌کان و‌ابوو. هه‌روه‌ک مووسا سه‌یهریه‌ی ئاوینه‌ی کردبێ، له‌ وینه‌ی خۆیه‌وه‌ خودای ناسیبی و‌ابوو... چونکه‌ وینه‌ی ئەو خودایه‌ی مووسا کیشه‌بووی، له‌ وینه‌ی خۆی ده‌کرد، به‌لام گه‌وره‌ کرابوو... چونکه‌ پشه‌مه‌یه‌ریکی ئاینی گه‌وره‌، وه‌ک هه‌نهرمه‌ندیکی گه‌وره‌ وایه‌، که‌سایه‌تیه‌که‌ی خۆی تیکه‌ل به‌که‌سایه‌تی نمونه‌که‌ی ده‌ستکردی خۆی ده‌کات.

ئهو ژنه‌ی بوو به‌هاوسه‌ری

مووسا چه‌ند سالی‌ک له‌و ده‌شت و بیابانه‌دا مایه‌وه، هه‌زی به‌ته‌نیا‌یی و فراوانی و بیده‌نگییه‌که‌ی ده‌کرد. ئەوده‌مه‌ ماوه‌یه‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو که‌ به‌ئاره‌زوی خۆی بیه‌ریکاته‌وه‌. سه‌روشته‌ ده‌رویشانه‌که‌ی، خۆرشته‌ی نایابی و‌ه‌ده‌گرت له‌ناو ئەو بیده‌نگییه‌ فراوانه‌دا که‌ له‌ ناو ئەو لم و ئاسمانه‌ بێ پایانه‌دا ده‌ستی ده‌که‌وت. به‌لام له‌و سه‌روشته‌ی مرۆقایه‌تیه‌ هه‌له‌ده‌گه‌رایه‌وه، که‌ ده‌یویست ژنیکی ده‌ست بکه‌وئ و بیه‌کاته‌ هاوسه‌ری خۆی.

نووسراوه‌کانی خودا که‌ نیه‌راونه‌ته‌ خوارێ بۆ پشه‌مه‌یه‌ره‌کان، له‌م روه‌وه‌ چه‌په‌رۆکی خۆش خۆش ده‌گه‌یژنه‌وه: مووسا سه‌رنجی دا له‌ (مه‌دیان)دا، چه‌ند کۆمه‌له‌یه‌ک ئازاله‌کانی خۆیان ئاو ده‌دا. له‌ناو ئەو که‌سه‌نه‌دا دوو ئافه‌رت هه‌بوون، مه‌ره‌کانی خۆیان لاده‌دا له‌ ئەستیره‌که‌، له‌ چاوه‌روانیی ئەوه‌دا بوون که‌ شوانه‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌ به‌زه‌بروزه‌نگه‌کان له‌ ئاودانی ئازاله‌کانی خۆیان بینه‌وه، ئنجا ئەوانیش مه‌ره‌کانی خۆیان ئاو بده‌ن. که‌ په‌رسی کرد له‌ ئافه‌رته‌کان بۆچ مه‌ره‌کانیان ئاو نادهن، له‌و ئاوه‌ روه‌نه‌ که‌ هه‌یشتا لێل نه‌کراوه‌؟ گوتیان

(* نووسه‌ر خۆی ده‌لێ مووسا جووله‌که‌یه‌ و عیبرانییه‌، نازانم چۆن ئەم هه‌له‌یه‌ی کردوه‌ و عیبرانیی لێ بووه‌ به‌عه‌ره‌ب! بۆچ هه‌ر عه‌ره‌بن که‌ هۆزی روه‌ندیان بووبێ؟! یان هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ له‌ پشه‌دا هۆی روه‌ند بوون، که‌ جووله‌که‌کان خۆیشان و‌ابوون. (وه‌رگه‌یتر)

ئەگەر دەست بەكەن بەئاودانى مەرەكانيان، شوانە دەسەلاتدارەكان بەرەستيان دەكەن، كەسپكى وايشيان نىيە كە ئەو شوانە بەهتەز و ھەرەتەنە بوەستىنى، تا مەرەكانى خۇبان ئاودەدەن. ھەرچى باوكيانە پىرپووە و پەكى كەوتووە. توانايى ئەوئى ئەمەو نە مەر بەوھەرپىنى، نە مەر ئاوبدات...موسايش كە ئەوئى بىست، دلى بەئافەرەتەكان سووتا، دەمارى مەرەدایەتیی بزووت، دەستى يارمەتیی بۆ درتێژکردن. دەمۆدەست چوو ھەر بىرەكە كەلەبەردىكى زل و گران زۆرەى ئاوەكەى بەرەست كەردبوو - ژمارەىكى زۆریش لە دانىشتوانى شارەكە لەسەر ئەو بەردە كۆبووبوونەو، بەلكو لای بىەن و ئاوەكە بەرەللا بەكەن - موسا بەتەنیا ئەو كەلەبەردەى ھەلەكەند و تەلۆرى كەردەو، كە شوانەكان ئەو ھەتەز و ھەرەتە بچ ھاوتایەيان لە موسا دى، بەھتەوئى كەشەنە داووە و بەرەنگارى دوو ئافەرەتەكە نەبوون، مەرەكانيان ئاودەن. ئافەرەتەكانىش مەرەكانيان بەتەواوەتەى لەو ئاوە پاكە ئاودا، كە جارەن لە پاش ئاوى لىخن و لىل نەبوايە، مەرەكانيان بۆ ئاودەدەرا!...

كە ئافەرەتەكان گەرەنەو لای باوكيان، كابرە سەرى سوپما لە زوو گەرەنەوئىيان، چونكە لەوھەپتەش تا درەنگە نەياندەتوانى بىنەوھە كە لىتى پرسىن: چۆنە وا ئىمپۆ زوو ھاتوونەتەو؟ چىرۆكى موساىيان بۆ گىترایەو، كە كابرەكى مىسرى ھاتۆتە كۆمەكىيان و، بەگورجى ئاوى مەرەكانى خۇبان داو، بۆيەكا وا زوو ھاتوونەتەو... (شەخ شوعەيب) ئەمەى زۆر پىن خۆش بوو. كچىكە لە كچەكانى خۆى ناردە شوپن موسا. لە شوپنىكى نىك بىرەكەوھە دۆزبىيەو. بەشەرمىكەوھە پىتى گوت: «باوكم بانگت دەكات، بۆ ئەوئى پاداشى ئەو چاكەيەت بداتەو، كە مەرەكانت بۆ ئاوداين». موسايش نەپارەى لە گىرفاندا بوو، نەخواردەمەنىشى پىن بوو. ھەرچەندە سەرى بلىند بوو و پىزى لە خۆى زۆر دەگرت، بەلام ئەوئى زۆر پىن خۆش بوو، كە خودا دەرگايەكى گەورەى لى كەردەو بۆ ئەوئى لەو برسیتىيە دووردرتەز رزگارى بىنى. دواى ئافەرەتەكەى كەوت و پۆى. كە بايەكە ھەلى كەرد دوو سمتى ئافەرەتەكەى دەرخت، موسا خۆى خستە پىش ئافەرەتەكەو، پىتى گوت: «ئىمە سەبرى پشتى ئافەرەت ناكەين ھەزەكەم تۆ لە دوامەوھە پىت، جا ئەگەر لە پۆيشتندا ھەلەم كەرد، تۆ رىگاكەن پىشان بە». كە موسا گەيشتە كەن باوكى كچەكان، (شەعەيب) بەرەو پىرى ھات و، بەگەرمىكەوھە خۆش ھاتن و چاك و چۆنى لەگەلدا كەرد. پاشان لە موساى پرسى: چۆنە وا گەيشتووتە ئىرە؟ موسايش سەرگوروشتەى خۆى بەدرتێژى بۆ گىترایەو: كە فىرەون لە مىسردا چى لە عىبىرەكان دەكات، خۆشى چۆن مىسرىيەكى كوشت، بچ ئەمەى ھەز بەكوشتنى بكات، لەسەر ئەوئى كە كرىكارىكى جوولەكەى تازار

دەدا، كە چۆن مىسرىيەكانىش بەدوايدا دەگەرپىن بىكوژن، كە چۆن ئەوئى ھەرەى كەردۆتە (مەديان) بۆ ئەمەى لە دەست ئەوانە رزگارى بىنى. شەخەكەيش دلى موساى داووە و پىتى گوت: «مەترسە، لە دەست گەلى زۆردار رزگارت بوو». بەكەكە لە كچەكانىش موساى بۆ باوكى وا پىشان دا، كە پىاوپىكى بەھتەز و ھەرەتە و جىگەى پشت پى بەستىشە. ئەوئى لە كچەكەى خۆى پرسى: «ئەوا ھەتەكەم بەوئى بەدوئا بۆ دەرەكەوت كە ئەو كەلەبەردەى لە سەردەمى بىرەكە ھەلەكەندووە. ئەى لە بابەت سەرراستىيەكەى و پاكىيەكەوھە چىت دىو؟» كچەكەيش گوتى: «من لە پىشەوھە دەرۆيشتم، ئەو نەبوست ناپاكىم لەگەلدا بكات، پىتى گوتم لە پشتىوھە پۆم!». شوعەيبىش كە ئەوئى بىست، زۆرتەر دلى بەموسادا چوو، زۆریش بەزەبى پىداھاتەو، لەبەرئەو، روى لىنا كە بىتە شوانى بۆ ماوئى ھەشت نۆ دە سالىك بەمەرجى لە تۆلەى ئەوئى كچەكەى خۆى لى مارە بكات!.

ژن دەھىنى و كورپكىشى لىى دەبى

پىاوە پىرەكە بەلنى خۆى بەجى ھىنا. «صفورة»ى كچى لە موسا مارە كەرد، كورپكى بوو ناوى نا «جرشوم»، واتا لە داىكبوى ئاوارە. پۆژىكىيان موسا مەرەكانى دەلەوئى، ژنەكەيشى لەگەل بوو، رىگەى لى ون بوو. شەوھەكەى سارد بوو، وىستى ئاگرىك بكاتەو، بەلام بەردەستىكى^(۱) ئاگرەكەى ھەلەگىرساند. لەو كاتەدا ئاگرىكى لە دوورەو بەرچاو كەوت. بەخىزانەكەى خۆى گوت: «ئىوھە لىرە بىنەوھە. من چاوم لە ئاگرىكە دەسووتى. دەچم بۆ ئەوئى، بەلكو پىسكىكى لى بەپىنم، ياخود بەھۆى ئاگرەكەوھە رىگەيك بەدۆزمە. كى لەوئى بوو لىيان دەپرسم بەلكو رىگەكەم پىشان بەدەن». موسا ھەر رۆيشت بەدەم ئاگرەكەو، تا لە (مەديان) دووركەوتەوھە و گەيشتە «سینا» لەناكاو موسا درەختىكى دى ئاگرى تىبەربووبوو. نەئاگرەكە دەكوژايەو، نەدەرەختەكەيش دەسووتا!. لەوكاتەدا كە ئەو لەو پەشكۆكەوئى دابوو، لەناو جەرگى ئاگرەكەوھە دنگىكى بىست، بانگى دەكەرد، موسا داچلەكى!... بەلام دەنگەكە قسەى لەگەل كەرد، گوتى: «ئەى موسا! من خوداى تۆم، پىلاوھەكانت دابكەنە، چونكە تۆ لە دۆلى پىرۆز دايت». موسايش پىلاوھەكانى خۆى داكەند، دەنگەكە دەستى پىكردەو: «وا من تۆم ھەلپەردووە، گوتى بگرە چ نىازىكت پى دەبەخشم. خودا منم. كەسى تر خودا نىيە. بىم پەرسەتە. نۆژى بكە بۆ ئەمەى

(۱) بەردەستى: بەردە ئەستى: ئەو بەردەى بە بەيەكادانى ئاگرى پىن دەكرىتەوھە.

منت بېر بکه وپته وه، نه دده مه هاتووه که هه رکسه به پیتی کرده وهی خۆی پاداشی بدرپته وه، یاخود سزا بدری، نه ونددهی نه ماوه نه دده مه بشارمه وه. تو له وه دلته نه رنجی و دست به ردار نه بیت، که که سانی وات توش بیت پروا بهم قسه یه نه که ن و دوی تاره زووی خۆیان بکه ون. نه گینا خراپت به سهر دی» .

«ته ورات» یش چیرۆکه که بهم جۆره ته واد ده کات:

«مووسایش دهموچاوی خۆی داپۆشی، چونکه نه دیده ویترا ته ماشای خودا بکات. خودا فهرمووی: «که چاوم کهوت به سهرگردانی و دیلی نه ته وه که م و هاوار و فهریادیانم هاته بهرگوئی، هاتمه وه خواره وه بو نه وهی رزگاریان بکه م، دهی ئیستا که خۆت ناماده بکه بنتیرم بو کن فیرعه ون تا نه ته وه که م، نه وهی ئیسرائیل، له میسر رزگار بکهیت». مووسایش گوتی: «من کیم هه تا بتوانم بچمه لای فیرعه ون و نه ته وهی ئیسرائیل له میسر به پینه مه دهره وه؟!». خودایش فهرمووی: «من له گه لندا دهم». مووسا گوتی: «وا من ده چم بو لای نه وهی ئیسرائیل، پیتیان ده لیم: خودای باو و پیرتان منی ناردووه بو لای ئیوه. جا نه گه ر گوتیان: خودا ناوی چیه؟ چیه پتی بلیم؟» .

خودایش فهرمووی: «وا بلتی به نه وهی ئیسرائیل: خودای باو و باپیرتانه، خودای ئیبراهیم، خودای ئیسحاق، خودای یه عقوب، منی ناردووه لای ئیوه» .

مووسایش گوتی: «ئاخر نه وانه باوه ر به من ناکه ن. پیم ده لیم خودا خۆی دهرنه خستووه بو تو...». خودایش پیتی گوت: «نه وه چیه له ده ستندا؟». مووسا گوتی: «گالۆکه». خودا گوتی: «فریتی بدهره سهر زهوی». که مووسا گالۆکه کهی خۆی فری دایه سهر زهوی، گۆرراو بو به مار. مووسا ترسا لیتی و رایکرد... پاشان خودا پیتی گوت: «دووباره بو نه مهی پروات پتی بکه ن، ده ستت بخهره گیرفانته وه». مووسایش ده ستی خسته گیرفانه که یه وه و، دهر به پینایه دهره وه، که ته ماشای کرد ده ستی وه ک به فر سپی ده چپته وه...! پاشان پیتی گوت: «ده ستت بخهره وه گیرفانت». نه ویش ده ستی خسته وه گیرفانی و دهر به پینایه وه، که ته ماشای کرد، وه ک خۆی لیته ته وه...! .

به م دوو به لگه یه وه، خودا فهرمووی به مووسا که بچپته کن فیرعه ون و هه قاله کانی به رده ستی، که له خودانه ناسه کان بوون، به لام مووسا ده ترسا بچپته وه میسر، چونکه سهرکاریکی کریکاره کانی لی کوشتبوون.

له بهرته وه له خودا پارایه وه که (هاروون) ی برایشی له گه لدا بنیری بو کن فیرعه ون،

چونکه نه و زمانی له مووسا پاراوتر بوو، قسه کانیشی به هیزتر بوون. خودایش پیتی گوت: «به هۆی براهه ته وه ده ست و بازووت توند ده که یه وه. ده سه لاتیشتان پی ده به خشین. به هۆی نه و شاکاران ه وه که پیمان به خشیون ناتوانن تازارتان بدن. ئیوه و پیاوه کانتان سهرده که ون به سه ریاندا» .

ههروه ها خودای گه وره پیتی فهرموو: نه گه ر له فیرعه ون زاره تره ک بوویت، ده سه کانت بخهره بن باخه لته وه. نه وساکه خودا هیز و تارام به دلته دده و، ناماده یش ده بیت بهرگه ی بگریته...!

گه رانه وه بو میسر!

ئیترا مووسا گه راپه وه کن ژنه که ی، پاشان پیکه وه رۆشنت تا گه یشتنه وه میسر. له مالی خۆیاندا دابه زین. ئنجا که به (هاروون) ی برای گوت، نه ویش هاوبه شه له م نامه کاریبه ی ناسمانیبه دا، نه ویش ده بی یارمه تی بدات له پیکه یاندنی نامه که دا به فیرعه ون و ژیر ده سه کانی؛ هاروون بو فهرمانه که ی خودا ملکه چیه نواند، به لام دایکیان تکای لی کردن که نه چنه کن فیرعه ون نه وه ک بیانکوژی، به لام نه وان گوتیان نه دایه قسه ی دایکیان، چونه کن فیرعه ون و نامه که ی خودای پی راگه یاند، که باوه ر به خودا بکات، به خاوه نی هه موو جیهان. نه ته وهی ئیسرائیلیش به رله للا بکات و له گه لیاندا بیان نیری، تا ده ست بکه ن به په رستنی خودای تاک و ته نیا و زه بر به ده ست... فیرعه ونیش که نه مه ی له مووسا بیست سهری سوپما له سپله یی. رۆژه کانی کۆنی خۆی بیره خسته وه، پیتی گوت: «نه ی ئیمه نه بووین تو مان له ناو خو ماندا گه وره کرد و، گه لیک سالیش له ناوماندا مایته وه؟ نه ی تو ی نه بوویت که نه و کرده وه به ت نواند، تو له خودانه ناسه کانیته...» .

مووسایش گوتی: «من بووم نه و کرده وه یه رووی لیدام. من له ودا گو مری بووم، به لام لیتان ترسام بو به کا رۆشتم. دوی نه وه خودای خو م، ده ستوور پکی دایه ده ستم که له سهری برۆم. منیشی کردوه به راسپیروای خۆی». فیرعه ونیش گوتی: «مووسا! خودای ئیوه کییه؟». گوتی: «خودای ئیمه نه و خودایه یه که هه موو شتیکی دروست کردوه و، رتیگی راستیشی پیشان داوه بو ژبانیکی پاک و بهرز و پیروژ». فیرعه ونیش به وانیه گوت که له وی دانیشتبوون: «خۆ گوتیان لییه نه م کابراهی ده لی خودایه کی تره یه بیجگه له من؟!». نه م راسپیروای بو ئیوه نیراوه به راستی شپته!!... مووسایش گوتی: خودای

ئیوه ئه و خودایه یه که له سه ره تاوه با و با پیرانی ئیوه ی دروست کردوه. پاشان ئیوه یشی له باوکه کانتان دروست کردوه...»

ئنجا که موسا درێژهی دا به بانگ راهیشتنه که ی خۆی له گه ل فیرعه ون دا که باوهر بهیته به خودا، به تایبه تی له ناو کۆمه له یه کی گه وره ی که سوکار و هۆزه که یدا، به و مه به سه ی که له سامی ئه و که م بکاته وه، فیرعه ون ئه م «خودایه تازه» به ی خسته پشتگۆی. پاشان رووی کرده دانیشتوانی هۆزه که ی خۆی و پیتی گوتن: «وا خه ریک ده بم هۆیه کی وا بدۆزسه وه که بچم به ئاسماندا، بۆ ئه مه ی ناوه ندی خۆم و خودای موسا بپرنمه وه!!» ره نگه ئه و له قسه که ی موسا وا تیگه یشتیبه که گوتی: «خودای زه و ی و ئاسمان» ه، که خودا له ئاسمان دایه، چونکه ئه و ی گه وره بی و بتوانی به رزیبته وه، نایه ته خواره وه، پاشان فره مان ی دا خشتی سوور دروست بکه ن و بالاخانه یه کی وای بۆ ساز بکه ن، که پیتیدا سه ر بکه و ی و بگاته ئاسمان، تا له و ی خودای موسا ببینی، که به لای ئه وه وه هه ر نییه!!...»

فیرعه ون پیاویکی ناشی و نه زان نه بوو، به للام ئه و ده یویست نه ته وه که ی خۆی چه واشه بکات، تا ئه وه به بیرباندانیه ته که له تواناییدا نییه بچن به گژ هه موو خودایه کدا، ته نانه ت نه گه ر له ئاسمانیشدا بی!! دروستکردنی بالاخانه که ی خسته سه ر نه ستۆی (هامان) ی کاربه ده ستی. له ئه فسانه کانداندا وا ده رده که و ی که «هامان» تا توانی بالاخانه یه کی به رزی بۆ دروست کرد. پاشان فیرعه ون سه رکه وته سه ره وه ی. له ویدا تیرتیکی گرته ئاسمان، تیره که گه راپه وه لای خۆی خوینی پتیه بوو. ئنجا پیتی گوتن: «وا به چاوی خۆتان دیتان خودایه که ی موسام کوشت!!».

به نده کانی فیرعه ون هان ده دا سه رکیشی بکه ن!

پاشان موسا خۆی گه یانده به نده کانی فیرعه ون، هانه ی ده دان سه رکیشی بکه ن و، له زۆرداره کانی خۆیان هه لبگه رپنه وه، به م ره نگه شازاده که ی میسر و شوانه که ی ناو بیابان، گۆررا و خۆی کرده سه رکرده یه کی جووله که. خۆی ناماده ده کرد بۆ سه رکرده یه تی شۆرشیک له شۆرشه هه ره کۆنه کانی میژووی مرۆفایه تی.

ئه فسانه کان ده لپن، فیرعه ون بانگی کرده لای خۆی و به که شوفش و لووت به رزیبه که وه لپی پرسی: «تۆ به چ هیتیکته وه ده نازیت، که لیم ده پارپیتیه وه، به نده جووله که کانی خۆم تازاد بکه م؟». ئه ویش وه رامی دایه وه گوتی: «من به ده سه لاتی خوداوه ده نازم»... گوتی:

«ئه م خودایه ی تۆ کیتییه و، له که یه که وه ده ستی کردوه به فره مانداری؟ کامه تان ئه و شارانه ی تالانی کردوون و، له کۆین ئه و نه ته وانیه شکاندوونی؟!».

«خودای من له پیتش دروستبوونی هه موو جیهاندا هه بووه... که جیهانیش له ناوچوو، ئه و هه ر ده میپیتیه وه... بۆ هه ر کۆتیه ک بچن به زه بی هاتنه وه ی خۆی بلاو ده کاته وه... دل پی سووتان، پشتپینه که یه تی. خۆشه ویستی شا کلاوه که یه تی، به للام ئه گه ر چوو بۆ ئه وه ی دادپه روه ری بلاو بکاته وه و ته ختی زۆرداری برووختی، تیره که ی ناگر ده بی و، رمه که ی گری ناگر ده بی هه وره کان قه لغانه که ی ده بن و، هه وره تریشقه کانیش شیره که ی ده بن!!».

به للام فیرعه ون گوتی خۆی که ر کرد، نه یده ویست ده نگ ی خودا یاخود پارانه وه ی گه له که ی خۆی بییه ت، هه ر قسه که ی خۆی دووباره ده کرده وه: «ته نیا هیتیک ی بلند هه یه له هه موو ئاسمانه کان و زه ویدا... ئه و هیتزه بلنده گه وره یه یه که س نییه من نه بم!!». جا بۆ ئه مه ی قسه ی خۆی له به رده م خودادا بباته سه ر، فره مان ی دا هه موو کرێکارێک دوو ئه وه ندیه جارن خشت بپری، که چی کایشی لی برین که پتویست بوو بۆ سوورکردنه وه ی خشته کان. واتای ئه وه یه یه ئه وه بوو، که گه لیک کاتی تره اته سه ر ئه و ماندوو بوونه ی له وه پیتش تووشیان ده هات. پتویست بوو گه لیک کات له وه دا به خت بکه ن تا پووش بدۆزنه وه. گه لیک کاتی تریش له وه دا به خت بکه ن که به ره مه ی خشته کان زۆتر لی بکه ن... که ئیواره یه ی داها ت خشته کانی کرێکاره کانیا ن ده ژمارد. هه ر کامێکیان خشتیکی ناتاوا و بوایه، له جیاتیی ئه و خشته منداله که یان له باوه شی دایکی ده رده هینا و ده یانخسته جیگای!! به م ره نگه زۆریان له دروستکه رانی کۆشک و شاران ئه کرد، که منداله کانی خۆیان له ناو دیواره کاندان بنیژن به زیندویتی، له جیاتیی خشته ناتاواوه کان!!».

چاوبه سته که ره کان به رهنگاری چاوبه ستی موسا ده که ن!

که فیرعه ون تیگه یشت هه رچییه کی کرد موسای بۆ نه خرایه سه ربار، که خودای راسته قینه خۆیه تی، به موسای گوت کرده وه یه ک بنویتی، راستیی قسه کانی خۆی و براکه ی ده ربخات، موسایش دارده سته که ی خۆی فری دایه سه ر زه و ی دارده ست بوو به مار. دانیشتوان له ترسا رایان کرد. فیرعه ونیش ترسی لی نیشت زۆری نه ما بوو بتوقن، پاشان موسا ده ستی خسته ناو گیرفانی کراسه که یه وه و ده ربه یته یه وه، ده سته که ی وه ک به فری لپهات، سپی ده چوو وه، پاشان وه ک پیتشووی خۆی لی کرده وه!! که سوکاره کانی فیرعه ونیش پیتیان گوت: «واز له موسا و براکه ی به یته، تا له شاره کان چاوبه سته که ره

هونه رمه نده كان كۆدده كېته وه، به لكو به كېتك له وانه چاوبه ستيكي وهك چاوبه سته كه ي تهو بكات!». تهو ساكه چاوبه سته كهرى له ميسردا بايه خى زور پى ددرا. خونكار و سه رداره كان به په رۆشه وه بوون بوى. تهوى چاوبه سته كهردى باش بزانيايه پاداشيان دده ايه وه. كۆمه لتيكى گه وره يان لهو چاوبه سته كهرانه هيتا. شانازيان ده كرد به پيشه كه ي خويانه وه. پشت ته ستور بوون به چاوبه سته كهرنه كه ي خويانه وه، داواى مز و پاداشيان ده كرد له فيرعه ون، له برى تى يار بيه كانيان. فيرعه ون يش به لتيكى پيدان كه به خشيشى گه وره يان بداتى، چاوبه سته كهره كان پرويان كرده موسا و لتيان پرسى: «دهيه وي تهوان له پيشدا چاوبه سته كه ي خويان بنويتن، يا خود خوى له پيشدا چاوبه سته كه ي خوى پيشان دده؟!» تهو رۆژه رۆژى چاكدانه وه (نيل) بو. له بهر ته وه كۆمه لتيكى به جگار گه وره له سه بره ران كۆبوو بوونه وه، جه زنى هره گه وره يان بو. موسا اش پتى گوتن: «ئيه چاوبه سته خوتان بنويتن». تهو انيش دارده ست و گوريسه كانى خويان فرى دايه تهو ناوه وه. جىگا كه به وه هه موو گه وره بيه وه، پرپو له مار و نه ژده ها. هه ر كه سى له ويدا بو، ته نانه ت موسا خويشى، له بهر هيتى چاوبه سته كان واى ده هاته به رچا كه تهو مار و نه ژده ها يانه ده جوو لتيه وه و ده رۆن!! فيرعه ون و كه سوكاره كانى و سه ربازه كانى دلتيان خوش بو. چوه دلتيش يانه وه كه موسا ته وه ي له ده ست نايه ت لهو چاوبه سته، چاوبه ستيكى گه وره تر بنويتن. چونكه هه رچيه كه به ده سته وه بو، هه ر دارده سته كه ي بو، خو ته گه ر بشبى ته مار، هه ر ماريكى لى دهرده چى، به لام له وي به هه زاران مار، هو له كه يان داگير كردبو موسا ترسى لى نيشت. خه ريك بو وه به ريدات، دوو دل ما بووه له كرده كه ي خوى. به لام خودا فه رموى دارده سته كه ت فرى بده، كه فرتى دابو به ماريكى بى تامان، ده سته ي كرد به رۆيشتن و گرتن و قووتدانى ماره كانى چاوبه سته كهره كان. ئيتير چاوبه سته ي چاوبه سته كهره كان هه لوه شايه وه. چاوبه سته كهره كان په ييان به وه برد كه ته گه ر كارى موسا چاوبه ست بووايه ته وه ي له ده ست نه ده هات. وادياره هيتىكى خوداييه وا ته وه ي له ده ست دى، له بهر ته وه هه موويان خويان به زه ويدا و سه ريان نوشتانده وه بو خودا. باوه ريشيان هيتا به خوداى موسا و هاروون. تهو يان پى باشت بو له پاداشى هه ره گه وره ي فيرعه ون. سزاي هه ره گه وره ي فيرعه ون يان به هيج ده هاته پيش چاوا!

فيرعه ون ويستى سه رنه كه وتنه كه ي خوى و ئابروو چوونه كه ي خوى كه به ده ست چاوبه سته كهره كانه وه پيكاها تيوون، بشارپته وه، له بهر ته وه موساى تاوانبار كرد به وه، كه

خوى گه وره ي تهو چاوبه سته كهرانه يه، هه ر خويشى تهو چاوبه سته كه ي فيرعه ون. بو به كا له وانه، هه موويان به هيتتر دهرچوه وه. پاش ته وه ده سته ي كرد به هه ره شه كردن له چاوبه سته كهره كان، پتى گوتن: «پيش ته وه ي من ريگاتان بدهم، ئيه چوون باوه رتان پى هيتا؟!». گوتى: «پيش ته مه ي پرس به من بكه ن، باوه رتان به موسا هيتا، وا دياره موسا ماموستاى ئيه وه يه، هه ر ته و يشه كه ته م چاوبه سته كه ي فيرى ئيه وه كردوه. چواتان لى دهبى چوون ده ست و پيتان ده په رينم، چوون هه لتان ده واسم به دارخورمادا. جا ته وسا كه تى ده گه ن كامان به زه بر و زه تگترين و كاميشمان به رگه گترين...» گوتيان: «ئيمه تو به باشت نازانين لهو كه سه ي دروستى كردووين... چونكه هه موو شتيكمان به ناشكرا بو دهر كه وت. چيت له ده ست دى، بيكه. تو ته وه پرى ته وه ي له ده سته ي، ته م ژيانه نه نگه مان لى ده ستيته وه... تازه ئيمه برومان كردوه به خوداى خومان. خودا له گونا همان خوش دهبى لهو چاوبه سته كه ي به زورى تو كردوومان. خودا له تو چاكتره، له تو يش زورت ده ستيته وه!..».

زۆردار ييه كانى فيرعه ون و ده ست وه شانده كانى موسا

فيرعه ون فه رمانى دا وا له چاوبه سته كهره كان بكه ن! تهو انيش هه لتيانواسين به قه دى دارخورمakanه وه. ده س و پيشيان په راندن!... فيرعه ون وازى له خودانه ناسينى خوى نه هيتا، هه ر له سه ر كه له ره قى خوى مايه وه!...

كه سوكاره كانيشى هه ر خه ريكى ته وه بوون دلى ره ش بكه ن له موسا و جووله كه كان. توانجيان تى ده گرت و گله ييان لى ده كرد كه موسا و نه ته وه كه ي موساى به ره لالا كردوه، ئازاوه بنينه وه له خاكى ميسردا، كه س بيگار نه كات. فيرعه ون يش به لتيكى دانى كه هه قاله كانى موسا بكورئى و ژنه كانيشيان ئابروو ببات! هه رچه ند ئيسرا ئيليه كان ها واريان ده هيتا بو موسا كه نازاريان ده دن، موسا به سه رياندا ده هات كه به رامبه ر تهو نازارانه خويان رابگرن، روو يش بكه نه خودا كه ناراميان پى به خشى، تا خوى ده روويه كيان لى ده كاته وه، به لام تهو قسانه فرميسكى چاويانى وشك نه ده كردوه. پيتان گوت: «پيش ته مه ي تو بيت، نازاريان ده دايين، پاش هاتنى تو يش هه ر نازارمان ده دن!». موسا يش گوتى: «بو خودا چيه دوژمنتان له ناويه رى و بشتانكات به گه وره ي ته م زه مينه... ئيتير موسا هه ر خه ريكى ته وه بوو دلتيان پر بكات له هيو كه دوژمنه كيان سه ر نه نگري دهبى، كه خودا له م ته نگانه يه رزگاريان ده كات و ده كه ونه خوشى و

کامه رانییه وه... مووسا هه ره له سهه قسهی خۆی ده پویشته، به فیرعه ونی ده گوت و ده گوت وه که باوه به پیتی به خودا و، ئیسرانیلییه کان به ره لالا بکات، به لام فیرعه ون هه ره له که لله ره قبی خۆی وازی نه ده هیتنا، تا ده هات شیتگیترتر ده بو له سهه خودانه ناسینی خۆی، زۆر و سته می له نه ندازه تپه راند. هیچ نازار و پيسوایییه که نه ما که به سهه ئیسرانیلییه کانیدا نه هیتنی به لام نارامگرتن له ووزدا نه ما. مووسا به هه موو به لگه کانیه وه نه یه توانی دلی فیرعه ون نه رم بکات. به یارمه تیبی خودا وه نه وه موو کاره پر هونه رانهی ده نواند له به رده م فیرعه ون دا... که چی هیچ کاری لی نه ده کرد!... له به ره وه خودا به مووسا و هاروونی راگه یاند، که پتیبسته ده جار ده ست له خاکی میسر بوه شین. له پیشدا نه م ده ستیهان لی بوه شین. وهک (تهورات) ده لی: «مووسا دارده سته کهی خۆی به رزکرده وه و دای له ناوی پرووباره که، له به رده م فیرعه ون و به نده کانیدا. ناوه که هه مووی گوپراو بوو به خوتین. هه رچی ماسییه کی تیدا بوو مرد. ناوه که بوگه نی کرد ئیتر میسر ییه کان له و ناوه یان پی نه ده خورایه وه. خوتین له هه موو زه وییه کی ناو میسر دا په دابوو.»

ئنجاکه فیرعه ون ده ستی دایه سه رکیشی و به قسهی مووسای نه کرد، به نده کان به ره لالا بکات، خودای گه وه نه م هه ره شه یه ی بو نارد، که مووسا نه م ده ستی لی بوه شین به لکو چاوی فیرعه ون بترس و بیتته سهه ری:

«هه موو خا که کت پر ده که م له بو، پرووباره که هه لده سی و بو ق فری ده داته سهه زه وی، بو قه کان هه لده گه رین به دیوارا، تا دینه ناو خانوه که ته وه، ناو پتبخه فه که ته وه، ناو ژووری نوسته که ته وه، ناو خانووی به نده کانتته وه، ناو نه ته وه که ته وه.»

ئنجاکه دلی فیرعه ون ره ق بوو و گوئی له هه ره شه کانی خودا خه فاند، خودای گه وه ره فه رمانی دا به مووسا و هاروون، یهک له دوا ی یهک نه م ده ستانه له خاکی فیرعه ون بوه شین:

* هاروون دارده سته کهی خۆی مالی به گلی زه ویدا، میتشوو له به ربونه مرۆف و گیانله به ران. هه موو خاکی میسر پر بوو له میتشوو له.

* وا من میتش ده نیرمه سه رخۆت و به نده کانت و نه ته وه و خانوه کانت هه رچی خاکی میسه ره و ناو خانوه کانیانه پر ده بن له میتش.

* وا خودا ده ست ده وه شین له مه و و مالات ئاژاله کانت. هه رچییه که هه یه له ناو کیتلگه کاند له نه سپ و ماین و کهر و حوشت، له گا و مانگا و مه و بزن تووشی

ده ردیکی گران دین. نه و ساله هه موو ئاژاله کانی میسر ییه کان قریان تیکه وت، نه مان. * مووسا و هاروون هه ردوو چنگی خۆیان پر کرد له خۆله میتشی ناو ناگردان، له به رده م فیرعه ون دا وه ستان. مووسا خۆله میتشه کهی کرد به ئاسماندا، هه موو له شی مرۆف و گیانله به رانی میسر ده ستیان کرد به بلۆق کردن و زییکه ده ران.

* مووسا دارده سته کهی خۆی به رزکرده وه بو ئاسمان، ده موده ست خودای گه وه ره هه وه ره تریشقه و ته رزه ی ره وانه کرد بو سهه زه وی، ئاگر به ربوو وه، ته رزه که یش دای له سهه و پوته لاکی هه موو نه وانه ی له کیتلگه کاند بوون، له مرۆف و له گیانله به ر و له گیا. هه رچی دار و دره ختیکیش هه بوو، شکانه وه.

* مووسا دارده سته کهی خۆی دا له خاکی میسر. خودای گه وه ره شه بای نارد سهه میسر ییه کان. شه و و رۆژیکی خایاند. بو به یانی کولله به ربوو نه خاکی میسر. کولله نه مه نده زۆربو به ری رۆژی گرت، کردیه تاریکی. رووی زه ویی داپۆشی. نه گه لای دار و دره خت، نه به ره کانیان، که له ده ست ته رزه رزگاریان بو بوو، نه گژوگیا، هیچیان نه ما، کولله هه مووی خواردن.

* ئنجا مووسا ده ستی کیشا بو ئاسمان، تا سی شه و و سی رۆژ تاریکی میسری داگیر کرد، که س برای خۆی نه ده بینی، که س له جیتی خۆی نه یه توانی بیزو پتته وه.

* وا ریکه وت له نیوه شه و دا خودا ده ستی وه شاندا له هه موو مندالیکی ساوا له خاکی میسر دا. هه ره له مندالی فیرعه ونه وه، که له سهه ته ختی شاهی دانیشتبوون هه تا ده گاته مندالی به ندییه کی به ندیخانه، هه تا ده گاته بیچووی گیانله به ران و درنده کان، هه موویان مردن، که فیرعه ون و به نده کانی و، میسر ییه کان به شه و له خه و راهه پین و، به وه یان زانی، کردیانه شین و گریان، چونکه هیچ مالیک نه ما بو وه وه مردوو یه کی تیدا نه مردی.

ئنجاکه ترسی نه م ده ست وه شانده توندو تیرانه میسر ییه کان په نیان برده بهر مووسا، لیتی پارانه وه گوتیان: «نه ی مووسا، لای خودا بو مان بیار پیره وه، وهک لیت ده وه شیتته وه شتی وا بکه یه ت، نه گه ر توانیت نه م ده رانه له سهه ئیمه لابه یه ت، باوه ریشته پی ده که یین و، نه ته وه ی ئیسرانیلیشت بو به ره لالا ده که یین، له گه لتدا برۆن». فیرعه ون به شه و ناردی به شوین مووسا و هارووندا. پیتی گوتن: «هه لسن به خۆتان و نه ته وه ی ئیسرانیله وه برۆن، له میسر بچنه ده ره وه، مه و بزن و گا و مانگا کانیشتان له گه ل خۆتاندا به بن. له سهه

ئەو، ھەرچى لە نەتەوہى ئیسرائیل بو، ھەویرەکانیان ھېشتا ھەلنەھاتبوون، خستیانە ناو کراسەکانیانەو ھەتتا ئیسرائیلدا رویشتن. ھەندى کەلوپەلى زىر و زىو و جلوپەرگیان لە ميسریبەکان خواست، دايانن، شتەکانیان خستە ناو توورەکەو، و، دايان بەسەر شانیاندا و رویشتن، نەتەوہى ئیسرائیل بېجگە لە مندال ژمارەیان دەگەیشتە شەش سەد ھزار کەس. ھەموویان باریان کرد، مەر و مالات و ناژەلتيكى يەجگار زۆریشیان لەگەل خۆیاندا برد. تا ئەو پۆژە ئیسرائیلیبەکان چوارسەد و سى ساڵ لە ميسردا ما بوونەو.

ئەمە چیرۆكى ناو (تەورات) و (تەلمود) بو لە بابەت دەست و ھشاندنەکانى موسا، بەلام نووسیارە زاناکان وینەبەكى راستەقینەتر و رووداوترمان پيشان دەدەن. ئەو دەرد و نەخۆشییانەى لە سەرەو ناوران، دەدەنە پات ئەو جوولەك بەندیانەى كە خرابوونە ناو ئەو گەرەكە ھەژارە پيسانەو موسا خۆيشى زۆر بەتەنگ ئەووەو، كە ئەو نەخۆشییانەى لە خاكى فيرەوونەكاندا دادەكەتن بیداتە پال ئەوان، تەنەت كە ئەوانە لە ميسر چوونە دەرەو، چ فيرەون، چ ميسریبەکان، ھەموویان پيشان خۆشبو، كە رزگاربان بو لە دەستیان!

بەلام ھەر ئەوئەندە جوولەكەكان لە ميسر دووركەوتنەو، فيرەون لە بېرەكەى خۆى پەشیمان بوو، چونكە ھەستى پى كرد، ھۆى پيشكەوتنى خاكەكەى خۆى ئەو جوولەكانە بوون. لەبەرئەو لەشكرتيكى كۆكرەو، و، دوايان كەوت، تا لەسەر كەنارى زرتى سوور پيشان گەبشت... كە سەربازەكانى فيرەون نزيكان بوونەو، نەتەوہى ئیسرائیل پەشۆكان و شلەژان، تۆقین و زارەترەك بوون. لەپەر دەنگتيكى گەرەھات، دەنگى داہو، گلەبى و توانج تىگرتنى تيدا بو. بېباكى و ھاوار و فەرباديشى ھەر تيدا بو. دەنگەكە دەنگى «بەشوع كورى نوون» بو، كە لە نەتەوہى موسا بو، گوتى: «ئەى ئەو كەسەى لەگەل خودادا قسە دەكەيت، لە كوتبە چارە كەت؟ وا ھەموو تەنگ و چەلەمەبەكى پۆژگارمان لى كۆتۆتەو. رزى لە پيشمانەوہى، دوژمن لە پشتمانەوہى، لە دەست مردن رزگارمان نابى!». موسايش گوتى: «فەرمانم وا پيدراوہ كە بچمە سەر زرتى، ھەر لە ئىستاوہ بېر لەو دەكەمەو، كە چى پتويستە بېكەم».

راوہوونانىكى ميژوويى لەناو زرتى سوورە!

لە بابەت راوہوونانى نەتەوہى ئیسرائیلەو، لەلایەن لەشكرى فيرەوونەو كە لەو پۆژەدا رووى داو، (تەورات) دەلئ:

«فیرەون گالیسكەكەى خۆى ئامادەكرد، گەلى فيرەونیش شەش سەد گالیسكەى ھەلژارەیان بەكارھیتنا، ميسریبەکان دواى جوولەكان كەوتن و پيشان گەبشت، كە فيرەون ليشان نزيكوو، ئیسرائیلیبەکان چاویان ھەلپى، سەربیان كرد ميسریبەکان لە پشتیانەو. بەجاریك زارەترەك بوون، ھاواریان برەبەر خودا. بەموسايشیان گوت: «بۆچ لە ميسردا گۆر دەست نەدەكەوت، وا ئیمەت ھینایە ئەم دەشت و بیابانە، لېرەدا لەناو بچین؟ ھەر ئەو چاكتر بو، كە بۆ ميسریبەکان فرمانمان بكرادە، نەك لەم چۆل و ھۆلەدا بمرین...». موسايش بەگەلەكەى خۆى گوت: «مەترسن. ھەر ئیوہ بیدەنگ بن، خودا لەجیاتى ئیوہ شەر دەكات»...

كە موسا ئەوہى گوت كزەبایەكى فيتنكى ھیوا لە دەروونى جوولەكەكانى دا، بەلام چرای ھیواكەیان جاروبار رەشەبای ھەناسە ساردى و رەنجەرپۆبى، دەيكورژاندەو. دواى خۆیان داہ دەست چارەنووسى خودا... ھەر ئەوئەمە خودا خستىە دلئ موساوە كە داردەستەكەى بمالئ بەزرتیکەدا، ئەویش ليشی دا تاریكايیان دەمۆدەست لئ لاچوو، بۆ ھەر دوانزە بەشەكەى جوولەكەكان دوانزە ریتگا لە زرتیکەدا کرانەو. خودا پۆژ و باى بۆ ناردن، زەووبیەكە كزر بوو، ریتگاكان کرانەو... جوولەكەكان بەدلنیايبەكەو رویشتن بەناو ریتگاكاندا تا گەبشتنە كەنارى ئاسایش و ئارام. لە ھەردوولای ھەموو ریتگاكانەو ئا و ھەكو شاختيكى گەرە ھەلسابوو، بۆ پاراستیان، تا لە پەربنەو بوونەو!.

جوولەكەكان چاویان بریبوو ئەوہەر ئاوەكە. فيرەونو سەربازەكانیان دى خۆیان ئامادە دەكەن بەو ریتگایانەدا بپەربنەو ئەمبەر كە ئیسرائیلیبەکان پیتیدا پەرببوونەو، بۆ ئەمەى بیانگەنئ و شلكوتى مەرگیان بكەن... جوولەكەكان خەمبارى داگرتن، ئەوئەدى نەمابو لە گلارويدا بتوقین. ھەموویان چاویان بریبە موسا. موسا خەریكبوو داردەستەكەىمالئ بەزرتیکەدا، بۆ ئەمەى زرتیکە وەك خۆى لئ بیتەو، لە دەست فيرەون و سەربازەكانى رزگاربان بكات، بەلام خودا خستىە دلپەو كە واز لە زرتیکە بەھینئ، داردەستى لئ نەدات، بام وەك خۆى بمینیتەو، نەوەك شتیكى لئ بگۆرئ، چونكە خودا نەیدەوېست زرتیکە بكەوېتە ناوئەند جوولەكەكان و فيرەون و سەربازەكانیەو

نه وهك ئەمان به بچ وهی بگه پینه وه میسر، ناو خاکی خویانه وه، چونکه خودا له وه پیش بریاری دابوو که ئەوانه له ناو ئاودا بخنکین. که فیرعه ون و سه ربازه کانی سه رنجیان دا، ته ماشایان کرد، ریگاکانی ناو زریکه وشک و تهخت، ئاماده ن بۆ په رینه وه، به سه ریاندا بۆ ئەوبه ر، تا بگه نه جووله که کان، له خۆشیاندا بایان تیکه وت و، له خۆیان بایی بوون. فیرعه ون به سه ربازه کانی خۆی گوت: «سه رکه ن زریکه چۆن کرایه وه به قسه ی من و به دلی من، بۆ ئەمه ی بگه مه ئەو گونا هباره سه رکیشه نه!». پاش ئەوه به خۆی و پیاوه کانیه وه چوونه ناو ریگاکانی ناو زریکه وه، بۆ ئەمه ی بگه نه جووله که کان. به لām تا گه یشتنه ناوه راستی زریکه، ئاوه که کشا به سه ریاندا و خنکاندن! هه ر له و کاته وه که فیرعه ون له خنکاندن بوو، هاواری کرده خودا و گوتی: «وا باوه ریم کرد که له خودای نه ته وه ی ئیسرا ئیل به ولاره هه یچ خودایه کی تر نییه...»

وايش دهرده که وهی که فیرعه ون به و قسانه ده یویست خۆی له خنکاندن دووبخاته وه، به لām پروای پیتی نه بوو. ئەو وای ده زانی که به وه موسا و خودای موسا چه واشه ده کات... «په شیمان بوونه وه به وه نالین که به کییک خراپه ی کرد، تا نه گاته سه ره مه رگ، نه لێ په شیمان بوومه وه و، وازم له کرده وه ی خراپ هینا».

خودایه دوزمنان پین خوش نه که ییت!

شه پۆله کانی زریکه دایان به سه ره که دا، ده نگیکه یه جگار گه وه ریان لێ په یدا بوو... زۆری پینه چوو لاشه ی فیرعه ون^(۱) که وته سه ر که نار! که ئەوه یان دی، موسا و نه ته وه که ی ده ستیان کرد به گۆرانی سوپاس و نواندن گه وه ریبی خودا، که دوزمنه میسر یبه کانی بۆ له ناو بردن... «ته ورات» ده لێ:

«مه ربه می پیغه مبه ر که خوشکی هاروون بوو، ده فیکی گرت به ده سه ته وه و، له گه ل هه مو ئافره ته کاندای که له دوا یه وه ده رۆیشتن چووه ده ره وه، ئەوانه هه مو به ده ف لیدانه وه سه مایان ده کرد. مه ربه م پیتی گوتن: «گۆرانی بلین بۆ خودا، گه وه ریبی ده رکه وت. ماین و سواره که ی سه ر یستی، هه ردووکی فری دایه ناو ئاوه که وه». به لām هه ره وه که ئەفسانه کانی عیبرانییه کان ده یگێر نه وه، خودا له سه ر ئەو شادمانییه ی، موسای سه رزه نست کرد. پیتی کوت: «چۆن تو گۆرانی ده لیبیت که منداله کانم خه ریکن گیان ده دن؟!... به لām له به ره ته وه ی

(۱) زۆریه ی سه رچاوه کانی میژوو ئەم فیرعه ون به «منفتاح» ی کوری «رامسیس» داده نین. (وه رگێر)

که تو ئازاری دوزمنه کانی خۆت به خۆشییه که وه وه رگرت، له جیاتیی ناخۆشی، دوا رۆژت به ناخۆشی بۆ تو مار کرا!». .

سه رگوروشته که ییش هه ر له سه ر ئەوه ده ورات، ده لێ: «ساز و ئاوازی نه وه کانی موساییش که وا خه مبارییان تیدایه، به هۆی ئەو کاره ساته وه به که له سه ره وه پیتشمان دا!». هه رچه نده چاکه ی خودا له گه ل نه ته وه ی ئیسرا ئیلدا یه جگار گه وه و فراوان و به نرخ بوو، به لām بتپه رستی، هیشتا له دلی ده سه ته یه کیاندا مابوه وه. کاتی که به لای گه لییکا تپه رین، بتپه رستییان ده کرد ئەوانیش له موسایان خواست که خواجه کی وه ک خودای ئەو گه له یان بۆ دا مه زرتینی!! موساییش هه یچی بۆ نه مایه وه ئەوه نه بچ، که سه رزه نشتیان بکات و، بیریشیان بخاته وه که ئەو خودایه ی به و شیوه سه ر و هونه ره مندانه یه له ده ست سه رگه ردانی رزگاری کردوون، شایانی ئەوه یه هه موو که س بی په رستی، یه کییک له په رستی ئەو گوریز ده کات که ناشی و نه زان بچ و، گومرا هیبی به رچاوی گرتبچ!

نه ته وه ی موسا په رینه وه بۆ نیوه دوورگه ی «سینیا». هه تا وه که ی یه جگار گه رم بوو. وه ک ناگر پیاوی ده برژاند، نه خانوویان تیدا دی، تیدا به سه ستینه وه نه دره ختیان تیدا دۆزیبه وه، له بن سه تبه ریدا دابنیشن... په نایان برده به ر موسا که چاره یه کیان بکات... ئەویش له خودا پارایه وه خودایش هه ورکی بۆ ناردن کردی به سه تبه ری... ئەوه نده ی نه مابوو خواره مه نییه که یان ته واهو ببی... خودا به بادا (گه زۆ) و (شه لاقه) ی بۆ ره وانه کردن... که له زریکه په رینه وه بۆ که ناری رۆژه لاتی، ئویان نه دۆزیبه وه، خۆیان و ئاژاله کانیان لینی بخۆنه وه. خودا فه رموی به موسا: دارده سه ته که ی بمالێ به به ردی کدا... که موسا ئەوه ی کرد، دوانزه سه رچاوه له و به رده هه لقولا. هه رتیبه سه رچاوه ئاویکی به رکه وت - (ره نگه ئەو کانیانه بوون که ئیمرۆ به کانییه کانی موسا به ناوبانگن، له نزیک سوته سه وه) - . پاشان جووله که کان وه رس بوون له خواردنی ئەو خۆرشتانه، که هه ر یه ک دوو جوړیک بوون و نه ده گۆرپران... له موسایان خواست که له خودا بپارێته وه پاقله و، ئاروو و، سه ر و، نیسک و، پیا زیان بۆ پروتی لێ زه ویبه که دا... موساییش ئەم جوژه خواسته پروبوو چانه یانی زۆر پین ناخۆش بوو... دای به ده میاندا، پیتی گوتن: «ئیه له تواناییتاندا هه یه له وانه باشترتان ده ست بکه وئ، ئەگه ر بگه پینه وه میسر!». .

هه رچه ندیکی کرد جووله که کانی بۆ نه خرایه سه ر ئەوه ی که مه ردانه بگه پینه وه میسر و، بچن به گژ دوزمنیاندا و به سه ریاندا سه ربکه ون!.

گۆشه گيری مووسا و هاتنه خواردهوی یاسا!

ئیسرائیلییه کان له پاش ئەمەى دامەزران، پیتوبستییان به یاسایهک بوو له سهەرى برۆن و، په نای بهرنه بهەر. مووسايش پاراپه وه له خودا نووسراویکی بۆ بنیتریتته خوارده وه، که رینگایان پيشان بدات و، له کاتی تیکچوونياندا مافدارى و بى مافیيان بۆ له يهک جیابکاته وه و ناو بزیيان بکات، مه به سیان ئەوه بوو: نه که ونه ئاژاوه و پشیتیبه وه و، سه ربان لى تیک نه چى... خودايش فەرمووی: خۆى پاک بشوا و سى رۆژ له سه ره بهک به رۆژوو بىت. پاشان بچیتته (طوورى سینا)، تا له وى قسه ی له گه لدا بکات و، فەرمووده کانی خۆى پى بلن، تا بیانکاته نووسراویک و بپیتته په ناگایهک بۆ گه له که ی... مووسايش له گه له که ی خۆى حەفتا پیاوی هەلبژارد، پاشان له سه ره به لینه که ی خۆى، چو بۆ لای خودا... به لām له رینگادا به په له ده رۆششت. پيش ئەوانه که وت و سه ره که وته سه ره شاخه که... له پاش سى رۆژ که له هه موویدا به رۆژوو بوو گه یشتته جیگا که... به لām حەفتا که سه که هیشتا نه گه یشتبوونه ئەوى... مووسا که هاتبوو، هاروونى برائى له جیبى خۆى دانا بوو، تا هه تا ده گه رپیتته وه لای، کاروبارى ئیسرائیلییه کان هەلبسو رپیتى که سى رۆژه که ی رۆژوو که ی خۆى ته و او کرد، رووی کرده خودا و پتی گوت: «رپیم بده، بتبینم، یان خۆت ده ریخه ته ماشا ت بکه!»... خودايش فەرمووی: «تۆ ناتوانیت من ببینی، سه یریکی شاخه که بکه، ئەگەر توانی له جیبى خۆى بپیتته وه، تۆیش ده توانیت من ببینیت!».

خوداى گه وره ییش خۆى ده رخست بۆ شاخه که، شاخ هارپى کرد و رووخا و به جارێک نوقمى زهوى بوو... که مووسا ئەوه ی چاوپیتکه وت، له خودا پاراپه وه که له و خواسته ی بیهه خشى، که داواى بینینی خوداى کردبوو. له هۆش خۆى چوو و، که وت به ده مدا. هه ره که هه وه تریشقه لیبى دابن وای لیتهات، که هۆشیشى هاته وه به رخۆى گه راپه وه له کرده وه ی خۆى، با وه رپیشى به وه هینا که ئەوه ی له خودا داواى کرده وه، له وه ییدا نییه به رگه ی بینینی بگرئ... خودايش پیتی گوت: که ئەوى هەلبژاردوو ه بینیریتته کن نه ته وه که ی خۆى، بۆ ئەمە ی نامه کانی خودا یان پى رابگه ییتن... ئەو نامانه ییش بریتین له به شه کانی «ته ورات». هه ره ها راسته و راست قسه ی له گه لدا بکات، نهک به هۆى فریشته وه. خودايش هه رچییهک پیتوبست بووی به نه ته وه ی ئیسرائیل، له پيشاندانى ئەو کرده وه و بیروبا وه رانه ی که په سندن و ناپه سندن، که جوانن و ناشیرین، له سه ره چهنه ته خته یهک بۆى نووسینه وه، بۆ ئەمە ی نه ته وه که ی مووسا له ژياناندا له سه ربان برۆن به رپتوه.

ئهو ده نامۆزگارییه ی به مووسا دران

«به پیتی ته ورات»

* به رامبه ر من ه یچ خودایه کی تر مه په رسته، ه یچ په یکه ر و وینه یهک دروست مه که بۆ ئەو شتانه ی له ئاسمان و زهوى و ئاوى ژیر زه ویدان. ئەوانه مه په رسته، خۆشیت بۆ ئەوانه مه نوشتیینه ره وه، چونکه خوداى تۆ منم. من خودایه کی ئەوه نده خه مخوارم، گوناھى باوکه کان له ده روون و کرده وه ی نه وه کانیا نندا ده دۆزمه وه، تا ده گاته به ره ی سییه م و چوارم، چاکه ییش له گه ل هه زاراندا ده که م، منیا ن خۆش ده وى و نامۆزگارییه کانم ده پارێزن.

* به درۆ ناوى خوداى خۆت مه هیته و، سویتند به سه هری مه خۆ، چونکه خودا له و که سه خۆش نابن که به خۆ رایی ناوى ده بات.

* رۆژى خودات له بیرنه چى، تا رپزی لى بگریت و، به پیرۆزى راي بگریت، شه ش رۆژ بۆ کار و فرمانت دابنن. رۆژى حه وته مییش بۆ خوداى خۆت. له و رۆژه دا نه خۆت، نه کو ر و کچه کانت، نه به نده و که نیزه که که ت، نه گیانله به ره کانت نه میوانه کانت ه یچ مه که ن، چونکه له و شه ش رۆژه دا ئاسمان و زهوى و زرى و هه موو نا وه رۆکى ئەوانه ی دروست کردوو، به لām له رۆژى حه وته مدا پشوو ی به خۆى داوه. له به ره وه خودا ئەو رۆژه ی به پیرۆز و به رپز داناوه.

* رپز له باوک و دایکی خۆت بگره، بۆ ئەمە ی ئەو رۆژانه ی خودا پیتی به خشیویت له سه ره زه ویدا بژیت و به خۆشییه وه رايان ببویریت.

* که س مه کوژه.

* داوین پیسی مه که.

* ه یچ شتیک مه دزه.

* له سه ره خزمى^(۱) خۆت قسه ی درۆ مه گپه ره وه.

* چاو مه پره خانووی خزمه که ت.

* چاو مه پره ژنى خزمه که ت، یاخود به نده و که نیزه ک و گا و که ر و که لوپه له کانی.

(۱) لام وایه لیته دا مه به س له وشه ی خزم بیجگه له که سوکار، دراوسى و که سانی نزیکیش و که سانی تریش ده گریتته وه. (وه رگپه ر)

پهرستنی گویره که!

نه ته وهی ئیسرائیل چاوه پروانیی مووسایان ده کرد، که له پاش سی رۆژده که بگه ریتته وه لایان، چونکه خووی به لئینی وا پین دابوون، به للام ئه و زۆرتری پین چوو، له بهرئه وه گوئیان مووسا به لئینی وا پین دابوون، به للام ئه و زۆرتری پین چوو، له بهرئه وه گوئیان مووسا به لئینی خووی شکاندووه و، له پهیمانی خووی لای داوه، بۆیه کا له و سه رگه ردا نییه دا به ره للالی کردوون. له و کاته دا پیاویک هه بوو ناوی (سامیری) بوو. ده ماری خراپی له دلیدا بزووته وه، ئه مه ی به هه ل زانی، پیتی گوتن: «پتووسته له سه رتان خودایه که بۆ خۆتان دابینن بیپه رستن، تازه مووسا له وانه نییه بگه ریتته وه لاتان، چونکه ئه و بۆیه کا چوو ته ده ره وه، خودا بدۆزیتته وه، به للام له ریگا ون بووه، جا ئه مه یه هۆی نه هاتنه وه و، په ایمان شکاندنه که ی...»

(سامیری) پشت ئه ستوو بوو له وه ی که نه ته وه ی ئیسرائیل ناشی و نه زان بوون، له تاینیشدا کزیوون، ئه وانه ئه وه نده شاره زای تاینه که ی خۆیان نه بوو بوون که بتوانن بیروباره کانیان بیاریزن له ریگه لادان بیجگه له وه چونکه له میسریشدا ژبا بوون، چاویان راهاتبوو به په رستنی گویره که (ئه پیس) وه له لایهن میسریه کانه وه، له بهرئه وه (سامیری) ئه و ناشیتیه ی ئه و جووله کانه ی به هه ل زانی، هینای هه ندی خشلی له ئافره ته جووله که کان کۆکرده وه و، فریتی دایه ناو چالیکه وه که به تایبه تی بۆ ئه وه ی هه لکه ندبوو، که ئاگریان تیبهر بدا تا ده توتینه وه. ئنجا که ئه وه ته واو بوو، هینای گویره که یه کی لئ دروست کردن، گویره که یه و او دروست کردبوو: ده بیوړاند!... پاشان پیتی گوتن: «ئمه تا خودای ئیوه و مووسا!». چهند که سیک نه بی له سه ر تاینی مووسا مانه وه، هه موویان گۆرپان.

(هاروون) یش له وه ترسا بپیتته ئاژاوه و تیکچوون و دووبه ره کی، به للام هه ر چه ندیکی کرد ئه و له تاین وه رگه راوانه ی بۆ نه هینرایه وه سه ربار، تا واز له په رستنی گویره که که بهین، پتیمان گوت: «ئیمه واز له په رستنی ئه م گویره که یه ناهینین، تا مووسا ده گه ریتته وه لمان!». خودایش مووسای ئاگادار فه رموو که نه ته وه که ی له تاین وه رگه راوان، هه ر (سامیری) یشه که ریگای لئ ون کردوون، ئیتر مووسا گه رایه وه کن جووله که کانی نه ته وه ی خووی، به للام به تووریه ی و دلشاوویه که وه... له و کاته دا که ئه و به توندی و تیبیه وه سه رزه نشتی ده کردن، ته خته نووسراوه کانی خودای، له ده ست که وته خواره وه شکان!...

ئیسرائیلییه کانیس له هه له ی خۆیان په شیمان بوونه وه... له خودای خۆیان پارانه وه که له گوناهیان خۆشبی... مایه وه سه ر (سامیری)، خاوه نی ئه و ئاژاوه یه، که نایه وه له ناو جووله که کاند!... خودا ئه ویشی له جیهاندا سزادا... فه رمانی دا به ئیسرائیلییه کان، نه تیکه لئیه له گه لدا بکه ن، نه لئیشی نزیک ببنه وه... هه ره که خۆیان له گه ریگ دووربخه نه وه، ئاواش خۆیان له و دووربخه نه وه!.

تا چل سال ریگیان لئ نیک نه چن!

خودا خستیه دلئ مووسا وه که ئیسرائیلییه کان کیش بکات بۆ زه ویی پیروژ، ئه م زه وییه ئه و زه وییه بوو که خودا به لئینی دابوو به (ئیسراهیمی دۆستی)، که بیبه خشی به نه وه باشه کانی و ئه وانه ی تاینی ئه و ده پارین، به للام نه وه ی ئیسرائیل، چونکه ماوه یه کی دوور و درتژ بوو له ژیر زۆر و سته می فیرعه ونه کاند! چه وسابوونه وه و، راهاتبوون به و زۆردارییه وه که لئیان ده کرا، سروشتیان نوشوستی هینابوو، فیری ملکه چی و سه رشۆری بوو بوون بۆ زۆرداری، له بهرئه وه سووکی و ریسواییان به شتیکی گرنگ نه ده هاته پیتش چاو. هه ر ئه وه نده گوئیان له وشه ی هه لمه تدان بوو بۆ سه ر (ئه ریحا) که (هیتیه کان) و (که نعانیه کان) ی لئ ده ریکه ن و، بیکه ن به نیشتمانی خۆیان، بۆ ده سته وتنی به رو بوومه کانی، ترسوله رز چوو ده لئانه وه و، به ریسوایییه که وه به مووسایان گوت: «نه ته وه یه کی به چنگ له ویدا هه یه، تا ئه وان نه چنه ده ره وه، ئیمه ناچینه ناو ئه و شاره وه، هه ر کاتی ئه وان چوونه ده ره وه، ئیمه ده چینه ناویه وه!». هه ره که ویستبیتیان ئه و نه ته وه یه ییش به کار و کرده وه ی خودایانه ده ربه ریترین وابوو... مووسایش له وه پیتش چهند دیده وانیکی ناردبووه ئه وی که به دزییه وه بزانه خا که یان چۆنه و، کرده وه و کاروباری دانیشتووه کانیسی چۆن... که سه رنجیان دا، ئه وانه له ش و بالا یه کی یه جگار زه لامیان هه بوو، پیاویان ده ترساند... که گه رانه وه، ئیسرائیلییه کانیان له و بابه تانه ئاگادار کرد... جووله که کانیس ئه وه نده ی تر شپه رزه بوون... هه ر له دووره مه رگی خۆیان هینایه پیتش چاوی خۆیان. ئنجا که مووسا فه رمانی پتدان بیه ریتته وه، سه رکیشیان کرد، گوئیان: «مووسا! تا ئه و نه ته وه یه له وی بن، ئیمه ناچینه ناویه وه، تو خۆت و خودای خۆت بچنه ئه وی، کوشتاریان لئ بکه ن. ئیمه لیره ده میتینه وه، ناجو لئین!»...

مووسا که ئه وه ی لئ بیستان ئاوریکی دایه وه به ملا و به ولای خۆیدا. هه رچه ندی کرد که سیکی نه دزییه وه پشتی پین ببه ستن و، هیوای یارمه تیی لئ بکات، ته نیا

(هاروون) ی برای نه بی... ئیتر هیچی پی نه ما تهوه نه بی پروی کرده خودا و پیی گوت: «خودایه من که سم به دهسته وه نه ماوه، خۆم و براکه م نه بی، که واته ئیمه و ئەم نه تهوه خودانه ناسه به دخووه، له یه کتر جیا بکه ره وه!»... خودایش خستیه دلئی مووساوه، که وازیان لی بهی نی له و چۆل و بیابانه دا ریگیان لی تیک بچی. بو ئەمه ی تا چل سالی خشت هه ر بی و بچن به ناو پیچوپه ناکانیدا و، سه ریان لی بشیوی... تا وایان لی دی، گه وره کانیان له ناو ده چن و، سه رداره کانیشیان مه رگ ده یانباته وه. ئنجا له پاش ئەوانه وه، به ره یه کی خورت و به چنگ و سه ره رزی دینه کایه وه، ئەوساکه جووله که کان ده گه ریته وه سه ر هه لمه تبردن و خۆبه ختکردنی خۆیان له پینا و ئاینی خوداییدا...

زمانی مانگا پیاو کوژ ده ره خات!

یه کی تیک له پیاو ه ناسراوه کانی نه وه ی ئیسرا ئیل پی رتیکی ده وله مه ند بو... خودا هه موو با به تیکی خوش گوزه رانی پی به خشی بو. سامانیکی زۆریشی دابوو پی. ته نیا کوریتیکی هه بو، له پاش مردنی خۆی، ئەو هه موو سامانه بو ئەو کور ه ده مایه وه. ئاموزاکه ی چاوی بری بو وه ئەو که له پور ه ی. کوشتی. که چی داوای خۆینه که ی له که سانی تر ده کرد. ئەوانیش که سیان ده ست نه که وت دال لایان بدات، مووسا نه بی که که ی نه وه یه نه که ی خۆیان و ئەو کور ه یان خسته به رده ستی تا بریاریکی له سه ر بدات.

مووسا یش بو ئەوه پرس ی به خودا کرد، پاشان مووسا فه رمانی دا مانگایه ک سه ر برین. ئینجا به زمانه که ی له کور ه کوژرا وه که بدن، تا زیندوو بیته وه و، راستی له وه که سه بلئی که ئەو ی کوشتوو ه!... نه ته وه که بيش وایانزانی مووسا تیزیان پی ده کات و پیمان پیده که نی، به لām مووسا ئەو گومانه ی له دل ده ر کردن. ره نگ و شیوه ی ئەو مانگایه ی ده یویست پيشانی دان... ئەوانیش گه ران بۆی، بیدۆزنه وه. داوی ئەو مانگایه یان لای مندال ئیکی بی باوک و هه تیو دۆزییه وه. نرخیکی زۆریان پیدا و لییان کری... پاش ئەوه ی سه رلی شتی وای و دوو دلئی و درێژه پیدانیکی زۆریان پيشان دا، مانگاکه یان سه ر بری. له داوی سه ر برینی، مووسا زمانه که ی ده ره ینا و کوتای به کور ه کوژرا وه که دا، کور ه که زیندوو بو وه وه و ناوی ئەو که سه ی هی نا که که شت بو ی... له گه ل ئەوه ی شدا نه وه ی ئیسرا ئیل دل لایان هه ر نه رم نه بو و!...

سامانی قاروون

له ناو نه ته وه ی مووسا و هۆزه نزیکه که یدا پیاو ویک هه بو، (قاروون) یان پی ده گوت. خودا گوزه رانیکی باش و سامانیکی زۆری پی به خشی بو. هه موو هۆبه کی کامه رانی پی بو کۆبوو بو وه. ژیانیکی وا ده ژیان له ناو نه ته وه که ی خۆیدا که پر یو له ده ست بلاوی و خوش رباوردن و کهش و فش. جلوه رگی ناوازه ی ده پۆشی. له ناو کۆشک و بالا خاناندا ده ژیا. ده س و پیوه ندیکی زۆریشی له خۆی کۆکرد بو وه، به هۆی سامانه وه جوانی و رازوه یی ژیان جیهانی ده چیش... له پر له خۆی باپی بو و ده ستی کرد به زۆرداری و خۆ نواندن... مرۆفانی تری وا ده هاته پیش چاو، که له و گله دروست نه کراون، که خۆی لی دروست کراوه... که خودا هه ر بو ئەوه ی دروست کردوون که بینه ژێرده ستی ئەو... جا هه ش به سه ر ئەو که سه ی له (قاروون) هه ل بگه راپه وه، یاخود له یارمه تیدانی ئەو خۆی بکیشایه وه، یان ئاواتی ئەو ی به چی هینایه! نه ته وه که (قاروون) یان وا ده هاته پیش چاو که تایه ت زۆر تر شوولی لی هه لده کیشی و زۆرداری و به دکرداری ده کات. هه یج خه میکی نییه ئەوه نه بی زۆر تر پاره کۆیکاته وه و که سانی تریش به برستی به یل ئیته وه!... رقیان لی هه لسا، تیکۆشان ده ماری مه ردا یه تی بیزوین تا چاکه و پیاو ته ی له گه ل نه ته وه که ی خۆیدا بکات و، فرمی سکی هه ناسه ساردان وشک بکاته وه... به لām ئەو به ره رچی دانه وه، گوتی: «من پیویستیم به ئامۆژگاری ئیوه نییه. چونکه من له ئیوه ژیر ترم، له ئیوه ش با شتر له شت تی ده گم. ئەم سامانه یش که هه مه، هی ئەوه یه که له ئیوه مافدار ترم بی. له ئیوه ش زۆر تر هه لده گرم بۆم کۆبیته وه!».

مووسا یش به توندوتیژی و زۆره ملییه که وه پیی گوت: «پیویسته له سامانه که ی به شی پاکبوونه وه (زه کات) که ی بدات. هه روه ها لی ششی دابه ش بکات به سه ر هه ژاران و داماواندا، چونکه خاوه لۆک بر او، به شیان هه یه له و سامانه دا.» به لām ئەو گو ی نه دایه فه رمانی مووسا، گالته ی پی کرد، به دناوی کرد، به توندوتیژی و تیز پی کردنی که وه وه رامی دایه وه گوتی: «تا پیمان کرا دل مان را گرتیت و، بارمان کیشایت. ئاینیکی تازه ت بو هینایه پیشه وه، له بهر تو پیوه ویمان کرد، هه رچی به کیشت پی گوتین به گوتیمان کردیت، که چی تویش چاوت بریوه ته سامانه که مان و ئازایه تیشمان به سه ر دا ده نویتیت. جا هه یج نه ماوه ئەوه نه بی که سامانه که مان لی داگیر بکه ی و، که لویه له کافمان تالان بکه ی ت؟! تو به م کرده وه یه تدا ده رتخت که پیاو ویک درۆزیت. هه رچی به کیشت له نه ته وه ده شارده وه، وا بۆی ده رکه وتن. له راستیدا تو چاوه سته که ریکی درۆزیت!!».

(قاروون) تیکۆشا بهزهبری پاره نهتهوه له مووسا بکیشیتتهوه و، وهریان بگپیری و، ناین و باوهریان تیک بدات. ناردی بهشوتین نافرتهتیکی سۆزانیدا، که مووسا له بهر داوین پیسی و بهدخوویی تفروتونای کردبوو. پیتی گوت: «ئهگر نهوی پیت دهلیم بهجیی بهیتیت، مارهت دهکم و، له دهست ئه ههژاری و ئاوارهییبه رزگارت دهکم!».

نافرتهکه بيش پرسى: «چیت لیم دهویت؟». قاروون گوتی: «که ئیسرائیلییهکان هاتنه لام و لیره کۆبوونهوه، تۆیش وهره ئیره و بلج: مووسا بۆیهکا منی دهربهدهر کرد، داوای داوین پیسی لیکردم که لهگه لیدا بکه، بهلام من بهقسم نهکرد!». رۆژی دواپی، که ههندیک له ناسراوهکانی نهوهی ئیسرائیل لای قاروون کۆبوونهوه، نافرتهکه بيش هاته ناویانهوه و گوتی: «ئهی نهوهی ئیسرائیل! پیاوچاکان شتی و له پیاوخراپانهوه دهبین... ئاگادارتان دهکم که قاروون دوینتی ناردی بهشوتیندا، وای پیت گوتم و وای هانهدان که پیتان بلیم. فرمانی پیدام درۆ ههله بیهستم بۆ پیغه مبهری خودا که مووسایه. قاروون درۆ دهکات. له راستیدا مووسا بۆیهکا منی تفروتونا کرد، که بهدخوو و داوین پیس بووم. منیش لهوهوه وازم له کردهوهی خراپی خۆم هینا و، لهسه دهستی ئه ودا پهشیمان بوومهوه!».

که قاروون نهوهی له نافرتهکه بیست، له کردهوهکهی خۆی پهشیمانی نواند، چونکه نهوهی ئیسرائیل سهزره نشتیان کرد. مووسایش که پیتی گه بشتهوه قاروون ویستویهتی بهو جوره بهدناوی بکات، قینی ههلسا و تووره بوو. له خودا پاراپهوه تۆلهی لێ بکاتهوه. پاشان نهتهوهکهی خۆی کۆکردهوه و پیتی گوتن: «ئهی نهوهی ئیسرائیل!... خودا ههروهک منی بۆ فیرعهون پهوانه کردوه، ئاوه هایش منی بۆ قاروون پهوانه کردوه! ههه کامیکتان دۆستی ئهون لهگه لیدا بپینهوه، ههه کامیکیشان لهگه ل مندا دهبن خۆتانی لێ دووربخه نهوه!».

نهتهوهکه بيش ههموو خۆیان له قاروون دوورخستهوه، مووسا له خودا پاراپهوه که پیتی بنوینتی. خودایش قاروونی بهخۆی و کۆشکه که یهوه نوقمی ناو زهوی کرد ئه مه بوو به پهندیک بۆ نهتهوهی مووسا و بێ دهسه لاتهکانی هاوپی... «ئهی ئهوه که سانهی که باوهرتان به خودا هیناوه، ئیوه بيش وهک ئهوه که سانه مه بن که ئازاری دلی مووسایان دا. ههه چیه کیان به مووسا گوت، خودا به درۆی خستنهوه. چونکه مووسا رووسووری لای خودا بوو.»

دیسانهوه له مووسا هه لدهگه رپتهوه!

بهلام گیانی مووسا هیشتا له تهنگوچه له مه رزگاری نه بوو بوو. چونکه ئهوه رهگهزهی له پیتا و رزگار بوونیدا خۆی بۆ بهخت کردبوو، ههه جار هه جارێک سه رکیشیی دهست پیتی دهکرد و، له رزگار که وهکهی خۆی هه لدهگه رپهوه! ههروهک گوتویانه، ههه پیغه مبهریک له ناو نهتهوهی خۆیدا بایهخی پیتی نادری! بهم رهنگه، له کاتیکدا که مووسا چاوی بریبوهوه ئهوه رۆژهی بگاته (زهویی به لاین له سههه دراو)^(۱)، نهتهوهکه بيشی ههه ئاوووری بۆ پشتهوه ده دایهوه، بهکولی دلپهوه ئواتی بۆ بهروبوومی میسر دهخواست!... نهتهوهی ئیسرائیل ئهوه بیان پیت خۆشتر بوو که ئاسایشیان بیتی، نهک له خهباتدان. ته نانهت بیتی دهسه لاتی و دیلیشیان ههه به باش دهزانی، بهمه رجی ئاسایشیان لێ تیک نه چتی! هیشتا کو چیت که بیان له خهباتی سه ره برزانه وهر نه گرتبوو دلپه نه بوون له وهی که له ئه نجامی خهباته که یاندا سه ره ده کهون و ئازادیان دهست ده که ویت! ههه روا بلیت باشتره که هه زبان له و ئازادیه نه ده کرد که به ئه رک و ئازار و شه ره شوژه دهستیان بکه ویت!... بهلام مووسا خۆی ده پگوت: «ئه وانه هه لپه ئه ده گرت ئازادیان دهست بکه ویت!». واتا ئازادیان لێ نه ده وه شایه وه!... بهم رهنگه دهستیان کرد به گه له کۆمه کتی کردن له وه که سه ی ئازادی ده کردن!... له پیتیدا سه رکیشیه که بیان ههه بریتی بوو له بۆله بۆ لیکتی رووت! توانج و پلاریان ده گرت له هه لسان و دانیشتنی مووسا! ئه گهه زوو هه لپه سایه له خهوه ده بیان گوت: «بۆیهکا وازوو له خهوه هه لده سهی که بهشی هههه باشی گه زۆکه بۆ خۆی بهرت!». ئه گهه درهنگ هه لپه سایه له خهوه، له ژیر لپه وه ده بیان گوت: «ئه وه نه دهی گه زۆ خوار دووه نه خۆش که وتوه، بۆیهکا درهنگ له خهوه هه لده سهی!». ئه گهه بچوايه به لای گه ردن که چیبی و ته نیایه وه، بیزاریان پیتان ده دا له دهست لووت به رزی و له خۆیایی بوونی، له دهست بیزنه هاتنی که تیکه لپه ئه گه لدا بکات... خۆ ئه گهه زۆریش تیکه لپه ئه گه لپه بچوايه و لپه پیرسینه یه وه ده بیان گوت: «به زۆر خۆی فری ده داته ناویانه وه، تا چه پله ی زۆر تر بۆ لێ بدهن!».

پاشان له توانج و پلار تیگر تیه وه، که وتنه به دنا و کردنیه وه. وایان به دنا و ده کرد: که چینیک ده کات به گز چینیکی تر دا، واتا گه نه ده پیاوه کان ده کات به گز پیاوه جوامیره کاند! هه ژاره کانیش ده کات به گز ده و له مه نه ده کاند!... تا ده هات توندوتیژ تر

(۱) زهوی به لاین له سههه دراو: (أرض الميعاد). ولاتی ئیسرائیلی ئیسته.

قسه‌یان لئی ده‌کرد. پتییان ده‌گوت: «تۆ که پیشه‌وای ئیمه‌یت، ناپاکیت له‌گه‌ڵ کردین!». خوش‌گوزهرانیی میسرت له‌ده‌ست ده‌ره‌یتناین، به‌روبوومه‌کانیت له‌ده‌ست داین، به‌درۆ (زه‌ویی به‌لئین له‌سه‌ر دراو) ت دا به‌گوێچکه‌ماندا که پیتی شاد ده‌بین... به‌لام هه‌رگیز نه‌وه سه‌رناگری که ببینین! چونکه‌ ئه‌و زه‌وییه‌ مه‌گه‌ر هه‌ر له‌میشکی خۆتدا بیت!». «».

پاش نه‌وه هه‌ره‌شه‌یان لئی کرد: «ئه‌گه‌ر نه‌یانگه‌ی پته‌وه میسر ده‌یکوژن!». به‌لام موسا له‌ شتیه‌یه‌کی نازایانه و چاوپۆشیدا رووبه‌رووی دوژمنه‌کان ده‌وستا!. هه‌ر هه‌ره‌شه‌یه‌کیان لئی ده‌کرد به‌ئارامه‌وه وهرامی ده‌دانه‌وه. هه‌ر دوژمنایه‌تیه‌یه‌کیان له‌گه‌ڵدا ده‌کرد چاوی لئی ده‌پۆشین!. به‌لام له‌و کاته‌ ته‌نیا یه‌یه‌ تالانه‌دا، ده‌گه‌را بۆ چاوپۆشیه‌یه‌ک له‌ دلیدا، هه‌رچه‌ندی ده‌کرد نه‌یده‌دۆزییه‌وه!.

... «ئه‌وانه هه‌لناگرن (زه‌ویی به‌لئین له‌سه‌ر دراو) یان ده‌ست بکه‌وی... نه‌ ئه‌م سه‌رده‌مه، نه‌سه‌رده‌می نه‌وه‌کانیشیان!». «».

هه‌روه‌ک سه‌رگوروشته‌کانی جووله‌که‌کان ده‌لئین، خودا هه‌ستی کرد به‌و بیروباوه‌ره نه‌یتیبیانه‌ی موسا... له‌به‌رئه‌وه قینی هه‌لسا!...

مردنی موسا له‌ پیش چوونیدا بۆ زه‌ویی به‌لئین له‌سه‌ر دراو

به‌ره‌ی کۆن له‌ناو ئه‌و ده‌شت و بیابانه‌دا له‌ناوچوون. به‌ره‌یه‌کی تازه په‌یدا بوون که ئاماده‌بوون بچنه‌ ناو (زه‌ویی به‌لئین له‌سه‌ر دراو) ده‌وه. به‌لام ئه‌م زه‌وییه‌ له‌ موسا خۆی، به‌ره‌ست کرابو!. خودا پیتی فهرموو: «ئه‌و کاته هاتوو که له‌ جیهان جیا بیه‌ته‌وه!». به‌لام موسا ده‌پارایه‌وه له‌ خودا و ده‌لالایه‌وه، ده‌یگوت: «هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌هێله‌ره‌وه له‌ جیهاندا تا نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆم ده‌گه‌یینه‌ (زه‌ویی که‌نعان)، ئیتر ئه‌وساکه ئاماده‌ ده‌بم بۆ مردن».

- نابیی ده‌بی هه‌ر برۆیت!

موسا هه‌ر ده‌پارایه‌وه له‌ خودا: «ئه‌گه‌ر ناته‌وی وه‌ک سه‌رکرده و پیشه‌وایه‌ک بچمه‌ ناو (زه‌ویی که‌نعان) ده‌وه، به‌هێله‌ بام وه‌ک یه‌کێکی هه‌ره‌ بچوک بچمه‌ ناویه‌وه!».

- نابیی ده‌بی هه‌ر بمریت!

- که‌واته هه‌ر هیچ نه‌بێ، بام به‌مردوویی بچمه‌ ناویه‌وه! به‌هێله‌ بام ئیسکه‌کانم له‌ (زه‌ویی به‌لئین) دا سه‌ره‌تیان تێ بکه‌وی!

- نابیی تۆ بچیه‌ته‌ ناو (زه‌ویی به‌لئین) ده‌وه نه‌به‌زیندوویی، نه‌به‌مردوویی. تۆ هه‌له‌ت زۆر کردووه!

- ئایا ده‌رباره‌ی خودا هیچ گوناهیکم کردووه؟ که‌ی کردوومه‌؟

- نه‌ تۆ ده‌رباره‌ی خودا هیچت نه‌کردووه، به‌لام ده‌رباره‌ی مرۆقی برات هه‌له‌ت کردووه. تۆ له‌وه‌دا دوودل بوویت له‌وه‌ی که مرۆقاییه‌تی له‌ به‌نه‌رتدا حه‌ز له‌ رووناکی ده‌کات. ئه‌مه راسته مرۆف ترسنۆکه، درنده‌یه، چاو هه‌له‌هێنه‌ره، به‌ئالۆش و خروشه، درۆزنه، ناپاکه، پیاوکوژه. به‌لام ئه‌ی خۆت چیت؟ تۆیش مرۆف نیت؟ جا ئه‌گه‌ر له‌ ئامۆژگاری و په‌نده‌کانی من تێ بگه‌یشتیتایه، بۆچ له‌وه‌ ده‌که‌وتیه‌ دوودلییه‌وه، که نه‌ته‌وه‌که‌یشت روژتیک له‌ روژان تیی ده‌گه‌ن؟

- به‌لام ئه‌وانه دره‌نگ له‌ شت تێ ده‌گه‌ن!

- کاتیان زۆر به‌ده‌سته‌وه هه‌یه‌ فیریان بێن. پیاو پتیبسته به‌ئارام بێ. چونکه‌ من خودای به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌م، له‌گه‌ڵیاندا به‌ئارامم!

جا هه‌روه‌ک سه‌رگوروشته‌که ده‌یگه‌ی پته‌وه: که موسا ئه‌م قسانه‌ی له‌ خودا بیست، سه‌ری بۆ چاره‌نووسی خۆی دانه‌واند، گیانی دا به‌ده‌سته‌وه... ئه‌وساکه زانی، که (زه‌ویی به‌لئین) هه‌ر (زه‌ویی که‌نعان) نییه. هه‌ر زه‌وییه‌ک (دادپه‌روه‌ری) و (به‌زه‌یی پێداهاتنه‌وه) و (خۆشه‌ویستی) ی تیدا فهرمانه‌وا بێ ئه‌وه (زه‌ویی به‌لئین له‌سه‌ر دراو) ه.

«خودا به‌شیرینییه‌که‌وه موسای له‌سه‌ر زه‌ویدا حه‌سانده‌وه... گیانی له‌ لێویه‌وه هینایه‌ ده‌ره‌وه... موسا مرد... به‌لام که‌ مرد لای خودا خۆشه‌ویست بوو».

رابعهی عدوی

ئەو ئافرهتەیی له گوناھی خۆی پهشیمان بووهوه و، گرفتاری دلداریی خودا
بوو و وشهیی دلداریبیستی خسته ناو زمانی دهرویشانهوه

نوسه‌ری: کامل محهمه‌د کامل

وه‌رگێرانی له‌ سالی: ۱۹۸۷

ئهم نووسراوه

(رابعهی عدوی) له‌ سالی ۱۰۵ی کۆچیدا، له‌ شاری (بصره)دا، له‌ خێزانیکی هه‌ژاری
ئێرانیی^(۱) سه‌ر به‌ماله‌ ده‌وله‌مه‌ندیکی عه‌ره‌ب له‌دایکبووه. تا گه‌وره‌ بووه و گه‌یشتوته
هه‌ره‌تی هه‌رزه‌کاری ژبانیتکی پر له‌ هه‌ژاریی و مه‌ینه‌تی و سه‌وکی و بیکه‌سی به‌خۆی و
خێزانه‌که‌یه‌وه‌ دیوه‌ باوکی زوو مردووه‌ پاش ئه‌و دایکیشی مردووه‌ ماله‌ ده‌وله‌مه‌نده‌که‌،
له‌ تاو گرانی و ده‌ستکورتی و هه‌رسێ خۆشکه‌که‌ی له‌ ماله‌که‌ی ده‌رپه‌راندوون پاشان که‌ له‌
بازاردا فرۆشراون، (رابعه) به‌ر ده‌وله‌مه‌نیکی چاوبرسیی که‌وتوووه‌ که‌ کپیوتتی به‌شه‌ش
دره‌م هه‌ر ئه‌وه‌یش بووه‌ به‌هۆی ئه‌وه‌ی که‌ له‌ خۆشکه‌کانی خۆی جیای کردۆته‌وه‌... کابرا
کردبووی به‌کاره‌که‌ر به‌خۆی و خێزانه‌که‌یه‌وه‌ ده‌یانچه‌وسانده‌وه‌، به‌چاویکی سه‌وکیشه‌وه‌
سه‌یریان ده‌کرد!

(رابعه) له‌و چهند ساله‌ی ته‌مه‌نیدا، ئه‌مه‌نده‌ خه‌موخه‌فه‌ت چوو بووه‌ دلێه‌وه‌ دلێ له‌
مرو‌فایه‌تی ره‌ش بوو بوو هه‌یج که‌سه‌یکی بۆ نه‌ما‌بووه‌ وه‌ په‌نای بۆ ببات (خودا) نه‌بی! ... نه‌
که‌سه‌ی ما‌بوو په‌شتیوانی بکات و، نه‌ خزم و دۆست و یاریشی هه‌بوو دلێان پێ خۆش
بکات! به‌رۆژ کاره‌که‌ری ده‌کرد و، به‌شه‌ویش له‌ناو ژووهره‌که‌ی خۆیدا، ته‌نیایی کرد بوو
به‌ (یار)ی خۆی و په‌رستنی خودایشی کرد بوو به‌ (کار)ی خۆی! پارانه‌وه‌کانی له‌ خودا
ئه‌مه‌نده‌ به‌سه‌ز بوو، خودای گه‌وره‌ دلێ پیتی سه‌وتا، دلێ خاوه‌ن ماله‌که‌ی بۆ نه‌رم کرد و
(رابعه) ی به‌شیرینییه‌که‌وه‌ (ئازاد) کرد!

په‌که‌کو له‌م خۆشبییه‌! ئه‌مه‌ ئاواتی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی (رابعه) بوو!

(رابعه) له‌سه‌ریکی تره‌وه، ئه‌وه‌نده‌ی شو‌خ و شه‌نگ بوو، ئه‌وه‌نده‌یش زه‌هره‌ک و
خۆتنده‌وار و، خوداناس و، هونه‌رمه‌ند بوو له‌ هۆنراوه‌ دانان و، گۆرانی گوتن و ساز و ئاواز
لێدان و سه‌ما و هه‌له‌په‌رکیدا له‌ دلته‌پیدا، ده‌ست په‌نگینییه‌کی ته‌واوی هه‌بوو به‌لام کاتی
که‌ به‌رله‌لا بوو^(۱) نه‌یزانی نازدییه‌که‌ی خۆی باش به‌کاربه‌یتنی گۆرانی و ساز و ئاوازی کرد
به‌پیشه‌ بۆ خۆی، که‌به‌وه‌ خۆی خسته‌ ته‌نگ و چه‌له‌مه‌وه‌! هه‌م له‌به‌ر جوانییه‌ ناوازه‌که‌ی و،
هه‌م له‌به‌ر هونه‌ر و ده‌ست په‌نگینییه‌که‌ی ده‌وله‌مه‌ندانی جه‌نگ و، ده‌سه‌لاتدارانی به‌په‌نگی
ئهو سه‌رده‌مه‌ی (بصره) ئاویتته‌ی بوون و تپتی ئالانان پێیان خلیسکاند له‌ کۆره‌کانی
به‌زموره‌زم و ئاهه‌نگ و زه‌ماوه‌ند دا، که‌ له‌ناو پیاواندا بوون، به‌مه‌ی و نه‌ی و خوارده‌وه‌
وه، گه‌لیک شه‌وگاری رۆژ کرده‌وه، که‌ به‌وه، ئابرووی خۆی تکاندا!

به‌لام (رابعه) چونکه‌ له‌ نه‌ژاد دا چاک و پاک و خوداناس هه‌له‌که‌وتبوو، له‌ پاش
ماوه‌یه‌ک چه‌واشه‌کاریی ئه‌و ژیانه‌ ناپوخته‌یه‌ی بۆ ده‌رکه‌وت.

زۆری پێ نه‌چوو، دلێ لێی هه‌ل ئه‌نگوت هۆشی هاته‌وه‌ به‌رخۆی و گه‌رپیشه‌وه‌ سه‌ر
سه‌روشته‌ خاوتنه‌که‌ی خۆی له‌ هه‌موو گۆبه‌ند و به‌زمیک و له‌ هه‌موو باه‌تییکی دلداریی
ناره‌وا‌ی جیهانی وازی هێنا له‌ په‌نایه‌کدا به‌ژبانیتکی ده‌رویشانه‌ی ساکارانه، به‌لام خودا
ناسانه‌وه‌ سه‌ری خۆی کز کرد و گوزه‌رانی کرد هه‌تا مرد هه‌ر خه‌ریکی خودا په‌رستی و
زانست و هۆنراوه‌ و ده‌رویشایه‌تی (تصوف) بوو دوا‌یی بووه‌ سه‌رچاوه‌یه‌ک بۆ په‌رسیاری
(خودا ناسان) و، سه‌رکرده‌یه‌کی سامدار و پایه‌دار و گرنگیش بۆ ده‌رویشان.

(رابعه) به‌م په‌نگه‌ ژیا، تا له‌پاش ته‌مه‌نیکی هه‌شتا سالێ به‌رز و په‌رۆز له‌ سالی
۱۸۵ی کۆچیدا، کۆچی دوا‌یی کرد و، له‌ باره‌گای خودا دا به‌کامی خۆی گه‌یشت ئه‌وه‌ی
له‌ژبانی ئه‌م ئافه‌ره‌ته‌ نازه‌نینه‌ گه‌وره‌یه‌دا جیگای په‌ند وه‌رگرتنه [بۆ خۆشکه‌ به‌رپه‌زه
کو‌رده‌کامان]، ئه‌وه‌تا که‌ له‌ باریکی هه‌ره‌ نزمه‌وه، (رابعه) توانی خۆی بگه‌یینه‌ته‌ باریکی
هه‌ره‌ بلێد ئه‌مه‌یشی به‌سایه‌ی هه‌یچه‌وه‌ ده‌ست نه‌که‌وت، به‌سایه‌ی (خودا ناسیی)یه‌که‌وه‌
نه‌بی به‌لێ، (رابعه) به‌هۆی (خودا ناسیی)یه‌که‌یه‌وه‌ بوو، که‌ هه‌موو گیان و سامان و
ژبانی خۆی بۆ ته‌رخان کردبوو، توانی له‌ هه‌موو موسولمانیتکی سه‌رده‌می خۆی، خۆی پتر
بلێد بکاته‌وه، له‌ (کۆری خۆشه‌ویستی خودا)دا. هه‌روه‌ها له‌ هه‌موو که‌ سیکیش پتر خۆی
نزیک بخاته‌وه‌ له‌ خودا. (رابعه) تاما شه‌وی نه‌کرد! ده‌ستی نا به‌رووی گه‌لیک

(۱) راستتر: که‌ ئازاد بوو

دلخووانی گه وره و دهوله مه‌ند و دهسه‌لات دارانه‌وه ئه‌ویش هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌ی هه‌رچی (خۆشه‌ویستی) یه‌کی هه‌یه، هه‌ر بۆ خودای گه‌وره‌ی ته‌رخان بکات و، ماوه‌یش به‌خۆی نه‌دا که تاویک خودای له‌بیر بچیتته‌وه!

(رابعه) چونکه‌ی ریگای راستی گرت، توانی، له‌ناو ئه‌و کۆمه‌له‌یه‌ی تیبیه‌ی رزبوه‌دا و له‌ژێر سببه‌ری ئه‌و فه‌رمانه‌وه‌یاییه‌ی زۆر داره، که‌مه‌ته‌رخه‌مه، بێ فه‌رده‌دا، خۆی بپارێزی و سه‌ریش به‌رز بکاته‌وه.

(رابعه) تاما نمونه‌یه‌کی پایه‌ی بلندی و، کرده‌وه‌ی جوان و، خودانا‌سییه‌کی بێ هاوتا بوو ئه‌وه هه‌ر ئه‌و بوو، که (خۆشه‌ویستی خودا)ی هۆنیه‌وه به‌هۆنراوه و، کردی به‌گۆزانی و هاویشتییه‌ی ناو پارانه‌وه‌کانی ده‌رویشه‌کانه‌وه هه‌ر ئه‌ویش بوو که بێ باکانه ئه‌م قسه‌یه‌ی کرد که تا ئه‌و ساکه‌ کهس له‌ناو ئیسلامه‌تیدا قسه‌ی وای نه‌کرد بوو واتا نه‌ زانیبووی بیکات و نه‌ وێرانبووشی بیکات ئه‌ویش ئه‌مه بوو که: (نه‌له‌ترسی ناگری دۆزه‌خه‌که‌ی، خودا ده‌په‌رستێ و، نه‌ له‌به‌ر پاداشتی به‌هه‌شته‌که‌یشی ده‌په‌رستێ ته‌نیا له‌به‌ر خۆشه‌ویستییه‌که‌ی ده‌په‌رستێ) (رابعه) ده‌یویست زوو بمێ، تا زووتر به‌دیداری خودا شادمان ببێ، به‌کورتی: خودای له‌به‌ر خودا خۆی خۆش ده‌ویست، نه‌ک له‌به‌ر خۆی.

منیش (ئهم نووسراوه) بۆ ئه‌و (خوشکه‌ خۆینده‌واره‌ کوردان)ه‌ پیشکه‌ش ده‌که‌م، که له‌ ته‌نگانه‌دان و، نه‌ رۆژگار یاریانه‌ و، نه‌ که‌سوکار. نه‌ کۆمه‌له‌یه‌ی ته‌ته‌نگیانه‌وه‌یه و نه‌ کاربه‌ده‌ستان. بۆ ئه‌مه‌ی (رابعه) بکه‌ن به‌نمونه‌یه‌ک بۆ خۆیان و چا و له‌ کرده‌وه‌ی بلنده‌کانی پاش راچه‌ن‌ب‌ن و راپه‌رینه‌که‌ی بکه‌ن واتا (خودا ناسیی) بکه‌ن به‌چه‌کێک بۆ خۆیان و، خۆبانی بێ بپارێزن له‌ ده‌ست گورگ و چه‌قه‌لی کۆمه‌له‌یه‌ی تیبی به‌لێ وایه (خودا ناسیی) ته‌نیا ریگایه‌که، نه‌ک هه‌ر مرۆف له‌ سووکی و، ریسوایی و، کزی و، بێ ده‌سه‌لاتی و، هه‌ژاری و، نابووتی، رزگار ده‌کات، بگره‌ هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌که‌یش له‌ ده‌ست (دیلی) و په‌نگی (هه‌ژاری) و (نه‌خۆشی) و (نه‌خۆینده‌واری) رزگار ده‌کات که‌واته بۆ ئه‌مه‌ی (پیشکه‌وین): ئه‌م (ریگای خودا ناسین)ه‌ بۆ چ نه‌گرین؟!

شاکر فه‌تاح

سلیمانی: ۴-۱-۱۹۶۶

«خاوه‌نی پرۆژه‌ی خۆینده‌واری کورد»

له‌ پاش نیوه‌ شه‌وتیک...

به‌شی زۆری شه‌و رۆیشته‌بوو خاوه‌ن مائیش شتییکی وای به‌سه‌ره‌اتبوو که تا ئه‌و ده‌مه‌ خه‌و نه‌چوو بووه‌ چاویه‌وه‌ کابرا هه‌ر له‌ناو پێخه‌فه‌که‌یدا ئه‌م دیو و ئه‌و دیوی ده‌کرد و په‌رس بوو له‌ ده‌ست خه‌و لێ نه‌که‌وتن هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ تینده‌کۆشا که خه‌وی لێ بکه‌ویتته‌وه‌ به‌لام خه‌ولی خه‌وزه‌ بوونه‌که‌ی به‌چاوه‌کانی راهاتبوو ئه‌ویش به‌وه‌ ئه‌وه‌نده‌ ته‌نگه‌تاو بوو له‌ ناچاریدا له‌ جیگا‌که‌ی ها‌ته‌ ده‌ره‌وه... له‌و کاته‌دا که به‌ناو خا‌نووه‌که‌ی خۆیدا هات و چۆی ده‌کرد، له‌ تاو گلاراویی خه‌و لێ نه‌که‌وتن، بۆ ئه‌مه‌ی تۆزیک هه‌وای بالی خۆی بدات و دلێ بکریته‌وه، له‌ پشت یه‌کێک له‌ ده‌رگا‌کانه‌وه‌ گوتی له‌ چه‌په‌یه‌ک بوو دلێ لێی کرمی بوو وه‌ستا... ئه‌و ژووره‌یش که له‌به‌ر ده‌رگا‌که‌یدا وه‌ستا، ئه‌و ژووره‌ بوو که بۆ که‌نیزه‌که‌ که‌ی خۆی ته‌رخان کرد بوو، بۆ (رابعه).

سه‌ری لێی سوپما زۆر شتی خراب به‌دلیدا ده‌هات چونکه‌ ئه‌م که‌نیزه‌ که ئا‌فره‌تییکی سه‌رکز بوو، هه‌موو ده‌م چه‌زی له‌ بێ ده‌نگ و سه‌نگی و ته‌نیا‌یی ده‌کرد.

به‌لام له‌و جوانانه‌یش بوو که به‌شۆخ و شه‌نگی و هه‌ره‌تی هه‌رزه‌کاری خۆیه‌وه‌ دلێ پیاوی کیش ده‌کرد، تیری دل‌داری له‌ دلێ پیاوان ده‌دا، هۆشی له‌ دل‌داران ده‌سه‌ند، خۆشی ئه‌وه‌نده‌ له‌لا خۆشه‌ویست ده‌کردن، که خۆی بکه‌ییتیه‌ پایه‌ی هه‌ره‌ بلند لای پیاوه‌ گه‌وره‌کان! کابرا له‌ دلێ خۆیدا ده‌یگوت: تۆلێی (رابعه) دۆستیکی بۆ خۆی دۆزبیتته‌وه‌ و به‌فیل هینابیتیه‌ ناو ماله‌که‌وه‌ و، ده‌ستی کردبێ به‌قسه‌بازی و دل‌داری له‌ گه‌لیدا!؟.

خاوه‌ن ماله‌که‌ به‌هێواشی له‌ ده‌رگای ژووره‌که‌ نزیک بووه‌وه‌ و، له‌ کونی ده‌رگا‌که‌وه‌ سه‌یرتکی ناو ژووره‌که‌ی کرد. که ته‌ماشای کرد ئه‌وا (رابعه) نوشتاوه‌ته‌وه‌ نوێژ ده‌کات و ده‌پارێته‌وه‌ له‌ خودا... پاشان گوتی خۆی نووساند به‌ده‌رگا‌که‌وه‌، بزانی چی ده‌لێ گوتی له‌ (رابعه) بوو به‌ده‌نگتکی پر له‌ ناگری ده‌روونه‌وه‌ ده‌پارایه‌وه‌ له‌ خودا ده‌یگوت: «خودای گه‌وره‌! تۆ خۆت ده‌زانیت که به‌دل ده‌مه‌وی بته‌په‌رستم و له‌سه‌ر ئه‌و ریگایه‌ برۆم که تۆ داتناوه‌... که چاوم برپه‌وه‌ ته‌ ده‌رگا‌نه‌که‌ی تۆ و ده‌مه‌وی رووناکی چاوه‌کانم بۆ ده‌روازه‌که‌ی تۆ به‌خت بکه‌م... ئه‌گه‌ر جل‌ه‌وی خۆم به‌ده‌ست خۆمه‌وه‌ بووایه، هیچ تاویک له‌ کاره‌که‌ری کردن بۆ تۆ ده‌ست به‌ردار نه‌ده‌بووم. که‌چی تۆیش و منت خستۆته‌ ژێر چنگی ئه‌و نوکه‌ره‌ دل‌ه‌قه‌ زۆرداره‌ی خۆته‌وه‌!». .

پیاوه‌که‌یش له‌م پارانه‌وه‌یه‌ واقی وپما... چونکه‌ (رابعه) له‌ قسه‌کانی دوایی مه‌به‌ستی

ئەو بوو! كەنیزەكە كەيش سكالای خۆی دەبرده بەر گەورەبەکی لەو بەهێزتر و، بەدەسەلات تر بەسەر خۆیدا!... ئەگەر بەهاتایە ئەو پیاووە لە کاتیکی تردا گوتی لەو قسانە بووایە، لەوانە بوو توورە بێت و بچتی بەگژ (رابەحە) دا. بەلام لەو کاتی بەرەبەیانەدا، کە بێ دەنگیی هەموو لایەکی داگیر کردبوو، و پاکییەکی گیانی بەجیهان بەخشیبوو، خاوەن مالهە کە هەستی بێ کرد: تەزوویەک بەلەشیدا دیت شتووی قسەکانی کەنیزەکە کە کاری لە پەڕەیی دلی کرد بوو شتووی گفتوگۆی کەنیزەکە کە لەگەڵ خودا دا، هەر چەند بەئەسپایی بوو هەرچەند بەچرپە بوو، بەلام ئاشکرا و دیار قسەکانی دەکرد لە کانی دلپەووە دەهاتنە دەرەووە پڕبوون لە دلئسوژی و راستی و دروستی سامتیکیان دەخستە دلی خاوەن مالهە کەووە لە قسەکانی کەنیزەکە کەووە کە بەرامبەر خودا دەیکرد، هێت و دەسەلاتی خودای بێردەگەوتەووە، کە گەورەیی هەموو گەورەبەکی. لە پڕ دلی داخووریا ئەوئەندەیی بێ نەچوو دل و دەروونی کەوتنە سەر ئەووە کە کاریکی دروست و باشی وا بکات کە دلی خودای بێ خۆش بکات، بەلکو ئەمە خودایە، یەزدانی پاک لە گوناھی خۆش بێت و، لەو خودا لەبیرچوونەووەبەیی ئەو چا و بپۆشی!

گەورەبەکی خۆی ئەوی بەشەش درهەم کڕیبوو

دلی (رابەحە) لە خۆشیاندا لیتی دەدا... کەواتە خودا نزاکی گێرا کردبوو... خۆشەوێستییه کەیشی بەرامبەر خۆی پەسەند کردبوو بۆیە کە نازادییه کەیشی بێ بەخشیبوووە، کە هەموو تەمەنی خۆی هەر لە پەرسنتی خودا دا بەخت بکات! تاهەمیشە هەر لەسەر ڕێگای خودایی بروات بەرپۆه خودا هەر بەمەندەیش بەخشندەیی وازی نەهینا کاریکی وایشی کرد کە خاوەنەکە کە هەموو هەست و نەستیکی بەدەست ئەووە وە بوو، کە دەیتوانی هەرچییەکی بوئی لیتی بکات، ئیمپۆ و دوا ڕۆژی ئەو بەئارەزووی خۆی هەلبسوورپیتنی ئەو خاوەنە وای لیتی هاتبوو پیتی دەگوت: «ئەگەر دەمیتیتەووە خۆم و خیزانەکەم و دەس و پیتوئەندەکانم لەبەر دەستتدا دەبین و فەرمانت بۆ دەکەین». دیارە ئەمەیش بەخششیکی پیاوانە و مەردانە بوو بەلام نایا (رابەحە) پیتی دلخۆش دەبوو!؟

(رابەحە) تا چەند تاوێک بیری پڕش و بلاو دەبوووە، بەهەموو لایەکدا... ژبانی خۆی دەهاتەووە بەرچاو کە بریتی بوو لە ژبانی ئاfrهتییکی بچووک و سووک!. (رابەحە) لە شاری «بصره» دا لە دایک بوو بوو، لەخیزانیکی هەژار کەسەر بەخانەدانی «عتیک» بوو. ئەو خانەدانەیش تیرەبەکی بوون لە «بنی قیس». باوک و دایکەکە (رابەحە) لە هەژاری و

ژبانیکی سەخت و ناخۆش دا گوزەرانیان دەکرد تەنانەت ئەوئەندە دەست کورت بوون کە (رابەحە) لە دایک بوو، پارچە پەلاستیکیان نەبوو پیتی بپیتچنەووە!. بەم ڕەنگە (رابەحە) چاوی لە هەژاری و پەرتیشانییدا کردەووە بەلام چارەنووس بەوئەیش وازی لیتی نەهینا وێستی دەردیکی تریشی بۆ بخاتە سەر ئەو دەردەیی، ئەو دەردەیش سووکی و بێ دەسەلاتی بوو... (رابەحە) کە باوکی مرد هیشتا مندال بوو زۆریشی بێ نەچوو، گرانی داها (بصره) یشی گرتهووە.

هەر بەروبوومیکی تیدا بوو لەناوی برد تەنانەت دەوڵەمەندەکانیش بەگران خواردەمەنیان دەست دەکەوت و، کەوتبوونە تەنگانەووە... ئنجا دەبێ هەژارەکان چیبیان بەسەرھاتی؟! خانەدانەکان ناچار بوون، بەندەکان و نۆکەرەکانیان بەرەللا بکەن، بۆ ئەمەیی باری خۆیان سووک بکەن. (رابەحە) و هەرسێ خۆشکە کەیشی لەو خانووە چوونە دەرەووە سەریان پیتوونا ڕۆیشتن نەیاندەزانی ڕوو بۆ کۆی بکەن!. تا ڕۆژگار دەردیکی تریشی تووش کرد.

(رابەحە) ی لە خۆشکەکانی جیا کردەووە و خستیه چنگ پیاویکی چاوبرسی یەووە کە بەشەش درهەم کڕیی!. ئەو کەسە (رابەحە) یشی کڕیی، هەر ئەم خاوەن مالهە بوو، کە ئیمپۆ گەردنی نازاد کرد و، بەلینتی بێ دا بەخۆی و خیزانی و کەسوکاریهەووە لەبەر دەستیدا بێ!.

بۆچ شت لەمە سەبیرتر هەبوو!؟...

ئەو ژبانەیی لەو مالهە دا رایبوارد بوو، هینایهەووە پیتش چاوی خۆی کە چەند دەیانچەوساندهووە و، چەندیش بەچاوی سووکەووە سەریان دەکرد تا وای لیتی هاتبوو، خۆیشی لەبەر چا و کەوتبوو ژبان بەلایهەووە بێ نرخ بوو بوو.

رقی لە مەرۆقاییهتی دەبوووە وە حەزی لە چارەیان نەدەکرد نەیشی دەوێست توخنیان بکەوێ!... مەرۆقیش سروشتی وایە کە سووکی و ریسوایی دیی بەخۆبەووە، دلی تەنگ دەبێ کە هەستی بەکزیی و بێ دەسەلاتی خۆیشی کرد بەرامبەر ئەو زۆردارییهی لیتی دەکری، وەرپس دەبێ و، دەکەوێتە تەنگانەووە، جیهانی لیتی دیتەووە بەک کە زۆر دلیشی لە کەسانی تر کرمی بوو، و بەھیوای پیاووتی و چاکەیان نەما خۆی بەبیتگانە دەزانی لەناویاندا و، خۆی لیبیان دوور دەخاتەووە... کە مەرۆف گەیشتە ئەم ئەندازەیی، ئیتیر بەدوای هیزتیکی تردا دەگەرێ پەنای بۆ بیات... بۆ هیزتیکی وا دەگەرێ کە لە هیزی مەرۆف گەورەتر بێ دەسەلاتیشی بەسەر مەرۆفدا، لەخۆیان بەسەر خۆیاندا، زۆرتر بێ!. نا بەم ڕەنگە مەرۆقی

کز و بی دهسه لات، داماو و وه رس بوو له گیانی خوئی، زۆری پی ناچی، دهروونی خوئی بلند دهکاته وه.

له جیهانی پوول په رستیه وه ده گوتیتته وه بو جیهانیتکی گیانی، که له ویدا دلئی دادمه رکتیه وه، نارام به گیانی دهگات و، تم و خه میشی لی ده پوهیتته وه!...

دهنگیگی ئاسمانی به لینی پاداش دانهودی ده داتی!...

(رابعه) کاره ساتی رۆژتیک له رۆژه پر بنده یه تیبیه که ی خوئی هاته وه پیش چاو، که له مائی ئه و خاوه ن ماله دا دیبوی: (رابعه) رۆژتیک ده چیتته ده ره وه، کاریتکی خوئی جیبه جی بکات که چی چاوی به پیاویک ده که وی، چاوی تی برپوه، هر سه بری دهکات... (رابعه) یش وهک به رخیک له به رده م گورگیتکی درنده دا چون ده ترسی و، لیبی زاره ترهک ده بی، ئه ویش به و جوژه له کابراکه ده ترسی و ده سلته میتته وه... له چاوه کانی پیاوه که دا ههست به ئاره زوو و نیازتکی خراب و درنده دهکات. (رابعه) دواپی ناچار ده بی خوئی په نا ده دات، له جیگایه کدا، خوئی تیدا بشاریتته وه.

ئنجاکه دلنیا ده بی له وهی، له دهست ئه و کابرایه رزگاری بووه، دهست دهکات به کولی گریان و، له په و روو خوئی ده دات به زه ویدا... به دلیتکی شکاو و ره نجه رۆ وه، به ده روونیتکی بریندار و نازداراوه وه، که ههست به سووکی و کزی و ته نیایی خوئی دهکات، روو دهکاته خودا و، ئه و هیزه گه وره یه بانگ دهکات که ده سه لاتی به سه ر هه موو مرۆقینکدا هه یه، هاواری بو ده بات و لیبی ده پاریتته وه، ده لئ: «خودای گه وره!». من ئاواره و بیچاره م بی باوک و دایک ماومه ته وه به بیته ندی به ندیی به ستراومه ته وه.

به لام خه می گه وره م هر ئه وه یه که بزانه م: تو گله بیت لیم هه یه، یان دلت به من خویش دئ؟!».

ئه و که سه ی ئه م چیرۆکه له بابته (رابعه) وه ده گیتیتته وه ده لئ: «که (رابعه) ئه وه ی گوت بوو، دهنگیک هاتبه به رگوتی، دلئی دابوه وه و پی گوتبوو: «دلت ته نگ نه بی! چونکه له رۆژی چه ندوچوون کردندا، ئه وانهی له ئاسماندا له خودا وه نزیکن، ئه وه نده پایهی تو له لای خودا به رز ده بینن، چاوت پی هه لده هیتن و، ئاواتیش ده خوازن بگه نه پایهی تو!...».

سا ئایا ئه مه راست بی که (رابعه) ئه م دهنگه ی له ئاسمانه وه گوئی لی بووه، یاخود دهروونی وروژاوه و خوئی وا هاتوته پیش چاو، که ئه م گفتوگۆیه ی له گه ل خودا دا کردوه،

ئه وه ی راستیه که ی ده رکه وتوه، ئه وه یه که ئه و پارانه وه یه ی و، ئه و وه رامه ی وه ی گرتوته وه، نارامی به دلئی داوه و، هیوایشی پی به خشیوه بو دوا رۆژتیک پر له خوئی و کامه رانی پاش ئه وه چۆته وه مائی خاوه نه که ی له رۆژدا کاروفه رمانی ناو ماله که ی بو کردوه و ملکه چی بو نوواندوه هه ر دلره قی و زۆردارییه کیشی لی دیبی به دلیتکی پر له نارامه وه وه ی گرتوه و دهنگی نه کردوه، به و هیوایه وه که زوو به زوو له دهستی رزگاری ده بی... به لام که شه و داهاتوه، (رابعه) چوه ته ژوره که ی خو به وه، خه وی له خوئی برپوه و، هه موو کاتیک خۆی به په رستنی یه زدانی پاکه وه، به خت کردوه نوژی کردوه و، ناوی خودای هیناوه و، سوپاسی خودای به جی هیناوه و، لیبی پاره وه ته وه که زوو به زوو له دهست ئه و سه رگه ردانیه رزگاری بکات... (رابعه) هه روا ی کردوه، تا ئه وشه وه که گه وره که ی به که یه و به یه که ی زانیوه و، که رۆژیش بوته وه گه ردی ئازاد کردوه و سه ره به ستی داوه تی که یان له ماله که یدا بمینیتته وه و، بیته خانی خوئی و، هه موو خیزان و دهس و پیته نده که ی، یاخود به ئاره زوو ی خوئی هه ر کوئی یه ک ده چی بچی!...

تو بلتی (رابعه) مابو بیتته وه له و ماله دا!؟.

ئه گه ر له ویدا بمایه وه هه رچی یه کی ده بینن له ناو ماله که دا، ئه وه ی بی ده خسته وه که کاره که ر و به نده ی مرۆقیک بووه له ناو مرۆقه کاند.

چه وسانه وه و چه رمه سه ری و سه رگه ردانیه ی خوئی بی ده که وته وه، که له ناو ئه و ماله دا به سه ریدا هاتبوون خو ئه ویش ئاواتی بو ئه وه ده خواست که رۆژتیک بیت و، رزگاری بیت له دهست ئه و به ندیخانه یه، تا خوئی ته رخان بکات بو په رستنی خودا... تا خوئی بکیشیتته وه له جیهان و له هه موو که سیک، بو ئه مه ی هه ر له گه ل خودا دا بمینیتته وه... که واته ناچاره ده بی له و ماله دا نه مینیتته وه!...

به لام دهروونی مرۆف زور گزه!؟

به م ره نگه (رابعه) ئه و ماله ی به جی هیشته و ملی نا به رپگاوه... نامانجیتکی دانه نابوو بو ی بچی، مه گه ر هه ر ئه وه که رووی خودای خوئی بیینی به لام پیوستی ژبان له کولی نه ده بوه وه، تا بمایه له ژباندا ده بوو، خه می خواردن و پۆشین و سه روت بخوات که واته چون بریی!...

ئه وه شتیک سروهتی بوو، که ده بوو کاریک و ا بدۆزیتته وه بو خوئی که له گه ل دل و ئاره زوو ی خویدا بگوتی... (رابعه) خوئی له بنجینه دا کچیتکی دلناسک بوو سروهتیک

بوئانهی هه‌بوو دلی به‌بابه‌تی گیانیدا ده‌چوو بۆ ئه‌وه‌بیش هه‌لکه‌وتبوو که کاروفهرمانی جوان و ناسک بکات... له‌بهر ئه‌وه دلی چوو به‌لای پیشه‌یه‌کی وا دا که هونه‌رمه‌ندی تیدا بنوێنێ و ئارام به‌دل و گیانی بکات... ئه‌وه‌بیشی بۆ ده‌لوا... چونکه (رابعه) له‌بنچینه‌دا له‌ فارسه‌کان بووه فارسه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌یش وا راهاتیبون تا گه‌وره‌ ده‌بوون فیری دووزله‌ لیدان و هونه‌ره‌کانی به‌زموره‌زم ده‌بوون و، به‌ته‌واوه‌تیش تییاندا شاره‌زا ده‌بوون!... به‌لام پیوستی ژیان (رابعه) ی له‌ ئامانجه‌که‌ی یه‌که‌می دوور خسته‌وه‌ نه‌خوازه‌لا که ئازادبوونه‌که‌یشی هه‌ر خۆی له‌ خۆیدا، به‌شۆرشیکێ گه‌وره‌ داده‌نرا له‌ ژیانیدا ئازادی و سه‌ره‌ستیش جووره‌ ژیانیک بوو بۆ ئه‌و که هیشتا شاره‌زای نه‌بوو بوو، که هیشا تا‌قی نه‌کردبووه‌ وه... هه‌روه‌ها جوانیه‌ ده‌لکیشکه‌ره‌که‌یشی له‌وانه‌بوو که پێگایه‌کی فراوان و ته‌ختی بۆ بکاته‌وه‌ له‌ جیهانی هونه‌ره‌کاندا کاتێ که که‌وتیشه‌ ناو ئه‌م پێگایه‌وه‌، سه‌ری لێ تیکچوو و پێگایه‌که‌ی یه‌که‌می خۆی ونکرد له‌بهر تیشک و پڕشنگی ئه‌و ژیانه‌ تازه‌یه‌شیدا چاوی ده‌ستی کرد به‌پیشکه‌ و پیشکه‌کردن و، ئامانجه‌ راسته‌قینه‌که‌ی خۆی له‌بهرچاودا نه‌ما!... ئه‌م جووره‌ سه‌رلێشبوانه، ئه‌م جووره‌ هه‌لته‌نگووته، له‌ راستیدا بۆ ئه‌و به‌شتیکێ زۆر دانانری چونکه ئه‌م جووره‌ کارساته‌ له‌ ژیانێ زۆر له‌ پیاوانی ده‌رویشایه‌تی و خاوه‌ن گیانی خه‌باتکاردا ده‌بینری! بۆ وینه‌ ئیمه ئه‌م نمونه‌یه‌ له‌ ژیانێ خاتوو «تیریزا» دا ده‌بینن، که ئافره‌تیکێ ئایینی به‌رز و پیرۆز بوو له‌ سه‌ده‌ی شانزه‌هه‌مدا ده‌ژیا... چونکه ئه‌و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ له‌ کلباساکی یه‌که‌م په‌نا‌ی ژیانێ خۆی، ده‌ریاز بوو کاروباری جیهانی و خۆش رابواردنی ژیان راپێچیان کرده‌وه‌ بۆ لای خۆیان و، له‌ خودا په‌رستی دووریان خسته‌وه‌ تا له‌ سالی ۱۵۵۵ دا خودا یارمه‌تیدا و، بۆ جاری دوومه‌ هاته‌وه‌ سه‌ر پێگای خودایی ئه‌مه‌ش سه‌بارت به‌وه‌یه‌ که ده‌روون هه‌ر له‌ بنچینه‌وه‌ به‌دوای خۆش رابواردن و ئالۆش دامرکانده‌وه‌دا ده‌گه‌ری جا که مرۆف له‌ کرده‌وه‌ی خۆی په‌شیمان بووه‌وه‌ و، گه‌رپه‌وه‌ بۆ سه‌ر پێگای خودایی، ئه‌و ئاره‌زوو و ئالۆشانه‌ له‌ ژیره‌وه‌ ده‌که‌ونه‌ بزوتنه‌وه‌ و هانه‌ هانه‌ی ده‌ده‌ن بۆ گه‌رپه‌وه‌ بۆ سه‌ر خۆش رابواردن و ئالۆش دامرکانده‌وه‌که‌ی جارانی... ئه‌و ئاره‌زوو و ئالۆشانه‌ که وه‌س ده‌بن له‌ ده‌ست به‌ره‌ستکردنی پێگای دامرکانده‌وه‌یان، بێ ده‌نگ و سه‌نگ نامینه‌وه‌... هه‌موو ده‌م ئازاوه‌ ده‌نینه‌وه‌... هه‌موو ده‌م دل و ده‌روونی مرۆقه‌که‌ ده‌وورووژین بۆ سه‌ر خۆش رابواردن و دامرکانده‌وه‌ی خۆیان... له‌بهر ئه‌وه‌ زۆری بێ ناچی، مرۆقه‌ په‌شیمان بووه‌که‌ دووباره‌ ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ سه‌ر به‌زموره‌زمی خۆی، له‌ جاران زۆرتری ده‌کات.

تاوای لێ دی وه‌رس ده‌بی و، دلی لێ تیکه‌ل دی... ئه‌ویش له‌وه‌ دا هه‌ر له‌ زگ ده‌کات، که چه‌وری و شیرینی زۆری تیکرا فری ده‌داته‌وه‌ ده‌ری! ئنجا که گه‌یشته‌ ئه‌و راده‌یه‌، ئالۆش و خرۆشه‌که‌ی، خوتوکه‌ و ئاره‌زووه‌که‌ی داده‌مرکینه‌وه‌ و، مات و بێ ده‌نگ ده‌بن و، له‌ گه‌ر ده‌که‌ون.

ئه‌وسا که گیانی مرۆقه‌که‌ وریا ده‌بیته‌وه‌ و، راده‌په‌ری له‌ خه‌و. ئه‌و گیانه‌ ئاره‌زووی بلند بوونه‌وه‌ ده‌کات بیروباوهره‌ به‌رزیه‌ی خوازه‌کانی ده‌ست ده‌که‌ن به‌بزوتنه‌وه‌ و چستوچالاکی مرۆقه‌ که رقی هه‌لده‌ستێ له‌ له‌شه‌که‌ی خۆی که تووشی ئه‌و ریسواییانه‌ی کردووه‌.

بۆ ئه‌مه‌ی تۆله‌ی خۆی بکاته‌وه‌، به‌ته‌ووژمه‌وه‌ تیده‌ کوژی و خه‌بات ده‌کات له‌ پیناو راستی و دروستی و ماف په‌رستیدا... ئینجا له‌مه‌وه‌یه‌ که ده‌رویشایه‌تی په‌یدا ده‌بی!...

دلی پاکه... به‌لام رینگا ون ده‌کات!

بهم ره‌نگه‌ (رابعه‌ی عدوی) له‌و سه‌رده‌مه‌دا که ده‌ستی کردبوو به‌نه‌ی لیدان و گۆرانی گوتن، ناچاربوو که تیکه‌ل به‌پیاوان بیت!... بێگومان هه‌ست و تاسه‌ و ته‌زووه‌ به‌هیز و هه‌ره‌ته‌کانی، که تووشی به‌زموره‌زمه‌کانی کومه‌لایه‌تیه‌که‌ ده‌بوون و، ریز و خۆشه‌ویستی چه‌واشه‌کاریان تیدا ده‌دی، له‌ پێگای خۆیان لایان ده‌دا (رابعه) به‌هۆی ئه‌و جووره‌ ژیانیه‌وه‌ که تیدا ده‌ژیا، گه‌لیک جار گرفتاری دل‌داری ده‌بوو... په‌یدا‌بوونی ئه‌و دل‌داریانه‌یش شتیکی ئاسایی بوو چونکه‌ کچیکێ هه‌رزه‌کاری جوان و شۆخه‌سنگی وه‌ک (رابعه) که بکه‌ویته‌ ناو کوپه‌کانی به‌زموره‌زم و خواردن و خواردنه‌وه‌ و رابواردنه‌وه‌ له‌ناو پیاواندا، بێگومان خۆشه‌ویستی و دل‌داری لێ ده‌ه‌شیتته‌وه‌!... له‌بهر ئه‌وه‌ (رابعه) شه‌وگاری به‌وه‌ پۆژ ده‌کرده‌وه‌، که به‌به‌زموره‌زم و خواردن و خواردنه‌وه‌وه‌، به‌نه‌ی و مه‌ی و گۆرانییه‌وه‌، هه‌تا به‌یانی له‌ناو پیاواندا راپه‌یارد!...

به‌لام (رابعه) له‌ بنچینه‌دا، گیان بلند بوو تۆ بلتی به‌و ژیانه‌ سه‌ره‌وت به‌گیانی که‌وتی؟!...

بێگومان (رابعه) جار به‌جاریک هۆشی ده‌هاته‌وه‌ به‌رخۆی بیزیشی ده‌کرده‌وه‌ له‌و ژیانیه‌ی خۆی که پرپوو له‌ ئالۆش و خرۆش و ئاره‌زووه‌کانی له‌ش... به‌لام هه‌ر چه‌ندی ده‌کرد توانایی ئه‌وه‌ی نه‌بوو که له‌ گیتاوی ئه‌و ژیانه‌ خۆی ده‌ریاز بکات بۆ ئه‌مه‌ی نه‌خنی!... به‌واتایه‌کی تر، سه‌ری لێ شیوا بوو، پێگای لێ ون بوو بوو، نه‌یده‌زانی چی بکات!...

دلئی بۆ ئەو دەروست کرابوو که بە دلدارییەو خەریک ببی بەلام لەبەر نەشارەزای، ریتگای لی ون بوو لەو خۆشەوویستییەش لایدا. که ئاواتی بۆ دەخواست، کهوتە ناو خۆشەوویستییەکی ترەو که ئالۆش و خرۆش و ئارەزووەکانی لەش بۆ ژۆیان کردبوو لەگەڵ ئەویشدا ئەمەندە چەواشەکردن و چاو و پاوی تێدابوو (رابەه) ی کیش دەکرد و لە خستەیشی دەبرد!...

داخەکم هەر چەند پیکمان کرد سەرچاوەیەکی وامان دەست نەکەوت که بەدوور و درێژی و ئاشکراییی ئەو هەمان بۆ دەریخات که چی بەدەر وونی (رابەه) دا هاتوو، لەو سەر دەمە ی ژیانیدا، لە بابەت چەند و چوون کردنی گیانی و ئارەزووەکانی لە شیبەو یاخود لەو کاتەدا که بیروباوەرەکانی گیانی و چەواشە کردنەکانی جیهانی لە ناو میتشکیدا بەرەنگاری یەکتەر دەبوون (رابەه) چ جۆرە هەستییکی کردوو، و دوایی ئەو جەنگانە و ئەو هەستانەیش بە چ ئەنجامیک گەشتوون؟!.

بانگ کردنی خودا بۆ پیر ئۆگوستین!

رەنگە لە تۆلە ی ئەم کەموکوری بەدا کە لێرە دا هەیه، لە ژبانی پیر (ئۆگوستین) دا ئەو زانیاری یانەمان دەست بکەوێ... ئەم پیرە لەسە دە ی چوارەمی زاینیدا لەدایک بوو ئەمیش چەشنی (رابەه) تووشی ئەو تەنگ و چەلەمە یە هاتبوو... ئەویش سەبارەت بەو دیە که دەروونی پر لە ئاوات و بزێو، لەو زۆرتر نازانی که یان بەم لادا پروات، یاخود بەولادا بەلام پە ی بەریتگای ناوونجی نابات!... جا پیر «ئۆگوستین»^(۱) لە نووسراوه بە ناویانگە کە ی خۆیدا، که ناوی «پێ لی نان» ه، ئەو دەگێریتەو: که لە تافی هەرزە کارییدا چیی کردوو، و چیی بەسەردا هاتوو، که چۆن سەرکیشیی کردوو، تا خودا و رەخسان رۆژتیک لە رۆژان نووسراوی «هور تنسوس» دەدۆزیتەو، که لە لایەن پیاویکی تێگە یشتووی هەرە بە ناویانگە وە که «شیشیرۆن» ه دانرابوو (ئۆگوستین) که ئەو نووسراوه

(۱) ئوگستینس augustins ۳۵۴-۴۳۰ قەشە یەکی هیپۆنی بوو، لە گەنجیدا دوا ی هەواو هەو دەسی خۆی کەوتبوو، هەتا پە یرووی ریتبازی (مانی) یشی دەکرد، دوایی بە تەقە لالی (مۆنیکا) ی دایکی و (قدیس ئەمبەرۆسیوس) که گەورەترین قەشە ی کلیسای رۆژاوا بوو، هینایانەو سەر راستە ریتگای خوا پەرستی جا بوو و تاربیژ و لاهوتی و فەیلەسوف و نووسەر... کەوتە بەر بەرەکانی بیدعەکانی دۆناتی و پیلای هەولی هاوسەنگی و ریتخستنی نیوان باوەرۆ ئەقتلی دەدا، نووسینەکانی زۆرن، گزنگەکانیان: (دان پیا نەکان، شاری خوا، لە نیعمە تدا).

دەخوینیتەو، ئیتر لە خۆشەوویستی خۆی واز دەهێنێ و هۆگری خۆشەوویستی ژیری و تێگە یشتووی دەبیت زۆری پێ ناچێ ژیریە کەیشی دەیداته دەست نووسراوانی تیرە ئایینیەکان، که دەست دەکات بەخویندەو ی یەک بە یەکیان بۆ ئەمە ی راستی بدۆزیتەو، زۆری پێ ناچێ ریتی لی ون دەبێ و پیتی هەل دەخلیسکی تە ناو ئایینی گومان بردنەو... ئیتر لەوتیو دەست دەکات بەگومان بردن بەهەموو بیروباوەرێک، بەهەموو دەستوورێک، بەهەموو نرخ و ئەندازە یەک، که لە پێش هەموو یاندا گومان دەباتە سەر «راستی خودا»!... ئەمەیش هەل ئەنگوتنیک بوو که لە ژبانی پیر «ئۆگوستین» دا پرووی دەدا بەلام زۆری پێ نەچوو، چاوی بە پیر «ئەمبرواز» کەوت، که ئەوساکە پیاویکی گەورە ی ئایینی بوو لە شاری «میلانو» دا.

پیر «ئەمبرواز» توانی کار لە دلئی پیر «ئۆگوستین» بکات و، وایشی لی بکات که «نووسراوی پیرۆز» بخوینیتەو و باش لیتی بکوڵیتەو.

زۆری پێ نەچوو پیر «ئۆگوستین» هۆگری خویندەو ی نامەکانی پیر «بۆلس» بوو و اتاکانی ئەو نامانە بەرە بەرە کاریان لە دل و دەروونی کرد... رۆژتیکیان لەو کاتەدا، که لەگەڵ یەکتیک لە هاو ریتکانی خۆیدا لە باخچە یە کدا دانیشتبوو، دەروونی پر بوو لە هەست و ئارەزوویەکی پر لە ئاژاوه و، بەرەنگاری بکردن لەگەڵ یەکتەر، ئەمەندەیش دلئی تەنگ بوو، فرمیتسک خور خور بەچاوەکانیدا دەهاتە خوارەو.

لە پر لە خۆیەو راست بوو وە دەستی کرد بەقسەکردن، گوتی: «ئەم ئیمرو و سبەینییە تاکە ی بکەم؟!... بۆ چ هەر لە ئیستاو ئەم کارە رانە پە رینم، تا ئیتر لەم ژبانە ی ئیستا یەم لا بدەم و بکەومە ژینییکی پر ئاسایشترەو؟!». هەر لەو کاتەدا کورپیک لە تەنیشتیەو بوو، گۆزانییەکی دەگوت... لەو وشانە ی که هەموو جارێک دووبارە ی دەکردنەو ئەم وشانە بوون: «وهری بگره و بخوینەرەو»... (ئۆگوستین) وای ها تە پێش چاو که ئەم دەنگە لە خوداوە دی... دەستی برد «نووسراوی پیرۆز» ی هەلگرت و کردیەو بخوینیتەو دەم دەست چاوی کەوتە سەر قسە ی پیر (بۆلس)، که فەرموویەتی: «ئیستا که ئەو کاتە یە که لە خەو خەبەر بیینەو... شەوگار بەسەر چوو و، رۆژیش نزیک بۆتەو... بام واز لە کاری ناو تاریکی بهینین و، چەکی رووناک ی پێشین» ئیتر لەو ساکەو دەروونی «ئۆگوستین» ئارامی پێ گەیشتەو لەگەڵ ئەویشدا «ئۆگوستین» هەموو دەم هەستی بەو دەکرد که خودا ناسینە کە ی خۆی درەنگ بۆی پیکهاتبوو هەموو دەم دەیگوت: «تا درەنگی پێ نەچوو، خودای گەورە، بۆم نەکرا بتناسم»!

خودا خوشه‌ویستی، هیوایه‌تی، حیی نارامیه‌تی!

(رابعه) یش که په‌شیمان بووه وه له کرده‌وه‌کانی خۆی و، له‌سه‌ر دهستی خودا دا گه‌رایه‌وه، هه‌ر به‌م جو‌ره‌ی به‌سه‌ره‌ات له‌لای رۆژئاوای شاری (بصره) وه کۆلیتیکی کرد به‌خانوو بۆ خۆی و، خۆبشی دوورخسته‌وه له‌قره‌قهر و دهنگه‌ دهنگی ژیان که‌لویه‌لی ناو ئەم ماله‌یشی هه‌ر بریتی بوو له‌گۆزه‌ ناویک و رایه‌خیتی که‌رگن که‌ بۆ نوێژکردنیش و نوستنیش به‌کاری ده‌هینا سنووقیتیکی له‌ نه‌ی دروست کراویشی تیدا دانا‌بوو به‌لام جلویه‌رگی تیدا دانه‌نا‌بوو چونکه‌ هه‌ر ئەوه‌نده‌ جلویه‌رگی بۆ خۆی هیشته‌بووه وه که‌ له‌شی خۆی پێ‌ بشاریته‌وه له‌ناو ئەو سنووقه‌دا که‌ له‌ نه‌یی فارسی^(١) دروست کرابوو هیچی دانه‌ نابوو، به‌رگی مردنی خۆی نه‌بێ!... مه‌به‌ستیشی له‌وه‌ ئەوه‌ بوو که‌ هه‌موو دهم مردنی خۆی بێر بکه‌ویتته‌وه!

به‌م ره‌نگه‌ (رابعه‌ی عدوی) گه‌رایه‌وه بۆ سه‌ر یتگی خودایی، گه‌رایه‌وه لای خودا... وازی له‌ گه‌نده‌کاری مرۆفانه‌ هینا... به‌جو‌رتیکی وایش گه‌رایه‌وه لای خودا، هه‌روه‌ک زمانی له‌ تینوتیدا شکایی بۆ ناو، به‌وجۆره‌ په‌لاماری خوشه‌ویستی خودای ددا و ده‌یخسته‌ ناو دلێ خۆیه‌وه... خۆی له‌ پیناو ئەو خوشه‌ویستییه‌ پیرۆزه‌دا به‌خت ده‌کرد... (رابعه) بوو بووه‌ نمونه‌یه‌کی سه‌ر له‌ خودا په‌رستی و خوشه‌ویستییه‌ که‌یدا... چونکه‌ ئەو له‌سه‌رده‌میکی وادا ده‌ژیا که‌ خودا په‌رست هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ خودای ده‌په‌رست تا به‌هه‌شتی ده‌ست بکه‌وێ، یاخود له‌ ناگری دۆزه‌خ خۆی بپاریژی... که‌چی (رابعه) که‌ ده‌پارایه‌وه له‌ خوشه‌ویسته‌که‌ی خۆی، واتا له‌ خودا، به‌م جو‌ره‌ گفتوگۆی له‌گه‌لدا ده‌کرد:

خودای گه‌وره‌! ئەگه‌ر من له‌ترسی ناگری دۆزه‌خ بته‌په‌رستم، هه‌ر به‌و ناگره‌ بمسووتینه‌! ئەگه‌ر بۆ هاتنه‌ ناو به‌هه‌شتیش بته‌په‌رستم، منی لێ بیه‌ش به‌یله‌ره‌وه‌!... به‌لام ئەگه‌ر هه‌ر له‌به‌ر خوشه‌ویستی خۆت ده‌ته‌په‌رستم خودای گه‌وره‌ بیه‌شم مه‌که‌ له‌و جوانییه‌ت که‌ هه‌ر هه‌تبه‌وه‌!..

له‌بابه‌ت دل‌داری خۆبشییه‌وه له‌گه‌ل خودا دا، جار به‌جاریک هۆنراوه‌ی ده‌هۆنی یه‌وه... ده‌یگوت:

«ئێستا که‌ خوشه‌ویستییه‌که‌ی تۆ بووه‌ته‌ ئاواتی دلم و کامه‌رانی ده‌روونم... چاوه‌کافی پێ ده‌گه‌شینه‌وه، دل‌بشی پێ ده‌بووژیتته‌وه.

تۆ هه‌ر ئەوه‌نده‌ کرده‌وه‌کانی منت لاپه‌سه‌ند بیت، ئەی ئاواتی دلم و بینایی چاوم، من کامه‌رانی رووم تیده‌کات!...».

(رابعه) که‌ تافی هه‌رزه‌کاری خۆی بێرده‌که‌وته‌وه، تافی رێ لێ ون بوونه‌که‌ی، خۆی نوقمی په‌شیمانی ده‌کردوو، ده‌ستی ده‌کرده‌وه به‌پارانه‌وه له‌ «خوشه‌ویسته‌ هه‌ره‌ بلنده‌که‌ی»، ده‌یگوت:

«ئەي خوشه‌ویستی دل! له‌ تۆبه‌ و لاوه‌ که‌سی ترم نییه‌ په‌نای بۆ بیه‌م... وا ئیم‌رۆکه‌ من گونا‌هباریکم و هاتومه‌ته‌ به‌ر ده‌مت، به‌زه‌بیت پیمدا بیتته‌وه...»

ئەي هیوا و سه‌روه‌ت و کامه‌رانیم!... تۆ له‌وه‌ دل‌نیابه‌، که‌ دلم له‌ تۆ به‌ولاوه‌ که‌سی تری خۆش نه‌ویستوه‌!..».

رابعه‌ خۆی بازار ده‌دات تا خۆی له‌ خودا نزیک بخاته‌وه‌!

ئەوه‌نده‌ی پیاو له‌ ره‌وشت و ژبانی ئەم ئافه‌ته‌ دل‌داره‌ سه‌ری سوڤ ده‌میتن، له‌ هی که‌سی تر ئەوه‌نده‌ سه‌ری سوڤ نامیتن له‌ راستیدا (رابعه) دل‌داریکی خودا په‌رست بوو خودا وای بۆ دانا‌بوو که‌ ناوه‌که‌ی به‌تیشکیکی گیانی بنوسرتته‌وه له‌ میتزوی دل‌داری و ده‌رویشایه‌تی و وێژده‌ا!...

چونکه‌ ئەو هه‌ر دوو جو‌زه‌ خوشه‌ویستییه‌که‌ی تاقی کردبووه‌ وه: خوشه‌ویستی ئالۆشایی و خوشه‌ویستی گیانی... له‌ ناوه‌ند ئەو دوو دل‌داری یه‌دا ده‌هات و ده‌چوو... به‌لام له‌ دوا‌یدا، خوشه‌ویستی گیانی هه‌ل‌بژارد... ئیتر شه‌یدا‌ی خوشه‌ویستی خودا بوو خۆی له‌ پیناو ئەو خوشه‌ویستییه‌یدا له‌ناو ده‌برد. به‌لام تا ئەنده‌زه‌یه‌کی وه‌ها که‌ خۆبشی له‌ بێر ده‌چوو وه‌ خواست و ئاره‌زووی خۆبشی ده‌خسته‌ لاوه‌ و لای لێ نه‌ده‌کرده‌وه...

وایان ده‌گێرایه‌وه که‌ پیاویک پێی گوتبوو:

«من گونا‌ه و سه‌رکیشییه‌کی یه‌جگار زۆرم کردوو ئەگه‌ر بگه‌رپیمه‌وه له‌ کرده‌وه‌کانی خۆم، خودا لیم خۆش ده‌بێ؟!..».

(رابعه) یش واه‌رامی دا بووه‌ وه‌ گوتبووی:

«ئە... به‌لام... ئەگه‌ر ئەولیت خۆش ببوایه‌، تۆ په‌شیمان ده‌بوویتته‌وه له‌ کرده‌وه‌ و کاری خۆت!..».

تا به‌م ره‌نگه‌ (رابعه) مان وا دیتته‌ پێش چاوه‌که‌له‌وی خۆی له‌ ده‌ستی خۆیدا نامیتن...»

(١) نه‌ی: قامیش.

خۆی دەداته دەست خودا، چی لی دەکات، لیتی بکات.

لهو پیناوهدا هه‌رچی یه‌ک بێت به‌سه‌ریدا، له‌ژیانیدا، پیتی خۆش دێ.

چونکه‌ باوه‌ری هه‌یه‌ به‌خودا و، لیتیش دلتیایه‌، که‌ له‌ چاکه‌ به‌ولاوه‌، هه‌یچی تری لی ناوه‌ شیتته‌وه‌... (رابعه‌) وه‌ک که‌سانی تر ده‌ستی نه‌کردوه‌ به‌راستی په‌رستی نواندن له‌ بابته‌ کاروباری دادپه‌روه‌رانه‌ی خوداوه‌، یان له‌ بابته‌ سه‌ره‌سته‌ی خواست و ئاره‌زووی مرۆقه‌وه‌... ته‌نانه‌ت په‌شیمان بوونه‌وه‌ که‌یشی له‌ کرده‌وه‌ خراپه‌کانی خۆی، له‌سایه‌ی خودا وه‌ ده‌زانی، هه‌ر خودا، نه‌ک له‌سایه‌ی خۆیه‌وه‌! (رابعه‌) به‌جۆریکی وایش هۆگری په‌شیمان بوونه‌وه‌ و خوداس په‌رستی بوو بوو، په‌له‌ په‌لی بوو، ده‌یویست زوو خۆی له‌ گونا‌ه‌ بشواته‌وه‌، زوو تۆله‌ی خۆیشی بکاته‌وه‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و کاتانه‌ی که‌ به‌گونا‌ه‌باریه‌وه‌ راییوارد بوون و، دل راکرتنی خودای له‌ ده‌ست چوو بوو له‌به‌ر ئه‌وه‌ خووی دایه‌ نازاردانی له‌شی خۆی، تا هه‌ر په‌یوه‌ندییه‌ک هه‌بوو بێ له‌ ناوه‌ند له‌شی مرۆقدا بپچرێ به‌دل چاوه‌روانی مردنی ده‌کرد مردنی به‌پرزگاربوونیکی تاکانه‌ داده‌نا له‌ده‌ست ئه‌و باری نه‌نگی و گه‌نگیه‌ی که‌ تیتی که‌وتیوو! ئنجا ده‌ستی کرد به‌پارانه‌وه‌ له‌ خودا که‌ بیبه‌خشی... خه‌موخه‌فه‌ت دلی داگیرکرد بوو خه‌فه‌تی بۆ ئه‌وه‌ ده‌خوارد، که‌ ئه‌و گونا‌ه‌نه‌ی کردبوو... هه‌روه‌ها خه‌فه‌تی بۆ ئه‌وه‌یش ده‌خوارد که‌ گونا‌ه‌ه‌کانی ئه‌وه‌نده‌ زۆر بوون، ئه‌وه‌نده‌ گه‌وره‌ بوون هه‌یچ پارانه‌وه‌یه‌ک چاره‌ی نه‌ ده‌کردن هه‌یچ پارانه‌وه‌یه‌کی وایشی پێ نه‌ده‌کرا که‌ بشێ پێشکه‌شی باره‌گای خودایی بکری له‌وه‌دا هه‌موو جارێ ده‌یگوت: «پارانه‌وه‌که‌ی ئیمه‌، خۆی پتویستی به‌پارانه‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ په‌سه‌ند بکری!» (رابعه‌) شه‌ه‌گاری به‌نوێژکردن و خوداپه‌رستن و له‌ خودا پارانه‌وه‌ ده‌برده‌ سه‌ر به‌رۆژیش، له‌ رووی سوپاسه‌وه‌ بۆ خودا، به‌رۆژوو ده‌بوو خوداپه‌رسته‌یه‌که‌ی (رابعه‌) له‌گه‌ل هه‌ست و تاسه‌ به‌هه‌یز و به‌رزه‌کانیدا و، په‌رۆشیه‌که‌یدا، بۆ گه‌یشتن به‌خۆشه‌ویسته‌ هه‌ره‌ بلنده‌که‌ی، که‌ خودا بوو، تیکه‌ل ده‌بوو!...

که‌ شه‌و داده‌هات و ده‌بوو به‌هه‌وارگی دۆست و دلداران، (رابعه‌) یش به‌ته‌نیا ده‌مایه‌وه‌ له‌گه‌ل خودادا ده‌ستی ده‌کرد به‌نوێژکردن ده‌پاراپه‌وه‌ له‌ خودا، ده‌یگوت: «خودای گه‌وره‌! شه‌و داها‌توه‌ و ئه‌ستیره‌کان له‌ ئاسماندا ده‌چریسکینه‌وه‌ هه‌موو که‌س ده‌ستی کردوه‌ به‌نوسین.

خونکاره‌کانیش ده‌رگا‌کانی خۆیان داخستوه‌ هه‌موو دۆسته‌یکیش چۆته‌ لای دلدارای خۆی... منیش وا له‌به‌رده‌م تۆ دام!...»

(رابعه‌) تا به‌ره‌به‌یان هه‌ر نوێژی ده‌کرد و ده‌پاراپه‌وه‌ له‌ خودا... پاشان دوایی به‌پارانه‌وه‌کانی خۆی به‌م جۆره‌ ده‌هه‌ینا:

«خودای گه‌وره‌! وا شه‌و به‌سه‌رچوو... رۆژیش هه‌له‌هات... خۆزگه‌ بمزانیا‌یه‌، ئه‌م شه‌و راییاردانه‌ی منت پێ خۆش بووه‌ یان نا?...»

تا ئه‌گه‌ر پیت خۆش بووی، پیتی کامه‌ران بيم ئه‌گه‌ر پیتیش خۆش نه‌بووی، دلی خۆم بده‌مه‌وه‌!... به‌گه‌وره‌یی خۆت سویند ده‌خۆم: تا بمژینیی و یارمه‌تیم بده‌یت، کرده‌وه‌ و په‌وشتم هه‌روا ده‌بی... دیسانه‌وه‌ به‌گه‌وره‌یی خۆت سویند ده‌خۆم ئه‌گه‌ر له‌ ده‌رگا‌نه‌ که‌یشته‌ ده‌رم بکه‌یت، به‌جی ناهێلم له‌ خۆشه‌ویستییشم به‌رامبه‌ر تۆ هه‌یج که‌م نا بێته‌وه‌!...»

رابعه‌ نه‌خۆش ده‌که‌وی... به‌ئهم ده‌رمانی ده‌ردی له‌بێنیی خودا به‌ولاوه‌ هه‌یچی تر نه‌یه‌!

چاوت لیتی بێ، دلداریه‌یه‌کی چهند به‌هه‌یز و هه‌ره‌ت و شه‌نگ و شۆخی هه‌یه‌!

(رابعه‌) وا به‌لین ده‌دات به‌خودا، که‌ ئه‌گه‌ر خودا ئه‌ویشی خۆش نه‌وی و به‌ره‌په‌رچی دلداریه‌یه‌که‌یشی بداته‌وه‌، ئه‌و ده‌ست به‌رداری خۆشه‌ویستی خۆی نابێ به‌رامبه‌ر به‌خودا، خودای هه‌ر خۆش ده‌وی!

(رابعه‌) هه‌ر له‌ دلداریتکی، تیر له‌ جه‌رگ دراوی ده‌کرد، شیت و شه‌یدا بوو بوو بۆ خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆی... ئه‌و باکی ئه‌وه‌ی نه‌بوو که‌ دلداره‌که‌ی خۆشه‌ویستی له‌گه‌لدا بنوینێ یان نه‌نوینێ ئه‌و هه‌ر ده‌ره‌سته‌ی خۆشه‌ویستی خۆی بوو هه‌ر له‌سه‌ر خۆشه‌ویستی خۆی ده‌رۆشیت! هه‌یج مه‌به‌سته‌یتکی به‌دلداره‌که‌ی نه‌بوو هه‌ر له‌به‌ر خۆی خۆشی ده‌ویست کاتێ که‌ له‌ بابته‌ راستی خوداناسیه‌یه‌که‌یه‌وه‌ پرسی لی کرا، وه‌رامیتکی بلندی دایه‌وه‌. گوی بگه‌ر چی گوتوه‌:

من خودام بۆیه‌کا نه‌په‌رستوه‌، که‌ له‌ ئاگره‌که‌ی ترسابم هه‌روه‌ها له‌به‌ر ده‌سته‌که‌وتنی به‌هه‌شته‌که‌یشی نه‌م په‌رستوه‌ چونکه‌ ئه‌گه‌ر وا بکه‌م، له‌ کری گرتیه‌کی خراب ده‌که‌م من خودام هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ په‌رستوه‌ که‌ خۆیم خۆش ده‌وی و، که‌ حه‌زیش به‌چاوپێکه‌وتنی ده‌که‌م!...»

جا ئه‌م جۆره‌ خودا په‌رستی و ده‌رویشایه‌تی یه‌، ئه‌و ساکه‌، به‌باویکی تازه‌ داده‌نرا له‌ ئسلامه‌تیدا که‌س هه‌شتا ئه‌وه‌ی پیشان نه‌دابوو (رابعه‌) نه‌بی! دوورنیه‌ چاکترین قسه‌که‌ ده‌رباره‌ی ئه‌م ریتگا‌ تازه‌یه‌ی (رابعه‌) کرایب له‌ده‌رویشایه‌تیدا، ئه‌وه‌بی «شیخ مصطفی عبدالرزاق»ی خودا لی خۆشبوو کردویتی:

«لەو کاتەدا دەرویشایەتی (تصوف)، تا سەر دەمی (رابەحە) یش بە ساوا و ساکار دادەنرا قسە کردن دەربارەى خۆشەویستی دەرویشایەتی بە ئاسانی و دلنایاییەوه نە دەکرا رەنگە (رابەحەى عدوی)، یە کەم کە سێک بوو بێ، کە لە باخچەى دەرویشایەتیدا دەنگی بەرزکردبیتەوه و، ئاوازی دلداریی بەهۆنراوه و بەپەخشان بە دەمدا هاتبێ!..».

پاش ئەوه زانای گەوره، خەم و دلتنەنگی (رابەحە) کە لە هۆنراوه دلدارییەکانیدا پیشانیان دەدا، وەها لێک دەداتەوه:

«ئەم خەم و پەژارە بەهێزەیش کە لە ناو دەروونی خاتوو (رابەحە) دا گری سەندبوو، هەر ئەوهی پیشان دەدا کە لە کانگای دلیدا خۆشەویستیەکی قوول هەبوو چونکە خاتوو (رابەحە) یە کەم کە سێکە کە دەستووری خۆشەویستی و دلتنەنگی لە چوار چێوهی دەرویشایەتی ئیسلامەتیدا دامەزاندوو هەر خاتوو (رابەحە) یشە کە لە نووسراوه بەجێ ماوه کانیدا، گیانیتکی راستەقینەى پیشان داوه لە دەرپرینی خۆشەویستی و دلتنەنگی یە کەیدا لە پاش ئەویش، هەر وێژەیهکی دەرویشایەتی، چ لە هۆنراوه دا بووبێ، چ لە پەخشاندا، کە لەم دوو بابەتەوه: خۆشەویستی و دلتنەنگی، دووابێ، لە راستیدا لەسایەى هەست دەرپرینی خاتوو (رابەحە) وه پەیدا بووه چونکە هەر خاتوو (رابەحە) بوو کە بوو بووه پیشەوای دلداران و خەمباران لە ئیسلامەتیدا!..».

جارێکیان لێ بیان پرسى: رازی ئەو خەمی هەموو دەمی یەت چیه؟... رازی ئەو هەموو گریان و شینەت چیه کە هەرگیز ناپریتەوه؟!.

(رابەحە) یش وەرانی وا دانەوه: «داخە کەم ئەو دەردەى من هەمە، لە دەست پزیشک نایەت چارهى بکات ئەم دەردەى منە، هەر دەرمانیتکی هەیه ئەویش بینینی خودایە هیچ شتیکیش یارمەتیم نادات کە بەرگەى ئەم نەخۆشییە بگرم، ئەو هیوایە نەبێ، کە لە رۆژی دوایین دا، بەم ئاواتەى خۆم بگەم!..».

ئەم قسەیهى (رابەحە) یش زۆر لە قسەى «پیرئۆگۆستین» دەکات کە دەلێ: «من مەرگم بۆیه کە دەوێ کە نامرم و پرووی تۆ ببینم!..».

ئەمە چۆن خۆ لە ناو بردنیکە، چۆن خۆ بەخت کردنیکە؟!... ئەم خودا ناسە گا و رە، بە دل ئارەزووی مردنی دەکرد، هەر بۆ ئەمەى بە ئاواتی خۆی بگات و، پرووی خودا ببینێ... چونکە تا لە ژياندا بوو نەیتوانی ئەو پرووه ببینێ!.

جا ئەگەر دەمانەوێ لە واتای خۆشەویستی تێ بگەین، بە لای (رابەحەى عدوی) یەوه،

بام لە گەل خۆیدا ئەم هۆنراوه بە ناوبانگە بخوێنینهوه، کە خۆشەویستی خۆی تێدا پیشان دەدات بەرامبەر خودا:

«من لە دوو سەرەوه تۆم خۆش دەوێ: خۆشەویستیەکیان کە لێکی خۆمی تێدا یە... خۆشەویستیەکیان هەر بۆ خۆتە چونکە تۆ هەل دەگریت هەموو کەس خۆشی بویت بەهۆی خۆشەویستیە کەمەوه هەر بە ناو هیئانی تۆوه خەریکم، کەسى ترم بێرناکە ویتەوه بەهۆی خۆشەویستیە کەى تریشمەوه، بە هیوای ئەوهم پەردە لەسەر خۆت لابدهیت و بتوانم ببینم...».

ئەو دوو خۆشەویستیە، هیچ هونەرێکی میان تێدا نییه لەبەر ئەوه من شایستەى سوپاسیم هونەر هونەری تۆ یە و، هەر خۆشتی کە شایستەى سوپاسی من بیت!...».

(رابەحە) لێرەدا خۆشەویستی دەکات بە دوو رەنگەوه بە یە کە میان دەلێ خۆشەویستی کە لێک بەخش مەبە سێشی لەم جۆره خۆشەویستیە ئەوه یە، کە خودای بۆیه کە خۆش دەوێ: رێگای راستی پیشان داوه لە ژياندا هەر وه ئەوهی پێ بەخشبووه کە دلێ بە ناو بردنی خوداوه هەر خودا، خەریک کردوووه...

جۆره خۆشەویستیە کەى تریش ئەوه یە، کە خودای هەر لەبەر کەسایەتی خۆی خۆش دەوێ، هیچ مەبەستێکی تری پێی نییه...

(رابەحە) بەهۆی ئەم بیروباوه رانه یەوه، ژيانی گیانی لە ناو ئیسلامەتیدا بەرزکردۆتەوه بەلندتری کردۆتەوه لەو دەرویشایەتییهى کە بەندبوو بە (ترسی سزادان) و (هیوای پاداش وەرگرتن) وه کۆرێکی تازه ییشی بۆ خودا پەرستەکان ئاماده کردوووه کە دەرویشایەتی تێدا بنویتن کە بنچینه کەى لەسەر (خۆشەویستی خودا) دامەزراوه، بێ ئەمەى مرۆف چاوی لە پاداشیکەوه ببێ، مەگەر هەر ئەو پاداشەى کە خودای چاوی بێ بکەوێ و، خۆشی لە بینینی پرووی ئەو ببینێ... بێگومان ئەم خۆشەویستیە ییش پەسەندترین نمونەى خۆشەویستییه، بەرزترین و پیرۆزترین کردووهى خۆ بەخت کردنه...

(رابەحە) کە پروو دەکاتە خۆشەویستە بێ هاوتاکەى دەلێ:

«ئەى رۆشنایی یە کەى دلێ!... ئەى ئاواتە کەى دلێ! ئەى جیگای باوهرم! ئەى هاو دەم و پێخۆرە کەم!... ئەى ئارەزووی دلێ کەم! تۆی گیانی دلێ و تۆی هیوای دوا رۆژم! تۆی هاو دەمێم دەکەیت و، ئارەزووی بینینی پرووی تۆیشە پێخۆرە کەم!..».

درویش‌ه‌کان دواى تـه‌ى سه‌رکـردى خوښه‌ويستى خودايى ده‌کـه‌ون!

نامانجى هره گه‌وره‌ى (رابعه) يش له‌م دلدارى يه، ته‌وه بوو که چاوى به‌پرووى خودا بکه‌وئ و، سه‌رنج له جوانييه تاسه‌ره‌که‌ى بدات...^(۱) لام وايه هم‌مو که‌س له‌و باوه‌په‌دايه که (رابعه) يش له زوره‌ى درويشه‌کانى سه‌رده‌مى خوئ و، پيش سه‌رده‌مى خوئ و، پاش سه‌رده‌مى خوئ ده‌کرد، له‌ودا که درويشى به‌لاى ته‌وه وه، به‌واتايه‌کى هره ساکار داده‌نرا، که برىتى بوو: له خوډوور خستنه‌وه‌يه‌ک له بابه‌تى ژيانى جيهانى و، له وازه‌يتانیک له به‌زم و خوئى ژيان و، له تیکه‌ل نه‌بوون به‌جيهان په‌رستان، به‌و مبه‌سه‌ى که مرؤف هره به‌په‌رستنى خوداوه خه‌ربک بيئ، که بنچينه‌که‌ى خوښه‌ويستى خودايه و ناره‌زووى چاوپیکه‌وتيتى به‌لام (رابعه) له‌ودا جياواز بوو له درويشه‌کانى پيش خوئ، که له هم‌مويان سه‌ربه‌ست ترو نازاتر خوئ ده‌نواند له پيش هم‌مويشياندا ده‌ستى کرد به به‌کاره‌يتانى وشه‌ى «دلدارى» به‌ناشکرا به‌ره‌و پرووى خوداى پاکى بيئ هاوتا ته‌وه بوو له‌و شپوه ناسک و ناوازه‌به‌دا، چ به‌هونراوه، چ به‌په‌خشان، گف‌توگوئى له‌گه‌ل خودا دا ده‌کرد...

به‌م په‌نگه (رابعه) له ميژووى ژيانى گيانى ئيسلامه‌تيدا ده‌رگايه‌کى تازه‌ى کرده‌وه، که زورى بيئ نه‌چوو، درويشه‌کان و خودا ناسه‌کان، که له سه‌رده‌مى ته‌ودا ده‌ژيان، له‌وه‌وه فيرى به‌کاره‌يتانى وشه‌ى ناشکراى «دلدارى» بوون له گف‌توگوکردندا له‌گه‌ل خودادا، که چاويان له‌و ده‌کرد له نازايه‌تيدا، که هه‌روه‌ک دلدارى تير له‌جه‌رگ دراو، قسه‌کانيان به‌ره‌و پرووى خودا بکه‌ن!...

زورى بيئ نه‌چوو وشه‌ى «خوښه‌ويستى» و هه‌فاله‌کانى وشه‌ى «خوښه‌ويستى» و لى دروست کراوه‌کانى وشه‌ى «خوښه‌ويستى» له‌لايه‌ن درويشه‌کانى سه‌رده‌مى پاش مردنى سه‌رکړده‌ى «خوښه‌وستى خودا» وه به‌کار ده‌هيتران و بوون به‌باو له ناوياندا!...

ته‌و ريگايه‌يش که (رابعه) گرتبووى له درويشايه‌تبيه‌که‌يدا، سه‌خت بوو، دوور و دريژ بوو، پرپوو له گيروگرفت و تنگ و چه‌له‌مه مرؤف هره پييدا ده‌رؤيشت و نه‌ده‌گه‌بسته دوايى!. چونکه ته‌وى بيه‌وئ به‌خودا بگات و بيبينى، پيوسته له‌سه‌رى خوډوور بداته پاک‌کردنه‌وه‌ى گيانى خوئ و، قال کردنى هوشى خوئ و، له ناوبردنى تالوش و خرؤشى ناو له‌شيشى... پاش ته‌وه پشت بکاته جيهان و، له په‌يوه‌نديه‌کانى له‌شيش روو وه‌ربگيږئ

ننجا خوډوور بداته مه‌شق کردن به‌گيان و ده‌روون و هوش، تا له‌ده‌ست گيان له‌به‌رى و درنده‌يى خوئ رزگارى بيئ و، ته‌نبا گيانى پاكى بيئ گه‌ردى بوئ بمينيته‌وه به‌واتايه‌کى تر، ده‌بي ته‌وه‌سه‌ى گرفتارى جوانى کرده‌وه و، ره‌وشت و، گه‌وره‌يى و، هيتز و، ده‌سه‌لاتى خودا بيئ، خوئ به‌جوړيکى وا پاک بکاته‌وه و قال بکات و دابركينيته‌وه، ده‌بي خوئ بخاته شپوه‌يه‌کى گيانى راسته‌قينه‌ى واوه، که هره له خوداى گه‌وره، خوئ بکات!...

(رابعه‌ى عدوى) يش سه‌رى نا به‌م ريگا سه‌خته‌وه گوتى نه‌دايه تنگ و چه‌له‌مه و نه‌رک و نازار به‌زه‌يى به‌خوئدا نه‌هاته‌وه ته‌وه‌نده نوئږئى کرد، وشک هه‌له‌ات ته‌وه‌نده‌يش رؤژووى گرت، په‌نگى پيسته‌ى له‌شى ره‌ش هه‌لگه‌را... به‌لام ته‌وه‌نده‌ى له‌شى کزبوو بوو، ته‌وه‌نده گيانى گه‌شابووه وه، که به‌و هويشه‌وه، به‌رچاوى رؤشن بوو بووه وه و، دلپيشى پروناکى خودايى تيكه‌وت بوو.

زورى بيئ نه‌چوو (رابعه)، خوئ به‌ته‌واوه‌تى له‌ببر چووه‌وه و، خوئ تووانده‌وه له پيتناو خوښه‌ويسته هره به‌رز و پيرؤزه‌که‌يدا و اتا هم‌مو ژيانى خوئ هره بوئ ته‌و خوښه‌ويسته‌ى خوئ ته‌رخان کرد جا چونکه له ده‌ست ناره‌زووه‌کانى له‌شى رزگارى بوو بوو، نه‌هسته‌ى به‌نه‌رک و نازار ده‌کرد، نه‌هسته‌ى به‌ماندويتى ده‌کرد هره په‌يوه‌نديه‌کى هه‌بوو به‌جيهانى ده‌روه پچرا و نه‌ما هه‌ستيشى هره نه‌ده‌کرد به‌جيهانى ده‌روه جيهانى هم‌مو له‌ببر چووه وه و، هم‌مو هه‌ست و هوشپيکى خوئى ته‌رخان کرد بوئ خودا!...

(رابعه) له‌و ريگا برينه‌دا گه‌يشته ئيستگه‌يه‌کى وه‌ها که‌هيج ناگايه‌کى له جيهانى هه‌ست نه‌ما بوو هه‌روه‌ک له تاسمانپيکى گيانى پر له‌رووناکيدا مه‌له بکات، واى لى هاتبوو کاتيکى زانى له‌شه له‌ناوچووه‌که‌ى سه‌ر زه‌وى خوئ لى بوو بوو به‌بيگانه، نه‌ده‌يناسييه‌وه و نه‌خوئى ده‌کرد به‌خاوه‌نى!...

له‌شه‌که‌ى (رابعه) وه‌ک لاشه‌يه‌کى مردووى لى هاتبوو هه‌روه‌ک هى (رابعه) يش نه‌بووبئ و ابوو! ته‌نانه‌ت جارپيکيان ته‌مه‌نده نوقمى نوئږکردن بوو بوو، له کاتى سه‌ردانه‌واندنيدا بوئ سه‌ر زه‌وى، ته‌له نه‌يپک چو بووه چاويه‌وه، هه‌ستى به‌خوئى نه‌کردبوو، ده‌ردى به‌يپيته‌وه‌وه، تا له نوئږه‌که‌ى بوو بووه وه!...^(۱)

(۱) تاسه‌ره‌که‌ى: هه‌ميشه‌بييه‌که‌ى، به‌رده‌وامه‌که‌ى: (أبدى. سرمدى).

(۱) ته‌م قوناعه له ته‌سه‌وفدا پله‌ى هره به‌رزه که به (الفناء في الله) ناو ده‌بريت.

بهههشتیهکان بهسهزمان!

که گیانی (رابعه) پاک بووه وه، گهشی گیانهکهی پرشنگی دایه سهه بیرکردنه وه و سهه رنج لیدانهکانی له لیکۆلینه وهی ئایین و بریارده رکردنی تازه له بابته ئایینه وه، رتگیایه کی وای گرت، که کهس له وه پیش نه یگرتبوو.

ئه وه باره ی (رابعه) هه ندی له خاوه ن لیکۆلینه وهکانی خسته بووه سهه ئه وه ی که تاوانباری بکه ن به یی باکی له خودا، بههه لکوتانه سهه خودا!.

ئه مه یه پیش پیش بینیه کی وایه، که پیوستی به به ره ره رچ دانه وه نییه چونکه ئیسلامه تی ئاینیکی چا و پۆش کار و، سنگ فراوانه و، پر لیکۆلینه وه و ده ره پینی بیرو با وه ره... ههروه ها (رابعه) یه که شیت و شهیدی که سایه تی خودا بوو بوو، هه ره له به ره خۆی خۆشی ده ویست، نه که له به ره که لک و چاکه ی (رابعه) خۆی. له وانه یه نه بوو که بو ریتته گه وه ی خۆی و بیه وی تووره ی بکات!...

ئه وه ی له هه موو شتیکی زۆرت، کۆنه په رسته کانی لئ وروژاندبوو، لیکدانه وه ی به ندیکی قورئان بوو که ده فه رمووی: «إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمِ فِي شُغْلٍ فَكَاهُونَ»...^(۱) له وه سهه رده مه دا قورئان لیکده ره وه کان^(۲) ئه وه به نده یان و لیک ده دایه وه، که فه رمانی ئه وانه ی خودا به هه شتی پیداون ئه وه یه، که ئه و پادا شان کۆیکه نه وه که خودا له رۆژی دوایندا پتی به خشیون و اتای وشه ی (فاکهون) یه ئه وه یه که ئه و کچه په ره ی یانه ی خودا به خشیونی به به نده دلسوژه کانی خۆی له به هه شتدا، له لایه ن ئه و به هه شتی یانه وه «کون بکرتن»! ئه م لیکدانه وه ی قورئانه یه هه ستمان یه ده کات که ئه و که سانه ی لیکیان ده دایه وه، هه ره با به تی جیهانی کاری تیکردبوون و دیا ره ئه و قورئان لیکده ره وانه، ئه وه یان له بیر چوو بووه وه که به نده کانی قورئان هه ندی جار به شتی هه ست پیکراو، مه به سته کانی خودا ده ره ده برن به لام ئه م بیرو با وه ره ده ره پینه، ته نیا بو تیکه یانندی موسولمانه کانه، نه که بو شتی تر.

واریک کهوت، رۆژتیکیان (رابعه) گوپی له یه کیک بوو ئه م به ندی قورئانه ی ده خوینده وه (رابعه) یه ده م و ده ست ئه و لیکدانه وه به رجه سته یه ی ئه و قورئان

لیکده ره وانه ی بیرکه وته وه، که به لای ئه وه وه نابه جی بوون له پرگیانه په سه ند و بلنده که ی گری گرت و وروژا.

له ناکاو ئه و چیترکه ناسکه ی هه بیوو، نازاری یه گه یشت ئه ویش به ته وس و توانجیکی توندو تیزه وه گوپی: «بههه شتی یه کان، به سه زمانه مه گه ره خۆیان و ژنه کانیان هه ره خه ریکی کون بوون و کون کردن بن!».

مه به سی (رابعه) یه له م تیز یه کردنه ی ئه وه بوو، که هه له ی قورئان لیکده ره وه کان ئاشکرا بکات بو هه مووان که چۆن به تو بکلی وشه کانه وه نووساون و، ته ماشای کاکلیان ناکه ن ههروه ک به هه شتی یه کان هه یچیان ده ست نه که ویت خۆیانی پیوه خه ربیک بکه ن، ئه وه نه بی که لنگ بازی بکه ن!...

به لام کۆنه په رسته کان و کورت بینه کان ئه وه یان له سه ره (رابعه) تو مارکرد.

دیسانه وه به ندی قورئانه کیه یان و لیک دایه وه، که مه به سی خودا ئه وه یه به هه شتییه کان خۆیان به لینگ بازی یه وه له گه ل کچاندا خه ربیک ده که ن! تیز یه کردنه وه که ی (رابعه) یه پیشاندانی که م و کورپی قورئان ده گرتته وه له لایه ن رابعه وه نه که لیکدانه وه ی هه له که ی قورئان لیک ده ره وه کان!^(۱)

(۱) (إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمِ فِي شُغْلٍ فَكَاهُونَ - یس / ۵۵):

(شغل: شأن یشغلهم عما سواهم، فاکهون: ناعمون بطیب العیش، مرورون، متلذذون) له رۆژی قیامه تدا، بههه شتییه کان (خاوه ن با وه ره راسته کان) سهه رقالن به خۆشی و شادی و چیژی ئه و سهه رنجامه گه وه و مه زنه وه، جا ده بی بزاین که ئه و خۆشی و شادیه هه موو جو رتیک ده گرتته وه که خوی گه وه به خاوتینی ده به خشیته ئه و خاوه ن با وه ره راستانه ی به هه شتین. خۆ ژیان و پیکه وه بوون له گه ل ژنه کانیان یان په ره کانی به هه شت، دیا ره به شتی که له و چیژ و خۆشیه پاک و بیگه رده ی خوا ده بیه خشی (ژنه کانی دنیا یان یا جو ریه کانی به هه شت) چونکه که دواتر ده فه رموی: (هم وأزواجهم فی ظلل علی الأرائک متکونن - یس / ۵۶) دیا ره ژنه کانی دنیا یانه (نه گه ره) ئه وانیش به هه شتی بن، خۆ نه گه ره نا، ئه و خۆری به هه شت هه یه. گرنگ ئه وه یه ئه و ته نیا خاله ی له م با سه دا هاتوه، وانیه و مه به ست نییه.

(۱) یاسین / ۵۵

(۲) وانا: المفسرون، ئه وانه ی ته فسیری قورئان ده که ن.

سەردارى بصرە دەيهوۆى مارهى بکات بەلام رابعه شووی پى ناکات!

هەندىک لە مېژوونووسەکان بەهەلەداچوون کە گوتوویانە: (رابعه) شووی کردوو... ئەوانەى لە راستیدا سەريان لى تىکچوو لەجياتى مېژووی ژيانى ئەو، مېژووی ژيانى (رابعه) ناویكى تریان نووسووتەو، کە لە دانىشتووانى شام بوو... بەلام (رابعهى عدوى) دانىشتووی (بصره)، کە ئىمه لى دەدوین، بەلایهوه وابوو کە ژيانى ژن و مېردى گەورەترین هەلەیه کە خوداناسىكى دلسۆز تىی بکەو، کە هەر بەتەنیا خودای خۆش بوى و ژيانى خۆشى بۆ پەرستنى ئەو تەرخان کرد بى! لەگەل ئەویشدا کە (رابعه) خۆى بەکچى هېشتبوو وە، (۱) هەر بېرى لە شووکردنیش نەدەکردوو، کەچى چەند کەسىک هەر پەیداابوون، کە گوئى نەدەنە رەوشت و برپارى ئەو، دەستیان کرد بەخواستنى... ئەوانەى خوازىنى يان دەکرد، پياوى دەرويشيان تىدابوو پياوى جيهانىشيان تىدابوو... بەکىک لەوانەش (عبدالواحد کورى زید) بوو کە بەکىک بوو لە پېرە دەرويشە پایە بلندەکانى... کە دەستى کرد بەخوازىنى کردنى، (رابعه) چەند رۆژىک خۆى لى دوورخستەو، تا چەند برايه کى تکايان لى کرد رېى بدات ببىنى ئەویش رېى دا، چووە ژووورەو لای دەم و دەست (رابعه) پىی گوت: «ئەى کابراى خاوەن ئالۆش، خاوەن ئالۆشیکى وەک خۆت بخوازه! بۆ تۆچ ئالۆشیکت بەمنەو ديوه، تا خوازىنىم بکەیت؟!».»

سەردارى (بصره) یش کە ناوى «محەمەد کورى سلیمان هاشمى» بوو بەو هەموو پایە و سایەیهو کە هەبوو، ویستی خوازىنى بکات، سەد هەزار درهه میشى دانا بۆ شیرایى پىی گوت: «دەرامە تىكى مانگى دە هەزار درهه میشم هەیه، بەرەو روى تۆى دەکەمەو». (رابعه) یش بۆى نووسىیهو گوتى: «ئەگەر خۆیشت بکەیت بەنۆکەر و بەندەى من و، هەموو سامانە کە یشم بدەیتى، لە تۆلەى ئەویدا کە هەناسەیهک خودام لەبیرەربەتەو، ئەو دەم پى خۆش نایەت!..».

(۱) ئەمە غافلگیریه کە نووسەر تووشى بوو، ئەگین لە دواى نازادکردنە کەى لە کۆیلايه تیه کەى (وەک نووسەر دەل) دەستى دایە بەزم و رزم و کۆزى رابواردن و خواردنەو و گۆرانى... تا دواى هۆشى هینایهوه و گەرايهوه، دياره لهو قوناغه دا دهیى به کچى نه مایهتەوه.

بەپى سەر گوروشتهیه کى تریش، سەرداره کە، پیاوه گەورەکانى (بصره) ی هەموو ناردەکنى بۆ رىک خستنى ئەو خوازىنییه، کەچى (رابعه) له وەرآمدا بۆى نووسىیهوه: «لەپاش ئەو، هەرچى خۆ دوورخستنه وهیه له بابەتى جيهانى، سەرەوتى لەشى تىدايه نازەووکردنى بابەتى جيهانىش، خەم و تەم بۆ مرۆف پەیدا دەکات کەواتە زوو بەزوو کەلوپەلە کانت بفرۆشه بەخودا و، خۆیشت نامادە بکە بۆ رۆژى دواين خۆیشت ببیت بەسەر پەريشتیاری خۆت چاکتره له وهى کەسانى تر تەماشای کاروبارت بکەن نەو کە کەله پورە کەت دابەش بکەن له ناوخۆياندا تا له جيهان دایت بەرۆژوو، مردنیش بکە بەرۆژوو شکاندنە کەت هەرچى یه کو منیشم، ئەگەر خودا بەچەندان ئەو نەدەى تۆ سامانت هەیه بمتا، پىم خۆش نییه هەناسەیهک خودا لەبیر خۆم بیهمهوه!... ئیتر خۆشى تۆ!..».

لەپاش ئەمەوه ئەم هۆنراوانە یشى گوتبوو:

«براگانم! سەرەوتى من لەوه دایه کە بەتەنیا بچىنەوه... تا هەموو دەم لەبەر دەم خۆشه ویستی خۆمدا بم... له خۆشه ویستی ئەو بەولاوه، هیچی تر نادۆزمەوه کە خۆمى پىوه خەرىک بکەم... خۆشه ویستییه کە یشم بۆ ئەو، لە تەنیا ییه کەمدا دياره، کە بە خەم و خەفە تەوه دەتلیتمەوه...»

ئەى خۆشى دل و ژيانى هەموو دەمىم... من بەسایه ی تۆه هاتوومەتە جيهانەوه و، بەهۆى تۆی شهوه دلەم دەکەوتیتە خۆشى یهوه...»

من وازم لە هەموو کەس هیناوه هەر بەو هیوايهوه کە بەتۆ بگەم، کە ئەو یش ناواتى هەرە بەرزمە!..».

دەرویشى له ناوەند ئىسلامەتى و مەسەئەتیدا

(رابعه) دەربارەى شووکردن وای کرد کە دیمان؛ ئەمە یش بیروباوەرپىکى سەیر و نەناسراو بوو لە ئىسلامەتیدا، کە پىغەمبەرە کەى بە (عبدالله کورى عمر و کورى عاص) ی گوتوو:

«پىيان گوتووم بەرۆژ بەرۆژوو دەبیت و، بەشه ویش نانوویت، هەر خەرىکى پەرستنى خودایت!..». (عبدالله) یش کە پىی گوت راست دەکەن (محەمەد پىغەمبەر) خودا لىی خۆش بىت، پىی فەرموو: «وامە کە!... بەرۆژوو ویش بەو، بى رۆژوو ویش بە... هوشياريش بەرەوه بۆ نوێژ و بشنوو چونکە تۆ مافى لەشى خۆت بەسەرەوهیه مافى چاوت بەسەرەوهیه مافى ژنت بەسەرەوهیه مافى مېوانت بەسەرەوهیه تۆ هەر ئەو نەدە مانگى سى رۆژ بەرۆژوو»

بیت به‌سته چونکه خودا هموو چاکه‌یه‌ک به ده ئه‌ه‌نده چاکه ده‌داته‌وه ئه‌وه‌یش رۆژووی هموو ساله‌کانت بۆ ده‌گرێته‌وه» .

ته‌نانه‌ت (محهمه‌د) خۆی‌شی نمونه‌یه‌ک بوو بۆ ئه‌مه‌ی که پیاوی ئایین مافی هه‌یه ژن به‌یئێ و ، بۆ جیهانی خۆی‌شی تیبکۆشی، بی ئه‌مه‌ی واز له خودا په‌رستی و تیبکۆشان بۆ رۆژی دوایی خۆی به‌یئێ ئه‌ه‌نده هه‌یه خۆ خه‌ریک کردن به‌ده‌رویشایه‌تی یه‌وه تا ده‌گاته ئه‌نده‌ی ژن نه‌هێنان، یاخود شوونه‌کردن، باو بوو له‌سه‌رده‌می (رابعه) دا... ته‌نانه‌ت له ده‌می «حسن البصری» یه‌وه ده‌گه‌یته‌وه، که ئه‌وه ده‌مه‌پیشه‌وای ده‌رویشایه‌تی بووه، گوتویه‌تی: «ئه‌گه‌ر خودا بیه‌وی به‌نده‌یه‌کی خۆی بحه‌سینیته‌وه و چاکه‌ی له‌گه‌لدا بکات، نه‌ ژنی ده‌داتێ پێوه‌ی خه‌ریک بێنێ و نه‌ مندال!»...

هه‌روه‌ها یه‌کیک له‌ پێشه‌واکانی ده‌رویشایه‌تی ئه‌وه سه‌رده‌میش، که‌ناوی [مالک کوری دینار] بوو، گوتبوی: «که‌س ناگاته پایه‌ی موسولمانه راسته‌کان که بیته‌ جیتی باوه‌ر تا ژنه‌که‌ی خۆی وا به‌ره‌لانه‌کات که هه‌ر له‌ بێوه ژن بچیت!»...

ره‌نگه له‌وه سه‌رده‌مه‌دا گیانی هموو که‌سێک به‌وچه‌شنه بووبی، چ له‌ناو ده‌رویشه‌کاندا، چ له‌ناو خودا ناسه‌کاندا ره‌نگه له‌ناو هموو خاوه‌ن ئایینه‌کانیشدا هه‌ر وا بوو بێ! چونکه ئه‌وانه‌ی ئاگاداری مێژووی ئه‌وروپان له‌ چه‌رخه‌کانی ناوه‌راستدا، ئه‌وه‌یان بیره‌که‌وتیه‌وه، که پیاوه ئایینه‌کانی مه‌سیحی به‌لایانه‌وه وابوو که ژنی و مێردی، هه‌ر ته‌نیا بریتیه‌یه له‌ هۆیه‌ک بۆ ئه‌وه‌ی شیوه‌یه‌کی ئایینی بدری به‌ (گوناهباری خۆشه‌ویستی ژن و پیاو!)» ئه‌وانه‌ی ئه‌وه‌نده توند و تیز بوون له‌سه‌ر ئه‌وه بیروباوه‌رانه‌یان، وایان ده‌زانی ژن و مێرد ئه‌گه‌ر بچه‌ باخه‌لی یه‌کتره‌وه و ، لنگبازی له‌گه‌ل یه‌کتردا بکه‌ن، ته‌نیا بۆ مه‌به‌سی خۆش رابواردن، «نه‌ک بۆ مندال دروست کردن» گوناهبار ده‌بن!... به‌لای ئه‌وانه‌وه وابوو به‌هیزترین کاره‌سات که پیاو ده‌یه‌یئێ به‌سه‌ر خۆیدا، بۆ ئه‌مه‌ی له‌ خودا نزیک بێته‌وه، ئه‌وه‌یه که ژن و مێرده‌که، هه‌ردووکیان، پێ بنێن به‌ئاره‌زووی خۆیاندا و ، خۆیان به‌ش پراو بکه‌ن له‌ لنگبازی!».

پێ‌گه‌شتن له‌پاش چاوه‌روانی یه‌کی دوورودریژ

له‌گه‌ل ئه‌مه‌شیدا، له ژنیانی (رابعه) خۆیه‌وه ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وی که ئاگای له‌م ره‌وشته توند و تیزه‌ی ده‌رویشایه‌تییه نه‌بووه... شوونه‌کردنه‌که‌ی‌شی له‌به‌ر هۆیه‌کی تر بووه، که له سه‌رچاوه‌ی دڵ و ده‌روونی خۆیه‌وه هه‌لقوولاوه... (رابعه) تاوای لێ نه‌هات که خودای هه‌ر له‌به‌ر خۆی خۆش بوی، نه‌ک له‌به‌ر ترس و چاکه‌که‌ی، نه‌که‌وته ناو گه‌یژاوی ده‌رویشایه‌تی و خوداناسیه‌یه‌وه... (رابعه) له ئه‌نده‌زه به‌ده‌ر دلی چوو بوو به‌خودا دا... خودای ئه‌وه‌نده خۆش ده‌ویست، خۆی هه‌ر له پێناوی ئه‌ودا به‌خت ده‌کرد.

له‌وه‌وه‌وه که‌سی تری به‌دڵدا نه‌ده‌هات و ، به‌میشکدا نه‌ده‌هات!

(رابعه) تا ما خۆی ته‌رخان کرد بۆ خودا هه‌ر خه‌ریکی خودا په‌رستن و نوێژکردن بوو خۆی بیه‌ش هه‌شته‌وه له جیهان و مرۆڤایه‌تی، تا ته‌مه‌نی گه‌شته هه‌شتا سال!... له‌وه ته‌مه‌نه‌دا (رابعه) ئه‌مه‌نده ئازاری دڵ و له‌شی خۆی دا‌بوو، وشک هه‌لاتبوو، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی چنگێکی مابوو، له‌شی وه‌ک کۆله‌وورژی لێ هاتبوو هه‌ر چه‌ند ئیسکیتیک و پێستیکی بۆ مابوووه که داپۆشبوون!...

له سالی ۱۸۵۱ کۆچیدا خۆشه‌ویسته‌که‌ی که خودا بوو بانگی کرده ته‌نشت خۆیه‌وه...

له پاش مردنی (رابعه) چیرۆک زۆر گه‌یژاوه‌وه، له‌بابه‌ت بینه‌یه‌وه له‌لایه‌ن چه‌ند پیاو و ژنیکی چاکه‌وه، له‌خه‌ودا که له به‌هه‌شتدا له جیگای هه‌ره‌ باشدا ژیاوه...

ئهم چیرۆکانه ئه‌وساکه وه‌ک راست بن، باوه‌ریان پێ ده‌کرا سا ئایا زانستی ئه‌م سه‌رده‌مه، ریتی ئه‌وه‌مان ده‌دات به‌و چیرۆکانه باوه‌ر بکه‌ین، یان ریمان نادات، ئه‌وه‌ی به‌راستی بۆمان ده‌رکه‌وتوه ئه‌وه‌یه که (رابعه) له خۆشه‌ویستییه‌که‌یدا به‌رامبه‌ر به‌خودا، راستی کردوه و ، به‌راستی‌ش خۆشی ویستوه خۆشه‌ویستییه‌که‌ی‌شی بۆ هه‌یج مه‌به‌ستییک نه‌بووه: نه‌ بۆ (پاداش)، نه‌ بۆ (خۆپاراستن له ئازار دان)... که به‌وه گه‌یشتوته پایه‌یه‌کی هه‌ره سه‌یر و بێ هاوتا و ، هه‌ره پیرۆز له‌دڵداریدا، که مێژوو له‌وه پێش به‌خۆیه‌وه نه‌دیوو!...

(رابعه) دڵدارێکی وابوو، که خۆشه‌ویستییه‌که‌ی خۆی ئه‌مه‌نده بلندکرده‌وه نه‌یویست به‌هه‌یج مرۆڤیکی ببه‌خشی... هه‌ر بۆ خودای هه‌شته‌وه، که به‌رتر و پیرۆزترین که‌سه له زه‌مین و ئاسماندا!...

ژيانى مەسىح

گەورەترین چىپرۆك كە تا ئىستا گوتراوہ

نوسەرى: فۆلتون ئۆرسەلەر

ئەم نوسراوہ، (ژيانى مەسىح)، كورت كراوہى نوسراوى ئەونوسەرە بەناوبانگەيە كە ناوى (فۆلتون ئۆرسەلەر) ە. (فۆلتون ئۆرسەلەر)، بەم نوسراوہ نايابەى، نەك ھەرمىشكى خويئندەوارانى (ئەمەرىكا) ى رۆشن كىردەوہ، مىشكى خويئندەوارانى جىھانىشى رۆشن كىردەوہ. (فۆلتون ئۆرسەلەر)، خاوەنى گەلپىك نوسراوانى تىرى گىرنگ و بلند و ناوازەيە، كە ھەرەك پىپەپىرى چىشكەى خويئندەوارانن، ھەرەھا بارستايى خويئندەوارىشيان بلند ئەكەنەوہ. (فۆلتون) لە سالى ۱۹۳۵دو گەشتى دوورودىژى كىردوہ بو خاكى (فەلەستىن) ھەر لەو سالەوہ خەرىكى لىكۆلىنەوہ و ئامادەكردن و نوسىنى ئەم نوسراوہ بوو كە ئىمىرۆ لەبەردەست خويئندەوارانى بەرپىزى (كورد)دايە. ئەوہ تا ئەم نوسراوہى، لە سالى ۱۹۴۹د، تەواو كىردوہ. چوارە سالى خشتى پىچوہ. ئەو ساكە ژمارەى لاپەرەكانى گەيشتبوہ چوار سەد لاپەرە ناویشى نابوو: (گەورەترین چىپرۆك كە تا ئىستا گوتراوہ)!... لە راستىدا نوسراوہ كە تازەترین نوسراو و بەكەلكىترى نوسراوہ كە لەم بابەتەوہ نوسرايى... لە رۆژى چاپكردىنەوہ تا سالى ۱۹۵۵، كە ئەم نوسراوہ، لەلايەن پىسپۆرپىكى تايبەتییى خويەوہ كورت كرابووہ و، گۆررابووہ سەر زمانى (عەرەبى)، لەلايەن گۆقشارى (كتابى)يەوہ، (۵۵) جار چاپ كرابووہ!... نىكەى سى مىليۆن دانەيشى لى فرۆشرايوو، ھەرچى پەسندكردنى نوسراوہ كەيشە، لەلايەن خويئندەوارانەوہ، ئەوہ ھەر باس ناكى كە تا چ ئەندازەيەك بووہ.

جا منىش بەھىواى ئەوہوہ كە كەسايەتییەكى شەنگ و شوخ و كارامە و بەنرخى جىھانى، بەخويئندەوارانى كورد بناسىنم، ئەم نوسراوہ نايابەم لەژىر ناوى: (ژيانى مەسىح)دا پىشكەش كىرد ھىوادارم بەخو كە خويئندەوارە بەرپىزەكانمان كەلكىكى زۆرى لى وەرگىرن و، چاو لە كەسايەتییە ناوازە و گەورە و گىرنگەكى (مەسىح) پىغەمبەر بكنە، كە ھەتا جىھان مابى كۆمەلى (مروفايەتى)، بەتايبەتى (كوردەوارى)، لەسەر يارىدەدانى گىيانى ئەم جۆرە كەسانەدا ئەمىتن و لە يارىدەدانىشيان ھەرگىز تىرنابن.

(عيسا)، ھەرەك لەسەر و چاو و بەژن و بالادا جوان و شەنگوشوخ بوو، لە دلى پاك و كىردەوہى چاك و ئامانجى پىرۆزىشدا ھەرەھا جوان و شەنگوشوخ بوو (عيسا): بەرەنگارىيى زۆردارى ھەژارى و نەخوشى و نەخويئندەوارىيى زۆركرد لە ناو گەلەكەى خويئندەوارانى دەستان و دەولەمەندان و پىاوە تايىنى (مالووم)ەكان و بەدكردارەكانى گەلى (جوولەكە)يش بەرەنگارىيان زۆركرد!... (عيسا)، خواى خوش ئەويست. دەستوورى خوايى خوش ئەويست تى ئەكۆشا بەدل بۆژىنىكى گىشتى بى ئازار و بى ھاوارى پىر لە كامەرانى و، دوور لە خويپەرستى و دوژمنايەتى، لە ناو نەتەوہكەى خويئندەوارانى دەستان و دەولەمەندان، بەلام (عيسا)، تا گىيانى پاكىشى بەخاك سپارد^(۱)، بەرامبەر دوژمنەكانى، دلى گەردىكى نەگىرت ھەموو دەم: داواى ئاشتى و خوشەويستىيى ئەكرد لە ناو گەلدا.

ھەموو دەم: ئامۆزگارىيى گەلەكەى خويئندەوارانى، ئەيگوت: (لەگەل دوژمناندا، دوژمنايەتى بكنە. دوژمنەكانتان خوش بوئ!...) مېژوونوسان گوتيان:

(لە تەمەنى سى سالىدا، عيسا: بەداردا كرا.) بەلام لە راستىدا، عيسا بەداردا نەكرا دوژمنى عيسا بوو بەداردا كرا دوژمنەكانى عيسا سەريان لى تىك چوو، لە برىتىيى عيسا، شاگردىكى ناپاكى عيسايان گرت و كىرديان بەداردا، واين زانى عيسايە.^(۲) كەچى عيسا، خويئندەوارانى كىردبوو!... ئەو شاگردە، خويئندەوارانى، بەھەلە لەلايەن سەربازەكانەوہ گىرابوو و بەداردا كرابوو!... عيسا ھەلات و خويئندەوارانى بەلام دوژمنەكانى و ھەمووكەس واين زانى كە عيسا بوو بە داردا كراوہ!...

بەلام كە جىھان چاوى كىردەوہ و لە راستى تى گەيشت، جىگاي ھەرە بەرز و پىرۆزى لە دلى خويئندەوارانى پىغەمبەر كىردەوہ.

(عيسا)، تا، ما، نمونەيەكى خواپەرستى و خوشەويستى و كىردارى چاك و بلندبوو ھىزىكى گىيانى گەورەيشى ھەبوو. كۆلى پى نەئەدرا و ھەرگىز نەئەبەزىنرا.

(۱) عيسا بەخاك نەسپىرا... وەرگىز كەمىكى دى خويئندەوارانى دەكاتەوہ.

(۲) لىئەدا ناچاربووم بەرپەرى خاوەن نوسراوى بەرپىز (فۆلتون ئۆرسەلەر) بەدەمەوہ، چونكە لە (قورئانى پىرۆز)دا ئەفەرموئ: (دماقتلوہ وماصلبوہ و لكن شىئە لھم) و اتا نە (مەسىح)يان كوشتووہ و نەكردوويشيانە بەداردا تا بەئازارەوہ بىرى بەكىكى تىران بەو زانىوہ و كىردوويانە بەداردا و نازاريان داوہ تامردووہ - وەرگىز -

(عیسا)، هه‌رچه‌نده له ژینیا به‌سه‌ر دوژمنه‌کانیا سه‌ر نه‌که‌وت، به‌لام له‌دوای مردنی ئەو، ئایینه‌که‌ی به‌ره‌به‌ره‌ گه‌ش‌ه‌ی کرد و په‌ره‌ی سه‌ند و سه‌رکه‌وت، تارا‌ده‌یه‌کی وه‌ها که ژماره‌ی عیسا‌یه‌کانی گه‌یانده‌ نزیکه‌ی شه‌ش سه‌د ملیۆن که‌س!...

دروود بۆ گیانی پاک‌ی (مه‌سیح) پی‌تغه‌مه‌ری مه‌زن، که‌ هه‌تا هه‌ین، ژیان‌ه‌که‌ی خۆی وه‌ک گه‌وه‌ریکی شه‌وچرا، رێگای ژینمان بۆ روژن ئەکاته‌وه و، وه‌ک مامۆستا‌یه‌کی په‌روه‌رده و فێرکردنیش ئاراسته‌ی (خواپه‌رستی) و (مرۆف دۆستی) و (خۆشه‌ویستی) و (تارامی گیانی) مان ئەکات.

سلیمانی: شاکر فتاح

سالی ۱۹۶۵

(خاوه‌نی پرۆژه‌ی خۆینده‌واری کورد)

له‌ دایک بوونی منایک

۱

یوسفی دارتاش

دانیشتوانی شاری (ناسره)^(۱) ئەیانگوت (یوسف)، هه‌ر له (یوسف کوری یه‌عقوب) ئەکات، که‌ له‌پیش خۆیه‌وه‌ بووه و پیاویکی گه‌وره‌بووه و، له‌ کوره‌ هه‌ره‌ خۆشه‌ویسته‌کانی (یه‌عقوب) یش بووه له‌ راستیشدا، (یوسفی دارتاشی ناسره)، خاوه‌نی ریشیکی رهنگ زێڕین بوو، پیاویکی مه‌ندی، دهنگ نه‌رمی له‌سه‌رخۆ بوو.

له‌شپه‌دا، زۆتر، له‌ شاگردیکی خۆیندنگای ئەکرد، نه‌ک وه‌ستا‌یه‌کی خاوه‌ن پیشه‌ی وه‌ک دارتاشی... یوسف دارتاش به‌هه‌تیوی گه‌وره‌بوویو مامه‌که‌ی گه‌وره‌ی کردبوو هه‌ر ئه‌ویش پیشه‌ی دارتاشی فێرکردبوو ئەیتوانی ده‌ستی خۆی به‌کاربه‌ینی له‌ روستکردنی کورسییه‌ک، یاخود ده‌رگایه‌ک، یان هه‌وچارێکدا... له‌ دوکانه‌که‌یدا پاک و خاوتنی دیاربوو له‌بنه‌وه‌ ته‌ختیکی نووستنی بۆ خۆی دانا‌بوو به‌ته‌نشت ئه‌ویشه‌وه‌ ئاگردانیکی دامه‌زراندبوو، جا که‌ شه‌و دانه‌هات، تاده‌نگه‌ شه‌ویک^(۲) له‌به‌ر تیشکی چرایه‌کی کزدا نووسراوه‌ ئایینییه‌کانی ئەخۆینده‌وه، که‌ له‌مووله‌وی ئەخواستن. دانیشتوانی شارکه‌ به‌پیاویکی ئەندیشه‌ بازبان دانه‌نا^(۳) چونکه‌ خۆی ئەپاراست له‌وه‌ی تووشی قومارکردن ببێ له‌گه‌ڵ رێبواره‌کاندا یاخود له‌گه‌ڵ ئافره‌ته‌ سۆزانییه‌کانی ناو مه‌یخانه‌کاندا رابووێ. ئەو وه‌ک که‌سوکار و هۆزه‌که‌ی خۆی نه‌ئه‌کرد، که‌ دلێان ئاره‌زووی هه‌رشتیکی بکرایه، په‌روایان له‌ هه‌یج نه‌بوو، ئەیانکرد.

(ناسره) یش، شوینه‌که‌ی وا هه‌لکه‌وتبوو، که‌وتبووه‌ ناوه‌ند ئه‌وروپا و ئاسیاوه، بووبوو ناوچه‌یه‌کی بازرگانی که‌ هه‌موو جوژه‌ که‌لوپه‌لیکی تیا ئەکررا و ئەفرۆشرا: وه‌ک به‌هارات و داو و ده‌رمانی چیشت و پۆشه‌نی ئاوریشم، که‌ له‌ رۆژه‌ه‌لاته‌وه‌ ئەهاتن، وه‌ک

(۱) ناسیره (الناصره): شاریکی فه‌له‌ستینه‌ له‌ ده‌قه‌ری (جه‌لیل)، حه‌فتا و پینج هه‌زار که‌سیکی تیدا ده‌ژی، نزرگی (میه‌می کچ- عذراء-ه)، هه‌ر به‌ناوی ئەم شاره‌وه‌یه‌ مه‌سیح و شوین که‌وتوانی ناوده‌برین به‌ (النصاری- ناسیره‌کان).

(۲) یان: تا دره‌نگانیک، تا شه‌وگاریکی دره‌نگ.

(۳) پیاویک یا که‌سبکی گۆشه‌گیر و خه‌یالای (انطوائی).

دهستکرده‌کانی رۆژئاوا و کوتال که لویه‌له‌کانی ئەسکه‌نده‌ریبه و دیمه‌شقیش، که به‌لێشاو ئەرژانه‌ ئه‌ویوه...

ئێواره‌یه‌کیان، بازگانێکی دۆستی یوسف، هاته‌ دوکانه‌که‌ی ناوی (ساموئیل) بوو. له‌بابه‌ت‌ ئه‌و ژيانه‌ ته‌نیا‌یه‌وه‌ که یوسف تیا‌ ئه‌ژیا، که دووریو له‌ دلداري و مێبازیه‌وه‌، توانجی تی‌ گرت!... دوای ئه‌وه‌ له‌بابه‌ت‌ زرن‌گکاری (سیاست) و تایینه‌وه‌ گفتوگۆیان کرد میوانه‌که‌ به‌داخه‌یکه‌وه‌ گوتی: (له‌ده‌ست‌ ئامۆزگارییه‌کانی پیغه‌مبه‌ره‌کان و کارگێری دادگاگانان وهرس‌ بووین له‌ راستیدا ئیتمه‌ به‌نده‌ین و بۆ‌که‌لکی (رۆما) ئه‌چه‌وسیتینه‌وه‌ ئاخ‌ خۆزگه‌ رزگارمان ئه‌بوو!...). (یوسف) یش، تیی‌ گه‌باند که به‌ئه‌سپایی قسه‌ بکات نه‌وه‌ک قسه‌ دز (جاسوس) ه‌کانی فه‌رمانه‌وایی گوتیان لێی بی، چونکه‌ رۆماییه‌کان نه‌ته‌وه‌یان به‌ته‌واوه‌تی خستبووه‌ ژیر چنگی خۆیان‌وه‌ سه‌د سالی‌ک بوو فه‌رمان‌ دارییه‌کی به‌زه‌برووزنه‌گیا‌ن ئه‌کرد له‌و ناوه‌دا جا هه‌رچه‌ند هاونیشتمانه‌کانی ئه‌و خاکه‌، ده‌ماری مه‌ردایه‌تی ئه‌یگرتن و جاروباری‌ک ئاگری شو‌رشیان هه‌ل‌ ئه‌گیرساند بۆ‌ ئازادکردنی خۆیان، شو‌رشه‌کانیان به‌وه‌ دواییان ئه‌هات که به‌هه‌زاران لێیان بکوژێ^(۱) و ئه‌وانی تریش سه‌رگه‌ردان بکرتن... جا هه‌ر ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ی که رۆژنێک له‌ رۆژان گه‌یشتبووه‌ ئه‌وپه‌ری گه‌وره‌یی؛ که خاوه‌نی سه‌ره‌رزبی (یه‌سوع)^(۲) و هێزی (داوود)^(۳) و تیگه‌یشتوویی

(۱) راستتر: که به‌هه‌زارانی لێ بکوژێ.

(۲) یه‌سوعی مه‌سیح: به‌بروای مه‌سیحیه‌کان دووه‌می سیانه‌ پیرۆزه‌که‌یه‌، له‌ (بیت‌ لحم) له‌ دایک بووه‌، له‌ (۴. پ. ز) له‌ رۆژانی حوکی ئۆگستس قه‌یسه‌ر. له‌ (ناسره) ژیاوه‌ تا سی سالی تیا‌ماوه‌ته‌وه‌؛ بۆیا ناوده‌بری به‌ (ناصري) ... ئیتر ده‌ستی کرده‌ موژده‌دان و پیشاندانی موجیزه‌، له‌ چوار مێخه‌باند و کوشتیان، له‌سه‌رده‌می والی رۆمانی (بیلاتس بنتی)، به‌لام پاش سن رۆژ هه‌ستایه‌وه‌ و موجیزه‌کانی خۆی ته‌واوکرده‌ له‌ ئینجیلدا باسی ژبان و به‌سه‌ره‌هاته‌کانی ده‌کری، به‌لام له‌ قورئاندا به‌ (عیسا) ناو ده‌بری.

(۳) داوود: (ده‌روره‌ری ۱۰-۹۷- پ. ز) دووه‌م مه‌لیکی جووله‌که‌کان بوو باوکی (سلیمان) حه‌کیمه‌) وه‌ یه‌کیکه‌ له‌ باوانه‌کانی مه‌سیح، پیغه‌مبه‌ر بووه‌، (جلیاتی پالنه‌وان) ی کوشته‌ و به‌مه‌ ناوی ده‌رکردووه‌، (شائوول) ی له‌دوای خۆی کرده‌ مه‌لیک، مه‌مله‌که‌تی یه‌هوذا‌ی دامه‌زراند و ئورشه‌لیمیشی کرده‌ پایته‌ختی، له‌گه‌ل‌ ئه‌و هه‌موو دادپه‌روه‌ری و خۆپاراستنه‌ی له‌ خراپه‌، به‌لام یه‌کن له‌ سه‌رله‌شکه‌ره‌کانی خۆی، (ئوریان) ی دا به‌کوشته‌ تا (بتشایع) ی ژنی ماره‌ بکات!! دوایی په‌شیمان بۆوه‌ له‌و تاوانه‌ی. (سیفیری مه‌زامیر) ده‌دریته‌ پال‌ ئه‌م، هێژ و توانای جه‌سته‌یی له‌ راده‌ به‌ده‌ر بووه‌، له‌ قورئاندا ناوی هاتووه‌ و باسی ده‌کات.

(سلیمان)^(۴) و گه‌وره‌یه‌که‌ی بوو؛ وای لێ هاتبوو، بووبووه‌ به‌نده‌ و دیلیکی کز و بیچاره‌ و مل که‌چی (ئۆگوست سزار)^(۵) سه‌رانه‌ی ئه‌دایه‌!...

... جا که ئه‌و میوانه‌ (یوسف) ی هاندا بینه‌ ژیر ئالای شو‌رشگێره‌کانه‌وه‌، بۆ ئه‌مه‌ی به‌ره‌نگاری فه‌رمانداری رۆماییه‌کان بکه‌ن، (یوسف) پر به‌دل هه‌ستی خۆی پیشاندا بۆ رزگارکردنی نیشتمانه‌که‌ی خۆی له‌ ده‌ست زۆرداری داگیرکه‌ره‌کان به‌لام نه‌ک له‌ رینگای سه‌رکێشی و خۆین رشتنه‌وه‌- به‌لکو به‌چاوه‌روانی کردنی له‌ دایک بوونی (مه‌سیا) = مه‌سیح) وه‌ که به‌پیتی واته‌ی (ته‌ورات) ئه‌بێ په‌یدا‌بێ (نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆشی رزگار بکات له‌ ده‌ست زۆرداری و بیگه‌ینیته‌ ئاسایش و ئاشتیبه‌وه‌).

به‌لام (ساموئیل) که وهرس‌ بووبو له‌ ده‌ست نووسراوانی تایینی و لێک‌دانه‌وه‌ی رۆژانی دوایی، به‌دلێکی شکاوه‌وه‌ رووی کرده‌ (یوسف) و پیتی گوت: (وا هیرۆدسی خونکار، ئه‌وه‌نده‌ ده‌ستی داوه‌ته‌ به‌دکاری، به‌ئاره‌زووی خۆی بی‌ تاوانه‌کانی ئه‌کوژێ، که‌چی تویش هێشتا هه‌ر له‌سه‌ر به‌زمی خۆت ئه‌رۆیت هه‌ر ئه‌وه‌ به‌لێن و چاره‌نووسی دوا‌رژانه‌مان ئه‌ده‌یت به‌گویتا، که ئه‌مه‌ سه‌دان ساله‌ ئه‌درین به‌گوتماندا؟! وا دیاره‌ نیازه‌ت هه‌یه‌ نه‌مریت تا (مه‌سیا) ی چاوه‌روان کراو ئه‌بینیت به‌چاوی خۆت، تاکو بیکه‌یت به‌دۆستی خۆت!...).

(یوسف) یش به‌گیان سووکیبه‌که‌وه‌ پیتی گوت:

(بۆچ من کیم، که دارتاشیکی بچووکم، بيمه‌ هاو‌پیتی مه‌سیا؟ من هه‌ر ئاواته‌خوازی ئه‌وه‌م که بزیم و ژیانیکي بی‌ ده‌نگ و سه‌نگی پر ئاسایش به‌سه‌ر بیه‌م له‌گه‌ل‌ ئه‌مه‌یشا ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ماوه‌ (مه‌سیا) په‌یدا‌بێ چونکه‌ فه‌رمانه‌وایی چاوی بریوه‌ته‌ هه‌موو منالیک که له‌نه‌وه‌ی (داوود) بی‌ نه‌وه‌ک ئه‌و (مه‌سیا) یه‌ ده‌ریچی که چاوه‌روانی ئه‌کری!)

(۴) سوله‌یمانی حه‌کیم: مه‌لیکی ئیسرائیلیه‌کان بووه‌، له‌ ده‌روره‌ری ۹۷۰-۹۳۵ پ. ز، کوری داووده‌ له‌ (بتشایع) ی ژنی که به‌نا‌ره‌وایی داگیری کرد و ماره‌ی کرد و باسکرا، له‌ رۆژانی حوکمیدا ولات گه‌یشته‌ ئه‌وپه‌ری سه‌روه‌ری، هه‌یکه‌لی ئورشه‌لیمی بنیاتنا، به‌ژیری و حیکمه‌ته‌وه‌ ناوی ده‌رکردبوو، ئه‌میش له‌ قورئاندا ناوی هاتووه‌ و باس ده‌کری.

(۵) ئۆگستیس (کایۆس یۆلیۆسی ئوکفاتیاس) ۶۳ پ. ز- ۱۴، قه‌یسه‌ر هه‌لی گرتبۆوه‌ و کردبووه‌ کوری خۆی، رۆژی ئیمپراتۆری دامه‌زراند و تاکه‌ره‌وانه‌ حوکمی ده‌کرد؛ ئه‌مه‌ش دوای ئه‌وه‌ی له‌ (ئه‌کسیۆم) دا سه‌رکه‌وت ناشتی به‌ریاکرد و هانی ئه‌دیسانی ده‌دا، له‌سه‌رده‌می ئه‌مدا مه‌سیح هاته‌ دنیاوه‌.

به‌زاری پيش ده‌زگيراني!

هر له و شه‌وه‌دا كه (يوسف) برياريدا، له‌گه‌ل دايك و باوكي (مه‌ريه‌م) دا، كه (يه‌واقيم) و (حه‌ننه) بوون،^(۱) له بابته ژن هينانه كه يه‌وه گه‌توگۆ بكات، خۆي پاك پاك ششت و، ريشي ريتك خست و، سه‌ري خۆي داهينا ئنجا له شيربينيه‌كاني (ديه‌شق) يش دياريه‌كي گرت به‌ده‌سته‌وه، پاشان رووي كرده خانووي خيزاني (مه‌ريه‌م) كه هه‌مووي نزيكي ميليتك دوور بوو له‌ويوه... له‌وكاته‌دا كچيكي پووري (مه‌ريه‌م) يش كه ناوي (ئه‌ليسابات) بوو، بووبوو به‌ميواني ئه‌و خيزانه ئه‌م له (مه‌ريه‌م) چل سالتيك گه‌وره‌تر بوو كاتى كه گه‌وره كچ بووه، شووي كرووه به‌پياويكي ئاييني كه ناوي (زه‌كه‌ريا) بووه.

به‌لام هيج منالي لتي نه‌بووه هه‌ردوو‌كيان كه له گوندي (عه‌ين كارم) دا دانه‌نيشتن، سالي جاريك دووجار، ئه‌هاته لاي پووري سه‌ري لي ئه‌دا...

ئنجا كه يوسف گه‌يشته خانووه‌كه‌يان، (يه‌واقيم) به‌پيريه‌وه چوو. خۆشي و چلۆني له‌گه‌لدا كرد و داينيشاند له‌لای خۆيه‌وه.

پاشان چوووه ژوووه‌وه، ژنه‌كه‌يشي له هاتني يوسف ئاگاداري كرد، (مه‌ريه‌م) و (ئه‌ليسابات) يش له ژوووه‌كه‌ چونه ده‌ره‌وه (حه‌ننه) ي ژني (يه‌واقيم) يش راسته‌وراست به‌ميرده‌كه‌ي خۆي گوت، كه له‌وساوه هه‌ستي به‌دل‌خوازي (يوسف) كرووه به‌رامبه‌ر (مه‌ريه‌م) ي كچي، ترسيكي سه‌يري لي نيشتووه كه هۆيه‌كه‌ي نازاني چيه!

هه‌روه‌ك هه‌ستي كردبۆ به‌وه‌ي كه له‌دوا رۆژدا (مه‌ريه‌م) تووشي ئه‌رك و ئازار و سه‌رگه‌ردانييه‌كي زۆر ئه‌بۆ به‌هۆي (يوسف) ي ميرديه‌وه و ابوو ئه‌ميش به‌كيك بوو له په‌وشته‌كاني خيزاني (حه‌ننه)، كه جاروبار هه‌ستي رووداوي پاشه رۆژيان ئه‌كرد^(۲)!... پاش ئه‌وه (حه‌ننه) گوتي: (له‌گه‌ل ئه‌مه‌يشا به‌پيتويستي ئه‌زانم، كه گوئ نه‌ده‌مه ئه‌م ترس

(۱) مه‌ريه‌م: كچه پاكيزه‌كه‌ي ناسيره بووه، باوكي (يواكيم) و دايكيشي (حه‌ننه) له بنه‌چه‌ي يه‌هوزاي خانه‌واده‌ي (داوود) پتغه‌مبه‌ره، هه‌ر له ناسيره جوياييلي مزستاده خۆي پيشاندا و مژده‌ي سك پهبونيكي خاوتي دايه كه (مه‌سيح) رۆحي به‌رجه‌سته‌كراوي ده‌بن، دواي به‌رۆح و جه‌سته‌يه‌وه چوو ئاسمان، مه‌سيحيه‌كان سه‌دان كلتيسايان بۆ پيرۆزكردن و به‌رز راگرتني بنيتاوه، هونه‌رمه‌نده‌كانيشيان هه‌زاران به‌ره‌م و داهينايان به‌په‌يكه‌ر و وپنه و تابلۆي به‌ره‌مه‌هيتاوه... له ياده‌وه‌يه‌كاني: (۸) كانوني يه‌ك سك پهبوني خاوتي، (۱۵) ئاب چووني بۆ ئاسمان.

(۲) يان: پيشيني رووداوه‌كاني ده‌كرد.

- ئاي يوسف چه‌نده به‌سه‌زمانيت!... هه‌تا ئه‌ميتيت هه‌ر له خه‌م و په‌ژاره‌ي خۆتا ئه‌ژيت!... هه‌تا هه‌يت دوور ئه‌بيت له رووداوه وه!... ئاره‌زووي خۆته، هه‌ر به‌ته‌نيايي مپينه‌ره‌وه!...

- ئيتر له‌مه به‌ولاوه، ته‌نيا نامينه‌وه... چونكه كچيكي وام دۆزبوه‌ته‌وه كه بۆ هاوسه‌ري خۆم ده‌ست بدات... كچه‌كه، له ته‌مه‌ندا بچووكه... به‌لام له كچاني تر ناكات!... زۆري پي نه‌چوو، ئه‌و كچه‌ي يوسف لتي ئه‌دوا، به به‌ردوو‌كانه‌كه‌يدا تپيه‌ري گۆزه‌له‌يه‌ك ئاوي به‌ده‌سته‌وه بوو...

كه (سامۆئيل) جواني كچه‌كه‌ي بۆ ده‌ركه‌وت و سه‌روشيوه نه‌ژاده‌كه‌ي چاوپيكه‌وت، له يوسف پرسی:

- تۆ له‌وه دلتيابت كه شوت پي ئه‌كات و به‌لينه‌كه‌ي خۆي ئه‌باته سه‌ر؟

- من هيشتا ئه‌و قسه‌يه‌م له‌گه‌ل نه‌كرووه...

- هاوپتي خۆم، كوپه هه‌زه‌كاره‌كاني (ناسره)، چاويان تيژه، هه‌ر له دووره‌وه هه‌ستيان پي كرووه... زۆري پيناچي لتي كوئه‌بنه‌وه... جا ئه‌گه‌ر، هه‌ر شه‌رم به‌كه‌يت و ئه‌م هه‌له‌ي ده‌ستت كه‌وتوو، به‌كاري نه‌هينيت، ئه‌وا به‌نيازي خۆت ناگه‌يت... ئه‌زانيت باوك و داكي كين؟

- هيشتا ئه‌وه‌م بۆ ده‌رنه‌كه‌وتوو هه‌ر ئه‌وه‌نده ئه‌زانم كه له‌م چه‌نداندا له (ئۆرشه‌ليم) وه هاتوونه‌ته (ناسره) و له‌م شاره‌دا ئاراميان گرتوو.

- ئه‌ي ناوي كچه‌كه‌ نازانيت؟

- ناوي (مه‌ريه‌م) ه.

و له‌رزی ناو دلهم چونکه به‌ئاواته‌وه‌م مه‌ریه‌میش وه‌ک من و تو، خوښی له‌ دل‌داری و کامه‌رانی ببینی... که‌واته یوسف بانگ که‌ بیته ژووره‌وه).

(یوسف) یش هاته ژووره‌وه که (حننه) چاوی به‌روخساری که‌وت، نارامیکی وا به‌دلی گه‌یشت، که‌ هه‌ر خه‌موپه‌ژاره‌یه‌ک له‌ دل‌یا هه‌بوو، ره‌وییه‌وه... سی کوچکه هه‌رسیکیان دانیشن و ده‌ستیان کرد به‌گفتوگو‌کردن‌یکی ئاسایی: وه‌ک ئاووباو، خه‌رمان و به‌ره‌م و، گرانیی باجه‌کانی فه‌رمانه‌وایی... پاشان (یوسف) خوازینی (مه‌ریه‌م) ی لی کردن گوتی: نه‌وه‌نده (مه‌ریه‌م) ی به‌دل‌اچوو و حه‌زی لی کردوو، که‌ هه‌ر له‌و رۆژه‌وه‌ی که‌ خیزانه‌که‌یان گه‌یشتونه‌ته (ناسره) تا ئیمپرو، بی وچان سه‌رنچی لی ئه‌دا و چاوی تی ئه‌پری مه‌گه‌ر ئه‌و رۆژانه نه‌یدی بی که‌ نه‌خوښ که‌وتی و نه‌هات‌بیته ده‌ری بو‌ئاو هینان بو‌ ماله‌وه له‌بیره‌که‌... له‌و کاته‌دا دایکی کچه‌که‌ گوتی له‌ پیکه‌نینیکی به‌ئه‌سپایی بو.

تیگه‌یشت که‌ پیکه‌نینی مه‌ریه‌م بو، که‌ له‌گه‌ل (ئه‌لیسابات) دا چوو بوونه سه‌ریان گوتیان لی نه‌گرتن!... دایکی کچه‌که‌ له‌ دلی خویدا پی نه‌که‌نی چونکه‌ ئه‌وه‌ی بیرئه‌که‌وته‌وه که‌ ئه‌ویش له‌ رۆژی خوازینی خویدا، له‌ مالی باوکی خویدا هه‌روای کردبوو!...

له‌ دواییدا بانگی کچه‌که‌ی کرد مه‌ریه‌میش هاته ژووره‌وه کراسیکی شینی له‌به‌ر دابوو به‌قاچه رووته‌کانیه‌وه به‌رامبه‌ریوسف وه‌ستا... ئیتر هه‌ر ئه‌وه‌نده بوو، باوکی ده‌ستی گرت و خستیه ناو ده‌ستی یوسفه‌وه، ئاشکرای کرد که‌ هه‌ر دووکیان بوون به‌ده‌زگیرانی یه‌کتربی، هه‌روه‌ها پیرۆزبایشی لی کردن!...

پینه‌به‌ریکی نه‌ناسراو!

هه‌ندی کاروبار هاته پیشه‌وه، که‌ هه‌موویانی ناچارکرد بچن بو‌ شاری (ئورشه‌لیم) چونکه‌ پشک یان نایه سه‌ر (زه‌که‌ریا) که‌ بو‌ چهند رۆژیک بچینه ناو په‌رستگه‌ی ئه‌و شاره‌وه تا له‌وی فرمانی ئایینی خۆی به‌جی به‌یته.

خیزانه‌که‌یش به‌ (یوسف) یان گوت که‌ بچی بو‌ ئه‌وی له‌گه‌لیاندا ئه‌و کۆچه سی رۆژه‌ی ئه‌ویست به‌سواری گوتی درێژ تا بگه‌نه ئه‌وی (حننه) و (مه‌ریه‌م) یش هه‌ریه‌که‌ سواری که‌ریک بوون، که‌ (یه‌واقیم) و (یوسف) یش جله‌وه‌کانیان، راته‌کیشان. له‌و گه‌شته‌دا (یوسف) چوو به‌دلی باوک و دایکی (مه‌ریه‌م) دا. هه‌ستیان وا ئه‌کرد که‌ (یوسف) کورپکی خۆبانه‌!...

ئجا که‌ گه‌یشتنه (ئورشه‌لیم) و (مه‌ریه‌م) چاوی به‌گه‌وره‌یی و شه‌نگوشوخی شاره‌که‌

که‌وت، به‌گوتی (یوسف) یا چریاند گوتی: (چهند شاریکی گه‌وره‌یه‌!). به‌لام که‌ په‌رستگه‌کیان چاوپیکه‌وت، شاره‌که‌یان زۆرتر به‌دل‌اچوو چونکه‌ راره‌وه فراوانه‌کانی و هۆله‌ گه‌وره‌کانی و پایه و ستوونه به‌رده مه‌ریه‌ره‌کانی که‌ یه‌جگار بل‌ندبوون له‌گه‌ل بنمیچه‌که‌یا که‌ له‌ ته‌خته‌ی داری ئورزی لوینان دروست کرابوو، به‌لایانه‌وه یه‌جگار جوان و شه‌نگ و شوخ و رازاوه بوون!... په‌رستگه‌که‌ له‌ هه‌ر پینچ ده‌رگه‌که‌یه‌وه خواناسانی تی رژابوو ژماره‌یان له‌ هه‌زاران تیپه‌ری کردبوو!... به‌لام کۆری ده‌ره‌وه‌ی په‌رستگه‌که‌ پرپووبوو له‌ دوکاندار و پاره‌گۆره‌وه‌ه کۆترو مه‌رومالات و مۆمیان تیا ئه‌فروشت... بازاره‌که‌ی گه‌رم بوو، پرپوو بوو له‌ قاووقیژ و هاتوچۆوه ده‌نگه‌ ده‌نگ... (یوسف) له‌وکاته‌دا گه‌وره‌یی رابردوو (په‌رستگای داوود) ی بیرکه‌وته‌وه که‌ هه‌ر له‌و شوینه‌دا دروستی کردبوو پاش ئه‌وه (په‌رستگای گه‌وره‌که‌ی سلیمان) ی بیرکه‌وته‌وه که‌ له‌سه‌ر که‌لاوه‌که‌ی ئه‌و په‌رستگایه دروستی کردبوو.

ئه‌وه بوو، مایه‌وه تا چوار سه‌د سالی خشت، تا له‌لایهن (نه‌بو‌ خه‌د نه‌سر)^(۱) ی خونکاری ئاشووریه‌که‌نه‌وه رووخینرا!...

(یوسف) له‌ پیتش ده‌می په‌رستگه‌دا پیاویکی کورته بنه‌ی ریش پری، چاوشینی، چاومه‌ییوی دی، ته‌مه‌نی له‌ چل سالان تیپه‌ری کردبوو... گوتی له‌ ده‌نگیک بوو بانگی ئه‌کرد. که‌ ئاووری دایه‌وه (ساموئیل) ی دۆسته بازرگانه‌که‌ی بوو خوښی و چلونی له‌گه‌لدا کرد و پتی گوت: (ئه‌م پیاوه ناوی «حننایا» یه‌ گه‌وره‌ی هه‌موو پیاوه ئایینه‌کانی ئیره‌یه که‌م دیته ناو کۆبوونه‌وه ئایینه‌کانه‌وه ژیانیکی وا ئه‌ژی که‌ زۆر دووره له‌ خوا په‌رستی و ره‌وشت دروستییه‌وه له‌گه‌ل (هیرۆدس) دا گه‌له‌ کۆمه‌کی له‌ نه‌ته‌وه ئه‌که‌ن خوښی و پیاوه‌کانیسی له‌ ریگای ناپاکی و چه‌واشه‌کردن و بازرگانی ناو په‌رستگه‌که‌وه ده‌وله‌مه‌ندبوون!).

کاری ئایینی ده‌ستی پی کرد... (زه‌که‌ریا)، له‌ شپوه‌یه‌کی مه‌ند و به‌سامدا، نوێژکه‌ره‌کانی کیش کرد بو‌ نوێژیکی بی ده‌نگ و سه‌نگ له‌ناو ئه‌و هه‌زاران که‌سانه‌دا که‌ له‌ویدا نوێژیان ئه‌کرد، که‌س نه‌بوو بزانی چی به‌دلی (زه‌که‌ریا) دا دی له‌ کاتی نوێژکردن، (ئه‌لیسابات) ی ژنی نه‌بی... ئه‌و ئه‌یزانی ئاواته دووردریژه‌که‌ی چیه‌ که‌ هه‌موو ده‌میک له‌

(۱) نه‌بو‌ خه‌ز نه‌سر، یان: نه‌بو‌که‌د ناسری دووه‌م، ۶۰۵-۵۶۲ پ.ز، مه‌لیکی بابل بووه، له‌ ۵۸۶ پ.زدا ئورشه‌لیمی کاولکرد و جووله‌که‌کانی به‌دیل گرت و سه‌دان هه‌زاری راپینچ کردن بو‌ بابل و میسۆپۆتامیان.

نوټډا دووباره ی ته کړده، له خوا ته پارایه وه که کورټکی یې بېه خشی!

که نوټه بې دهنګه که برایه وه، (زه که ریا)، بوخوردانه زیوینه که ی بهر زکړده وه به سهر سهری هم موواندا له دووره وه ته یګیرا پاشان په رده ی په رستګا که ی لابرډ و چووه ناو (جیګای هره پیروز) وه که له ویدا هم موو دهم پیاوه تاییینه کان له خوا ته پارینه وه و ته پیه رستن... به لآم ته مجاره زوری یې چو خیزانه که ی دلیان داخوړیا... دواپی زه که ریا دهر که وت به لآم په نگی وا زرد هه لګه رابو هه موو که س له ویدا په یی یې برد که (کاره سات) ټکی سامناکی لی روودابو (حەنانیا) یش به هه له داوان خو ی گه یانده نه و باوه شی پیاکرد، نه وه ک بکه وی له ویدا (زه که ریا) په نجه ی کیشا بو دهم ی مه به سی نه وه بوو زمانی شکاوه و، قسه ی یې نا کرئ. (حەنانیا) یش ناچار بوو، فرمانه تاییینه که ی دواپی یې هینا!... پاش نه وه خیزانی زه که ریا له گه ل زه که ریا دا چوونه وه بو گونده که ی خو یان که زه که ریا تیګه یشت ترس و دلّه گورپی که وتوته دلّی خیزانه که یه وه، په ره قاقه ز و پینوسیتی لی داوا کردن.

دهستی کرد به نووسین بهم جوړه:

(فریشته یه ک په دابو قسه ی کرد له گه لئا!... هه نه وه ونده پیم نایه «جیګا هره پیروز») که وه، فریشته یه ک له بهر ده ما وستا باله کانی کړد بوو وه منیش ترسم لی نیست به لآم فریشته که دهستی کرد به دلدانه وه م، گوتی: زه که ریا له هیچ مه ترسه ناواته که ت که وته به رگویی خواو بریاری له سهردا که بو ت بیته دی (ته لیسابات) ی ژنت کورټکی ته یې، «ناوی ته نبی «یوحنا» پیاویکی پاک و خواناس و گه وره دهر ته چی له ناو گه له که ی خویدا زور که س له خوانه ناسه سهر کیشه کان ته گپ ټته وه سهر خواناسی!...» منیش به فریشته که م گوت: «به لآم منیش و ژنه که یشم هه ردو و کمان پیرین!...» ته ویش به قسه که م دلته نگ بوو، گوتی:

«من جبرائیل ته فریشته یه م که له بهر دهمی خوادا ته وهستم من نیبرام که ته م موژده یه ت بده می... جا چونکه تو به قسه که م پروا ناکه ییت، زمانت ته شکتی وقسه ت یې نا کرئ، تا ته و رژه ی قسه که م دټته دی!»^(۱) که ته وه ی گوت ټیتر من زمانم شکا و له

(۱) له م روووه خوا ی گه وره له قورثانی پیروزدا د هه رموئ: (بازکریا إنا نیشک بغلام آسمة یحی لم نجعل له من قبل سمياً قال رب أنى یكون لى غلام وکانت امرأتى عاقراً وقد بلغت من الکبر عتياً. مریم- ۷، ۸) هه روا گه رانه وه بو سوره تی (مریم) له سهره تاوه تا کو تاییه که ی، جوانترین خستنه روویه که بو ته م باسه، له گه ل هندی ورده جیاوازیدا.

قسه کردن په کم که وت... له بهر نه وه باوهر م به قسه ی فریشته که هینا، که رژه ی هاتنه دیی ناواته که م نزدیک بو ته وه!...

(ته لیسابات) یش ترسا له وه ی که میژده که ی تووشی شټییه ک بو بی... به لآم (حەننه) گوتی:

(نه. ته مه موژده ی هاتنی پیغه مبه رټکیشی به دهمه وه یه!... چونکه خیزانی ټیمه توانای ته وه دیان هه یه که دوا رژه بخویننه وه!)

له راستیشدا وا دهر چوو چونکه چند مانگیکی پینه چو که رژه ټیک له پر پیاویکی پاسپیترراو گه یشته (حەننه)، نامه یه کی له (ته لیسابات) وه بو هینا بوو، ته مه ی تیا نووسیوو: (خوشه ویسته که م، دهستی خوات له سهر ی... خوی گه وره نزا که مانى گیرا کرد قسه ی فریشته که راست دهر چوو. وا من بهم پیرییه مه وه سکم پریوه!)...

شه ویکی بې خه ویسین!

که یوسف له فرمانی رژه انه ی خو ی بوو وه، چووه به رده می تاقټکه وه له ناو دوکانه که ی خویدا، وهستا له ناو ته و تاقه دا نامانټکی کاشی دانابو هه ره له وساو که (مه ریه م) ی دیسو، هه رچی دهست که وتبو له ناو ته و کاشیبه دا کو ی کړد بوو وه!... که پارهی ناو کاشیبه که ی کړده مستییه وه و ژماری، دلّی خو ش بوو و دهمرچاوی گه شایه وه له بهر خو یه وه گوتی:

(ته مه به شی نه وه ته کات، که بهم زووانه، موژده ی ته واو کردنی ژن هینانه که م بداتی!)... گه رمایی به هاری ته و رژه، گری خوشه ویستی به دلّی سه ندبوو به هه له داوان رووی کړده مالی ده زگیرانه که ی رټگا که ی که به ناو چند گردټکا ته رژیشت ته ملا و ته ولا که ی سه وزه گیایه کی ره نگین داپوشیبوو، که پری بوو له گوتی ره نگا وره نگ و گهش و جوان...

که نزدیک خانووی مه ریه م بوو وه، چاوی به مه ریه م که وت چراهه کی به دهمه وه بوو، دانه ویوو وه خورما و هه نجیری وشکی کو ته کړده وه که مه ریه م خشپه ی پتی یوسفی هاته به رگو ی و ناوړی دایه وه، به دهست تاسه ی دلّی خو ی تیګه یانده... له پاش شیو خواردن، هه ردو ده زگیران دهمټکی درټیان پیکه وه رابوارد، ری و شونیان بو دوا رژه ی خو یان دانه نا دلّی هه ردو وکیان پریوو بوو له کامه رانی و تاین و نیازی به هیز... مه ریه م وای پیشنیاز کرد که ژن و میژده یه که یان پاش سی مانگی تر ته واو بکری... چونکه ما وه یه کی یې ته ویست تا به رگو پو شه نییه کانی خو ی ته واو بکات له برانه وه ی رابواردنی ته و

شهو یاندا، یوسف، مەریەمی بەخواسپارد، بەمەرجی بەیانەکی زوو کەچوو بۆ گۆزە پرکردن لە ئاو چاوی پیتی بکەوێتەوه... پاش ئەوه، یوسف گەرایەوه بۆ جیگاگەکی خۆی لەوکاتەدا هەستی وا ئەکرد کە کامەرانتربین پیاوه لە شاری (ناسرە)دا...!

ئێتر هەر ئەوهندە چوو ناو پێخەفەکە یەوه، خەو چاوهکانی داگرت^(١) ئەویش وهک هەموو پیاویک کە لەو بارەدابی خەوی ئەدی: خەوی ئەدی بەمەریەمەوه کراسە شەهەکی بەدەم باوه ئەشەکایەوه... چاوه مەستەکانی مەریەمی ئەهاتە پێش چاوا!... بەلام خەوهکانی ئەو وهک خەوی ئەو پێخەمبەرانی پێش خۆی نەبوون، راست و رەوان دوارۆژ پێشان بدەن. ئەو کارەساتە یە نەهاتە پێش چاوا، کە خەریک بوو لەوشەوهدا پرووه جیهان ئەرۆیشت! هەررەها، نە (هیرۆدس) و^(٢) نە نەتەوهیش، نە (ئوگۆست سزار)یش لە کۆشکەکی خۆیدا، ئەو بیان بەبیردا ئەهات، کە جیهان خەریکە بەرەو لایەکی تازه بروات!... کەس نەبوو، ئەوه بەدلایبیت کە هەلگەرانەوه یەکی کۆمەلایەتی لە پەیدا بووندا یە و لەو شەوه تاریک و نووتە کەدا رێگەکی خۆی گرتوو...

هێشتا بەرەبەیان بوو، کە یوسف لە پرگوتی لە چەند لێدانێکی دەرگای دوکانەکی بوو، لە جیگا هاتە دەرەوه و چوو بەدەم دەنگەکەوه کە دەرگای کردەوه، (یەواقیم)ی خەزوری بەشلەژاویبە کەوه وەستابوو دەستی خستە سەر شانی و پیتی گوت: (کۆرم ئارامت بێ... تێک مەچۆ! مەریەم خۆی شاردۆتەوه!)

مەریەم تۆ بەرز و پیرۆزیت...

مەریەم لە (ناسرە) دەر بازوو! بەلێ ئەم مەریەمی کە خاوهنی چاوه شینەکان و قژە رەشەکان بوو، کە دەزگیرانی یوسف بوو، کە بەهەموو دلێهه، بەهەموو گیانیههوه خۆشی ئەویست، هەللات و چوو!... چونکە هەر ئەوهندە یوسفی دەزگیرانی رەوانەکرد، پاش تاویک، کارەساتێکی گرنگی وا رووی لێ ئەدا، کە بەجاریک ژبانی پیتی وەرگیرا...

(١) یان: خەو بردیەوه، چاوی چوو خەو، خەوی لێ کەوت.

(٢) هیرۆدس: چوار پاشای جولهکەکان بەم ناوهوه، بوون، ئەوهی ئیمه مەبەستمان بێ؛ هیرۆدسی گەوره: (٧٢-٤ پ.ز) لە عەسقەلان لە دایکبوه، هیرۆدس (٤٠-٤ پ.ز) دەستی هینا بەهەیکەلی ئورشەلیمدا و رازاندیەوه، هەیکەلی سامیرەشی بنیاتنا، زۆری حەز لە ئاوهدانی بووه، ئەمموو فەرمانیدا بەسەربرینی منالانی (بیت لحم). هیرۆدس ئەنتیباس (٢٠ پ.ز- ٣٩ز) کوری هیرۆدسی گەورهیه، فەرمانیدا بەسەربرینی یوحەنای مەعمەدان، مەسیحیسی دادگایی کرد... ئەم دووانە لەم کتیبەدا مەبەستن.

مەریەم، شەهژا و تێک چوو، چەند کاتیکی مایهوه بەبێ دەنگی، هەر چەندی ئەکرد، زمانی گۆی نەتەکرد قسە بکات!...

کارەساتەکی یەجگار گرنگ و بەسام بوو، لە ناکاوی لێی قهوما.

هەرگیز بەبیردا نەتەهات کەشتی وای لێ روو بدات!...

هەر ئەوهندە، ئەوشەوه باوک و دایکی چوو نەسەریان، مەریەم سەرما تەنگە تاوی کرد ناچاربوو بچیتە بەر هەویانێکی ناو خانووهکەوه، بۆ ئەمە ی گەرمی بیتەوه... لەویدا، پیاویکی نەناسیای چاویکەوت پرشنگی روونایی؛ چوارلای گرتبوو.

لەوشەوه تاریکەدا مەریەم زارەترەک بوو، لە جیگای خۆیدا چەقا!... لەوکاتەدا پیاوه نەناسیایە کە خۆشی و چلۆنییەکی لەگەڵ کرد!... بەدەنگێکی وا کە مەریەم لەو دەنگەکی ناسکتر هەرگیز نەبێستبوو بەمەریەمی گوت: (ئە ی ئەو کەسە ی کە خوا ئەتخاتە خۆشییەوه، دروودی خوات لەسەری مۆژدە بێ خوا لەگەڵ تۆیە تۆ ئەبیتە ئافەرەتێکی بەرز و پیرۆز لە ناو ئافەرەتاندا!). مەریەمیش چاوهکانی داخست، بەلام هەندێک دلنیا یی پیتی گەشت گوتی هەل خست بۆ پیاوه نەناسیایە کە مۆژدەکی خۆی تەواو بکات. گوتی: (خوا دیارییەکی گەورەت پیتی ئەدات، سکت پر ئەبێ. کوریکیشت ئەبێ، ناوی ئەنیت (یەسوع)... بۆت ئەبیتە پیاویکی گەوره و بەسەررەزی و کردەوه ی بلنەوه ناو دەرئەکات... تەختی داوودی ئەکەوێتە ژێر چنگهوه... هێز و دەسەلاتیشی هەرگیز لەناو ناچیت!) مەریەم هەستی پیتی کرد، پتیوستیی بەدلنیا ییەک هەیه...

بەگومانێکەوه ئەو پرسە ی لێ کرد، کە (زەکەریا) لەسەری سزا درا بەپەکەوتنی زمانی... گوتی: (من لەگەڵ هیچ پیاویکدا کاری ژن و مێردیم نەکردوووه شتی وا چۆن روو ئەدات؟!)... دەنگی پیاوه نەناسیایە کە پرپوو لە شیرینی و خۆشەویستی، هەتا لێی نزیک نەبووهوه نەیزانی کە ئەو پیاوه فریشتە یەکە و، ورشە ی بالەکانی دی...

بەمەریەمی گوت: (گیانی پیرۆز دیتە ناو لەشتەوه. هێزی خوا ئەبیتە نیگا هبانت. لەبەرئەوه ئەو منالە پیرۆزی لەتۆ لە دایک ئەبێ^(١) ناوی ئەنری کوری خوا!...)^(٢) مەریەم

(١) راستتر: لەتۆ دەبێ، دەتبی.

(٢) هەر لەم بارەیهههوه خۆی گەوره لە قورئانی پیرۆزدا دەفرموی: (واذکر فی الکتاب مریم إذ آنتبذت من أهلها مکاناً شرقیاً فاتخذت من دونهم حجاباً فأرسلنا إليها روحنا فتمثل لها بشراً سوياً قالت إني أعوذ بالرحمن منك إن كنت تقياً قال إنما أنا رسول ربك لأهب لك غلاماً زكياً قالت أنى یكون لی غلام ولم یمسسني بشر ولم أك بغياً. مریم- ١٦، ٢٠)

کرژبوو! بۆ کچیتکی (ناسره) یی ساویلکهی وهک مهربم، ئەمه یه جگار زۆربوو که تیتی بگات، که بچیته دلپهوه! جا که فریشته که پیتی گوت، (ئهلیسابات) ی خزمی ئەمه شهش مانگه سکی پرپوهه، راستی قسه که ی ئەوی بۆ دهرکهوت مهربمیش گوتی: (من کاره کهری خوا... خوا بکا قسه کهت بپته دی)... ئیتر هه ئه وهنده بوو فریشته که له بهر چاونه ما! مهربمیش به په له خۆی فریاده ناو جیگا که یه وه... له سه ر ئه ژۆ، به چۆکدا هات و چاوه کانی نووقاند... به هه نسکی گریان وه دهستی کرد به پارانه وه له خوا... پر به دل ئه بویست خۆی فری بداته باوهشی دایکیه وه و ئەم رازه گرنگی بۆ دهریخت... به لام هه ر چهندی کرد له توانیدا نه بوو ئه وه بکات چونکه ئەوان مهربمیان هه ر به کچیتکی ساوا دانه نا! دوور نه بوو پر وایان وایی که مهربم ورتنه ئەکات و له چیرۆکه که ی زه که ریا وه تووشی ئه و بپر و باوه ر به بو بیت!...

ئه وشه وه تا به یانی خه وه له چاوی نه کهوت له پاش دوکاتی ته و او، که له وه خه مو په ژاره یه دا مایه وه، نامه یه کی نووسی بۆ دایکی... پاش ئه و، له تووره که یه کدا ههندی له جلوه رگه کانی خۆی و، ههندی خواره ده مهنی دانا و ر هوی کرد له مال!... له هه موو جیهاندا که سیتی نه دۆزیه وه په نای بۆ بیات و دللی پیتی بکرتته وه، ئافره تیک نه بی، که ئه ویش (ئهلیسابات) ی کچی پووری بوو ده موده ست رووی کرده لای ئه و!...

تهنگ و چه له مه کهوته ناوه ند هه ر دوو ده رگیرانه وه!

مهربم هه ر رویشت، هه ر رویشت، هه تا گه یشت به کاروانتیک کاروانه که بانگی کرد که له گه لیا پروات گوی درێژتیکیشی دایی، سواری بوو... مهربم ههندی جار بیری له باوکو دایکی خۆی نه کرده وه ههندی جاریش بیری له یوسفی ده زگیرانی نه کرده وه... ئاخۆ که چاوی پیتی که و ته وه چیی پین بلتی؟... چۆن راستیی ئەم شتانه ی پین بلتی؟...

به لکو که چاوی به (ئهلیسابات) کهوت، ئامۆژگاریه کی بکات و چاره یه کی بۆ ئەم شتانه بۆ بدۆزیتته وه!... چواره م روژ مهربم گه یشته مالی (زه که ریا)... (ئهلیسابات) یش چوو به پیری به وه، دهستی کرده ملی چاکو چلونی له گه ل کرد و خۆش هانتی لئ کرد ئه ویش هه ر ئه و واژانه ی دا به گوتی مهربمدا، که فریشته که به مهربمی گوتبوو... پیتی گوت: (ئهی ئه و که سه ی که خوا ئه تخاته خۆشییه وه... تو ئه بیته ئافره تیکی به رز و پیرۆز له ناو ئافره تاندا!...!...).

پاش ئه وه پیتی کانی مهربمی شوشت و خواره ده مهنی خسته به رده می...

روژی منال بوونی (ئهلیسابات) هات... خوا کوریتکی دایه، ناوی نا (یوحه ننا ی مهنمه دان)... ئیتر زمانی (زه که ریا) یش به ره للابوو... دهستی کرده وه به قسه کردن! مهربم گه راپه وه (ناسره) چوو بۆ لای یوسف، بۆ دوکانه که ی، بۆ ئەمه ی که ی نه وه ی نه ی خۆی تی بگه ینی...

یوسف که دی وا لاواز بووه و زه ردیش هه لگه راره دللی ته نگ بوو... به لام که هۆی ئه وه ی زانی چیه، ئه وه نده ی تر دللی ته نگ بوو چونکه مهربم تیتی گه یاند سکی پره!...

- هیشتا من و تو داوینمان له یه کتری نه که و تو وه. ئەمه چۆن په یدا بوو!?

- هیه چ پیاویک داوینی له داوینم نه که و تو وه، به لام من به گیانی خوا وه سکم پرپوهه... ئه و فریشته یه ییش که ئەمه ی پین گوتم، هه ر ئه و فریشته یه بوو که له وه پیتی (زه که ریا) ی دیبوو!...

- ئهی فریشته که بۆچی نه هاته لای من، له وه ئاگادارم بکات؟

ئهی من ده زگیرانی توینم؟ تو باوک و دایکی خۆت له م که ی نه وه ی نه یه ئاگادار کردووه؟...

- نه هیشتا ئاگادارم نه کردوون وام به باشتر زانی که له پیتش هه موو که سیتکا تو ئاگادار بکه م!

- من خه فه تبارو دل شکاوم... پیتی و چانیکم بدهیتی بیری لئ بکه مه وه... بیخه ره به یانی!...

پاش ئه وه مهربم مال ئاوی له یوسف کرد و گه راپه وه... ئه و یوسفی وا به جی هیشت، که به جار ی ههستی به سه رگه ردانی و هه ناسه ساردیی خۆی نه کرد!... له داخا خۆیدا به سه ر پیتخه فه که یدا له تا و نازاری دل و گیانی گینگله ی ئەدا... هیه چی له ده ست نه هات ئه وه نه بی که دهستی کرد به گریان... تا ما وه یه کی درێژ فرمیتسکی وشک نه ئه بو وه دوا یی خه وی لئ کهوت!...

ئه ویش له خه ویا فریشته یه کی دی، هه ر خه م و نازاریکی هه بوو له دللیا، هه ر ترس و په ژاره یه کی چوو بو وه میتشکه وه، له بابته مهربمی ده زگیرانیه وه به هۆیه وه پرانه وه و نه مان!...

چونکه هه رچی رووی دا بوو، بریتی بوو له هاتنه دی، دوارۆژ خۆیندنه وه که ی کۆن که گوتبووی: (وا کچی بوخچه نه کرا وه، سکی پرپوهه و منالی ئه بی!)... ئیتر له وساکه وه

یوسف گیانی ئارامی پئی گه یشته وه و ، دلئیشی دامرکایه وه... جا که به یانی له خه وه ههستا ، بریاری دابوو مهربم بکات به ژنی خۆی!...

فه رمانیک له رۆماوه!

ناههنگی ژن و میتریدییه که بیان^(۱) یه جگار ساکار بوو یوسف زۆر به تنگ دلئێ ژنه بچکۆله که یه وه بوو یه جگار خۆشی ئه ویست یه جگار ئه یلاوانده وه و به کاری ئه هات... مهربه مهبس پر به دل، خه می کاروباری یوسف و کاروباری ماله که می ئه خوارد... له پیش دهم کۆمه لایه تیدا^(۲) خۆیان وا ئه نواند که ژن و میتریدی ته واون... به لام له راستیدا، له جیاتی په یه ندی له ش، خۆشی و کامه رانییان له پتیک گه یشتنی گیانیان، و سازبوونی ده روونیان وه ئه گرت!...

هه ره له وه دهمه دا، (هیرۆدس) ئه یویست باجی سه رنه ته وه زۆر بکات له به رنه وه فه رمانیدا که ژماره سه رتیک گشتی بکه ن^(۳) به هۆی ئه وه یشه وه یوسف و مهربم و باوک و دایکی مهربم ناچار بوون بچنه (بیت لحم) بو ئه مهبی ناوی خۆیان له تۆماری هۆزه که یدا بنوسن... رتگا که نزیکه می (۷۵) میلیتک درتژیوو... پر بوو بوو له وه هاتوچۆکه رانه می که بو ئه وه مبه سه ئه چوونه ئه وی... ماندوویی خۆیان به وه ئه حه سانه وه، که شه و دانه هات خبه تیان هه ل ئه دا له ده شته که دا و ده ستیان ئه کرد به ساز و ئاواز لیدان و گۆزانی گوتن...

هه رئه وه نده خبه زانه که گه یشته (بیت له حم) و له ژتیر دره ختیکه حه سایه وه مهربم ده ستی کرد به ده ست گه لۆفته نه وه می خۆی؛ له تاو بازار ره نگی زه رد هه لگه رابوو... وادیار بوو خه ربکی منال بوون بوو!... یوسف هه رچه ندی کرد، نه خانیکی ده ست که وه، نه میوانخانه یه ک، تا جیکه نووستنیک بو مهربم ئاماده بکات! چونکه هه موو میوانخانه کان پر بوو بوون له رتیسوار و هاتوچۆکه ران دوایی ژنی خاوه ن میوانخانه که می دوامین، رتگای مهربه میدا که له گه ووری مانگاکاندا دا به زری... مهربه مهبس به سوپاسیکه وه پتی گوت: (ئه م جیکه یه م زۆر پئی خۆشه چونکه گه رمه زۆر جاری و ابووه که له ناو چه په ردا نووستوم له گه ل مه ردا!).

مهربم برستی برابوو، په کی که وتبوو به پشتدا خۆی دابه سه ر نوینه که دا، راکشا دایکه که می به په ره شه وه فرمانی بو ئه کرد به لام (یه واقیم) خۆی دابوو له وه...

یوسفیش به ناو جیکه که دا هه ره ئه هاتوو ئه چوو، ته واولته نگ بوو بوو... دوایی له ده نگ و قبه ی منالیک راجه نی!... هه ره ئه وکاته می چاوی به مناله که که وه، هه ستی پئی کرد، که ئه و مناله منالیک (ئاسایی) نیه، له منالانی تر ناکات!... ئه و مناله ده موچا و سوورده می پتست ته نکه ناسکه، بو ئه وه نه هاتوته جیهانه وه، که شت بیچرئی، به لکو بو ئه وه هاتوو که هه موو شتیک ببه خشی!...

سێ شوانه که!

مهربم چاوی چوو خه و (یه سووع) می منالیش له ناو ئه و سنووقه دا نووست که بو ئالیکه که ره و گا دانرابوو.

به لام باوکه که می، که کردی به کوری خۆی، ناو سنووقه که می بو نه رمونۆل کرد، به هۆی ئه و پووش و کا پاکانه وه که تیا دانا... له وکاته دا که بئی ده نگ و سه نگه هه موو لایه کی داگیر کردبوو، له پشت ده رگا که وه ده نگه ده نگیک هات سه شوان هاتبوونه ئه وی، بو ئه و مناله ئه گه ران، بیدۆز نه وه ده ستیان کرد به گیرانه وه می چیرۆکه که می خۆیان، ئه یانگوت:

(له شه و پاسه وانی مه ره کانی خۆمان ئه کرد، له پر له ناو جه رگی ئاسماندا رووناکی یه ک په یدا بوو و پرسنگیدا... ئیمه بيش ترسمان لی نیشته، ئه وه نده می نه ما بتوقین... که سه برمان کرد ئه و فریشته یه ک لیمان هاتوته پیشه وه پیمان ئه لی: (مه ترسن وامن موژده تان ئه دهمی که خۆشبیبه کتان لی روو ئه دا هه موو نه ته وه ئه گرتته وه).

ئیمرو له شاری داوودا، رزگار که رتکتان له دایک بووه ناوی (مه سیحه که می خوا) یه ئه مه بيش نیشانه که یه تی: (منالیک پیچراوه یه له ناو گه وور پتکدا پال خراوه!) له پر، کۆمه لیکه گه وره له سه ربازانی ئاسمانی له گه ل فریشته که دا په یدا بوون، سوپاسی خویان ئه کرد و گه وری ئه ویان پیشان ئه دا ئه یانگوت: (گه وری بو ئه و خویه یه که له ئاسماندا یه دروودی خوا بو سه ر زه مین بئی. خوا هه موو لایه ک دلشاد بکات.).

یوسف له تاو نازاری دلئێ خۆی ده سه تکه می خۆی ئه گه لۆفته وه دوایی ده رگای گه ووره که می کرده وه شوانه کان هاتنه ژوو ره وه کړنووشی نه وازشیان بو مناله ساواکه کیشا^(۱)

(۱) به لکو: بو کۆریه که برد.

(۱) شایی یه که بیان، زه ماوه نده که بیان.

(۲) له به رچاوی خه لکید...!

(۳) سه ر ژمیرتیک گشتی بکه ن.

(هیرۆدس)، پەیتا، پەیتا ئەم دەنگو باسانەى بەر گوێ ئەکەوتەو: وەک پەککەوتنی زمانى زەکەریا و سک پریونی ژنە پیرهکەى و سک پریونی کچهکەى (ناسره) که کهس لهگه‌لێا نه‌نوستووه! هه‌روه‌ها که‌مه‌له‌ گه‌وره‌کەى فریشته‌کەیش، که هه‌رسێ شوانه‌کەى کیش کردبوو بۆ جیگای مناله‌که!... ته‌نانه‌ت قسه‌ دزه‌کانى خونکاریش، پتییان گوت سێ پیاوى ئاسمان ناسیان دیوه‌ پتییان نه‌گوتن ژیره‌ پیاو^(۱) یاخود (مه‌گوس). هه‌ندیکیش پتییان نه‌گوتن خونکارن و خۆیان ده‌ناخه‌ن - به‌ناو نه‌و‌خاکه‌دا نه‌هاتن و نه‌چوون، به‌دووی منالیکی تازه له‌ دایک بووی گه‌ورده‌دا نه‌گه‌ران نه‌یانگوت نه‌ستیهری نه‌و مناله‌ له‌ رۆژه‌لاتی دووردا بۆیان ده‌رک‌ه‌وتووه، که نه‌وه‌ی پیشان داون، نه‌و مناله‌ نه‌بیته‌ خونکارێکی زۆر گه‌وره‌... نه‌وانیش له‌ جیگایه‌کی دوورده‌وه‌ هاتوون و شتریکیشیان پتیه‌، بارکراوه‌ له‌ دیاری: له‌ زێر و له‌ بخوور و له‌ بۆنی خوش!

بۆ ئەمه‌ی پتیشکه‌شی نه‌و مناله‌ی بکه‌ن به‌ناوی نوواندنی بچووکی خۆیان و رێزگرتن و دل‌سۆزی خۆیان‌ه‌وه‌... (هیرۆدس) یش سه‌ری له‌ شیا... ناردی به‌شوتن نه‌و پیاوه‌ ژیرانه‌دا که (مه‌گوس = مه‌جوس) ه‌کان بوون که له‌وانه‌وه‌ تیه‌گه‌یشت قسه‌کانی بۆیان گتپراوه‌ته‌وه‌ پاستن، په‌ناى برده‌ به‌ر فرۆفیلێکی نامه‌ردانه‌؛ پتیی گوتن که هه‌ر کاتێ شوتنی مناله‌که‌یان دۆزیبه‌وه، ئاگاداری بکه‌ن و پیشانی بده‌ن، تا نه‌ویش بچیته‌ سه‌ردانی و بچووکی و په‌رسنتی خۆی بۆ بنووینت!... به‌لام پیاوه‌ ژیره‌کان که گه‌یشتنه (بیت له‌حم) و مناله‌که‌یان دۆزیبه‌وه، که کړنووشی نه‌وازشیان بۆ کیتشاو دیاریبه‌کانیان پتیشکه‌ش کرد، خوا خستیه‌ دل‌یان‌ه‌وه، که گه‌ران‌ه‌وه‌ بۆ جیگای خۆیان، له‌ رێگایه‌کی ترووه‌ بگه‌رتنه‌وه‌ تا (هیرۆدس) شه‌ره‌زای شوتنی مناله‌که‌ نه‌بێ!...

راکردن بۆ میسر!

یوسف که نه‌و شه‌وه‌ نوست، له‌خه‌وا، فریشته‌کەى نه‌و جارەى پتیشووه‌ی دیبه‌وه‌ که ئامۆژگاریی نه‌کرد مه‌ریه‌م ماره‌ بکات!... فریشته‌که‌ نه‌مجاره‌ پتیی گوت: (مناله‌که‌ هه‌لگره‌ و هه‌مووتان ده‌رباز بن بۆ میسر، چونکه‌ هیرۆدس نیازی وایه‌ مناله‌که‌ بکوژێ!)... یوسفیش به‌وه‌ یه‌جگار دلته‌نگ بوو... چونکه‌ له‌باریا نه‌بوو پاره‌ی نه‌و کوچ کردنه‌ ئاماده‌ بکات... له‌ پرخه‌زووری هاته‌ ژوووه‌وه‌، دیاریبه‌کانی پیاوه‌ ژیره‌کانی گرتبوو به‌ده‌سته‌وه‌ که

(۱) ژیره‌ پیاو: حه‌کیم.

بریتی بوون له‌ زێر و باه‌تانی تر... که نه‌وه‌یان دی، هه‌موولایه‌کیان کړنووشیانى بۆ خواکیتشاو سوپاسی گه‌وره‌یی و دل‌سۆزی و سازکردنی کاره‌که‌یان کرد!

که هیرۆدس، چه‌واشه‌کردنی مه‌گوسه‌کانی بیسته‌وه‌، رقی لبتیان هه‌لسا له‌وکاته‌دا که پیشی نه‌خوارد‌وه‌ به‌ده‌ست نه‌و بیره‌یه‌وه‌ که منالیکی پاش چهند سالیک ته‌ختی شایه‌تیه‌کەى له‌ داگیر ته‌کات، بیریکى به‌دوو سامناک به‌بیراهات: ناردی به‌شوتن هه‌موو سه‌رکرده‌کانیا نه‌وه‌نده‌ رقی هه‌لسابوو، له‌شى نیشته‌بوه‌ سه‌ر ئا و، فه‌رمانی پیدان چهند تیپیکى سه‌رباز بنه‌یرن بۆ شارى (بیت له‌حم) هه‌ر چی مالیکى تیايه‌ بگه‌رین هه‌ر منالیکی ساواى نیه‌ینه‌ی تازه له‌ دایک بوویان دۆزیبه‌وه‌ سه‌ری بیه‌رن!... به‌م په‌نگه‌ له‌ مناله‌ نیه‌ینه‌کانی شه‌ره‌که‌ کهس رزگاری نه‌بوو له‌ ده‌ست کوشتن (یه‌سووع)ی ساوا نه‌بێ، که له‌وکاته‌دا له‌گه‌ڵ دایک و باوکی خۆیابوو، بیایانی سینایان تپه‌ر نه‌کرد.

سواری که‌ریک بووبوون، نه‌چوون بۆ میسر!...

منالیکى (ناسره) یی له گوئی ناوی نیلدا

۲

(خیزانی پیروژ)، له ریگای (مطریه) وه چونه میسره وه ئیستایش له ویدا دره ختیکی کۆن ماوه، پیتی ئەلین (دره ختی کچی شوونه کردو) وهک ئەبگێرنه وه که به ویدا تیپه پر بوون له بن سێبه ری ئەو دره خته دا هه ساونه ته وه پاشان به لای کیتله کانی (هه لیۆپولیس) یشدا تیپه پرین، که له وه دوو گوێزارانه وه بۆ کۆره کانی رۆما و پاریس و ئەسته مبول و نیویورک، دوایی خیزانه که له پارچه زهویییه کی ته نشت (ئه هرامی جیزه) (۱) دا گیرسایه وه، له وی له خانویه کی هه ژارانه دا هه رسیکیان هه سانه وه... پیاوه نه ئیینه کانی (هیرۆدس) تا میسر و هه لیۆپولیسیش دوایان که وتبوون ئەوه نده هه بوو جیگا که یان نه دۆزیبوونه وه!

(مه سیح) و دایک و باوکی نزیکه ی دووسال له ویدا مانه وه تا بۆ جاری سێهه میس فریشته که چوه وه خه وی (یوسف) خۆی پیشان دایه وه ئەمجاره وای پین گوت:

(مناله که ت هه لگره و برۆره وه بۆ ناسره چونکه ئەو که سه ی بۆ (به سووع) ئەگه را بیکوژیت، مرد!)...

یوسفیش ده موده ست خۆی و که لویه له کانی خۆی کۆکرده وه هه رسیکیان به بیابانه که دا گه رانه وه بۆ جیتی خۆیان، له ریگادا، به هۆی هاتوچۆ که ره کانه وه، (۲) چیرۆکی له ناوچونی (هیرۆدس) یان زانی: که چۆن کوره که ی خۆی، له سه ر سه رپینی ئەو مناله بی گونا هانه لیتی هه لگره را وه ته وه و باوکی خۆی ده رمان خوار کردوه، باوکیشی چۆن جه زه به ی به کۆره که ی خۆی گه بان دووه و کوشتی تی!...

پاشان خونکار چۆن تووشی نازار و ده ردی ناو ریخۆله کانی بووه، که وای هه ست کردوه ناگریکه و به ریۆته ناو سک و هه ناوی! بۆنی ده میشی، چۆن یه جگار ناخۆش بووه!.

هه رچه نده، له سه د پزیشکیش زۆرتر خه ربکی چاک کردنه وه ی بوون، به لام هیچیان خونکاریان بۆ چاک نه کراوه ته وه... ئیتر هیواش هیواش تا هاتوه به ره و له ش تیکچوون چوه.

ئەو ژبانه پر به زموه زمو داوین پیسی و شیتو ویتیه یه که تیا ژباوه ئەوه نده ی تر له شی تیک داوه هه ر ئەمه نده به سه که بلتین: (هیرۆدس)، که له ته مه نی شه ست سالان دابو نوژنی هه بوو، بیجگه له ژماره یه کی یه جگار زۆریش له دۆست و یار که ده ست بازی و داوین پیسی له گه لدا ئەکردن!... هیرۆدس دوایی مرد کوره که ی دووه مینی چوه جیگای، ئەمیش هه رچه نده وهک هیرۆدسی باوکی جه ره زه و زۆردار و نه گریس بووه، به لام له خراپه دا نه ئەگه یشته ئەو!...

ساله کانی ساوایی (۱)

یوسف له ناسره دا خیزانه که ی خۆی دامه زراند خۆی و مه ریهم. به کولی دلّه وه عیسیان په روه ده ئەکرد ئەیانویست له چاکترین شتوه دا پین بگات تی ئەکۆشان، خۆشیا بۆ ی بن به چاکترین نمونه هه ر له منالییه وه مه سیحیان فیتری ده ستووری ئایینی ئەکرد، له یاسا کانیان شاره زا ئەکرد.

مه سیح هه ر له منالییه وه، زیره کی و وربایی و میتشک پرونیی ده رکه وت زۆرتر حه زی به ته نیایی ئەکرد.

ده میتکی دووردرتی به بیر کردنه وه رائه بوارد که ئیمه پیتی ئەلین (خه وی ناگاداری) که مه سیح له بهر ده رگاکه ی خۆیاندا دانه نیشته، چاوی ئەبریه ئاسمان، یاخود ئەچوه سه ر چیمه نی کیتلگه که، به گازی پشتا رائه کشا گوتی له سه وه ی بایه که ئەگرت هه روهک بایه که قسه به زمانیکی واکات، که که س تیی نه گات خۆی نه بی و ابو!

ته نانه ت ئەتوانین بلتین، له هه موو هه سته کانی، هیز و توانایه کی له ئەندازه به ده ری هه بوو، که هه ر له سه رده می (ئاده م) وه تا ئەوسا که له هیچ منالیکی تر نه وچۆره هیز و هه رت و توانا و دروستییه نه بینرابوو!... دایک و باوکی عیسا، عیسیان خسته خۆیندنگای (شامای) وه له ویدا له سه ر زه ویی جی کۆبوونه وه که، دانه نیشته و فیتری فه رمانی ئایینی و میتزوی پیغه مبه ره کان ئەبوو له ویدا عیسا، زیره کی و تیگه یشتن و خۆ دوورخستنه وه یه کی وای نوواند له کرده وه ی گه نگ و نه نگ، له گه ل دل فراوانییه کی وه هادا که به زه یی به هه موو که سیککی داماو و لئ قه و ماودا ئەهاته وه، که هه موو لایه کی به چاوی

(۲) له راستیدا ئەم ده سته واژه یه ریک به رامبه ر (سنوات الطفوله) ی عه ره بیه که یه که ده بوو ماموستا بیگۆریا به (سالانی منالی، سه رده می منالی...)، چونکه (ساوایی) قوناعی یه که می مرۆقه که له دایک ده بی تا له شیر ده بریتیه وه.

(۱) جیزه: شاریکی میسره ئیستا و له ده وره به ری قاهیره دا، له به ری رۆژئاوای نیل، به ناویانگه وه هه ره مانه ی که لیتیه تی و هه روا په یکه ری (ئبه ی له ول).

(۲) به هۆی ریپواره کانه وه.

خۆشەووستییەوه سەیر ئەکرد... که یوسفی وا لێ کرد بە مەریەم بۆ: (وام بۆ دەرنەکەوی ئەم منالە لەوانەنێه که لە شارێکی بێ سەرپیتی وەک ناسرەدا بێنیتەوه!...)

ئەگەر ئەوهی لێ دەریکەین که خێزانی یوسف، بەووشکیبەهە کارو فرمانە ئایینیەکان و پیتووستییەکانی جێبەجێ ئەکرد، ئەتوانین بۆ (یەسوع) لە ناوچەو کاتیکی ئاساییدا گەورە ئەبوو وەک هەموو منالێکی تر، ژیا نێکی خۆشی منالانە ی رانەبوارد: ئەویش حەزی لە راکردن و لە یاریکردن ئەکرد بەلام حەزی لە بەر بەرەکانی نە ئەکرد!...

حەزی بەوەرزش کردن ئەکرد بەلام بەوه دلی خۆش نە ئەبوو که بەسەر بەرامبەرەکی خۆیدا سەر بەرکەوی!... ئەوهەندە هەقائەکانی مەسیح رقیان لە خۆتندن و خۆتندنکا ئەبوو، ئەوهەندە مەسیح هۆگری خۆتندن و خۆتندنکا ئەبوو زبیرەکیبەکی بێ ئەندازەیشی لەویدا ئەنواند بەجۆریکی وا شارەزای وانە (درس)کانی خۆی بوو، هەر پرسێکی لێ بکرایە لە بابەت بەشێک لە بەشەکانی (تەورات) هە، بەگورجی و ئاسانی و هونەر مەندیبەوه وەرانی ئەدایەوه!...

منالە که بەجۆریکی وا ژیری و میشک روونی پیشان ئەدا، که لە ئەندازە ی تەمەنی ئەو ئەوه چاوەروان نە ئەکرا!...

بەرەنگاری کردنی دووروی

هەر لەوساوه که مەسیح لە کەموکوورپی ژیا نێ ئایینی گە لەکە ی خۆی تێگەشت، وەک شپەرەتە درێژە وەرپس کارەکان و، نوێژە لە بەرکراوه دووبارە کراوهکان، که هەر لە دەم ئەهاتنە دەرەوه، ئەک لە دلەوه، کەسایەتی و رەوشت و پێ و شوینی کاری دەرکەوت!... تەنانەت منالە که، توانی لە پشت پەردە ی کارو فرمانی ئایینیەوه که پیاویان چەواشە ئەکرد، راستییەکی پێچەوانە ی ئەو رووکەشانە دەر بخت، که دلی زۆر پیتی شکا ئەویش ئەوهبوو که رووکەشی ئایینە که یان بەتەواوەتی بەجێ ئەهینا ئامۆژگاریبەکانیان بە زمان دووبارە ئەکردهوه بەلام رەگی ئایینە که نەگە یشتبوو ناخی دەر و نیانەوه هەر و هەا خواناسینە که ییش لە گەل خۆ پاراستندا لە گونا، لە کردهوه و رەوشتی ئەو کەسانەدا دەر نە ئەکووتن!.

کوردە که، مەسیح، ئەوهەندە دوور بێنێکی بێ هاوتا بوو، لەو تەمەنەدا، بەتەنگ ئەو بابەتەنە ی شەوه بوو، که لە ژیا نێ خێزانی بەدەر بوون! وەک: گوند، شار، نەتەوه، هەموو جیهان... بەلای ئەوهوه وابوو که (جیهان ئەبێ یەک نیشتمان بێ، هەر خێزانیکی گەورە ییش لە ناویا بژی، که ئەویش مرۆقایە تییه)!...

نارەزوی دلی مەسیح بۆ ناشتی و چاوپۆشین لەوهدا دەرکەوت که هەر لە منالیەوه، نە ی ئەتوانی لە گەل منالەکانی شارە کەدا، یاری پێ دوژمنایە تییهکان یاخود (شۆرشگێریبەکان) بکات وەک ئەو یاریانە ی که هەلگە رانەوه یان پیشان ئەدا بەرامبەر زۆرداری فەرماندارە رۆماییهکان و داگیرکردنە ناشییە که یان!... که لە شاری (صفوره)دا شۆرشگێری نەتەوه یی هەلگێرسا بۆ بەرەنگاری کردنی هێزە داگیرکەرەکان، ئەم هێزانە بەگورجی شۆرشە که یان کوژاندهوه... پاشان بەوه تۆلە ی خۆیان کردهوه لە شۆرشگێریبەکان که شارە که یان سووتانندن، سەر کرده که یان سەر پێن، دووههزار کەسیشیان لە پیاوهکانی بەداردا هەلۆاسی پاش مردن لاشەکانیان سووتانندن ئەوانە ی ماپووشنەوه وەک بەندە لە بازاردا ئەفرۆشران... دیمەنی ئەو دووههزار کەسە ی که بەداردا کرابوون، لە ناو ئەو دەشتەدا، ئەو دوو کەلە ییش که لە سووتانندی ئەو لاشانەوه هەل ئەستا، هەلامەتی تووشی لووتی دانیشتوانی ناسرە کردهبوو... جا بێرەوه یی ئەم دیمەنانە ئەوهەندە کاری لە دلی (یەسوع) ی کور کردهبوو، ئەوهەندە نازاری بەدەر وونی گە یاندبوو، هەر لەو ساکەوه، بێروباوەرەکانی دروست کردهبوو و هینابوونیە کایەوه!...

ئایین ناووکە نەک نوێکل!

دانیشتوانی (ناسرە) ییش دووبەش بوون: بەشێکیان بروایان وابوو که رزگار بوون لە بەندە یی لە رێگای شۆرش و شەر و شۆرەوه نەبێ پێک نایەت سەر کرده ی ئەم بەشە ییش ساموئیلی بازگان بوو، که هاو رێبەکی یوسف بوو... لەم دواییەدا ناوی خۆی گۆر بێوو کردهبوو بە (باراباس)، بۆ ئەمە ی لەوه پاش سەر کرده یی لەشکری شۆرش بکات.

بەشە که ی تریشیان: بروایان وابوو که رزگار بوون لە بەندە یی لە رێگای یارمەتی دانێکی ناشتیانەوه پێک دێ، که (تەورات) بەلێنی داوو بیتە دی یەکیک لەوانە، دەرکەوتنی ئەو مەسیحە بوو کەوا چاوەروان ئەکرا بیتە کایەوه و نەتەوه رزگار بکات لە دەست زۆرداری، یەکیک لە ئەندامانی ئەم بەشە ییش (یوسف) ی مێردی (مەریەم) بوو.

یەسوع ییش لە خۆتندنکا دا گوێی لەمولەو ئەگرت، که ئەیانگوت بەم زووانە مەسیحێک پەیدا ئەبێ، ئەچن بەگژ فەرمانرە واییدا بۆ ئەمە ی نەتەوه رزگار بکات... ئەیانگوت ئەو مەسیحە لە (بیت لەحم)دا لە دایک ئەبێ نەنەوه ی (داوود) ییش دەر ئەچن لە (جلیل) یشدا ئەژی که ناوچە یە که شاری (ناسرە) ی لە ناوایە... ئەوکاتە ئەستێرە یەک لە ناو ئاسماندا دەر ئەکەوی، موژدە ی لە دایک بوونی ئەو ئەدات...

یوسف و مهربه‌یش، یه‌سووعیان له‌وه ناگادار کردبوو که شوانه‌کان و مه‌گوسه‌کان، له رۆژی له دایک بوونی ئەودا هاتبوونه ماله‌وه له شاری (بیت له‌حم)دا، ریزگرتن و دلسۆزی خۆیان بۆ نوواندبوو به‌کرنووش بردنه‌وه... به‌لام مه‌سیح شتی وای ئەزانی، که دانیشتوانی شاره‌که‌ی په‌ییان پێ نه‌بردبوو: ئەو ئەوه‌ی ئەزانی که مه‌سیح نایه‌ت به‌ (شه‌رکردن) نه‌توه‌ه تازاد بکات!... که مه‌سیح گه‌یشته‌ ته‌مه‌نی دوانزه‌ سالان، بۆ به‌که‌م جار له‌گه‌ڵ دایک و باوکیا چوو بۆ (ئورشه‌لیم)، بۆ بینینی په‌یکه‌ره‌که‌ی، له‌ جه‌ژنی (په‌سح= فصح)دا. (*) له‌ویدا پاره‌ گۆره‌وه‌کان^(۱) و کۆتر فرۆشه‌کانی دی، په‌یکه‌رگاکیان کردبوو به‌بازاریک، که له‌په‌لی خۆیانیا تیا ئەفرۆشت! هه‌روه‌ها له‌وه‌زاران که‌سانه‌یش ورد ئەبووه‌وه که له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ هاتبوونه‌ ئه‌و، بۆ ئەمه‌ی کوشتییه‌کان^(۲) سووته‌مه‌نییه‌کانی خۆیان پێشکه‌شی په‌یکه‌رگا که بکه‌ن به‌ته‌نشست به‌جێ هێنایی ئەو نوێژ و پارانه‌وه‌ و کارو فرمانه‌ ئایینیانه‌وه‌ که هه‌ر بریتی بوون له‌ بابه‌تییکی رووکه‌ش و روواله‌تی و هیچ فریکیان به‌سه‌ر دله‌وه‌ نه‌بوو!...

کوره‌که‌یش دانیشت و که‌وته‌ مقومقۆکردن له‌گه‌ڵ پێش سپی و سه‌رۆکه‌ ئایینییه‌کاندا، له‌ بابته‌ راستییه‌کانی ئایینه‌وه‌ پرس و لیکۆلینه‌وه‌ی له‌گه‌ڵدا ئەکردن... هه‌روه‌ها ئەوه‌یشی بۆ ده‌ر ئەخست که پێوسته‌ خه‌می ناوه‌رۆکی ئایین بخورێ و اتا هی کاکلی ژبانی گیانی، نه‌ک توپکله‌که‌ی... ئەوانه‌ هه‌موویان سه‌رسام مابوون له‌ تینگه‌یشتنی مه‌سیح، هه‌رچه‌ندیان ئەکرد وهرامی راست و دروستی وایان پێ نه‌ئه‌درایه‌وه‌، که ئەو دلی ئا و بخواته‌وه‌!...

پشووی خۆ ئاماده‌کردن بۆ هه‌لگرتنی ناهه‌ی خوایی

یه‌سووع هه‌ژده‌ سالی خشت له‌ ناسه‌دا ژیا... میژوویش له‌ بابته‌ ژبانی ئەو سالانه‌یه‌وه‌، شتیکی زۆرکه‌م نه‌بێ، بۆمانی ناگێریته‌وه‌ یه‌کێک له‌و بابه‌تانه‌ ئه‌وه‌یه‌، که له‌و ماوه‌یه‌دا، یوسفی باوکی و یه‌واقیمی باپیری و، هه‌ننه‌ی نه‌نکی له‌ ده‌ست چوون... ئەویش ده‌ستی دایه‌ دارتاشی، وه‌ک یوسفی باوکی... تانانیک په‌یدا بکات بۆ خۆی و دایکی ئەو ده‌مه‌ به‌ته‌نیاییه‌وه‌ ئەژیا، له‌ ناو کۆمه‌لایه‌تییه‌کی پرقاووقیژدا ئەوه‌یشی ئەزانی که ئەو رۆژه

(*) ئەم جه‌ژنه‌ جه‌ژنی په‌رینه‌وه‌ی جووله‌که‌کانه‌ له‌ ئای (نیل) و تازادبوونیان له‌ ده‌ست فیرعه‌ونی میسر- وهرگێپ-.

(۱) پاره‌ گۆره‌وه‌کان سه‌رافه‌کان (صراف).

(۲) کوشتی: قوربانی، (الضحیه).

نزیک بۆته‌وه‌ واز له‌ پیشه‌ی دارتاشییه‌که‌ی خۆی به‌یێنێ و له‌ دایکی خۆبشی دووربکه‌وتیه‌وه‌، تاماوه‌ی ژبانی خۆی له‌ پێناو رێگا پیشاندانی گومراهان و دلنیاکردنی ترساواندا به‌خت بکات چونکه‌ له‌ خۆی به‌ولاوه‌ که‌سیکی ترنیه‌ که‌ بتوانی ژبانی ئەوانه‌ تازه‌ بکاته‌وه‌ و هیوایان بخاته‌ دله‌وه‌، نه‌ له‌م جیهانه‌دا، نه‌ له‌ جیهانی داها‌توودا!

مه‌سیح تا ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ په‌نای دایکیا مایه‌وه‌ ئەوه‌یشی ئەزانی که ئەه‌ی بێته‌ کۆری به‌ره‌نگاری کردنی چینی پیاوه‌ ئایینییه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کانه‌وه‌، خاوه‌ن سایه‌ و پایه‌ و ده‌سه‌لاته‌کان؛ ئەوانه‌ی که ئایینیان کردبوو به‌هۆیه‌ک بۆ جیبه‌جێ کردنی مه‌به‌س و ئاره‌زووی خۆیان!... هه‌رچه‌ند بیری له‌ به‌دخوویی و کرده‌وه‌ نه‌نگیی کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌ی^(۱) ئەکرده‌وه‌ زۆرتر هه‌ستی به‌وه‌ ئەکرد که مرۆقاییه‌تی پێوستی به‌بوون و کاروکرده‌وه‌ی ئەو هه‌یه‌. بۆچ نه‌ی ئەبینی، نه‌ته‌وه‌که‌ی ریزی له‌و فه‌رمانداره‌ داوین پیسه‌ی خۆی ئەگرت، (هیرۆدس)، که براژنی خۆی له‌ براکه‌ی خۆی داگیرکردبوو و کردبووی به‌ژنی خۆی؟!... به‌لام ئەو ئەوه‌ی ئەویست که نیشتمانیکی و دا‌مه‌زێتی که خۆشه‌ویستی و خۆ به‌خت کردن و خواناسی و چاکه‌ خوازی تیا فه‌رمانه‌وابێ، ئەویست خاکیتی و ابێ، که له‌سه‌ر بنچینه‌ی کوشتار و خۆین رشتن دانه‌مه‌زری نه‌ته‌وه‌که‌یشی، ئازادی و سه‌ریه‌خۆییان له‌ رێگه‌ی کوشتن و برینه‌وه‌ ده‌ست نه‌که‌وی به‌لام له‌و رێگایه‌وه‌ ئازادی ته‌واویان ده‌ست بکه‌وی، که له‌ ئەنجامی راستی په‌رستی و ریزگرتنی مافه‌وه‌ په‌یدا بێن خۆشه‌ویستی خوی کردبوو به‌ئامانجیتیک، که خۆشه‌ویستی مرۆقیش بۆ مرۆقی برای هه‌ر له‌و سه‌رچاوه‌یه‌وه‌ په‌یدا ئەبێ... به‌م رهنه‌گه‌ مه‌سیح، که به‌دلی خۆی ئەچوو سه‌ر ئەو گردانه‌ی که ئەیانروانی به‌سه‌ر شاره‌که‌دا و دانه‌نیشت میشتکی به‌م نامه‌یه‌وه‌ خه‌ریک ئەبوو، که له‌ کانگای دلیه‌وه‌، هه‌ستی پێ ئەکرد به‌ره‌و رووی ئەو کراوه‌ته‌وه‌ که بیگه‌یێنێ به‌جیگای خۆی و ئیستا پێ گه‌یشتوه‌وه‌ گه‌یشتوته‌ هه‌ره‌تی پیاوه‌تی قژه‌ سه‌ریکی رهنه‌گ زێپینی تاریکی هه‌یه‌ که شۆرپووه‌ته‌وه‌ به‌سه‌ر سه‌ریا تا گه‌یشتوته‌ سه‌ر شاننه‌کانی، چاوه‌کانیشی له‌ چاوه‌ گه‌شه‌ رهنه‌گ تاریکه‌کانی دایکی ئەکه‌ن، ماسولکه‌کانی له‌شیشی توند و پته‌ویان لێ هاتوه‌، به‌هۆی کارو فرمانه‌وه‌ روویشی له‌ رووی زۆربه‌ی پیاوان سپی تر و زه‌رد باوتره‌...

(۱) به‌لکو: کۆمه‌له‌که‌ی.

ههنگاوی هۆ ئاماده کردن

۳

دهنگیگی گهوره له بیاباندا

له ناکاو، بئێ ئەمەش کەس چاوه‌روانی بئێ، له ناسره دا دهنگیگی بلابوووه، کە پیاویکی سەرگەرم و کەللەرەق پەیدا بوو، ناوی (یوحەننا) یە، ئەگەر ئێ بەناو ئەو ناوچانەدا، ئەلێ بەم زووانە (مەسیحی چاوه‌روان کراو) کە تەورات گوتوتی رۆژتیک له رۆژان پەیدا ئەبێ، بۆ هەمووان دەرئەکەوێ. مەریه‌میش بەمەسیحی کوری گوت، ئەم پیاوه خزمیتی، چونکە ئەو کوری (ئەلیسابات) ی کچی پوری و (زەکەریا) یه چەند جارێک له گەڵ باوک و دایکیا هاتۆتە ناسره به‌لام له‌پاش مردنی باوک و دایکی له‌م ناوهدا نه‌ماو، و ن بوو.

له نزیك زرتی مردوو (البحرالمیت) هوه، له چۆل و بیاباندا ئەژبا خواردنی بریتی بوو له کولل و هه‌نگینه کتیی. به‌رگو پۆشه‌نیشی بریتی بوو له پارچه به‌رگیکی تووکی حوشر، کە به‌روپشتی خۆی پێ ئەشارده‌وه موژده‌یشی وا ئەدا به‌نه‌ته‌وه، ئەگوت:

(من به‌ئاو ئەتانشۆمه‌وه^(۱) به‌لام له‌پاش من یه‌کیکی تر دیتسه پیتسه‌وه که له‌من به‌هیزتره، که من رایهم ناکه‌وێ، په‌تی پیناوه‌کانیشی بکه‌مه‌وه ئەو به‌گیانی پیرۆز پاکتان ئەکاته‌وه... که‌واته بگه‌رینه‌وه له‌ کرده‌وه‌ی خراپی خۆتان با‌وه‌ر به‌هین به‌خوا چونکه‌ خودانی ئاسمانان نزیك بۆته‌وه!).

که یه‌سوع ئەمه‌ی له‌ دایکی بیست، چوه‌کن (یوحه‌ننا) پاکي بکاته‌وه ئەویش ئاوی به‌سه‌ردا کرد... به‌لام له‌پیشدا تاویک وه‌ستاو پیتی گوت: (پتیبست و ابوو من بيم لای تو پاکم بکه‌یته‌وه!) جا له‌وکاته‌دا که یوحه‌ننا، ئاوی ئەکرد به‌سه‌ر مەسیحدا گیانی خوایی له‌شپوه‌ی کۆترتکی سپیدا هاته‌خواره‌وه، لای نیشته‌وه گه‌لێک که‌سیش گوتیان له‌ ده‌نگیگ بوو له‌ ئاسمانه‌وه ئەهات، بانگی ئەدا ئەگوت: (ئا ئەوه کوره‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی منه، که دلم پیتی خۆش بووه گوتی بده‌نی!)

(۱) هه‌ر له‌به‌ر ئەم شوشتنه‌ بوو نازده‌کراوه‌ به‌ (یوحنا المعمدان). (تعمید) به‌مانای شوشتن و پاک‌کردنه‌وه‌ی رۆح له‌ گونا‌ه و تاوانه‌کان.

له‌پاش ئەوه ده‌موده‌ست مەسیح چوه‌ ده‌شت. به‌تاکي ته‌نیا مایه‌وه خه‌ریکما له‌گه‌ڵ ده‌روونی خۆیدا، خۆی بۆ ئەوه ئاماده ئەکرد هه‌ر بۆ جیبه‌جی کردنی ئەو فه‌رمانه هاتۆتە جیهانه‌وه. له‌ویدا چل رۆژ به‌رۆژوو بوو. که له‌رولاوازی سه‌ری تیکرد؛ تاقی کردنه‌وه گه‌وره‌که‌ی لێ روودا: شه‌یتان کیشی کرد بۆ سه‌ر چیا‌یه‌کی بلند، له‌وتیه‌وه گه‌وره‌ی جیهانی پیشاندا، ویستی چه‌واشه‌ی مەسیح بکات، پیتی گوت: به‌مه‌رجی کرونووشی په‌رستمم بۆ بکیشیت، که هه‌ر ئەو فه‌رمانه‌یشت لێ داوا ئەکه‌م ئەتوانم هه‌موو کلاوه‌ی زه‌ویت پێ ببه‌خشم، هه‌رچی نه‌ته‌وه‌یه‌ک هه‌یه له‌ جیهاندا، به‌سه‌رکرده‌کان و شاهه‌کانیان‌ه‌وه ملکه‌چیت بۆ بکه‌ن و ئەکه‌ونه ژێر چنگته‌وه، له‌ سایه و پایه و گه‌وره‌بیشدا، له (دارا) و (ئه‌سکه‌نده‌ر) و (هه‌یرۆس) گه‌وره‌ترت لێ دێ!

شه‌یتان ئەگوت: (من له‌لای خواوه هاتوم)... بۆ ئەمه‌ی زۆتر چه‌واشه‌ی بکات، له‌گه‌ڵ قسه‌کانی خۆیدا قسه‌کانی خوایشی ئەگه‌یڕایه‌وه که له‌ ته‌وراتدا نووسرا‌بون...! به‌لام شه‌یتان هه‌رچه‌ند تیکۆشا و رنج و ته‌قه‌للای له‌گه‌ڵدا، مەسیح چه‌واشه نه‌بوو، به‌قسه‌کانی ئەو ده‌ستخه‌رۆ نه‌بوو.

دواي قسه‌ی شه‌یتان نه‌وکته‌!... ئەویش هه‌ر به‌قسه‌کانی خوا شه‌یتانی به‌رپه‌رچ دایه‌وه گوتی: له‌ ته‌وراتدا وا نووسراوه (هه‌ر خوای خۆت به‌رسته، بۆ ئەو به‌ولاوه بۆ که‌سی تریش کرونووشی په‌رستان مه‌کیشه‌!).

شه‌یتانیش پیتی گوت: (ئەگه‌ر راسته‌ تو کوری خوایت ده‌بفه‌رموو به‌م به‌ردانه‌ بین به‌نان!...)... مەسیحیش پیتی گوت: (له‌ ته‌وراتدا نووسراوه: پیاو هه‌ر به‌نان ناژی، هه‌ر قسه‌یه‌ک له‌ده‌می خوا بێته‌ ده‌ری ئەبژینێ!...)...

دوو‌باره شه‌یتان خه‌ریک بووه‌وه له‌گه‌ڵیا، پیتی گوت:

(له‌ ته‌وقه سه‌ری ئەم شاخه‌وه خۆت فری بده‌ره خواره‌وه، بۆ ئەمه‌ی ده‌ری بخه‌یت که تو له‌ ئاسمانه‌وه هاتوویت ئەی له‌ ته‌وراتدا نه‌نووسراوه که خوا به‌فریشته‌کانی خۆی فه‌رموه تو له‌سه‌ر باله‌کانی خۆیان هه‌ل بگرن، تا له‌به‌رده‌کان نه‌که‌ویت؟!)

مه‌سیحیش پیتی گوت: ئەوه‌یشی تیانوسراوه که (خوای خۆت تاقی مه‌که‌ره‌وه)! (شه‌یتان، برۆ، له‌کۆلم به‌ره‌وه!...)...

ئیتیر شه‌یتان لێی جیا‌بووه‌وه... به‌لام ئەوه هه‌ر بۆ ماوه‌یه‌ک بوو!...

سەر سۆرھەتھەری یەكەم!

پۆژی دوایی مەسیح رووی کردە ئەو شویتەنە یە (یوحەننا مەعمەدان) موژدە ی هاتنی پێغەمبەری خۆی ئەدا... کە (یوحەننا) چاوی بە مەسیح کەوت گوتی: (وا بەرخی خواهات بۆ ئەمە ی گوناھی جیهان بسرپتەوه!)... مەبەسی ئەوهبوو کە مەسیح نیازی وایە خۆی بەخت بکات لە پێناو چاکە ی مرۆفایە تیدا... ئەو لە جیاتی خۆ بەختکردن، ناوی ئەو بەرخی هێنا کە هەموو سالیکی لە جەژنی گەورەدا سەرئەبرێ... مەسیح و یوحەننا، گەلێک جاری تر چاویان بە یەکتەری کەوتەوه و گفتوگۆشیاان لە بابەت کاروباری ئایینی و جیهانییەوه کرد...

لە چاوی پێکەوتنە کە ی دوامینیاندا، دوو کەسی تر لە گەل یوحەننا و هەستابوون، گەلیان لە هەژاری خۆیان ئەکرد یە کێکیان ناوی (ئەندراوس)^(١) بوو، ئەوی تریشیاان ناوی (یوحەننا) بوو کە گوتیان لە مەسیح بوو، لە ژبانی پر خۆشەویستی و خۆ بەخت کردن و چاکە کردن لە گەل کەسانی تر، ئەدوا، هەر دووکیان بریارینا ببنە شاگردی ئەو بۆ هەرشوێنیکیش بچێ دوای بکەوون... بەلام مەسیح پیتی گوتن ئەوهنده پە لە مەکەن، پیتویست وایە ئارام بگرن بە خۆتان تا ئارەزووی راستەقینە ی خۆتان بۆ دەرنەکەوی چونکە بنچینە ی وانه و ئامۆژگارییە کانم خۆبەخت کردنیکی کە بە ئارەزووی مرۆف خۆی بیت.

ئەویش لە پاش باوەرکردن بە خوا و، نەمانی هەموو گومان و دوودلی یەک لە دل و دەرووندا...

لە کاتی گفتوگۆدا خزمایە تیبەکی نزیک ی ناوهند مەسیح و یوحەننا دەرکەوت چونکە دایکی یوحەننا، خوشکە گەورە ی دایکی مەریەم بوو!... هەردوو شاگردە کە، دوای مامۆستاکە ی خۆیان کەوتن تا (ناسرە) پاش ئەوه برابەکی (ئەندراوس) یش هاتە ناویانەوه، ناوی (سەمعان)^(٢) بوو، یە کێکی تریشیاان پتوینیش (فیلیس)^(٣) یان پیتی ئەگوت ئەمە پیاویکی راوەربوو پاشان بوو مە ی گێرێک بۆ سەربازە رۆمایە کان بەلام لە

(١) ئەندراوس: (قدیس)یکە، یەکیکی لە نیراوهکانی مەسیح و برای (پترۆس)ە، لە چوار میخەدرا و ئاوا کوشتیان.

(٢) سیمعان با شیمعون: کوری یەعقوبە و باپیری یەکیکی لە دووانزە ئیسپاتە ئیسرائیلییەکان.

(٣) فیلیس: (قدیس)ە، یەکیکی لە حەوت مۆم هەلگرەکانی سەردەتای مەسیحیتی، لە چەرخ یەکی زاینیدا ژیاوه، مژدەدەری (سامیرە)بووه.

وزەیا نەما لە گەلیاندا بمینیتەوه، لەبەر بی فەری و سەرسەرپتیبیان!... ئنجا کە ئەمانە هەموو گەیشتنە مائی مەسیح، مەریەم خەریکی خۆرێک خست بوو بچیتە ئاھەنگیکی ژن هیتان لە (قانا الجلیل)^(١) دا. مەریەم بەوانیشی گوت کە لە گەلیا بچن ئنجا هەر شەشیاان چوونە جێ ئاھەنگە کە نزیک ی پینج میلیک لیبانەوه دووربوو کە گەیشتنە ئەوی، دەرنگە دەنگ و تیکەل و پێکەلییەکیان دی چونکە مە ی نەمابوو، بخوریتەوه هەندێ لە میوانەکان بۆلە بۆلیان ئەکرد مەریەمیش کە شارەزای هیتز و دەسلاتی عیسا بووبوو، چاویکی لی تروکاند.

مەسیحیش فەرمووی، گۆزەکانیاان پر کەن لە ئا و ئەوهنده ی پتی نەچوو هەندیکیان دەنگیان لیبو هات گوتیان: (چەند سەیرە ئەمە! خۆ ئاوه کە سوور هەلگەراوه و بووه بەمە ی!)... جا کاتی کە سەرۆکی مە ی گێرەکان، لەم مە یی چیشت، گوتی ئەمە چل سالی، مە ی فرۆشی ئەکات، هیشتا مە یی و خۆشی نەچیشتووه!...

ئانرەتیبکی سامیری!

پۆژی دوایی یەسوع و دایکی و شاگردەکانی روویان کردە شاری (کفر ناحوم)^(٢) سەریان لە هەندێ کەسوکار و دۆست و یاردا کە مەسیح ئەوه ی بۆ دەرکەوت، شارەکە ناوچە یەکی بازارگانی بی هاتایە و، لە چەقی رینگاکانی شام و بەندەرەکانی سەر زری سپی ناوەرستی میسردایە، دەمۆدەست پە یی بەوه برد کە چاکترین شارە بۆ ئەوه ی تیکەل بەنەتەوه بیی و بیروباوەرەکانی خۆی تیا بلابکاتەوه...

لەسەرەتادا، کاتیکی دووردریژی بەسەر ئەبرد بۆ ئەمە ی بیروباوەر و ئامۆژگارییەکانی خۆی فیری شاگردەکانی بکات... پاش ئەوه واهاتە پێشەوه کە خۆی و کۆمەلە کە ی هەموویان بگوتن ئەوه بۆ شاری (ئەریحا)... چونکە ئەو گێروگرتە ی (یوحەننا مەعمەدان) بۆ خۆی هینابوو کایەوه، بەهۆی ئەو هورۆمە ئاشکرایانە یەوه کە لەناو بازارەکان و کۆبوونەوهکاندا ئەیکردنە سەر (هیرۆدس) ی خونکار و (هیرۆدیا) ی ژنی، کە ئە یگوت ژنە کە ی لە براکە ی خۆی داگیرکردووه و کردویتی بەژنی خۆی، بەعیسا و کۆمەلە کە ی گەیشتنەوه!...

(١) قانا: گوندیکە لە جلیل، بەناوبانگە بە (شایبە کە ی قانا) وه، هەروا بە یە کە م عەجباتی مەسیح کە لەم گوندەدا ئاوی کرد بەشەراب.

(٢) کۆنە شارۆچکە یەکی فەلسەتینە، وا لە ژووری دەریاچە ی (طبریه) وه.

هه‌چهنده نه‌ته‌وه هۆگری (بو‌ه‌ن‌نا) بو‌بوو، خو‌ن‌کار‌یش دو‌ودل مابوو له‌جه‌زه‌به پ‌ی‌گه‌یان‌دن‌ی، به‌لام شازن نه‌وه‌نده سه‌ری کرده سه‌ر خو‌ن‌کار، تا فه‌رمان‌ی پ‌ی‌ ده‌ر‌نه‌کرد بۆ گرتن‌ی (بو‌ه‌ن‌نا) له‌ کۆل‌ی نه‌بو‌وه‌وه که‌وای ل‌ی‌هات، مه‌سیح و کۆمه‌له‌که‌ی، نه‌وه‌یان به‌باش نه‌زان‌ی، له‌وه زۆر‌تر رو‌وه و (ئه‌ریحا) ب‌رۆن له‌به‌ر‌ئه‌وه به‌ربار‌باند‌ا ب‌گه‌ر‌ینه‌وه ج‌ی‌ی خو‌بان به‌لام مه‌سیح ر‌ی‌گه‌یه‌کی تری گرت‌ه‌به‌ر، که نه‌بو‌وه به‌شار‌ی (سامیره) دا ب‌رۆش‌ت‌نا‌یه. له‌وه‌دا کۆمه‌له‌که‌ی سه‌ریان سو‌رما!...

ئه‌و ب‌یره‌ی مه‌سیح‌یان زۆر به‌لا‌وه ناخۆش بو‌و!... چون‌که هه‌موو که‌سی‌کی مه‌ند و په‌سند که له‌ دان‌یشت‌وان‌ی (جه‌لیل) بو‌ایه و ر‌ی‌زی له‌ خو‌ی ب‌گرت‌ایه، خو‌ی له‌ ناوچه‌یه نه‌پاراست، پ‌ی‌ایا نه‌ئه‌رۆش‌ت هه‌روه‌ک ئا‌وه‌دان‌ییه‌کی گ‌ر‌و‌ی‌کان^(١) ب‌ی به‌لایانه‌وه و‌ابوو!... گیانی دو‌ژمه‌نا‌یه ت‌ی‌ش نه‌وه‌نده کار‌ی له‌ دل‌ی دان‌یشت‌وان‌ی (جه‌لیل) کرد‌بوو، به‌رام‌به‌ر دان‌یشت‌وان‌ی (سامیره)، چ‌او ت‌ی‌ب‌ر‌ی‌ن‌ی‌کی سا‌کار‌ی ب‌ی گونا‌هانه‌ی سام‌یریه‌ک له‌ جه‌لیلیه‌ک نه‌بو‌وه هۆی نه‌وه‌ی که به‌سووک ته‌ماشاکردن‌یک دا‌به‌ر‌ی و ئا‌گری شه‌ر‌یش هه‌ل ب‌گ‌یر‌س‌ین‌ی له‌ ناوه‌ند هه‌ردوو ناوچه‌که‌دا!...

جا بۆ ئه‌م ناوچه نه‌نگه‌و‌یسته که‌نه‌فت کراوه که نه‌یکه‌ی په‌نج‌ا م‌یل‌یک که‌وتۆته با‌کوری (ئورشه‌لیم)ه‌وه، مه‌سیح شا‌گرده‌کان‌ی خو‌ی برد به‌ر‌پ‌ی‌وه... به‌وه‌یش و‌ازی نه‌ه‌یتنا، برد‌نیه نا‌وه‌وه بۆ پارچه‌زه‌ویه‌کی م‌ی‌ژ‌و‌وی که‌که‌وتۆته نه‌وه‌پ‌ری شاره‌که‌وه، پ‌ی‌یان نه‌گوت (ب‌یری به‌عقوب) چون‌که وا نه‌گ‌یر‌نه‌وه که ئه‌م ب‌یره هی (یه‌عقوب پ‌ی‌غه‌مه‌به‌ر) بو‌وه، به‌دیاری به‌خش‌یویه‌تی به‌ (یوسف پ‌ی‌غه‌مه‌به‌ر)ی کوری ته‌نانه‌ت نه‌وه‌یش نه‌ل‌ین که‌ گوا‌یه گۆری (یوسف) له‌ ناو نه‌و ب‌یره‌دا‌یه!... له‌وکاته‌ی شا‌گرده‌کان‌ی چوون خو‌ارده‌مه‌نی ب‌ک‌رن، مه‌سیح له‌ گۆی ب‌یره‌که دان‌یشت، ب‌یری نه‌کرده‌وه له‌ خو‌ی... له‌وکاته‌دا ئا‌فره‌ت‌یک‌ی سام‌یره‌یی هاته سه‌ر‌ب‌یره‌که سه‌تله‌که‌ی پ‌ر ب‌کات له‌ ئا‌و مه‌سیح‌یش پ‌ی‌ی گوت (هه‌ند‌ی ئاووم ب‌ده‌ر‌ی ب‌یخۆمه‌وه)... ئا‌فره‌ته‌که‌یش، سه‌ری نه‌وه‌نده سو‌رما‌بوو له‌و خواسته‌ی ع‌یسا، که زمانی به‌ته‌وا‌وه‌تی گۆی نه‌ئه‌کرد وه‌رام‌ی ب‌داته‌وه، پ‌ی‌ی گوت: (تۆ چۆن ئا‌و له‌من دا‌وا‌ئه‌که‌یت؟! تۆیه‌ک جه‌لیل‌ی و من‌یک‌یش سام‌یره‌یی!?)

(١) ئا‌وه‌دان‌ییه‌ک که‌ خه‌لکه‌که‌ی تووش‌ی نه‌خۆشی گه‌ریی -ج‌زام- بو‌وین، گ‌ر‌و‌ی = گه‌ریی، له‌ سه‌رو‌ی رۆژ‌ئا‌وای سل‌ی‌مان‌ییه‌وه (گرده‌گ‌ر‌و‌ی) هه‌یه، شو‌ین‌ی دو‌رخ‌سته‌وه‌ی نه‌وه‌ش‌خان له‌ ئه‌هل‌ی ناو شار؛ سه‌رده‌می بابانه‌کان.

مه‌سیح‌یش ئاو‌ر‌پ‌یک‌ی ل‌ی‌ دا‌یه‌وه و سه‌رنج‌یک‌ی ل‌یدا، ب‌یری له‌و‌پ‌شم و ق‌ینه‌ گه‌وره‌یه نه‌کرده‌وه که له‌ناوه‌ند نه‌و هه‌ردوو شاره‌ دا‌بنج‌ی دا‌کوتا‌بوو ب‌یری له‌و گیانی دو‌ژمه‌نا‌یه‌ت‌ییه نه‌کرده‌وه که هه‌ر له‌ منال‌ییه‌وه له‌نا‌و که‌سان‌دا چ‌ا‌وی پ‌یکه‌وت‌بوو، که له‌لایه‌ن فه‌رمان‌ره‌و‌ایان‌یشه‌وه ئا‌گره‌که‌ی خو‌ش نه‌کرا!...

پاشان رو‌وی کرده ئا‌فره‌ته‌که‌ پ‌ی‌ی گوت: (تۆ ئه‌گه‌ر بتزان‌یا‌یه قسه‌ له‌گه‌ل ک‌ی نه‌که‌یت، خو‌ت دا‌وای ئا‌وت ل‌ی‌ نه‌کرد، نه‌و‌یش ئاو‌پ‌یک‌ی ز‌ین‌دو‌وی نه‌دا‌یت‌ی، هه‌رکه‌سه‌ی ل‌ی‌ی بخوار‌دا‌یه‌وه هه‌رگ‌یز ت‌ینو‌وی نه‌ئه‌بو‌و!...).

ئا‌فره‌ته‌که‌یش به‌پ‌یکه‌ن‌ی‌ن‌یک‌ی دو‌ودل‌یا‌نه‌وه پ‌ی‌ی گوت:

- که‌واته‌ گه‌وره‌م له‌و ئا‌وه‌م هه‌ند‌ی ب‌ده‌ر‌ی، تا هه‌رگ‌یز ت‌ینو‌ونه‌بم!

- ب‌چۆ م‌ی‌رده‌که‌ت بانگ ب‌که‌...

ئا‌فره‌ته‌که‌ سه‌ری دانه‌واند و گوت‌ی:

- من م‌ی‌ردم نبیه.

- نه‌ء وانیه تۆ پ‌ی‌نج م‌ی‌ردت هه‌بو‌وه به‌لام نه‌و پ‌یا‌وه‌ی ئ‌یستا له‌گه‌لت‌ایه، م‌ی‌ردت نیه!...

ئا‌فره‌ته‌که‌یش ش‌له‌ژا و واق‌ی و‌رما پاشان گوت‌ی:

- گه‌وره‌م! وا ده‌ر‌ئه‌که‌و‌ی تۆ پ‌ی‌غه‌مه‌به‌ری!

ئا‌فره‌ته‌که‌ سه‌تله‌که‌ی خو‌ی له‌ب‌ی‌ر‌چ‌وو به‌هه‌له‌دا‌وان ر‌ا‌یک‌رده‌وه ناو شار بۆ ئه‌مه‌ی به‌دان‌یشت‌وان‌ی شاره‌که‌ بل‌ی، پ‌ی‌غه‌مه‌به‌ر‌یک‌ی وا هاته‌وته ناو شاره‌که‌یا‌نه‌وه!...

دان‌یشت‌وان‌ی سام‌یره‌یش ده‌مو‌ده‌ست خو‌بان گه‌یا‌نده نه‌و‌ی ب‌ی‌ب‌ین زۆریان ل‌ی‌ کرد که چه‌ند رۆژ‌ت‌یک له‌نا‌و‌یا‌ندا ب‌م‌ی‌ن‌یته‌وه نه‌و‌یش ب‌ی‌ دل‌ی نه‌کردن وانه‌یه‌کی و‌ایشی ف‌ی‌ر‌کردن که ه‌یشتا مرۆ‌ق‌ایه‌تی پ‌ی‌وه‌ی ر‌انه‌هات‌بوو له‌ باب‌ه‌ت ب‌رایه‌تی مرۆ‌قه‌وه له‌گه‌ل مرۆ‌ق‌دا قسه‌ی بۆ کردن گوت‌ی: مرۆ‌ف هه‌موو ب‌ر‌ای یه‌ک‌ترن، چون‌که هه‌موو رۆ‌له‌ی خو‌ان!...

هه‌روه‌ها له‌باب‌ه‌ت دو‌ای هات‌نی سه‌رده‌می پ‌شم و ق‌ین و ر‌ق و تو‌وره‌یی و خو‌ین ر‌شته‌وه قسه‌ی بۆ کردن... که چ‌او‌پ‌وش‌ین، باش‌تر‌ین چ‌اره‌یه بۆ به‌ره‌ره‌کان‌ی ئ‌ای‌ین‌ی، که خو‌شه‌و‌یست‌یش، ده‌رمان‌یک‌ی کار‌یگه‌ره بۆ ب‌ر‌ینی ده‌روونی... ئه‌م وانه‌ی (چ‌او‌پ‌وش‌ین) ه‌یه‌که‌م وانا‌بوو که مه‌سیح دا‌ی به‌گوت‌ی کۆمه‌لان‌دا!...

سەر سوپهینهری چاک کردنهوهی نهخۆش!

له پاش چه ند رۆژتیک، له به یانییه کی به هاردا، که کزه بایه کی خۆش و فیتیک هه لیکردبوو، مه سیح و ههر پینچ شاگرده کانی له سامیره وه گه رانه وه جه لیل کاتنی گه یشتنه ناسره، دانیشن هه ندیک بحه سیته وه کۆمه لیک هه ژارو خوازه لۆکیان لی کۆبووه وه...

له پر یه کیک له پیاوه ریش سپیه کانی ناوچه که، که خاوه ن سامان و ده سه لات بوو له و ناوه دا، دریدا به کۆمه له که نیشانییک به سه رسنگیه وه نه بریسکایه وه؛ به به رده به نرخه کان رازینرا بووه وه... له ترسا هه موویان کشانه دواوه... که چی پیاوه که به مل که چی و دلشکاوییه که وه له مه سیح نریک بووه وه، فرمیسک نه رزایه خواره وه به سه ر پروه مه ته زه رد هه لگه راوه کانی پیتی گوت: (ئه ی دارتاشه که ی ناسره! ده نگوباسی کرده وه بی هاو تاکانتم به رگویی که وتۆته وه له به رنه وه، پاش هه ناسه ساردیه کی زۆر، سه رله نوێ هیوا له دلما بووژایه وه کوره که ی خۆم له شاری (کفر ناحوم) دا به جی هیشته وه خه ریکه گیان نه دا... گه وری خۆم ناکه ییت ده ستیکی بۆ درێژ به رموویت به لکو نه مه خواجه چاک بیته وه!...)...

پیاوه که نه وه ی گوت و ده ستی کرد به گریان... مه سیحیش به ده نگیکی نه رمو له سه رخۆه پیتی گوت: (بگه رپه وه به رپتی خۆتا کوره که ت چاک بۆته وه!...)... پیاوه که ییش باوه ری به قسه که ی مه سیح هینا به هه له داوان گه رایه وه شاره که ی خۆی... رۆژی دواپی، پیاوه کانی له رپنگا خۆیان گه یاندی، موژده ی بده نی، که کوره که ی چاک بۆته وه!...

ئینجا که لیتی پرسین چ کاتییک تایه که به ری داوه، و پیتیان گوت، بۆی ده رکه وت هه ر نه وکاته بووه که مه سیحی چاوپیکه وتوه!...

ئه م ده نگوباسانه به دیتها ته کانی دراوسیدا بلا بوونه وه له به رنه وه کۆمه لانیکی زۆر دوا ی مه سیح که وتن نه ویش له پیتش نه مه ی ئامۆژگاریان بکات، پیتی نه گوتن: (له کرده وه ی خراپی خۆتان بگه رپه وه باوه ر به خوا بکه ن)

ژماره یه کی زۆر له گوئی گران، باوه ریان پی هینا... رۆژتیکیان لاوتیک خۆی کوتایه لای، گیانیکی به دی که وتبووه له شه وه^(١) که سایه تییه که ی کردبوو به دوولایی. خۆی له به ر پیتی مه سیحدا دا به زه ویدا و هاواری بۆهینا، گوتی:

(١) واتا: ده ستیان لی وه شاندیوو، یان رسته که به م مانایه بووه: (دخل روح شریه جسله)... شییت بیوو، تینکچوووو، به پیتی ئیستا توشی (شیزۆ فرینیا) بووه.

(ئیمه چیمان به سه ر تۆه. ئه ی یه سووعی ناسره یی تۆ هاتویت له ناومان بیه ی؟!...) مه سیحیش له گیانه پیسه که ی کوره که تووره بوو، تیشی خوری که له له شی بچیته ده ری... گیانه که له له شی چوو ده ره وه... کوره که ده موده ست چاک بووه وه!...

خه سووی شاگردیکی، که ناوی (سمعان یاخود په ترۆس) بوو گرانه تایه کی خراپی گرت. نه وده مه، ده رمانی ده ردی وایان به وه نه کرد، که خۆله میشی کاره له ی سه ری گورگیکیان نه دایب له پاش سووتاندنی یاخود سه لکه مشک، یان چاوی گیانله به رتیک، یان میشکی کونده په پوو، یان جه رگی بۆقیتکیان نه دایب!... قسه یه کی پیشینیان نه بگوت:

(ئه گه ر هه لامه تت تووش بوو، یاخود سه رمات بوو، لووتی مایین ماچ بکه، خۆ نه گه ر خرتی ددانیشته هاته ژان، نه وا بۆقیتکی کولاو له ناو خرتیدا بخه ره سه ری!...)

خه سووه که ی په ترۆسیش، نه و ده رمانانه ی هه موو تاقیکردبووه وه به لام تائه هات ده رده که ی کاریگه رتر نه بوو... نه و نه دی نه مابوو بمی... په ترۆسیش له مه سیح تکای کرد، که ده ستیکی به سه ردا به یینی...

مه سیحیش بی دللی نه کرد، خواسته که ی نه ی به جی هینا... ئافره ته که ده موده ست چاک بووه وه و هه لسا یه سه ر پی و ده ستی کرد به فرمان کردن بۆ نه وان!... ئه م ده نگه بلا بووه وه... کۆمه لیکی گه وری له نه خۆشان و هه ژاران له مه سیح کۆبوونه وه...

یه که م تینکچوونی مه سیح له گه ل سه رۆکه کانی جووله که کاند!

له پاش نه مه ی مه سیح گه را به گه لیک ناوچه دا، دواپی گه رایه وه (کفر ناحوم) پیاوه ئاینیه کانی جووله که ییش له (ئورشه لیم) دا، چه ند که سپکیان به دزییه وه ناردبوو، شوینی بکه ون، لیتی جیانه بنه وه، به لکو هه له یه ک بکات و به بۆنه ی نه و هه له یه وه، هوروژم به نه سه ری!...

به لام نه و نه دی نه مابوو که به هه ناسه ساردی بگه رپه وه، له پر کاره ساتیک قه وما، هیوای له دلدا تازه کردنه وه.

مه سیح چوو بووه ناو خانوویه که وه بۆ نه مه ی ئامۆژگاریی نه و کۆمه لانه بکات که له ویدا کۆبوو بوونه وه له پر ده نگه ده نگیک په یدا بوو خیزانییک هاته پیشه وه، گه وریه که ی خۆی به پتخه فه که یه وه هینا بووه لای مه سیح که له نه خۆشی شه لی چاکی بکاته وه جا له به ر نه مه ی، کۆمه له که یه جگار چروپربوو، بۆیان نه کرا کابرا به ته ختی نوسته که یه وه به ناو نه و

که سانه دا بهین ناچار بوون بر دیانه سهر سهر بانی خانووه که پاشان له ویتوه به گوربس دایان هیشته خواره وه، که که وته ناو هۆلی سهر نه گیراوی خانووه که وه مه سیحیش سهر پیتیکی نه خۆشه که ی کرد و پیتی گوت:

(چاو له گونا هه کانت پۆشرا) ... سهرۆکه کانی جووله که ش ئهم واژه به یان به هه لزان، بۆ ئهمه ی هورۆمی خۆیان به نه سهر مه سیح ئیتر له ورۆژه وه ده ستیان کرد به بۆله بۆل کردن له ناو خۆیاندا، ئه یانگوت: (کی هه به بتوانی ده سه لاتی خوا، له گونا هه لی خۆش بووندا به خۆی بدات؟! ئه مه تا خوانه ناسین! سزاکه ی مردنه!) ... مه سیحیش ههستی پین کرد، چی به میتشکیاندا دی پیتی گوتن: (له م دووقسه یه کامیان ئاسانتره: که بلیتیت: (چاو له گونا هه کانت پۆشراوه) ... یاخود بلیتیت: (ههسته تهختی نووستنه کهت هه ل بگره و برۆ!...) ...)

به لām بۆ ئهمه ی ئیوه تیبگه ن که کوری مرۆف، ده سه لاتی ئه وه ی هه به چاو له گونا هه پپوشن، وابه م پیاوه شه له ئه لیم: (ههسته تهخته کهت هه ل بگره و برۆ!).
ده موده ست نه خۆشه که، چاک بووه وه هه ستایه سهر پین و تهخته که ی خۆی هه لگرت و رۆیشت! ...

له هه موولایه که وه دهنگی په سندر کونی ئه م شاکاره و سهر سورمان له م کرده وه بپن هاوتایه به رز بووه وه.

هه موویان گه وره بی خویان به زمان ستایش کرد، به لām پیاوه نه پیتییه کانی پیاوه ئاینییه کان، له گه ل (فهریسی) یه کاند که بریتی بوون له جووله که که له ره قه کان، که هه ر ئه نووسان به شپوه ی دهره وه ی ئاینه وه، گوتیان ئه دایه رووکه ش و توپکل، نه ک ناوه رۆک و کاکل، ئه وانه سهر له نووی خۆیان دایه وه په نا و ده ستیان کرده وه به گه له کۆمه کتییه کی تازه له مه سیح! ...

رۆژتیکیان مه سیح به لای پاره کۆکه ره وه یه کدا تیپه ری^(۱) که ناوی (لیفی) بوو نه ته وه که ی چه زی لی نه ته کرد به چاوی سووک ته ماشای ئه کرد چونکه له باج سه ندنه که یدا زۆرداری ئه کرد له نه ته وه که ی خۆی، بۆ که لکی فرمانه رواییه کی بیتگانه ی وه ک رۆما! ... مه سیحیش پیتی گوت دوامکه وه.

کابراش فرمانه که ی خۆی دایه ده ست یه کیتیکی تر و دوا ی مه سیح که وت ئه ویشی کرد

(۱) ئه وکار به دهسته ی باج و خه راجی ده ولت گرد ده کاته وه.

به شاگردیکی تر له گه ل پینج شاگرده کانی تر ناویشی گۆری، کردی به (مه تتی) ... پاشان به قسه ییشی کرد و بوو به میوانی که چوه مالی (مه تتی) پرپوو له و گونا هه ارانه ی که له دانگی خۆی دابوون، بیجگه له وانه سووخۆر و سهرخۆش و قومارچیشی تیا بوو! ... ئنجا که فه ریسپییه کی هه له گۆ، هه لی دایه و له یه کتیک له شاگرده کانی مه سیحی پرسی: (بۆچی مامۆستا که تان له گه ل گونا هه اران و پاره بازاندا دانه نیشی و نان ئه خوات؟!).

مه سیح گوتی له وه بوو، پیتی گوت: (ئه وانه ی له ش دروست پیتیوستیان به پزیشک نییه نه خۆشه کان پیتیوستییان به پزیشک هه به من بۆ ئه وه نه ها تووم که بی گونا هان بخه مه سهر پیتی راست من بۆ ئه وه ها تووم که گونا هه اران له کرده وه ی خراب بگپرمه وه!).

جاریکی تریش فه ریسپییه کان بۆله بۆلیان ده ست پین کرده وه گوتیان مه سیح و شاگرده کانی له رۆژی شه مه دا، به ناو کشتو کالدا گه راون و گوله گه میان لی کردۆته وه و خوار دویشیانه ئه م کرده وه ییش پپچه وانه ی فه رمووده ی ته وراته که ئه لی: (له رۆژی شه موواندا نه فرمان بکه، نه دروینه!...) ... مه سیحیش گوتی: ئه ی ئه وه تان نه خۆیندۆته وه، که پپغه مبه ر داوود و شاگرده کانی برسییان بووه و چون نانی پیاوه ئاینییه کانیان خوار دووه، که ئه و نانه له نه ته وه به ره به ست کراوه؟ مرۆف بۆ شه مه دروست کراوه، یان شه مه بۆ مرۆف؟ کوری مرۆف، گه وره ی رۆژی شه مه یشه!) ...

پاش ئه وه مه سیح له رۆژتیک ی شه مه دا چوه ناو جی کۆیو نه وه کانی جووله که کانه وه نه خۆشپیکی ده ست وشک هه لآتوو ها ته به رده می، تکای لی کرد چاکی بکاته وه.

ئه ویش پیتی گوت: (ده ستت رابکیشه!) ... نه خۆشه که ییش دهستی خۆی راکیشا ... که ته ماشای کرد وه ک دهسته چا که که ی تری لی ها ته وه! ... فه ریسپییه کان دووباره ده ستیان کرده وه به زمان درتیییه که ی خۆیان مه سیحیش پیتی گوتن: (له رۆژی شه مه دا، کاری چاک بکری باشته ر، یان کاری خراب؟ ئه گه ر که ری یه کتیکیان بکه ویتته چالیکه وه له رۆژی شه مه دا، ئاخۆ ده ری نا هیتیتته وه له چاله که دا؟!).

ههوهسی ئافرهتیک و دوایی پیاو چاکیک!

(یوحه نای مەعمەدان) هیتشتا له زینداندا بووه، که کردهوه شاهکاره کانی مەسیحی ئەببستهوه له گەڵ ئەوهیشا، هیتشتا له وه دلتیا نه بووبوو، که ئەم مەسیحه ئەو (مەسیح) دیه که پیتغه مبه ره کانی تهورات گوتویانه پهیدا ئەبێ؛ یان ئەو مەسیحهیه که خۆی موژدهیدا به جووله که کان که دهرئه که وێ له زیندانه که یه وه دوو که سی نارده کن مەسیح که لیتی بپرسن: (ئاخۆ تو ئەو مەسیحهیت که ناوی له تهوراتدا هاتوه یان هیتشتا ئەو نه هاتوه، پیتوسته چاوهروانی بکهین؟)

مەسیحیش ههردووکیانی برد له گەڵ خۆیدا، که به چاوی خۆیان شاکار و کردهوه بێ هاتو تاکانی ببینن پاشان ههردووکیانی ناردهوه کن (یوحه ننا) تا ئەوهی دیویانه بۆی بگێر نهوه: (کویره کان چاویان چاک ئەبیتتهوه، شه له کان دهست ئەکن به پۆشستن، گرویکان له شیان چاک ئەبیتتهوه، که ره کان گوپیان له دهنگ ئەبیتتهوه، مردوووه کان ههڵ ئەسنه سه ری، ههژار و به سه زمانه کانیش دلّ خۆش ئەبن)... که ههردوو پیاوه کان گه رانه وه کن (یوحه ننا) و ئەو کرده وانه یان بۆ گیتیرایه وه، باوه ری هیتنا که ئەم مەسیحه، هه ر ئەو مەسیحه یه که له تهوراتدا ناوی هاتوه و تا ئەوسایه چاوهروانی کراوه.

چهند مانگیک بوو (یوحه ننا) له به ندیخانه دا هیتلرا بووه وه. پشتیوانه کانیشی له وه دلّیا بوون که هیچی به سه ر نایه ت.

به لام له راستیدا (هیرۆدیا)، بۆ هه لیک ئەگه را که بیکوژی. ئەگینا تا ئەوساکه، هیتشتا نهیتوانی بوو هیرۆدسی میتدی بخاته سه ر ئەوهی که (یوحه ننا) بکوژی ئەم هیرۆدسه، ئەو هیرۆدسهی میتدی دووه می نه بوو، که منالانی ئەکوشت ئەم له شوپشی نه ته وه ئەترسا، بۆیه کا خۆشه و بسته په رسترا وه که ی- یوحه ننا- ی نه ئەکوشت!...

به لام واریک کهوت، که خونکار شه و تکیان ئاههنگیکه گه وهی گیترا، به بۆنه ی جهژنی له دایک بوونی خۆیه وه!.

که بانگ کراوه کان سه رخۆش بوون و له نکه ریان تیک چوو، په رده لادرا، (سالۆمی) هاته ژوره وه ئەم (سالۆمی) یه کچی (هیرۆدیا) بوو، له میترده که ی به که می که ناوی (فیلیبس) بوو که برای (هیرۆدس) بوو (سالۆمی) کراسیکه تنکی له به ر کردبوو، جوانیه کانی له شه ریکو پیکه نه رمو شله که ی دهرئه خست دهستی کرد به سه ما کردن... هه رچی له ویدا بوو، به وسه ما کردنه ی ئەو سه رمه ست بوو له سه روو هه موویانه وه خونکار بوو

که ئەو سه مایه گه شکه داری کردبوو خونکار، سالۆمی له سه ر رانه کانی خۆی دانا و به لیتیشی دایه، که هه رچی داوا بکات بیدات، ته نانه ت تا نیوهی خاکه کانی ژێرده ستیشی.

کچه زۆر زانه کهیش، که دایکی باشی فیتر کردبوو چی داوا بکات له خونکار له پیتش سه ما کردنیا، به خونکاری گوت: سه ر یوحه ننا ی مەعمەدان- م ئەوێ له سه ر ده فرتیک دابنێ!... خونکاری نهیتوانی له به لیتنی خۆی بگه ریتته وه که لله په رتیتیکه نارد، سه ری (یوحه ننا) ی بری و له سه ر ئامانیکه زترین داینا و هیتنا یه به رده میان! (سالۆمی) ییش که لله که ی به ئامانه که وه هه لگرت و خستیه به ریپتی دایکی!...

سالی یه که م

ئامۆزگاری سه ر چیا

که عیسا ههستی کرد به گه له کۆمه کێ سه رۆکه کانی جووله که کان، که بۆ له ناو بردنی ئەو تی ئەکوشتان؛ یه که م بریاری ئەوه بوو، که چهند شاگردیکه هه لبتارد، بۆ ئەمه ی له پاش مردنی خۆی، ئەو نامه ی خواییه که پیتی سپیترابوو بیگه ینیتته جی، چی پیتوست بوو، ته وای بکه ن... له هه لبتاردنه کهیدا، زۆرتر به تنگ ئەوه وه بوو، که له وانه بن له گه لیک جیگاوه هاتبن.

له سه ره تا وه ئەم سه وت که سه بوون: (په ترۆس) و، (ئه ندراس) ی برای. (یوحه ننا زیدی) و، (یه عقوب) ی برای، (مه تتی) و، (فیلیبس) و، (به رثیلماوس).

پاش ئەوه ئەمانیشی هه لبتارد: (یه عقوبی بچووک)، که ئەوه بوو له وه پاش له ته وه سه ری په یکه ره که وه فری درایه خواری، که زانییان به وه نه مرد، به ر دبارانیان کرد تا گیانی تیا نه ما!... ئەم سه رگه ردانیه ییشی له سه ر ئەوه به سه ره ات که هۆگری مەسیح بوو!... پاش ئەو (یه هودا) ی برای هه لبتارد که له پاش شه ست سال، له (ئه رمه نستان) دا، تیرباران کراو کوژرا، له سه ر ئەوه ی که خوای ئەپه رست و بریای به مەسیح پیتغه مبه ر هه بوو! ئەم (یه هودا) یه، یه هودای ئەسه ر بوونی نییه^(۱) جیا یه.

(۱) یه هودای ئیسخریوتی: یه کیکه له دووانزه قوتابیه که ی مەسیح، مامۆستا که ی خۆی به سی پارچه زیو فرۆشت، جا بووه په رمزی خیانته ت و سه پله یی، له په شیمانیدا خۆی خنکاند، له ناو ره شه خه لکه که دا به (یوزاس) ناوده بری.

ئنجنا (سەمعان) ى ھەلبژارد، كە لە خاكى عەجەمدا كرا بەداردا كەچى تەمەنى
گەيشتەبوو (١٢٩) سال!...

ئنجنا (تۆمى دوودل) ى ھەلبژارد، كە لە ھىندستاندا رەمىكيان لى داو كوشتيان!...
دوايى (يەھوداى ئەسخەربوتى) ى ھەلبژارد، كە لە پاش ئەوھى ناپاكييەكەى كرد لەگەل
مەسيحدا، بەدەستى خۆى، خۆى كوشت!...

مەسيح ويستى بېروباو ھەركەنى خۆى بخاتە مېتىشى شاگردەكانىيەو ھەلبژاردىان لەگەل
ھەمووياندا چوو ھەلبەت ناو كەشتىيەكى راوھە لە پاش چەند كاتىك لە شوپىتىكى بى دەنگدا
گېرسايەو شۆپنەكە لە كۆمەلەو دەنگەدەنگى نەتەوھەو، دووربوو ھەموويان سەركەوتنە
سەرھەو، لەسەربانېك دانېشتن شاگردەكانى لە شۆپەيەكى نېوھ كەمەربېدا لەملاو لەولايەوھ
دانېشتن^(٢) لەوېدا ئامۆزگارېيە بەناوبانگە نەمرەكەى خۆ كردن، كە بەبنچىنەيەك دائەنرئ
بۆ ئايىنى مەسيحى، ياخود راستى پەرسىيەكى بلندى بېھاوتە بۆ رەوشت و كردارى
مروفايەتى... ئەمە لە ئامۆزگارېيەكاندا گوترايوو:

(بۆ لەناوچوون، دەرگا چەند گەورەيە، رېنگا چەند فراوانە!...

(بۆ ژيانى تاسەربىش، دەرگا چەند تەنگە، رېنگا چەند بارىكە!... ئەوانەى گيان سووك و
بەسەزمانن، داوژۆيان چاكە. چونكە ئاسمان ئەبېتە جىگايان ئەوانەى مل كەچىشن،
خۆرش بەختن، چونكە زەمىن بۆ ئەوان ئەمىنىتەوھە خۆشى لەوانەى دلشكاو و
ھەناسەساردن چونكە لەوھ پاش دلان خۆش ئەبى خۆشى لەوانەى برسېن و تېنوون بۆ
چاكەكردن، چونكە تېر ئەبن خۆشى لەوانەى بەزەبېيان دېتەوھە بەكەسانى تردا، چونكە
چاكەيان ئەدەرتەوھە خۆشى لەوانەى دلچاكن و خۆيان ئەپارېزن لەگوناھ چونكە خويان
چاوپې ئەكەوئ خۆشى لەوانەى ئاشتى ئەھىننەوھە بەرھەم. چونكە بەكوپرانى خوا ناوئەبىرئ
خۆشى لەوانەى لە پېناوئ چاكەكردندا تەفروتوونا ئەكرىن خۆشىستان لى بى، ئەگەر لە
پېناوئ مندا، توانج و پلاريان تى گرتن و، دەريان كردن، ياخود بەدرو بەدناويان كردن...
دلتنان خۆش بى، شادمان بن، چونكە لە ئاسماندا، پاداشتى گەورە گەورە وەرئەگرن
ھەرگېز خراپە بەخراپە بەرامبەرى مەكەن ئەگەر يەكېك شەپازللەيەكى لەلاجانى راستدا،
لاجانگى چەپېشتى بۆ وەرېگېرە بام لىيى بدات ئەگەر يەكېك بۆ ماوھى مېلېك رېنگا،
بېگارى پى كرديت، تۆ تا دوو مېل بېگارى بۆ بکە...)

(٢) نېوھ كەمەربىي: نېوھ بازەنەبى.

بەم رەنگە مەسيح ئامۆزگارېيە كۆنەكەى ھەلوھشانەوھە كە ئەلئ: لەباتى چاو، چاو،
لەباتى، دانېش دان ھەلبەكەنە!.

مەسيح دەستى كردهو بەتەواو كردنى دە ئامۆزگارېيەكەى موسا گوتى:
(ئامۆزگارېيەكە ئەلئ: كەس مەكوژە.

بەلام من ئەلئيم: ھەركەسى حەز لەبىراى خۆى نەكات، ئەبېتە پياو كوژىك، دەروونىك
ئەكوژئ.

ئامۆزگارېيەكە ئەلئ: داوئىن پېسى مەكە.

بەلام من ئەلئيم: ھەركەسى سەبىرى ئافرەتتىكى كرد و ئارەزووى داوئىن پېسىيە لە گەلئيا
كرد، بېگومان لە ناو دلئى خۆيا داوئىن پېسى لەگەلدا كردوھ!...

جا ئەگەر چاوت بەھەلەيدا بردبېت، ھەلئىكوژە!... خۆ ئەگەر دەست و پېيشت ھەلەيان
پى كرديت، ئەوا بېيان برە!

بۆتۆ وچاكتەرە، كە يەكېك لە ئەندامەكانت لەناوېچى، نەك ھەموو لەشت لە ئاگرستانى
دۆزەخدا بېئىتەوھە.

ئېوھ بېستوتانە كە گوتراوھ: پياو ئەبى خزمى خۆى خۆش بوئ، دوزمنى خۆشى نەوئ.

بەلام من پىستان ئەلئيم: دوزمنەكانى خۆتان خۆش بوئ. لەجنىو پى دەرەكانى خۆتان
پېرۆزبايى بکەن ھەر كەسى خۆشى ناوئىن، چاكەى لەگەلدا بکەن ھەركەسېكىش خراپەى
لەگەلدا كردن، بۆى بېارېتەوھە لە خوا چاكەى لەگەلدا بکات... چونكە ئەگەر ئېوھ ئەوانەتان
خۆش بوئ كە ئېوھيان خۆش ئەوئ، ھېچ پاداشتىكى تىانييە.

ئەى گوناھبارانىش ھەروا ناكەن؟!..)

لەپاش ئەمەى مەسيح، تا بانگى شىوان، بەم جۆرە گفتوگوئى لەگەل شاگردەكانى خۆيدا
كرد ئامۆزگارېيەكەى سەرجىياى بەم جۆرە نوئژكردنە پراندەوھە كە بەئەوھەيەكى بى ھاوتاي
پارانەوھە دائەنرئ لە خوا، گوتى:

(ئەگەر نوئژتان كرد بەخۆرايى قسەكانتان دووبارە مەكەنەوھە. چونكە پېش داواكردنى
ئېوھ خواى باوكتان، ئەزانئ چى لەدلتناندايە و پېئوسىتستان بەچى ھەيە بەلام نوئژەكانتان
وا بکەن: (ئەى باوكى ناو ئاسمانانمان، ناوت ھەر بەرز و پېرۆزبى گەورەبى خۆت بنوئبە
ئارەزوو و فەرمانى خۆت دەرېخە بەزەوبېش وەك ئاسمان رەوا بفرەموو بەشى ئىمرومان
ناغان پى بېخشە ھەرەك ئېمە لەوانە خۆش ئەبىن كە گوناھ دەرپارەمان ئەكەن، تۆبش لە

گوناهى ئىيمە خوش بىبە مەھىللە بکە وىنە تەنگوچەلەمەى تاقىکردنەووه بەلام لە دەست پىاو خراب پزگارمان بکە چونکە هەرچى سامان و هیز و گەورەبى هەيه، تاسەر، لە دەست خۆتايە خوا بکا ئەم تکايانەمان بىنە دى)... چونکە ئەگەر ئىيوە (چاو لە گوناھ و هەلەکانى کەسانى تر بپۆشن، باوکەکەى ئاسمانىشتان بەوجۆرە چاو لە گوناھ و هەلەکانى ئىيوە نەپۆشى خۆ ئەگەر چاوىشتان نەپۆشى لەگوناھ و هەلەکانى ئەو کەسانە، باوکىشتان چاو لە گوناھ و هەلەکانى ئىيوە ناپۆشى!...).

ئەو ئافرەتە گوناھبارەى کە پەشىمان بوووه لە کردەوہى خراپى خۆى!

پوژتیکيان مەسىح بانگ کرايە سەر شىو خواردن لە مالى يەکتىک لە فەرىسىيە دەولەمەندەکان، خاوەن مال ناوى (سەمعان) بوو لەپاش ئەمەى لە بابەت دەغلووان و هىواى زۆرى بەروبوومى ئەوسالەو گەفتوگوپان کرد، دەربارەى باجەکان دووان کە تا ئەهاتن گرانترىان لى ئەهات، ئىنجا قەسەيان لە بابەت بەند و باوى سەر شەروشۆرى ناو پوژ ئاواوە کرد کە تازە بلىسەى ئاگرەکەى هەلگىرسابوو... لەوکاتەدا ئافرەتیکى سەر و پرچ درىژى رەنگ زىرين سەرى کرد بەژووردا، کراسىکى ئاورىشمى ناوازەى لەبەردابوو خاوەن مال ناسىيەووە چونکە لەو پىش، بەبۆنەى شتىکەو، هەردووکيان بەيهکەو بووبوو، کەسى ترىان لەگەلدا نەبووبوو!...

بەلام ئافرەتەکە، ئىمشەو خۆى وا پىشاندا، کە ئەو پىاو خانە خۆبىبە نانسىتەووە نەبايەخىدا بەسامانەکەى، نەبايەخىشيدا بەدەسلات و سايە و پايەکەى.

هەر وەها، ئەو هىشى لەبىر خۆى بردەووە کە پىشەيهکى نەنگى هەيه، کە لە پووەکەشا دل کىش ئەکات، بەلام لە راستىدا هىچووبووچە ئنجا لە برىتى ئەوہى روو بکاتە خاوەن مالەکە، کە دەولەمەندىکى بىن هاوتاي ئەو ناوہوو.

پرووى کردە ئەو دارتاشە لاتە کە (يەسووع)يان پى ئەگوت؛ ئافرەتەکە دانەوييەو، پىشوشەيهک لە گولوى نرخ گرانى بەسەر پىيەکانى مەسىحدا رىشت.

پاش ئەو پىيەکانى مەسىح بەقزى سەرى خۆى وشک کردەووە ئنجا دەستى کرد بەماچکردنى پىيەکانى، کە لەوکاتەدا فرمىسکىش لە چاوەکانىيەووە ئەرژايە سەر گۆناکانى!... فەرىسىيە کەيش بەپشم و قىنىکەووە لەبەر خۆبەووە گوتى: (ئەگەر ئەم پىاو پىغەمبەر بوايە پىشەى راستەقىنەى ئەم ئافرەتەى ئەزانى!)

وہک مەسىح ناو مىشکى کابراى خۆبىبىتەووە، لای لى کردەووە و بەدەنگىکى نەرمەووە پىي گوت:

(سەمعان، هەندى قەسەم هەيه پىيى ئەلیم؛ پىاو پىک هەبووە دەستىاوى داوہ بەدووکەس، بەيهکىکيان پىنج سەد دىنارى داوہ، بەوى ترىشيان پەنج دىنار جا لەبەر ئەمەى کەسيان پارەيان نەبوو، دەستىاوہکەى بدەنەو، کابراکە خۆى هەردووکيان لەدانەوہى دەستىاوہکە بەخشى کاميان خاوەن دەستىاوہکەى زۆرتەر خوش ئەويست؟)

- ديارە ئەو کەسەيان زۆرترى خوش ئەويست کەدەستىاوہکەى گەورەتر بوو^(۱)

- تۆ راست ئەکەيت چاوت لەم ئافرەتەيه چى ئەکات؟

تۆ ئاوت بۆ نەهينام قاچەکانى پى بشۆم (ئەوساکە وا راھاتبون)^(۲) بەلام ئافرەتەکە، هەر بەو وازى نەهينە کە بەفرمىسکەکانى چاوى پىيەکانى شتمەو، بەقزەکانى سەرىشى وشکى کردنەووە شوشەيهک ئاوى گولوى نرخ گرانىشى رژاند بەسەرياندا تۆ هىچ ماچىکى منت نەکرد بەلام ئافرەتەکە لەوساوە کە هاتۆتە ژوورى تا ئىستاکە هەر قاچەکانم ماچ ئەکات بۆيه من لە گوناھە زۆرەکانى خوش ئەبم، چونکە خوشەويستى زۆر پىشان داوہ!... پاش ئەو پرووى کردە ئافرەتەکە و پىي گوت: (هەرچى گوناھىکت هەيه چاوى لى پۆشرا!...)... ئنجا بىن ئەمەى گوى بداتە رق هەلسانى خانە خۆبىکەى، مەسىح سەرى شوشە گولاوہکەى داخستەووە و دايهووە دەست ئافرەتەکە، پىيشى گوت:

(برۆ خوات لەگەل بىن باوہر بىن هينانەکەت بەخوا)^(۳) لە سزاي ئەو گوناھانەى پىشوتى رزگار کردىت) ئنجا چووە دەرەووە...

(۱) يان: زۆرتەر بوو.

(۲) وا باو بوو.

(۳) باوہر هينانەکەت...

چېرۆكى كورى ون بوو

مەسىح نوابانگى بەۋە دەركردبوو، كە قەسەى نەستەق و واتەى پېشىنانى ئەدا بەگوتى گوتىگراندا. ھەرچەند كارەساتىك رووى ئەدا، يەككىك لەوقسانەى ئەخوتىندەۋە و بەتەواۋەتى لىكى ئەدايەۋە، تا دانىشتىۋان بەتەۋاۋى تىتى بگەن يەككىك لەوقسانە (چېرۆكى كورى ون بوو) بوو كورەكە زۆرى لە باۋكى كرد، ھەرچى بەرئەكەوت لە كەلەپورەكەى^(۳) لىتى سەند كەچى ھىشتا باۋكىشى نەمردبوو، پاشان بەھەلەداۋان رووى كرده شارتىكى دوور، تا باۋكى ئاگای لە كردهۋە و كارى نەبى لەۋشارەدا ھەرچى پارەيەكى پى بوو، بۆ ئافرەتتىكى يارى خۆى بەختى كرد.

ئافرەتەكە لەۋژىرەۋە لەگەل چەند كەسىكى مەى خۆر و قومارچىدا رېك كەوتبوو، پوول و پارەيان بەدەست كورەۋە نەھىشت!... ئنجا كە گىرفانى كورەكەى مالىيەۋە و ھىچى تىبانەھىشتەۋە، كورەكەى بەرەللا كرد و خۆى تى نەگەياند كورەكە يەجگار پەرىشان بوو بوو دوايى ناچار بوو بىتتە شۋانى بەراز لەگەل ئەۋەششا بەئاۋاتەۋە بوو، كە لەۋ دانەۋىلەيەى بەرازەكان ئەيخۆن، دەستى بەكەۋى و ئاھى سكى خۆى پى بشكىتى بەلام ئەۋەشى دەست نەئەكەوت! ئنجا كە شىرەزەيى بەتەۋاۋەتى سەرى تى كرد و رەنجەرۆ بوو، پىارىدا بگەرپتەۋە لای باۋكى.

پەشىمان بىتتەۋە لە كردهۋەى خراپى خۆى و، داۋى بەخشىنى گوناھەكانى لى بكات!... تكايشى لى بكات: بەلكو ۋەك يەككىك لە پىاۋەكانى خۆى داى بەزىنى!...

بەلام باۋكەكەى، ھەر ئەۋەندە لە دوورەۋە چاۋى پىكەوت، بەزەيى پىاھاتەۋە و چو بەپىرەۋە دەستى كرده مىلى و ئەملا و ئەۋلاى ماچ كرد دەستى جلوبەرگى تازەى كرده بەرى و بەپىاۋەكانىشى گوت گوتىرەكە قەلەۋەكەى بۆ سەر بېرن، گوتى: (بام دلمان خۆش بى و دەست بەكەين بەشادمانى چونكە ئەم كورەمان كەمردبوو ژبايەۋە، ئەم كورەيشمان كە ون بوو بوو دۆزرايەۋە!...)...

پاش ئەمە مەسىح گوتى: (ھەر بەم جۆرە، خۋاى گەۋرەش كە باۋكى ئاسمانىتانە، پى بەدل ئارزۇۋ ئەكات كورەكانى كە برىتىن لە مرۆقى سەر زەمىن لە كردهۋەى خراپى خۆيان بگەرپتەۋە و، بەپەشىمانىيەكەۋە بگەرپتەۋە لای خۆى...).

(۲) لە مىراتىيەكەى، بەشەكەى.

خزمى تۆ كىيە؟!

پشتىۋان (محامى) تىك جارتىكىيان لىتى پرسى: (گەۋرەى خۆم كام ئامۆزگارى لە ھەموويان گرنگ ترە؟) ... لە راستىدا پرسەكە، مەسىحى تەنگەتاۋكرد، ۋەرامەكەى گران بوو... چونكە ئامۆزگار يىيەكان ژمارەيان ئەگەشىستە (۲۴۸) دانە، كە رەنگە ھەموويان لە يەك بارستايى داۋوبىن... بەلام مەسىح وای ۋەرامى كابرا دايەۋە: (خۋاى خۆت خۆش بوى، بەھەموو دلپىكتەۋە، لە ھەموو دەرۋنىكتەۋە، بەھەموو ھۆشپىكتەۋە، بەھەموو توانايەكتەۋە خۆش ۋەك خۆت خۆش بوى)... پشتىۋانەكەيش لىتى پرسى: (خزمى من كىيە؟) ... لەسەر رەۋشىتى خۆى، مەسىحىش وپنەيەكى بۆ ھىنایەۋە، گوتى:

(پىاۋىك لە (ئورشلەم) ۋە ئەرۋىشت بۆ (ئەرىحا)، رېگاكە مەترسى ئەۋەى لى ئەكرا كە پىرپى لە تەنگۈچەلەمەى دزو رى گرژنەكەيشى ئامۆزگارىيى كرد، خۆى بگىرئ تايەكىكى دەست ئەكەۋى لەگەلپا پروا بەرپىدا لەۋىدا، كورپكى بچوۋكى ھەبو ھەلى دايە و گوتى: باۋكى ھاورپىيەكى ھەيە، ئەيەۋى بەرپىدا پروا تەۋىش (سامىرى) بوو... ھەر ئەۋەندە باۋكى كورەكە بەۋەى زانى، لە كورەكەى خۆى راپەرى و ۋەك يەككىك دوۋىشك پىۋەى دايى بەسەرىا قىژاند، گوتى:

(چۆن تۆ ئەبىتە ھاورپى كورپى سامىرىيەكى پىس!؟)

ئەى ئەۋە نازانىت كە سامىرىيەكان ژن و ژن خۋازىيان ھەيە لەگەل عەجەمەكاندا، كە ئەمە چەند سەد سالىكە بەسەر داگىر كردنى ئەۋاندا تىپەرىۋە؟...

حەز ئەكەم بزانىت كە ئەم كورەۋەيەت كار لە كارۋفرمان و بازرگانى و نوابانگىشم ئەكات!...

(كابرا، پىشنىيازى كورە بچكۆلەكەى خۆى خستە پشت گوتى بەتەنیا رۆىشت بەرپىگادا لە رېگادا دزەكان ھورۋمىيان برده سەرى ھەرچى پى بوو لە سامان و بەرگ و پۆشەنى لىيان سەند برىندارىشيان كرد لە بارتىكى گىانەلاۋىبىشدا بەجىيان ھىشت!... پىاۋىكى ئايىنى بەلايدا تىپەرى چاۋى پىيەكەوت، بەلام رووى لى ۋەرگىترا و مىلى رېگای خۆى گرت و رۆىشت... پاش ئەۋە پىاۋىكىش لە ھۆزەكەى خۆى بەلايدا تىپەرى، خۆى تى نەگەياندو رۆىشت بەرپى خۆبەۋە...

دوايى (سامىرى) يەك بەلايدا تىپەرى ئەم بەزەيى پىاھاتەۋە، ۋەستا و برىنەكانى شوش و رۆنى لىدا پاشان سوارى چوارپىكەى خۆى كرد و بردى لەگەل خۆيدا، تا

گه یانديه میوانخانه یهک له خاوهن میوانخانه که یش تکای کرد که ناگای لیتی بی و به تنگیه وه بی تا چاک نه بیته وه پاشان و پیتشه کی دوو لیره ی دایه، تا له وه پاش چی له سه ر مابوو بیداتی...).

که مه سیح قسه که ی ته و او کرد، رووی کرده پشتیوانه که و گوئی گره کان، لیتی پرسین: نه وانه کامیان خزمی کابرای ریپوار بوون؟) ... پشتیوانه که یش گوتی:

(نه و که سه ی به زه بی پیاها ته وه و به که لکی هات!)

مه سیحیش پیی گوت: (که واته تویش برۆ وابکه!...) شاکاره کانی مه سیح، یهک له دوا ی یهک دهر که وتن.

هه ریه که به یونه ی کاره ساتیکه وه دهر ته که وتن مه سیح و شاگرده کانیشی له ناو که شتیبه کی بچکو له دابوون. نه و نده ی نه مابوو که شتیبه که نوقوم بیی مه سیحیش له گیتزه لوو که که تور په بو و تیتی خوری^(۱) ده موده ست وه ستایه وه... له ویدا پیی گوتن: (که م باوه رده کان، نایینه که تان بو کوی چوو؟!...).

جاریکی تریش نه چوو (کفر ناحوم) له ناو نه و کومه لانه دا که دوا ی نه و که تبوون، ئافره تیکی نه خویش هه بوو، به ده یان سال بوو به ونه خویشیه وه مابوو وه، پزیشکه که کان بو یان چاک نه کرابوو وه نه خویشیه که ی خوین به ربوون بوو.

ئافره ته که خوئی گه یانده لای مه سیح په نجه یه کی دا له داوینی کراسه که ی ده موده ست خوینه که ی وه ستایه وه مه سیحیش ههستی واه خوئی کرد، که هیتیک له له شی چوو دهر وه پرسی: (کی بوو لیم که وت؟) ئافره ته که یش خوئی خسته بهر پیی، دانی به وه دانا که په نجه ی له کراسه که ی که وتوو.

مه سیحیش پیی گوت: (نایینه که ت چاکی کردیته وه برۆ خوات له گهل بی)...

هه ر له و ریگایه دابوو، پیاویک له سه رۆ که کانی کومه لی جووله کان، که ناوی (یا پرس) بوو، به هه له داوان رای کرده لای مه سیح تکای لی کرد که له گه لیا پرواته مالی خو یان، به لکو کچه نه خویشه که ی بو چاک بکاته وه.

له وکاته دا، پیاویک که نیررابوو لای ناگاداری بکات له مردنی کچه که ی، گه یشت و پیی گوت: (ماموستامان ماندووم مه که، کچه که ت مرد!)... باوکی کچه که نه و نده ی

(۱) تیتی خوری: به توره بیبه وه داوای لینکرد.

نه مابوو له داخانا بکه وی و له هوش خوی بچی به لام مه سیح دلای دایه وه و له گه لیا چوو... که چوو ناو مالی کابراه، ئافره ته کان شیوه نیان نه کرد مه سیحیش لیتی پرسین: (بوچی نه گرین؟ کچه که نه مردوو مه مابوو به لام نوستوو!...). نه و انیش گالته یان پیتها، پیکه نین به قسه که ی به لام مه سیح دهستی دایه دهستی کچه که و پیی گوت: (کچی ههسته!). کچه که ده موده ست راست بووه وه و هه ستایه سه ری!.

سالی دووهم

کولیره کان و ماسیه کان

شاژن (هیرۆدیا)، نه وه ی خستبووه میتشکی خونکاری میترده وه، که نه گهر (هیرۆدس)، خوئی، (یوحه نای مه عمه دان) بکوژی، به جاریک رزگاری نه بی له ده ست نه و دل کرمیبه ی که (یوحه ننا) میتشکی نه وی پی ژه هراوی کردوو، له بابه ت داگیرکردنی (هیرۆدیا) وه له میترده که ی یه که می که برای خوئی بوو هه روه ها نه وه یخی خستبووه دلای میترده که به وه، که نه گهر (یوحه ننا) بری، ئیتر نه ته وه بیده نگ نه بی و، واز له توانج و پلاریش نه هیتی که له شازنی بگری، که شووه که ی ننگ و ناپه سنده له خونکاری ئیستا که هیرۆدسه!.

به لام له دوو لاه، (هیرۆدیا)، به هه له دا چوو بوو چونکه مردنی (یوحه ننا)، قسه کانی یوحه ننا و چاو ترساندنه کانی یوحه ننا ی له بیر خونکار و شاهژن نه کرده دهر وه هه روه ها مه سیحیش که بلاو کردنه وه ی بیرو باوه رده کانی نایینه تاز که ی گرتبووه نه ستوی خوئی، له شتیبه کی دروست و بی هاوتادا، له ناو هه موو خاکی جووله کاندان نه و فرمانه ی به چی هیتابوو. له راستیدا (یوحه ننا) بوو که نه مامه ی خوا بیبه ی ناو برد و ئاشکرای کرد به لام نه و هه ر نه و نده ی کرد که ریگای بو مه سیح کرده وه به لام نه وه ی مه سیح کردی دهر باره ی نایینه تاز که، شتیکی و ابوو که هه رگیز نه بینرابوو، هه رگیز به بیبری که سیشدا نه ته هات که به و جوړه ی بیات به ریته!... به م په نگه له دوا ی کوشتنی (یوحه ننا)، ناویانگی مه سیح په نجا نه و نده بلاو بووه وه!...

بیرو باوه رده کانی مه سیح و ئامۆژگاریبه کانیشی، به هه موولا یه کدا بلاو بوونه وه به تاییه تی له پاش نه وه ی که خوی گه وره ده سه لاتی ره واه فرمو بوو به شاگرده کانیشی، که نه و انیش وه ک مه سیح، بتوانن نه خویش چاک بکه نه وه و شاکاری بی هاوتا بنوین مه سیحیش رووی کرده ئاسمان و به سوپاسیکه وه نویتی کرد بو خوی خوئی.

پاش ئهوه گوتی: (ئهی ئهوه کهسانهی ماندوون و بارتان گرانه، هه مووتان وهرنه لام، تا بتانخه مه سرهوتهوه)...

(هیرۆدس)، بههۆی پیاوه قسه دزهکانیهوه، ئهم کارهساتانهی بهر گوئی ئهکهوتهوه پیاوهکانی تییان گه یاند، که تایینی مهسیحی بهناو (٢٠٤) شار و دپهاتدا بلاویۆتهوه!... که خونکار ئهوهی بیست، مهسیح، توانبویتی بهپینج کولپیره و دوو ماسی، پینج هزار کس تیر بکات، که ئهوه خواردهمه نییانه لای کورپیک بوون که له لای خونکار بوو فرمانی بو ئه بیین پینجگه لهوه له پاش تیرخواردنی ئهوه پینج هزار کهسه ییش هیشتا بهشی دوانزه سه بهتهی تر نان ما بوو!... یه جگار دلتهنگ بوو... خونکار نهی ئه توانی بهریه چرچی ئهم کاره بی هاوتایه بداتهوه چونکه پینج هزار کس ئاگای له وه بو بوو!...

پاشان بههیرۆدس یان گوت که کۆمه لیک له شوێرشگێران دامهزراوه، بو رزگارکردنی خاکی جووله کهکان له دهست فرمانداریی رۆماییه کان سه رۆکه که یان ناوی (باراباس) ه ئه مانه ئه یانهوی به زۆر به ئامانجی خۆیان بگه ن له ناو خۆبشیاندا گه له کۆمه کتی یان کردووه، که (مهسیح) بفرینین و به زۆر بیخه نه جیگای (هیرۆدس)... کاتی که دهستیان دایه جیبه جیکردنی ئهوه بریاره یان، مهسیح بهریه چرچی بیره کهی دانهوه و خۆی لای شاردنهوه، چووه ناو شاخه کانهوه!... له گه ل ئه مه ییشا (هیرۆدس) هه ر ئه ترسا له مهسیح ئه ترسا له وهی که مهسیح زۆر خۆی پی نه گیرئ له بهرامبه ر هانه دان و بزواندن و چهواشه کردنی ئهوه شوێرشگێرانه دا نه وه ک رۆژیک بیته، له قسه ی خۆی پاشگه ز بیتهوه و بچیته سه ر قسه ی ئه وان و تهختی شاهی له دهستی ئه وه دهر به یینی!...

جا لیره وه بوو، که دهس و پیوه ندهکانی خونکار، ئامۆژگاری (هیرۆدس) یان ئه کرد، که مه ترسییه که، له پیش گه و ره بوونیا، له ره گورپیشه وه دهر به یینری ئه وه ییش به و جوژه پیک ئه هات که له زووترین کاتدا مهسیح له ناو بیات!...

جاریکیان هیرۆدس، که وتبووه ترس و له رزیکتی ته و او وه، نیازی وابوو پرو به پرو له گه ل مهسیحدا دابنیشی به لام ژنه کهی له وه ئه ترسا که میرده کهی بکه ویتته ژیر دهسه لاتی که سایه تییه به هیزه کهی ئهم پیغه مبه ره تازه یه وه زۆری له گه لا خه ریک بوو تا ئه و بیرهی له میشک هینایه دهر وه!...

خونکار فرمانیدا به بالبازه کان: مهسیح و شاگردهکانی تهنگه تاو بکه ن له گه ل ئه وانهی که دوا ی ئه که ون له ترسا هه ندیک له دوا که وتووه کان خۆیان لی کیشایه وه ههروه ها

هه ندیکی تریش به بیانوی گرانی به جی هینانی به ندهکانی ئاینه که وه که گوایا پرن له توندوتیژی و وشکی وازیان لی هینا!... فه رسییه کانیش که بریتی بوون له جووله که وشک و که لله ره که کان، ئه مه یان به هه لزان، تاتوانیان ته نگوچه له مه یان بو مهسیح دروست کرد و داویان بو نایه وه، بو ئه مه ی شپزه ی بکه ن جاریکیان له رووی گوێگره کانیا لییان پرسی: (بوچی تو خۆت و شاگرده کانت خوارده مه نی ناپه سند ئه خۆن؟ که ئه یخۆن بوچ به دهستی پاکه وه نایخۆن؟). ئه ویش ده موده ست وه رامی دانه وه گوتی: (ئیه قسه ی پیغه مبه ره ئه شعیا^(١) تان له سه ر جووت ئه بی^(٢)، که ئه لی: (ئهم نه ته وه یه هه ر به دهم من ئه په رستی به لام دلئ دووره له منه وه!)... ئه ی ئیه وه ئه وه نازانن که ئه وه ی ئه چیتسه ناوده مه وه، پیاو پیس ناکات. به لام ئه وه ی له دهم دیته دهر وه پیسی ئه کات!...) مه به سی مهسیح له م قسه یه ئه وه ئه بی، که قسه ی سه رزاری پیاو پیس ئه کات!...

خۆ دهرخستن

مهسیح گواستییه وه بو به ره و ژوور، بو (صیدون)؛ ئهم شاره به نده ریک بوو که وتبووه سه ر که ناری زرتی سپیی ناوه راست له شاره هه ره کۆنهکانی جیهان ئه ژمیرا. به لای خۆیه وه وابوو، که گه یشته ئه وی، ئه توانی چه ند رۆژیک به ئاسووده یی رابویرئ و بسوژیتته وه چونکه له وی کهس نایناسئ!... به لام زۆری پی نه چوو، به هاتنی مهسیحیان زانی.

به زانینی هاتنه کهی، پشووه کهی برایه وه!... چونکه له هه مسو لایه که وه، پۆل پۆل، نه خۆش و دهرده داره کان خۆیان ئه گه یانده لای چاکیان بکاته وه ئافره تیکی فینیقی هاته لای، ئه پارایه وه که که چه که ی چاک بکاته وه، گیانیک پیس چوو بووه ناو له شیه وه... که دوورنیه تووشی جوژه (فی) یه ک بووی به لام مهسیح ویستی پله ی تایینی ئافره ته که تا قی بکاته وه، قسه یه کی سووکی پی گوت تا تووره ی بکات پی گوت: (ئه وه جوان نییه نان له دهم کوران بسپنریتته وه و دهرخواردی سه گان بدرئ!)... ئافره ته که ییش، بی ئه مه ی تایینه که ی کزبی، وه رامی دایه وه گوتی:

(١) ئه شعیا (سه ده ی ٨ پ. ز): یه کیکه له چوار پیغه مبه ره گه ورهکانی ئیسرائیلیه کان، دژایه تی له گه ل مه لیک (ناحاز) ی ئیسرائیلی ده کرد، پیتشینی له دایکبونی مهسیحی کرد.
(٢) یان: به سه را ده چه سپن.

(گه وهری خوَم، سه گانیش هه ره له و پاش ماوهی نان خوارده نه خوَن که له پاش خاوه نه کانیا نهمینیتته وه!) مه سیح سه ری سوپما له هیزی باوه ر و ئایینی نافره ته که ده ست به جی کچه که ی بۆ چاک کرده وه!... پاش نه وه گه رایه وه (جه لیل)، پیاویتی که رو کویری له ویشدا چاک کرده وه!...

رۆژی دوابی، شاکاره بی هاوتاکه ی نان دهر خوارده که ی خو ی دووباره کرده وه چوار هزار که سی به حه وت کولپره و چهند ماسییه ک تیرکرد!... مه سیح بۆ شاگرده کانی خو یی ئاشکرای کرد؛ که به م زووانه نه چۆ بۆ (ئور شه لیم) له ویدا دوزمه کانی نازاری نه دن، تا نه یسپترن به مهرگ!... له پاش چهند رۆژیک له گه ل شاگرده کانی: (پترۆس) و (یووحه ننا) و (یه عقوب)، گه یشتنه سه ر شاخیکی نزیک له ویدا به چۆک داهات، ده ستی کرد به نو یژکردن له پر شاگرده کانی هه ستیان پی کرد، که کاره ساتیکی نا هه مواری لی پروو نه دات چونکه دهموچاوی مه سیح گوپرا جلویه رگه کانیشی سیی هه لگه ران وه ک به فر.

(په ترۆس) گو تی: (مه سیح له شپوه ی راسته قینه ی خویدا دهر که وت!...)... پاش نه وه له م لاو له ولایه وه دوو تارمایی دهر که وتن، قسه یان له گه ل مه سیح نه کرد.

شاگرده کان په بیان به وه نه برد که چۆن زانیان نه وه دوو تارماییه: (موسا) پیغه مه به ر و (ئیلیا)^(۱) پیغه مه به رن بیینی چا و نه ندازه که هه مووی، له توانای که سدا نه بوو، ته نانه ت نه وانه ی نه یانیبی، چاویان قورس بوو و خه و رژابوه چاویانه وه، نووستن...

کاتی که نه م خو دهر خستنه ی عیسیا به ته و او بوو نه وانیش له خه و راپه رین، (په ترۆس) گو تی: (بام سی که پر دروست بکه یین، سیبه رتان بۆ بکه ن یه کییک بۆ تو و یه کییک بۆ موسا و یه کییکش بۆ ئیلیا!...) .

له و کاته دا هه وریک په یدابوو سیبه ری بۆ هه موویان کرد گویشیان له دهنگییک بوو گو تی: (ئا نه وه کوره خو شه و یسته که مه گو تی لی بگرن)... شاگرده کانی نه و نه ترسان که وتن به پروودا سه ر زه وی^(۱) نه یشیان توانی راست بینه وه تا مه سیح ده ستی به سه ردا کیشان که ئاوورپان دایه وه، له مه سیح به ولاره که سی تریان نه دی!...

(۱) ئیلیا (ده وریه ری ۸۸۰ - ۸۵۰ پ.ز): نه میس له پیغه مه به رانی ئیسرا ئیلیه کانه، دژی بتپه رستی وه ستایه وه؛ بۆیه (ئیزابل) ی ژنی (ئاحاب) یش تازارو نه شکه نه ی دده، فرمانیدا به کوشتنی پیاوه ئایینیه کانی ناو په رستگای (باعال)، دوابی به عه ره بانه یه کی ناگرینه وه هه لکتیشرایه وه به ره و ئاسمان (ئه لیشاح) ی قوتابی خو ی جیگاکه ی گرت ه وه.

(۲) به پروودا که وتنه سه ر زه وی، له په و روو که وتنه ...

نموونه یه کی مل که چی

مه سیح ده ستی کرد به تیگه یاندنی شاگرده کانی، که مه ردنیکی زۆر خراب نه مری، له سه ر ده ستی نه وانه یشدا نه مری که هیوا ی پییان بوو لایه نی راستی و دروستی بگرن. پاش نه وه پیی گو تن که خه و بیینی خو دهر خستنه که ی خو ی به که س نه لین، تا خو ی له ناو مه ردوواندا راست نه بیته وه. نه و کاته له مه به سه که ی مه سیح تی نه گه یشتن.

وا ی زانی که راست بووه وه له گو ر، خاکیک بۆ خو ی پیکه وه نه نی له سه ر زه ویدا خو یشیان له و خاکه دا پایه ی بلند بلندیان به ر نه که وه ی ده ستیان کرد به به ره ره کانی له سه ر نه و پایانه. کییان نه بی به سه رۆک و کییشیان نه بی به ژیر ده ستی! . که مه سیحیش زانی چی به ناو دلپاندا دی پیی گو تن: (هه ر کامیکتان نه یه وی بی به یه که م که س). (بام بی به دوامین که س بام کاری به که لک بۆ هه مووان بکات!)

پاش نه وه منالیکی گرت به ده ستیه وه و له ناوه راستی هه موویاندا داینا نجا گو تی: (ئه گه ر خو تان نه که نه وه به منال، هه رگیز ناچنه به هه شتی ئاسمانانه وه هه ر که سی به ناوی منه وه منالیکی وا به خیتو بکات، وه ک کاری بۆ من کرد بی وایه هه ر که سی کاری بۆ منیش کرد بی، وه ک کاری بۆ نه وکه سه کرد بی که منی کردوه به راسپیترراوی خو ی وایه).

سییه م سال

نافره ته سه با که ره کانی په یکه ره گا!

هه رچه نه د پیاوه نه یینییه کانی سه رۆکه کانی جووله که نه یان توانی مه سیح تووشی داوی خو یان بکه ن، له ماوه ی نه وه دوو ساله دا که خه ریکی تیوه گلاندنی بوون... به لام ره نه چه رۆ و وه رس نه بوون... ته نگوچه له مه ی راسته قینه بۆ مه سیح و شاگرده کانی، له و کاته وه ده ستی پی کرد که جه رنه به ناوبانگه که ی (که په ره شینه) نزیک بووه وه... دهر باره ی نه م جه رنه نه یانگوت: (هه ر که سی نه م جه رنه ی نه دی بی، گه وره یی تۆر شه لیمی نه دیوه!)... هه ر سیانزه که سه که، ده ستیان کرد به گه شته سامنا که یان به ره و پایته خت بۆ هه ر جیگایه ک نه چوون، دوزمه کانیان و پیاوه کانی سه رۆکه کانی جووله که به دوایانه وه بوون ته نانه ت (سامیره) ییش که جار ان به ره و پیریان نه چوون و میواندارییان نه کردن، نه مجاره به ساردیکه وه به ره و روویان چوون که (یووحه ننا) و (یه عقوب) نه مه یان لی دین، رقیان لی هه لسان و داویان له مه سیح کرد ناگریک له ئاسمانه وه دابارتینی به سه ر دانیشته وانی شاره که دا

بیانسووتینتی!... به لّام مه سیح به داخیکه وه سه ری خو ی راوه شان د و گوتی: (ئیوه هه تاکه ی به ناشیتتی ئەمینه وه و نازانن که من بو کوشتنی مرۆف نه هاتوو مه ته جیهانه وه، بو رزگارکردنیان هاتووم؟!).

نامۆژگار بییه کان و وانه کانی عیسا که ئەیدان به گوتی هه موواندا، دوژمنه کانی خو ی هینابوو ه سه رسورمان جاروبار له خو یان ئەپرسی ئەیانگوت: (ئه و ئەم تیکه یشتنه ی له کو ی دەست که وتوه، که هیشتا ئەوه نده ی نه خو یندوه که پیتی بلین زانا؟!).

که دهسته و کۆمه له ی عیسا له پایته خت نزیک بوونه وه، شاگرده کانی له پیش خویدا چوونه ئەو ی (ئورشه لیم) پر بو بو له هاتوو چۆکه ر و ریبوار که له هه موولایه که وه پروویان تی کردبو، بو ئەمه ی به بو نه ی جه ژنه گه وره که ی خو یانه وه ئاههنگ بکه ن.

ئاههنگه که یان له ناو خپوه تدا ئەگتیرا، که به کر تیان ئەگرتن.

له ئاههنگه که دا بیره وه ری باو و باپیره کۆچه ره کانی خو یان ئەهینا یه وه یادی خو یان، که له شوینی وادا ئەژیان که له پیستی بز ن دروست ئەکران... په یکه رگا که له و شه وه دا بو بو وه چراخان و به جوانی رازابوو وه کۆره که ی پیش ده می پر بو بو له وانه ی که شا پلیتیه یان به دهسته وه گرتبو، گر یان لیوه ئەهات، له و ئافره ته سه ما که رانه ی ده ف و چه قه نه یان به دهسته وه بو لییان ئەدان، ههروه ها له و ساز و ئاواز لی ده رانه ی که که لویه لی سازه که یان ته لدار بوون... له پاش ئەمه ی ئەو شه وه یان رابوارد له نزیک په یکه رگا که وه، رۆژ هه لّهات و نه ته وه یش دوای پیاوه ئایینییه کانی خو ی که وت بو ئەستیر که که ی (سوله یمان).

ئوانه ئویان له ئەستیر که که ده رته هینا و ئەیان کرده جامیکی واه که له زیری پوخته دروست کرابوو، پاشان ئاوه که یان ئەپرژاند به سه ر ئەو چیگایه دا که مه ریان تیا سه رته بری له په یکه رگا که دا...

هه ر که سیک له ئیوه بی گونا هه بام به ردی تی بگری!

به لّام مه سیح ئەوشه وه ی له سه رچیای زه یتون رابوارد، که که وتبو وه رۆژه لاتی پایته خته که وه که چی دوژمنه کانی پرس و راوژیان به یه کتر ئەکرد له ناو په یکه رگا که دا، بو ئەمه ی بیخه نه داوێکه وه و بیکوژن به لّام به شیوه یه کی وایش له ناوی ببه ن که دواکه وتوو ه کانی مه سیح، که ئەوده مه له ده یان هه زاران تیپه ریان کردبو، قینیان هه ل نه ستی و نه ورووژین!... که داوه که یان بو مه سیح نایه وه، ئەبو له رۆژی دوا ییدا ئاواته که ی خو یان ببه نه سه ر که ئەوکاته هات ده ست پی بکه ن، مه سیح له ناو

په یکه رگا که دا دانیشتبوو، نامۆژگاریی ئەو که سانه ی ئەکرد که لیی کۆبوونه وه، فییری به نده کانی ئایینه که ی ئەکردن.

له پر چند که سیک هاتنه به ر ده می، ئافره تیکیان به دهسته وه بو، راپیچیان کرد بو له گه لّ خو یاندا.

پییان گوت: (که هاتن به سه ر ئەم ژنه دا داوین پیسیی ئەکرد، ئایینی مووساییش ئەلی به رده بارانی بکه ن، ئەی تو چی ئەفه رموویت؟!).

له راستیدا فیله که یان، زۆر زانایانه بوو چونکه ئەوان له وه دلنیا بوون که (رۆله که ی ناسره)، خاوه نی ره وشتی چاوپۆشی و به زه یی پیاها تنه وه، له وانه نیه که فه رمانبدا ت ئافره ته که به رداران بکه ن... ئەگه ر هاتوو پیتی گوتن گو ی مه دهنه فه رمانی ئایینی موسا و به ردارانی مه که ن، به تاوانبار داته نری، چونکه به ربه ستی جیبه جی کردنی فه رمانی ته ورات ئەکات ئەوسا که یش، به کوشتنی نه بی سزا نادری!...

... به لّ داوه که یان یه جگار ورد و توند وتۆل بو!

به لّام مه سیح چاویکی به هه موویاندا خشاندا^(۱) پاشان دانه و بییه وه و به په نجه دهستی کرد به نووسین له ناو خو له که دا... ئنجا سه ری به رز کرده وه و به خاوه ن سکا لاکانی گوت: (هه ر کامیکتان گونا ه ی نه کرده وه بام به ردیکی تی بگری!)... پاشان دانه و بییه وه دهستی کرده وه به نووسین له سه ر گله که!... هه ر کامیکیان ئەهاته پیشه وه و خوین گه رمانه ئەبو یست فه رمانه که ی ته ورات جیبه جی بکات، سهیری ئەوه ی ئەکرد که مه سیح له سه ر زه و بییه که بو ی نووسیوه، که گونا ه کانی خو ی له سه ر خو له که ئەخوینده وه ئەگه رایه پاشه وه و سه ری داته خست و له به رد هاویشتن سارد ئەبو وه!...

به م رهنگه هه ر که سی له ویدابوو، به پیرو جوانه وه، یه ک له دوا بییه ک کشانه دوا وه ئنجا که مه سیح له ژماردنی گونا ه کانی ئەو که سانه بو وه، سه ری هه لیری، که ته ماشای کرد کهس له و ی نه ماوه ته وه، ئافره ته داوین پیسه که نه بی!...

ئویش به چاویکی پر خو شه ویستی و به زه یی و پیاها تنه وه ته ماشایه کی ئافره ته که ی کرد بی ئەمه ی به چاوی سووک سهیری بکات، به روویه وه پیکه نی ژنه که گه شکه دار بو بو له وه ره وشته چاوپۆشییه ی مه سیح، سه ری لی سو رما بو... پاشان له ئافره ته که ی پرس ی:

(۱) چاویکی به هه موویاندا گتیرا.

(كوان ئەوانەى ئەيانويست بەردبارانت بگەن؟ ناخۆ كەسيان بەرديان پيانە مالىت؟!...) ...
ژنە كەيش گوتى:

- (نە گەورەم كەس بەردى پيانە مالىم).

مەسيحيش گوتى:

(منيش بەردت پيا نامالم... برۆ بەرپى خۆتەوه. بەلام جارىكى تر گوناھى وا نەكەيت!).

ئافرەتەكەيش وەك ھەورە تىرشقەى بەرکەوتبى، گەشكە داربووبو، سەرى سورمابو، نەى ئەزانى ئەو قسانە چۆن لىك بداتەوه!... پاشان گەرايەوه مالى خۆى!...

شاكارى كۆپر چاكرەنەوه

چىرۆكى ئەو ئافرەتە داوتىن پيسە، كارى كرده دلئى ھەموو دانىشتوانى شارى (ئورشەليم) چ ئەوانەى لە مالىھە كانى خۆياندايون، چ لە كۆمەلەكاندا، چ لە ناو ئەندامەكانى كۆپى ژووروى پەيكەرگاگە خۆيدا، كەسپىك نەمايەوه ئەم كردهويەى مەسيحى بەدلا نەچىت و پەسندىشى نەكات.

بەلام ئەم كردهويە، گرى بەردايە دلئى دوژمنەكانى مەسيح بەوى پىشوو وازيان نەھيتا دەستيان كردهوه بەداو نانەويەكى تازە!... بەلام ئەوانە زۆرچاوەروانيان نەكرد!... رۆژتيكيان مەسيح لە كۆلانتيكدا بەپياويكى كۆپر گەيشت شاگردەكانىشى بەويان ئەزانى كە ئەو كابرايە ھەر لە منالايەوه بەكۆپى لە دايك بوو لە مەسيحيان پرسى:

(مامۆستا گيان! گوناھ گوناھى ئەم پياوہ خۆيتى يان گوناھى باوك و دايكيتى، كەوا بەكۆپى لە دايك بوو؟!)

ئەويش دەمودەست وەرامى دانەوه گوتى:

(نەخۆى، نەباوك و دايكى، لەمەدا گوناھتيكيان نيبە ئەو بۆيەكا وا لە دايك بوو، كە كارى گەورەى خۆى تيا دەربكەوى!)... پاشان تفيكى كرده سەر خۆلەكە و تۆزە قورپىكى لى شىلا داي لە چاوەكانى كۆپرەكە پى گوت: (برۆ لە ئەستىركەكەى سولەيمان دەموچاوت بشۆ) لەپاش تاويك كۆپرەكە گەرايەوه لاي مەسيح، لە خۆشياندا ھەل ئەپەرى... چونكە چاوەكانى ئەيانبىنى!...

فەريسيەكان و دوژمنەكانى مەسيح، لەداخانا شەقيان بردبوو ھىچيان بۆ نەمابوو ھە

پى بلىن ئەو نەبى كە: (لە رۆژى شەمەدا نەخۆشى چاك كردهوتەوه كە بەوكردەويەى بەندەكانى ئايىنى موساى شكاندووه!)... كاتى كە ھۆشيان ھاتەوه بەرخۆيان و لەدەست ئەو دلشكاوى و رەنجەرۆيبە تۆزىك ھەسانەوه ئەو قەسەيەيان بلاوكردەوه، كە كاپرا بەدرۆ ئەيگوت چاوم كۆپرە!... بەلام باوك و دايكى كاپراكە ھەموويانيان بەدرۆ خستەوه، چونكە خۆشيان دانيان پيانا كە كۆپرەكەيان ھەر لە منالايەوه بەكۆپى لە دايك بوو.

لە كاپراكە خۆشيان پرسى: (چۆن تۆ پروا ئەكەيت كە گوناھبارتيكى وەك مەسيح بتوانى چاوت چاك بكا تەوه؟)

كابرايش گوتى: (من ئەو نازانم كە مەسيح گوناھبار بووبى، يان گوناھبار نەبووبى، من ھەر ئەوئەندە ئەزانم كە من كۆپرەم، بەلام وا ئىستنا چاوم ئەبىنى!).

دوو جۆرى ئافرەت!

خيزانتيك ھەبوو لە شارى (بيت عەنيا)^(۱) دا كە لە دۆستەكانى مەسيح بوو خيزانەكە برىتى بوو لە لاويك كە ناوى (ئەليعازر) بوو لەگەل دوو خوشكيا كە ناويان (مەرثا) و (مەريەم) بوو. ئەويش ھەرچەند بەوشارەدا تى بپەريايە، سەرىكى لەو خيزانە ئەدا ئەوانيش ميوانداریبەكى جوانيان ئەكرد و گوتيشيان لە وتار و ئامۆزگاریبەكانى ئەگرت بەتايبەتى (مەريەم) لە خوار مەسيحەوه دائەنيشت و بەدل گوتى ئەدايە قەسەكانى بەلام (مەرثا) خوشكى وانەبوو ئەو وەك زۆريەى ئافرەتە جوولەكەكان، ھەر خەمى كاروبارى ناو مالى ھەبوو ئەوئەندە گوتى نەئەدايە كاروبارى بيروگيان. رۆژتيكيان (مەرثا) ھاتە لاي مەسيح بەدلشكاويەكەوه، سكالای كرد لە دەست (مەريەم) خوشكى، كە خۆى ھىچ فرمانتيك ناكات و مالىكە بەسەر ئەوئەوه بەجى ئەھيتى!... مەسيحيش بەنەرميەكەوه پى گوت: (ھەرچى تۆى، خووت داوہتە زۆرشت بەلام (مەريەم)، ئەو بەشە باشەى ھەل بژاردووه، كە ھەتا سەر لى ناسەندريتە!).

مەسيح بەوقسەيە، دەرگايبەكى بۆ (مەريەم) كردهوه كە لەوتیە بچیتە ناو كۆپى بىر و ھۆشەوه: كە تا ئەوساكە تەرخان كرابو بۆ پياوان (مەريەم) بوو بەتۆوى ئافرەتى باو، كە ئيمرۆكە لەگەل پياودا شان بەشانی يەكتر ئەوئەستن!...

(۱) بيت عەنيا، يان: (عازرە)؛ گوندیکە لە فەلەستین، لە رۆژھەلاتى قودسەوه، دەیدەنە پال ئەو (عازرە) ھى كە ھەزرەتى مەسيح بەمردووبى زیندوى كردهوه.

دوای ئه وه شاكاره كانی مه سیح په يتا په يتا پروياندا... مه سیح دهستی کرد به چاک کرده وهی چاوی کویران، به چاک کرده وهی له شی گروییان، هر نه خوشیتک نه خوشی کاربگه ری پتوه بوايه و كهس بۆی چاك نه كرايه ته وه ئه و چاكی نه كرده وه!... دوزمه كانی دامابوون، نه یان نه زانی چۆنی تووش بکه ن!...

یه كیتك له دهوله مه نده كانیان، بیری له وه كرده وه، مه سیح بانگ كاته لای خۆی نان و خوانیكي ناوازه ی پیشكهش بكات به لكو بتوانی رینگای پی بگۆرۆ و بیهیتیتته ناو ریزی خۆبانه وه كه مه سیح ههستی کرد، له ناو دهروونی كابرادا چی ههیه، بریاریدا، وانهیه کی باشی تی بگه یتنی.

بئ ئه مه ی دهسته كانی بشوات، دانیشته سهرخوانه كه نان بخوات كه كابرآ پرووی خۆی گرژکرد، مه سیح پیتی گوت: (فه ریسییه كان! ئیوه هه ر دیوی ده ره وهی جامه كه پاك نه كه نه وه كه چی هه ناوی خۆتان به دل پسیییه وه نه هیلته وه... ئیوه كاری پروالته نه كه ن... ئیوه وهك نه و گۆرانه وان كه له ده ره وه (سپییكاری كراون... كه چی له ناودا پرن له ئیسكوپروسکی رزبوو گه نیو و بۆگه ن!...)...

دهوله مه نده كان و چوونه به هه شت!

مه سیح به وهی زانی كه زۆری نه ماوه له جیهاندا بمیتیتته وه... ههستی به وه یش کرد كه پیتوسته له سه ری شاگرده كانی خۆی وا فیری ئایینه كه ی خۆی بكات، كه بتوانن له پاش مردنی خۆی، نامه ی خوا بیه كه ی ئه و بگه یتن به جیتی خۆی.

به نده كانی ئایینه كه ی خۆی بۆ روژن كرده وه، له بابته گیروگرفته كانی كۆمه لایه تییه وه، وهك ژن هینان و بئ ژن و بئ میتردی و به ره لااكردن. یه كیتکیان لیتی پرسیی، گوتی: (ئه و كه سه ی مه به سه ی ئه وه بئ خوی خۆی دل خوش بكات، کامیان بكات باشتره، ژن به یتنی یان به بئ ژن بمیتیتته وه؟)

ئه ویش وه رامی دایه وه گوتی:

(هه ر كه سه ی به ئاره زووی خۆی هات و خۆی رزگارکرد له په یوه ندیی خیزانی و گه روگیتچه له كانی، به و مه به سه ی خۆی ته رخان بكات بۆ فرمانی خوی... لای خوا خوشه ویست تر ئه بئ... هه ندیتك ئافره تیش مناله كانی خۆیان به باوه شه وه گرتبوو، هیتابوو یانه لای مه سیح پیروژنایان لئ بكات و دهست به سه ریاندا به یتنی.

كه شاگرده كانی خه ربك بوون به ره به ستیان بکه ن له هاتن مه سیح تیبی خورین گوتی: (به یتن بام مناله كان بینه لام به ره به ستیان مه كه ن له هاتن چونكه باره گای ئاسمانی بۆ ئه و جۆره كه سانه ته رخان كراوه)...

پاشان له وه دووا، بۆ كۆمه له كان، كه خوا چهند خه می مرۆف ئه خوات گوتی: (ته نانه ت ئه و چۆله كه یه یش كه به بیچوویهك ئه فرۆشری، له بیری خوا ناچیتته ده ره وه...)

ته نانه ت تووکی سه ریشتان لای ئه و ژمیراوه... هه موو كه سیتك هه رچه ندی كه م بئ لای خوا نرخ ی ناوازه و بئ هاوتای خۆی هه یه)...

پاشان خه فته خواردنی خۆی بۆ گیترا نه وه له بابته دل ره قی ده وله مه نده كانه وه ده رباره ی هه ژاره كان.

لاویکی ده وله مه نده ی پیتی گوت: (چی بکه م باشه بۆ ئه وه ی ژیان ی تا سه رم ده ست بکه وئ؟).

مه سیحیش پیتی گوت: (ئامۆژگارییه كانی خوا له بهر بکه) لاوه كه یش گوتی: (هه ر له منالیمه وه هه مووم له بهر كر دوون!)... مه سیحیش به پروویه کی خوشه وه سه یری کرد و پیتی گوت: (برۆ هه رچییه كت هه یه بیفرۆشه و نرخه كه ی دابهش بکه به سه ر هه ژاراندا. پاش ئه وه دوام بکه وه)... كوره كه یش به دلتیکی شكاو و خه مباره وه كشایه دواوه و روژشته وه كوره كه له ده وله مه نده كان بوو له ویتدا مه سیح واژه به ناو بانگه كه ی خۆی فه رموو، گوتی: (چوونی حوشتریتك به كونی ده رزییه كا ئاسانتره له وه ی كه ده وله مه ندیتك بچیتته به هه شته وه!)...

مه سیح مه به سه ی له وشه ی (كونی ده رزی)، كونی ده رزیی راسته قینه نه بوو مه به سه ی له و درزه ته نگه بوو كه له دیواره گه وره كانی شاره كه دا په یدا ئه بوو، له كاتی ده رگا كرده وه ی ئیواراندا، كاتی كه ته نگه چه له مه به یه کی په له په ل پرووی بدایه و پیتوستی به كرده وه ی ده رگا كه بكردایه چونكه درزی ده رگا كه ئه وه نده ته نگ بوو مه گه ر حوشتره كه هه رچی باریکی پتویه لیتی بكرایه وه و به كۆششیتکی زۆره وه پالی پتوه بنرایه، ئنجا ئه چووه ئه و دیو ده رگا كه وه!...

پاش ئه وه وانه یه کی تریشی فیرکردن له بابته چا و پۆشی و گونا ه به خشینی كه سانی تره وه یه كیتکیان لیتی پرسی: (ئه بئ روژی چه ندجار چا و له گونا ه ی برا كه م بپۆشم؟ روژی حه وت جار؟)... كه مه سیحیش فه رمووی: (نه. حه فتا جار ئه وه نده ی حه وت جار!)...

مردوو زیندوو نه کاتنه وه!

له (مه‌ریه‌م) و (مه‌رثا) یشه‌وه نامه‌یه‌ک هات بۆ مه‌سیح که (ئه‌لی‌عازر) ی برابان که‌وتوو له جی‌گادا نه‌خۆشه مه‌سیح (ئه‌لی‌عازر) ی برابانی خۆش ئه‌ویست له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌ی‌شا، خۆی خایاند، دره‌نگ چوو بۆ‌لای مه‌به‌سی له‌و دره‌نگ چوونه‌ش ئه‌وه‌بوو که با‌وه‌پیی شا‌گرده‌کانی خۆی به‌هێزتر بکات له‌پاش دوو رۆژ پیتی گوتن: (ئه‌لی‌عازر) خۆشه‌ویستمان مردوو به‌لام من ئه‌چم له‌خه‌و رای ئه‌په‌رینم)... که‌گه‌ی‌شته مالی خیزانه‌که، (مه‌رثا) به‌هه‌له‌داوان خۆی گه‌ی‌انده لای مه‌سیح ماله‌که‌ی به‌جی هیشته له‌شیوه‌ن و گریاندا به‌زمانیکی پرگه‌یی‌ه‌وه به‌مه‌سیحی گوت: (گه‌وره‌م، ئه‌گه‌ر تو لێره بوویتایه، براهه‌م نه‌مه‌رد!) ئه‌ویش وه‌رامی دایه‌وه گوتی: (براکه‌ت راست ئه‌بیتنه‌وه)... ئه‌ویش گوتی: (منی‌ش ئه‌وه ئه‌زانم که له‌رۆژی راست بوونه‌وه^(۱) ئه‌ویش وه‌ک هه‌موو که‌سی‌ک راست ئه‌بیتنه‌وه)... به‌لام مه‌سیح وه‌رامی دایه‌وه گوتی: (منم رۆژی راست بوونه‌وه منم ژبان ئه‌گه‌ر تو با‌وه‌رت به‌خوا بیتی، گه‌وره‌یی خوات چا‌وپتی ئه‌که‌وتی!)... پاش ئه‌وه (مه‌ریه‌م) یش هات به‌لایه‌وه و له‌به‌ر پیتی‌دا خۆی نوشتانده‌وه ئه‌ویش ده‌ستی کرد به‌گه‌لی و شین و گریان مه‌سیح لیتی پرسی: (له‌کویتان داناوه؟).

که (مه‌ریه‌م) گۆری براهه‌ی خۆی پیشاندا، مه‌سیحیش ده‌ستی کرد به‌گریان... پاشان گوتی به‌ردی سه‌ر گۆره‌که‌ی لابه‌ن که به‌رده‌که‌یان لاه‌رد، سه‌یریکی ئاسمانی کرد و له‌خوا پارایه‌وه، گوتی: (ئه‌ی باوکی هه‌موان، بۆ ئه‌مه‌ی ئه‌م نه‌ته‌وه‌یه با‌وه‌ر به‌وه بکات، که تو منت بۆ ئه‌وان ره‌وانه فه‌رموو، تکات لێ ئه‌که‌م به‌ئاواتی خۆم بگه‌یینه)... به‌سه‌ر ئه‌وه‌دا پشوویه‌کی بی دهنگوسه‌نگی سامناک رۆیشت، ئنجا مه‌سیح به‌ده‌نگیکی یه‌جگار بلنده‌وه قیژانندی گوتی: (ئه‌لی‌عازر هه‌سته به‌ره‌وه‌وه!)... زۆری بی نه‌چوو، مردوو که بزوته‌وه پاشان راستبووه‌وه و هه‌ستایه سه‌ر بی مردوو پۆشه‌که‌ی هیشته له‌به‌ردابوو!... مه‌سیحیش گوتی: (مردوو پۆشه‌که‌ی لێ بکه‌نه‌وه، بام برواته‌وه ماله‌وه!...)...

ئه‌وه‌ی‌ش ئاسانه که زیندوو‌کردنه‌وه‌ی (ئه‌لی‌عازر) به‌پیتنه‌وه‌ی پيش چاو، که چ کاریکی کردبووه دلی نه‌ته‌وه‌وه له‌پاش ئه‌مه‌ی که له‌پشت لاشه‌که‌یه‌وه رۆیشتبوون تا به‌خاکیان سپاردبوو!... ئه‌م کاره‌ساته گه‌لیک ئه‌نجامی زرنگ کاریی گرنگ و به‌سامی لێوه چا‌وه‌روان ئه‌کرا!...

ئه‌گینا چ رێزوسامیک بۆ سه‌رۆکه‌کان و پیاوه ئایینی‌ه‌کان و سه‌رداره کاربه‌ده‌سته‌کان ئه‌مایه‌وه، که هه‌رچی نه‌ته‌وه هه‌یه، هه‌مووی هۆگری مه‌سیح بیتی؟!...

ببجگه له‌وه، بیروبا‌وه‌ره‌کانی مه‌سیح کاربان ئه‌کرده سه‌ر ره‌وشت و خوه ئایینی‌ه‌کانیان که پاره‌یه‌کی زۆربان بی کۆنه‌کرده‌وه جا ئه‌گه‌ر بپتو ده‌سه‌لات و هیتی ئه‌وان کهم ببیتنه‌وه، فه‌رمانه‌وه‌ی رومایش روویان لێ وه‌رته‌گێرت و له‌گه‌ڵ مه‌سیحدا ئاشنایه‌تی په‌یدا ئه‌کات و کاروباری نه‌ته‌وه‌که به‌هۆی ئه‌وه‌وه هه‌ڵ ئه‌سوورینتی، که‌وای لێ دێ هه‌ر ئه‌و به‌نوتنه‌ری نه‌ته‌وه بزانی!... که‌واته سه‌ر سوورمانی بی ناوی که بزانی، خه‌و له‌چا‌وه‌کانی (قیافا)^(۱) دا نه‌ما‌بوو، که زاوای سه‌رۆکی پیاوه ئایینی‌ه‌کانی جووله‌که‌کان بوو له‌ ئه‌نجامی ئه‌م خه‌مپه‌ژاره‌یه‌یدا، (قیافا) تووشی نه‌خۆشی‌یه‌کی ریحۆله‌ بووبوو هه‌رچه‌ند نانی ئه‌خوارد، ئه‌و ژانه‌ی بی ئه‌گه‌یشت!...

دوایی له‌پاش راوێژتیکی دوورودرێژ، قیافا بریاریدا له‌گه‌ڵ ده‌ست و پیتنه‌نده‌کانیا که (چاکتر ئه‌وه‌یه یه‌کیک بمری له‌نه‌ته‌وه، نه‌ک نه‌ته‌وه‌که هه‌مووی!).

به‌لام له‌وکاته‌دا، مه‌سیح خه‌ریکی ئه‌وه‌بوو، که له‌ شا‌گرده‌کانی خۆی بگه‌ینتی، که ئه‌و رۆژه نزیک بۆته‌وه، بکه‌وتنه‌ ژیر چنگ سه‌رۆکه‌کان و پیاوه ئایینی‌ه‌کانه‌وه، که ئه‌مانه‌یش هه‌تا پیتان ئه‌کرێ تازاری ئه‌ده‌ن تا گیانی له‌به‌ر ئه‌برن... به‌لام له‌ رۆژی سیتی‌مه‌دا له‌ گۆردیتته ده‌ره‌وه!...

په‌شیمان بوونه‌وه‌ی (زه‌کا) ی ده‌یه‌ک کۆکه‌ره‌وه

رۆژی جه‌ژنه گه‌وره‌که هات. ئه‌و جه‌ژنه‌ی که هه‌موو نه‌ته‌وه‌که روویان ئه‌کرده (ئورشه‌لیم)، بۆ سه‌ردان له‌ په‌یکه‌رگا‌ه و پيشکه‌ش کردنی (به‌رخ) ی جه‌ژن، به‌پۆنه‌ی بیروه‌ری ده‌ربازبوونی نه‌وه‌ی ئیسرائیلی‌ه‌وه له‌خاکی (میسر) و رزگاربوونیان له‌دیلی و به‌نده‌یی مه‌سیح و شا‌گرده‌کانیشی خۆیان ئاماده‌کرد بچنه (ئورشه‌لیم) بۆ رابواردنی رۆژه‌کانی جه‌ژن له‌ په‌یکه‌رگا‌که‌یدا، به‌چه‌شنی هه‌زاران که‌سانی تر که بۆ ئه‌و مه‌به‌سه هاتبوونه ئه‌وی به‌لام شا‌گرده‌کانی په‌ییان به‌وه نه‌برد که مه‌سیح مه‌به‌سی له‌م چوونه چیبه و ئه‌نجامی ئه‌م سه‌ر لێدانه به‌چی ئه‌گات، که‌چی مه‌سیح ئه‌وه‌ی‌شی بی‌رخستبوونه‌وه که تازاری ئه‌دری...

(۱) قیافا: سه‌رۆکی پیاوه ئایینی‌ه‌کانی جووله‌که‌کان بوو که فه‌رمانی مردنی به‌سه‌ر هه‌زرتی مه‌سیحدا دا.

(۱) رۆژی زیندوو بوونه‌وه (یوم القيامة) یه‌که لێره‌دا هاتوو.

جا له و کاته دا که کۆمه له که بیان به ناو شاری (ئه ربحا) دا تێ ئه په پری، پیاویک هه بوو، ناوی (زه کا) بوو، ئه یویست مه سیح بیینی به لّام ئه وه نده کورته بنه بوو، کۆمه له کانیش ئه وه نده به چری و پری له ویدا کۆبوو بوونه وه، هه رچه ندی ئه کرد نهی ئه توانی چاوی به مه سیح بکه وی دوا بی ناچار بوو هه لگه را به دره ختی کدا (زه کا) سه رۆکی ده یه ک وه رگه کان بوو، که ده یه کی هه موو شتی کیان وه رته گرت به خوارده مه نی و کشتوکا لیشه وه، بۆ که لکی فه رمانه وایی رۆما جا له بهر ئه وهی (زه کا) ئه م فه رمانه ی پێ سپی رابوو، نه ته وه حه زیان لی نه ئه کرد، به چاوی سه وکی شه وه سه یریان ئه کرد له بهر ئه وه ئه وانه ی له ویدا کۆبوو بوونه وه، سه یریان یه جگار سو رما له وهی که مه سیح له بن دره خته که وه تی په پری گف تو گو ئی له گه ل (زه کا) دا کرد مه سیح تیی خۆری: (زه کا! تا زوه بی ره خواره وه چونکه پتی وسته ئی مرۆ له مالی تۆدا بیتی نه وه!...)... په کوو له و خۆشی یه ی که که وته دلّی زه کا وه وه!... چونکه زه کا ی نه نگه ویست و که نه فت کراو، به م قسه و کرده وه یه ی مه سیحه، سه ره رزی به کی گه وری ده ست که وت... فه رسی یه کانیش هه تا بلّیت به مه قینیان هه لسا و پشیان خواره وه چونکه ئه و بیان زۆر پێ ناخۆش بوو که مه سیح بچی ته مالی یه کیکی او وه که به (گونا بهار) یان ئه زانی!...

به لّام چوونه ماله که ی (زه کا) له لایه ن مه سیحه وه، کارتیکی گه وری کرده دلّ و ده روونی خاوه ن ماله که وه چونکه له برانه وهی سه رلی دانه که دا، زه کا هه ستایه سه ر پێ و گو تی: (خوای گه وره، تۆ ناگات لی بی، ئه وای نی وهی سامانه که م ئه به خشم به هه ژاران خو ئه گه ر به دگۆبیم له یه کیکی ش کرد بی، ئه وای چوار ئه وه نده ی ده ستیا وه که ئه ده مه وه!)

مه سیح له کاتی گه شته که یا بۆ (ئور شه لیم)، به لای گوندی (بیت عه نیا) دا تێ په ری له مالی پیاویکا حه سایه وه نان بخوات، ناوی (سه معان) بوو (مه ریه م) ی خوشکی (ئه لبعازر) ی ش هاته پیشه وه، له بهر پتی مه سیح دا نیشت (ئه لبعازر) خو شی له ته نیشت مه سیحه وه دا نیشت بوو مه ریه می ش شو شه یه کی پر له گولای نرخ گرانی کرده وه و رشتی به سه ر پتی به کانی مه سیح دا پاشان به پرچه درێژه ره شه شو رپو وه که ی قاچه کانی مه سیحی سه ری...

فه رسی یه کان به چاویکی پر له پشم و قینه وه سه یریکی یه کترین کرد به تابه تی (یه هوو دا) ی ش که شا گردی کی مه سیح بوو و کرابوو به پاسه وان و سه رکاری سنووقی هه ژاران، که ئه ویش دزیک بوو بۆ خو ی، وه ک ئه وان سه یر کرد نه پر پشم و قینه ی کرد پاشان له ناو خو باندا ئه مه بیان گو ت: (ئه م ده ست بلاوی و پاره به فیرو به خت کرد نه وهی بۆ چی یه ؟

ئهی ئه وه چاکتر نه بوو، شو وشه گولاه که به رو شری و نرخه که ی له سنووقی هه ژاراندا دا بیری؟)

به لّام مه سیح، هه ستی پێ کردن، بیری له چی ئه که نه وه پتی گو ت: (ئپوه بۆچی ئه م ئا فره ته ته نگه تا و ئه کن؟... ئه و بۆ یه کا ئه وه ی کرد که ئاماده م بکات بۆ ناشتن له گۆردا... منیش پیتان ئه لیم که هه تا (ئینجیل) له ناو دا بیتی ته وه، یادی کرده وه ی ئه م ئا فره ته ی تیا ئه کریت ته وه!...)...

باره گای زیندوو له یه ک شه مه ی لقی دارخورمادا

رۆژی دوا یی مه سیح ده ستی کرده وه به رو شتن بۆ ئور شه لیم ئه و رۆژه، رۆژی یه ک شه مه ی پیت جی جی گه وره بوو مه سیح شا گرده کانی خو ی هه ر له گه لدا بوو ریگا که پر بوو بوو له وانه ی که بۆ بیینی ئور شه لیم و په یکه ر گاکه ی هات بوون هه ربه که بیان لقی دارخورمایه کی به ده ست وه بوو به لّام ئه وه ی که بۆ شا گرده کانی مه سیح ده رته که وت ئه وه بوو که ئه وه گه شتی که بۆ سه رلی دانی په یکه رگای ئور شه لیم دانرا وه، تا به پونه ی جی جی هه ره گه وره یانه وه ئا هه نگ بکه ن ئه می ش ئه نجامه که ی به وه گه یشت که ناو بیری (گه وره ترین سه رکه وتن له می ژوو ی هه موو جیهاندا)... هه ر ئه وه نده کاروانه که گه یشته (چیای زه بتون) که نزیک به پای ته خت بوو، هه ر که سی له ویدا بوو، هه موو نه ته وه که، له ملاو له ولای مه سیح کۆبوو نه وه هه ربه که بیان چله دار خورمایه کی به ده ست وه گرت بوو، بۆ مه سیح یان رانه وه شاندا، پیتی ئه گو ت: (ئهی ئه و که سه به رز و پی رۆزه ی که به ناوی خوا وه هاتوو یته ناو مانه وه، ئامۆژگاری به کانتیمان پێ به رموو)... پاشان ده ستیان کرد به را خستی جلوه رگه کانیان له ناو ریگه که دا... ئه و سه ر گوروش تانه ی که له با به ت گه وره یی و رازا وه یی باره گای (چار = قیصر) ی رۆما وه ئه ی گپ نه وه، له کاتی تێ په رپوونیا به ژیر که وانه کانی سه رکه وتنیا له ناو پای ته خته که ی خویدا، هه رگیزا و هه رگیز ئه وه بیان له باردانی به که گه وره یی و رازا وه یی و شوخ و شه نگیی باره گاکه ی مه سیح پیشان بدن، که هه مووی له ناو، کو تو پر له تاو پکدا دروست بوو و دامه زرا!... له پاش ئه مه ی مه سیح یه کیکی بوو له هه زاران خواناسان که بۆ سه رلی دانی په یکه رگای ئور شه لیم ئه چوو، له پر بوو به سه رۆکی ئا هه نگه که. هه رچی نه ته وه هه بوو، چاوی پرپووه ئه و!...

که کۆمه له که، به خو بان و باره گایانه وه گه یشتنه کۆری به رده می په یکه رگاکه، هه رچی منال هه یه له مه سیح کۆبوو نه وه به ده نگیکی به رزه وه پیتی گو ت:

ئەى مەردى پېرۆز، ئەى نەوہى داوود پېغەمبەر، بفرموو ئامۆزگاريمان بکە!... بەلام سەرۆکەکان و پياوہ ئايىنيەکان، ئەوہندەى نەمابوو لە داخانا شەق بىەن لەبەرئەوہ بريارياندا ئەندازەيەک بۆ ئەمە دابنن!... لەو کاتەدا کە پەيکەرگاکە پريوو لە ھاوييروباوہرانی مەسيح، بيجگە لەوان، ژمارەيەکی زۆريش لەبيگانەکان ھاتبوونە ئەوئ، ھەر بۆ ئەمەى چاويان بەم پېغەمبەرە سەيرە بکەوئ!...

دوژمنەکانى مەسيح ويستيان تووشى داويکى بکەن!...

لتيان پرسى: (ئايا ئيمە باج بەدەين بەچار؟)...

پرسەکە، تەلەيەکی تيا دانرابوو بۆ مەسيح، ئەگەر مەسيح بيگوتايە: (باج مەدەن بەچار)، شاهەنشاهی رۆما، لە کوشتن کەمتری لئى نە ئەکرد چونکە سزای ھانەدانی نەتەوہ بۆ سەرکيشى لە فەرمانرەوایی کوشتن نەبۆ ھيچى ترنيبە!... خو ئەگەر بيشى گوتايە: (باج بەدەن بەچار)، ئەوا ھۆگرى و خو شەويستىبى نەتەوہى لە دەست ئەچوو چونکە ئەو بۆيەکا خو شەويست بوو لای گەل، کە دوژمنى زۆردارى و دوو روويى بوو!...

مەسيح دەموودەست لە مەبەسى خاوەن پرسەکان تئى گەيشت، ئنجا گوتى: (پارچەيەک دراووم پيشان بەدەن... ئەم وینەيەى تيايەتى ھى کيتيە؟) ... گوتيان: وینەى چارە... ئەويش گوتى: (کەواتە، ھەرمافيتک چار ھەيەتى بیدەنتى ھەر مافيتکيش خوا ھەيەتى بیدەن بەخوا!)

رۆژى دوايى کە بەر رۆژى پينج شەممەى ۳۰ / ۴ / ۷ زانين ئەکەوت، مەسيح دەستى کردەوہ بە وتاردان لە بابەت ئايىنە تازەکەى خوئەوہ... جيگای وتاردانەکەى پەيکەرگاکەبوو... (حەنانيا) سەرۆکى پياوہ ئايىنيەکانى جوولەکەکانيش، لە پەنجەرەى ژوورەکەى خوئەوہ، گوتى لە دەنگە دەنگ و بزووتنەوہى نەتەوہ بوو، کە لە دەرەوہ ئەھات ھەرەھا گوتى لە دەنگى ھاتنى ھەزاران کەس بوو کە بۆ گوتى گرتن لە قسەى ئەم پېغەمبەرە تازەيە ھاتبوونە ئەوئ لە پى (قيافا)ى زاواى ھاتە ژوورەوہ و دەستى کرد بەگفتوگۆکردن لەگەلئيا، لە بابەت ئەو تەنگوچەلەمەيەوہ کە بوونى مەسيح بۆي پەيداکردبوون کە مەسيح چەند بۆتە جيگای مەترسى بۆ ساپە و پاپە و سامانى خوئيان و کۆمەلە و دەستەبان کە مەسيح چۆن بىرى ھەژارەکان رۆشن ئەکاتەوہ لە بابەت ئەو جياوازيبە گەرەبەى کە ھەبە لە ناوہند خوئيان و دەولەمەندەکاندا ھەرەھا کردەوہ گەرە و بلندەکانى مەسيحيش چۆن بوونەتە ھۆى ھۆگرى نەتەوہ بەخوئەوہ!... نەتەوہ تايەت لە

مەسيح کۆئەبیتەوہ... ھيژى مەسيح و دەسەلاتى مەسيح، تاديت پەرە ئەسپين لەناو نەتەوہدا!... لەويدا (حەنانيا) ھەلى داين گوتى: (کە کار گەيشتە ئەم ئەندازەيە، پتويستە ئەم پياوہ بکوژئ ئەبى زوويش بکوژئ نەوہک نەتەوہ وريا بیتەوہ و لە داخانا پركيشى بکات و شوپش بنیتەوہ!...

جا لەبەرئەمەى کە بريارى کوشتنەکەى مەسيح، ئەبى لەلایەن سەردار (بيلاطسى بەنطى)^(۱)یەوہ پەسند بکرى، وامن جيئەجئ کردن و رتيک خستنى ئەوہ بۆ تيگەيشتوويى و ھونەر مەندىيى خوئ بەجئ ئەھيئلم!...

(قيافا)يش پتئى گوت: (چارەى ئەم کارەم دۆزبووہتەوہ خوئ لەگەل شاگردىکى مەسيحدا رتيک خستووہ، کە ناوى (يەھوداى ئەسخەر يووطى)یە. ئەم پياوہ بەلئىنى داومئ کە بالبازەکان لە جيگای مەسيح و لە مەسيح خوئى ئاگادار بکات نەوہک لە کاتى گرتنيا سەريان لئى تتيک بچئ و لە ناو ئەو کۆمەلە گەرەبەدا (بەھەلە کەسيکى تر بگرن!...)...

پاش ئەوہ (قيافا)، (يەھودا)ى بانگ کردە لای (حەنانيا)^(۲) کە بيئىنى يەھودايش، دووبارە بەلئىنى پتئ دانەوہ و ئەوہيشى گرتەوہ ئەستۆى خوئى کە مەسيح بداتە دەست بالبازەکان بەلام بەمەرچئ پەيمانى بەدەنتى کە مەسيح ئازار نەدەن.

ھەر ئەوہندەى لئى بکەن کە لەژئير چاوديرى ياساؤلەکاندا دايننن!...

بيجگە لەوہ (يەھودا)، دانى نا بەدل چاکى و کردەوہ پاکى مەسيحدا ھەرەھا ئەوہيشى دەربرى، کە باوہرى بەھەموو کردەوہ و کارتيکى مەسيح ھەيە... بەلام کە لتيان پرسى: ئەى ھۆى ناپاکيت چيئە لەگەل مەسيحدا؟! گوتى: لەم دوايئەدا لە بابەت ئاسمانەوہ و بارەگای خوايئەوہ قسەى سەير سەيرى ئەکرد!... کە ئەم چاوپيئکەوتنە تەواويو، (حەنانيا) سى پارچە دراوى زبوى بەخشى بە (يەھودا) لە پاداشتى ناپاکيئەکەيدا. يەھودايش، لەپاش کەميک بەرپەرچ دانەوہ، بەخشيشەکەى لئى وەرگرت!...

(۱) پيلاطس بەنتى: فەرماندارى رۆمانى جوولەکەکان بووہ (۲۶ - ۳۶ز)، مەسيحى دا بەدەستەوہ تا

بيکوژن، دوايئش خوئى لەوتوانە گيل کرد و خوئنەکەى لە ئۆئالى خوئى دامالئ.

(۲) حەننن: سەرۆکى پياوہ ئايىنيەکانى جوولەکەکان بوو (۶ - ۱۵ز) و خەزورى (قيافا)یە، بەر لەوہى مەسيح دادگايى کرئ ھيتايانە بەردەم ئەم.

شیوی خوایی... دوايي

که ئیواره داها، مەسیح لە گەڵ شاگردەکانی خۆیدا دانیشتی شتیوان لە گەڵ بخوات ئەوانە کەسیان بەبیریاندا نەئەهات کە ئەم شیوه، دوامین شیوه کە لە گەڵ مامۆستا کە یاندا ئە یخۆن دەستیان کرد بە مقۆمقۆ لە ناو خۆیاندا: ئاخۆ کامیان لە هەموویان گەورەتر دەرئەچێ؟!... مەسیحیش نەیهیشت ئەم هەلە لە دەست بدات ویستی دوامین وانەیان فێر بکات لە بابەت خۆکەم پیشاندا نەوه^(۱) پەشتەمالێکی لە خۆبەوه پێچاو ئاوی کردە ناو لە گەنیکەوه پاشان دەستی کرد بە پێشستی شاگردەکانی خۆی ئنجا پێی گوتن: (ئێوه بانگم ئەکەن مامۆستا و گەورە جا کە من مامۆستا و گەورە ئێوه بم و پیتان بشۆم، ئەی ئەبێ ئێوه چەند پێی یە کتر بشۆن؟!)...

شاگردەکان سەبیریان کرد (یەهوذا ئەسخەر یووطی)، سەر راستی سنوقی هەژاران، پەشوکاوه خۆشی جەژنە کە ی پێوه دیارنییه!... کە دەستیان کرد بە شیوخواردن، مەسیح پێی گوتن: (یەکیک لە ئێوه یه، کە من ئەدا بە دەست دوژمنە کانهوه!)... ئەوانیش بە سەر سورمانیکەوه سەیری یە کتریان کرد.

پاشان (یوحەننا) لێی پرسی: (کامان ئەوه مان لە دەست دێ، گەورەم؟)... ئەویش فەرمووی: (ئەوه کەسە ی پاروویەکی لە چێشتە کە بۆ هەل ئەکیشم و ئەیدەم!)... پاشان پاروویەکی لە چێشتە کە هەلکیشاو دایە دەست (یەهوذا)!

پاشان گوتی: (حەزم ئەکرد، ئازاریان نەدامایە تا نانی جەژنیشم لە گەڵ ئێوهدا ئەخوارد!)...

پاش ئەوه نانیکی گرت بە دەستهوه و شکاندی، پاشان سوپاسی خۆی بە جێ هێنا ئنجا گوتی: (وەرگرن، بێخۆن ئەمە ئەو لە شەمە کە لە پێناوی ئێوهدا بەختی ئەکەم هەرچەند، نانتان خوارد و یادی منیشتان کردوه، وا بکەن)... پاش ئەوه پر جامێک مەیی تری هەلگرت بە دەستهوه پێشکەشی شاگردەکانی خۆی کرد گوتی: (ئەمە لە ناو خۆتاندا دابەش بکەن چونکە ئەم جامە بریتییە لە سەر دەمی نوێ من لە پێناوی ئێوهدا خۆینی خۆم ئەکەمە کاسهوه هەرچەند بە ناوی منەوه مە ی تان خواردوه، وەها بکەن)...

ئەوانیش هەموو دەستیان کرد بە خواردن و خواردنەوه... تەنیا یەهوذا نەبێ کە خۆی لێ دەریازکردن و دوورکەوتەوه!

(۱) خۆکەم پیشاندا: (تواضع) یان (خاکی).

پەیکەرگایان کردبوو بەبازاری سووخور و کوتر فروش!

هەر وهک ئەو قسانە لە جیاتی مالت ئاوی کردن و جیا بوونەوه بووبێ لە ناوێند مەسیح و خۆشه ویستەکانی ئەم جیهانەیدا وابوو. لە گەڵ ئەوه یشدا پرپوو لە ئامۆژگاری بۆ ئەوانە ی لە دوا ی خۆبشییهوه ئەهاتن لە باوهر کەران بە نامە کە ی و ئەوانە یش کە سەر بە ئەو بوون... لەو بابەتانی کە ئەو شەوه بە شاگردەکانی خۆی گوت ئەمە بوو: (ئەمە ئامۆژگاری من بۆ ئێوه: هەر وهک من ئێوهم خۆش ویستوه، ئێوه یش یە کتر بیتان خۆش بوێ چونکە لە کۆری خۆشه ویستیدا، هیچ شتییک ناگاتە ئەوه ی کە پیاو خۆی بەخت بکات بۆ ئەوانە ی خۆشی ئەوین جا ئەگەر ئەم ئامۆژگارییه ی منتان بە جێ هێنا، ئەوا منیش بە دۆست و خۆشه ویستتان ئەزانم)...

(پەترۆس) یش پێی گوت: (گەورە ی خۆم، من ئامادەم لە گەل تا بم تەنانەت ئەگەر بزنام بشم گرن یاخود بشم کوژن، واز ناھینم هەر لە گەل تا ئەبم!)...

مەسیحیش گوتی: (پەترۆس! وا من پیت ئەلیم، هەتا کە لە شیر ی بە یانیان ئەخۆین، تو سی جار ئەلپیت من مەسیح ناسم!)... تا ماو یه کی تریش هەر ئامۆژگاری ئەکردن و فیری بیروباوهرەکانی خۆی ئەکردن پاشان لە گەل هەموویاندا چوو دەر وه، ناو باخچه یه ک، کە پێیان ئەگوت (جیشمانی) ئا لەو کاتەدا، گەلە کۆمە کێکەرەکان، کە بە دزییه وه داویان بۆ مەسیح ئەنایه وه تیی کەوی، و اتا (حەنانيا) و (قیافا)، هەر دوویان هەستیان بە وه کرد کە پێویستە تا زوو بە دکارییه کە ی خۆیان جیبه جێ بکەن... ئەگینا چست و چالاکی مەسیح و کارگوزارییه کە ی و کاربگەری بیروباوهرەکانی، لەوانەن کە دوا رۆژی چینه ئەریستۆگراتییەکیان پر لە تەنگوچه لەمه و کارساتی سامناک بکەن!...

لە بەر ئەوه (حەنانيا) سواری گالیسکە کە ی خۆی بوو شاپلیتە هەلگەرەکان لە پێشیه وه ئەرۆشتن... هەندێک لە پیاوهر کانییه ی لە پشتیه وه ئەرۆشتن... رۆشیت و روه ی کرده کۆشکی (بیلاطسی بەنطی)... کەچی لە دلا هیچ حەزی لێ نەئەکرد، لە بەر ئەوه ی کە ئەو نوینەری هێزی رۆمابوو، کە فەرمانرەوایی بە سەر خاکی جوولە کەدا ئەکرد... هەر وه ها لە بەر ئەوه ی کە ئەویش حەزی لە جوولە کە نەئەکرد... کاتێ گە یشتە کۆشکە کە، دەرگایان بۆ کرده وه ئەویش چوو ژووره وه نیوکاتیکی پێ چوو بە گەشی و روه خۆشیه کە وه هاتە وه دەر وه... لە (بیلاطس) ئەوه ی دەست کەوتبوو، کە هەر کاتێ بریار نامە ی کوشتنی مەسیح هاتە بەردەم پەسندی ئەکات!...

که (حنانیا) گه‌یشته‌وه مالتی، کۆمه‌لیک کریکاری در و به‌دخوی دی، (قیافا) ی زاوای بۆ ئەوه کۆی کردبوونه‌وه له‌ویدا که هه‌رکاتێ ئاره‌زووی کرد، بیان کات به‌گژ ئەوه که‌سه‌دا که خۆی ئەیه‌وێ تازاری بدات به‌ته‌نشت ئەوانه‌یشه‌وه هه‌ندی له‌ پیاوه ئاینیه‌کان کۆبوونه‌وه، (قیافا) به‌دناوی کردبوون به‌وه‌وه که له‌ فرمانی خۆباندادا که‌م ته‌رخه‌مییان کردووه.

ئه‌گینا مه‌سیح رایه‌ی نه‌ئه‌که‌وت بێ په‌روا بێته‌ ناو په‌یکه‌رگا‌که‌وه و میزه‌کانی دراو فرۆشه‌کان هه‌لگێرتنیته‌وه و، کۆتر فرۆشه‌کان و مه‌ر فرۆشه‌کانیش له‌ په‌یکه‌رگا‌که‌ ده‌ر بکات.

ئهو قسه‌یه‌یش بکات، بلتی: (خانوه‌که‌ی من، بۆ نوێژ دانراوه و په‌رستگای پێ ئەلێن، که‌چی ئێوه کرووتانه به‌ئه‌شکه‌وتی دزان!...)...

بێجگه‌ له‌ دوو کۆمه‌له‌یه، (قیافا) تێپێکی چه‌کداری رۆمانیشتی ئاماده‌کردبوو، بۆ ئەمه‌ی له‌ پێش ئەو کاروانه‌ رێکخراوه‌وه برۆن خۆی گه‌یاندبووه ئەندامه‌کانی کۆری سه‌رۆکه‌کانیش بۆ ئەمه‌ی مێشکیان ئاماده‌ بکات بۆ ئەو کارساتانه‌ی که‌ چاوه‌روان ئەکران روو بدەن!... زۆری پێ نه‌چوو، (یه‌هوذا) ئەسخه‌ر یووطی) گه‌یشته‌ جێ، بۆ ئەمه‌ی کۆمه‌لی گه‌له‌کۆمه‌کی که‌ره‌کان بگه‌ینیته‌ ئەو جێگایه‌ی مه‌سیحی لێیه‌... ئنجا (حنانیا) له‌ زاواکه‌ی خۆی پرسى: (که‌واته‌ تۆ ئاماده‌یت ئەم فرمانه‌ بیه‌یت به‌رێوه‌؟)... (قیافا) یش وه‌رامی دایه‌وه، گوتی: (به‌لێ ئاماده‌م، هه‌ر ئیستا ده‌ست پێ ته‌که‌م!...)...

ناپاکیی یه‌هوذا!

شه‌ه‌و بوو. کات له‌ نۆ تێپه‌ری کردبوو تاریکه‌ شه‌وێکی ته‌واوو (یه‌هوذا) له‌وکاته‌دا ده‌ستی کرد به‌ناپاکیه‌ گه‌وره‌که‌ی خۆی ئەو کۆمه‌لانه‌ی هه‌موو گه‌یاند هه‌ر ئەو جێگایه‌ی که‌ مه‌سیح نوێژی تیا ئەکرد و اتا باخچه‌ی (جثیمانی)، له‌سه‌ر چیاى زه‌یتوون!... سه‌ربازه‌ رۆماییه‌کانیش به‌بۆله‌بۆلیکه‌وه له‌ به‌کتریان ئەپرسی: (ئهو هه‌موو کۆلانه‌ و ئەم هه‌موو چه‌کانه‌ ئەبێ بۆ گرتنی په‌کیک کۆبکێنه‌وه‌؟) که‌ گه‌یشتنه‌ جێگا‌که‌، (یه‌هوذا) له‌ ناو تاریکاییه‌که‌دا چاوی ئەگێرا بۆ مه‌سیح، بیدۆزیته‌وه. دواى دۆزیه‌وه‌ نوشتابوو هه‌وه.

نوێژی ئەکرد ئەیه‌گوت: (ئهی باوکی هه‌مووان، ئەگه‌ر ئاره‌زوو ئەکه‌یت، ئەم جامی ژه‌هره‌م لێ دووربخه‌ره‌وه‌... به‌لام بام له‌سه‌ر ئاره‌زووی تویی، نه‌ک له‌سه‌ر ئاره‌زووی من!) کاتێ که‌ له‌نوێژبووه‌وه، چووه‌وه‌ لای شاگرده‌کانی که‌ سه‌یری کرد نوستوون و خرپه‌ی خه‌ویان دێ

ئەویش هه‌لیساندن له‌ خه‌و، بۆ ئەمه‌ی نوێژ بکه‌ن... له‌وکاته‌دا (یه‌هوذا) لێی هاته‌ پێشه‌وه‌ و ماچپێکی کرد ئەمه‌یش نیشانه‌یه‌ک بوو، دانرابوو له‌ ناوه‌ند ئەو و ئەو کۆمه‌له‌دا که‌کێشی کردبوون بۆ ئەو، بۆ ئەمه‌ی ده‌ست نیشانه‌ی ئەو که‌سه‌ بکات که‌ ئەیان‌ه‌وێ بێگرن!.

که‌ یه‌هوذا ئەوه‌ی کرد، سه‌ربازه‌کان، ده‌مده‌ست هاته‌ن سه‌ر عیسا و گرتیان و خستیان ه‌ پێش خۆیان... به‌لام شاگرده‌کان ترسان و هه‌رایان کرد!... ته‌نانه‌ت یه‌کێکیان کراسه‌که‌ی خۆی به‌جێ هێشت بۆ ئەو سه‌ربازه‌ی ویستی بێگرتی و هه‌رای کرد!...

مه‌سیحیش له‌ناو کاروانیکی ناحه‌زدا کێش کرا تا گه‌یاندرايه‌ کن (حنانیا)، که‌ چاوه‌روانی ئەکرد!... که‌ (حنانیا) مه‌سیحی دی، سه‌ری سوپما له‌ مه‌ندی و به‌سامیی ئەو، ئەوه‌یشی زۆر به‌دلچوو که‌ له‌ چاوه‌ گه‌وره‌ گه‌شه‌کانی مه‌سیحدا، پاکى و هێمنیه‌کی وای ئەدی، که‌ نیشانه‌ی پاکى و بێ باکی و ئارامی ده‌روونی بوون!...

سه‌رۆکی پیاوه ئاینیه‌کانی، (حنانیا)، ده‌ستی کرد به‌ئاراسته‌کردنی تاوان و گوناھ به‌رامبه‌ر مه‌سیح گوتی (هاوتای بۆ خوا په‌یدا کردووه‌!...). پاشان داوای کرد له‌به‌رده‌م دادگادا چه‌ندوچوونی له‌گه‌لدا بکری!...

له‌وکاته‌دا ده‌نگیکی دلشکاوانه‌ له‌ ده‌می (یه‌هوذا) ئەسخه‌ر یووطی) یه‌وه‌ ده‌رپه‌ری، یه‌خه‌ی (حنانیا) ی گرت و پێی گوت: (ئێوه به‌هاوتا په‌یداکردن بۆ خوا، مه‌سیح به‌دناو ئەکه‌ن؟! ئەی به‌لێنیتان نه‌دا به‌من که‌...؟)... به‌لام پێش ئەمه‌ی (یه‌هوذا) قسه‌ی خۆی ته‌واو بکات، سه‌ربازیک په‌لاماری ده‌می داو گرتی، نه‌یه‌یشت ورته‌ له‌ده‌می بێته‌ ده‌ره‌وه‌!... له‌وکاته‌دا مه‌سیح به‌ده‌ستی به‌ستراوه‌وه‌ کێش کرایه‌ جێگایه‌ک که‌ له‌ مالی گه‌وره‌ی هه‌موو پیاوه ئاینیه‌کاندا بوو که‌ به‌تایبه‌تی بۆ مه‌به‌سی چه‌ند و چوون له‌گه‌لاکردنی ئەو له‌به‌رده‌م دادگادا ئاماده‌کراوو.

شه‌وه‌که‌ی یه‌جگار تاریک و نووته‌ک بوو رێگاگان که‌سیان پیا نه‌ئه‌هات، مه‌گه‌ر ئەو که‌سه‌نه‌ی که‌ به‌پاره‌ به‌کری گه‌یرابوون تا مه‌سیح به‌درۆ به‌دناو بکه‌ن!... (په‌ترۆس) یش له‌ دووره‌وه‌ دواى کۆمه‌له‌که‌ که‌وت.

ئنجا که‌ له‌ملاو له‌ولای ناگره‌که‌وه‌ دانیشتن، له‌ مالی گه‌وره‌ی پیاوه ئاینیه‌کاندا چاوه‌روانی ئەوه‌ بوون یه‌ک به‌یه‌ک بانگیان بکه‌ن تا ده‌رباره‌ی مه‌سیح قسه‌ بکه‌ن. (په‌ترۆس) یش چووه‌ ناویانه‌وه‌ دانیشتن که‌نیزه‌کیک چاوی به‌ (په‌ترۆس) که‌وت، ناسیه‌وه‌ گوتی: (ئهم پیاوه‌یش له‌گه‌ل مه‌سیحدا بوو!...)... (په‌ترۆس) به‌درۆی خسته‌وه‌

گوتی وانیه من له گهڼ مه سیحدا نه بووم!... ته ناهت بهر په رچی نه ویشی دایه وه که مه سیح نه ناسی!...

به دناو کړدنه که دووباره کرایه وه بهر په رچ دانوه کانی (په ترؤس) یش سی جار دووباره کرانه وه دواى نه وه که له شپیری به یانی خویندی... (په ترؤس) قسه که ی پیشووی مه سیحی بیرکه و ته وه، که هاته دی!... خوى پی نه گیرا له وى، له ماله که هاته دهره وه و دهستی کرد به کولی گریان!...

چهند و چوون کردن!

نه و هولهی که بو چهند و چوون کردن دانرا بو له گهڼ مه سیحدا، له بهر دم دادگادا، پر بو بو له کومه لانی سهیر که ران به دهیان چرای نه وتی تیا دانرا بو، که پروناکیان کړدپه وه نوابزیکه ره کان که ژماره یان خوى نه دا له هفتا که س، دهستیان کرد به دانیشتن له سهر پشیتی نه خشینراو، له شپوه په کی که وانه پیدا دانیشتن.

همه موویان سهری خویمان رانه وه شانند و دهستی خویمان نه بزواند. سهریان سورما بو له و بانگ کړدنه ناکاوه له ونیوه شه وده دا. بو ته مه ی نه و به ندیبه بخرنه ژیر چهند و چوونی دادگا که وه! ههر له و کاته یشدا، ژماره یه که له نوابزیکه رانی هره زکار له نریک نه و نوابزیکه رانه وه دانیشتبون، بو ته مه ی ههر نوابزیکه ریک له و نوابزیکه ره پیرانه، له کاتی چهند و چوون کردنی دادگادا نه خوش که وت، یان له په لویو که وت، یان مرد، به کیچ که له و لوانه بچیتته چیگای، نه و دک کاری دادگا که بوهستی نه و نوابزیکه رانه، تایینی موسایان له بهر بو. بو هیچ که سیچ ملیان نه نه دا، بو که لله ره قی خویمان و بو ترسی له دهست چوونی سایه و پایه ی خویمان نه بیج!... نه وانه له زانسته کانی پیشکایه تی و کیمیا و ئاسماناسی و چاوبه ست کاری و زمانه کانی رومانی و یونانی و میسری و شتی تربشدا شاره زابوون!...

(حەنانيا) یش له شپوه په کی سامناکدا هاته ژورده وه له سهر پشتی یه که، له سهر وو همه موویان وه دانیشتن له و کاته دا (قیافا) بانگی کرد: (یه سووعی ناسره یی بیتته پیشه وه!)... مه سیحیش نریک بو وه، تا گه یشته ناوه ند دووستون له ستوننه کانی ناو هوله که دا له و کاته دا نه وانیش یه که به یه که هاتنه پیشه وه و به درؤ، نه وه ی فیریان کرابو و دهر باره ی مه سیح گوتیان همه موویان دهریان بری که گوتیان له مه سیح بووه هاوتای بو خوا په یدا کړدوه!... یاخود گوتوویه تی: په یکه رگا که نه رووختی و له سی رؤژیشدا سهر له نوئی دروستی نه کاته وه!... یان گوتوویه تی که خوئی کوری خوا به ... هتد.

یه کیچ که له ناگالیبوانه یش که ناوی (نیقودیموس)^(۱) بو، راست بو وه و گوتی: (له میژو ودا جاری و ابو وه که خوا له شپوه ی مرؤفدا خوئی نوواندوه... ئیستایش هیچ شتیچ که له ئارادانیه، که بهر به سستی نه وه بکات، که نه و وینه یه دووباره بیته وه... پاش نه وه گوتی: ناشی چهند و چوون له گهڼ نه م تاوانباره دابکری، تا چهند که سیچی بو په یدا نه کړی، که له سهری بکاته وه ئنجا دواپی قسه کانی خوئی به وه هینا که وا چاکتره به لای خوینه وه، مه سیح بهر له لای بکری. گوتی: به سیه تی شه و نخوونی من پیرم، پیریبه تیبه که م ناچارم نه کات که هه ر ئیستا بچمه وه ناو چیگاکه ی خووم و بنووم!...)...

په سندی نه که یین... په سندی نه که یین!

نه گهر نه وانه ی له وى دابوون، راپوژیان پی بکرایه، نه بو ده موده ست، له سهر قسه ی نه م کابرایه، مه سیح بهر له لای بکرایه به لام زوری پی نه چوو (قیافا) راست بو وه و، له جلوه رگه ناوازه کانی خوئی نوواند، به که ش و فشیکه وه قیراندی به سهر نوابزیکه ره کاند، نه یویست کاریان تی بکات مه سیحی به دناو کرد به خواناسییه وه که گوتوویه تی: (خوا باوکیتی)... پاش نه وه رووی کرده نویاره بچکوله کان که بو نه م مه به سه داینابوون له وى لی پی پرسین: (نه گهر ئیوه نوابزیکه ره بونایه چ برباری کتان نه دا به سهر نه م تاوانباره دا؟!)... نه وانیش همه موو به یه که دهنگ گوتیان: (مه سیح تاوانباره هه ل نه گری بکوژی!)... به م ره نگه، (قیافا) ی فروفیللباز و زورزان، نوابزیکه ره کانی تیگه یاند، که نه بی له بریاره که یاندا چ مه به سستیچ پیچ به یین!... له پر (یه هوذای نه سخر یوطی) راست بو وه و قیراندی به سهر یاندا گوتی: (خوا هه ل ناگری نه م پیاوه به گونا هبار دابنری من ناگام لیبه بی گونا هه ئیوه به لیتننانه به جوژیکی تر به مندا که چی ئیستا خراپه ی دهر باره نه که ن ها بگرن نه وه دراوه زیوه کانتان!)... نه وه ی گوت و تووره که که ی به دراوه زیوه کانی ناویه وه فری دایه سهر زهوی هه رچیبه کی تیابو و رژایه خواره وه و بلا بو وه و به ناوه دا تا گه یشته به ریپی (حەنانيا)... پاش نه وه به خه موخه فته و داخیکی زوره وه سه یریچی مه سیحی کرد و ریگای بو خوئی کرده وه به ناو نه و همه موو که سانه دا که له ویدا کتو بو بو نه وه دهر بازبو و خوئی گه یانده کیلگه به کی نریکه وه، که له ویدا خوئی هه لواسی به لقه داریکه وه خوئی خنکاند!...

(۱) له نه ندامانی محفله لی جووله که کان بووه و سهرؤکاری ناشتی مه سیحی کرد.

به لّام (قیافا) له برانه وهی چهند و چوونه که یا که له گه لّ مه سیحدا کردی، گه یشته نه وهی که گونا که بچه سپینتی به سهر مه سیحدا و بلتی (مه سیح گونا هباره).

ناویشیکه ره کانیس قسه که ی نه ویان برپاردا!...^(۱) له کاته کانی ده می به ره به یانی رژی هه یینیدا که ۲۷ مانگی گولان (نه پرل) بوو (بیلاطس به نطی) که سهر دارتیکی رومی بوو، له کوشکه که ی خویدا نه نجامی برپاری دادگاه که ی چاره روان نه کرد گله یی له به ختی خوی نه کرد که که وتبووه ناو نه و به شه چول و بیابانه ی ناو خاکی شاهه نشاهی رومی که له ویدا هه ره نه وهی ده ست که وتوووه که په یوه نده یی ناوه ند خوی و (هه نانییا) و (قیافا) به ناخوشی میتینته وه.

نه ترسا له وهی که نه گهر به ره نگاری بکردنایه؛ هه ردو وکیان، شوړش یاخود پشتیویه کیان له و خا که دابنایه وه و به ده رکردنیا بدایه!...

له پر گوتیان له دنگه دنگیک بوو نه ونده ی پی نه چوو (هه نانییا) و (قیانا) هاتنه ژوووه مه سیحیش له دوابانه وه هات له سهر و شیوه یه وه وا ده رته که ووت که له ریگادا به جگار نازاریان داوه به کری گبراهه کان له ری چاویان به ستوووه، شه پازلله بان لی نه دا و به تیز پیکردنیکه وه لیبان نه پرسی: (پیمان بلتی کی لی داوی؟!)...

(بیلاطس) له میوانه کانی پرسی: چ تاوانیک دراهه پال مه سیح؟... نه وانیش هه ردو وکیان گوتیان: مه سیح نژاوه نه نیتنه وه باج نادات به چار، نه یشلتی من خونکارم، من کوری خوام!... له وکاته دا (بیلاطس) نامه یه کی بو هات له ژنه که یه وه که بوی نووسیوو: (نه که ییت نه م بی گونا هه تووشی نازاران بکه ییت له خه ودا چاوم پیکه وتوووه که هیچ تاوانیکی نیه!)... (بیلاطس) له م خه وانیه ژنه که ی سهری ژور سورمابوو که ده رباره ی مه سیح نه یینی که وای لی هاتوووه، به پیچه وانیه سروشتی خوی، دهس و په نجه نه خاته کارو فرمانی فرمانر وایی نه وه وه!...

بانگی کرد، تاوانباره که ی به یینه به رده م که مه سیح هات و بیلاطس ته ماشای کرد، چاوه به سه زمانه کانی مه سیح که پرپوون له تیشکی پاکی و بی گونا هی و هیمنی کاری له دلّی کرد. نجا له خوی پرسی: (نه بی من نه م گیانه بکوژم، یان رزگاری بکه م؟!...)... پاشان له مه سیحی پرسی: (تایا راسته تو خونکاری جووله که ییت؟)... نه ویش وهرامی دایه وه گوتی: (تو و نه لیتیت به لّام خاکی من له ناو زه ویدا نییه له ناو گیاندایه!...)...

(۱) راستر: قسه که ی نه ویان په سند کرد.

(بیلاطس) باوهری هینا که مه سیح بی تاوانه هه روه ها چاک و پاکه له به ره نه وه له دلّیدا برپاریدا به ره لّ لای بکات به تایبه تی له به ره نه وهی که وای نه هاته پیش چاوه که مه سیح نه مری، پیش نه م می به داردا بکری چونکه له تاوانیدا نامینتی که به رگه ی نه و نازارانانه بگری که له پیش به دار هه لّواسیندا لپی نه کری، وه ک لیدانی، پاشان دارکاری کردنی به قه مچییه که که سهره که ی بزمار ی پتوه بوو بو پیتست بریندار کردنی تا چل جار! له ویدا، سهردار، عیسای برد له گه لّ خویدا بو به ره یوانی کوشکه که ی که له ویدا (هه نانییا) و (قیافا) و نه ته وه وه ستابوون چاوه روانی نه کرد...

نه وانیه کویوو بوونه وه له ویدا، که چاویان که ووت به (یه سووع) ده ستیان کرد به قاووقیژ و دنگه دنگ، وه ک درنده کان پیتی پی نه که نین و تیزیان پی نه کرد!... به لّام که (بیلاطس) ده رکه ووت، بی دنگ بوون، ورته یان لیوه نه هات. نه ویش راستووه وان پیتی گوتن: له سهر تاوانبارکراو، هیچ شتیکی وام نه دوزیوه ته وه، که هه لّگری له سهری بکوژری چونکه نه و به ده می خوی نه لیت خا که که ی نه و له زه مین دانیه، له ناو گیاندایه له به ره نه وه نه و تاوانیه که دراهه پالی له بابه ت خونکاری خوی وه، به راست درنه چوو... پاش نه وه (بیلاطس) دوابی به قسه که ی خوی و هینا؛ که وچاکتره به لایه وه که یینه و یه یینه که ی تاوانبار کراو، بخاته به رده م خونکار (هیرودس)، تا له سهر ده ستی نه ودا بپریتنه وه چونکه مه سیح له ناوچه ی (جه لیل) دایه که (هیرودس) خوی فرمانداری به سهر دا نه کات خو مه سیح سهر به ناوچه ی (نورشه لیم) نیه که (بیلاطس) فرمانداری نه کات... بوله بولکردنی (هه نانییا) و (قیافا) و پیاوه به کری گبراهه کانیان، هه رچه نده له نه ندازه تپه ری، به لّام (بیلاطس) له قسه ی خوی پاشگه ز نه بووه وه!

بیکه به داردا... بیکه به داردا!

هیرودس له ناو یار و که نیزه که کانی دؤستیان دانیشتبوو، نه ونده ی خواردبوو و خواردبووه مه ست بوو بوو!...

که مه سیحیان برده به رده می، ده ستی کرد به گالته پیکردنی داوای لی کرد که شاکاریکی خوی له به ر چاویا بنوتینتی!... پاش نه وه تیزی پی کرده وه، به مل که چی و ریزگر تپیکه وه له به رده می مه سیحدا وه ستا و گوتی: (که واته بو خونکاری جووله که ییت؟ خونکاره که م خوا خوشت کا! بوچ وای بی دنگ وه ستا ویت سهری چاوم نه که ییت؟ تویش هه روه ک (یوحه نای مه عمه دان) ی خزمت وایت که که لّلم په راند و، (سالومی)

به که لله که یه وه که له سه سینییه ک دانرابوو، سه مای کرد!... به لام من جار یکی تر نه وه ناکه مه وه، که لله ی تو ناپه رینم نه و ندم کردوو و بهس!... خو نه گهر کردنی نه وه هه پتویست بئ، بام (بیلاطس) نه وه بکات چونکه نه و گونا هانه ی نه م پیاوه کردویتی، له ناوچه ی (ئورشه لیم) دا روویان داوه، که له ژیر فرمانداریی (بیلاطس) خو ی دایه.

سه ربازه کان ببینه وه نه وئو له گه ل خوتاندا من وام زانی مه سیح جادوو گه ریکه و به چاو به سته کانی توژی ک دلم خو ش نه کات!...).

به ندییه که هاته دهره وه و دهرگا داخرا یه وه... به لام (هیرو دس) هه ر به دل په شیوی مایه وه... نه میش هه روه ک بیلاطسی لی هات!...

تا وانبار کراوه که برابیه وه به رده م (بیلاطس) نه و دمه له لای ژنه که به وه دانیشتبوو، که هه ره شه ی لی کردبوو: نه گهر بیتو مه سیح نازار بدات، خو ی لی جیا نه کاته وه!...

سه ردار، تا نه هات نه په شوکا، نه ی نه زانی چی بکات!... ئایا دهر وونی خو ی و ژنه که ی تهخت بکات، یان دهر وونی سه روه که کانی پیاوه ئایینییه کان، که فرماندارییه که ی نه و به بی یارمه تیبی نه وان پیک نایه ت!... (حه نانیا) و (قیافا) یش به هاتو چو ی نه م جیگا و نه و جیگا وه، که به دوا ی به ندییه که وه بوون، نه مه نده ماندوو بوو بوون، برستیان پراپوو، قاچه کانیان ئاوسابوون، ره نگیشیان زهرد هه لگه رابوو (بیلاطس) یش گوتی: (به لای منه وه وایه که نه وه ی له م پیاوه رووی داوه، نه وه هه لئا گری که له سه ری بکوژی. که یینه وه یینه که ییم به ووردی پشکنیوه ولیم کو لیه ته وه و هیرو دسیش، دووباره تا وانبار کراوه که ی بو نار دوومه ته وه، بیرو باوه ری نه ویش له م بابه ته وه هه روه ک هی منه... که واته بام به ره لای بکه م و دوا یی به م که یینه وه یینه یه به ینم!) به لام له ویدا پیاوه ئایینییه کان و، پیاوه به کری گیاره کانیان وروژان و کردیانه دهنگه دنگ و هاوار کردن، گوتیان (به داریا بکه!... به داریا بکه!...).

نه و ساکه باو و ابوو، که له رژی جهزنی گه وردها، به بو نه ی له گونا ه چاو پو شینه وه، یه کییک له به ندییه کان به ره لای بکری (بیلاطس) یش جار یکی تر تیکو ش، که مه سیح له ده ست مردن رزگار بکات پیتش نیازی کرد که مه سیح نه وه ندییه بیت که به م بو نه یه وه به ره لای بکریت به لام پتویست بوو له سه ری، که له پیتشدا پرس به نه ته وه بکات.

نه ویش پرس ی به وانه کرد که له ویدا کو بو بوونه وه، ئایا مه سیح به ره لای بکات، یا خود به ندییه کی تر که ناوی (باراباس) بوو... به لام نه وانه هه موو به یه ک دنگ گوتیان: (باراباس) مان بو به ره لای بکه!...). دووباره لیی پرسینه وه:

(باراباس) مان بو به ره لای بکه!...). دووباره لیی پرسینه وه:

(نه ی مه سیح؟)... هه موویان دهنگیان بلندر کرده وه گوتیان: (نه و بکه به داردا!... نه و بکه به داردا!...)... کو مه له که خو یان گه یانده مه سیح و که مه ره یه ک^(۱) درکیان له سه ر دانا و جله کانیان له بهر داکه ند نجا ده ستیان کرد به دارکاری کردنی، تا له شی بریند رابوو و خوینی لی رژی به خواره وه به لام مه سیح هاواری نه نه کرد، نقه ی لیوه نه هات!...

که (بیلاطس) هاته ناو ژووری نو ستنه که ی خو یه وه، ژنه که ی خو ی دی له ناو جیگا که دا خه مبار و دلشکا بوو که نوشتایه وه بو ی ماچی بکات، به نه نگه ویستییه که وه ده سی نا به سنگییه وه، دووری خسته وه له خو ی!... نه ویش راست بووه ده ستی کرد به سویتند خو اردنیکی پر به دل: (وا جار یکی تریش خه ریک نه م بو مه سیح به لکو رزگاری بکه م!...). دووباره گه رابیه وه لای نه وانه ی له ویدا کو بو بوونه وه، پیتش نیازی کرده وه که مه سیح به ریدری.

به لام نه و انیش سه ره له نو ی هاواریان کرده وه و قیژان دیانه وه به جو ریکی وا که گوتی پیاوی که ره نه کرد، نه یانگوت: (بیکه به داردا!... بیکه به داردا!...). ئیتر له ویدا (بیلاطس) داوای ناوی کرد و ده ستی خو ی شوش، گوتی: (من نامه ی خوینی نه م مره وه بریژم... نه گهر ئیوه خوینی نه ریژن خوتان بیکه به داردا!...).

به لام (حه نانیا) و (قیافا) له کو لی نه بوونه وه، پیتیان گوت نه و به مه واز له به جی هینانی فرمانی خو ی نه هیتی!...

نه ویش گوتی: (من چو ن خونکاری ئیوه نه که م به داردا!... نه و انیش قیژان دیان گوتیان: (ئیمه که س خونکارمان نییه چار نه بی بیکه به داردا!... بیکه به داردا!... ئوبالی خوینی مه سیح به نه ستوی خو مان و کوره کا مان بئ!...).

نه م وشانه بیلاطسی په شوکاند به نا چاری مه سیحی دا به ده ستیان بو نه مه ی خو یان بیکه به داردا!... نه و انیش مه سیحیان دایه پیتش خو یان و بردیانه جیگای به داردا کردنی له سه ربانیک که پیتیان نه گوت: (جلجته)...

هه ر له وکاته دا (باراباس) به ره لای کرا... نه ویش له گه ل که سوکار و پیاوه کانی خویدا هه نگاوی گه وره گه وره ی نه ناو به ئارامه وه نه رویشته دهره وه... که س نه و ئافره ته کراس شینه ی نه دی، که له په نای دیوار یکدا دانیشتبوو شیوه و گریانی نه کرد، که نه وه نده ی نه ما بوو سوپی بیتته وه...

(۱) که مه ره: باز نه یه ک درک (اکیل الشوک).

ئەو ئافرەتە (مەرىم) بوو، كە داىكى يەسوع بوو!... (باراباس) يش، دۆستە كۆنەكەى (يوسف) ي مېردى (مەرىم) بوو... ئەو دۆستە، لەو رۆژەدا (سامۆئىل) يان پى ئەكەوت!...

كاروانىكى ھەفەتبار!

لەپاش ئەمەى مەسىح لە ژوورى پاسەوانەكاندا، لە سەربازگای (كۆشكى ئەنتونىيا) دا داركارى كرا، كىشيان كرد بۆ پەيزەپەكى پان، لەبەر رۆشناپەكەى كزى بەرەبەياندا بەلپىكانەكانيا ھاتە خوارەو، بى ئەمەى كەس پى پى بزانى...

لە خوار پەيزەكەو ئەو چەلپەپەى بۆى ئامادەكرابوو كە پىايا ھەلبواسن چاوەروانى ئەكرد كە بەكۆلى خۆى ھەلى بگرى تا ئەگاتە شوپنى خۆى. دارەكە لە تەختەپەكى گران دروست كرابوو بەقەتران ھەنوورابوو، يەكپەكەيان فەرمانى پىدا دارە چەپ و راستەكە (۱) ھەلبگرى و بىبا بۆ جىبى خۆى، نەوھستى لەرپىگادا تەننەت بۆ پشوو دانىش!... ھەر لەو كاروانەدا دووكەسى تىرشى لە دزەكان لەگەلدابوو، ھەردوو كىيان ھەر بەسزاكەى ئەو سزا درابون ئەوانىش ھەرىكەيان دارە راست و چەپەكەى خۆى پى ھەلگىرابوو!... (۲) لە رپىگادا مەسىح ھەل ئەنگوت بارەكەى يەجگارگران بوو لەبەركزى و ئازارى لەشى خۆى، خۆى پى نەگىرا كەوت بەسەر زەويدا تەننەت پاسەوانەكان و كرىكارە بەكرى گىراوھەكانىش لەو ئەترسان كە ئەگەر لەو زۆرتەر ئازارى بەن، ھەر لەو رپىگاپەدا گىيان بدات بەدەستەو جا ئەوكاتە ئەو ھەلەيان لەدەست ئەچى كە بەداكوتراو پەو بەبىن بەسەر دارەو ئاھونالە بكات!... لەبەرئەو يەكپەكەى لە رپىوارەكانيان ھىنا كە بەپىكار يارمەتى بدات لە ھەلگرتنى ئەو دارە راست و چەپە قورسەدا!...

كاتى كە كاروانەكە بە بەرمالى كچىكا تىپەرى، كەناوى (فىرۆنىكا) (۳) بوو، كچەكە

(۱) وەك سەرنج دەدەين بۆ وشەى (صلیب) كە مامۆستا وىستووپە بىكاتە كوردى، لىرەدا و لەو بەریش زياتر لە ناوتىكى لە كوردیدا بۆ داناو: (چەلپە، دارى چەپ و راست...) جگە لەمە (چوار مېخە، خاچ... ھتد) یشى ھەر بۆ بەكاردى، مەسەلەكەش ئەو پەكە لەلای ئىمەى كورد ئەمجۆرە كوشتنە يا ھەلئاسىنە نەبوو، بۆيە زاراو بەرامبەرەكەيان نىبە، چاكتر بوو ئەگەر ھەر وشەكەى بە (سەلب) دابناپە، وەك چۆن دەلپىن (سەلبىيەكان).

(۲) يان: پى درابوو بەكۆلىا.

(۳) فىرۆنىكا: ژنە جوولەكەپەكە بوو، واى لىدەگىرئەو گواپە بە دەستە سەپەكەى خۆى دەموجاوى مەسىحى سەپوئەو، لەو ھەلەى بەرەو ھەلئاسىنەيان دەبرد.

چاوى بەو چا و ئەندازە پى نازارە كەوت، رپىگای خۆى پى بەناو ئەو كۆمەلە كەسانەدا و دەستى كرد بەگرىيان، پاشان دەستى كرد بەسپىنى تىنۆكە خۆھ (عرق)ەكان كە لە ناوچەوانى مەسىحەو ئەھاتنە دەرەو... پىيارى بەداراكردى مەسىح لەناوشارەكەدا بلاوبوو بوو ھە.

گەلپەك ئافرەت لەو بەرەبەيانەدا لە مالى خۆيان ھاتنە دەرەو ھىچ گوتىيان نەداپە ئەو ھەتپو و مەتپو خۆپىيانەى كە ئەو كاروانە ناھەزەيان لى پىك ھاتبوو زۆرى پى نەچوو بەسەدان ژنان و كچان و بپوئەژنان لىيان كۆبوونەو، دەستيان كرد بەشىوون و گرپان بۆ كلۆپى مەسىح...

مەسىح كە چاوى بەوانە كەوت، ھىزكەوتە دلپەو، ئاوورپىكى لى دانەو و پى گوتن: (ئەى ئافرەتانى شارى ئورشەلیم! بۆ من مەگرپن بۆ خۆتان و منالەكانتان بگرپن چونكە رۆژىكى وا بەسەر شارەكەتاندا دى، كە بەدانىشتووھەكانى بگوتى: خۆشى لەو كەسەى كە ھەر منالى نەبوو، خۆشى لەو سەكى منالى لى نەھاتۆتە خوارەو، خۆشى لەو مەمەكەى كەشىرى نەداو بەكەس!...)...

كاتەكانى داوى...

مەسىح گەبىشتە (جلجشە)، واتا (جىگای كەللەسەر). ھەردوو دزەكەيش لە داوایەو بوون، چەلپەكانى خۆيان بەكۆلەو بوو ئەوانەى لەناوھەدا كۆبوو بوونەو، لە شىوئەپەكى درپاندەدا دەستيان كرد بەشادمانى نوواندن چونكە بەلای ئەوانەو كوردنى سى كەس بەداردا جىگای دلخۆشى و رپاوردن بوو!...

كاتى كە كرىكارەكان لە ھەلگەندنى ئەو چالانە بوونەو، كە بۆ داچەقاندنى دارە راست و چەپەكان لەناوئاندا ئامادە ئەكران نپوئە رۆزىك بوو بوو ھەو... ھەر سى بەندىپەكە: (جستاس) و (دىماس) و (پەسوع)، بەتەنشت دارەكانى خۆيانەو ھەستابوون... لەو سەردەمى بەھارەدا و لەو كاتى نپوئە رۆپەدا كە شتى وا رووى نەئەدا چەند پەلەھەو رپىكى چلگنە لەناو جەرگى ئاسمانەكەدا دەرکەوتن ئەگەر كۆمەلەكان بەسەرئىچدان لە ھەلگىرى چەكوش و بزمارەكانەو خەرىك نەبوونايە و، بەتەماشاكردنى رى ھەلگەرەكانەو رپان نەبوارداپە كە ئەيانكرد بەلەشى پىيار بەسەرداوەكاندا، بۆ ئەمەى پالىيان بخەن بەسەر دارە راست و چەپەكانياندا، ئەبوو لە پەيدا بوونى ئەو ھەورە تارىكانە سەربان سوپماپە.

ئىنجا نۆرەى مەسىح ھات پالىيان خستە سەر چەلپەپەكەى خۆى ھەندىپەكان دەستيان خستە سەر دەست و پىپەكانى تا لە جىبى خۆيان نەجوولپەن ئەوانى تىرش دەستيان كرد

به بزمار داکوتان به سه ریپیه کانیدا تا له داره که چه سپ ببن... که له فرمانه یان بوونه وه،
داره راست و چه په که یان به زر کرده وه... مه سیح به سه ر داره کانه وه چه سپ کرابوو.

بنکی داره که یان خسته ناو چاله که ی خۆیه وه... زۆری نه مابوو دهست و پیتی مه سیحی
به داردا هه لو اسراو پارچه پارچه بی... که نه وه کرا، ئاره زووی (حه نانیا) و (قیافا)
به ته واوه تی هاته جی!...

به لام شتییک روویدا، نهو خوشیییه له هه ردووکیان تیکدا چونکه (بیلاطس) که
سه رداریکی رو مایی نه ژاد بوو، وای به باش زانی که به هوئی گالته پیکردن به دوو
گوناهبار وه، تیز به هه موو جووله که کانی دوژمنی بکات له بهر نه وه فه رمانیدا که له ژوور
سه ری مه سیحه وه به داره راست و چه په که یه وه ته خته یه ک چه سپ بکن نه مه یشی له سه ر
بنووسن:

(نه مه تا خونکاری جووله که کان!...) (قیافا) به م سووکییه که (بیلاطس) هینانی
به سه ر په گزی جووله که دا، خوینی هاته جووش و له قینا گرژبوو هه رچه نده (حه نانیا) ی
خه زووری له گه لئی خه ریک بوو که بگه رپته وه ماله وه، گوئی نه دایه، له ناو که ژاوه یه کدا
خۆی گه یانده کوشکی (بیلاطس) له وئی گه لیک خه ریک بوو له گه ل سه رداردا، که فه رمان
بدات نهو ته خته یه هه لگبری، یاخود هه ر هه یچ نه بی به شپوه یه کی باشتر بنووسری وه ک:
(نه مه نهو که سه یه که نه یگوت من خونکاری جووله که م!...)... به لام (بیلاطس) به رپه رچی
دایه وه، گوئی: (نهوی نووسراوه، نووسراوه و پراوه ته وه!...)... پاشان (قیافا) ی به جی
هیشته و چوه کن ژنه که ی خۆی، پیتی گوت: (من وا هه ست نه که م تاوانبارم له مه دا...
وادیاره من پیغه مبه ریکم کوشتوو!...)... ژنه که شی پیتی گوت: (نه هه روایزانه که
خوایه کت کوشتوو!)...

له سه روو چه لیپاکه وه مه سیح سه رییکی نهو که سانه ی کرد که بو گالته پیکردنی
کو بوو بوونه وه پاشان رووی کرده ئاسمان و گوئی: (باوکی به ریزم! لییان خووش به، چونکه
نه وانه خویشیان نازانن چی نه که ن!...)... لام وایه نهو باری که زمانی نهوی تیدابوو، وای
هه ل نه گرت که بلتی: (خوایه له هه موویان خووش به خووشه ویسته کان و دۆسته کانم له
کوین... (په ترۆس)، نهی تو له کوئی... نهی راوکه ری سه ر راست، ناخو چه ند بو من
خه فته بخویتی... نهی (بووحننا) تو له کویتی، که سه رته نه خسته سه ر سنگم...
نه وانی تر کوان... (یه هوذا) له کوئییه... نهو له داخی نه وهی که نه وهی به سه ر گه وری

خۆی داهینا، به خه موخه فه ته وه تلایه وه و خۆی دایه په ناوه تا گیانی ده رچوو!... نه وانه
هه موویان، له ترسی گیانی خوین هه له اتن... به لام باکم له وه نیه چونکه رۆژیک دی که
باوه ر و ئایینی نه وانه نه ونده به هیزبی که ترس و له رز سه ریان لی تیک نه دا!...)

پاشان مه سیح گوئی: (من تینوومه) یاساوه کانیس جو ره ئاو پکیان دایی که تیکه ل
بوو له سه رکه و شتی تال!... به لام نهو نهی خوارده وه... یاساوه کانیس جلوبه رگه کانی
مه سیحیان له ناو خویندا دایه ش کرد... که هاته سه ر نه وهی بالا پۆشه که ی دایه ش بکن،
که به ده ست چنرابوو، نه ک به مه کوک، سه ر پوشکیان نا بو نهو که سه ی به ری بکه وئ!... که
مه سیح سه رنجی له خواره وه دا، خۆی به ته نیا نه دی چونکه له نزیک داره که یه وه، سی
ئافره ت وه ستابوو: (مه ریهم) ی دایکی و خوشکه که ی دایکی و (مه ریهمی مه جدله ی)^(۱)
له ته نشته دایکی شیه وه (بووحننا) ی شاگرده خووشه ویسته که ی وه ستابوو... (که واته
بووحننا له بهر نه مه بوو دو اکه وتی دایکی شم له گه ل خوئا بهی تیت!...)... مه سیح سه رییکی
دایکه هه ناسه سارده که ی خۆی کرد... گوئی: (نه ی ئافره ت، ئا نه وه کوپی تو به!...)...
پاشان به (بووحننا) یشی گوت: (نه ویشه دایکی تو به) ... ئیتر له و رۆژه وه (بووحننا)،
(مه ریهم) ی دایکی مه سیحی برده ناو خیزانه که ی خۆیه وه.

یاساوه کانیس و سه رکه ره کان که سه یری عیسیان نه کرد بهو بی دنگ و سه نگی و پاک ی
و به سه زمانیه وه، ئازار نه کیشی، دلیان بو ی نهرم بوو، به زه بیان پیا نه هاته وه سه له له بهر
به سه ر و شپوه و دل فراوانی و چاوپۆشییه که ی بو بی، یان له بهر ژیان ی رابردوی که
پربوو له که لک و چاکه بو هه ژاران و داماو و لی قه و ماوان، یاخود له بهر گریان و شینی نهو
ئافره تانه بو بی که له و جیگایه دا کو بوو بوونه وه له و... چاوه نه دازه که ی مه سیح کاریکی
ته وای له دلی نه وانه کرد بوو... کاتی که پیاوه ئایینیه کانی جووله که هه ستیان به وه کرد که
کو مئه له کانی نه ته وه، خه ریکن بو کتو لیبی مه سیح دلته نگ ببن و دلیان پیتی بسووتی،
نه وانیش یاریده ده ره کانی خوین هینایه نه وی، که نه یانگوت به ده م گالته پچ کرد نیه وه:
(که سانی تری رزگار کرد... که چی خۆی پچ رزگار نه کرا... نه گه ر راست نه کات، نهو

(۱) مه ریهمی مه جدله ی: نهو ژنه داوین پیسه بوو که هات لای یه سووع و به شووشه عه تره که قاچه کانی
شوشت و دایی به پرچی بو ی وشک کرده وه... تو به ی کرد و بووه خوا په رستییک و پاکیزه یه کی مه سیح
(پروانه: نهو ئافره ت گونا هباری په شیمان بووه وه... هه ر له م کتیبه دا) هه روا کتیبی (مه ریهمی
مه جدله ی) وه رگیروای ماموستا خۆی.

مه‌سیحه، بام خۆی رزگار بکات!... ئەگەر خونکاری جووله‌کیشه، بام له چه‌لیپاکه‌ی خۆی بێته‌ خواره‌وه، تا باوه‌ری پێ بکه‌ین!...

یه‌کێک له دوو دزه‌که‌یش که ناوی (جستاس) بوو، قیژاندی گوتی: (ئەگەر مه‌سیح تۆیت، ئێمه‌یش و خۆبشت رزگار بکه‌!...)... به‌لام دزه‌که‌ی تریان سه‌ر زه‌نشتی کرد پیتی گوت: (نابێ تۆ له‌ خوا بترسیت؟!... هه‌رچی ئێمه‌ین هه‌ل‌ ئەگرین و امان لێ بکری، چونکه‌ دزیان کردووه به‌لام ئەم پیاوه‌ بێ تاوانه، هیچ گوناھێکی نه‌کردووه تا ئەوه هه‌لبگری که‌وای لێ بکری!...)... پاش ئەوه‌ رووی کرده مه‌سیح که به‌سه‌ر داوه‌که‌ی ته‌نشستیه‌وه هه‌ل‌واسرابوو، پیتی گوت: (هه‌ر کاتێ هاتمه‌ ناو خاکی تۆوه، له‌بیرت نه‌چمه‌وه، گه‌وره‌م!...)... به‌سووعیش وهرامی دایه‌وه پیتی گوت: (ئیمرو له به‌هه‌شتا پێکه‌وه ئه‌بین).

واته‌کانی ته‌ورات دینه‌دی

تا ئەهات په‌له هه‌وره‌کان تاریک تر نه‌بوون له پڕ وه‌ک شه‌وه زه‌نگی لێ هات تاریکی جیهانی داگیرکرد هه‌وره‌تربشقه و بارانی ره‌هینله ده‌ستیان پێ کرد تاوا لێهات ترس و له‌رز که‌وته دلێ ئەوانه‌یشه‌وه که له هه‌موو که‌س دل‌ ره‌ق تر و درنده‌تر بوون ئەوانه‌ی له‌وئ دابوون ترسیان لێ نه‌بشت هه‌ستیان وا نه‌کرد، که کاره‌ساتیکی بێ هاوتا روو ئەدات و له میتزوی مرۆفایه‌تیدا جیتی خۆی نه‌گری له‌ نزیک کاتی سبیه‌مدا، مه‌سیح بۆ جاری چواره‌م قسه‌ی کرد، گوتی: (ئهی خوا، بۆچ به‌ره‌للالت کردم!...)...

(قیافا) یش ده‌ستی کرد به‌گالته پیکردنی، گوتی: (ناوی خۆی ناوه‌ خواو که‌چی له‌ خوا نه‌پارێته‌وه رزگاری بکات!)... به‌لام (نانیا) هۆشی هینایه‌وه به‌رخۆی، به‌چریه پیتی گوت: (تۆ هه‌روه‌ک ناشی و نه‌زانه گیتزووێته‌کان قسه‌ ئەکه‌یت ئه‌ی نازانیت که ئەم واژه‌یه له ته‌وراتدا نووسراوه؟ له مه‌زموری بیست و دووهه‌می مه‌زموره‌کانی داوود دایه؟!...)...

ئیتتر (حه‌نانیا) نه‌یتوانی بپنێته‌وه... (قیافا) هه‌رچه‌ندی کرد، نه‌یتوانی بیه‌هێلته‌وه له‌وئ... ده‌موده‌ست گه‌راپه‌وه... مه‌سیح، به‌رووی دایکی و خۆشه‌ویسته‌کانیه‌وه، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پڕ خۆشه‌ویستی و دل‌سۆزیی کرد یاساوه‌له‌کان پارچه هه‌ورێکی له‌ سرکه هه‌ل‌کێشراویان خسته سه‌رده‌می گوتی: (ته‌واوبوو)... ئیتتر ئەوساکه (قیافا) یش وای هاته‌پێش چاو که ئەم پیاوه‌ی به‌داردا کراوه، هه‌ر ئەوه مه‌سیحه‌بێ که له ته‌وراتدا ناوی براوه دیته جیهانه‌وه چونکه هه‌رچی نیشانه‌یه‌ک له ته‌ورات دا ناو براوه، له‌م پیاوه‌دا هاته‌دی به‌لێ، بێر زۆرتر به‌لای ئەوه‌دا نه‌چێ، که ئەم پیاوه هه‌ر ئەوه مه‌سیحه‌بێ که له

ته‌وراتدا، چاوه‌روانی نه‌کری، بۆ ئەمه‌ی بێته جیهانه‌وه و خۆی به‌خت بکات له پیناوی گوناهباراندا و بۆ رزگارکردنی ئەوان هه‌موو جوژه نازاریکی مردن بچیتزێ!...

پاش ئەوه بۆ جاری دوایی مه‌سیح قسه‌ی کرده‌وه به‌ده‌نگیکی زۆر کزه‌وه گوتی: (ئهی باوکی هه‌مووان! واگیانم ئەده‌مه ده‌ست تۆ) پاش ئەوه سه‌ری نوشتانده‌وه و گیانی پاکی به‌خوا سپارد... ئەو کاته، کاتی چواره‌می رۆژی هه‌ینی پڕ له خه‌م بوو که‌به‌ر ۷ مانگی گولانی سالی ۳۰ پاش زاین نه‌که‌وئ... له‌وکاته‌دا یه‌کێک له یاساوه‌له‌کان نووکه رمیکی کرد به‌په‌راسوی مه‌سیحدا بۆ ئەمه‌ی بزانی هیتزی له چ ئەندازه‌یه‌ک دایه ده‌موده‌ست خۆین و ئاو له له‌شی مه‌سیح رژانه خواره‌وه!...

ئهو کاره‌ساتانه‌ی له‌و ده‌مه‌دا روویان داوه که‌گیانی مه‌سیح چۆته‌وه لای خوای خۆی، ده‌م به‌ده‌م گیتراویانه‌ته‌وه تا ئیمرو وه‌ک گوتووایانه له‌وکاته‌دا: ئەو دیواره‌ی له ناو په‌یکه‌رگای جووله‌که‌کاندا بووه و که‌وتبووه ناوه‌ند (جیگای مه‌ر سه‌رپین) و (جیگا هه‌ره پیرۆزه‌که‌وه) قلیشا بووه‌وه... گیتزه لئوکه‌یه‌کی زۆر هه‌لی کردبوو...

زۆر له که‌له‌به‌رده‌کان ورد و خاش بووبوون گه‌لیک گۆر کرابوونه‌وه... دۆسته‌کانی مه‌سیحیش ده‌ستیان کردبوو به‌سنگ کوتانی خۆیان و نه‌گریان ئەو ئەفسه‌ره رۆماییه‌ش که فه‌رمانی ده‌رکردبوو مه‌سیح بگرن و بیکه‌ن به‌داردا، هه‌ناسه‌یه‌کی ساردی هه‌ل‌کێشابوو له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتبووی: (به‌راستی ئەمه رۆله‌ی خوا بوو!)...

راست بوونه‌وه‌ی مه‌سیح...

(حه‌نانیا) ی پیره‌میترد له ژووره‌که‌ی خۆیدا دانیشتیبوو، باوه‌شینی خۆی نه‌کرد له‌به‌ر ده‌میشیا میتزیک دانرابوو، چرایه‌کیش له‌سه‌ر ئەو میتزه دانرابوو هه‌ندی له‌ قژه سپیه‌کانی سه‌ریشی به‌سه‌ر ناوچه‌وانیا شۆر بووبوووه تا گه‌یشته‌بووه سه‌رچاوی چه‌پی... له ته‌نشست په‌نجه‌ره‌که‌یشه‌وه، (قیافا) ی زاوای، له‌سه‌رته‌ختیک دانیشتیبوو، ئەیگوت: (ئیمه که مه‌سیحمان کرد به‌داردا، و امان ئەزانی له ناومان بردووه به‌لام ئەوانه‌ی باوه‌ریان پێ هینابوو، له‌پاش مردنی مه‌سیح ژماره‌یان به‌چه‌ندان نه‌ونده‌ی لێ هاتوو هه‌ر له‌م هه‌فته‌یه‌دا سێ هه‌زار که‌س باوه‌ریان پێ هیناوه‌!...

(حه‌نانیا): سێ هه‌زاری چی؟ بلێ پینج هه‌زار که‌س!... هه‌موویشیان له‌ کانی دلپانه‌وه باوه‌ریان پێ هیناوه.

(قیافا): هه‌لگیرساندنی شوپرش و سامناکی شوپرش له دواى مردنى مه‌سیح زۆرتەر هه‌ره‌تی سه‌ند!

(حه‌نانیا): تۆ له‌وه دلبنایت که مردووہ؟

(قیافا): ئەى تۆ به‌چاوى خۆت نه‌تدی مرد!

(حه‌نانیا): نه‌ء نه‌مدى چونکه من هه‌تا دوايى نه‌مامه‌وه ناخۆ ئیستایش لاشه‌که‌ى له ناو گۆردايه؟

(قیافا): ئەء...

(حه‌نانیا): چۆن ئەلبی نه‌ء؟

(قیافا): شاگرده زۆر زانه‌کانى دزیوانه‌!...

(حه‌نانیا): چۆن ئەتوانن بیدزن؟... خۆ (بیلاطس) فه‌رمانیدا پاسه‌وانییه‌کی یه‌جگار به‌هیزی بکه‌ن!... کى هه‌یه بویری ئەو دزیبه بکات؟!

(قیافا): خۆزگه ئەمزانی ئەوه چۆن رووی داوه‌!...

(حه‌نانیا): قیافا گویت له‌من بى چیت پى ئەلبم ئەوانه لاشه‌که‌یان بۆ نه‌دزراوه ئەو هه‌له‌یشیان بۆ هه‌ل نه‌که‌وتووہ که لاشه‌که‌ى ئەو بدزن لاشه‌که‌ى خۆى شارۆتته‌وه. که‌چى تۆ ئەلبیت ئەوانه دزیوانه‌!...

(قیافا) (به‌بۆله بۆلێکه‌وه): قسه‌کانى تۆ وایه، وه‌ک یه‌کێک ببت سه‌ر به‌مه‌سیح، یاخود یه‌کێک ببت له‌وانه‌ى که باوه‌ریان پى هیناوه‌!...

(حه‌نانیا): من هه‌ر ئەوه‌ندهم له‌ باردایه که پى له‌ راستى و رووداو بنیم... چونکه یاساوله‌کان هه‌ر ئەو قسه‌یه دووباره ئەکه‌نه‌وه که فریشته‌یه‌کیان دیووہ، ده‌موچاوى پېرشنگى داوه و له‌ ئاسمانه‌وه هاتۆته‌ خواره‌وه ئەوانیش له‌ ترسانا تۆقیون و که‌وتوون به‌سه‌ر زه‌ویدا هۆشیان به‌خۆیان نه‌ماوه‌!... پاش ئەوه (مه‌ریه‌مى مه‌جده‌لى) هاتۆته‌ ناو باخچه‌که‌وه، به‌وتاریکیه، گه‌لى: بۆنى خۆش و داووده‌رمانى تری پى بووه، بۆ ئەمه‌ى لاشه‌که‌ى مه‌سیحى پى ده‌رمان بکات تا وه‌ک خۆى بمینیتته‌وه و نه‌رزی و بۆگه‌ن نه‌کات ئەویش که گۆزه‌که‌ى مه‌سیحى دیوه کراوه‌ته‌وه و هه‌یچی تیا نه‌ماوه، ترساوه و، زه‌نده‌قى چووہ و، به‌هه‌له‌داوان هه‌رپای کردووہ بۆ ناو شار، بۆ کن سه‌رکرده تازه‌که‌یان که ناوى (په‌ترۆس)ه، پېشى گووتوه که لاشه‌ى مه‌سیحى گه‌وره‌ى دزراوه‌!... له‌پاش چه‌ند تاویک دایکی مه‌سیح و پووریشى، هه‌ردووکیان هاتوونه‌ته‌ ناو باخچه‌که‌وه، که چوونه‌ته‌ سه‌ر

گۆزه‌که، سه‌ریان سوپماوه له‌وه‌ى که ته‌له‌به‌رده‌که‌ى سه‌رى لابراره و، له ناو گۆزه‌که‌یشا، له‌جى سه‌رى مردووہ‌که‌دا، فریشته‌یه‌کیان دیوه، به‌رگی سه‌پى له‌به‌ر دابووہ، پى گوتوون: (ئیه‌وه ئەگه‌ر بۆ یه‌سه‌وعى ناسه‌ری ئەگه‌رین که به‌داردا کرابوو، بچن به‌شاگرده‌کانى بلین که به‌رپه‌گاوه‌یه ئەچیت بۆ (جه‌لیل) هه‌روه‌ک خۆى له‌وه‌پېش پى گوتوون، له‌وه‌ جیگه‌یه‌دا چاوتان پى ئەکه‌وى!)

(قیافا): ئەمانه قسه‌ى پېروپوچن!

(حه‌نانیا): (له‌سه‌ر قسه‌ى خۆى ئەروات): که هه‌ردوو ئافه‌ره‌ته‌که ئەوه‌یان به (په‌ترۆس) و (یووحه‌ننا) گووتووہ، باوه‌ریان پى نه‌کردوون... ئەوانیش چوونه‌ته سه‌ر گۆزه‌که‌ى مه‌سیح له‌ویدا له‌ مردوو پۆشه‌کان به‌ولاوه هه‌یچی تریان نه‌دیوه واتا لاشه‌که‌یان له‌ویدا به‌رچاوه نه‌که‌وتووہ!... ئەوانیش، چه‌شنى من و تۆ، له‌ پېشدا باوه‌ریان به‌م که‌ینه‌وبه‌ینه‌یه نه‌کردووہ. (قیافا): ناخۆ ئەم قسه‌نه‌ى تۆ ئەکه‌یت، کاتمان له‌ ده‌ست نادات؟

(حه‌نانیا): بام وای گوی بگه‌ر پاشماوه‌ى چیرۆکه‌که‌ت بۆ بگیت په‌مه‌وه مه‌سیح، لیره‌دا له‌ ئورشه‌لیمدا خۆى ده‌رخستبوو بۆ شاگرده‌کانى که‌چى ئەوان له‌ مالتیکدا کۆبوو بوونه‌وه که ده‌رگاکانى داخراوون!...

ئەوانیش له‌وه داچله‌کیبون، باوه‌ریان به‌وه نه‌کردبوو که راست بى... که‌چى مه‌سیح خۆى پى گوتبوون: (بۆچ وا ئەپه‌شوکتین؟... من مه‌سیح‌م... ئەوه‌یش شوینی بزماره‌کانه له‌ ده‌سته‌کان و پېیه‌کامدا، ده‌ستى لى ده‌ن!).

ئنجاش شوینی بزماره‌کانى پېشان دابوون پاش ئەوه نانیشى له‌گه‌لدا خواردبوون پېرۆزبایشى لى کردبوون... له‌پاش تاویک یه‌کێک له‌ شاگرده‌کان که ناوى (تۆما)یه ئەگه‌رپیتته‌وه. ئەویش دوودل ئەبى له‌وه کاره، پروای پى ناکات!...

(قیافا): ئەو یه‌که‌م مه‌سیحییه‌ک بووه که تۆزیک هۆشى هه‌بووه‌!...

(حه‌نانیا): ئنجاش که مه‌سیح ده‌ستى گرتووہ و خستۆتیبه سه‌ر جیگای بزماره‌کانى ناو له‌شى و جیگای نووکى ئەو نېزه‌یه‌ى که دابوویان له‌ که‌له‌که‌ى، بۆ ئەمه‌ى له‌ مردنى دلنیا بن... ده‌نگى به‌رکردبووه‌وه و به‌شه‌رمه‌زاریه‌که‌وه گوتبووى: (تۆگه‌وره‌مى و خوامى). له‌وکاته‌دا مه‌سیحیش به‌وى گوتبوو: (تۆما، تۆ کاتیک باوه‌رت پى هینام که چاوت به‌هه‌موو شتیک که‌وت... به‌لام خۆشى له‌وانه‌ى که‌بى ئەمه‌ى ئەم شتانه‌ بېین باوه‌ریان پى هیناوم!...)

(قیافا): ئەم قسانە دوورن لە ھۆشەوہ!... دوورن لە ھۆشەوہ!...

... بەم رەنگە ھەردوو پیاوہ ئاینیہەکان کەوتیوونە دەمەقالتی و مقۆمقۆوہ، نەک ھەر لەو کۆبوونەوہیاندا، بەلکو لە چەند کۆبوونەوہیہکی تریشیاندا... پاش ئەوہ گەلێک کارەساتی ناخۆش ناخۆشیش رووی لێ دان... مەسیح ھەمیسانەوہ لەکن گۆمی (تەبەرہ) وە خۆی دەرخستبوو بۆ شاگردەکانی خۆی ھەروہا بۆ ھەندی کەسی تریش خۆی دەرخستبوو لەسەر شاخێک لە (جەلیل)دا... پاشان ھەرچی ئەوانە ی سەر بەخۆی بوون، لەسەر شاخی (زەیتوون)، بۆ دوامین جار کۆی کردبوونەوہ... لەپاش ئەمە ی ھەندیک نامۆژگاری کردبوون و ڕیگای پیشان داوون، پیتی گوتبوون:

(وا ئەمبەین من ھەموودەم لەگەڵتان دام، تاجیھان ئەبریتەوہ، لیتان جیانامەوہ!...)

مەبەسی مەسیح ئەوہبوو کە بەگیان ھەر لەگەڵیاندا ئەبێ و لێیان جیانابیتەوہ تا جیھان ئەبریتەوہ... مەبەسی ئەوہ نەبوو کە بەلەش ھەر لەگەڵیاندا ئەبێ...

پاش ئەوہ، لێیان جیابووہو و چوو بەئاسماندا، ھەتا وای لیتات لە چاو ون بووکەوتە ناو ھەورەکانەوہ!...

جا لەوشوہ گەرموخۆشەدا، (حەنانیا) و (قیافا)، ھەردووکیان دانیشتبوون، بیرەوری ئەو پیاوہیان ئەھینا یوہ پێش چاوی خۆیان کە فەرمانی کوشتنیاندا کەچی ھیشتا لە کۆلیان نەبوو بووہو و ژبانی لێ تیک ئەدان.

پاش ئەوہ (حەنانیا) گوتی:

(بیسٹومە دەستت خستۆتە کار، یەکیک لە دەرۆشەکانی مەسیحت گرتوہ، کە ناوی (ئیسٹیفانوس)ە. فەرمانیشت داوہ، داویانەتە بەر بەرد تا مردوہ... ئەو پیاوہ یەکەم کۆژاویکی بێ گوناھی مەسیحی بووہ!...).

(قیافا): بەلام ھەربەوہ واز ناھینم!...

(حەنانیا): ئە ی (قیافا) ئەمەت بەبیردا نەھاتوہ کەمردنی پیاویکی وەک ئەم پیاوہ، ھەموو بیروباوہرەکانت بەرہەرچ ئەداتەوہ؟... بۆچ تۆ وا ئەزانیت کە پیاویکی گیانی خۆی بەخت ئەکات لە پێناو بابەتیکی داھاتووی ھیچوویوچدا، لە بابەت لە شیکەوہ کە مەسیحیہکان ئەلێن زیندووبووہتەوہ، ئیمەیش ئەلێن لە گۆزەکە ی دزراوہ؟!... نە ھەرگیز وانبە.

لە راستیدا ئەم پیاوہی کە خۆی داوہ بەکوشت، پیاویکی خاوەن ئایینی بەھیز بووہ

ئەویش ئەبێ یەکیک لەوانە بووی کە مەسیحیان دیوہ، لەپاش زیندووبوونەوہی، ھەروہا لەو کەسانە بووی کە مەسیح جیگا بزمارەکانی پیشان داون لە دەستەکان و پێتھەکانیدا!... ھا ئەوانەیش مەسیحیہکانن، کە لەناو شەقامەکانی ئورشەلیم دان و بەدەمی خۆیان ئەلێن مەسیحیان دیوہ خۆ ئەویش ئەزانن کە لەسەر ئەو قسانەیان چیمان بەسەردی وەک ئازاردان و تەنگەتاوکردن و برسیتی و سەرگەردانی! ئەوانە باکی ئەوہیان نیہە بژین یاخود بمرن چونکە لای ئەوانە مردن و ژین وەک یەکە!... تا مەسیحیش زیندوو نەبوو بووہو و ایان لێ نەھاتبوو!...

(قیافا): چیرۆکی زیندووبوونەوہی مەسیح بریتییە لە بەزمو پیکەنین!...

(حەنانیا): باشە تۆ لەسەر کردوہ و کاری خۆت برۆ بەلام ئەوہندە بزانی کە ئەم ئایینە چووہتە ناخی دل و دەروونەوہ و رەگیشی داکو تاوہ. خوایش نەبێ کەس نازانی کە تا چ ئەندازە یەک پەرہ ئەسین... دوورنیہ کە ئیمەیش بەلای میژووہوہ بەگوناھبار دا بئریین تەنانەت رەنگە خۆشمان و ئەو کەسانەیش کە لە گەڵماندان لەگەڵ ھەموو نەتەوہی ئیسرائیل دا، لەپیش چاو جیھاندا بەتاوانبار دا بئریین ئەوہیش سەبارەت بەوہیہ کە ئیمە لەوہ ئەترساین پێ لە راستی و دروستی بنیین و دان بەماف دا بنیین.

لە راستیدا، ئە ی (قیافا)، ئیمە (راستی و دروستی و ماف) مان کوشت!... بەلام وا راستی و دروستی و ماف، جارتیکی تر زیندوو بوونەتەوہ!...

ئیسٹایش من ماندویتی پیریم پێوہ دیارەو ھەستی پێ ئەکەم خەو دای گرتووم کەواتە (قیافا) شەو باش. ئەوہی گوتوو چوو بۆ ژووری نوستنەکە ی خۆی!...

بوودا

نووسینی: ئەحمەد ئەلشنتناوی

ئەم نووسراوە

ئیمپرۆ نووسراویکی چاک و بەکەلک و سەرسوڤهینەر لە بابەت (بوودا) و (تایینی بوودا) وە پێشکەشی (خوێندەوارانی کورد) دەکەم. هیوادارم کەلک و خۆشی لێ وەرێگرن. (بوودا) رۆڵی سەدەیی شەشەمی پێش زایینە. شازادانە ژیاوە. کەچی لە پر وازی لە ژن و مائ و بەزمورەزم و سایە و پایە و مایە هیناوە، دەستی داوەتە دۆزینەوی هۆی (ئەرك و نازاری ژیان) و (پێگای رزگاری لەو ئەرك و نازارە) و (گەیشتن بەئامانجی کامەرانی). پاش ئەو دەستی کردوو بە (رۆشنکردنەوی میشکی هاوئیشتیمانەکانی خۆی، بۆ ئەمەیی ئەو (پێگا) بە بگرن و لە دەست (زۆرداری) و (هەژاری) و (نەخۆشی) و (نەخۆیندەواری) رزگاریان بێی و بە کامەرانی و سەربەرزبێهە و بێژین.

سەیر ئەو هەیه (بوودا) نە بەخۆی گوتوو پێغەمبەر، نە بەخۆی گوتوو خودا. کەچی لە پاش خۆی، زۆری پەیرهەکانی، کردوو یانە بە پێغەمبەر و پاشان بەخودا و پەرس توویانە! نامۆژگاریبە کانیشیان وەک تاییینیکی ئاسمانی داناوە. لە راستیدا (بوودا) کە تەمەنی گەیشتنە سی سالی لاویکی تیگەیشتنوو و راستی پەرس و زانا و هونەر مەندیکی بلیمەتی لێ دەرچوو بوو پشتیوانی هەژار و دامای لێ قەوماوانی دەکرد و لەسەری دەکردنەو.

بۆ (دادپەروری) خەباتی دەکرد. (شپۆهەکی پەسندی بۆ ژیان دامەزراند) و (پێگایشی بۆ ئەو ژبانە پەسندە نیشاندا). کەچی لە پاشدا، ئەو بوو تاییینیکی وەها کە هەر لە (هیندستان) وە گرتیەو هەتا گەیشتنە (تیبەت) و (چین) و (ژاپۆنیا) و (سیلان) و (سیام) و (بورما). بگرە لە ناو (ئەوروپا) و (ئەمەریکا) یاشدا بلاو بوو وە، رەگی داکوتا. ئیستاکە پتر لە (۱۰۰۰) هەزار ملیۆن کەس، یاخود سێ بەکی دانیشتنووانی جیهان لە پەیرهوانی ئەم تاییینە.

تاییینەکی (بوودا) بایەخ دەدات بە پەرورە کردنی (مروۆت)، لەسەر بنچینەیی (زانستی دەروون) و (شپۆهە پەوشت و خوو) و (هونەر) و (راستی پەرس). بەرەنگاری ئەو (ئالۆش) و (خروۆش) هەیی دلێش دەکات، کە مروۆت دەخاتە سەر (چاوچنۆکی) و

(چاوچلیسی) و (بەدخوویی). بۆ گەیشتن بە ئامانجی رزگاریبوونیش لە (ئەرك و نازاری دەروون) و هەست کردن بە (کامەرانی بالا)، ئەم پێگایەیی پێشان داوە، کە کردویتی بەهەشت کەرتەو: (بیرو باوەری راست)، (ئامانجی راست)، (وتەیی راست)، (کردهوی راست)، (ژیانی راست)، (تیگۆشانی راست)، (بیرەو هەیی راست) و (لێ وردبوونەوی راست). نامۆژگاریبە کانیشی بریتین لە مانە: «خراپە مەکە»، «فێرە چۆن چاکە دەکەیت» و «دلێشت پاک رابگرە».

(تاییینی بوودایی)، بایەخ بە (هۆش) و (گیان) و (دل) و (دەروون) زۆر دەدات. کەچی بە تەنگ سایە و پایە و مایە و دەسەلاتداریی ناو جیهانەو نییە. ژیانیکی (هەژارانە) ی وایش بەرھەم دەهینێ، کە (دەوڵە مەندانە) بێ لە (کردهوی چاک) و (پەوشت و خووی جوان) و (ناوبانگی باش) دا. هەرچەندە (تاییینی بوودایی) خودایەکی دانەناوە بۆ خۆی پروی تی بکات و لیتی بپاریتەو، بەلام پەریەرچی بوونی (خودا) و (گیان) یشت نادانەو. وشەیی تاییەتی خۆی بۆ داناو. ئەو هەیه دۆزمنەکانی (تاییینی بوودایی) دەلێن: «رەشبینە. لە نرخ (لەشی مروۆت) و نرخ (ژیان) کەم دەکاتەو. هەر وەها بایەخیکی ئەو تۆیش نادان بە (رەگەزی ئافرەت) و (پەیرهەندییەکانی ناو خێزان)».

(تاییینی بوودایی) هەرچەندە لە لایەن کۆمۆنیستەکانەو تەنگەتاو کراوە، بەلام لە (ژاپۆنیا) و (ئەمریکا) و (ئەوروپا) و گەلێک شوێنانی تر، (رۆشنییران) دەیهەن بەرپۆه و، گەشەیی پێ دەکەن و پەرهەیی دەسێن. (تاییینی بوودایی)، (دل) و (هۆش)، هەردووکیان کیش دەکات بۆ خۆی. خەمی رووداوی ژیان دەخوات. چاوی مروۆت دەکاتەو و تیییشی دەگەیینێ کە کللی ژیانیکی دوور لە (ئەرك و نازار) و پر لە (کامەرانی بالا) بە دەست خۆیەو. هەر خۆیشی گەورەیی خۆیەتی.

هەر چۆنیکیش بیهوی دەتوانی پاشەروۆی خۆی و ادبێژی کە بە ئامانجی خۆی بکات. کەواتە ئەم نووسراوە، (بوودا)، لە باریدا هەیه رۆشنییریەکی تەواو بێهەشی بە (خوێندەوارانی کورد). بۆیکە منیش پێشکەش کردوون کە کەلک و خۆشیی لێ وەرێگرن.

شاكره تاح

سلیمانی: ۱۹۶۷/۱۰/۴

(خاوەنی پرۆژەیی خوێندەواری کورد)

له دایکبوونی بوودا

خونکار (سوده‌هدانا) که سهرداری هۆزی «ساکیه» بوو له هیندستاندا، له سه‌ده‌ی شه‌شهمی پیش زاینیدا بریاری دا هاوسهریک بو خۆی هه‌لبژێری. چوو: (مایا) ی هه‌لبژارد، که جوانترین کچی ناو هۆزه‌که‌ی بوو.

ئێواره‌یه‌کیان له هاویندا ئەم شازنه تازه بووکه له ژووری نوستنه‌که‌ی خۆیدا پالی دابوووه، له‌سه‌ر پێخه‌فه‌که‌ی خۆی. له‌په‌ر خه‌وی لی کهوت و. له‌خه‌ودا وای هاته‌په‌ش چاو که چوار خونکار هاتنه‌ لای و، خۆی و ته‌ختی نوستنه‌که‌ی و هه‌موو که‌لوپه‌لیکی ناو ژووری نوستنه‌که‌یان هه‌لگرت و چوون بو‌سه‌ر شاخه‌کانی (هیمالایا). له‌ویدا له‌ژێر دره‌ختیکی گه‌وره‌ی سیبه‌رداردا خۆی و ته‌ختی نوستنه‌که‌یان دانا. دوا‌ی ئه‌وه چوار شازن هاتنه‌ لای و بردیانه ناو سه‌رشۆرکیکه‌وه. کاتێ که له خۆشتن بووه‌وه، جوانترین جلویه‌رگیان له‌به‌ر کرد و، خۆشترین بۆنیان لی دا. دوا‌ی ئه‌وه بردیانه ناو پێخه‌فێکی پیروژه‌وه که له‌ناو خانویه‌کی زێریندا بوو، له‌سه‌ر چیا‌یه‌کی زیوین. فیلیتکیش له‌ شاخێکی زێرینه‌وه. هاته‌ خواره‌وه بو‌سه‌ر ئەم شاخه‌ زیوینه. به‌سه‌ری لووتیه‌وه چلیکی له‌ داری (به‌شنین) گرتبوو. هاته‌ ناو خانویه‌که‌وه سی جار به‌م لاو به‌ولاو ته‌ختی نوستنه‌که‌دا سوورایه‌وه. دوا‌ی ئه‌وه خۆی دا له‌ ته‌نشتی راستی شازن و چوو ناو مندالانییه‌وه!... کاتێ که شاپانوو خه‌به‌ری بووه‌وه، خه‌وه‌که‌ی بو‌مێرده‌که‌ی خۆی گێرایه‌وه خونکاریش شه‌ست و چوار پیاوی تیگه‌یشتووی له‌ پیاوه‌ ژیره‌کانی هۆزه‌که‌ بانگ کرده‌ لای خۆی و، رێزیکێ زۆری لی گرتن و، به‌خشنده‌بیه‌کی زۆریشی له‌گه‌لدا کردن. دوا‌ی ئه‌وه پیتی گوتن ئەم خه‌وه‌ی بو‌لیک بده‌نه‌وه. ئەوانیش پێیان گوت:

«ئهی خونکاری دل‌خۆش و کامه‌ران. خه‌می هه‌یجت نه‌بی.»

شازن کوری ده‌بێ، نه‌ک کچ. ئەم کوره‌بیش ته‌گه‌ر له‌ مالدیدا مایه‌وه، ده‌بیتته خونکاری ئەم نیشتمانه. ته‌گه‌ر له‌ مالدیش ده‌ریازبوو و دایه‌ چۆله‌وانی، ده‌بیتته (بوودا)، واتا ده‌بیتته پیاویکی وا که په‌رده‌ی نه‌خوینده‌واری و نه‌زانی له‌ رووی ئەم جیهانه‌ لابدات».

نووسراوه‌ کۆنه‌کانی بووداییه‌کانیش وا ده‌گێرینه‌وه: که له‌ خاکی (سوده‌هدانا) دا، ئەو ده‌مه‌ بوومه‌له‌رزه‌یه‌کی گه‌وره‌ رووی داوه، هه‌موو زه‌ویی له‌راندۆته‌وه. هه‌روه‌ها هه‌ندی کاره‌ساتی سه‌یر و سه‌رسوهرینه‌ربیش روویان داوه، وه‌ک چاکبوونه‌وه‌ی چاوی کوێر و گوپی که‌ر و زمانی لال. ناگربیش له‌ ناو هه‌موو ماله‌کاندا کوژاوه‌ته‌وه.

له‌و کاته‌دا که شازن (مایا) نو مانگه‌که‌ی سکی ته‌واو کردبوو، به‌ناو باخیتیکی کۆشکه‌که‌دا ده‌گه‌را، له‌په‌ر کاتی مندال بوونی هات. ئەویش چوو بن داریکی گه‌وره‌ی سیبه‌رداره‌وه و دانیشته‌ ده‌س و پێوه‌نده‌کان په‌رده‌یه‌کی تایبه‌تییان گێرا و شازنیان شارده‌وه له‌ چاوی ئەم و ئەو. کاتێ که شاپانوو ویستی هه‌لبسی، خه‌ریک بوو ده‌ستی به‌لقیتیکی به‌رزی داره‌که‌وه بگه‌رێ. لقی داره‌که‌بیش ده‌موده‌ست خۆی چه‌مانده‌وه تا نزیکێ ده‌سی شازن بووه‌وه. کاتێ راست بووه‌وه منداله‌که‌ی لی که‌وته‌ خواره‌وه. چوار (بوراهما) که هه‌ر یه‌که‌ سووچیکێ ئەو داوه‌یانگرتبوو که له‌ تان و پۆی ته‌لی زێر دروست کرابوو، منداله‌که‌یان به‌وداوه‌ قۆسته‌وه.

هه‌رچه‌نده‌ منداله‌که‌ به‌له‌شی پاکه‌وه له‌دایک بووبوو، نه‌ خوین، نه‌ هه‌یج شتیکی تری پێوه‌ نه‌بوو، به‌لام دوو کانی له‌ خۆیانوه‌ هه‌لقوولان. یه‌کیکیان ئاوه‌که‌ی سارد بوو. ئەویتی‌شیان ئاوه‌که‌ی گه‌رم بوو. (بوراهما) کان ده‌ستیان کرد به‌شتنی منداله‌که‌ و دایکی. دوا‌ی ئه‌وه منداله‌که‌یان دایه‌ ده‌ست چوار خونکار، که سیپالیکیان له‌به‌ر کرد، له‌ پیستی ناسک دروست کرابوو. باش ئه‌وه منداله‌که‌یان خسته‌سه‌ر پشتییه‌کی ئاوریشم و یه‌کیکیش له‌ ده‌س و پێوه‌نده‌کان هه‌لگرت.

به‌پیتی سه‌رگورشته‌ی بووداییه‌کان منداله‌که‌ راست بوته‌وه و هه‌ستاوه‌ته‌ سه‌ر پی. خوداکان و مرۆقه‌کانیش هه‌موویان کړنوشیان بو‌کیشواوه. دوا‌ی ئه‌وه منداله‌که‌ چاوی گێراوه‌ به‌هه‌موو لایه‌کدا، تا بزانی که‌س له‌ جیهاندا هه‌به‌ له‌ خۆی بکات؟... که ته‌ماشای کردوو که‌س نییه‌ له‌ خۆی بکات، هه‌وت هه‌نگاوی به‌ره‌وه‌ ده‌سته‌ چه‌پ هاویشتوووه‌ جا له‌وکاته‌دا که (مه‌هابراهما) چه‌تریکێ سیی به‌ده‌سته‌وه‌ گرتبوو سیبه‌ری بو‌ منداله‌که‌ ده‌کرد و، (سومایا) ییش باوه‌شینیکی به‌ده‌سته‌وه‌ گرتبوو، باوه‌شینی منداله‌که‌ی ده‌کرد و، له‌ دوا‌یشیانوه‌ کۆمه‌لیک له‌ دروست کراوه‌ پیر و به‌رزه‌کان ده‌رۆشیتن، بابته، نیشانه‌ی خونکاریی ئەو منداله‌یان به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، له‌پاش هه‌نگاوی هه‌وته‌م، (بوودا) وه‌ستاو به‌ده‌نگیکی به‌رزه‌وه، وه‌ک شیر نه‌راندی گوتی: «منم گه‌وره‌ی ئەم جیهانه‌!».

هه‌روه‌ها سه‌رگورشته‌کان وا ده‌گێرینه‌وه، که هه‌ر له‌و رۆژهدا (بوودا) له‌ دایک بووبوو، ئەو ژنه‌بیش له‌ دایک بوو بوو که له‌وه‌دا بوو به‌ژنی. هه‌روه‌ها فیله‌که‌ی و ئەسپه‌که‌ی گالیسه‌که‌وانه‌که‌ییش له‌ دایک بووبوون. ئەو دره‌خته‌ که (بوودا) له‌بن سیبه‌ری ئەودا

(رازه‌کانی ژیان) ی بۆ ده‌رکەوت هەر لەو رۆژەدا رووابوو!... خوداناسی بە ناویانگ (ناسیا) یش که لەو رۆژەدا چوو بوو سەربانی پەرستگاکی خۆی بەسەر شاخەکانی (هیمالایا) وە، لەناو جەرگی ناسماندا ناھەنگیکی چاوپێکەوتبوو، که لە لایەن فریشتەکانەو گێرا بوو، زانیبووی که بەبۆنە ی لەدایکبوونی (بوودا) وە کرابوو، که لە ناوئەند هۆزەکانی (ساکیه) دا لە دایک بوو بوو.

جا ئەم خوداناسە دەرویشە بەهەلەداوان خۆی گەیاندبوو مائلی (سوودەدانا) تا ئەم مندالە گەورەییە چاوی بکەوێ. کاتێ گەیشتبوو بەردەم خونکار، خونکار لیتی پرسیبوو: بۆچی هاتوویت؟... ئەویش پیتی گوتبوو: «ئە ی شا!... تۆ مندالیکت بوو. منیش دەمەوێ ببینم. منیش بۆیەکا هاتومە لات که ببینم» خونکاریش وەرانی دابوو وە، گوتبووی: «ئە ی ژیری تیگەیشتوو! مندالە که نوستوو. که میک خۆت بگرە، تا لە خەو هەلەستیت». خوداناسە که یش گوتبووی: «ئە ی شا! ئەم جۆرە ئافەریدە کراوە گەورە گەورانە زۆر ناوون. هەر خۆبشیان لەو سروشتەدان که هەرگیز نەخەن!» زۆری پیتی نەچوو «سوودەدانا» مندالە که ی خستە باوەشی خۆیەو وە هەلیگرت و بردی، پیتسانی پیاو دەرویشە تیگەیشتوو که ی دا. دەرویشە ژیرە که یش که مندالە که ی دی چاوی گەشایەو و شادمانی که و تە ناو ناوچەوانیەو. دوا ی ئەو پەنجە ی کیتشا بۆ ئەوانە ی که لەوێ بوون و تیتی گەیاندن که مندالە که هەر سی و دوو نیشانە که ی پتوویە که پیاوی گەورەیان پیتی جیا دەکریتەو لە پیاوی بچووک، وەک پەنجە ی درێژ و پاژنە ی دەرپەریبوو مەچەکی دەرکەوتوو. هەر وەها چل ددانی سپیش لە دەمیادیە، رازاندوو یانە تەو، لە گەل زمانتیکی گەورەدا!... ئەوئەندە هەبوو دەرویشە که، (ناسیا)، لە پاش تاویک دەستی کرد بە گریان. که خونکار لیتی پرسی بۆ چ دەگریت؟... گوتی ئەم مندالە دەگاتە پلە ی هەر بەرزی رۆشنیری.

رێگای راستی و و دروستیش پیتسانی جیهان دەدات. منیش بۆ یەکا دەگریم چونکه ئەوئەند بەبەرمەو و نەماو تا بژیم و بیم بەیەکیک لە شاگردانی ئەم «بوودا» گەورەییە، بیم بەیەکیک لە پشتیوانانی.

مندالە که هیتشا ساوا بوو، که چی نیشانە ی زیرەکی و بلیمە تی پتووی دیاربوو. وایش پیرادرا که لەسەر رەوشتی باوی ئەو سەردەمە بیخەنە بەر خۆیندن لە یەکیک لە پەرستگاکاندا.

پووریسی لە گەلیدا چوو. چونکه لە دوا ی مردنی دایکی شوی بەباوکی کردبوو و جیتی ئەو ی گرتبوو وە.

مندالە که یش بەدەنگیکی نەرمەو و لیتی پرسیبوو: بۆ کوئی دەبات؟... که پوورە که یشی پیتی گوتبوو بۆ کوئی دەچن، مندالە که سی تاکە هۆزراو ی بۆ خۆیندبوو وە. تیتیسی گەیاندبوو که لە هیچ پەرستگایەک لە پەرستگاکاندا خودایەکی وای تیتا نییە که بگاتە ئەو. دوا ی ئەو گوتبووی: منیش بۆ دەسلاتی رەوشتی کۆمەلایەتی ملکەچ دەکەم و دیم لە گەلئەدا بۆ پەرستگاکی^(۱). جا هەر ئەوئەندە ی خۆش بوو تا مندالە که گەیشتە پەرستگاکی. دەمۆدەست بەتەکان که و تەنە خوارەو، بەر پیتی.

دوا ی ئەو مندالە که چوو خۆیندنگا. فیتری (ئەلفویتی) بیی. بەساویلکە بییە که وە لە مندالەکانی هاو پیتی پرسی: دەبی کام (ئەلفویتی) فیتری بی؟... گوتی: من هەموو (ئەلفویتی) یەکان دەزانم. هەر وای بەبی پەروا (۶۴) ئەلفویتی بۆ خۆیندەو، که یەکیک لەوانە «ئەلفویتی چینی» بوو!... جا ئەمە، هیتشا مندال بوو، (بوودا)، که ئەم هەموو شاکارانە ی لیتی روودا، که لە وزە ی کەسدا نەبوو، ئەوانە ی لە دەست بی. ئە ی چوو تەمەنەو دەبی چەند شاکاری لە وزە بەدەری لە دەست هاتیی؟... سەر گوروشتە و چیرۆکەکان ئەمانەمان بۆ دەگێرنەو...

بوودای راستەقینە

زاناکان دەستیان کرد بە پشکنینی نووسراو کۆنەکان و بەراووردکردن لە ناوئەند نووسراو جیوی جیویکاندا. هەر وەها بە تەرازووی نرخ دانانیتیکی دروست و تەواویش، بەهەلسەنگاندنیکی پاک و بی لایەنیش، ئەو سەرگوروشتە و کارەساتە سەر سوڕی هیتنەرانە ییشیان کیتشا و هەلسەنگاند که نووسراوکان پیری بوون لەوانە. دوا یی که سایە تیتی راستەقینە ی ئەم پیاو تیگەیشتوو گەورەییەیان بۆ دەرکەوت. که تەماشایان کرد (بوودا) پیاویکی دل کیتشکەرە، زوو بەدلی مرۆقدا دەچتی. هۆی ئەمەیش ئەو یە که سایە تیبەکی ساکار و کاربگەری هەییە. هەر وەها هۆشیکی بەزەبر و زەنگ و خواستیکی توند و بەهیزی پۆلاییشی هەییە که سەر ئەنگرێ ناکرێ. ئەمیش وەک هەموو که سایە تیبەکی جیهانی که لەناو میژوو دا دەرکەوتوو، کردەو و کاری پیتچەوانە ی هەییە.

(۱) واتە: هەر لەبەر عورف و عادەتی کۆمەلایەتی دیم.

جاری واهیه کرده‌وی وه‌های لی ده‌وشیتته‌وه که تو له ریزه‌ی دهر ویشته خاوهن خهو و ناواته‌کانیان داده‌نیتت. جاری وایش هه‌یه له قسه‌کانیه‌وه، بوژت دهرده‌که‌ویت که (بوودا) راستی په‌رستیکی وه‌هایه که له په‌یره‌وانی ثابینی که‌ره‌سته‌خوازی (المذهب المادی) بژمیرری. (بوودا) به‌ه‌ندئ کرده‌وی ناسراویدا دهرده‌که‌ویت که ئویش وهک ئافرت دلناسک بووی. که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا په‌وشته راستی په‌رستانه‌که‌ی به‌شیتیکی ته‌وای به‌نده به‌ه‌وشیتیکی به‌ه‌یتزه‌وه.

ئو له‌لیک‌و‌لینه‌وه زۆرانه‌ی که زاناکان کردوویانه، له پاش به‌راووردکردنیان له ناوهند نووسراوه بووداییه‌کاندا که لهم دواییه‌دا له زمانی (پالی) یه‌وه وه‌رگیر رابوون و، له‌وه سه‌رچاوانه‌دا که به‌زمانی (سانسکریتی) نووسرابوونه‌وه، بوژمان دهرده‌خه‌ن که ئه‌م پیاوه له کۆشکی خونکاری (ساکیه) دا له‌دایک بووه، که به‌شیکه له گه‌وره‌هۆزی (جوتاما). زمانی «پالی» یش ئه‌و زمانه هیندییه‌یه که (بوودا) خوئی قسه‌ی پی ده‌کرد. گه‌وره‌هۆزی «جوتاما» یش له‌وه شوتنه‌دا بلا‌بووه‌وه که چهند میلیک له‌لای ده‌سته‌چه‌پی (به‌نارس) ی ئیسته‌وه دووره. جا له‌به‌ر ئه‌وه ه‌ندئ جار به‌(بوودا) یان گوتوه: (ساکيامونی)، وانا پیاوه تیگه‌یشتووه‌که‌ی هۆزه‌که‌ی «ساکیه». جا له‌پاش ئه‌مه‌ی رازه‌کانی ژیان‌ی بو دهرکه‌وت، به‌ناوی «جوتاما» وه‌نابانگی دهرکرد. پیتیان ده‌گوت: «جوتاما بوودا» وانا (رۆشنیری جوتاما).

وا دهرده‌که‌وی ناوه راسته‌قینه‌که‌ی «سه‌دهارتا» بی. واتای ئه‌مه‌یش ئه‌مه‌یه: «ئو پیاوه‌ی گه‌یشتووه‌ته ئامانجی خوئی».

له‌بابه‌ت مندالی (بوودا) وه‌ زانیارییه‌کی که‌مان هه‌یه. ئیمه هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌زانین که له‌ناو رووکه‌شی نیاز و جیازدا گه‌وره‌بووه. له ژیانیتی خو‌شگوزهرانی و کامه‌رانیدا ژیاوه. له‌ناو ه‌ندئ نووسراوانی ثابینی (بوودایی) دا له‌سه‌ر زمانی (بوودا) ئه‌مه هاتووه:

«ئهی دهر ویشان! من له‌ناو ناز و جیازدا گه‌وره بووم. له‌وپه‌ری خو‌شیدا ژیاوم. له‌ناو کۆشکی باوکمدا گه‌لیک ئه‌ستیرک هه‌لکه‌ندرابوون، که به‌گژوگیای (به‌شنین) داپۆشرابوون.

یه‌ک‌یک له‌وه ئه‌ستیرکانه به‌به‌شنینی شین داپۆشرابوو. یه‌ک‌یکیشیان به‌به‌شنینی سوور. ئه‌ویت‌ریشیان به‌به‌شنینی سپی. ئه‌م ئه‌ستیرکانه هه‌موویان بو خو‌شبی دلی من هه‌لکه‌ندرابوون. منیش له‌ته‌خته‌ی (سه‌نده‌ل) به‌ولاه که به‌ره‌مه‌تیکی شاری (به‌نارس) بوو به‌کارم نه‌ده‌هینا. جلویه‌رگه‌کانیشم له‌وه سیپالانه دروست کران که به‌ره‌مه‌ی ئه‌و

شاره‌بوون. هه‌روه‌ها سیپاله‌کانی کراسه‌کان و کورته‌که‌کان و فه‌ره‌نجییه‌کانیشم هه‌ر به‌ره‌مه‌ی شاری (به‌نارس) بوون. هه‌موودهم چه‌ترتیکی سپیشم به‌سه‌روه راده‌گیرا، نه‌وه‌ک سه‌رما، یاخود تینی هه‌تاو، یان ته‌پوتۆز، یان پووش و په‌لاش، یاخود ئاورنگ له‌ه‌شم بکه‌ون و ئازارم به‌دن. من ئه‌و چاله‌ ساکه‌ سئ کۆشکم بو ته‌رخان کرابوو. یه‌ک‌یکیان بو که‌شی زستان دانرابوو. یه‌ک‌یکیشیان بو که‌شی هاوین دانرابوو. یه‌ک‌یکیشیان بو که‌شی پر له‌ باران. له‌ناو کۆشکی که‌شی باراندا چوار مانگی خستم راده‌بوارد. کاره‌که‌ر و که‌نیزه‌ک لیم کۆده‌بوونه‌وه. تا ئه‌م چوار مانگه به‌سه‌ر ده‌چوون له‌ کۆشک نه‌ده‌چومه دهرده‌وه».

ه‌ندیک سه‌رگوروشته و چه‌رۆکی تریش هه‌ن، له‌گه‌ل ئه‌م ژیانه نه‌رمونیانه خو‌شه‌یشدا که (بوودا) رابووردووه ه‌تیز و توانایی له‌شی ئه‌ومان بو ده‌گینه‌وه. یه‌ک‌یک له‌وانه ئه‌ویه که ئه‌و تیره‌ی له‌که‌وانی (بوودا) دهرده‌چوو، تا ده‌میل ده‌رۆیشت، جار‌یکیان (بوودا) فیلیکی فری دایه‌ ناو ئه‌و گه‌وره‌یه‌وه که چوار لای شاره‌که‌ی گرتبووه‌وه.

هه‌ر ئه‌وه‌نده (بوودا) گه‌یشته ته‌مه‌نی شانزه‌ سالی، باوکی ئه‌م سئ کۆشکه‌ی بو دروست کرد. دواي ئه‌وه چاره‌روانی کچیتیکی وای کرد که به‌که‌لکی ئه‌وه بیت بیی به‌ژنی ئه‌م کوره‌ نازاره‌ی. به‌لام خونکار و سه‌رداره‌کانی دراوسیتی ئه‌وه‌یان پی خو‌ش نه‌بوو که کچی خو‌یان به‌م کوره‌ خاوه‌ن به‌زموره‌زم و خو‌شگوزهرانییه به‌دن، چونکه له‌وه ده‌ترسان که ئه‌م ژیانه پر ئاهه‌نگ و زه‌ماوه‌نده کرده‌وه و په‌وشتی تیدا نه‌بی و که‌لکی ئه‌وه‌ی پیوه نه‌ما بی که ژیانیتی ژن و میددی خو‌ش رابووتی. ئیمه‌یش ئه‌وه به‌ته‌واوه‌تی نازانین که ئایا (بوودا) له ته‌مه‌نی شانزه‌ سالی، یاخود نۆزده‌ سالی، یان بیست سالییدا ژنی هیناوه. چونکه سه‌رگوروشته‌کان له‌وه‌دا یه‌ک ناگره‌وه. به‌لام ئه‌وه‌ی له‌وه سه‌رگوروشته زۆرانه‌وه بوژمان دهرده‌که‌وی ئه‌ویه که (بوودا) ته‌مه‌نی مندالی ته‌مه‌نی کورپینی له‌ناو ئه‌و کۆشکانه‌ی باوکیدا به‌سه‌ر ده‌برد. ژیانیتی فه‌رماندارانه‌ی پر ناز و جیازی تیدا راده‌بواردن. ه‌یج فه‌رمانیتیکی نه‌ده‌کرد. له‌وه ده‌مه‌دا ده‌شته‌کانی ناو خاکی هیندستان به‌پیت بوون، پر بوون له‌ پاوان. فه‌رمانداره هیندییه‌کانیش که له‌هۆزه ئارییه کۆنه‌که که‌وتبوونه‌وه، تا ئه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره سامان و سایه‌یان هه‌بوو کۆشکی گه‌وره گه‌وره و جوانیان بو خو‌یان دروست ده‌کرد. له‌ناو ئه‌و کۆشکانه‌یشدا به‌ه‌زم و په‌ز مه‌وه رایان ده‌بوارد. گویتیان له‌دنگی خو‌ش ده‌گرت و، هه‌ر چۆنی ئاره‌زوویان بکردایه، وایان ده‌کرد و، هه‌موو جوژه یاری و گره‌ویکی‌شیان ده‌کرد.

سه‌رگوروشته‌کان وا ده‌لین: که باوکی (بوودا) ماوه‌ی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌دا کوره‌که‌ی چاوی

به هیچ شتیوه کی هه ژاری و هه ناسه ساردی و ئیش و نازار بکه وی له و دیو کۆشکه که یه وه، که یه جگار زۆر بوون.

هه چچی (بوودا) بوو به جۆرێکی وا ده ژیا له م کۆشکانه دا، که ناگاداری ئه وه نه بوو له ناو جیهاندا (هه ژاری) و (سه رگهردانی) و (نازار) و (مردن) هه به. باوکی (بوودا) ره وشتی و ابو، هه رچهند (بوودا) بیوستایه بچیتته دهروه به ژگه ران، چهند پیاویکی خۆی له پیتشه وه ده نارده ده ری تا رینگاکه پاک بکه نه وه له هه موو دیمه نیککی پیس و ناشیرین، تا (بوودا) چاوی هه ر به شتی جوان و دلخۆشکه ر بکه وی.

وا رینگکه هوت شاکور، رۆژتیکیان سواری گالیسکه که ی بوو و له ده رگاگانی کۆشک گوزه ری کرد. ئه و دمه له ته مه نی سی سالی دا بوو. له پر چاوی که هت به پیاویکی پیری به ککه وته ی داماو، که له په لویۆ که وتبوو، که لکی ژبانیشی پیتوه نه ما بوو.

شاکور په نجه ی بۆ درێژ کرد و له گالیسکه وانه که ی خۆی پرسى: ئه م پیاوه چ کاره یه؟... (تیشنا) ی گالیسکه وانیش وه رامی دا یه وه گوته: ئه م جیهانه پر له کتۆل و هه ژار. ئه گه ر ژماره ی ئه وانه یه کیک که م بکات، یان یه کیک زۆر بکات، با یه خی نییه.

شا کوری لاویش که ئه وه ی بیست و دی، دلێ زۆر ته نگ بوو.

به لām هیچی نه گوت. دوا ی ئه وه گه راپه وه کۆشک و له گه ل ژنه که ی و باوکی و دایکی خۆیدا ژیا و تیکۆشا که به کامه رانی بژی. له پاش ماوه یه کی که م شاکور جارێکی تریش له کۆشکه که چوه ده ره وه.

تووشی پیاویک بوو به ئیش و نازاری نه خۆشییه که یه وه ده تلا یه وه.

رووی کرده گالیسکه وانه که ی و لیتی پرسى: هۆی ئیش و نازاری ئه و پیاوه چیه؟... گالیسکه وان (تیشنا) ییش وه رامی دا یه وه گوته جیهان پر له نه خۆش. ئیمه ییش هیچمان له ده ست نایه ت بیکه یین، تا ئه م ده رده له خۆمان دووربخه ینه وه. پیتویست به وه ییش ناکات که زۆر خۆمانی پتوه خه ریک بکه یین. که شاکوری لاو ئه وه ی بیست یه جگار دلێ ته نگ بوو. به لām گه راپه وه ناو خزم و که سوکاره که ی خۆی. پاش ئه وه به چهند هه فته یه ک، شه ویکیان «سه دهارتا» بانگی کرد گالیسکه که ی بۆ ناماده بکه ن تا بچیتته سه ر رووباره که بۆ خۆشتن و مه له کردن. که چوون به رینگادا له پر ئه سپه کان سه له مینه وه. لاشه یه کی مردوویان دی، بۆگه نی کردبوو، دیمه نی ناشیرین بوو بوو، فری درابوه ناو چالیکه وه له ته نشت رینگاکه وه.

شاکوری لاو که ئه وه ی دی داچله کی. چونکه له وه پیتش ماوه ی ئه وه ی نه درابوو که ئه م

جۆره شتانه بیینی. به لām (تیشنا) پیتی گوت: نابێ گوێ بده یته ئه م جۆره با به ته پر و پوچانه. چونکه جیهان پر له مردوو. ههروه ها یاسای ژبانیش وای بر باردا وه که هه موو شتیک دوا یی بیت و نه مینێ. له جیهاندا هیچ شتیک تا سه ر نامینیتته وه. گۆر چاوه روانی هه موو که سیکه^(۱). که سیش له مردن رزگاری نابێ. کاتێ که (سه دهارتا) گه راپه وه کۆشکه که ی خۆی، بوو بوو ئیواره. به ساز و ئاوازه وه دانیشته وانی ئه و ناوه ییش ئه مه یان پێ خۆش بوو بوو. چونکه پیتیان زانیبوو که جینشینیککی شایان بۆ ها تۆته جیهانه وه. ئه وانیش به بۆنه ی ئه م روودا وه خۆشه وه ده ستیان کرد به ته پیل لیدان به لām (سه دهارتا) له شاییه که یاندا ها و به شیی نه کردن. چونکه ژبانێ به ته وا وه تی بۆ ده رکه وتبوو.

تیگه یشتبوو که ژبانێ مرۆف پر له ئیش و نازار. دیمه نی مردن و ئیش و نازاریش وه ک خه ویکی ناخۆش، ته نگه تاوی کرد. جا ئه م دیمه نانه بوو که پالیان نا به (بوودا) وه کۆشکه که ی خۆی به جێ به یلێ و بچیتته ناو ئه م جیهانه پان و فراوانه وه، تا (نامه) که ی خۆی له ناو هه موواندا بلاویکاته وه. به لām بیتجگه له مه، گه لێ هۆی تریش هه بوون که نه ییتی بوون و، ته نانه ت شازاده خۆشی نه یده زانین، پالیان پیتوه ده نا مال و مندالی خۆی به جێ به یلێ.

له ته مه نیککی دیاری کراودا، ئاره زوویه کی به هیز ده چیتته دلێ هه موو لاویکه وه، بۆ ئه وه ی له خیزانه که ی خۆی جیا بیسته وه و، بچیتته ناو ئه م جیهانه پان و فراوانه وه و به ئاره زووی خۆی پیتیدا بسووریتته وه، تا شاره زای ئه و شته سه یرانه و ئه و ئافه ریده کراوانه بیج که له ناویدا یه. (بوودا) ییش له وه ده مه دا ته مه نی گه یشتبووه راده ی خۆی. به لām ئه و هه ر له مندالییه وه نیشانه ی زیره کی و بلیمه تی پتوه دیار بوو.

ته مه نی سی سالییش ئه و ته مه نه بوو که (زه رده شت) له پیتش (بوودا) دا به سه د سال هاتبووه کۆره وه بۆ (رینگا پیتشدان) به (مرۆف).

(مه سیح) ییش هه ر له ته مه نی سی سالدادا بوو که ئایینه که ی خۆی له هه مووان ئاشکر کرد. به لām رهنگه ئه مه له هه مووی سه یر تر بێ: که (بوودا) خاوو خیزانه که ی خۆی

(۱) غافلگیریه ک لیره دایه، که می پیتتر ده لێ: (شه ویکیان سه دهارتا بانگی کرد که گالیسکه که ی بۆ ناماده بکه ن تا بچیتته سه ر رووباره که بۆ خۆشتن...) ده بوو نووسه ر ناگاداری (کات) هکه بووا یه له باسه که یدا.

شازادهی خوازهلوک

(سهدهارتا) بهدرتیزی ئه و شهوه بهخۆی و ئهسپهکهیهوه رۆیشتن و بهریتگادا. (تیشنا) ی پیاویشی له دوایهوه بوو کلکی ئهسپهکهی گرتبوو بهدهستهوه. که بهیانی گزنگی دا یهکه م کاری ئهوهبوو که بهدهمی شیرهکهی تووکی سهری خۆی بری (۱) و جلوهرگه شاهانهکهی خۆی داکه ند و، ئهسپهکه و قژه سهرهکهی خۆی به (تیشنا) ی پیاویدا ناردهوه بۆ خیزانهکهی خۆی. دواى ئهوه بهرگیکی رهنگ زهردی له بهر کرد، که له وه پاش بوو به نیشانهی (بوودایی) یهکان. ئیتر له و ساکه وه (بوودا) بوو به دهرویشیکی گه رۆک. له سامانی جیهانی ههچی بۆ نه مابوووه، جامیک و گوژانیک و دهرزیبهک و پشتیتیک و ناودانیک نه بۆ که ناوی تیدا هه لده گرت.

(سهدهارتا) پرووی کرده رۆژهه لات. له پاش کۆچیکی دوورودرێژ که به ناو زۆر خاکدا گه را، تووشی دوو پیاوی ژیری ئه و سهرده مه هات. به لام ههچ کامیکیان یارمه تی ته وایان نه دا، تا راستیی بالا تی بگات. (سهدهارتا) زۆر به رۆژوو ده بوو. له شی خۆی له زۆر شت بیه شه ده هیلا یه وه. مه به سیشی له مه ئه وه بوو که له شی خۆی بخاته ژیر چنگی بلنده که یه وه. که سانی تریش (بوودا) یان وا ده هاته پێش چاو که ده رویشیکی خوداناسی پاک و بۆ گونا هه و خۆی له خۆشیی ژیان زۆر بیه شه ده کات. له و ماوه یه یشدا چهند که سیک بوو بوون به په یه وه ی و دواى که وتبوون.

به لام هه ر پینچ که س بوون. جا له پاش خۆنازاردان و خۆماندوو کردن و مه شق کردنیکی زۆر به له شی خۆی، (سهدهارتا) ئه وه ی بۆ ده رکه وت که ئه و جوړه ژینه نایگه یینیتنه زانینی راستی و فییری تیبینی و وریایشی ناکات. که واته ده بۆ ریتگایه کی تر هه بۆ بیگه یینیتنه ئه و ئامانجه ی که ئاواتی بۆ ده خوازۆ و، په رده ییش له پرووی هۆش و ده روونی لابادات. له بهر ئه وه وازی له و جوړه مه شقه پر ئه رک و نازارانه هینا و که ده یویست به هۆی ئه وانه وه له ش ملکه چ بکات و، ئالۆشه کانی له شیش دابم رکیتنه وه. ئیتر (بوودا) ئه و ریتگایه ی گرت که ناوی نا: (ریتگای ناوونجی). مه به سیشی له وه (خۆراگرتن) بوو. واتا ده روونی خۆی له خراپه دوور بخاته وه. که گفتوگۆییشی ده کرد، له و سالانه ده دا، که به نازاردانی له شی خۆی و بیچاره کردنیه وه رابده بوارد ده یگوت: «ئه و سالانه م به وه وه رابوارد که بابه تیک دروست بکه م!...»

(۱) یان: ... قژی سهری خۆی تاشی.

به جیهیت، بهر ئه و هه فته یه که وت که ژنه که ی (رهۆلا) ی کوری لی که وتبووه خواره وه. ئه و ده مه ده سالی خشت بوو، ئه م ژن و میترده پیکه وه به کامه رانییه وه ده ژیان. ئایا (بوودا) چۆن ئه مه ی لی وه شایه وه؟!

لای زانایانی کۆمه لایه تی ئاشکرا بووه، که پیاو له پینش منداڵ بوونی ژنه که یدا به چهند رۆژیک، یاخود ده موده ست له پاش منداڵ بوونه که ی، ئاره زوویه کی سه رسورپه یته ر دیتنه دلیه وه، که پالی پتوه ده نی ماله که ی و ژن و مندا له که ی خۆی به جۆ به یلی. ئه م کرده وه یه ییش وه نه بۆ هه ر تاییه تی بۆ بۆ چهند که سیک. له ناو هه موو چینی کدا هه یه و ده بیتری. جا بۆ ئه مه ی له راستیی ئه م قسه یه دلنیا بین، هه ر ته ماشای که ی نه وه یه نه کانی ژن به ره لاکردن و هۆی به ره لاکردنه کان بکه ین به سمانه .

له ناو هه ندیک هۆزی سه ره تاییدا بووه به باو: هه رچهند ژنه که بکه ویتته باری مندا له بوونه وه، میترده که ی به زۆر ده خه نه ژووریکه وه له ناو زنجه که ی خۆیدا، ناهیلن بچیتته ده ره وه. ئه مه ییش واما ن لی ده کات که بلین هۆزه سه ره تاییه کانیس په ییان به م ره وشته کۆمه لایه تیه گرنکه بر دووه .

هۆی دوو هه میش ئه مه بوو: کاتی که (بوودا) سه ری کرد به ژووری ژنه که یدا و خۆی و مندا له که ی دی به بهر رۆشنایی لاکه وه، که به رۆتیک بۆن خۆش ده سووتا... که هه ردوکیانی دی له ناو کۆمه له ی گۆله باخ و یاسه میندا نو قوم بوو بوون...

ده موده ست هه سستی پۆ کرد که ئه و مندا له رۆژیک دی له ناو کۆشکه که یدا ده یه سستیتنه وه، که ناتوانی لپی جیابیتنه وه. ئه ویش پینش ئه مه ی پتوه نده که بکریتنه قاچیه وه، ویستی خۆی لی رزگار بکات.

مانگ له و شه وه دا هه له تاتبوو، تریفه ی ده هات. (سهدهارتا) ییش له جیبی خۆی راست بووه وه و ده سستی کرد به بیر کردنه وه له گه لیک شت. وایشی هاته پینش چاو که هه تا چاره یه ک نه دۆژیتنه وه بۆ که ی نه وه یه نه ی هه بوون (وجود)، کامه رانی پرووی تی ناکاته وه. وایش بریاری دا که خۆی دوور بخاته وه له و هه موو ئه و که سانه ی که خۆشی ده وین، تا بتوانی به شینه یی بۆ ئه و چاره کردنه بگه ری. به هیتواشی چوه ئه و ژووره وه که ژنه که ی و مندا له که ی تیدا نوستبوون. دواى ئه وه بانگی کرده پیاوه دل سۆزه که ی خۆی، (تیشنا)، پیتی گوت: دواى که ی. ئینجا هه ردوکیان به و تاریکه شه وه ده رچوونه ده ره وه. یه کیکیان بۆ ئارامی دلی خۆی ده گه را. یه کیکیان کاری بۆ گه وره که ی خۆی ده کرد که خۆشی ده ویست و به دل سۆزی و سه ر راستییه وه فه رمانی بۆ ده کرد.

به لّام هەر ئه وهنده (بوودا) به شی خۆی چیشتی برنج و ماستی خوارد، هەر پینج شاگردده که یی جیابوونه وه، ئه وانه که (بوودا) یان دی له پاش ئه وه هموو مه شق و ماندوو بوونه که به له شی خۆی ده کرد بای دایه وه سه ر نانخواردن، به ئاره زووی خۆی، لئی سه مینه وه و، لئیشی که وتنه ترسه وه. رهنگه (بوودا) له بهر ئه وهی هەر پینج شاگردده که یی جیابوونه وه و دلّیان شکاند، ههروه ها له بهر ئه وهی به هۆی نان و چیششت خواردنه که یه وه، بووژایه وه و تینی سه نده وه، یاخود له بهر ههردوو هۆبه که بووی، نیازتیکی تازه هاتبیتته دلّیه وه و، بریارتیکی پۆلابیی دای. که به هموو هیز و هه ره تیکی خۆیه وه خه بات بکات بۆ ئه وهی رازی ئازاری دلّی مرۆف و هۆی سه رگه ردا نییان له ژیاندا بدۆزیتته وه. (بوودا) له ژیر سیبه ری دار هه نجیریکدا چوار مه شقی دانیشتبوو. له پر به دلّیدا هات: هەر له جیتی خۆیدا به و جوژه بمینیتته وه و نه روا ت تا ئه و راستیه ی بۆ ده رده که وی. له بهر خۆیه وه گوتی: «بام پیستم وشک بیتته وه و ماسولکه کانم پوچ بینه وه، بام ئیسکه کانیشم به ئاره زووی خۆیان کز بین، به لّام ئه گه ر گوشتی له شیشم وشک هه لّ بی و، خۆین له ده ماره کاغدا بوه ستخ، من له م شوینه ی خۆم نابزویم تا راستیم بۆ ده رده که وی و، له رازه کانی ژیانیش تی ده گه م!...».

(بوودا) به پیتی هه ندیک سه رگوروشته، چوار هه فته، به پیتی قسه ی هه ندیکیش حه وت هه فته، له و شوینه دا و، له و باره دا مایه وه، نه بزووت هه تا شه ویک له شه وان به ئامانجی خۆی گه یشت و ئاواتیشی هاته دی.

مردنی بوودا

(بوودا) ما، تا ته مه نی گه یشته هه شتا سالی. چونکه له سالی (۸۴۰) ی پیش زاییندا چوه وه لای خودای خۆی. که مرد له گوندیکی بچوکی بی ناونیشاندا مرد. پینج سه د که سیک له شاگردان و ده رویشانی شی به لاهه بوو. (بوودا) له که شی باراندا نه خویشی توش هات. نه خویشیه که ی ته و او ته نگه تاوی کردبوو.

به لّام ئه و دانی به خۆیدا ده گرت و وربای خۆی ده بوو، که نه که وی تا بتوانی له هه موو شاگردان و پهیره وانی خۆی مالّ ئاوابی بکات ئینجا مالّ ئاوابییش له ژیان بکات. هه ندیک له پهیره وکانی داویان لئ کرد: چهند ئامۆژگاری به کیان بۆ به جی بهیلتی، تا له دوای خۆی (تیره ی بوودایی) پهیره ویی بکه ن و، رتگای خۆبانی پی رۆشن بکه نه وه. به لّام (بوودا) وا وه رامی دانه وه، گوتی:

«من بۆ بلا و کردنه وهی (راستی) و (دروستی)، بانگم دا به هموو لایه کدا. له گه ل ئه وه یشدا (باوه ری ده رکه وتوو) و (باوه ری شاراهه) م له یه کتر جو ی نه کرده وه. هه رچی (بوودا) یه ئه و ده سته قووچاوه ی نییه که مامۆستا کان هه یانه و، هه ندی شتی تیدا ده هیلتنه وه و ئاشکرای ناکه ن. من هه رچه ند ده کم، له مه تی ناگه م: بۆ چ هه ندیک له مامۆستا کان هه ندیک زانیاری تایبه تی ده رباره ی شتییک ده هیلتنه وه لای خۆیان و ئاشکرای ناکه ن. که چی شته که ییش په یوه ندیی به (یاسای باوه ره که) خۆیه وه هه یه؟!.

ئینجا گوتی: «خۆتان بکه ن به چرایه ک، ده روونی خۆتانی پی روونا ک بکه نه وه. له ده روونی خۆیشان به ولاره، په نا مه به نه بهر هه یچ پشتیوانیکی تر. بنووسین به (راستی) و (دروستی) یه وه و، بیکه ن به چرای خۆتان. که س به ته نشت ده روونی خۆتانه وه دامه نین، بیکه ن به په ناگا و پشتیوانی خۆتان».

(بوودا) له گیانه لادا بوو. به لّام پیش ئه وهی بمی، شاگردده کان و ده رویشه کانی خۆی بانگ کرده لای خۆی. لئی پرسین: «که سی وایان تیدا هه یه، هه ست به گومانیک بکات له (بوودا) و بیروباوه ره کانی (بوودا)؟!...». هه یچیان له سه ر ئه وه وه رامیان نه دایه وه. ئینجا رووی تی کردن، گوتی: «گو ی بگرن براکان! من ئامۆژگاریتان وا ده کم: که ئاگاتان له خۆتان بی و، به دلّیش خه بات بکه ن که ده روونتان له ئازاوه و خراپه دوور بخره نه وه. چونکه ئازاوه و خراپه له کانگای هه موو شتییکدا هه ن».

ئه م واتیه دوا واتهی (بوودا) بوو. که (بوودا) مرد لاشه که یان سووتاند. ئیسکه کانیان هه لگرت و وه ک شتیکی له پاش به جی ماوی پیروژ پاراستیان. له سه ر هه ر پارچه یه ک له م پارچه ئیسکانه، خانوویه کی پیروژیان دروست کرد بۆ په رستکاری. ئه و خانوانه رۆژه رۆژ گه شه یان کرد، تا بوونه په رستگایه کی یه جگار گه وه له ناو په رستگاکانی (بووداییه کان) دا.

له سه ره تای کاردا ئیسکه کانی (بوودا) به شتیکی بهرز و پیروژ داده نران و، ریزیان لئ ده گیرا. که چی له دواییدا ده ستیان کرد به په رستیان. ههروه ها ده ستیان کرد به دروست کردنی په رستگا بۆ ئه و که سه ی که هه رگیز داوی په رستنی نه کرده وه له که س بۆ خودایه ک له خوداکان. ئا به م رهنگه بوو، که خودا نه ناسیک کرا به خودا!...

بیروباوهری بوودا

(بوودا) بیروباوهری نووسراوهی تاییینی (پالی)یش که ئەم بیروباوهرانهی، ههموو تیدایه، تا ماوهیهکی دووردریتر بهسەر مردنی (بوودا)دا تینهپه‌ری، نه‌نوسرایه‌وه. ئیمه‌یش ناتوانین ئەوه بلیین که تا چ ئەندازه‌یه‌ک ئەم یاسایه قسه‌کانی (بوودا) و نامۆژگارییه‌کانی (بوودا)ی تیدایه. سه‌یر ئەوه‌یه که (بوودا) له شتیه‌یه‌کی پر پیچ و په‌نا و دوور له تینگه‌یشتنه‌وه نامۆژگارییه‌کانی خۆی دهرپه‌یه، که ئەمه له پیاویکی وه‌ک ئەو که خاوه‌نی نامه‌یه‌کی جیهانییه، چاوه‌پروان نه‌ده‌کرا. چونکه ده‌بوایه وتاره‌کانی به‌زمانیکی ئاسان و په‌وان بدایه به‌گوتی گوتیگراندا که ههموویان تیی بگهن. (مووسا) و (عیسا) و (محهمه‌د)، که ههرسه‌پکیان خاوه‌نی تاییینی ئاسمانی بوون، وایان کردوه. ههموو کهس له قسه‌یان تینگه‌یبه‌وه.

به‌لام ئەم سه‌رسورمانه له ئارادا نامین، ئەگه‌ر ئەوه بزانی که (بوودا) له سه‌رده‌میکی وادا ژیاوه که پر بووه له ده‌مه‌قالی و مقومقوی تاییینی قول. هه‌روه‌ها زۆر له قسه‌کانی (بوودا)یش که روکه‌شیکی دەم پاراویی راستی په‌رستانه‌یان پیوه‌یه، له‌وه سه‌رده‌مه‌دا، گوتیگران به‌شتیکی ئاساییان داده‌نا. بیجگه له‌وه (بوودا) خۆشی له کانگای دلی خۆیدا هه‌ستی به‌وه نه‌ده‌کرد، که خۆی خاوه‌نی نامه‌یه‌کی تاییینییه، یاخود دامه‌زێنه‌ری تاییینیکی تازه‌یه. ئەو هه‌ر ئەوه‌نده بوو، پیاویکی خاوه‌ن بیر و رۆشنبیر بوو. ده‌یویست رازه‌کانی ژبان بۆ خۆی بدۆزیته‌وه. هه‌روه‌ها، رینگایه‌کی وایش بدۆزیته‌وه که خۆی له ده‌ست ئه‌رک و نازاری جیهان رزگار بکات. کاتیکیش که هه‌ستی به‌خۆی کرد ئەو ئەو رینگایه‌ی دۆزیوه‌ته‌وه و یستی کهسانی تریش له (راستی خوازان) و (شاگردانی زانست و زانیاری) له‌وه رینگایه‌ی شاره‌زا بکات. به‌لام هه‌رچونیک بچ ده‌توانین بلیین: (یاسای پالی) بنچینه‌کانی بیروباوهری‌کانی (بوودا)مان بۆ دهرده‌خات. به‌لام ئەو بیروباوهری و قسانه‌هی سه‌رده‌می (بوودا)، خۆی، نین.

ئیمه له پیش ههموو شتیکدا ئەوه ده‌لێین که بیروباوهری‌کانی (بوودا)، خۆیان، بۆژبانی رۆژانه به‌کارهاتوون. دوور بوون له پیشبینی (نظریه) و ئەندیشه (خه‌یالی)ی راستی په‌رستانه‌ی پشت ژبانه‌وه. چونکه نامانجی تاکانه‌ی بیروباوهری‌کانی (بوودا) هه‌ر ئەوه بووه که دهروون (نفس) له ئه‌رک و نازاری ژبان رزگار بکات، له لاپه‌ره‌یه‌کی کۆندا ئەم واژه‌یه له دەم ئەوه‌وه ده‌گێرته‌وه، که گوتویه‌تی:

«هه‌ر وه‌ک ئاوی دهریای گه‌وره که هه‌ر یه‌ک چێژکه‌ی هه‌یه و ئەویش سویره. هه‌روه‌ها ئەم بیروباوهری‌یش هه‌ر یه‌ک چێژکه‌ی هه‌یه که ئەویش چێژکه‌ی رزگاری و نازادبوونه».

هه‌رچی (بوودا) بووه به‌ههموو کۆلی دلێه‌وه تیده‌کوژشا و په‌نجی دده‌دا که شاگرده‌کانی خۆی له‌م ئاره‌زووه سه‌رکێشه دوور بخاته‌وه که پالی پیوه ده‌نان له باهت (ئه‌ودوبوی سروشته‌وه) په‌رسپار بگهن. چونکه ئەو جوژه که‌ینه‌وه‌یانه مرۆف ناگه‌یینه‌ ئەو رزگاربوون و نازادی به‌ی که ده‌یه‌وی ده‌ستی بکه‌وی. ئەم جوژه که‌ینه‌وه‌یانه له‌وه سه‌رده‌مه‌دا ههموو خاوه‌ن بیر و راستی په‌رسته‌کانی به‌خۆیه‌وه خه‌ریک کردبوو. بۆ وینه. ئەم په‌رسانه ده‌کران: «ئاخۆ جیهان کۆنه یان تازه‌یه؟... دهروون هه‌ر ده‌مینێ یاخود نامینێ؟... ئایا ئەو که‌سه‌ی له‌م جیهانه‌دا رزگاری ده‌ست که‌وتی، له پاش مردنیش زیندوو ده‌کریته‌وه؟... جارێکیان به‌رێکه‌وت دهرویشیک ئەم په‌رسیاران‌ه‌ی له (بوودا) کرد و یستی وه‌رامی بداته‌وه. به‌لام (بوودا) دهرویشه‌که‌ی سه‌رزه‌نشت کرد و پیتی گوت: «ئەم جوژه په‌رسانه وه‌ک ده‌شتیکی کاکێ به‌کاکێ یاخود جه‌نگه‌لستانیکی چروپه‌ر وان، یان له زنجیریک ده‌که‌ن... مرۆف له ده‌ست ئالۆش و خروشه‌کانی خۆی رزگار ناکه‌ن. له جیاتی ئەوه تیکرا، مرۆف تووشی هه‌ناسه‌ساردی و سه‌رگه‌ردانی و شه‌رزه‌یی ده‌که‌ن». ئینجا که لێیان په‌رسی: «ئاخۆ، بوودا، خۆی، پیشبینی تاییه‌تی بۆ خۆی هه‌یه؟»، بوودایش گوتی:

«بوودا هه‌یج پیشبینییه‌کی تاییه‌تی بۆ خۆی دانه‌ناوه. ته‌نیا راستییه‌کیش که هه‌یه و بوودا ده‌یزانی، ئەوه‌یه که مرۆف ئەنجامی به‌وه ده‌گات که له‌ناو ده‌چێ. جا که مرۆف ئەوه‌ی زانی، پیوسته له‌سه‌ری خۆی نازاد بکات له‌وه‌ی که خۆی به‌هه‌یج شتیکه‌وه بیه‌ستیته‌وه. هه‌ر کاتێ ئەوه‌ی بۆ چوه‌سه‌ر، ده‌گاته راده‌ی (نه‌رقانا) و اتا (کامه‌رانی)، که هه‌یج کامه‌رانییه‌ک له‌وه گه‌وره‌تر نییه».

هه‌روه‌ها سه‌رگوروشته‌کان و ده‌گێرته‌وه: که یه‌کێک له فه‌رمانداره‌کان که ئەویش بووبوه یه‌کێک له بووداییه‌کان، له‌سه‌ر ئەوه‌ی که بوودا وه‌رامی ئەو په‌رسیاره راستی په‌رستیانه‌ی نه‌ده‌دایه‌وه، که ئەو ده‌مه میتشکی ههموو خاوه‌ن بیره‌کانیان پیوه خه‌ریک مابوو، به‌دلیکی خه‌مباروه چوه‌ کن (بوودا) و لیتی په‌رسی: «ئاخۆ وه‌رامی ئەم جوژه په‌رسیاران‌ه‌ی لا هه‌یه یان نا؟...»

بوودایش وه‌رامی دایه‌وه، گوتی: «بۆچ من وام له تو داواکردوه که بیسته بوودایی به‌وه مه‌رجه‌ی که ئەم جوژه که‌ینه‌وه‌یانه‌ت بۆ لیک بدمه‌وه؟». فه‌رمانداره‌که‌یش پیتی لێ نا که به‌وه مه‌رجه نه‌بۆته بوودایی. دوا‌ی ئەوه بوودا پیتی گوت:

«تۆنەگەر لەبەر ئەووە بوویت بەیەکیک لە بوودایییەکان کە وەرانی «ئەم پرسیارانەت بدیتەووە، بیگومان هەر لەو پیاووە گەوجە دەکەیت کە لەبەر پرۆپوچی خۆی، ناھیلانی نەشتەرکارە کە تیرە ژەھراویبە کە لە لەشی دەربھیتنی، تا ناوی ئەو کەسە پێ نەلێ کە تیرە کە تیتگرتووە، تا ئەویشی تینەگەیی نێی کە ئەو تیرە و ئەو کەوانەییە لە چ رەنگیکن؟... ژبانی ئایینی لەسەر بنچینەیی ئەووە دانەمەزراوە کە لەم جۆرە باوەرانیە بکۆلریتەووە کە لە بارەیی (مانەووی جیھان) یاخود (زیندووکردنەووی دەروون لە پاش مردن)ەووە دەدوێ. چونکە ئەم جۆرە بابەتانیە مرۆف ناگەیی نە باری رزگاریی دەروون و، سرەوتی دەروون و، گەیشتنی دەروون بەباری (نەرقانا).

تا بەم جۆرە (بوودا) بۆ ھەمووانی ئاشکرا کرد کە ئەو بەتەنگ پێشبینییەکان و بابەتە ھۆشکاریبەکانەووە نییە. بەلام تێدەکوشتی: کە لە رێگای کار و فەرمانەووە دەروونەکان چاک بکاتەووە لەو نەخۆشیانەیی کە تووشیان دێن و، دەبنە ھۆی ئازار و ھەناسەساردی و سەرگەردانییان. ھەرچی بوودایە لە پێشەووە نەخۆشییە کە دەدۆزیتەووە. جیگای نەخۆشییە کەیش پێشان دەدات. دەدۆزیتەووە. دواي ئەووە ئەو رێگایەیش دیاری دەکات کە دەبیتە ھۆی سەرگرتنی چاککردنەووە کە. جا لەبەرئەووە (بوودا) چوار جۆرە راستی دانائە کە لەگەڵ ئەم ھەنگاوانەیی سەرەووەدا دەسازین:

راستی یە کەم: بریتییە لە «ئازار و ھاوار». (بوودا) دەلێ: «لەدایکبوون ئازاری تێدایە. لەش تیکچوون ئازاری تێدایە. نەخۆشی ئازاری پێوہیە. مردن بەدەم ئازارەووە جیبەجێ دەبێ. ئەو شتانەیی رێمان لێیان دەبیتەووە ئازاریان تێدایە.

لە دەست نەکەوتنی ئەو شتانەیشدا کە ھەز دەکەین دەستمان بکەون ئازارمان پێ دەگات. بەکورتی ھەموو پەيوەندییە کمان بەھەبوون (وجود)ەووە ئازاری تێدایە.

ئەمانەن نیشانەیی ئەو نەخۆشیانەیی تووشی دەروون دەبن و، ژبانی مرۆفیش سەرتاپا دەگۆرێنە سەر ھەناسەساردی و سەرگەردانی». (بوودا) بۆ ئەمەیی نەنگی ئەم جیھانە دەریخات دەلێ:

«پێویستە لەسەر مرۆف ئاگای لە لەشی خۆی بێ، ھەر لە تەپلی سەریەووە ھەتا دەگاتە کەل ئەموستی پیتی. پێویستە لەوہیش وردبیتەووە کە ئەم لەشە چەند پێسی و چەند برینی پێوہیە. ھەر کاتی مرۆف لەناو گۆرێکدا چاوی بەلاشەیی پیاویک کەوت و، سەیری کرد ئاوساوە و، رەنگیشی رەش ھەلگەراوە و، پڕیش بوو لە بۆنی گەند و ناخۆش، بام ئەوسا لەشە کەیی خۆی لەگەڵ ئەو لاشە بۆگەنە ناشیرینەدا بەراورد بکات!... لە راستیدا ئەمەتا

سروشتی لەش و گەوہەرە کەیی. ھەر وہا ئەمەتا ئەنجامی مرۆف دوارۆژە کەیی، کە ھەرگیز لە دەستی رزگاری نابێ». .

بەلای (بوودا)یشەووە وایە کە ئەم (راستی یە کەم) پێویستی بەبەلگە نییە. چونکە ھەموو خاوەن تێگەشتن و تێبینییە کە ئەو بەتەواوہتی تی دەگات. ھەندیک کەس بە (بوودا) یان دەگوت رەشبینە. بەلام راستییە کە ئەوہتا کە (بوودا) دەپوێ رێگایە ک بۆ مرۆف دیاری بکات، کە بەھۆی ئەو رێگایەووە لەو ھەناسەساردی و سەرگەردانی و ئازارەیی تێدایە رزگاری بێ.

راستی دووہم: «ھۆی ئازار و ھاوار»ە. دواي ئەووە (بوودا) بۆ ھۆی ئەم ھەناسەساردی و سەرگەردانییە دەگەرێ، بیدۆزیتەووە. دەلێ:

«ھۆی ئەمە ئەوہیە کە ئالۆشیی کە بەچنگمان ھەبە بۆ خۆشراواردن. یەجگار ھۆگری ھەبوونیشین. زۆریش بۆ کامەرانی و خۆشگوزەرانی بەپەرۆشین» .

راستی سێیەم: «وەستاندن ئازار و ھاوار». بەلای (بوودا)وہ وایە کە وەستاندن ئازار و ھاوار بەوہ پیکدی کە ئەم ئالۆش و ئارەزووہ بەتەواوہتی بەرہەست بکری. ئەم بەرہەستکردنەیش لە بنچینەدا بریتییە لە نەمانی ھەموو ئالۆش و خۆشییک و ازھینان لە ھەموو ئارەزوویە ک. تەنانەت لەناو بردنیشیان. ئیمە ئەوساکە دەگەینە باری (نەرقانا)، کە باریکی وایە، ھەرچی ئیش و ئازاریک ھەبە تێدایە نامیتنی.

ئەمەیش یەکیکە لە گۆرانییەکانی بوودایییەکان کە بەشادمانیی رزگار بوونەووە لە ھەموو ئالۆش و ئارەزوویە ک دەدری بەگوێماندا:

«کەواتە بام بەئازادبوون لە دەست چاوچلێسی، لەناو چاوچلێسەکاندا، بە کامەرانییەووە بژین. بام لەناو ھۆزی چاوچنۆکدا بەئازادییەووە بژین و دوورین لە چاوچنۆکییەووە» .

«ھەر چەندە ھیچمان نابێ، بەلام بام بە کامەرانییەووە بژین. چونکە ئەوساکە ھەر لە خودا پڕشنگدارەکان دەکەین کە خۆراکیان بریتییە لە کامەرانی» .

«سەرکەوتن دەبیتە ھۆی دوژمنایەتی و پشم و قین. چونکە ئەوی شکاوە دلێ خۆش نابێ» .

«ئەو کەسەیی لە سەرکەوتن و شان خۆی دەپارێزی، دلخۆشە بەبەشی خۆی، کامەرانی» .

«ھیچ ئاگریک لە ئاگری ئالۆش و خۆش بەتینتر نییە. ھیچ تیریکیش وەک تیری پشم و قین سەر ناکات» .

«هیچ نازاریکیش ناگاته نازاری ئەم لەشه. هیچ کامه رانییه کیش ناگاته سرهوت و بی دەنگی».

«برستی له هه موو نه خو شیهه ک کاریگه رته. نازاری له شیش له هه موو نازاریک گه وره تره. جا هه کاتێ مرۆف ئەوهی به ته واوه تی زانی، بیگومان ده گاته باری (نهرفانا) که بریتییه له (کامه رانی بالا)».

راستی چوارهم: «ریتیگای به ربه ست کردنی نازار و هاواره». ئەو ریتیگایه ی ده مانگه بیتیته سه ر به ربه ست کردنی نازار و هاوار ده بیته به هه شت به شه وه. به شه کانیش ئەمانه ن: (باوه ری ته واو)، (نیازی ته واو)، (قسه ی ته واو)، (کرده وه ی ته واو)، (هۆی ژیا نی ته واو)، (واتای ته واو)، (بیره وه ری ته واو)، (لی و رد بو نه وه ی ته واو).

(بوودا) ییش به م ریتیگایه ی خو ی ده لێ: «ریتیگای ناوه راست». واتا: ئەو ریتیگایه ی که وتۆته ناوه ند دوو شتی پیچه وانه وه. بۆ وینه: (بوودا) نامۆزگاری وایه که مرۆف خو ی له ئالۆش و خرۆشه کان و به زموره زه مه کان بیاریژی. که چی هه ر له و کاته یشدا ئەوه ی پێ خو ش نییه که مرۆف خو ی به ش برا و بکات له هه موو خو شیهه کی ژیا ن. له راستیدا به شی زۆری هیزی بیروباوه ره کانی (بوودا) له وه دایه: ئەو وینه ی ره وشت و خو وه ی که هه لیبژاردوه، وینه یه کی به رز و پیروزه و، له گه ل روودا یشدا ریک ده که وێ و ده سازی. (بوودا) نامه که ی خو ی بلا و ده کاته وه و موژده ی رزگاریش ده دات به و که سانه ی که په ی ره و بی بیروباوه ره کانی ده که ن. که چی له گه ل ئەوه یشدا په نجه ناکیشی بۆ هیچ هیزیکی بالا، یاخود هیچ فه رمانیکی سه رشان که پتیوست بی بکری.

تیره ی بوودایی

له راستیدا، (بوودا)، دامه زریته ری ئایینیکی نه بووه. به لام خاوه نی ریتگا و شتیوه یه کی ژیا ن بووه که به هۆی ئەوه وه، ده روون له ده ست ئیش و نازاری خو ی رزگاری بووه. ئەم ریتیگایه ییش بۆ ئەو که سانه، هه موو، کراوه ته وه، که له هه موو په یوه ندییه کی ئایینی ده سته بردار بوون. ئەم ریتیگایه ییش به دوو هه نگاو ده چنه ناوی.

(یه که میان) هه نگاوی مه شق کردنه. ئەمه ییش ئەو ده مه یه که شاگرده که پیتیدا ده روات، تا ده بیته که شیشیکی بوودایی. شاگرده که له م ده مه دا سه ر و ریشی خو ی ده تاشی.

به رگی زه ردیش ده پۆشی، که نیشانه یه کی بووداییه. بۆ هه موو لایه ئاشکرا ده کات که په نای بردۆته به ر (بوودا) و (بیروباوه ره کانی بوودا) و (ریتیگایه ی بوودا).

دووه م هه نگاویشیان ئەمه یه: که له به رده می کۆمه لی تیره ی بوودا ییدا نه بی سه رناگری. ناهیلن شاگرده که بگاته ئەم هه نگاوه، تا له وه دلنیا نه بن که دووره له و نه خو شیا نه وه که په کی ئەندامی تیی ده خه ن، له ناو تیره ی بوودا ییدا. هه ر کاتێ شاگرده که گه یشته ئەم هه نگاوی دووه مه ده ست ده کات به جیبه جیکردنی مه رجه کانی تیره که و بیروباوه ره کانی، که گرنگه کانیان ئەمانه ن: «ده بی خو ی له ره گه زبازی دوور بخاته وه. هه روه ها نابێ دزی بکات. نابێ خووبداته خواردنه وه ی مه ی، یاخود له و کاتانه دا که قه دهغه کراوه چیشته بخوات. پتیوسته خو ی له سه ماکردن و گۆرانی گوتن و بینینی به زموره زم دوور بخاته وه. نابێ له شی خو ی جوان بکات. نابێ بۆنی خو ش له خو ی بدات. نابێ پینخه ف یاخود ته ختیکی دانیشتنی به رز، یاخود پا ن بۆ خو ی به کاربه یتی. نابێ له که سیش پاره وه رگری».

به کورتی هه رچی بیی به یه کییک له تیره ی بوودایی. ده بی بیی به هه ژاریکی ته واو. چونکه که شیش پتیوسته له ماله که ی خو ی بجیته ده ره وه و روو بکاته ئەو شتییه ی که نه په ناگای ئەوی تیدا یه و نه خانوی ئەو. چونکه ساماندار ی بریتییه له پتیوه ند و دیلی. که شیشه کانی تیره ی بوودایی له ناو په رستگا کاند ده ژین، دوورن له گیروگرفت و ته نگوچه له مه ی ژیا ن و به زم و خو شی و جوانی ژیا نه وه. ری دراوه به ئافره ته کانیش که بیته سه ر ره وشتی ئەم تیره یه. ئەوانیش ده بن به که شیش.

هه روه ک که شیشه پیاوه کان ئەوانیش پابه ندی یاسا و ملکه چی ده بن له ناو تیره که دا. له ناو ئایینی بوودا ییدا ئەو نوێ و پارانه وانه نییه که له ناو ئایینه کانی تر دا ده یان بینین هه رچی بووداییه روو ناکاته هیچ خودایه ک له هیچ هیزیکی نه بینراویش نا پاریتته وه یاریده ی بدات و له کار و فه رمانه که یدا سه ری بخات. هه مووی هه ر ئەوه ندیه که هه ر مانگی دوو جار که شیشه کانی ناوچه که له ناو خو یاندا کۆ ده بنه وه بۆ رۆژوو گرتن.

جاریکیان له سه ره تای مانگی تازه دا که ده رده چی. جاریکیشیان ناوه راستی مانگدا، که مانگ ده بیته چوارده شه و. له هه موو ناوچه یه کدا ئەمه ده کری. کام که شیشیان به ته مه ن له هه موویان گه وره تر بی و، له رپه وه ی تیره که دا کۆنتر بی، ئەوه یان هه ندیک له نووسراوه وێژه ییه کانی بووداییه کان ده خو تیتته وه. ئەو نووسراوانه ییش ئەمه ند له یان پیروژن له که شیشه کان به ولاره نابێ که س گوتیان لی بگری. پیاوه له خوداترس (راهب) ه که له براکانی ده پرسن: «ئایا که سیان له ده ستووری بوودایی لایان داوه یان نا؟».

جا نه گهر په کيکيان له وړتيا گانايي نييانه لای دای و، گوناځی کردی دهم و دست له فرمانه (له خوداترسی) په کهی لاده بری و جوی دهر کتته وه. به لام نه گهر هم مووان به بی دهنگی مانوه، نه وه نیشانه ی نه وپه که نه و له خوداترسانه، هم موویان پاک و بی گوناخن. له خوداترسه کان مانگی دوو رژی تریش به رژی و ده بن. و اتا مانگ ده کهن به چوار هه فته وه و، له هم موو هه فته په کیشدا رژی تک به رژی و ده بن. هه روه ها هم موو سالیکیش له برانه وه ی که شی باراندا رژی تک به رژی و ده بن. نه وانه به یونه ی نه و رژی و ده یانه وه شاهه نگیکي گشتی ده کهن. هه رچی له خوداترسانی تیره ی بوداییه کان هه به تیبدا کو دهنه وه. به یونه ی شاهه نگه که بیشه وه ناو بیی نه و له خوداترسانه ده کهن که له گه ل په کتردا تیکچوون. هه روه ها له ویش دلنیا ده بن که نه و له خوداترسانه له یاییه که ی خویان لایان نه داوه. به لام له گه ل نه مانه یشدا، هم مووی، نا کوکی و شه روشور له نا و له خوداترسه کانی تیره ی بوداییه ها رگیز ته و او نابج و نارپتته وه.

بودایی له پاش بودا

وا ده گپرنه وه که (بودا) له پیش مردنیدا، سه ره پرستی کردنی کاروباری تیره که ی به په کیک له دهر ویشه دل سوژه خو شه ویسته کانی خوی سپارد بوو، که ناوی (کاسابا) بوو. هه روه ها نه میس له پیش مردنی خویدا په کیکي هه لبرارد بوو که سه روه کاری کاروباری تیره که بی. و ا دهر ده که وی نه و سه روه که گیانییانه ده سه لاتیکی زوریان به سه ر تاک و ته رایانی تیره که دا نه بووه. به پپی هه ندیک سه رگوروشته، په کیک له خوداترسه کان به مردنی (بودا) دلخوش ده بی. چونکه هه روه که نه و گوتوویه تی: «ده توانن هه رچی ټاره زوو بکه ن بیکن»...

له بهر نه وه که (بودا) مرد، ده موده ست (کاسابا) پینج سه د که س له خوداترسه کانی هه لبرارد و له ماوه ی که شی باراندا کو ی کردنه وه، بو نه مه ی بیروباوه رپه کانی (بودا) بخویندرینه وه و ته ماشای ده ستوره کانی تیره که و یاسا کانیسی بکه ن. مه به سیسی له مه نه و بوو هه موویان شاهزای نه و ده ستور و یاسا و بیروباوه رپانه بن و، په پروه ی بیان بکه ن و به بست لیان جیا نه بنه وه.

نه م کوپونه وپه یه: نا کوکی نا وند له خوداترسه کانی پی نه پراهه وه. هه ریه که بیروباوه ری تاییه تیبی خوی هه بوو، که له گه ل هی نه وی تر دا جوی بوو. ته نانته به شیکی زوریان له م کوپونه وپه یه دا وای نه و بیان کرد که (له خوداترسه کان) له هندی پیته وندی ده ستی

(بودا) رزگاریان بی. له پاش نه وه به سه د سال، یاییی بودایی خونکاریکی فریا که وت. له سه ریکه وه یاییه که ی راست کرده وه. له سه ریکي تریشه وه له سه ر یاییه که ی کرده وه. هه موو رتیا گایه کی گرت به ر. (نه زکا) له کانگای دلپه وه ده یویست (هیندستان)، که نیشتمانی (بودایی) بوو، بیکات به فهرمانره واییه کی واکه هه موو ده م (داده پروه ری) و (چاکه خوازی) ی لی بوه شپته وه. دانانی یاسای یاییی بوداییه کانیش هه ر له و سه رده مه دا به نوو سراوه یی جیبه جی بوو.

دوای نه وه یاییی بودایی له خاکه کانی (بوزما) و (سیام) و (تیبته) یشدا بلا و بووه وه. نه م یاییه له (چین) و (ژاپونیا) دا گیشته نه و پری هیزی خوی. نیساکه ییش مه گهر هه ر له نا و فهرمانره وایی مه غوولییه کاندای مای، نه گینا له هیج کو تیه کدا نه ماوه، نه ونده یی نه ماوه که بلیم له هیندسانیشدا نه ماوه.

په پروه و کانی بودایش بوون به دوو به شه وه: (به شی یه که میان) که به شی هه ره زوریانه، به ره به ره له ره وشته چاولیکراوه کانی راسته قینه ی بودا دوور که وتونه ته وه. نه م به شه نیستا که (بودا) ده پرستن و به (خودا) ی داده نین.

هه رچی (به شی دوو هم) یشه: به شی هه ره که میانه. نه مانه به و چاوه سه یری (بودا) ده کهن که پیایکی خاوه ن شیوه و رتیا گایه کی تاییه تیبیه له ژیاندا. جا له به رنه وه خویان له ده مه قالی و مقومقوی بی هوو ده ی یاییی ده پاریزن، که هه رگیز نه و بیان لی ناوه شپته وه که ده روون له نه خوشییه کانی رزگار بکه ن. نه مانه ییش له خاکه کانی یاسای باشووریدا بلا و بوونه ته وه وهک (بورما) و (سیام).

نووسراوه یاییییه کانی بودایی

نه و نووسراوه یاییییه کانی که یاساکه ی بودایان تیدا نووسراوه ته وه بریتین له سی کومه له. به ناوی (سی سه به ته که) وه ناویانگیان ده ر کرده وه. سه به ته ییش بریتیبیه له و نامانه ی که له م ده ست وه ده گو تیزرپته وه بو نه و دست و هندی شتیشی تیدا دانراوه، وه که نه و سه به ته یه ی که ساختمان دروست که ره کان، یا خود گو ر هه لکه نه کان به کاری ده هین، که پره له که ره ستی جوی جوی و له مده ست وه ده گو تیزرپته وه بو نه و ده ست. جا له بهر نه وه نووسراوه یاییییه کانی بودایش به ناوی سه به ته وه ناوون که له م ماموستا وه ده که ونه ده ست نه و ماموستا و پریشن له بیروباوه رپه کانی تیره ی بوداییه کان.

کومه له نووسراوی یه که میان پیی دلین: «سه به ته ی یاسا» یا خود «رییان». نه و

دهستور و ياسايانهيان تيدا نووسراوه ته وه كه له خوداترسه كان له ژيانى خوځاندا له سهريان دهړون، ياخود په پيره و بيا ن دهكهن.

كومه له نووسراوى دووهميشيان پيى ده لئين: «سه به ته ي ناموژگارى» ته مانه يش بيروباوهر و ناموژگار ييه ره سه نه كانى بوودا يان تيدا نووسراوه ته وه، كه له سه ر ياسايه كى تاييه تى ريز كراون.

كومه له نووسراوى سييه ميشيان پيى ده لئين: «سه به ته ي باوهر» ته مانه يش كه ينه و به ينه ي راستى په رستيانه ي جوئ جوتيان تيدا يه. ته م كومه له يه به جوړيكي تيكرايى له به رده ست هه موو كه سيكي بوودايى دا يه.

بوودايى و روزه لاتييه كان

تايينى بوودايى كاريكي گه وه ي كردبوو ه سه ر دهروونى روزه لاتييه كان. بوودا هوروزمى ده برده سه ر ته و بيروباوهره پروبوو چانه ي كه له سه رده مى خوځيدا به ناو روزه لاتييه كاندا بلاو بوونه وه. هه ره گرنگى ته و بيروباوهره پروبوو چانه (په رستنى گيان) بوو. و اتا هه موو نافه ريده كراويك گيانتيكي هه يه، مرؤف بئ، گيانله بهر بئ، ياخود گژوگيا، ده رده كه وئ بوودا پياويكي قسه زانى دم پاراو بووه، كه ناموژگاريى كردووه و كاري كردو ته دلئ گوټگره كانى. (بوودا)، خووى وا گرتبوو كه ناموژگار ييه كانى خوئ به وئى چيرؤك و ناسكه قسه وه روئن ده كرده وه. بو وينه ته مه يان ده گيرپينه وه:

«رؤژتيكيان ژنيك هاته لاي. كوره ساواكه ي خوئ به باوه شه وه بوو. به لام مردبوو. داواى له (بوودا) كرد درمانيكي واى بداتى كه منداله كه ي بو زيندوو بكاته وه. بوودايش پيى گوت:

«تو زور چاكت كرد هاتيه لام، داواى درمان بو ته منداله مردووه ده كه يت. كه واته پيوسته بچيته شار و بگه رپيت به ناويدا، مال به مال له درگا به ديت و تووى توله كه له و ماله بسينيت كه كه سيان لي نه مردووه». ته م ژنه يش زورى له سه ر نه روشت. چونكه تيگه يشت (بوودا) ده لئ چي. ئيتر چوو بو گورستانه كه تا منداله كه ي بنيژيت. ده ستى «منداله كه ي خسته ناوده سته كانى خو يه وه و گوتى»:

«كوره بچكوله كه ي خو م! من وام ده زانى كه مردن هه ر بو تو هاتووه. به لام وا بو م ده ركه وت كه مردن ته نجامى هه موو كه سيكه».

داواى ته وه هوگري (بوودا) بوو و، بوو يش به يه كيك له شاگرده كانى بلاو بوونه وه ي بيروباوهره كانى (بوودا) به ناو مرؤفدا هوگري مرؤفيش به و بيروباوهرانه وه، به سا يه ي گيانه دموكراتييه كه ي (بوودا) و به زه ي هاتنه وه كه ي به هم ژاران و داموا ندا پيكها تووه. (بوودا) خه مخوريى ته وانه ي ده كرد.

پشتيوانى ده كردن و، له سه ر ته و انيش هوروزمى ده برده سه ر ده لئه مه نده كان و خاوه ن سا يه و پا يه كان. جا هه روه ك له وه پيش گوتمان (بوودا) له خيزانتيكي خانه دان له دا يك بوو بوو. روزه ي مالتكي وايش بوو كه خونكاران و سه رداران يان لي هه لكه وتبوو، كه خاوه نى سا يه و پا يه و سامان بوون. به لام ته و دهروونتيكي واى هه بوو، كه بيزى له م جوړه گه و رهييه ده كرده وه، كه تاسه ر بو كه س ناميني.

له بهر ته وه هوگري ژيانتيكي هم ژارانه و دهرويشانه بوو. پشتى كرده ژيانى ده لئه مه نده نه ي پر به زموره زم و نه رمونيان. (بوودا) هوروزمى ده برده سه ر ته و ده لئه مه نده نه ي هم ژاران يان ده چه وسانده وه و تازار ددا. ته مه يش دياره كه هه ژار و بي ده سه لاته كان ليى كو ده بوونه وه و پشتيشيان ده گرت. ته وانه زوره ي كومه لايه تين^(۱) له هه موو نه ته وه يه كدا. هه ر ته و جوړه كه سانه يش بوون كه له (مه سيح) و (محه مه د) كو ده بوونه وه و پشتيان ده گرتن.

له گه ل ته وه يشدا (بوودا) چاوى له و هه ژاره بي ده سه لاتانه نه ده پوشي كه له رتي راست لايان ددا. ته و انيشى به توندى سه رزه نشت ده كرد. (بوودا) ره وشتى پاك و، كرده وه ي چاك و، ناويانگى باشى له ژوور سامان و پا يه وه دادنا. هه روه ها له ژوور هه موو كاروبارتيكي رواله تبي تايينيشه وه دا يده نان. چونكه (تايين)، به لاي (بوودا) وه برتييه له (كرده وه) و (كار)، نه ك ته و كاروباره روو كه شان ه ي كه پياوانى تايين دا يانه يتاون. ته وه ي كه مرؤفى زورتر راده كي شا بو لاي تايينه تازه كه ي (بوودا)، ته وه بوو، كه ته و گيانتيكي تازه ي ده خسته ناو كاروباره تايينيه كانى ته وسا كه وه، كه به وئى ته وه وه ته و كاروباره تايينيان له وشك هه لاتوويى رزگاريان ده بوو و ده كه وتنه جو لانه وه وه. هه روه ها به ره وشت و خو وه كان و به چاوليكيه ريبه باوه كانى ته و ده مه يش و اتايه كي كرده وه يى تازه ي به خشى، كه تا ته وسا كه ته وانه هه ر برتيى بوون له و كارانه ي كه و اتايان تيدا نه بوو!.

(۱) راستر: كومه لن...

بیروباوهره‌کانی بوودا و بیری نوی

له‌گه‌ل‌ئو هه‌موو قسانه‌یشدا که کردمان، له بیروباوهره‌کانی (بوودا) دا بابه‌تی وا ههن که له‌گه‌ل‌ بیری نویدا ناگونجین.

چونکه هه‌روه‌ک له‌وه‌پیش گوتمان، ئه‌وانه له نرخ‌ی ژبانی مرۆفایه‌تی که‌م ده‌که‌نه‌وه. (له‌شی مرۆف) به‌چاو‌یک‌ی سووکه‌وه سه‌یر ده‌که‌ن. ئه‌و له گفتوگۆ‌کانی خۆیدا په‌نج‌ه‌ی وا ده‌کیشی: «ئا ئه‌م له‌شه‌ که نو کونی تیدا به. ئه‌م له‌شه‌ پيس و پۆخ‌له. ئه‌م گۆزستانه‌ که هه‌ر بۆ ئيسک و پروسکی مردووان ته‌رخان کراوه...». (بوودا)، به‌چاو‌یک‌ی سووک و که‌مته‌رخه‌مبیه‌وه سه‌یری په‌یوه‌ندی و ئاشنايه‌تیبه‌کانی ناو خبزان‌ی ده‌کرد. بیج‌گه‌ له‌وه به‌چاو‌یک‌ی وایشه‌وه سه‌یری ئافره‌تی ده‌کرد که له‌ پیاو به‌که‌متری دادنا له‌ پله‌ی ریزگرتندا. ئه‌مه‌یش پیچ‌ه‌وانه‌ی ته‌ماشاکردنی مرۆفی ئه‌م سه‌رده‌مه‌یه. به‌تایبه‌تی دانیش‌توانی (ئه‌وروپا) و (ئه‌مریکا)، که ریزیکی ته‌واو له (ئافره‌ت) ده‌گرن.

وا ریک‌که‌وت، جار‌یک‌یان، پوره‌که‌ی، که له‌پاش مردنی دایکی ئه‌و به‌خسوی کردبوو، ویستی له‌به‌رده‌م شاگرد‌ه‌کان و ده‌رویش‌ه‌کانیدا ماچی بکات. به‌لام (بوودا) سی جار به‌ریه‌رچی پوره‌که‌ی خوی دایه‌وه، نه‌یه‌تشت ماچی بکات. دوا‌ی له‌پاش میچ^(۱) له‌سه‌ر گرتنیکی زۆر، به‌نا به‌دل‌ پتی پوره‌که‌ی دا که ئه‌ویش بیته‌یه‌کیک له‌ بووداییه‌کان، به‌لام به‌مه‌رچی که له‌ هه‌ندی پایه‌ی که‌م بایه‌خی ناو تیره به‌رزتر نه‌بیته‌وه. ئینجا به‌بۆنه‌ی ئه‌وه‌وه‌ گوتی: «ئیس‌تاکه‌ هه‌ست به‌وه‌ ده‌که‌م که ئه‌م یاسا ئایینییه‌ زۆر ناژی. هه‌روه‌ک مال‌یک که ژنی تیدا زۆر بوو و، پیاوی تیدا که‌م بوو، بۆ دز ئاسان ده‌بی خوی فری بداته ناویه‌وه، هه‌روه‌ها باوه‌ریه‌ه‌کانیش وانه. هه‌ر ئافره‌ت‌یک هاته‌ ناو کۆری تیره‌یه‌ک له‌ تیره‌ئایینییه‌کانه‌وه ئیتر له‌وه دل‌نیا به‌ که ئه‌و ئایینه‌ زوو تیک‌ده‌چی!...».

له‌و کاته‌دا که (بوودا) له‌ سه‌رده‌مه‌رگدا بوو، شاگرد‌یک‌ی خۆشه‌ویستی هه‌بوو، ناوی (ئه‌ناندا) بوو. لیبی پرسی:

- «ئهی گه‌وره‌م! به‌رامبه‌ر ئافره‌ت چی بکه‌ین؟»

- «ئه‌ناندا! سه‌یریان مه‌که‌ن!».

به‌لام ئه‌ناندا له‌و تیک‌ه‌یشتبوو که ئه‌وه له‌ توانایی دا نییه. ده‌موده‌ست لیبی پرسی:

- «ئهی ئه‌گه‌ر چاومان پیکه‌وتن چی بکه‌ین؟».

- «ئه‌ناندا! گفتوگۆیان له‌گه‌ل‌دا مه‌که‌ن!».

به‌لام شاگرد‌ه‌که‌ی به‌خوی ده‌نازی، جار‌یک‌ی تریش لیبی پرسییه‌وه:

- «ئهی ئه‌گه‌ر به‌کیک له‌و ئافره‌تانه‌ قسه‌ی له‌گه‌ل‌ کردین چی بکه‌ین؟».

- «ئه‌ناندا! خۆتی تی مه‌گیینه، دل‌ مه‌ده‌ره‌ قسه‌ی!».

له‌گه‌ل‌ ئه‌مه‌یشدا پیویسته‌ پی له‌وه بنیین که زۆربه‌ی بیروباوهره‌کانی بوودا ئامۆزگار‌یه‌کانی، له‌ ناوچه‌که‌ی خۆیه‌وه هه‌لقوولا‌بون، به‌لام ئه‌وه‌ی به‌بیری مرۆفایه‌تی به‌خشیوه، نه‌ له‌ ژماره‌ دیت، نه‌ ده‌شار‌یتته‌وه.

ئو هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی به‌سه‌ که شانازی پیوه‌ بکات، هه‌موو لایه‌کی فیری ئه‌وه‌ کردوه‌ که چۆن (ئاشتی) و (ئاسایش) و (سه‌هوت) له‌ رینگ‌ای به‌ریه‌ست کردنی (ئالۆش) و (خروۆش) و (چاوچنۆکی) په‌که‌یانه‌وه ده‌ست خۆیان به‌خه‌ن.

ئیمه‌رۆی بوودایی

هه‌ر که‌سی له‌ پاش شه‌ری جیهانیی دووه‌م له‌ کاروباری بووداییه‌کان وردبیتته‌وه، بۆی ده‌رده‌که‌وی که بیروباوهره‌کانی ئایینی بوودایی، (چینی) لای ده‌ر‌ب‌چی، له‌ هیچ فه‌رمانه‌ره‌واییه‌کی بووداییدا تووشی کزی و نه‌مان نه‌بووه. ته‌نانه‌ت له‌ناو هه‌ندیک فه‌رمانه‌ره‌واییه‌که‌دایه. چونکه‌ هیچ به‌لگه‌ و نیشانه‌یه‌ک بۆ ئه‌وه نییه‌ ئه‌وه‌نده هه‌یه په‌کیتی په‌یره‌وانی ئه‌م ئایینه‌ هیشتا هه‌ر له‌ناو فه‌رمانه‌ره‌واییه‌که‌دایه. چونکه‌ هیچ به‌لگه‌ و نیشانه‌یه‌ک بۆ ئه‌وه نییه‌ که یاسا، یاخود کۆمه‌له‌یه‌کی بوودایی جیهانی هاتبیتته‌ کایه‌وه، که بتوانی کار له‌ زرن‌گاری (سیاسه‌ت)ی جیهان یاخود له‌ یاساکانی جیهان بکات. له‌گه‌ل‌ ئه‌مه‌یشدا ته‌نگه‌تاوکردنی بووداییه‌کان له‌ لایه‌ن (کۆمونیست)ه‌کانه‌وه له‌ رۆژه‌لاتی دووردا، له‌وانه‌یه‌ بیته‌ هۆی په‌یدا‌بوونی ئه‌م هیزه‌ جیهانییه‌ له‌ناو بووداییه‌کاندا. ئه‌مه‌یش ئاسان نییه‌ که بوودایی بخرتیه‌ ژیر چنگی یاسای فه‌رمانه‌ره‌واییه‌که‌نه‌وه، یاخود هه‌ر یاسایه‌کی تره‌وه. چونکه‌ بوودایی هه‌ر له‌و چوارچێوه‌یه‌دا کار ده‌کات که هانی تاکه‌ی مرۆف بدات، پالیسی پیوه‌ بنیت بۆ پیشه‌وه، تا ده‌یگه‌ بیته‌ پله‌ی (رۆشن‌بیری) و (خوینده‌واری). هه‌رچی ئایینی بووداییه‌ به‌دوای هیز و ده‌سه‌لاتی جیهانی و سایه‌ و پابه‌دا ناگه‌ری.

(۱) میچ: پیداکرتن، جه‌ختکردن، (الحاح).

ته‌ناخت ئو بووداییبانه‌یش که له کاروباری زرن‌گ‌کاریدا هاوبه‌شی ده‌کن، له‌به‌رچا و تاک و ته‌رایانی تیره‌که‌دا وا ده‌نوین، که له نرخ‌ی ئو کراسی بووداییبه کهم ده‌که‌نه‌وه که له به‌رباندایه.

هه‌رچی ئایینی بووداییبه، سه‌رۆ‌کیکی بالایی نیبه که وه‌ک (په‌تر یارک)، یاخود (پاپا)ی گاوه‌کان بی. (تیبه‌ت)ی لی ده‌ریچی^(۱)، له هه‌یج شوینیکدا په‌رستگای ئایینی بوودایی ده‌سه‌لاتی جیهانی نیبه. که وای لی هات یارمه‌تیدانی فه‌رمانه‌وه‌ایبانه‌ی ناو تاک و ته‌رایانی ئه‌م تیره‌یه، هه‌ر بریتییبه له‌وه‌ی که بیروباوه‌ره‌کانی سه‌ر به‌ئایینی بوودایی و ئامۆ‌زگاریبه‌کانی به‌یه‌کتر بگۆ‌رنه‌وه و، چاکترین ریگایش بدۆ‌زنه‌وه بۆ بلاو‌کردنه‌وه‌ی ئه‌م ئایینه. به‌لام ئه‌م باره‌ی ئه‌وه ناگرت که هه‌یزی گیانیی ئه‌م ئایینه رۆژ به‌رۆژ کار زۆ‌تر بکات له جیهانی ئه‌م سه‌رده‌مه‌دا.

جا ئه‌گه‌ر ئیم‌رۆ ته‌ماشایه‌کی ئه‌و فه‌رمانه‌وه‌ایبانه‌ی بکه‌ین که ئه‌م ئایینه له‌ناو خاکه‌کانیدا بلاو ده‌بیته‌وه، بۆمان ده‌رده‌که‌وئ که (ژاپونیا) سه‌ر ده‌سته‌ی هه‌موویانه. له‌م رۆژانه‌دا جوول‌ه‌یه‌کی گه‌وره‌ی بووژاندنه‌وه‌ی ئه‌م ئایینه له‌ویدا هه‌یه. که‌چی ئه‌مریکاییبه‌کانیش هه‌ر خه‌ریکی ئه‌وه‌ن که ژاپونیا‌ییبه‌کان بخه‌نه سه‌ر ئایینی مه‌سیحی. وایان تیده‌گه‌ییتن که ئایینی مه‌سیحی له هه‌موو ئایینیک چاکتر یارمه‌تی مرۆف دده‌ات بۆ په‌ره‌پیدانی کامه‌رانی و خو‌شگۆ‌زه‌رانی.

هه‌رچی خاکی (چین)ه، به‌و هه‌موو فراوانیبه‌یشه‌وه که هه‌به‌تی، ئایینی بووداییش به‌چه‌شنی هه‌موو ئایینه‌کانی تر خه‌ریکه، له‌ناویدا، به‌ره‌و نه‌مان ده‌چی، هه‌رچه‌نده ئایینی (کۆنفۆ‌چیۆسی) له‌ناو خاکی چیندا کارتیکی ته‌واوی کردوه، به‌لام به‌ره‌ی تازه‌ی چین، بایه‌خ به‌زرن‌گ‌کاری رۆژئاوا و وینه‌شاکاره‌کانی رۆژئاوا ده‌ده‌ن.

ئه‌گه‌ر روو بکه‌ینه خاکی (که‌مبۆ‌دیا)یش که بریتییبه له به‌شی باشووری رۆژه‌لاتی نیوه دوورگه‌ی ئاسیا و، هه‌موو جوژه‌ره‌گه‌ز و ئایینیکیشی تیدا کۆبۆته‌وه، هه‌رچه‌ند ده‌که‌ین ناتوانین بیرتیکی ئاشکرا و دیار له‌ بابته‌ ئایینی بوودایی ئه‌و ناوچه‌یه‌وه ده‌ربهرین.

چونکه به‌هۆی شه‌روشۆ‌ری ناوخۆ‌وه که له‌م خاکه‌دا هه‌یه، هه‌رچی ئایینیک هه‌یه به‌ره‌و نه‌مان ده‌چی. که‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا، له سه‌رتیکی تره‌وه، ژماره‌ی کۆمه‌لانی بوودایی له‌و

(۱) له چین (ده‌لایلاما) سه‌رۆک و پیتشه‌واپانه و ئیستا له‌ وڵاته‌ ده‌ره‌ده‌ره و ئینه‌که شپۆه‌یه له بزاف‌یکی سیاسی رزگاری وه‌رگرتوه بۆ نه‌ته‌وه‌ی تیبته.

خاکه‌دا تا دیت په‌ره ده‌سین. له‌مه‌یشدا هه‌یج گومان نیبه که دانیشته‌وانی (که‌مبۆ‌دیا) پتووستییبه‌کی گیانیان به‌و کۆمه‌لانه هه‌یه، بۆ یه‌کا تا دین پتریان لی دی.

هه‌رچی خاکی (سیام)یشه، هه‌ر ئه‌و فه‌رمانه‌وه‌ایبیه‌یه، که پیاوانی ئایینی بوودایی له ناویدا خه‌ریکی تیکه‌لین به‌بیروباوه‌ری تازه‌وه. زمان بووبوه به‌ره‌ه‌ست له ریگای ئه‌م تیکه‌ل بوونه‌دا.

به‌لام بووداییبه‌کانی ئه‌و ناوه ده‌ستیان کرد به‌فیربوونی زمانی ئینگلیزی. هه‌روه‌ها زۆربه‌ی ئه‌و نووسراوانه‌ی له‌ بابته ئایینی بووداییبه‌وه نووسراوونه‌وه ئیم‌رۆکه، له زمانی (سیامی)یه‌وه ده‌گۆرتن و ده‌خرینه سه‌ر زمانی ئینگلیزی. له ئینگلیزبیشه‌وه ده‌گۆرتن ده‌خرینه سه‌ر زمانی (سیام)ی.

گه‌وره‌کانی تیره‌که هه‌فته به‌هه‌فته له رادیۆدا وتار بلاوده‌که‌نه‌وه له‌ بابته ئایینی بوودایی و بیروباوه‌ره‌کانیبه‌وه. بێجگه له‌وه (یه‌کتی بوودایی له سیام دا)، که له ژیر چاودیری خونکاری سیام خۆی دایه، تا دیت هه‌یز و ده‌سه‌لاتی زۆتر ده‌بی.

به‌لام له خاکی (بۆرما)دا، چونکه شه‌ری ناوخۆ هه‌یه، باری ئایینی بوودایی پیتج و په‌نای تی که‌وتوه، روون و ئاشکرا نیبه.

ئه‌وه‌نده هه‌یه مه‌ترسی له (کۆمۆنیستی) مرۆفی له‌ویدا و لی کردوه که هۆگری شپۆه‌ی بوودایی بن، له ژیاناندا!... هه‌تا ئیستا‌یش (بۆرما) سه‌رده‌سته‌ی ئه‌و فه‌رمانه‌وه‌ایبیه بووداییبانه‌یه، له‌و رووه‌وه، که ئه‌م ئایینی بووداییبه‌هۆی هه‌ره‌گه‌وره و کاربگه‌ره له ژیان بووداییبه‌کاندا.

له دوورگه‌ی (سیلان)یشدا باری ئایینی بوودایی هه‌ر له‌و باره ده‌کات که له (بورما) دایه. که‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا ژماره‌یه‌کی زۆر له پیاوه به‌ناو‌بانگه‌کانی دوورگه‌که‌هه‌رچه‌ونه‌ته سه‌ر ئایینی مه‌سیحی. هه‌رچی مه‌سیحیبه‌کانن له مێژوه‌هه‌ر خه‌ریکن له‌و دوورگه‌یه‌دا خوتندن‌گایانی یاسایی دا‌هه‌زرتن. دانیشته‌وانی دوورگه‌که‌یش ناچار منداله‌کانی خۆیان بنیرنه‌ به‌ر خوتدن له‌و خوتندن‌گایانه‌دا، تا له فیربون و قالبون له‌ په‌وشتی باشدا به‌شی خۆیان وه‌ریگرن. ئه‌وه‌نده هه‌یه له‌ کانگای دلیانه‌وه به‌لای بوودا‌یدا داده‌تاشن. هه‌روه‌ها دلیان به‌لای (هیندۆسی)یشدا ده‌چی، هه‌ر له‌پاش رزگاریبوونی (سیلان) له‌ ده‌ست ده‌سته‌سه‌ری بێگانه، کارگوزاری بوودایی له‌ناویدا په‌ره‌ی سه‌ندن. سه‌رله‌نوئ ئه‌و پرۆژانه ده‌رکه‌وتنه‌وه که به‌تایبه‌تی بۆ بلاو‌کردنه‌وه‌ی خوتنده‌واری بوودایی داناون، بۆ ناو ئه‌م

خاکه، له گه‌ل دروست کردنه‌وهی شوپنه‌وار و ساختمانه‌کانی بوودایی دا. به‌کورتی تیره‌ی بوودایی ناو (سیلان) پایه‌یه‌کی بلندیان هه‌یه.

هه‌روه‌ها ئایینی بوودایییش به‌ته‌واوه‌تی که‌وتوته‌سه‌ر ریگای راپه‌رین و پیشکه‌وتن. ئەمه‌یش به‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وی، که‌ جووله‌ی بوودایی ئەوی، ئەمه‌نده‌به‌ته‌ووژمه، توانیوتی بۆ هه‌موو لایه‌کی جیهانی بوودایی کۆمه‌له‌ی راسپیراوان بنیتر، تا له‌و شوپنه‌ناوه‌دا ده‌ست بکه‌ن به‌بلاوکردنه‌وه‌ی ئایینی بوودایی و، بیروباوه‌ره‌کانی خو‌بان له‌بابه‌ت ئایینی بووداییه‌وه.

به‌لام (هیندستان) له‌سه‌ده‌ی یانزه‌یه‌می پاش زایینه‌وه‌له‌کۆری فه‌رمانه‌رواییه‌ بووداییه‌کان چۆته‌ده‌روه. ئەوه‌نده‌هه‌یه‌ئه‌و (کۆمه‌له‌ی بوودایی)یه‌ی له‌سالی ۱۸۹۱دا له‌ (سیلان)دا دامه‌زراوه، هه‌ر له‌وساکه‌وه، په‌یتا په‌یتا تاکو ئیستا له‌هه‌موو خاکی (هیندستان)دا له‌کاردايه. به‌ته‌نگ کاروباری ئەو بووداییه‌نه‌وه‌یه‌که‌ دینه‌هیندستانه‌وه‌ بۆ سه‌رلێدانی شوپنه‌ پیرۆزه‌کانی بوودایی. هه‌روه‌ها خه‌ریکی بلاوکردنه‌وه‌ی ئایینی بووداییه‌ له‌ناوه‌دا.

خه‌ریکی دامه‌زراندنی خویندنگا و نووسراوخانه و په‌رستگایانی بووداییه‌، که‌ ئەم کار گوزارییه‌نه‌یان بۆته‌جیبی ریزگرتنی هیندۆسه‌کان و په‌سندکردنیان.

بوودایی له‌رۆژئاوا

هیچ که‌سیک ئەوه‌ نازانی که‌ی ئایینی بوودایی له‌ناو رۆژئاوا ده‌رکه‌وتوه. چه‌ند که‌سیک له‌ زانیانی رۆژئاوا نووسراوه‌کۆنه‌کانی رۆژه‌لاتی گۆربوه‌ته‌سه‌ر زمانه‌ ئەوروپاییه‌ زیندووه‌کان. هه‌ندیک له‌و نووسراوانه‌ له‌بابه‌ت ئایینی بووداییه‌وه‌ بوو. جانا‌سیاوی ئەوروپا و ئەمریکا له‌گه‌ل ئایینی بووداییدا له‌سایه‌ی ئەو زانیانه‌وه‌ پیکه‌اتوه. تا برانه‌وه‌ی سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌میش، له‌چه‌ند که‌سیک له‌ زانیانی رۆژئاوا به‌ولاوه‌که‌ که‌س بایه‌خی به‌ئایینی بوودایی نه‌ده‌دا.

به‌لام له‌سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌وه‌ ئەم باره‌ گۆرا. چونکه‌ له‌سالی ۱۹۰۶دا یه‌کیک له‌و ئینگلیزه‌ی چووبوه‌سه‌ر ئایینی بوودایی، له‌باخه‌کانی (هایدپارک)دا، به‌تاشکرا، له‌بابه‌ت ئایینی بووداییه‌وه‌ وتاری ده‌دا. زۆریشی پێ نه‌چوو که‌ ئەو پیاوه‌ خو‌ی و ئینگلیزیک بوودایی تر، (کۆمه‌له‌ی بوودایی ئینگلیز)یان دامه‌زراند. ئەم کۆمه‌له‌ له‌ناو دوورگه‌کانی (به‌ریتانیا) و (ئیرلانده)یشدا ده‌ستیان کرد به‌کارکردن. گۆفاریکیشی

ده‌کرد، ناوی نا: (گۆفاری بوودایی). کردی به‌زمانی خو‌ی و، بیروباوه‌ره‌کانی بوودایی خو‌بانی تیدا ده‌رده‌بهری. له‌سالی ۱۹۲۵دا چه‌ند راسپیراویک که‌ له‌ (کۆمه‌له‌ی بوودایی گشتی سیلان)ه‌وه‌ نیرابوون، گه‌یشته‌نه‌ (له‌نده‌ن)، تا لقیکی کۆمه‌له‌که‌ له‌و شاره‌دا بکه‌نه‌وه. ئەم کۆمه‌له‌ له‌لایه‌ن (کۆمه‌له‌ی بوودایی ئینگلیز)ه‌وه‌ یارمه‌تی په‌کتریان دا، له‌بلاوکردنه‌وه‌ی ئایینی بووداییدا، له‌ئینگلته‌ره‌دا. ئیستا که‌یش هه‌ر له‌کاردان.

له‌سالی ۱۹۲۹دا خانمیک (پاریس)ی که‌ ناوی (کۆنستان لونسبیری) بوو کۆمه‌لێکی له‌ شاری (پاریس)دا دامه‌زراند، ناوی نا (کۆمه‌له‌ی دۆستانی بوودایی). چه‌ند که‌سیکی ناودار له‌ ئەندامانی کۆمه‌لانی جو‌ی جو‌ی فه‌ره‌نسه‌ چوونه‌ ناو کۆمه‌له‌که‌وه. هه‌ندیکیان له‌ زانکۆی (سۆربۆن) دا‌بوون. ئەمه‌ به‌پێچه‌وانه‌ی ئەوه‌بوو که‌ له‌ خاکی ئینگلیزدا رووی دا. چونکه‌ پالپشتی هه‌ردوو کۆمه‌له‌ بووداییه‌که‌ی ناو خاکی ئینگلیز له‌ ئەندامانی چینی ناوه‌راست بوون.

(کۆمه‌له‌ی دۆستانی بوودایی) له‌ (پاریس)دا په‌یوه‌ندییه‌کی زۆری هه‌یه‌ به‌کۆمه‌له‌ بووداییه‌کانی (سیلان) و (هیندی چینی)یه‌وه‌ هه‌روه‌ها لقی و پۆیشی لێ بۆته‌وه‌ به‌ناو گه‌لیک جیگای ئەوروپادا.

هه‌ر سه‌ مانگه‌ جارێک گۆفاره‌که‌یان ده‌رده‌چیت، له‌ژێر ناوی (بیری بوودایی)دا. ره‌نگه‌ (مادام ئەلیکساندرا داڤینیل)، به‌ناویانگترین بوودایی بێ، له‌ رۆژی ئیمرۆدا، له‌ فه‌ره‌نسه‌دا. ئەم خانمه‌ گه‌لیک نووسراوی له‌سه‌ر ئایینی بوودایی ناو (تیه‌به‌ت) نووسیوه‌ته‌وه‌ و چاپ کردوه. له‌م رووه‌وه‌ ناویانگێکی جیهانی وه‌رگرتوه. له‌ ناوه‌ند هه‌ردوو شه‌ره‌ که‌ی جیهانیاندا، ئایینی بوودایی له‌لایه‌ن ئەلمانه‌کانه‌وه‌ لیکۆلێنه‌وه‌یه‌کی زۆری تیدا کرا.

پزیشک (پۆل دالکه‌)، له‌ نزیک شاری (به‌رلین)ه‌وه‌ په‌رستگایه‌کی دروست کرد، که‌ ئەمه‌ یه‌که‌م په‌رستگای بوودایی بوو له‌ خاکه‌کانی رۆژئاوا. ئیتر هه‌ر ئەوه‌نده‌ جه‌نگی دووه‌می جیهانی دوایی هات، گه‌لیک کۆمه‌ل و ده‌سته‌ی بوودایی له‌ناو خاکه‌کانی ئەلمانی زماندا په‌یدا‌بوون. خه‌باتیک زۆریش کرا بۆ په‌یدا‌بوونی یارمه‌تی له‌ناوه‌ند ئەم کۆمه‌ل و ده‌ستانه‌دا.

هه‌روه‌ها کۆمه‌لانی بوودایی تریش په‌یدا‌بوون له‌ خاکه‌کانی (هۆله‌نده) و (به‌لجیکا) و (فه‌له‌نده) و (سوئید) و (سوئیس)دا.

دوور نیبه ئەم کۆمەڵی بووداییبانه لەسەر کەلاوەکانی دەستکردی جەنگی دوایی بنجیان دا کوتابێ. چونکە سروشتی ئایینی بوودایی وایە رووبەرۆوی گێروگرفتهکانی خراپە و ئیش و تازار رادەوهستیت، کە تووشی مرۆفایەتی دین. ئینجا خەریکی چارهکردنیان دەبێ. ئەو هۆی ئیش و تازارەکان دەدۆزیتەوه و، دەستیشیان بۆ دەکێشی.

هۆی راستەوخۆی ئەو ئیش و تازارانهیش بەلای ئایینی بووداوه بریتییە لە ئارەزوو و ئالۆشی گەورەیی. ئینجا خەریکی ئەوهیش دەبێ کە ئەم ئالۆش و ئارەزووانە، لە بنەڕەت تێک بدات.

(ئایینی بوودایی) لەناو خاکی ئەمریکای یەگرتوویشدا بەگەرموگوربیهکەوه پیشوازی کرا. ئیستاکە لە سەد کۆمەڵی بوودایی پتر هەیه. تیکۆشانیش ئیمرو له ئارادایە کە نووسینگە (مکتب) یەکی گشتی بۆ (یەکتیبی بوودایی ئەمریکا) پێک بهێنێ، بۆ ئەمە ی کارگوزاری و تیکۆشانی ئەم هەموو کۆمەڵە بووداییبانه یەک بخرێن و بەهێز بکری. پیش ئەمە ی ئەم بەشە تەواو بکەین ئیمە ئەوه دەگێرینەوه: کە لە ساڵی ۱۹۴۵ (کۆمەڵی بوودایی ئینگلیز) لە ئینگیلتهردا، هەستی کرد بەداماوی لەسەر دانانی سیپارەیهکی بچکۆله ی وها کە بەکورتی هەموو دەستورەکانی ئایینی بوودایی و بیروباوەرەکانی تیدا بنوسریتەوه، بەمەرجی له سێ بەرە و نیوی گەورە، زۆرتر نەگرتەوه. ئەم سیپارەیه دانرا.

دوانزە دەستوری بوودایی تیدا نووسرابوو. کۆمەڵەکە ئەم سیپارە کورت کراوهیه ی نارد بۆ بنکە بووداییبانهکان، لەناو هەموو فەرمانرەواییبانهکاندا. لە پاش لێ وردبوونەوه، (ژاپۆنیا) پەسندی کرد. دوا ی ئه ویش (سیام) و (چین) و (بورما) و (سیلان) ییش پەسندیان کرد. نیراوانی بوودای (تیبهت) ییش هەروها پەسندیان کرد. وا لە خواروه سیپارە پوخته کراوه کە پیشان دەهین، کە دەستورەکانی ئایینی بوودایی تیدا یە:

۱- رزگاروونی دەروونی هەموو کەسێک فەرمانی سەرشاری راستەوخۆی ئەو کەسه یه. ئەگەر تیرتیکی ژەهردار کەسێکی پێکاو برینداری کرد، پێویستە لەسەر ئەو کەسه، دەرکیشانی ئەو تیره له لەشی خۆی دوا نەخات بەبیانووی ئەوهوه کە چاوهروانی ئەوه بکات له بابەت ئەو کەسه ی پێکاوتی بهو تیره و، درێژی تیره کە و، چۆنیستی دروستکردنی ئەوه تیرهوه، زانیاری دەست بکەوێ. هەرکەسێ لەسەر رێگای ئایینی بوودایی بڕوات بەرپۆه، بەشینه یی هەموو جۆره کەینهوبهینهیهکی ئایینه کە تی دهگات.

واتا ناگاداریی خۆی له ئایینه کە فروانتر لێ دهکات. کەواته هەر له ئیستاکهوه بەرهرووی ژیان بوهسته و، ژیان هەرچۆنیکه وهری بگره و، هەموو دەمیکیش له رێگای تاقیکردنەوه ی راستەوخۆی خۆتەوه له شت تی بگه.

۲- راستی یەکەمی هەبوون (وجود) بریتییە له یاسای گۆران و برانهوه. هەرچی شتیک هەیه له جیهاندا، هەر له مشکەکویرهوه تا دهگاته کیو و کەژ، هەر له بیرتیک له بیرانهوه تا دهگاته شاههنشاهی یەک له شاههنشاهیبهکان، هەر له رێگای (هەبوون) خۆبهوه دەروات.

واتا: (گەشهکردن) و (تیکچوون) و (مردن). هەر ژیانیشه، بەتەنیا کە درێژه بهخۆی دەدا و نابریتهوه. ژیان هەموو دەمیک، خەریکی ئەوهیه کە له شتیه ی نوێ نویدا خۆی بنویێ.

ژیان بریتییە له پردیک. کەواته لەسەر ئەم پرده هیچ خانوویهک دروست مەکە. ژیان بریتییە له کردهوهیهک له کردهوهکانی هەلقوولان و رۆیشتنه خواروه. جا هەر کەسێ هۆگری وینهیهک بێ له وینهکان، بام وینه کە یه جگار جوانیش بێ، بێگومان تازاری بێ دهگات. چونکە بەرهنگاری ئەم هەلقوولان و رۆیشتنه خواروهیه دهکات.

۳- یاسای گۆران، هەروها بەسەر دەروونیشدا بەکاردهیترێ. هیچ کەسێک نییه بیروباوەرێکی وای بێ و نەگۆرێ. هەر دەستبەرداری تەواوه کە بەتەنیا بریتییە له راستییەکی دواहतووی وا کە هەرگیز گۆرانی بەسەردا نایهت.

هەموو وینهیهکی ژیانیش، بەمرۆف خۆبهوه، بریتییە له رووکەشێکی ئەم راستییە. هیچ مرۆفیکیش نییه کە بوویته خاوهنی ئەم ژیانیه کە چۆته ناو لەشیهوه. ئەویش لەمه دا هەرۆک چرای کارهبا وایه. ئەو گێژ و شهپۆلی کارهبا یه رووناکییه کە له چراکه دا دروست دهکات هی چراکه نییه.

۴- هەرچی جیهانیشه بریتییە له رووکەشێکی ئەم یاسایه. بۆ پهیدا بوونی هەموو شتیکیش هۆ هەیه. دەروونی مرۆف و سروشتی مرۆفیش، بریتییە له هەموو بېر و کردهوهکانی پیشووی خۆی. (کردهوه) و (پێچهوانه ی کردهوه) ییش کە کار له هەموو (هەبوون) دهکن. مرۆفیش هەر خۆبهتی کە کاروباری خۆی و رۆژگاری خۆی و هەست و بزوتیشی بەرامبەر ئەو کاروبار و رۆژگارانه، دادهیێ و دروست دهکات. هەروها مرۆف هەر خۆبهتی کە کاروبار و رۆژگاری دواڕۆژی خۆشی دادهیێ و دروست دهکات، له گەل ئەنجامی دوایی خۆیدا.

مرۆڤیش له توانایدا ههیه که بههۆی بیری دروست و کردهوی تهواوی خۆیهوه، بهربههه سروشتی شاراهوی خۆی دهربخا.

ئهم کارهیش زۆر دهم دهکیشی. ژيان له پاش ژيانی سه زهوی دهگرتتهوه. بهلام له نهنجامی کاردا ههچ وینهیهک له وینهکانی ژيان نامینیتتهوه که نهگاته روژنبیری و خۆیندهواری.

۵- ژيان یهک پارچهیه دابهش ناکرێ. لهگهڵ ئەمهیشدا شیوهکانی ژيان که ههموو دهم له گۆرانان، له ژماره نایهن. ژيان دهستی نهمانیشی ههیه. ههچهنده نهنجامی ههموو شیوهکانی ژيان بهمردن دهگات، بهلام له راستیدا مردن له ئارادا نییه. بهزهیی پیداهاتنهوهیش له پهی بردن بهیهکیستی ژيان و تیگهیشتنی ئەو یهکیستییهوه پهیدادهبی. (بهزهیی پیداهاتنهوه) یهشیان وا ناو بردوه که بریتیهیه له (یاسای یاسایان). له راستیدا کردهوی (بهزهیی پیداهاتنهوه) بریتیهیه له (سازبوونیکی تاسهر).

ههر کهسێ له (سازبوون)ه خۆی لابات، تووشی ئازار و دهردی سهری دهبی. بیهجهگه لهوه له روژنبیری و خۆیندهواریش دواوه کهوی.

۶- جا له بهرئهمه (ژيان) یهکیکه، پتویسته کهلک و چاکه ی کهسێک ههروهکو کهلک و چاکه ی ههمووان تهماشاکرێ. مرۆڤیش ئەوهنده تی نهگهیشتوه، وا دهزانێ: دهتوانی بو کهلک و چاکه ی خۆی تی بکوژی و له تیکۆشینه کهیشیدا سهربهکوێ. جا ئەم جوژه خهباتی (خۆپهستانه) یه که له شیوهیهکی ههلهدا ئاراستهکراو، له نهنجامدا خاوهنهکه ی خۆی تووشی ئهرک و ئازار دهکات. مرۆڤیش بهسایه ی دهردی سهریهکه ی خۆیهوه فییری ئەوه دهبی که چون له هۆی ئەم ئازار و ئهرکه کهم بکاتهوه. له نهنجامیشدا له هۆی ئەم ئازار و ئهرکه پرگاری دهبی.

(بوودا)یش چوار راستی بهرز و پیرۆزی فیر کردوین:

ا- له ههموو شۆینیکدا ئهرک و ئازار ههیه.

ب- ئهرک و ئازار هۆی ههیه. ئەویش بریتیهیه لهوهی که ئارهزوو خراب ئاراسته بکرێ.

ج- ئهرک و ئازار چاره ی ههیه. ئەویش بریتیهیه لهوهی که له هۆی ئهرک و ئازارهکه پرگار بپین.

د- ئەو ریگایه ی ئهرک و ئازار له بنههت تیک دهات، بریتیهیه له ههشت ههنگاو.

۷- ریگایه ی لهمهوپیش ناومان هینا له ههنگاوانه دروست بووه: (بیروباوهری راست)، (ئامانجی راست)، (وتهی راست)، (کردهوی راست)، (ژبانی راست)، (تیکۆشانی راست)، (بیرهوهری راست)، (لی وردبوونهوهی راست). ئەم ههنگاوانه دهمانگه پین بهروژنبیرییهکی تهواو. جا له بهرئهمه ی (ئایینی بوودایی) بریتیهیه له (ریگایهکی ژيان)، نهک ههر (پیشبینی) یهک، روژیشن بهناو ئەم ریگایه دا، پتویستییهکی تهواوه بوو پرگاری کردنی دهروون له دهست ئیش و ئازار. ئامۆزگارییهکانی (بوودا) بریتین لهمه: «خراپه مه که. فییره چون چاکه دهکهیت. دلشیت پاک بکه رهوه».

۸- راستی شتیکی وایه که ناتوانی به تهواوه تی پیشان بدری.

ئهمهیش که دهلین خودایهک ههیه و چهند کردهوهیهکی دیاری کراوی ههیه، راستیهکی تهواو نییه، ئەوهنده ههیه (بوودا) که مرۆڤیکه و هه بووه، بووه به کهسێکی وه ها که به تهواوه تی بیری روژن بوتهوه. گهیشتن بهراوهی «نهرفانا» یه، له وانهیه که له ژبانی ناو ئەم جیهانه دا دهست بکهوی. ههموو کهسێک و ههموو وینهیهکی ژبانی تر، ئەوه یان له باردا ههیه که خۆیان بخه نه باری (بیرروژنی) یهوه. ئەگه ر بێتو ههنگاوهکانی پیشوویش بنرین، ئەو روژنبیرییه له خۆیهوه دپته دی.

۹- ریگای ناوه راست دهکه و پته ناوه ند (روژنبیری به زۆر) و (روژنبیری کردهوه) وه. جا ئەم ریگایه له (ئارهزوو) وه دهست پین دهکات و، له باری (دلنیا یی) و (ئاسایش) دا تهواو دهبی. ئەمهیش ریگایهکی ناوه راسته که وتوه ته ناو بابه تانی پینچه وانه ی یه کتره وه. ئەوی به ناویدا پروات خۆی لهم په ر و له و په ری لادهات. بهلام (بوودا) که به ناو ریگایه دا رویشت، بهری نه دا تا گهیشته ئەوه په ری. ته نیا شتیکی که (ئایینی بوودایی) دهیه وی باوه ری پین بهیتر، ئەوه یه که هات و (بوودای) رتبه ر و ئامۆزگاریکار لهم ریگایه وه رویشت، ئیمهیش پتویسته به ناویدا برۆین. ههروه ها پتویسته له سه ر ههموو کهسێکی که به ناو ئەم ریگایه دا پروات، نهک ههر چاکه کانیان پیدایه برۆن. ئەمهیش پتویسته: که ههر له و کاته دا (دل) و (هۆش) پرو بو پیشه وه بکن.

۱۰- ئایینی بوودایی زۆر به تهنگ لی ورد بوونه وه و نووچ گرتنی دهروونه وهیه. ئەمهیش که ماوه یهکی پین چوو ده پته هۆی گه شه کردنی دهسه لاتی گیانی. چونکه ژبانی دهروونیش ههروهک ژبانی ئاسایی، که ههر چوار لامانی گرتوه، گزنگ و بابه خداره.

له راستیدا دانی چوند پشوو به کی سرهوت و دلنیایی به دهرونی کارگوزار، پتویستییه کی ژبانی له ننگه دراره. هه چچی (بوودایی) به پتویسته له سه ری له هه موو کاتیکدا وریا بئ، ناگای له خۆی بئ، بئ باک و نازا بئ، خویشی لابدات له وهی که هۆشی یاخود دلّی دهر به ست روو که شه رپبواره کانی ژبان ببئ.

جا ئەم وریایی و ناگا له خۆبوونه که به رامبه ر کارساتی ژبان دهیکات، که خویشی په ی به وه ده بات که هه موویان (دهستکردی خۆی) ن، له وه دا یارمه تی ده دن که دلّ خرۆشانه کانی به رامبه ر ئەم کارساتانه ی رۆژگار، بخاته ژیر چنگی خۆبه وه و له ژیر چاودیری خۆیدا بکه ونه گه ر.

۱۱- (بوودا) گوتویه تی: «به هه موو کولّی دلته وه دهرونی خۆت رزگار بکه له ده ست ئەرک و نازار». ئایینی بوودایی بو (راستی) و (دروستی) هیچ پشتیوانیک نانسئ، دهرونی که سه که، خۆی و هۆشی نه بئ. هه موو که سییک نه نجامی کرده وهی خۆی دیته وه رپی. مرۆف له و کاته دا په ی به وه ده بات که ده ست ده کات به یاریده دانی هاو رپیکانی خۆی، له خۆ رزگار کردندا.

(نوێژکردن) بو (بوودا)، یاخود (پارانه وه) له و، یان له خودایه کی تر ری له وه ناباته به ست که هه موو نه نجامیک دوا ی هۆی خۆی بکه وئ. که شیشه بوودایی به کان مامۆستای مرۆفن، ده بنه نمونه بو مرۆف. ئەوانه به هیچ کلۆجیک و له هیچ شپوه به کدا خۆبان ناخه نه ناوه ند (راستی) و (مرۆف) وه. ده بئ له گه ل هه موو (ئایینه کان) و (راستی په رستییه کان) دا چاوپۆشییه کی ته و او بکری.

چونکه هیچ که سییک مافی ئەوهی نییه که ده ست بخاته کاری دراوسیکه ی خۆبه وه، که ته گه ره له گه شتی دراوسیکه ی خۆی بدات، که به ره و ئامانجی خۆی ده روات.

۱۲- (ئایینی بوودایی)، ئایینیکی وای نییه که پتی بگوتری (ره شین). یاخود له وانه بی که پشت ده که نه راستییه کانی ژبان و، له ده ستیان دهر باز ده بن. هه روه ها ئایینیکی وایش نییه که بلّی (خودا) نییه، یاخود (گیان) له ئارادا نییه. ئەوه نده هه یه دهراره ی ئەم وشانه واتای تاییه تی خۆی هه به. (بوودایی) به پیچه وانه ی ئەوه بریتییه له (شپوه به کی بیر کردنه وه). بریتییه له ئایینیک له ئایینه کان. بریتییه له (زانستیکی گیانی) و (شپوه به کی په سند له ژباندا). کرده وه بشی وایه که ئایینیکی کارامه یه و به کاری ژبان دپت. هه روه ها ئاگاداری هه موو شتیکی شه. جا به م ئایینه به

که زۆتر له دوو هه زار سال له مه و پتیشه وه تا ئیستا پتویستییه کانی گیانی نزیکه ی سی یه کی هه موو ره گه زی مرۆفایه تیی ناماده کرده وه. رۆژئاواییه کان له به ره وه ئایینی بووداییان به دلّدا چوو که هیچ باوه رپییه کی بریار له سه دراوی تیدا نییه. (ئایینی بوودایی)، (دلّ) و (هۆش)، هه ردوو کیان پیکه وه، کیش ده کات بو خۆی. فه رمانیش ده دات که مرۆف پشت به خۆی به ستئ، که مرۆف چاوپۆشی له هه موو بیروباوه ر و ئایینه کانی تر بکات. (ئایینی بوودایی) بریتییه له (زانست) و (تایین) و (راستی په رستی). بریتییه له (زانستی دهر وون) و (شپوه ی ره وشت و خو) و (هونه ر). ئەم ئایینه چاوی (مرۆف) ده کاته وه و تیشی ده گه بیینی که خۆی دروستکاری ژبانی ئیستایه تی.

که خویشی رهنگی دوا رۆژ و چاره نووسی خۆی ده رپژئی و، بریاریشیان له سه ر ده دات.

كونفۇچيۇس

لېرەدا چيېرۇكى (ژيان) و (راستىي پەرستى)ى ژير و تىگەيشتووى ھەرە گەرە (چىن)، واتا (كونفۇچيۇس) دەخوتىنەتە وە.

ھەنرى تۆماس نووسىيويەتى

ئەم نووسراوہ

مېژوونووسان سەدەي شەشەمى پېش زايىن بە (سەدەي پىغەمبەران و تىگەيشتووان) دادەنېن. چونكە لە جىھانى ناسراوى ئەو سەردەمەدا گەلىك پىغەمبەر و پىاوانى ژير و تىگەيشتووى لە رۆژھەلات و رۆژئاوادا پەيدا بوون وەك: (كونفۇچيۇس) لە (چىن)دا، و، (بوودا) لە (ھىندستان)دا، و، (زەردەشت) لە (كوردستان)دا، و، (حزقيال) لە (بايل)دا، و، (سۆلۆن) لە (يۇنانستان)دا. ئەمانە ھەر بەرەكەيان لە خاكەكەي خۇيدا، بە شىئەيەك، خەباتى دەكرد: بۆ ئەمەي رېگاي ژيانىكى باشتەر و پاكتەر و پىشكەوتووتر پىشانى نەتە وەكەي خۇي بدات.

ئەو ھىش مورژدەيەك بوو بۆ مرۆفايەتى كە لە پىشكەوتنى راستەقىنە نزيك دەبوو وە. (كونفۇچيۇس) بايەختىكى زۆرى دەدا بە (دادپەرەرى)، چ لە كۆپى زىنگكارى دا، چ لە كۆپى كۆمەلايەتيدا. (راستى پەرستى) يەكەي خۇي بەكار دەھىنا بۆ رۆشن كوردنە وەي واتاي «دادپەرەرى» ھەموودەم بەدواي خوتىندە وارىدا دەگەر. ھەموودەم خوتىندە وارىشى بلاودەكردە وە. پىاوتىكى رۆشنىر و ھونەرمەند بوو. پىاوتىكى زانا و راستى پەرست و وىژەوان بوو، پىاوتىكى خوداناس و نىشتمانپەرەر بوو. پىاوتىكى گەلپەرەر و مرۆف دۆست بوو. پىاوتىكى خەباتكار و، وريا و كارامە بوو. ھەموودەم لەكاردا بوو: خۇي فېر دەكرد و، پەرورەدە دەكرد.

ھەرەھا نەتە وەكەيشى بەقسە شىرىنەكانى و، ئاموژگارىيە نايابەكانى و، كوردە وە و رەفتارە جوانەكانى، فېر دەكرد و، پەرورەدە دەكرد. كە زانى نىشتمانەكەي لە وىران بووندايە، بەھۆي جەنگ و بەدكارىيى زۆرىيە شازادە و فەرماندارەكان و كاربەدەستەكانىانە وە، كە ھەر لە بەزمورەزم و گزى و فزى و دزىيى خۇيان دەگەرەن و خەمبىكى نەتە وە بەسە زمانەكەي خۇيان نەدەخوارد، كە دەبنالاند لەژىر چىنگى ياساي

«زەمىندارى» دا... خەباتى كورد و ھاتە كايە وە، بۆ ئەمەي نمونەيەكەي بەرز و پىرۆزى فەرماندارىكى دادپەرەرى راستەقىنە، بەكردە وە و كارەكانى خۇي پىشانى نەتە وەكەي خۇي بدات و، زۆردارى لەناو ببات.

جا (كونفۇچيۇس)^(۱) كە لەلايەن شازادەي (لۆ) وە كرا بەفەرماندارى شارى (چونگتو) ، ھەرچى ژىرى و تىگەيشتووى و راستى پەرستى و خوداناسىيەكەي خۇي ھەبوو، لە فەرماندارىيەكەي خۇيدا بەختى كرد.

خۇشبەختانە، تا ئەندازەيەكەي زۆر گەرە تىيدا سەرکەوت و، ناوبانگى چاكىشى تىيدا دەرکرد. لە ھەموو خاكى (لۆ) نەتە وە دلئى پىيدا چوو.

خۇشەويستى و رېزى خۇي بەرامبەرى پىشان دا. شازادەي خاكى (لۆ) یش تا دەھات خۇشتى دەويست و پاىيە بەرتر دەكردە وە، تا دوايى كردى بە (سەرۆكى كاربەدەستان) لە ھەموو خاكى (لۆ) دا.

بەلام (كونفۇچيۇس) ي بەسە زمان ئەم سەرکەوتن و كامەرانىيەي تا سەر بۆ نەمايە وە. چونكە (شازادە) كانى تر كە لە خاكەكانى دراوسىيى خاكى (لۆ) دا فەرماندارىيان دەكرد، چاويان پى ھەلھيتنا و لەگەلئيدا كەوتنە رقەبەرىيە وە. ئەوان لە وە ترسيان پەيدا كردبوو كە (كونفۇچيۇس) ئەمەندە گەرە بىي و، خاكى (لۆ) یش ئەمەندە ئاودان و پىشكەوتووى لى دەرىچى، كە خاكەكانى خۇيان لەبەرچاوى (شاهەنشاه و بۆ ھەمووان ئاشكرا بىي). جا بۆ ئەمەي تووشى ئەو سووكى و رىسوايى و سەرگەردانىيە نەبن، لە دواپۆژدا، داويان بۆ نايە وە!... ھەشتا ئافرەتى جوانى سەماكەريان بۆ (شازادەي لۆ) بەديارى نارد!...

رەوشتىيان لى تىك دا، و، كارىكى و ايان كرد كە (كونفۇچيۇس) بەناچارى لىي جىبابو وە!... چونكە ئەو ئەندەي پى نەچوو، كە (كونفۇچيۇس) بۆي دەركەوت (شازادەكەي لۆ) لە كۆپى مېبازى و بەزمورەزىمدا بەجارتىك تىكچوو، لە سالىك زۆرتەر ئارامى نەگرت، كە كاروبارى فەرماندارىيەكە بەو جۆرە بەئالۆزاوى و دواكەوتوويە وە بىنئىتە وە، لە تەختى (كاربەدەستى) وازى ھىناوہ بەرەنچە رۆيى و ھەناسە ساردىيە وە نىشتمانە نازدارەكەي خۇي بەجېھىشت.

(۱) كونفۇشىس، دەروبرەرى ۵۵۱-۴۷۹ پ. ز: فەيلەسوفىكى چىنى بوو، رېبازى كونفۇشىيانى دامەزندان؛ كە برىتىيە لە رېبازىكى فەلسەفى و ئەدەبى و باوہر بەبوونى خوا ناھىتى، بانگەشە دەكات بۆ ژيانىكى خانەوادىيى و كۆمەلايەتى نمونەيى.

ئىتر لەوساگەو ئاوارە و بىچارە دەسوورايەو. تا سيانزە سالى خشت لە نازار و هاواردا مايەو. تا (شازادەى لۆ) نەمرد، نەگەرايەو.

بەلام ئەمجارە ھەموو تەمەنى خۆى تەرخان کرد، تەنيا، بۆ فېربوون و فېرکردن و، پەرورەدەکردنى خۆى و نەتەو، و، بلاوکردنەو خۆىندەواری بەناو نىشتمانە گەورەكەى خۆى، (چېن)دا، تا گەيشتە رادەپەكى وەھا كە لە ھەموو جىھاندا وەك پىغەمبەرەك، ياخود وەك تىگەيشتوويەكى گەورە و راستى پەرستىكى كارامە و دۆستى (نەتەو) و (نىشتمان) و (جىهان) ناوى دەرکرد. (كۆنفۆچيۆس) لە خەباتەكەيدا كە بۆ راست كەردنەواری كاروبارى (زىنگارى) و (كۆمەلايەتى) دەيکرد، بۆيەكا بايەختىكى زۆرى دەدا بەخوداناسىي و پەروشت و خووى پاك و كردارى بلند، بۆ ئەمەى (داد) بىتتە بنچىنەى (فەرماندارى). تەنانەت خەوى بەجىھانئىكى پاكى بۆ گەردى ئاوەدان و نازاد و پىشكەوتووويەو دەدى، كە لەژىر ئالاي يەك (كۆمار)دا ھەموو مرۆڤى (جىهان) بەسەيتتەو. واتا: نە جەنگ بىتتە لەناو گەلاندا و نە پەنگ نە خۆين بىتتە و نە جۆين.

لە جياتى ئەوانە جىهان پىر بىن لە (دادپەرورەى) و (خۆشەويستى) و (كامەرانى) و (پىشكەوتووويى) و، مرۆڤى جىهانئىش ھەموو برايانە پىكەو تىيدا بژين.

جا ئەم نووسراوە نايابە، (كۆنفۆچيۆس)، كە مېژوونووسى بەناوبانگ (ھەنرى تۆماس) دايانەو، شايسەى ئەوويە كە لەم (رۆژ)ھماندا پىشكەشى خۆيندەوارانى كوردى بەكەم. چونكە لە شىوويەكى بەرجەستە و تەروتازەدا، ئەو بىروباوەرە بەنرخانەى پىغەمبەرى (چېن)، كۆنفۆچيۆس، كە لە بابەت (فەرماندارى) و (دادپەرورەى) و (پەروشت و خووى جوان) و (كردارى بلند) ھەو دەربىرون پىشان دەدات. لە راستيدا (كوردەواری) يەكەمان داماوى ئەم جۆرە بىروباوەرەنە، كە ھەتا لە جىهان دابى، دەتوانى كەلكيان لى وەرگىرى.

بەلئى وايە. ئىمە پىويستيمان بەدوو شت ھەيە: بە (خوداناسىي) و بە (خۆيندەواری) جا ئاواتەخووزم لە خودا كە ئەو دوو شتەمان بۆ پىك بەيتتە، تا لەسەر بنچىنەى (دادپەرورەى) ژيانئىكى پاكتر و چاكتر و نازادتر رابووپىرن.

شاكر فەتاح

سليمانى: ۱۹۶۷-۳-۵

«خاوەنى پرۆژەى خۆيندەواری كورد»

خاوەنى دوو گويى گەورە!

«شوليانگ ھە» ھەتا ما بەخەم و خەفەتەو تەلايەو. بەلام لەبەر ئەو خەمبار نەبوو، كە ھەرەك سەربازئىكى بچووكى نەناسراو مايەو، كە ھەتا ما نەيتوانى خۆى بگەيبىتتە پايەيەكى وەھا كە لەگەل جىنگاى باووباپىر و خانەدانى خۆيدا رىك بەكەوئى... لەبەر ئەو خەمبار بوو كە تا ئەوساگە كورئىكى نەبووبوو، كە لە پاش مردنى خۆى نوئىزى بۆ بكات. چونكە چىنيىھەكان باوەرپان وا بوو كە پىاو لە ژيانەكەى تردا خۆشيبى لە سەرەوت نابىنئى، تا كورئىكى دروستى لە پاش بەجى نەمىنئى و لە دواى مردنى نوئىزى بۆ بكات. واتا بۆى پيارىتەو لە خودا!... لە تەمەنى حەفتا سالىدا پەژارەكەى «شوليانگ» تىنى سەند و بوو بەداختىكى دەروونى يەجگار ناسۆر. ئەمەيش سەبارەت بەو بوو كە ھەستى بەخۆى كەردبوو، لە مردن نرىك بۆتەو. كەچى ژنەكەى لە كچ بەو لاو ھىچى ترى بۆ بەجى نەھىشتتوو!... ئەمە راستە كە كورئىكىشى ھەيە. بەلام ئەم كورەى لە ژنەكەى نىيە. لە ژنەكەى يارىتى (۱). لەبەر ئەو بەزۆل دادەنرى!... بىجگە لەو كورەكەى ھەر لە مندالىيەو لنگەكانى (۲) لە كەلك ووتوون، نابزوين...

بەم رەنگە لەم تەمەنە پىريىبەيدا كە خۆى دابوو لە حەفتا سال، شوليانگ، ناچار ما ژنىكى ترىشى ھىنا، كە تەمەنى لە حەقدە سالان تىپەرى نەدەكرد!... زوو بەزوو كچەكە سكى لىي پىر بوو. مندالەكە لە سكىدا گەورە بوو، تا گەيشتە دەمى لە دايك بوون.

كە تەماشايان كرد كور دەرچوو!... ئا بەم رەنگە ئاواتى چەند سالەى ئەو سەربازە پىرە ھاتە دى. كە كورەكەى دى ھەردوو گويچكەكانى گەورەن، سەرى سووما و لە خۆشياندا گەشكەدار بوو... چونكە گويچكەى گەورە بەلاى چىنيىھەكانەو وا بوو، كە مورژدەى تىگەيشتوويى خاوەنەكەى بەدواوويە... لەبەرئەو كەابراى سەرباز كورەكەى خۆى ناونا: (كونگى تىگەيشتوو)، ياخود (ونگ- فو- تسىە)، واتا: (كۆنفۆچيۆس)!... لە راستيدا «كۆنفۆچيۆس» ھەر لە مندالىيەو دياربوو لە مرۆڤئىكى بۆرەپىاوى نەدەكرد. ھەرەھا لە ئەرك و نازارى ژيانئىشدا بەشى ئەو لە بەشى كەسانى تر جياواز بوو. ھەر ئەوئەندە تەمەنى گەيشتە سى سالان، باوكەكەى لە دەستچوو. ئىتر ھەر ئەوئەندە تۆزىك گەورەبوو، بەخپوكردى دايكەكەى خۆى خستەسەر ئەستۆى خۆى... كاتى تەمەنى گەيشتە حەقدە

(۱) يان راستتر: لە ژنە دۆستەكەيەتى...

(۲) لنگەكانى: قاچەكانى، لاقەكانى

سالان سنگی برده پیشه‌وه و داوای جیگایه‌کی کرد له فه‌رمانره‌واییدا. ئەوانیش کردیان به‌یاساوتیک و له‌سه‌ر کۆگای دانه‌ویلنه‌ی نه‌توه دایاننا.

(کۆنفۆچیۆس) توانی له مانگانه‌کانی خۆی ئەمه‌نده‌کۆ بکاته‌وه، که له ته‌مه‌نی نۆزده سالاندا ژنیکی پێ هینا!... جا له‌م رووه‌وه شتیکی خۆش ده‌گیڕنه‌وه. ده‌لین: «که کۆنفۆچیۆس ژنه‌که‌ی خۆی گواسته‌وه، سه‌رداری جیگا که دوو ماسیی گه‌وره‌ی نابایی بۆ نارد، به‌دیاری.

مه‌به‌سی له‌م دیاربی‌ه‌یش ئەوه‌بوو که ئەم فه‌رمانبه‌ره‌ لاوه ئافه‌رین بکات... (کۆنفۆچیۆس) یش ئەم کردوه په‌سندیه‌ سه‌رداره‌ی زۆر پێ خۆش بوو. سه‌ری پێی به‌رز بووه‌وه. جا ئەم هه‌ستی دلێ خۆیه‌ی له‌وه‌دا ده‌رپری که له پاش سالتیک کورپکی بوو. ناوی نا: (بوو یوو) واتا (ماسیی جوان)!...

(کونگی تینگه‌یشتوو) له فه‌رمانه‌که‌یدا کارگزار بوو. سه‌رکه‌وتوو بوو. به‌لام به‌و فه‌رمانه‌ دلێ دانه‌مه‌رکا. چونکه له سروشتی خۆیدا، پیاویکی خاوه‌ن بێر بوو، نه‌ک پیاویکی خاوه‌ن فه‌رمانیکی نه‌گۆراو... له‌به‌رئه‌وه پر به‌دل له‌وه ده‌کرد که رۆژتیک له رۆژان بپێ به‌مامۆستایه‌ک و به‌که‌سانی تر بخوینێ... (کونگ) ئەو هه‌له‌ی ده‌ستکه‌وت. به‌لام په‌ژاره‌ی به‌دواوه‌ بوو. چونکه دایکی مرد. به‌وه باری سه‌رشانی، له رووی ژیانده‌یه‌وه، سووک بوو... له ته‌نشت گۆره‌که‌ی دایکییه‌وه، زنجیک هه‌بوو، په‌نای برده‌ ئه‌وئ... له ویدا سێ ساڵ مایه‌وه. به‌پێی ره‌وشتی چینییه‌کان ئەو سێ ساڵه‌ی به‌لێ وردبوونه‌وه و، بێرکردنه‌وه و رابوارد. داوی ئەوه له‌و ته‌نبایه‌ هاته‌ ده‌ره‌وه. ده‌ستی ژنه‌که‌ی و کورده‌که‌ی خۆی گرت و رووی کرده‌ ناو ئاوایه‌کان و به‌داوی چهند شاگردیکدا ده‌گه‌را، که بیروباوه‌رکانی خۆیان تینگه‌یشتوو... هه‌موو ده‌میک ده‌یگوت: «من ئیستا که له باکور و له باشووردا ده‌ژیم. هه‌روه‌ها له رۆژه‌لات و له رۆژئاوایشدا ده‌ژیم». به‌لام له راستیدا جیگا که‌ی له‌ناو که‌لله‌ی دابوو، له‌ناو می‌شکیدا بوو، له‌ناو بیره‌کانیدا بوو!...

که‌له‌پووریکی تینگه‌یشتن

له سه‌ده‌ی شه‌شه‌می پێش زاییندا، خاکی چین به‌سه‌ر چهند سه‌رداریکی زه‌ویداردا دابه‌ش بوو. ئەمانه‌ وا رها‌تبوون، که به‌روواله‌ت خۆیان بۆ خونکاری چین ده‌نوشتانده‌وه، که‌چی هه‌ریه‌که‌یشیان له پشته‌وه له هاورپکیکی خۆی ده‌ستی ده‌ه‌شاندا!... ئەوانه‌ی کاروباری نه‌ته‌وه‌یشیان له‌ژێر ده‌ستدا بوو، هه‌موو پیاوی چاوچنۆک پاره‌په‌رست و به‌دکاره‌ زۆرزانه‌کان بوون. ئەوه‌نده هه‌بوو، به‌سه‌ر خاکی چیندا، سه‌رده‌میکی وا تپه‌ری کردبوو، که تا چهند هه‌زار سالتیک درێژه‌ی سه‌ندبوو له میژوودا. جا له‌م سه‌رده‌مه‌دا، ئەوانه‌ی جیگای گه‌وره‌یان به‌رکه‌وتبوو له‌ناو فه‌رمانره‌واییدا، پیاوی ژیر و تینگه‌یشتوو بوون، نه‌ک پیاوی ئاژاوه و درنده‌یی!... به‌لام کاتیک که کلاو په‌رستان و ده‌سه‌لاتخووزان بۆ که‌لکی ناپوخته‌ی خۆیان، به‌ره‌للابوون و هاتنه‌کایه‌وه، پیاوه‌ ژیر و تینگه‌یشتوو‌ه‌کان سه‌ری خۆیان کز کرد و، دلێ خۆیان به‌وه ده‌دایه‌وه که له (کرده‌وه و ره‌وشتی جوان و شیرین)ی پێشوویان ده‌کۆلییه‌وه، که له‌وه‌پێش نووسرابوونه‌وه. (کۆنفۆچیۆس) یش به‌کیت بوو له‌وانه‌ی ته‌ماشای تۆماره‌کانی کۆنیان ده‌کرد... نه‌خوازه‌لا که باپیره‌کانی خۆشی له ماوه‌ی هه‌زار سالتیکدا که‌له‌پووریکی گه‌وره‌یان له تینگه‌یشتوویی (حیکمه‌ت) بۆ به‌جێ هینشتبوو. جا له‌و کاتانه‌دا که (کۆنفۆچیۆس) بۆ زانیارییه‌کی زۆرتر ده‌گه‌را، رۆژتیک له رۆژان، رپیی که‌وته‌ ناو کۆشکی شاهانه‌ی سه‌رداری (چۆ)وه... له‌ویدا تکای کرد رپیی بدنه‌ چاوی به‌راستی په‌رستی به‌ناوبانگ بکه‌وێ که ناوی (لاوتزیه) بوو. ئەم راستی په‌رسته‌ خه‌ریکی نووسراو‌خانه‌که‌ی شاه بوو، رپیکی ده‌خست... له‌ ناوه‌ند (کۆنفۆچیۆس) و (لاوتزیه)^(١) دا و تووێژ ده‌ست پێ کرا. کۆنفۆچیۆس شاره‌زاییه‌کی وه‌های پیشان دا که راستی په‌رسته‌ پیره‌که‌ی خسته‌ سه‌رسورمانه‌وه به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه گوتی لێ ده‌گرت. له داوایدا پێ گوت: «ئەم بابته‌نه‌ی لێیان ده‌دویتی هه‌موو کۆن. ئەو که‌سانه‌یش که قسه‌یان له‌سه‌ر ده‌که‌یت هه‌موو مردوون. منیش وام بیستوه‌ که ئەو بازرگانه‌ی بابته‌ هه‌ره‌ چاک و به‌نرخه‌کانی خۆی له ژیر زه‌ویدا به‌تپه‌یته‌وه، له‌و که‌سه‌ چاکتر رانا‌بوێرێ که هه‌ژار و داماو!...».

لاوه‌که گه‌راپه‌وه. دامابوو. هه‌ر بیری له قسه‌کانی (لاوتزیه) ده‌کرده‌وه. جا له‌و کاته‌دا

(١) لاوتسو Lao-Tseu چه‌رخ‌ی ٥ یا ٦ پ. ز: فه‌یله‌سوفیکی چینی بوو، (کتیبه‌ی رپگا و خاوتینی) داناوه، له‌لای ده‌رویشانی رپبازی (تاویه)، رپوشوتنه‌کانی لاوتسو بۆته‌ بنچینه‌ بۆ ئینی (بوزی).

فهرمانداری چاک دەبی چۆن بی؟

له سه‌ره‌تای کاردا فهرمانداری (چی) ئەمە ی پێ خۆش بوو که راستی په‌رستیکی وه‌ک (کۆنفۆچیۆس) بخاته ناو هاوده‌مانی خۆیه‌وه. ئەو گف‌توگۆبیانی له‌گه‌ڵ کۆنفۆچیۆس دا ده‌یکرد له‌ باب‌ه‌ت گیروگرفته‌کانی فهرماندارییه‌وه، خۆشییی‌کی زۆری به‌دلی ده‌گه‌یاندا. له‌ ر‌اوێژه‌کانی کۆنفۆچیۆس، که به‌لایه‌وه په‌سند بوون، سه‌ری زۆر سو‌ر ده‌ما، دلی زۆر کامه‌ران ده‌بوو. ر‌ۆژتیکیان له‌ کۆنفۆچیۆسی پرسى سه‌ر و بنی فهرمانه‌وه‌ی چاکى بۆ دیاری بکات ئەویش وه‌رامی دایه‌وه، گوتی:

«فهرمانه‌وه‌ی ئەوساکه به‌فهرمانه‌وه‌ی باش داده‌نرێ، که سه‌ردار سه‌ردار بی و، کاربه‌ده‌ست کاربه‌ده‌ست بی و، باوک باوک بی و، کورپیش کورپیش بی... سه‌رداریش سه‌ری خۆی بزواند که قسه‌که‌ی ئەو ته‌واوه.

ئینجا گوتی: «قسه‌که‌م باش دیته‌پیش چاو، به‌لام تیی نه‌گه‌یشتم!...».

(کۆنفۆچیۆس) ی‌ش ده‌موده‌ست بیروباوه‌ری خۆی له‌ باب‌ه‌ت فهرمانه‌وه‌ی چاکه‌وه پێشان دا. هه‌ندیک له‌و قسانه‌ ئەمه‌یه: «پیاوی فهرماندار، پێویسته له‌سه‌ری ده‌ست بکات به‌رێک‌خستنی ره‌وشتی تایبه‌تی خۆی له‌گه‌ڵ کرده‌وه و خووه‌کانیدا... جا بۆ ئەمه‌ی فهرماندار بتوانی ره‌وشت و کرده‌وه و خووی خۆی رێک بخات و بسازینی پێویسته له‌سه‌ری به‌رامبه‌ر هه‌ر که‌سێ په‌یوه‌ندی پێوه‌ی هه‌بێ، فهرمانی سه‌رشانی خۆی، به‌رامبه‌ر ئەو که‌سانه به‌جێ به‌ینێ که په‌یوه‌ندی پێیان‌ه‌وه هه‌یه، پێویسته له‌سه‌ری په‌ی به‌سروشت و یاسای کۆمه‌لایه‌تی مرۆف‌ بیات، بۆ ئەمه‌ی له‌ سروشت و یاسای کۆمه‌لایه‌تی مرۆف‌یش تی بگات، پێویسته له‌سه‌ری که له‌ یاساکانی خودایی شاره‌زا بی...».

ئینجا له‌ دواى ئەوه ده‌لێ: «ئەو فهرمانانه‌یش که له‌سه‌ر بنچینه‌ی په‌یمانە گشتیییه‌کان داده‌مه‌زرین پێنجن. ئەو کرده‌وانه‌یش که پێویسته له‌ مرۆف‌دا هه‌بن بۆ ئەمه‌ی بتوانی ئەم فهرمانانه‌ جێبه‌جێ بکات سیانن. فهرمانه‌کانیش بریتین له‌وانه‌ی له‌ ناوه‌ند فهرماندار و ژێرده‌سته‌کانیدا، له‌ ناوه‌ند باوک و کوردا، له‌ ناوه‌ند ژن و می‌رددا، له‌ ناوه‌ند براگه‌وره و برا بچووکدا، له‌ ناوه‌ند برادۆسته‌کاندا په‌یدا ده‌بن ئەمانه‌ ئەو پێنج فهرمانانه‌ که هه‌موو که‌سێک له‌ ئەسته‌ۆیدا به‌ بیانکات... (تێگه‌یشته‌وه‌ی) و (به‌زه‌بی هاتنه‌وه) و (نازابه‌تی) ی‌ش ئەو سێ کرده‌وانه‌یش، له‌لایه‌ن که‌سانه‌وه، به‌گرنگ دانانرێ. چونکه‌ بایه‌خ به‌ئه‌نجام ده‌درێ. چونکه‌ هه‌ندێ که‌سی وا هه‌ن که هه‌ر له‌ دایک بوون ئەم سێ کرده‌وه‌یه‌یان

که شاگرده‌کانی له‌ خۆی کۆ ده‌کرده‌وه و، خه‌باتی ده‌کرد بۆ ئەوه‌ی بی‌ره‌کانی خۆی بگه‌یینه‌ته‌ پله‌ی پێگه‌یشته‌وه‌ی، واتای قسه‌کانی (لاوتزیه‌) ی ورده ورده بۆ ده‌رده‌که‌وت. چونکه‌ ئەو خاکه‌ی خۆی لێی له‌ دایک بووبوو، تێیدا گه‌وره بووبوو، خاکی (لۆ)، تووشی گه‌لیک جه‌نگی ناوخۆ بووبوو. سه‌ردار (کاو) ی هاو‌رپیی هه‌موو ده‌می دلسۆزیشی ناچار بووبوو، خۆی ده‌رباز بکات له‌ سنوور بچیته‌ خاکی (چی) ی دراوسێ وه‌... (کۆنفۆچیۆس) ی‌ش په‌ی به‌وه برد، که ئەگه‌ر سه‌ردار (کاو) خۆی و پشتیوانه‌کانی بکه‌ونه ده‌ست دوژمن چیان به‌سه‌ردێ، هینای له‌ شاگرده‌کانی خۆی چهند که‌سێکی ر‌یا و زه‌ره‌ک و کارامه‌ی هه‌ل‌بژارد و، ده‌موده‌ست که‌وتنه‌ دواى سه‌ردار... جا له‌و کاته‌دا که له‌ناو چۆل و بیابانیکدا بوو، به‌سه‌ر چیا به‌کدا سه‌رده‌که‌وت، ئافه‌رتیکى دی، هه‌ل‌ تووتابوو، به‌لای گۆرپیکى تازه دروست کراوه‌وه^(١)، شینوزاری ده‌کرد، (کۆنفۆچیۆس) ی‌ش لێ پرسى: بۆچی وا ده‌کات؟... ژنه کۆسته‌که‌وتوه‌که به‌م جو‌ره وه‌رامی دایه‌وه، گوتی: «هه‌ر له‌م جێگه‌یه‌دا پلنگیک باوکی می‌رده‌که‌م و، می‌رده‌که‌م خۆی و، کورپه‌که‌یشمی خواردوه‌وه!...» مامۆستايش لێی پرسى:

«ئەى بۆچی نه‌چووینه شوپنیکى واوه که ئاوه‌دان بی؟»... ژنه‌که‌یش وه‌رامی دایه‌وه گوتی: «چونکه‌ لێره‌دا فهرمانه‌وه‌ییه‌کی زۆرداری تێدا نییه‌!» . ئیتر هه‌ر ئەوه‌نده (کۆنفۆچیۆس) گه‌یشته سه‌ردارگه‌ی (چی)، چوو به‌ره‌گای سه‌ردار و خۆی پێشکه‌ش کرد، که هه‌ر کاریکى بی بۆی جێبه‌جێ بکات... هه‌موو مه‌به‌ستیکیشی له‌مه‌ ئەوه‌بوو که (فهرمانه‌وه‌ی زۆردار) له‌ناو بیات!... له‌م دوا‌یییه‌دا به‌ته‌واوه‌تی تێگه‌یشته‌ که (لاوتزیه‌) مه‌به‌سی له‌و قسانه‌ی خۆی چی بووه. تێگه‌یشته‌ که (زانباری) ی‌ش هه‌روه‌ک (سامان) وایه، پێویسته له‌ گه‌نجینه‌دا نه‌هیلریته‌وه... پێویسته به‌خریته‌ به‌رده‌ست ئەم و ئەو، تا بگاته‌ کانگای ده‌روونی مرۆف‌ایه‌تییه‌وه... جا له‌به‌ر ئەوه، ئەو زانایه‌ی که خۆی ته‌رخان کردوه بۆ وانه‌ گوتنه‌وه و وانه‌ وه‌گرتن، پێویسته له‌ کاتی پشێویه‌ گه‌وره‌کانی ناو کۆمه‌لایه‌تیدا، واز له‌و خوتندن و پێ خوتندنه‌ی به‌ینێ و، بیسته‌ پیاوی زرنگکاری و فهرمانداری.

(١) راستتر: به‌لای گۆرپیکى تازه‌وه.

له لا ناشکرایه. هه ندیکی وایشیان هه یه له ئه نجامی به سه رهاتییکی سه خته وه فیبری ئه م سێ کرده وه یه ده بی. ئه وه نده هه یه ئه گهر مرۆف له بابته ئه م سێ کرده وه یه وه زۆری زانی، له ئه نجامدا خراپ ده رده چێ. چونکه هه ندیکی وا هه ن ئه م کرده وانه له خۆبانه وه به ناسانی به کار ده هین.

هه ندیکی وایش هه ن ئه وه به که لک ده زانن که به کاریان بهین. هه ندیکی تریش هه ن به ئه رک و زۆر له خۆ کرده وه نه بی ئه و کرده وانه یان بۆ به کارنا هینری. ئه وه نده هه یه له هه موو باریکدا ئه گهر ئه نجامه که هاته دی، وهک به ک ده رده چێ!.

پاش ئه وه (کۆنفۆچیۆس) ده لێ: «له راستیدا خۆشه ویستی به رامبه ر زانیاری، هه قالی تیگه یشتوویه. وریایه کی ته وا و وردیش که ده رباره ی ره وشت بکری، به چه شنێ به زه بی هاته وه وایه. هه ست کردنیس به ئا پر و وچوون، له گه ل شه رم کردندا ها ورپی ئازایه تین... جا هه ر کاتێ مرۆف له سه روشت و که لکی ئه م سێ کرده وه یه تیگه یشت، ده توانی ره وشتی خۆی و خووه کانی خۆی له گه ل یه کدا بسازینێ هه ر کاتیکیش پیاو زانی چۆن ره وشتی تایبه تی خۆی و خووه کانی خۆی له گه ل یه کتردا ریک بخات، ده توانی په ی به وه یس به ری که چۆن فه رمانداری به سه ر که سانی تر دا ده کات... هه ر کاتیکیش مرۆف زانی چۆن فه رمانداری به سه ر که سانی تر دا بکات، ئه وه یس ده زانی چۆن فه رمانداری به سه ر نه ته وه کان و شاهه نشاهیتیه کاندایه بکات!»

«هه ر که سیکیس بانگ کرا بۆ فه رمانداری کردن به سه ر نه ته وه کان و شاهه نشاهیتیه کاندایه، پیویسته له سه ری ئه م نۆ به نده گه و رانه ته ماشا بکات:

- ۱- پیویسته له سه ری به ره وشتی تایبه تی خۆی گه شه بکات.
- ۲- پیویسته چاکه بکات له گه ل ئه وانه دا که هه لده گرن چاکه یان له گه لدا بکات. هه ره وها ریزیشیان لێ بگری.
- ۳- پیویسته دلچاکی خۆی بنوینێ و، فه رمانی خۆیشی به رامبه ر که سوکاری خۆی به جێ بهینێ.
- ۴- ده بی به رامبه ر کاربه ده سه ته گه و ره کانی فه رمانه وایه که ی خۆی ریز پيشان بدات.
- ۵- ده بی ئاگاداری که لک و چاکه ی خاوه ن پایه کانی فه رمانه وایه که ی خۆی بی و، به یه ک چا ویش ته ماشایان بکات.
- ۶- ده بی خۆی وا بنوینێ که باوکی هه موو نه ته وه که یه.

۷- پیویسته هه موو هونه ره به که لکه کان و پيشه باشه کان بهینیتته کایه وه، ناو خا که که ی خۆی.

۸- پیویسته به رامبه ر بیگانه کان که دینه ناو خا که که یه وه گه ش و پروو خۆش و یاری ده ده بی.

۹- پیویسته به ته نگ چاکه ی سه رداره کانی ناو شاهه نشاهیتیه که یه وه بی».

رۆشن کردنه وه ی نۆ ئامۆزگاریه که

ئینجا (کۆنفۆچیۆس) ئه وه رۆشن ده کاته وه، که سه ردار به هۆی گه شه کردن به ره وشتی تایبه تی خۆیه وه، ریزگرتنی یاسای خوو داده مه زینێ. که هات و ریزی له وانه یس گرت که هه لده گرن ریزیان لێ بگری، خۆی له فرۆفیل و زۆر زانی پیاو نی فه رمانه وایه ده پاریزی، ماوه ی چه واشه کردن و چا وورا وکردنیان نادات.

که هات و یارمه تی که سوکاره کانی خۆیشی دا و نازیشی گرتن، ئیتر له وه رزگاری ده بی که ئه ندامه کانی خیزانه که ی لیبی هه لگه رینه وه و به رامبه ری بوه ستن... هه ر کاتێ ریزی له کاربه ده سه ته گه و ره کانی خۆیشی گرت، خۆی له هه ل و چه وتی ده پاریزی...

که هاتو له که لک و چاکه ی خاوه ن پایه کانی ناو فه رمانه وایه شه رزه بوو، گیانی دل سوژی له ناو گه و ره کانی نه ته وه دا به هیتز ده کات... کاتێ که خۆیشی کرد به باوکی هه موو نه ته وه که ی خۆی، نه ته وه که ی ده خاته سه ر ئه وه ی به که لکی فه رمانه وایه بین... که هاتو و پشتی هونه ر و پيشه سازیه باشه کانیسی گرت و په ره ی پێ دان، سامانی خا که که ی له خۆیه وه په ره ده سینێ...

هه ر کاتێ چاکه یسی نوواند به رامبه ر بیگانه و ئاواره کان که دینه ناو خا که که یه وه له هه موو لایه کی جیهانه وه روو ده که نه خا که که ی...

که هاتو به ته نگ که لک و چاکه ی سه رداره کانی شاهه نشاهیتیه که یه وه بوو، جیهان له خۆیه وه ریز له هیتز و ده سه لاته که ی ده گری... ئه وه یس دیار بوو که فه رمانداری (چی)، راستی په رستییه که ی (کۆنفۆچیۆس) کاری لێ کردبوو. ته نانه ت ئه وه نده دلێ به (کۆنفۆچیۆس) دا چوو بوو، بیبری له وه ده کرده وه که بیکات به سه ردار یه کییک له ناوچه کانی خۆی... له به رته وه به پیاو ه زرن گکاره کانی خۆیدا رایگه یاند، که نیازی هه یه (کۆنفۆچیۆس) بکات به کاربه ده سه تی ناوچه ی (لین-چیو)... فه رماندار که ئه وه ی پێ گوتن زرن گکاره کان را چه نین و سه له مینه وه!...

وہک ھوورہ تریشقہ یہک لپی دابن بہو جۆرہ یان لی ھات. ھہ موویان سہریان لہوہ سوردهما کہ فەرمانداری ناوچہ یہک بدریتہ دەست راستیی پەرستیکی و ھا!... چونکہ ئەمە لەوانە یە کہ (چین) بەرەو نەمان بیات و، سەرئەنگرتیی بکات!...

ئینجا لە پاش ئەمە ی چەند جارێک بۆ فەرماندار کړنووشی نەوازشیان کیشا و، دەستەکانی خۆیان گلۆفتەو، گەورە ی کاربە دەستەکان لە فەرماندار پاراپەوہ کہ واز لەم بیەر پرتەنگ و چەلەمە یە بەیئیی...

پاشان پیتی گوت: «گەورە ی خۆم! ئەم زانایانە بۆ کاروبار ھەلسوراندن دەست نادەن. توانایی ئەو ھیشیان نییە کہ لە نەتەوہ تی بگەن. ئەوانە لووت بەرزن. لە خۆیان بایی بوون. بە بیروباوہ پەرەکانی خۆیان دەنازن. ئەوانە خراپە یان زۆر لی دەوہشیئەوہ... زبان بە خشن!...».

فەرماندار یاخود شازادە ی شانەکانی خۆی راوہشان و، لە گەل ئەو زرنگکارانە ی شدا قسە ی خۆی جووت کرد کہ: «بە کارھیتانی راستی پەرستی لە کۆرەکانی فەرمانداریدا بۆی ھە یە، لە ئاژاوە نەوانە ئەنجامی خراپتر بی!...».

دوای ئەو (کۆنفۆچیۆس) ی تیگە یاند، کہ بوونی ئەو لە کۆشکی شاھانیدا لە گەل سروشتی راستی پەرستیدا ناسازی...

(کۆنفۆچیۆس) یش پیاویکی زرنگ و ژیر بوو، لە قسە کہ ی فەرماندار تیگە یشت مەبەسی چیبە... دەستبە جی خاکی (چی) ی بە جیھیشت و گەراپەوہ شوئە کہ ی خۆی... ئەو ساکە خاکە کہ ی خۆی، لە رووی زرنگکاریبەوہ دامەزرا بووہ... بۆ ئەو دەلوا تیبیدا بژیی و ھک جارن. چونکہ کاروباری گشتی کہ و تبووہ چنگ دۆستەکانی خۆی.

ئەوانە ھەر ئەو نەندە زانییان، (کۆنفۆچیۆس) لە کۆشکی شاھانە ی خاکی (چی) دا بہو جۆرہ ریزی لی گیراوە، دەست بە جی فەرمانداریی شاری (چنگتو) یان پێشکەش کرد... لە راستیدا ئەمانە ئەگەر بەھۆی ئەو ھیشەوہ نەبووبی کہ ویستبیتیان ریزی لی بگرن و نازی بکیشن، بەھۆی بەرە بەرەکانی و چاوپێ ھەلھینانەوہ بووہ، بەرامبەر فەرمانداری (چی)، کہ ئەو چاکە یە یان لە گەل کۆنفۆچیۆس دادە کرد...

لەرستیدا ئەم کارە، لەو کارە نایاب و ناوازانە بوو کہ کەم ھەلئە کہوئی، دلی مرۆف لە میژوودا بۆی خرۆشایی... لە خاکی رۆژئاوا (سۆلۆن)، (پیرەوی پیروزی نازادی) ی بەخشیی بە نەتەوہ ی پابەند کراوی (یۆنان). لە ھیندستانیشدا شازادە (بوودا) ی کارامە و

دەست رەنگین، چاوەکانی دانیشتوانی نیشتمانە کہ ی خۆی کردەوہ بۆ بینینی (ئایینیکی تازە)... لە شاری (بابل) ی شدا پیغەمبەر (حەزقیال) راست بووہوہ، بۆ ئەمە ی پەرستنی چینە فەرماندارەکان لە ناو بیات... لە (چین) ی شدا «کونگی تیگە یشتو» ی خۆمان، خۆشەختانە شاریکی درابە دەست، کہ فەرمانرەواییە کی پاکی دلئۆزی تیدا دامەزرینی و تاقیشی بکاتەوہ...

لەو کاتەدا وا دەرکەوت خیزانی مرۆف، دوایی، ھاتبووہوہ ھۆش خۆی و، تا ماوہ یە کیش لە ھەلە و شلەژاویی درندانە ی ناشیتی و نەزانی، خۆی رزگار کردبوو تەکانی دەدا بۆ پیئشەوہ تا پیتی بکات...

نەتەوہ ناگادار دەکات لە خوار دەمەنی و پۆشەنی و یاساگانی تیپەرپوون!

بەشی ھەرە گەورە ی ئەو فەرمانانە ی کہ فەرمانداری نوپی (چونگتو) ھەلئیدە سووراند لەوانەن کہ رۆلەکانی ئەم چەرخە تازە یە سەریان سوور بیتی لیتیان و پر بەدل حەزیان پی بکەن... یەکیک لەو کاروبارانە ی کہ کۆنفۆچیۆس ھەلی دەسووراند ئەوہ بوو کہ «رەوشت و خو، کردەوہ ی نەتەوہ کہ ی خۆی ریک دەخست و دەیسازاندن بە یە کہوہ»...

ھەموو جۆرە خوار دەمە نییە کی پێشان ی ھەمووان دا، کہ ھەر کەسە بە پیتی تەمەنی خۆی، چی بخوات... ھەرە ھا ئەو بەرگ و پۆشە نییانە ی ش ی بۆ دیاری کردن کہ بە پۆنە ی کۆبوونەوہ ی تاییە تی و کۆبوونەوہ ی گشتییەوہ لە بەریان بکەن... بیجگە لەوہ ئەو ھیشی پێشان دان کہ دەبی لە کاتی بە یە کہ گە یشتندا چۆن خۆیان بنوشتیننەوہ و چەند جار ی ش خۆیان بنوشتیننەوہ، بە ناوی (خۆشی و چلۆنی) لە گەل یە ک کردنەوہ... ئەو ھیشی بۆ دیاردی کردن کہ لە کاتی رۆیشتندا دەبی پیاوان لە دەستە راستی شە قامە کہوہ برۆن و، ژنانیش لە دەستە چەپی شە قامە ماکوہ برۆن... ئەستووری تەختە ی مردوو ناشتی بۆ دیاردی کردن، لە گەل درژیایی و پانایی گۆرە کہ دا کہ تیبیدا دەینیزن... یاسای «نەویستان و روو لی وەرگەر ان» ی ش ی بۆ دانان، کہ بە پیتی ئەو یاسایە: «ھەر شتی کہ و تیبیتە سەرزەو ی نابی ھەلگیریت!»...

(کۆنفۆچیۆس) توانی ئەم ھەموو یاسایانە فیتری نەتەوہ کہ ی بکات و پیتیانەوہ رابین... تەنانەت کہ شازادە کردی بە کاربە دەستی (تاوان) لە ناو ئەو ناوچە یەدا (تاوان) رووی نە دەدا... ھەر ھک جادوو کەرێک کاری تی کرد بی و ابوو. ھەر چی ناپاکی و نا راستی و بە دخوویی بوو لە ناو دا نە ما... دلئۆزی و خوداناسی راستە قینە کہو تە ناو دەروونی ھەموو

سپلهیی و بهردهباران کردن

[کۆنفۆچیۆس] تا سیانزه سالیس هەر ئەم شار و ئەو شاری دەکرد ئاواره و بیتچاره، گێژووێژ، بهچۆل و بیابان و دهشت و دردا دەسوورایهوه، لهگهڵ چهند شاگردیکی دلسۆزی خۆیدا، که چاکه‌ی ئەویان لهبیر نه‌چوو بووه زۆر جاری وا هه‌بوو شاگرده‌کان به‌زه‌بیان به‌مامۆستا که یاندا ده‌هاته‌وه، دلێان پیتی ده‌سووتا، بۆی ده‌که‌وتنه په‌ژاره‌وه... پۆژتیکیان پیاویکی توش بوو. به‌زه‌یی پیا یاندا ده‌هاته‌وه. به‌ناوی دل‌دانه‌وه‌وه پیتی گوتن: «دۆسته‌کان! له‌به‌رچی ئەوه‌نده دل‌تان به‌مامۆستا که‌ی خۆتان ده‌سووتی؟!... له‌به‌ر ئەو ئه‌رک و نازاره‌ی تووشی هاتوه‌؟!... جیهان زۆر ژیاوه و، بیروباوه‌ری راستیی و دروستی و مافه‌رستیشی تیدا نه‌بووه!! ئیستا که‌یش که‌ مامۆستا که‌ی ئیوه هاتوه‌ و، ئەو بیروباوه‌رانه ده‌دات به‌گوتی هه‌موو که‌سی‌کدا، بۆ ئەمه‌ی له‌سه‌ریان برۆن، واتا که‌ی ئەوه‌یه که‌ ئاسمان «هه‌لیبژاردوه، که‌ به‌چه‌شنی زه‌نگیک بێ و، نامه‌ی خۆدای به‌زرنگانه‌وه‌که‌ی خۆیه‌وه بلاو بکاته‌وه...». به‌لام که‌س گوتی نه‌گرت له‌ بانگی کۆنفۆچیۆس که‌چی زمانیشیان گه‌زیک ده‌رده کیتشا بۆ ئەمه‌ی توانج و پلاری تێ بگرن... له‌به‌رئه‌وه راستی په‌رستی ئاواره و به‌سه‌زمان، له‌سه‌ر پۆیه‌ی چیاکان و له‌ناو جه‌نگه‌لستانه‌کاندا نه‌بێ، له‌ خۆی دل‌نیا نه‌ده‌بوو، ئارام به‌گیانی نه‌ده‌گه‌یشت، سه‌روت نه‌ده‌که‌وته دل‌یه‌وه... هه‌رچه‌ند قسه‌ی بۆ که‌سانی تر ده‌کرد، تیزیان پێ ده‌کرد و به‌رده‌بارانیان ده‌کرد!... کاتیکیش گه‌یشته ناوچه‌ی (وی)، فه‌رمانداره‌که‌ی ئەوئ حه‌زی کرد به‌ (کۆنفۆچیۆس) رابووێرێ و بیداته‌ به‌ر کلکان. وای پێ خۆش بوو که‌ له‌گه‌ڵ یاریکی هه‌ره‌ خۆشه‌ویستی خۆیدا به‌جیت بۆ گه‌شت. خۆی و یاره‌که‌ی سواری گالیسکه‌یه‌ک بوون. (کۆنفۆچیۆس) یشی به‌زۆر سواری گالیسکه‌یه‌کی تر کرد، که‌ له‌ دوایانه‌وه‌ پروات... هه‌ر که‌سی‌کیش چاوی پتییان ده‌که‌وت، ده‌قیژاند، ده‌یگوت: «سه‌یرکه‌ن! خاوه‌ن کرده‌وه‌ی چاک چۆن به‌دوای ئالۆش و خروشی خۆیدا ده‌گه‌ری!».»

له‌ ناوچه‌یه‌کی تریشدا، فه‌رمانداره‌که‌ فه‌رمانی دا: ئەو دره‌خته‌ی کۆنفۆچیۆس له‌ بنیدا وانه ده‌لێتته‌وه، له‌ ره‌گورپیشه‌وه‌ ده‌ری بکێشن!.

دوایی گوتی: «وا بکه‌ن دره‌خته‌که‌ به‌سه‌ر ئەم کابرا سه‌رچله‌ی هه‌له‌شه‌یه‌دا بکه‌وی، بام ئەمه‌نده ده‌ست نه‌خاته کاروباری که‌سانی تره‌وه، بێ ئەمه‌ی ئەو کاروبارانه‌ فرێکیان به‌سه‌ر خۆیه‌وه‌ هه‌بێ. لیتی گه‌رپێن بام دره‌خته‌که‌ بکه‌وی به‌سه‌ریدا و گیانی له‌ له‌شی جیا بکاته‌وه!...».»

پیاویکه‌وه... داوینپاکی و رووخۆشی و شیرین خووبیش بوونه بابته‌ی جوانی ئافره‌ته‌کان و رازاندنه‌وه‌یان... له‌به‌ر ئەوه نه‌توهه رێژیکی گه‌وره‌ی له‌ (کۆنفۆچیۆس) ده‌گرت. پر به‌دل خۆشی ده‌ویست. ناویشی وه‌ک گۆرانی که‌وتبووه سه‌ر زمانێ رۆله‌کانی... که‌ شازاده ئەمانه‌ی له‌ (کۆنفۆچیۆس) دی، دلێ زۆرتر پێداچوو. پتر کرده‌وه‌کانی په‌سندکرد. دوایی کردی به‌ «سه‌رۆکی کاربه‌ده‌ستان»... به‌لام ئەسته‌یره‌ی کۆنفۆچیۆس لێره‌وه‌ که‌وته تاریکییه‌وه. چونکه‌ چاوی پته‌له‌پتانی شازاده‌کانی خاکه‌کانی دراوسێ خاکی (لۆ) گه‌یشتبووه ئەندازه‌یه‌ک ئەوه‌نده نه‌ما بوو جه‌رگیان بخوات. چاویان به‌رایه‌ی نه‌ده‌دا کۆنفۆچیۆس وه‌ک چاکه‌خواریکی سه‌رکه‌وتوو ببینن.

ئه‌وانه‌ له‌وه‌ ده‌ترسان که‌ هێژ و توانایی (کۆنفۆچیۆس) ئەمه‌نده گه‌وره‌ بێ و ئەمه‌نده سه‌ردار پتییه‌که‌ی سه‌ر بگری له‌ ده‌سته‌که‌وتنی دلێ نه‌ته‌وه‌دا، خاکی (لۆ) له‌ هه‌موو خاکه‌کانی تری دراوسێی پتیشتر بکه‌وی. ئیتر ئەوسا که‌ دانیشتوانی ئەو خاکه‌ دراوسێیانه‌یش ره‌و بکه‌ن بۆ ناو خاکه‌که‌ی ئەو و که‌موکوری خۆشیاان بۆ (شان‌شاه) ده‌ریکه‌وی!...

جادووی تیگه‌یشتوویی کاری لێ ده‌کات یان جادووی سه‌ماکه‌ران؟!

ترس و له‌رز ئەو هه‌موو شازادانه‌ی کردبوو به‌یه‌ک. ئەوانه هه‌ر خه‌ریکی ئەوه‌ بوون داو بنیته‌وه‌ بۆ فه‌رمانداریی (لۆ) و سه‌ره‌کی کاربه‌ده‌سته‌کانی تا له‌ یه‌کیان جیا بکه‌نه‌وه... ئەوانه‌ وا ده‌هات به‌بیر یاندا، که‌ شازاده، جادووی راستی په‌رست و سه‌ره‌ک کاربه‌ده‌سته‌که‌ی کاری لێ کردوه. جادووی به‌هیچ هه‌لناوه‌شیتته‌وه، به‌جادوویه‌ک نه‌بێ که‌ له‌و کاریگه‌رتی... جا له‌به‌ر ئەوه‌ هێنایان هه‌شتا ئافره‌تی سه‌ماکه‌ری جوانیان هه‌لبژارد و نارديان به‌دیاردی بۆ براگه‌وره‌ی خۆیان، شازاده‌ی (لۆ)، که‌ دلێ خۆش بکه‌ن!... شازاده که‌ چیشکه‌ی ئەم به‌زه‌می کرد، دلێ زۆر پێ خۆش بوو.

هه‌ر ئەوه‌نده جوانی که‌وته ناو کۆشکی شاهانه‌یه‌وه و گه‌شانده‌یه‌وه، تیگه‌یشتوویی فرێدایه‌ ناو چه‌قی رتگاوا!... کاروباری فه‌رماندارییه‌که‌ی دواکه‌وت و په‌کی که‌وت... سالتیکیشی به‌سه‌ردا تپه‌ری. که‌چی (کۆنفۆچیۆس) هه‌ر چاوه‌روانی ئەوه‌بوو که‌ شازاده‌ی گه‌وره‌ی، واز له‌ به‌زمه‌رمزی خۆی به‌یتنی و بیته‌وه هۆش خۆی! به‌لام ره‌نجی به‌با چوو... ئەویش که‌ زانی ئاواتی نایته‌دی، دووباره‌ نیشتمانه‌که‌ی خۆی به‌جیه‌یشتته‌وه. به‌لام به‌دلێکی به‌هێژ و نیازتیکي ته‌واوه‌وه، که‌ هه‌ر له‌ راستی په‌رسته‌کان، ئەوه، ده‌وه‌شایه‌وه.

کاتی راستیی په رسته که گه یشته خاکی (چیانگ)، دهرگه وانی دهر وازی خاکه که ماوهی نه دا بچیته ژووره وه. یه کتیک له شاگرده کانی (کونفوجیوس) یش له یاساوله که ی خوری: «تو نازانیت هم پیاوه کتیبه؟». دهرگه وانه که یش وهرامی دایه وه گوتی: «من ههر نه وهنده ی لی دهر نام که ههر له سه گتیک خوتیری ری لی ونبوو ده کات!...»

له راستیدا (کونفوجیوس) له و رۆژانه دا سهر و ریشیک نا ریکو پیک و دیمه نیک ی چلکن و پلنگی هه بوو... نه وهنده هه بوو، گبانی به نارام بوو، دلش ی له سره وتدا بوو، هه ستیش به ناخوشیی نه ده کرد... له م رووه وه (کونفوجیوس) دهنوسی:

«کونفوجیوس نه مه نده به تنگ ده ستکه وتنی زانیاریه وه یه، خوراک ی خوی له بیر ده چیته وه. له خوشی ده ستکه وتنی زانست په ژاره ی خوشی له بیر نامین. به ناسته م هه ستیش به وه ده کات که پیری لی هاتوته پیشه وه». (کونفوجیوس) نه مه نده به په رۆش بوو، یارمه تی که سانی تر بدات نه یده په رۆ خه میتکی خوی بخوات.

جاریکیان دهر ویتشیک پیگه یشت، ده ستی کرد به توانج و پلار تیگرتنی. ههر له سهر نه وه ی که ده سووریتسه وه به ناو کولاناندا و ده پاریتسه وه له که سانی تر که گوی له نامۆژگاریه کان بگرن...

دهر ویتسه که پتی گوت: «بو تو وا جوانتر نیبه که له سهر رتگی ای نه وه که سانه برۆیت که به یه جگاری جیهانیان به رلا کردوه و، گوریزیان له ده ستی کردوه، بی نه مه ی خویان تووشی ریسواکردن و شه پازلله لی دان بکه ن؟!...»

(کونفوجیوس) یش وهرامیک ی ای دایه وه که ده مکوتی کرد. پتی گوت: «من ناتوانم تیکه له به درنده بیم و، هاوده می نه وانه بکه م... نه ی نه گهر تیکه له به مرۆقی نازار دراو نه بیم، تیکه له به کتی بیم؟!...»

خرایه به چاکه به رامبه ری بکه یان به اده؟

به م رهنه گه (کونفوجیوس) تیکه له به نه وه ی نادم ده بوو. به سایه ی قسه ژیره کانیشیه وه نازاری دهر وون و دلایانی لاده برد. دهرمانی دهر دی کردن و، برینه کانیشیانی ساریژ ده کرد. زور له وانه ی قسه ی بو ده کردن، له رووکه ش و روواله تی جیهانی وهرس بووون. به هه موو کولی دلش یانه وه ده یانویست له واتای ههره قوولی قسه کانی کونفوجیوس تیبگه ن... نه وانه، که له بابته مردنه وه پرسیاریان لی ده کرد، به سه رزه نشت کردنیک ی سووکه وه پتی ده گوتن: «من هیشتا له ژیان تی نه گه یشتووم. له مردن چۆن تی ده گم؟!...»

دوای نه وه وه ک باوکیکی گه ش و روو خوش له گه له منداله که یدا پتی ده گوتن: «نیمه هیشتا فیری نه وه نه بووین چۆن که لک به که سانی تر بکه یینین.

که واته بوچ خومان خه ربیک بکه ین به کاروباریکه وه، که له ژور سر وشته وه یه؟!...»
نه مه یش سه بارت به وه بوو که کونفوجیوس پیایو پیک ی کارامه بوو، به رامبه ر ژیان. ته ماشای پیویستی روو داوی ده کرد. وه ک راستی په رسته کانی تر نه بوو، خوی به پیشینیکه ر و ناواته وه خه ربیک بکات. چی له به رده ستدا بوایه خوی به وه وه خه ربیک ده کرد. چی پیویست بوایه بیکات نه وه ی ده کرد. یه کتیک له شاگرد تازده کانی له بابته (خرایه) وه پرسیار ی لی کرد: «ناخو به (چاکه) به رامبه ری بکه ین باشتر نیبه؟» (کونفوجیوس) یش پتی گوت: «که واته (چاکه) به چی به رامبه ری ده کری؟!...» (خرایه) به (خرایه) به رامبه ری مه که. (خرایه) به (چاکه) یش به رامبه ری مه که.

(خرایه) به (داد) به رامبه ری بکه!...»

(کونگی ژیر و تیگه یشتو) راستی په رستیبه که ی خوی که دهر باره ی ره وشت و خو، گوتیوی، به کورتی له واژه یه کدا دهر یخستبوو. وا ریکه وت که له پاش پیچ سه د سال نه وه واژه یه بکرتیه راستی په رستیبه کی به که لک که پتی ده لین: «ده ستوره زیرینه» نه م ده ستوره یش بریتیه له مه: «له بابته ره وشتی مرۆقه وه ههر یه ک تایینم هه یه... نه ویش بریتیه له گورینه وه و به رامبه ری کردنی یه کتری... نه و کاره ی (پیت خوش) نیبه له گه له خوتیدا بکه ن، تویش له گه له که سانی تر دا مه یکه!...»

(کونفوجیوس) شپوه یه کی بیر کردنه وه ی ای نه بوو، له سهری پروات، که زنجیره بن بو یه کتری... نه و نه وه ی پی خوش بوو، که به پتی هه لکه وت و ریکه وت تووی قسه ی ژیرانه بچین... له م رووه وه ده یگوت: «نه گهر ره گوریشه ی نه م تووانه، بکه یشتایه کانگای دلی مرۆقه وه، بیگومان دهر و، گه شه ی ده کرد و، گوله که یشی ده گه شایه وه.

نه وساکه یش ژیانیک ی لی په یدا ده بوو که ریکو پیک بی و پر بی له شادمانی». به لام (کونفوجیوس) تووی فری نه ده دایه ناو دلی خونکاره کانه وه. تا پتی بکرایه درکی تی فری ده دان، تا بریندار تریان بکات! (کونفوجیوس) پیایو خوی دهناسیی. نه وانه ی بو نه وه ی گوتیان لی ده گرت تیزی پی بکه ن و بیده نه به رکلكان، ده یزانی چۆن تیماریان بکات! تا پتی بکرایه دهرزی به دلدا ده کرن!...

رۆژیکیان یه کتیک له فه رمانداره کان له شپوه یه کی تیز پی کردن و بی شه رمیدا لینی پرسیی، گوتی: «نه و سئ که ره سته یه ی به پیویستی دهر نایت بو فه رمانه واییه کی ته و او

كامانەن؟...». (كۆنڧۆچيۆس) يېش گوتى: «خۆرشتىكى تەواو و، لەشكرىكى تەواو و، نە تەوھىيەكى دلتيا لە فەرمانرەوايىيەكان خۆى... فەرماندارىش گوتى: «ئەى ئەگەر ھاتو ئەم سى كەرەستەيە پىكەوھ پەيدانەبوون. لە كاميان دەتوانىن واز بەيىن؟».

يەكەم لە لەشكر... دووھم لە خۆرشت... بەلام من ھەرگىز ئەو ئامۆزگار يىيە ناكەم كە دەست لە دلتيايى و باوھر كەردى نە تەوھ بە فەرمانرەوايىيەكەى خۆى ھەل بگىرى... چونكە بى پشت بەسەن بەنە تەوھ ھىچ فەرمانرەوايىيەك دانامە زرى! فەرماندارىكى ترىش لە (كۆنڧۆچيۆس) ى پرسى: «ئەى بۆ پىاوى فەرماندار وا باشتر نىيە كە ئازايە تى لە ژوور ھەموويانەوھ دابنى؟...». (كۆنڧۆچيۆس) يېش گوتى: «نە. پىويستە سەر راستىيە لە سەر وھەموويانەوھ دابنى. چونكە ئەو خاوەن پاىە گەورەيە ئازا بى و سەر راست نەبى، زىبانىكى گەورە لە فەرمانرەوايى دەدات... خۆپۆرە پىاويش كە ئازا بى و سەر راست نەبى، دەبىتە رى گرا!...».

بۆ مرۆڧى بى ھاوتا چوار بىروباوھر دانراوھ

(كۆنڧۆچيۆس) نە باوھرى بە بەھەشت ھەبوو، نە بەدۆزەخ. بەلام باوھرىكى تەواوى ھەبوو بە مرۆڧايە تى و بەھىز و توانايى مرۆڧ. لەم پووھوھ دەيگوت: «پىاوى وا گران دەست دەكەوئ، كە سى سال لەسەر يەك قسەى دروست و ژىرانەى خويندبى و، نەبووبى بە پىاويكى چاك و بەكەلك... جا لەبەر ئەوھ ئاواتە خوازى ئەوھبوو كە رۆژىك لە رۆژان، بەرەيەكى خاوەن رەوشت و خوى بلند بىنە سەر تەخت و فەرماندارى نىشتمانەكەى بكن... (كۆنڧۆچيۆس) دەيگوت: «ئەگەر فەرماندارى رەگەزى مرۆڧ سەد سالىك بەچاكى برۆيشتايە، لە جىھاندا ھىچ توندوتىزى يەك نەدەما». پر بەدل ھىواى بە فەرمانرەوايىيەكى دادپەرور بوو، كە پەيدا بى. ھىواى بە مرۆڧىكى بى وىنە ھەبوو، كە بىتە كايەوھ و، ئەم جۆرە فەرمانرەوايىيە داھەزرىنى، تا بىتە ئمۇنەيەك بۆ ئەو بەرەو پىستانەى لە دوارۆژدا پەيدا دەبن... لەبەر ئەوھ دەيگوت: «مرۆڧى بى ھاوتا، بەجۆرپكى وا كار دەكات، كە كاروكر دەوھەكانى بىنە پىرەويىيەكى گشتىي بۆ ھەموو پىشتىك. ھەر وھەا لە شىوھىيەكى وايشدا دەجوئىتەوھ، كە رەوشتەكەى دەبىتە ياسايەكى گشتى بۆ ھەموو بەرەيەك كە لەوھ دوابىن^(۱). بەرەنگىكى وايش گىتوگۆ دەكات، كە وشەكانى دەپنە رابەرىكى گشتىي بۆ ھەموو پىشتىك».

(۱) واتە: بۆ ھەموو نەوھىيەكى داھاتو (تايىندە).

ئەم پىاوھ كەردەوھ و رەوشت بلندەيش كە ھەموو دەم سەلار و سەنگىن و سەر كەوتوھ لە كارەكانى خۆيدا، بۆ چوار بىروباوھر تى دەكۆشى، كە لە سەر وھ ھەموو بابە تىكى ترەوھ دابىناو:

(چوونە بىچ و بناوانى زانستەوھ تا بە تەواوھ تى تىي دەگات).

(رەوشتى جوان)، (دەست پاكى و سەر راستى)، (دلتسۆزى)... ئىنجا (كۆنڧۆچيۆس) تىگە يىشتن و ژىر يىيەكەى خۆى و ئەو كەردەوھ چاكانەى كە لە ھەموو كەسپىك دەخوازى رەوشتىيان پى بكات، دەخاتە شىوھى يەكپىك لەو كەردەوھەوانەوھ كە مرۆڧى بلند و پىرۆز دەيكات دەلى: «ئەم پىاوھ بەرز و پىرۆزە، ئەوھندەى پەيوھندىيە بە بەكار ھىتەنى چاوەكانىيەوھ ھەيە، ھەموو ئاواتىكى ئەوھىە كە بەجوانى بىيىن؛ خوا خواى ئەوھىشەئى كە دەموچاوى وا بنوئى كە بەزەيى بەكەسانى ترەا دىتەوھ، لە بابەت گەرانىشەوھ بە تەنگ ئەوھوھىە كە سەلار و سەنگىنانە برۆات بەرپۆھ... لە گىتوگۆيشدا ھەتا پىي دەكرى تى دەكۆشى كە راستگۆيانە و بى پىچ و پەنا قسە بكات... لە فەرمان كەردنىشدا بە تەنگ ئەوھوھ دەبى كە سەر راست و دلتسۆز بى...

ھەرچەند گومان بىتە مىشكىيەوھ دوودلىش بىيىتەوھ لە شتىك لەم و لەو پرس دەكات... ئەوھندەى پەيوھندى بەسروشتىشەوھ ھەيە، بىر لەوھ دەكاتەوھ كە ئەگەر توورە بوو، لەو توورەبوونەوھ چ جۆرە ئازارىك پەيدا دەبى لە دلى كەسانى ترەا، لە دلى خۆيشىدا... ھەرچەند ئارەزووى دەستكەوتنى شتىكىشى ھەبى، يان ھەلسووراندنى كارتىكى گەورەى ھەبى، ھەر بىر لەوھ دەكاتەوھ كە كەردەوھ و رەوشتى چاكيان ھەيە. رەنجىش دەدات كە لە سەر نەكەوتن و سەر كەوتنەكانىيان تى بگات. چونكە «خۆشەويستى و ژىرى برىتىن لە دلى پىاوى بى ھاوتاو ھۆش». لە كاتە ھەرە ناخۆشەكانى بىر كەردەوھ و لى وردبوونەوھ كانىدا، (كۆنڧۆچيۆس) بەكولىكى دلەوھ دەيگوت: «من زۆر بە تەنگ ئەوھنىم كە كەسانى تر لە من تى نەگەن. لە راستىدا بەشى ھەرە گەورەى خەمخۆزى خۆم بۆ ئەوھ تەر خان كەردوھ كە تىيان ناگەم!...».

تى گەيشتوويىە بى ھاوتاكەى (كۆنڧۆچيۆس)، لە ژوور ھۆش و تىگە يىشتى زەبروزەنگ توتنەرەكان و ناشىيە زۆردارەكانەوھ بوو... بەلام ئەو شاگردانەى لەگەلدا دەژيان و ھاودەردى بوون، بام ئەندازەى نرخی قسەكانىشيان نەزانىبى، نرخی ئەويان دەزانى... چونكە «بىروباوھر لەوانە نىن ئاسۆى فراوانتر لى بكن. لە راستىدا ھەر مرۆڧە كە ماوھ و ئەندازەى بىروباوھر فراوان دەكات».

کردهوی هه موو که سیک ده بیته بنچینهی کۆمه لایه تیبیه کی

شاگردەکان (کۆنفۆچیۆس) یان بە مامۆستایە ک دانە دەنا. بە پیغە مەبەرێکیان دادەنا... (کۆنفۆچیۆس) هەرگیز ئەوێ بەبیردا نە دەهات که بە زانیارییه فراوانەکی خۆی گەشکە داریان بکات. ئەو هەر ئەو نە دەوێ دەوێست که له رووی خوشە و بیستییه کی بی ئەندازە و ڕێگایان پێشان بدات... هه موو دەم ئەمە ی دەگوت: «پیاوانی وا هەن که له و اتا شاراوەکانی ناو ئایین و راستی پەرستی دەکۆڵنەو، له ژبانی خوشیانیاندا، له سەر پێرەوییەکی تاییه تی نه بی نارۆن. مەبەسیشیان لە مە ئەو یه «که له پاش مردنیان ناوەکانیان بە ناو بانگه وه بمیته وه!... هەرچی منم هەرگیز ئەمە ناکەم!...».

(کۆنفۆچیۆس) بریتی بوو له «پیاویکی فەرمانرەوایی» که بە دوای (فەرمانرەوایی) یه کی راسته قینه دا ده گه را... (کۆنفۆچیۆس) پیاوی بوو، ئەو ی بۆ دەرکەوتبوو که ره وشت و خو و کردهوی تاک و تهراکانی گه ل ده بنه بنچینه ی (کۆمه لایه تی). ئەگەر ره وشت خوی هه موو که سیک چاک بی، کۆمه لایه تیبیه که یه به هیز و توانا و پێشکەوتوو ده بی. ئەگەر کردهوی هه موو که سیک خراب بی، کۆمه لایه تیبیه که یه کز و بی هیز و دو اکەوتوو ده بی... هه روه ها ئەو یه یه ی بۆ دەرکەوتبوو که: «هەر که سیک بیه وێ نیشتمانەکی خۆی له دەست کاوول بوون رزگار بکات، له دەست وه ی و زیانی جهنگی ناوخۆ بیاریزی، سا شاهه نشاه بی یاخود گه دا، پتیوسته له سه ری چاودیری که سایه تی خۆی بکات: و اتا دروستی بکات، گه شه ی پی بکات، په روه ده ی بکات، تا وای لی دئ ده بیته بنچینه یه کی وه ها که هه موو شتیکی له سه ر دا به زریت».

هه روه ها ئەو یه یه ی بۆ دەرکەوت که له ڕێگای خیزانه وه نه بی، رزگار بوون له دەست پشیوی و ئازاوه سه ر ناگری. چونکه «ده بی، کۆمه لایه تی،» په یدا بوون و ڕیکوپیک خستنی خۆی له دامه زراوی یاسا له ناو خیزاندا، بۆ پیک بی... یاسایش ده بی له سه ر بنچینه یه کی وا بسه پتیرو به سه ر که سانی تر دا، که دلسۆزی و ڕیزگرتن به رامبه ری بی و، له هه ر دوو لاوه پێشان بدری. ده بی شاهه نشاه یه یه وه ک باوکیکی نه ته وه بجوولیته وه. پتیوسته خۆی بکات به را به ریکی دلسۆز بۆ ڕۆله کانی خۆی که هه موو که سیک ده گریته وه له ناو گه لدا... ڕۆله کانی نه ته وه یه یه ی، پتیوسته له سه ر یان ڕیز له شاهه نشاه که یان بگرن. هه ر فەرمانیکیشی دا، جیبه جیبی بکه ن... چونکه: «هه ر کاتی با هه لی کرد، پتیوسته

گیاکان خۆبانی بۆ بنوشتیننەوه» پتیوسته هه موو که سیک، له ناکۆکی ناو خیزان، بیزاری خۆی ده ربهری. ده بی ناکۆکی به لایانه وه وا بی، هه روه ک مرۆقییک برای خۆی بکوژی وای. جا هه روه ک پتیوسته کوره کان ڕیز له باوکه کانی خۆبان بگرن و، هه رچی به کیشیان گوت به قسه یان بکه ن - که ده بی ناو هندی نه ته وه و فەرمانداریش هه ر وا بی - هه روه ها پتیوستیسه کوره کان په ی به فەرمانی سه ر شانی خۆبان به بن و هه ست به و فەرمانه یه ی بکه ن، له و کاتانه دا، که باوکه که خواستیکی نارەوایان لی داوا بکات... چونکه په ی بردن به کردهوی پتیوست، ره وشت و خوویه کی بالاتره له دلسۆزی «خزمایه تی!»... که واته ئەگەر شاهنشاهی بی لیکدانه وه و له شیوه یه کی نارەوا و نابه جی دا کار به ده سته کانی خۆی هه لێژارد، پتیوسته له سه ر نه ته وه به رنه نگاری بکات... دیسانه وه ئەگەر هاتوو شاهه نشا له فەرمانی خۆی لایدا و، وه ک سه رۆکی خیزانیکی یان سه رۆکی نه ته وه یه ک ره فتاری نه کرد، ناز و جیاز و ده سه لاتی خۆی بۆ که لکی نا پوخته ی خۆی به کار هینا، نه ته وه مافی هه یه و له سه ریشی پتیوسته به رنه نگاری بکات...».

دوای ئەو (کۆنفۆچیۆس) ده لی: «مافی سه رکیشی و راست بوونه وه له کردهوی (خراب) و (زۆرداری)، له سه رچاوه یه کی به رز و پیرۆزه وه هه ل قولاوه...»... ئەمە ئەو فەرمانرەواییه بوو که (کۆنفۆچیۆس) ناواتی بۆ ده خواست و خه وی پتیوه ده بی... ناخۆ ده بی که ی ئەو فەرمانرەواییه بخریته سه ر ڕێگای خۆش گوزهرانی و هیز و هه رده ته وه...؟

(کۆنفۆچیۆس) وه رامی ئەم پرسه وا ده دا ته وه، ده لی: «ئەو کاته ئەمە پیک دئ، که ئەندامه کانی ئەو فەرمانرەواییه، له شیوه یه کی خوشه ویستانه و سازاوا له گه ل یه ک، تی بکۆشن بۆ تیگه یشتنیکی «گشتی له مبه س و ئاره زووی یه کتر و له گه ل یه کتریشدا ڕیک بکه ون».

ده ستووری فەرمانرەوایی به ختیار

(کۆنفۆچیۆس) ده ست ده کاته وه به قسه کردن، ده لی: «ئەو فەرمانرەواییه به ختیار بی، هه ر خه ریکی ئەو ده بی که یه کیتی ناوخۆیی به ته وا وه تی دا به زریتی و، سه ربه خۆی خۆی بیاریزی».

هه رچه ندیکیشی پی بگری، خۆی له شه ر و شوپی دهر وه دوور بخاته وه و، نه چ به گز فەرمانرەواییه بیگانه کانا. هه روه ها سنووریکیش دا بی بۆ خۆش گوزهرانی و به زموره می

ناو كۆشكى شاهانه و ياريددهدەرەكانى خونكارەكەى. دەبى بەتەنگ ئەوەيشەوہ بى كە گەنج و سامان، دادپەرورەانە دابەش بكات بەناو كەسانى ناو نەتەوہدا... ھەتا پىتى بكرى لە سزادانى خۆى كەم بكاتەوہ. ھەتا بتوانى خويئندەوارى بەناو نەتەوہدا بلاو بكاتەوہ... پىتويستە ھەموو كەسپىك فىرى شىوہى رەوشت و ھەلسان و دانىشتن و ساز و ناواز بكات. چونكە ھەرچى (ساز و ناواز) ھەك (چاكەكردن) وايە... ساز و ناوازی ناوازەيش پىاو دەخاتە سەر (سەرپراستى) و (كاردروستى)...، (كۆنفۆچىيۆس) خۆشى دووزەلەى باش لى دەدا...

ھەرورەها پراستى پەرستەكەمان دلئى: «فەرمانرەوايى بەختيار تا پىتى بكرى خۆى نامادە دەكات بۆ ئەو (رۆژەى بىروباوەرە گەورەكە دىتەدى) و، ھۆگرى و دۆستايەتى و رىكى و كۆكى، ھەموو دانىشتوانى سەرزمەين، دەگرىتەوہ... ئەوساكە ھەموو سەرزمەين (يەك كۆمارى) دەبى... دانىشتوانى ھەموو لايەكىشى بەپراستى و دۆستايەتى و دلئىسۆزىيەكى پراستەقىنەوہ تىكەل بەيەكترى دەبن. بەھەموو بىشيان ئاسايشتىكى گشتى بلاو دەكەنەوہ... ئىتر ئەوساكە ھەر خزمەكانى خويان بەخزم نازان، ھەموو كەسپىك بەخزمەتى خويان دەزان. ھەرورەها ھەر كورەكانى خويشيان بەكورى خويان دانانين، كورانى كەسانى تروش بەكورى خويان دادەنن... ھەر پىاو مافى خۆى دەردىن. ھەر ئافرەتەيش كەسايەتى خۆى دەبى... خويەرستى دەپلشيتنریتەوہ. ئىتر جارىكى تر بەو ناوہدا نايیتەوہ. ئىتر ماوہيش بۆ دز و فروفىلئەباز و ناپاكان نامىنيتتەوہ كە لەسەر زەويدا بەد خوويى بنوین. جا ئەم بارىە كە من پىتى دەلئىم: (كۆكى ھەرگەورە) يان (سازبوونى ھەرە مەزن)!...».

كاتى لە (كۆنفۆچىيۆس) يان پرسى: «تۆ بلىتى رۆژىك لە رۆژان، رۆژى ئەم كۆمارە جىھانى گەورەيە ھەل بى؟»... (كۆنفۆچىيۆس) ھەناسەيەكى ساردى ھەلكىشاو و زەردەخەنەيەكى كرد. دووزەلەكەيشى بەرزكردەوہ بۆ لای دەمى. ئىنجا ھۆى ئەوہيشى تىگەياندن كە بۆچ ناچارى ئەم كۆچ و رەوانە بوو بەسەر زەويدا. گوتى: «ھەر كاتى توشى پىاويكى وا ھاتن ئەوہندەى حەز لە جوانى دەكات، ئەوہندەيش حەز لە رەوشت و خووى چاك و كوردەوہى بلئد بكات، ئەو رۆژە بەچاوى خوتان دەبىن!».

زىندوو كوردەوہى يادى كۆنفۆچىيۆس لە پاش سەلەيى لەگەندا كوردنى!

كە (كۆنفۆچىيۆس) گەيشتە تەمەنى شەست و نۆ سالى، گەرايەوہ شوپنى خۆى، لە خاكى (لۆ)دا. سازادەى (لۆ) ئەمەندە خووى دابوو ژيانى بەزم و خوش رابوردن، پەتوى نەبردبوو، لە دەمىكەوہ مردبوو. بەم رەنگە سەردەمى ئاوارەيى (كۆنفۆچىيۆس) دوايى ھات و بەشارەكەى خۆى شادبووہ. نەتەوہيش ھىشتا ئەو سەرەك كار بەدەستە چاكەخوازەى خۆى لەبىر نەچووبووہ. پۆل پۆل ھاتنە سەردانى. داواى رايۆژ و ئامۆژگارىيان لى دەكرد. بەلام (كۆنفۆچىيۆس) بەپەرۆشەوہ حەزى لەوہ دەكرد، كە واز لە جىھاندارى بەپىتى و بەتەنيايى بى. ھەستى بەخۆى كوردبوو كە لە مەرگ نزيك بۆتەوہ. بەھەموو كولى دلئى خويەوہ، خۆى ھاويشتە سەر (كاروبارى ويژەيى) و (كۆكردنەوہى ھۆنراوہ كۆنەكانى چىن). خووى داپە پراست كوردنەوہى ئەو (ساز و ئاوازە)ى كە لە ئاھەنگە گشتىيەكاندا لى دەدران. ھەرورەها تۆمارىكىشى دانا بۆ ئەو كوردەوہ گەورانە كە لە مىژووى نىشتمانەكەى خويدا روويان داوہ.

بەلام تا دەھات مەرگەكەى نزيكتر دەبووہ. دوايى كە پراستى پەرست كۆنفۆچىيۆس گىيانى پاكى بەخاك سپارد، شاگردەكانى يەجگار گەورەيان كرد و پىزيان لى گرت. ھەرچى لە دەم ھاتبوو دەروہ لە ناو نووسراواندا تۆماريان كرد. چىرۆكى ئەندىشەييان لە بابەت كوردەوہكانىيەوہ دادەھىنا. ھەر كوردەوہيەك گەورە و بەرز و پىرۆز بوو بە دىاندايە پال ئەو... ئەوہندە لە پاش مردنى ناوبانگى دەكرد، ئەو كەمەتەرەمىيەى لە سەردەمى ژيانيدا دەبارەى كرابوو نەدەھاتە بەرچاو... كە تەماشات دەكرد شاهەنشاهەكان و فەرماندارەكان ويئەى (كۆنفۆچىيۆس) يان لە ناو نىشتمانەكەياندا زىندوو دەكردەوہ.

واتەكانى (كۆنفۆچىيۆس) يان لەسەر بەرد ھەلدەكەند. پەرستگاہانىيان بەناوى ئەوہوہ دروست دەكرد. فەرمانيان دەدا: بۆ رىز گرتنى ناوى ئەو، سالى چوار جار مەر سەربىرى و گۆشتەكەى بىشريتەوہ بەسەر ھەژاراندا... ھىشتا چەند پشتىكى بەسەردانەچووبوو، ئەم پاش ناوہيان پى بەخشى: «كۆنفۆچىيۆسى ھەرە پىرۆز»... بەلام ئەوانە ئەمەندە ھۆگرى پەرستنى كۆنفۆچىيۆس بووبوون، ھەموويان، ياخود بەشى زۆريان ئەوہيان لەبىر چووبووہ، كە لە كاتى سەرەمەرگيدا ئەمەى لى خواستبوون: «نامەوى لە پاش خۆم، ھىچ پاش ناويكەم پى بىخەشى، ياخود پىمدا ھەلبدى. من ھەر ئەوہندەم بەسە كە پىم بگوتى: (شاگردىكى) وا بوو، كە لە (خويئندەوارى) تىرى نەدەخوارد. (مامۆستايەكى) وايش بوو، كە لە (وانەگوتنەوہ) ماندوو نەدەبوو... من ھەرئەوہندەم بەسە... ئىتر ھىچى ترم ناوى!...».

چەند بەشىك لە قسە ژىردەكانى كۆنۆچىۋىس

«وا بىجولئىرەو لە گەل كەسانى تردا كە خۆت دەتەوى لە گەلتدا بىجولئىنەو»

راستى لە سروشتى مرۆفایەتى جوئى ناکریتەو. جا ئەگەر شتىك لە سروشتى مرۆفایەتى جوئى بوو دەو، ئەو شتەت بەراست زانى، لە راستیدا ئەو شتە بەراست دانانرى.

هەر كاتى مرۆف بىروباوەرەكانى (ورىاى) و (دەروون) و (بەرامبەرى كردن) بەكارهیتنا، ئەوساكە لە ياساى رەوشت و خووى پەسند خوئى نزیك دەخاتەو... كەواتە ئەوئى پىت ناخۆشە لە گەلتیدا بكن، خۆبىشت ئەو شتە لە گەل كەسدا مەكە...

لە ژيانى رەوشت و خووى مرۆفدا چوار بابەت هەيە، هەتا ژيام بۆم نەلوا هېچيان بەجى بهیتىم:

یەكەم: ئەو بوو لە گەل باوكمدا وا بىجولئىمەو كە ئەو وا لە گەل بىجولئىتەو... ئەمەيشم بۆ نەچوو سەر.

دووم: ئەو بوو لە گەل فەرماندارەكەى خۆمدا وا بىجولئىمەو، كە خۆم دەموىست كار بە دەستەكەى ژىردەستم لە گەل مەدا بىجولئىتەو... ئەمەيشم بۆ نەچوو سەر...

سێيەم: لە گەل برا گەرەكاندا وا بىجولئىمەو، كە خۆم دەموىست برا بچكۆلەكانم لە گەل مەدا بىجولئىنەو... لە مەيشدا ماو م نەبوو سەر بگەوم...

چوارەم: لە گەل دۆستەكانىش مەدا وا بىجولئىمەو كە خۆم دەموىست لە گەل مەدا بىجولئىنەو. دەموىست دەستپىشكەرى بگەم لەو جولا نەو دا. ئەمەيشم هەر بۆ نەكرا...

ژيانى رەوشت و خووى مرۆفیش هەر لە كۆچىكى دووردرىژ دەكات كە پتوىستە پىاو لە نزیكترین ئىستگەو دەست پى بكات... هەرەك پىاو سەر بگەوى بۆ جىگایەكى تەلان وایە. دەبى لە پلىكانەى هەرە خوارەو دەست پى بكات...

بەپىى بارى ژيانت هەلسوورى

پىاوى خاوەن رەوشت و خووى باش ئەوئەندەى بەرەى خوئى پى رادەكیتشى. هەرچىيەكى كرد لە سنوورى بارى ژيانى خوئى ناچىتە دەروە. چاوىش ناچىتە شتىك كە لە دەسلانیدا نەبى دەستى بگەوى، یاخود بۆ ئەو نەشى چاوى تى بىرى، لە ئەندازەى خوئى دەرناچى. ئەگەر لەوانەبوو كە خاوەن سامان و جىگای بەرز بى، بەجۆرىكى وا دەزى كە لە گەل ئەو سامان و جىگەيەدا بگونجى و بشى.

ئەگەر لەبارىكى وايشدا بوو كە هەژارى و بىچارەبى پىو دەبار بى، بەجۆرىكى وا دەزى كە پتوىست بى لەناو ئەو بارى هەژارى و بىچارەبى دەبارى...

ئەگەر كەوتە ناو خاكىكى دواكەوتوو، بەجۆرىكى وا دەزى كە پتوىست بى لە خاكىكى دواكەوتوودا بى... خو ئەگەر كەوتە ناو تەنگوچەلەمەيشەو، بەجۆرىكى وا دەجولئىتەو و رەفتار دەكات، كە پىاوىك لەم جۆرە بارانەدا بىجولئىتەو و رەفتار بكات... بەكورتى پىاوى خاوەن رەوشت و كردارى باش، بچىتە هەر كارىكەو، بچىتە هەر بارىكەو، دەتوانى زال بى بەسەر خۆیدا و چى جوان و پەسند بى ئەو بكات. كە كەوتە جىگای بەرزەو، لە گەل ژىردەستەكانى خۆیدا لووتبەرزى نانوتى. كە كەوتە ژىردەست پایە بلندىكىشەو، پشى پشى بۆ ناكات و دووروى بۆ نانوتى، و، كلكە لە قىبى بۆ ناكات... خوئى بە دەستى خوئى رەوشتى خوئى دەخاتە شىوئەكى رىك و پىك و دروستەو. هېچ لە كەس ناخاوى. لە بەرئەو لە هېچ شتىك سكاللا ناكات... نە لە خودا بۆلەبۆل دەكات، نە گەيىش لە كەسانى تر دەكات...

كاتى كە خودا ژيان دەبەخشى بەو كەسانەى، یاخود بەو گىانلەبەر و دارودرەختانەى دروستيان دەكات، بۆ هەر يەكىيان، بەپى هېز و تواناى و كردهوى خوئى، بەخشندەبى دەنوتى... ئەو درەختەى زىندوو، و، شەنگ و شوخ بى، گەشەى پى دەكات، یارمەتى دەدات... ئەو درەختەيش لە شكانەو دا بى و خەرىك بى بگەوى، لە رەگورپىشەو دەرى دەهینى و لە ناوى دەبات... هەرەها ئەمەيش راستە كە هەر كەسى كردهو و رەوشت و خووى گەرە و بەرز و پەسندى هەبى، خودا پشتى دەگرى، و، بەخشندەبىيەكى وايشى لە گەل دەكات كە دەبگەيىنى بەتەختى فەرماندارى...

رہوش و خووی باش یاسایہ کہ لہ ژیر چنگی دہرناچین!

ہر بہ خشندهیہک لہ خوداوه بیت، پئی دهلین: «سروشستیکی مرؤفایہ تیہ» . بہ بہ جیہتیانی بندہکانی سروشتی مرؤفایہ تیش دهلین: «یاسای رہوش و خو»، یا خود «پیرہوی و ویزہی». بہ فیرکردن و بلاوکردنہوی (پیرہوی و ویزہی) یش دهلین: «خوتندہواری» .

(پیرہوی و ویزہی) یش یاسایہ کہ، ناتوانین ہناسہیہک لہ ژیر چنگی دہرچین... ہتا لہ ژیاندا بین یاسایہ فہرمانرہوا دہی بہ سہرماندا... کہواتہ ہر یاسایہک بتوانین خومانہی لہ دست رزگار بکہین، بہ (پیرہوی و ویزہی)، یا خود بہ (یاسای رہوش و خو) دانائری. لہ بہر تہوہ پیای خاوهن- رہوش و خووی باش، یا خود پیای پیشکہوتو، یان پیای بی ہاوتا، بہ وریاہہ کہوہ بہ تنگ تہوہوہ بہ کہ چاوهکانی ناییبہی، ہرہوہا لہوہیش دہترسی و دادہچلہکی کہ گوچکہکانی ناییبہت... ہر شتیکیش بہ چاو نہ بینری لئی ناشکرا و دیارتر نیہ. ہر شتیکیش بہ چاو و بہدہم و گوچکہ و بہ پیست و بہلووت ہستی پی نہ کری، لئی رۆشنتر نیہ... جا لہ بہر تہمہیہ کہ پیای خاوهن رہوش و خووی باش بہ وریاہیہ کہوہ بہ تنگ بیروباوہرہ نہینیہ شاراوہکانیہوہیہ .

کہہ تا کلیلی گہوردی ہہستیمان؟

ژیانی پیای خاوهن رہوش و خووی باش، نمونہیہ کہ بۆ «یاسای ویزہی» ی ہمووان بہ پیچہوانہی تہوہ ژیانہی پیای گہند و ریسوا، پیچہوانہی (یاسای ویزہی) ی ہمووانہ دستکہوتنی کلیلی گہوردی ہستی رہوش و خوویشتان، یا خود ویزہییمان، کہ دہمانبہستیتہوہ بہ یاسای گشتی ہمووانہوہ، لہ ہموو سہرکہوتنیکی مرؤف بالاترہ کہ دہستی دہکوہی... کہم تہوہیش ہلدہکوہی کہ مرؤف تا ماوہیہکی دوور و دریز، تہوہی بۆ ریک بکہوی...

من ئیستا کہ لہوہ تیدہگہم، کہ ژیانہی پر لہ رہوش و خووی باش بۆج بہ کار ناہیتری... تہمہیش سہبارت بہوہیہ کہ پیای ژیر و تیگہیشتو (پیرہوی ویزہی) ی وا دیتہ پیش چاو کہ لہ تہندازہی خوہی گہوردہ... ہرچی پیای گہوج و ناشیہ، (پیرہوی ویزہی) و ہک خوہی ہہیہ تیی ناگات. واتا راستیہ کہی نازانی... من ئیستا کہ دہزانم بۆج بہ تہواوہتی لہ «پیرہوی ویزہی» تی ناگہین... تہوانہی خاوهنی سروشتیکی نہژاد و

جوامیرن دہیانہوی زۆر لہ ژوور سروشتی رہوش و خووی ناسایی خوہانہوہ بژین... تہوانہی دلرہش و بہدخوویشتن، تا تہندازہیہکی تہواو، لہ بارستاییہکی بلندا ناژین... واتا لہ بارستایی راستہقینہی سروشتی ناسایی رہوش و خووی خوہاندا ناژین... بۆ وینہ... کہس نیہ نہخوا و نہخواتہوہ. بہلام کہم کہس ہہیہ لہ چیشکہی خواردن و خواردنہوہ تی بگات!... ہموو کہسیک دہلی: من ژیرم!

لہ ہر کہسیک بپرسیت دہلی: «من ژیرم»... بہلام کہم ہل دہکوہی رینگا بزانی و لہ کہلینیکہوہ خوہی دہریاز بکات، لہو داوہی بۆیان ناوہتہوہ، یا خود لہو تہلہیہی بۆیان داناوہ، یان لہو چالہی بۆیان دیاردی کردوہ^(۱) تیی بکہوی. ہموو کہسیک دہلی: «من ژیرم»... بہلام کاتی کہ کلیلی گہوردی ہستی رہوش و خووی باشی خوہی دہوزیتہوہ، کاتی کہ پھی دہبات بہلہنگہری خوہی واتا دہرونی راستہقینہی ناسایی خوہی بۆ دہردہکوہی، ہرچہند دہکات پئی ناگری بۆ تاکہ مانگیکیش تہوہ کلیلہ، تہوہ لہنگہرہ، تہوہ دہروونہ بیاریزی... دوور نیہیہ بہکیک بتوانی یاسا بہسہر خاکیکدا بسہ پینتی، یان واز لہ ناوونیشان و سایہ و سامان و پایہی فہرمانرہوایی بہینتی، یا خود بہ پئی پروتہوہ بہسہر شیر و تیردا پروات. کہچی لہگہل ہستی رہوش و خووی خوہی بدوزیتہوہ...

(پیرہوی رہوش و خوو)، لہ ہموو شوینیکدا ہہیہ. کہچی لہگہل تہوہیشدا رازیکی نہینیہ و شاراوہتہوہ! دوور نیہیہ تہوہ زیرہکیہی ہندی پیوان و ژناتی ناسایی ہہیانہ، کہمیٹک پھی بہو یاسا شاراوہیہ بیات... بہلام لہگہل تہوہیشدا شتی وا دہمینیتہوہ، کہ نہک مرؤفی ناسایی، مرؤفی ہرہ ژیر و ہرہ پیروزیش پھی پی نابات!...

ہوش پھی بہشتی وا دہبات کہ لہ جیہان گہوردہترہ

مرؤف ہموو دہمی بہ جیہان وازناہیتنی. لہوہ گہوردہتری دہوی، کہ خوہی پیوہ خہریک بکات. ہرچہندہ لہ جیہان گہوردہتر دہست ناکوہی، کہ ناسمانہکان و زہوی و تہستیرہکان ہموویان دہگرتتہوہ، بہلام ہوشی پیای رہوش و خوو لہ تواناییدا ہہیہ کہ لہ جیہان گہوردہتریش تی بگات...

لہ «نوسراوی گۆرانیہکان» دا نووسراوہ^(۲): «باز ہلدہفری بہسہر ناسماندا. ماسیش خوہی نوقوم دہکات لہناو تاودا بۆینی بنہوہ»... تہمہیش وا دہگہیینی ہیچ جیگاہیہک نیہیہ

(۱) راستتر: بۆیان ہلکہندوہ.

(۲) راستتر: لہ نووسراوی (سرودہکاندا).

«پیره‌ویی ره‌وشت و خو»ی تیدا نه‌بی، تا ئەو په‌ری ئاسمان و، بنی هه‌ره قوولی ده‌ربایش ده‌گرته‌وه. خاوه‌نی ره‌وشت و خویش بو‌ی ده‌رده‌که‌وئ، که (یاسای ره‌وشت و خو) له وێوه ده‌ست پێ ده‌کات که په‌یوه‌ندی له ناوه‌ند پیاو و ژندا په‌یدا ده‌بی، به‌لام تا ده‌گاته ئەو په‌ری زه‌مین و ئاسمان تینی ده‌روات و ده‌سه‌لاتیشی پر ده‌کات...

(هه‌یزه گیانی) په‌کان، له هه‌موو شوێنیکی زه‌وی و ئاسماندا چست و چالاکی یان دیاره!... ئای چه‌ند گورج و گۆلن! ئەم هه‌یزه گیانییانه به‌چاو نابینرین، به‌ئه‌ندامه‌کانی تریش هه‌ست نا‌کرین. که چی له‌گه‌ڵ ئەمه‌یشدا خو‌بان تیکه‌ڵ به‌هه‌موو شتی‌ک ده‌که‌ن. له ده‌ست کارامه‌یی ئەوانیش هه‌یچ رزگاری یه‌ک نییه‌!... له راستیدا هه‌ر ئەم هه‌یزانه‌ن که له هه‌موو شوێنی‌کدا مرۆف ده‌خه‌نه سه‌ر ئەوه‌ی به‌رۆژوو بی و، خو‌ی پاک بکاته‌وه و، له جلوه‌رگیکی سه‌لار و سه‌نگینه‌شدا ده‌ست بکات به‌پیشه‌که‌شکردنی کوشتی^(۱) و په‌رستکاریی ئایینی... جا ئیمه‌یش هه‌روه‌ک هه‌ست به‌هه‌لقولانی ئاو ده‌که‌ین، ئاو‌هه‌یش هه‌ست به‌بوونی هه‌یزه نه‌بینراوه‌کان ده‌که‌ین. جاری وا هه‌یه له سه‌روو خو‌مانه‌وه هه‌ست به‌و هه‌یزانه ده‌که‌ین. جاری وایش هه‌یه له‌م لاو لای خو‌مانه‌وه هه‌ستیان پێ ده‌که‌ین...

کاروباری په‌رستن و ریزگرتنی با‌پیران

له یاسای پیشه‌که‌وتندا که له ئاهه‌نگه‌کانی ناو په‌رستگادا چاودێری ده‌کرئ، و اتا له په‌رستگاکانی با‌ووباپیراندا، هه‌موویان له‌سه‌ر ئەم رێگایه‌ ده‌رۆن، که ئەندامه‌کانی خه‌زان به‌پیتی گرنگیان له‌ناو خه‌زاندا یه‌ک له‌دوای یه‌که‌وه ریز ده‌کرین. دوای ئەوانه با‌یه‌خ ده‌ده‌ن به‌وانه‌ی خاوه‌ن نا‌وونیشان... ئەمانه‌یش به‌پیتی جیگایان یه‌ک له‌دوای یه‌که‌وه ریز ده‌کرین. و اتا دان ده‌نرئ به‌و ده‌ستوره‌دا که له‌کۆمه‌له‌یه‌ تیدا جیا‌وازی هه‌یه له‌ پله‌ی پا‌یه‌دا... دوای ئەوه، نۆره‌ی ئەو په‌رستکارییانه‌ی دئ، که به‌بۆنه‌ی ئەوه‌وه ده‌کرئ که دان ده‌نرئ به‌جیا‌وازیدا له‌ پله‌ی ره‌وشت و خوودا... له‌ کاتی می‌واندارییه‌ گشتیه‌کانیشدا که نان و چیشتیان تیدا پیشه‌که‌ش ده‌کرئ ئەو که‌سانه‌ی پا‌یه‌ بچوون، پێش پا‌یه‌ گه‌وره‌کان ده‌خرین. ئەمه‌یش بو‌ پێشکه‌ش که نه‌وازش به‌رامبه‌ر چینه‌ نزمه‌کان پێشان بدرئ... دوایی خوانیکی تایه‌تیش پیشه‌که‌ش به‌پیا‌وه پیره‌کان ده‌کرئ. ئەمه‌یش بو‌ ئەوه‌یه که دان به‌وه‌ دا‌هنرئ که به‌پیتی ته‌مه‌ن بانگ‌کراوه‌کان پاش و پێش ده‌خرین... کوشتی پیشه‌که‌شکردنیش بو‌ ئاسمان و زه‌وی بریتیه‌یه له‌ په‌رستنی خودا... ئەم په‌رستکارییه‌یش که له‌ په‌رستگاکانی با‌پیراندا ده‌کرئ،

(۱) کوشتی به‌مانای (قوربانی) دیت.

ریزگرتنی‌که بو‌ با‌ووباپیران... ئەگه‌ر مرۆف له‌وه تیبگه‌یشتایه که واتای کوشتی پیشه‌که‌ش کردن بو‌ ئاسمان و زه‌وی چیه‌، هه‌روه‌ها ئەگه‌ر له‌وه‌یش تیبگه‌یشتایه که واتای نوێ‌کردن و پارانه‌وه له‌ خودا و، ریزگرتنی با‌ووباپیران له‌ وه‌رزه‌کانی هاوین و پا‌یزدا چیه‌، ئەوه‌ی به‌ته‌واوه‌تی بو‌ ئاسان ده‌بوو، که به‌په‌نجه‌ی خو‌ی هه‌موو کاروباریکی فه‌رمانداری به‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌که‌یدا هه‌لسوو‌رپێت.

تیکۆشین بو‌ ئامانه‌یک ده‌بێته‌ رینگا بو‌ سه‌روتی گیان

بیروبا‌وه‌ره‌کانی په‌روه‌رده‌کردن و فیکردنی بالا له‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وئ که که‌سه‌یه‌تی مرۆف و ره‌وشت و خووی بی‌ارپێت. که ژینیکی نوئ بو‌ هه‌مووان ئاماده‌ بکرئ که (دروستی) و (ته‌واوی)یش به‌یترته‌وه‌ وه‌ک خو‌ی... هه‌یچ که‌سه‌یکیش ئامانه‌یک دیا‌ری کراوی نابێ له‌ ژباندا، تا نه‌زانێ ئامانه‌ی ئەو (دروستی) و (ته‌واوی)یه‌ چیه‌ که پێوسته‌ له‌ ناویدا بژی... هه‌یچ مرۆفیکیش به‌ئاسایش و دلنیا‌یه‌یه‌ ناتوانی به‌سه‌رته‌وه‌، تا ئارامی دلێ بو‌ پێتک دئ... هه‌یچ که‌سه‌یکیش ناتوانی ده‌ست بکات به‌بی‌رکردنه‌وه‌ و لی‌وردبو‌نه‌وه‌، تا سه‌روه‌تیکی پر له‌ دلنیا‌یه‌ی ده‌ست ده‌که‌وئ. هه‌یچ پیا‌وتیکیش ناتوانی (زانیا‌ری) ده‌ست خو‌ی بخات تا فیکرده‌بی چۆن (بی‌ر) بکاته‌وه‌..... له‌ په‌یدا‌بوونی هه‌موو شتی‌کدا (بنچینه‌)یه‌ک هه‌یه، که ساختمانی به‌سه‌ره‌وه‌ دروست کراوه... له‌ ره‌وتی کاره‌ساتیشدا، (سه‌ره‌تا) هه‌یه و (ئه‌نجام)... جا له‌به‌ر ئەوه‌ سه‌ره‌تای (ژیری) و (تیبگه‌یشتوویی) له‌وه‌وه ده‌ست پێ ده‌کات که به‌ریزکردنی راسته‌قینه‌ی (شتومه‌ک) و (یاسای لی‌ هاتوو بو‌ شتومه‌ک) ئاشنابین...

خۆشه‌ویستی که‌موکوری ده‌شارته‌وه‌ نه‌نگه‌ویستی کرده‌وه‌ی چاک ده‌شارته‌وه‌!

رێکوپێکی ژبانی خه‌زانی به‌نده‌ به‌پشته‌گرتنی ژبانی تایه‌تی مرۆفه‌وه... چونکه به‌جو‌ریکی تیک‌راپی، هه‌یچ که‌سیک توانایی ئەوه‌ی نامینی که بریا‌ری ژیرانه‌ و ته‌واو بدات به‌سه‌ر ئەو که‌سانه‌دا: که خو‌شی ده‌وین، که خو‌شی ناوین، یاخود به‌چا‌وی سووکه‌وه سه‌یریان ده‌کات، که لی‌یان ده‌ترسیت، که به‌زه‌یی پێیاندا دیته‌وه‌، که ریزیان لی‌ ده‌گرئ، یاخود پێیانده‌نازئ... جا له‌به‌رئه‌وه‌ که‌م که‌سمان له‌ ژباندا چا‌وی پێ ده‌که‌وئ، که بتوانن خه‌وش و که‌موکوری ئەوانه‌ بی‌ین که خو‌شیان ده‌وین، یاخود چاکه‌ و که‌لکی ئەوانه‌ بی‌ین که خو‌شیان ناوین... ئەو په‌ندی پێشینه‌یه‌یش هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌ دانراوه‌ که ده‌لئ:

«کەس هەست بە هەلەئە مەندالێ خۆی ناکات... یاخود هەلەئە مەندالێ خۆی نایەتە پێش چاوە... هەر وەها هەست بە گەشە کردنی نەبەینراوی برنجیش ناکات لە کێلگە کەیدا...». ئەوانەى ئاواتەخوازى ئەوەن کە ژيانى نەتەوەبى خۆيان بخەنە شىوێهەكى رێکوپێکەوه، پێويستە ژيانى خێزانى خۆيان رێکوپێک بخەن... چونکە ئەوانەى ئەندامانى خێزانەکەى خۆيان پتێ فێر نەکړى و، پتێ پەرورده نەکړى، کەسانى تریشيان لە خێزانەکەى خۆيان بەدەر، پتێ فێر ناکړى و، پتێ پەرورده ناکړى... هەر کەسێکیش توانى لەگەڵ خێزانەکەى خۆیدا بەرێکوپێکى و خۆشبییهوه بژی، هەل دەگړى بکړى بەئموونەیهک.

بۆ نەتەوێهەئە مەندالێ ئاسایشى جیهانى بە نەبەرێکوپێک خستنى ژيانى نەتەوێهەئە... هەر کاتێ خاوەن دەسەلاتەکانى فەرمانرەوایی فێرى ئەو بوون رێز لە گەورەکانى ناو نەتەوێهە بگرن، هەموو کەسێک لەناو نەتەوێهە فێرى ملکەچى و رێزگرتن دەبێ... هەر کاتێ خاوەن دەسەلاتەکان فێرى ئەو بوون بۆ بچووک و بێ دەسەلاتەکان چاکە و خۆشەويستى پێشکەش بکەن، هیچ کەسێک لەناو نەتەوێهە، لێيان راست ناییتەوه، پێچەوانەى ئەوانیش ناجوولێنەوه... کەواتە پێويستە گەورەى نەتەوێهە بىروباوەرێکى هەبێ، کە بەکەلکى نەتەوێهە بێت، بیکات بەئەندازەیهک بۆ خۆى، تا لەسەر ئەو ئەندازەیه پەرۆشتى خۆى رێکوپێک بخت...

پەرۆشتى سەردار دەبێتە بنچینەى خۆشەويستى نەتەوێهە بۆ خۆى

ئەوانەى خاوەن هێز و دەسەلاتن، نابێ کەم تەرخەمى بنویژن. نابێ کەموکۆرى پێشان بدەن. چونکە هەر کاتێ هەلەبەکیان کرد، جیهان هەموو کەنەفتیان دەکات. ئەو فەرماندارانەیش کە دەتوانن نەتەوێهە بکەن بەپشتیوانى خۆيان، دەتوانن فەرمانداریى خۆيان بەسەر نیشتمانەکاندا بپارێژن. بەلام ئەوانەى نەتەوێهە پشیمان لێ هەل دەکات، دەسەلاتیان بەسەر خاکەکاندا نامێنێ... کەواتە بۆشازادە یاخود فەرماندار و هەل دەگړى، کە لەپێش هەموو شتێکدا پەرۆشت و خووى خۆى و کەسایەتى خۆى بپارێزێ و گەشەیان پتێ بکات.

ئەگەر ئەو خاوەن پەرۆشت و خووى باش بێ و، کەسایەتى بەهێز بێ، هەموو کەسێک لەگەڵى دەبێ... کە هەموو لایەکیشى لەگەڵدا بوو دەسەلاتى بەسەر نیشتمانەکاندا دەپروات... کە دەسەلاتیشى بەسەر خاکەکەى خۆیدا پەیدا کرد، سامانى بۆ کۆ دەبێتەوه... کە گەنج و سامانىشى بۆ کۆبوووه دەتوانێ کردووه و کارى گەورە و بلند بنویژێ... بەم رەنگە

کردهوه و پەرۆشت و خووى باش دەبێتە بنچینەى هەموو شتێک... لێرەدا دەستورێک هەیه بۆ پارە کۆکردنەوه. ئەویش ئەووەتا: (سامان بەرھەمھێنەر) زۆر بێ و، (پارە بەفیرۆدەر) کەم بێ... جا ئەگەر نەتەوێهە لە سامان دەستکەوتندا گورج و گۆل بێ و، لە پارەبەخت کردندا سست بێ، سامان هەموو دەمى کۆدەبێتەوه... پیاوى تەواویش ئەووەتا: بەھۆى سامانەکەبەوه، کەسایەتى خۆى گەورە بکات، خۆى بەهێز و بەتین بکات، دەسەلاتى خۆى فراوان بکات... بەلام پیاوى نا تەواو ئەوێ هەلناگړى پتێ بلتین پیاو، دەچێ کەسایەتییەکەى خۆى دەنیتە پتینا پارە کۆکردنەوه و، گەشەکردن بەسامانەکەبەوه!... ئەمەیش هەرگیز رووى نەداوه، کە فەرمانداریک هەلکەوتبێ و، چاکەخواز بووبێ و، حەزى بەچاکەکردن کردبێ و، نەتەوێهە ئێر دەستیشى نەیتوانى بێ حەز لە (سەر راستى) و (کار دروستى) بکات... هەر وەها هەرگیز ئەمەیش رووى نەداوه کە نەتەوێهە (سەر راستى) و (کار دروستى) ی خۆشویستبێ و کاروبارى ئەو فەرمانرەواییە هەل نەسوورابێ و سەرى نەگرتبێ!...

لە ۵-۳-۱۹۶۷دا تەواو بوو

شیخ محمەد عەبدە

ئەو شۆرشگێرەى ئالای سەربەستى ھەلکەرد لە کۆرى ئایین و کۆمەلایەتى و خۆپنەدەواریی و زرننگارییدا

نووسینی: د. عوسمان ئەمین

ئەم نووسراوە

شیخ محمەد عەبدە لە سالی ۱۸۴۹دا لە گوندیکی میسریدا که ناوی (محلە نصر)ە لە دایکبوو. لە سالی ۱۹۰۵دا چۆتەو لە لای خۆدای خۆی.

بەلام بەژبانه (۵۷) سالییەکی خۆی^(۱)، تۆوی بووژانەو و راپەرینی گیانی خوداناسیی و نیشتمانپەروری لە خاکی میسر و لە گەلیک خاکی ئیسلامدا چاند. ئەو، ئەو گیانە پاکە بەهێز و ھەرەتەى چاکەخواری و پێشکەوتنەى لە مامۆستا گەرەكەبەو (جمال الدینی ئەفغانی) وەرگرتبوو، که لە پاشدا بوو بە ھاوڕۆ و ھاوبەشى لە خەباتی (ئیسلامەتى) و (نیشتمانپەروری)دا، دژی داگیرکەرانی رۆژھەلات و رۆژئاوا.

ھەندیک لە نووسەرانی بیگانه (شیخ محمەد عەبدە)یان بەتورک داناو، ھەندیکیش بەعەرەب. بەلام لە چەند رۆشنبیر و زانیەکی کوردم بیستوووە که لە بنەچەدا کورد بوو، رەوشتە پاک و بیگەرد و بێ باکەکەیشی ھاتمان دەدات بۆ ئەوێ که ئەم قەسەییەیان بەراستتر بزاین، تا بەلگەى رۆشنتری بۆ دەدۆزیتەو، که راستییەکی باشتر دەربخات، ئەمەیش شتیکی دوور نییە و سەیر نییە. چونکە لە راستیدا و رابووونەو و راپەرین و پێشکەوتنی میسر بەکان، لەم دوو چەرخەى دوایییدا، لەسەر دەستی چوار کەسى گەرەدا پێکھات: (جمال الدینی ئەفغانی) و (محمەد عەبدە) و (قاسم ئەمین) و (ئەحمەد شوقی)، که ھەر چواریان، وەک لە زانایانم بیستوو، لە بنەچەدا (کورد) بوون.

ئەمەیش شانازییەکی بۆ (گەلی کورد) که مەرۆف دۆست بوون. لە ھەر کۆتییەک بوو بن، بێ جیاواریی رەنگ و رەگەز و ئایین، بەکاری (مەرۆقایەتى) ئەو شۆپنە ھاتوون. کاشکی (نەتەوەکانی تریش) لەمەدا چاویان لە (کورد) بکردایە، ئەوساکە بەو چاکە دانەوانە، پەيوەندیی کورد و ئەو نەتەوانە باشتر و بەهێزتر دەبوو، ئەمەیش یەکیکە لە نامانجەکانی

(۱) بەلکو (۵۶) سال.

(ئیسلامەتى)، که فەرمان بە (خۆشەویستی) و (یارمەتى) و (برایەتى) ھەموو ئیسلامەکان دەدات.

(شیخ محمەد عەبدە) نیشتمانپەروری و نەتەوەپەروری و مەرۆف دۆستییەکی خۆی لە خوداناسییەکی بەو وەرگرتبوو، زانا و وێژەوانیکی سەربەست و ئازا و بەچنگ بوو، شۆرشگێرێکە دەبنووسی و دەیگوت و دەبزووتەو. دەچوو بەگژ ھەموو زۆردارییەک و ھەموو خراپییەکی باکی لە کەس نەبوو دلّ خۆشکردنی خودا و نەتەوێ دەویست. سەروسامانی خۆی لە پێناو بیروباوەرە بەرز و پیرۆزەکییدا دادەنا، که ئەویش رزگارکردنی نیشتمانەکی و ھەموو خاکە ئیسلامەکان بوو لە دەست (زۆرداری) و (ھەژاری) و (نەخۆشی) و (نەخۆپنەواری). لەبەر ئەو پری دایە زۆر و ستەمی ھەموو لایەک: وەک فەرمانرەواییەکانی (تورکی عوسمانی) و میسر و (ئینگلیز). وەک دەوڵەتمەندە بێ کەلکە کەمتەرخەمە ترسۆکەکانی میسر و، فەرمانبەرە دز و ناپاکەکان و مەلا و شیخە بێ گیانەکانی و، بەشەکانی تری نەتەوەکی، که لە ناشیستی و بەدخۆیی و کەمتەرخەمییدا داپزبوون و، خوداناسیی و مەردایەتییان لەبیر چوو بوو. بێجگە لەو (شیخ محمەد عەبدە) دەویست سەرلەنوێ ئیسلامەتیەکی پاک و بیگەرد و تێگەشتوووانە دا بەزینیتتەو، که سەر بەزانست و ھونەر و پیشەسازی بێ و، چاکەخوێ و نازدار و خۆشەویست بێ بۆ ھەموو ئیسلامەکان و مەرۆقایەتى تا خاکەکانی ئیسلام تا سەر لە سەرگەردانی و ھەژاری و کزی رزگار بن.

(شیخ محمەد عەبدە) لە راستیدا بەیەکیک لە پیشەوا گەرەکانی ئیسلام دادەنرێ، توانی تا ئەندازەیکە گەرە نەتەوەکانی ئیسلام ئاراستە بکات بۆ ژبانیکی پاکتر و چاکتر و خۆشتر، که پر بێ لە چاکە و دادپەروری، دەستی دایە گەلیک فرمانی گەرە گەرە لە کۆری ئایین و زرننگاریی و کۆمەلایەتى و خۆپنەوارییدا، تا ئەندازەیکە گەرەیش تێیاندا سەرکەوت. (شیخ محمەد عەبدە) باوەری وا بوو که ئیسلامەتى و زانست یەکن و لە یەکتەر جیا نابنەو، ھەرەھا زرننگارییش نابێ هیچ دەمیک لە ئایین جیا بێتەو. بەواتایەکی تریاسای ھەرە پێشکەوتوو که شایستە بێ مەرۆف لەسەری بروت بەرپۆلە لە فەرمانداریدا، هیچ یاسایەکی نییە (ئیسلامەتى) نەبێت. چونکە ئەم ئایینە گەشتۆتە پۆیە ھەرە تەواوی خۆی و، بەبێ پەیرەوی کردنی ئەم ئایینەیش هیچ گەرۆگرتیکی ئیسلام و مەرۆف چارە ناکرێ. تەنانەت بۆ بەرپۆلەکردنی فەرمانرەواییەکی جیھانیش ھەر ئەم ئایینەیکە دەرفەتی چارەکردنی ھەموو گەرۆگرتیکی ئادەمیزاد بێ.

ئەو پىرەدى قىسەى بەفەرەنسى دەکرد!

كەسايەتتى (شىيخ محەمد عەبدە) جوئ بوو لە كەسايەتتى پىرەكانى تر، كە دورەوپەرئۆرەستا بوون و خوڭيان لە كۆمەلايەتتى شارەبوو. تەنانت زۆر كەسەش ھەلىان دەدايئى و پىيان دەگوت: (ئەم پىاوە پىرە چىيە قىسە بەفەرەنسى دەكات و، بەناو خاكى فەرەنگەكاندا ھاتوچۆ دەكات و، نووسراوھەكانى ئەوان دەگۆرئەتە سەر زمانى عەرەبى و، بەدەم راستى پەرستەكانىانەو قىسە دەگۆرئەتەو؟! لەگەل زاناکانىندا گەتوگۆ دەكات و، شتى وايشى لە دەم دئەتە دەرەو، كە كەس لەوھەپتەش نەيگوتوو؟! لە كۆمەلە چاكەخوازەكانىشدا ھاوبەشى دەكات و، پىتاكىش بۆ ھەژاران و دامان كۆ دەكاتەو?! ئەگەر ئەم پىاوە خۆى بەپىاوى خودا دادەنئ، بام ژيانى خۆى لە ناوھند مال و مزگوتەكەى خۆيدا بەخت بكات. خۆ ئەگەر خۆيشى بەپىاوى جىھانى دادەنئ، ئىمە وامان دئەتە پىش چا، كە ھەر خۆى، بەتەنيا، لە ھەموو كەس زۆرتەر خۆى ماندو دەكات!...).

پۆژھەلاتناسىكى گەورەى ئەمەرىكايىش لە بابەت (شىيخ محەمد عەبدە)وھ دەلئ: (محەمد عەبدە جووتيارىكى دلئسۆز بوو، بەراستى فرمانى دەکرد. لە خاكە خانەدانەكەى ميسردا لە داىكبوو بوو. پاش ئەو بوو بپاركار و پىشەوای موسولمانەكان ئىمە لە دلئسۆزىيەكەيدا بەرامبەر خاكى ميسر و بانگەوازە نىشتمانىيەكانيدا، بابەتتىكى تىكەلاوى سەير دەبينن، كە لە سئ شت پىكھاتوو: دلئسۆزى بەرامبەر رابردوويەكى گەورە، دەستگرتن بەباوھرى ئايىنەو، پشتگرتنى نىشتمانپەرەرى جووتيار!).

ژيانىكى پىر كەردەوھ

ژيانى (محەمد عەبدە)يش ھەرەك كەسايەتتىيەكەى وابوو. بەپىت بوو، پىر بوو لە كەردەوھ و كارى بلئند. ئەوھيش لەبەر ئەوھ وابوو كە بەدل و ھۆش و دەستى خۆى دروستى كرد بوو. ئەو لەوھدا ھەر لە ھونەرەندىكى وھستا و شارەزاي دەكرد كە دەستكردىكى ناوازەى دروست كرد بئ! كاروبارەكانى زۆربوون، رەنگاوپەنگ بوون. چونكە ھەر لە تافى كورپىيەوھ تا تافى پىرى، پۆژتىك لە پۆژان لە بىر كەردنەوھ و كاروبار ھەلئسوراندن كۆلئ نەدا بوو، دەيخوئندەوھ و فىر دەبوو. پۆژنامەى (الوقائع المصرىة)ى دەرەھىنا و تىيدا دەنووسى. ئاگرى شۆرشەكەى (عرايى)ى خۆش دەكرد، بىروباوھرەكانى خۆى لە گۆشارى (العروة الوثقى)دا بلاو دەكردەوھ. لە دادگاكاندا بپارى دەردەكرد، لە زانكۆى (ازھر)دا بەشاگردەكانى دەخوئند.

منبىش لەم سەرەدەدا كە دەبينم خوداناسىي خراوھتە لاوھ و، رەوشت و خووى پاك و بلئدىش ئەفەرۆز كراوھ و، دادپەرەرى لە ئارادا نەماوھ و ھەموو كەس دەنالئىنى لە دەست (زۆردارى) و (نەخوئندەوارى) و (نەخۆشى) و (ھەژارى)، لە كانگاي دلئەوھ ئەم نووسراوھ بەنرخە، (شىيخ محەمد عەبدە) پىشكەشى خوئندەوارانى كورد دەكەم، ئاشكرا و ديارىش پشتى دەگرم و بىروباوھرى خۆيشىم دەرەپرم: كە بۆ چارەسەر كەردنى ھەموو گىروگرفتەكانمان ھىچ رىنگايەك نىيە بىگرين، (خوداناسىي) و (خوئندەوارى) نەبئ، كە لە شىوھى (ئايىنى ئىسلام)دا گەيشتۆتە پۆپەى ھەرە تەواوى خۆى و، ھەموو ياسايەكى چاكەخوازى ترى تىدا دەتوئتەوھ...

بەلئ، ھەر ئەم ئايىنەيە كە شايستە بئ ياساي فەرمانرەوايى لەسەر داھەزىنئ، تا بگەين بەئاواتە بەرزەكانى كوردەواريمان، وھك: (ئازادى) و (كامەرانى) و (سەرەزى) و (پىشكەوتوويى).

بەلئ وايە: ئەو ژيانە بئ وھى و پىر لە دادپەرەرى و خۆشىيەى كە ئاوات و ئامانجانە، ئەگەر بمانەوئ پىي بگەين، پىويستە لەسەر بنچىنەى (ئىسلامەتى) و (خوئندەوارى) خەباتى بۆ بگەين، كە ھەموو ئايىن و ياسايەكى چاكى تىدا دەتوئتەوھ.

شاكر فەتاح

(خاوەنى پۆژھەى خوئندەوارى كورد)

سليمانى - ۱۹۶۶/۱/۴

له كه ينه و به ينه ي ئاييني و كۆمه لايه تيدا واته ي دهرده هينا و برياري له سهر ده دا، له كۆيونه وه كاني كۆري راوئژكردي ياسادا هاويه شي ده كرد. ههروه ها له كۆيونه وه كاني كۆري بالاي ساماني ته رخا ن كرا و (ئه وقاف) يشدا هاويه شي ده كرد. سه ره رشتي كاروباري (كۆمه لي چا كه ي ئيسلامه تي) ي ده كرد. پرۆژه ي شي داده نا بۆ راستكرده وه و چاكرده وه ي زانكۆي (زه ر) و دادگا ئاييني به كان. نووسراواني ئاييني داده نا. وتاراني راستي په رستي يانه ي بلا و ده كرده وه. قورئاني پيرۆزي ليك ده دا يه وه و، و اتا كاني رۆشن ده كرده وه. له سه ر ئيسلامه تي ده كرده وه و به ره ره چي توانج هاوئژه كاني شي ده دا يه وه كه توانج و پلاريان له ئيسلامه تي ده گرت، نامه كاري له گه ل زانكاني ئيسلامدا ده كرد. دۆستايه تي له گه ل پيا وه باشه كاني رۆژئا وادا ده گرت. خۆيشي ده كوتا و ماندوو ده كرد له پينا و چا كه كردندا، له پينا و ده ستگيرۆيي داماو و هه ژارندا، له گيرفاني خۆيشي پاره ي بۆ به خت ده كردن.

ئه و رۆژه لايه تي به رۆژئا واييه كان ريزيان لي ده گرت!

(محهمه د عه بده) پيا وئيك ي هۆشيار و ئاگادار بوو، له بهير نواندندا سه ره به ست، له ته ماشا كردني كاروباردا چا و فراوان بوو. به گرن گترين به ره مه ي رۆژئا واييه رۆشن به ره كان ئاشنا بوو. خوينده واري به كه ي خۆيشي به وه ته وا و كرد كه چه ند گه شتي كني كرد به نا و ئه مريكا و ئه ورو پادا.

(محهمه د عه بده) گه ليك دۆستي پهيدا كرد بوو له نا و رۆژه لايه تي به كه كان و رۆژئا واييه كاندا نامه كاري شي له گه ل هه نديك له رۆشن به يراني ئه ورو پادا هه بوو، وهك: (گۆستاف لۆيۆن) و (هه ره رت سه به نسه ر) و (تۆلستۆي) له گه ل (ويلفرېد به له نت) يشدا دۆستايه تي به كه ي دل سو زانه ي گرت بوو، رۆژه لايه تناسي به ريتا نيا ييش (ئه دوا رد به را ون)، (شيخ محهمه د عه بده) ي زۆر به دلدا چوو بوو، ته نانه ت بۆ ئه وه يش هاته ميسر كه (محهمه د عه بده) له كاتي ليك دانه وه ي قورئاندا بييني، له زانكۆي (زه ر) دا!... له ره وشت و كرده وه كانيدا ئه مانه ديار بوون: چا كه دانه وه، ئازايه تي، ده روون نه ژادي، چا كه خوازي... كه (عرا بي) له شو رشه كه يدا شكا (شيخ محهمه د عه بده) يان به وه تا وانبار كرد كه برياري دا بوو (خديوي مصر) بكوژري، له سه ر ئه وه ي كه له قسه ي گشتي نه ته وه چوو بووه ده ره وه، خسته يانه به نديخانه وه تا لي ي ده پرسنه وه له وي دا ژيان يكي سه خت و ناهه موا ري رابا رد، به هۆي لي هه لگه رانه وه ي هه نديك له ها وري كان ييه وه، له كاتي چه ند وچوون

كردني دادگا هدا. له وه وه دلي پر بوو له پشم و قين به رام به ر به دا گير كه ري ئينگليز. ههروه ها (شيخ محهمه د عه بده) سه ره به ست و سه ره راست و ده روون ئازاد بوو، زۆر به ته نگ ريز و سه ره ره زي خۆيه وه بوو... ژيانه كه ي پر بوو له كار و كرده وه ي ئازايه تي و نيشت مان به ره وه ري... جاري كيان وا رتيك كه وت كه (خديوي عباسي دو وه م) به ده م فه رمان يكي دا به (شيخي زه ر)^(١) كه ده ستي جلوه رگي ريز گيري به كه م په^(٢) ره وانه بكات بۆ شيخي ك كه له زانا گه وه كان نه ده ژمي را، به لام پيش نوئژتيكي تايه تي (خديوي خۆي بوو). (شيخي زه ر) يش ئه م فه رمان ي خديوي جي به جي نه كرد، چونكه له گه ل برياري كۆري كاروبار هه ل سو ورا ندني (زه ر) خوي دا رتيك نه ده كه وت. (خديوي) له وه دلي شكا ئنجا كه كاتي ئه وه هات (خديوي) ده ست بكات به سه ر به رزكرده وه ي زانكاني (زه ر) (خديوي) به هه لي زاني ئه وه بداته وه به چا وي (شيخي زه ر) دا، به سه رزه نشت كرد ني كه وه پيي گوت: (من پيم نه گوتيت ده ستي جلوه رگ بۆ ئه و زانايه ئاماده بكه يت!؟). گه وه ره كه ي (زه ر) يش زماني تي كچوو، له تر سدا نه يده زاني چي وه رام بداته وه، به لام (شيخ محهمه د عه بده) مه ردا نه هاته پيشه وه و له جي اتي گه وه ي (زه ر) وه رم ي خديوي دا يه وه، وه رامه كه ي وه رم ي پيا وئيك ي ئازا و ماف په رست بوو، كه سه ر بۆ هيچ كه سيك دانا نه وينئ، پيي گوت: (ئه و برياره ي كه كۆري كاروبار هه ل سو ورا ندني زانكۆي (زه ر) دا و پتي، له م با به ته وه، به ريتي به له به جي هيناني فه رمان ي خديوي خۆي، چونكه ئه و برياره به پتي ئه و ياسايه درا وه كه خديوي خۆي په سندي كردوو، جا ئه گه ر گه وه ري خۆمان ده يه وي جلوه رگي ريز گيري زانستي به پتي فه رمو وده ي خۆي دا به ش بكري، ئه وا پيوسته له سه ري كه ياسايه كي تازه يش بۆ ئه وه ده ربكات، كه ياساي ئيسا هه لوه شي ني ته وه!) كه خديوي ئه مه ي له (محهمه د عه بده) بيست له دا خندا ده موچا وي سوور هه لگه را. ئيتر ده مو ده ست هه ستا يه سه ري، تا ئه وانه ي له وي بوون بگه رپنه وه بۆ مالي خويان!...

(١) واته: فه رمان يكي سه ر زا ره كي (شه ي) دا به...

(٢) ده ستي جلي زۆر باش به مه به ستي ريز ليتان.

خوداپه‌رستییه‌کی نهیینی و چاکه‌کردنیکی شارراوه!

(محهمده عه‌بده) موسولمانیتیکی ته‌واو بوو به‌راستییه‌وه ئیسلامه‌تی ده‌کرد، خوداناسی و له خوداترسییه‌کی ته‌واو له کانگای دلیدا جیتی بوو بوو‌وه. باوه‌پرکردنه‌کیشی به‌خودا و ئیسلامه‌تی ئەمه‌نده به‌هیتز بوو بوو، ئەمه‌نده له دل و ده‌روونیدا بنجی داکوتا بوو، وای لیته‌اتبوو که کاروباری نایینی به‌تایه‌ پیتشه‌وه، خۆی له هه‌موو خۆپیشاندان و خۆه‌لکیشانیکی دوور ده‌خسته‌وه ته‌نانه‌ت وای لی هاتبوو هه‌ندی له‌وانه‌ی که به‌پرووکەش و رواله‌ت چه‌واشه‌ ده‌بن، (محهمده عه‌بده) یان وا ده‌هاته‌ پیتش چاو که پیاویکی که‌مته‌رخه‌م بوو له به‌جی هینانی فرمانه‌ نایینییه‌کانی خۆیدا... بوژی نیل (حافظ ابراهیم) یش به‌کیک بوو له‌وانه‌ی که له باوه‌ری مامۆستای پیتشه‌وا دوودل بوو بوون، به‌لام که له گه‌شته‌که‌یدا بۆ لای زریه‌وه، له‌گه‌لیدا چوو له خۆبه‌وه تیگه‌بشت که به‌هه‌له‌دا چوو بوو. دوابی ناچار بوو له به‌کیک له چامه‌کانی خۆیدا په‌نجه‌ی بۆ ئەو بابه‌ته‌ درێژ کرد و دانی نا به‌خوداناسی و له خوداترسی (شیخ محهمده عه‌بده) دا.

هه‌روه‌ها پیتشه‌وا پر به‌دل حه‌زی به‌چاکه‌کردن ده‌کرد که له (میت غمر) دا ئاگر به‌ر بوو‌وه، (شیخ محهمده عه‌بده) ده‌موده‌ست ده‌ستی کرد به‌گه‌ران به‌ناو شاره‌کانی میسر دا، پیتاکی کۆ ده‌کرده‌وه بۆ لی قه‌وماوانی ئەو ئاگره‌ هه‌روه‌ها ئەوه‌یش بۆ هه‌مووان ده‌رکه‌وت که هه‌ر مووچه‌یه‌کی وه‌رده‌گرت له ده‌سگای سامان ته‌رخانکردن (ئه‌وقاف) هه‌مووی ده‌به‌شییه‌وه به‌سه‌ر هه‌ژار و لی قه‌وماواندا تا پیتیشی ده‌کرا خۆی ده‌شارده‌وه له‌وانه‌ی که چاکه‌ی له‌گه‌ل ده‌کردن... ئەوه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌ بوو که (چاکه‌خوازی) کرده‌وه‌ی هه‌ره‌ بلندی بوو... (برایه‌تی گشتی) یش که بوو بووه‌ هۆی می‌شک پروونکردنه‌وه‌ی پیاوه‌ گه‌وره‌کانی (ده‌رویتشایه‌تی: تصوف)، بوو بووه‌ چرایه‌کی پرووناکیش بۆ (شیخ محهمده عه‌بده) پیتگای بۆ رۆشن ده‌کرده‌وه... ئەمه‌یش له سایه‌ی (جمال الدینی ئەفغانی) یه‌وه‌ ده‌ست (شیخ محهمده عه‌بده) که‌وتبوو، که بتوانی له شتیه‌یه‌کی زۆر بچ‌ هاوتادا، ده‌رویتشایه‌تییه‌ک که هه‌موو کاریکی شارراوه‌یه و له‌ناو ده‌رووندا پیتکدی، له‌گه‌ل پیتوستییه‌کی ته‌واو دا بۆ فرمان کردن بۆ کارگوزاری هه‌ردووکیان یه‌ک بخا و به‌یه‌کیشیانه‌وه بنوسیتتی...!

ئهو شیخه‌ی له به‌ندیخانه‌ی ناشیتی ئه‌وی هینایه‌ ده‌ره‌وه! (١)

(شیخ محهمده عه‌بده) له سالی ١٨٤٩ دا له دایکبووه، ناوی گونده‌که‌ی (محله نصر) بووه، باوک و دایکیشی له ساماندا مام ناوه‌ندی بوون پیتش ئەمه‌ی به‌خیرته‌ به‌ر خۆپندن له مزگه‌وتدا له مالی باوکیدا فیری خۆپندنه‌وه و نووسین کراوه، ئنجا که ته‌مه‌نی له ده سالان تیتپه‌ری کردوه و قورئانیشی ته‌واو کردوه چوه‌ته مزگه‌وتی (أحمدي) له (طنطا)، بۆ ئەمه‌ی خۆپندنه‌وه‌ی قورئان به‌ته‌واوه‌تی فیر بیی و، ده‌ستووری زمانی عه‌ره‌بیش به‌خۆپنی به‌لام پتپه‌وی مزگه‌وتی (أحمدي) ئەمه‌نده سه‌خت و گران بوو ئەوه‌نده‌ی نه‌ما بوو کوره‌که لیتی وه‌رس بیی و پشتی لی هه‌لبکا و ده‌ست بکات به‌کشستوکال کردن به‌لام باش بوو تووشی به‌کیک له لالۆکانی باوکی هات که ناوی (شیخ ده‌رویش) بوو، ئەو توانی سه‌رکیشییه‌که‌ی لی دوور بخاته‌وه و رایبه‌پتی به‌خۆپندنه‌وه، هه‌روه‌ها ئاراسته‌یشی بکات بۆ واتا پیرۆز و به‌رزه‌کان و، کامه‌رانییه‌ گیانییه‌کان، له راستیدا ئەو لالۆی باوکه‌ی، پیاویکی سروشت ده‌رویشی دلچاک بوو، بۆیه‌کا حه‌زی به‌و چاکه‌کردنه‌ ده‌کرد له‌گه‌ل (شیخ محهمده عه‌بده) دا... پاش ئەوه به‌چهند سالیکی (شیخ محهمده عه‌بده) له‌و کاره‌ دووا که (شیخ ده‌رویش) ی لالۆی باوکی کردبووی له دل و ده‌روونیدا گوتی: (... هه‌رچی ته‌م و خه‌میتکم له دلدا کۆ بوو بووه‌وه هه‌مووی ره‌وییه‌وه هه‌ر ته‌نیا یه‌ک خه‌م مابوو که ئەوه‌یش ئەوه بوو بيم به‌پیاویکی خاوه‌ن زانستی ته‌واو، خاوه‌ن ره‌وشت و خووی به‌رز و پیرۆزی ته‌واو، که سیشم نه‌دۆزییه‌وه بۆ ئەو ریگه‌یه‌م بیات که خۆم بۆ ده‌کوتا، ئەو پیاوه پیره‌ نه‌بی که له ماوه‌ی چهند رۆژیکدا له به‌ندیخانه‌ی ناشیتی و نه‌زانییه‌وه ده‌ره‌پینامه‌ ده‌ره‌وه بۆ ناو ده‌شتی فراوانی زانیاری...).

کاره‌ساتی هه‌ره‌ گه‌وره‌یش که به‌سه‌ر (محهمده عه‌بده) دا هات، له تافی کوریتینیدا ئەوه بوو که له سالی ١٨٦٦ دا چوه‌ به‌ر خۆپندن له زانکۆی (ازهر) دا، که ئەوه‌مه‌ به‌گرنگترین بنکه‌ی خۆپنده‌واری داده‌نرا له‌ناو ئیسلامه‌تیدا هه‌رچه‌نده‌ سی سال له‌ویدا مایه‌وه، به‌لام که‌لکیکی ئەوتۆی له خۆپندنه‌کانی ئەوی ده‌ست نه‌که‌وت زۆری پتی نه‌چوو وازی له خۆپندنه‌کانی (ازهر) هینا و پرووی کرده‌ خۆپندن‌ی زانسته‌ تازه‌کان.

(١) له راستیدا ئەم ناو‌نیشانه‌ گه‌لین قه‌به‌تره‌ له ناوه‌رۆکی باسه‌که.

دهبیته شاگردی جمال الدینی نهفغانی

له و سهردهمه دا تووشی تهنگوچه له مه یه کی دهر وونی هات وای لی کرد واز له خویندن بهیښی و، خویشی دوور بخته وه له هه مووان، خوو بداته دهر ویشی و خوړا هیټان به ټه رک و نازار او، به لوم (شیخ دهر ویش) هم جار هیش فریای که و ته وه و، له و تهنگوچه له مه یه ییش رزگاری کرد.

خوشه ختانه ناسیاوی له گهل (سید جمال الدینی نهفغانی) دا په یدا کرد، که ته وده مه به لای نه ته وه کانی روزه له ته وه به سهر کرده ی نازادی و زرنګکاری داده نرا، جا به سایه ی ته و ریگا گیانی به وه که ماموستا که ی (جمال الدینی نهفغانی) پیشانی ده دا، (شیخ محمه د عه بده) توانی تا سهر خوی له ریگای (دهر ویشی و ته نیایی و خو دوور خسته وه له جیهان) لا یدا و، روو بکاته ژبانی پر له کارگوزاری له گهل خویندن زانسته جوړ او جوړه کاند، وهک: راستی په رستی و، ژمیرکاری و، زمان پاروی و، کرده وه و په وشت و، زرنګکاری و، ته و بابه تانه ی له زانکوی (ازهر) دا هر ناوونیشانی شیان نه بوو... بهم په رنګه کوره (ازهر) ی دهر ویش سروشت، (شیخ محمه د عه بده) بیری وهر گه را بو لایه کی تر... ته ویش به سایه ی بیرو با وهره کانی ماموستا نهفغانی به یه و پیکهات، (محمه د عه بده) ی شاگرد تینوی خویندن و زانیاری و راستی بو، تاواتی بو سهرده میکی پر چاکه و دادپه روهی ده خواست، ته ویشی له بیس نه چوو که له نه خشه ی نو سرا و ه کانی دا: (نامه ی دهر امهت) که له سالی ۱۸۷۴ دا دهر بهیټنا، خوشه ویستی پر به دلی خوی به رامبه ر ماموستا که ی خوی دهر بیری... .

له هه موو شتیک گرنګتر که له ماموستا که یه وه فیتر بوو بوو، ته وه بوو که نار زووی نازادی و سهر به سستی ده کرد، له گهل وریا بوونه وهی نه ته وه دا، له بهر ته وه ده سستی کرد به روو کرده ناسوبه کی دوور، خوی دایه په یوه ندیبه زرنګکاری به کانی ناوهند روزه له لات و روزه تاوا، بییشی له وه ده کرده وه که بو ته مه ی ساختمانی ژبانی کومه لایه تی و زرنګکاری له ناو نیسلا مه تیدا سهر له نوی دروست بکاته وه، ده بی چی بکات!...

محمه د عه بده ی زانا و روزه نامه نووسا:

له سالی ۱۸۷۷ دا (محمه د عه بده) خوی خسته پیسه وه بو تا قیکر د نه وه ی جیهانی له (ازهر) دا، له گهل ته وه یشدا که له ناو ه کی گومان برا، نامه ی دان پییدانانی دهر چوونی خوی وهر گرت، پاش ته وه ده سستی کرد به پی خویندن له (ازهر) دا، له بابهت زانسته کانی (قسه کردن) و (زمان پاروی) و (په وشت و خو) وه و انای ده گوته وه به شاگرده کان، به لوم وانا کانی (شیخ محمه د عه بده) پیتره ویسیه کی تازه بیان هه بوو، ژماره یه کی زور گه وره شاگردی له خوی کو کرده وه، جا له م چند سالی ژبانه یدا وهک دهر ده که وی هاته ناو لقیکی (کومه لی ماسونی) یه وه که ناوی (ته ستره ی روزه له لات) بوو، هم لقه دوا ی کومه لی ههره گه وره ی (ماسونی) ده که وت که له (به ریتانیا) دا دامه زرا بوو، ته وانه ی شاره زای راز و نهیټی زرنګکاری بوون لقه که تیژی ده کرده سهر ته وهی که بیرو با وهری خو بان به یه کتر بلین هه روه ها په یوه ندیبه کی یارمه تیدان و پشت گرتیشی ده خسته ناوهندیانه وه، هم لقه بوو به تووی (ده سته ی نیشتمانی: الحزب الوطني)، که له وه دوا پایه یه کی گه وره و به رزی ده سته وت.

له سالی ۱۸۷۹ یشدا (محمه د عه بده) بوو به ماموستای میژوو له خویندن گای (دار العلوم) دا، هه روه ها بوویش به ماموستای ویژه له (خویندن گای زمانه کان) دا که چی له (ازهر) یشدا وانا کانی خوی هه ر ده گوته وه!... له و سهرده مه دا (محمه د عه بده) خوی دایه روزه نامه گه ری، که له وه پیش ماموستا که ی (جمال الدینی نهفغانی) له لای شیرینی کرد بوو، له سهره تای فرمانداری (خدپو توفیق) دا (محمه د عه بده) کرا به سهر نوو سهر ټیک له روزه نامه ی فه رمانه واییدا، به لوم زوری پی نه چوو پیسا وه ئایینیبه (ازهر) بیبه که بوو به سهر نوو سهری روزه نامه که ئیتر له وسا که وه روزه نامه که گوړا و که و ته باریکی تازه وه هه ر له وپوه (محمه د عه بده) ئامانجی ده که وت که ده یو بست له کوړی ئایین و کرده وه و په وشتدا پیشکه وتن و راست کرده وه یه ک پیک بهیټی و دامه زرنیټی، ته و له ناو روزه نامه که دا هم چاکه خواز بوو، هم ماموستا بوو تیده کوښا بو به رز کرده وه ی بارستایی نه ته وه که ی، بو راست کرده وه ی په وشت و خودی، بو وریا کرده وه و راپه راندنی له کوړی کومه لایه تیدا، له شپوه یه کی شپه یی و له سهر خودا. (شیخ محمه د عه بده) با وهری و ابوو که وریا کرده وه ی نه ته وه سهر ناگری، تا سهر کرده کان ریگه ی په روه رده کردن و پی خویندن نه گرن له گهل نه ته وه دا، ته و نه یده ویست ریگه ی چاولیکه ری روزه تا وایینه کان بگیری بی

ئەمەى تەواو لە پېشكەوتنەكەيان تېبگەن و ، پەى بەرازی سەرکەوتنەكەيان بېەن ھەرەھا نەیشی دەویست رېگەى ھۆگربوون بەرۆكەشى پېشكەوتنى كەرەستەى (مادى) بەوہ بگېرى و ، كەچى لە پېشكەوتنى گىيانى راستەقېنەى نەتەوہ دوور بخرېتەوہ!.

شېخ محەمەد عەبەدە و شۆرشى عرابى

پاش ئەوہ ھەلگەرانەوہى سالى ۱۸۷۹ رۆوى دا ، كە كاربەدەستى (وزارەى) (نۆبار) و كاربەدەستىيە ئەورۆپايىيەكانى تر سەر ئەنگرى بوون ھۆى ئەوہيش ئەوہ بوو كە لەشكرى ميسر بەسەركردهى (عرايى) يەوہ ھەلگەرانەوہ لە ئەفسەرە تورك و چەرکەسەكانيان... (محەمەد عەبەدە) لە سەرەتای كاردا لایەنگىرى (عرايى) نەبوو . چونكە ئەوى بەخاوەن بىروباوەرپىكى سەربازانە دادەنا... ئەوہى (محەمەد عەبەدە) دەويست ئەوہ بوو كە ياسايەكى فەرماندارى داھەزرى ، شان بەشانى راستكرنەوہىيەكى پېشكەوتنەوہى كاروبارى ناوہوہ . ئەوہيش بەھۆى بلاوكرنەوہى خويندەوارى و پەرورەدەكردى كردهوہ و رەوشت و زرنىگارى راستەقېنەوہ جىبەجى بكرى ، بەلام بەشپۆەىيەكى وا كە لەگەل دەستورپىكى سەربەست و ئازاددا بگونجى ، بەلام بەھۆى رۆودانى كارەسات و گۆرانیەوہ ، (شېخ محەمەد عەبەدە) ھەر ئەوئەندەى بۆ ماىەوہ كە زوو بەزوو خۆى بگەيىنئىتە شۆرشگىرەكانى سەر بە (عرايى) و كۆمەكىيان بكات ؛ كە ئەوئەندەى پىنەچو بووہ يەكئىك لە سەركرەكانى ئەو كەسانەى كە كاروبارى فەرمانرەواییە نىشتمانىيەكەيان دەبرد بەرپۆە جا لەو سەردەمەدا كە كاربەدەستى (بارودى) ھاتە پېشەوہ و ، ئىنگلىزەكان ھەلىيانكوتايە سەر (اسكندرىە) و ، لەشكرى ئىنگلىز و ميسر بەگژبەكدا چوون... لەو سەردەمەى ژيانى شۆرشەى ميسردا ، (شېخ محەمەد عەبەدە) بەھەموو كۆلى دلبيەوہ خەباتى دەكرد لەپىتاو سەربەستى نەتەوہى ميسر و سەربەخۆى ميسردا ، چ لە ناوہوہ ، چ لە دەرەوہدا .

خەباتىك لە فەرەنسە و ئىنگلترەدە!

لەپاش كۆژانەوہى شۆرشى (عرايى) ، (محەمەد عەبەدە) يان تاوانبار كرى بەگەلە كۆمەكى كرىن لەگەل سەركرەكانى شۆرشدا . لەسەر ئەوہ برىبار درا و خستيانە بەندىخانەوہ بۆ ماوہى سى سالىش لە ميسر دوورىان خستەوہ .

ئەوئەيش (سورىە) كرى بەجى ئاوارەيى خۆى ، لە سالى ۱۸۸۳دا چوہ ئەوئە بۆلام زۆر لەوئە نەماىەوہ چونكە (جمال الدينى ئەفغانى) ي مامۆستای ناردى بەشۆنبيدا كە بگاتە لای بۆ (پارىس) ئەوئەيش چوو . لە سالى ۱۸۸۴دا بۆ يەكەم جار پىنى ناىە خاكى فەرەنسەوہ لەوئەدا لەگەل مامۆستاكەيدا دەستيان كرى بەفرمان كرىن ، كۆمەلپىكان دامەزراند لەگەل گۆفارىكدا ناويان نا (العروە الوثقى) و اتا قولىفەى توند ئامانجيان ئەوہ بوو ھەموو لایەك بانگ بكەن بۆ گەلە كۆمەكېى ئىسلامەتى بۆ پاراستنى رۆژھەلات ، بۆ بەرەنگارى كرىنى زەر بەدەستى بېگانە و ، سەرکېشى ناوخۆى ، ھەرەھا بۆ رزگاركردى ميسر لە دەست داگېرەرى بەرىتانىا ، بەجۆرپىكى تايبەتى ، (العروە) يش يەكەم گۆفارىكى عەرەبى بوو كە تا ئەوئەدەمە لە ئەورۆپادا دەرچووبى . ژوورى نووسىنەكەيشى بوو بووہ يانەيەك بۆ ھەموو رۆژھەلاتىيەكان ، چ ئەوانەى لەوئەدا دەژيان ، چ ئەوانەى ھاتوچۆى فەرەنسەيان دەكرد لەوئەدا ئەمانەت چا و پىدەكەوت : (جمال الدين) ، (محەمەد عەبەدە) ، رۆژنامەنووسى شۆرشگىر (يعقوب صنوع) ، (ميرزا باقر) ي فارسىش كە رەوشت و خوويەكى سەير و جياوازی ھەبوو!...

وا دەرەكەوئە كە (محەمەد عەبەدە) لەم جارەيدا نەيتوانى بەژيانى ناو (پارىس) ھوہ رابى . ياخود فېرى زمانى فەرەنسرى بېى ، چونكە ھەموو رۆژھەكەى خۆى بەوہوہ بەخت دەكرد كە لەگەل گۆفارەكەدا خەرىك بېى لە رۆژھەلاتىيەكانىش بەولاوہ كەسى ترى چا و پى نەدەكەوت ، لەگەل ئەوئەيشدا توانى لە سەرەتای ھاوئەى ۱۸۸۴دا سەرىك لە ئىنگلترەدا بدات ، لەوئە (ويلفريد بلەنت) ي دۆستى پېشوازی كرى لە چاوپېكەوتنى ھەندىك لە پىاوەگەرەكانى زرنىگارىيە و ئەندامەكانى كۆرى نەتەوہى بەرىتانىادا يارمەتېى (شېخ محەمەد عەبەدە) ي دا . ھەرەھا لەوئەيشدا كۆمەكى كرى كە دەنگى بگەيىنئىتە خويندەواران و تېگەيشتوانى بەرىتانىا ، لە رېگەى رۆژنامەكانەوہ .

بەلام گۆفارى (العروە الوثقى) زۆر نەژيا . چونكە ئىنگلىزەكان نەياندەھېشت بەناو خاكى عەرەبدا بلاو بېتتەوہ .

كۆمەلنىكى نەيتىنى بۇ نىزىك خىستىنەۋەدى ئايىنەكان لە يەكتىرى!

(مىھمەد عەبدە) ناچار بوو لە سالى ۱۸۸۵د پارىس بەجى بەيتلى و بچى بۇ بىروت، ئەۋدەمە بىروت بەبنكەى خوتىندەۋارى عەرەب دادەنرا لەۋىدا لە خوتىندىنگاى (سلطانية)دا واناگوتنەۋەى پى سىپىرا، لەۋىدا وانا بەناۋىبانگەكانى خۆى گوتەۋە لە بابەت زانىستى زىمان پاراۋىيەۋە... ئەۋ واناىانە بوونە بنچىنەى ئەۋ نووسراۋانەى كە بەناۋى (نامەى يەكىتى خودا)ۋە نووسىيەۋە، لە بىروتدا ھەر ھەلىكى بۇ ھەلبكەۋتايە بەكارى دەھىنا، بۇ ئەمەى ھۆى دۋاكەۋتنى رۆژھەلا تىيەكان پىشانى ھەمروان بدات داۋاى لى دەكرى كە لىكۆلئىنەۋە لە زانىستەكانى سەر بەمرۆقاىە تىدا بكنەن. كە بەتەنگ بىروباۋەرەكانى رەۋشت و خو و پەرۋەرەكرى ئايىنەۋە بن... بەلام خەباتەكەى ھەر لە كۆرى فىركردندا نەبوو... كۆمەلنىكى ئايىنى نەيتىشى دامەزىراند، كە يەكىك لە نامانجەكانى ئەۋە بوو: ھەر سى ئايىنە گەرەكە، (ئىسلامەتى) و (مەسىحىتى) و (موساىى) نىزىك بخاتەۋە لە يەكتىرى. قەشە (اسحاق تايلەر) كە سەرپەرشتىارى كلىساكانى گاۋرە ئىنگلىزەكان بوو، ھاتە ناۋ كۆمەلەكەيانەۋە ئەم قەشەيە چەند وتارىكى لە رۆژنامەكانى (لەندەن)دا بلاۋ كىردەۋە، بەگيانىكى پر لە خۆشەۋىستىيەۋە لە ئىسلامەتى دەۋا...

ۋا دەرەكەۋى كە خەباتى (مىھمەد عەبدە) لەم كۆمەلەدا، لە توركىيادا لە پروى زىنگكارىيەۋە، ۋا لىك دەدرايەۋە كە پىچەۋانەى كەلك و چاكەى (جىنشىنى عثمانى)^(۱) بى، ئەم كارە كارىكى ۋاى كىرد لە (خونكار عبدالحمىد) كە تىبىكۆشى فەرمانرەۋاىى بەرىتانىا لە (شىخ مىھمەد عەبدە) خۆش بىى و، بلى بىروت بەجى بەيتلى...!^(۲)

(۱) جىنشىن: خەلىفە.

(۲) ۋەك دەرەكەۋى ھەر ئەم روۋكارگرتن -توچە- انەى شىخ بوۋە كە ئەم و جەمالەدىن و كەسانىكى دى، سەر بەماسۆنىيەت بوون.

ھەموۋدەم بۇ دەروون ئازادى و سەرەستى بىر و، زىن تازەكرىدەۋە تىدەكۆشا!

(مىھمەد عەبدە) لە سالى ۱۸۸۸دا گەرپايەۋە مىسىر، لەۋى كرا بەدادگەر لە دادگا ئايىنەكاندا پاش ئەۋە كرا بەراۋىتكار لە دادگاى تى ھەلچۈنەۋە (مىھمەد الاستىناف)دا لەۋ دوو فرمانەدا سەرەخۆبى بىرى خۆى دەرخت ھەر پىرپارىتىكىشى دەرەكرىدەۋە، نامانجى ئەۋە بوو: نەتەۋە پەرۋەرە بكا و رابەيتى بەدادپەرۋەرىيەۋە، تا دەرۋونى و رىبا بكا تەۋە بۇ جوتىكرىدەۋە چاكە لە خراپە و پاراستنى مافى خۆى، كە ناۋەند خىزانەكان چاك بكا تەۋە و ئازاۋەيان لەناۋا نەھىلتى.

پاش ئەۋە كرا بەئەندامىك لە كۆرى كاروبار ھەلسوۋراندنى زانكۆى (ازھر)دا بەھەموۋ كۆلى دلئىيەۋە تىدەكۆشا بۇ بەزىكرىدەۋە بارستايى خوتىندەۋارى و ژبان و كىردەۋە و رەۋشت لە زانكۆكەدا. جا بۇ ئەمەى بگات بەۋ مەبەسەى خۆى، پىرۆژە چاكەخۋازىيە بەناۋىبانگەكەى خۆى دانا، كە ئەۋەندە تەگەرەى لى درا و، بەرھەلست خراپە بەردەمى، ھەرچەندىكى كىرد بۇى جىبەجى نەكرا و، نەبراىە سەر. زۆرى پى نەچوۋ كرا بەپىراردەر ياخۇد واتەپىتر (مفتى) لە خاكى مىسىردا ئەۋ كاتە سالى ۱۸۹۹ بوو. (شىخ مىھمەد عەبدە) سامىك و شۆخوشەنگىيەكى بەۋ پاىيە بەخشى، ئەۋ ھەر بەۋەندە ۋازى نەدەھىنا كە پىراردەر بگات، ياخۇد واتە بدات لەۋ كەينۋەپىنانەدا كە دەخرانە بەردەمى، بىبجگە لەۋە دەسەلات و فرمانى ئەۋ پاىيە گەرۋەيەشى پەرەپىدا و فراۋانتر كىرد، ھەر لەۋ سەردەمەيشدا ۋانائى دەگوتەۋە لە بابەت لىكدانەۋە قورئانەۋە، تەماساى ھەر وشەيەكىت دەكرى پر بوو لە گىيانىكى باۋ و بانگ كىردىك بۇ خۆ ئازادكرىد، بۇزىن تازەكرىدەۋە.

ۋاتە بەناۋىبانگەكانى (مىھمەد عەبدە) كە دەرپەيتان بۇ ئەمەى كارىان پى بكرى سىيان بوون، لە واتەى يەكەمىاندا: رپى موسولمانەكان دەدات كە پارەى خۆيان كۆ بكنەۋە، ھەرۋەھا سوود و دەستكەۋتىشى لى ۋەرىگرن.

لە واتەى دوۋەمىاندا: رپى موسولمانەكان دەدات كە لە گۆشتى ئەۋ گىبانلەبەرانە بخۆن كە بەدەستى خاۋەن ئايىنەكانى تر كۆژا بن....

سىھەم واتەيشىيان: رپى موسولمانەكان دەدات كە جلوبەرگى جىگاكانى تر لەبەر بكنە!...

جا ئەم ۋاتانە بوونە ھۆى پەيداۋونى گەلىك دەمەقالى و مقۆ مقۆ. پىرەئايىنەۋە كۆنەپەرستەكانىشىيان وروژاند و ۋەرس كىرد، بەھۆى ئەۋ ۋاتانەيشەۋە (شىخ مىھمەد

عهده) تووشی گهلیک ناووناتوره هات و بهدناویش کرا، بهلام نهو توانج و پلارانه زورجار له بهر دلسوزبی بو تاینه که نه بوو!... نهونده ههیه واته کانی (شیخ محمه مد عهده) هه موویان ناره زووی چاو لی پۆشین و سنگ فراوانییان تیدا دیار بوو، سه ره خوی (محمه مد عهده) یان له بیروباوهردا پیشان دهدا. دووربوون له شتی چاولیکه ریبه وه گیانی ئیسلامه تی و پتیوستی ژبانی ئەم چهره خیشیان پیکه وه ده سازاند.

له ۱۸۹۹/۶/۲۵ (محمه مد عهده) کرا به ئەندامیک له (کۆری راوێژکاری یاسا) دا. ئەویش له سه ره ئەو ریگایه رویشت که بیروباوهری گشتی میسر په روه رده بکات، که نه ته وهیش رابهیتنی به لیکۆلینه وهی ورده وه، به خو دوورخسته وه وه له کهینویهینه خوی و که لکی تاییه تی، به تیکۆشین بو دهستکه وتنی که لک و چاکه ی نیشتمانی گه ره گه ره.

(شیخ محمه مد عهده) به هۆی ئەو (کۆمه لی که لک و چاکه ی ئیسلامه تی) یه وه که خۆی یه کیک بوو له دامه زرتنه ره کۆنه کانی خه باتی ده کرد بو پیکهیتانی راستکردنه وه یه کی باری ره وشت و خو و کۆمه لایه تی، گیانی پشت به خو به ستنی له ناو موسولمانه کاندا زیندوو ده کرده وه و هانه ی ددان بو کۆمه کی و یارمه تیدانی یه کتری تیریشی ده کرده سه ره دهستگرتنی هه ژاران. ئەوهیش له ریگه ی بلاو کرده وهی خوینده واربیبه وه له ناویاندا، له ریگه ی روژنکردنه وهی بیر و هۆش و میتشکیاندا.

دهنگی (شیخ محمه مد عهده) یه کهم دهنگ بوو که له میسری تازه دا بهرز بووه وه و، بانگی دهدا بو بلاو کرده وهی بیروباوهری دادپه روه ری کۆمه لایه تی، تا چینه کان به خوشییه وه پیکه وه دامه زرتن و ناژاوه یان نه که ویتته ناوه وه... دامه زرانندی خویندنگای (دادگه ری ئایینی) ییش به سایه ی (شیخ محمه مد عهده) وه پیکهات... هه روه ها دهستپیکردنی راستکردنه وهی کاروباری دادگای ئایینییش به هونه ری ئەوه وه پیکهات، (شیخ محمه مد عهده) ییش بوو که (کۆمه لی زیندوو کرده وهی نووسراوه عه ره بییه کۆنه کان) ی دامه زراندا.

تیکچوونی پیشه وا و کاربه دهستیکی فه ره نسزی!

وا ریک کهوت له سالی ۱۹۰۰ دا کاربه دهستی دهره وهی فه ره نسسه (جیبریل هانوتو) و تاریکی له رۆژنامه ی (ژورنال) ی پارسییدا بلاو کردبووه وه، که ناوی: (ئیمه و موسولمانه کان و کهینه وه بهینه ی ئیسلامه تی) بوو، ئنجا که وتاره که خرایه سه ره زمانی عه ره بی، له رۆژنامه ی (المؤید) دا، دهستبه جی مامۆستای پیشه وا به ریبه چی دایه وه، له وه دا که گوتبووی: له بابته سروشتی خودا و، چاره نووس و، سه ره سستی کرده وه وه، جیاوازییه که ی ههیه له ناوه ند ئایینی ئیسلام و گاورددا، هه روه ها له وه یشدا به ریبه چی دایه وه، که گوتبووی سامییه کان و ئارییه کان پیچه وانه ی یه کترن. له دوایی وتاره که یشیدا گله بی له (جیبریل هانوتو) کرد بوو، که ویستبووی به هۆی زانیارییه میترووییه کانیه وه کار بکاته دلّی فه ره نسزه کان که زۆریه یان له راستی ئیسلامه تی تینه گه یشتبوون!.

پیشه وا ئەم وه رامدانه وه یه ی ناویانگی دهر کرد هه روه ها وه رامیک تیریشی ناویانگی دهر کرد، که به ریبه چی (فرح انطون) ی دابوو وه که له وتاره که ییدا که له بابته راستی په رست (ابن رشد) وه نووسیووی، گوتبووی: (ئایینی مه سیحی له ئایینی ئیسلامی سنگی فراوانتره، له به ره و رووی زانیان و راستی په رستاندا)!...

بانگی دا بو دامه زرانندی زانکۆی میسر:

(محمه مد عهده) هه ره له سالی (۱۹۰۵) وه دهستی کرد به بانگ راهیشتن بو دامه زرانندی زانکۆیه کی شارستانی به ته نشت زانکۆی (ازهر) وه هه ره به بیرکردنه وه وازی نه هیتا، پرۆژه ی زانکۆی میسری خسته گه ر، (ئه حمده المنشاوی پاشا) ی خسته سه ره ئەوه ی که پارچه زه وییه ک له دتیبه ک له دتیبه کانی نزیک شاری (قاهره) ته رخان بکات بو ساختمانی زانکۆکه که. به لام مردنی (ئه حمده المنشاوی) ته گه ره ی له پرۆژه که دا که له ۱۹۰۵/۷/۱۱ (شیخ محمه مد عهده) گیانی پاکی به خاک سپارد له تافی چست و چالاکی خۆیدا بوو... ئەو مردنه بووه شینیکی گشتی بو هه موو خاکه موسولمانه کان... له سه ره گۆره که یشی ئەمه نووسرا: (ژبانی «محمه مد عهده» په نجا و ههوت سال بوو، به شیکی له فیربووندا به خت کرد به شی ناوه راستی له فیرکردندا به خت کرد به شی دواییشی له بهرزکردنه وهی ئایینی ئیسلام و که لکی موسولماناندا به خت کرد).

مهمهده عه‌بده و زرنګکاری

ئو چهرخه‌ی (مهمهده عه‌بده) ی تیدا ده‌ژیا، چهرخیکې پر له کاره‌سات بوو چهرخیکې ده‌مار بزویښ بوو (شیخ مهمهده عه‌بده) یش په‌یتا په‌یتا بیروباوهری خو‌ی ده‌نوند له‌بابه‌ت گیروگرفته‌گه‌وره‌کانی ئو سه‌رده‌مه‌وه، چ له‌بابه‌ت زرنګکارییه‌وه، چ له‌بابه‌ت کۆمه‌لایه‌تیبیه‌وه... ئو له‌سه‌ره‌تاوه پشتیوانیی یاسای دیموکراتیی خاوه‌ن کۆری نه‌ته‌وه‌ی ده‌کرد، به‌لام کاره‌ساتانی زرنګکاری، ئه‌وه‌نده له‌میسردا روویان دا، مامۆستای پیشه‌وایان ناچار کرد، که له‌و‌بابه‌ته‌وه بیروباوهری خو‌ی بگۆرئ چونکه به‌دکرداری فره‌مان‌په‌واییه‌کان و، ناشیتیی نه‌ته‌وه و، ناژاوه‌ی بیر و هۆش و، په‌ستی کردوه و ره‌وشتی گشتی، که له‌پاش داگیرکردنی ئینگلیزه‌کانه‌وه په‌یدا بوو، له‌گه‌ل رووخانی زرنګکاری (جمال‌الدینی ئه‌فغانی) که بۆ نازادکردنی نه‌ته‌وه ئیسلامه‌کانی دانا بوو له‌ده‌ست داگیرکه‌ره‌کان... ئم کاره‌ساتانه هه‌موویان کاریان کرده‌سه‌ر دل و ده‌روونی نیشتمان‌په‌روه‌ری خاوه‌ن هۆش وایان لئ کرد که له‌ئاسۆیه‌کی دووره‌وه نمونه‌یه‌کی تر بیینئ بۆ فره‌مانداری که له‌یاسای دیموکراتی باشتر به‌کاری خاکی (میسر) بیت، زووتریش ئه‌نجام بدات به‌ده‌سته‌وه بۆ هاتنه‌دی ئاواته‌کانی خو‌ی له‌بابه‌ت راستکردنه‌وه و چاره‌کردنی کاروباره‌کانه‌وه. ئیتر له‌وساکه‌وه بیروباوهری پیشه‌وا، ورده‌ورده به‌لای ئه‌وه‌دا ده‌چوو که میسر پتیوستیی به‌یاسایه‌کی تاییه‌تی هه‌یه که وه‌ک جوړه فره‌ماندارییه‌کی ده‌سه‌لات به‌ره‌للا و ابیت... له‌م‌بابه‌ته‌بشه‌وه قسه‌یه‌کی به‌ناوبانگی هه‌یه که فره‌موویه‌تی: (به‌سه‌رداریکی دادپه‌روه‌ری ده‌سه‌لات به‌ره‌للا نه‌بیت، رۆژه‌لات به‌کس وربا ناکریته‌وه و پیش ناکه‌وئ!).

به‌لای (شیخ مهمهده عه‌بده) وه‌وابوو، که راستکردنه‌وه‌ی کرده‌وه و ره‌وشت، ده‌بئ پیش راستکردنه‌وه‌ی کاروباری زرنګکاری بکه‌وئ ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر کرده‌وه و ره‌وشت راست کرایه‌وه ئیتر پتیوست به‌راستکردنه‌وه‌ی کاروباری زرنګکاری ناکات... چونکه ئه‌وساکه کاروباری زرنګکاری له‌خو‌یه‌وه راست ده‌بیته‌وه... ئو ریتگیه‌یش که بۆ راستکردنه‌وه‌ی کاروباری زرنګکاری داینا بوو، په‌روه‌رده‌کردن بوو و اتا ئاماده‌کردنی به‌ره‌یه‌کی تازه بوو، که له‌توانایدا هه‌بئ ئو فره‌مانه به‌جئ به‌یتئ که ده‌خریته سه‌رشانی، که ئه‌ویش زیندوو‌کردنه‌وه‌ی گیان بوو له‌ناو کۆمه‌لایه‌تی میسردا... ئه‌وه‌نده هه‌یه به‌لای (شیخ مهمهده عه‌بده) وه‌وابوو که ئو وربا‌کردنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یه به‌هیچ شتیئک سه‌رناگرئ، به‌وه نه‌بئ که

فره‌مانداریکی به‌چنګی سه‌ر راستی، دادپه‌روه‌ری، نازای، زانای، کارگوزاری، رۆشنییر، کاری گشتی بکه‌ویتته ده‌ست و هه‌لی بسووریتئ^(۱).

(شیخ مهمهده عه‌بده) بروای و ابوو که ده‌بئ ده‌سگای فره‌مان‌په‌وایی به‌ته‌واوه‌تی پاک بکریته‌وه له‌و فره‌مان‌په‌ره‌کاربه‌ده‌ستانه‌ی که ده‌روون کزن که زرنګکارییبان کردوه به‌پیشه‌یه‌ک بۆ خو‌یان به‌مه‌به‌سی خو‌ژیاندن، که ساردوسر و سه‌رشوون، که کلکه‌له‌قی و میچکه میچکه ده‌که‌ن بۆ خاوه‌ن ده‌سه‌لاتان که هه‌ر قسه ده‌که‌ن و کرده‌وه‌یان دیار نییه... بۆ ئه‌مه‌ی ریتگا بدرئ به‌وانه‌ی خاوه‌ن کاروکرده‌وه‌ی مه‌ردانه‌ن، خاوه‌ن هۆش و هونه‌رمه‌ندن، خاوه‌ن ده‌روونی زیندوون، بیتنه سه‌ر کاروباری گشتی و نه‌ته‌وه به‌جوانی و پیشکه‌وتوویی بیبه‌ن به‌رپوه، به‌لای (شیخ مهمهده عه‌بده) وه‌وابوو که نواندنی نه‌ته‌وه له‌کۆری نه‌ته‌وه‌دا به‌و چه‌شنه‌ی که له‌خاکه‌کانی رۆژئاوادا باوه، به‌کاری هیچ نایه‌ت، تا نه‌ته‌وه هه‌مووی پیکه‌وه قسه‌ی خو‌ی نه‌کات به‌یه‌ک و، بۆ یه‌ک ئامانج تینه‌کۆشئ، تا هه‌موو هاونیشتمان‌ه‌کان خو‌یان به‌خت نه‌که‌ن له‌پیناوی که‌لکی گشتیدا، له‌به‌ر ئه‌وه تا نه‌ته‌وه به‌پارچه پارچه‌یی بمینیته‌وه و، هه‌ر که‌سه خه‌ریکی به‌زمی خو‌ی بی... تا ده‌سته زرنګکارییه‌کانی له‌کرده‌وه‌کانیاندا خه‌ریکی خو‌په‌رستی بن و، هه‌ر بۆ که‌لکی خو‌یان خه‌ریک بن... تا تاکه‌کانی به‌ره جوئ جوئیکان دوور بن له‌وریا‌یی و ئاگادارییه‌وه ده‌رباره‌ی نه‌ته‌وه و نیشتمان، دوور بن له‌گیانی نیشتمان‌په‌روه‌رییه‌وه... تا ئم باری نه‌ته‌وه‌یه به‌م‌رهنګه‌بی که هه‌یه نواندنی نه‌ته‌وه له‌کۆری نه‌ته‌وه‌دا به‌کاری هیچ نایه‌ت، هه‌ر بریتی ده‌بئ له‌شتیکی پروپوچ، له‌قسه‌یه‌کی بی سه‌ر و بی!....

راستی‌په‌رستی مهمهده عه‌بده له‌بابه‌ت کۆمه‌لایه‌تی و ئایینه‌وه

(شیخ مهمهده عه‌بده) که بنج و بناوانی کۆمه‌لایه‌تی و سروشتی کۆمه‌لایه‌تی لیک ده‌دایه‌وه، سئ بیروباوهری بنچینه‌یی تیدا دیاردی ده‌کرد:

(یه‌که‌م): ئو ئاره‌زووی کۆبونه‌وه‌یه‌ی که (ئه‌ره‌ستوو) له‌نوسراوه‌که‌ی خو‌یدا (زرنګکاری) لیتی دوواوه، ئه‌میش ئو ئاره‌زوویه که پال به‌هه‌مووانه‌وه دهنئ بۆ کۆبونه‌وه و ژبانی کۆمه‌لایه‌تی له‌مه‌دا (شیخ مهمهده عه‌بده) یش له‌گه‌ل (ئه‌ره‌ستوو) دا ریک ده‌که‌وئ: که فره‌مان‌په‌وایی هه‌ر به‌هۆی ئه‌وه‌وه په‌یدا نه‌بووه که ئم نه‌ته‌وه چاوی له‌و

(۱) لیره‌دا به‌ناشکرا تارمایی رابو‌چوونه‌کانی (ئه‌فلاتون و فارابی) به‌فیکره‌کانی عه‌بده‌وه دیاره که له (کۆماری ئه‌فلاتون) و (المدينة الفاضلة) ی دوهمدا خستوویه‌ته روو.

نه تهوه کرد بئ و دواى باوى داهينراو كه وتبئ؛ به لكو به هوى نه وه يشه وه په پيدا بووه كه
فهرمانه و اوبى له كانگاي سروشتى مرؤفايه تيدا ره گى داکوتاهه.

(دووه م): به راوردکردنى كو مه ل له گه ل له شى كى زيندوودا نه م به راوردکردنه يش باوه
له ناو نووسراوه راستى په رستيبه كانى كو ندا.

(سييه م): تاين هه ره له خو به وه له سروشتى ئاده ميزاددا هه يه و بنجى داکوتاهه نه م
تاين هه يش پيويسته ببئ، تا کرده وه و ره و شتى پاک بئ نيته وه و هه ره له ئارادا بئ، تا
كو مه لايه تيبش له دهره و ئازارى رؤزگار بپارتيزئ.

مامؤستاي پيشه واه سه ره بنچينه يه كى جو ره راستى په رستيبه كى ميژووبى ئيسلامه تى
هينا وه ته پيش چاوى خوئ، پيش بينيه كه ي نه وه، نه و ريگا دووردريژه سه خته مان پيشان
دهدات كه مرؤفايه تى گرتوتيه به ره له باوه ره كانى خويدا، تا دوايى گه يشتوته تاين نيكي
دروست و ته واه كه نه ويش (تاينى ئيسلام) ه، به لاي (شيخ محمده عه بده) وه و ايه كه
كو مه له ي مرؤف به سايه ي نه وه كار ه سات و تاقى كرده وانه ي پيشوويه وه له م دواييه دا
گه يشتوته تيگه يشتووبى و پيگه يشتووبى خوئ بويه كا تاين نيكي وا دهر كه وتووه كه
گفتوگو له گه ل هوشدا دهكات و هوشيش دهكات به ها و به ش له گه ل هه ست و تاسه دا، بؤ
نه مه ي ريگا پيشانى مرؤف بدن بؤ كامه رانيه نه مه جيهان و نه وه جيهانى، نه و تاينه
توانى هوش و سروشت له گه ل يه كتر دا يه ك بخت و بسازتئ كه هه ره له به ره نه مه بووه
ناوبان ناوه (تاينى سروشتى) بان (تاينى سه ره تايى).

ئيسلامه تيبش تا دوا نه ندازه به تاين نيكي سه ره به هوش دادنه رئ، به لاي مامؤستاي
راستيبه رستيشه وه و ايه، كه له به ره نه وه يه (تاينى ئيسلام) توانيوتى ميشك له
به نديخانه ي چاولي كه رى رزگار بكات، جو و له ي راستکردنه وه ي تاينيش كه (شيخ
محمده عه بده) له جيهانى ئيسلامه تيدا، ناوبانگى پئ دهر كرد بو له ناو ميشكى
مامؤستاي چاكه خوازدا، هه ره برىتى بو له هويه ك كه بؤ ئامانجى ك ده چوو... نه و
ئامانجه يش برىتى بو له: (راستکردنه وه ي کرده وه و ره و شت)!

مافى رؤشبيرى سه ره به ست ئاشكرا دهكات!

هه ره له و رؤزه وه (محمده عه بده) له (زه ره) دا ده ستى كرد به خو بندن و، مامؤستا كه ي
(جمال الدينى نه فغانى) كارى له دل و هوشى كرد، خووى دايه خو بندنه وه ي راستى
په رستيبى هوش و، خو بندنه وه ي راستى په رستيبى ئيسلامه تى كو ن كه (زانستى قسه) ي
پئ ده لئىن، و اتا (زانستى قسه ي خودا)... دلئ دايه راستى په رستيبى (ابن سينا) و
راستى په رستيبى دهر و پيشايه تى ناو ئيسلامه تى. (محمده عه بده) به لاي ها و چه رخه كانى
خو به وه به راستى په رستيبى راسته قينه دادنه را، و اتا به تيگه يشتوويه ك له
تيگه يشتووه كانى ئيسلام دادنه را... (ويلفريد بله نت) يش كه له هه موو نه وروپاييه كانى تر
زؤر تر شاره زاي (شيخ محمده عه بده) بوو، ناوى (محمده عه بده) ي نابوو: (راستى
په رستى گه و ره ي نيشتمان په روه ر).

يه كه م هه نكاوى (محمده عه بده) ي راستى په رست نه وه بوو: دهر و نى وريا ده کرده وه،
دلئ ده بزواند نه وه ي زؤر پئ ناخوش بوو كه خو بندنه واره كانى نه و سه رده مه ي نيشتمان ه كه ي
كورتبين و دم ده ميبى بوون، له بيروبا وه ره كانياندا هه زيان له هه لسه نگاندن و نرخ دانان
نه ده كرد دهر باره ي هيج با به تيگه. مقؤ مقؤ و ده مه قالييه كانيشيان بئ بهر بوون، له بهر
نه وه بيزارى خوئ نواند دهر باره ي نه و باره ي نه وان تييدا بوون هه روه ها مافى (رؤشبيرى
دهر و ن ئازاد) يشى ئاشكرا كرد. هه رچه ند قسه ي بكر دا يه، يا خود نووسراوى دهر بكر دا يه
وازي له هور و ژم هينان نه ده هينا بؤ سه ره (چاولي كه رى)، و اتا چونه سه ره بيروبا وه رى
كه سانى تر، بئ ليكدا نه وه، بئ چه ند و چون كردن له گه ل خاوه نه كانياندا تا به لگه
به يتنه وه بؤ راستيبى قسه كانيان جا هه ره له به ره نه مه بوو كه هه موو دم ده يانينى بؤ نه وه
تيده كو شا كه بيروبا وه رى (بيروبا وه رى دهر پين) بخاته ميشكى خو بندنه واره كانه وه، و اتا زانا
تاينيه كان. له وهدا تا نه و نه ندازه يه يش هه ستى خوئ دهر پرى كه نه گه ره ليكولينه وه نه كرى
و، سه رنجى قوول له كاروبارى تاينى نه درئ وه ك نه (باوه رى) هه بئ و نه (تاين) هه بئ
وايه له گه ل نه و هيشدا (شيخ محمده عه بده) پر به دل دلئيا بوو كه نه گه ره تاين و زانست
باش تيگه ييترين به هيج كلؤجى ك ناكوكى و شه ر و شو ر ناكه و يته ناوه نديان ه وه له راستيدا
(محمده عه بده) له وهدا له گه ل كه سانى ترى ناوچه كه ي خويدا نه ده گونجا و اتا به دلئى نه وان
نه ده جو ولايه وه چونكه نه وسا كه نه وانه به لاي نه وهدا ده چون كه هوش جيا وازه له تاين،
بيروبا وه رى زؤر به ي كه سانى نه و سه رده مه نه وه بوو كه راستى په رستى كو رى خوئ هه يه،

تایبیش کۆری خۆی ههیه، ئەگەر بێتو سنووری ناوهند ههردوو لایان تیکبدهین هیچ کهڵکیک دهست هیچ لایهکیان ناکهوی!... بهلای (شیخ محهمهد عهبدە) یشهوه و ابو که راستی پهستی ئهوهیه: داوای راستی و دروستی و چاکه بکریت، چ له باوهری و تاییندا، چ له کردهوه و فرمان کردندا. (قسهکردن) پش ئهو زانستهیه که هۆیهک بۆ دهروونی مرۆقایهتی پهیدا دهکات بۆ ئهمهی بگات به ماف و، به راستی و دروستی و، به باوهری. (محهمهد عهبدە) دهريدهبری که: (ئهو کهسه که لک له زانستی قسه وهردهگری که خاوهن بیر بێ، چونکه زانستی قسه خۆشی زانستی بیرکردنهوهیه، ههر بیریکیش بهسترا بێ بهخووهکانهوه و، بوو بێته بهندهی چاولیکهری بهبیریکێ مردوو دادنه نریت، نه جیگه و ریگه ی ههیه، نه ژبان!).

مههمهد عهبدە نرخی دانهر

پیشه وایهتی بیرکردنهوه له میسردا، له سه رهتای ئهم چهرخه دا ههر بۆ ماموستا (محهمهد عهبدە) مایهوه دهستی دابوه تازه کردنهوهی تایی، راستکردنهوهی کاروباری کۆمه لایهتی، ماموستا (محهمهد عهبدە) له راستیدا پیاوی زانست و کار بوو، پیاوی جیهان و تایی بوو... چونکه دهستی کرد بوو به هوروزم بردن بۆ سه ره ئه و رهوشت و خووانه ی که پێچهوانه ی راستی و دروستی بوون، ئه و له ودا پهروای له کهس نه بوو هوروزمی دهبرده سه ره ئه و رهوشت و خووه خراپانه ی که له ناو بۆره پیاواندا باو بوون، ههروه ها هوروزمیشی دهبرده سه ره ئه و رهوشت و خووه خراپانه ی که له ناو زاناکانی ئه و چهرخه دا باو بوون، له رووی هۆشیشه وه (محهمهد عهبدە) به توندی هوروزمی دهبرده سه ره ئه وانه ی که به زانسته وه خه ربیک بوون، زۆر جاری وا هه بوو داخی له دهست ناشیتتی و هۆش که مییان ده خوارد و، سه رزه نشتی ده کردن ههروه ها هوروزمیشی دهبرده سه ره ئه وانه ی که به تایینه وه خه ربیک بوون گله یی له وه یان ده کرد که زۆر سنگ ته نگ بوون و، خۆیان دهنوساند به روو کهش یاخود شیوه ی بهنده کانی تایینه که وه، نه ک به گیان و ناوه روکی تایینه که وه که مه ترخه میی موسولمانه کان به رامبه ر تایینی ئیسلامی ده خسته سه ره ئه ستۆی ئه وان، گله یی له زاناکان ئه وه بوو، که گیانی نرخی دانان و هه لسه نگاندنیان تیدا نه بوو، که گیانی سه رنج دان و تاقیکردنه وه و لیکۆلینه وه یان تیدا نه بوو که میشکی زۆربه یان شتی پر و پوچ و نابه جی کاریان تیکرد بوون.

ئهو توانج و پلاره ی که ماموستای پیشه واهه گرتبویه خۆتنده واری ناو زانکۆی (ئه زه ره ر)

ناوبانگی ده رکرد و پیتی زانرا، که موکوورپیه کانی وا دهرخستبوو که له باره ی شیوه و باهت، یان شیوه ی فیکردن و که ره سه ته وه، ناته واهه. چونکه زاناکان سالانی دووردرتییان به وه وه به سه ره دهرد که په راوێزیان بۆ لیکدانه وه ی به ندیک له بهنده کانی نووسراویکی کۆن دهنوسیه وه. وازه کان و په یوهندی وشه کانیان که لیک ده دابه وه به جگار درتیه یان پتی ده دا... (محهمهد عهبدە) هه زی له م جۆره خۆتنده واری ناو خۆتندنگایه نه ده کرد، که میشکی قال ده کرد به لام که سایه تی به هیز نه ده کرد، که زاناکانی ده خسته ده مه قالی و مقۆ مقۆوه، بێ ئهمه ی به ره مه میکی لێ پهیدا بێ، که زاناکانی ده خسته سه ره قسه کردن، به لام کاریان به قسه کانی خۆیان نه ده کرد!... له رووی رهوشت و خوویشه وه به لای ماموستای پیشه واهه وا بوو، که کزی موسولمانه کان و بێ ده سه لاتیان بوو بووه هۆی ئه وه ی که بێ که لک و کار بمیننه وه و ناته و اویش بێ له تیکه یشتنی به شه بنچینه ییه کانی رهوشت و خووی ئیسلامه تیدا که موسولمانه کانیش خوداناسییان له بیر چۆته وه، ههر له به ره ئه وه یه که ئیسلامه تییان به روو که شییه وه وهرگرتوه، گیان و اتای ئیسلامه تییان خستۆته پشت گوته!... که موکووری ئیسلامه کانی به م په رنگه دهرده خست که هه رچه ند ده کات کرده وه یه کی وایان لێ نایینی، که ئه وه دهریخات که ده ستیان خستۆته دهستی به کتره وه و، پیکه وه ده گه رتین به داوای راستی و دروستی و ماف و چاکه دا... که موسولمانه کان باوه ریان به خۆیان نه ماوه و، پشت به خۆیان نابه ستن، که هیچ هیوایه کیشیان له دلدا نه ماوه، که روژتیک له روژان نیشتمانه که بان وریا بێته وه و گه وه یی خۆی ده ست بکه ویتته وه... که به هۆی ئه م جۆره دهر وونه نه خۆشه یانه وه سه رگه ردانییه کی زۆر گه وره یان به سه ردا هاتوه له رهوشت و خوودا و، په گی مه ردا یه تیشیان له له شدا نه ماوه، هه موویان کز و بێ چاره و دوو لایان لێ هاتوه، ئه و کاره ی ده یشیکه ن نارێکوییک و ناپوخته دهرده چی... ئه م دهرد و سه رگه ردانییه یان له خیزانه وه ده ست پێ ده کهن، تا ده گه نه له شی نه ته وه وه، هه موو چینییک و هه موو ده سگایه کی فه رمانه وه واییشیان گرتۆته وه!...

راکردن له سهربازیتې ناشیتیه بهائین!

له ږووی ثابینیشه وه (محهمد عه‌بده) نه و تواجیه تی ده‌گرتن، که موسولمانه‌کان بیروباوه‌ږی ثابینه‌که‌ی خوږیان گوږبوه، بیتزاری خوږی له‌وه ده‌رده‌ږی که زاناکان زور به‌تنگ ږووکه‌ش و شپوه‌ی ثابینه‌که‌وه‌ن زور پتیه‌وه نو‌ساون، یه‌جگار خوږیان پتیه‌وه خه‌ریک کړدوه.

جا هم خووه‌ی که گرتوویانه‌گه‌یشته‌وته نه‌ندازه‌ی نه‌خوږشیی چونکه له‌کوږی خوداپه‌رستیدا وه‌ک ده‌ستنوټ‌شتن و ږوژووگرتن لی وردبوونه‌وه‌یه‌کی یه‌جگار ده‌کن هه‌روه‌ها تواجی نه‌وه‌ی له‌ زانا ثابینه‌که‌کان ده‌گرت که زانباریه‌ ثابینه‌که‌ی خوږیان بږ ږووتاندنه‌وه‌ی موسولمانه‌کان به‌کار ده‌هینا، ده‌ریاره‌ی باوه‌ږ و ثابینی بږه‌ پیاوانیش (محهمد عه‌بده) ده‌یگوت: نه‌وانه هه‌ر قسه له‌ ده‌میان دپته‌ ده‌روه له‌ ثابینه‌که‌هیچ تپنه‌گه‌یشتون، به‌لای نه‌ته‌وه‌وه هم‌موو شتیک ده‌گه‌ږتته‌وه سهر نه‌و بیروباوه‌ږه‌ی که‌هیچ شتیک به‌ده‌ست مروف‌ث نیبه، هه‌رچیبه‌کیش ده‌کات خودا پتی ده‌کات، ده‌سه‌لاتی نیبه نه‌یکات، جا له‌بهر نه‌وه‌ نه‌گه‌ره‌اتوو فه‌رمانه‌کانی خودای به‌جی نه‌هینا، یاخود گونا‌هباری کړد نابی لپی بگیرئ چونکه‌هیچ شتیک به‌ده‌ست نیبه! ماموستای پیشه‌وا توندترین توانج و پلاری ده‌گرتنه‌وه‌ باوه‌ داهاتوه‌ نه‌نگانه‌ی له‌ سه‌رده‌می خویدا له‌ناو موسولمانه‌کاندا بلاو بوویونه‌وه... کاتج که له‌ شاری (بیروت) دا بوو و به‌ئاواریه‌ی چووبوه نه‌وی نووسی: (کزی باوه‌ږکردن به‌خودا و ناشیتی به‌ثابینی ئیسلام هه‌موو موسولمانه‌کانی گرتوته‌وه به‌هه‌موو چینیکیان‌وه مه‌گه‌ر نه‌وانه نه‌بن که خودا پاراستوونی، نه‌وانه‌یش زور که‌من، جا له‌بهر نه‌وه‌یه که له‌ فرمانی سهربازیتې ده‌ریاز ده‌بن، هه‌موو فروفیل‌یکیش ده‌کن هه‌ر بږ نه‌مه‌ی لپی ږزگار بن که‌چی سهربازیتې له‌ناو فرمانه‌ ثابینه‌که‌کانی سه‌رشانیا‌ندا له‌ فرمانه هه‌ره‌ گرنه‌که‌کانیا‌نه‌ وا ده‌رده‌که‌وی موسولمانه‌کان ده‌ست قووچاون به‌رامبه‌ر فه‌رمانه‌ږه‌وایی به‌رامبه‌ر که‌لک و چاکه‌ی گشتی، که بږ نه‌و بابه‌تانه‌ ږاره‌یان لی داوا ده‌کری ږژدی ده‌نویتن که‌چی هه‌رچی بږ ئالوش و خروشی خوږیان پتوبست بږ به‌ختی ده‌کن موسولمانه‌کان له‌مه‌دا له‌ نه‌ته‌وه‌کانی تر ناکه‌ن)...

واتای فه‌رمانه‌ږه‌وایی به‌لای سه‌ردار و ژیره‌سته‌وه

به‌لام له‌ ږووی کو‌مه‌لایه‌تیه‌وه، (محهمد عه‌بده) گله‌یی له‌ خاوه‌ن هوشه‌کانی سه‌رده‌می خوږی ده‌کړد چونکه نه‌وانه که خوینده‌واربوون له هه‌موو که‌س زورتر شاره‌زای که‌موکووږی کو‌مه‌له‌که‌ی خوږیان بوون، که‌چی نه‌هاتبوونه‌ کایه‌وه، خه‌باتیک بکه‌ن بږ راستکړدنه‌وه‌ی کاروباری کو‌مه‌لایه‌تیی نه‌ته‌وه‌که‌ی خوږیان بانگیشی راده‌هیشته‌ بږ ده‌وله‌مه‌نده‌کان که‌هاوبه‌شیی بکه‌ن له‌ ږوژه‌ گشتیه‌که‌اندا. (میسر) ییه‌کانیشی هان ده‌دا که له هه‌موو کاروباریکی ژبانیا‌ندا کو‌مه‌کی یه‌کتر بکه‌ن.

(محهمد عه‌بده) بږی ده‌رکه‌وتبوو که موسولمانه‌کان باش له‌ واتای ملکه‌چی بږ فه‌رمانه‌ږه‌وایی تپنه‌گه‌یشتبوون، هه‌ر کاروباریکیان هه‌بووایه‌ ده‌بانخسته سهر نه‌ستوی فه‌رمانه‌ږه‌وایی... ږوایشیان وا بوو که‌هیچ له‌سه‌ریان پتوبست نیبه یارمه‌تی فه‌رمانه‌ږه‌وایی بدن له‌و کاروباران‌ده‌دا به‌لایشیا‌نه‌وه‌ و ابوو که هه‌ر به‌دانی باجه‌کان به‌فه‌رمانه‌ږه‌وایی هیچ فه‌رمانیکی تریان به‌سه‌رشانه‌وه نامینتی، وینه‌ی فه‌رمانه‌ږه‌وایی له‌پیش چاوی فه‌رمانداره‌کاندا، له‌ وینه‌ی پیش چاوی ژیره‌سته‌که‌کان باشته‌ نه‌بوو، چونکه نه‌وانیش هه‌ر نه‌ونده له‌ فه‌رمانداری تیگه‌یشتبوون که نه‌ته‌وه بچه‌وسیتته‌وه بږ که‌لک و ئاره‌زووی خوږیان که نه‌ته‌وه بخه‌نه ژیره‌چنگی خوږیا‌نه‌وه و سووکیان بکه‌ن که سامان کو‌یکه‌نه‌وه و، که ږاره له‌م و له‌و بچرن تا له‌پیناو دامرکاندنه‌وه‌ی ئالوش و خروشی خوږیا‌ندا به‌ختیان بکه‌ن، نه ته‌ماشایه‌کی دادپه‌روه‌ریبیان ده‌کړد، نه به‌نده‌کانی یاسایان راده‌گرت، تا کاریکی وایان کړد کړدوه و ره‌وشتی نه‌ته‌وه‌یان به‌جاریک تیک دا. چونکه نه‌ته‌وه‌یان ناچار ده‌کړد فیتری دروژنی و دووږووی و چه‌واشه‌کردن بن... خویشیان خراپترین نمونه‌ی ره‌وشته‌ و کړدوه بوون که نه‌ته‌وه‌ چاویان لی بکات!...

به‌م ږه‌نگه‌ بوو، خه‌بات کړدنی (محهمد عه‌بده) له‌پیناو راستکړدنه‌وه‌ی کاروباری کو‌مه‌لایه‌تیی نه‌ته‌وه‌ی میسر‌دا که یه‌جگار ئاشکرا و دیار بوو. (شپخ محهمد عه‌بده) به‌ته‌واوه‌تی به‌وه باوه‌ږی هینا بوو که پیشکه‌وتنی راسته‌قینه‌ی نه‌ته‌وه بریتیه‌ له‌ پیشکه‌وتنی زانست و، په‌روه‌ده‌کړدن و، کړدوه و ره‌وشته. که هم پیشکه‌وتنه‌یش دانامه‌زئ و نایشمینتته‌وه تا به‌شینه‌یی و له‌سه‌رخو بږ پیشه‌وه نه‌روات... نیمه‌یش له‌مه‌وه تپده‌گه‌بن که بږج (محهمد عه‌بده) وازی له‌و شپوه شورشگپریبه توندوتیره‌هینا بوو، که (جمال الدینی نه‌فغانی) ی ماموستای بانگی بږ راده‌هیشته.

(محمه‌د عه‌به‌ده) به‌جۆریکی هه‌موو ده‌می پش‌تیوانی (سه‌ریه‌ستی ئاره‌زوو) ی ده‌کرد... راست بووه‌وه و به‌ریه‌چی ئه‌وانه‌ی دایه‌وه که ده‌یان‌گوت: (ئیمه ناتوانین چاره‌نووسی خۆمان بگۆڕین، که‌واته خه‌بات کردن به‌کار نایه‌ت، خودا له‌ روژی خۆیدا ئه‌م شتانه‌ی له‌ چاره‌نووسی‌وین که به‌سه‌رمان بێن، له‌به‌ر ئه‌وه چاک‌تر ئه‌وه‌یه که هه‌رچی کاروباریکی خۆمان هه‌یه بیده‌ینه دست خودا ئیتر پیتوبست به‌وه ناکات خۆمان به‌خۆپایی ماندوو بکه‌ین).

مامۆستای پێشه‌وایش ده‌بگوت: (خودای گه‌وره‌ فه‌رمانی نه‌داوه به‌ئیمه که به‌بیانوی پشت به‌ستن به‌وه‌وه کار و فرمانی خۆمان بخه‌ینه پش‌تگویی، ئه‌م قسه‌یه لێی پرۆپوچتر نییه!... هیچ نه‌ته‌وه‌یه‌که‌یش ئه‌مه ناکه‌ن به‌بیانوو، ئه‌و نه‌ته‌وانه نه‌ین که نه‌ ئاینیان هه‌یه، نه‌ ره‌وشت و کرده‌وی باش!...). پاش ئه‌وه (شیخ محمه‌د عه‌به‌ده) ده‌ستی کرده‌وه به‌سووریوون له‌سه‌ر سه‌ریه‌ستی ئاره‌زوو و هوروزم بردنه‌ سه‌ر بیری ناچاری، ده‌بگوت: (به‌شیک له‌ کرده‌وه و کاره‌کامان به‌ره‌و رووی ئاره‌زووی خۆمان ده‌بیته‌وه، ئه‌وه‌یش پیتی ده‌لێن ده‌ستکه‌وت، که به‌هۆی ئه‌وه‌وه بیان پادا‌شت وهرده‌گرین له‌ خودا، یاخود سزا ده‌درێن).

وه‌ک درده‌که‌وی (محمه‌د عه‌به‌ده) له‌ تافی کورپینیدا چا‌به‌ست کرا بوو به‌هۆی ده‌رویشی (تصوف)یه‌وه... به‌لام زۆری پینه‌چوو هاته‌ ناو کۆری کارگوزارییه‌وه و ده‌ستی کرد به‌خه‌بات و تیکۆشان بۆ پش‌خستی نه‌ته‌وه‌که‌ی!... جا هه‌رچه‌ند هه‌ستی تینی ده‌سه‌ند که باریکی گه‌وره‌ی له‌سه‌رشانه به‌رامبه‌ر ورباکردنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی و پش‌خستی نیشتمانه‌که‌ی زۆرتر رووی له‌ ده‌رویشی وهرده‌گیرا تا دوابی وای لیه‌ت به‌ریه‌ره‌کانی له‌گه‌ڵ ده‌رویشیدا بکات و، به‌ریه‌چی هه‌موو شیوه‌ و ئاره‌زوویه‌کی ده‌رویشیش بداته‌وه... به‌هه‌موو کولی دلێیه‌وه تیده‌کو‌شا بۆ ئه‌مه‌ی راستیی په‌رستییه‌کی ئیسلامه‌تی به‌هێز دا‌به‌زرینی، که بانگ بدات بۆ بیروباوه‌ری سه‌ریه‌ستی و نازادی، که کرده‌وه و ره‌وشتی ئارامگرتن و تیکۆشان و خه‌باتکردن و کار و فرمانکردن زیندوو بکاته‌وه، تا به‌هۆی ئه‌وانه‌وه موسوڵمانه‌کانی سه‌ر زه‌مین له‌ خه‌وی بێ هۆشی و شل و شیواوی و بێ کاره‌یی خه‌به‌ر بکاته‌وه.

هه‌روه‌ها (محمه‌د عه‌به‌ده) له‌ باب‌ت (جوانی)یشه‌وه ده‌ستی کرد به‌لیکۆلینه‌وه له‌پیتشدا له‌و (جوانی)یه‌ ده‌دا که به‌شتی هه‌ست پێ کراوه‌وه دیاره‌ پاش ئه‌وه له‌و جوانییه‌ ده‌دا که به‌شتی ناو هۆشه‌وه دیاره‌ به‌م ره‌نگه‌ ده‌ستی کرد به‌به‌راوردکردنیک له‌ جوانیدا له‌ گه‌لیک کۆری هونه‌ر و زانست و کرده‌وه و ره‌وشتدا به‌لای (محمه‌د عه‌به‌ده)وه واتای یه‌که‌می جوانی، (دروستی) و (ته‌واوی)یه، واتای (ناشیرینی)یش که موکورییه له‌مه‌دا کاروباری کرده‌وه و ره‌وشت و، کاروباری هۆش وه‌ک یه‌کن، واتای دووه‌می جوانیش بریتیه‌ له‌ په‌یوه‌ندی (سازبوون) و (له‌گه‌ڵ ریککه‌وتن). سا ئه‌و سازبوون و ریککه‌وتنه‌ له‌گه‌ڵ سروشتی خۆماندا بێ، یان له‌گه‌ڵ ئه‌و ئامانجاندا بێ که هۆش بۆیان ده‌چێ جیا‌وازی نییه، هه‌رچی سازبوونه‌ له‌گه‌ڵ سروشتماندا ئه‌و شتانه‌ ده‌گریته‌وه که پیمان خۆشن، هه‌رچی سازبوونیشه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌و ئامانجاندا که هۆش بۆیان ده‌چێ ئه‌و شتانه‌ ده‌گریته‌وه که به‌واتایه‌کی گشتی سوودیان هه‌یه و به‌که‌لکن واتای سیتییه‌میش بۆ جوانی و ناشیرینی ئه‌وه‌یه که (پیدا هه‌ل‌دراو) و (داشۆری کراو) ده‌گریته‌وه.

(محمه‌د عه‌به‌ده) ده‌لی: هه‌موو مرۆفیک ئه‌م جوپکردنه‌وه‌یه له‌ ده‌روونی خۆیدا ده‌بینی چونکه مرۆف به‌هۆی ئه‌و هۆش و هه‌ست پێ کردنه‌وه که خودا داوتیتی له‌ توانایدا هه‌یه جوان له‌ ناشیرین جوپ بکاته‌وه له‌ هه‌موو اتاکانیدا بێ ئه‌مه‌ی چا‌وه‌روانی ئه‌وه بیت که ره‌وشت و خووی کۆمه‌لایه‌تی یاخود یاسای خودایی پریریان له‌سه‌ر بدن!...

که‌واته جوپکردنه‌وه‌ی چا‌که له‌ خراپه‌ به‌لای (محمه‌د عه‌به‌ده)وه کاریکه له‌ کاره‌کانی هۆش پیتوبستی به‌یارمه‌تی باوه‌ر نییه هه‌روه‌ها به‌لای (شیخ محمه‌د عه‌به‌ده)وه وایه که هۆش تا ئه‌ندازه‌یه‌کی یه‌جگار گه‌وره‌ ده‌توانی رینگا پش‌خانی مرۆف بدات بۆ کرده‌وه و ره‌وشتی جوان. (محمه‌د عه‌به‌ده)یش بۆیه‌کا له‌پش‌بینییه‌که‌ی خۆیدا که له‌ باب‌ت (چا‌که)وه پش‌خانی ده‌دات زۆر به‌ته‌نگ ئه‌وه‌وه‌یه که کاری گرنگی (هۆش) ده‌ریخات چونکه برۆی وایه که باریکی وا له‌ کۆری کرده‌وه و ره‌وشت و کۆمه‌لایه‌تیدا ئه‌نجامی گه‌وره‌ گه‌وره‌ی لێ په‌یدا ده‌بێ، هۆشی مرۆفیش زۆرتر به‌لای ئه‌وه‌دا ده‌چێ که (شیخ محمه‌د عه‌به‌ده)ی چا‌که‌خواری میسر مه‌به‌سی له‌م خه‌بات و تیکۆشانه‌ی ئه‌وه بووه که ئه‌ویش به‌شی خۆی بیروباوه‌ری (بیروباوه‌ر ده‌رپین) زیندوو بکاته‌وه و پش‌تیوانی بکات له‌ کۆری راویژ و بیر نواندندا، له‌ سه‌ریه‌ستی لیکۆلینه‌وه‌دا تا خا‌که‌کانی ئیسلام لێی که‌لکه‌وه‌ر بێن.

چوار خویندنگای بیر و چاکه خوازی

بېگومان (محهمده عه‌بده) بوو که بیرکردنه‌وهی (میسر) یه‌کانی خسته سهر شپوهی یه‌کیتی و سازبون له‌گه‌ل یه‌کتردا که رایه‌ینا به‌وردی و دیاردیکراوییه‌وه. (شیخ محهمده عه‌بده) یش بوو که توانی به‌هوی نووسینه‌کانی و که‌سایه‌تییه‌ه‌وره و به‌هیزه‌که‌ی خو‌یه‌وه بیتیته سهرچاوه‌ی بیر لی وهرگرتن بو‌پیاوانی زرننگکاری و کومه‌لایه‌تی و تایین و راستی په‌رستی له (میسر) دا.

که‌واته به‌سایه‌ی (محهمده عه‌بده) وه چوار خویندنگای گرنگ له (میسر) دا دامه‌زرا: (کومه‌لایه‌تی) و (زرننگکاری) و (تایینی) و (راستیپه‌رستی)، که بیتیته سهر لیدوانی خویندنگای کومه‌لایه‌تییه‌که‌ی:

ماموستای پیتشه‌وا له ههموو که‌س به‌په‌رۆشتر بوو بو‌خستنه به‌ر خویندنی کچه موسولمانه‌کان به‌لای نه‌وه‌وه و او بوو که ئیسلامه‌تی به‌راستی یه‌کسانی مافی ژن و پیای ده‌وی، که ژن به‌سهره‌ینانی ناوی جا نه‌گهر هه‌ندیک له موسولمانه‌کان خراپ له‌گه‌ل ئافره‌تدا بجو‌لینه‌وه یاخود که‌مته‌رخه‌می له‌گه‌لدا بنوین نه‌وه سه‌بارت به‌وه‌یه که له یاسای تایینی ئیسلامه‌تی شاره‌زا نین، یاخود شاره‌زان و نه‌وه یاسایه له‌بهر به‌دخوویی خو‌بان به‌کار ناهین، جا نه‌گهر (شیخ محهمده عه‌بده) یش بو‌ی نه‌لوا بیت نه‌وه چاک‌کردنه‌وه‌ی کاروباری کومه‌لایه‌تییه‌ی که ئاواتی بو‌ده‌خواست بیباته سهر، خو (قاسم نه‌مین) ی شاگردی و هاوری، نه‌وه کاره‌ی خسته سهرشانی خو‌ی و به‌ههموو کولتیکی دل‌یه‌وه خه‌باتی بو‌کرد و بو‌ی تیکۆشا که سهر بگری.

نه‌وه خویندنگا زرننگارییه‌یش که سهر به‌ماموستای پیتشه‌وا بوو (کرۆمه‌ر) له پرپارنامه‌که‌ی خویدا که له سالی ۱۹۰۶ دا بلاوی کرده‌وه لی دووا بوو، گوتبووی: «نه‌وانه‌ی سهر به (محهمده عه‌بده) نیشتمانیپه‌روه‌ریبان له‌وانه که‌متر نییه که سهر به‌خویندنگایه‌کی وه‌هان که له‌گه‌ل خویندنگای نه‌واندا جیا‌وازه له بابته پیتشبینی و پیروه‌ی فرمان‌کردنه‌وه ئامانجی نه‌وانه راست‌کردنه‌وه‌ی یاساکانی ئیسلامه‌تییه، بی نه‌مه‌ی ده‌ست بدری له بنچینه‌ی باوه‌ری ئیسلامه‌تییه‌که‌ی خو‌ی، نه‌وانه نیشتمانیپه‌روه‌ری راسته‌قینه‌ن و اتا به‌ههموو کولی دل‌یه‌انه‌وه خه‌بات ده‌کهن بو‌چاکه به‌خشین به‌را تایینییه‌کان و هاو‌نیشتمانه‌کانی خو‌بان هه‌روه‌ها بو‌نه‌وه‌یش ره‌نج ده‌ده‌ن که نیشتمانه‌که‌یان بکه‌ن به‌هاوبه‌ش له پیتشخستنی شارستانیتی نه‌وروپادا، به‌لای منیشه‌وه

وايه که هیوای گه‌وره به‌پشتیوانانی نه‌م خویندنگایه ده‌گری بو‌گه‌شه‌کردن به‌نه‌ته‌وايه‌تی میسر‌یه‌کان» .

له راستیدا پیتشبینیه‌که‌ی (کرۆمه‌ر) هاته‌دی، نه‌وه‌یش نه‌وه کاته بوو که (سه‌عد زه‌غلول) بووه سهرۆکی نه‌م خویندنگایه، که یه‌ک‌یک بوو له شاگرده هه‌ره کۆنه‌کانی (شیخ محهمده عه‌بده).

هه‌رچیه‌که‌ی خویندنگای تایینییه‌که‌ی بوو، (شیخ نه‌مه‌دی زه‌واهی‌ری) له شاگرده هه‌ره ده‌رکه‌وتووه‌کانی بوو، نه‌مه‌یش یه‌ک‌یک بوو له سځ شاگرده هه‌ره‌کانی ماموستای پیتشه‌وا، که له نیوه‌ی سه‌ده‌ی بیسته‌مدا گه‌وره‌یی زانکۆی (نه‌زه‌ره) یان درایه، دوو شاگرده‌که‌ی تریشی نه‌مانه بوون: (محهمده مسته‌فا نه‌مه‌راغی) و (مسته‌فا عه‌بدول‌ره‌زاق).

هه‌ر چیه‌ی خویندنگای راستیپه‌رستییش بوو ناوی هه‌ره به‌ناوبانگ له ناویدا ناوی (مسته‌فا عه‌بدول‌ره‌زاق) بوو که یه‌ک‌یک بوو له شاگرده هه‌ره دل‌سۆزه‌کانی (شیخ محهمده عه‌بده) له هه‌موویشیان زۆرت له‌وه‌وه نزیک بوو له گیان و هۆشدا، له‌بهر نه‌وه به‌ههموو کولی دل‌یه‌وه خه‌باتی ده‌کرد چ به‌زمان، چ به‌پینووس، چ له ژبانی کارگوزارییدا له‌پینا و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی بیروباوه‌ری چاکه‌خوازیدا و، بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی سه‌ره‌سته‌ی بیر و ئازادی ده‌روندا، هه‌ر به‌وه چه‌شنه‌یش که ماموستای پیتشه‌وا ده‌ستی پځ کرد بوو!.

یه‌که‌م ئاراسته‌ی کاری بزوتنه‌وه‌ی خو‌تاز‌گه‌ر‌نه‌وه‌ بوو له جیهانی ئیسلامه‌تیدا

خاکه‌کانی تری ئیسلامییش به‌هوی بیروباوه‌ره‌کانی ماموستای پیتشه‌واوه کاریان تیکرا... (سوریه) که‌وته پیتش هه‌موویانه‌وه... چونکه (شیخ محهمده عه‌بده) له‌وده‌مه‌دا که ئاواره کرا بوو له شاری (بیروت) دا داده‌نیشته، توانی ژماره‌یه‌ک دۆست و ده‌رویش بو‌خو‌ی په‌یدا بکات هه‌ندیک له‌وانه نه‌مانه بوون:

(شکیب ارسلان)، (رشید رضا)، (کورد عه‌لی)... له تورکیاشدا (محهمده عاکف)، بو‌یژی به‌ناوبانگی موسولمانه‌کان هه‌ندیک له نووسراوه‌کانی (شیخ محهمده عه‌بده) ی گۆرییه سهر زمانی تورکی وایش پروا ده‌گری که هه‌ندیک په‌یوه‌ندی توند و قایم هه‌بوو بی له ناوه‌ند بیروباوه‌ره‌کانی چاکه‌خوازی میسر و بیروباوه‌ره‌کانی چاکه‌خوازه‌کانی تورکیای تازه‌دا....

هه‌روه‌ها هه‌ندی پیتشه‌وا‌ینیش په‌یدا بوون له نه‌فریکای ژوو‌رو و ئیراندا، له‌سه‌ر بیروباوه‌ره‌کانی (محهمده عه‌بده) ده‌رۆشتن به‌رتیوه ته‌نانه‌ت بیروباوه‌ره‌کانی (محهمده

عەبدە) گەيشتنە هيندستانيش لەويدا نووسراوی (رساله التوحيد) که هی (محەمەد عەبدە) بوو گۆرپاڤە سەر زمانی (تۆردی)... ئەو بیروباوەرانه، هەر وەها گەيشتنە (ئەندەنوسیا) یش لەويديشدا نەتەووە چون بەدەنگ (محەمەد عەبدە) وە دەستیان کرد بە دامەزراندنی خۆپندنگای ئیسلامی هەر وەها (لیکدانەوی قورئان) که هی (محەمەد عەبدە) بوو خرایە سەر زمانی (مالایۆ)... بەهۆی ئەمانەووە (شیخ محەمەد عەبدە) بەیەکم ئاراستەکاری بزوتنەووەکانی خۆ تازەکردنەووە دادەنری لە جیهانی ئیسلامەتیدا....

ئەو محەمەد ئەلییە مەری کوشتا!...

میژوو نووس که بیەوی ژبانی ئەم سەرکرده گەورەییە مرۆڤایەتیە تەواو بکات هەرگیز لەمە چاکتری دەست ناکەوێت که بیروباوەری (شیخ محەمەد عەبدە) لە بابەت (محەمەد عەلی) یەووە بنووسیتەووە که سەری گەورەیی خیزانی خونکاریتی پیشووی میسر بوو، (محەمەد عەبدە) لەم بابەتەووە گوتوویەتی:

(محەمەد عەلی) چی کرد؟!... ئەو نەیتوانی میسر زبندوو بکاتەووە بەلام توانی بیکوژئی!... زۆریە هیزی لەشکری میسری لەگەڵدا بوو... خۆشی لە خۆیدا خاوەن فرۆفیل بوو... لەبەر ئەو ئەو توانی بەهۆی لەشکر و ئەو کەسانەووە که لە دەستە زرنگارییەکانەووە دلتکیشی دەکردن، کەلەلە هەموو دوژمنیکی خۆی بپەریتنی... پاش ئەو بەهۆی سوپاکەپەووە و بەهۆی دەستەبەکی زرنگاری ترەووە چوو بەگژ ئەو دەستەبەدا که یارمەتی داوو بەرامبەر دوژمنە لەناوچوووەکی تا ئەویشی لەناو برد! دیسانەووە هەر وای کردەووە لەگەڵ ئەمیشدا و، لەگەڵ هی تریشدا تا هەموو دەستە زرنگارییە گەورەکانی پلێشاندهووە!... ئنجا که لەوانە بوووە دەستی کرد بە لەناو بردنی گەورەکانی خیزانە خانەدانەکان کە سیشی لەناو ئەواندا نەهیشتەووە که بلێ من پیاوم!...

(... محەمەد عەلی دەستی کرد بە بلندکردنەووەی پایە پیاووە خۆپیری و ناکەسبەچەکان، کردنی بەگەورە شار و گوندەکان تا وای لێهات پیاوانی سەربەرز سەریان شۆر بوووە و، پیاوانی بەدخو و ناپەسەنیش بەرز بوونەووە و، بوون بەخاوەن هیتر و دەسلالات و گەورەیی، ئیتر لەناو خاکی میسردا کە سیتیک نەمایەووە ئەوانە نەبن که بوون بەچەکی دەستی (محەمەد عەلی) هەر چۆنیکێ حەز بکردایە بەکاری دەهیتان، یان پارە پێ کۆدەکردنەووە، یاخود سەربازی پێ کۆدەکردنەووە.

(لەپاش ئەمە میژوو (محەمەد عەلی) مان بەراستی خستە بەرچاو، پروا ناکەم

کە سیتیک هەبێ لەووە دوو دل بپیتتەووە که (محەمەد عەلی) پیاویکی بازگان بوو، خاوەن کشتوکال بوو، سەربازیکی ئازا و سەرداریکی بەزەبەر و زەنگی هونەر مەندیش بوو... بەلام بۆ میسر پیاو شکیتیک و، بۆ ژبانی راستەقینە میسریش پیاو کۆژتیک بوو!...) (١).

(١) دیارە ئەمە رای تایبەتی محەمەد عەبدە، که وەک قوتایییەکی گۆرپاڤە ئی جەمالە دینی ئەو غانی سەر بەخەلافەتی عوسمانی بیربان دەکردهووە و فیکرەیی جامیعەیی ئیسلامی لە میتشکیدا بوون، هەر وەک نەتەوویەکی عەرەبی ئیسلامی بییری دەکردهووە، جا بەو پیتودانگەنەش هەرچی بەرپەرچی ئەو دوو جۆرە بۆچوونەبێ لای ئەوان پەسند نەبوو.

محەمەد عەلی، یەکمە وەک ئەفسەرێکی غەیرە عەرەب (بەلام موسلمان) توانی سەرورەیی میسر بگریتەووە دەست و دەرگەکانی ولاتە که لە رووی شارستانییەتی ئەوروپادا بخاتە سەر پشت.

دووم، ئاشکرا کردنی سەربەخۆیی میسر و دابرا ئی لە ئەستانە. ئەمانە دوو هۆکاری هەرە گرنگیبون که تەوژمی ئیسلامی تونرەو (که لە - ئەو غانی و عەبدە و رەشید رەزا- وە بنەمای دارپێژا و بناغەیی دانرا) بەتوندی دژایەتی محەمەد عەلی و دواتر نەووەکانی ئەو بکەن.

هەرچۆنیک، ئەمەش راویچوونی ئەو بوو، بەلام لەلای میسرییەکان شۆین و جینگای محەمەد عەلی لە وریاکردنەووە و بەرەو پیتشەووەچوونی گەلی میسریدا دیارە و لەبەرچاوە. نووسین و کتیب زۆر هەن لەمبارەبوو. زۆر جار سالانە یادی دەکریتەووە و چاپەمەنی ئەو ولاتە فەرامۆشی نەکردون. بۆ زیاتر پروانە: گۆقاری (الهلل) - ژمارەیی تایبەت لەسەر سەد سالی مەردنی (برایم پاشا) ی کوری محەمەد عەلی پاشا، ژمارە (٢٣) ج (١١) بەرگی (٥٦) نۆفامبری ١٩٤٨ قاهیرە.

ئایینی بەھانی

نووسەری: سەلمان حەلیم
 وەرگێڕانی لە ساڵی: ۱۹۶۶

پێشکەش کردن

بۆ ئەوانەی که خەبات ئەکەن لە پێناو یەكیتی مرۆفایەتیدا و خۆیان بەخت ئەکەن و هەل ئەگیرسێن^(۱) تا رۆشنایی بیخەشن بەکەسانی تر. بۆ هەموو کەسێک که بەکەلکی مرۆفایەتی دیت و چاکەیان بەرامبەر ئەنوێنێ، ئەم نامە یە پێشکەش ئەکەین.

پێشەکی

ئەو سروش (وحی)ە که (بەهائە)ی خاوەن پایە بلایوی کردووە، باوەر پێ کەرەکانی پروایان وایە که لە بنچینەدا لە لایەن یەزدانی پاکووە بۆی پەوانە کرابێ. پروایان وایە که ئەو سروشە هەموو لایەکی گرتۆتووە لە تەماشاکردنیکی پان و فراوانیشووە پەیدا بوو پروایان وایە که ئەو سروشە لە شیوەیەکی زانستیدا داریتێرایێ لە بیروباوەریشدا سەر بە مرۆفایەتی بێ، هەر و هە تین و تەوژمیشتی هەست بزوینەرین، بە جۆریکی وەها که کار لە دل و هۆش بکات.

ئەو نامەی خواییبەیش که دامەزێنەری ئایینەکانی هێناوێتیە کایەو، وایان دیتە پێش چاو که ئەو دەرئەخات و بلایوئەکاتووە کەسروشی خوایی هەموو دەم لە ئارادایە، هەموو دەمیکیش لە گۆڕان و گەشەکردنایە هەر و هە وایشیان دیتە پێش چاو که دامەزێنەرهکانی ئایینەکانی پێشوو لەگەڵ ئەویشدا که لە بیروباوەرهکانی ئاییندا جیاوازن لە هەندێ پروو، بەلام ئەو پیاو گەوران، هەموویان، لە ژێر سێبەری خپوێتیکدا ئەژین و گوزەران ئەکەن لە ناو جەرگی ئاسمانیکیشدا ئەفرین لەسەر تەختیکیش داتەنیشن هەریەک قسەیش لە دەمیان دیتە دەر و هەر و هە تەنیا یەک باوەر و بیریشت ئاشکرا ئەکەن هەر و هە وایشیان دیتە پێش چاو که ئایینی پایە بلەند، (بەهائە)ی، ئایینیکی وەهایە که لە خوی خۆیدا تیکەل بە بیروباوەری یەكیتی رەگەزی مرۆفایەتی بوو.

ئەم ئایینەیش هەر لە بابەت ئەو بیروباوەرەو ئەدووی که کەینەو بەینە گۆڕان و گەشەکردنی مرۆفایەتی بەتەواوەتی لە برانەو دەایە بیجگە لەو ئایینە که هەر لەسەر ئەو سووڕە که ئەم بەشی دوایی گۆڕان و گەشەکردنی مرۆفایەتیە مەزنە وە نەبێ هەر بەتەنیا پێویست بێ بۆ هەمووان، بەلکو چارنەبە هەر ئەبێ وا پروو بدات بیجگە لەو، رۆژ بەرۆژ، ئەم برانەو هێ گۆڕان و گەشەکردنی مرۆفایەتیە لێمان نزیک ئەبیتەو لە دەسلاتی خواییبەش بەولایە کەس دامەزاندنی ئەم کارە بۆ ناچیتە سەر ئەمەیش بەم جۆرە پێک دێ که لە لایەن خوی گەورەو نامەیهکی دیاردی کرادانێ و بسپیری بە پیاویکی گەورە خوئاس و هونەر مەند که بلایوی بکاتەو، بەناو رەگەزی مرۆفایەتیدا.

ئایینی بەھانی چۆن دامەزراد؟

لەسەر تەواو لاویک پەیدا بوو لە دانیشتوانی شاری شیراز بوو ناوی (علی محمد) بوو پاش ئەو بەناوی (باب)ەو ناوانگی دەرکرد ئەم لاو جوتووە نامەکی خۆی، لە ساڵی ۱۸۴۴/۵/۲۳ دا ئاوا ئاشکرا کرد لە لایە کەو ئەیگوت من شیوەیەکی سەر بەخۆم لە شیوەکانی خوا لە لایەکی تریشووە موژدەئە دا که پیاویکی گەورە پایە بلەندی لە خۆی مەزنتەر پەیدا ئەبێ.

سەر دەمیکی تازە ئەهینتە کۆرەو، لە بابەت ئایین و شارستانیتییەو که هەرگیز، لەو پێش، لە میژووی ئایینی مرۆفایەتیدا هاوتای نەبوو.^(۱) جا لە ئەنجامی پەرەسەندن و

(۱) دەر بەری ئاشکرا کردنی بیروباوەرە که، لە کتیبی (بەهائە)ی (دەوری نوێ) دا هاتووە که: باب گەیشتە بیست و پێنج ساڵ فەرمانی ئیلاهی بەجێ هینا و بانگی دا که خودا مەقامی بابییەتی پێ بەخشیو... هەوێل جار ئیزارە ئەمری خۆی لای مەلا حوسین ناویک عالمیکی گەورە بوو شەری کردووە، تەریخی ئەم حادیسە یە بەچە شتیکی راست لە کتیبیکی بابدا که ناوی -بیان- نووسراوە که لە سەعات دوو چارەکی شەوی ۲۳ ی مایسی ۱۸۴۴ ی میلادییە و قوعی بوو... ئەوێل هەژدە سویدی باب بە -حروفی حە- ناوتران. باب بۆ بلاوکردنەو دەنگی هاتن وە دەرکەوتنی، ئەمانە لە پێشەو بەهەموو لایەکی ئێران و تورکستان نارد و لەم وەختەدا خۆشی تەشریفی بردە مەککە لە ۱۸۴۴ د و لە بەرچاوی حەججیکی زۆر که لە ولاتانی جوی جوی دیاری ئیسلا مەو هاتیوون دەعوەتی خۆی ئیعلان کرد. وە تەنیا بەهاتنەو هێ بۆ بوشەر لە رووی بابییەتیەو وەلوولە و هەیهجانیکی عەزیم روویدا.

وەلی باب بەئیدیعی -مەهدی- یەتیشووە نەوستا. لەقەبی -نقظە ی اولی- ی دایە پال خۆی که =

(۱) راستتر: هەل ئەگیرسێن، یان: دەسووتین وەک مۆم...

بلاو بوونه‌وی بانگ راهیشتنه‌که‌ی (باب) دا، که ده‌موده‌ست کاری له هه‌موو چینیکی نه‌توهه ئه‌کرد، به‌ده‌وله‌مه‌ند و هه‌ژار و، خوینده‌وار و نه‌خوینده‌واره‌وه و دللی کیش ئه‌کردن بۆ ئه‌م ئایینه‌نوویی کار به‌ده‌ستانی ئیتران به‌هه‌موو هه‌یز و هه‌ره‌تیکیان‌ه‌وه ده‌ستیان دایه کوژاندنه‌وه‌ی ئه‌م بزوتنه‌وه‌یه هه‌رچی زه‌پروژه‌نگ و کاریکی نا په‌سند هه‌یه ده‌رباره‌یان کرد ئیتر هه‌ر خانوو بوو تالان ئه‌کراو، هه‌ر خه‌یزان بوو سه‌رگه‌ردان ئه‌کراو، هه‌ر ئافه‌رت بوو ئه‌خرایه به‌ندیخانه‌وه له ئه‌نجامی ئه‌م هه‌روژمه درنده‌یه‌شدا ژماره سه‌ریکی یه‌جگار گه‌وره له خواناسان کوژران، له شاره‌کانی (تاران و فارس و مازنده‌ران) و گه‌له‌ی شوینی تردا. که‌له‌ی هه‌ندی پهریتران و، هه‌ندیکی تریش به‌سیداره‌دا کران و خنکیتران هه‌ندیکیشیان درانه به‌رگوله‌ توپ، یاخود پارچه پارچه کران.

به‌لام له‌گه‌ل ئه‌م هه‌موو به‌ره‌نگاری کردنه گه‌وره‌یه‌شدا که ده‌رباره‌ی (باب) بییه‌کان کرا، بانگ راهیشتنه‌که‌ی (باب) و انا (درس) هه‌کانی، هه‌تا ته‌هات بلاو ئه‌بوونه‌وه به‌ناو نه‌توه‌دا و په‌ریان ئه‌سه‌ند ته‌نانه‌ت ئه‌و زه‌پروژه‌نگ و زۆر و سه‌مه‌ی که ده‌رباره‌ی ئه‌وان ئه‌نوئیرا، بووه هه‌وی ئه‌وه‌ی که خواناسه بابییه‌کان زۆرتر شتیر گه‌ییرین له‌سه‌ر ئایینه‌که‌ی خو‌یان.

ئه‌وه‌نده هه‌بوو، ئه‌و هه‌موو ئازاردانه درنده‌یه‌ی که له لایه‌ن هه‌یزه ئایینی و شارستانییه‌کانه‌وه ئه‌برانه سه‌ری، له نیشتمانه‌که‌ی خویدا، فه‌رمانه‌وایی ئیترانی خسته سه‌ر ئه‌وه‌ی که زوو به‌زوو به‌یگرئ و به‌خاته به‌ندیخانه‌وه پاشان دوریش به‌خاته‌وه بۆ شاخه‌کانی (نازر بایجان)، که له‌و ناوه‌دا، له دژ (که‌لات)ی (ماه‌کووه) و (چه‌ریق)دا خرایه زیندانه‌وه ئنجا له مانگی هه‌وته‌می سالی (۱۸۵۰)دا (باب) کوژرا و له ناوبرا به‌م ره‌نگه (باب) بووه نیه‌چیری کورت بینی و تی نه‌گه‌یشته‌ویی و درنده‌یی ئه‌وانه‌ی که خه‌ریکی ئازاردانی بوون ئه‌و کاته‌ی (باب) به‌و ده‌رده‌برا، ته‌مه‌نی (۳۱) سالان بوو

= ئه‌مه له‌قه‌بج بوو موسلمانه‌کان به‌حه‌زهره‌تی موحه‌مه‌د - ص. ع - و یا - نقطه‌ی محمدی-یان شایسته دیبوو... هه‌روه‌ک له زه‌مانی پيشوودا خه‌لک عیسا و موسایان به‌ساحیر و کافر دابوو قه‌له‌م؛ شیعه‌کانیش بابیان به‌م چه‌شنه دایه قه‌له‌م وه عه‌لاوه‌ی ئه‌م ئیدیعا به‌باب ره‌ژنامه‌یه‌کی تازه‌ی به‌نه‌زه‌ری سالی شه‌مسبییه‌وه دروست کرد. هه‌وه‌ل سالی ده‌عه‌تی خو‌ی به‌سه‌ره‌تای ته‌ریخی ده‌وری نوئ قه‌بول کرد. (ل ۲۱-۲۴).

(پروانه: ج، ئی، ئیسیلمنت: به‌الله و ده‌وری نوئ - مترجمی: م. جودت به‌غدا، چاپخانه‌ی معارف ۱۹۳۳ - که به‌سویاسیکی زۆره‌وه کاک صدیق صالح ئه‌م سه‌رچاوه‌یه‌ی بۆ ئاماده کردم).

(باب) یان برده کوژیکی جه‌نگه‌وه له شاری (ته‌وریز)دا، له‌گه‌ل یه‌کیک له هه‌قاله‌کانی که نووچی له‌سه‌ر ئه‌وه گرتبوو، ئه‌ویش له‌گه‌ل (باب)دا خو‌ی بدات به‌کوشت و له مه‌رگا هاوبه‌شی بچ دووکات له پیتش نیوه‌رۆدا هه‌ر له‌و کاته‌دا که (باب)یان گه‌یاند هه‌ر جیگای کوشتنه‌که‌ی فه‌رموده‌یه‌کی وای کرد که ئه‌م واتایه‌ی ئه‌گه‌یاند:

(که‌س له توانایدانیه ئیستا که دوایی به‌ژیانی من به‌ینی ئه‌میش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که من هه‌یشتا نامه‌که‌ی خوایم به‌ته‌واوه‌تی، به‌جی خو‌ی نه‌گه‌یاندوه!) دوا ئه‌وه هه‌ردووکیان به‌گوریس هه‌ل واسین تیپیک له سه‌ریازه ئه‌رمه‌نییه‌کانیشیان ئاماده‌کرد و فه‌رمانیان پیتان که هه‌ردووکیان گوله‌باران بکه‌ن به‌لام کاتیکی دووکه‌لی فیشه‌که‌کان له‌به‌ر چاواچوو، لاهه‌که، واتا (باب)یان دیی، زیندوو له جیی خویدا و گوله‌کان کاریان لی نه‌کرده‌وه هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یان بۆ چوه‌ته سه‌ر که گوریسه‌کانیان په‌چرانه‌وه!... گه‌ران بۆ (باب) نه‌یاندۆزیه‌وه واتا له جیی خو‌ی نه‌مابوو له پاش پشکنینیکی زۆر بۆیان دۆزرایه‌وه که سه‌رنجیاندا ئه‌وا له ژوره‌که‌ی خویدا دانیشته‌وه ئه‌وه تو‌مار ته‌کات که له‌ده‌م خو‌ی هاتبووه ده‌روه، که گوته‌بوی: (من هه‌یشتا نامه‌که‌ی خوایم به‌ته‌واوه‌تی نه‌گه‌یاندوه به‌جی خو‌ی!) هه‌ندی له پیتش نیوه‌رۆدا جاریکی تریش هه‌ردووکیان کردنه‌وه به‌لام تیپه‌ ئه‌رمه‌نییه‌که ئه‌م جاره ملی نه‌دا بۆ ته‌نگ تی گرتیان له‌به‌ره‌وه چون تیپکی تریان له سه‌ریازه‌کان ئاماده کرد به‌لام ئه‌مجاره (باب) و (هاوری)که‌ی به‌کوشت چون هه‌رچی ئه‌ندامی له‌شیان هه‌بوو پارچه پارچه بوو بوو، ته‌نیا ده‌مو چاویان نه‌بی، هه‌روه‌ک خو‌یان مابوونه‌وه هه‌یچیان لی نه‌هاتبوو دوا ئه‌وه‌یش ده‌ست کرا به‌کوشتنی ئه‌وانه‌ی سه‌ر به‌ (باب)بوون کوشتنه‌کانیان هه‌ر به‌چه‌شنی کوشتنی (باب) و هاوری‌که‌ی، دل ره‌قانه و درنده‌یه جیبه‌جی کران له‌و کاته‌دا، هه‌ندیکی له نووسه‌ره‌کانی ره‌ژئاوا له ئیتراندا بوون که چاویان به‌و زۆرسته‌م و که‌تنه نه‌نگانه ئه‌که‌وت، یه‌جگار به‌زه‌بیان به‌وکلۆنه‌دا ئه‌هاته‌وه له لایه‌کی تریشه‌وه سه‌ریان له مه‌زنی و په‌رۆزی و مه‌ردایه‌تی (باب) و ئه‌و که‌سانه زۆر سوپه‌مه‌ ئه‌وانیش له تاو دلته‌نگی خو‌یان ئه‌و کاره‌ساته ناسۆر و سامنا‌کانه‌یان له یادنامه‌کان و نووسراوه‌کانی خو‌یاندا تو‌مار کرد.^(۱)

(۱) له کتیبی (به‌الله و ده‌وری نوئ)دا هاتوو: «ره‌ژی دوا بییه‌کان له نیوه‌شه‌ودا جه‌نازه‌کانیان هه‌لگرت. وه له‌پاش چه‌ند سالیکی که له ئیتراندا له مه‌خزه‌نیکی سپیدا شارانه‌وه به‌ره‌نجیکی زۆر و له‌ناو مشکلاتیکی گه‌رده‌دا هه‌ترانه فه‌له‌ستین و له‌و ئه‌رزه موقه‌ده‌سه‌دا له‌سه‌ر شانیکی پر له تافه‌تی چیا که‌رمه‌ل که - به‌الله - دوا چهن سالیکی عومری تیا رابواردبوو تیا نیتزان». ل: ۲۶

ئاخۇ ئايىنى بەھائى چىيە؟

ئايىنى بەھائى بريتىيە لە بزوتتەنەۋەيەك، ئامانجى دامەز رادنى ئايىنىكى راست و دروستە لەگەل ئاسايىشكى جىھانىدا لە ناو مەرقىيە تىدا لە سەر تادا لە ناو خاكى ئيراندا دەر كە وتوو. ئەو كاتە بەر ناو دە راستى سەدەى نۆزدە ھەمى زايىن كە وتوو ھە تا ئىستائىش، ئەم ئايىنە ھەر لە بلاۋ بوونە ۋە داىە بەلام لە شىۋەيەكى وا گورج و گۆلانەدا كە پىياو سەرى لىتى سۈر ئەمىنى ئەم بلاۋ بوونە ۋە ھى ئايىنى بەھائىيەش ۋە نەبى، ھەر لە ناو نىشتمانە كەى خۇيدا بووبى بىجگە لە ۋە ھەم مو خاكە كانى رۆژ ھەلات و رۆژ ئاوايشى گرتۆتە ۋە ھەر ۋەھا خاۋەن پاىە (عبدالباھاء) لەم بابە تە ۋە وا ئەنوسى:

(ئايىنى بەھائى بريتى نيىە لە جۆرە كارىكى ئايىنى ھەرگىز نايشى و ابى ئەو لە راستىدا بريتىيە لە ھىزى گىيانى ئەم چەرخەى كە ئىمەى تىبا ئەزىن بريتىيە لە بابە تىكى ۋە ھائىش كە ھە تا ئىستا مېشكى مەرقىيە تى لە مەندە بلندترى نە پرپو.

(ئايىنى بەھائى لە راستىدا بريتىيە لە پوختە كراو و بزار كراوى ھەم مو ئايىنە كان لە راستىدا چ موسولمانە كان و گاۋرە كان و جوولە كە كان، چ بودايىە كان و زەردە شتىيە كان و (ئىوسوفىيە كان، چ ماسۆنە كان و دەرۋىشە كان - متصوفە)، ئەمانە، ھەم مو پان بەرزتر و پىرۆزتر و گەشتىن بىروباۋەرە كان و بەندە ئايىنىيە كانى خۇيان لەم كارە گرنگ و بايە خدارە گەۋرە ۋە دا بە ئاشكرا دىتە پىش چاۋ ھەر ۋەھا ئەوانىش كە لە سەر ئايىنى (بەش كارى) ن(*) لەگەل راستىي پەرسە (فەيلە سوفا) ھە كاندا، لە ناو دەرۋكى ئەم ئايىنى (بەھائى) يە ناۋازە ۋە دا چارە كەردن و ھەل ھەيئەتى پىش بىنى (نظرىە) و گىروگرتە كانىان ئەدۆز نە ۋە).

لەو بابە تانەيش كە خاۋەن پاىە (شوقى افندى ربانى) گوتۋى تە ئەمە تا:

(ئايىنى بەھائى، ھىچ ئايىنىك لە ئايىنە كانى پىشۋو ھەل ناۋە شىتە ۋە دووربشە لە ۋە ۋە كە بۆ ئەو تى بگۆش: پىغە مەرىك لە پىغە مەرىكە كانى خوا، كە لە مەۋپىش پەيدا بوون، سووك بكات لە بەر چاۋى كە سانى تر ياخود خەبات بكا بۆ ئەۋەى فەرمودە يەك لە فەرمودە كان و بىروباۋەرە كانىان ۋە رىگىر پىتە سەر بارى

(*) بەش كارى = اشتراكىە = سوسىيالىستى - ۋە رگىر (۱)

(۱) مامۆستا لە نووسىنە كانىدا ھەر بۆ ئەمە (ھاۋەشى) شى بەكار ھىناۋە.

چەۋتى و راستىيان ون بكات، كە ھەرگىز لە ناۋانچن ھەر ۋەھا ئايىنى بەھائى بەھىچ كلۆجىك بەرپەرچى ئەو گىيانە ناداتە ۋە (كە بانگ راھىشتە كانى ئەو پىغە مەرىكەنى گرتۆتە ۋە خۆ ھەرگىز خۇيشى خەرىك ناكات بە ۋە ۋە كە ئەو كە سەنەى دلسۆز بۆ ئەو پىغە مەرىكە ۋە لاىە نىان ئەگرن و مل ئەدەن بۆ بەجى ھىئەتى فەرمانى ئەوان، لە خستە بەرى و لەو پىغە مەرىكە يان ھەل بگىر پىتە ۋە...

(لە راستىدا ئايىنى بەھائى لەو كەردە ۋە ۋە زۆر دوورە ئەۋى ئەم ئايىنە بۆى تى ئەكۆشى بە راستى و، كەردۋىتە ئامانجى ئاشكرا و دىارى خۆى ئەۋە ۋە كە ۋە لە ھەم مو خاۋەن باۋەر پىكى ئەو ئايىنە بكات كە بە تەۋاۋە تى لە ئايىنە كەى خۆى باشتىر و تەۋا تر تى بكات ھەر ۋەھا تا ئەندازە يەكى گەۋرەيش لە مەبەس و ئامانجى ئايىنە كەى خۆى ئاگادار بى. (ئايىنى بەھائى ئەۋە نالى كە ھەر لە تۋاناي خۆى داىە ۋە ھەر لە خۇيشى ئەۋە شىتە ۋە كە راستىيە كانى ئايىنە كان بە تەۋاۋە تى دەر بخت و بىخاتە پرو ھەر ۋەھا لە ۋە دا كەلەر قى نانوتى كە بانگ راھىشتە كەى خۆى بچە سىپىنە دلاۋە و دەرى بخت كە راستى لە راستىدا بىروباۋەرە كان و فەرمودە كانى ئايىنى بەھائى بەدۋى يەك بابە تى بنچىنە بى گرنگدا ئەسۋور پىتە ۋە ئەۋەش ئەۋە تا كە راستىيە كانى ئايىنە كان نووساۋن بە يەكترە ۋە ھەرگىز لە يەكتر جۆى نابنە ۋە ھەر ۋەھا (سروش - وحى) خاۋايش، ھەرگىز ۋە ستانى نيىە ھەم مو دەم لە كاردايە، ھەر لە ئارادا يە لە پچرە ۋە ۋە دوورە ھەر ۋەھا راست و پەوان، بى پەروا، ئەۋەش ئاشكرا ئەكات كە ھەرچى ئايىنىكى ناسراۋ ھەيە، ھەم مو پان، لە يەك سەرچاۋەى پىرۆز و بەرزە ۋە ھەل قوۋلاۋن، ھەم مو وىشىان لە فرمانە كانى خۇياندا ئاۋپتەى يەكتر بوون و يەكىان گرتۋە ھەر ۋەھا ھەم مو وىشىان ھەر لە سەر رىگى خۇيان ئەرۆن بۆ ئەو ئامانجەى كە بۆ خۇيان داناۋە، پىتى بگەن لە سەر ۋە ۋە ھەم مو وىشىە ۋە ئەم ئايىنە گەلىك پىۋىستەن بۆ مەرقىيە تى)...

(بەھاء اللہ) ى بلند پاىە

دامەز پىنەرى ئەم ئايىنە، خاۋەن پاىە، (بەھاء اللہ) يە. ئەم پىياۋ گەۋرە يە ئەۋە كە سەيە (باب) ى بەر پىز موزدە دا بەھەم موۋان كە دەر ئەكەۋى و پەيدا ئەبى. ناۋە كەى (مىرزا حسين على) يە كە لە ۋە پاش ناۋيان لى نا: (بەھاء اللہ) (مىرزا حسين على) كورى ھەر گەۋرە (مىرزا عباسى نورى) بوۋە كە ئەۋە سەر دەمە كار بە دەست (وزىر) بوۋە لە فەرمانە ۋە ۋە ئىراندا خىزانە كەى خاۋەن سامان و خاۋەن ناۋونىشان بوون.

به گه وره یی ناویان دهر کرده زۆر له ئەندامانی ئەم خیزانه فرمانی گه وره گه وره بیان دراو ته دهست، له فه رمانه وایی ئیراندا، چ له وانە ی ئاشنا یه تی یان به ژبانی شارستانیتیییه و به ووه چ له وانە ی ئاشنا یه تی یان به فرمانی جه نکه و به ووه ۰ (میرزا حسین علی) له شاری (تاران) له دایک به ووه له ناوهند به ره به بیان و رۆژهه لاتنی رۆژی ۱۸۱۷/۱۱/۱۲ ی زاینیدا، که به ر رۆژی دووه می مانگی (محرم) ی سالی ۱۲۳۳ ی کۆچی ئەکه وئ. (بهاء الله) له خویندنگا نه یخویندووه به لام له سه ره تای خوینده وارییدا، له ناو مالدا فیرکراوه هه رچه نده ئەم خویندنه ی (بهاء الله) یه که م و ساده بووه، به لام هه ر له منالییه و، زرنگی و نه ژادی پیوه دیار بووه ئەم باره ی ش سه ری گه لیک که سی هینا بووه سه ر سوپمان (بهاء الله) هیشتا هه رزه کاربوو، که چی له پاش مردنی باوکی، به و ته مه نه پچوکه ی خۆیه ووه توانیوتی کاروباری برا و خوشکه پچکو له کانی خۆی هه ل بسوورینتی ئەو هه مو زه وی و خانوبه ره گه وره و فراوانانه ی مالی باوکیشی بخاته گه ر و که لکیان به یتنی ناو بانگیشی وا دهر کردبوو که یه کیکه له هه ره باوه رکاره به ناو بانگه کانی بابییه کان که هۆگری ئایینه که ی خۆی بووه و، خاوه ن توانایشه، کرده و هه کاری گه وره ی له دهست دئ له وانیش نییه که له و ریتگیه ی گرتۆیتی لا بدات به هه مو کوئی دلپه ووه چنگی پیا گرتووه و ئایینه که ی خۆی ئە پارێزی نه په روا ی له که س هه یه و، نه له هه یج کاره ساتیکیش ئە سه له میته ووه له به ره ووه دوو جار تووشی گرتن و به ندیخانه هات^(۱) پاش ئە و به خۆی و خیزانه که یه ووه دوو خرایه ووه بۆ (بغداد)، له گه ل چه ند خاوه ن باوه رپکی تر دا کۆچه که بیان

(۱) دهر باری شالا و بردنه سه ر بابییه کان و هه و لدان بۆ بنه رکردنیان، له کتییی (بهاء الله و دوری نوئ) دا هاتووه: «له ۱۶ ی ئاغستۆسی ۱۸۵۲ دا، شه و له سه عات دووی عه ره بیدا وه قعه به کی واکه دواییه کی تر سه به خشی بۆ بابیان لئ بوه شیته ووه رویدا. صادق ناویکی بابی لاو به ته ئسیری بینینی حادیسە ی ئیعدامی پیره خۆشه و یسته که ی عه قلی تیک چوو بوو، به ئاواتی حه ق سه ندن هاتبووه سه ر پتی شاه و ده مانچه به کی پیته نابوو. به مه شدا دیاره که عه قلی تیک چوو بوو، چونکه له جیاتی گولله، ده مانچه که ی به ساچمه پر کردبوو. چه ند دانه یه کی ساچمه کان به ر شاه که وتیوو، وه لئ ته ئسیرپکی ئەوتۆی لئ نه کردبوو، لاوی بابی بۆ ئە و دی شاه له سه ر ئە سپه که ی بییتیه خواری هه رچه ند رایکی شایوو به لام له لایه ن ئە فرادی مه عیبه نی شاهیییه ووه ده سته جی گیرابوو و کوژرابوو.

له رووی ئەم حادیسە به ووه هه موو بابیان که وتنه ژیر باری توهمه ت و مه سه ئولیه تیکی نارپه اووه، له هه موو لایه که وه کوشتارپکی درنانه ی ده شه ت ئاوریان دهر حه ق کرا، له طه رانه هه شه ت که س له سه ر ئامدانی بابیان خرا نه به ندیخانه وه. یه کئ له مانه - بهاء الله - بوو. ئە و له ئە سه رپکیدا =

که وتیوووه ناوه راستی زستانه ووه که به وه و به ووه تووشی سه ر ماوسۆ له یه کی سه خت و ناهه موار و گیرو گرتیکی زۆر بوون که گه یشتنه (بغداد) ته واو شپه رزه و سه ر گه ردان بوو بوون سالیکی له دوای گه یشتنی به به غداد له به ر چا و ون بوو به تاکی ته نیا ریتگی چۆ له وانیی گه رته به ر له ناوچه ی (سلیمانی) دا له ناو ئە شکه وته کانی شاخه کانی خاکی (سلیمانی) دا ئاواره ییبه کی بئ که س و ته نیایی بۆ خۆی هه لئ بژارد له و شوینانه دا هه ر به تاکی ته نیا مایه ووه و گه زه رانی ئە کرد (بهاء الله) له و سه ره ده مه دا که به م جۆره رای بواردووه، به م ره نکه ئە دوئ، ئە فه رموئ: (شه وانئ و اهه بوو، بئ شپه و سه رم ئە نایه ووه هه یچم ده ست نه ئە که وت بیخۆم رۆژانی وایش هه بوو نه ئە په رژام تاویک بسره وم و حه سانه وم تیا نه ئە چیشته که چی له گه ل ئەم هه موو ته نگو چه له مه و سه رگه ردانی و کلوئی یه ییشدا که تووشم ئە هاتن، به خوای گه وره سویند ئە خۆم، که گیانی من له ناو مشتی ئە و دایه له وه په ری خۆشی و شادمانیدا بووم!) چونکه دوو ره په ریز بووم له هه موو که سینک خۆم له هه یج نه ئە گه یاند نه له خرایه یان نه له چاکه یان نه له خۆشییان، نه له ناخۆشییان له پاش کۆچ کردنه که ی بۆ (سلیمانی) به دوو سال، گه رایه ووه (بغداد)^(۱) ئە مجاره له جاری پیشو زۆر تر ناو بانگی بلا بووه ووه له دوو و نزیکه ووه، له هه موو لایه که وه گه لیک که س ئە هاتن بۆ (بغداد) ته نیا له به ر چاوی پیکه وتنی (بهاء الله) و گوئ گرتن له ئامۆژگارییه کان و بیرو باوه ره کانی چونکه له هه موو لایه کی جیهاندا، گه لیک که س به ته نگ بینینی ئە وو زانینی وانه کانی ئە ووه بوون.^(۲)

= دهر حه ق به م حادیسە یه ده نوئ: قه سه م به خودا هه یج ده خلیکمان به سه ر ئەم کاره نه فره ت ئاوه رپه ووه نه بوو، له گه ل ئە مه شدا که بئ گونا هیمان له به ر چاوی مه حکه مه وه ک رۆژ به ته واوی دهر که وتیوو، دیسان گیراین و له - نیا ویران - وه که مقه ری سه لته نه تی شاهبوو به سه ری قوتینی و پئ خاوسی و زنجیری به ندی براینه زیندانی طه ران...». ل: ۳۳-۳۴

(۱) دهر باری خه لوه ته که ی - بهاء الله - کتییی بهاء الله و دوری نوئ ده لئ: «بهاء الله به ته خمین له پاش هاتنه به غداد به سالتی ده ستی کراسی و دهر پیتی له گه ل خۆیدا هه لگرت و چو بۆ ناو چیاکانی سلیمانی». ل: ۷ به لام جه نابی د. عزه دین مسته فا له گه رمه ی رۆژانی شه ری (نازادی عیراق) دا رۆژیک دهر باری ئەم مه سه له یه گه فته گوتمان کرد، پیتی راگه یاندم که بهاء الله به ره وه دی پروات بۆ ئە شکه وته کانی جاسه نه له ناوچه ی سو رداشی رۆژتاوای سلیمانی، ماوه به ک وه ک سو فی له خانه قای حاجی مه لا عه لی له سلیمانییدا ماوه ته ووه و که بیرو بۆ چوونه کانی بۆ ئیمامی خانه قاکه ئاشکرا کردووه، ئیدی جیتی نه بۆ ته ووه و به په نهانی دهر چووه و چۆ ته ئە و ناوچه شاخوا یه.

(۲) راستتر: فه رمایشته کانی یا ریتماییه کانی ئە ووه بوون.

له گهڵ ئەوهیشدا هەندێ لە زانا ئایینییهکان دەستیان کرد بە بەرێهه‌کانی کردنی داویشیان بۆ نایه‌وه تا تووشی سه‌رگه‌ردانییه‌کی بکه‌ن گه‌له‌که‌مه‌کیشیان لێ کرد تا نازاری بده‌ن له‌ پشت ئەم زانا ئایینییه‌یه‌وه‌ شاه‌ به‌نده‌ر (کۆنسول)ی ئێران له‌ (بغداد)دا کنه‌ی ئەکرد و یارمه‌تیی ئەدان و پشتیوانیی ئەکردن شاه‌ به‌نده‌ر ده‌ستی کرد به‌نووسینی گه‌لیک نامه‌ی پر له‌ درۆ و هه‌لبه‌ستراو ئەیناردن بۆ شاه‌ی ئێران داوای ئەوه‌ی ئەکرد له‌ شاه‌، که‌ له‌ فه‌رمانه‌وه‌ی (عثمانی) بخوازیت (به‌هه‌الله) له‌ به‌غداد دووربخاته‌وه‌.

جا فه‌رمانه‌وه‌ی (عثمان)یش ناچار ما، له‌سه‌ر خواستی فه‌رمانه‌وه‌ی ئێران، فه‌رمان ده‌ر بکات بۆ بانگکردنی (به‌هه‌الله) بۆ (ئه‌سته‌مۆل) چه‌ند رۆژێک پێش کۆچکردنه‌که‌ی (به‌هه‌الله) بۆ ئه‌سته‌مۆل، خاوه‌ن پایه‌ی ناوبراو باخچه‌ی (نجیب پاشا)ی هه‌لبژارد بۆ خۆی، که‌ تا دوازه‌ رۆژ له‌ ده‌ری شاری به‌غداد گوزه‌رانی تیاکرد ئەم باخچه‌یه‌ ئیستا خه‌سته‌خانه‌یه‌، به‌ناوی (المستشفى الجمهوری)یه‌وه‌ (به‌هه‌الله) له‌ ناو ئەو باخچه‌یه‌دا خۆی ئاماده‌کرد بۆ کۆچیکێ سه‌خت و دووردریژ له‌ رۆژی یه‌که‌می هاتنیا بۆ ناو ئەم باخچه‌یه‌، واتا له‌ ۱۸۶۳/۴/۲۱، که‌ به‌رسالی نۆزه‌هه‌می پاش بانگ ر‌اه‌یتشته‌که‌ی (باب) ئەکه‌وت (به‌هه‌الله)ی پایه‌ گه‌وره‌ موژده‌ی به‌گه‌لیک له‌ باوه‌رکاره‌کانی ئایینی به‌هائیدا، که‌ ئەو که‌سه‌ی (باب) به‌لێنی دابوو په‌یدا نه‌بێ، و، به‌م جوژه‌بیش ناوی هه‌ینابوو که‌ خوا ئەبخاته‌ روو بۆ پێ ناسینی به‌هه‌مووان، که‌س نییه‌ (به‌هه‌الله) خۆی نه‌بێ هه‌ر (به‌هه‌الله) خۆشیه‌تی که‌ هه‌موو پێغه‌مبه‌ره‌کانی پێشوو به‌لێنیان داوه‌ په‌یدا نه‌بێ و خۆی ده‌رته‌خات^(۱) جا ئەو باخچه‌یه‌ی که‌ (به‌هه‌الله) ئەم ر‌ازه‌ی تیا ئاشکرا کرد و ئەم موژده‌یه‌ی به‌وه‌ که‌سانه‌دا که‌ سه‌ر به‌ئایینی به‌هائی بوون، پاش ئەو رۆژه‌ به‌ناوی (باخچه‌ی به‌هه‌شت)ه‌وه‌ ناوی ده‌رکرد، لای به‌هائیه‌کان.

جا به‌و بۆنه‌یه‌وه‌ که‌ (به‌هه‌الله) له‌و دوازه‌ رۆژه‌دا شادمانی و هه‌یز و هه‌ره‌تی ده‌روونی و گه‌وره‌یی خۆی تیانواند، هه‌روه‌ها بۆ ئەمه‌ی بیره‌وه‌ری ئاشکراکردنی بانگ ر‌اه‌یتشته‌که‌ی ئەو هه‌رگیز به‌زیندویتی ب‌م‌نیتته‌وه‌، له‌وساوه‌ تا ئیستا به‌هائیه‌کان هه‌موو سالی‌ک له‌و دوازه‌ رۆژه‌دا ئەیکه‌ن به‌جه‌ژن و شادمانی و، ئاهه‌نگیشتی بۆ ئەگه‌ی ناویشیان ناوه‌ (جه‌ژنی به‌هه‌شت).

(۱) له‌ هه‌رسێ ئایینه‌ ئاسمانیه‌که‌ی جووله‌که‌ و مه‌سیحی و ئیسلامدا هاتوه‌ که‌ چه‌زه‌تی (عیسا) خوا ده‌ینیریتته‌وه‌ و ئیدی باس له‌ که‌سه‌ی تره‌وه‌ نه‌کراوه‌ لای شیععه‌کانیش (مه‌دی) المنتظر) چاوه‌روان ده‌کری.

که‌ رۆژی دوازه‌هه‌م هات (به‌هه‌الله)ی نازدار و گه‌وره‌جێ، له‌ لایه‌ن کۆمه‌لێکی یه‌جگار گه‌وره‌وه‌، به‌رێز و خۆشه‌ویستییه‌کی یه‌جگاری زۆره‌وه‌ به‌رێ کرا ئەو که‌سانه‌، هه‌موویان له‌وانه‌ بوون، که‌ ره‌ووشت و کرده‌وه‌ جوانه‌کانی (به‌هه‌الله) و زاناییه‌ ته‌واوه‌که‌ی ئه‌ویان به‌دلاچووبوو هه‌ر یه‌که‌یشیان له‌ چین و ره‌گه‌زێکی جیاواز بوو.

له‌ ماوه‌ی ئەو چوار مانگه‌دا که‌ (به‌هه‌الله) له‌ کۆچ دابوو، تا گه‌بشته‌ ئه‌سته‌مۆل، چ خۆی، چ ئەوانه‌ی که‌ دواي‌ که‌وتیون، گه‌روگرفت و ته‌نگو چه‌له‌مه‌یه‌کی زۆریان هاته‌ به‌ر؛ وه‌ک: سه‌ختیی پێگا و گۆزانی ئاو و با که‌ زۆر کاریان لێ کرد و نازاریان پێ گه‌یاندن کاتیکیش که‌ گه‌بشته‌ ئه‌سته‌مۆل، هه‌موویان له‌ خانویه‌کی پچووکه‌دا دانا، که‌ هه‌ر له‌ به‌ندیخانه‌یه‌کی ته‌نگ و تاریکی ئەکرد دواي‌ ئه‌ویش گوترايانته‌وه‌ جیگایه‌کی تر، تا چوار مانگێک تیامانه‌وه‌، هه‌تا جارێکی تریش دووریان خه‌ستنه‌وه‌ بۆ (ئه‌درنه‌)^(۱) به‌لام کۆچی ئەم جاره‌یان له‌ کۆچی پێشویان سه‌ختتر بوو چونکه‌ به‌فرێکی ئه‌ستوور ئه‌باری و، ئەوانیش نه‌ نانی ته‌واویان پێ بوو، نه‌ پۆشه‌نبی ته‌واویشیان پێ بوو له‌به‌رئه‌وه‌ تووشی ئیش و نازاریکی زۆرتربوون، له‌ هی کۆچی پێشوو، جا له‌ شاری (ئه‌درنه‌)دا، له‌ ناو ئەو ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ و ناخۆشی و نا هه‌موارییه‌دا، که‌ له‌ وزه‌ به‌ده‌ربوو، (به‌هه‌الله) ده‌ستی کرد به‌بلاکردنه‌وه‌ی ئایینی به‌هائی گه‌لیک که‌سه‌ی به‌خۆیه‌وه‌ نووساند بانگ ر‌اه‌یتشته‌که‌یشی، بۆ ئایینه‌که‌ی خۆی، راست و ره‌وان ئاشکرا ئەکرد زۆریه‌ی به‌هائیه‌کان ئەو بیروباوه‌ر و فه‌رموودانه‌یان پر به‌دڵ په‌سند ئەکرد.

ئێتر له‌و رۆژه‌بیشه‌وه‌ ناویان نرا (به‌هائیه‌کان) جا ئەم کاره‌ بوو به‌هۆی ئەوه‌ی که‌ دوژمنه‌کانی (به‌هه‌الله) ئاگری پشم و قین له‌ دلایا به‌ر پێ ئێتر ئەوانیش ده‌ستیان کرد به‌دوژمنایه‌تییه‌کی توندوتیژ، به‌رامبه‌ری له‌ ژیره‌وه‌ داویان بۆ ئەنایه‌وه‌، تا تووشی ده‌ردی سه‌ری بکه‌ن ئێتر دواي‌ ئەو ماوه‌یه‌ی که‌ تیامانه‌وه‌، له‌ ئه‌درنه‌دا، فه‌رمانه‌وه‌ی (عثمانی) فه‌رمانیدا به‌دوورخه‌ستنه‌وه‌ی خۆی و هاوڕێکانی بۆ شاری (عه‌کا)، که‌ له‌ رۆژی ۱۸۶۸/۸/۳۱ گه‌بشته‌ ئه‌وی^(۲). (به‌هه‌الله) بیست و چوار سالی خشت له‌

(۱) ئەدیره‌: شاریکی تورکییه‌ له‌سه‌ر رووباری (ماریتا) نێزیک به‌سنوری یۆنان، ۷۵۰۰۰ هه‌زار که‌سێکی تیا دایه‌، له‌ ۱۳۶۲-۱۴۵۳ پایته‌ختی عوسمانیه‌کان بووه‌، گه‌لێ پاشماوه‌ و که‌لاوه‌ی بیه‌زنتی و ئیسلامه‌کانی تیدا ماوه‌ته‌وه‌، که‌ به‌ناویانگرتنیان مژگه‌وتی (سه‌لیمیه‌)یه‌.

(۲) ده‌رباره‌ی سه‌فه‌ره‌که‌ی به‌هه‌الله له‌ به‌غداوه‌ بۆ ئه‌سته‌نبۆل، له‌ کتیی به‌هه‌الله و ده‌وری نوێ دا، و هاتوه‌: «رێگای ئه‌ستانبۆل سێ چوار مانگی خایاند، ئەم قافله‌ نه‌فی کراوه‌ که‌ به‌هه‌الله و دوازه‌=

به ننديخانه‌ی ئەم شارەدا مايه‌وه، تا مرد و كوچى دوايي كرد بۆ لاى خواى خوێ ئەو ساكه سالى ۱۸۹۲ بوو.

(بهاء الله) لهو ماوانەدا كه دەرەدەر كرابوو، به تايبه‌تى كه له‌شارەكانى (ئەدرنە) و (عەكا) دا بوو^(۱)، دەستورەكانى تايبه‌كه‌ى خوێ دارشت و دامەزراند ئنجا فرمانەكانى سەرشارنى به‌هائىبه‌كانى ده‌ستوردا نزيكه‌ى سەد بەرگ نووسراوانى نووسىيه‌وه ئەو دەستورانه و ئەو فرمانانه‌ى له‌گەڵ بنچينه‌كانى تايبه‌كه‌ و باوهر و بيه‌ره‌كانيدا، تيا روون كرديو نه‌وه تا هه‌موو كه‌سيك به‌ئاسانى تيبان بگات پاش ئەوه تايبه‌كه‌ى خوێ، كه به به‌رنامه‌يه‌كى خوايي دا ئەنا، له هه‌موو شايه‌كانى رۆژهللات و رۆژئاوا و، هه‌موو

= نەفس ئەفراى عائىله‌ى و حەفتا و پينج كه‌سى دۆستانى بوون گەلێ ئەزبەت و مەشەققە‌تى رێگای چيشت... پاش چوار مانگى كه ديسان رۆيشتن بوو به‌توشيانەوه، ئەم جارە بۆ -ئەدرنە- وەلێ ئەم‌جاره كه هەرچەند رۆژتيكى خاياند له هه‌موو ئەوانىتر به‌ئەزبەت و مەشەققە‌تتر بوو... له ئەدرنە چوار سال و نيو دانيشتن. بهاء الله لێرەدا ديسان دەستی كرد به‌بلاوكرده‌وه‌ى ئيدىعای خوێ و گەلێ په‌يره‌وانى له دورى خوێ كو‌كرده‌وه... له ئىعتىبارى ئەو حەله‌وه بایه‌تى كشايه ناو ته‌ئريخه‌وه و به‌هائىبه‌تى دامەزرا، ته‌نيا ئەقه‌ليه‌تيكى كه‌م تايبعى ميرزا يه‌حياى زه‌راى بهاء الله دا دەستيان دا به يه‌ك. بۆ نەمان و نابودى بهاء الله تىكو‌شان. ئەمانە -ئەزەلې- يان پى دەلێن. له ئەنجامدا گەلێ عائىله‌ى گه‌وره روويدا، نيه‌ايه‌ت حكومەت عوسمانى (به‌هائىبه‌كان و ئەزەلېيه‌كان) ى له ئەدرنە نه‌فى كرد، بهاء الله و به‌هائىبه‌كان بۆ شارى عەكا كه له فه‌له‌ستينه و ميرزا يه‌حيا و هه‌مپاكانى بوو جزيره‌ى قوبرس نيران، به نەزەر - مۆبيل - ى ته‌ئريخ ناسه‌وه بهاء الله و تايبعانى له ئاغستۆسى سالى ۱۸۶۸دا گه‌يشتنه عەكا). ل: ۴۱-۴۲

(۱) بهاء الله خوێ باسى شارى عەكا ده‌كات له بهاء الله و دەورى نوێدا ده‌لێ: «دەلێن له‌م به‌نديخانه دورەشه‌وه نه‌قلی به‌نديخانه‌ى عەكامان ده‌کن. وه‌ك لێى ده‌گيرنه‌وه عەكا شارتى هه‌ره ناخوشى دونيايه، به‌چەشم ئەنداز هه‌ره ناشرينيه‌تى، ناو و هه‌وايه‌كى ناسازى هه‌يه، ولاتىكى زۆر پيس و بۆگه‌نه، ئاشيانىكى كونده‌په‌په‌وه كه له هه‌وايه‌كى له زريكه و چريكه‌ى شوم زياتر هه‌چ نايسته بهر گوێى ئينسان». ل: ۴۳

«له پاش ته‌حه‌مولى رنج و سه‌فه‌رى ده‌ريا هه‌زره‌تى به‌هائوللا و په‌يره‌وانى كه هه‌شتا و چوار كه‌سى ژن و پياو و مندال بوون گه‌يشتنه عەكا. له قشله‌ى عه‌سكه‌ريدا حه‌پس‌كران ئەم به‌نديتييه به‌شيدته‌وه چوار سالى خاياند، له تىكه‌لبوون له‌گەڵ خەلكى ترا قه‌ده‌غه كرابوون، ئەنجام ته‌زيقات كه‌م بووه‌وه، له‌به‌ر سه‌فه‌ريه‌ريك كه حكومەت ئىعلانى كرديوو، ئەوان گوێزانه‌وه خانوويه‌كى سه‌ره‌خۆ، دەست و پتوه‌نده‌كانى له‌ شارا دامەزراند، ئەو ته‌قيده‌تى كه به‌پى فه‌رمانى هه‌مايوئى لازم بوو بكرى به‌ره به‌ره كه‌مبووه‌وه و نيه‌ايه‌ت نه‌ما و به‌جارى دوايي هات». ل: ۴۵-۴۶.

موسولمان و گاوه‌كان گه‌ياند^(۱) نامه‌كارىيشى له‌گەڵ (پاپا) و (جى نشينى پينجه‌مبه‌رى موسولمانه‌كان) دا كرد له‌گەڵ خونكار و سه‌ره‌ك كۆماره‌كانى ئەمه‌ريكادا كرد له‌گەڵ كۆمه‌لى به‌رزى پياوه تايبه‌يه‌كانى گاوه‌كاندا و، له‌گەڵ پياوانى تايبه‌ى هه‌موو جوهره نه‌ته‌وه‌كان و تايبه‌يه‌كانى تر دا كرد... له ناو هه‌ر نامه‌به‌ك لهو نامانه‌دا كه ئەيناردن بۆ ئەو پياوه‌گه‌وره‌نه‌وه و تايبه‌يه‌كه‌ى خوێ ئاشكرا ئەكرده‌وه موويشيانى ته‌ترساند: كه ئەگه‌ر بى‌تو نه‌بێته سه‌ر رېتى ئەوو، به‌ده‌م بانگه‌كه‌ى ئەوه‌وه نه‌بێن، ياخود به‌ره‌په‌رچى بانگ رايه‌شتنه‌كه‌ى ئەو به‌ده‌نه‌وه، پاشه‌ جار تۆ بالى هه‌ر سه‌ره‌گردانى يه‌ك كه به‌سه‌رياندا بێ، به‌ئەستۆى خوێان ئەبێ. گه‌لێك جار به‌ره‌شه‌ى لى ئەكردن، كه له خوێايى بوون و سه‌ركيشيه‌كه‌يان، ئەبێته هۆى سه‌ر ئەنگر بونيان...!

عبدالبهاء

به‌لام ئەو كه‌سه‌ى تايبه‌ى به‌هائى له‌هه‌مووان ئەگه‌ياند و په‌ره‌ى پى ئەسه‌ند، كورى هه‌ره‌گه‌وره‌ى (بهاء الله) بوو، كه ناوى (عبدالبهاء) بوو ئەم پياوه‌گه‌وره‌يه، له لاينه‌ى باوكيه‌وه ناو نووس كرا، كه له پاش خوێ، جى ئەو پر بكا ته‌وه هه‌روه‌ها ئەو به‌لێن و په‌يمانيش كه (بهاء الله) داوتى به‌خوا و خوێ، جى به‌جى بكات تا به‌هائىبه‌كانى هه‌موويان لى كۆبێنه‌وه و رووى تى بكن و له ئامۆژگارى و واناكانى ئەو، كه له‌گەڵ تايبه‌ى به‌هائىدا ئەبێ يه‌ك بگرن، كه‌لك وه‌ر بگرن. له راستيدا (عبدالبهاء) هه‌موو ده‌م له پشت باوكيه‌وه بوو، يارمه‌تیی ئەدا هاو‌كار و هاو‌تازادى بوو ئەو پيش له ناو ئەو به‌نديخانه‌يه‌دا مايه‌وه تا سالى ۱۹۰۸ ئەمه ئەو كاته بوو كه له ناو فه‌رمانه‌ره‌وايي توركددا هه‌لگه‌رانه‌وه (انقلاب) تىك په‌يدا بوو^(۲)، كه له دواى ئەوه فه‌رمان درا هه‌رچى به‌ندييه‌كى

(۱) يه‌كيك لهو فه‌رمانه‌ره‌وايه‌ى كه برواى به‌م رېبازه هه‌تاو ده‌لێن بووه به‌هائى، (ناصرالدين شا) ئيران بووه (۱۸۳۱-۱۸۹۶) كه له بنه‌مائه‌ى قاجاربه‌كانه و له ۱۸۴۸دا حوكمى ئيرانيان گرتە دەست، له رۆژانى حوكمى ناصرالدين دا (به‌هائى) وه‌ك رېبازىكى تايبه‌ى به‌ره‌وى سه‌ند و له ئيراندا بلاو بووه، به‌پيلانىكى (جه‌ماله‌دينى ئەفغانى) له لاينه‌ى (ميرزا رەزاي كرماني) يه‌وه درايه به‌ر خه‌جهر و كوژرا، بۆ زياتر پروانه كتيبه وه‌رگيراره‌وه كه‌ى شاكه فه‌تاح به‌ناوى (جه‌ماله‌دينى ئەفغانى) له نووسىنى (قدري قلچى).

(۲) حزبى (ئىتحاد و ته‌ره‌قى) دواى وه‌لاخستنى سولتان عه‌بدولحه‌ميدى دووهم (۱۸۷۶-۱۹۰۳) و دانانى سولتان محه‌مه‌دى پينجه‌م به‌ماوه‌يه‌ك و له رۆژى هه‌ينى ۲۴ ته‌موزى ۱۹۰۸دا =

زرنگ کاربی (سیاسی) و نایینی هه‌بوو، به‌په‌للا کران ئەم فەرمانه هه‌موو خاکی (عثمانی) ی گرتەوه ئەمیش له پاش به‌په‌للابوونە‌که‌ی، فه‌له‌ستینی کرد به‌نیشتمانیک بۆ خۆی ئنجا بۆ ناو خاکه‌کانی میسر و ئەوروپا و ئەمهریکا چەند گه‌شتیکی کرد، به‌مه‌به‌سی موزده‌دان و بلاوکردنه‌وه و فیتکردنی نایینی به‌هائی له ناو هه‌موو جیهاندا کاره‌که‌ی (عبدالبه‌اء) زۆر گه‌وره و فراوان بوو بیروباوه‌رە‌کانی به‌هائی روژن ئەکرده‌وه بۆ هه‌مووان، تیتی ئەگه‌یاندن هه‌روه‌ها خۆبشی و هه‌قاله‌کانیشی ده‌ستیان ئەکرد به‌ په‌یره‌وی کردنی ئەو بیروباوه‌رانه.

به‌لێ: ئەم پیاوه گه‌وره‌یه له ناو جهرگی خاکه‌کانی ئەوروپا و ئەمهریکادا، له ناوه‌راستی جیهانی خاوه‌ن شارستانیتی و پیتشکه‌وتوویدا، وتاری بۆ راستی په‌رسته‌کان و زانا و ویتزه‌وانه‌کان ئەدا به‌هه‌موو هیز و هه‌ره‌تیکێ خۆشییبه‌وه ده‌نگی به‌رز ئەکرده‌وه و هاواری بۆ ئەهینان، له ناو کلێساکان و په‌رستگا‌کان و یانه‌کانیاندا پیتی ئەگوتن: (لیم کۆبینه‌وه، بتانخه‌مه سه‌ر پتی راست و شه‌قامی رزگار بونتان پتی نیشان بده‌م ئیستا که ئەو کاته هاتوو هه‌مووتان بینه‌ ناو (کۆری پیروژ) هه‌وه.

پتویسته دل‌تان پاک بکه‌نه‌وه په‌رده‌ی ناشیتی و نه‌زانی و شیرگیری و چاو لێ که‌ری و بیره‌وه‌ری پرپوچ له‌سه‌ر چاوی خۆتان لایه‌ن تا هه‌ست بکه‌ن به‌شه‌پۆله‌کانی که‌زه‌با فیتکه‌که‌ی خوابی، که به‌بۆن خۆشییبه‌که‌ی خۆبه‌وه بۆ هه‌موو لایه‌ک شنه‌ ئەکات ئیوه‌یش هه‌مووتان وه‌رنه‌ لام، بام پیتکه‌وه تیبکۆشین: بۆ لایه‌رێ ناکۆکی و له‌ به‌ک تێ نه‌گه‌یشتن، له ناو خۆماندا بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ی ئالای ناشتی و بێ وه‌بی گشتی له ناو هه‌موو جیهاندا، وه‌رن بام پیت که‌وتن و ناشتیبوونه‌وه‌یه‌کی هه‌ره گه‌وره و به‌هیزی وه‌ها پیت که‌هینین که ئیتر له ناو مرۆقاه‌تیدا خۆین نه‌رژیته‌وه، هه‌روه‌ها سه‌رگه‌ردانی و مال و پیرانییش تووشی هه‌یج لایه‌کمان نه‌بیته‌وه.

(عبدالبه‌اء) ئەو کۆمه‌لانه‌ی که وتاری بۆ ئەدان، به‌وه چاوی ئەترساندن، که ئەگه‌ر بێتو مرۆقه‌واری^(۱) له رێگای خۆیان لایه‌ن و خووبده‌نه‌ بابته‌تی خۆپه‌رستانه‌ی جیهانی، بێ

=ئینقیلابتیکی سپییان ئەنجامدا به‌بێ خۆین رشتن تا ماوه‌یه سه‌ره‌ستی و نازادیه‌ک له سه‌رانسه‌ری ولاتی عوسمانیدا به‌رقه‌رار بوو، به‌لام ئەمانه‌یش وه‌ک هه‌موو ده‌سه‌لاتیکی داگیرکه‌ری به‌رچاو ته‌نگ ورده‌ ورده‌ گه‌رانه‌وه سه‌ر هه‌مان شتوازی توندوتیژی و تورکچیتی و پشگوێ خستنی مافی نه‌ته‌وه‌کانی ژێرده‌ستیان و زیاد له‌مه هه‌ولدان بۆ به‌تورک‌کردنیان.

(۱) به‌لکو: مرۆقاه‌تی.

گومان له دوا‌رژدا تووشی سه‌رگه‌ردانی و مال کاوول بوون ئەبن هه‌روه‌ها ئەوه‌یشی بۆ ده‌رئه‌خستن که زۆرداری و سته‌مکاری، به‌ئه‌ندازه‌یه‌کی به‌جگارسامناک بلاو بوونه‌ته‌وه به‌ناو هه‌موولای جیهاندا.

که له خاکه‌کانی ئەوروپایش ئەدوا، ئەبگوت: هه‌ر له شاخیکی ئاگرین ئەکات، که هه‌ر پزیشکیکی به‌سه بۆ ئەمه‌ی ئاگره‌که‌ی کلپه‌ی بکات و هه‌ل بچێ به‌ئاسماندا.

راستییه‌که‌یشی قسه‌ی ئەو ده‌رچوو چونکه هه‌ر ئەوه‌نده له‌و خاکانه‌وه گه‌رپاوه هه‌وارگه‌که‌ی خۆی، له شاخی (که‌رم‌ل)^(۱) له شاری (حه‌یفا) دا، ئەوه‌نده‌ی پتی نه‌چوو سه‌رگه‌ردانییه گه‌وره‌که‌ی شه‌ری جیهانیی به‌که‌م له مرۆقه‌واری قه‌وما و ئاگری ئەوشه‌ره به‌ربووه گیان و سامانی هه‌مووان.

(عبدالبه‌اء) له ماوه‌ی چوار ساله‌که‌ی ئەم جه‌نگه سامناکه‌دا خۆی خه‌ریک کرد به‌چاودێری کردن و لاواندنه‌وه‌ی هه‌زاره‌کان و خۆرشت پتی دانیانه‌وه، که بریتی بوون له‌و که‌سانه‌ی که به‌هۆی ئەم جه‌نگه‌وه که‌سیان بۆ نه‌ما بووه‌وه بیان ژینتی له‌به‌ره‌مه‌ی دانه‌وتله‌ی کێلگه‌ تایبه‌تییه‌کانی خۆی، دا به‌ش ئەکرد به‌سه‌ر ئەو کۆل و هه‌زارانه‌دا.

له سالی ۱۹۱۸ دا چه‌ک فری دان و جه‌نگ وه‌ستاندن ده‌ست پتی کرا. جه‌نگی یه‌که‌می جیهانی دوایی هات په‌یمانامه‌ی ناشتییش له کۆبوونه‌وه گرنگ و گه‌وره‌که‌ی (فه‌رسای) دا له ناوه‌ند فەرمانه‌واییه‌کانی جیهاندا گری درا له‌وکاته‌دا (عبدالبه‌اء) که سه‌رنجی له کاروکرده‌وی ئەو فەرمانه‌واییانه‌ ئەدا، له‌م په‌یمانی ناشتییه‌یان دل خۆش نه‌بوو، وای پتی ئەگوت که: ئەمیش جو‌ره ریتگایه‌که بۆ ئەوه کراوه‌ته‌وه که فەرمانه‌وایییه به‌چه‌نگه‌کان، فەرمانه‌وایییه کز و بێ ده‌سه‌لاته‌کان، یاخود نه‌ته‌وه به‌هیزه‌کان، نه‌ته‌وه لایه‌ه‌کان بخه‌نه ژێر چنگی خۆبانه‌وه و بیان چه‌وسینه‌وه ئەم باره‌یش ئەنجامی زۆر خراپی لێ ئەوه‌شیته‌وه چونکه به‌هۆی ئەم جو‌ره‌کاره‌وه تۆوی شه‌ریتی خۆینینی تر هه‌ر له ئیستاوه ئەچینرێ بۆ دوا‌رژ، که له‌م شه‌ره‌ی ئیستا به‌گه‌لێک سامناکتر و دێراندانه‌تر ده‌رئه‌چێ.

(عبدالبه‌اء) به‌ده‌می خۆی ئەمه‌ی فەرمووه:

(ئهو دهر د و نه‌خۆشییانه‌ی که جیهانی ئیمرو له ده‌ستیان ئەنالین، ئەو ساکه په‌ره ئه‌ستین ئەو تاریکایییه‌یش که ئیمرو مرۆقه‌واری تێ که‌وتوو، تاریک تری لێ دێ بۆ

(۱) که‌رم‌ل: شاخیکه له فه‌له‌ستین به‌سه‌ر شاری (حه‌یفا) دا ده‌روانێ، له رووی ده‌ریاوه به‌رزیه‌که‌ی ۵۶۶ م ده‌ی، کلێسایه‌کی کۆنی دیبانه‌کانی تیدا به‌که میژوووه‌که‌ی ده‌چیته‌وه بۆ سه‌ده‌ی سیتی زاینی.

وینه نه ته وه کانی (بالکان)، له شله ژاوی و په شوکاویدا ههروهک خوځان نه میننه وه
گیروگرفت و تنگو چه له مەیشیان تادیت زۆرتی لئ دئ هه موو فه رمانه واییه
شکاوه کانیش که جهنگیان دۆراندوه، له دلّه گورپ و بی نارامیدا نه میننه وه.

دواییش وایان لئ دئ، به هه ر نرخیکیان له سه ر بکه وئ شه ر هه ل بگیرسیئنه وه بۆ نه مه ی
تۆله ی خوځان بسیننه وه) نه م قسه به یش که (عبدالبهاء) کردبوو، دوایی به راست گه را
نه وه بوو شه ری جیهانیی دووم قه وما، که له شه ری جیهانیی یه که م، گه لیک زۆتر
جیهانی ویران و مرۆقاه تیشی سه رگه ردان کرد.

له کاتی یه ک و نیوی پاش نیوه شه وی، شه وی دووشه مه ی ۱۹۲۱/۱۱/۲۸ ی زاییندا،
پایه بلنډ (عبدالبهاء) چو به ده ننگ خوی گه وره ی خو به وه نه و ژیا نه گه وره یه ی به جئ
هیشت که پری کردبوو له کرده وه زیندوه کان و شاکاره باشه کانی خو ی به لئ (عبدالبهاء)
نه و ژیا نه ی به جئ هیشت که ههروهک بۆ خوینده واران ده رته که وئ پر بوو له شاکاره
بلنډه کان، که چاکه و پیاو ته ی و به خشنده یی و مه ردا یه تی و تیکۆشان بۆ که لکی
مرۆقاه ته ی و یه ک خستنیان بۆ ژیا نیکی پر له ناسایش و ناشتی (عبدالبهاء) پیشان
نه دات.

شوقی أفندیی ربانی

کاتی که نامۆژگارینامه ی سه ره مه رگی (عبدالبهاء) یان کرده وه و خوینده وه^(۱)، بۆیان
ده رکه وت که پایه بلنډ (شوقی أفندیی ربانی) ی له جیی خو ی دانا وه تا له پاش مرده ی
خو ی، نه و کاروباری هه موو به هائییه کانی جیهان هه ل بسو و پئتی.

نه م پیاوه نه وه ی خو ی بوو رو شنایی چا وه کانی بوو له دره ختی گه وره ی خیزانی
به هائییه کانیشدا به لقی هه ره ناوازه ی دانا بوو.

نه مه یش سه رسورمانی پئ ناوئ چونکه (شوقی أفندی) له لایه ن باوانیه وه، نه ژاد و
جوامیر بوو له لایه ن کارو کرده وه ی نه وانیشه وه که گه یانده بو نیه نه و پایه بلنډیا نه، هه ر
جیگای گه وره بوو و اتا له هه ر دوو لاهه بنچینه یه کی پاک و پیرۆزی هه بوو؛ نه و له لایه که وه
هوگر و هاوکاری (عبدالبهاء) ی باپیری بوو له لایه کی تریشه وه به هو ی باوکیه وه
نه گه یشته وه سه ر (باب) ی مه زن له راستیدا (شوقی أفندی) نه ستیره گه شه یه ک بوو له

(۱) واتا: وه سیتنامه که ی.

ناسمانی به هائییه کاندای مانگیکی چوارده شه ویش بوو که هه ر له ناو نه و ناسمانه دا
پرشنگی نه دا و هه موو لایه کی شی رووناک نه کرده وه (شوقی أفندی) له باوه شی باپیری
خویدا، (عبدالبهاء) ی پاک و پیرۆزدا گه وره بو بوو له گیانه پیرۆز و به رزه که ی نه ویشی
چیشته بوو و گه شه یشی پئ کردبوو.

هه ر له ویشه وه بیرو باوه ره بلنډه کانی به هائی وه رگرتبوو بۆ یه کا ره وشت و کرده وه
جوانه کانی باپیره مه زنه که ی خو ی، کاربان له دل و دهروونی کردبوو ره وشت و
کرده وه کانیشی چو بوونه وه سه ر کرده وه و ره وشته کانی نه و، که زۆر په سند و ناوازه بوون
له به رته وه نه م پایه گه وره یه که پایه یه کی گیانیی به رز و پیرۆز بوو، هه ر له و نه و شاه یه وه که
له دوای باپیری خو ی دهستی که وئ نه ویش هه ر بۆ نه مه ی که کو شش و خه بات به خریته وه
گه ر، به مه به سی نه وه ی که هه رچی (عبدالبهاء) ی باپیری مه زنی داینا وه و رو شنی
کردۆته وه بۆ هه مووان ته واو بکرئ و به نه نجامی خو ی بگات.

(شوقی أفندی) له زانستگا (کلیه) ی بیروتدا زانسته کانی خو ی خوینده وه له زانستکو
(جامعه) ی ئوکسفورډی ئینگلته ره یشدا وانا (درس) ه به رزه کانی خو ی ته واو کرده وه.

له ویدا پئ گه یشته وه له خوینده که یدا سه رکه وتوه تا له دواییدا گه یشته وه ته
نه ندازه یه کی وه ها که له خوینده واریدا گه وره یی و، له ره وشت و خویدا داوین پاکیی
کو کردبووه^(۱). نه مه یش سه رسورمانی پئ ناوئ چونکه نه م پیاوه له نه وه ی
(عبدالبهاء) بوو، که گه یشته بووه پۆیه ی هه ره به رزی گیانی و، له خواناسی و ره وشتی
پاکیشدا پایه ی هه ره گه وره ی ده ست که وتبوو بیجگه له وه هه موو ژبانی خویشی ته رخان

(۱) له کتیبی بهاء الله و دهوری نویدا هاتوه که: «عبدالبهاء که چه زای هه ره گه وره ی خو ی که - شوقی
افندی- یه به خه لیفه ی شریعه تی موهمی خودایی ته عین کرد. شوقی افندی هه ره گه وره نه وه ی -
ضائییه خانم- ی کچی عبدالبهاییه؛ باوکی که میرزا هادی خزمی -باب- ه، هه رچه نده له نه وه ی
راسته وراستی باب نییه، چونکه کوره تا قانه ی باب له مندالیدا مرد. شوقی افندی وه ختی باپیری
چووه ناسمان عومری له بیست و پینج سالیدا بوو، نه و حه له له هونه رخانه -دار الفنون- ی بایبول
ئوکسفورډدا نه یخوتند. عبدالبهاء له وه سیتیا ده رباره ی ته عینی به م چه شنه دوا: نه ی یارانی
میهره بان، له پاش مرده ی نه م ره نجیده یه نه بی لقریوی دره ختی مبارک و ده ستانی شریعه تی خودایی
و خو شه ویستانی جه مالی نه بها روو بکه نه لقی که له دوو دره ختی مو باره که وه په یدا بووه که شوقی
افندییه... نه ی یارانی خودا نه بی خه لیفه ی شریعه تی خودایی له حال ژبانی جئ نشینی خو ی دیاری
بکا، تا له پاش چوونه ناسمانی، ناته بایی په یدا نه بی.

کردبوو، که له که لک و چاکه ی مرؤقايه تیدا به ختی نه کرد جا به هوی نه ووه که بیروباوهره کانی، کرده و رهوشتی چاک و خوشه ویستی بلاوئه کرده و به ناویاندا و، کاریشی له دهر و نیان نه کرد، که لیک به ره می باشی دهست نه کهوت که نه کوره، و اتا (شوقی أفندی)، به کیتک بوو له و به ره مه ناوازانه سا هر له بهر نه و بوو که نه پیاوه گه وره به، له جیتی باپیری پایه بلندی خوی دانیشته له هه موو لایه که وه گیانی به هائیبه کان شادمان بوو تارام و ناسایشیش به دلیان گه بیشت.

جا له و ماوه یه دا که (۳۶) سالی خستی خایاند و کاروباری به هائیبه کان نه و هلی نه سووراند، به سایه ی خه مخوری و هونه رهنه ندیی نه ووه و، ناموزگار یبه نایابه کانی به وه، چند هه زار کوپ (محفل) یکی گیانی له هر پینج پارچه خاکه مه زنه کانی سهر زه میندا دامه زرا^(۱)، که هر شوینه له وانی تر جوئ بوو هر بو وینه له (ئیران) دا نزیکه ی هه زار کوپ گیانی (محفل روحانی) له ناو شار و دیهاته کاندای دامه زرتیرا هه روه ها له م شوپانه یشدا نه کوره گیانی به دامه زرتیران؛ وه ک: نه مه ریکای ژوورو و نه مه ریکای خوارو، که نه ده، ئوسترالیا، نه لاسکا، نه لمانیا، فهره نسه، سوسره، ئیتالیا، له گه ل هه موو خاکه کانی ئیسکاندینا قیا: وه ک سوید و نه رویج و دانیمارک و نیوزیله نده هه روه ها له خاکه کانی نه مسه و بالکان و هولنده و به لجیکا و لوکسه مبورگ و ئینگیلته ره و پورتوگال و ئیسپانیا و تورکیا و سوریه و لوبنان و نه رده ن و عیراق و به حره ین و نه حساء و مه سقه ت و یه من و قه ته ریدا، له گه ل نه فغانستان و پاکستان و هیندستان و بووما و چین و فهرموزا و نه نده نوسیا و هه موو دوورگه کانی نه م لاو نه ولایشیدا، هه روه ها له میسر و لبیا و مه راکش و ئیتوییا (حه به شستان) و گوئ ناوی زبر (ساحل الذهب) و ناوه راستی نه فهریکا و خوارووی نه فهریکایشدا دامه زرتیران.

گا وره کان به هه موو تیره به کیانه وه، موسولمانه کان به لکی (شبعه) و (سنه) یانه وه، هه روه ها جووله که کان و هیندوکبیه کان و سیک و زهرده شتی و بوو دایبیه کانیش به کولی دلپانه وه چونه سهر نه م ئایینه، بیجگه له وه هه موویشیان چونه سهر نه و باوهری ئایینی به هائیبه که نه لئ: خوای هه موو ئایینیک یه که و، هه موو ئایینه کانی پیشویش له بنچینه دا هه ریه کن و یه کتر نه گرنه وه.

هه روه ها که سایه تیبی خویشیان بن په روا له ناو گیان و شیوه ی ده زگا گه شه کردووه کانی

(۱) و اتا: هر پینج کیشوره که، قاره کان.

نه م ئایینه دا نووانده وه، گشت ده زگا کانی نه م ئایینه ییش وه ک نه دامه کانی له ش کاری یه کتر ته واو نه کن، له چوارچیه ی یه کیتی کومه لیک یه ک گرتوودا...

بیروباوهره کانی ئایینی به هائی

بیروباوهره کانی (بهاء الله) یه جگار زورن له بهر نه وه له وزه دا نیبه که هه موو باه تیبکی لیره دا پیشان بده ین هر نه و نه ده مان له دهست دئ که به کورتی لییان بدویین:

۱- بنچینه ی هه موو ئایینه کان یه که:

به هائیبه کان به پتی ناموزگاری فهرمووده کانی (بهاء الله) که هر نه وه دامه زرتیره ی ئایینه که یانه، باوهریان به وه هه یه که له مه و پیش هر پیغه مبه ریک په یدا بووه و، هر ئایینیکی خوایش به هوی نه وانه وه بلاوکراره ته وه، هه موویان راست و دروست و ته واون یه کیتک له بنچینه کانی نه م باوهره یشیان نه وه یه که هیج دهستووریک ئایینی (شریعه) تا سهر وه ک خوی نامینیتته وه، نه گورئ هر که سیکیش بلئ نه و دهستووری ئایینیبه وه ک خوی نه مینیتته وه، قسه که ی دووره له راستیبه وه چونکه له هیج نووسراویکی ئایینیدا که خوا ره وانه ی فهرمووده ته خواره وه بو پیغه مبه ره کانی شتی وای تیانه که پشتیوانی نه و قسه یه بیت^(۱) هه روه ها باوهریش و نه کن که بنچینه ی هه موو ئایینه کان یه که له سهر هه موو به هائیبه کیش پتویسته که ریز له هه موو ئایینه کانی تر بگری و به باه تیبکی بهرز و

(۱) دیاره ده بی له لای خوینهری هیترا نه وه راستیه کی چه سپاوبی که نه م خاله ی له باهت یه کیتک له بنچینه کانی باوهره که یانه وه به مانایه دیت گوايه: هیج دهستووریک ئایینی- شریعه- تا سهر وه ک خوی نامینیتته وه و ده گورئ، وه له هیج نووسراویکی ئایینیدا که خوا ره وانه ی کردووته خواره وه بو پیغه مبه ره کانی شتی نیبه که پیچه وانه ی نه مه بی نه مه زور دووره له راستیبه وه و، نه و نه ده ی په یوه ندی به ئایینی پیروزی ئیسلامه وه بی به لگه زوره، چ له قورئان و چ له حه دیسه کانی پیغه مبه ر (د.خ)، خو نه گهر، بکه وینه به ریه رچدانه وه نه و بو چونه، زوری ده وی، به لام ئیمه ته نیا به م چند ئایه ته ی ناو قورئان- وه ک نمونه- چه وتی و نادرستی بو چونه که ده خینه روو:

- (إن الدين عند الله الإسلام وما اختلف الذين اوتوا الكتاب إلا من بعد ما جاءهم العلم بغياً بينهم

ومن يكفر بآيات الله فإن الله سريع الحساب. آل عمران- ۱۹)

- (ومن يبتغ غير الإسلام ديناً فلن يقبل منه وهو في الآخرة من الخاسرين. آل عمران- ۸۵)

- (اليوم أكملت لكم دينكم و أتممت عليكم نعمتي ورضيت لكم الإسلام ديناً. المائدة- ۳)

- (إنا نحن نزلنا الذكر وإنا له لحافظون. الحجر- ۹)

پيروزيان دابني ئه بي و ايشيان دابني كه هه ره به كه يان بر بتييه له پارچه يه كه له زنجيره ي سروش (وحى) هكاني خوايي كه هه ردهم له ئارادايه و نابريته وه، بو ئه مه ي ريگاي راست پيشاني مرؤقايه تي بدات بو ژيانتيكي پر له كامه رانيي.

۲- ريك كه وتني ئايين و زانست:

شارستانيتيى بابه تي جيهاني، هه رچه نده به يه كييك له هوپه كاني پيشكه وتني جيهاني مرؤقايه تي دائه نري، به لام كامه رانيي مرؤقي لي نايه ته به ره هم، تا شارستانيتيى خوايشي نه خريته سه ر؛ هه رسه رنجييك له م كه شتييه زري دارانه بدن! له تواناياندا هه يه كه شاريكي ته واو له ماوه ي كاتييك كه متردا ويران و كاوول بكهن!... ئه مه تا به ره هم مييك له به ره مه كاني شارستانيتيى جيهاني هه روه ها توپه گه وره كان و شه ستيره كان و بو مبابي ژير زه وي و كه شتييه كاني ژير ئاو و بو مبابي كاني ژير ده ريا و ئوتومزييله زري داره كان، له گه ل فرؤكه دو كه ل هاويژه كان و ئاگر هاويژه كانيش هه ر له م جوړه به ره مه سانه ي شارستانيتيى جيهانين، كه هه موويان بو ويران كردن و كاوول كردن و له ناو بردني شار و مرؤق به كار ئه هيترين دواميني ئه م بابه ته كاوول كه رانيش بو مبابي گه رد (ذره) ه، كه نه خانوويه ره و زه وي و كشتوكال به پيوه ئه هيلتي، نه له ش و گياني مرؤق به زيندويتي ئه هيلتيته وه هه موويان به هه ناسه يه ك ئاگر تي به رته دا و له ناو ئه بات.

جا ئه م كه لوپه لانه كه له ويران كردن به ولاره هه چيان لي ناوه شيته وه، هه موويان له به ره مه خراپه كاني شارستانيتيى ژياني جيهانين، يا خود ژياني پوول په رستين به لام ئه گه ر به اتايه شارستانيتيى گياني يا خود خوا په رستانه يش، شان به شاني شارستانيتيى پوول په رستانه له ژيانماندا ببوايه و به كار به يترايه و بكار به ته ده ستور، هه رگيز ئه م جوړه كه لوپه لي ئاگر بارانان هه پيدا نه نه بوون و به كار نه نه هيتران له جياتي ئه وان ه، هه رچي هه يزيكي مرؤقايه تي هه يه ته رخان ئه كران بو دا هيتاني ئه و كه لوپه لانه ي كه به كه لكي مرؤقايه تي ئه هاتن. ته رخان ئه كران بو دؤزبنه وه ي ئه و شته شارراوانه ي كه مرؤقايه تي كه لكيان لي وه رگري، چونكه شارستانيتيى سامان باز^(۱)، هه ر له شووشه ئه كات!... به لام شارستانيتيى خودايي^(۲) هه ر له چرا ئه كات خو ئه مه يش دياره كه شووشه ي چرا، تا چراكه له ئارادا نه بي، رو شايي نا به خش هه روه ها شارستانيتيى پوول په رست، هه ر له

(۱) مه به ستي: (الحضارة المادية)

(۲) مه به ستي: (الحضارة الروحية).

له ش و لاريك ئه كات كه هه رچه نده ناسك و جوان و شهنگ و شوخ بي، به لام كه گياني تيا نه بو، به مردوو دائه نري كه چي شارستانيتيى خوايي هه روه ك گيان وايه، له شه كه يش به و گيانه وه به زيندوو دائه نري و، ئه تواني بزي ئه گه ر بيتو ئه و گيانه ي تيانه بي، له شه كه ئه بيته لاشه يه كي وه ها كه هه يچ نرختيكي نه بي!...

كه وا ته مرؤقايه تي داماره له سه ر گياني به رز و پيروزي كه بچيته له شيه وه ئه گينا مرؤق، كه ئه م گيانه ي تيانه بي، جيهاني لي تهنگ و تاريك ئه بي وليي ئه بيته شه وه زهنگ ئه مه يش له بهر ئه وه يه كه جيهاني سروشت بر بتييه له جيهانيكي گيان له به ران جا هه تاكو مرؤق، جاريكي تر، له جيهاني سروشت له دايك نه بيته وه، و اتا له باري درنده يي خو ي رزگار نه كات بي گومان هه روه ك درنده يه ك ئه مينيتته وه، جا ئه وه ي ئه م درنده يه ئه كات به مرؤقي راسته قينه، له خواناسي و ئاييني خوايي به ولاره هه يچي تر نيبه .

۳- بي خويندي به زور:

پيوسته هه موو مناليك چه ند زانستيكي بي بخويندري جا ئه گه ر باوك و دايكه كان توانيان پارهي خوينده كه بخه نه سه رشاني خويان، ئه وا باشه ئه گينا له سه ر كو مه لايه تيبه كه له سه ر ئه ركي خو ي به و منالانه بخوينتي پيوسته ئه و كه سه يش كه كه م ته رখে مي ئه نويني له پيگه ياندي مناله كه يا بخريته ژير لي پرسينه وه وه ئه بي چه ند و چووني له گه لا بكرئ.

پيوسته له سه ر گونا ه و تاوانه كه ي سزا بدرئ چونكه كه م ته رখে مي نواندن له پيگه ياندن و بي خويندي منالدا له و تاوانانه يه كه هه رگيز نابي چاوي لي بپوشري، له راستيشدا مردن باشتره بو ئه و مناله ي كه به بي خويندن مي نيته وه چونكه له نه نجامدا ئه بيته باريك به سه ر خو ي و به سه ر نه ته وه كه يه وه .

هه روه ها پيوسته له هه موو هه نگاويكي بي خويندندا كوړ و كچ وه ك يه ك ته ماشا بكرين پيوسته هه ندي جار بي خويندي كچ پيش كوړ بخري چونكه كچانن كه ئه بن به دا يكان و ئه بن به ماموستاياني دوا روژ.

۴- يه كسانبي پياوان و ئافره تان:

مرؤقايه تي دوو بالي هه يه: يه كيكيان پياوانه يه كيكي شيان ژنان، جا هه ر وه ك په له وه ر، چو ن ئه گه ر باله كاني وه ك يه ك نه بن، ناتواني بفرئ هه روه ها ئه گه ر بالييك له باله كاني كزولا وازبيي له فرين ئه كه وي هه ر به وچه شه يش ئه گه ر ئافره تان و پياوان وه ك

یهک پیتیان نه خویندری و وهک یهک پی نه گه بیترین و را نه هیتترین به پره وشت و خووی پاک و پیروزه وه، مرۆقایه تی نهو سهرکه و تنه ی دهست ناکه و پیت له ژیاندا که له سه ری داماره و لیتی نهو شیتته وه و پیتی نه شی.

۵- جیهانی مرۆقایه تی بریتیه له یهک لا:

له راستیدا له ناو هه موو فهرمووده و ئامۆژگارییه کانی (بهاء الله) دا، له ناو هه موو بیروباوهره کانیدا، که گرنگ بی و ناوبانگی دهرکردبی، له م چهره دا، نه وه یه که (یه کیتی جیهانی مرۆقایه تی) ی ئاشکرا کرد له هه مووان.

(بهاء الله) یش له کاتیکدا نه م بیروباوهره ی ئاشکرا کرد، که مرۆقایه تی له ناو گیتراوی گه لیک لایه نگیری ئایینی و نه ته وایه تی و نیشتمانیدا خولی نه خوارد و خهریک بوو نوqm بیی که نهو جوړه لایه نگیری (تعصب)^(۱) و میشک وشکییه بوو بووه هوی نه وه ی به ربه سستی نه م جوړه رۆشنا ییه بی. (بهاء الله) یش بو یه کا نه م چرایه ی داگیرساند بو جیهان که تاریکی دوژمنایه تی و ناکوکی ناو مرۆقایه تی لایبات.

نیشانه کانی سه رده مه کانی پینشویش وا نه گه یین که ئیمه له به ربه یانی سه رده مه یکی نوئ داین، له میژووی ره گه زی مرۆقایه تیدا که نه شی ناو بری (سه رده مه یه کیتی مرۆقایه تی)، (بهاء الله) یش له یه کیک له نامه کانی خویدا له گه ل دانیشته وانی سه ر زه میندا به م جوړه گفتوگو نه کات:

(وا خیه ته یه کیتی مرۆقایه تی هه ل دراوه ئیتر له مه ولا، پیتی ناوی به چاوی بیگانه سهیری یه کتری بکه ن چونکه ئیوه هه مووان به ری یه ک دارن، یاخود گه لای یه ک چلن).

۶- ئاین هوی هۆگر بونی یه کتر و خوشه ویستی یه کتره:

پتیه سته ئاین بیته هوی هۆگر بونی یه کتر و پیک هینانی خوشه ویستی له ناو هه موو مرۆقایه تیدا جا نه گه ئاینیک پیچه وانه ی نه مه، بیته هوی نه رک و ئازار و دوژمنایه تی نه وا به که لکی هیچ نایه ت هه ر که سیکیش خوی خوش بوئ، پتیه سته نه وی خوا دروستی کرده، وهک مرۆقایه تی، خوشی بوئ هه روه ها پتیه سته به کاری براکانی سه ر زه مینی خوی بیت و که لک به گشتیان به خش، بی نه مه ی ته ماشای نیشتمان و ره گه ز و نه ته وایه تی و ئایینی جوئ جوئیان بکات له راستیشدا مه به سی خوا له ره وانه کردنی

(۱) یان: ده مار گیری

پتیه مبه ره کانی خوی بو ناو مرۆقایه تی، هه روه ها ناردنه خواره وه ی نووسراوه پیروزه کانیش، له ئاسمانه وه، بو نهو پتیه مبه رانه، هه ر بو نه وه بووه که (یاسای خوشه ویستی) له ناو مرۆقایه تیدا بلاو بکاته وه و بیچه سپینتیه دلپانه وه به هائییه کانیش، پتیه سته له سه ریان: هه موو دانیشته وانی جیهان یان خوش بوئ هه موو سه رزه مینان خوش بوئ هه روه ها پتیه سته له سه ریان خه بات بکه ن بو نه مه ی به که لکیان بین خه ربکی تیکوشینیش بن بو پیک هینانی ئاسایشی گشتی له ناو هه موو جیهاندا بو به ره م هینانی برایه تی گشتی له ناو هه موو مرۆقه کاند.

۷- گه ران به دوا ی راستیدا:

(بهاء الله) به به هائییه کانی خوی نه فهرموئ: که بریار تاندا به سه ر لایه کدا له راستی و دروستی و دادپه روه ری لانه دن به واتایه کی تر، نه بی مرۆف خوی دوور بخاته وه له بیری ناراست و ناروه و و چاولیکه ری هه روه ها خوی دوور بخاته وه له وه که بی نه مه ی سه رنج بدات و لیتی ورد بیتته وه و بیری لی بکاته وه، هه ر له خویه وه دوا ی بیروباوهری که سانی تر نه که وی.

نه وه ک توشی هه له بیت و راستی له پووج و تاریکی له روناکی بو جیهان کریته وه چونکه پتیه سته هه موو مرۆفیک خوی راستی بو خوی بدوژنته وه هه روه ها هه ر چیه کیشی گوئ لی نه بی، به گوئی خوی بیبی، نه ک به گوئی که سانی تر.

گشت پتیه مبه ره کانیش نه و یان له مرۆقایه تی خواستوه که چاویان بکه نه وه، نه ک بیقووچین دوا ی هوشیش بکه ون، نه ک بیکوژنته وه هیچ کامیکیشیان له دهست هه ور و هه لمی بیره وه ری پروپووج رزگار یان نابئ و کوته و زنجیری چاولیکه ری کوترانه ناچرین، هه روه ها که سیشیان راستی ئایینه تازه که یان بو دهر ناکه وی، تا به دروستی لی ورد بوونه وه نه که ن و به ئازادی و سه ربه سته یه وه بیری لی نه که نه وه نه گینا باوه ر پیکردنیکی چاولیکه ریانه هیچ که لکیکی لی پهیدا نابئ.

جا هه ر وهک ده ستوری (دوژینه وه ی راستی) کراوه به بنچینه یه کی دروست و گه وره بو دامه زانندی کوژی شارستانیتی مرۆقه واری و پتیه که وتنی زانست و هونه ر و زانیاری جیهانی، له کوژی بابته جیهانیدا، هه روه ها نه بی نه وه ده ستوره ییش بکری به بنچینه بو ژبانی گیانی مرۆف و سه رکه وتنی به سه ر په یژه ی پتیه که وتنی گیانیدا.

ئەوئەندەى نەماوە بلیم کە بیروباوەرەکانى بەهائىبەکان گشتیان، ھەر بۆ ئامانجىک تى ئەوئەندەى کە بىتە دى؛ ئەویش دامەزراندنى ناشتی گشتیە لەسەر زەویدا، لەگەڵ پىنک ھیتانى یەكیتیى مرۆڤدا.

(بھاء اللہ) یش بەئاشکرا ئەمە ئەلخ: کە مەبەستى خوا لە ناردنى ئەو بۆ ناو نەوہى ئادەم ھەر ئەوہیە کە ئەو قسانەى پىغەمبەرەکان لەوہ پىش کردوویانە لە بابەت (ھاتنى سەردەمىكى ناشتی و دۆستایەتى و خۆشەویستىیەوہ لە ناو گشت مرۆڤانى سەر زەمىندا) بىنھىتمەدى لەم رووہوہ ئەفەرموى: -

(جا لەم چەرخە گەورەبەدا کە لە ھاتنداىە مرۆڤایەتى بەجاریک ئەگۆررى بەرگى جوانى و ناشتی و ئاسایش لە بەرئەکات ھەرچى ناکۆكى و بەرەبەرەکانىبەكیش لە ناویاندا ھەبە نامىنى ئىتر لە جىاتى شەر و كوشتار كۆكى و رىكى و ناشتی و دۆستایەتى و یەكیتیى لە ناویاندا پەیدا ئەبن ئىتر لە ناوئەندە خاوەن ئایىنەکان و نەتەوہ و شارە جوئى جوتىکاندا گىانى خۆشەویستى و دۆستایەتى پەیدا ئەبى یارمەتیدان و یەكیتیى دائەمەزرى دواى شەر و كوشتار بەجاریک نامىنى و ئالای ناشتی و ئاسایشى گشتییش لە ھەموو شوپىنىكا ھەل ئەكرى درەختى ژىانىش ئەمەندە گەورە ئەبى، رۆژھەلات و رۆژئاوا لە ژىر سىبەرەكەیدا ئەحەسینەوہ ھەرەھا خۆشەویستىیەكى تەواویش لە ناوئەندە نەتەوہ دۆژمەکاندا، لە ناوئەند ھەزار و دەولەمەنددا، لە ناوئەند بە چنگ و كزەکاندا پەیدا ئەبى ئەوانە کە لەوہ پىش بەچەشنى گورگ و بەرخ لەگەڵ یەكتردا ئەجوولانەوہ، وایان لى دى ھەر كار و کردەوہیەك، ئەنوئین لەگەڵ یەكتریدا، خۆشەویستى و براىەتى و دادپەرەرى و دەروون پاكى پىوہ ديار ئەبى زانست ئەمەندە گەشە ئەکات و پەرە ئەسینى، ھەموو لایەكى سەرزەمىن ئەگریتەوہ.

راستى رازى دەستکردەکانى خوا دەرئەخرى تەنانتە خوا خۆشى لە جارەن باشتەر ئەناسرى)

لە ھەر بابەتیکدا لایەنگىبە پەیدا بى، چ لە كۆرى ئایىندا، چ لە كۆرى رەگەزایەتیدا، چ كۆرى زرنگارى ئابوورى و نىشتمانىندا، ئەنجامەكەى بەوہ ئەگات کە ھەستى مرۆڤایەتى لە كەلک بەكوى و لە ناو بچى ھەرچى بیروباوەرى بەهائىبەکانىشە بۆ ئەوہ

تى ئەكۆشى کە لە ھىچ كۆرىکا ئەم لایەنگىبە لە لایەن مرۆڤایەتییەوہ نەخریتە كار چونکە ھەر سەرگەردانىبەك بەسەر مرۆڤایەتیدا ھاتوہ، ھەر دەرد و نازارىكى توش بوہ لە ئەنجامى لایەنگىبەوہ بوہ^(۱) جا ھەتا ئەم جۆرە لایەنگىبەیانە بەتەواوەتى لە ناو نەبرىن، لە ناو ھەموو جىھاندا، نە کەس دلىنا ئەبى لەدوا رۆژى خوى، نە ناشتی و ئاسایشى جىگىر ئەبن پىوستە ھەموو كەسێک لە شىوہى خۆشەویستى و دادپەرەرى و براىەتیدا لەگەڵ كەسانى تردا بجوولیتەوہ پىوستە بەوہیش باوەر بەكەن، كە مرۆڤ برىبە لە یەك خىزان بەھەموویان یەكیتىبەكیان ھەبە ھىچ كەسێكى بەخۆراى سەررو كەسى تر ناخرى.

ھەموو مرۆڤىك مافىان وەك یەكە بەرزبوونەوہى پایەى مرۆڤىش تەنبا بەپىى خواناسى و کردەوہى چاك و كەلك و فەرىەتى، بۆ ھەموو مرۆڤەکان جا ئەگەر لایەن گىبەكە بەھوى ئایىنەوہ ھاتبیتە كایەوہ، ئەبى ئىمە ئەوہ بزانی، كە ئایىن ئەگەر نەبیتە ھوى ھاوئەمى و خۆشەویستى و پىكەوہ نووسان، ھىچ كەلكىكى نابى بۆ مرۆڤ.

خۆ ئەگەر لایەنگىبەكیش بۆ نەتەواىەتى بى، ئەوا ئەبى ئەوہ بزانی كە ھەموو مرۆڤەوارى برىبە لە یەك نەتەوہ، نەتەوہکان وەك لقەکانى درەخت وان تاك و تەراکانى مرۆڤىش ھەر لە گەلا و گول و بەرى دارەکان ئەكەن.

قسە ھەزارە و دووانى بەكارە: ھەموومان ھەرچەند رۆژىك بەسەر كلاوہى ئەم زەمىنەوہ ئەژىن دواى ئەبى بىرین و بچىنە ژىر گەلەوہ كە تاسەر ئەبى بە گۆرمان ئایا بۆ ئىمە شوورەى نىبە كە ھەر لەبەر ئەو گۆرە ھەتا ھەتایبە ھەل كوتىنە سەر بەكتر و دەست بەكەن بە نازاردان و زۆردارى و كوشتارى یەكترى؟!...

بەلخ بەخوا شوورەبە!...

چونكە خواى گەورە ئەو كارانەمان پەسند ناكات و لىمان توورە ئەبى و سزامان پى ئەگەبىن ھەرەھا ھىچ مرۆڤىكى زرنگ و ژىرىش ئەو كارانە پەسند ناكات و، بەدل رقى لىبان ئەبیتەوہ!...

بۆ ئەمەى نەتەوہکانى جىھان، كە ھەربەكەیان زمانىكى ھەبە، یاخود شىوہى زمانىكى ھەبە، بەباشى لە یەكترى تى بگەن و ئەو ناكۆكىیانەى بەھوى جىوازى ئەو زمانانەوہ لە

(۱) لایەنگى: توندپەوى لە بىر و بۆچووندا (التعصب).

ناویاندا په پيدا بوون، له ناودا نه مپین، نایینی به هائی هاوار نه باته بهر مرؤف به گشتی که هؤبه کی تر بدؤزنه وه بؤ له یه کتری تیگه یشتن ئه ویش بهم جوړه: که هه موولا یه کی جیهان، له ناو خو باندا رپک بکه ون و له سهر زمانیک بریار بدن، که ئیتر له وه به دواوه هه موو مرؤفی سهر زه مین بهو زمانه قسه بکه ن سا ئه و زمانه یش یه کیک ئه بی له زمانه کانی جیهان که ئیستا قسه ی پی ئه که ن یاخود زمانیک دائه هینری و دهموده ست نه خرته کار که له هه موولا یه کی جیهاندا، هه موو جوړه تیره و هؤز و نه ته وه یه ک بهو زمانه گفتوگو بکه ن، بهو زمانه له یه کتری تی بکه ن جا له م سهرده مه دا که هه موو نه ته وه دووره کان له یه کتر، نزیک بوونه ته وه، که کرین و فرؤشتنیکی زؤروزه به نده ی باه تی بازرگانیش له نارادایه له ناویاندا، هه روه ها گوړینه وه ی که لویه لی ئابووریش له ناوه ندياندا که وتوتته گهر، هه روه ها هه نديکیان په یوه ندی خوینده واری و زرنګکاری و بازرگانیش به یه که وه هه یه، که نه گهر که لک و چاکه یان بؤ هه رودولا نه بویه، ئه و په یوه نديبانه روویان نه ئه دا و، په پيدا نه ئه بوون، له م سهرده مه دا، بی گو مان بوونی ئه م زمانه پتویسته، که هه موو مرؤفه واری، له هه موو شویتیکي جیهاندا گفتوگو پی بکه ن و له یه کتر تی بکه ن له راستیشدا هه موو نه ته وه یه ک هه ر پتویستی به دوو جوړه زمان هه یه:

زمانه کی خوی.

زمانیکي جیهانی. که به کارنه هینری له ناو هه موو مرؤفه واریدا، بؤ تیگه یشتن له یه کتری. مرؤفیش که له زمانی مرؤفه که ی برای خوی شاره زا نه بوو، که هه ر چهندي کرد، نه ی توانی له مبه سی براهی خوی تی بگات، ئه نجام به وه ئه گات که هه موو جیهان راپیچ ئه بی، بؤ هه موو جوړه سهرگردانی و مالتویرانییه ک جا بؤ چاره کردنی ئه م کاره ساته سامناکانه ش که ماوه نه درئ بقه ومپن، هه ر رپگایه ک هه یه ئه ویش ئه وه یه که بریار له سهر دانانی زمانیکي جیهانی بدرئ و له لایه ن گشت فه رمانرپه واییه کانی جیهانه وه بلاو بکریته وه به جوړیکي وه هایش که که س نه مپیتته وه ئه و زمانه جیهانییه ی فیر نه کری.

۱۱- چاره کردنی گیرو گرفته ئابووریه کان:

بیرویاوه ری به هائی بانگ ئه کات بؤ ئه وه ی که ژیانی ئابووری جیهان بخریته شتویه کی رپکوپیکه وه و ئه م خواروخیچی و نا پوخته بییه ی ئیستا تیا به تی راست بکریته وه ئه م هیش به جوړیکي واکری که کامه رانی و نارام و گوزه رانیکی خوش بؤ هه مووان بیتته به ره م تاماوه نه درئ، له ناو جیهاندا شپرو شوړ هه ل بگیریستی؛ به هؤی تیک چوونی له نگره ری

ئابووری جیهانه وه له لایه که وه، به هؤی تیک چوونی باری فه رمانرپه واییه کانیش له لایه کی تره وه، که له راستیدا هه ر له و هؤبه په پيدا ئه بی.

له م باه ته وه (عبدالبهاء) ئه فه رمووی:

(باره کانی گشتی جیهان ئه بی به جوړیکي واکری که هه ژاری له ناو جیهاندا نه هیلتی ئه بی هه موو که سیک، ئه ونده ی له توانادا بی، به شی خوی له خوش گوزه رانی ده ست بکه وی ئیتر نابی که سانی و ابینین که سامانه که یان له ئه ندازه به دربی و، که چی که سانی وایش ببینین له تاو کلؤلی و هه ژاری و هه ناسه ساریی خو یان خه ریکی مردن بن چونکه ئه م جوړه بارانه که روویان داوه، له هه موولا یه کی جیهاندا، به که موکووری و نه نگی دائه نرین بؤ کومه لایه تیه یه ک که بیه وی به ره و چاکتر و ژبانیکی پر کامه رانی تر گه شه بکات و به رز بیتته وه جا ئه م بارانه پتویسته چاره بکرین و راست بکریته وه.

ئه ونده هه یه پتویسته له کاتی چاره کردن و راستکردنه وه ی ئه م باره خراپانه دا، ئاگامان له خو مان بی هه لئ نه که یین چونکه راستکردنه وه و چاره کردنی ئه م باره ناهه موارانه به وه پیک نایه ن که هه موو که س وه ک یه ک رابگرین، ئه مه نده ی یه کتری مافیان بدریتتی چونکه یه کسانی له م جوړه بارانه دا قسه یه کی پروپوچه هه رگیز سهر ناگری، پیک بی، خو نه گهر رؤژیک له رؤژانیش ئه و یه کسانیه پیک هات، زؤری پی ناچی له ناو ئه چی چونکه جیوازی له ناو مرؤفایه تیدا به پتویستییه کی کومه لایه تی و سروشتی دائه نری خوی گه وریش هه ر له سهر ئه م یاسایه مرؤفی دروست کردوه هه روه ها پتویسته مرؤفه کان له پایه دا پله، پله بن، که هه نديکی به رز و هه نديکیسی له خوار ئه وه بی ئه گینا یاسا به رپوه ناروات رپکوپیکي چی گیر نابی یه کیک له کاره گرنه کانیش ئه وه یه که پله ی هه ژاری و پله ی ده لئ مه ندی سنووریان بؤ دابنری).

له و یاسا گرنه بنچینه بیانه یش که نایینی به هائی دایناوه بؤ چاره کردنی ئه م گیرو گرفته که گه یشته وه راده یه کی وها خه ریکه ئاسایش و دلنیا یی جیهان تیک بدات، له م چه رخی گه رده دا^(۱) و، جه نگیس له هه موولا یه کی جیهاندا هه ل بگیریستی ئه مانه ن:

۱- پتویسته هه موو که سیک کارو فرمان بکات و پشه یه ک هه ل بژیری بؤ خوی، گوزه رانی پی بکات به للام ئه وانه ی که پیر و په ک که وته ن له م فرمانه به خشراون بیجگه له وه پتویسته بی کاره یی و ته مه لی و خوازه لؤکی له هه ر رهنګیکدا بن ماوه یان پی نه درئ

(۱) چه رخی گه رد: سهرده می ئه توم (عصر الذرة).

پروو بدن، یا خود پیدا بن. ههروهه پتیبسته پیشه سازی و هونه رهکان و کار و پیشهکان بهتەنشت زانسته پیش بینی (علمی نظری) یهکانهوه لهگهڵ وێژه و هونهرهکانی تر فتر بن.

ئەمەیش لهبەر ئەوهیه که له کۆمه‌لایه‌تیی مرۆقه‌وار پیدا کهسانی بی کار و فرمان پیدا نه‌بن و له ئەرکی کهسانی تر بخۆن.

(بهاء الله) له‌م بابه‌تهوه ئەفهرمووی:

«خوا له هه‌موو کهس زۆتر رقی له‌و کهسه ئەبیته‌وه که بی فرمان دانه‌نیشی و کهچی ده‌ستیش پان ئەکاته‌وه له‌مو له‌و که پاره‌یه‌کی بده‌نی».

۲- سوود وەرگرتن له پاره (فائض)^(۱): ئایینی به‌هائی ماوه ئەدا به‌وه‌رگرتنی سوود له پاره، له کاروباری کرپن و فرۆتندا ئەمەیش له‌بەر ئەوهیه که ژبانی ئابووری جیهان، له‌م چهره‌دا، گه‌شه‌ی کردوه و گۆراوه ئەمه له لایه‌که‌وه له لایه‌کی تریشه‌وه (بهاء الله) ئەفهرمووی: «که‌م وا هه‌ل ئەکه‌وی که مرۆقی وا پیدا بی به‌کاری هاو‌ره‌گه‌ز و هاو‌نیشتمانه‌کانی خۆی بی، به‌که‌لکی براکانی خۆی بی، له دانی ده‌ستی‌او (قرض) یکی چاکدا جا له‌بەر ئەوه‌وه بۆ ئەمه‌ی به‌هائیه‌کان بکه‌ونه ئاسووده‌بیه‌وه، بریارماندا سوودیش له پاره وەرگرتن، هه‌ر به‌چه‌شنی کاروباره‌کانی تری ناو بازار به‌ریه‌ست نه‌کرئ ئەوه‌نده هه‌یه نابی سووده‌که له سنووری دادپه‌روه‌ری و ده‌روون چاکی بچیته‌ ده‌ره‌وه» (بهاء الله) کاری دیاردی کردنی سنووری ئەم سووده‌ی به‌جی هیشت بۆ (خانوی هه‌ره‌گه‌وره‌ی دادپه‌روه‌ری).

۳- کرێکار نابی به‌بهنده.

(بهاء الله) به‌نده‌گه‌ری، و‌اتا کردنی کهسانی تر به‌بهنده به‌ریه‌ست ئەکات ئەوه‌یشی پیشان داوه که ئەم به‌ریه‌ست کردنه، هه‌روه‌ک به‌بهنده‌کردنی که‌سیک له لایه‌ن که‌سیکی تروه‌ه کاریکی زۆرداران و ناپه‌سنده و نابی هه‌یج به‌هائیه‌ک خۆی توخنی ئەوه‌ بخات، هه‌روه‌ها به‌نده‌یه‌تی پیشه‌سازی ناو کارخانه‌کانیش نابی بکرئ جا به‌پیتی بیروباوه‌ره‌کانی به‌هائیه‌کان کرێکار هه‌ر مافی ئەوه‌ی نییه که مزی خۆی بدریت، ئەبی هاو‌به‌شیش بی له‌و کاره‌دا که پیکه‌وه ئەیکه‌ن به‌واتایه‌کی تر کرێکار بیجگه له‌ رۆژانه‌که‌ی ئەبی به‌شیک

(۱) به‌زمانی خه‌لکی و له‌مامه‌له‌کردندا (سووی پێ ده‌وترئ که (الربا) یه‌و خوا له‌قورئاندا حه‌رامی کردوه.

دیاردی کرایش له سوودی کارخانه‌که وهرگرئ هه‌روه‌ک هاو‌به‌شی خاوه‌ن کارخانه‌که‌بی وایه‌مه‌به‌سیش له‌مه‌ ئەوه‌یه: کرێکار پر به‌دل فرمانه‌که‌ی خۆی بکات، بۆ که‌لکی کارگه‌که، بیجگه له‌وه هه‌رچی هۆیه‌کی ناکۆکی و تیک چوونیش هه‌یه نه‌قه‌ومی کرێکارانیش واز له‌مان گرتنه خراپه‌کانی خۆیان به‌پین که له‌ زبان به‌ولاوه هه‌یج شتیکی لی پیدا نابی، چ بۆ خاوه‌ن کارخانه، چ بۆ کرێکاران خۆیان.

۴- که‌ینه‌وه‌بهنه‌ی خاوه‌ن زه‌وی و جووتیار:

له پیش چاو خاوه‌ن ده‌ستووری به‌هائیدا، گیروگرفتی ئابووری به‌چاره‌کراو دانان، هه‌تا گیروگرفتی جووتیار و خاوه‌ن زه‌وی چاره‌نه‌کرئ له راستیشدا جووتیار یه‌که‌م گۆشه‌ی کۆمه‌لایه‌تی پیک ئەهین جا له‌بەر ئەوه‌ هه‌روا هه‌ل ئەگرئ که له پیش هه‌موو کۆمه‌لایه‌تی تر دا چاره‌ی گیروگرفتی ئەم بکرئ جا به‌پیتی ئەم به‌نده، ئایینی به‌هائی پیشنیاوی و هه‌ایه که له هه‌موو گوندیکدا کۆمه‌لایه‌تی پیک به‌پین، که ئەندامه‌کانی له‌و که‌سانه هه‌ل بیژیرین، که به‌زنگ و ژیر و کارگوزار ناسراون گونده‌که بخۆتته ژیر چنگی ئەو کۆمه‌له‌وه تا کاروباری هه‌ل بسوورپین هه‌روه‌ها له هه‌موو دتیه‌کیشدا کۆگایه‌کی گشتی دا به‌زیرین، کارگیریکی به‌سه‌ره‌وه‌ب، کاروباری به‌ریه‌ بیات جا هه‌ر کاتێ دروینه ده‌ست پێ کرا، ئەبی به‌سه‌ر په‌رشتیی ئەو کۆمه‌له‌وه چهند کۆمه‌له‌یه‌کی دیاردی کراو له‌و به‌ره‌مانه، هه‌موویان، کۆبکرتته‌وه و بپرتته‌ ناو ئەو کۆگایه‌وه تا کارگیری کۆگاکه ده‌ست به‌دا به‌ش کردنی بکات به‌م جۆره‌ی که له‌ خواره‌وه نووسراوه:

۱- ئەو پاره‌یه‌ی پتیبسته بۆ کاروبار هه‌لسوورانندی کۆگاکه هه‌روه‌ها ئەو پاره‌یه‌ی پتیبسته بۆ پاراستنی ته‌ندروستی گشتی له‌ ناو گونده‌که‌دا.

ب- دانی ده‌یه‌ک به‌فهرمانه‌وه‌ایی له‌گه‌ل سه‌رانه‌ی^(۱)

گیان له‌به‌راندا.

ج- به‌شی هه‌لسوورانندی کاروباری هه‌تبه‌وه‌کانی ناو گوند.

د- به‌شی هه‌لسوورانندی کاروبار و ژباندنی پیروپه‌که‌وته‌کان.

ه- به‌شی کاروبار هه‌لسوورانندی خۆتندنگای ناو گوند.

و- به‌شی ته‌واو‌کردنی ژبانیکی پتیبسته بۆ هه‌ژارانی گونده‌که‌ ئەگه‌ر هه‌بوون.

(۱) سه‌رانه: (ضریبه)

بیتجگه له مانه ئایینی بههائی یاسای داناو له باره ی گه لیک بابته تی تره وه، وه که دابش کردنی سامانی مردوو به سهر خاوه ن به شه کاند له گه ل باج دانان له سهر نه وه که له پورانه (۱) نه مانه و گه لیک بابته تانی تر، (بهاء الله) یاسای بو دهر کردوو که نه م گيروگرتی نابوربیه ی ئیمرو جیهانی داگیر کردوو و، ئالوزاندوه، به جوانی و ئاسانی چاره بکری تاکو مرؤفایه تی بچیتته باریکی نابوربی باشته وه و ژیانیکی خوشتره وه.

۱۲- دادگای فرمانره وایان:

ئایینی بههائی بو ئاسایی گشتی تی نه کوشی بو دامه زرانندی دادگاییکی سهر به گشت فرمانره واییه کان خه بات نه کات ههروه ها نه و یاسایه ییش روژن نه کات وه بو جیهان که له سهر بنچینه ی نه وان ئاشتییه کی تا سهر و هه موو ده می بو هه موو مرؤفه واری پیکی دی. جا له سه دسال پتر له مه و پیشه وه (بهاء الله) له نووسراوه هه ره پیرۆزه که یدا هه رموویه تی: که پتیوسته فرمانره واییه کان ئاشتییه کی گشتی دابه زرتین بو هه موو نه ته وه کانیشی هاوار هیناوه که کوئه لیک ناو بژیکه ری فرمانره وایان دابه زرتین بو نه مه ی که یینه و به ینه ی سنور و زه ویداری و سه ره ره زی نه ته وایه تی پی چاره بکه ن و بیبرتینه وه بیتجگه له وه هه ر کاروباریکی گرنگیش روویدا له ناو نه ته وه کاند که په یه ندیی به ژیانه وه هه بچ ناو بژیان بکه ن و گيروگرتنه کانیان چاره بکه ن و ناکوکییه کانیان بکوژتینه وه.

جا هه رکاتێ دادگاییکی و مه زن دامه زرتینرا که نه م که یینه و به یینه و گيروگرتانه له سه ره ده ستیا بپرتنه وه، نه بی هیز و ده سه لاتیکی وای پی به خسرئ که هبچ نه ته وه به ک نه ویریت برپاره که ی بشکیتنی نه م دادگایه نه و که یینه و به یینه و ناکوکییه نه بپرتیتنه وه که له ناوه ند دوو نه ته وه دا نه قه ومیتن جا نه گه ر هاتوو نه ته وه به ک سهر کیشیی نوواند به رامبه ر برپاره که ی، پتیوسته فرمانره واییه کانی تر، هه موویان بچن به گژیا، تا ناچارێ نه که ن مل دانه ویننی بو برپاری نه و دادگایه دوای دامه زرانندی دادگاییک بو فرمانره واییه کانی هه موو جیهان، که یینه و به یینه ی چه ک فری دان دیتته پیشه وه، یاخود سنور داناییک بو ژماره ی چه کی کوشنده جا به پیتی ئایینی بههائی پتیوسته هه موو فرمانره واییه کانی جیهان له سه ره نه وه ریک بکه ون که ته نیا نه مه نده چه کی کوشنده بو فرمانره واییه ک دابنری، که هه ر به شی پاراستنی یاسا و ئاسایشی ناو خاکه که ی خوئی بکات

(۱) یان راستتر: نه و میراتیانه.

(بهاء الله) ییش که نامه کاری کردوو له گه ل خونکار و گه وره کانی جیهاندا، مه ترسیی خستونه ته بهر، که له نه نجامی به ره ره کانی له چه ک زورکردن و به هیزکردنیاندا، ره گه زی مرؤفه واری له ناو نه چی که نه وی به و جوژه پیکی دی که له گه نجینه ی فرمانره وای، به شی هه ره زوری بو ئاماده کردنی چه کی کوشنده و که لوپه لی جهنگ به خت بکری نه م بو شاییه ییش به وه پرته کاته وه که باری نه ته وه گران نه کات، به زورکردنی باج و پاره کوژدنه وه له نه ته وه له م روویشه وه (بهاء الله) نه فه رموئی:

(پتیوسته هه موو فرمانره واییه کانی جیهان له سه ره نه وه قسه یان بکه ن به یه ک که هه ر چه کیکیان هه یه به جاریک فرپی بدن نه گینا نه گه ر هه ندیکیان چه ک فری بدن و، هه ندیکیان فرپی نه دن، نه م کاره سهر ناگری (نه مه ییش پتیوستیه کی مرؤفایه تییه که هه موو فرمانره واییه کانی جیهان، به جاریک، له سه ره نه م کاره گرنه گه ریک بکه ون تابتون، هه موویان نه م چه که کوشدانه فری بدن، که له کوشتاری مرؤف به ولاره هیچی تریان لی ناوه شیتته وه.

(به لām نه گه ر هاتوو نه ته وه به ک نه و به شه ی بو جهنگ و که شتییه کانی جهنگ ته رخان کردوو، له گه نجینه که ی خوئی، فره تری لی کرد، بی گومان نه ته وه کانی تریش ناچار نه بن، ده ست بکه ن به و به ره ره کانی نه نگ و ناپه سنده، بو پاراستنی هه ستی و پتیوستی سروشتیان، که زور دووره، قسه کانی، له راستیه وه!.)

ژيانی بهائیهک بهای (بهاء الله) وه

(بۆ ئەمەى بېیتە بهائى، پېتوبستە جیهانت خوش بوئى مرۆڤایه تیشیت خوش بوئى پېتوبستە خەبات بکەیت بۆ چاکەى ئەوان، بۆ ناشتیى گشتى، بۆ برایه تى گشتى).

کاتیک که له (بهاء الله) پرسرا بهائى ئەبى چۆن بى، ئەو بهم جۆره وهرامى دایه وه:

(له راستیدا بهائى بریتیه له و خاوهن گیانه نازادهى که بههه موو کولى دلیه وه تى ئەکۆشى بۆ سرهوتى جیهانى و بۆ ئاسایش و ناشتی گشتى، له ناو ئەم مرۆڤه وارویه کتۆل و سه رگه ردا نه دا که به ئازاره وه ئەتلیته وه ههروه ها نابى بهائى خهباتى خۆى بوهستینى، نابى وه رسیش بى له م خهباته ی که ئەیکات).

له شویتیکى تریشدا ئەفه رموئى:

(بهائى ئەو که سه به، هه رچى کرده وه و رهوشتی بلن د هه به تیا کۆبویته وه).

که واته (بهاء الله) وای له به هائیه کان ئەوئ، که چاکترین کرده وه و بلن دترین رهوشتیان هه بى، تا تیا ئەگه نه ئەوپه رى به رزبى له ناو که سانى تر دا ئەیه وئ: چ له رهوشت و کرده وه یاندا، چ له فرمانى رۆژانه یاندا، رینگای هه ره ناوازه بگرن له ژيانیا نندا.

که واته بام به که م پله ی بلن د بۆ نه وه مان ئەوه بى که په روه رده که رى گه وره مان چبى فه رموه جیهه جیبى بکه ین و خۆمان به و ره ووشت و کرده وه به رزانه وه پرازیتینه وه. پېتوبستە بهائى دلسۆزبى بۆ ئایینه که ی خۆى به راستى بېگرئ چونکه ئەو هه موو دهم پېتوبستى به وه هه به که به هۆى هۆشه وه بگات به هۆشى (بهاء الله) تا کو ژيانى بهائى ته وای ده ست بکه وئ ئەمه يش به وه پیک دئ که دلسۆزبیه کی راسته قینه ی هه بى، بۆ جیهه جى کردنى فه رمانه کانى ئایینه که ی خۆى، له ژيانیا جا له به ره وه وه ملکه چ کردنى کی بىر بۆ ئایینه بهائى، ئەو که سه ناکات به بهائى.

چونکه ئایینه راسته قینه هه چ ده مێک چا و لیکه رى تیا نه بووه جا ئەگه ر بیتو ئەو که سه ته نیا به روو الوت و چا و لیکه رى ئایینه که ی خۆى بگرئ، بى گومان ناگاته ئەو ژيانه ی، که پېتوبستە بى بى چونکه هه روه کو (مه سیح) فه رمو یه تى:

(رینگای ژيان ته نگه به ره که م که س ئەتوانى بیدۆزیته وه)

پېتوبستە هه موو به هائیه ک باوه ر به وه يش بکات که جوانبى خوابى له ناو چوار چیتو ی له شى (بهاء الله) دا ده ر ئەکه وئ، که ئەمیش مرۆڤیکه له مرۆڤان ئەگینا باوه ره که ی

به ئایینه بهائى، هه ر به ناو ئەبى، نه ک به راستى جا له به ره ئەمه یه که هه موو پیتغه مبه ره کان فه رمانیا ن بۆ مرۆڤ ده ر کرده وه، که هه موو دهم میتشکی خۆیان بخه نه کار، بۆ ئەمه ی له راستى ئایین تى بگهن و له راستى ئایینه که ی خۆشیا ن دلنیا بى ئەگینا هه ر به وه نده پیک نایه ت کو ترانه ده ست بده نه جیهه جى کردنى ئایینه که له ژيانیا نندا یا خود بلن ئیمه له سه ر ئەو ئایینه ین!...

له راستیدا بهائى ئەبى وای، به هه یچ باوه ر نه کات، تا ئەتوانى بگاته راستى ئەو شته و هۆشى دروست په سندی ئەکات جا بۆ ئەمه ی به بهائى دابنریت، پېتوبستە خوات خوش بوئ ئەمه يش به وه پیک دئ که هه موو که سیکت له جیهاندا خوش بوئ بهائى راسته قینه ئەو که سه به که دلئیکى پر له خۆشه و یستى ته وای هه بى.

که به دلئیکى پاکى بى گه رده وه هه موو که سیکی خوش بوئ که قینه له که س نه بى که که سیش سووک نه کات چونکه ئەو دهموچاوى خۆشه و یست له هه موو روویه کدا ئەبینه.

هه روه ها ده ست کردى خوا له هه موو شویتنیکا ئەبینه که واته سنوور دامه نى بۆ خۆشه و یستیه که ت به یه ک هه ستى پاکیشه وه له گه ل هه موو جۆره ره گه ز و نه ته وه په ک بجو لێره وه له م باره وه بهاء الله ئەفه رموئ:

(خوش به خته ئەو که سه ی که براى خۆى له خۆى چاکتر ته ماشا ئەکات ئەگه ر وای، ئەوا به کیک ئەبیت له به هائیه کان).

پارانیه له خوا واتای ئەوه به که له و به ولاره واز له هه موو شتیکی بهینیت واتا واز له هه موو هه وه س و ئاره زوو و ئالۆشه کانى دلئى خۆى بهینیت، که خراب بۆ شتانی تر کیشى ئەکه ن چونکه رینگای راستى بۆ ده وله مهن دى و هه ژارى، بۆ ته ندروستى و نه خۆشى، بۆ ناو باخچه و زیندان، وه ک به ک ئەچى بهائى راسته قینه يش ئەو که سه به که دل به به شى خۆى له ژيان و له جیهاندا ئەکات مه به سیش له م قسانه ئەوه نیه که ئەبى بهائى گوئ نه داته ئەو که سانه ی، یا خود ئەو شتانه ی که له ناویاندا ئەئى چونکه ئەوه، ئەوه ئەگه بینه که ئەبى دوور که ویته وه له هه موو که س و، نه نگ و ناپه سند بپاریزى نه ک به چاوى سووکه وه سه برى ئەو شتانه بکات که خوا دروستى کردن چونکه بهائى دووره له وه وه که پیاوئیکى وشک و بیکاره بى یا خود پیاوئیک بى و واز بهینى له خۆشى ژيان یان هه یچ هه ست و تاسه یه ک له دلنیا نه مینى بهائى خۆشیه کی گه وره ئەکه ویته دلنیه وه که خۆى له سه ر رینگای راست بینه، که کار و فرمانئیکى زۆرى له ژیر چنگدای، بى ئەمه ی موویه ک

لابدات له و ږيگا راسته، بۆ ئەمەى خوښى له و کردهوانه پښ بگات که خوا حەزبان پښ ناکات.

له راستيدا بههائى راسته قيبه بيجگه له وهى که باوهري بهتاييى (بهاء الله) ههيه له فەرموده کانيشى ناموزگارى و ږى بهريى ئەدۆزيتتهوه، له هه موو کاتيکى ژينيا، له هه موو کاروباريکيان نهو، که هه نديک له فەرموده کاني (بهاء الله) ږوشن ئەکاتوه بۆ که ساني تر خوښييه کى زۆر به دلئى ئەگات، که له وانه يه بيبته هۆى کامه رانى له ژيانيا جا به م هۆيه وه ئەتوانئى له هيتزى گيان پشتيوانيکى دەست که وئى که واته له سەر هه موو بههائيبه ک پيويسته که که ساني تریش بخاته سەر ئاره زوى تاييى بههائى پيويسته دلئان کيش بکات بۆ تايينه که، نهو، له مه دا، هەر له شوانيکى چاک ئەکات که دلئى پانه مه رکه ي خوڻى، به ساز و ئاواز خوڻ بکات نه ک وه ک نهو شوانه پښ، که به زه برى دار پانه مه رکه ي بيات به ږيوه به م جوړه (بهاء الله) گفتمگو له گه ل گشت مرؤفدا ئەکات:

(ئەى ئەو که سهى له گل دروست کراويت!

تى گه يشتوانى خواناسان کاتيک دەم ئەکه نه وه، قسه بکه ن، که که ساني تر گوڤيان لئ بگرن نه وانيش وه ک مه ي گيږه کان وان، تا داواى مه ييان لئ نه کړئ، مه ي پيشکه ش ناکه ن!)

له بههائى وا ئەخوازئى که له هه لهى که ساني تر چاو پوڻى بکات ته نيا ته ماشاى ږه وشته چاکه کانيان بکات هه روه ها پيويسته له سه رى بگه ږئ به دووى هه لهى خوڻدا له کرده وه و ږه وشته چاکه کاني خوڻى چاو بپوڻئ.

بههائى نهو که سه يه که دلئسوزى خوا بئى که به دووى راستيدا بگه ږئ که خواى خوڻ بوئ ته نيا، خوڻشى بۆ خوا ته رخان بکات هه ر که سپک فەرموده کاني خواى به جئ هينا و خوڻى به خت کرد له پينا خوا دا، خوڻى ماندوو کرد و تپکوشا له بلاوکرده وهى فەرموده کاني خوا دا، به ناو که ساني تر دا؛ هه روه ها هه ر که سپک خوڻى کرد به خاوه ن دل و ده روونى پاک و کرده وه و ږه وشتى چاک هه ر که سپک هه له و کرده وه نه نگه کاني که ساني ترى شارده وه و ئاشکراى نه کرد، هه ر که سپک راستگو و سەر راست بئى، هه ر که سپک خوڻى باش ناسى... بئى گومان نهو که سه باوهري بهتاييى بههائى هه يه و، فەرموده کاني (بهاء الله) يش جيڤه جئ ئەکات.

دهربارهى تاييى بههائى چى گوټراوه

تاييى بههائى، به ناو هه موولا يه کى جيهاندا بلاو بووه وه نووسراوه کاني تاييى بههائى به ده يان له زمانه ناسراوه کاني جيهان نووسراوه ناموزگارى و فەرموده و ږاوتيزه کاني که بۆ راست کرده وه يه کى ئاساني کاروبارى مرؤف داناوه، له هه موولا يه ک ئاشکرا بو له به رته وه زۆر له زانا و گه وره پياوان و راستى په رسته کان، بيروباوه رى خوڻان، ده رباره ي ئەم تاييى نه ده برى، شان به شانى نووسه ره کان. وا له مه و دوا هه نديئ له و بيروباوه رانه پيشان ئەده ين:

شاهزنى خاكي ږومانيا كه ناوى (مارى)^(۱) بوو، به م جوړه لئى دواوه:

(تاييى بههائى هه ر له سنگيکى فراوان ئەکات، که له ناو خوڻياندا فەرموده ي ته وانه ي کوکرديتته وه، که به دواى وشه کاني هيو او ئاواتى ږزگارييدا گه ږاون (بهاء الله)، هه موو پيغه مبه ره کاني پيش خوڻى ږيز لئ ئەگرئ بۆ نه و هيش ناگه ږئ که تاييى نه کاني تر تپک بدات ماوه يشى داوه هه موو ده رگاگان بکړينه وه له راستيدا تاييى بههائى (تارام نه به خشئ به ده روون هيو او ئەخاته دلئوه بۆ ته وانه ي که به دواى ئارامى گيان و دلئى پر له ئاسايشدا ئەگه ږين، به نده کاني ئەم تاييى نه، هه روه ک سه رچاوه يه کى ئا و ان، که له بيابانيکى وشک و بزنگدا بدۆزيتته وه، که ده ميکى دووردرئ له و بيابانه دا ون بووبن.

(نه وهى (بهاء الله) و (عبدالبه ا) ي کورئ به ئيمه يان به خشيووه به راستى، نامه يه کى سه رسورهيته ره ئەم دوو که سه ئەم تاييى نه يان به زۆرى زۆرداره کى دامه زرانده وه چونکه هه ر دوو کيان له وه ئاگادار بوون که تو وى راستى تا سه ر، که له ناويا شارراوه ته وه، هه ر ئە بئى ږوئ و سه ر ده ربه يئى و گه شه يش بکات... هه روه ک تاييى بههائى برىتى بئى له نامه کى مه سبجى گه وره و، به وشه کاني نه و هيش، سه ر له نوئ، گوټرايپته وه وايه نه و هنده هه يه تاييى بههائى باشت رپک ئەکه وئى له گه ل ئەم سه رده مه دا، که تا ئەگاته وه سالى يه که مى سه رده مى تاييى مه سبجى، هه زار و سه دان سال دوورن له يه که وه.

(۱) ږومانيا له دوو ولايه تى (نه فلاک، به گدان) پيک هاتبوو که له ږير ده ستى عوسمانيه کاند ا بوون و دوو شازاده ي يونانيش به ږيويه يان ده برد، ږوسيا زوو زوو ده ستى له کاروباريانه وه و ده رده دا و هانى ده دان له دڙى سولتاني عوسمانى، له ۱۸۶۲ هه ر دوو کيان يه کيان گرت و ولاته که يان ناونا (ږومانيا) له ۱۸۶۶ ږومانيا شازاده يه کى ئەلمانيا دانا به سه رږکى خوڻان و له ۱۸۸۱ ناوبرا به (مه ليک کارلى يه که م)، ئەمه له ۱۹۱۴ دا کوچى دوايى کرد (مارل) ږنى مه ليک کارل بووه.

(جا هەر کاتى ناوى (بهاء الله) ياخود (عبدالبهاء) سەرنجى ئىتوھى پاكىشا، روو لەواناكانى ئايىنى بەھائى وەر مەگىپن لە جياتى ئەو بەگەپىن بەدواى نووسراوھەکانى ئەو دوو پىاوەدا رىنگايش بەدەن بەخوتان، کە وشە پىرشنگ دەرھەکانى ئەو دوو کەسە، کە پىرن لە ئاسايش و خۆشەويستى و ئامۆزگارى، بچنە ناخى دلتانەوہ...
چونکہ خۆشەم ھەر ھەم کرد کە ئەو وشانە ئىستا کە لە کانگای دلما جى گىروون...)

ليو تو لستوى^(۱) يش ئەمەى نووسيوھ: «بىروباوھەرەکانى بابىيەکان دواپۆزىتى گەورەيان بەدەمەوہ ھەيە... لەبەرئەوہ من لە کانگای دلماوہ حەز بەسەرکەوتنى ئەم بزووتنەوہيە ئەکەم چونکہ ئەو، ھەرچى باش و بەکەلکە ئەوہ فيرى مرۆف ئەکات وەک: بىروباوھەرەکانى برايتى و يەكسانى و خۆ دوورخستنەوہ لە ژيانى پوول پەرستانە، لە پىناو دل راگرتنى خوادا... (ھەرچ ئايىنى بابىيەکانە، کاتى کە پەيدا بوو لە ئايىنى ئىسلامەوہ ھەلقوولا بەلام بەھوى بىروباوھەرەکانى (بهاء الله) وە وردە، وردە گۆپرا و گەشەى کرد. تا وای لى ھات، چوہ شىوھى ھەرە بلند و ھەرەقال بووى بىروباوھەرە ئايىنيەکانەوہ».

ئەمەيش ئامۆزگارى خوالى خۆشبوو (مازارىک)^(۲) ھە کە سەرۆک کۆمارى فەرمانرەوايى چىکۆسلۆفاکيا بوو: (ئەم بىروباوھەرەنە بىە بۆ پىاوە زىنگ کارەکان، بۆ زانستکۆ و زانستگان، بۆ خويندنگانى تىرش.

ھەر ھەما دەربارەيشيان وتار بنووسە چونکہ ئەوانەى ئەتوانن ئاشتى گشتى داہمەزىپن، ھەر ئەوانەن کە بەمرۆف دائەنرپن).

(۱) ليون تولستوى (۱۸۲۰ - ۱۹۱۰) نووسەرىكى گەورەى رووس بوو، دەبوست لە ريتى دادپەرورەى و خۆشەويستى و دوورکەوتنەوہ لە توند و تىژىيەوہ بارى کۆمەلايەتى ولانەکەى چاک کات لە نووسىنەکانىدا رەخنەى لە خراپەکارىەکان دەرگرت و خوونەرىتى کۆمەلايەتى دەخستە روو، بەناويانگرتىن بەرھەمى: شەر و ئاشتى، ئانا کارىنينا.

(۲) تۆماس مازارىک (۱۸۵۰ - ۱۹۳۷) يەکەم سەرۆکى کۆمارى چىکوسلۆواک بوو، لە ۱۹۱۸ - ۱۹۳۵.

سەرۆک کۆمار (ئەدوار بىنیش) يش لە بابەت ئايىنى بەھائىيەوہ ئەمە ئەلئى:
(بىروباوھەرە بەھائىيەکان، يارمە تىدەرەيىكى بەھيژن بۆ سەرکەوتنى (گيان) و (مرۆفقايتى)، بەتەواويى لە راستىدا ئايىنى بەھائى، لەم رۆژانەدا، بوو تە ھيژنىک لە ھيژنە ھەرە گەورەکانى رەوشت و خوو و کۆمەلايەتى لە ناو ھەموو جىھاندا جا ھەر چەند، لەم رۆژانەدا، تەنگ و چەلەمەى ويژەيى و زىنگارىيى روو ئەدەن لە جىھاندا، ياخود ئەوانەى ھەن توندوتىژترىان لى دى، من خۆم وادىتە پيش چاو، کە زۆرتر ھۆگرى ئەم بىروباوھەرەى خۆم ئەم.

ئىمپرو بۆ ئىمە وا ھەل ئەگرى کە تى بکۆشەن بەشى ھەرە گەورەى يارمە تىدان و سازبوونى فەرمانرەوايانەمان دەست کەوي منيش وام بۆ دەرئەکەوي، بەم بۆنەيەوہ، کە جوولانەوہيەكى وەک ھى بەھائىيەکان، کە خەرىکە رىنگايەک تەخت ئەکات بۆ دامەزراندنى دەزگايەک بۆ ئاشتى جىھان، بوو تە پىتويستىيەكى گرنگ).

(ث. ك. شى) يش لە نووسراوھەكەى خۆيدا کە ناوى (رېك خستنى پەيوەندى ناوہند رەگەزەکان و ئايىنەکان) ھ پر بەدل ئەلئى:

(ئەگەر ددان بەوہدا بنىين کە لەم سەردەمەى دوايىيەدا پىغەمبەرېك ھەلکەوتوہ، نايى رووبکەينە کەس (بهاء الله) نەبى چونکہ کردوہ و رەوشت و سروشتى مرۆف خويان ئەبنە بىرپارەرى دوايى بەسەر خاوەنەکانىانەوہ (بهاء الله) يەكيتک بوو لە چىنە ھەرە بلندەکان... واتا، مەگەر ھەر لە دەستەى پىغەمبەرەکاندا پىاوى وا ھەلکەوتى...).

(فيكونت ساموئيل) يش کە (کەرمەل) يە دەنگى خۆى وا ئاشکرا ئەکات:
(لە راستىدا لە تواناماندا ھەيە، کە بابەتە يەكيتىيە گشتىيەکانى ناو ھەموو ئايىنەکان دەرپھيژن و کويان بکەينەوہ جا ئايىنى بەھائىيش، مەبەسى لە پەيدا بوونى خۆى، ھەر ئەمەبوہ لە راستىدا ئايىنى بەھائى يەكيتکە لەو بزووتنەوہ سەرسورپھينەرانەى کە لەم سەردەمانەى دوايىيەدا، لە جىھانى رۆژھەلاتدا پەيدا بوون).

(نورمان نبتوتش) يش وای ئەگىرپتەوہ:
(ئىمە ناتوانين، ئىستا، خاكي (فەلەستين) بەجىگای ھەر سى ئايىنەكە دابنپين چونکہ

له راستیدا بوو ته خاکی چوار تایین چونکه تایینی به هائی که بنکه ی گیانی و جیگا پیروزه کانی له شاره کانی (حیفا) و (عهکا) دامه زراون، ئیستا که گه یشتوو ته راده یه کی و له چاکی و به که لکیدا بۆ گشت، که هه ل نه گری به تایینیکی جیهانی دابرنی هه ر نه ونده هیزی نه م تایینه گه یشته خا که که مان، ده موده ست بووه یارمه تی ده رتیکی باش بۆ له یه ک تی گه یشتن و پیک که وتنی گشت تایین و نه ته وه کانی)...

خوالی خۆشبوو (شیخ محمد عبده^(۱)) یش له رۆژنامه ی (الأهرام) دا که نه وساکه له شاری (أسکه ندریه) دا ده رته هینرا، و تاریکی دیری له بابه ت ده رکه وتنی (باب) هوه نوسی بو، نه مه هه ندی کیتی: (نه و (باب) هی که وا نه زانی (مه هدی) ی چاره روان کرا و خۆیه تی، که له پرانه وه ی ژبانی سه ر زه میندا ده رته که وئ، ها وری کانی شی به لایانه وه وایه که تایینه که یان کامه رانی تا سه ری^(۱) به ده مه وه یه نه مه نده یشتی باش و به که لکی تیایه ، له هیچ تایینیکی تر دا نه وانه ناییرن به لام (باب) له پاش ده رکه وتنی له (شیراز) دا دوور خرایه وه بۆ (اصفهان) له ئیسه په هانییه وه دوور خرایه وه بۆ (ته ورئز) له ویشدا پرپاری کوشتیان به سه ر دادا پاشان کردیان به داردا جا له به رته مه ی (باب) به خۆین نه چیتته وه سه ر پیغه مبه ر (درو دی خوی له سه ر بئ)، له به ر ریزگرتن له بنه ماله ی پیغه مبه ر نه یانویست بیکوژن به شیر له باتی نه وه کردیان به داردا و گولله بارانیان کرد که یه که م گولله ی ناراسته کرا، گولله که له و گوریسه که وت که (باب) یان پتوه هه لواسیوو گوریسه که پچرا.

(باب) یش بئ وه ی ده رباز بوو که کومه له که ی نه ویه یان به چاوی خۆبان دی، زۆر باوه رپان پئ هینا نه مه یان به شاکاریکی پیروز دانا که له توانای که سدا نه بوو بیکات.

به لام (باب) بۆ جاری دووه م هه لواسرایه وه نه م جاره گولله کان کاریان لی کرد و کوشتیان

(۱) شیخ محمد عبده (۱۸۴۹ - ۱۹۰۵) زانیه کی تایینی و سیاسه ته دارتیکی میصری بوو، تینه کۆشا بۆ به رپاکردنی چاکسازی و تازه گه ری له بواره کانی باری ژبانی کومه لگه ی میصریدا رۆژنامه ی (الوقائع المصرية) ی ده رده کرد، دژی ده سه لاتی ئینگلیزه کان بوو؛ جا دووربان خسته وه بۆ (پاریس) و لیتره له گه ل (جمال الدین نه فغانی) دا رۆژنامه ی (العروه الوثقی) یان ده رده کرد، دوا یی هاته لوبنان و بووه ماموستا و ده شی نووسی، له ۱۸۹۹ کرایه (موفتی میصر). له به ره مه کانی: (رسالة التوحید، شرح مقامات البدیع الهمدانی، شرح نهج البلاغه و تفسیر القرآن) جگه له کومه لکی زۆر له وتار و نووسینی سیاسی و کومه لایه تی و تایینی.

(۱) کامه رانی تاسه ر: (السعادة الأبدية).

لاشه که یشیان نارد بۆ ده ره وه ی شار کوره گه وره که ی (باب) یش که ناوی (عباس أفندی) یه له وه به ناوبانگتره که ناوی هونه رمه ندی به یترنی یان په نجه بکی شری بۆ کرده وه جوامیریبه کانی چونکه نه و له ناو گه وره پیوانی خا که که دا و کار به ده ستاندا باش ناسراوه ئیمه یش که چاومان پئ که وت، و امان بۆ ده رکه وت که پیاویتی خاوه ن نه ژادیبه نیازیکی پاکی هه یه و دلتیکی چاک زمان پاراوه به سامه زۆرمه نده و، زرنگانه یش نه جوولیتته وه خاوه ن ره وشت و خوویه کی به جگار جوانه تا بلتی سه ر بلند و روو خۆشیشه .

له بابه ت به هائیبه کانی شه وه هه روا زانراوه که خاوه نی ره وشت و خووی بلندوان بده یی و کرده وه ی جوان و شیرین هیچ که سیکیش نه م قسه به به ریه رج ناداته وه مه گه ر نه وانه نه بئ، که خۆبان به زل نه زانن و لووت به رزیی نه نوین).

دوا یی بام نه م برپاره یش بخۆینینه وه، که له لایه ن که سیکی ناوازه وه ده رچووه، که نه ویش خوالی خۆش بوو، ماموستا (بنیامین جوت) ه کارگیری زانستگای (بالیول):

(دوورنیه که تایینی به هائی بگۆری و گه شه بکات و بیته نه و تایینه ی که مرۆفایه تی ئاواتی بۆ خواستوو تا ئیستا).

(لویس کامبل) یش که ماموستایه ک بووه و یه کییک بووه له شاگرده هه ره به ناوبانگه کانی (بالیول)، نه م قسه یه ی ماموستای خۆی به ته واوه تی رۆشن کردۆته وه:

(نه م بزوتنه وه ی به هائیبه، له راستیدا گه وره ترین رۆشنا یه که به سه ر ئاسوکانی نه م جیهانه دا په خشان بووه له پاش هه ل هاتنی رۆژی (مه سیح) ه وه تا ئیمرو، هه ر نه م رووناکییه هه له هاتوو له به رته وه پیوسته له سه رتان چاوتان لیتی بئ، وریایش بن، ماوه نه ده ن، که خۆیتان لی بشاریتته وه و لیتان ئاوا یی له راستیدا تایینی به هائی هه ره گه وره و هه ره نزیک تایینه که دانیشتوانی سه ر زه مینی نه م سه رده مه، به گران، به ته واوه تی تیی بگه ن مه گه ر له دوا رۆژی مرۆقه وارییدا گرنگی و نرخی نه م تایینه، به ته واوه تی ده رکه وئ)

لایه‌نگیری فرمانروایی و خو دوور خسته‌وه‌یش له کاروباری زرنگاری

پایه بلند (بهاء‌الله) فرمانی داوه به‌هاو نایینه‌کانی خوئی، که له هەر کوتیبه‌ک بن، لایه‌نگیری ئەو فرمانرواییه بن، که له ژیر سببه‌ریا ئەژین سا ئەو فرمانرواییه هەر فرمانی دهر بکات و، هەر یاسایه‌ک دابه‌زینتی، پتویسته پر به‌دل ملیان بۆ که‌چ بکن و جیبه‌جییان بکن بیجگه له‌وه به‌کرده‌وی راست و دروست و ده‌ست پاکییه‌کی ته‌واوه‌وه پشتیوانی ئەو فرمانرواییه بکن و که‌لکیشی پێ به‌خشن هەر پتویستییه‌کی کارگیرانه، یاخود نیشتمانییه‌ش که‌وته سهرشانیان، پتویسته زۆر به‌جوانی و شیرینی و ته‌واویییه‌وه جیبه‌جییه بکن به‌هائییه‌کان پتویسته، هه‌موو، هاو‌نیشتمانی دل‌سۆز و ملکه‌چی بی وهی بن، بۆ فرمانرواییه‌کانی خوئیان، که له ژیر سببه‌ریاندا ئەژین پتویسته به‌هه‌موو دلپاکی و سهر راستییه‌کیشه‌وه به‌که‌لکی هاو‌نیشتمانه‌کانی خوئیان بین.

هه‌روه‌ها (بهاء‌الله) ئەوه‌یشی لێ به‌ریه‌ست کردوون، که خوئیان تیکه‌ل به‌کاروباری زرنگاری (سیاسی) بکن یاخود بچنه سهر هه‌یج کارو‌فرمانی‌کی فرمانرواییان پایه‌ی زرنگاری ده‌ست خوئیان بخهن.

هه‌روه‌ها ئەوه‌یشی لێ به‌ریه‌ست کردون که تیکه‌ل به‌ده‌سته زرنگارییه‌کان بن^(۱) یاخود لایه‌نگیری ئەم ده‌سته (حزب) و ئەو بزوتنه‌وه‌ی نه‌یتی بکن چ به‌زمان بی چ به‌ده‌ست.

(بهاء‌الله) بریاریشی دهرکردوه که هەر به‌هائییه‌ک له‌م رینگا بی لایه‌نگیرییه لای داو، له رینگای خوئیاراستن به‌ولاوه له زرنگاری، رینگایه‌کی تری گرت، ئەو که‌سه خوئی توشی شکاندن فرمانه‌کانی نایینی و پتویستییه‌کانی دهررونی ئەکات له چاندنه‌که‌یشی هه‌یج ناچینتیه‌وه، به‌ری خراب نه‌بی (بهاء‌الله) له به‌هائییه‌کانی به‌ریه‌ست کردوه که چه‌کی کوشنده هه‌لگرن و، چه‌کی کوشنده‌یان بی چونکه هەر له‌و ده‌مه‌دا بوو که نامۆژگاری خونکار و سه‌رۆکه‌کانی جیهانی ئەکرد، که چه‌ک فری بدن و ئاسایشی گشتی له‌سه‌ر ئەو بنچینه‌یه دابه‌زینتی، که دان ئەنی به‌بوون و به‌مافی ره‌گه‌زی مرۆفدا هه‌روه‌ها له‌و کاته‌یشدا بوو که نامۆژگاری ئەوانه‌ی ئەکرد: واز له‌و خو‌په‌رستییه‌ نا په‌سندانه به‌یتن، که ئەبنه‌هۆی ناکوکی ناو نه‌ته‌وه‌کان و ئەیان کهن به‌گه‌ژبه‌کدا بیجگه له‌وه خه‌ریکی ئەوه‌یش

(۱) ده‌سته زرنگ کاریه‌کان: پارتیه‌ سیاسییه‌کان.

بن که هەر ناکوکییه‌ک له باووباپیرانه‌وه ماوه‌ته‌وه، له‌گه‌ل هه‌موو پشم و قین و دوژمنایه‌تییه‌کی کوندا، هه‌موویان له ره‌گ و پشه‌وه دهر بکیشن و ماوه نه‌دن، تاوتیک له ناو دلپاندا بچینتیه‌وه.

جا له‌به‌رئه‌وه به‌هاو‌نایینه‌کانی خوئی فرمانرویه: که له‌کانی دلپانه‌وه هه‌موو که‌سیکیان خوش بوئی نامانجیشیان ئەوه‌بی، که بۆ که‌لک و چاکه‌ی ره‌گه‌زی مرۆف تی بکوشن هەر له‌به‌رئه‌وه که مرۆفایه‌تی، یه‌کیتییه‌کی وه‌هایه، که هه‌موو جووره نه‌ته‌وه و ره‌گه‌ز و تیره و ره‌نگیک، هه‌موو خاوه‌ن نایین و باوه‌ریک، له هه‌موو دهم ناماده‌بن که له پیناو ئەم نامانجه روشن و پیرۆزه‌دا خوئیان به‌خت بکن.

(بهاء‌الله) ئەمه‌یشی دا به‌گوئیاندا:

(کوشنتان له رینگای دل راگرتنی ئەوه‌دا، چاکتره له‌وه‌ی که ئیوه که‌سانی تر بکوژن!)... هه‌روه‌ها ئەوه‌یشی له به‌هائییه‌کان به‌ریه‌ستکرد، که خه‌ریکی شه‌پوشۆر و ده‌مه‌قالی و تیک به‌ردانی به‌کترین هەر کرده‌وه و کاربکیش که بیته‌هۆی تیکدانی خو‌شه‌ویستی له ناو مرۆفده‌واریدا نابێ بیکهن.

(بهاء‌الله) ئەمه‌یشی فیری به‌هائییه‌کان کرد که خواناسینی ئیمرو له وشه‌و واژه و پیتدا دهر ناکه‌وی کرده‌وه و کاری چاک و که‌لک به‌خشینی ته‌واو به‌جیهانی مرۆفایه‌تی خواناسین دهرته‌خات. له جیگایه‌کی تریشدا ئەفرمووی:

(سه‌ره‌تای خوا ناسین ئەوه‌تا که قسه‌که‌م بکری، کرده‌وه زۆر پیشان بدری جا هەر که‌سیک قسه‌کانی له کرداره‌کانی زۆرت‌ر بوون، پتویسته ئەوه بزائن که نه‌بوونی ئەو که‌سه، له بوونی چاکتره له ناو چونیشی له مانه‌وه‌ی چاکتره!...)

(کارگیری به‌هائییه‌کان)، فرمانی نامۆژگاری کردنی به‌هائییه‌کان و ری پیتشاندانیان، هه‌روه‌ها لابردنی ئەو به‌هائییه‌کانه‌ی که پیتچه‌وانه‌ی ده‌ستوره‌کانی نایینی به‌هائی ئەجوولینه‌وه... کارگیرییه‌که ئەم کارانه‌ی خستۆته سه‌ر ئەستۆی کۆمه‌گیانییه‌کان (المحافل الروحانیه) و کۆمه‌له نه‌ته‌وه‌یییه‌کان (المحافل الملیه)، که به‌پیتی ژماردن دوایی ژماره‌یان گه‌یشتوه‌ته (۲۵۰۰) کۆمه‌له، که به‌ناو هه‌موولایه‌کی جیهاندا بلاوبونه‌ته‌وه له‌با‌هت ئەوانه‌یشه‌وه که فرمانی نایینه‌که ئەشکین، سه‌رکرده‌ی به‌هائییه‌کان، به‌م جووره رینگای پیتشان داوه، که دهرباره‌یان بکری:

(ئەو که‌سانه‌ی که توخنی کاری ناپه‌سند ئەکه‌ون، وه‌ک خواردنه‌وه‌ی مه‌ی و کیشانی

پارانه‌وهی عبدالسهاء له بهردهم خواوا

(خوايه! خوايه!)

شه‌وه زهنگ هه‌موولايه‌کی داگیرکردوه هه‌وری ئه‌ستوری ئاودامانیش هه‌موو ئاسۆیه‌کی گرتۆته‌وه.

دانیشتوانی سه‌رزه‌مینیش خۆیان فری داوه‌ته ناو گیتراوی بیروباوهری پروبووچه‌وه. به ناوه‌راستی زۆرداری و دوژمنایه‌تیشدا تاریکایی دا هاتوو منیش هه‌ر ئه‌و پرشنگی ئاگره‌ نیله‌ نیله‌م دیته‌ پیتش چاوا که له ناو چاله‌ گه‌وره و قووله‌ که‌دا کلپه‌ی سه‌ندوو.

هیچیشم نایه‌ته به‌رگویی ده‌نگی ئه‌و هه‌وره‌ تریشقانه‌ نه‌بێ که ده‌نگ ئه‌ده‌نه‌وه به‌هه‌ر چوارلادا و له‌و که‌لوپه‌لی جه‌نگه‌ ئاگرینه‌ کلپه‌دارانه‌ دیته‌ ده‌روه‌وه، که له‌ زۆرداری و دل‌ ره‌قی به‌ولاره‌ هیچی تریان لێ ناوه‌شیتته‌وه.

هه‌موو ناوچه‌یه‌کیش له‌ دلی خۆیدا ئه‌مه‌ ئه‌لێ:

(من که هیچم به‌ده‌سته‌وه نه‌ما، له‌ هیتز و له‌ ده‌سه‌لات، ئیتتر سامانی جیهانی به‌من چی؟!..)

ئهی خواي خۆم!

(ئهو چرایانه‌ی که دانراوون بۆری پیتشانانی مرۆف، هه‌موویان کوژاونه‌ته‌وه... به‌لام ئاگری زۆر له‌ بلێسه‌ سه‌ندندايه‌...

پشم و قین و دوژمنایه‌تیش بلابوونه‌ته‌وه به‌هه‌موولايه‌کدا دل‌ ره‌قی و رقه‌به‌ربیش هه‌موولايه‌کی سه‌ر زه‌ویی گرتۆته‌وه جا له‌ده‌سته‌ زۆر لیکراوه‌که‌ی تۆ به‌ولاره‌ هیچ که‌سیکی تر نابینم که به‌هه‌موو هیتز و هه‌ره‌تییکی خۆیه‌وه بانگ بدا و هاوار به‌ریتته‌ به‌ره‌مووان که: بینه‌ دل‌سۆزی یه‌کتیری، که چاکه‌ی یه‌کتر به‌ده‌نه‌وه، که به‌خشنده‌یی بنویتن، که رینگای راست بگرن له‌ ژیاناندا، که هۆگری یه‌کتربن و له‌گه‌ل یه‌کترا ریک بکه‌ون، که روو بکه‌نه‌ ره‌وشنایی ئاسۆکان، که خۆشه‌ویستی به‌رامبه‌ری یه‌کتیری بنویتن و به‌ری سه‌رکه‌وتنی لێ بخۆن، که هه‌موو دم له‌ ناشتی دابن و دروست بژین، که چه‌که کوشنده‌کانیان فری بدن، که ببن به‌یه‌ک و به‌ری سه‌رکه‌وتنی لێ ده‌ست بخهن، که ده‌ستی یارمه‌تی بۆ یه‌کتیری درێژ بکه‌ن له‌ پیناو کاری په‌سند و به‌که‌لکی گشتی و تایبه‌تیدا جا ئه‌م ده‌سته‌ زۆر لیکراوه‌، ئه‌ندامه‌کانی له‌ پیناو بلاوکرده‌وه‌ی ئه‌م هاوار بانگانه‌دا که له‌ سه‌روه‌وه ناو بران، له‌ هه‌ر

به‌نگ، یاخود بریار و فه‌رمانی ئاشکرا و دیاری فه‌رمانه‌وه‌ایه‌کانی خۆیان ئه‌شکین، یاخود پیتچه‌وانه‌ی بریاره‌کان و یاسا بنچینه‌یه‌یه‌کانی (کۆمه‌له‌ گیانییه‌کان)ی خۆیان ئه‌جوولیتنه‌وه...

(کۆمه‌له‌ گیانییه‌کان)ی خۆجێ مافیان هه‌یه: له‌ پیتش هه‌موو شتیکا هۆی ئه‌و تاوانبارانه‌ به‌یتنه‌وه به‌رخۆیان، ئنجا ئامۆژگارییان بکه‌ن بۆ گه‌رانه‌وه له‌ خراپه‌ و، بۆ گرتنی رینگای چاک.

پاش ئه‌وه هه‌ره‌شه‌یشیان لێ بکه‌ن که ئه‌گه‌ر جاریکی تر ئه‌و کرده‌وه نا په‌سندانه‌یان لێ وه‌شایه‌وه، (کۆمه‌لی گیانی) ناچارته‌بێ بریار ده‌ریکات بۆ ده‌رکردنیان له‌ کۆمه‌لی گشتیی به‌هائیه‌کان.

پاش ئه‌وه ئه‌گه‌ر هاتوو له‌ ئه‌نجامی پرسباریکی ته‌واو و لێ ورد بوونه‌وه‌یه‌کی دروستدا، ده‌رکه‌ون بۆ کۆمه‌له‌ گیانییه‌که، که ئه‌و که‌سانه‌ هیتتا هه‌ر له‌سه‌ر چه‌وتی و سه‌رکیشی و به‌دخوویی خۆیان ئه‌رۆن، نه‌ په‌شیمان بوونه‌ته‌وه له‌ کرده‌وه نه‌نگه‌کانی خۆیان و نه‌هوشیار کردنه‌وه‌یان بۆ فرمانه‌کانی سه‌رشانی خۆیان که‌لکیکی بووه، ئه‌وساکه له‌سه‌ر (کۆمه‌له‌ گیانی)یه‌که پیتویسته‌ جوێ بوونه‌وه‌ی ئه‌و که‌سانه، له‌ هه‌وارگه‌ی به‌هائیه‌کان ئاشکرا بکات.

«ئهی نه‌وه‌ی مرۆف!

ئه‌گه‌ر بۆ هونه‌ر ئه‌گه‌ریت، هه‌رچی به‌که‌لکی خۆت دی وازی لێ به‌یتنه‌ و، ده‌ست بده‌ ئه‌و کارانه‌ی که که‌سانی تر که‌لکیان لێ وه‌رته‌گرن.

ئه‌گه‌ر بۆ دادپه‌روه‌ربیش ئه‌گه‌ریت: هه‌رچی بۆ خۆتی هه‌ل ئه‌بژیت، بۆ که‌سانی تریشی هه‌ل بژیره‌.

جاری وایش هه‌یه، له‌ خۆ بایی بوون و سه‌رکیشی پیاو ئه‌گه‌ینیتته‌ جینگای هه‌ره‌ نه‌نگ و ریسوایی».

له‌ فه‌رمووده‌کانی به‌اءالله

شوتیتیکابن به هه موو دلخووشی و شادمانییبه که وه سه روگیانی خویمان به خت ئە کهن بو
که لکی گشت مرۆف.

خوای گه وره!

هه ره و هک خووت چاوت لیتیان: به گریانی مرۆفانی تر، گریانیان دئ به دل ناخووشی و
خهفه تباریی کهسانی تر دلیمان تازاری پئ ئە گات به زه بیان به هه موو که سیکا دیتته وه. هه ره
دهوله مه ندیکیش تووشی سه رگه رانی بئ، خهفه تی بو ئە خوون.

خوای گه وره!

هیتز و هه رت به خشه به بالی سه رکه وتنیان، تا بفرن و بگه نه ئە و په ری سه رکه وتنی
خویمان پشتیان باشت بگره، تا باشت بتوانن به که لکی ئافه ریده کراوانی دهستی خووت
بئین.

ههروه ها زۆرتر هانیان بده بو ئە مه ی زۆرتر ده رگانه پیروژه که ی تو بیه رستن.

هه ره تووی که به خشنده ی هه رتووی که به زه بیته به هه موو که سیکدا بیته وه له تویش به ولاره
هیچ خوایه کی میه ره بان و دل پر له خووشه ویستی نییه به رانه به هه مووان، که هه ره له
سه ره تای ژبانوه، هه روا بویت تا ئیمرو

خوای هه ره نه وه

(خوای گه وره!)

ئه ی ری پئیشانده ر به نه ته وه کانی جیهان، بو گه یشتن به بن سیبه ری ناوه هه ره
گه وره که ت.

ئه ی هه لگری ئالای رووناکی سه ره تای ژبان له سه ر نوچه کی سه ر زه مین.

ئه ی دامه زینه ری شوین هه واری به کیتی مرۆقه واری له نوچه کی توانای مرۆفدا.

(هه ره تووی که هه موو دهم هه موو لایه کت بانگ کرده که بینه ژیر سیبه ری ئەم خیتوه تانه وه
له وی دلیمان بنوسی به به که وه و پیکه وه رابین له ویدا دهست بکه ن به نوواندنی
خووشه ویستی بو به کتری و دلی به کتریش بو خویمان کیش بکه ن.

ئسجا به خووشی و شادمانییبه وه پیکه وه رابویرن و له دلئیکی راست و پر جووش و
خروشه وه خووشه ویستی خویمان بو به کتر بنوین.

(خوایه! ریگامان بو ته خت بکه ریمان بو ئاسان بکه.

(بفه رموو پشتیوانیشمان به له گه ل هه موواندا، له گرنتی ئەم ریگایه دا

(خوایه! خوایه!)

زرتی ناکوکی و دووبه ره کی ئاوه که ی ورووژاوه و له شه پۆلداندا به له و خاکه دا ره شه بای
که له ره قی و مل نه دان، به توندیی هه لی کرده وه دانیشتوانی ئەو خاکانه به هوی دهسته
(حزب) هکانیانه وه پارچه پارچه بوون و، له ناو خویماندا تیک چون ئاگری شویش و
هه لگه رانه وه له فه رمانه واییان، له هه موو لایه کدا هه لی کرده وه زه وی دهستی کرده وه
به له رینه وه ته پ و توژ چوو به گژ ئاسماندا و بلا بوته وه به ناو هه موو خاکیکا.

(خوایه!)

به زه بیته بیته وه به و منالانه دا که هیتستا شیره خوورن به و پیروپه که که وتانه دا بیته وه
که ملیان که چ کرده وه بو کاره ساتی رۆژگار.

ته نانه ت به گیان له به رانیشتا به زه بیته بیته وه.

خاکه که مان له دهست ناکوکی و دووبه ره کی رزگار بفه رموو.

ئارام و ئاسایش و دلنیایی به دانیشتوانی خاکه که ره وای بفه رموو.

(خوایه! فه رمانه واییش بخه ره سه ره ئەو باره ی که ببیته (که لاتیکه به هیتز و هه رت بو
پاراستنمان...)

تا کو نیشانه کانی خووشه ویستی و چاکه دانه وه، سه رکه ون و ده رکه ون... تا خووش رابواردن
و هوگرییش خویمان پئیشان بدهن... تا له ناو دهسته زنگ کاره کانداناکوکی نه مینی و
خوویی بچیتته جیگای ئەم هه لگه رانه وه (انقلاب) به ش، هه ره له ره گویشه وه له بن ده ر
بکیشری).

«هه ره تووی به خشنده و میه ره بان.

هه رتووی گه وره

هه ره تویشی خاوه نی به زه بی پیاهاتنه وه و دل پی سووتان».

(عه بدولبه ها ء)

ته وایوو

۱۰- ۱۱- ۱۹۶۶

تہندروستی

له خاکی رووتهکاندا

نوسه‌ری: رۆجیه سالاردین

ئهم نووسراوه

نووسراوی (له خاکی رووتهکاندا)، که هی رۆژنامه‌گهر و نووسه‌ری به‌ناوبانگی فه‌ره‌نسی، (روجیه سالاردین) و، نووسراویکی ته‌روتازه و نایابه شایسته‌ی ئه‌وه‌یه که هه‌موو خۆینده‌واریکی کورد بیه‌خۆیتیتته‌وه چونکه بایه‌خیتکی زۆر ئه‌دات به‌ته‌ندروستی، ژیانیکی سروشتی و، په‌روه‌ده‌کردنی له‌ش و دل و ده‌روونی مرۆف و، راهینانی به‌کرده‌وه‌ی پاک و چاک و بلنده‌وه‌ی بیجگه له‌وه رووداویکی ژیانی رووتانه‌ی هه‌ندئ له‌ئهمانه‌کانیش پێشان ئه‌دات، که باوه‌ریان وایه رووتی و ژیانی رووتانه، که پره له (وه‌رزش) و (خۆدانه به‌ر بای پاک و ئاوی سازگار و تیشکی رۆژ) و (خۆرشتی سروشتی) و (کۆمه‌لایه‌تییه‌کی پر له‌خۆشه‌ویستی و یاریده‌دان) و (داوین پاک)، له‌وانه‌یه که مرۆف له‌نه‌خۆشیه‌کانی له‌ش و دل و ده‌روونی رزگار بکات و، هه‌یز و هه‌رپه‌ت و ته‌ن دروستی کامه‌رانی و ناوچه‌وان به‌رزی و په‌وشت و خوری بلندیسی بو پیک به‌یتنی.

(رووتی) یش ئایینیکه له‌پاش شه‌ری یه‌که‌می جیهان له‌ئهمانه‌کاندا سه‌ری ده‌ره‌یتاوه پاش ئه‌وه له‌ناو خاکه‌کانی تری جیهاندا بلاو بوته‌وه ته‌نانه‌ت ئیستا یانه و کۆمه‌لانی رووتی له‌ناو (به‌ریتانیا) و (ئه‌مه‌ریکا) و (سوید) و (نه‌رویج) و (دانیمارک) و (فه‌ره‌نسه) و (به‌لیکا) و (هۆلله‌نده) و (ژاپونیا) و (ئیتالیا) و (یوتان) و گه‌لیک خاکی تردا بلاو بوونه‌ته‌وه، مه‌شقی رووتی ئه‌کن.

هه‌موویشیان کۆگره‌یان هه‌یه نووسراوان و گو‌قاریان هه‌یه کۆبوونه‌وه و وتاردانیا هه‌یه خۆیندن‌گیا هه‌یه. لاسایی کردنه‌وه و فیلمی سینه‌مایان هه‌یه، به‌کورتی بو بلاو کردنه‌وه‌ی بیروباوه‌ره‌کانی خۆیان هه‌موو جو‌ره رینگایه‌ک ئه‌گرن.

زاناکانی (ئایینی رووتی) له‌ پینا و بلاو کردنه‌وه‌ی ئایینه‌که‌یان و دامه‌زراندنی یانه و ده‌زگا‌کانیاندا، گه‌لیک ئه‌رک و تازاریان چیشته، گه‌لیک به‌دناوکران، تووشی گه‌لیک زیان و هورۆمی درنده‌بوون، چ له‌لایه‌ن که‌سانی تره‌وه، چ له‌لایه‌ن فه‌رمانه‌ره‌واییه‌کانه‌وه... به‌لام کۆلیان نه‌دا و وره‌یان به‌رنه‌دا، تا قسه‌کانی خۆیان برده‌سه‌ر و ریز و خۆشه‌ویستییان بو ئایینه‌که‌یان و کۆمه‌له‌کانیان و کرده‌وه‌کانی خۆیان له‌ رووتییدا ده‌ست خۆیان خست.

هه‌رچه‌نده ئه‌وه نازانری که پێشبینی (نظرية)^(١) یه‌کانیان تا چ ئه‌ندازه‌یه‌ک راسته‌و تا چ راده‌یه‌ک بر ئه‌کا و تا چ ئه‌ندازه‌یه‌کیش به‌پاکی ئه‌میتیتته‌وه، که ئه‌وه له‌ دوا‌رۆژدا ده‌رئه‌که‌وه‌ی، به‌لام ئه‌وه‌نده هه‌یه که ئه‌م ئایینه‌ بوته‌وه هۆیه‌کی ئه‌وه‌ی که مرۆقی پێشکه‌وتوو تا ئه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره بایه‌خ به‌ (ژبانی سروشتی) و (ته‌ندروستی) بدات.

له‌ جلویه‌رگه‌کانی خۆی که‌م بکاته‌وه بو سه‌ره‌ستی تیکه‌ل بوونی پیاو و ئافه‌ره‌تیش رینگا بدات بۆیه‌کا له‌ جیگا گشتیه‌کانی زۆر شوینی جیهاندا ژن و پیاو ئه‌بینن به‌ به‌رگی مه‌له‌کرده‌وه، مه‌له‌ ئه‌کن، بچ ئه‌مه‌ی کاره‌ساتیکی نه‌نگ و زۆرداریی روو بدات له‌ناویاندا هه‌روه‌ها جلویه‌رگی هه‌ردوو ره‌گه‌ز ئه‌بینن له‌ سووک کردن و که‌م کردنه‌وه دان و، له‌ ده‌رکه‌وتنی گه‌لیک ئه‌ندامانی له‌ش له‌ شوینه گشتیه‌کاندا هه‌چ کاره‌ساتیکی ناپه‌سه‌ند روو نادات به‌واتایه‌کی تر ئه‌گه‌ر نه‌ته‌وه رابه‌ینری به‌ رووتیه‌کی بی وه‌یه‌وه هه‌چ مه‌ترسییه‌ک له‌ رووتی تیکه‌لی ناکری به‌لام ئه‌م راهاتنه‌ بو نه‌ته‌وه‌یه‌ک پیک دی که زۆر پێشکه‌وتوو بچ، که تاک و ته‌راکانی بتوانن خۆیان بگرن و، په‌وشتی پاکی خۆیان رابگرن و، له‌ ماف و سه‌ره‌ستی که‌سانی تریش ریز بگرن بیجگه له‌وه فه‌رمانه‌ره‌واییه‌کی وایش سه‌ره‌رستیان بکات که شاره‌زا و به‌کار و چاکه‌خوایی و بتوانی ئازادی و سه‌ره‌ستی و مافی تاک و ته‌رایانی نه‌ته‌وه‌که‌ی به‌پاریزی.

زاناکانی (ئایینی رووتی) ئه‌لین: ئه‌م رووتیه‌ بو (ئابوری) و (ته‌ندروستی) و (کرده‌وه و په‌وشتی بلند) و (پێشکه‌وتنی کۆمه‌لایه‌تی و مرۆقیه‌تی) زۆر که‌لکی هه‌یه.

ئه‌لین: به‌ره‌نگاری داوین پیسی ئه‌کات!...

که‌چی دوژمنه‌کانیان ئه‌لین: رووت بوونه‌وه‌ی ته‌واو له‌ناو کۆمه‌لدا، به‌ره‌و کرده‌وه و په‌وشتی خراب و کاره‌ساتی نه‌نگ و ناپه‌سه‌ندمان ئه‌بات!. وه‌ک سه‌رنجیش ئه‌درا، کۆمۆنیسته‌کان پشتگیری ئه‌م ئایینه‌یان زۆر ئه‌کرد.

رۆژنامه و گو‌قاره‌کانیان له‌سه‌ریان ئه‌کرده‌وه کۆمۆنیسته‌کان ئه‌لین: (مرۆف له‌ پێشدا رووت بووه پاشان فیتری جلویه‌رگ بووه ئیستایش ئه‌بچ بگه‌رپته‌وه سه‌ر رووتی ئه‌میش هه‌روه‌ک ئه‌وه وایه که زه‌ویی و سامان له‌ پێشدا هی هه‌مووان بوون پاشان بوون به‌ هی که‌سان ئیستایش ئه‌بچ مرۆف وه‌ک سه‌ره‌تای خۆی لی بیتته‌وه، واتا سه‌ر له‌نوی زه‌ویی و سامان بکاته‌وه به‌ هی هه‌مووان!.)

(١) راستتر: تیۆریه‌کانیان.

هه ندى له زاناکانیش ئەلین: ئەوانەى ئایینی^(۱) پرووتییان ههیه یان ههز ئەکەن جوانییە لەشى خۆیان پێشانى کەسانى تر بدن، یان ههز ئەکەن جوانى لەشى کەسانى تر ببین، یاخود ههز به ههردووکی ئەکەن.

هه ندى کیشیان لهو باوه ده دانین که پرووتى تهواو، بتوانى چاره سه رى داوین پیسی بکات. چونکه پرووتى په یوه ندى به جلوه رگ و خو جوان کردنه وه ههیه، نهک به ره وشت و خووه وه زانایانى تریش ئەلین: جلوه رگی زۆر له به رکردن و پرووتى تهواو، هه ر دووکیان وهک یهک، بێ فه ر و خراپن، پیاو و ژن ئەوه روژتین بو داوین پیسی.

له راستییدا مه شقى پرووتى هه ر بو ماوه یه کى چه ندى کاتى ئەکرى، بو هه موو ده م سه ر ناگرئ ئەگینا پیستی له ش ئەستوو و وشک و ره ق و ناشیرینی لى دى دوور نییه سه ر وشت له جیگای جلوه رگ سه ر له نوئ ئەمه نده توو کیشمان پێ به خشیته وه که وهک درنده کانى لى ببیته وه ئەوساکه سامانیکی جوانیمان له ده ست ئەچى، که جیگای پر نا کر تیه وه. ئەمه راسته که منالى ساوا له ناو (کورد ه واری) دا به رووت و قووتیه وه به سوور پیته وه، که س توانجى تى ناگرئ هه ر وه ها زۆر جار بىش کوپان و پیاوانم دیوه له ناو سه ر شوژک (حمام) و جیى مه له کردنى گشتییدا خۆیان شتووه و مه له یان کردووه به رووتی تهواوه وه، بێ ئەمه ی له ناو خۆیاندا ئەمه یان به شتیکی نهنگ دانابى یاخود کاره ساتیکی گه ندىان لى قه وما بى.

ته نانه ت ژنانیش - وهک بو یان گیراومه ته وه - له ناو سه ر شوژکی گشتى و جیى مه له کردنى خۆیاندا گوئ ناده نه رووت بوونه وه ی تهواو، به که موکوورپی دانین.

به لام ره وشت و خووه مه ردا نه که ی (کورد ه واری) مان و، ئایینه پاکه که ی (ئیسلا مه تی) مان، رى ناده ن به تیکه ل بوونى پیاو ژن به رووتیه وه، ده س و ده م و چاو قاچ و قوئى لى ده رچى، ئەمه راسته جلوه رگی جوان زۆر تر پیاو هان ئەدات بو بینینی له شى ئافره ت، بو مه به سی لنگ بازى به لام بینینی له ش و لارى جوانیش له وه که متر پیاو هان نادات بو مى بازى و اتا هه ر ته نیا به رووت بوونه وه چاره ی داوین پیسی نا کرئ.

پاش ئەوه ئەگه ر مه به س ره گه زبازى نه بى و ته ندروستى بى پاش و پینش چ جوانیه کى تیا به تا هى هه موو که س ده ربه کوئ ئەم دوو ئەندامه چ هى پیاو بى، چ هى ژن، دا پۆشینیان له ده ر خستنیان چاکتره له سه ر بکه وه بو پاراستنیان. له سه ر بکی تریشه وه بو

(۱) ئاین: لیژده مه به ست له (مذهب= رتبازه).

شاردنه وه ی ناشیرینی یان، چ جای ئەوه ی که زۆره ی پیاو و ژن (پاش) ه (پیش) یان ناشیرینه. ئیتر چ باشیه ک له وه دا ههیه که ئەو پاش و پێشانه ببینن؟!

ئەو پاش و پێشانه ییش که جوانن، پیاو و ژن بام زۆریش بیانین، هه ر کاتى کاتى خو ی هات، ئاره زوویان پێیان ئەبزوئ ئیتر بو چ خو مان هه ل بکیشین و بلتین خو مان پى ئەگبیرئ و، دواى ئالۆش و خرۆشى له ش و دلمان ناکه و بین؟! له راستییدا ره گه زبازى و لنگ بازى له ناو ناچن هه ر ئەمینه وه! که واته چاکترین شت ئەوه تا، که له (پیش بینى پرووتى) هه ر ئەوه نده که لک وه رگیرن: که بایه خ بده ین به (وه رزش) و (ژیانى سه ر وشتى) له ناو سه ر وشتدا و، له (باى پاک) و (ئاوى سازگار) و (تیشکی روژ) بىش که لک وه رگیرین. هه ر وه ها تا پێشمان ئەکرى له (جلوه رگ) ی خو نوواندن و که ش و فش و نا پتوبست که م بکه ینه وه و سووکیان بکه ین. تا بارى (مه ردايه تی) و (تابوورى) و (ته ندروستى) مان راست بکه ینه وه. به لام، ئەوه نده ی په یوه ندى به بیرو باوه رى خو مه وه هه یه، تیکدانى شیرازه ی ره وشت و خووى (کورد ه واری) و (ئایینی ئیسلا م) به باش نازانم چونکه هه ر وهک له سه ره وه پێشماندا، زبانی گشتى لى په یدا ئەبى.

به (پرووتى تهواو) وه، ژن و میترد، ئەتوانن له ژوورى تابه تی خۆیاندا مه شق بکه ن، چ له سه ر (وه رزش)، چ له سه ر خو دانه به ر (تیشکی روژ) و (باى خاوتن) و (ئاوى سازگار) به لام له ناو یانه و کو مه لانی بیگانه دا ئەو وه رزش و خو دانه به ر روژ و باو مه له کردنه، وا باشتەر و جوانتر و خاوتنتره که به (به رگی تابه تی) ی خۆیان وه بکرتن، که هه ر ه یچ نه بى، (پاش) و (پیش) دا پۆشئ.

پیش ئەمه ی خو ئینده واری خو شه ویستى کورد، نوو سرا وه که بخو ئیتیه وه، پتوبست بوو ئەم راستییانه ی بکه مه پیش چاو نه وهک به هه له دا بچئ.

مه به س له پێشکه ش کردنى نوو سرا وه که، ئاگادار کردنى خو ئینده وارانى کورده له جووله ی شارستانى تى روژئاوا، بایه خ دان به ته ندروستى نهک چاولیکه ریبیان له (پرووتى تهواو) دا که پێچه وانە ی (ئایینی ئیسلا م) و (ره وشتى کورد ه واری) مانه، که بو ئیمه که لکی نابى و زبانی ش ئەبه خشیئ.

ئىتر ئەمه نده و ئەگه ر نوو سرا وه که که لکیک به خو ئینده وارانى کورد ببه خشی خو م به به ختیار ئەزانم.

بهشی یه گه م

خویندنگای رووناکى

پیش بینی (په روه رده کردنى سه ره ستانه) له ناو ئەلمانەکاندا بلاو بوو یوه وه کۆمه لانی رووته کانیس له ناو هه موو چینیکیاندا په ره ی سەندبوو ته نانه ت وای لی هاتبوو که هه ره له شاری (به رلین) دا به تەنیا، نزیکه ی سی هه وارگه ی کۆمه لانی رووته کان په یدا بوو یوه له هه ره شوینیکی ئەلمانیا دا چاوت ئەگیرا، رووت ئەدی به ژن و پیاو و مناله وه، له ناو ده روه شتدا گه شتیان ئەکرد، خو شیبیان له تەندروستی خو یان ئەبینی، به با ی پک هه لمژین و تیشکی رۆژ وه رگرتن و وه رزشکردن و گه مه و یاری خا وینه وه رایان ئەوارد پر به ده م بانگیشیان ئەدا که رووتی ته واو، به رهنگاری داوین پیسی ئەکات و به دکرداری هه روه ها چاره ی له پری و لاوازی له شیش ئەکات!...

ئاخۆ ئەوانه راستیان ئەکرد؟

له پاش یه که م جار که گه رام به ناو کۆمه له رووته کانی شاری (درسدن) دا که بریتی بوون له چینی ده وه مه ند و ناوه راست، گه رامه وه فه ره نسه، به بیرو با وه ریکی پر نرخی ئەو رووتانه وه.

که به لای که مه وه ئەوه نده چوو بوو به میتشکما که رووتی بریتی نییه له په رده یه ک، داوین پیسی دا پۆشی، به لکو رهنج و تیکۆشانیکی بی باکانه یه بو بلاو کردنه وه ی کرده وه ی بلند و داوین پاکى، به لام له ریگا یه کی تره وه که ئەویش لابر دنی شه رم کردنی درۆیه که ئەمه سه دان ساله زال بووه به سه ر مرۆقايه تیدا، هه روه ها نامۆگاریه کیشه بو گه رانه وه بو ژبانی سروشتانه ی پیشوومان، که پرپه تی له با ی پاک و تیشکی رۆژ، که چاره ی کزی و لاوازی له شیش و دل و ده روونیش ئەکەن.

که ئەم بیرو با وه رپم له فه ره نسه دا بلاو کرده وه، هه روه ک چاوه رپوانیم ئەکرد، زۆر که س به رپه رچی دامه وه.

گو تیان: ئاسان نییه، په وشتیکی هه زاران ساله یی به ملیۆنان که س لابی ری. ئەوه شیبیان گو ت: که زۆریه ی مرۆقايه تی (رووتی) یان به لاوه خو ش نییه و به رهنگاری ئەکەن.

له به ره وه ئەمه جار هه یس چوومه وه ئەلمانیا، بو ئەمه ی چند هه فته یه ک له ناو هه وارگه کانی ئەو کۆمه له رووتانه ی هه ژارانه دا رابوێرم. وا هه رچیم دیوه له وێ، بو خوینده وارانێ ئەگیرمه وه:

له وه پیش له لایه ن پزیشک (ولته ر فرنزل) وه بانگ کرابووم بو بینی (خویندنگای رووناکى) که خو ی کاروباری هه ل ئەسوورینی خویندنگاکه، بی هاوتایه، رووتی فی ری شاگردەکانی ئەکات پر له مامۆستایان و شاگردان رووتی و وانای رووت ئەخوین ئنجا که بو جاری دووه م چوومه وه ناو رووته کانی ئەلمانیا، بریارمدا له پیشدا ئەو خویندنگایه ببینم له به ره وه به سواری شه مه نده فه ر چووم بو (ئه له رج) بو (ده رد جنزۆرف)، بو ئەمه ی پزیشکه که له وێه بمات بو خویندنگاکه ی خو ی.

له (ده رد جنزۆرف) دا چند گه شتوگوزار که ریک^(۱) له گه لما دابه زین هه مو یان سی که س بوون: دوو جووتیار و سه ربا زیک له به ره وه پزیشکه که به ئاسایی منی ناسییه وه هه رچه نده له وه پیش نه یسی دیبووم پزیشکه که هاتبووه نیسته که به به رگی خو شتنه وه، بستیک نه بی هه مو له شی رووت بوو پیلا وه کانیسی کراوه بوون.

پزیشک (فرنزل) م وا هاته پیش چا و که پیاویکی له ش بچووکى به سام بووه ریشیکی بچووکى ره شی پیوه بوو له شیشی به گه رمیی تیشکی رۆژ بو ره له گه رابوو لاویکی قژ زه ردیشی له گه لدا بوو به رگه که ی وه ک هی خو ی بوو.

پزیشکه که لاوه که ی پی ناسیم، گو تی ئەمه مامۆستایه کی خویندنگاکه مه.

رۆژ گه یشتبووه چی شته نگا و تیشکه کانی زۆر به تین بوون له به ره وه، هه رچه نده ریگا که مان خو ش و جوان بوو، به پیی رۆیشتنه که مان ماندووی کردبووین.

خانه خو ی که م، له ریگادا قسه ی بو ئەکردم له بابته په میانگاکه یه وه، ئەیگوت: خویندنگاکه ی منیش وه ک هه مو خویندنگا بلندەکانی ئەلمانیا له لایه ن فه رمانه واییه وه په سه ند کراوه به لام ماوه یان نه داومێ که منالانی ته مه ن که متر له پینج سالی رابگرم.

لیم پرسى: چند مامۆستات له لایه ؟

گو تی: بیجگه له خو م، سیان به لام من هه مو دهم لیته دا نامینمه وه چونکه له یه کی له زانستگاکانی به رلیندا به شاگردان ئەخوینم له به ره وه هه ر پشوو ی هاوینه که م بو ئەمینیته وه که لیته بيم جا هه رکاتیکی خویندنگاکه م ئەوه نده گه شه ی کرد که دل م ئەیه وێ، ئیتر من له زانستگا نامینمه وه، هه مو کاتیکی بو ئەم خویندنگایه ته رخان ئەکه م هه روه ها به ته نشت شاگرد هه مو ده مییه کانی شه وه، زۆر که سی تر دین، بو ماوه یه کی کورت له گه لماندا ئەمیننه وه، خو شی له با ی سازگار و رووتی ئەبین.

(۱) راستر: چند گه شتیاریک.

نزیکه ی کاتیکی ته و او رویشترین، تا گه یشتیینه ساختمانی خویندنگاکه که چوینه ناوه وه، جوانی جیگا که دلئی کیش کردم بریتی بوو له باخچه یه کی گه وره و فراوان که پرپوو له داری گه وره گه وره و بلند دوو خانووچکه شی تیا بوو.

له بن داره کانداهه ندئی منالئی کور و کچم چاوپیکه وت، به پرووتی، به بهر تیشکی روژه وه گمه و یاریی انه کرد.

کچیکی بچکۆله ی نو سالی به بهر ده ماندا تیپه ری، پالی نه نا به گالیسکه یه کی بچکۆلانوه که بوو که کی خۆی تیا دا نابوو و دیار بوو بیرو باوه ری بوو که کی له هی خۆی نه نه کرد چونکه خۆی رووت بوو، به للام بوو که کی پوخته بوو پزیشکه که به دهم کچه که وه پیکه نی کچه که زه رده خه نه یه کی بو کرد پزیشکه که پیتی گوت: دهی وهره بهم میوانه تازه یه مان بلئی: خووش هاتی، کچه بچکۆله که، لیم نریک بووه وه به بی دنگیسه که وه دهستی بو درتژکردم منیش دهسته که ییم خسته ناو دهسته کانه وه پاشان بهر للام کرد بچیته وه به لای گمه که کی خۆیه وه.

پزیشکه که بردمییه که کیک له دوو خانوو که وه.

چوینه نووسینگایه کی بچوو که وه، له سهر یه کیک له دیواره کانی نه خشه یه کی گه وره ی نه لمانیا هه لواسر ابوو.

گه لیک نیشانه ی بچوو که بچوو کی سووری له سهر کرابوو پزیشکه که په نجه ی بو راکیشان، گوتی: نه وانه هه موو ناوچه کانی رووته کانی نه لمانیان هه روه که چاوت پیمان نه که وی زورن، به للام تا دین زورتر نه بن.

له درزی ده رگایه کی کراوه وه چاوم به چیشته خانه یه که وت، چه ند کچیکی شه نگوشوخی تیا بوو، خه ریکی چیشته لیمان بوون، به بهرگی خوشتنه وه له وه زور سهرم سورما چونکه وه هام چاوه روان نه کرد که هه رکه سیک له ویدا بیینم رووت بی که چی کچه کانم به بهرگه وه نه دیی بام بهرگه که یشیان که م بووی له گه ل نه وه یشا قسه ی دلئی خۆم بو پزیشکه که نه کرد.

پاش نه وه کابرای پزیشک بردمییه ژوو رتیکی بچوو که وه که لویه له کانی پاک و خاوین بوون ماوه ی دامی که هه ندئی ماندووی خۆم به سه سینمه وه پاشان به جیی هیشتم و ناوونیشانی خۆی و شوینه که کی خۆی پیشان دام، تا هه ر کاتی ویستم بیدوزمه وه.

پاش نه وه کچیک له بهرگی خوشتندا هاته پیشه وه، تا وو په شته مالئی بو هینا بووم، که مایه وه سهر خۆم، دهستم کرد به شتی سهرم و له بهر خوشمه وه نه م گوت: نه مه تا رووتی؟

وا دیاره نه وان بو نه وه یان هیناومه ته ئیره که منالئی رووت بیینم نه مه ییش شتیکی سه یرنییه!

له راستییدا، منالائی رووتم زور چاوپیکه وت، چ له ناوه راستی شاری (هیمبورگ) دا چ له یه کیک له سه یرانگا کانییا.

به للام وام هاته پیش چاوه که بۆله به کاری من نایه ت له بهر نه وه بی دهنگ بووم و خۆم گه یانده پزیشکه که ته ماشام کرد له گه ل یه کیک له ماموستا کانی خویندنگاکه یدا یه.

نه م ماموستایه هه ر پاش و پیتی خۆی داپوشیبوو له دلئی خۆمدا گوتم هه رچی که بی نه مه له وان تر باشتره.

پزیشکه که پیتی گوتم نه گه ر نه توانیت تویش خو ت رووت بکه ره وه وه که نه وان بهرگی خوشتن له بهر بکه بیانوم بو هینا یه وه که بووخچه که کی جلویه رگه کانم له نیستگه که به جی هیشته وه، ده ریتم له گه ل خۆم نه هینا وه بو مه له کردن پزیشکه که گوتی من ده ری پیه که بو په یدا نه که م.

پیم گوت: سوپاست نه که م، نه مه وی و امینمه وه به للام کابرا له کۆلم نه بووه وه، تا خستمیه سهر قسه که کی خۆی ئنجا بردمییه ژوو رتیکی تاییه تییه وه، ده ری پیه کی بو هینام و پیتی گوتم که خۆم رووت بکه مه وه.

له پاش تاویک منیش وه که خانه خو پیه کانم لینه ات.

ته نیا ده ری پی خوشتنم له بهر دا بوو پیتلا وه کانیشم کراوه بوون.

پزیشکه که گوتی: بام ئیتر برۆین بو (زه ویی رووناکی) تاویک له سهرم بوسته، تا کات ژمیتره که م و هه ندی که لویه لی ترم نه هینم.

که گه راپیه وه پیکه وه له خویندنگاکه چوینه ده ره وه هاو ری که م پیتی گوتم: (زه ویی رووناکی) له خویندنگاکه مان جوئی بو ته وه نه بی به ناو گونده که دا برۆین تا نه گه بنی.

بو یه کا نه وه ده ری پیه مان له پی کردووه چونکه که گه یشتیینه نه وی، نه بی ته و او رووت و قووت بیینه وه، چاره نییه.

پیم گوت: بهر زوره؟

پزیشکه که به ته وسیکه وه زه رده خه نه ی کرد، به للام وه رامی نه دایه وه ماوه یه کی باش رویشترین ئنجا گه یشتینه جیگا که، که بریتی بوو له زه وییه کی فراوان که هه ر چوار لای به ته ل نه نرابوو.

له سهر دهرگاکی به نووسینیکی گه وره نه نووسرابوو، (زهویی رووناکي بی پری دانی پزیشک فرتل کهس ناچیتته ناوی).

له دهرگاکهو چوینه ژوروهه توژیکی پی چوو پزیشکه که لای لی کردمهوه و گوتی: پیوسته ببینه نمونه په کی باش بو کهسانی تر.

پاشان دهرپیکه ی داکه ند و هموو له شی پروت دهرکهوت.

کابرا به چاوکی پرواتاو سهیری کردم تیگه یستم مه بهستی چیه بی چندوچون منیش دهرپیکه م داکه ند به لام پیلاره کافان دانه که ند نه وک درک و دال قچمان بریندار بکات پزیشکه که پیتم کهوت به پروتی، پی نووس و کاتژمیره که ی به دهستی چه پیسه وه، دهسه سره که یشی به دهستی راستیه وه گرتبوو.

له دوا ی کابراوه پزیشتم، دهرپیکه یشم به دهسته وه گرتبوو، ههر دوو کمان به (زهویی رووناکي) دا نه پزیشتم، بو دانیشته وه کانی نه گه راین پزیشکه که یش هه رجیبه کمان چاوپیکهوت بو لی لیک نه دامه وه به لام من هیچم لی توژمارنه کرد چونکه به لای منه وه زورگران بو که له جلو به رگی بابه نادم دابم و پزژنامه گه ربیش بنوینم.

زهویه که بریتی بو له دارستانیکی چوپر له گه لا، که رویشک و سموره و گه لیک گیانله بهری نیچیری تری تیا بو، بی باکانه نه هاتن به لامانه وه، نریک نه بوونه وه نه ویش له به ره وه بو، ههروه کو پزیشکه که پی گوتم، که دانیشته وانی شاری رووناکي گژوگیا خوربوون، توخنی گوشتی گیانله به ران نه نه کهوتن.

له وکاته دا به وهرس بوونیکه وه له پزیشکه که م پرسى: ناخو ماریش لی رده دا هه یه؟

پزیشکه که گوتی: به لی!...

به ترسیکه وه قیژاندم پاشان پزیشکه که گوتی:

به لام نیمه زوربانمان کوشته وه.

له گه ل نه وه شا سامه که م هه بهری نه نه دام هه روا مامه وه به بی سره وتیبه وه، چونکه به شتیکی زور ناخو شتم نه زانی که نه به هه شته ی سه زه مینه ماری تیا بمینیتته وه.

به م جوړه، که نه پزیشتم ترسیکم له دلا هه بو، له مار، له به ره وه ویش هیواش هیواش نه پزیشتم، نه م نه ووست پی بنیم به و گوله جوانانه دا که رووی زه مینه که ی رازانده بو وه.

له پر پزیشکه که دهستی کرد به هه راکردن، هاواری نه کرد له دهست هه ننگ منیش به دوا ی نه ودا دهستم کرد به هه راکردن، چونکه پوره هه نگیک به دوامانه وه بو.

به لام باش بو، له کوئل نیمه بو وه، به ریگایه کی تر دا پزیشتم. به م جوړه نیمه یش رزگاران بو له دهستی و وازبشمان هینا له هه را کردن.

له و پیری سهیرانگا که وه که وتینه سهیر بلن داییه ک، سهیر که وتینه سهیری له وپوه سهیری نه م لاو نه ولای خو م نه کرد.

چاونه ندازه که ی رازاوه بو، دلی پیوی کیش نه کرد.

بی دهنگی هه موو لایه کی داگیرکردبوو چاویش هه تا بر بکات له ناسمان و ناو و سهوزایی به ولاره هیچی تری نه نه بینی.

پزیشکه که گوتی: وهک نه بینین، زهویه که فراوانه، وادیاره پروته کانیش هه ریبه که به لایه کیا بلا بوونه ته وه، بو یه کا چومان پییان ناکه وی.

دوا یی، له کو م لیک پروت نریک بوینه وه، ژن و پیوا منالی تیا بو که خو م دی به پروتی له ناو نه وانده دا، که میک شهرمنی دایگرتم وهک به بیرمدا نه هات که پروتیبه که م به شووره ییه ک دانه نیم و هه ست پی نه که م، وا دهرنه چوو. واده ره که وی که پیوا به ناسانی رادی به پروتیبه وه، نه وهنده گرانی نایه ته ری.

کچیکی جوانی شوخوشه ننگ به ده م مه وه پیکه نی تاویک تیم ورد بو وه شه رم گرتمی بی نه وه ی ناره زوو بکه م، دهستم له خو به وه درتیزبوو و به دهرپیکه م ناوگه لی خو م داپوشی به لام زو هوشم هاته وه به رخوم، له کرده وه ی خو م شه رمه زار بووم و په شیمان بوومه وه و دهستم له سهیر ناو گه لم لای برد.

به ته نشت کچه که یسه وه، خیزانیکی دایک و باوکی و چند منالیکی بچووک له سهیر زهویه که دانیشته بوون، خو بان دابوه بهر پزژ، به بی دهنگیبه که وه بو نه خو شه که ی دارستانه که یان هه ل نه مژی مناله کانی راسته و راست سهیر بان نه کردم، به لام پروتیبه که ی میان به شتیکی سهیر نه نه هاته به رچاو.

پزیشکه که لای نه وانده دانیشته سهیر زهوی منیش وهک نه و دانیشتم که ته ماشام کرد پزیشکه که پیلاره که ی داکه ند و جروجانه وه ریکی پی کوشته که هه راسانی کردبوو پاش نه وه گفتوگو هاته پیسه وه له بابته گه لیک شته وه وهک زانست و راستی په رستی و شهرو شوپر.

گه وره ی خیزانه که گوتی: شهیر ههروهک هیچوو پوچه دینده ییشی زورتیا به پرویشم وایه که نه وانده ی مرؤف هان نه دهن بو کوشتنی برای خو ی، پیوا کوژ و تاوانبارن هه ل نه گرن

هه‌موو سزایه‌کی خراپ بدرتین جیهانیش له‌سه‌ر هه‌چ شتی‌ک دانه‌ماکاوه له‌سه‌ر خوتندن‌گایانی وه‌ک خوتندن‌گای پزشکی (فرنزل) نه‌بێ، که منال فیری ژبانی راسته‌قینه نه‌کات و دل و ده‌روونیشیان پر نه‌کات له‌خۆشه‌ویستی ناشتی و ئاساییش و، له‌قینی شه‌رووشۆر و کوشتار.

به‌شی دووه‌م

زه‌ماوه‌ندیکی سپر له‌هه‌له‌په‌رکی

هه‌ندی‌ک دانیشتیین له‌وێ، گفتوگوومان له‌گه‌ل ئه‌و خه‌زانه‌ رووته‌کرد دوا‌ی پزشکی‌که‌که‌ پیتلاوه‌کانی خۆی له‌ پێ کردوو ده‌سه‌سپ و ده‌ره‌په‌که‌یشی هه‌ل گرت و هه‌ستایه‌ سه‌ر پێ، گوتی هه‌سته‌ بام برۆین، گه‌رانه‌که‌ی خۆمان ته‌واو بکه‌ین، به‌ (زه‌ویی رووناکی) دا. منیش هه‌ستامه‌ سه‌رپێ و خه‌زانه‌که‌مان به‌جێ هه‌شت.

ئه‌وان هه‌ر سه‌یری منیان نه‌کرد مه‌به‌ستم له‌ وشه‌ی (سه‌یرکردن) ئه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌ر له‌ته‌وقه‌سه‌رمه‌وه‌ تا که‌له‌ مووسی پیم، لێی ورد نه‌بوونه‌وه‌.

چاوتی برینی ئه‌وانه‌ تووتی‌ک شه‌رمه‌زاری کردم منیش رام کرد به‌دوا‌ی پزشکی‌که‌که‌دا، بۆ ئه‌مه‌ی له‌و سه‌یرکردانه‌ رزگارم بپێ به‌لام هه‌شتا ئه‌وه‌نده‌ نه‌رۆیشتبووین، که‌ شتیکی وا روویدا، جارتیکی تریش ته‌ریقی کردمه‌وه‌ چونکه‌ به‌لای کچیکی رووتا تپه‌رین، له‌ناو جۆلانه‌به‌که‌دا دیبلانیتی نه‌کرد.

کچه‌که‌ به‌بێ ده‌نگی و مه‌ندییه‌که‌وه‌ تیمم ورد نه‌بووه‌وه‌ منیش هه‌چم پێ نه‌ما ئه‌وه‌نه‌بێ، که‌ وه‌ک خۆی سه‌یری نه‌کردم، منیش به‌بێ ده‌نگی و مه‌ندییه‌که‌وه‌ سه‌یری نه‌و بکه‌م.

ئه‌ویشمان به‌جێ هه‌شت و ملمان نا به‌رپێ خۆمانه‌وه‌ پاش ئه‌وه‌ گه‌یشتیینه‌ جیگایه‌کی کراوه‌، له‌ناو داوه‌کاندا، زه‌وییه‌که‌ی چیمه‌ن دا‌ی‌ئۆش‌یبوو ئافره‌تیکی قه‌له‌وه‌ له‌ناویا راکشابوو، پشته‌پان و پۆره‌ قه‌له‌وه‌که‌ی خۆی ئه‌دایه‌ به‌ر رۆژ.

ئه‌ویشمان به‌جێ هه‌شت و رۆیشتین به‌رپێگای خۆماندا پاشان هاتینه‌ ناو زنجیکی بچوکه‌وه‌، که‌ بێ ده‌رگا بوو له‌ناویا ته‌ختیکی ره‌ق و ته‌ق دانرابوو پزشکی‌که‌که‌ ئه‌وه‌ی بۆ روون کردمه‌وه‌ گوتی: ئه‌وه‌یش په‌نایه‌که‌، هه‌ندی له‌ رووته‌کان شه‌وی تیا رۆژ نه‌که‌نه‌وه‌، کاتێ که‌ بیانه‌وێ له‌ (زه‌ویی رووناکی) دا میننه‌وه‌ رووته‌کان خۆیان دروستیان کردوو له‌ داری ناو دارستانه‌که‌ له‌ زه‌وییه‌که‌دا گه‌لیک کۆلیتی تری تیا به‌ له‌م لاو له‌ولایدا

بلا‌بووته‌وه‌ هه‌روه‌ک چاوت پێی نه‌که‌وێ، له‌ زه‌وییه‌که‌دا هه‌موو باه‌تیکی سه‌روه‌ت ده‌ست نه‌که‌وێت، ته‌نیا ناو نه‌بێ ته‌گه‌ر هاتوو رووته‌کان ویستیان مه‌له‌ بکه‌ن، یان خۆبا بشۆن، نه‌بێ له‌به‌ر ناو چوار کیلۆمه‌تره‌ به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی پێ ناچێ که‌ زال ئه‌بیین به‌سه‌ر ئه‌م گیروگرفته‌ماندا چونکه‌ وا به‌ده‌ستمانه‌وه‌یه‌ چاله‌ ناوتیکی گه‌وره‌ دروست نه‌که‌ین.

پاشان پزشکی (فرنزل) ته‌ماشای کات ژمیره‌که‌ی خۆی کرد و گوتی: کات ئیستا یانزه‌یه‌ نیوکاتمان ماوه‌ بۆ نان خواردن که‌واته‌ پیتویسته‌ به‌گورجی برۆین به‌رپوه‌، بۆ ئه‌مه‌ی له‌ کاتی خۆیدا بگه‌ینه‌ خوتندن‌گاکه‌.

پزیشکه‌که‌ به‌بێ ده‌نگی‌که‌وه‌ ده‌ستی کرد به‌رۆیشتن منیش له‌ دوا‌یه‌وه‌ بووم، هه‌رچه‌نده‌ جار به‌جار لقی دره‌ختیک به‌له‌شما ئه‌چوو، ئه‌پرووشاند یاخود خونی لێ نه‌پژاند، به‌لام له‌ دلا هه‌ستم به‌خۆشیی و شادمانییه‌ک کرد.

من له‌و زینده‌ خه‌وانه‌دا بووم، له‌ پر هاو‌رپه‌که‌م راییه‌راندم.

گوتی: ئیستا که‌ له‌ (زه‌ویی رووناکی) ده‌رچووین.

وا چاکه‌ تویش ده‌رپه‌که‌ت له‌به‌رکه‌ینه‌وه‌ نه‌وه‌ک هه‌ندی جووتیار پیمان بگه‌ن.

بێ ئه‌وه‌ی ناگام لێی بێ، هاو‌رپه‌که‌م ده‌رپه‌که‌ی خۆی له‌به‌رکردبووه‌وه‌ له‌وکاته‌دا چاوم به‌ئافره‌تیکی جووتیار که‌وت نوشتابوووه‌ به‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌دا له‌ نزیک ئیمه‌وه‌ گوتی ئه‌چینی به‌په‌له‌ ده‌رپه‌که‌م له‌ پێ کرده‌وه‌.

که‌ به‌لای ئه‌و ئافره‌ته‌ جووتیاره‌دا تپه‌رپووین، پزیشکه‌که‌ وه‌ستاو پێی گوت: خانمه‌که‌م، تکات لێ نه‌که‌م که‌ چاوپۆشیی له‌ هه‌ندی شاگرده‌کانم ته‌گه‌ر به‌هه‌له‌ به‌ناو زه‌وییه‌که‌تا تپه‌رین.

ئافره‌ته‌ جووتیاره‌که‌یش به‌روویه‌کی خۆشه‌وه‌ پێی گوت: پزشکی گه‌وره‌م، ئه‌وه‌ شتیکی گزنگ نییه‌ من تکا له‌تو نه‌که‌م که‌ بمان به‌خشیت ته‌گه‌ر چووینه‌ ناو دارستانه‌که‌ته‌وه‌ هه‌ندی گولمان چنی.

پاشان به‌رپێگای خۆمانه‌وه‌ رۆیشتین، پزیشکه‌که‌یش گوتی: هه‌روه‌ک چاوت پێ نه‌که‌وێ دراوسێکاتمان سه‌ربه‌ستیمان لێ نابه‌نه‌ به‌ست^(١)، ریشمان ئه‌ده‌ن که‌ به‌ناو زه‌وییه‌کانیاندا تپه‌ره‌ بکه‌ین.

(١) یان: سه‌ربه‌ستیمان لێ زه‌وت ناکه‌ن.

نه و ندهی نه مابوو بگه بیینه دهر و ازی خویندنکا که زهنگی ناشتا کردنی لی دا چاوم کهوت به هه ندیک منالی پروت لهم پهر و له و پهری دارستانه که وه هه ل نه به زینه وه و دائه به زینه وه، رایان نه کرد بو ژووری نان خواردن له دواي نه و انیشسه وه باوک و دایک و ماموستا کانیان نه هاتن، که ژماره ی هه موویان خوئی نه دا له چل که س.

پزیشکه که منی پیشکش کردن و گوتی:

نه مه یه کهم فهره نسبییه که که خویندنکا که مان بیینی هیوام وایه که هی تربشی له دوابی.

پاش نه وه دانیشترین نان بخوین له ژوره که دا دوو میزی گه و ره دانرا بوون نامانی گه و ره گه و ره یان له سهر دانرا بوو که پر بوون له هه موو جوړه سه و زوات و میوه هاتیک به لام نه گوژشم تبادیین، نه نان.

چونکه هه و ره کو له وه پیش پیشانم دا، پزیشک له گوگیا خوړه کانه.

منیش هه رچیم نه خرایه به رده ست له و خوړشته سروشتیانه به نارزه و ویه کی بی نه ندازه وه نه مخرارد لنگی کچه پروته جوانه کان په کیان نه نه خستم له خواردن له و خوړشته نه خویشییه کی وام نه چیشته که هه رگیز له چاکترین چیشته خانی (پاریس) دا نه م چیشتبوو و ا دهر نه که وئ هیچ شتیک ناگاته پروت بوونه وه، له بزواندن نارزه و وی خواردندا.

هه موو که س له به زمو خوئی دابوو قسه ی نه سته ق و گه مه و پیکه نین له هه ل که دا دهنگی نه دایه وه هیچ خه می نه و م نه بوو که شووشه مه یه کی باشم پی نه بوو.

له ته نشتمه وه پزیشکه که دانیشتبوو به فهره نسبی قسه ی له گه ل نه کردم به لام نه و نده به په له پهل قسه ی نه کرد، پیتم نه نه کرا وهرامی بده مه وه رهنگه خوارده مه نییه که یش که ده می داگیر کردبو، بووبی به هوی نه وه که وهرامی نه و م بو نه دریتنه وه.

له پاش نان خواردن له ژووری خویندنکا دانیشترین پزیشکه که چوه سهر میزه که ی خوئی به به رگی مه له کردنه وه کارگبری خویندنکای پروناکی، له هه موو سووچیکی جیهانه وه نامه ی بو هاتبوو هه ندیکی پشت گرتنی تیا بوو هه ندیکیشی به رهنگاریی کردن دهستی کرد به خویندنه وه ی هه ندیکیان.

نامه یه کیانی له راستی په رستیکی ئینگلیزه وه بو هاتبوو، پر بوو له سهر سوورمان و پشت گییری، به لینی دابوو به که به و زوانه سهری لی بدات. نامه یه کی تربشی له زانایه کی سروشتی (په لنده) وه بو هاتبوو، توانجی تی گرتبوو له سهر نه وه ی که وینه ی بی باکانه ی

بلا و کردبو وه له گوڅاری (سوما) ی پروتا گوتبووی: (نابی نه و هت له بیر بچیتنه وه که نیمه له ره گزی سپین، نه ک له قوله ره شه کانی نه فریکای درنده) هه ره شه یشی کردبوو، که نه گهر له وه دوا وینه ی وه ک نه وینه پروتانه له گوڅاره که یدا بلا و بکاته وه، ئیتر سالانه ی بو نانیری. نه و نامه یه پزیشکه که ی هینایه پیکه نین گوتی: (هه و ره ک نه بیینی، به ته نشت نامه ی پشتگی ریه وه، نامه ی که موکووری لی گرتن و توانج و پلار تی گرتن و هه ره شه یشم بو دی که س نییه له م جیهانه دا دلئ هه موو که سیکی پی رابگیری).

له وکاته دا کچیکی سیانزه ساله به ژووری خویندنکا تپیه ری، دهر پی مه له کردنی له پی دابوو پزیشک که به گرژییه که وه سه ی ری کرد و پیی گوت: (جووترو، نه مه چیه له بهرت کردوه! پر هه ئیسته دهر پیکه ت دا که نه!).

کچه که دهموده ست فهرمانه که ی پزیشکه که ی جیه جیکرد، هه و ره ک تاوانیکی کردبی وای لی هات، ته ربیق بووه وه.

چومه پینشه وه بو نه مه ی سه ی ری نووسراو و په راوی شاگرده کان بکه م، تا بزائم چیی نه خوین پزیشکه که گوتی: (نه گهر نه م کاته نه بوايه، به چاوی خوئ نه تبینی که چی نه لپینه وه به لام هه و ره کو خوئ چاوت پی نه که وئ، نیمه ئیسته له پشوداین)

پیتم گوت: (له به رامبه ر پی خویندن و نوستندا چندیان لی نه سینی؟)

گوتی: (۱۲۵ مارک، «نریکه ی دوانزه دینار») که نرخی نوستن و خواردن و نووسراو و به رگ و خویندنیش نه گریتنه وه).

لیم پرسیی: (به رگیش؟)

پیتم گوتم: (مه به سم به رگی مه له کردن و پیتلاوه بیجگه له وه هه ره له سهر نه و پارویه، نه یان به یین بو خاکه کانی بیگانه یش وه ک (دانیمارک) که له م دوا بیه دا چوین).

لیم پرسیی: (دیسانه وه به پرووتی؟)

به زرده خه نه یه که وه وهرامی دامه وه: (نه چونکه په و ره دهره کردنی سه ره ستانه هیشته له خاکه کانی بیگاناندا به نه ندازه یه کی و بلا و نه بوته وه که ماوه بدن شتی واکه یین!).

گورج و گوژانه گه رانی کمان کرد به ناو نه و باخچه یه دا که خویندنکا که ی له ناودایه دهسته یه ک له منالانی پروتم دی، له ژیر سیبه ری دره ختیکا چیروکی (رؤبسنونی سویری) یان لاسایی نه کرده وه.

لەم لاو لەو لایشدا، لەبن دارەکاندا چەند مێز و کورسییەکی رەق و تەقم دی پزیشکە که پیتی گوتم ئەوانە بووئەکان بەرووتی لەسەریان دانه‌نیشن، گفتوگۆ لەگەڵ سروشت ئەکەن و هۆنراوە‌یش دانه‌نین. لایەکی باخچه‌کە‌یش کرابوو بەسە‌وه‌وات و مێیوه‌هات، دانیش‌توانی شاری رووناکي چاندبوویان، بۆ ئەمە‌ی بیانکەن بە‌خۆ‌رشت بۆ‌ خۆیان.

که له سه‌یرکردنی باخچه‌که بوینه‌وه، سه‌رئیکیان له ژووره‌کانی ناو خۆتیندنگا‌که‌دا که‌لوپه‌لیان که‌م تیا دانرابوو له‌گە‌ڵ ئە‌وه‌شا باه‌ته‌ی سه‌روته‌ی ته‌واو تیا‌بوو که‌ به‌که‌‌لک بوون بۆ‌ ته‌ندروستی، چونکه‌ پیریون له‌ بای پاک و رۆش‌نایی رۆژ.

له‌گە‌ڵ ئە‌مه‌یشا که‌ پزیشک (فرنزل) به‌ره‌و سه‌روشت ئە‌گه‌راپه‌وه، هه‌یچ کاته‌ی دوژمنی شارستانی‌تی و پزیشک‌ه‌وتن نه‌بوو له‌ ژووری نووسینیا ته‌له‌فونیک دانرابوو له‌ ژووره‌کانی خۆتیندنگا‌که‌یشیا چرای ئە‌له‌کتريک هه‌لواسرابوون!

له‌ کاته‌ی سه‌یه‌می پینش نیوه‌ رۆ‌دا گه‌راپه‌وه‌ بۆ‌زه‌ویی رووناکي) به‌هۆی ئە‌وه‌وه‌ گه‌راپه‌وه‌ بۆ‌ رووتی ته‌واو و سه‌روشت و جوانی و زرنگیه‌که‌ی وام ئە‌هاته‌ پینش چاو که‌ دانیش‌توانی خۆتیندنگای رووناکي هه‌ر ئە‌وه‌نده‌ ئە‌زانن یاری و گه‌مه‌ بکه‌ن و ده‌رپیتی مه‌له‌کردن دابه‌کنن و له‌به‌ری بکه‌نه‌وه‌.

له‌ چە‌ند که‌سه‌تیکمان ده‌سته‌یه‌ک یاری که‌ر پیتک هات، له‌ شیوه‌یه‌کی ساکاردا یارییان به‌تۆپ ئە‌کرد گوریستیکیان به‌سه‌تیبو به‌دوو ده‌خته‌وه، له‌ به‌رزایی دوو‌گه‌زدا بالۆتیکیان به‌ژێر ئە‌و گوریسدا که‌ هه‌لواسرابوو فری ئە‌دا له‌م به‌ره‌وه‌ بۆ‌ ئە‌وبه‌ر.

ئێمه‌یش بووین به‌دوو به‌شه‌وه‌ له‌م په‌ره‌وه‌ پزیشک (فرنزل) و یه‌کیک له‌ مامۆستا‌کانی و کورپیکي دوانه‌ سالی و کچۆ‌له‌یه‌ک وه‌سه‌تابوون له‌وپه‌ریشه‌وه‌ مامۆستا‌یه‌ک و پیاویکی یه‌جگار قه‌له‌و و زه‌لام و کچیتک و من وه‌سه‌تابوون.

که‌ ده‌ستمان کرد به‌یاری کردن، شه‌رمینییه‌کی که‌م دایگرتم، په‌کی جوولانه‌وه‌می خست که‌چی کچه‌که‌ی ته‌نشتم، که‌شه‌نگ و شوخیکي بیست سالی بووه، به‌له‌ش سووکی و هونه‌ر مه‌ندییه‌کی ته‌واوه‌وه‌ بازی ئە‌دا و تۆپه‌که‌یشی هه‌ل ئە‌دا بۆ‌ ئە‌وبه‌ری کۆری یارییه‌که‌.

نازانم بۆ‌چ من وام به‌سه‌ر هاتبوو، که‌ هه‌ر ته‌ماشام ئە‌کرد و لیتی ورد ئە‌بوومه‌وه، که‌چی کچه‌ که‌ هه‌ر باکیشی نه‌بوو له‌ هه‌لبه‌زیین و دابه‌زیین و بازانه‌کانیا، بی ئە‌مه‌ی شه‌رمی بکات، شتی وای پیشان ئە‌دام، که‌ نه‌ ئە‌بوو ببینم ته‌نانه‌ت له‌وه‌یش سه‌رم سوورما‌بوو که‌ ئە‌و هه‌موو باه‌تانه‌م چاوپێت ئە‌که‌وت!...

به‌لام پزیشک‌ه‌که‌، وه‌ک جنۆکه‌یه‌کی بچووک، رای ئە‌کرد و بازدی ئە‌دا و ئە‌یقیژاند و له‌ تۆپه‌که‌ی ئە‌دا که‌چی بیجگه‌ له‌و هه‌موو شتانه‌یش، ده‌سه‌لاتی ئە‌وه‌ی هه‌بوو که‌ مێشیکي گه‌وره‌ له‌خۆی ده‌ربکات، که‌ ته‌نگه‌ تاوی کردبوو!.

به‌لام پیاوه‌ قه‌له‌وه‌ زه‌لامه‌که‌، گرانی له‌شی په‌کی ئە‌وه‌ی نه‌خسته‌بوو که‌ به‌خۆشیی و له‌ش سووکییه‌وه‌ یارییه‌که‌مان له‌گه‌‌لدا بکات.

چە‌ند کچ و ژنیکی رووتیش له‌ دووره‌وه‌ له‌سه‌ر چیمه‌نه‌که‌ دانیش‌تیبوون به‌ووردیه‌که‌وه‌ سه‌رنجیان لی ئە‌داین، زۆر دل‌یان به‌له‌ش سووکی کچه‌ جوانه‌که‌ی هاو‌رێمدا چووبوو، به‌شه‌له‌ژان و شپه‌زه‌یه‌که‌ی منیش پی ئە‌که‌نین.

هه‌ندیکی پی چوو، منیش سه‌رم گه‌رم بوو، به‌په‌رۆشه‌وه‌ ده‌ستم کرد به‌ یاریی کردن ئە‌و شه‌رم و خۆپاراستنه‌کی هه‌ستم پێیان ئە‌کرد له‌ کۆلم بوونه‌وه‌ ئیتر له‌وه‌ به‌ولاوه‌ کچه‌ جوانه‌که‌ سه‌رنجی رانه‌ئە‌کتشام چونکه‌ به‌هه‌موو هه‌تێز و هه‌رپه‌تیکه‌وه‌ تۆپه‌که‌م ئە‌هاو‌یشت.

که‌ پی ئە‌که‌نییم، ئە‌وانی تریش به‌ده‌مه‌وه‌ پی ئە‌که‌نین به‌م جۆره‌ یاریان ئە‌کرد و شادمان ئە‌بووین، که‌چی وه‌ک مناله‌ وردکه‌یه‌کی پاکی بی گونا‌ه‌ ئە‌جوولاینه‌وه‌، ئە‌و داوین پیسییه‌ی دوژمنانی رووتی ئە‌ینوسین به‌رووتیه‌وه‌، هه‌ربه‌بیریشماندا نه‌ئه‌هات.

تا ئیستا مافمان هه‌یه‌ که‌ بپرسیین:

(ئاخۆ رووتی ته‌واو به‌ به‌دخوویی دانه‌نری؟)

وه‌رامه‌که‌ی منیش بۆ‌ ئە‌وه‌، سووک و ئاسانه‌، له‌ بینینی خۆم و کاره‌ساتیک که‌ به‌سه‌ر خۆمدا هاتوون، فی‌ری بووم به‌پێچه‌وانه‌وه‌، ئە‌و رووتیه‌ی من دیومه‌ یارمه‌تی ره‌وشت و خووی چاک ئە‌دات ئە‌وانه‌ی به‌رپه‌رچم ئە‌ده‌نه‌وه‌، بام بیته‌ کۆمه‌لیک له‌م کۆمه‌له‌ رووتانه‌وه‌ که‌ من دیوومن، ئە‌گه‌ر پێیان نه‌نا له‌ هه‌له‌ی خۆیان، ئە‌وا من نامۆ‌گارییان ئە‌که‌م که‌ بچنه‌ لای پزیشک‌یک چاره‌یه‌کی هۆشیان بکات!...

له‌ کاته‌ی چوار و نیوی پاش نیوه‌رۆ‌دا، له‌ خۆدانه‌ به‌ر رۆژ‌ه‌که‌ بووبوینه‌وه‌ ده‌رپیتکامان له‌ پی کرد و گه‌راپه‌وه‌ خۆتیندنگا‌که‌ بۆ‌ ئە‌مه‌ی له‌ کاته‌ی پینجدا شیو بکه‌ین.

پزیشک‌ه‌که‌ پیتی گوتم: (ئە‌وانه‌ بۆیه‌کا نانی ئیواری زوو ئە‌خۆن، تاوه‌کو ده‌س و پتیه‌ند و چیش‌تکه‌ره‌کانیش، به‌شی خۆیان به‌سه‌ربه‌ستی و رووتیه‌وه‌ رابوترن له‌پینش ئە‌مه‌ی رۆژ ئاوابی.)

ههروهها له پریگاییدا گفوتوگومان نه کرد خانه خوی کهم لیتی پرسیم، که ئەم سەرلیدان و بنیینه چ کاریکی کردۆته دل و دەر وونم؟ وەرمام دایهوه که من بهم سەرلیدان و بینینه یه جگار دلخۆش و شادمان و سوپاس گوزار بووم.

لیتی پرسیم: (ناخۆ شه ویش لاما ئەمیننهوه؟)

پیم گوت: (داخه کهم ناتوانم لاتان بمینمهوه چونکه بهستراوم بهگفتیکی سەر له بهیانیهوه له بهرلیندا ناتوانم جیهه جیهی نه کهم).

گوتی: (مه بهست نه وه تا که زوو به زوو به جیمان بهیلتی؟)

پیم گوت: (ناچارم وابکه. ئەبێ سواری شه مه نده فەری نیوه شه وبم که بۆ بهرلین نه چی).

پزیشکه که به خه میکهوه سەری راوه شاند و گوتی: (به لām له (لینبه رگ) دا شه مه نده فەری شهو دهست ناکه ویت دوا شه مه نده فەری شیان پاش سێ چاره که کات دهست ته کات بهرۆین، له (دهر دجنذورف) هوه، ناتوانیت پیتی بگهیت).

ئنجاکه دلشکاوایی خۆم پیشاندا پیتی گوتم: (له گه ل ئەوه یشا ئیمه له تواناماندا ههیه چاره یه کی ئەم گیرو گرفته بکهین، ئەزانیت سواری ئەسپه ئاسنیه بیت؟) گوتم: (به لئی).

گوتی: که واته ئەسپه ئاسنیه یه کت بۆ پهیدا ئە کهم، ئەم ماوه یه یه ی پیتی بیریت، تا ئەگه یته (لونه رگ) یه کییک له مامۆستاکانیشم دێ له گه ل تا که واته ئە توانیت تا کاتی دهیش له گه لماندا بمینته وه باشه وا؟

گوتم: باشه دۆسته خۆشه و یسته کهم.

پاشان لیم پرسیی: له زستانیشا مه شقی پرووتی ئە کهن؟

گوتی: له گه ل ئەوه یشا که ئەم ناوه سارده، مه شق هەر ئە کهین...

گوتم: ئەی سه رما تازارتان نادات؟

گوتی: هه رگیز تازارمان نادات چونکه ئیمه بێ دهنگ را ناوه ستین یاری ئە کهین هه را ئە کهین، هه ل ئە په رین، داته په رین. هه موو جوړه وه رزشیک ئە کهین پیم پروا بکه که له بهرلیندا ئەم، به جلویه رگیشه وه لیره سه رما ترمه.

لیم پرسیی: خویندن گاکه ت پزیشکی تیا هه یه؟ (چونکه پزیشک فرنزله پزیشکی نه خۆشی نه بوو، پزیشکی وێژه بوو).

گوتی: نه به لām ژنه کهم هه ندی شاره زایی هه یه له نه خۆش پاراستندا، له سه رده می شه ردا فیری بووه به لām ئە گه ر کاره ساتیکی سامناک رووبدات پزیشکیک له گونده که وه بانگ ئە کهین به ته له فۆن ئە مه یش کهم روو ته دات.

ئە مه یش به لگه یه بۆ ئە وه ی که ئەو یاسایه ی له سه ری ئە رۆین له ژباندا، له ژبانی داووده رمان باشتر و به که لک تره.

لیم پرسیی: نیشته نییه کانت که ی له خه وه ل ئە ستن؟

گوتی: به یانیا ن کاتی پینج، منالان له نۆدا ئە نوون به لām گه وره کان له ددها ئە نوون.

پزیشکه که له پیتش نان خواردندا، خۆشتنیکی ساکاری کرد.

یه کییک له شاگرده کانی چوووه سه ر کورسییه ک وه ستاو له ئاو پرژینیکا ئوی ساردی کرد به سه ریا.

پاشان دانیشتین، شیو بخۆین چیشتی ئە مجاره مان له چیشتی ناشتاکه مان په نگاو په نگ تر بوو به ته نشت سه وه زه واته وه، زه لات هه کیش کرابوو له په تاته و نانی بۆر و که ره یه کی زۆر و په نیری سپیی.

شیه که مان، وه ک ناشتاکه مان، بێ خۆش ئاو نه بوو له سه ر خوانه که مان چه ند شووشه یه ک خۆش ئوی^(۱) سروشتی خۆش دانرا بوون- بریتی بوون له شیر!...

که له خواردن بووینه وه چووینه هه یوانی دهره وه دانیشتین و ده ستمان کرد به گفوتوگۆکردن، بۆ ماوه یه کی کهم له ناو دانیشتوه کاندای کچیک هه بوو، چاویلکه ی له چاودا بوو زۆر شه رمن بوو هه رچه ند سه یرم ئە کرد.

و لیتی ورد ئە بوومه وه، یاخود گفوتوگۆم له گه ل ئە کرد، رووی سوور هه ل ئە گه را و ئە په شوکا له پاش تاوێک زانیم که ئەو کچه، ئەو کچه قه له وه پشت زله بوو که له وه پیتش دیبوم له سه ر چیمه نه که، له (زه ویی رووناکای) دا، پشتی خۆی دابوو بهر بهرۆژ دوور نییه ئەو ساکه و شتر مورغیش بیدیا یه له شه رماندا سه ری خۆی ئە شارده وه له ناو گژوگیایه که دا، بۆ ئە مه ی له وه به ولاره به پرووتی نه ییبینی!

(۱) خۆش ئاو: شراب.

بهشی سییهه

گه رانهوه

گه رانهوه به ههشتی سه رزه مبینه که مان، بو ئه مەه ی هه ندیکی تریش یاری به توپ بکه بن، له پیش رۆژئاوا بووندا.

کارگێری خۆبندن گاکه وای گوت له وکاته دا رۆژیش له ئاوا بووندا بوو، په پکه کهی (۱) رهنگیکی زێینی گرتوو به ره به ره ئه هاته خواره وه به ره ئاسۆ، له پشت درهخته کانه وه له بریتی گه رما که به یه کی فیتکی هه ل کرد، خۆشیدا به یاری به که مان.

ههستیکی خۆشی و شادمانی چوو بووه ناو دلمه وه هه زم ئه کرد گۆرانی بلیم و بقیرنیم، له کاتی بازدان و هه را کردنا به ناو یاری که ره کاندایه به ر چاوما ژیان، جوان و رازاوه بوو، دلی کیش ئه کرد، ئه یه تینا پیاو بوی بژی.

به راستی ئه و کاتانه ی که له خۆبندن گای (فرزل) دا پام بوارد، پر له خۆشی و شادمانی بوون چونکه له زهویی رووناکی و سه رهستی و خۆشیدا بووم.

جا ئه ی برا گه وه ی خۆبنداره! له منه وه ئامۆژگاری به کی دلسۆزانه گوی لێ بگه: ئه گه ر و بستت پشوو به کی خۆش و به که لک رابویری، مه وسته، بچۆ بو (زهویی رووناکی له گلزن گن) دا.

رهنگه که ببیرت بکه ویتته وه ئه بی رووت ببیتته وه له وئ، که م و زۆر پیتی په ست بی به لام دلنا به له وه که چوویتته ئه وئ وه ک ئیره نامینیت، له وئ که متر هه ست به ته نگه تاوی ئه که بیت پاش ئه وه به خت کردنی پاره ییش بایه ختیکی هه یه ژیان له وئ هه رزانه هه ره وه نده ئه دهیت که له وئ بنوویت ئه ویش که مه له وئ به زمگا و چایخانه ده ست ناکه وئ تا پاره ت به فیرو پروات هه ره ها پتووستیش به جلوه رگی نرخدار نییه، گۆره یی ئاوریشمی گرانیشت پتووست نییه. له گه ل ئه مه ییشا تکات لێ ئه که م که ئه م ئامۆژگاری به هه ر لای خۆت مینیتته وه به که سی تری نه لیتیت چونکه هه زنا که م (خۆبندن گای رووناکی) ببیتته ناوچه یه کی وه ها که له هه موولایه که وه گه شت و گوزار که ران رووی لێ بکه ن، سه رکاره کانی هاو به شی (کووک) و زمان وه رگێره کانی سه ری تی بکه ن، بو ئه مە ی ساختمانان و میوانخانانی تیا دروست بکه ن.

(۱) په پکه: به مانا (قرص الشمس) دئ.

چونکه نامه وئ به هه شتی سه ر زه مبینه که مان ساکاری و شادمانی به که ی خۆی له ده ست بچن.

پاش ئه مە ی له یاری به که مان بوینه وه، پزیشکه که تیی گه یاندم که ئه یه وئ ئاهه نگیکی بچوو کم بو بکات که کاتی نوستن هات مناله کان خرا نه ته ختی نوسته کانیانه وه گه وه کانییش له ژیر سییه ری داره کاندایه کۆبوونه وه، چاوه روانی ئاهه نگه که یان ئه کرد، ده ست پتی بکات ئه وانه به رووتی نه مابوونه وه.

هه ره که یان به شی خۆی به رگتیکی پۆشیبوو، یاخود ده رپتیکی له پتی کردبوو هه ندی له کچه کانییش بێجگه له ده رپتیکی کرانیکی ته نکیان له به رکردبوو دوور نییه له به ره وه وایان کردی که گۆرینیکی بکه نه ناوه وه (خانی فرزل) ییش له سه ر کورسییه ک دانیشتبوو که مانچه ی لێ ئه دا ئاهه نگ ده ستی پتی کرد شاگرده کان به کۆمه له ده ستیان کرد به هه لپه رین، پزیشکه که خۆی سه ره رشتی ئه کردن.

منیش دانیشتم چاوم ئه گێرا به ناو ژن و پیاوی هه لپه رکیکه ره کاندایه ئافره تییکی قه له وئ زه لامم تیا دین، به گشتی و خۆشی و له ش سووکی به که وه هه ل ئه په رپی پزیشکه که ش وه ک مار ئه نوشتا یه وه و پیتی ئه خوارد له ناویاندا.

به راستی چاوم ئه ندازه که ی زۆر رازاوه بوو، دلی کیش ئه کرد.

ساز و ئاوازه که و ده موچا و له ش و لاری ئه و ئافره ته جوانانه هینابوومیه جۆش و خرۆش میشکمیان به ره لالا کرد به ئاره زووی خۆی وردبیتته وه و بیری کاته وه له و ژیا نه وام هاته پیش چاوم، که وتوو مه ته جیهانیکی تروه جیهانیکی نویتیه به لام هیشتا له سه ره تادایه، منال و ساوا یه نه ژن، نه پیاو، به دخوویی به بیریاندا نایه ت نه درۆی تیا یه و نه چاوم راوکردن. نه قینه به رپی تیا یه نه به دکرداری.

به لام! میشووله یه کی به دخو هات و پیاوما نووسا، گه ستمی زۆر نازاری دام له خه وو ئاواتی کردم به زیی پیاوما نه هاته وه گێرامیه وه جیهانی راستی و ئه رک و نازار.

هه لپه رکی و سه ماکردن، هه ره له به رودابوو ژن و پیاوه هه لپه رکی که ره کان له په لپۆکه وتن ژنه قه له وه که م دی هه ناسه برکی پتی گه یشتبوو، له تاو ماندویتی خۆه (ئاره ق) ی ئه رشت ده رپتیکی خۆی دا که ند و په یکه ره زل و زه لامه که ی خۆی له شه شل و شپاوه قه له وه که ی ده رخت.

هه لپه رکتی که ره کان ئه و نده ماندوو بوو بوون، به زه یم پیا یاندا ئه هاته وه له پزیشکه کهم پرسى: ئاخۆ که ی ئه م هه لپه رکتیه ئه برتته وه؟ شه و داها ت و تاریکی هه لپه رکتی که ره کانى شارده وه. پزیشکه که وهرامه که ی ئه وه بوو بانگی کرده شاگردکانى، پیتی گوتن: وریابن! ئیستا دست ئه که ی بن به گۆرانى برانه وه ی ئاهه ننگه که مان.

پاشان دهنگی هه لپه رکتی که ره کان و ته ماشا که ره کان بهرز بووه وه، گۆرانیه کی خۆش و ناسکیان ئه گوت له و کاته دا مانگ هه ل هاتوو ئنجا پزیشکه که له ناوه راستیاندا وهستا، له پاش ته و او بوونى گۆرانیه که، چه ند قسه به کی سوپاسگوزارانه ی کرد له بابته سه رلی ئه دانه که ی منه وه بۆ خۆتندن گاکه یان پاشان هه موویانم به خوا سپارد و به لئیم پى دان که به خۆم و ژنه که م و کچه کانه وه، زوو به زوو بگه رتیمه وه لایان.

گه رامه وه ناو ئه و ژوو ره ی که که لویه له کانى خۆم تیا دانابوو، تا کو بۆ جارى دوا یی ده ری ئی مه له کردن داکه نم و، جلو به رگی ناسایی له بهر بکه مه وه.

له پر ده رگای ژوو ره که کرایه وه، من هیتتا نیوه رووت بووم کچیکى هه رزه کار سه رى کرد به ژوو ردا. ئه وه ت نه یه به بېردا که کچه که به هیتواشی قیژان دبی ئی و، و له ژوو ره که ده رپه ری و له شه رماندا رووی سوور هه لگه رابۆ و به ورته ورتیکه وه بیانوی هیتنا بیته وه که ئه و هه له یه ی کردوو ه.

نه؛ وای نه کرد... به لکو کچه که به سه ره سته ییه که وه هاته بهر ده م، به شیرینییه که وه لئی پرسیم، تا ئه گه ر پیم باش بى، شییووم بۆ ئاماده بکات، بۆ ئه مه ی له شه مه نده فه ره که دا بیخۆم.

پاش ئه وه که جلو به رگه کانم پۆشی، هه ستم به ته زوو یه کی سه یر ئه کرد. بۆ یه که م جار له ژیا ن، هه ستم کرد به گرانی ئه و جلو به رگانه ی که له باوو با پیرمانه وه بۆ مان ماونه ته وه له به ریان بکه ین دوور نییه که وام هه ست نه کردایه، ئه گه ر له مانگی چله ی زستاندا بوو مایه که سه ر مار سۆله پیا و ئه به سته ی.

به لām له و ئیواره یه دا، هه روه کو گوتم هه ستم به خۆم ئه کرد که شتیکی سه یرم له ناو جلو به رگه کانه دا، هه ل ئه گرم پیم پى بکه نن!.

خانه خویکان چوو بوونه وه ناو ژوو ره کان یان له زه ویی روونا کیدا له وه نه ته ترسام که له پشت په رده وه سه یرم بکری له راستیدا په نجه ره کان بى په رده بوون چونکه په نجه ره کان به شه و و رۆژته کرانه وه، دانه ئه خران.

له و کاته دا که وه ستا بووم چاوه روانی پزیشکه که و مامۆستا که مم ئه کرد بین له گه لیم بۆ سه ر ئیستگه ی شه مه نده فه ر، له په نجه ره یه که له و په نجه رانه وه چاوم که وت به دوو کچی رووت خه رییک بوون بنوون.

یه کتیک یان منی دی به ده ست شه و باشیه کی ناسکی لى کردم و چوو ناو جیگاکه یه وه بنووی به بى دهنگی.

پاش ئه وه چوو مه جیگای چیشته لى نانه که یه کتیک له کچه رووت ته کان خوارده مه نی بۆ دروست ئه کردم له پاش ئه وه ی له پتچانه وه ی بووه وه، پیتی گوتم: (ئاخۆ ئه م رۆژته پى خۆش بوو، که له ناو ئیمه دا رات بوارد؟) پیم گوت: من که گه شکه دار بووم به و شتانه وه که بینومه خۆزگه هه موو ده میکی ژیا نم له گه ل ئیوه دا رانه بوارد!...

به سواری ئه سپه ئاسنینه وه، من و پزیشک فرنز و یه کتیک له مامۆستاکانی به ناو شه قامی (لینه رگ) دا تیپه ریین.

تیشکی مانگه شه وه هه موولا یه کمانی گرتبووه وه، شه قامه که ی بۆ روونا ک کردبووینه وه، بى دهنگیش هه موولا یه کی دا گیر کردبوو.

پزیشکه که گوتی: جیی خۆتندن گاکه مت پى باشه؟ چ جیگایه ک هیه له م با شتر بى، له رووی بى دهنگی و دووریه وه له قه رقه ی ناو شار؟

پیم گوت: هه رگیز له مه با شتر نا دۆزیتته وه، مه گه ر بچیتته ناوه راستی ده شت و بیابانه وه: ته نانه ت له ویش گورگ و قه له ره ش و ئوتۆمۆبیله کانى مسیۆستیرۆن نا هیلن بچه سییتته وه.

پاش نیوه کاتیک پزیشک فرنز و هستا و له ئه سپه ئاسنینه که ی خۆی هاته خواره وه گوتی: تکا ئه که م ریم بده ت بگه رتیمه وه، چونکه له مه به و لاوه ناتوانم برۆم هیوادارم که له دوارۆژدا یه کتر ببینینه وه چونکه به هاتنه که ت بۆ لمان، ئه مه نده دلیم خۆش بووه، هه رگیز له بېرم ناچیتته وه خۆزگه زۆر ئه هاتیت بۆ لمان.

ئنجا به هه موو هیتیکیه وه ده سته گو شیم منیش سوپاسی جوامی رى و میواندارییه که یم کرد پاش ئه وه سواری ئه سپه ئاسنینه که ی خۆی بوو و گه رایه وه ئیمه یش له رتی خۆمانه وه رۆیشتن.

له ناوه پراستی کاتی دوازه همداهه یشتینه ئیستگه‌ی (لینه‌رگ) له پرچاوم کهوت به دوو کهس خه‌ریکی یه‌کتری کوشتن^(۱) بوون له بهر ده‌رگای چایخانه یه‌کدا له ته‌نشتی‌شیا نه‌وه ژنیک وه‌ستا بوو، هه‌ر هاوار و فه‌ریادی بوو، نه‌یقیژاند وا دیار بوو ژنی به‌کیتک له‌وه دوو پیاو کوژه‌بوو.

له‌وه‌وه تی گه‌یشتیم که منیش گه‌یشتوو مه‌ته‌وه ناو شارستان و شارییه‌کان!...

به‌شی چواره‌م

خانوی کووخ بو چاک‌کرده‌وه‌ی نه‌خوشی له‌ش و ده‌روون له به‌رلیندا

تایینی په‌روه‌رده‌کردنی سه‌ریه‌ستانه‌ی له‌ش، تا نه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره، له ئە‌لمانیا دا بلا بوته‌وه له ئە‌لمانیا دا کۆمه‌لانی رووت زۆر و په‌نگا و په‌نگن ته‌نیا له به‌رلین خۆیدا نزیکه‌ی سی کۆمه‌لی وا هه‌یه.

که که‌ش خۆش ئە‌بێ، خیزانیکی زۆر له رووته‌کان، به‌ژن و پیاو و مناله‌وه، روو ئە‌که‌نه که‌ناره‌کانی گۆمه‌کانی (وانس) و (مه‌ته‌رنه‌س) له نزیک (پۆتسدام) هه‌هه‌ر ئە‌لیی له به‌هه‌شته‌وه بارییونه‌ته سه‌ر زه‌مین هه‌ندیکیان خه‌ریکی ئە‌وه‌ن له‌شی خۆیان بده‌نه به‌ر تیشکی رۆژ، بو ته‌ندروستی هه‌ندیکیان خه‌ریکی ئە‌وه‌ن یاری و وه‌رزش ئە‌که‌ن هه‌ندیکیان هاو به‌شی ئە‌کات له له‌شکرگه‌هیکه‌ی^(۲) دوور له ناواییدا...

ئه‌مه‌یش هه‌ر له (به‌رلین) دا نییه له هه‌موو شوێنیکی ئە‌لمانیا دا هه‌یه ته‌نانه‌ت له‌ناو لادییشدا (هامبورگ، درسدن، میونخ) هه‌موو، له ناوچه‌گه‌وره‌کانی رووته‌کان، که له هه‌موو چینیکی کۆمه‌لایه‌تییان له‌ناو دا به.

خاوه‌نه‌کانی (تایینی رووتی) ئە‌لین: رووتی ده‌روون پائه‌هینتی به‌ په‌وشت و خووی چاکه‌وه، هه‌روه‌ها له‌شیش پائه‌هینتی به‌هیز و هه‌رته‌ و تواناوه. ئاخۆ ئە‌مه‌ پاست بی؟

له سالی پیتشوودا کۆمه‌له رووته‌کانیانم دی، له کاروباره‌کانیاندا هاو به‌شیم کردن، پی په‌ویی تایینه‌که‌شیانم کرد، دواپی که گه‌رامه‌وه فه‌ره‌نسه، به‌دلتیاییه‌کی واوه هاته‌وه، که ئە‌م تایینه بو تیک دانی په‌وشت و خوو دانه‌مه‌زراوه.

به‌لکو بریتییه له تیکۆشانیکی سه‌رکه‌وتوانه، بو پراستی کردنه‌وه‌ی په‌وشت و خوو و، خو راهیتمان به‌داوین پاک و په‌یوه‌ندی خاوینه‌وه، له‌گه‌ل به‌هیزکردنی له‌شدا به‌هۆی بای پاک و تیشکی رۆژ و وه‌رزشه‌وه.

پینج کاتی خشت له‌ناو خۆتندنگای مامۆستا (کوخ) دا سوورامه‌وه لێره‌دا له رووتی ناو ده‌شت و ده‌ر نادویم وه‌ک له به‌شه‌کانی پیتشوودا کردم، له بابه‌ت خۆتندنگه‌ی پزیشک (فرانزل) هه‌وه به‌لام لێره‌دا، جیگه‌یه‌که له ناوه‌پراستی شاری (به‌رلین) دا، له نه‌ومی چواره‌می ساختمانیکیدا، که که‌وتۆته سه‌ر شه‌قامی (فریدریخ) ژماره (۲۱۸۲).

ئه‌م خۆتندنگایه تاییه‌تییه، بو له‌ش په‌روه‌رده‌کردن.

بریتییه له په‌یمانگاییک شاگرده‌کانی خۆی به‌رووتییه‌وه فه‌ری وه‌رزش ئە‌کات کارگه‌یه‌کی (پزیشک کووخ) ه، که له‌مه‌پیش مامۆستایه بووه له فه‌رمانه‌وایی ئە‌لمانیا دا ئە‌وه‌نده ئازابوو نه ئە‌ترسا له‌وه‌ی که هه‌موو شاگرده‌کانی خۆی له ژیر بنمیچی خۆتندنگه‌ی خۆیدا رووت بکاته‌وه بیروباوه‌ری گشتی لی ورووژا، فه‌رمانه‌وایی گرتی. درا به‌دادگا، به تاوانی داوین پیسی و بی شه‌رمییه‌وه به‌لام داد گه‌ره‌کان (حاکمه‌کان)، داد په‌روه‌ریوون، که تیگه‌بشتن مه‌به‌ستی کووخ، بلند و خاوینه، وازیان لی هینا و به‌رله‌لایان کرد.

به‌لام فه‌رمانه‌وایی ئیستا (رایخ)، پزیشک (کوخ) ی زۆر خۆش ئە‌وی، زۆر ریز له بیروباوه‌ره‌که‌یشی ئە‌گری و ریگه‌یشی پی داوه، خۆتندنگا‌کانی خۆی دا به‌هه‌زی نه‌ک ته‌نیا له شاری (به‌رلین) دا، له شاره‌کانی تری ئە‌لمانیا ییشدا، وه‌ک (هامبورگ، ئارفورن، دروسدن، ئە‌لبه‌ر فیلد) له شاگرده‌کانیا کریکاران و فه‌رمانه‌رانیش هه‌ن هه‌ریه‌که‌یان سه‌دی پینجی مووچه‌که‌ی خۆی ئە‌دات به‌خۆتندنگای کووخ به‌لام کریکاره‌کان، یاخود بی فرمانه‌کان، به‌خۆیایی له‌وه خۆتندنگایانه‌وه خۆتین، هیچ پولتیک ناده‌ن هه‌موو ئیوارانیک خۆتند هه‌یه، رۆژانی شه‌مه و یه‌کشه‌مه و جه‌ژنه‌کان نه‌بێ.

ده‌ستم نا به‌زه‌نگی ده‌رگه‌که‌دا ده‌رگه‌که‌ کرایه‌وه کچیک لیبی پرسیم چیت ئە‌وی؟ که ناوونیشانی خۆم پی گوت، په‌رده‌کانی لادا و شوینه‌که ده‌رکه‌وت، گوتی دوام که‌وه.

به‌ناو دالانیکدا رۆیشتن، هه‌ندی ژن و پیاوی تیا بوو، هه‌ندیکیان ئە‌چوون جل داکه‌ن، هه‌ندیکیان ئە‌چوون جل بگۆرن.

له‌ویدا چه‌ند که‌سێکم دیی گه‌فتوگۆیان ئە‌کرد به‌سه‌ر په‌وه، لاویکیان تیا بوو، شه‌رواتیکی

(۱) راستتر: خه‌ریکی شه‌رکردن بوون، یه‌کترکوشتن له (مقاتله، قتال) ی عه‌ره‌بییه‌وه‌یه.

(۲) له‌شکره‌گاه به‌مانا (معسکر) دیت، لێره‌دا (چادرگه، که‌مپ) له‌بارتیه.

له پیدابوو کچیکیان تیابوو به دهر پیتی خوشتنه وه پیاو و ژنیکیشی تیابوو پروتی ته و او بوون له دلّی خۆمدا گوتم: که وتوو مه ته ناو پروته کانه وه.

کچه که هی پيشم که وتبوو، دهر گایه کی بو کردمه وه، چاوم کهوت به (ماموستا نه دۆلف کووخ)، که لاویک بوو، له تمه نه سی سالییدا لهش سووک و به هیتز و توانابوو کراسیک نه بی هیچی تری له بهردا نه بوو له پاش نه مهی خوشی و چلۆنبیه کی گهرمی له گه لدا کردم، ههزی کرد لای بمینمه وه تا کاتی یانزه هم که خوتندن ته و او نه بی پاشان بردمیه هۆلیکه وه، که له ویدا ماموستا به ک مه شقی وهر زشی به شاگردده کان نه کرد.

له وئ پیتی گوتم که شاگردیک ههیه زمانی من نه زانی، نه توانی هه موو شتییکم تی بگه یینی بیانوی بو هینامه وه که له بهر فرمان زۆری ناتوانی له گه لئا بمینته وه.

دهر گای ژوو ره که کرایه وه، ته ماشام کرد ده شاگردی تیا به، به پروتی مه شق نه کهن ماموستا که یان جلی له بهردایه.

له پاش نه مهی منی پین ناسیین، یه کیکیانی بانگ کرد ناوی (کارل) بوو پیتی گوت هه رچی به کم ویست بۆم لیک بداته وه ئیتر له پریکا (کوخ) ون بوو.

خوایه! نه م پیاوه چه ند لهش سووکه!

ته نیا له ده وردیبه لدا پیشوازیم نه کات، خوشی و چلۆنیم له گه ل نه کات و نه م گه یینیته هۆلیکی تر بو نه مهی بمناسی به ده شاگردی خۆی!

ماموستا که له سهر ته ختیکی پروت و قووت داینام که تاقانه بوو، له ژوو ره که دا شاگردده کانیسی بریتی بوون له شهش کچ و چوار کور که له سهر ئاوازی ته پلّیکی بچوو که بوئی لئ نه دان، وهر زشیکی یه جگار گران و به نه رکیان نه کرد.

نه م ماموستا به، به زه بی پیا یاندا نه نه هاته وه هه رچه ند یه کیکیان هه له به کی بکر دایه، مه شقه که ی به هه موویان دوو باره نه کرد وه جار به جار یک کرچه کرچی ئیسقانه کانیانم گوی لئ نه بوو پاشان یه کییک له کچه کان وهستا و تکای به خشیبی لئ کرد گوتی ناتوانم له وه به ولاره مه شق بکه م وهک لاشه به کی مردوو به سهر گازی پشتا پال کهوت لیتره دا مه شق پئی که ره که یان بو وچانیکی سن وردیله بی ریگه ی دانئ هه موویان له سهر زوی بی ژوو ره که پاکشان (کارل) نه بی، که وهک گایه کی به له سه، پر مه پرمی نه کرد نه بگوت:

- نه مه مه شقیکی گرانه، به للام که لکی زۆره ئیمه هه هه فته ی جار یک نه یکه یین کات و نیویک نه خایینی جار به جار یک نه بی که بو ماوه ی سن وردیله به ک پشوو بده یین، له

جووله ناوه ستینه وه تا نه بریته وه دوا ی نه وه ئاوپرژینی خۆمان نه که یین له سهر شو رکه که دا و له بهر هه تاویش ماوه به ک نه میننه وه.

لیم پرسیی: له کاتی یانزه ی ئیواراندا، چۆن نه توانن خۆتان بخه نه بهر رۆژ؟ گوتی: ماشینیکی وامان هه یه، ههروهک تیشکی رۆژ تیشکمان بو نه هاویتی، به که لکیشه وهک نه و.

لیتره دا بیرم چوو به لای جیهانیکی خه و کردا خیالی، (مسیو کرنشیه) ی خوالی خوش بووم بیر که وته وه له دلّی خۆمدا گوتم: نه گهر نه و زیندوو بویا به، بی گومان نه م رۆژه ده ست کرده ی له زستاندا به کار نه هینا له گوی ناوی (رۆفیل). پاشان (کارل) گوتی:

(مسیو کوخ) بو نه مه ی به مه به سی خۆی بگات، له شیه به کی په سه نددا نه جوو لیته وه به لای نه وه وه وایه که نه و وهر زشانه ی بو هه ندی که س ده س نه دن، بو که سانی تر ده س نادن له بهر نه وه شاگردده کانی خۆی له شیه به کی زۆر ورددا دابهش کردوه، له سهر بنجینه ی لهش و ره شتیان نه وانه ی لیتره دا نه یانینیت بو راپه راندنی پئ نه کری.

(کارل) گوتی له ماموستا که ی بوو، بانگیان نه کات.

له نا کاو به جیتی هیشتم بو ته و او کردنی مه شقه که ی ئیتر شاگردده کان هه ستانه سه ر پئ و ده ستیان کرده وه به مه شق کردن باله کانیان بو چه پ و بو راست رانه وه شاندا، به پیتی دهنگی ماموستا که یان. پاشان فه رمانی دانئ که به سهر پشتا رابکشین، قاچه کانیان به ملا و به ولادا بجوو لیئین به پیتی دهنگی نه و له سهر کورسییه که دانیشتم، به جار یک گه شکه دار بووم له و له شه پروتانه ی که له بهر ده ما نه جوو لانه وه.

له ولادا که پروتیم نه دی، له ناو جه رگی سروشت و سه وزایی دا بوو، له ناو بای پاکدا به للام لیتره دا پروتیم له ژوو ریکی ته نگوته سکا نه دی، له بهر تیشکی کاره بادا لهش و لاری وانا ته و او م نه دی، نه ندانی لهش وام چاوپئ نه کهوت که مرۆف هه رگیز هه زناکات به و جۆره به ئاشکرا بیینی.

به للام لیتره دا وا هه ل نه گری که ئیمه له شی ناته و او بیبیین نه ک له شی ته و او، چونکه جیگا که بو مه شقی وهر زش دانراوه و لهش په روه رده کردن، نه ک بو له شی ریکیویک نوواندن.

له وه پاش شاگردده کان که میک وهستان (کارل) هات به للامه وه به للام نه مجاره زۆر تر ماندویتی پیته دیار بوو.

لیم پرسی: چند شاگرد دینه په یمانگا که تانه وه؟
گوتی: نزیکه ی پینج سده کهس له پیر و جوان و منال.

- نه ی له یاری و ورزش به ولاره هیچی تر فیر ناکه؟

- به لئ، بابه ته کانی (په لویو له ش) و (په روده کردنی په گه زبازی) یشیان فیر
نه که یین، بیتجگه له وه پزیشک (کووخ)، دهسته یه کی ساز و ناوازی پیک هیناوه،
نه گه ری به ناو هه مو لایه کی نه لمانیادا بو ته وه ی بیروباوهری پروتی له ناویاندا
بلاوبکاته وه بو وینه؛ له به زمگاکاندا، له هوله گشتیه کاند که تاهه نگیان تیا نه کری،
دهسته که هندی وینه ی و ورزش و یاری به پروتی پیشان نه دا، هه مو لایه کی په سه ندیان
کرده وه له سالی پیتشوودا، به زمگاهی (بسکاترز) شاگرده پروته کانی خویندنگای
(کووخ) ی پیشاندا، هه مو لایه کی چاویان پیکه وت. منیش سه رم راوه شاندا و گوتم:

- میوشیاب، پتی شتی و نادات له (پاریس) دا.

(کارل) یش گوتی:

- فهره نسپیه کان گوئی ناده نه شتی چاک و به که لک. له وکاته دا دهرگای ژووره که کرایه وه
پزیشک کووخ هاته ژووره وه و بردمییه وه ژووره که ی خوئی له وئی پیاویتی پروت
دانشتیبو، رۆژنامه ی نه خوینده وه پتی گوتم:

- پاش پینج وردیله ی تر نه چیتته ژووریکه وه، مه شقی و ورزش به و شاگردانه نه کری که
ترسنوک و دوو دلن، ناویرن کارو فرمان بکه ن هه روه ها مه شقیک نه بینیت که به و شاگرده
کلولانه نه کری که خوبان له کهسانی تر که متر دیته پیش چاو نه وانه دهرونیان بی هیزه،
نه مه وئی به هوئی جوړه و ورزشیکی له شی تاییه تیبیه وه که دل حه زی پی بکات، چه ندلم له
دهست بیت له گه لیاندا خه ریک بیم، به لکو سه رله نوئی میشکیان به هیزه بکه مه وه و
گه شه ی پی بکه م و نه م کزیبه یان لی لابه م نه وه ک تووشی نه خویشی (ده مارکزی) - ضعف
الاعصاب) بن.

پاشان به کیک هاته ژووره وه، پیاویتی له پرو لاواز بوو. قژی سه ری دریز و لول بوو
جلوبه رگی ره شی له به رکردبوو. جانتایه کی خستبووه بن هه نگلیه وه کوخ نه وی پی ناسیم
گوتی: - نه مپش مسیو (ب) یه یه کیکه له هاوړی کانت. له گوشاری (شونهیت) دا
نوسه ره کابراکه به ریزیکه وه خوئی نووشتانده وه به گه رموگوریکه وه چاک و چونی له گه لدا
کردم جانتا که ی خوئی کرده وه و چند دانه یه کی گوشاری (شونهیت) ی لی دهره ینا نه م

گوشاره هه فته بیه هه موو ژماره یه کی، چند لاپه ریه کی نه نووسی له بابه ت نایینی پروتیبیه وه
پاشان (مسیو کووخ) که نه ویش نوسه ریکی به ناویانگه، تازه ترین نوسراوی خوئی
پیشکه ش کردم له بابه ت (پروته کان و په روده کردنی له ش و خوینده واری) یه وه، به وینه ی
فوتوگرافی رازابووه وه.

پاشان، هندی نوسراوانی تریشی پیشکه ش کردم نه نجبا دهستی کرد به قسه کردن
له بابه ت نه و فیلمه وه که به دهسته یه وه تی دروستی بکات، بو بلاو کرده وه ی بیروباوهری
پروتی به ناو هه موو نه لمانیاندا، به هوئی پیشاناندا هندی وینه ی و ورزشی پروته کانه وه
نه مپش وه نه بی یه که م جاری که فیلمی و بلاو بکریته وه له پیتش نه مدا (مسیو کارل
گرابو) له دانیشووانی (هامبورگ) فیلمیکی وای بلاو کرده وه، ناوی نابوو (پیاوه
شه نکه کان به بهر پروناکی و رۆژه وه).

له مانگی (په له = نۆقه مبر) ی داهاتوو، کوریکه گه وره نه گیری له بهر لیندا، بو
گفتوگو کردن له بابه ت پروتیبیه وه، سن مانگ نه میتیته وه گه لیک (کوگره = مؤقر) و
مقومقو کردن و پروژی دامه زرانندی چند فیلمیکی تازه ی تیا پیک دی، له گه ل هندی
و ورزشی پروته کان له سه ر ته ختی به زمگاهی (بسکافور) دا.

نه وانه ی قسه ی تیا نه که ن نه مانه ن: پزیشک کووخ، مادام کلارا، پزیشکه کان: کاورا و،
نه ر و فروخ و لف، هانزگراز.

کوخ پتی گوتم: دوی که وم. دوی که وتم تا گه ییشتینه هوئیکی فراوان، پیاوویه کی
تیا دانرابوو، دوازه شاگردی پروتیشی تیاوو، چاوه روانی ماموستا که یان بوون.
نه وانه بوون که تووشی نه خویشی دهروون په سستی و دووولی بوو بوون پیش نه وه ی
بچینه ژووره وه، خانه خوئی که م پتی گوتم:

- له پیتشه وه بیت نه لیم، نه م پوله ی نه چینه ناوی، چاو نه نداز و وینه ی جوانی تیا بیه .
قسه که ی راست دهرچوو شاگرده کان نمونه ی جوانی و شه نگو شوخی نه بوون.

کاتی که کووخ پیاوئی لی نه دا، یه ک به یه ک چاوم تیبیرن و لیمان ورد بوومه وه.
نه مه یان پیاویتی چل سالییه، له نیسک و پروسک به ولاره هیچی به له شه وه نه ماوه
نه وه یشیان کچیکه، پیش نه وه ی پی بکات، پیو له سه ر سنگی کویته وه نه وی تریشیان
کچیکی شانزه سالییه، به لام لاواز و دنگ گر نه میشیان هه رزه کاریکه، پیستی
نه ستوره وه ک پیستی وریچ.

له گهل ته مه يشا چوار ژن و دووپياويان تياوو، له شيان تيك نه چوووو.

له سر ته ختيك دانيشتم خويندن دهستي پيكرد كووخ دهستي كرد به پيانو ليدان،
ئاوازي زور دلگيري گوزانيي زور خوشي نه دا به گوتي شاگرده كانيا.

مه به سي نه وه بوو ده ماري نه وه خوشانه خا و بكا ته وه، كه تووشی نه خوشیي
(دهماركزي = نوراستيينا) بوووون.

ساز و ئاواز و گوزانييه كه ی كووخ كاري لنيكردن، له خوشيانا دهستيانه ته كرد
به هله پي پين جاره نا جاريك دهنگيكم نه هاته بهرگوي، نه مه ويست بزائم له كوتوه دي
دوايي زانييم كه دهنگي مه مكه كاني كچه قه له وه كه بوو، نه ياندا به بن مه مكيدا له كاتي
هه له پي پين و دا په پيندا.

به هيتواشي دهركا كه كرايه وه لاويكي باريكه له هاته ژوروه له گهل شاگرده كاندا دهستي
كرد به هله پي پين كه ناسيمه وه نووسه ري گوڅاري (شونهيت) ده رچوو جاريكي ترش
دهركا كه كرايه وه، ئافره تيكي جواني پروت هاته ژوروه وه، ژني كووخ ده رچوو، نه ويش
له گهل شاگرده كاندا هاويه شيي كرد مي رده كه ی، له مه شقه گران و به ركه كاندا يارمه تيي
نه دا.

پاشان به شاگرده كاني نه گوت: چاوي لي بكن، نه وانيش به شيرينييه كه وه به قسه يان
نه كرد.

كه پشوو دهستي پي كرد دوو كچ هاتنه پيشه وه، له ته نشتمه وه دانيشتن نهواني ترش
به سر گازی پشستا پال كه وتن.

له شيوه يه كي سه يردا نه مديوو نه و ديويان نه كرد.

ئافره تيكي بچووك پرووي تي كردم و پرسى:

- ناو نيتمه تي خوشه؟

سه رم سورما، له شيوه ي گفتموگوو كرده كه ی، كه دوور بوو له ناسكي و ياساي
گفتموگوو كرده وه له گهل بيگانه دا. مسسيوكووخ ههستي به وه كرد، پتي گوتم: لي رده دا
هه مووكه س وهك براو خوشك وانه، جياوازي نييه له ناوهند كه سيك و كه سيكي تردا.

به شيرينييه كه وه وه رامم دايه وه:

- من ني رهم پي خوشه هه ر هه ليكم دهس بكه وي، له تاهه نكه كانتانا نه بم.

- نه گهر تو راست نه كه يت، بوچ جله كانت دانا كه نيته؟

- بو جاريكي تر؛ نه مجاره هه ر سه ير نه كه م و هيچي تر.

- له فهره نسه يشدا پروت هه يه؟

- نيتمه هيتشا له سه ره تاداين.

- تو له هيچ كومه ليكي پروت اندا، نه ندام نيته؟

- نه رهنكه به م زووانه بيم به نه ندامي يه كيكي له و كومه لانه.

كووخ قسه كه ی پي بريين گوتي:

- هه لسنه سه ريي!

دهستيانه كرده وه به مه شق كردن و خويندن، كووخ دهستي كرده وه به پيانو ليدان گوتي:

- شاگرده كان، پيويسته فرماني به ياني له بيير خو بان بيه نه وه. بام لييان بگه ري پين
هه روهك منال ياري بكن.

پاشان، به دل پتي گوتن:

- بام هه ر كه سه تان خوي به شه مه نده فه ريك بزاني.

شاگرده كان پر به دل لاسايي بزوتنه وه ي شه مه نده فه ريان نه كرده وه.

- نيستاكه بين به مه ميون!

شاگرده كان، وهك مه ميون، به ده هنگيكي تبيزه وه، دهستيانه ته كرد به بازدان و قريشكاندن
به م رهنكه دهستيانه كرد به لاسايي كرده وه ي مراوي و قاز و چوار ناله ي نه سپ و گه لي
با به تي تر له ناوهند هه موو هه لپه ركي و هه لپه ركيه كي تردا، ماموستا كووخ چيروكي
كورت كورتي بچووكي بو نه كردن نه به يتانه پي كه نين.

له كاتي يانزه چاره كيكي كه مدا، خويندن و مه شق كردن ته واووو.

له پشت كووخ وه چوومه وه ژووري نووسيينه كه ی.

نجا كووخ دهستي كرد به شاره زا كردنم له با بهت په يمانگا كه ی و لقه كاننييه وه كه له م لاو
له ولاي نه لمانبا دا دايمه زرانديون.

پاشان گوتي:

- شاگرده كان ياريگاييكيان هه يه له سه ر كه ناري گوميك له گومه كاني نزيك شاري
به رلين له وي هه موو يه كشه موان و جه ژنانتيك كوتنه بنه وه خو بان له ناو باي پاكدا پروت

ئەكەنەو پاش ئەو گوتى: شاگردەكانم زۆر لى ناكەم كە گۇگيا خۆرىن رىيان ئەدەم گۆشت بخۆن، مەى بخۆنەو، جگەرە بكىشن، بەمەرجى لە ئەندازە دەرنەچن.

كە كاتژمىر كاتى يانزەهەمى لىدا، مال ئاوايىم لە مەسپۆكووخ و ژنە جوانەكەى كرد نىجا شاگردىك لە گەلم هات تا دەرگای دەرهو، شاگردەكانى تىش خەرىكى خۆگۆرىن بوون.

كە گەرامەو شەقامى (فورىك)، بەسەرسورمانىكەو بەرم لە خوتىندنگاكەى كووخ ئەكەردەو بەلام كە گەيشتمە (ئەنترون لەندەن)، ئافەرەتىكى بەدخوو، كە لەم گەرەكەدا وىنەى زۆرە لە شارى بەرلىندا، رىگای پى گرتم وەرەم نەدايەو.

لە رىگادا بىرم لەو جىاوازيبە گەرەبە ئەكەردەو كە لە ناوئەند ئەم جۆرە ئافەرەتە لەش دروستانە و ئەو جۆرە ئافەرەتە كرىكارە بەسەزمانانەدا هەيە كە ئەچن بۆ خوتىندنگای كووخ بۆ چاك بوونەو، بەهۆى يارى وەرزشەو.

بەشى پىنەم

سەرشۆرەكانى رووتەكان لە ناوچەى بەرلىندا

بام ئىستا چاوپىك بخشىن بەكۆمەلە رووتەكانى ناوچەى بەرلىندا دەستەبەك هەيە، ناوى (بەلجىاز)ە، وىژەوانى بەناوبانگ (مەسپۆ بەرنارد گروتروب) كاروبارى هەل ئەسورپىنى ئەم پىاو سەركردەى گۆفارهكانى (فىگارۆ) و (بلاجىۆس) و (پاس فرىباد) و (درا هېرات)ە، كە هەموويان دەنگى (رووتى)بلاوئەكەنەو. دەستەى (بەلجىاز) پارچە زەويبەكى بۆ خۆى پىكەو ناو لە نىك شارى بەرلىنەو.

گۆفارهكانى مەسپۆ گروتروبىش، هەموو جارىك چەند وىنەبەك بلاوئەكەنەو، كە برىتىن لە چا و ئەندازەى هەوارانى رووتەكان.

ئەم وىنانەيش چاكترىن رابواردنىان پىشان ئەدات لەو بەهەشتە جىهانىيانەدا.

جارە ناجارىكىش هەندى لە دەمار توندەكانى رەشت خوازەكان، پەلامارى مەسپۆ گروتروب ئەدەن، كە يەكىك لەوانە (بابا بىتلىم)ە. تاوانبارى ئەكەن بەتىك دانى پەووش و خوى باشى گشتىبەو، بەداوین پىسىبەو.

پاشان كەينەوبەينەكە ئەخرىتە بەردەمى دادگاکان.

ئەمانىش فەرمان ئەدەن بەداخستنى ئەو گۆفارهى كە ئەو جۆرە وىنانەى بلاوكردۆتەو ئەگەر لەباتى مەسپۆگرتۆب.

كەسىكى تر بوایە، بەرگەى ئەم تەنگوچەلەمەيەى نەئەگرت، لە قىنى ئەوانە قزى سەرى خۆى ئەرووتانەو و بەناخو ئۆفەو دەستى ئەكرد بەشپوون و گرىان و ئەيگوت:

مال وىران خۆم! سەرگەردان خۆم!

بەلام مەسپۆگرتۆب، پىاوئىكى لەسەرخۆبە، بەكارەساتىكى وا بچووك توورە نابى هەرچەند گۆفارىكى دائەخرىت، بۆ بەيانى لەژىر ناوئىكى تردا بلاوى ئەكاتەو.

جارىكىيان لەبەردەم ناوئىكەرەكاندا هەلى داىە، گوتى: ئەم بەرەنگارىى كردەى من لەبەر چىبە؟ بەكەلكى چىستان دى؟ ئىپو هەمووتان باش ئەو ئەزانن، كە هەرچەند گۆفارىكم دابخەن، بۆ بەيانى لەژىر ناوئىكى تردا دەرى ئەهينەو، كەواتە لىم گەرپىن، هىچ نەبى، بام جارىك بەدلى خۆم فرمان بكەم.

لىرەدا لىم پىسى:

- رەنگە مەبەسى ناوئىكەرەكان ئەو بى، كە هەرچى ناوئىكى تازەت لەبەركردووە لە گۆفارهكانى بنىت لەپاش داخستنىان، هەموويان بەكاربەنىت.

دەستى كرد بەپىكەنىن و رستەيەكى دامى، سى ستوونى تىابو هەرسىكىيان پىوون لەناوى گۆفاره گوتى: ئەو ناوانەم هىشتا بەكار نەهينەو من كۆل نادەم، ناوئىكەرەكان كۆل ئەدەن من مەندەم، زوو تىك ناچم!...

بەلام جوانترىن كۆمەلى رووت لە بەرلىندا، كۆمەلى پەرورەدەكردنى لەش و وەرزشى زرىبە، جىگاكەيشى كەوتۆتە ناوئىكەرەكانى بەرلىنەو لە شەقامى تسمەردا ژمارە (۹۴) سەرۆكى كۆمەلەكە پزىشك (مورنەوفن)ە. كۆمەلەكە خۆى وا پىشان ئەدات كە دواى هىچ دەستەيەكى زرىك كارى نەكەوتووە بەلام لەو دەلىيام كە كۆمەلئىكى نىشتمان پەرورە ناوئىكەردنى ئەندەم، لەم كۆمەلەدا، بوو بەباو هىچ هەفتەبەك نىبە چەند كەسىك لە چىنى بلندى شارى بەرلىن، لەناو ئۆتۆمۆبىلى رۆلرۆيس دا نەچىتە (ولناد)، بۆ ئەمەى بەرووتىبەو مەلە بكەن لەبەر تىشكى دەست كرددا.

ئەتوانم پىيار بەدەم، بەبى چەندوچوون كە زۆرىەى ئەندامانى ئەم كۆمەلە رووتە، برىتىن لەو كەسانەى كە حەز لەشتى باو ئەكەن.

ئەوانىش بۆبەكە هۆگرى ئايىنى رووتى بوون، چونكە شتىكى تەر و تازەبە وىنەى نەبىنراو ئەوانە هەر لەو كەسانە ئەكەن كە هاتوچۆى كەنارەكانى (دوفىل) و (ئازووركى) ئەكەن، تەنيا بۆ ئەمەى پىستى لەشيان بەتىشكى رۆژ بسووتىن.

ئەو ئافرىقە تانەى مەلە ئەكەن لە (ولبىناد)دا، ھەمووبان رووتىن لە لەشولاردا ھەلبىئار دەن ھەموو كەسىك بە چاوپىكە و تىيان گەشكە دار ئەبى ھەروەك بە چاوپىكە و تىيان ئەوانەش گەشكە دار ئەبن كە بە كراسە بلندە كانىانەو ھەلەيانەى گەرە و كرىندا، لە (لونگ شامب)، خۆيان پىشان ئەدەن.

بەلام لە راستىيدا، دلتسۆزىي راستە قىيىنە، بەرامبەر بىروباو ھەرى رووتى، ھەر لەوانەدا ئەبىنىت كە ھەژارن چونكە كرىكارە كان چ ژن بن، چ پىياو، لەو ناسلە مەينەو ھە كە خۆيان رووت بەكەنەو، بە مەبەسى تەندروستى و پەوشت چاكى، تەنانەت ئەگەر دەموچا و ناشىرىن و، لەر و لاواز و، تەنگە زل و قەلەو و، لەش تىكچوو كەموكورى دارىش بن.

بەتەنشت دەستەى پزىشك (مورنھوفن) ھەو، دوو دەستەى تىرش لە بەرلىندا ھەن يەككىيان دەستەى (فرىكر بركلنەر باند) ھە كە ھەموو دەمە بەپىتە سەرەتايىبە كانىيەو ھە ناو ئەبى: (ف. ب. ب.). يەككىشىيان دەستەى (لىخت گرب و تىمس) ھە كە سەر كرىدەكەى (مادام ئەلزاھان) ھە، جىگەكەى لە شەقامى (دینەر) ژمارە (۱) داىە.

پزىشك (مورنھوفن)، پەيوەندىبەكەى بە ھىزى ھەبە لەگەل كۆمەلە رووتەكانى تردا كە لەم پەر و لەو پەرى ئەلمانىدان ھەك ھىنەكانى (مىونىخ) و (رورقمز) و (ستقن) و (شمتز) دەستەبەكەى گىرنگى تىرش ھەبە، پىي ئەلەين دەستەى (مىسپۆفدۆر فرخ)، كە لە نزیك شارى بەرلىنەو ھەبە.

(مىسپۆفرخ) پىياوئىكى خاوەن كاروبارە لە دووربىنى خۆبەو زانى كە لە توانىدا ھەبە، رووتى تەواو، لە شىو ھى فرمانىكى بازىرگانىدا بخاتە گەر، دەست كەوتىكى گەورەى لى دەس كەوئ.

پىياو ئەتوانى بەئاسانى بچىتە ناو پەيمانگاكەى ئەو ھەو، كە ھەر لە ئاش ئەكات، بۆبەكا ناوبان ناو (ئاشى فیدۆر).

بەلام گرانى لەو ھەدايە كە لىي بىتە دەروە چونكە ناھىلن دەرىچى تا پوول گۆرەروە نەبىنى ئەم ئاشە، لە راستىيدا بۆتە جىگەى رابواردن ھەرزىكردن لەوئ ھەك لە چاىخانەبەكەى لادىدا دانىشتەبى، قاو ھە بىرە و تىكە (ساندووىچ) ت دەس ئەكەوئ جىاوازى ھەردو لايان ھەر ئەو ھەندەبە كە لىرەدا تۆ رووت و قووتىت ھەك ئادەم و ھەوا.

ئەگەر ھەموو كۆمەلە رووتەكانى شارى بەرلىن ناو بىھىن، لىرەدا جىگە نا بىتەو ھە خۆبىندەوارانىش، رەنگە لىي ھەرس بىن لىرەدا ئەو ھەندە بەسە كە بلەم، جگە لەوانەى كە

ناوم بردن، نزیكەى بىست كۆمەلە رووتى تر ھەبە بىجگە لەو زۆر خىزان و دۆستانىش ھەن كە بەرووتى لەناو خانوو و باخچەكانى خۆياندا مەشق ئەكەن.

بەشى شەشەم

كۆمەلەى نازادەكان لە درمستادوا

ناوچەى (نازادەكانى درمستاد)، ھەك خۆيان ناوئ خۆيان ناو، ئەكەوئتە تەنشت شارى (درمستاد) ھەو، لەناو جەنگەلئىكى چروپرى دار بەروودا.

دىوارئىكى دوومەترە بلندىي، زەووبەكەى پىچاوەتەو ھە. لە شارەكەو ھە رىگابەكەى بۆ دى، دارستانەكە ئەبى، لەسەر دەرگاكەى نووسراو ھە:

(رىگابەكەى تايبەتەبە كەس پىياناروا).

بەيانىبەكەى يەكشەمە، لەگەل ھاوئىبەكەى ئەلمانىيدا بەناو ئەو رىگابەدا رۆشتم ئەو زۆر ھۆگرى بىروباو ھەرى رووتى بوو.

ناوئ ھاوئىكەم (ماكس برىان) بوو ھەر لە دوورەو ھەخەو مل پىچەكەى خۆى داكەند و خستىبە گىرفانىيەو ھە نەم ئەزانى ئەو ھە لەبەرچى بوو ئاخۆ لەبەر گەرماى رىگابەكەى بوو ياخود لەبەر پەلەپەل و ئارەزووى خۆ رووت كرىدەو ھە بوو ھەروەك لەو پىش گوتم: پىشتىوانىكى يەجگار بەھىزى رووتى و رووتەكان بوو.

ھاوئىكەم دەستى كرى بەگفتوگۆ كرىن گوتى: ئالاكەيان ھەلكرائە ئەو ھەش ئەو ھەدەرئەخات كە زەووبەكەى كۆمەلەئىك رووتى تىايە دەستى كىشا بۆ ئالاىبەكەى سى سووچى رەنگ سووركە بەسەر لقى دارەكانەو ئەشەكايەو ھە.

كە گەبىشتىنە دەرگابەكەى تەختە، رىگاكەمان ھەمووى، برىبوو پىتوبىست نەبوو لەوئ بوەستىن و زەنگ لى بدەين بۆ ئەمەى رىمان بدەن بچىنە ژوورەو ھەر ئەو ھەندەى پى ئەوبىست كە پالئىك بەدەرگاكەو ھە بنىين و بچىنە ناو خاكى رووتەكانەو ھە.

پالمان بەدەرگاكەو ھە ناو چووبىنە ژوورەو چاوم كەوت بە بىست كەسى رووت، ھەندىكىان تۆپ تۆبىنەيان ئەكرد.

ئەوانى تىرشىيان لەسەر چىمەنەكە راکشابوون، ئەھەسانەو ھە بەتیشكى رۆژ خۆيان ئەشت و خۆيان گەرم ئەكردەو ھە.

هاورپیکه منی پیشکش کردن یهک بهیهک دهستیان گوشیم پاشان هاورپیکه بردمی بۆ کۆلیتیکی تهخته، که تنیا ساختمانیکی بوو له زهویی ئه و پروتانهدا له ناو کۆلیته کهدا میزتیکی داری ناشیرین دانرابوو له گه ل چه ند کورسییه کی ناشیرینی تر دا.

به دیواری کۆلیته که یشه وه چه ند وینه یه کی ئه و پروتانه هه لواسرابوون، به ناوی رازاندنه وه وه. (باربان) جله کانی داکه ند منیش دام که ند هه ر دوو کمان پروت و قووتمان لیتهات پاش ئه مه ی جله کاغان به جیی خۆیاندا هه لواسی ناوی خۆمان له توتماری کۆمه له کهدا نووسی و چوینه ناو پروته کانه وه. له ناوه راستی زهویییه کهدا، ئه وه نده ی جیگا یارییه ک، له دارو درهخت پاک کرابوو وه دار و درهخته کانی چوارلای زهویییه پروته که یش، هیترابوونه وه، گه شه بکه ن بۆ ئه مه ی که له هه تا وه که تیر بوون بچه ن بن سییه ره کانیان.

هاورپیکه گوتی:

(ئیمرۆ یه کشه ممه یه زۆر کهس دینه ئیره ههروه ها زۆریه ی ئه ندامه کانیش دین).

ههروه کو له وه پیش گوتم، بیست کهس له ویدا کۆبوو بووه وه هه ندی منالیان تیا بوو، هه ل ئه پهرین و دانه پهرین و بازبان ئه دا و به دوا ی یه کتر دا هه رایان ئه کرد، له بهر هه تاو.

یا خود له ناو لمی گوئیکانییه کی ئاو رووندا یارییان ئه کرد بیجگه له وان شهش پیاویشی لی بوو، توپ توپینه یان ئه کرد کابرایه کی پهریان له ناو دا بوو، سه ری سپی بوو بوو، که چی به تریق و هوو و لهش سووکییه کی ته واوه وه بازدی ئه دا ژن و کچه جوانه کانیش له ژیر سییه ری داره کاندانانیش بوون.

خۆم خسته ناو یاریی که ره کانه وه، منیش وهک ئه وان بازدم ئه دا و یارییم ئه کرد که چی (باربان) له سه ر چیمه نه که دانیشته له گه ل ته ماشا که ره کانی تر دا، ته ماشای ئه کردین.

له و کاته دا که یارییمان ئه کرد، جار و بار ده رگا که ئه کرایه وه.

ته ماشا که رانی تازه یه ک یه ک و خیزان خیزان پیکه وه ئه هاتن ئه چوونه ناو کۆلیته که وه زۆری پی نه ئه چوو منالان و پهرانی پروت و قووتی لی ئه هاتنه ده ره وه.

وه نه بی هه موویان له ناو کۆلیته که دا خویان پروت کردیته وه هی وایشیان تیا بوو، هه ر که ئه گه یشته ئه م دیو ده رگا که وه، خوی پروت ئه کرده وه و جلوه ره گه کانی به لقو پۆی داریک له داره کانه وه هه ل ئه واسیی.

وام ئه هاته پیش چاو، که ئافره ته کان خویان پروت ئه کرده وه و له ناو کراسه سپییه

ته نه که کانیاندا ئه ببنران، هه رچی وهک من بوو که تازه فیتری خۆ پروت کردنه وه بوو بوو، دلای ئه چوو هه ریان.

منیش ترسام له وه ی که هاورپیکانم، بی ره کانم له ناو چه واندا بخویننه وه، خۆم خه ربیک کرد به بازدان و توپ لی دانه وه، تا هه ست به وه م نه که ن.

نامه وی ئه وه م له بی ره بچیت بیلیتم، که ئه م ئاره زوو هه ستانه له خۆیه وه نه ئه ما، که یه کیکی له و ئافره تانه، خوی به ته واوه تی پروت بکر دایه وه به لای منه وه وایه، که ئه وه به لگه یه کی ته واوه بۆ ئه وه ی که پروت بوونه وه ی ته واو له جلوه ره گی ته نک له بهر کردن به که لکتره بۆ پاراستنی ره وشت و خووی پاک و بلند له گه ل ئه وه یشدا هه ندی ئافره ت ئه بینیت که به ته واوه تی هوگری له بهر کردنی ئه و جۆه کراس و ده ری ته نکانه ن!...

جیگا که پربوو له پروت هه موویان له خۆشی و شادمانییدا بوون له یاریکردن وازم هینا به ته نشت هاورپیکه مه وه (ماکس) له بن داره کاندانانیشتم پی گوتم:

(برا تو نازانیت له رۆژانی یه کشه مواندا چه ند خۆش رانه بویرین به ده م خۆشه پیاو شهش رۆژی خشت له ناو دیواره ره شه کانی ناو شاردا بئینیتته وه، به و هه موو ئه رک و ئازاره ی کار و فرمانه وه له راستیدا رۆژانی یه کشه مووان، که دینه ئیره، خۆمان له به هه شتدا ئه بینین به هه شتی له ش و گیان!).

قسه کانی هاورپیکه م خسته میه بیر کردنه وه وه منیش دهستم کرد به سه بیر کردنی هه موویان، له کاتی گه مه و یاریی و به زمو پیکه نینیاندا لییان ورد ئه بوومه وه و، به را و وردم ئه کرد له ناوه ند ئه م ژبانه و ئه و ژبانده که له ناو شاره کاندانانیشته وه راهاتبووین.

وا له ویه (هه وا) یه کی بچووک دانیشستوه، مه مک ئه دا به مناله بچکۆله که ی که ته مه نی له چه ند مانگیکی تیپه ر ناکات مناله که هه ر چه نده تازه هاتۆته جیهانه وه به لام زۆر هوگری بیرو باوه ری پروتییه دایکه که و مناله ساواکه ی به و پروتییه وه، که شیر ی ئه دای و گرتبووی به باوه شییه وه، چاو ئه ندازیکی وای لی پیک هاتبوو، که دلای هه موو ته ماشا که ره کانی کیش کردبوو. جگه له وه، گه وه ی خیزانیکی گه وره یشم چاو پیکه وت، له گه ل هه ر دوو مناله بچکۆله کانی خۆیدا یاریی ئه کرد.

مناله کان، کور و کچیک بوون، به سه ر پشتی باوکیاندا هه ل ئه گه ران، به چوار چنگۆله خۆی بۆ دابوون به سه ر چیمه نه که دا.

منالیتیکی بچکۆله ییشم دیی له ناو گالیسکه یه کی بچوو کدا بوو، به قاییم ئه یقیژاند و ئه گریا دایکه که ی به په له هات به لایه وه، گرتی به باوه شه نهرمونۆله گهرمه که یه وه، به هیتاوشی له گه لیا ئه جوولایه وه تا ژبییری بکاته وه و بی دهنگی بکات.

ئه وه بوو من دییم له وی کامه تان ئه و تاوانباریی و بی ئاپرووییه ی که دوژمنه کانی پروتی ئایاننوسیئن به رووته کانه وه؟ کامه تان ئه و کرده وه ناشیرینیانه ی ئه وان هه لئێ به ستن بۆ رووته کان؟ من هیچی وام لی نه دیوون!

جا ئه گهر پروتی ئاره زووی هه ندئ که س بزوینی بۆ داوین پیسی، ئه و له ناو رووته کان خویمان دانیه به لکو له ناو ئه وان هه دا روو ئه دات، که له ده ره وه، ده موچا و ئه نین به کون و قوژینی دیواره کانی زه ویی رووته کانه وه بۆ ئه مه ی له رووته کان وردبینه وه چی ئه که ن، که چی رووته کانیش ئاگایان له خویمان نییه، خه ربکی به زموره زمی داوین پاکانه ی خویمان. به لام رووته کان وازیان له و هه لمه ته کاسانه نه ئه هیتا.

له کۆلیان نه ئه بوونه وه، تا جه زه به یان پی ئه گه یان دن به لکو سزادانی ئه وان هه یان به رابواردنیکی خووش ئه هاته پیش چا و ئه گهر رووته کان، که له ناو دره خته کاندای بوون، چاویان به یه که ئ له و بی شه رمانه بکه وتایه ته ماشایان ئه کات، بۆی ئه چوونه سه ر دیواره کان، به جامیک ئاوه وه، به خوئی نه ئه زانی تا ئه یان کرد به سه ریا و ته ریان ئه کرد.

که کابرا بی شه رمه که وای لی ئه کرا، هه رای ئه کرد و هاواری ئه کرد و ئه یقیژاند و جنیوی پی ئه دان، رووته کانیش تیزیان پی ئه کرد و پی پی پی ئه که نین.

جاری وایش هه بوو، بی شه رمه که قینی لییان هه ل ئه سا، ئه یدان به ر به رد و په لئێ تی ئه گرتن چه ند که سیکیش له رووته کان، ده موده ست شه روالیکیان له پی ئه کرد و داوی ئه که وتن، تا ئه یان گرت ئه وسا که یان به زۆروایان لی ئه کرد که لییان بیارپه ته وه و داوی به خشینیان لی بکات، یاخود ناچاریان ئه کرد که هه ندی وینه ی رووته کانیان لی بکری بۆ ئه مه ی پاشه که وتی کۆمه له که یان زۆریکه ن:

له وکاته دا که له ژیر سیبه ری داره کاندای دانیشته بووین، گویمان له دهنگی چه ند پییه ک بوو، به هیتاوشی رووی ئه کرده دیواری هه وارگی رووته کان له ناو دارستانه که دا دووکه س له لاوه کان به گورجی جامی پر ئاویان ئاماده کرد کچیکیش به ناو دره خته کاندای ده ربا بوو، بی شه رمه که بدۆزپه ته وه به جاریک سه ری سورما له وه ی که دیی پی پی ئه یکی کۆما وه یه چاوی

ناوه به درزی دیواره که وه، سه یری رووته کان ئه کات که چه که به زه بی پیاهاته وه، که هاواریکانی ئاوی به سه را بکه ن. له پش دیواره که وه تیی خوری دایکه ئه وه چی ئه که ییت له و دیوه وه؟ ئه گهر نه رویت ناوت به سه را ئه که ن.

به لام پی پی ئه که چا و قاییم بوو، نه ترسا له وه ی ئاوی به سه ردا بکه ن جیگا که ی خوئی به رنه دا به لکو به ده نگیکی بلنده وه وهرامی دایه وه گوئی:

(ژنیتمان هه یه، دیته ئه م شوینه هه رچه نده لیی ئه پرسم بۆچی دیتته ئه م جیگایه، پیتم نالئێ چی ئه کات لی ره له به رئه وه، ناچاربووم خو م بیتم بۆ ئی ره، بۆ ئه مه ی به چاوی خو م ببینم، ئی وه چی ئه که ن ئاخۆ راسته ئی وه رووتن، یاخود چاوم ریشکه وپیشکه ئه کات؟).

کچه که ییش پیی گوئی: (نه نکی خو م ئه وی ئه بینی راسته ئه گهر پششت خو شه وه ک ئی مه رووت بیسته وه، ئه وا ده رگا که ت بۆ ئه که ینه وه و سه رچاوی ئی مه هاتی). به لام پی پی ئه که، نه یتوانی وا بکات به ده م هه را کردنه وه گه لیک قسه ی ناشیرینی پی گوئن.

پاش ئه وان، کۆمه لیک له سه ر چله کان هاتن، له حه وت که س پتروون یه کییک له وان هه پریشکی ئاوی به رکه وت.

سه ری ته رکرد له داخا ده موچاوی سوور هه لگه را ئه وی قینیشی زۆرتر هه لساند ئه وه بوو که ئاوه که جله ریکو پی که کانی رۆژی یه که شه موانی ژاکاند بوو.

کابرا که ده ستی کرد به جنیودان و قسه ی ناشیرین هاواری کانیشی له وه دا پشتیوانییان کرد که رووته کان پییان پی که نین، قینیان زۆرتر هه لسا نوشتانه وه به رد هه ل بگرن بۆ ئه مه ی له رووته کانی بگرن دیاره ئه وه ییش بۆ رووته کان زۆر خراب ئه بوو ده موده ست، له ده که سییک زۆرتر ده ری پی خویمان له پی کرده وه و رایان کرد به داوی ئه و خو پی بیانه دا که نزیک یه کتر بوونه وه، بووه شه ره جنیو له ناویاندا، پاشان به چه ند قسه یه ک شه ره که یان کۆژایه وه که خو پی بیه کان سه یری ژماره زۆری رووته کانیان کرد چاویان ترسا و ملیان پی دان له وکاته دا رووته کانیش هه ل ئه گه ران به سه ر داره کاندای سه یری شه رپوشۆره که یان ئه کردن.

منیش وه ک مه یوونیککی گه وره به سه ر لقی دره ختیکی بلنده وه خو م مه لاس کرد بوو، سه یری ئه و چا و ئه ندازه سه یه م ئه کرد، که هه ندی رووت سه یری شه رپوشۆری هه ندی شاربی جل له به ر کراویان ئه کرد.

رۆژ بلندیبووه، کهوته ناو جهرگی ناسمانهوه گهرمایي تیشکه کهی ئەپپرووکاندین، (باریان) وای بهباش زانی که خۆمان بشۆین قسه کهیم پهسهند کرد چووینه ناو ئەو ئەستیرکهوه که چوارلای سهراوه کهی داپۆشیبوو. کچیکی جوانیش هاته لامانهوه ههرسیکمان دهستمان کرد بهناو پرژاندن له یه کتری، گهممان بهناوه که ئەکرد. لهوکاته دا که یاریمان ئەکرد کچه که ههڵ ئەنگوت کهوته باوهشمهوه ههر دوو لهشمان له یه کهوت!...

کچه که دایه قاقای پیکه نین به سووکی و به یی شهرم، خۆی له دهستم رزگار کرد که چی من ههستم به ناوچه وانی خۆم ئەکرد، له شهرماندا گری گرتبوو!...

بوو به نیوه رۆ، کاتی چیش خواردن هات زۆربهی ئەوانه ی هاتبوون، خوارده مه نییان له گهڵ خۆیان هینابوو کچیکی رووتیش له ناو کۆلیته که دا خه ربکی قاوه لیتان بوو.

دهسته ی نازاده کان، گژوگیا خۆر نه بوون. زۆری وایان تیا بوو، گوشت و مه یی له گهڵ خۆی هینابوو له سه ر چیمه نه که دانیشتن و به تریق و هووړ و پیکه نینیکه وه دهستیان کرد به نان خواردن.

به لām ئیمه نامان له گهڵ خۆمان نه هینابوو جله کافان له بهر کرد و چووین بۆ ناوشار، به دوا ی خوارده مه نیدا ئەگه راین دوا یی له چیشته خانه یه کی ناوشاردا نانیکي به دلمان خوارد.

پاشان شووشه یه ک مه یی کۆنمان کرد به سه ریا به م رهنه گه هه رچی پزیشک (فرنزل) داینابوو، پپه ر ویم نه کرد که له خواردن بوینه وه، چووینه وه خاکی نازاده کان.

سه ر له نوێ بهرگه کافان دا که نده وه گه رما تاوی سه ندبوو له بهر ئەوه ی که له بهر هه تا ودا زۆر ما بوومه وه تو یخ ی له شم له سه ر شامدا چوو بوو ئافه ره تیک ی دل چاک به زه یی پیاما هاته وه، هات و نه ختی رۆنی لیدا. سو یاسم کرد و چومه ته نشتیه وه له سیبه ره که دا دانیشتم گف تو گو یه کی دوور و درێژمان کرد له با به ت خۆیه وه و چیشی به سه را هاتوو له ناو شه ری گه وره دا.

گوتی: یاخوا گه وره م، هه رگیز شه ری وا سامناک نه بینینه وه پاشان کچه که ی خۆی بانگ کرد، که له ته مه نی چوارده سالاندا بوو، پپی ناسیم، گوتی: (ئه مه دۆزای کچه مه ئەزانی به زمانی ئیوه باش قسه بکات دۆزا قسه ی له گه ل بکه!).

به لām (دۆزا) کچیکی زۆر شهرمن بوو نه یو ترا قسه بکات.

که دایکی زۆری لی کرد قسه بکات، زمانی کرایه وه به رسته یه که وه، که له وه پیش له به ری کرد بوو، گوتی: (باوکی نووسه ری گه وره، فیکتۆر هیکۆ ئەفسه ریک بوو له له شکری ناپلیوندا).

دایکه که ی به شانازی به که وه لپی پرسیم، (فه رنه سی باش قسه ناکات؟) گوتم: (به لئی... تا ئەندازه یه کی گه وره یش!...)

ئافه ره تیک ی زۆر قه لئه ویش له وئ بوو، بازی ئەدا به سه ر گور بسدا.

سه روشیه ی، مرۆقی ئەهینایه پیکه نین هه ندی منالی لی کۆیوه وه، گه مه یان پی ئەکرد مناله ساوا که ی خۆیشی^(۱) پپی گوت: دایه تو زۆر ئەستوریت ناتوانیت باز به دیت.

باوکیشی، که به پپچه وانه ی ژنه که ی له رولا واز بوو، وه رامی دایه وه گوتی: وازی لی بینه بام بازیدات به لکو به وه هه ندی پیو له قه لئه ویه که ی خۆی دابنی.

ژنه که تو وره بوو په ته که ی به دهسته یه وه بوو، بازدی به سه ردا بدات، فرپی دا و هه رای کرد به دووی میرده که یدا، پپی گوت: (راوهسته بۆم نارسه ن پپشانته به دم که چۆن تیبیز به ژنه که ت ئەکه یته!).

به لām کابرا له ش سووک بوو، زوو خۆی له دهسته ی رزگار کرد، خۆی کرد به ناو دا ره کاندای، ژنه که یشی هه ر هه رای ئەکرد به دوا یا، هه موو له شی ئەله ریه وه.

له ناو دره خته کاندای، کاتی چواری پاش نیوه رۆ، چایمان خوارده وه دانیشته ی له با به ت وپه ره وه قسه مان ئەکرد.

به و بۆنه یه وه، ناوی نووسراوه که ی (زیمازک) هاته پپشه وه:

(هیچ شتیکی تازه له لای رۆژئاوا وه نییه) باریان گوتی: به راستی نووسراویکی سهیره که خۆیندمه وه، هه رچی ته نگوچه له مه و سه رگه ردا نییه کم له و شه ره گه وره یه دا دیبوو، بیرم که وه ته وه له وکاته دا که ئیمه که و تبووین به کۆی قسه کردندا، مناله کان به ده سه کی ته خته وه ته نسیان یاریی ئەکرد له وکاته دا کارگێری ده سه که و ژنه که ی و مناله که ی هاتن بۆ لمان باریان منی پی ناسیی کابرا که گوتی:

- من شادمانم به سه ر لیدانی فه رنه سیبه ک بۆ خاکی ئیمه هیواداریشم که له مه و دوا

(۱) راستتر: مناله بچوو که که ی خۆیشی...، (ساوا) بۆ تازه له دایکبوو به کار دیت.

ژماره‌یه‌کی زۆر له‌هاو نیشتمان‌ه‌کانت سه‌رمان لی دهن ئیمه‌یش هه‌رچییه‌کمان له‌ده‌ست بیت، ئه‌یکه‌ین، بۆ ئه‌مه‌ی به‌خۆشیی و سه‌ره‌ته‌وه له‌ناوماندا رابووێرن.

ئێواره، کاتی هه‌وت، ده‌ستمان کرد به‌جلگۆرین بۆ ئه‌مه‌ی بگه‌رپینه‌وه پێش ئه‌وه‌ی شوپنه‌که به‌جێ به‌یڵین، مال ئاواویمان له هه‌موو هاورپیکانی ئه‌و رۆژه‌مان کرد. که له رینگای (دروستاد) هه‌و گه‌راینه‌وه، قسه‌مان هه‌ر له‌سه‌ر رووتی و رووته‌کانه‌وه ئه‌کرد.

باریان گوتی: له‌بابه‌ت کۆمه‌له‌که‌ی ئیمه‌وه به‌یروباوه‌رت چیه‌؟

پێم گوت: زۆرباشه له راستیدا ئێوه رۆژانی یه‌کشه‌موانتان زۆر به‌خۆشییه‌وه پائه‌بووێرن جیاوازیی زۆر هه‌یه له‌ناوه‌ند ئێوه و ئه‌و که‌سانه‌دا که له مه‌یخانه و زه‌ماوه‌ندخانه‌کاندا پائه‌بووێرن.

گوتی: که‌واته تۆ پێ له‌وه ئه‌نیت که رووتی شتیکی باشه.

گوتم: به‌لێ پیتی لی ئه‌نیم رووتی هه‌روه‌ک به‌کاری له‌ش دێ، هه‌روه‌ها ده‌روونیش پوخته ئه‌کات به‌لام من ته‌نیا که‌موکوورپیه‌کی تیا ئه‌بینم؛ ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که جیگا شووره‌بیه‌کانی له‌شی مرۆف ده‌رئه‌خات.

هاورپیکه‌م به‌رپه‌رچی دامه‌وه، گوتی: تۆ به‌هه‌له داچوویت.

ئه‌مه راسته، که زۆر له‌شی وا هه‌یه، که رووت کرایه‌وه، یه‌جگار ناشرینه به‌لام ئایا جلوه‌رگ هه‌موو ناشیرینییه‌کی پێ ئه‌شاررپته‌وه؟! ئه‌ی به‌ته‌نشت ئه‌و له‌شه رووته ناشیرینه‌وه چه‌ند له‌شی شه‌نگوشۆخ و نه‌رمونۆل ئه‌بنیت، که خاوه‌نه‌کانیان مافیان هه‌یه پێیانوه بنازن؟

ئه‌ه گه‌وره‌م! هه‌رگیز ئه‌وه مه‌لێ که رووتی له جوانی له‌ش که‌م ئه‌کاته‌وه چونکه به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه، رووتی، هه‌مووکه‌س هان ئه‌دا بۆ په‌روه‌ردکردنی له‌شی، تا له شپۆه‌یه‌کی هه‌ره جواندا ده‌رکه‌وی.

به‌شی هه‌وته‌م

شاریکی کۆن

له شاری (درمز) دا که که‌وتۆته گوی رووباری (راین) هه‌هه‌ندیک مامه‌وه (درمز) شاریکی پێشه‌سازیه، له شاره هه‌ره کۆنه‌کانی ئه‌لمانیا به‌ پره له که‌له‌پووری خونکار و پێشه‌واکانی جه‌رمان ژماره‌یه‌کی زۆریش له کلێسا هه‌ره کۆنه‌کانی ئه‌لمانیا تیا به‌ که‌لات و دژه کۆنه رووخاوه‌کانیم ئه‌دی، شاره‌کانی سه‌رده‌می ناوه‌راستی ئه‌وروپام ئه‌هاته‌وه یاد.

له‌به‌رئه‌وه دانیشتوانی شاری (درمز) له هی هه‌موو شاره‌کانی تری ئه‌روپا، زۆرتر کۆنه په‌رستن به‌یروباوه‌ری سه‌ربه‌ست له‌ناویاندا ناژی که‌سی وایشیان تیا نابینی که قژی به‌ری یاخود کراسه‌که‌ی ئاودامان نه‌بێ، مه‌گه‌ر که‌م یه‌کیکیان بۆی گێرامه‌وه، که رۆژتیک له رۆژان کچیک دیته‌وه مالی باوکی به‌قژتیکی خشت کراوه‌وه له‌سه‌ر شپۆه‌ی تازه، باوکه‌که ده‌مده‌ست ده‌ری ئه‌کاته ده‌روه له مال!...

لام وابه له‌پاش ئه‌م پێشه‌کییه، پتویست به‌وه ناکات که بلیم (پیش بینی رووتی) له جیگایه‌کی وه‌ک شاری (درمز) دا بلاوناپتته‌وه که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا، زانایه‌کی گه‌وره له دانیشتوانی ئه‌م شاره په‌یدا بوو، ناوی (پیتهر نیده‌ر) بوو، پێشنیازیکی پێشاندا که جیگایه‌ک بۆ رووته‌کان ته‌رخان بکری له‌شاری (درمز) دا جا ئیمرۆ که‌ینه‌وه‌ینه‌ی ئه‌م پیاوه گه‌وره‌یه‌ت بۆ ئه‌گێرمه‌وه.

(پیتهر نیده‌ر)، چ به‌وتار، چ به‌نووسین، خه‌باتی کردوه بانگی راهیشت که له شاری (درمز) یشدا، هه‌وارگه‌یه‌ک بۆ رووته‌کان بکرتته‌وه به‌لام له یه‌که‌م وتاریه‌وه، سزادرا، گوی گره‌کان تیبزبان پێ کرد و هانیاندا ئازاری بدری، بالباز له‌ویدا نه‌بوویه، رزگاری نه‌ئبوو له‌ده‌ستیان.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشا، (پیتهر) وره‌ی به‌رئه‌دا، کۆلی نه‌دا، وه‌رس نه‌بوو هه‌تا پیتی کرا وتاریدا و بانگی راهیشت بۆ به‌یروباوه‌رکه‌ی خۆی له‌باره‌ی رووتیه‌وه ئه‌و ئه‌نجامه‌ی پیتی گه‌یشته، به‌بیردا نه‌هاته‌ چونکه گه‌راو خرایه نه‌خۆشخانه‌ی شبتانه‌وه چوارده رۆژ له‌ویدا مایه‌وه.

ئنجا پزیشکه‌کان هه‌ستیان پێ کرد که شیت نییه و به‌ره‌لایان کرد (پیتهر) گه‌راپه‌وه

(درمز)، به لّام ئەمجاره وهک پیتشو، به گهرمی له سهه بیروباوه ره که ی خۆی خهباتی نه نه کرد.

رۆژتیک له رۆژان، بالبازهکان یانه یه کی تاییه تیان دۆزییه وه، نزیکه ی بیست کور و کچیکه ی رووتی تیا بو، به مه به سیکی خراپه وه پیکه وه رایان ئەبوارد بانگ راهیتشتنه که ی (پیتته نیده ر) و (فرنزل) و (کووخ) و ئەوانی تر که بۆ رووتی، خهباتیان ئەکرد، بۆ ئەوه نه به بو، بالبازهکان یانه که بیان داخست و په رده یه کی رهشیان به سهه ئەو کاره ساته دا دایه وه، که کهس پیتی نه زانی چونکه هه ره که سیکیان تیا دیی، له کچان و کورانی پیاوه گه ره کانی شاری (درمز) بوون!...

به لّام، وهک هه موو رازیکه تر، ئەم رازه یه هه ندیکه گه یشته وه به دانیشتوانی شاره که به لّام هه موولایه ک، ئۆبالی ئەوه بیان خسته ئەستۆی (پیتته نیده ر) ی به سهه زمان تاوانباریان کرد به وه ی که به هۆی بانگ راهیتشتنه که ی ئەوه وه بۆ رووتی بیروباوه ری لاوه کانی ژههراوی پێ کردوه.

به کورتی له هه موو نووسراوخانه کان شاری (درمز) دا گوڤاریک له گوڤاری رووته کانت دهست ناکه ویت که چی له هه موو شاره کانی تری ئەلمانیا دا ئەوانه ت چنگ ئەکه وئ خۆ نووسراوه کانی سهه رکرده کانی رووته کان وهک هی:

(کووخ، فیلدا، زیمه مان، جۆزیه به رنار، فرنزل) ئەوه هه ره به جارێک به ره به ست کراوون که بینه شاری (درمز) وه.

له گه لّ ئەوه یشا، نزیک به شاری (درمز)، زۆر له کۆمه له رووته کافمان چاوپیتته که وئ ئەو (درمستاد) هی که تازاده کان دروستیان له شاری (درمز) وه نزیکه له ویش نزیکتر له (درمز) (له وشاگن) هه یه که کووخ خۆیتدنگایه کی تیا کردۆته وه بۆ وه رزشکردن به رووتی له سهه رووباری (راین) یه له سهه سنووری (درمز)، (لییس ئەلزل) یاخود (دوورگه ی دلدار) هه یه، وهک خۆیان ناویان ناوه، ئەویش بریتیه له سهه رانگاییک

کراوته وه بۆ رووته کانی شاری (مه نه ایم) ی نوئ.

دوورگه که، به چاوه بینه ی، نه په رده هه یه و نه دیوار به شاریته وه له چاوی ریتواران هه رگیز بۆ رووت نابیت، به تاییه تی له رۆژانی یه که شه مواند، که له هه موولایه که وه رووته کان رووی تی ئەکه ن دانیشتوانی (درمز) یه که له ناو که شتییه کانیاندا به لایاندا

تی ئە په رن و چاویان پیتیان ئەکه ویت رووتن، له پیتناو رهوشتی چاکدا، پیتشیان لی ئەخۆنه وه و لهو بۆ شهه مانه تووره ئەبن هی وایشیان تیا به ئەمه نده قینی لیتیان هه لّ ئەستی، له که ناری رووباره که دائه به زن و رووته کان ئەده نه به ره په لّ به لّام خۆش به ختانه، رووباری (راین) لهو جیگایه دا پان و فراوانه، په لّ و به ردی ئەو دۆژمانه یان ناگاتی!...

چهند رۆژی له ناو خیتزانیکی (درمز) یدا رام ئەبوارد گه وره ی خیتزانه که بازرگانیکی گه وره به بو، خۆی ئەپاراست له گونا ه، یه جگار خۆی ئەنووساند به تایینه وه هه موو به یانیه ک ئەچوو بۆ کلّیسا: هیه چ ئاهه نگیکی تایینی یاخود نوئیری ئەه بوارد، ئەچوو.

کابرا مه ند و له سهه رخۆ بو، وهک هه موو خواناسیک به لّام ئەگه ره بتویستایه یه جگار تووره ی بکه ی، له بابه ت رووتی یاخود رهوشتی رووته کانه وه قسه ت بۆ بکر دایه هه رچییه کی له لا بوايه، له توانج و پلار و جوین له ده می دهر ئە په ری.

بازرگانه که، کچیکه گه وره ی هه بوو ئەوه نده ی باوکی خواناسی ئەنواند هه رچه نده به دزییه وه ماره کرابوو له لاوکیکی میسری که خۆشی ئەویست به لّام هیه چ له باوکی نه گه رابوه وه، له بابه ت نه ویستنی رووتیه وه.

رۆژتیکیان، به هه لمزانی، باوکی له وئ نه بوو، نووسراویکی خۆم پیتشاندا له بابه ت رووته کانه وه که ناوی نووسراوه که ی خۆیتدوه، له پیتشدا لیتی خۆی گه ست، ئەیه ویست رقی خۆی له من به شاریته وه به لّام به زۆره ملیتی من، دهستی کرد به کردنه وه ی لاپه ره کانی که چاوی کهوت به ویتنه ی کۆمه لیک له رووته کان، ئەوه نده قینی هه لّسا، خۆی پێ نه گیرا، نووسراوه که ی فریدا و قیزانندی گوتی:

(ئته وئ کۆمه لیک لهو وینه گه ند و نه نگانه م پیتشان به دیت که له پاريسدا باون؟)

منیش دهستم کرد به پیکه نین، گوتم:

(ئه فرۆلین... ئەم ویتانه فه ره نسی نین ئەلمانین له شاری به رلین خۆیدا کیشراوون... به لّام نه گه ندن، نه نه نگ!...)

ئوه نده ی نه ما بوو، له قیناسکی خۆی هه لّ بدری، گوتی:

(به راسته، ئەم وینه گه ندونه گانه له ئەلمانیا دا دووروست کراون، تیا شتی وا ئەبێ هه بێ؟)

پیت گوت:

(بم به خشه... ئەم وینه یه، وهک له وه پیتش گوتم، نه نه نگه نه گه نده... ئەگینا ئەگه ر وا

بوايه، نهم ئە توانی پيشانی تۆی بدهم تۆ ئە گەر لیتی ورد ببیتهوه، تی ئە گهیت که چهند بههلهدا چوویت!

دیسانهوه زۆره ملیم لی کرد نووسراوهکهی ههنگرتوه و ئەم جاره بهوردییهکهوه سهیری وینهکهی کرد دوایی پیتی لیتنا و گوتی:

(راست ئە کهیت ئەم وینهیه نه گهنده و نه نهنگ بهلام نه ئەبوو چاپ کرایه و بلاوبکرایهتهوه بهناو مرۆفدا).

پیم گوت: (پروام پتی بکه، مسیۆ فهردی دهسگیرانت بیروباوهری وهک تۆ نییه).

گوتی: (بهلای تۆوه وایه؟)

گوتم: (پروام پتی بکه راستیت پتی ئە لیم).

له قسهکهه دوو دل مایهوه و سهریکی راوهشاندا، گوتی:

(به پیتیستی ئەزانم که دلسوژانه نامۆژگاریت بکهه: نووسراوهکهت پيشانی باوکم مهده، ئەگینا سهرت ئە پری!...)

پۆژتیکیان له مالی ئەو بازرگانه چام ئە خواردهوه له پر ناسیایویتی هات، قینی ههلسابوو، بۆله بۆلی ئە کرد که دیم وا چوه دلمهوه که ئەو کاربایه یان ئە بی قهشه بی، یاخود ئە بی سه به کلایسای.

له وهدا بههلهدا نه چووبووم.

کابرا گوتی: جۆهان، توخوا کورسییهکم بدهری له سهری دانیشم ئە وهنده ماندوو بووم، قاجم له دوام نایهت.

خانه خویکهه کورسییهکی دایه و لیتی پرسی: (چیت لی قهوماوه بیلی شتی خراپم به دلدادی).

قهشه که یش قیزاندی وتی:

(ئهگه رامهوه له گوندیکی دراوسێ، که بۆ هه ندی کاروباری خۆم چووبووم که به سواری ئە سپه ئاسنینه کهه گهیشتمه راستی (دوورگه ی دلداریی)، له گوئی دوورگه که بهو بهروهه کۆمه لیک ژن و پیاو و منالم دی، هه موو رووت بوون له سه ر زهوی و له ناو تاوه که دا به رووتی یارییان ئە کرد پۆژۆلی جلیان له بهردا نه بوو چهند شه رمه مرۆف وای تاپروو بی!...)

هیچ ههستیکی مرۆفایه تی نه مینتی!... که ئە وانهم دیی، کو تیراییم به چاودا داها ت

دهمودهست له ئە سپه ئاسنینه کهه دابه زیم و هه رچیم ها ته به ردهست له پهل و ورده به رد تیم گرتن، هه رچیم ها ته سه ر زبان له قسه ی پیس و ناشیرین پیم گوتن، کردمن به به راز و سه گ، کردمن به دز و درۆزن که چی ئەو هه موو به رد و جنیوانه کاری لی نه کردن تووره نه بوون دهستیان کرد به قاقای پیکه نین و تیبز پیکردنم ته نانه ت ئافره تیکیان زمانی لی ده رکیشام. قوربه سه ر ئەو واوا لی کراوانه، بزانه چیبیان به سه ر دینم!...).

خانه خویکهه یشم، وهک ئەو رقی هه لسا، ده موچاوی تیک چوو به قایم ده ستیدا به میزه که دا و به ده نگیککی وهک هه وره تریشقه قیزاندی گوتی:

(ولفرید، ئە گەر له جیی تۆبوومایه و تفه نگیککی پر له فیشه کم پتی بوايه، تیم ئە گرتن و وهک سه گ ئەم کوشتن!)

ئەو قسانه منیان خسته په ژاره وه، له جیگا کهی خۆمدا هه ندیک ئە مديو و ئە و دیوم کرد دهستم کرد به گیر فامدا هه ندی وینه ی رووته کانی تیا بوو، کۆم ئە کرد نه وه.

بازرگانه که، قسه کهی خۆی نه پرییه وه، ئە یگوت:

(ئەو جۆره که سانه، ئەوه هه لئاگرن، پیاو به زه بی پیا یاندا بیته وه وا هه ل ئە گری فه رمانه وایی هه موویان بگری و وهک سه گ بیان خاته ناو کۆرپکی فراوانه وه، پاشان یهک له دوا ی یهک به گولله بیان کۆرپت!...)

منیش به ترسیکه وه لیم پرسی: (ئە ی ئافره ته کان؟)

گوتی: (ته نانه ت ئافره ته کانیش ئە بی وهک ئە وانی تر بکوژرین... ئە وانه هیچیان مافی ئە وه یان نییه بژین تۆیش ئە ته وی له سه ریان بکه یته وه؟)

منیش ناچار بووم پیم گوت: (ئه . من چۆن له سه ریان ئە که مه وه)

پیتی گوتم: (که واته تۆیش وهک منی؟). منیش ناچار بووم، دوا ی قسه کهی ئەو بکهوم، پیم گوت: (دیاره بیروباوهری منیش له گه ل هی تۆدایه به لام من کوشتنیان به پیتیست نازانم!).

گوتی: (بۆچ؟ ئە ی ئیمه میش و مه گه ز ناکوژیین؟ ئەو جۆره که سانه وهک میش و مه گه ز وانه، نه که مترن نه پتر ئە وانه میش و مه گه زیککی وان که ژه هر بلا وئه که نه وه به ناو که سانی تر دا، تووشی نه خۆشییی ره وشت و خو و سه رگه ردانییان ئە که ن جیهان وای لی ها تووه که ئە وانه وا بی تاپروویان لی بیت و خۆیان له به رچاوی مناله کانیان رووت بکه نه وه؟ وام لی ها تووه، خۆم پتی ناگیر، ناتوانم ده می خۆم بگرم!...)

کابرای میوانیش گوتی:

(جۆهان راست ئەکات کوشتن که مترین شته که بهوانه رهوا ببینری ئەگینا پتویسته بخرتینه ناو زیندانهوه، یاخود له نهخۆشخانهی شیتاندا دابنرتین، ئەوهندهیش ئاو بکرتیت بهسهریاندا تا ئاگیان دپتتهوه بهرخۆیان و له کردهوهی ناپهسهندی خۆیان و ئەنجامه خراپهکانی تی ئەگه!)

ئەم قیرە قیر و شاته شاته گهیشته بهخیزانی بازرگانهکه.

کچه گهورهکهی بازرگانهکه، بههلهداوان هات تا بزانی چی قهوماوه گوتی:

(بابه چی رووی داوه؟ ئەم دهنکه دهنکه چیه؟ ترسام یهکتری بکوژن!...)

باوکیشی قیزانندی بهسهریا گوتی:

(کچم برۆرهوه، لیره مهینه ئیمه قسه لهشتی وا ئەکهین که نابیی تو گوتیت لیبی بی ههر ئیسته برۆ، مهینهوه!)

کچهکهیش له دهنگی باوکی داچلهکی و گوتی:

(ئهگەر ئەتهوی گویم له قسهی وانهیی توژی دهنگت نزم بکهروهه ریبوار ههموو گوتییان له دهنگته!)

کابرای بازرگان، دهنگی نزم کردهوه گفتوگۆکه یانم بههل زانی، بیانوویکم دۆزییهوه، پیم گوتن بهلینیکم داوه گرنگه، بم بهخشن ئەبی برۆم کچهکه ههتا دهراکه رهوانهی کردم لهوکاتهدا که دهستی ئەگوشیم بهناوی لی جیابونهوه وه، گوتی:

(گوئی مهدهره قسهی باوکم زمان و کردهوهی جیهانه له یهکتری ههچهنده هاره و هازهی ههیه، بهلام ئەوهنده دل نهرمه نهک مرۆقیک، میشتیکیش ناتوانی تازار بدات.)

ئهوکاته لهسهر بیروباوهری کچهکه نهبووم ههر ئەوهنده له دهراگا چوممه دهروهه، دهستم کرد به پهلهپهل کردن له رۆینا، که گیرفانیشم پشکنی، سوپاسی خوام کرد که ئەو کابرا کۆنهپرسته پتی نهزانی چیی تیاپه ئەگینا ئەنجامم بهخراپ ئەگهیشته!...

بهشی شهشتم

گهرا نهوه بو درمستاد

لهپاش نیوهرۆیی یهکشهمهیهکدا، کاتی دوو، له ئیستگهی (ههرمستاد) نیشتمهوه ئەمهیش لهسهر ئامۆژگاری هاورپی کهم بوو، (ماکس باریان) که بزنی نووسیبوووم لهو رۆژهدا بگهمه زهویی نازادهکان بهلینیی دابوومی که لهکاتی سی دا لهوی ئەمبیینی لهبهرتهوه، کاتیکم بهدهستهوه ماوو، که ئەو رینگا دپتتهوی پی بیرم تا ئەگهمه خاکی نازادهکان وام بهباش زانی که خیرا برۆم تا له کاتی پهیماندا بگهمه ئەوی^(۱).

ئهوکاته مانگی گهلاویژ (ئاغستۆس) بوو، گهرما تینی سهندبوو.

لهبهرتهوه زۆرم پی خۆش بوو، که له پاش چهند تاویک ئەتوانم جلهکانم داکهنم و بهرووتی لهژیر سیبهری ئەو داره گهوراندا دابنیشم. ئەوه خستمیه سههر ئەو بیرهی که بانگ راهیشتن بو رووتی ئەبی ههر لهکەشی گهرمادا بکری نهک له کەشی سهرمادا که کزه با و رهشهباي سارد مرۆف ناچار ئەکهن خۆی له جلوههرگی ئەستووری خوربیهوه پیتیچی، بو ئەمهی خۆی لهسهرماوسۆله و بهفرورباران و سهخت بپارتیزی ئەگینا کهس گوئی ناگرتیت لهقسهو ئامۆژگارییهکانت که له بابته چاکهکانی رووتیبیهوه ئەیانکهیت، بهلکو تیبزیشته پی ئەکهن!.

بهم رهنگه بهرینگی خۆمهوه ئەرۆیشتم و بیرم له رووتی و رووتهکان ئەکردهوه، تا له رینگی ناو جهنگهستانهکهوه، بهئهرک و ماندووتیبیهکی زۆرهوه گهیبیشتمه خاکی نازادهکان.

لهوکاتهدا یهکیک له رووتهکانم دی، لهبهر دهراگاکهوه تی ئەپهیری ئەچوو بو گهشتوگزار، بهلام بهناوی مهترسیبیهوه، له قسهی ئەم و ئەو، دهریبیهکی له پی کردبوو.

که چاوی پیم کهوت، رۆژباشی لی کردم و گوتی:

گهورهه، زۆر دلمان خۆشه بهوهی که بو جاری دووه ئەتیبینهوه چونکه بهلگهیه بو ئەوهی که یهکشهمهی پیشووت لهناوماندا بهخۆشیهوه رابواردوو.

پیم گوت: چۆن لهناوتاندا خۆش رانابویرم، که گهرما بهم جۆرهبی.

گوتی: راست ئەکهیت، گهرماکهی زۆر بهتیبینه بهلام کهسانی وا ههن ههستی پی ناکهن،

(۱) راستتر: تا له کاتی دیاریکراودا...

چونکه وهك ئادهمى بابهگه وره مان وان هيچيان له بهردانييه له بهرته وه ژماره يه كى زۆر له گهشتوگوزار كه ران ئه بيبينت ليره دا.

پيم گوت: ئاخۆ مسيو باربان ليره يه؟

گوتى: نه هيشتا نه هاتوو به لام تاويكى تر نه گاته جي.

چونكه ئه وه هيج رۆژيكي يه كشه موان نابوتى نه يى، له هاوينا.

به هه موو رهنگ، نه هاتنى ئه وه بو ئيره، نابج بيسته هوى نه هاتنه ژوو ره وهى تو بو هه وارگه كه مان چونكه تويش به كيكى له خو مان.

ئيجا به ده ستى خوى ده رگا كهى بو كرده وه منيش چومه ژوو ره وه له ويدا ژن و پياويكى زۆرى تيا بو، له سه د كه س كه متر نه بوون هه مويان رووت بوون هه ندئ پياو و كچم دى له وه گه رما به تينه دا توپ توپينه يان ئه كرد له بهر هه تاو هه نديكى تريشيان له ناو ئه ستيركى چوارلاى كانيه كه دا مه له يان ئه كرد، خو يان فيتك ئه كرده وه، كه وتبوونه ناو جه رگى هه وارگه كه وه.

مناله كانيش له ناو ئه وه له دا كه راخرا بو له ويدا گه مه يان ئه كرد.

زۆر كه س له و ژن و پياوانه ي كه جارى پيشوو ديوومن، چاوم پيشان كه وه ته وه هه نديكى وايشى تيا بو كه هيشتا نه م ديوون يه كيك له هاوړيكانم منى پى ناسين، هه موو لايه كيان ده ستيان گويشم.

ژنيك له ميترده كهى خوى پرسى: وادياره ئه م پياوه بيگانويه، ئاخۆ له كوئوه هاتبى؟

ميترده كيشى پى گوت: چيمانه به سه ر نيشتمانى ئه وه وه، كه ئه وه هاو ئايينمان بى!...

وا ده ركه وت ژنه كه به وقسه يه دلنيا بوو، ئيترو وه رامى نه دا به وه.

چومه ناو كوئيه ته دارينه كهى پيش ده مى هه وارگه كه وه، ناوى خو م تو مار كرد، له سه ر ليدانه كهى پيشوو مه وه ئه مه فيترو بووم.

پاش ئه وه، بى چه ندو چوون كردن خو م رووت كرده وه له وكاته دا كه من خه ريكى خو رووت كرده وه بووم، ژنيكى رووت هاته ژوو ره وه ئيترو پيوست ناكات هه موو ده ميك وشه ي (رووت) به كار به يينه وه، چونكه هه ركه سئ ليره دا بى رووته ژنه كه بو هه ندئ كه لوپه لى خو ي هاتبوو كه منى چاوپيكه وت، ناسيميه وه، پاشان ده ستى بو دريژكردم ده ستم بگوشى له جارى پيشوو وه ئه مناسى، له جوانترين رووته كانى (درمستاد) بوو.

گوتى: رۆژباش، دۆسته كه م تو هه ر ئه بى به ته نيا بيسته ئيره؟

گوتم: به لئى به لام پاش تاويك هاوړيكه م (باربان) به لامه وه ئه بى.

گوتى: من مه به ستم له مسيو باربان نييه، مه به سم له ژنه كه ته.

به ده ميكي داچه قاوه وه پيم گوت: ژنى من؟!.

گوتى: به لئى ژنى تو چونكه تو جارى پيشوو پيت گوتين كه ژنه كه ت له گه لتايه له (درمز) ئه ي ئه مجاره بوچ نه ته يئا له گه ل خو تدا؟!.

گوتم: چونكه... له راستيدا، هيشتا واى لى نه هاتوو كه رووتى په سه ند بكات له بهر چاوى كه سانى تر دا خو يشت ئه وه ئه زانيت كه مروث به شتيك رانه هاتبى، به تاييه تى ئه گه ر ئافره تيش بى، ئه وه زۆر گرانه بو ئه وه كه بيكات.

گوتى: راست ئه كه يت وايه. من خو يشم وادوو دل و ترسنوك بووم، تا چه ندر رۆژيكي گه رم هاته پيشه وه، ئيترو خو م پى نه گيرا هاته ئه م هه وارده، كه ديم هه موو كه س رووتن، ئيترو به ئاسانى خو م بو رووت كرايه وه ئه گه ر تويش ژنه كهى خو ت به يينا يه، وهك من به ئاسانى فيرى خو رووت كرده وه ئه بوو.

پيم گوت: ئه مجاره بيته وه له گه لى خه ريك ئه يم... به لام ئه ترسم به قسه م نه كات... من هيشتا له قسه كه م نه بوومه وه، پى گوتم: ئه گه ر رۆژى يه كشه مه كهى تر ژنه كهى خو ت بو نه هاته ئيره، من نامه يه كى بو ئه نووسم، تكايه كه بيديه تى، من له وه دلنيام كه هه ر خو ينديه وه، ده موده ست ديته ناو كوړه كه مانه وه.

گوتم: به لاي منه وه وانويه چونكه وهك خو ت ئاگادارىت، هيشتا بىرى (رووتى) له ناو فه رنسيه كان وا زۆر بلاونه بوته وه.

له وكاته دا كا براهه ك به جلوه رگه وه كردى به ژوردا، ئه وه (باربان) هاوړيم بوو.

ژنه كه گوتى: رۆژباش مسيو باربان باش بوو له كاتى خو يدا هاتيت خه ريكى ئه وه بووم هاوړيكه ت به خه مه سه ر بيروبا وه رى خو م.

گوتى: چ بيروبا وه ريك؟

گوتى: ئه وه ناهيلئى ژنه كه يشى بيته ئه ندامي ك له ئيمه. تو ئه وه به باش ئه زانيت كه له وه بوه شيتيه وه؟. جله كانم ته واو دا كه ندبوو پيم گوت: بم به خسه خانم من نيم كه ناهيلم ئه وه بيته ئيره. ئه وه خو به تى نايه ت.

گوتى: جياوا زى ئه مه وه ئه وه چيبه؟

باربانیش که به کولتی دلوه خه ریکی داکه ندنی جلو به رگه کانی بوو گوتی: من له بارمدا هه یه (مادام سالاردین) بگه بیتمه ئیره ته نانهت ته گهر خویشم چوممه ته لای و هیناومه، نه بهیتم.

گوتی: نافه رین مسیو باربان... ته گهر تویش نه وهت بۆ نه چوو هه سهر به ته نیا، منیش دیم یارمه تیت ته دهه.

ئه و زوره ملییه م پی ناخوش بوو چونکه ژنه که ی خووم نه ناسی که لله ره ق بوو له وانه نه بوو به قسه ی که س بکات!.

له سه ر چیمه نه که له بن ئه و سببه ری دارانه دا راکشام، مسیو باربانیش له ته نشتمه وه بوو، گفتوگومان نه کرد پیکه وه نافه ره تیکی جوان هاته ته نشتمه وه، له ش و لاریکی جوانی پیوه بوو باربان تیی گه یاندم که خاوه نی ئه و زه وییه که رووته کان یانه که ی خویمان تیا دامه زرانده وه.

ژنه که رووی تی کردم، گوتی: گه وره م، من یه که م که س بووم که چوممه سه ر ئایینی رووتی له پیشدا به هه موومانه وه هه شت که س بووین ئه ویش هه مووی سی سال له مه و پیش بوو.

لیم پرسی: ئیمرو چه ند که س ئه بن؟

گوتی: ئیمرو که چوارسه د که سه بن هه روه ک سه رنج ئه ده بن ژماره مان رۆژ به رۆژ زۆرتر ئه بی ئه ییشینی که له سالی داها توودا ژماره مان له وه یه جگار زۆرتری لی دی دیاره که ژن بی، یان پیوا، ده موده ست رووتی په سه ند ناکات.

ئه بی له پیشدا بابه تی رووتی له نووسراو و گوڤاراندا بخوینیتته وه، پاشان گوئی له وتار و مقومقویش بگری له و بابه ته وه، ئنجا له دوا ی ئه وه هه مووی که له رۆژیکی گه رمای وایشدا چاوی به رووته کان که وت، ئنجا دیتته سه ر ئه وه ی که ئه ویش وه ک ئه وانی تر خو ی رووت بکاته وه به م ره نگه ژماره ی رووته کان تا دیت زۆرتر ئه بی.

پیم گوت: هیچ ئه وه رووی نه داوه، که یه کیک هاتبیتته سه ربیروباوه ری رووتی، و پاش ئه وه لیتی پاشگه زبوو بیتته وه؟

گوتی: نه... هه رگیز ئه وه لای ئیمه رووی نه داوه.

گوتم: ئه وه به لگه یه کی ناشکرایه که بیره که به هیزه و به رگه ئه گری.

گوتی: به لای وایه ئیمه ییش ئه وه به به لگه دائه نیین یه کی له و هۆیه به هیزانه ییش که یارمه تیمان ئه دات و دۆستمان بۆ په یدا ئه کات، تی گه یاندنی هه مووانه له بیروباوه ره که مان، به هۆی سینه ماوه چونکه وینه له نووسینیش و له وتاریش باشتر ئه م و ئه و تی ئه گه ییتی له که ینه وه یه نه ی ناو ئیمه جا پیویسته له ناو فه ره نسه یشدا وا بکه یین، تا بیروباوه ره که مان باشتر بلاو ببیتته وه.

گوتی: به لام داخه که م فه رمانه وایی ئیمه، ری به بلاو کردنه وه ی ئه م جوژه فیلمانه نادات. له پیش چه ند سالیکیا فیلمیکیان پیشاندا به ناوی (هیز و جوانی) یه وه، هه موو که س لیتی که وته به ندوباو، تا فه رمانه وایی ناچار بوو، فه رمان بدات، نه هیلتی له وه به ولاره پیشانی بده ن.

په لئه هه وریکی تاریک به ری ئاسمانی گرتبوو وای ئه نواند که زوو به زوو بیکات به باووباران و گبژه لکوکه (باربان) که سه بری کرد گوتی ئه وه نده ی پی ناچی گبژه لکوکه دامان ئه گریت.

گوتم: ئه مه زۆر ناخۆشه... چونکه کۆلیتته که جیی هه موومانی تیا ناییتته وه.

گوتی: گوئی مه ده ری، که له ده ره وه بمینینه وه بۆ ئیمه باشتره باوه رم پی نه ئه کرد، گوتم: ئه ی به م ره نگه بمینینه وه؟

گوتی: دیاره وا بمینینه وه باشتره چونکه هه روه ک دیتته پیش چاوت، ته گهر له ش رووت بی، باران نازاری نادات، به لکو که لکی پی ئه گه یینی، پاکیشی ئه کاته وه لیکدانه وه ی ئه مه ییش ئاسانه جلو به رگ که ته ر بوو، به له شه وه ئه نووس، تا ماوه یه کی دریش وشک ناییتته وه.

ئه وساکه س له ش سه رمای ئه بی... ناخۆ ئه زانیت من چی ئه که م، که له ده ره وه بم و باران دام بگری؟

پیم گوت: به هۆی چه تره که وه، خۆت له بارانه که ئه پاریزیت.

گوتی: نه... هه رگیز وانا که م من هه ز له چه تریش ناکه م.

گوتم: که واته ئه چیتته بن داریکه وه، خۆت ئه پاریزیت له باران.

گوتی: نه... وایش ناکه م ده موده ست جله کانم دائه که نم و گرمۆله ی ئه که م له ناو شتیکیا تا بارانی لی نه دات پاش ئه وه به و رووتیبیه وه ئه رۆم به ریگیای خۆمدا. خویشی ئه وه بۆ من،

له ئاو بهخوداگردنیکی بهیانیان، زوو، که مترنییه ئەمه ئەگەر هاوین بێ بەلام ئەگەر زستان بوو، چاوهروانی ئەوه ئەگەر تا لەشم وشک ئەبیتەوه ئنجا جلەکانم لەبەر ئەگەر مەوه بو ئەوهیش زۆرم پێ ناچێ چونکه لەش زووتر وشک ئەبیتەوه له جلوهەرگ ئەگەر یهکیک بهجلوهەرگهوهبێ و بارانیشت تهری بکات، که متر له دهکاتی پیناچیت بو ئەمهی تهواو وشک بپیتەوه ئەوهیش زیان زۆر ئەبهخشی بهلەش.

گوتم: ئەو بیرهی تو ههته خراب نییه بهلام ئەگەر هاتوو له کۆری ئۆپێرادا، له ناوهراستی شاری (پاریس) دا رههیلێ ی باران دایگرته، ئەوساکه چی ئەکهیت؟ ئەو بیرته بو ئەچیتته سەر؟

بهقسهکه م زۆر پێ کهنی، پاشان گوته: دیاره ناتوانم لهسەر ئەو بیرهی خۆم برۆم لهویدا چهتر بهکارهینان باشتره.

بهلام ههروهکو لهوهپیش پيشانم دا، ئەگەر له دهشت و دهردابووم، یاخود لهناو کۆمهڵێک کهسانی وا دابووم که قینیان له رووتی نهی، بێ گومان بیرهکهی خۆم به باشتر ئەزانم لهسهری برۆم.

زۆری پێ نهچوو، ههوره تریشقه دهستی پێ کرد ههورهکه گرماندی.

باران به رههیلێ ئەهاته خوارهوه منیش بیرهکهی باران کاری تێ کردبووم هه لهجی خۆم مامهوه، دانیشتم، نهجوولام، تا باران ههموومانی شت و زهوش بوو بهقور.

پاشان که بارانهکه وهستاوه وه ههورهکه بهری ئاسمانی بهردا و سههرلهنوێ رۆژ دهرکهوتوه، دهمودهست چوینه ناوکانییهکهوه، خۆمان پاک کردهوه، ئنجا هاتینه دهرهوه، خۆمان دایهوه بهر رۆژ، تا وشک بوینهوه.

بهپێچهوانه ی ئیمه، زۆر کهسمان دی، ئاشنایهتیان لهگهڵ رووتی دانهبوو، که بارانهکه دایگرته، خۆیان دایه بن دارهکان خۆیان بپاریژن له باران کهچی دلویی ئاو بهسهرباندا داباری، ههموو جلەکانی تهپرکردن که بارانهکه وهستاوه لهبن درهختهکان چوونه دهرهوه، بهناو ئاوو قوردا خۆیان کیش ئەکرد، ئاو له جلولهەرگهکانیان تهتکا کهچی ئیمهیش لهوکاته دا بهسهر درهختهکانهوه نیشتبووینهوه، خۆمان دابوو بهر رۆژ، وشک ئەبوینهوه لهم دیوو دیوارهکانهوه سهیرمان ئەکردن، بهههندیکدا بهزهیمان ئەهاتهوه، بهههندیکیش پێ ئەکهنین!

که گهیشتمهوه ئیستگهی (درمز)، ژنهکه م دی، هاتبوو بهپیرمهوه گورج لیتی پرسیم: لهناو سهیران کهرانی (درمستاد) دا راتبوارد؟

گوتم: نازانیت چ رۆژێکی خۆش بوو ههموویان ئاوتیان ئەخواست که یهکشهمهکهی تر له ناویاندا بیت.

بهلووت هه لفرچاندنیتهکهوه^(۱) وهرامی دامهوه گوته: چی؟!...

گوتم: مسیو باربان، چهز ئەکات سهریک له یانهکهیان بدهیت.

گوته: بهراستی منیش بهپهروشهوه م بچم بو ئەو، بهلام بهمهرجی بهجلوههرگی خۆمهوه بپنمهوه.

گوتم: بو ئەوه ری نادهن، خۆشهویستهکه م چونکه لهناو خاکی رووتاندا، رووتی پتوبسته.

گوته: کهواته ناتوانم بپنمه ئەو.

گوتم: من وام ئەزانی که تو له وهنده پیشکهوتووتریت. له بیروباوهری رووتی ئەوهنده ناترسیت.

گوته: دیاره منیش بهخرابی نازانم بهلام بو کهسانی تر، نهک بوخۆم.

گوتم: بهلام باربان وازناهیتهی چارهچییه؟

گوته: با ههه بوخۆی بلێ! من ناتوانم بچمه ئەو.

گوتم: بهلام!...

قسهکهی پێ برسیم. گوته: نابێ، نابێ، نابێ!...

که یهکشهمهکهی تر هات، خۆم بهتهنیا چووم بو ههوارگهی رووتهکان که دهرگا کهم کردهوه و چوومه ژوورهوه، ههموو چاوهروانم بوون یهکیکیان پتی گوتم: دیسانهوه تهنیایت؟

قسه که رهکه ژنهکهی دۆستم بوو که جاری پیتشوو ناسیم مسیو باربان و کارگیتری یانهکه و ژنهکهیشی لهگهڵیا بوو.

بهشهرمیکهوه وهرام دایهوه گوتم: بهلێ بهتهنیام...

(۱) ئیمه دهلێن: بهلووت بادانیتهکهوه، که مانای نابهدلێ و لهخۆیایی بوون دهگهنت.

گوتیان: ئەی ژنهکەت بۆچ نەهیتنا؟

گوتم: تەکا ئەکەم ببەخشن چونکە ئیمڕۆ ماندوو بوو، نەیتوانی بێت.

باربان دەست و پەنجەکانی بەبەر دەموچاوما راوهشاندا و پێکەنی؛ گوتی: نە، گەورەم، نە ئەم بیسانووه ئەزانین چیبە، پەسەندی ناکەین لە راستیدا ژنهکەت نایهوی بە بەرچاوماندا پروت بێتەوه و باشە که من خۆم بچم بەدوویدا بیهینمە ئیتر.

کە ئیوارە گەرامەوه (درمستاد)، لە ژنهکەم توورەبووم، لەبەر ئەو شەرمەیی که بەسەریا هیتام وەرمامەکی ئەو، هەر ئەوهەندەبوو، که شانهکانی خۆی راوهشاندا!...

گوتی: وادیارە هاوڕێکانت ئەیانەوی تەنگم بێت هەلچن.

گوتم: بەلام ئەوان...

گوتی: ئیتر بەسیهتی تەکا ئەکەم لەمە بەولاه لەم بابەتەوه گفتوگۆم لەگەڵ مەکه.

بەدریژایی ئەو رۆژە قسەم لەگەڵ نەکردەوه که بوو بە بهیانی، چووینە دەرەوه، بۆ بەزمگاییک.

لەکاتی گفتوگۆکردندا، هەندیک لە رەشتی پروتەکانم بۆ گێڕایهوه.

گوتی: رۆژی یەکشەممەکی تریش ئەچیتەوه ناویان؟

گوتم: بەلێ ئەچمەوه بۆچ تۆیش ئەتەوی بێی لەگەڵما؟

گوتی: وەک پێم گوتیت، ناتوانم بچمە ئەوی و لەبەرچاوی هەمووان خۆم پروت بکەمەوه.

گوتم: ئەوه چیبی تیاپە، که ئەوانیش هەموو پروت بن؟ باوەرم بێ بکە، لەویدا هەست بەهیچ تەنگوچەلەمەیهک ناکەیت.

بێ دەنگ مایهوه، هیچ قسەیی نەکرد.

لە پاش چەند رۆژێک لە (باربان) هەو نامەیهکم بۆ هات، لە ناوهرۆکهکهیدا ئەمە نووسرابوو:

«دۆستی خوشەویستم

بەیانیبی یەکشەممەکی تر، کاتی نو، ئەگەمه (درمز)، بەشەمەندەفەر تەکا ئەکەم لەوی چاوهروانیم بکە لەوی یەک دووکاتییک پێکهوه رائهبویرین. پاشان تۆ و ژنهکەت، هەردووکتان لەگەڵ خۆمدا ئەبەم بۆ هەوارگەیی پروتەکان لە (درمستاد)دا. لەویش پێکهوه نان ئەخۆین.

ئیتەر ئەسپەرەدی خواییت.

هەریژی، کۆمەلێ پروناکی.

ماکس باربان»

کە نووسراوهکەم دایه دەست ژنهکەم و خۆتندیبهوه، لە شەرماندا پروی سوور هەلگهرا!...

بەزەردەخەنەیهکهوه لێم پرسى: لەسەر چی بربارت دا؟

گوتی: دێم لەگەڵتاندا، خۆم ئەمە دەست خوا!...

بەشی نوێیەم

ژنهکەم و پروتی

ئێستگەکانی ئەلمانیا، لە رۆژانی یەکشەمواندا، بەتایبەتی لە کەشی هاویندا، یەجگار پرن لە هاتوچۆکەرەکان چونکە لەوکاتاندا، دانیشتوانی شارەکان، رەوتەکن بۆ دەرودەشت و گولزارەکان، تا بەخۆشی و سەرەوتەوه لەو رۆزی وچانانەیاندا رابویرن. لەو رۆژانەدا

ئێستگەکانی (جەنگەلی رەش و دۆلی راین و نەکەر و هیدلبەرگ) و هەندی جینگە تر لەبەر سەیرانگەرەکان جینگەیان تیا نامییتەوه بۆ کەس^(۱).

ئەوانە هەموو کۆئەبنەوه لەوی بۆ وەرگرتنی یادنامەیی کربیی شەمەندەفەر، که نرخیان کەمترە لە ئیوارانی رۆژی شەموان و بەیانیانی یەکشەمواندا لەوکاتانەدا ناو مائی

ئێستگەکان پر ئەبن لە ئافرەت لە جلویەرگە تەنکەکانیاندا، قاچیان پروت و منالەکانیشیان بەدەستەوهیه، بەخۆشی و شادمانییەوه چاوهروانی گەشتوگوزارەکیان ئەکەن.

سەیرانکەرەکان، هەموودەم، دەستە دەستە ئەچن بۆ دەرودەشت هەموو جارێک، پەنجای شەست کەسیک لە ژن و لە پیاو کۆئەبنەوه و رێک ئەکەون لەسەر جینگایەک که بۆی بچن

و گەشتی تیا بکەن یەکن: لە خۆیان ئەبێ بەسەرکرده و بەرپیکوپیکی ئەیانبات بەرپتوہ خۆ هەموویشمان ئەیزانین. کەرپیکوپیکی یەکەم هونەرماندی ئێلمانەکان.

ئەوه ئەو چاوه ئەندازە سەیرەبوو، که سەرنجی راکیشام لەکاتی چوونە ئێستگەیی (درمز)مدا، بۆ چاوهروانکردنی هاوڕیکەم، مسیۆ (باربان)دابەزی، توورەکه

(۱) مامۆستا وشەکی لە (تذکرۃ القطار) هەو گۆریوہ، بەلام پەسندتر وابوو بینوسیبیا: (... بلیتی شەمەندەفەر).

بچکولله کهی خۆی هەر به دهستهوه بوو، که هیچ کاتی: نییه پیتی نه بی، هیچ ده میکیش نییه که ده ریپیه کی مه له کردنی تیا نه بی.

به ره و پیری هات و دهستی بو راکیشام دهستم بگوشی، گوتی: (رۆژباش دۆسته کهم! خانمی ژنت له کو پیه؟)

گوتم: تاویکی تر دیت پیتش ئەمە ی ئارایشته کهی خۆی تهواو بکات، من هاتم.

زه ده خه نه یه کی پان و پۆرله ده موچاوی باربادا ده رکهوت، زه ده خه نه ی سه رکهوتن بوو گوتی: زۆرباشه که واته دیت له گه لماندا؟

گوتم: به لئینی وا داومی.

گوتی: ئەمە سه رکهوتنیکه گه ره بوو، ئە ی دۆست! په ککو له م سه رکهوتنه!

پاش ئە وه ی، به قايم ده ستیدا به شاندا، گوتی: ئەم هه فته یه، ئەمه دوو.

گوتم: دووی چی؟

گوتی: سه رکهوتنی دووهم چونکه دویتیش، پیاویکی خاوه ن پایه م له سه ر شو رکیتکی (فرانگفۆرت) دا چاوپیتکهوت، له گو ی پرووباری (راین) دا، گه لیک قسه م بو کرد، له بابه ت راستیی پرووتیه وه، که لکی پرووتیشم تیگه یاند بو له ش و په وشت و کرده وه، له کۆلی نه بوومه وه، تا خسته م سه ر بیروبا وه ری خۆم و به لئینم لی وه رگرت که پاش نیوه رپۆی ئیمپرو بگاته هه واری نازاده کان له (درمستاد) دا.

گوتم: خۆشی له پرووتی، که تو ی هه ی، ئە ی دۆستی خۆشه و یست چاکترین که س که بیروبا وه ری پرووتی بلاو بکاته وه تو ی.

(باربان) م له گه ل خۆمدا برده چایخانه به کی بچوکه وه، که به لئینم دا بوو به ژنه کهم، له و ی به کتر بگرینه وه دانیشته ی له و ی به قاهه خواردنه وه وه خۆمان خه ریک کرد، تا له پاش تاویک ژنه که یشم گه یشته لامان.

(باربان) له وه پیتش ژنه که می ناسیبوو که چاوی پیتیکهوت، هه لسا له به ری و بو رتیزگرتنی، خۆی نوشتانده وه.

پیتی گوت: خانمه کهم، به راستی من گه شکه داری ئە وه م که، ئیمپرو تویش له گه لماندا دیتت بو (درمستاد).

ده موچاوی ژنه کهم، له شه رماندا، سووره لگه را پیتی گوت: (حه ژنه کهم باش بزانیته من له م کرده وه یه دلخۆش نیم)

پیت گوت: زۆری پی ناچی، دل ناخۆشیه کهت ئە روا هه رهات و خۆت پرووت کرده وه، ده وردیله ی پی ناچی، که رادیی به پرووتیه وه.

ژنه کهم، بو ئە مه ی شه رمه که ی خۆی بشاریته وه، تووره که یه کی بچووکی پی بوو، به رزی کرده وه و گوتی: هه ندی خواردمه نیم بو هینا وون.

(باربان) دلی به و قسه یه زۆر خۆش بوو گوتی: خانمه کهم شتییکی باشت کردو ده که خواردنت بو هینا وین ئە توانین هه ر ئیستا شار به چی به یلیین و پرۆین، نانه که مان له دهشت و ده ردا بخۆین.

ژنه کهم گوتی: که ی ئە رپۆین بو گه شته که مان.

گوتی: هیشتا دوو کاتمان ماوه برۆین توژیک پاش نیوه رپۆ، یه کهم شه مه نده فهر ئە بزوی و له کاتی یازنه ونیودا ئە گاته (درمستاد) له و یشه وه به ئۆتۆمۆبیلی گه شت ئە چین بو هه وارگه ی پرووته کان، به چاره که کاتیک ئە یگه بنی ئە توانین ئە وساکه نان بخۆین.

ژنه کهم گوتی: ئە ی تا شه مه نده فهر ئە پروات چی بکه یین؟ حه ز ئە کهن توژیک به ناو شاردا بگه رپین؟

باربان گوتی: من له گه لتم به لام له وه چاکتر ئە وه تا که له پرووباری (راین) دا مه له بکه یین رۆژه که ی یه جگار گه رمه ژنه که یشم شه ره زایه له مه له کردندا و به په رۆشیشه بو مه له کردن.

گوتی: قسه کهت به جتیبه بام برۆین بو میوانخانه که، تا ده ریپیه کی مه له کردن له گه ل خۆم به یینم.

باربان گوتی: خانمه کهم برۆ، چی ئە ته ویتس به یینی، بیه یینه هه رچه نده زۆری نه ماوه که واز له وانه هه موویان به یینی.

هه رسیکمان چووینه سه ر شو رکیتیک له گو ی پرووباری (راین) دا تا نیوکات له ناو تا وه که دا ماینه وه دوا یی به ره و ئیستگه که رۆیشتین.

ئهو رۆژه، (باربان)، به یانه کی زوو هه ستا بوو له خه و له به ره وه له شه مه نده فهره که دا هه ندی وه نه وزیدا که ژنه کهم ئە و ی دی نوستووه، لیم نزیک بووه وه و گوتی: دلّم به م چوونه خۆش نییه، که بو هه وارگه ی پرووته کان ئە چین حه ز ئە کهم هه ر به ته نیا خۆت بچیت له (درمستاد) دا چاوه روانیت ئە کهم تا ئە گه ریپیه وه له و ی^(۱).

(۱) ئەم وشه ی (له و ی) یه زیاده.

به‌لام (باربان)، هه‌روه‌ک خۆی ئه‌یگوت هه‌ر به‌یه‌ک چاو یاخود به‌یه‌ک گوی ئه‌نوست ده‌مده‌ست چاوی کرده‌وه و گوتی: خانم! ئه‌مه تو چی ئه‌لییت؟ تکا ئه‌که‌م، لیتمان جیا مه‌به‌روه، ئه‌وه‌نده‌مان نه‌ماوه بگه‌ینه نامانجه‌که‌مان.

گوتی: تا نزیکتر ئه‌بینه‌وه، دلته‌نگی من زۆرتری لی دی.

باربان گوتی: ئازابه خانمه‌ خوشه‌ویسته‌که‌م چونکه‌ ماوه‌مان نییه‌ بۆ گه‌رانه‌ پاشه‌وه سه‌یرکه، ئه‌وه زه‌وییه‌که‌یه، لیته‌وه دیاره.

له‌و کاته‌دا، شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ له‌ نزیک زه‌ویی پرووته‌کانه‌وه، به‌ناوه‌پراستی جه‌نگه‌له‌ جوانه‌که‌ی ناویا تی ئه‌په‌ریی ژنه‌که‌م سه‌یرتیکی کرد، به‌لام ترس و له‌رز له‌ناوچه‌وانیا دیاربوو.

پاش تاویک، گه‌یشتییه (درمستاد) به‌سواری (ترام) چووینه‌ ناوه‌پراستی شاره‌که‌وه ئیتر له‌ویشه‌وه، ئه‌بوو به‌ئۆتۆمۆبیلی (ئهمینوس) برۆین بۆ زه‌ویی پرووته‌کان.

ئۆتۆمۆبیله‌که، هیشتا نه‌گه‌یشتبوه‌وه ئه‌وی له‌سه‌ر ته‌ختیک دانیشتین، چاوه‌روانی بکه‌ین.

(باربان) دانه‌نیشت له‌گه‌لمان گلارایی پی که‌وتبوو له‌سه‌ر ریتبازه‌که‌ هه‌ر ئه‌هات و ئه‌چوو چاوه‌روانی ئۆتۆمۆبیله‌که‌ی ئه‌کرد و ده‌رئه‌که‌وت، په‌له‌ی بوو بگاته‌ زه‌ویی پرووته‌کان، ئه‌یوبست زوو پرزگاری بیت له‌ده‌ست جله‌کانی.

به‌توو‌ره‌یه‌که‌وه گوتی: ئۆتۆمۆبیله‌ ناره‌سه‌نه‌که‌ نه‌هات، ئیمه‌یش ئه‌م کاته‌مان هه‌روا به‌فیرۆ ئه‌روات...

ژنه‌که‌یشم ورته‌ ورتیکی کرد، گوتی: من هیج به‌په‌رۆش نیم پرۆم بۆ ئه‌وی.

له‌وکاته‌دا خانمیک و کچیتیکی بچکۆله‌ هاتنه‌ لامانه‌وه، دانیشتن (باربان) ئه‌یناسین پۆژباشیی لیکردن و هه‌ردووکیشیانی به‌ئیمه‌ ناسی ئه‌وانیش بۆ هه‌واری پرووته‌کان ئه‌چوون.

خانمه‌که‌ گوتی: ئیوه‌یش سروشت په‌روه‌رن.

وه‌رامم دایه‌وه: به‌لی خانم!

ژنه‌که‌م به‌گوتییدا چریاندم پرسی: ئاخۆ تۆزتیکی که‌ ئه‌م خانمکه‌ به‌رووتی ته‌واوه‌وه ئه‌بینین؟

گوتم: له‌وه دلنیا به‌که‌ وای ئه‌بینی.

(مسیۆ کارل) یش گه‌یشته‌ لامان له‌گه‌ل کچه‌که‌یدا.

کارگیتی زه‌ویی ئازاده‌کانم به‌ژنه‌که‌م ناسی زۆری پی خوش بوو، که‌ ژنه‌که‌یشم له‌گه‌ل خۆم هیئابوو.

له‌گه‌ل ئه‌مانه‌یش هه‌مویدا، (باربان) له‌به‌ر خۆیه‌وه هه‌ر بۆله‌بۆلی ئه‌کرد، ئه‌یگوت: ئه‌م ئۆتۆمۆبیله‌ سه‌گه‌ هه‌ر نه‌هات!...

کارل گوتی: بام ئۆتۆمۆبیلیکی کرێ بگرین ئیمه‌یش حه‌وت که‌سین زۆرمان له‌ سه‌رناکه‌وی.

(باربان) به‌م قسه‌یه‌ که‌وته‌ خوشی خوشییه‌وه بانگی کرد ئۆتۆمۆبیلیک هات و گرتمان، له‌ ماوه‌ی ده‌ وردیله‌یه‌کدا گه‌یاندینییه‌ زه‌ویی پرووته‌کان.

له‌ ئۆتۆمۆبیله‌که‌ دابه‌زین بۆ زه‌ویی پرووته‌کان.

له‌ژیره‌وه سه‌یری ژنه‌که‌م ئه‌کرد ئه‌مدی ره‌نگی زه‌رد هه‌لگه‌پراوه، وا ئه‌هاته‌پیش چاوم که‌ به‌رزئی.

پیم گوت: ئازابه‌ خوشه‌ویسته‌که‌م، ئه‌وه له‌تۆ ناوه‌شیتته‌وه.

گوتی: به‌ده‌ستم بوايه‌ ده‌ریاز ئه‌بووم له‌ده‌ستان.

ده‌ستیم خسته‌ ناو ده‌ستمه‌وه و پیم گوت: ناشن شتی وا بکه‌یت ئه‌ته‌وی هه‌موکه‌س تیزمان پی بکات؟!.

سه‌ری دانه‌واند، به‌ممل که‌چییه‌که‌وه هات له‌گه‌لماندا.

له‌رێگا هه‌ندیکیش گریا.

که‌ گه‌یشتییه‌ زه‌وییه‌که‌، مسیۆ کارل، ده‌رگاکی کرده‌وه و گوتی: خانم فه‌رموو! چووینه‌ ناو زه‌ویی پرووته‌کانه‌وه (باربان) به‌چاو هه‌لته‌کاندنیکه‌وه سه‌یری کردم ئاخۆ چیی لی بی، که‌ ئه‌و چاوه‌ندازه‌ی بیته‌ پیش چاو؟

که‌ ژنه‌که‌م چاوی به‌رووته‌کان که‌وت، ره‌نگی زه‌رد هه‌ل گه‌را ئه‌وانیش که‌ ئیمه‌یان دی هاتن به‌پیرمانه‌وه خوش هاتنیان لی کردین ژنی کارگیره‌که‌یش ده‌ستی بۆ درتێکرد خوش هاتنی لی بکات.

به‌لام ژنه‌که‌م به‌رامبه‌ر به‌ (خوش هاتنه‌که‌ی ئه‌و) هیج وه‌رامیتیکی نه‌دایه‌وه وه‌ک زمانی گیرایی وابوو.

بئى گومان چاودەروانى شتى وابوو كه بيبينى بەلام راستيبهكهى بيبينى مرؤف بەرووتى، بئى باكى ئەو رووتانە لە رووتىيى خۆيان، تىكەلى ژن و پىياو بەرووتىيەو ئەو شتانە ھەموو، بەبىرىدا نەھاتبوون.

دوايى گوتى: ئايا من لە خەودام؟

گوتم: چاودەندازەكەت بەلاو ھەسەرە؟

گوتى: بەلى سەيرە.

گوتم: چىت بەبىرىدا ئەھات لە پىشەو ھە؟

گوتى: نازانم بلتيم چى لە پىشدا خۆم وا ئەھاتە پىش چاودە لەناو كۆمەلىك مرؤفى بەدخوودام بەلام ھىچ نىشانەيەكى خراپىم لە دەموچاوى ئەو رووتانەدا نەدىي!...

گوتم: كەواتە خۆشەويستەكەم، بام ئىمەيش جەلكامان دابكەنين.

گوتى: ئەو ھەم پى مەلى، ناتوانم شتى وا بكەم.

گوتم: بەلام پىويستە وا بكەيت ئەى بۆچى ھاتووينەتە ئىرە لەناو كۆلىتەكەدا زۆر كەس كۆبوو بوونەو ھەندى لە ئافرەتەكان خەرىكى قاوھلەينان بوون ھەندى لە پىياو و منالانىش يارمەتى ئەوانيان ئەدا من و (باربان) دەستمان كرد بەجل داکەندن ئەو چوارەى ترىش كە لە گەلمان دابوون، جليان داکەند.

بەلام ژنەكەم، بئى دەنگ لەسەر تەختىك دانىشت.

پىي گوت: ناتوانم خۆم رووت بكەمەو كەسانىكى زۆر لىرەدا كۆبوونەتەو ئەو ھەموو پىياوانە لەگەل مسىو (باربان) دا سەيرم ئەكەن! منىش شەرم ئەكەم لە خۆم كە شتى وابكەم.

پىم گوت: سەيرت ئەكەن! بەلام تۆ بۆچ وا ئەزانىت كە ھەر سەيرى تۆ ئەكەن، ئەى ئەو ئافرەتەنەى تر چىن لەوئى؟ بۆچ سەيرى ئەوانىش ناكەن؟ بۆچ ھەر بەتەنەتۆ رووتىت لىرەدا؟

لەدواى ئەو بەشەرمىكەو ھەستايە سەر پى و، دەستى كرد بەداكەندى جلوبەرگەكانى، بەلام بەسستىبەكەو.

تەنانەت لەشەرمانا ھەموو دەموچاوى سوور ھەلگەرا لەوكاتەدا (باربان) لە جل داکەندى خۆى بوو بوو ھەو.

ژنەكەم رووى خۆى لى وەرگىرا، تانەبىينى.

پىم گوت: بۆچ رووى خۆت وەرگىرا.

گوتى: كە مسىو باربان بەبى دەرىيى وە بىينم، سەرم گىژ ئەبى و سوور ئەخوات.

گوتم: ئەى بۆچ رووت وەرگىرا لە پىياو رووتەكانى تر، لەكاتى ھاتنە ژوورەو ھەماندا؟

گوتى: ئەو جىايە چونكە من لەو پىش چاودە بەوانە نەكەوتبوو بەجلى خۆيانەو.

مسیو باربان بەجىي ھىشتىن ھەر من و ژنەكەم لە كۆلىتەكەدا ماينەو بەلام بەرووتى لەبەرگى باو ھەم و داىە ھەوادا.

پىم گوت: دەى بام بۆين بگەينە باربان، لە دەرەو ھە.

گوتى: تۆزىك بوستە.

گوتم: چاودەروانى چىت؟

گوتى: ناوتىم بچمە دەرەو بەمن بئى ھەر ئىستە جەلكانم لەبەر بكەمەو ھەم شوتىنەيش دوور بكەومەو ھەم ناتوانم بەم لەشى رووتەو ھەم پىشانى كەسانى تر بەم.

گوتم: ئەگەر ھەر خۆت رووت بوويتايە، ئەم قسەيەت لەجىي خۆيدا ئەبوو.

گوتى: لەگەل ئەو پىشا ھەندىك لەسەرم بوستە ناترسم ئەشكى، بەلكو بوترم بەقسەت بكەم.

لەرستىدا ژنەكەم، لەوكاتەدا، تووشى دەرەكەى پارى من بوو بوو، كە لە خوتىنگاى رووناكى دابووم، لە شارى درسندا، كە بۆيەكەم جار لە ژيانما خۆم رووت كەردەو لەناو ئەو كۆلىتەدا مامەو كە جلوبەرگەكانم تىادا كەند، نەم ئەتوانى بچمە دەرئى ناو رووتەكان منىش ئەوساكە ئاواتم ئەخواست جەلكانم زوو لەبەر بكەمەو ھەم بەپەلە لەوشوتىنە دەرپازىم و دووربكەومەو ھەم منىش لە كۆلىتەكە نەچومە دەرەو، تا دۆستەكەم ھات و بەزۆر كىشى كردم بۆ دەرەو.

ھەر بەو رەنگە، منىش دەستى ژنەكەى خۆم گرت و بەزۆر لە كۆلىتەكەم كەردە دەرەو دوايى ئەويش لەگەلما ھاتە دەرەو بەلام سەرى دانەواند و چاودەكانىشى برىبە زەوىي دەموچاويشى لەشەرمانا سوور ھەلگەرا بوو زۆرى نەمابوو گر بگرى.

بەبۆلەبۆلەكەو ھەم لىي پىسىم: ئاخۆ كەس ئەمبىينى.

گوتم: نە كەس ناتىينى.

پاشان گه یشتینه (باربان)، که له سهر گیا یه که دانیشتبوو له نریک میزیککی ته خته وه که پیچکه کانی کورت بوون.

که ئیمه دیی گوتی: دهی بام نان بخوین، من هست بهرستی ئه که م.

ژنه که م گوتی: تو ره که ی خوارده مه نییه که م له ناو کولیته که دا، داناوه له بیرم چوو بهیتم. گوتم: بچو بهیته.

گوتی: نه ء تو بچو بهیته به لام تووی خوا ئه گهر په له نه که هیت چونکه ناتوانم له م شیوه به دا به تهنیا میتمه وه.

به فرانیگ گه یشتمه کولیته که، تو ره که ی خوارده که م هیناوه به به راگردن گه یشتمه وه لای ژنه که م.

گوتی: سهرم سورماوه له تو، که به م شیوه به وه له خوئی دایت ههروه که له ژبانته جلوه رگیشت چاویینه که وتب و هه هایه!...

گوتم: زوری پی ناچن، تویش وه که منت لی دی، هست به سهروت ئه که هیت له پروتیدا ته ماشای ئه و کچانه بکه، چون به بی باکی، به پروتیه وه ئه رۆن به پیدا بینگومان ئه وانیش، به که م جار، وه که تو، هستیان به م جوړه هسته ی ئیستایه ی تو به کردوو.

پاشان هه رسیکمان له ملالوله ولای میزه که وه کو بوینه وه.

له تو ره که که دا، هه ر ئامانیکمان پیوست بو بی، هه بو به ئاره زویه کی گه وره وه په لاماری خوارده که ماندا بیخوین.

ژنه که م ورده، ورده، پرووی کرده وه مهندی و بی دهنگی له وکاته دا مسیو کارل به لاماندا تیپه ری ری رۆزباشی لی کردین ژنه که م چرپاندی به گویم، که سهر ئه وه به له پروتی (باربان) و (کارل) بی سهروت ئه بی که چی له پروتی پیاوه کانی تر هیچ تیک ناچن ئه وه ییش هه ر له بهر ئه وه به، که له وه پیش هه ردوو کیانی به جلوه رگه وه بینوه.

که له خوارده بوینه وه (باربان) گوتی: له کولیته که دا ئاوی گهرم هه به، ئه توانی ئامانه کانی له ویدا پی بشو به به لام ژنه که م نه یوست جیگا که ی خو بی به جی بهیته.

ئامانه کانی له هه ندی قاقه زه وه پیچاوه خستنیه تو ره که که وه منیش له دوا ی خوارده که ویستم توژیک بگه ریم به لام ژنه که م، نه بهیشت بگه ریم، تکای لی کردم که به ته نشتی وه میتمه وه و به ته نیاش نه بهیتمه وه.

گوتم: که واته وه ره له گه لئا برۆین خو من وه که تو به دانیشتویی نامیتمه وه تا ئیواری. گوتی: ناتوانم جیگا که م به جی بهیتم.

گوتم: هیشتا رانه هاتووی به پروتیه وه؟

گوتی: توژیک راهاتووم به لام ئه وه نده رانه هاتووم به پروتیه وه، که بتوانم به ناو رووته کاندای بگه ریم.

بیجگه له وه شتی تریش له ئارادا هه به، که ناهیلی واکه م.

گوتم: ئه و شته چی به؟

گوتی: پیستی له شم زور سپیه که چی پیستی له شی ژنه کانی تر، له بهر هه تاو بو ر هه لگه راوه له بهر ئه وه هه چی له ویدا هه به، سه یرم ئه کات!

گوتم: ئه وه هه ر مه گه ر به بیری خو تا بیت.

ژنه که م ته کانی دایه خوئی هه ستیه سهر پی به لام له وکاته دا مسیو کارل هات، له جیخی خوئی دانیشته وه.

گوتم: هه لسه دهی، نه که ی دانیشته وه.

گوتی: ئه وه مسیو کارل له وه پیش پیم گوتی، که ئه و بینم له به رامبه رمه، ئه شله ژیم.

گوتم: ئه و پیاوه کارگی ری هه موو جیگا که به و هه موو رووته کانه، من ناتوانم پی بی بلیم هه واره که به جی بهیته.

گوتی: ئه گه ره جلوه رگه وه نه مدیایه به م جوړه هستم به ناخوئی نه ته کرد.

ئنجاکارل لییمان نریک بو وه و گوتی: خانمه که م ئه مهت پی خویش نییه که له ناوماندا ی؟

گوتی: زور دلخوشم به لام هیشتا به ته واوه تی فیری پروتی نه بووم.

گوتی: ئه گه ر توژیک بگه ریت شهرمه که ت ئه روات.

دهستیکی دا به دهستی او بانگی کرد: دهی بام توپ توپینه بکه ی، براکان، هه روه ها تویش خانمه که م.

- ژنه که م په لپی گرت، گوتی: نایم یاری بکه م، ئه و یاری به نازانم.

گوتی: گوئی مه درئ یاری به که زور ئاسانه، به تاویک فیری ئه بیت.

که گوئی له وقسه به گرت ئیتر نه ی توانی یاری نه کات، ئه ویش هاته ناو

ياربىكەرەكانەوہ كه له ناوہ راستى زهوييه كەدا، كەمەرەيەكيان بەستبوو كەوام دى، منيش خۆم فری دایە ناوبانەوہ.

(كارل) له ناوہ راستى كەمەرەكەدا وەستا تۆپىكى گەرەى بەدەستەوہبوو، ياربىكەى پيشان ئەداين كه چۆن ئەكرى.

گوتى: كه تۆپەكەم هاويشت بۆيەكيكتان، ئەبى بيگرىتەوہ.

پاشان ئەويش هەلى بدات بۆ ياربى كەرىكى تر ئەوى تريبش فرى بدات بۆ ياربىكەرىكى تر... هەتا دوايى... لهوكاتەدا كه من له ناوہ راستى كەمەرەكەدام، خۆم هەل ئەدەم كه دەست له تۆپەكە بەدم ئەگەر دەستم لىنى كەوت ئەو ياربىكەرەى كه تۆپەكەى بۆ هاويژراوہ، تى ئەكەوى، ئەبى بىتە جىگای من، منيش ئەبى بچمە جىگای ئەو.

مەرج نىبە، تۆپەكە كاتىك دەست لى بەدم كه بەئاسمانەوہ بى و هاويژرابى بۆ يەكيك له ئىوہ ئەيشتوانم كه له ناو دەستى ياربىكەرەكەدا بى بيگرم و دەستى لى بەدم دەى بام دەست پى بكەين. تۆپەكەى هەلدا بۆژنەكەم زۆر بەپەرۆشەوہ گرتىوہ.

مەبەسىشى ئەوہبوو كه تىنەكەوى، نەوہك بكەويتە ناوہ راستى ياربىكەرەكانەوہ له جىيى كارل.

ژنەكەم، بەگەرمىبەكى سەيرەوہ ياربى ئەكرد هۆيەكەيشى بىگومان، ئەوہبوو كه ئەترسا لهوہى كه تىكەوت ئەبى بچىتە ناوہ راستى ياربىكەرەكانەوہ، سەيرى بكەن.

بەلام من كه متر شارەزايىم هەبوو له ياربىكەدا، لەو. دووسى جار تىكەوتەم و ناچاربووم بچمە ناوہ راستى ياربىكەرەكانەوہ جارىكيان بازەدا تۆپەكە، له كچىكى ياربىكەر بسىنم، نەم زانى باش بازەدم، كەوتەم لەگەل كچەكە، لى كەوتەكەمان زۆر بەهتيزبوو، هەردووكمان كەوتىنە سەر زەويى بەسەريەكدا، هەموولا يەكمان بەخۆمان هتيايه پىكەنىين.

ئەوہت نەبى بەبىردا كه لەش كەوتەكەى هەردووكمان ئارەزووى هەلساندبىن نە... بەلكو بەپىچەوانەوہ هەردووكمان راست بووينەوہ و پى ئەكەن بە يەكتر، بى ئەمەى خروشىكمان تىكەوتى بۆرەگەزىابى.

ئەمەيش شتىكى سەيرىبە چونكە هەموومان سەرمان قال بووبو بە ياربىكەرەكانەوہ له ياربىكەرەكانەوہ بەولاوہ رىگا بۆ هىچ شتىكى تر نەمابووەوہ كه بەبىرماندا بى.

ياربىكە تا نىكەى كاتىكى تەواوى پى چو دوايى وازمان له ياربى هتيا لەشمان خۆه (ئارەق) لى ئەتكا.

خۆماندا بەسەر سەوزەگىايەكەدا لهوكاتەدا ژنەكەم بەزەردەخەنەيەكەوہ پى گوتەم: سەير ئەوہتا من ئىتر هەست ناكەم بەوہى كه رووتەم هەرگىز بەبىرماندا نەئەهات كەروژتىك لهروژان بەم گورجىبە، بەرووتىبەوہ رادىم.

روژگار تەواوبوو بوو كات بوو بەشەش و نىو بەژنەكەم گوت: كاتى جل لەبەر كەردنەوہ هاتوہ، ئەگەر بمانەوى بەشەمەندەفەر رابگەين.

گوتى: هەر ئىستە جل لەبەر ئەكەينەوہ نەمان زانى كاتەكەمان چۆن رويشت!؟.

پاشان بەزەردەخەنەيەكەوہ گوتى: (بەلام يەكشەمەكەى تريبش دىينەوہ!!)

بەشى دەشم

يانەى رووتەكان لەسەرماوسۆلەى زستاندا

بەيانى يەكشەمەى دوايى مانگى مشتاخان (ئەيلول)، يەجگار سارد بوو پلەى گەرما گەيشتەوہ هىچ^(١) رەشەبايەكى توند و سەختىش له باكوورەوہ ئەهات و ئەيدا بەشارەكەدا ناچاربووم، لەبەر سەرما، لەسەر جلەكانەوہ، فەرەنجى (پالتۆ) يەكى ئەستوريشم لەبەر كەرد بەو رەنگوشىوہ يەوہ رووم كەردە رووتەكانى (درمستاد) ئەوہ سەر لىدانى دوايىم بوو، بۆ ئەوى، پيش ئەمەى بگەرىتمەوہ بۆ (پارىس) ئەو روژە بەتەواوہتى دوور بووم له رووتىبەوہ. كه بەرىگادا ئەرويشتم، دادم بوو له دەست سەرما هەر خوا خواى ئەوہم بووكە هاوړىكانى ئەوئىم زۆرم لى نەكەن لەو روژەدا خۆم رووت بكەمەوہ.

له زەوييەكەدا، سەيرانكەران كەم هاتىبون، هەر دەوانزە يەك ئەبوون تۆپ تۆپىنەيان ئەكرد ئەوئەندەى رووتىبەكەيان منى توورە ئەكرد، ئەوئەندە خۆيانى توورە نەئەكرد.

كه منيان چاوپىكەوت، بەرووخوشىبەكەوہ روژباشىيان لى كەردم پىم گوتن: ئەى ئىوہ ناترسن لەوہى كه سەرما دەس و پىتان ببات؟

يەكىكيان وەرماى داىەوہ: نەء ناترسىين بەپىچەوانەوہ، ئىمە زۆر گەرم داها تووين ئەوئەيش بەلگە يەك بۆتۆ.

(١) لىترە مەبەس لە وشەى (هىچ)، (صفر) (وەرگىر).

ئەو دەی گوتوو و بالی بۆ دیرتێکردم که دەستم خستە سەری، هەستم کرد زۆر گەرم داها تیبوو.

لەبەر خۆمەو هە گوتم: شتیکی سەیرە!

گوتی: گەورەم، سەرسورمانی پیناوی ئیمە لە ساردترین رۆژانی زستاندا پرووت ئەبینەو دەستمان کرد بە یاریکردن و لەش بزواندن، دەمۆدەست سەرماکەمان لێ ئەروا.

ئەوانەم بەجی هینشت و چوومە ناو کۆلیتەکەو هە سەیرم کرد، ئەوا چەند کەسیک لە پرووتەکان لەسووچینکیا بە دیار ئاگرێکەو کۆبوونەتەو، خۆیان گەرم ئەکەنەو.

نە (کارل)م چاوپێکەوت لە ناویاندا، نە (باربان).

منیش لای ئاگرەکەو دانیشتەم چاوەروانی ئەوان بکەم.

پاشان کچیکی جوان هاتە ژوورەو، لەو پێش یەکتەمان ناسیبوو، دەمۆدەست خۆی پرووت کردەو. کە خەریک بوو جل داکنەندەکی خۆی تەواو بکات، پێم گوت: بەبیرتادی

کە بەم سەرما یە بچیتە دەرەو؟

گوتی: بۆچی ناچم؟

تاویک لەبەر دەرکی کۆلیتەکەدا وەستا، بەدوو دلبیەکەو پاشان دەرپەری و دەستی کرد بەراکردن بەسەر زەویبەکەدا وام هاتە پێش چاو، کە هەرۆک خۆی خستبیتە ناو تاویکی

سردەو، واپوو، لەپێشەو، ئەو کەسە، هەست بەساردیی ئەکات بەلام زۆری پێ ناچی لەشی بەساردیی ئاوەکەو رادی، ئیتر هەست بەساردیی ناکات.

بەچوارلای زەویبەکەدا، چەند جارێک سوورایەو پاشان هاتەو ناو کۆلیتەکە لە تەنشتەو دانیشت هەناسە برکیی پێ گەیشتبوو بەلام لەگەرماندا لەشی سوور

هەلگەراپوو.

گوتم: خانمەکەم، ئەوئەندە ئازانییم کە ئەو دەست بیت من بەم هەموو جلویەرگەو، بەدەست سەرماو ئەنالێم، ئەی ئەگەر جلم لەبەر دانەبێ ئەبێ چیم لێ بێ؟

گوتی: بروام پێ بکە، زوو بەزوو گەرمت ئەبیتەو ئەمە راستە کە ناتوانیت لەژێر سببەری دەرەختاندا رابکشیی وەک رۆژانی هاوین بەلام ئەگەر هەندیک بیزویی دەمۆدەست

سەرماکەت لێ ئەروا کەواتە دەی هەستە دەست پێ بکە مەترسە لەسەرما.

بەلام من سەرم راوەشاند و گوتم: لە راستیدا من ئەترسم لە سەرما تکایە ئیمۆ وازم لێ بەیتە حەز لە خۆ پرووت کردنەو ناکەم.

لەو کاتەدا کورێکمان بەلادا رابورد، رای ئەکرد بۆ سەرکانییەکە کە گەیشتنە ئەستێرەکە کە، خۆی فری دایە ناوی، ناخۆکەسی واهە یە بتوانی لەم رۆژە سەرماو سۆلە یەدا مەلە بکات؟

بەلام بۆم دەرکەوت کە مەلەکردن لە رۆژی وارسارد و سردا، بۆ مەرۆف گران نییە چەند کورێکی تریش بەدووی ئەو کۆرەدا دەستیان کرد بەهەلپەری و داپەری و شلپەشلپ کردن هێچ باکیان نەبو لەسەرما.

(باربان) و (مسیوکارل) کارگێری ئازادەکان، لەپاش هەندیک گەیشتن.

لەپاش ئەمە ی رۆژباشی لێ کردم، باربان گوتی: ناو و بای ئیمۆ وەک رۆژانە ی پێشوو نییە کە پتەوی راها تیبوین، جا تۆ چی ئەکەیت،

گوتم: تکا ئەکەم لەخۆ پرووت کردنەو بەم بەخشە مەشقی پرووتیت بەتەواوەتی نەکردووە بەلام کۆنە پرووتیکی وەک من، هەرچی بەفری جیهان هەیه، پەکی خۆ پرووت کردنەو دەی ناخات.

جلەکانی لەشێو یەکی وای بێ باکانەدا داکنەند، کە من سەرم سوورما چونکە هەرۆک لەو پێش گوتوو مە، باربان لە شەرا، قاچی بریندار کرابوو، نە ی ئەتوانی هەرا بکات.

لەبەرئەو، وەک کەسانێر نەبوو، کە بتوانی وەرزشیکی بەئەرکی واکات، کە گەرمی بکاتەو.

گوتی: هەر چارەکە کاتیک بە پرووتی ئەمێنمەو پاش ئەو خۆم پۆشتە ئەکەمەو.

پێکەو لە کۆلیتەکە جووینە دەرەو پێکەو بەناو زەویبەکەدا گەراین.

لە (باربان)م پرسی: ئەتەوئ، ئیمۆ، مەلە بکەیت؟

گوتی: نە... ئاوەکە یە جگار ساردە.

گوتم: بەلام هەندێ لەمناڵەکان مەلە ئەکەن.

گوتی: بۆ ئەوانە خراپ نییە بەلام من پیریووم، کەلکی ئەو دەم پتەو نەماو.

گوتم: بەدەرژایی زستان دیتتە ئێرە؟

گوتی: نە... چونکە هەرۆک تێم گەباند بویت، برینەکانم ماو دەم نادەن، وەک کەسانی تر یاری بکەم و بجوولێم تا گەرم ببیتەو بەدانیشتنیشەو، ناتوانم بەرگە ی سەرما بگرم لەبەرئەو، لە زستاندا ئەمەندەم بەسە کە هەر لە ژوورەکە یس خۆمدا، بە پرووتییەو

مهشق بکهه رهنگه، ئەمساڵیش، ئەمه، دواجاریج که له ناو دهرودهدشتدا خۆم بدهمه بهربا تو نازانیت که چه ندبهوه دلگیرئهم، که ئەو ههموو مانگه درێژانه، ئەبێ چاوهروانی بکهه، تا ئەگه مهوه کهشی خۆ پرووت کردنهوه.

لهو کاته دا یهکی چل سائه هات بهلامانهوه، بهگه رمیبه کهوه دهستی گوشین باریان، تاویک لیتی ورد بووهوه.

پاشان لیتی پرسى: گه ورهه و نایه ته بیرم که من تو م له وه پیتش لیره دا دیبێ.

گوته: به لیتی راست ئەکهیت من تازه هاتوومه ته ناوتانهوه،

گوته: تو تازه هاتووینته ئیره بهلام دوورنییه که له جیگایه کی تر پرووتیت مهشق کردبێ.

گوته: نه... ئەمه یه کهه جار له ژبانما که خۆم پرووت ئەکه مهوه له ناو کهسانی تر دا.

(باریان) سه ری لهو پیاوه سورما، که له رۆژتیکى وهک ئەو رۆژه سارده دا مهشقی پرووتی دهست پێ کرد. ئەم سه رسورمانه خویشی له کابرا گه یاند.

کابرا گوته: پیتی لیتی ئەنیم که من له خۆ پرووت کردنهوه دا هه ندپیک له کهسانی تر دا وه تووم.

باریان گوته: بهلام سه رما ئەتکوژی.

گوته: نه... نامکوژی ئیمپرو، ههست به خویشی نه بێ، به هیچی تر ناکهه خه فه تی هیچ ناخۆم ئەوه نه بێ که له مه وه پیتش بهم خۆ پرووت کردنه وه یه مه نازانیبوو.

پاشان (باریان) پرووی کرده من و گوته: - ئەم پیاوه به راستی نازایه له رۆژتیکى وا سه رما وسۆله دا دهست ئەکات به راهاتن به پرووتییه وه که چی نه داد و فه ریاد ئەکات له دهست سه رما و نه گله یی به لکو وام بو دهرئه که وئ که زۆر خویشی پێ ئەگات.

ئهو پرووته به په رۆشه، چوو بووه دلێ (باریان) وه، ماوه یهک مایه وه، هه ربیری لهو ئەکرده وه ئنجا به سه ربه یه که وه پیتی گوتم: ئەم پیاوه، له مرۆ به دا وه، هیچ به ره له ستیک نییه بپتته پیتش ده می، که بتوانی له خۆ پرووت کردنه وه ی بخت.

ههروهک گوته، پاش چاره که کاتیک، باریان، جلهکانی خۆی له بهر کرده وه پاشان پیکه وه وه ستاین، پرووته کان ریزبکه یین بو یاری کردنی توپ توپینه. هه موویان له شهش کهس پتر نه بوون، به کچه جوانه که یشه وه.

پاش هه ندپیک، که چه که هات بهلامانه وه، گوته: یه جگار ساردی کرد من وا ههست پێ ئەکهه، که به فر له سه ر شانم باریبووه له بهرئه وه هه ندی جل له بهر ئەکهه.

ئنجا چوه ژووره وه، ناو کوڵیته که پاش تاویک به بهرگیکی سووکی مه له کردنه وه هاته وه دهری بهرگه که ی ته نکیکى وابوو که له ژیره وه هه موو له شی دیار بوو به لام له شیوه یه کی وا دلکیتش که ره دا دهرئه که وت، که به له شی پرووتی دلێ پیاوی وا کیش نه ئە کرد له بهرئه وه له و راستییه سه رم سورما، که بو م دهرکه وت پرووتی له جل له بهر کردن چاکتره.

کاتی شهش هات.

چووم بو لای پرووته کان، بهک به یهک دهستم گوشین و مال ناوایم لیتی کردن چونکه لیتیان جیا ئه بو مه وه بو ماوه یه کی دوور زۆریان ناوونیشانی منیان وه رگرت بو ئەمه ی نامه کاریم له گه لدا بکه ن دوایی زه ویبه کهه به جی هیتش له گه ل (باریان) و (کارل) دا.

(کارل) یان که میک له گه لماندا هات و گوته: هیوادارم که ئەم چه ند رۆژه که مه ی له ناوماندا بووت، خوشت راباردبێ له (درمستاد) دا بو ئەمه ی سائه که ی تریش بپیتته وه ناومان چونکه من ئیستا، تو به یه کیک دانه نیم له خۆمان بو له مه وه دا، هه رچی نووسرا و وینه و کاتی ئاههنگهکانی زستانییان هه یه، بو تی ره وانه ئەکهه.

گوتم: سوپاسی بێ پایانت پیتش که ش ئەکهه کارلی خو شه ویستم به لام تکام وایه، ئەگه ره نه هاتمه ئاههنگه کانتان بمه خشن چونکه ههروهک خو ت ئاگاداریبیت، (پاریس) نزیک نییه له (درمستاد) وه کارل قاقاپیکه نی و گوته: - من دیاره هاتنت ناخو زم، به لام بو یه کا کاره سات و پروودای ناو خو مان ت بو ئەنیرم، تا ئاگادار بیت له که ی نه وه یه نه مان منیش هیچم ناوی لیت، ئەوه نه بێ، که هه ر شتی له بابته پرووتییه وه پرویدا له (فه ره نسه) دا، بو مان بنووسیت.

گوتم: به وه زۆر دلخۆش ئەم که ئەو به لیتنه ت بده می.

پاش تاویک به جیتی هیتستین من و (باریان) یش پرووه (درمستاد) رۆیشتین له وئ، له چیتشخانه که ی ئیستگه ی (درمستاد) دا پشوویه که ماندا، هه ندی بیره مان خو ارده وه، تا کاتی جوئ بوونه وه هات.

له ده موچاوی هاوړپیکه مدا، نیشانه ی نازاری له یهک جوئ بوونه وه یان دیار بوو.

گوته: جوئ بوونه وه ی تو، ئەی دۆست، زۆر من ئەخاته ته نیاییه وه چونکه زۆر خو شمان

به‌یه‌که‌وه رابوارد به‌لام بی‌گومان، نامه‌کاریم زۆر له‌گه‌ل‌ئه‌که‌یت هیواداریشم که له‌بانگ ر‌اه‌یشتندا بۆ رووتی و رووته‌کان له‌ناو (فه‌ره‌نسه) دا‌کۆل‌ نه‌ده‌یت.

پیت‌گوت: ئه‌ی (باربان) ی‌خۆشه‌ویست له‌مه‌ولا نامه‌ت زۆر بۆ ئه‌نیرم هیواداریشم، که هه‌موو ده‌م، ئه‌و ده‌نگویاسانه‌ی له‌بابه‌ت رووتی و رووتانی ناو فه‌ره‌نسه‌وه بۆتی ئه‌نیرم، دل‌خۆشت بکه‌ن.

شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ی پیتی ئه‌رۆیشتم گه‌یشته ئیستگه‌که.

به‌لام پیت‌شه‌وه، (باربان)، توند ده‌ستمی گوسی و به‌دلته‌نگیبه‌که‌وه پیتی گوت‌م:

- ئاوات ئه‌خوایم که به‌خۆش‌ییبه‌وه بگه‌ریتته‌وه جیگای خۆت.

گوت‌م: سوپاست ئه‌که‌م، خوا بکا پیت‌که‌ بگه‌ینه‌وه.

به‌شی یانزه‌هه‌م

کۆگره‌ی رووتی

یه‌که‌م کۆگره‌ی په‌روه‌رده‌کردنی ئازاد، له (به‌رلین) دا‌گیبیرا، له پاییزی سالی ۱۹۲۹دا، له‌ژیر سه‌ره‌رشته‌یی (ئه‌دۆلف کووخ) دا‌کۆبونوه‌وه‌کانی کۆگره‌که‌ سێ رۆژی خایاند، له ۲۳ی مانگی گه‌ل‌پێزانه‌وه (تشرینی یه‌که‌م) تا ۲۵ی ئه‌و مانگه ئه‌وه‌بوو له‌وه‌پیت‌شه‌م پیاوهم ناسیبوو، له‌پاش سه‌ردانی‌تیک له‌خویندنگا نوێیه‌که‌ی، که له‌بابه‌ت پرۆژه‌ی ئه‌م کۆگره‌یه‌وه ئه‌دوا و هه‌ر له‌و پرۆژه‌وه‌ بیری لێ ئه‌کرده‌وه له‌سه‌ر بنچینه‌ی ئه‌و یه‌کتري دیتینه‌مان، چه‌ند لا‌په‌ره‌یه‌کی چاپکراوی بۆ ناردبووم، که پتیره‌ویی کۆگره‌که‌ی تیا نووسرابوو، بێجگه‌ له‌وه نامه‌یه‌کی بانگ کردنی‌شی بۆ په‌وانه‌ کردبووم که له‌وئ ئاماده‌بم وینه‌ی پتیره‌وییبه‌که‌ی ئه‌مه‌بوو:

(خویندنگای په‌روه‌رده‌کردنی ئازاد له به‌رلیندا)

هه‌لپه‌رکیبه‌کی کۆمه‌لی به‌سازوئاوازه‌وه

(به‌رلین له ۳۰ی مانگی میوه‌خۆشدا^(۱) سالی ۱۹۲۹.

(بریار درا که کۆگره‌یه‌کی گشتی‌یی رووته‌کان بگيری له‌ژیر سه‌ره‌رشته‌یی خویندنگای کووخدا بۆ په‌روه‌رده‌کردنی ئازاد.

کۆبونوه‌وه‌کانی له رۆژی شه‌مه‌ی ۲/۱۱/۹۲۹ وه ده‌ست پێ ئه‌کات تا رۆژی دووشه‌مه‌ی ۴/۱۱/۹۲۹، له‌ژیر ناوونیشانی: (رووتی و په‌روه‌رده‌کردن)دا.

(یه‌که‌م کۆگره‌ی خویندنگای کووخ بۆ په‌روه‌رده‌کردنی ئازاد) رۆژی شه‌مه: ئاهه‌نگ گێران بۆ (خۆش هاتن) کردن له ئه‌ندامه‌ بێگانه‌کان، که له ره‌گه‌زی ئه‌لمان نیین، له‌ناو زه‌ویی خویندنگا‌که‌دا، له شاری به‌رلیندا له‌گه‌ل پيشاندانی هه‌ندێ هه‌لپه‌رکیتی رووته‌کان له‌سه‌ر ئاوازی ساي‌ز.

ئێواره‌یش وتاریک ئه‌دری له‌بابه‌ت (بۆچی مرۆفایه‌تی به‌ره‌و رووتی ئه‌روات؟).

به‌یانی رۆژی یه‌کشه‌مه: هه‌ندێ له‌چاوه‌ ئه‌ندازانی رووته‌کان له‌سه‌ر ته‌ختی به‌زمگای (بسکافور) له شاری به‌رلیندا، پيشان ئه‌دری.

ئێواره‌یش گه‌توگۆیه‌کی گشتی پیت‌که ئه‌هینرێ له‌ناوه‌ند پزیشک (فرید ریخ ویتجلت) و (هانز جراتز)دا له‌بابه‌ت (پیتوستی رووتی)یه‌وه.

رۆژی دووشه‌مه: له ئێواره‌دا فیلم‌یک له‌بابه‌ت (پیت‌بینی نوێ له‌بابه‌ت په‌روه‌رده‌کردنی له‌شه‌وه) پيشان ئه‌دری له‌گه‌ل پيشاندانی فیلمه‌که‌یشدا (مامۆستا کووخ) چاوه‌ ئه‌ندازه‌کان لیت ئه‌داته‌وه.

له رۆژی سێ شه‌مه‌دا، ئه‌ندامه‌کان بانگ ئه‌کرتین بۆ هاوبه‌شی کردن له‌وه‌ه‌لپه‌رکیتیه‌دا که له‌خویندنگای کووخ دا‌ئه‌کری.

بۆ دووسه‌د که‌س له‌میوانه‌ بێگانه‌کان خواردن و نوستن پیت‌شکه‌ش ئه‌کری، له‌لایه‌ن ئه‌ندامانی خویندنگای کووخ یاخود کۆمه‌له‌ رووته‌کانی تری به‌رلینه‌وه به‌مه‌رجه‌ ئه‌و میوانانه‌ بووبنه ئه‌ندام له‌خویندنگای کووخ یاخود له‌کۆمه‌له‌ رووته‌کانی تردا له‌به‌رئه‌وه ئه‌وانه، ته‌نیا ئه‌رکی هاتن و چوونه‌وه‌یان دیتته‌ سه‌ر بۆ ئاماده‌بوون له‌کۆگره‌که‌دا.

سه‌ره‌رشته‌یی که‌ره‌کان

ئه‌دۆلف کووخ، فرانز کارلوتز

فریدریخ دولف

(۱): میوه‌خۆش=تموز).

کۆگرهکه ناچاربوو، کۆبوونهوهکانی خۆی دوابخات بۆ رۆژی ۲۳/۱۱/۹۲۹. بهزمگای (بسکافۆر) یش داخرابوو، له جیاتی ئهوه بهزمگای (فۆلکسیۆن) دانرابوو، بۆ نومایشهکان.

له ئیواره یهکههه رۆژی کۆگرهکهدا، وانا له ۲۳/۱۱/۹۲۹ (ئه دۆلف کووخ) کۆگرهکه ی کردهوه، و تارێکی دووردریژی و لهبابهت دامهزاندنی خۆیندنگاگهیهوه بۆ پهروهردهکردنی ئازاد له نزیك شاری (به رلین) هوه و، پهیدا بوونی جوولهیهکی تازه له خاکی ئەلمانیا دا بههزی ئهوهوه دامهزاندنی ئهوه خۆیندنگاگهیهوه ئهوه رۆژه پر تهنگوچه له مانهوه که ئەلمانیا تووشیان بوو له دوا ی شه پر ی جیهانی گه ورده مه بهس له دامهزاندنی ئهوه خۆیندنگاگهیهوه ئهوه به که رۆلهکانی ئەلمانیا له سه ر بنچینه یهکی سروس تی دروستی دروست له شیان پهروه رده بگری، بۆ ئه مه ی بتوانن به ئاسانی له و سه رگه ردا نییه گه وره یه گشتییه رزگار بن، له به رئه وه، چهند مامۆستا یه کی هه لپژارده ی هیتاوه بۆ خۆیندنگاگه ی، بۆ ئه مه ی مه شق به منالان بکه ن، به روو تییه وه له به ر تیشکی رۆژ و گه رمییه که یدا له پیتشه وه، مناله کان ئه م جو ره مه شق کرد نه یان، به شه رمیکه وه ئه کرد.

به لām پاشان پتیه ی را ئه هاتن، ئیتر به ئاره زوو و خوتن گه رمی و خۆشییه کی زۆره وه ئه وه مه شقه یان ئه کرد.

به لām رۆژێک له رۆژان، خانمێکی ئەلمانیه، کۆنه په رستی که لله وشک، به مه ی زانی هورۆمی هیتا یه ناو خۆیندنگاگه وه و به چاوی خۆی دیی که مناله کان، به به ر رۆژه وه، به رووتی یاریان ئه کرد قبن دا بگرت و دهستی کرد به هه ره شه کردن له و (پیاوه به دخوه) ی که خۆی ناوی وا لی نابوو.

پاشان چوه ده ره وه، دهستی کرد به چا و و پا و کردن و، به ندوبا و بلا و کرد نه وه و، هانه دان، بۆ ئه مه ی بیروبا وه ری گشت ئەلمانه کانی لی بوروژیتنی و هه ر بیروبا وه رتیکیشی خستۆته ناو میتشکی مناله کانیانه وه، له میتشکیان ده ره یترنی و له وه به ولا وه یش و پا ره ی پتی نه درنی که ره وشت و کرده ی جوان پایه مال بکات له ئەلمانیا دا.

تکای له رۆژنامه کانیش کرد، که له به ره نگاری کردنی ئه م کاره ساته نه نگ و ناشیرینه دا که (کووخ) دا یهیتا وه له ئەلمانیا دا، کۆمه کی بکه ن.

هه ندی له رۆژنامه کان، دوا ی قسه و به ندوبا یی ئه و ئا فره ته که وتن و پشتیان گرت

دوا یی کاریان له فه رمانه وایی کرد، کووخ ی گرت و خستیه به رده می دادگا به تا وانی تیکدانی ره وشت و خوی بلنده وه.

سه یر ئه وه بوو، دادگا له به رده م ده نگه ده نگ و خرۆشانی سه یرکه راندا، کوخی به ر له لاکرد ئه و پرپاره یشی له سه ر بنچینه ی ئه و یاسایه بوو، که له سالی ۱۷۰۲ دا له ئەلمانیا دا ده رچوو بوو له یاسا که دا مافی دا بوو به هه موو مامۆستا و له له و دا یه نییک که چۆن ئاره زوو ئه که ن منال پهروه رده بکه ن، به مه رجی ئه و پهروه رده کرد نه خرا په ی بۆ ئه و منال تیا نه یی ئنجا که کووخ توانیی، که لکی تیشکی رۆژ و با ی پاک بۆ له ش و گیان، له ناو بژیکه ره کان بگه ییتنی، ده مو ده ست به ر له لایان کرد.

ئه و کاره ساته، سه ره تای ژبانیک ی تازه و جووله یه کی تازه بوو له ئەلمانیا دا له به رئه وه بانگ راهیتشتنی رووته کان بۆ رووتی، له ئەلمانیا دا بلا و بووه وه پاشان بانگ راهیتشتنه که، گه شه ی کرد و گوژرا، له رووتی منالانه وه بوو به رووتی پیاوی گه وره یش به م ره نگه فه رمانه وایی ئەلمانیا، ها ته سه ر ئه وه ی که پتی له پهروه رده کردنی ئازادیش بنی و ریتی لی بگری، هه ره ک رتی له هه موو شتیه یه کی پهروه رده کردنی تر ئه گری.

(به لām بۆچ به رووتی؟) بۆچ مه شقه که مان به به رگیتکی ته نگ ی مه له کرد نه وه نه که یین؟

ئه م پرسه، پزیشک (هانز جراتز) کردی، که خۆشیی پزیشکیکی پرس پتی کرا وه (۱) له خۆیندنگاگه ی کووخ دا به لām هه ر خۆشیی وه رامی دا یه وه گوتی: (رووتی زۆر پتیبسته بۆ فیکردنی زانستی ره گه ز هه ره ها بۆ ته ندروستی منالان.

(من له بابته به شی دووه میانه وه ئه دویم به شی یه که م به جی ئه هیتم بۆ مامۆستا فریدریخ و یجلت، که لیتی بدوی (له م رۆژانه دا، له هه موولا یه کی جیهاندا، جو ره خۆیندنگا یه ک کراونه ته وه، ناویان نرا وه) خۆیندنگایانی ناوبا ی پاک). ته نیا ئه و منالانه یان تیا یه، که نه خۆشیی سنگیان هه به.

به لām ئه و مناله ی که به ختی یار نه بووه، تووشی نه خۆشیی سنگ بیتی، چاره نووسی وه هایه که ئه بی به ش براوی له وه به خشی خوا ییه که بریتیه له با ی پاک و هه تا و ئه بی به شی زۆری ژبانی له ناو چوار دیواری وادا رابوو، که نه با ی پاکی تی بی، نه تیشکی رۆژ!.

(۱) وانا: موسته شاره، راویژکاره.

پاش ئو، مامۆستا (فریدریخ ویجلت) بهرزبووه و دهستی کرد به قسه کردن، له بابته پتوبستی پرووتیییه وه، بۆتییگه یشتنی بابه تی سک و زا و راهتن به کرده وه و رهوشتی بلنده وه، گوتی: (منالان له تمه منی چوارده سالی و له وه پاشیش، به په رهۆشه وهن که هه رچییه که هه یه له بابته ره گهزی به رامبه ریا نه وه له رازوپه نهانی و پتچوپه نا، شاره زای ببن له به ره وه ته یانینیت، هه مووده م ته گه رپین به دووی به زمگا خراپه کاند، ته چنه ناو هاو رپییانی به دخوو وه، بۆ ته مه ی ته وه ی نایزانن له بابته ره گه زه وه، فیری ببن ته نجامی ته مه ییش، ته وه تا که به چاوی خۆمان ته بیینین، چ نه خۆشیی بیس و گه ننگ، چ کرده وه ی ناشیرین و ناپه سه ند، به جاریک له ناو لاوه کاتماندا بالاو بوونه ته وه.

ته وه ییش دیاره، که ته گه ر ماوه بدری به کور و کچ: هه ر له منالییه وه، به پرووتی تیکه لی به کترین، تا دی زۆرتر شاره زای به کتر ته بن، ئیتر که گه وه ییش بوون هیچ هانه ده رتیکیان نامینتی، هانه یان بدات بۆ ره وشت و خووی خراپ و داوین بیسی.

(به لگه یه کی رووداو و راسته قینه ییش بۆ ته مه ته وه یه که له ناو چواره زار شاگرددا که له خوتیندنگای کووخدا ته یان خوتیند، له سالی ۱۹۲۱د، شاگردیک نه بی، که سیان تووشی نه خۆشییه نه پیسه بوو، بوو چونکه له باوک و دایکه وه تووشی بوو بوو ته مه ییش به راوورد کردنیکی سهیره، که له ناو بۆره پیاواندا ناتوانی بیینتی).

له دوا ی ته وه نوماییشی پرووته کان هاته پیشه وه، که له سه رته ختی به زمگای (فۆلکسیون) کرا هاو ری که م (باربان) یش گه یشتبو وه ته وه ی بۆ بیینی ته و چا و ته ندازه جوانه له پینا و ته و بیینه دا (۶۰۰) شه ش سه د کیلو مه تره ی بریوو به لام خۆی گوتی: له م هاتنه م، به م ریگا درتزه دا، په شیمان نییم چونکه ته وی له کوگره که دا دیوم به چه ندان ته و ماندوو بوونه ی بۆ پرکردوو مه ته وه.

وا به زمانی (باربان) وه ته و ته ها هه ننگه پیشان ته ده یین:

(له هۆلی به زمگا که دا، نزیکه ی سی هه زار که س له ته ماشا که ران هاتبوون بۆ ته و نوماییشه هه ر چا و ته ندازیکیان ته دی به گه رمی چه پله یان بۆ لی ته دا که سیان تیا نه بوو، ته و نوماییشه ی پین ناخۆش بووی، که سیان به ره رچیان نه دایه وه.

له په رده ی یه که مدا، چل رووت له کور و کچ زۆر شه ننگ و شوخ پیشان دران له پیش چاوی دانیشتون، هه ندی یاریان کرد، به کۆمه له و به رتیکویتیکی، سه یرکه ره کان پتی

گه شکه داربوون سه یر ته وه بوو، ته و هه موو هه لپه رکییه ته و هه موو نوشتانه وه یه کی که هه لپه رکی که ره کان ته یان کرد به و هه موو تیشکه ره نگا وره نگانه وه که له له شیان ته که وت، هه ستیکی خراپی له دلای که سیکدا نه خرۆشانن له راستیدا، شه نگو شوخی و رازا وه یی ته و چا و ته ندازه، له گه ل جوانیییه که ی له شیاندا، هیچ ماوه یه کی نه ته هیشته وه بۆ ده روون که پتی بزوی، په سه ند کردن و دل پیاچوون و سه رسورمان نه بی.

له راستییدا، من سه رم سورما له نازایه تی و بی باکیی ته و چل کور و کچه، که له شی خۆیان، به رووتی، پیشانی ته و سی هه زار که سه ته دا به راستی ته وانه مه رد و نازا و پالەوان بوون چونکه ته و کرده وه یه سه ره ستیی و بی باکی و نازایه تییه کی بی هاوتای ته وی.

له پاش ته مه ی شاگرده کان یارییه کان و مه شقه کانی خۆیان به رتیکویتیکی پیشاندا، وه ک له خوتیندنگای کووخدا ته یان کرد، په رده دادرایه وه پاش ته وه ئاشکرا که (کووخ) خۆشی چه ند چا و ته ندازیکی، بۆ نمونه پیشان ته دا، لیکیشی ته داته وه بۆ هه مووان تا تیتی بگه ن ئیتر کووخ هه ر چا و ته ندازیکی پیشان بدایه، لیک ته دایه وه و روونی ته کرده وه بۆ هه مووان هه موو مه به ستیشی له وه ته وه بوو که پیشانی بدات بیروباوهری رووتی، بابه تی پاشکه وتن نییه، به لکو به پیچه وانه وه نیشان ی بهرزبوونه وه و پیشکه وتنه.

په رده ی یه که م

په نجا کور و کچی رووتی پیشاندا، له سه ر زه ویی به سه ر گازی پشتا پال که وتبوون، نه ته جوولانه وه ته و چا و ته ندازه، ماوه یه کی باشی خایاند.

مه به س له وه ییش ته وه بوو، که مرۆف له سه ره تای ژیا نیا، وا بووه، سه ره تای په دابوونی مرۆف و جیهان.

په رده ی دو وه م

په رده هه لدرایه وه، رووته کان هیشتا هه ر له جتی خۆیاندا بوون، له سه ر زه وییه که پال که وتبوون به لام ته مجاره لنگ و بالیان به له ننگه ریکه وه ته بزواند، له پیشه وه به نه رمی و هیواشیی، پاشان به توندیییه که وه ته مه ییش ته وه ی پیشان ته دا، که مرۆفایه تی له دو وه م پله ی ژیا نیا گیانی چو به به ردا و راپه رپی و وریا بووه وه و دهستی کرد به تیکۆشان تا خۆی پین بگه بیینتی و بگاته چله پۆیه ی سه رکه وتن و پیشکه وتن و به رزی له ژیا ندا.

به راستی ههستم کرد به سه رسورمانیتیک له و کور و کچانه که و توانیبیان له و بزوتنه وه ریکویپیکانه دا چاره که کاتیک بمیننه وه.

په دهی دوابی

پاش ئه وه کور و کچه رووته کان ههستانه سه ریپ و باله کانیان بلندرده وه، رووه و رۆژ و ئاسمان، به ده م ئه وه یشه وه گۆرانیه کیان ئه گوت له بابهت رزگارکردنی مرۆقایه تییه وه له دهست کۆت و پیوهندی رهوش و خووی رزیبوی کۆمه لایه تی من له توانامدا نییه که له م چهند دیره دا، بیروباوه ری خۆم دهر بپریم، دهر باره ی ئه و چا و ئه ندازه، ئه وه نده دل و دهر وونمیان بزواند ههر ئه وه نده م له دهست دی که بلیم، ته نیا په رده یه که له و په رده یه که له وئ دییم، بهس بوو بۆ ئه وه ی که هه موو ماندویتییه کی ریکام له بیر به ریته وه تا گه یشتوومه ته به رلین.

له پرانه وه ی ئاهه نگه که دا، ئافره تیکی نه ژاد و جوامیر هه ستایه سه ر پی و چهند قسه یه کی ناسک و ره وانی پیشکه ش به خانمه کان کرد، تکایشی لی کردن که له بهر چاکه ی رۆله کانیان، پشتیوانی (ئه دolf کووخ) بکه ن له بیروباوه ره که یدا، که له بابهت رووتییه وه یه. خانمه که ناوی (مادام بۆ هیم) بوو.

رۆژنامه کانی ئه لمانیا، به تایبه تی رۆژنامه چه پییه کان، که رۆژنامه ی (ته مبوو) پیشه نگیان بوو، له بابهت ئاهه نگه کانی کۆگره که وه و تاریکی زۆریان بلا و کرده وه.

هه ریبه که یشیان به جیاواز، بیروباوه ری خو ی دهر باره ی کۆگره که و ئاهه نگه کانی و ئامانجه کانی دهر ریپی ئه وه نده هه یه، هه یچ رۆژنامه یه کیان نه ما که کرده وه ی خاوه ن ئاهه نگه کان و ره نج دانبان له پینا و ریک خستنیاندا په سه ند نه کا و پیا هه ل نه دا.

منیش له خۆم ئه پرسم ئه لیم:

ئاخۆ رۆژنامه کانی فه ره نسه چی بنووسن دهر باره ی ئه م جو ره ئاهه نگانه، ئه گه ر له (پاریس) دا بکرانایه ؟!

به شی دوانزه یه م

رووتی له فه ره نسه دا

له فه ره نسه دا ژماره یه کی زۆر هه ن که به دل حه ز به مه شقی رووتی ئه که ن به لام پیش ئه مه ی له م بابه ته وه قسه بکه م، حه ز ئه که م له یه که م جو له ی سروشت په رستییه وه بدویم له فه ره نسه دا بییشکه ی ئه و جو لانه وه یه له (میدی) دا بوو، که له ناو کیلگه یه که دا بوو ناوی (کیلگه ی فلار) بوو نزیک به هه ندی دوورگه له ناو شاخه کانی (ئه لپ) دا، ئه ویش له ژیر سه ره رشتی کردنی راستی په رستیکی ئه لمانیدا بوو که ناوی پزیشک (گه ر بهرگ) بوو.

دامه زرانندی ئه م جو له یه، ئه گه ریته وه بۆ سالی ۱۹۲۵.

واتا پیش ئه وه ی بیروباوه ری رووتی له فه ره نسه دا په یدا بی.

له راستیدا، بانگ راهیشتنی پزیشک (گه ر بهرگ) بۆ ژبانی سروشتی، فری به سه ر پووتییه وه نییه ئه وانیه له گه ل ئه ویشدا کۆبوو بوونه وه به شی که میان فه ره نسیبون، زۆریه یان ئه لمان بوون.

ئه م پیاوه له پینا و بلا و کرده وه ی بیروباوه ره که یدا بۆ (گه رانه وه بۆ سروشت)، ئه رک و ئازاری زۆر هاته بهر. رۆژنامه کانی (نیس)، له پیش هه موو رۆژنامه یه که دا، هور و ژمیان برده سه ربان، ناویان نابوون (پیاوه رووته کان) پاش ئه وان، رۆژنامه کانی تری فه ره نسه یش هور و ژمیان برده سه ربان ئه وان به بیروباوه ری گشتیان له پزیشک (گه ر بهرگ) و کۆمه له که ی ورو و ژاند، هانیان دان بۆ ریسوا کردن و تییزیت کردنیان، به دنا و یشیان کردن به درنده یی و پاشکه و تووی و گه لی شتی تره وه.

(کیلگه ی فلار) یش ئه که ویته ئه و به شه شاخه ی (ئه لپ) وه که دراوسییه به (زرتی سپی)، له لای باکور یشه وه ئه روانیت به سه ر شه پۆله کانی زرتیکه دا.

له ویدا هه وارگه که ی (گه ر بهرگ) له سه ر لوتکه شاختی سه خته رینگا، له شوینتیکی جوان و رازاوه ی چۆل و هۆلدا دامه زرا، که دار و دره ختی خوا کرد و گول و گژوگیای بۆن خۆش به شی زۆری داگیر کردبوو، له زری که یشه وه که بایه کی فینکی سازگاری بۆن خۆشی به سه ردا ئه هات، که به ناو گول و گژوگیای بۆن خۆشدا تپه ری کردبوو.

له و شویننه ناسک و ناوازه یه دا، پزیشک (گه ر بهرگ) کۆمه ل و هه وارگه که ی خو ی

دامه‌زرا ندبوو، ناوه‌دانیه‌کی به‌نرخیشی خستبووه ئەو ناوه‌وه دانیشتونانی ئەم هه‌وارگه‌یه جووتیان ئەکرد، توویان ئەچاند، به‌دانه‌ویله‌که‌ی ئەژیان.

هه‌ندی ناژەل‌یشیان له‌ بناری شاخه‌کان ئەله‌وه‌راند هه‌ریه‌که‌یان کۆلیتیکی بۆ خۆی دروست کردبوو که ساکار و ساده بوو به‌ژیانیکی ساکاریشه‌وه له‌ ناویاندا گوزهرانیان ئەکرد، خۆیان دوور خستبووه‌وه له‌ ژیانانی پر ده‌نگه‌ده‌نگ و قه‌رقه‌ی ناو شاره‌کان زه‌وییه‌که‌، هه‌ر خواردن‌یکیان پتویست بوايه پیتی ئەبه‌خشین هه‌روه‌ها به‌هۆی خوری مه‌ره‌کانیشیان‌وه که مناله‌کانیان ئەیانله‌وه‌راندن له‌ دۆل و بناری شاخه‌کاندا، جلویه‌رگیکی سووک و ساده‌ی خۆیان پیک ئەهینا.

خوارده‌مه‌نی ئەوانه‌ بریتی بوو له‌و گژوگیا و سه‌وزه‌وات و میوه‌هاته‌ی که له‌ زه‌وییه‌که‌ به‌ره‌میان ئەهینا، که‌میکیش نه‌بوايه گۆشتیان نه‌ئخوارد.

هه‌روه‌کو له‌وه‌پیش گوتمان، زۆریه‌ی ئەو که‌سانه‌، ئەلمان بوون، له‌ چینی کریکاران له‌گه‌ل (گه‌ره‌رگ) دا له‌ ئەلمانیاوه‌ هاتبوونه‌ ئەوئ زۆریه‌یشیان خوئنده‌واری ته‌واونه‌بوون.

به‌لام پیتشه‌واکه‌یان (گه‌ره‌رگ)، راستی په‌رستیکی په‌وست و خو پاک بوو، نرخی زانستی ئەزانی که ئیواران ئەهات هه‌موویانی کۆته‌کرده‌وه و، واری زانستی و وێه‌یی به‌نرخی بۆ ئەدان هه‌روه‌ها مناله‌کانیشی فیری زمانی ئەلمانی و فه‌ره‌نسی و هه‌ندی زانست ئەکرد، له‌ شپه‌یه‌کی سووک و ساکاردا.

ئەم پیاوه‌، جاربه‌جاریک هه‌ندی له‌ ئەندامانی کۆمه‌له‌که‌ی خۆی ئەنارد هه‌ر هه‌وارگه‌کان و هه‌ک (نییس) و (مارسیلیا) بۆ ئەمه‌ی بگه‌رێن به‌دوای هه‌موو باه‌تیکی تازه‌ی وادا که یارمه‌تیان بدات له‌ گه‌شه‌پیکردن و پازاندنه‌وه‌ی ژیانه‌ سه‌روشتیه‌ سه‌ره‌سته‌که‌یاندا جاری وایش هه‌بوو، خۆشی ئەو گه‌رانه‌ی ئەکرد تا ئەگه‌یشه‌ (پاریس)، به‌دوای بیروباوه‌ری راستی په‌رستی و زانستی نوێدا ئەگه‌را.

جلویه‌رگه‌کانیشیان تا بلتی سووک و ساکاربوون، به‌پیتی ساردی و گه‌رمیی که‌شه‌کان له‌به‌ریان ئەکردن له‌ که‌شی گه‌رمدا، هه‌ر ئەوه‌نده‌یان ئەپۆشی، که ناوگه‌لیان داپۆشی.

سا له‌به‌ر ئەمه‌ بوو، که رۆژنامه‌کانی (نییس) ناویان نابوون (رووته‌ پیاو)، هه‌رچه‌ند که رووتی ته‌واویش نه‌بوون.

ئەو جووله‌یه‌، به‌یه‌که‌م جووله‌ی سه‌روشتی ئەژمیری له‌ فه‌ره‌نسه‌دا.

به‌لام، فه‌ره‌نسه‌ی ئیستا، جووله‌یه‌کی رووتی تری تیايه ئەم جووله‌یه‌، هه‌رچه‌نده‌ وه‌ک جووله‌که‌ی رووتی ناو ئەلمانیا گرنگ نییه‌ و بلاویش نه‌بۆته‌وه، به‌لام له‌لایه‌ن خاوه‌ن بیروباوه‌رانی فه‌ره‌نسیه‌وه، له‌لایه‌ن فه‌رمانه‌روایی فه‌ره‌نسیه‌وه، قینه‌به‌ریی و دوزمنايه‌تییه‌کی زۆری له‌گه‌ل ئەکرئ.

به‌لام، کۆمه‌له‌کانی سه‌روشت، له‌ فه‌ره‌نسه‌دا زۆرن.

زۆریه‌شیان وازیان له‌ بیروباوه‌ری رووتی هیناوه، له‌تاو دوزمنايه‌تی بیروباوه‌ری گشتیی و به‌ره‌نگاریکردنی فه‌رمانه‌روایی.

ته‌نیا کۆمه‌لی (ژیان) ماوه‌ که‌ کۆلی نه‌دای و چاوی نه‌ترسای.

وازیی له‌ بانگ راهیشتن نه‌هینای بۆ رووتی و، داواکردن له‌ فه‌رمانه‌روایی که‌ ری بدات مه‌شقی له‌سه‌ر بکری سه‌رکرده‌ی کۆمه‌له‌که‌ پزیشک (فیاریه) ئەوی له‌ هه‌لسوورااندنی کاروباری کۆمه‌له‌که‌یشدا یارمه‌تی ئەدا، و بانگ راهیشتنه‌که‌ ریکوییک ئەخا، جی نوشینه‌که‌یان که‌ ناوی (مسیۆدی مۆنگۆ) یه‌ جا ئەم پیاوه‌یه‌ که‌ گۆقاره‌ تاخانه‌که‌ی رووته‌کان له‌ فه‌ره‌نسه‌دا ده‌رئه‌هینئ، له‌ژیر ناوی (گۆقاری ژیان نوئ) دا.

له‌ راستیدا، وا ده‌رئه‌که‌وئ، که (مسیۆدی مۆنگۆ) له‌و پیاوه‌ هه‌لکه‌وتوه‌ که‌مانه‌یه‌، که به‌هه‌موو هینز و هه‌ره‌تیکیانه‌وه له‌سه‌ر بیروباوه‌ری خۆیان ئەکه‌نه‌وه، کۆل ناددن له‌ رهنج دان، نه‌هه‌ره‌شه‌ی ئەم و ئەو کاریان لی ئەکات، نه‌ هیی فه‌رمانه‌روایی؛ نه‌ شۆرشی بیروباوه‌ری گشتی ئەگه‌ر وا نه‌بوايه، ئەم پیاوه‌، نه‌ی ئەتوانی له‌سه‌ر بانگ راهیشتنه‌که‌ی خۆی پروات له‌ باه‌ت (رووتی) یه‌وه‌ که‌ بیروباوه‌ریکی تازه‌ی وایه‌ به‌لای فه‌ره‌نسه‌ کۆنه‌ په‌رسته‌کانه‌وه، به‌فرمانی سه‌رشانی خۆیان دانه‌نین که‌ تا له‌ هینز و توانایاندا هه‌یه به‌ره‌نگاری بکه‌ن، بۆ ئەمه‌ی له‌و ژیانه‌ کۆنه‌ لانه‌ده‌ن که‌ باو و باپیریان له‌سه‌ری رۆشتوون یه‌کیک له‌ په‌له‌په‌کانی ئەو دوزمنايه‌تی بیروباوه‌ری (رووتی) ئەوه‌یه‌، که (دی مۆنگۆ) چاووراو بۆ ئەوه‌ ئەکات، که‌ چاولیکه‌ری ئەلمانه‌کان بکه‌ن که‌ دوزمنايه‌تی دوتینی فه‌ره‌نسه‌ن له‌و کرده‌وه‌ پرپوچه‌ نه‌نگه‌یاندا.

(دی مۆنگۆ) یه‌ به‌ریه‌رچیان وا ئەداته‌وه، ئەلی: (فه‌ره‌نسیه‌کان، کاتییک ده‌ستیان کردووه‌ به‌بلاوکرده‌وه‌ی بیروباوه‌ری رووتی، که‌ هینشتا نه‌یان بیستوه‌ شتی و هه‌یه‌ له‌و به‌ر رووباری (پاین) هه‌وه‌.)

له‌ راستیشدا هه‌ندی له‌ فه‌ره‌نسیه‌کان، که‌ ده‌ستیان کردبوو به‌بلاوکرده‌وه‌ بیروباوه‌ری (رووتی).

هیتشتا ئەلمانەکان ئەوەیان بەبیریشدا نەهاتبوو. بام بەتین، ئەوانە راست ئەکەن (دی مۆنگۆ) و ھاوڕێکانی چاڵیکەری ئەلمانەکان ئەکەن لە بلاوکردنەوی بیروباوەری (رووتی) دا. ئایا لەمەدا ھەڵەبەک ھەبێ؟ ئایا گوناھ لەمەدا ھەبێ کە ئیمە لەناو نیشتمانەماندا، کردووە و کاریکی وا دروست بکەین کە کەلکی بۆ لەش و گیانمان ھەبێ، چونکە ئەلمانەکان لە پیش ئیمەدا ئەو کردووە و کارەیان نوواندووە؟

بەلای (مۆنگۆ) وە بیانوی دۆژمنەکانی بەجگار ھێچوچوچ و چرووکە سەیرکە چۆن دۆژمنەکانی خۆی بەرچ ئەداتووە لە گۆقارە کەیدا:

کاتی کە گۆقاری (ژیانی نوێ) مان دەرھینا، مەبەسمان ئەو نەبوو، کە لە فەرەنسەدا کۆمەڵتکی رووتان داھمەزرتین.

لە راستیدا، بیری پیکھینانی ئەو کۆمەڵە، ھەنگاویکی سەرەخۆ بوو، سالتیک پتر بەسەر دەرھینانی گۆقارە کەدا رۆیشت، ئنجا ھات بەمیشماندا ئەوکاتە کە بانگمان پائەھیتشت بۆ دامەزراندنی ئەم کۆمەڵە لە فەرەنسەدا، ھەر نەمان ئەزانی کە لە ئەلمانیا دا رووت ھەبێ کەواتە بیروباوەری ئیمە لە بابەت (رووتی) یەو، بۆ پشتگیری ئەلمانەکانی نییە، ھەر وھا بۆ چاڵیکەری ئەوانیش نییە.

بەلکو بۆ راستکردنەوی ئەو چەوتیبیە کە خەریکە ھەموو نیشتمانەمان بگریتەووە ئیمە بروامان وایە، کە رووتی نەبێ، ھێچ شتیک چارە ئێ و داوین پیسییە ناکات ئیمە وامان ئەزانی، کە کەس لە پیش ئیمەدا بیروباوەری (رووتی) ی نەبوو و بۆ بلاوکردنەویشی تێ نەکوژاوە.

(جا چونکە بەوەمان زانییووە کە جوولەبەکی وایش لە ئەلمانیا دا پەیدا بوو بێ گومان وای بەباش ئەزانین کە جوولەبەکی ئەوانیش بئین، بۆ ئەمە لە شارەزایی ئەوان کەلکی وەرگریین چونکە ئەوان لە ئیمە پیشتر دەستیان بە رووتی کردووە ئایا ئەمە ھێچی تیا ھەبێ، کە توانجیان لێ بدری؟

(ئەمە سەیرە، فەرمانرەواییەمان- کە ھەموو دەم (بانگی داوہ بۆ ئەو گەلی ئەلمان و فەرەنسی لە یەکتەر نزیک بخریتەووە، بۆ ئەمە ی پشم و قین و دۆژمنایەتی لە دلێ ھەردوو گەلە کەدا نەمیتنی کەچی ھەر ئەو فەرمانرەواییە خۆی، خۆی پێ ناگیرێ، ئەویش وەک ئەوانی تر بەرەنگاریمان ئەکات بەناشکرا.

بۆچی؟ چونکە ئەویش نایەوێ بیروباوەریکی وا بلاو ببیتەووە کە سەرچاوە کە لە ئەلمانیا دا بووبێ.

(ئیمە ئەگەر ئەوەمان زانی، کە ئەو کور و منالانە لە خاکی فەرەنسەدا ئەمرن، لەبەر اووردکردنی ژمارەکانیاندا لە گەل ژمارە سەری دانیشتوانی فەرەنسە، زۆرتەر ژمارەیان لە ژمارە ھەموو خاکیکی تری ئەوروپا، بێ ئەمە ی رەنج و تەقەلای فەرمانرەوایی لە پینا و پەرەپێدانی یاریبە وەرزشییەکاندا لەناو نەتەویدا، یاخود بایەخدانی بە تەندروستی گشتیی، کاریکی لەم ژمارە زۆرە ی مردنە کردبێ ئەگەر بەوەمان زانی، دەموودەست پە ی بەویش ئەبەین کە نەتەووە چەند پیتوستی بە یارمەتی ھەبێ بۆ چاکبوونی تەندروستی. خۆی کەواتە بۆچ فەرمانرەوایی، ریمان نادات، ئەم پیش بینیە تازەبە لە پەرودە کردنی تازاد دا، بە کاربەتین، بە تاییبەتی کە منیش ئۆبالی ئەو بەخەمە سەر ئەستۆی خۆم کە کەلکی زۆری بۆ نەتەووی فەرەنسی ئەبێ؟

(ئەگەر ھاتوو لە رۆژی دوایدا، لە ئەلمانیا دا زانیە ک پەیدا بوو، رینگایەکی نوێی دۆزبێووە بۆ چارە کردنی سییل، ئاخۆ فەرمانرەواییەمان واز لەو رینگا تازەبە ئەھیتنی ھەر لەبەر ئەو کە سەرچاوە کە لە ئەلمانیا یە؟)

(دی مۆنگۆ، یە کەم کۆبوونەوی رووتەکانی فەرەنسە لە کەلاتیکی قایمدا رێک خست، کە لەلای (نورماندی) یەو ھەلکەوتبوو، شەست کیلۆ مەترە دوور لە زرتی باکوورەو، لەناو باخچەبەکی شەنگوشۆخی فراواندا.

لەم باخچەبەدا، رووتەکانی فەرەنسە، بۆ یە کەم جار کۆبوونەووە یەکیان کرد ئەمەیان زۆر لاخۆش بوو.

بەویدا ئەیزانم کە چەند جارتیکی تریش دووبارەیان کردۆتەووە.

لە سالی ۱۹۲۹دا، ھەموو کەس لە فەرەنسەدا، قسە ی زۆرکرد لە بابەت پرۆژە ی پزیشک (ئەندری) و (گاستوت دورفیل) وە، کە ھوارگەبەکی تازەیان بۆ سروشت پەرستەکانی فەرەنسە دامەزراندبوو لە دوورگەبەکی بچووکدا، لەناو رووباری (سین) دا دوورگە کە ناوی (میدان) بوو کەچی ناویان نا (دوورگە ی مرۆقە رووتەکان).

ئەوئەندە ھەبێ، جوولە ی ھەردوو برا پزیشکەکان جوولەبەکی سروشت پەرستی بوو و ھێچی تر مەبەسیان رووت بوونەوی تەواو نەبوو دانیشتوانی دوورگە کە تەواو خۆیان رووت ناکەن و پیتوستی لەسەر ھەمووان کە پاش و پیشی خۆیان داپۆشن.

لەمەو ئەبیینت کە جوولەبەکی (دورفیل) بۆ رووت بوونەوی تەواو نییە، وەک کۆمەلێ

له مهر (دی مۆنگۆ) ئەیانەوئێ لە گەڵ ئەمەیشدا، دوو پزیشکەکه بیریان تەرخان بکەن بۆ پرووت بوونەوادی تەواو بۆ ئەو بابەتە له فەرمانرەواییان خواست که پڕی بدات ئەو بەشە بکەنەوه وای وینە خواستەکهیان که ناردووایانە بۆ بالبازخانە (پاریس) له خوارەوه ئەنوسین:

گۆقاری (ژیانی ژیرانە)ی مانگی، که خۆمان بەسەر بەرز دانهێتین بەدەر هینانی له خاکی فەرەنسەدا، له پێش چەند مانگیکا پراوێژی کرد بەخویندەوارانی خۆی، بۆ ئەمە ی بیروباوهری خۆیان دەرپڕن له بابەت پرووتی تەواو، که ئایا پێویستە بەشپۆهیهکی ژبانی سروشتی دا بنرێ، یان نا.

ئەنجامی پراوێژکردنەکهمان بەوه گەییشت که پێویستە پرووتی تەواو بەشپۆهیهکی ژبانی سروشتی دا بنرێ.

هەر وه کو خۆبشتان ئەیزانن له ئەلمانیا و سویسره و سوید و نەرویج و ماوهی خاکەکانی ژوو روودا، ماوه دراوه بەدانیشتوانی ئەو خاکانە، که لەناو دەرودەشتدا بە پرووتی تەواو هه پابوێرن، بەژن و پیاوهوه، بە تێکەلی.

ئەوه بوو، فەرمانرەوایی، ماوهیهک لەمەوپێش، پڕی پێ داین که ههوارگهیهک دا به زرتینین بۆ یاری وەرزش و ژبانی سروشتی لەناو دوورگه (میدان)دا له رووباری (سین)دا به مەرجه، بهش بهشی تایبهتی بکری بۆ منالان و ژنان و پیاوان به جیا وازی، هه لایه یان یاری جوو جوری تیا بکات به بهر ههتاوه به مەرجه پاش و پێش دا پوشری بهلام، ئیمه وامان به باش زانی، له سهه خواستنی زۆربهی دانیشتوان، که بهشیکه تایبهتی دا بنیتین بۆ پرووتی تەواو یاری بکەرەکان لهو بهشەدا بتوانن به پرووتیی تەواو وه، یاری بکەن. ههروهک له خاکەکانی تری ئەوروپادا، ئەیکەن.

له بهر ئەوه خواسته کاتمان له ئیوه ئەمانهیه:

یه کهم: پڕیگامان بدن، ئەم بهشه تایبه تیبیه بۆ پرووتیی تەواو دا به زرتینین له دوورگه (میدان)دا بۆ ئەمە ی ژن و پیاوی تیا کو بیته وه هه مەرجه کیشمان له سهه دانه نیتین ئەیکه یان وهک:

ا- ئەم بهشه دیواریکی وای بۆ بکری که له دەر وه کهس نه بیینی.

ب- له ژیر سه ره رشتی نوینه ریکی فەرمانرەوایی دان.

ج- نه هیلری کهس بیته ئەم بهشه وه، ئەو ژماره دیاری کراوانه نه بی له ئەندامه کان که

چەند مانگیکیان راباردوو له ناو پرووتەکانی خاکەکانی تردا، بی ئەمە ی هیج شتیکی شوهره بیان لی پروودایی.

دووم: بهلام ئەگەر پڕی نادهن ههردوو رهگهزه که به پرووتی تەواو تیکه ل بین ئایا ئەهیلتن به بی تیکه ل بوون، مه شقی پرووتی بکەن؟

سییه م: ئایا مەرجه تران ههیه دای بنیتن له سهرمان بۆ دامه زانندی ئەم بهشه؟

له چاوه روانیی وهرامتاندا، تکایه رۆژباشی هه ره راستمان لی وهر بگرن.

(په زیشک ئەندری دو فیل)

نەمزانی وهرامی کارگێری بالبازخانه چی بووه له سهه ئەم خواسته یان بهلام که گۆقاری (ژیانی ژیرانە) دەرچوو له پاش ههفته یهک، له دوا ی پزیشکەش کردنی ئەم خواسته که بریتیبه له زمانی (کۆمه لی دورفیل)، و تاریکی درێژی (مسیۆ ئەندری) خۆی تیا بوو، تیا بلا و کردبووه وه، که کۆمه له که یان وازی له و بیر هینا، که به شیکه تایبهتی بۆ پرووتی تەواو له ناو دوورگه که یدا تەرخان بکات چونکه وای هاتۆته پێش چاوه که پرووتی تەواو له گەل تیکه لی ههردوو رهگهزه به یه کتری، به پاک، ناتوانی بمیتته وه، به لکو هه ره ئەبی داوین پیسی خراپی تیا روویدات. هه ندی له پشتیوانهکانی پرووتی ئەلین، ئەمه وا ئەگه یینتی که فەرەنسییه کان نه ته وه یه کی ناشیی و دوا که وتوون، مل ئەدهن بۆ خرۆش و ئالۆشی خۆیان سواریان بی، تاکو وایان لی هاتوو که ناتوانن مه شقی پرووتی بکەن، وهک خاکهکانی تر بی ئەمە ی داوین پیسیان لی روویدات.

ههروه ها ئەوه ییش ئەلین: که ئەگەر پرووتی لەناو ئەلمانیا و خاکەکانی تری ئەوروپادا بچیتته سهه، له فەرەنسه ییدا ئەچیتته سهه به لکو ئیمه له و خاکانە ی تر پێویستیمان زۆتر ههیه به پرووتی چونکه هه ره ئەوه که بتوانی به دخویی و داوین پیسیمان له ناودا هه ل بگری، که له ئەنجامی شارندنه وهی که یه وه یه نه ی رهگهزه خوازییه وه په یدا ئەبی له (پرووتی) ییش به لاره هیج چاره یه کی تر نادۆزیتته وه که ئەم بی دنگی و شارندنه وهی که یه وه یه نه ی رهگهزه خوازییه لایبات!...

برایه وه

۱۹۶۴/۱۲/۲۶

رینگای من

چهند وهرزشتیکی به که لکی ریکوپیکه، بۆ دهستکوتنی تهنندروستی و هیز و ههرهتی لهش دانراون. له ئهجمای رهنج و تیکوشانی (ماموستا: ج. ب. مؤلله) پهدابوون، که به باوکی پزیشکایه تیبی وهرزشکاریی دانه نری له جیهاندا

ههله کانیان

نه خوشیی هیچ دهسه لاتیکی به سهر که سدا نییه. ئه ویش ههر له ئهجمای ههله یه که وه پهدا ئه بی که هه موو رۆژتیک مرۆف تیبی ئه که وئ. جا ئه و ئهجمانه به ره که کۆ ئه بنه وه، تا به جاریک خۆیان دهرئه خهن. ئه مه واتهی (ئیسوکرات) ه که پزیشکیکی یونانیی به ناوبانگی کۆن بووه.

ئیمه ییش زۆر که سی و امان بهرچاو ئه که وئ که ههله ی و ئه که ن ئازار به له شی خۆیان ئه که یین و خۆشییان له مهرگ نریک ئه خه نه وه. وه که به کارهینانی مه مک هه له به ست (کۆرسیه) و چه تر و، پرکردنی زگ، هه موو رۆژتیک، له هه موو جوړه خواردنه وه یه کی زبانه خش و، خۆرشتیکی چه ور و گران له سهر ورگ و، هه لمژینی بای ناپوخته به شه و به رۆژ و، دانیشتن له ناو ئه و ژووراندا که پرن له هه ناسه ی ناپوخته و بۆنی ناخۆش. هه ندیکیشیان له بهر ئه وه نه خۆش ئه که ون، که که مته رخه می له گه ل له شی خۆیدا ئه کات، یاخود له شی خۆی نابزوتنی. که مته رخه میبیش به رامبه ر به روه ده کردنی له ش و به هیزکردنی له ش، له هه موو هه له کانی مرۆف گه وره تر و پر تاوانتره. چونکه سروشت به سهر هیچ که سه بکه وه ناروات که که مته رخه می بنوتنی، یاخود گونا ه بکات. له راستیدا به توندوتیژییه وه تۆله ی خۆی لی ئه کاته وه. جا ئه گه ر مرۆف هه موو رۆژتیک به شیکتی ته وا و وهرزش نه کات و، خۆی نه شوات و، هه موو شه و بیکیش هه وت هه شت کاتیک نه نوئ، بیگومان تووشی نه خوشییی دی. ئه مه ییش سه به اردت به وه یه که له فرمانی تهنندروستی خۆیدا که مته رخه میی نوواندوه. جا ئه گه ر ئه و فرمانه ی خۆی به جی بهینایه، بیگومان یارمه تیبی ئه دا له فریدانی تلپه ژه هراوییه کانی ناو له شی بۆ دهره وه. هه روه ها یارمه تییبی ئه دا له بهر نه گاریکردنی ئه و نه خوشییانه دا که له دهره وه هه ره شه ی لی ئه که ن. جا لی ره دا به تاییه تی له دهسته ی فرمانبه ره کان ئه دویم که به هۆی نه خوشیییه وه، له شیان هیزی تیا

نامیتنی. کاتی که زۆریش له و باره دا مانه وه، پاره ی دهرمان خواردن باری نابووریان گران ئه کات، جیگای کار و فرمانه کانیشیان به و هۆیه وه ئه مه نده زبانی سامانیان لی ئه که وئ، که نه ته وه و فه رمانه ره وایی زۆر له سهری داماون، تا به که لکی شتیکی چاک و با به تیبکی پزیشکه وتنیان بی. جوانیی دیه نی ئه و که سانه ییش چه واشته نه کات که خه می تهنندروستی خۆیان ناخۆن، ئه گه ر هی وایان تیا بی که دلته به جوانییدا چوو بی. چونکه ئه وانیش درهنگ بی یان زوو تووشی دهردیسه ربی خۆیان دین. جا ئه گه ر هاتوو به ختیان یار بوو و مه رگیش په له ی لی نه کردن، بیگومان ئه وانه خۆشی له تهنندروستی نابینن وه که ئه و که سانه ی که هه ر هیچ نه بی تۆزیک به ته نگ تهنندروستی خۆیانه وه بن. که واته هه ر وا چاکتره که هه ر له ئیستا وه ده ست بکه یین به پاریزگاریی. هه ر له ئیستا ییشه وه تیبیکوشین بۆ لابردنی ئه م باره گرانه که له سهر شانمانه. تا که مناله کانیان گه وره بوون توانج و پلارمان تی نه گرن. چونکه ئه گه ر که مته رخه مییان له گه لدا بنوتنن له شیان تیک ئه چی و له ناو ئه چی، سیبه کانیان پوچ ئه بنه وه، ده ماره میتشکییه کانیان (اعصاب) خا و ئه بنه وه، ورگه کانیشیان بی هیز ئه بن.

ئهوی پتویسته بکری

که واته هه روه که له مه و پتیش پتیشانمان دا، پتویسته بای پاک و به ره لالا هه ل بۆرین، ئاوی خاوتن بخوریته وه. له ش بدریتته بهر تیشکی رۆژ. بیجگه له وانه، هه موو رۆژتیکیش چهند جوولانه وه یه کی له ش بکری، که هه موو ئه ندانه کانی تیا به شدار بن. یاخود بزوتنه وه یه کی بی برانه وه بکری هه ر هیچ نه بی بۆ ماوه یه کی که م. چونکه نه بزوتنه وه پتچه وانه ی یاسای جیهانه، ئه شیبیتته هۆی کزیی و لاوازیی. زۆر که سانی وایش هه ن که له سهر ئه و بیروباوه ره ئه رۆن که هه ر پاره پهدا بکه ن، هیچ کاتیک بۆ خه مخواردنی تهنندروستی خۆیان ته رخان ناکه ن. ئه م بیروباوه ره ییش هیچو پوچه. به لگه یشه بۆ بی هۆشیی و ناشیتیبی ئه و که سانه. چونکه هه ر که سی په یه ویی ئه و بیروباوه ره بکات به یه کتیک له م دوو ئه نجامه ئه گات: یان ئه وه تا له سه ره تای لاوتیبی خۆیدا ئه مرئ. یاخود هه موو ته مه نی خۆی به خه م و ئازاره وه رانه بوئ. هه موو ده م له شی دتیش و، هیچ خۆشییه کیش له ژبانی خۆی نابینئ. له بهر ئه وه ناچار ئه بی هه ر چی پاره یه کی هه یه بیدات به پزیشکه کان و، ئه وه نده ییش داوودهرمان بخوات تا خۆی ئه دات به ده ست مه رگه وه.

که ته ماشای ده وه مه نده کانی خۆشیمان ئه که یین و امان بۆ دهرئه که وئ که ئه وانه

سه‌رليدانی پزیشکه‌کان بۆ چاک‌کردنه‌وه‌یان به‌ه‌لگه‌یه‌کی گه‌وره‌یی و خۆنوواندنی خۆبان دانه‌نین. که‌چی مه‌شقه‌کانی له‌ش جوولاندنیش به‌دردنده‌یییه‌کی بی‌ئه‌ندازه‌ ئه‌ژمیرن. ئیمه‌یش باوه‌رمان وایه که‌ ئه‌گه‌ر له‌ش که‌مه‌ترخه‌میی له‌گه‌لدا بکری کز و لاوازی لی دئ. به‌لام که‌ پرت‌ه‌رخه‌میی له‌گه‌لدا بکری^(۱) زوو به‌زوو ئه‌بووژیته‌وه و گه‌شه‌ ئه‌کات. جا که‌ هاتوو ئه‌نجامه‌کان زوو ده‌ست بکه‌ون و به‌که‌لکیش بن، که‌ به‌بی که‌لوپه‌لپکی وهرزشکاری تاییه‌تی، یاخود به‌بی داووده‌رمانی ده‌ستکرد، ده‌ست بکه‌ون، ئیتر بۆچ ئه‌م جۆره‌ چاره‌کردنه‌ به‌کار نه‌هینین؟

به‌سه‌رهاتی خۆم

ئه‌وانه‌ی که‌ ئه‌لین له‌ش بزواندن و جوولاندنه‌وه‌ی ماسولکه‌کانی له‌ش و، خۆشتن، ژیان و سامان به‌فیرۆ ئه‌ده‌ن مرۆفی دوورپوون. چونکه‌ ئه‌گه‌ر بیتو به‌نیازیکی راسته‌قینه‌وه ده‌ست بدريتته‌ ئه‌وانه، هیچ کاریکی سه‌ختیان تیا نییه. جا بۆ ئه‌مه‌ی راستیی قسه‌که‌ی خۆم ده‌رخه‌م، و اچیرۆکی ژبانی خۆم بۆ ئه‌گه‌رمه‌وه. باوکم سکاالی هه‌بوو له‌ ده‌ست زۆر نات‌ه‌واویی له‌ له‌شی خۆیدا. که‌ منیش له‌ دایک بووم له‌ کیشانه‌دا چوار کیلو (رطل) بووم به‌ئاسانی له‌ناو قوتوویه‌کی جگه‌رده‌دا جیم ئه‌بووه‌وه. کاتی ته‌مه‌نم گه‌یشته‌ دوو سالان له‌به‌ر سکه‌چوونییکی کاریگه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ما بوو بزم. که‌ گه‌وره‌یش بووم نه‌خۆشیییه‌کانی منالی هه‌ر له‌ کۆلم نه‌بووبوونه‌وه. له‌ کاتی خۆیندیشما به‌زۆری تووشی نه‌خۆشیییه‌کانی تا و سکه‌چوون ئه‌بووم له‌گه‌ل چه‌ند نه‌خۆشیییه‌کی تر‌دا.

ئهم ته‌ندروستی و هیز و هه‌ره‌ته‌یش که‌ ئیمرۆ پیمیه‌وه ئه‌بینی، وه‌نه‌بی له‌ باوکی خۆمه‌وه بزم به‌جی ماب، بنچینه‌بیشبان له‌ تافی منالیمه‌وه دانه‌مه‌زراوه. به‌پیتچه‌وانه‌وه، به‌ری بیر و کرده‌وه‌ی خۆم که‌ سال به‌سال ده‌ستم که‌وتوون ئه‌گه‌ر ئه‌و شتانه‌ی که‌ ئیستا ئه‌یزانم له‌ سه‌ره‌تای کاره‌وه‌ بزمانیایه‌ زووتر و به‌ئاسانت‌ریش ئه‌گه‌یستمه‌ ئه‌م ئه‌نجامه. جا له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که‌ به‌پیتووستی ئه‌زانم و به‌فرمانی سه‌رشانی خۆمی دانه‌نیم، که‌ نامۆژگاریی ئه‌وانه بکه‌م که‌ ئه‌یانه‌وئ ته‌ندروستی و هیز و هه‌ره‌ت‌یان ده‌ست بکه‌وئ و رێگایشیان بۆ گه‌یشتن به‌م مه‌به‌سه‌ پێشان بده‌م.

که‌ له‌ سالی ۱۸۷۴دا گه‌یستمه‌ ته‌مه‌نی هه‌شت سالیم، هه‌ندی له‌ نووسراوانه‌م

(۱) پر ته‌رخه‌می: پیتچه‌وانه‌ی که‌م ته‌رخه‌می، به‌مانا (بایه‌خ پیدان)، به‌ته‌نگه‌وه‌هاتن.

خۆینده‌وه که‌ له‌ زمانی ئه‌لمانی و ئینگلیزییه‌وه وهرگه‌یترابوونه‌ سه‌ر زمانی خۆمان، که‌ له‌ باب‌ه‌ت زانستی فرمانی ئه‌ندامه‌کانه‌وه ئه‌دوان و له‌ لایه‌ن (پزیشک: أ. کوم) هه‌و داتراپوون. هه‌روه‌ها نووسراویکیشم خۆیندنه‌وه له‌ باب‌ه‌ت (یارییه‌ وه‌رزشه‌ ته‌ندروستییه‌کانه‌وه) که‌ له‌ لایه‌ن (پزیشک شریر) هه‌و داترا بوو. منیش ده‌ستم کرد به‌مه‌شقه‌کردن له‌سه‌ر ئه‌و وه‌رزشانه‌ به‌هۆی که‌لوپه‌لی وه‌رزش و بی‌که‌لوپه‌لی وه‌رزشه‌وه. ئه‌مانه‌یشم هه‌ر له‌ خۆمه‌وه ئه‌کرد. هه‌روه‌ها فیری راکردنیش بووم به‌سه‌ر پاژنه‌وه. ئه‌مه‌یش یه‌که‌م هه‌نگاو بوو بۆ باو و داھینانی مه‌شقه‌کانی گه‌ران و هه‌راکردن که‌ له‌وه‌پاش که‌وتنه‌ ناو خاکی (دانیمارک) هه‌و. ناوه‌رۆکی نووسراویکی بچووکیشم خۆینده‌وه و تینگه‌یستم، که‌ (پزیشک تروتنه‌ر) داینا بوو، ناوی (رابه‌ری خه‌مخۆری ته‌ندروستی) بوو. هه‌ر جۆره‌ رێگایه‌کی مه‌شقه‌کردن به‌ئه‌ندامه‌کانیش ده‌ریکه‌وتایه‌ له‌ ماله‌وه به‌کارم ئه‌هینا. به‌ددریژایی ئه‌و سالانه‌یش که‌ به‌مه‌شقه‌کردنه‌وه خه‌ریک بووم له‌ یانه و له‌ مالدا، هه‌ندی شاره‌زاییم په‌یدا کرد له‌ باب‌ه‌ت ئه‌و وه‌رزشانه‌وه که‌ ئه‌مکردن. منیش له‌ سه‌ره‌تای کاردا له‌سه‌ر پیت‌ه‌وییه‌کی ناسراو ئه‌رۆیستم به‌رپه‌وه. هه‌ندی رێگای وه‌رزشکردنم به‌کار ئه‌هینا. که‌ یه‌کێک له‌وانه‌ گوریستیک بوو به‌خولۆکه‌یه‌که‌وه به‌سترا بوو که‌ پری بوو له‌ سه‌نگ. ئه‌م کاره‌یش گران بوو له‌ دامه‌زراندندا. ده‌نگیکی ناخۆشی لپه‌هات، له‌ به‌کاره‌یناندا. زووش تیک ئه‌چوو. ئه‌و مه‌شقه‌نیش که‌ له‌سه‌ری ئه‌کران به‌که‌لک بوون بۆ به‌هیت‌کردنی ماسولکه‌کان. به‌لام به‌که‌لکی ئه‌ندامه‌کانی ناو له‌ش و گرنگه‌کان ئه‌هاتن. هه‌روه‌ها مه‌شق له‌سه‌رکردنیشی کاتیکی زۆری به‌سه‌ر ئه‌برد. پاشان رێگای (ساندو) به‌ناو هه‌موو جیهاندا بلاو بووه‌وه. ئه‌و له‌ رێگای مامۆستاکی خۆی (ئه‌تلا) وه‌ریگرتبوو. منیش چه‌ند سالیکی ئه‌م رێگای وه‌رزشکردنه‌م به‌کار هینا، به‌لام به‌شیه‌یه‌کی ته‌واوتر و وردتر. چونکه‌ ئه‌م رێگای وه‌رزشکردنه‌ بریتیییه‌ له‌ هه‌ژده‌ مه‌شق. سیانزه‌ مه‌شقی بۆ بزواندنی باله‌کانه. ئه‌رکیکی گه‌وره‌یان پێ ئه‌وئ. هه‌روه‌ها مرۆف ناچاریش ئه‌بی که‌ له‌ ناوه‌ند ئه‌م مه‌شقه‌نانه‌ بوه‌ستی به‌پیتوه تا ماندویتی باله‌کانی خۆی بحه‌سینینه‌وه ئه‌م رێگای وه‌رزشکردنه‌یش بۆ ئه‌وه به‌کار دئ که‌ ماسولکه‌کانی باله‌کان به‌هیت ئه‌کات. به‌لام ئایا به‌هیت‌کردنی باله‌کان ئه‌بیته‌ هۆی به‌هیت‌کردنی له‌ش و ئه‌ندامه‌کانی تری له‌ش؟... له‌ راستیدا ئه‌مه‌ گرنگه‌ بۆ مرۆف که‌ سییه‌کانی و دلی به‌هیت بن. پیتیشی قایم بن. ورگی و گورچيله‌ و جه‌رگیشی دروست و به‌کار بن. هه‌روه‌ها ئه‌وه‌یش ئاشکرایه‌ که‌ ئه‌ستووری باله‌کان له‌ ئه‌ندازه‌ دهرچوو، رێکوپێکی له‌ش جوانی دهرئه‌چئ.

رېنگای (ساندو) یش له پاشماوهی مه شقه کان هه ره نه وندهی ئه وی که مرؤف توند ده ست بگری به ناسنه که وه هه تا مه شقه که ته و او ئه بی. هه موو بیری خویشی بخاته سه ر باله کانی خوئی و نه ندامه کانی تر له بییر خوئی بیاته وه. هه روه ها نه گهر له رېنگای (ساندو) ورد ببینه وه، له گه ل ئه و که لکانه یشدا که نه بیه خشی به ندامه کانی له ش. که لکه کانی بریتین له مانه:

۱- ماسولکه کانی بازوو.

۲- ماسولکه کانی شانگان و به شی ژوروی باله کان.

۳- هه ندی ماسولکه ی ده سته کان و پییه کان.

۴- سییه کان و پیستی له ش.

جا له مه وه بو ت دهر نه که وی که (رېنگای ساندو) سه ر و شیوه ی مرؤف به ته و او ده تی نه خاته پشتگویی. زوری به ی ئه و له شانیش که له ناو نووسراوه که یدا وینه یان کیشراوه شانگانیان که وانه یین، نه ژنوکانیشیان هه ر که وانه یین. که چی (رېنگای له نج) ی سویدی به پیچه وانه ی (رېنگای ساندو)، هه ر بایه خ نه دات به ریکویتیکی به ژنوبالا، که چی که مته رخمی نه نویتی له بابه ت گه لیک شوینی تره وه... به لام (رېنگاکه ی من)، مام ناو هندی به له ناو هه ر دوو کیاندا...

به شکردن

مه شکردن بریتیه له بزواندی نه ندامه کانی مرؤف له شیوه یه کی زانستی به که لکدا.

یاریه وهرزه کانی بریتین له مه شکردن به هوئی جوړه کو ششیکی تره وه بو مه به سی رابواردن و دلخوشکردن، که پیاویش زور ماندوو ناکه ن، که به هوئی نه وانه وه مرؤف هیژیک ده ست خوئی نه خات و له گره و کانی شدا و له بابه تی تریشدا به ربه رکانی له گه ل که سانی ترده نه کات، هه رچی وهرزی له شیشه: بریتیه له چاککردنی له ش و، پوخته کردنی هوئی و ده روون و، پاراستنی ته ندروستی مرؤف و گه شه کردن به هیژ و هه رده تی و، په رده ان به گورجوگولی و، ورپاگردنه وه ی ئه و په و شتانه یش که تیایه تی وه ک له ش سووکی و نه رمونیانی و نازایه تی. هه روه ها رایشی نه هیژ به وه وه که پشت به خوئی به سستی و، زوو هه ست به شت بکات و، هه لیشبکات له گه ل که سانی ترده. مه شکردنیش به شیکه له یاریه وهرزه ییه کان و وهرزه کانی له ش. ئه و پیاویش که له ناو لو تکه

(به له م) یه کدا دانه نیستی و سه ول نه و شیتی، بو نه مه ی سییه کانی خوئی و ماسولکه کانی پشتی به هیژ بکات، له راستیدا مه شقیکی وهرزی له ش نه کات. خو ها ویشتنه سه ر پشتی نه سپ و خو هه لدا نه خواره ویش له پشتی نه سپ، که له شیوه یه کی هه رمه ندانه دا بکرتین، به یاریی دانه نرتین. هه روه ها نه گهر له ماموستای له ش بزواندیش بخوازی که تیپه که ی خوئی فیری هه ندی جوولانه وه ی و بکات که چه ند جاریک له سه ریه ک هه موویان پیکه وه بیکه ن، تا ته و او فیریان نه بن، نه گهر هاتوو بریاری له سه ر درا و دووباره کرایه وه، به (رېنگا) یه کی دانه نرتین بو یاریه وهرزه ییه کان. جا نه گهر له ماموستا که پرسرا که ناخو شاگرده کانی نه توانن نه و جوولانه وانه بکه ن؟ نه و جوولانه وانه به یاریی دانه نرتین. به لام نه گهر پرسه که و او بوو که شاگرده کانی له شیان له چ باریکدا یه؟ نه و جوولانه وانه به وه رزی له ش دانه نرتین. جا هه ر کاتی مه شقه کان به جوړتیکی واکران که به که لک بن بو له ش، که هه ر جیگایه کی کز و لاواز بی به هیژ بی، نه و جوولانه وانه به وه رزی له ش و هوئی دانه نرتین. هه رچی کوړ و کچه خوین که م و له ش لاوازه کانی شه، له ش سوونه وه^(۱) و، خو دانه به ر روژ و، مه له کردن، بو نه وان نه بیته وهرزه ییکی له ش و هوئی. نه مانه بو نه وان چاکتره له و مه شقانه ی که له ناو ژوروتیکدا نه یکه ن، بام به و جوړه یی بکه ن که ماموستا (لینج) له (رېنگا) که ی خویدا پیشانی داوه. دوور نییه که مه شقه کانی وهرزی بو له ش و هوئی به که لک بن نه گهر بکرتین، به مه رجی پیوستییه کانی مرؤقیان تیا بی. جا له به ر نه مه مه شقه کانی تیپه کان و مه شقه کانی خویندنگا کان له م جوړه وهرزه یی نه ژمیرتین. که چی له گه ل نه مه یشدا تا ئیستا که سیکم نه دیوه، نه له ژن، نه له پیاو که هیژی بازویان له گه ل پیستیان و ماسولکه کانی له شیاندا ریک که وتی. نه مه چل سال پتره که من سه رنج له م جوړه شتانه نه ده م، له به سه رها ته کانی شه وه بو م دهر که وتوه، که پیست و له ش له هه موو به شتیکی له شی مرؤف که متر گوئیان دراوه تی و خه میان خوراوه، که مه شقیان پی کرا بی. جا له به ر نه وه ۹۰٪ ی مرؤفه کان پیوستییان به مه شقه کانی پیست و ماسولکه کانی سک هه یه. (رېنگای وهرزه کردن) یش نه م هه موو به شان نه گرتیه وه مه شقه کانی (پیست و سک) یش به که لکن و به هویش سره وت نه به خشن، به تاییه تی نه گهر له سه ر شیوه یه کی ناو مالیی ته ندروستانه به کار به ینرتین.

(۱) له ش سوونه وه: (تدلیک) یا شیلانی له ش.

پښگای من

نه گهر هەر رۆژهی چاره که کاتیک دابنری بۆ وهرزشرکردن، هەرچه نده زۆر که مه، به لام بهشی نهوه نهکات که بهر به سستی نه خوشی بکات و تهن دروستییش بپاریزیت. جا نه گهر تو هه موو رۆژتیک بۆ ماوه ی پانزه وردیله بهک بیر و هوشی خۆت به خه یته سهر تهن دروستی خۆت، بپگومان (۱۴۲۵) وردیله له هه موو رۆژتیکدا بۆ نه مینیتته وه که پیتویست ناکات هیچ بیر لهو تهن دروستییه ی تیا بکه یته وه. ههن دیککی وایش ههن که وا نه زانن لهش بزواندن، نه وه ی پچ ناوی که بیر و کاتی بۆ به خت بکری. که چی خۆشیان، به جور تیک تیکرایی، بۆله بۆل له کزیی و لاوازیی و، کار نه کردنی ورگ و ریخۆله کان و، زۆریه ی نه خوشییه کان نه کهن. خه مواردنی پیتویست، له هه موو نه و رپښگایانه دا که پیشانمان دان جیگای نییه. جا نه گهر بیتو مرۆف ههر رۆژهی چاره که کاتیک دابنری بۆ خه مواردنی لهشی خۆی و خوشتن و لهش سوونه وه له ناو بادا، که لکیکی هه ره گه وه و به نرخ نه به خشی به تهن دروستی خۆی. جا نه گهر خوشتن بۆ مرۆف نه لوا، خۆ نه توانری به پارچه په رۆیه کی تهر هه موو لهش بسری. نه و مه شقانه یش که هه لمبژاردوون، به کاری نه م به سه دین. ههن دیککیان له شیبوه وهرزشییه به ناوبانگه کان وهرگیراون. بهشی هه ره گه وره یشیان خۆم کیشاومن و خۆبشم ریکمخستوون. خۆبشم هه موو شیبوه یه کی خوشتنم تاقیکردۆته وه، پیت نه مه ی خوشتن به خه مه کۆری وهرزشه کانه وه. نه م پیره وییه یش که دامناوه بۆ هه موو که سییک به کاره ینانی خوشتن و خۆدانه بهر با ئاسان نه کات، تهنانه ت نه گهر په نجه ره ی ژووره کانیش بکه نه وه، له زستاندا، سه رما کار له لهشیان ناکات.

خۆبشم له وه پیتش وام نه کرد: که له جیگاکه م نه هاتمه دهره وه، ده موده ست خۆم نه شت به لام نه م کاره وا له مرۆف نه کات که سه رمای تووش بیی پیتش نه مه ی خۆی وشک بکاته وه. چونکه گه رمی ناو پپخه ف گه رمییه کی رووکه شه. وهک گه رمی پاش مه شقکردن، خۆی پانگری و بهرگه یش ناگری. هۆیه کی تریش هه یه بۆ خۆنه شتن له پیتش وهرزشرکردنه که دا. چونکه نه گهر مرۆفه که به جلویه رگه وه دهستی کرد به وه رزشرکردن، رهنکه رووندک (عرق) دهریدات و پیتویستی به خوشتنیکی تر بیی. جا نه مه یش به پیتی گه رمی بایه که نه گۆرری نه گهر مرۆفه که له وانه بوو که ده میک بوو له سه ر مه شقکردن راهاتیوو، بیجگه له وه هه ستی به هیز و هه ره تی خۆی نه کرد. نه وه هیچ زیانیکی بۆ نه و تیا نییه که خۆی و راهیتنه مه شقه کان به لهشی رووته وه بکات. جا نه گهر به و جوړه ی لی هاتبی نه توانی له پیتشدا خۆی بشوات و له خۆبشی دلنیا بی که تووشی نه خوشی نایه ت.

جا لیره دا ههر وا باشه که مه شقکردنه که به خریته شیبوه یه کی تره وه، به م جوړه که ههن دی مه شق دابنری بۆ لهش سوونه وه، ههن دی مه شقیش دابنری بۆ ماسولکه بزواندن. که یه ک له دوای یه ک بکرین. ههن دی که سیش له چینی خۆبندوه وه به رزه کان له مه دا هه ل نه دهنی نه لین: پیتویست به وه ناکات که پیاو هه موو رۆژتیک خۆی بشوات. چونکه نه گهر کراس و دهری بگۆرری و مرۆقیش کار و فرمانی پیت نه کات، لهشی چلکن نابی. منیش بۆ به ربه چدانه وه ی نه وانه نه لین: که نه و چلک و پیتویستی له دهره وه نه که وه نه سهر پیتویستی لهش رهشن و نه و زیانه یشیان پیتویستی به نییه که نه و چلکانه هه یانه که له لهش دینه دهره وه و پرن له بابه تی ژهراوی و له کونه کانی پیتویستی به دینه دهره وه. هینده یشی زۆرن که پیاو باوه ر ناکات نه و نه دهنه بن. جا نه م بابه ته ژهراویانه، دووباره له لایه ن له شه وه نه مژرینه وه و له شیش دهرمان خوارد نه کهن. جا نه گهر لهش هه موو رۆژتیک نه شو ری وای لی دی. جا بۆ نه مه ی نه وه ت به ته واره تی پیشان بده ین که ههن دی که ره سته ی وا هه یه به ئاسانی نه چیتته ناو پیتویستی به بۆ ناو نه دنامه کانی ناو لهش، پیتویستی خۆت به ههن دی توواوه ی (سیلسیلیک)، له پاش چهن د کاتیک نه و توواوه یه له ناو میزه که ی خۆتا نه دۆزیته وه. نه مه له لایه که وه، له لایه کی تریشه وه خوشتن و لهش سوونه وه به مه شقیک دانه نرین بۆ پیت. کار نه کهن له شان و رده کانی ناو لهش و ده ماره میتشکییه کان، له بهر نه وه پیت به هیز و تهن دروست نه بی. که نه مه یش زۆر گرنگه بۆ که لکی تهن دروستی.

یه کی که له و ده ستووره ئاشکرایانه یش که ههن نه وه یه که خه مواردنی پیت و خه م نه خواردنی کاریکی گه وره نه کاته سهر تهن دروستی مرۆف. چونکه پیت به نه دنامه یکی گرنگ دانه نری، تهن که لهشی داپۆشی بی. تهنانه ت پیت ری نه دات به با و به ههن دی ئاو که هاتوچۆی تیا بکه ن. نییه به هۆی پیتسته وه هه ست به شت نه که ین، گهرم بی، یان سارد، نه رم بی، یان شل، ره ق بی، یان زبر، یان تیر... هه روه ها به هۆی پیتسته وه تا نه دازه یه ک هه ناسه نه دهن... پیت نه وه نده ی پیتویست بی گه رمایی لهش نه پاریزی، ههن دی بابه تی زیان به خشیشی لی دیته دهره وه. گه لیک که سی واهه بوون که که مته ربه ییان نوواندوه له گه ل پیتویست، دوایی تووشی نه خوشی سیل و هی تریش بوون. نه و رپښگایه ی منیش دامناوه سی مه به سی پت پیک دی:

۱- فرمانی پیت.

۲- فرمانی سییه کان.

۳- فرمانی ورگ و ریخۆله کان.

تۆپش لئووه ده رته كهوئى كه رېنگا كهى من له پيش هه موو شتتيكا خه مى پيست
 ئه خوات. جا له بهر ئه وه له پيشدا خه ريكى ئه وه به كه هه شت جو ره مه شق هه ن بيان كه يت.
 مروث له سوو كه وه ده ستيان پى ئه كات بو گران. تا وى لى دى خو^(۱) ده رته دات. دواى
 ئه وه خوئى ئه شوات. دواى ئه وه باش خوئى وشك ئه كاته وه. جا له پاش ئه مهى كه له بهرگى
 خو دانه بهر با دا ده جو ره مه شقى له ش سوونه وه ئه كات، له ش پوخته ئه بى و ئه بوو ژي ته وه و
 جوان هه ل ئه گه رى. له ش سوونه وه پيش ئه بى به بهرى هه روو ده ست بكرى. پيوست ه له
 شيوه ليدانتيكى سووكدا بكرى يا خود له شيوه لى له ش سوونه وه به كه سهره تا ييدا بكرى.

جا هه رچه ند مروث به هيز تری لى بى، ئه بى له ش سوونه وه كه يشى به هيز تری لى بى. جا
 ئه گه ر ئه مه به كه لكى ماسولكه گه وره كانى ناوه وه پيش نه يه ت، خو به كه لكى ماسولكه
 بچكو له كان ديت كه نووساون به ده ساره كانى ناو پيست ه وه و به هه زاران ئه زميرين. ئه م
 ماسولكانه پيش به م شيوه به، له هه موو شيوه به كه تى، به هيز تریان لى دى، چا كتريش ئه بن.

جا له پاش ئه مهى له سه ر ئه م رېنگا بهى منه ماوه به كه مه شق كرا، پيست ئه چي ته ره نگ و
 شيوه به كه تى تره وه. هه ر له خو به وه نه رموشلى لى دى، كه ده ستى لى بده يت هه ر له قه يفه
 ئه كات. ته رو پريش ئه بى، تيك ناچى، هيج په له و زيپكه و كرپش و ره نگ شيوه به پيش
 تيا روو نادات. زور كه سى وايش هه ن كه له مه شق كردن له وه رزشدا، هه ز له
 په يره وي كردنى شيوه لى يونانى كو ن ئه كه ن، كه بى بهرگ و پو شنه نى وه رزشبان ئه كرد. جا
 هه رچه نده زو بهى كه سان ناتوان، له سه ره تاي كاردا، له بهر ده م په نجه رهى كرا وه دا له
 كه شى زستاندا مه شقى وه رزش بكن، به لام ئه وه مه شقانهى كه دامناون بو له ش سوونه وه،
 هه موو كه س ئه توانى بيانكات له م كات و بارانه دا، ته نانه ت ئه گه ر ئه وه كه سه پيش كه
 به كاربان ئه هينى، سهرما زوو كارى تى بكات. چونكه له راستيدا مروث كه رووت بى و
 وه رزش بكات، له شى گه رمتر دادى له وهى كه جلويه رگى له بهر دا بى و نه جوو لي ته وه.

به لگه پيش بو راستى ئه م قسه به ئه وه به كه من له توانامدا هه به له شى خو م به گه رمو گو رپى
 به يه لمه وه، له كاتى مه شق كردنى له ش سوونه وه دا، بام له ناو باى به ره للا يشدا بم، بام
 سهرما كه يشى سه خت بى، بام بايه كى سارد يشى هه لكره بى. كه چى جارى وايش هه به
 به هه موو بهرگ و پو شنه نى خو مه وه كه له بهرمدان، ته نانه ت له سهرماندا ئه له رزم كاتى كه
 له ناو گاليسكه به كدا دائه نيشم. ئه مه پيش راسته و هيج گومانى تيا نييه، هه ز ئه كه يت
 تا قيبى بكه ره وه. له رېنگا به كهى مندا، لايه كى تری گرنگيش هه به، كه ئه و پيش به هيز كردنى

(۱) خو: ئاره قه لى له ش.

سييه كان و ماسولكه كانى هه ناسه دان و دله. له گه ل تازه كر دنه وهى ئه و توتى گو شتانهى كه
 له ش كاربان ئه كات، گه لى شتى تريش. جا له بهر ئه مه پيوست ه له دواى كردنى دوانزه
 مه شق، پانزه تاو (ثانيه) پشوو بدرى، تاكو دوو هه ناسه لى قوول، يا خود سى هه ناسه لى
 ناوونجى بدرى.

جا له پاش كردنى مه شقى ده هه م و سيانزه هه م و چوارده هه م نيوهى ئه م پشوو به سه بو
 مروث. به لام له پاش مه شقى نو زده هه م هيج پشوو به كه پيوست نييه. بي جگه له مانه
 پشوو دانتيكى تريش هه به بو سه سانه وه، ماوه كهى سى ئه وه ندهى ئه و ماوه به ئه بى. ئه م
 پشوو دانه پيش له پيش خو شتندا ئه كرى. سى چوار جار هه ناسه ئه ده يت تا گه رما وه كه ئاماده
 ئه كرى. ئه بى له وه ده مه يشدا تو خو ت رووت كرد بي ته وه. هه ره وايش چا كت ره كه له پيش
 خو شتندا له شى مروث به خو ه ته رو بو بى. به لام نا بى خو ه كه له ئه ندازه به ده ر بى. هه ره وا
 نا بى دل (ليدان) پيش له ئه ندازه به ده ر بى. ئه بى هه ناسه دان و وه رگرتن به هيز و له سه رخو
 بى و هه موو ده مي كيش له رېنگا لى لوو ته وه بى. ئه و بايه لى هه ليشه مژرى پا ك و خاو ين
 بى. جا ئه مه پيش بو دل زور باشه. هه ره وا پيوست ه به ته نگ كردنى مه شقه تا يبه تيبه كانى
 هه ناسه دان يشه وه بين و هه ر له سه ريشى رو ين. نا يشى له كاتى كردنى هه ژده مه شقه كه دا
 هه ناسه مان بگرين. هه ر مروثي كيش به ته نگ ته ندروستى خو به وه بى، نا بى بنوى و
 په نجه ره به كيش نه كاته وه بو هاتنه ژووره وهى باى پا ك و خاو ين. له راستيدا مناله
 بچكو له كانم گه وره تر و ته ندروستتر بن له هه موو منالتيك كه له ته مه نى خو باندا ن. من
 هه ر له ته مه نى هه شت سالي مه وه، وام، كه ئه نووم په نجه ره كان ئه كه مه وه. جا ئه گه ر له
 زستاندا له باى سارد تر سام، جلويه رگى زور تر له بهر ئه كه م خو يشم گه رمتر دائه پو شم.
 چونكه ئه وه باشتره له داخستنى په نجه ره. چونكه پيوست وايه كه باى هه ناسه وه رگرتن
 سارد و پا ك بى. ساز كردنى خو اردن پيش له ناو سكددا، له شيوه به كه باشدا، بنچينه به كه
 سيه مه لى ته ندروستى به. ئه و مه شقى وه رزشانه پيش كه يارمه تى ساز كردنى خو اردن ئه دهن،
 كارتيكى باش ئه كه نه سه ر گورچيله و جه رگ. به و ئه ندامانه لى ناو له شه، له ش
 سوونه وه به كه سروسشتى ئه به خشن. هه ر به چه شنى هه ور ئه يانگوشن. ئه وانيش به هيز ئه بن
 و خو بان ئه پار تيزن له سه دان نه خو شى پر له تازار كه تووشى ئه وانه ئه بن كه ژيانتيكى مات
 و مه يوو رانه بو تيزن كه هيج بزوتنه وه به كه تيا نييه.

جا له رېنگا كهى مندا يانزه مه شقى وه رزش هه به كه كارتيكى گرنگ ئه كه نه سه ر
 ئه ندامه كانى ناو له ش و ماسولكه كانى ئه ملا و ئه ولان به بزوتين، كه به هوئى كار و

فرمانی ئاسایییه وه نابزوتین. ئەوانیش ئەمانەن:

(۱، ۳، ۴، ۶، ۷، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۶، ۱۷، ۱۸). رەنگە مەشقەکانی (۲، ۸، ۱۴، ۱۵) یش تا ئەندازەیهکی کەمتر ئەم کەلکە بیهخشن.

جا ئەگەر لەپاش چەند حەفتهیهک مەشقکردن لەشی خۆت بپشکنی، هەست ئەکەیت کە ئەو قەلەوییهی هەبوو بەملا و بەولای ناوەراستی لەشتهوه و سکتەوه دەستی کردوو بەنەمان و، لە جیتی ئەو ماسولکەیی بەهێز پەیدا بوو. کە ئەمەیش بنچینهی لەشی بەهێزی تەندروسته. جا ئەم جوۆرە ماسولکانە بۆ خانەکان باشن لە کاتی منالبوونیاندا. چونکە بەهۆی ئەوانەوه نازاری منالبوونە کەم ئەبیتەوه. بێجگە لەوه گەلێک کەلکی تریشیان هەیه. بێجگە لەوه ئەم وەرزشانە بەکەلکی جوان بوونی سەر و شێوه و پشت راستبوونەوه و لەش سووکی و لەش نەرموئۆلی دین. جا لە پێگاکەیی مندا هەر تەنیا مەشقییک ئەبیینت کە بەتایبەتی بۆ پال دانرا بێ. ئەویش مەشقی هەشتەمه. منیش لە دانانیا دوودل بووم. چونکە لە راستیدا پالەکان لەگەڵ ماسولکەکانی دەست و سەنگدا بەهۆی مەشقەکانی لەش سوونەوه و بەهێز ئەبن. ئەوهی خستیمە سەردانانیشی ئەوهیه کە بەهۆی ئەم مەشقەوه هەموو ماسولکەکانی لەش توند ئەبنەوه، هەروەها مەشقی ماسولکەکانی ئەویش خۆه دەرئەدات، لەپیش خۆشتندا. مەشقەکانی تریش کە بۆ پال دانراون وەک مەشقەکانی پێنجەم و سیانزەهەم بەکەلکی ماسولکەکانی شان و سەنگ و سەک و کەلەکەکان و سمتهکان و پشت دین. ئەوهندە هەیه لە زۆر نووسراوانی بابەتی وەرزشدا، نابیین کە خەمی ماسولکەکانی چالایی سەنگ خورا بێ، لەگەڵ ئەویشدا کە زۆر جوان و گەرن. بەلام لە پێگاکەیی مندا دوانزە مەشق هەیه کە بەتەنگ بەهێزکردن و جوانیی ئەو ماسولکانەوه. ئەو مەشقانەیش کە پەنجەم بۆ کیشاون هی وایان تیا نییه کە تاییبەتی بێ بۆ پێ و بەکەلکی بێ. چونکە بۆ تەندروستی پێویست نییه کە پێبەکان زۆر بەهێز بن. ئەوهندە هەیه ئەلێم کە چاکترین مەشق بۆ پێ؛ پاکردن و بازدان و رۆشستنی گورجە بەپێگادا. ئەمانەیش لە ناوماڵدا ناکرین. کەچی لەگەڵ ئەویشدا وایان دیتە پێش چاو کە پێبەکانی مەشقی، زۆرەیان لە چاو ئەندامەکانی تریاندا بەهێز، بەتایبەتی ئەوانە کە لەناو شارەکاندا ئەژین. هۆی ئەمەیش ئەوهیه کە هەموو دەم ئەگەر پێن و بۆ سەر کار و فرمانەکانیان دین و دەچن.

ماسولکەکانی پێش لە مەشقەکانی (۲، ۶، ۱۴) کەلک وەرئەگرن. بەلام ئەو مەشقانە کە بەدیمەن بۆ پێ بەکەلک دین وەک (۱۲، ۱۵)، مەبەسی راستەقینە ئەوهیه

کە ئەندامەکانی ناوەهەیان پێ بەهێز بکری. هەروەها مەشقەکانی (۱۶، ۱۷، ۱۸) یش ماسولکەکانی لەش زۆر ماندوو ئەکەن، ئەگەر بێتو وەرزشکارە کە بەشێنەیی رۆژ بەرۆژ لەسەریان مەشق نەکات.

جا پێش ئەمە لە هەلژاردنی مەشقەکان بێمەوه، جارێکی تریش دووبارە ئەکەمەوه کە من ئەمانەم لەناو گەلێک مەشقی ماسولکەیی بەکەلکدا هەلژاردوو. ئەوهندە هەیه ئەمانە کە لە هەلژاردنیاندا تێبینیم کردوو بەکەلکی جومگەکان دین و یاریدە لەش نەرمی و جوولانەوهی هەموو جومگەیهک ئەدەن، هەروەک لە کاتی پێربوونیشدا یارمەتی مەشقی ئەدەن. هەروەک سەرئەجەم داوه زۆر لە مەشقەکانی (ساندوا) لە جیتی خۆیاندا ناکرین، وانا بۆ کەلکی خۆیان بەکار ناهێنن. تەنانەت هەندێ مامۆستایانی وایش هەن کە لە فێرکردنیاندا بەشاگردان هەلە ئەکەن. ئەمیش لەبەر ئەوهیه کە خاوەنەکانیان باش پێشانێ نەداوه کە چۆن بکری. جا لەبەر ئەوه بەپێویست زانی کە بەتەواوەتی پوونیان بەکەمەوه، تا لەو بابەتەوه هیچ گێروگرفتیک پەیدا نەبێ. هەرچییهک ئەوانەیه کە لە نووکەوه فێری ئەم مەشقانە ئەبن، کردنی مەشقەکان بەپێی هەناسەدانێانە بەهێز بن، یان بێ هێز. دوور نییه ئەم پێگاکەیی من لە (۲۵) وردیلەوه تا (۳۰) وردیلە بخایێتی. ئەمەیش سەبارەت بەوهیه کە تۆ لە سەرەتای کاردا پێویستیت بەوه هەیه کە تەماشای نوسراو یاخود وێنەکانی ناوی بکەیت. بەلام لەپاش ئەوهی تەواو فێری مەشقەکان بوویت، ئەتوانیت ئەم کۆمەڵە مەشقانەیی من^(۱) بەپانزە وردیلە بکەیت.

جا لە سەرەتای کاردا لەش هەست ئەکات بەوهی کە دەمارەمیشکییهکان مل نادەن بەبزووتنەوهکان. بەلام کە ماوەیهک بەسەر مەشکردنە کەدا رۆشیت ئەو مل نەدانه نامێنی. ئەوسا کە بۆت دەرئەکەوی کە ئەو ماسولکانەیی نازاریان ئەدایت دەستیان کردوو بەبەهێزبوون. تۆیش ئەتوانیت بەهەندێ جوۆرە مەشی یاخود لەو بابەتانە لەشی خۆت بسوویتەوه. هەروەها ئەمەیش گەرن نییه کە لە بەرەبەیان یاخود لە نیوهرۆ یان لە شەودا مەشق بکەیت. گەرن ئەوهیه کە مەشقەکان بەکەونە پاش نانخواردن بەچەند کاتیک. جا ئەگەر زانیت مەشقکردن لەپاش نانخواردن یاخود پێش نووستن ئەبیتە هۆی خەو لێ خەوزه بوونت،^(۲) ئەتوانیت کاتی مەشکردنە کەت بگۆریت. ئەم خەو لێ خەوزه بوونەیش بەوه

(۱) راستتر: ئەم کۆمەڵە مەشقانەم.

(۲) یان: خەو لێ زرانند.

چار ئەكرى كە ھەلسىتە سەرپى و بنوشتىتەتە ھەسەر پىيەكانتا و راست بىتە ھەسەر لەسەر پى و بالەكانت رەپ بگەيتە ھەسەر بۆ ژوون سەرت. ئەم مەشقەيش پەنجا ياخود سەد جار دووبارە بگەيتە ھەسەر. ئەمىش لەپاش تەواكردنى ھەرزشەكانى تر. تەماشائەكەيت لەپاش ماوھەك دەمارەمىشكىيەكانت نەرم ئەبنە ھەسەر و لەپاش ئەم مەشقەى ئىوارانە دەست ئەكەيت بەنوشتىتىكى بى دەنگ و لەسەرخۆ و خۆش.

جا بۆ ئەمەى ھەك ئەمانەوى تەندروستىيەى خۆمان بپاريزىن، لەكەشى زستاندا نوستمان زۆر ئەوى. ئەمىش بۆ ئەمەىە كە خۆمان لە سەرماى توندوتىژ بپاريزىن و سەرەتەيش بچىژىن. ئەمەيش دەستوورىكى جىھانىيە سەرەتەيشە كە لە ئەنجامى كارەساتەكاندا ھەركەوتە ھەسەر. منالانىش لە ھەسەر زۆر كەلك و ھەركەن كە بەرووتى گاكۆلكى بگەن لەبەر تىشكى رۆژدا، ياخود لە رۆژانى ھاویندا. بەلام نابى بە ھەسەر رابھىتەن كە لە رۆژانى زستاندا بەپىي روتە ھەسەر بپاريزىن. چونكە ئەگەر وا بگەن بە ھەسەر ئەچىن، ھەسەر لەبەر ئەمەيش كە ئەمەى ئەبىتە ھەسەر كزبونى دەمارەمىشكىيەكانى پىيەكان. بىجگە لە ھەسەر داپوشىنى منالانىش زىيانى پى ئەگەيتەن. ئەبى منالان لە ھەسەر دەمەىكدا سەريان روت بى. وايش چاكتەرە كە لاوھەكان بەسەرى قوتىنە ھەسەر بپاريزىن، خۆراھىتەيش بەم رەوشتە ھەسەر چاكتەن رىگايە بۆ بەرەستكردنى سەر روتاندنە ھەسەر و سەر ئىتە.

تەندروستى

سەرچاوە راستەقىنەكانى تەندروستى برىتەن لە ھەسەر كە بەتەنگ سىيەكانمانە ھەسەر، كە باى پاك و خاوپىن و تىشكى رۆژ و ئاوى ھەسەر لەگەلىا بن، لىي جىا نەبنە ھەسەر. جا ئەگەر ھەسەر رۆژىك مەوۆ كەلكى لەم بابەتە ھەسەر، تارەت تەندروستى پىش ئەكەوى. ھەسەر چىيەكى تەيش ئەمىنەتە ھەسەر، لەدواى ئە ھەسەر دى. جا ھەسەر چەندە ئەم بابەتە نەبۆتە بەشەكەى لە رىگايەى من، بەلام ئە ھەسەر لىم تاقى كەوتە ھەسەر رۆشنى ئەكەمە ھەسەر.

خواردن

بىگومان زۆر خواردن لە ھەسەر شەكەى زۆرتر زىان بەتەندروستىيەى مەوۆ ئەبەخەشى. من ھىچ لە راستى ناچمە ھەسەر ئەگەر بلىم ئەوانەى كە لە ئەنجامى زۆرخۆرىيە ھەسەر، گەلىك زۆرتر لەوانەى كە لە برساندا ئەمەن. كەواتە خۆت بپاريزە لە زۆر خواردن بەتايەتەى لە شەودا. چونكە زۆرەى ئەمەى خواردنە، بى ئەمەى ساز بىن لەناو و رگدا لە لەش ئەچنە ھەسەر و كەلكىشىان بۆ لەش نابى. لەكاتى نانخواردنىشدا رۆژنامە

مەخوتە ھەسەر. بەھەسەر خواردنە ھەسەر ئاوىشە ھەسەر پارو ھەسەر قوت مەدە. خواردنەكە باش بچو. ھەسەر كاتى گەزىشت دىي بەخۆتە ھەسەر، ئەمەى بزانە كە لە ئەنجامى زۆرخۆرىيە ھەسەر پەيدا بوە. ئەمەسەكە پىيەستە بۆ رۆژىك بەرۆژو بىت. ئاوى نەبى ھىچى تر مەخۆ. خواردنەمەنىيە چەورەكانىش زۆر مەخۆ. چونكە زىان ئەگەىن بەجەرگ. جا ھەسەر ھەسەر ھەسەر، جەرگ پاسەوانىكە و لەش ئەپاريزى ئە ھاتنە ژوورە ھەسەر نەخۆشى كارىگەر. ئەم ئەندامەيش بە ھەسەر ئەبى كە لەش بسوورپتە ھەسەر و ھەناسەى قولىش بدرى. جا ھەسەر كاتى كەلپەلى خواردن سازكردنى ئاوى لەشت بەھەسەر مەشقى ھەسەر بەھىز بو، ھەسەر خواردنەمەنىيەك بەخۆتە زىان پى ناگات. ئەمەندە ھەسەر ئەبى لە سەكە و بەھارات خۆت بپاريزىت. كەرە و نان و مەوۆيش لە گۆشتەكان زۆرتر بەكەلكى لەش دىن. ھەسەر كە لە ئىتالىيەيەكانم چاوى پى كەوت بەجستوچالاكىيەكە ھەسەر پەلامارى فرمانيان ئەدا، كەچى خواردنەمەنىيەكانىان ھەسەر برىتى بو لە نانى ھەسەر و قاو. كەچى ھەسەر ئە كەركەرەكانى (دانىمارك)م چاوى پى كەوت، لەگەل ئەمەيشدا كە گۆشتەكان ئەخوارد و بىرەيان ئەنۆشى، بەخاوىيەكە ھەسەر فرمانيان ئەكرد. پىيەستە ئەمەيش بزانە كە گۆشتە چەورەكان و ھەسەر شەكەيش كە لە سەكە و ساردىن و پەنىر دروست بكرى بۆ و رگى ئەمەى لاوانە خراپە كە تەمەنىان لە شانزە سالى تىپەرى نەكردو. ھەسەر ئەمەيش ئاشكرایە كە مەبەكان ھەسەر و بىرەى بەھىز لەگەل بابەتەى خۆش راباردن ھەسەر قاو و چا زىانيان زۆرە. بام پىاوە پىرەكانىش لە ھەسەر ئاگادارىن كە ئەم جۆرە بابەتە تەندروستى كز ئەكەن. جا لەبەر ئەمەى مام ناوەندى لە خواردن و خواردنەودا زۆر پىيەستە. ھەسەر كە مەبەو بەبەنى ئاودەستىش ھەسەر، پىيەست بە ھەسەر ناكات رۆشنى بگەمە ھەسەر و پىيەستىشى پىشان بەم. چونكە ھەسەر كەسەى لەسەر ئەم پىرەو پىيەى من پروات، ناگاتە ۲۴ كات سەكى خۆى پاك ئەكاتە ھەسەر. پىيەستە بەبەنىان و پىش نوستنى شەویش ئاوى پاك و خاوپىن بخورپتە ھەسەر، بۆ ئەمەى رىخۆلەكان و گورچىلەكان باش بشورپتە ھەسەر. ھەسەر كارگەرەن بام سەى ژەم نان بخۆن. بەلام كەسانى تر دوو ژەم نانخواردنىان بەسە لە رۆژىكدا.

بەرگ و پۆشەنی

هەر پەللاستیک بەرھەڵستی خۆھبوون بەھەڵم نەکات ھەرزانە و بەکاری تەندروستی دیت. جا لەبەر ئەمەییە کە (تیل) ئەکرێ بەکراس و دەریچ. ئەوەندە ھەییە ئەبێ فراوان بپرێن. ئەمانە پێچەوانەیی ئەو سیپالانەن کە لە خوربێ دروست ئەکرێن و بەششتان دینەووە یەک و ئەکەون لە پیست ئەبێتەن خوروو و دەمارەمیتشکییەکانیش ئەورووژێن.

رۆلەکانی پستی پێشوو،^(۱) چاویان لە باوک و باپیرانی خۆیان ئەکرد، فەرەنجییان لەبەر ئەئەکرد. بەلام لەم سەردەمەیی ئیستادا جلویەرگی خوربێ بوون بەپێوست، جا لەبەر ئەوە لاوەکان و ایان لێ ھاتوو، ھەر تۆزێک سەرمایان تووش بێ کار لە لەشیان ئەکات.

منیش ھەتا چەند سالییک ھەر جلویەرگی خوربیم لەبەر ئەکرد، وایشم لێ ھاتیو بەتۆزە سەرما یەک نەخۆش ئەکەوتم. ئنجا کە وام لێ ھات وام بەباش زانی خۆمیان لێ دوور بخەمەو. ئیتر وازم لە پۆشینی جلویەرگی خوربێ ھینا ئیتر لەوساکەو لەشم دەستی کرد بەگەشەکردن. ھەستم کرد خواردنیشم باشتر بێ ئەخورا. ئەمەیش باش نییە کە جلویەرگی خوربێ بەجاریک وازی لێ بەیترێ. پێوست وایە کە پەنایش بەرینە بەر خۆششتنەکان و لەش سوونەووە تا لەشمان بەھێز ئەبێ. ژنەکەیشم رەوشتی وا بوو کە لە زستاندا ھەوت جۆر کراسی لەبەر ئەکرد. کەچی ئیستا کە ھەریەک کراس لەبەر ئەکات لەژێر جلویەرگەکانیا کە ئەویش لە کەتان دروست ئەکرێ، لە رۆژە ھەرە سەرما و سۆلەکاندا. کە لەگەڵ ئەوەیشدا ئەم جلویەرگە ھەرزانیشتن. ئەگەر وەرزشکردنە کە لە زستاندا بوو، پۆشینی کراسیکی خوربێ بەسەر پێستەووە زیان نابەخشێ. بەلام ئەوانەیی لە کێلگە و ساختمانەکان و بابەتی تردا کار و فرمان ئەکەن، پێوستە جلویەرگەکانیان دابکەن و دەریپیی کورت لە پێ بکەن لە کاتی فرماندا. ھەر کاتی لە فرمانی خۆیان بوونەووە فەرەنجییەکانی خۆیان لەبەر بکەن و بگەڕێنەووە مالاووە.

ھەر بەرگیکیش لەش تەنگەتاو بکات ئەبێ خۆی لێ بپارێزێ. وەک ئەو دەستبەستانەیی کە ئەکرێنە مەچەکەو. وەک ملیوانە تەنگ و تەسکەکان و پێ بەستەکانی گۆرەویی. ھەندێ لە منالە خۆپێبەکانی (کوپنھاگن) رەوشتیان وا بوو، کە مەھرەییەکی تەنگ و تەسکی لاستیکیان لە کلکی سەگەکان گیر ئەکرد. ئیتر ئەو کلکانە و ایان لێ ئەھات گرژ ئەبوون و ئەھاتنەووەیەک و ئەکەوتنە خوارەو.

گەرما یەکی مام ناوھندی

لە سەردەمەکانی کۆندا مەرۆف بیبری لەو نەکردۆتەووە کە ژوورەکەیی خۆی گەرم بکات. خەمی ئەویشی ھەر نەخواردوو. بەلام لەم رۆژانەدا، بەپێی شارستانییتی تازە، ژوور گەرمکردنیش پێشکەوتوو. ئیتمەیش وا دەستمان کردوو بەگەرمکردنی (ترام) و (گالیسکەکان). کەچی ھەر گەرما ییەک لە (۶۰ پلەیی فەرنھایت) زۆتر بێ، ئەبیتە ھۆی خاووخلیچکی و بێ کارەیی. کەواتە پێوستە لەسەر مەرۆف کە خۆی بەکەمترین گەرما ییەو رابھێنێ کە بۆی بگۆنچێ. تا کە لک وەرگێ. گەرما یی ژووری نووسینەکەم ئەگاتە (۵۳-۵۵ پلەیی فەرنھایت) لە زستاندا. گەرما یی ژووری منالی ھەرە پچووکم لە (۵۷ پلەیی فەرنھایت) تێپەری نەکرد. جا ئەگەر ھاتوو سەرما داھات، گەرما یی ژوورەکە زۆتر لێ ئەکەم بەپێی تەندروستی منالەکەم. جیتی خۆشتنی منالەکانیشم گەرمییان (۱۰۴-۸۹ پلەیی فەرنھایت) بوو. نابێ ئەویشمان لەبیر بچێ کە پەنجەرە کردنەووە کە لکی زۆر ھەییە. لە ھەندێ شوێندا ئەو بیبرە پەیدا بووبوو کە پەنجەرەکان دابخرێن، نەوێک سەرما بێتە ژوورەووە بۆ منالەکان. بەلام بەجیھێتانی ئەم بیبرە ئەبیتە ھۆی بەختکردنی دراویکی زۆر کە بەداوودەرمان بدرێن.

ئەمە زۆر گرانی کە لەدوای ھەموو ژەمە نانخواردنییک ددانەکان بەفرچە و بابەتی تر پاک بکریئەو. بەلام پاککردنەووەی ددانەکان لەو وردە خواردەمەنییانەیی کە چوونەتە بنیانەووە بەھۆی پووشی ددان پاککردنەووە ئاسانە. بۆ پاککردنەووەی دەمیش وا چاکە کە شوو لەپیش نوستندا لە ھەموو لایەکیەووە پاک بکریئەو و بشوێ. بەلام بەیانیان ھەر ئەوئەو بەسە بۆ پاککردنەووە کە بەئاو و ھەندێ خۆی لەناو دەم وەر بدرێ. بێجگە لەووە پێوستە ھەر سالەیی چەند جاریک ددانەکان پێشانی پزیشکی ددان بەدیت. تا بیروباوہری خۆیت بۆ بنوێنێ و لەو بابەتەیشەووە ئامۆژگاریت بکات. بۆ راگرتنی پاکیی تووکی سەریش، پێوستە ھەموو رۆژێک بشوێ و بەشانە دابھێنێ و بخریئە بەر با و تیشکی رۆژ. بەلام ھەر دەرمانیک بۆ بەھیزکردنی تووکی سەر دانراو، ھێچ کە لکیکی تیا نییە.

(۱) پستی پێشوو: نەوہی پێشوو، (الجیل السابق).

راگرتنى پىيەكان

بىنگومان ھەر پىيەك خەمى نەخورى و پاك رانەگىرى و ەك لاشەى تۆپىو بۆنى ناخۆشى لى دى و مرۆف و ەرس ئەكات زۆر كەسى وايش ھەن خەمى دەسوپلى خۆيان ئەخۆن و بايەخ ئەدەن بەدەمىنى دەروەى خۆيان، كەچى ھىچ بەتەنگ قاچوقولى خۆيانەو ەن. ئەمەيش ھەلەيەكى زۆر گەورەى تىيايە. پەيوەندىي پىيەكانىش بەتەندروسىيەو ە زۆر بەھىزە. چونكە ئەو پىيانەى كز و لاواز بن بەرگەى ھەلگرتنى گرانى لەشى بەھىز ناگرن. كە ماوہىەك بەسەردا چوو ئەو لەشە بەھىزە كز و لاواز ئەكەن.

پىيەستە بەتەنگ نىنۆكەكانى پىيشمانەو ە بىن. ئەمەيش زانراو ە كە ئەگەر پىيەكانىش بەشى خۆيان با لىيان ئەدات و نەجووتىنەو ە ەك ئەندامەكانى ترى لەش، كز و لاواز ئەبن و نەخۆشىيەكى پىر نازاربان تووش دى. جا لەبەر ئەو ە كە ھاتىنەو ە مالىو ە پىيەستە پىتلاو ەكان و گۆرەوييەكانمان دابكەنن و پىيشمان بەرووتى بەھىلەنەو ە. رەنگە پىتلاو ە پىكردى بىنگۆرەوى لە كەشى ھاویندا باشتەر بى. بەلام لە زستاندا گۆرەوى لە پىر بکە. چونكە ئەمە ئەبىتە ھۆى بەھىزكردنى پىيەكان. پىيەستە ھەر كەسە بەپى ئەندازەى پى خۆى پىتلاو ە پىر بکات. ئەگىنا ئەوانىش ئەچنە سەر رەوشتى ژاپونىيايىيەكان كە پىتلاوى بچووك لە پىر ئەكەن. مەبەسىش لەمە ئەوہىە كە پىيەكان تووشى نازار و شىواويى نەيەن.

نوستنى تەندروستانە

بۆ مرۆف نوستنىكى ھەوت كاتى لە كەشى ھاویندا و نوستنىكى نۆكاتىيش لە كەشى زستاندا بەسە. جا ھەرەك لە تاقىكردنەو ەدا ەركەوتو ە، مرۆف ناتوانى فرمانەكەى خۆى باش بەجى بەپىن، تا بەشى خۆى بەتەواو ەتى نەئوئ. گەلەك سەرباز ھەر بەو ە مېشكىيان تىكچو ە لە كاتى جەنگى گەورەى جىھانىدا، كە تىر خەو نەبووون. ھەرچى پىخەفەكەيشە، نابى پىر بى لە پەرە مېشك. وا مەكە سەرىنەكەت بەرز بى. سەرىنىكى بچووك بەشت ئەكات.

جگەرەكيشان

بىنگومان ئەو ژمارە گەورەيەى لاوانە كە جگەرە بەدەمىانەو ە ئەنن، لە رووى لەش و ھوش و گىانەو ە خۆيان ئەدەن بەكوشت. ھەرچى جگەرەيە ئەوانەى تەمەنىان زۆرە زىانىيان پى ناگەبىن، چونكە پىو ەى راھاتوون. بەلام بەجۆرەكى گشتى، ئەگەر مرۆف جگەرە نەكېش، ھەستى بۆنكردن و دەست لى خستنى بى و ەى ئەمىنەو ە.

بەشى نايەتى

لە توانادا ھەيە كە لە قەلەبوون و بادارىي (رۆماتىزم) و وشكبوونى دەمار، خۆ بپارىزى، بەھۆى مەشى و ەرزشەو ە. لەگەل ئەمەيشدا كەسانى وا ھەن ئەم قسەيە بەرپەرج ئەدەنەو ە و ئەلەين ەرزش لە تەمەنى سى سالىدا بەكار نايەت. ئەمەيش ھەلەيەكى گەورەيە كە خەفەتى بۆ ئەخورى. چونكە ەرزشى لەش ھۆيەكى وايە كە پەناى بۆ ئەبى و پىشى پى ئەبەستىر بۆ پاراستنى لاوتى و بەرەستكردنى پىرىتى كە ھىرش بەپىن بۆ مرۆف. ئەم رىگايەى منىش لە ەرزشكردندا، ھەمووى چەند سالىكە ەركەوتو ە. لەوانەيشەو ە كە لەسەر ئەم رىگايەى من رۆيون، گەلەك چىرۆك بىستۆتەو ە، ھەرەھا لەوانەيشەو ە كە تەمەنىان لە ناو ەند پەنجا سالى و ھەشتا سالىدايە، كە بەھۆى پىرەويىكردنى ئەم رىگاي و ەرزشكردنەى منەو ە كەلكىكى زۆريان پىر گەيشتو ە.

ويزەوانان و پىوانى زانست و ھونەرەكان

داخەكەم ئەوانەى كە كاربەدەستانى جىھانن، بەلەشى خۆيان بەشى خۆى ەرزش ناكەن. كە لەو ەدا ھەندى بابەتى پىو ەچ مېشكى داگىر كردوون. جا ئەگەر ئەو گەورە پىوانە ئەو ەيان بزانيايە كە ھۆشى مرۆف ماو ەى بىرەكانى فراوان نابى تا لەش لەو ەرد و نەخۆشىانە رىگارى نەبى كە تىا كۆيونەتەو ە، وا بەم جۆرە لەگەل ئەم فرمانەى سەرشانەياندا كەمتەرخەمىيان ئەئەنوا ە. رەنگە ھەندىك لە فرمانەبەرەكان بلىن دەستمان ناپەرژىت يارىي ەرزشانە بکەبن. منىش بەوانە ئەلەم كە چاكتىن مەشق بۆ ئەوان ئەو ەيە كە ھەر كەسەيان لەسەر تەختىك دابىشى و پىيەكان و لاقەكانى خۆى بۆ ماو ەيەكى پانزە وردىلەبى رابكىشى. ئەمەيش ەرزشىكى بەكەلەك، بەكەم دانانى. ھەرچى فرمانەبەرەكانى لادىكانىشە، دىمەنەكانىيان دللى پىاو تەنگ ئەكەن و پىاو بەزەبى پىياندا دىتەو ە. كە ئەيانىنىت شانەكانىيان كۆماونەتەو ە و دەموچاوەكانىشىان زەردبوون و لەشىشىان كز و لاوازوون. ئەمەيش لە رووى ئەو ەو ەيە كە ھىچ جۆرە ەرزشىك ناكەن. جا ھەرچىيەكمان گوت لە بارەى فرمانەرانەو ە، ەربارەى ئەوانەيش ئەبلىن كە لە دەزگا و دوكانەكان و فرمانەكانى نوسىن و ويزەدا فرمان ئەبىن.

رىگاكەى منىش بەكارى ئەوانە نايەت كە لەسەر (رىگاي ساندو) مەشق ئەكەن، ياخود قورسايى ھەل ئەگرن. چونكە ئەوانە ھەمويان خاوەنى ماسولكەى ئەستورن كە بەكارى ئەم يارىيانە نايەت. من لە سالى ۱۹۰۴د (۱۰۵، ۷)مىل بەھەر اكردن برىي، بەپى، لە

ئەسپە ئاسنېنە

ھەندى جارى وا ھەيە كە بەھۆى سواربۈونى ئەسپە ئاسنېنە ۋە ئەتوانىن بگەينە دەشت تا باى پاك ھەلبمژىن. ئەۋەندە ھەيە لە رووى تەندروستىيە ۋە كەلكىكى واى نىيە. من لە سالى ۱۸۸۳دا سوارى ئەسپە ئاسنېنە بووم. بەلام لە پاشا بۆم دەرگەوت، كە بەھۆى ئەۋە ۋە لە گەران بەپى، بى بەش مامەۋە... گەرانى پى، لە راستىدا كەلكىكى گەورەى ھەيە. بەلام سواربۈونى ئەسپە ئاسنېنە ھەر بەكەلكى ھەندى ماسولكە دى، كە ھەر لەو كاتەيشدا ھەندىك لە ماسولكەكانى تر كز و لاواز ئەكات. دووربىش نىيە كە زۆر سواربۈونى ئەسپە ئاسنېنە، ماۋەى مەرفە ئەدات گەرانى تەۋاۋ بگەپى. لەبەر ئەۋە لەشى مەرفە تووشى گەلىك دەرد و نەخۆشى كارىگەر پى.

لە لادىدا

ئەى دانىشتۈانى گۈندەكان! ھەموو پىۋاۋە تىگەيشتۈۋەكان دان بەۋەدا ئەنپىن كە ئىۋە خاۋەن ئارام و كارى بەكەلكن. كەۋاتە بۆچ ئەۋ دەرمانانە ئەخۆن كە پەزىشكەكان پىشانتان ئەدەن؟... ئاخۆ لەبەر ئەۋە ئەيانخۆن كە لىي ئەترىن؟... يان لەبەر ئەۋە ئەيانخۆن كە شەرميان لى ئەكەن؟...

گۈپتان لى بى ھەندى لە پزىشكە بەناۋبانگەكان چىيان گوتۈۋە:

(سىرماكنى) كە پزىشكى تايىبەتپى (شاهەنشا فرىدرىك) بوۋە، گوتۈۋەتپى:

(ئەگەر بىتو دەرمان خواردن لەناۋ جىھاندا نەمىن، بىگومان بارستايى ژمارەى مردن كەم ئەبىتەۋە!...).

پزىشك (پىنتس) پىش گوتۈۋەتپى:

(لە چوار بەش سى بەشى جىھان بەھۆى داۋودەرمان خواردەۋە لەناۋ ئەچن!...). ئەم ھەلەيە ئىۋە ئەيكەن، كە لەشەكانتان نىشتۈنەتە سەر خۆھ و بەجلۈبەرگەۋە ئەمىنەۋە. بى ئەمەى خۆتان بشۆن. ديارە ئەۋ خۆھەى لەشتان دەرى داۋە وشك ئەبىتەۋە ۋە ئەبىستى ۋە ئەيشى بەكرىشىكى ئەستور بەسەر پىستتەنەۋە. كە ئەمەيش ئەبى بەھۆى گرتنى كۈنە وردەكانى ناۋ پىست. كە بەھۆى ئەۋەيشەۋە گەلىك نەخۆشى تووشى لەش دى.

خاكىكى شاخاۋىي وادا كە پرى بوۋ لە بەفر و لە قور. ئەگەر من لە تافى كورپىمدا دەستم بدايەتە ئەم گرەۋە، چواربەكى ئەۋ پىگايەيشم بۆ نەئەبرا. چونكە ئەۋساكە ھىشتا دەستم نەداۋوۋە مەشقرىن لە ۋەرزىدا. بەلام ئىستاكە كە لە تەمەنى شەست سالىدام و سالى ۱۹۳۰يشە، ئەتوانم لە گورجوگۆلىيەكى ناۋونجىدا پىنج مىل بەھەرراكرىن بېرم. ئەمەيش سەبارەت بەۋەيە كە من ھەموو پۆژىك لەسەر پىگاكەى خۆم ۋەرزى ئەكەم.

ئامۆزگارىي ۋەرزىكارەكانىش وا ئەكەم كە دەست نەكەن بەمەشقرىن ھەتا بەشى خۆيان خواردن و نوستن و سەرۋەتپان نەچىشتى. ئەمەرىكايىيەكانىش لە ھەموو نەتەۋەكانى تر چاكرى لەم كارە تى ئەگەن. ھەرچى ئەۋان لە راستى ۋەرزىكرىن و كەلكە زۆرەكانى تى گەيشتۈۋەن و پەسندىشان ئەكەن. زۆرىي ۋەرزىكارەكانىش ھەر بەۋە دلىان كز ئەبى كە ھەناسە بەدروستى نادەن. جا ھەر كەسىك لەسەر پىگاكەى من مەشقى ۋەرزى بكات، ھەست بەكەلكى ھەناسەى قوۋل ئەكات لە كاتى ۋەرزىكرىنەكەدا. ھۆى ئەمەيش كە تووشى دلەكوتى نەبووم تا ئىستە، ئەۋەيە كە ھەر لە مناليمەۋە، بايەخم داۋە بەھەناسەدانىكى راستەقىنە. جا ئەگەر بەھاتايە ئافرەتەكان ئەۋ كاتەى كە بەرۆن لى دانى قزى سەر و پارازندەۋەى جلۈبەرگ و بابەتى ترەۋە بەختى ئەكەن، لە شتىكى بەكەلك بۆ لەشدا بەختيان بكردايە، بىگومان مىردەكانيان بەتەۋاۋەتى كامەران ئەبوون، ۋەچەكانىشان بەھىز و ھەرەت و تەندروستىيەۋە گەورە ئەبوون. جا لە ھەموو شتىك چاكرى بۆ ئەۋ ئافرەتەنە ئەۋەيە، بەتايىبەتى بۆ پىرپىزەكانيان كە ھەموو پۆژىك خۆيان بشۆن، لەشيان بسۈنەۋە، ۋەرزى بكن، لەناۋ باى پاكدا گەشت بكن. ئەمەيش ناشىتپىيە ۋە بى ھۆشىيە كە مەمك ھەلبەست (كۆرسىيە) بەكار بەپىن و كەچى خۆيان لە ۋەرزى نەگەپىن. كە لەۋەيشدا زيان بەلەشيان ئەكات. جا ئەگەر ئافرەتەكە مەمك ھەلبەستەكە فرى بدات، سەرۋەتى نابى. مەگەر لەجىياتى ئەۋە شتىكى ۋەھا بەكار بەپىنى كە گەرمى بكاتەۋە.

ھەرچى ماسولكەكانىشە، ھەرۋەك لە كاتى بەكارھىناندا دەرگەوتۈۋە، ھەر لە خۆيانەۋە بەھىز ئەپن، بەمەرجى مەمك ھەلبەستەكە فرى بدرى ۋە ھەموو پۆژىكىش ۋەرزىشكى كەم بكرى. زۆرىي ئافرەتەكانىش، كەم ۋەرزىكرىنەكانيان ئەخەنە پال ئەۋەى كە دەستيان ناپەرژىت ۋەرزى بكن. بىگومان ئەم بىانۋە پەسند ناكرى. چونكە ئەۋانە، لەو كاتەندا كە خۆيان بى بەش ئەھىلنەۋە لە ھەناسەدان لەناۋ باى پاك و خاۋىندا و لە خۆدانە بەر پۆژ كە بەكەلكى لەشيان دپن، ئەچن بۆ سەردان لەم و لەۋ، ئەچن بۆ بابەتى ترىش....

مهشقه کانی پنگاهای من

مهشقی به که م

به بهرگی نوستنوهه له پیخه فه که ت وهره دهره وه. پیتلاویکی سه ریپی سووکیش له پی بکه. بۆ ئەوانه‌ی که تازه دهست به مهشق ئەکه ن گۆره ویش له پی بکه ن چاکتره. کاتی که جلیش ئەگۆریت، چ له رۆژدا بی، چ له شه ودا، هه موو جلو بهرگه کانت دابکه نه، ته نیا کراسه که ت نه بی. دوگمه کانی بکه ره وه. مه هیله هه چه شتیکی چنراو به له شته وه بمینی. ههروهه به هه موو ههیز و هه ره تیکی خۆی شته وه له ش و باله کان و شان ه کانی خۆت توند بکه ره وه. پیتویسته مه چه کیشته بچه مینیتته وه له و کاته دا که هه ردوو ده ستت به رز ئەکه یته وه بۆ ژوو سه رت. بۆ ئەمه ی جومگه کانی شان ه کان و ده سته کانت بکشینیت. ئەیشته وانیت له بریتیی ئەوه مه شقیکی تر بکه یت. بوه ستیت به پیتوه و پشت بکه یته دیواره که پاژنه کانیشت ۱۸ ئینج (۴۵ سانتیمه تره) له دیواره که وه دوور بن. هه ردوو باله بکشینه به لای ته نشته کانتا. به پشتا بیان شکینه ره وه. هه ردوو به ری ده سته کانیشت بکه ره وه رووه و ئاسمان. سنگیشته بخه ره شپوه ی که وان ه له کاتی نوشتانه وه تا به پشتا. جا ئەگه ره له سه ر پاژنه کانیشت بوه ستیت ئەم که وان ه یی سنگه ت باشت و زووتر بۆ ئەچیتته سه ر. ئەیشته وانیت به له شت پردیک دروست بکه یت له سه ر پیخه فه که ت. ئەویش به م ره نگه: که گه ردنت به پشتا بشکینیتته وه، پیتیه کانیشت بخه یته ژیر له شته وه. به ری پیتیه کانت و تهوقی سه ریشته له سه ر زهوی دابنیت بۆ ئەمه ی له نگه ری له شت رابگریت. جا بۆ ئەمه ی بتوانیت ئەم مه شقه بکه یت، پیتیه کانت و دابنیت که (۱۵) ئینج له به کتر دوور بن، بۆ ئەمه ی له نگه ری له شت رابگریت. پیتویسته په نجه کانی پیت که مینک به لای دهره وه دا لابه که نه وه. پاش ئەوه ده سته کانت به رز بکه ره وه و، له شت به پشتا بشکینه ره وه. پاش ئەوه له شت له شپوه یه کی که وان ه ییدا بچه مینته ره وه به لای چه پتا. ئنجا له شت بجوولینه بۆ پیتشه وه، پاش ئەوه بۆ لای راست، ئنجا بۆ دواوه، تا له شت ئەچیتته وه سه ر ئەو باره ی که له پیتشدا تیا دا بوو. پیتویسته، له کاتی مه شقکردنه که دا هه ردوو باله بنووسینیت به گوپکانتته وه. تا له کاتی خۆچه ماندنه وه دا بۆ پیتشه وه، به له دا نه چیت. ئنجا تا پینج جاریک له شی خۆت بیزوینه و بیگیژه به ملا و به ولای خۆیدا. پیتویسته له شپوه یه کی که وان ه یی فراوانیشدا له شت بسوورپینیتته وه. ئەویشته له بیر نه چی که له سه رخۆ و به ریکو پیتکییش هه ناسه به دیت. ئەویش له ریکای لووته وه. له کاتیکا ئەسوورپینیتته وه به پشتا هه ناسه هه لمژه، کاتیکیش بۆ پیتشه وه له شت ئەسوورپینیتته وه هه ناسه ت دهریکه.

مهشقی دووه م

ده ستیکت بخه ره سه ر ته ختیک و قورسایه له شیشته بخه ره پیتیه که ت. پاشان پیتیه که ی ترت (۱۶) جار بجوولینه بۆ پیتش و پاشه وه. ئەتوانیت ده سته که ی ترت بخه یته سه ر که له که ت. ئەوی پیتویسته سه رنجی لی بدری ئەوه یه که له کاتی جیبه جیکردنی ئەم مه شقه دا نابی لاق جوولاندن بۆ پیتش و پاشه وه به شپوه یه کی گه وه بکری. پیتویسته لنگ جوولاندنه وه کان کورت و گورج بن. پیتویسته هه موو جاریکیش تین زۆرتر به دیتته خۆت که جوولانه وه و مه شقکردنه که ت گورجوگۆلانه و بی وه ستان بن. پیتویسته جوولانه وه ی پی بۆ دواوه به هه یز و هه ره ته وه بی تا که لکی زۆرتر لی وهرگریت. به لام له سی جوولانه وه کانی دواویدا، ئەبی قاچ وه شانده کان چ بۆ پیتشه وه چ بۆ پاشه وه دریز بن. ئەمیش بۆ ئەوه ی که ماسولکه کان و ایان لی بیت نه رمونۆل بن، که جومگه کان به هه یز بن. نیشانه ی قالبوونیشته له م مه شقه دا ئەوه یه، که هه ست به ماسولکه کانی خواروی پشت بکه یت هه ندیک ئاوسا بن. ههروهه پیتویسته له کاتی مه شقه که دا ئەژنۆکانت ره پ و راست بن. نابی گه ردن و له ش بچه مینیتته وه بۆ پیتشه وه. پیتویسته له سه ر به رزاییه کی وایش بوه ستیت که دریزکردنی ئەژنۆکانت به ئاسانی بۆ پیتک بی. ههروهه له سه ر پیتیه که ی تریشته بوه سته و ئەم مه شقه یش (۱۶) جاری تر دووباره بکه ره وه. جا هه رچه ند پیاو مه شق زۆرتر بکات، زووتر ئەم جوولانه وه یه ی بۆ جیبه جی ئەکری. پیتویسته ئاگایشته له خۆت بی که له هه ناسه داندان په له نه که یت، یاخود هه ناسه برکیت پی نه گات.

مهشقی سیهه م

له سه ر به ره یه ک یاخود سیپالیکی تر راکش بپشتا. په نجه کانی هه ردوو پیتیشته بخه ره ژیر شتیکی قورسه وه که نه هیل بیزوونه وه. له شت دوانزه جار به رز بکه ره تا ئەگه یته باری دانیشتن. پاشه جار بگه رپه ره سه ر باری پیتشوی خۆت. پیتویسته پشت توندوتۆل رابگریت. سه ریش به پشتا بشکینیتته وه تا دوا کات بۆ ئەمه ی هه چت له زهوی نه که وی سه ر و په نجه کانت نه بی. پیتویسته بۆ ئەوانه ی مه شقیان زۆر نه کردوه و له ش لاوزه کانیشت، که ئەم مه شقه ئەکه ن پشتیان بکه ویتته سه ر زهوی. له کاتی دانیشتن یاخود راکشانیشدا ئەتوان به یارمه تی هه ردوو ده ستیان ه وه، هه ره که یان له لایه که وه، ئەم مه شقه بکه ن. جا هه رچه ند ماسولکه کانی سک به هه یز بن، ئەتوانری هه ردوو ده ست بخریتته سه ر که له که کان، که ئەمه یش به شپوه یی پیتک دی. تو ئەیشته وانیت هه ردوو ده ست بخه یته

پشت ملتوه، یا خود بهر زبان بکه یته وه بۆ سه ره وه به شیوه یه کی ودها که له گه ل له شتا راست بوه ستن، بۆ ئەمە ی له شت له نگه ری خۆ ی باشتر بگرئ. ئەم مه شقه ییش هه رچه نده ئەرک و کیشە ی تیا یه، به لام زۆر به که لکه بۆ له ش. ههروه ها پێویسته ده سته کانت، له پیش له شتا، بهرز نه که یته وه و بۆ پیشه وه فری ان نه ده یته. پێویسته ده سته کانت بنوسی نیت به گو یچ که کانت هه. پێویستیش نییه پێیه کانت راست رابگریت. چونکه بۆ ی هه یه به نوشتان دنه وه ی ئەژنۆ وه، مه شقه که که لکی زۆر تر بی. ههروه ها پێویسته له کاتی به پشتا شکانه وه تا هه ناسه هه لمرثیت، له کاتی دانیشتنی شتا هه ناسه ده ر بکه یته. نایشی خۆت له هه ناسه داندا رابگریت. ئەبێ پیش ئەمە ی بگه یته سه ر زهوی، به تاویک، ده ست بکه یته به هه ناسه به ردان.

مه شقی چواره م

به پێوه بوه سته. له ناوه ند هه ردوو پێیه کانتا ماوه یه کی (۲۰) ئینجی هه بی. مشته کانت بگوشه و هه ردوو با لت بکشینه بۆ ئەملا و ئەولای خۆت. پاشان نیوه ی ژوورو ی له شت هه ندیک با ده به لای چه پتا. نه هیللیت له و کاته دا پێیه کانت بجوولین. با لکه کانیشته له باری پشوویان مه گۆره. به م ره نگه ئە توانیت مه شقه که به ئاسانی بکه یته. ئەویش بریتیه له سێ بزوتنه وه:

بزوتنه وه ی یه که م ئەمە یه: که له شت بنوشتینی ته وه به لادا بۆ لای راستت تا وات لی دی که مشتی ده ستت له زهوی بکه وی.

بزوتنه وه ی دووه م ییش ئەمە یه: که مشتت له زهوی که وت دووباره له شت بهرز بکه ره وه، تاویک مپنه ره وه و رووی خۆ یشت وه ر بگێره. بزوتنه وه ی سیه م ییش ئەمە یه: که نیوه ی ژوورو ی له شت، نیوه بادانی ک با ده به لای راستتا، تا وات لی دی که روویشت هه ر بۆ ئەو لایه وه ر بگێریت، و اتا به پێچه وانە ی بزوتنه وه که ی پیشووت ئە که یته. ئنجا ئەم بزوتنه وه سێ سووچ که یه، لایه کی پێچه وانە دا دووباره بکه ره وه. ئەمیش به م جوۆره که له پیشدا له شت بچه مینیت هه بۆ لای چه پت، بام مشتی چه پیشته له زهوی بکه وی. ئنجا دووباره له شت بهرز بکه ره وه و بایده به لای پشتتا، تا ئە گاته شوینی ئاماده بوون. ئەو هیش بزانه که هه رسێ بزوتنه وه که، له راستیا یه ک بزوتنه وه ن. له بهر ئە وه پێویسته به ته وا وه تی جیبه جی بکرین، ئەمیش به و ره نگه یه که مشتت بگاته سه ر زهوی. پێویسته به درێژایی مه شقه که به ر ی کوی پکی هه ناسه بده یته. کاتی که له شت بهرز ئە که یته وه و

نیوه بادانه که با ی ئە ده یته، با هه ل ئە مرثیت، کاتی که که بادانه که ییش ته وا و ئە بی له گه ل نوشتانه وه ی ته نشتی به که دا، با یه که له سنگت ئە که یته ده ره وه.

مه شقی پینجه م

پێی چه پت به ره پیشه وه له گه ل نوشتان دنه وه ی ئەژنۆ دا. هه ردوو با لیشته بهرز بکه ره وه به ملا و به ولات دا. هه ردوو به ری ده ستیشته روویان بکه ره ئاسمان. پاش ئە وه با لکه کانت ئە وه ندە ی شه ش گرئ (ئینج) نزیک بخه ره وه له یه ک. ئنجا له پیشه وه بهرزیان بکه ره وه بۆ به ره و ژوور. ئنجا به پشتا بیان شکی نه ره وه له شیوه یه کی که وانە یی بجوو کدا. جا له پاش ئەمە ی ئەم مه شقه (۱۶) جار دووباره ئە که یته وه، پێی چه پت بکشه ره وه. ئنجا پێی راستت به ره پیشه وه وه ک ماوه ی پیشوو. له پێی ده سته کانت روویان بکه ره وه زهوی. با لکه کانت بهرز بکه ره وه. شانزه جار ییش بهرزیان بکه ره وه بۆ پیشه وه، پاش ئە وه بیان نیشینی نه ره وه بۆ پیشه وه. بهرزیان بکه ره وه بۆ پشته وه... هتد. و اتا ئەم جوولانه وه یه به پێچه وانە ی جوولانه وه ی پیشوو ئە بی.

مه شقی شه شه م

به گازی پشتا پال که وه. هه ردوو ده ستیشته بخه ره سه ر که له که کانت. پاش ئە وه هه ردوو پێیه کانت به راکشاوی به وه بهرز بکه ره وه، به مه رجی له یه که وه نزیک بن و نزیکه ی پێیه ک له زهوی بهرز بپه ته وه. جا به مه رجی په نجه کانی پیت راکشاو بن، پێیه کانت بوه شی نه له شیوه ی که وانە دا بۆ سه ره وه، بۆ ده ره وه. و اتا پێی چه پت بجوولینه بۆ چه پ، پێی راستیشته بجوولینه بۆ راست. ئنجا له گه ل یه کتر دا نزیک ئە بنه وه... به م ره نگه هه شت جار قاچه کانت به ته وا وه تی بسوورینه ره وه. کاتی هه ردوو پێیه کانت به رامبه ر ئە وه ستن، له پاش ته وا کردنی جوولانه وه که وانە یی به یان، به هه موو هیزیک ته وه بیان گوشه، هه ر له و کاته یشدا په نجه کانت درێژ بکه و ئەژنۆکانیشته توند بکه ره وه. و ایش چاکتره که هه ردوو جوولانه وه که وانە یی به یه کی دوا یی زۆر گه وره و فراوان بن. نابج پێیه کان به رامبه ر یه ک بوه ستن، ئە بی له یه کتر بتر ازین. ئنجا پێیه کانت له سه ر ئەم شیوه یه هه شت جاری تر به لای پێچه وانە ی هی پیشوودا ببزوتنه ره وه. له جیگای پیکه وه نووسانیان هه ده ست پێ ئە کات. پێی چه پ له که وانە یی لای چه په وه ئە نیشیت هه خواره وه، پێی راستیش له که وانە یی لای راسته وه ئە نیشیت هه خواره وه. ئەویان بۆ لای چه پ ئە بزوتنه وه. ئەمیشیان بۆ لای راست

ئه‌بزووتنه‌وه. تا هه‌ردوو پێیه‌كان به‌رامبه‌ر به‌كتر ئه‌وه‌ستنه‌وه، ئنجا له‌ به‌كتر جیا ئه‌بنه‌وه و ده‌ست ئه‌كه‌نه‌وه به‌بزووتنه‌وه‌ی كه‌وانه‌یی دووهم. بۆ ئه‌وانه‌ی كز و لاوازن وا چاكتره‌ كه له‌ سه‌ره‌تای مه‌شقه‌كه‌ياندا هه‌ر جاره‌ به‌ك پێیان به‌خه‌نه‌ كار. یاخود پێیه‌كانیان به‌خه‌نه‌ سه‌ر زه‌وی. واتا له‌دوای هه‌موو بزووتنه‌وه‌یه‌کی كه‌وانه‌یی پشوو به‌ك بدن. ئه‌وه‌بیش له‌بیر نه‌چی كه‌ به‌ئاسانی هه‌ناسه‌ بده‌یت له‌ رێگای لوتته‌وه، له‌دوای هه‌موو بزووتنه‌وه‌یه‌ك پێویسته‌ هه‌ناسه‌ی ته‌واویش بده‌یت. جا ئه‌م مه‌شقه‌ بۆ ئه‌وه‌ دانراوه‌ كه‌ ماسوله‌كه‌كانی سگ به‌هێز بكات و یاریده‌ی كه‌له‌په‌لی خواردن سازکردنیش بدات له‌ناو زگدا.

مه‌شقی حه‌وته‌م

هه‌روه‌ك له‌مه‌وپێش له‌ مه‌شقی چواره‌مدا پێشانمان داوه‌ خۆت ئاماده‌ بکه‌ بۆ مه‌شکردن. پشتت رهب و راست رابگره، هه‌روه‌ها سه‌ریشته‌ باش رابگره، ئنجا له‌شت وه‌رېگێره‌ بۆ لای چه‌په‌وه‌ به‌سه‌ر پێی چه‌پتا. ئه‌مه‌یش باری سه‌ره‌تایی ئه‌م مه‌شقه‌یه‌ پاش ئه‌وه‌ له‌ش وه‌رېگێره‌ بۆ لای راسته‌وه‌. تا وات لێ بێ كه‌ ده‌ستی چه‌پت بکه‌وێته‌ ئه‌و جێگا‌یه‌ی كه‌ ده‌ستی راستتی تیا وه‌ستا بوو... ئه‌وسا كه‌ له‌شت هه‌ر له‌و باره‌دا ئه‌مه‌پێتته‌وه‌ كه‌ له‌سه‌ر پێی چه‌پت وه‌ستا بوو. ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ به‌لایه‌کی تر دا بای خواردوو. بۆ پشتیشه‌وه‌ نوشتاوه‌ته‌وه‌. روه‌بشت به‌ره‌و سه‌رووه‌.

جا ئه‌گه‌ر هه‌ر ته‌ماشای لای راستت بکه‌یت، پێویسته‌ له‌شی خۆت به‌رز بکه‌یته‌وه‌ و بېبزووتیت و لای پێی چه‌پت بکه‌یته‌وه‌ به‌سه‌ر پێی راستتا تا وات لێ بیت كه‌ بکه‌وێته‌ بارێکی واوه‌ كه‌ به‌رامبه‌ر دیمه‌نی به‌كهم بوه‌ستیته‌وه‌. پاش ئه‌وه‌ جارێکی تریش له‌ش بابه‌ بۆ لای راسته‌وه‌. به‌لام دیاره‌ ئه‌م جاره‌ بۆ لای چه‌په‌وه‌ ئه‌بێ. كه‌واته‌ جارێکی تریش له‌ش ئه‌نوشتیته‌وه‌ به‌لای چه‌پتا له‌سه‌ر پێی چه‌پت، پاشان بۆ لای راستت. جارێکی تریش ئه‌بزووتنه‌وه‌ بۆ لای راستت. به‌م رهنگه‌ به‌ك له‌دوای به‌ك مه‌شقه‌كه‌ ئه‌كه‌یت.

ئه‌م مه‌شقه‌یش هه‌ر له‌ دوو بزووتنه‌وه‌ پێكهاتوه‌. به‌كێکیان ئه‌وه‌تا كه‌ له‌ش به‌ته‌واوه‌تی با بخوات واتا بسوورپێته‌وه‌. به‌كێکیشیان ئه‌وه‌تا له‌ش به‌رز بکرتیه‌وه‌ و بۆ پێشه‌وه‌ خۆ بنوشتیتیه‌وه‌ بۆ لای چه‌پ، یاخود بۆ لای راست. ئه‌م مه‌شقه‌ بۆ (بیراگه‌ی پشت) و (میشکی درک شیوه) (١) به‌كه‌لك دێ. هه‌روه‌ها ده‌ماره‌میشکییه‌کانیش ته‌واو وربا ئه‌کاته‌وه‌.

(١) مه‌به‌ستی (الجلب الشوكی) به‌.

مه‌شقی هه‌شته‌م

به‌سه‌ر سگدا رابکش، هه‌موو له‌شیشته‌ به‌په‌نجه‌کانی پێیه‌كانت و هه‌ردوو له‌پێ ده‌سته‌كانت رابگره‌ ده‌سته‌كانت ئه‌كه‌ونه‌ ژێر شانێه‌كانته‌وه‌، په‌نجه‌کانی ده‌سته‌کانیشته‌ بۆ ناوه‌وه‌ ئه‌کشین. له‌شیش توند ئه‌بیته‌وه‌ و راست درێژ ئه‌بیته‌وه‌، نه‌ سمته‌كانت به‌رز بکه‌ره‌وه‌، نه‌ ورگیشته‌ بکشینه‌ بۆ خواره‌وه‌. ئنجا باله‌كانت بنوشتیتیه‌ره‌وه‌ تا سه‌رت ئه‌گاته‌ سه‌ر زه‌وی، پاش ئه‌وه‌ ده‌موده‌ست باله‌كانت دووباره‌ بکه‌ره‌وه‌. جا دوانزه‌ جار ئه‌م بزووتنه‌وه‌یه‌ دووباره‌ بکه‌ره‌وه‌. به‌لام هه‌ر جاره‌ سه‌رت بۆ لایه‌كه‌وه‌ دانه‌وتینه‌ بۆ سه‌ر زه‌وی، له‌ کاتی نوشتاندنه‌وه‌ی باله‌كانتا. هه‌ر کاتێ باله‌كانت نوشتاندنه‌وه‌ هه‌ناسه‌ وه‌رېگره، هه‌ر کاتیکیش باله‌كانت راست کرده‌وه‌ هه‌ناسه‌ت ده‌رېکه‌. ئه‌وانه‌ی به‌ناز و جیا زیشه‌وه‌ رها‌توون ئه‌توانن گرانیی له‌شیاان به‌خه‌نه‌ سه‌ر ده‌سته‌کانیان و ئه‌ژنۆکانیان، باله‌کانی خۆشیاان زۆر نه‌نوشتیتنه‌وه‌. بۆ ئه‌مه‌ی راستبوونه‌وه‌یان بۆ ئاسان بێ. یاخود ئه‌توانن به‌پێوه‌ ئه‌م مه‌شقه‌ بکه‌ن. مه‌شقه‌که‌یش زۆر به‌گران ئه‌کری، ئه‌گه‌ر به‌م جوژه‌ بکری كه‌ پێیه‌ك له‌ پێیه‌كان به‌رز بکرتیه‌وه‌ و، پارژنه‌ و ئه‌ژنۆش توند بکرتیه‌وه‌، له‌ کاتی نیشته‌ سه‌ر زه‌ویدا له‌سه‌ر هه‌ردوو له‌پێ ده‌سته‌كانت. به‌لام هه‌ر جاره‌ پێیه‌كانت هه‌له‌بره‌.

مه‌شقی نۆهه‌م

ده‌ستی راستت به‌خه‌ره‌ سه‌ر ته‌ختیک و پشتی پێ و لایه‌کانی پێت بیست و پینج جار به‌پێیه‌که‌ی توت بسره‌. ده‌ستیش به‌پێنه‌ به‌سه‌ر پشتی ملتا به‌ده‌ستی چه‌پت. له‌ سه‌رووی پشتته‌وه‌ ده‌ست پێ بکه‌ تا ئه‌گاته‌ ناوه‌راستی پشتت، ئه‌وه‌نده‌ی پێت ئه‌کری، ئنجا ده‌ستیش به‌پێنه‌ به‌سه‌ر گه‌ردن و پشتتا پاش ئه‌وه‌ به‌ده‌ستی راستت و به‌پێی راستیشته‌ ئه‌م مه‌شقه‌ دووباره‌ بکه‌ره‌وه‌. جا ئه‌گه‌ر كه‌سانی وا هه‌بن كه‌ خۆین زۆر هه‌له‌ بچن بۆ سه‌ریان و، پێیه‌کانیشیاان ته‌ریبان تیا په‌یدا بێ، دووباره‌کردنه‌وه‌ی ئه‌م مه‌شقه‌ بۆ ئه‌وانه‌ پێویسته‌.

مه‌شقی ده‌هه‌م

ئه‌م مه‌شقه‌ وه‌ها ده‌ست پێ بکه‌: بالی چه‌پت رابکشه‌ بۆ پێشه‌وه‌، له‌پێ ده‌ستیشته‌ رووی له‌ زه‌وی بیت. پاشان به‌له‌پێ ده‌ستی راستت، ده‌ست بکه‌ به‌سوونه‌وه‌ی به‌شی ژوو‌رووی ده‌ستی چه‌پت، له‌ سه‌ری په‌نجه‌كانته‌وه‌ هه‌تا ئه‌گاته‌ شانێه‌كانت، ئنجا گه‌ردنت پاش ئه‌وه‌ جارێکی تریش له‌ سه‌ری په‌نجه‌كانته‌وه‌ ده‌ست پێ بکه‌ره‌وه‌ هه‌ر به‌و چه‌شنه‌ی كه‌

له‌وه پيش كردت، به‌لام له‌بن باله‌وه ده‌ست پي بکه تا ئەگه‌يته بن هه‌نگل پاشان له ناوه‌وه ده‌ست پي بکه تا ئەگه‌يته لای چه‌پی سنگته‌وه، پاش ئەوه بالی راستت ره‌وانه بکه و تا ئەتوانيت هه‌لبيره تا ئەگاته بن بالی چه‌پت. هه‌روه‌ها بالی چه‌پشت بنوشتينه‌روه تا شانی راستت ئەگریت، ئنجا ده‌ستی راستت به‌پينه به‌ژير بالی چه‌پتا. هه‌ر له‌م کاته‌يشدا به‌ده‌ستی چه‌پت به‌شی ژوو‌رووی ده‌ستی راستت بسووره‌وه، له سه‌ره‌تای ئيسقانی شانه‌وه، ده‌ست پي بکه تا ئەگاته سه‌ری په‌نجه‌کانت. پاش ئەوه جاريکی تريش باله‌کانت بۆ پيشه‌وه دريژ بکه‌روه. تا ئيره مه‌شقه‌که ته‌واو ئەبي. هه‌ر کاتيکيش هه‌ستت به‌هيز و هه‌ره‌تی خۆت کرد، ئەم مه‌شقه و ئەژنۆ نوشتانده‌وه پیکه‌وه بکه، به‌مه‌رجی به‌گورجی ده جار ئەژنۆت بنوشتينه‌وه. هه‌روه‌ها ئەبي ئەم بزوتنه‌وه به‌پينه بکه‌یت به‌سه‌ر بنی پينه، نه‌ک له‌سه‌ر په‌نجه‌کان. ئەبي له ناوه‌ند پينه‌کانيشتا ماوه‌يه‌کی بيست گري (ئينج) يی هه‌بي. به‌م په‌نجه ماسولکه‌کان و جومگه‌کان له‌سه‌ر شيوه‌يه‌کی تر مه‌شق ئەکن، که به‌پيچه‌وانه‌ی کاری خۆبانه. جا هه‌ر کاتي ده‌ستت کرد به‌سوونه‌وه‌ی به‌شی ژوو‌رووی بال، پينه‌کانت بنوشتينه‌روه. کاتيکيش گه‌يشته‌باری دانيشتن له‌ش سوونه‌وه‌که‌ت بکه‌بينه‌ره ملت. دوايی که له‌ش سوونه‌وه بووبته‌وه، هه‌سته‌ره سه‌ر پي. پيويسته له نيوه‌ی يه‌که‌می بزوتنه‌وه‌که‌دا هه‌ناسه‌ت ده‌ر بکه‌یت. له نيوه‌که‌ی تری بزوتنه‌وه‌که‌يشدا هه‌ناسه وه‌ريگریت چونکه تو له‌و کاته‌دا که باله‌کانت ئەکه‌پته‌وه هه‌ناسه وه‌ر ئەگریت. جا له‌پيش ئەمه‌ی ده‌ست بکه‌یت به‌م مه‌شقه، به‌هيواشی هه‌ناسه وه‌ريگره. هه‌روه‌ها پشتی باله‌کانت له به‌ری باله‌کانت زۆرتر بسووره‌وه.

مه‌شقی يانزه‌هه‌م

وه‌ک له مه‌شقی يه‌که‌مدا کردت، پينه‌کانت و لئ بکه. سه‌رووی له‌شيش به‌باشی بشکينه‌روه به‌پشتا. ورگيشت، به‌پي توانای خۆت راست بکه‌روه. ئەويش به‌م په‌نجه که به‌له‌پی ده‌سته‌کانت له ئيسقانی سه‌رووی سنگه‌وه ده‌ست پي بکه‌یت تا ئەگه‌يته سه‌ر سنگ و ورگ و سه‌ره‌تای که‌له‌که‌کان ئنجا هه‌ردوو ده‌ستت به‌رز بکه‌روه. له‌شيشت بچه‌مينه‌روه بۆ پيشه‌وه سگت بگوشه بۆ ناوه‌وه. هه‌ردوو ده‌ستيشت بخه‌ره سه‌ر پشتت له‌سه‌ر که‌له‌که‌کانتی دابن، له پشته‌وه پاش ئەوه پشتت بسووره‌وه تا ئەگاته پينه‌کانت. له‌شيش له‌گه‌ل پشتا ئەنوشتينه‌وه بۆ پيشه‌وه، تا ئەتوانيت. پاش ئەوه جاريکی تريش به‌رزی بکه‌روه. له‌گه‌ل ئەوه‌يشدا هه‌ردوو ده‌ستت بسووره‌وه به‌سه‌ر پشتی پي و لنگ و

رووکاری رانتا، پاش ئەوه هه‌ردوو ده‌ستت هه‌لبگره و له‌شيشت بشکينه‌روه بۆ دواوه. ئنجا ده‌سته‌کانت بخه‌ره سه‌ر ئيسقانی سه‌رووی سنگته‌وه و ده‌ست بکه‌روه به‌مه‌شقه‌که‌ت وه‌ک له سه‌روهه پيشانماندايت. بۆ خائمه‌کانيش وا باشه که له کاتي وه‌ستاندا ده‌سته‌کانيان به‌رز نه‌که‌نه‌وه. به‌لام پيويسته هه‌ر له‌سه‌ر له‌ش سوونه‌وه‌ی خۆيان مپينه‌وه، هه‌ر له پشتی ده‌سته‌وه هه‌تا ئەگاته ئيسقانی سه‌رووی سنگ. پيويسته له کاتي مه‌شق‌کردندا پينه‌کانت نه‌جوولین. کاتي هه‌ل ئەستيه‌وه و خۆت ئەشکينه‌وه به‌پشتا هه‌ناسه وه‌ر ئەگریت. کاتيکيش که خۆت ئەچه‌مينه‌وه بۆ پيشه‌وه هه‌ناسه به‌ر ئەده‌یت. ئەم مه‌شقه يه‌جگار به‌که‌له‌که. مامۆستا (وارمن) ی ئەمه‌ريکايی به‌ناو بانگيش به‌ده‌رمانیکی تايبه‌تی دانه‌نی بۆ خۆی. هه‌موو به‌يانيانکيش ئەم مه‌شقه ئەکات.

مه‌شقی دوانزه‌هه‌م

ناوه‌ند پينه‌کانت فراوان بي. په‌نجه‌کانی پيشت روو بکه‌نه ده‌روه. ئەژنۆی راست بنوشتينه‌روه. لنگی چه‌پيشت به‌دریژی و توندیبه‌وه راست رابگره. هه‌ردوو ده‌ستيشت به‌توندیبه‌وه بخه‌ره لای چه‌پته‌وه، ئەوه‌نده‌ی پي ئەکری. له‌پی ده‌ستيشت بخه‌ره سه‌ر رووی ده‌روه‌ی پي چه‌پت. تا پي ئەکری له‌پی ده‌ستت دريژ بکه بۆ خواره‌وه. به‌لام خۆت مه‌نوشتينه‌روه. به‌لام له کاتي گیرانه‌وه‌ی له‌شدا بۆ سه‌ر باری راستی خۆی و دريژکردنی پيش بۆ لای راسته‌وه، هه‌ردوو له‌پی ده‌ستت بسووره‌وه به‌سه‌ر رووی ده‌روه‌ی رانی چه‌پ و که‌له‌که‌تا تا ئەگاته ناوه‌راستی به‌شی ژوو‌رووی ئەو لایه‌ت، له‌ويشبه‌وه بيانبه بۆ پيشه‌وه. له‌و کاته‌يشدا که ده‌ستی چه‌پ به‌سه‌ر ورگه‌وه ئەبي، پيويسته ده‌ستی راست ئەم فرمانه به‌جی به‌يني به‌سه‌ر په‌رده‌ی ناو هه‌ناو (الحجاب الحاجز). پاش ئەوه هه‌ردوو ده‌ست هه‌لبگره و له‌شيشيان پي بسووره‌وه، له خواره‌وه له تهنشت پي راسته‌وه له رووی ده‌روه‌يه‌وه، له‌گه‌ل به‌شی ژوو‌رووی له‌شدا بۆ لای راست بچه‌ميته‌وه، ئەژنۆی چه‌پيشت بشکينه‌روه. جا له‌و کاته‌دا که مه‌شقه‌که له به‌جيه‌يتاندايه هه‌روه‌ک له سه‌ره‌تای مه‌شقه‌که‌دا وه‌ستا بوويت، له‌جياتی وشه‌ی (راست) وشه‌ی (چه‌پ) دابن. پاش ئەوه‌يش پيچه‌وانه‌ی ئەوه بجووليره‌وه. بۆ هه‌ر لایه‌کيشت هه‌شت جار بچه‌ميته‌وه، به‌مه‌رجی يه‌ک له‌دوای يه‌ک بي. به‌م پييه به‌هه‌موویان ئەکه‌نه شانزه جار چه‌مانده‌وه. ئەوانه‌ی له‌رواوازيشن، وای پي ئەوي که ماسولکه‌کانی سکيان خاو بکه‌نه‌وه، تا ريخۆله‌کانيان به‌شی خۆيان له‌ش سوونه‌وه‌يان به‌ر بکه‌وي.

مه‌شقی سیانزه‌هم

وه‌گرتندا به‌هردوو ده‌ستت له لایه‌که‌وه بیت به‌ده‌ست بسووره‌وه له‌و گرتی جومگه‌یه‌وه ده‌ست پی بکه که له‌ناوه‌ند لاق و پیدایه، له‌گه‌ل‌ پروی ناوه‌وی لاق و که‌می سه‌رووی نه‌ژن‌دا.

جاریکی تریش بچوره‌وه سه‌ر باری پی‌شوت. به‌پیتی‌که‌ی تریشت ئەم مه‌شقه بکه‌روه. به‌م په‌نگه یه‌ک له‌دوای یه‌ک مه‌شق به‌پیتی‌کانت بکه. له‌ ناوه‌ند مه‌شقی‌ک و مه‌شقی‌کی تر‌دا تاویک بوه‌سته‌ره سه‌ر پی. هه‌ناسه‌ت ده‌ر بکه. له‌پاش تاویکی‌ش، ئەم پشوه کورتانه به‌له‌ش سوونه‌وه خه‌ریک بیه له‌پیش‌ه‌وه بو پشته‌وه. به‌م جو‌ره: بو‌وینه: له‌پاش سوونه‌وه‌ی لنگی چه‌پ سه‌رکه‌وه بو سه‌روه‌ی له‌شت تا نه‌گه‌یته سه‌ر سک و سه‌ر سنگ بو‌کن ئی‌سقانی ژوورووی سنگ. جا هه‌ر کاتی ده‌ستت هه‌ل‌گرت له‌ پیی چه‌پت، به‌هه‌ردوو ده‌ستت پروی له‌شت بسووره‌وه، وه‌ک له‌وه‌پیش پیشانمان دایت. پاش ئەوه پشته‌یشت بسووره‌وه به‌پشتی ده‌ستی چه‌پت. پاش ئەوه ده‌سته‌کانت بگه‌ی‌ه‌روه بو‌لای ته‌نشته‌کانی خو‌ت. هه‌ردوو ده‌ستت به‌رده‌روه خواره‌وه. ئنجا له‌دوای ئەوه ده‌موده‌ست، ده‌ست بکه به‌سوونه‌وه‌ی پشتت به‌پشتی ده‌ستی راست، تا نه‌گه‌یته کن که‌له‌ک‌ت، تا نه‌گه‌یته خو‌ارووی سمته‌وه، که له‌سه‌ری دا‌ئه‌نشیت.

کاتی که لنگه‌کانت و پروی له‌شت نه‌سوویته‌وه، هه‌ناسه وه‌ر بگه‌ره. کاتی که پشتت نه‌سوویته‌وه و نه‌ژن‌وت به‌رز نه‌که‌یته‌وه، هه‌ناسه به‌ریده. جو‌لان‌ه‌وه‌که نه‌کاته شانزه‌ جار، چونکه هه‌ر نه‌ژن‌ویه هه‌شت جار به‌رز نه‌کریته‌وه.

مه‌شقی شانزه‌هم

ره‌پ راوه‌سته به‌پتیه. هه‌ردوو له‌پی ده‌سته‌کانیشت به‌خه‌ره سه‌ر که‌له‌که‌کانت. په‌نجه‌کانی ده‌ستیشت پرویان بو خواره‌وه پی. گورج له‌شت به‌لای چه‌پتا خو‌ار بکه‌روه. پاش ئەوه به‌له‌پی ده‌ستی چه‌پت خو‌ارووی که‌له‌که‌ت بسووره‌وه، له‌گه‌ل‌ به‌شی ژوورووی رانتا. له‌و کاته‌یشتا ده‌ستی راستت به‌رز بکه‌روه بو ته‌نشتی راست. پاش ئەوه، ده‌موده‌ست له‌شت بچه‌میته‌روه به‌لای راستا، ده‌ستی چه‌پیشت به‌رز بکه‌روه بو‌لای چه‌پت. ئنجا به‌ده‌ستی راست له‌شت بسوورپتیه‌وه تا نه‌گه‌یته خواره‌وه. پی‌ویسته خو‌نوشتان‌دنه‌وه‌که‌دا به‌هه‌ردو‌ولادا گورج و خیرا بیت و یه‌ک له‌سه‌ر به‌کیش بیت. له‌ هه‌موو جاریکی‌شدا ئەوه‌نده‌ی له‌ توانادا پی ده‌ست نه‌نوشتیترپتیه‌وه تا بتوانی به‌شیک‌ی گه‌وره‌ی له‌ش بسوویته‌وه. جا هه‌تا له‌شت به‌هیزتری لی بیت، مه‌شقه‌کان زووتر رانه‌په‌رنیت، ده‌ست پیا‌نانه‌ک‌یشت به‌هیزتر نه‌بی

له به‌رده‌م ته‌ختیک دارا بوه‌سته. ماوه‌ی ناوه‌ندی تو و ته‌خته‌که ئەوه‌نده پی که ده‌ستت بیگاتی، پی ئەمه‌ی خو‌ت ماندوو بکه‌یت به‌وه‌وه که بو‌پیش‌ه‌وه خو‌ت بکشینی. پی‌یه‌کانیشت وا دابنی، وه‌ک له مه‌شقی یه‌که‌مدا وه‌ستا بو‌ویت. جا له‌و کاته‌دا که له‌شت بو‌لای راسته‌وه نه‌کشینیت، بالی راستت بو‌ه‌شینه، به‌شینه‌یی، له‌ شیوه‌یه‌کی که‌وانه‌ییدا که فراوان پی، ده‌ست پی بکه له‌ خواره‌وه، به‌لای پشته‌وه، بو سه‌روه، تا ده‌ستت نه‌گاته پی‌شه‌وه. پاش ئەوه دووباره ده‌ستت بگه‌رپنه‌روه بو خواره‌وه، له‌شیشت له‌ ناوه‌راستی‌ه‌وه با بده تا به‌شی سه‌رووی، بو پشته‌وه به‌لای چه‌پدا. ده‌ستی راستیشت توند بگه‌ره به‌ته‌خته‌که‌وه، به‌لام ده‌ستت راکشاو پی. قورساییشت به‌خه‌ره لای له‌شت و زه‌وییه‌وه. پی‌ویسته ماسولکه‌کانی چوار لای بن هه‌نگل و سنگیشت توند بکه‌یته‌وه. ئەم مه‌شقه له مه‌شقه هه‌ره چاکه‌کانه بو ماسولکه‌کانی سه‌رووی له‌ش و باله‌کان، که له مه‌له‌وانیی گورجوگول‌دا به‌کار نه‌هینرین.

مه‌شقی چواره‌ده‌هم

ره‌پ و راست راوه‌سته. پاژنه‌کانت به‌یه‌که‌وه بنووسینه. له‌پی ده‌سته‌کانیشت بنووسینه به‌ژوور که‌له‌که‌کانتیه‌وه. په‌نجه‌کانیشت پرویان بو خواره‌وه بیت. کاتی که یه‌کیک له لنگه‌کانت به‌رز نه‌که‌یته‌وه بو سه‌روه، پاژنه و نه‌ژن‌ویشت توند بکه‌روه. ئەو ده‌سته‌ی له لایه‌ویه نه‌سوویته‌وه تا نه‌گاته خو‌ارووی لاقته‌وه له پروی ده‌ره‌یه‌وه. ئەو کاته پی‌ویسته لنگت به‌هیز و هه‌ره‌ته‌وه به‌رز بکه‌یته‌وه. ئەوساکه به‌هۆی ئەوه‌ی‌شه‌وه ماسولکه‌کانی که‌له‌که‌کانت به‌هیز نه‌بن. کاتی که لنگیشت نه‌خه‌یته‌وه سه‌ر زه‌وی، پی‌ویسته ده‌موده‌ست، به‌ده‌ست لنگت له ناوه‌وه بسوویته‌وه، تا نه‌گه‌یته ژوورووی رانت، ئنجا نه‌گه‌یته که‌له‌ک‌ت. ده‌ستیشت نه‌بی بچه‌میته‌وه تا ده‌سته‌که‌ی تریشت لنگه‌که‌ی ترت نه‌سوویته‌وه.

مه‌شقی پانزه‌هم

راست بوه‌سته به‌پتیه. نه‌ژن‌وت هه‌ل‌په‌ر بو‌لای سنگت. چه‌ندت پی نه‌کرئ به‌رزی بکه‌روه. به‌لام خو‌ت مه‌کو‌میته‌روه. پی‌ویسته به‌شی خو‌ارووی لنگ ره‌پ و راست بوه‌ستیت. په‌نجه‌کانی پیش له‌سه‌ر هیل‌یکی راست بن له‌گه‌ل‌ پیدایا. پاشان هه‌ردوو لای پاژنه‌ت بگه‌ره به‌ده‌ستت. دووباره پیت درپژ بکه‌روه بو خواره‌وه. ئنجا له کاتی هه‌ناسه

به سهر له شدا. پټويسته له ش نوشتاندنه وه کانيش به سهر لادا بگه نه ئه وپه پري وزه ي مرؤف. چونکه ئه وه بؤ ماسولکه کان زؤر باشه. بؤ تو وا پټويسته که جوولانه وه کان به سستی و ئاسانيه وه دست پټ بکه يت. ئه مه يش زؤر گرنگه که هه ناسه نه گريت. چونکه زؤر که سانی وا هه ن که له کاتي کردنی ئه م مه شقه دا وا ئه که ن. هه روه ها له کاتي کردنی هه موو جوولنه يه کي جووت جووتيدا پټويسته له سهره تاوه هه ناسه به کي قول و در بگيرئ. ئه و نه ونده هه يه له پاش وه رگرتنی هه ناسه يه ک، ئه توانرئ چه ند بزووتنه وه يه کي خيرا و گورج بکري. کاتيک له شيشت با ئه ده يت به لای راستا، به هه ر دوو ده ستت سنگت بسووره وه.

مه شقی حه قده هه م

به سهر پټوه بوسته. پټيه کانيشت به و چه شنه دا بنئ که له مه شقی حه و ته مدا داتنا بوون. هه ر ته نيا له ش با بده نه ک پټيه کان. تا که لکی مه شقه که ت له ده ست ده رنه چيت. له شت با بده له ناوه راسته وه بؤ ژووروو بؤ پشته وه، له شټوه به کي گورج و خيرا دا بؤ لای چه يت. ئه بي تا پټ ئه کري له پټيه وه به سستی ده ست پټ بکه يت، له پاشدا به گورجي. جا له و کاته دا هه ر دوو له پي ده ستت ئه خه بته سه ر لای راستی سنگت، به کټکيان له سه ر مه مکت، ئه و بتريشيان له خوار ئه وه وه به لام رووی وا بي که پټيه وانه ي بزووتنه وه ي له ش بي. هه تا هه ر دوو له پي ده ستت ئه که ونه سه ر لای چه پي سنگته وه له کاتي ته و او بوونی خورا دا ندا بؤ لای راسته وه. پاش ئه وه له شت وه ريگير ده وه بؤ لای چه يت، به لام به خيرا يی دوو باره هه ر دوو ده ستيشت بکشينه به سه ر له شتا تا ئه که بته ئه و په پري لای راستی سنگت. ئنجا بيست جاري له سه ر يه ک ئه م مه شقه دوو باره بکه ره وه. هه روه ها پټويسته له ش با دانه که به شټينه بي و هټوا شيبه وه ده ست پټ بکري و به ره به ره گورج بکريته وه تا به خيرا يی ئه کري. ئه بي به قايم ده ستيش بخه يت له سنگت. ئه بي ئاگايشت له خوت بي، که هه ر دوو ده ستت له شټوه به کي جووت و به رامبه ري به کتر دا هه موو ده م بجوولټينه وه له له ش سوونه وه که دا بؤ وټنه ده ستی چه پ له سه ر مه مکت دا بنئ. ده ستی راستيشت له ژير ئه و دا دا بنئ. وايش باشه که له ناوه راستی بزووتنه وه که دا به هه ر دوو ده ستت جيگورکي بکري.

مه شقی هه ژده هه م

وه که له مه شقی يانزه هه مدا کردت، پټيه کانت وا لي بکه. له شت به پشتا بشکټينه ره وه، به لام زؤر نا. هه ر له و کاته يشدا سنگت و پټيه وه ي که له که کانت، به له پي ده سته کانت بسووره وه بؤ خواره وه.

هه رچی خانه کانيشه، ئه بي به پټيه وانه وه ئه م مه شقه بکه ن. واتا له ژير سنگه وه ده ست پټ ئه که ن، تا ئه گاته ئيسقانی ژوورووی سنگ. پاش ئه وه له شی خوت راوه شينه بؤ پټيه وه. پشتت مه کو ميته ره وه. ورگيشت به ناودا مه به.

هه ر به و چه شنه ي که له مه شقی يانزه هه مدا نوو سراوه، پشتت بسووره وه. به لام له پشته وه ده سته کانت بخه ره سه ر رانه کانت. پاش ئه وه له شت بخه ره وه سه ر باری پټيه وي. پټيه وه ي له شت بسووره وه. ئنجا خوت ببه ره وه بؤ پټيه وه. له گه ل ئه و يشدا ده ست بکه ره وه به سوونه وي پشتت. به م ره نگه تا بيست جاري يه ک له دوا ي يه ک، به خيرا يی ئه م بزووتنه وه يه بکه، جاري بؤ پټيه وه، جاريک بؤ پشته وه.

مه شقه کانی مل

مه شقه کانی مليش بؤ ته و او کردنی جوانيی له ش و رووی شيرين به کار دين. له گه ل ئه و يشدا، وه نه بي، بؤ ته ندروستی پټويست بن. ئه و مه شقانه يش که له نوو سراوه کانی له ش بزواندندا پيشان دراون، ئه م مه به سه ناهيننه به ره م. هه ندي که سي وايش هه ن که مه شق ئه که ن له سه ر زؤر انبازيه کانی يو نانی و رؤمانی. چونکه ئه وانه به که لکی مل دين. وا له مه و دووا، بؤ به هيز کردنی گه ردن و مل سي ريگا له و ريگايانه پيشان ئه ده م، که له ماوه ي سي مانگدا فراوانی مل دوو سانتيمه تره گه و ره تري لي دي.

ريگای يه که م

مل نوشتاندنه وه بؤ پيش و بؤ پاشه وه

ملت به باشی بنووشټينه ره وه بؤ پټيه وه. له پشتيشه وه په نجه کانی ده ستت تيک بئالينه له سه روو ته و قه سه رته وه. کاتي که سه رت ئه گيرټينه وه بؤ پشته وه به هه موو هيزي خوته وه پال به سه رته وه بنئ تا به هټوا شيبه کي ته و او و گرانه وه بگه ريته وه جيبي خوئی، کاتي که مليشت به سستيه که وه ئه گه ريته وه بؤ پشته وه، هه ر دوو ده ستت بخه ره بن چه ناگه ي خوت. ئنجا به ره نگاريی ملت بکه، له کاتي نوشتانه ويدا بؤ پټيه وه. به م ره نگه، ده ست بکه به م مه شق کرده، جاريک بؤ پټيه وه و، جاريکيش بؤ پشته وه، له ده جاره وه تا په نجا جار.

رېنگای دووهم

سهرودرېنگیران بۆ ئه ملاموئه ولا

سهری خۆت وهرېنگیره بۆ لای راستت. دهستی چه پيشت بخه ره سهر لای چه پي کاژه لهی سهرت. پاش ئه وه، زۆر به هیتواشی و سستییه وه سهری خۆت وهرېنگیره بۆ لای چه پت. به لām به هۆی دهستی چه پيشت هه پāl به سهرته وه بنی به تونديی، به ره نگاری جووله که ی سهرت بکه. کاتی که ملیشت وهرئه گه ری بۆ لای چه پت، دهستی چه پت له کاژه لهی سهرت هه لېگره. ئنجا دهستی راستیشت بخه ره سهر لای راستی کاژه لهی سهرت. ئنجا که لله ی سهرت وهرېنگیره بۆ لایه که ی تری. پيويسته ئه مجاره به هۆی دهستی راستته وه به ره نگاری جووله که ی سهرت بکه ییت. به م رهنکه، جاریک بۆ لای چه پ، جاریکیش بۆ لای راست، له پانزه جاره وه هه تا سی جار ملی خۆت وهرېنگیره.

رېنگای سیههم

مل بادان به ههر دوو لادا

که لله ت باده بۆ لای چه پت. دهستی راستت دابنی له سهر چه ناگه ی راستت، پاش ئه وه که لله ت وهرېنگیره وه بۆ لای راستت. کاتی که ملت به ته واو هتی بای خواردوه بۆ لای راستت، دهستی راستت هه لېگره و دهستی چه پيشت بخه ره سهر چه ناگه ی چه پت. بۆ ئه مه ی به ره نگاری مل بادانه که ت بکه ییت بۆ لای چه پت. ئنجا له ده جاره وه تا سی جار ئه م مه شقه دووباره بکه ره وه، بۆ لای چه پ و بۆ لای راست.

خۆشتن

که لیک که سی واهیه نازانی چۆن خۆی بشوات، له پاش خۆشتنیش چۆن خۆی وشک بکاته وه. ته نانه ت که سانی وایش هه ن که واهه زانن خۆشتن بریتییه له خۆخستنه ناو ئاوه وه، هیچیان ئه وه نازانن که خۆشتنیکی ته ندروستانه یشت ده ستور و رېنگا و مه رجی خۆی هه یه.

جاری مرۆف که له شی خۆهی دهردا بی، نابی خۆی بشوات. ههروه ها ده موده ست له پاش نانخواردنیش نابی خۆی بشوات. به لām خۆشتن زۆر شیوه ی هه یه. منیش له وان ه ئاسانترینیان پيشان ئه دهم.

له ناو جورنه ی خۆشتنه که دا بوهسته. ئاوپرژینه که به ره لالا بکه به سهر له شی خۆتا. ئنجا له ناو جورنه که دا دابنیشه. ئنجا ماوه ی ئاوه که یشت بکه به سهر له شتا. به سهر نجانیکي بچوو که دا بۆت ده رئه که و ی که له شت ئا و دای ئه پۆشی و ره نجیشت به با ناچی. ههروه ها پيويسته ئاگات له خۆت بی که ئا و له ئانیشکه کانت نه چۆر یته خواره وه. ئه یشتوانی ت له ناو جورنه گه وره که دا دابنیشیت، پيش ئه مه ی ئاوه که بکه ییت به خۆتا. نه وه ک ئاوه که پرژینه ئه و دیو جورنه گه وره که وه. (۱)

ئنجا به سهر گازی پشتتا رابکش. تا ئاوه که به رز ئه ییته وه. پاش ئه وه به ملا و به ولای خۆتا وهرگه ری تا ئه و لایانه یشت بخه یته نا و ئاوه که وه له گه ل باله کانتا. جا ئه گه ر ئاوه که نه گه یشته سهر سنگت، ئه توانی ت به مست بیکه ییت به سهر سنگتا. له بنی جورنه گه وره که دا دابنیشه و به ههر دوو مستت ئا و بکه به ملا و به ولای سنگتا و به سه رووی رانه کانتا و به ژیر رانه کانتا. پاشان جی دابنیشتنه که ت بشۆ و له دوا ی ئه وه هه سته ره سهر پی. ئنجا لاقه کانت و پيیه کانت بشۆ. جا ئه گه ر خۆت واهیتنا بی که به ئاوی گه رم و سابون خۆت بشۆیت، هه ر حه فته ی جاریکیش بی، واهه که له دوا ی خۆشتن ئاوی سارد بپرژینیت به سهر له شتا. تۆ ئه توانی ت به شیوه یه کی تریش خۆت ته ر بکه ییت. ئه ویش ئه مه تا که پارچه هه ورکی گه وره بکه ییت به ئاودا و بیگوشیت به سهر هه موو ئه ندانه کانی له شتا تا هه مووی ته ر ئه بی و ئه چیه ته نا و ئاوه وه.

خۆ وشکردنه وه

که م که س هه یه که لکی وشکردنه وه بزانی. یاخود ئه و زیانانه بزانی که به له شی مرۆف ئه گه ن به هۆی خۆ وشک نه کردنه وه. که لیک جاری وایش هه یه که هه ندی که س ئه بین، بی ئه مه ی خۆیان وشک بکه نه وه، خۆیان پۆشته ئه که نه وه. زۆر که سانی وایش هه ن که خۆیان وشک ئه که نه وه، به لām باشی وشک ناکه نه وه. جا له بهر ئه وه به پيويستم زانی که هه ندی شیوه ی خۆ وشکردنه وه ی به که لک پيشان بده م.

(۱) مه بهستی له (جورنه) ئه وه حه وزه بچوو که نییه که له حه مامی لای خۆماندا (گشتی یان مالان) ئاوی تیا به و ده یکه یین به خۆماندا... لیره دا مه به ست له و حه وزه گه وره یه که له حه مامی رۆژئا واییدایه و ئه و دی خۆی ده شوات یه کسه ر ده چیه ته ناویه وه، (بانپۆی پی ده وتری).

شیوه‌کافی له‌ش وشکرده‌وه

کاتییک که هه‌ل ئه‌ستیته سه‌ر پێ له‌ناو جوړنه گه‌وره‌که‌ی خوشتنه‌که‌دا، چهند جارێک به‌دهسته‌کانی خوټ له‌شی خوټ بسره. پێشه‌وه‌ی پێیه‌کانت بسره. بێنگومان به‌سایه‌ی ئه‌م خوټ سربینه‌وه به‌دهست، به‌شیکی زۆری ئاوه‌که ئه‌چوړپیته خواره‌وه. جا هه‌ر به‌م شیوه‌یه ئه‌توانیت ئاوه‌که له‌ باله‌کانت و تووکی سه‌رت بکه‌یته‌وه و بپچوړپیته‌وه بو‌ ناو جوړنه گه‌وره‌که. ئنجا له‌ پێیه‌کانیشت ئاوه‌که بکه‌ره‌وه و له‌سه‌ر پارچه رایه‌خێک بوه‌سته. ئنجا ده‌ست بکه‌ به‌خوټ وشکرده‌وه به‌په‌شته‌مال^(۱)، به‌م جوړه‌ی که پێشانته‌ی ئه‌ده‌م:

۱- قژه‌کانی سه‌رت و ملت وشک بکه‌ره‌وه. نه‌وه‌ک له‌ کاتی له‌ش وشکرده‌وه‌دا تنۆکه ئاوه‌کان برژپینه خواره‌وه به‌سه‌ر له‌شتا.

۲- به‌روکی له‌شت چهند جارێک بسره به‌په‌شته‌ماله‌که.

هه‌ر له‌ ملته‌وه ده‌ست پێ بکه‌ تا ئه‌گاته سکت. هه‌روه‌ها له‌ بن هه‌نگلته‌وه ده‌ست پێ بکه‌ تا ئه‌گاته خوارووی که‌له‌که‌کانته‌وه.

۳- په‌شته‌ماله‌که، دوو جار بنووسینه به‌دهسته‌کانته‌وه به‌کراوه‌یی، که هه‌ردوو سه‌ره‌که‌ی به‌دهسته‌که‌ی ترته‌وه بن.

به‌لام وشکرده‌وه‌ی شانەکان و پشتیش به‌م جوړه ئه‌بێ که په‌شته‌ماله‌که فری بدیه‌ته سه‌ر شانت، چمکه‌کانی په‌شته‌ماله‌که‌یش به‌م ده‌ست و ئه‌و ده‌ستت بگریت ئنجا یه‌ک له‌دوای یه‌ک، هه‌ر ده‌سته به‌شی خوټ رایبکیشی، تا شانەکان و پشتت به‌ته‌واوه‌تی وشک ئه‌بنه‌وه.

په‌شته‌ماله‌که‌یش به‌لای ته‌نشتا بخشپینه، هه‌تا چهند جارێک پشت ئه‌سووتنه‌وه، هه‌ر له‌ سه‌رووی شانەوه تا بنه‌وه‌ی پشتت. هه‌ر به‌م ره‌نگه‌یش ته‌نشتی په‌شته‌ماله‌که‌ بخه‌ره سه‌ر شانەکه‌ی ترت و ده‌سته‌کانت بگوڤه، واتا هه‌ر ده‌سته جیبی ده‌سته‌که‌ی تر بگریته‌وه. ئه‌مه چهند جارێک دووباره بکه‌ره‌وه. پاش ئه‌وه ریگای هاتن و چوونی په‌شته‌ماله‌که بگوڤه. هه‌ر به‌م ره‌نگه ئه‌توانیت پشتت به‌باشی بسووتنه‌وه، هه‌ر له‌ که‌له‌که‌ته‌وه تا ئه‌گاته سه‌رووی پشتت. پاش ئه‌وه لاقه‌کانت بسره تا ئه‌گاته پاژنه‌کانت. جارێکی تریش بکه‌ریزه‌وه سه‌ر که‌له‌که‌کانت. ئنجا ده‌سته‌کانیشت وشک بکه‌ره‌وه، به‌و چه‌شنه‌ی که له

مه‌شقی ده‌هه‌مدا پیشان دراوه. ئه‌گه‌ر هه‌ستیشته کرد به‌ساردیی و سربیه‌ک له‌ باله‌کانتا، ئه‌توانیت له‌پیش له‌شتا ئه‌وانه وشک بکه‌یته‌وه. ئه‌مه‌یش له‌وانه روو ئه‌دات که کراسی قوټ درپێی خوړی له‌به‌ر ئه‌که‌ن. که‌چی خانمه‌کان که‌م روو ئه‌دات که هه‌ست به‌و سه‌رمایه بکه‌ن له‌ باله‌کانیاندا. دوای ئه‌وه ناوه‌ند رانه‌کان و پێشه‌وه‌ی لنگه‌کانیشت وشک بکه‌ره‌وه له‌گه‌ل ئه‌ملا و ئه‌ولایاندا. دوایی پێیه‌کانیشت هه‌ریه‌که به‌جیا وشک بکه‌ره‌وه. خوټت وا رابه‌پینه، که پێیه‌کانت وشک ئه‌که‌یته‌وه هه‌ر جار له‌سه‌ر پێیه‌کت بوه‌سته. چاکترین شیوه‌یش بو‌ وشکرده‌وه‌ی به‌ری پێ ئه‌وه‌یه که په‌شته‌ماله‌که هه‌ر سه‌ره‌ی به‌دهسته‌یکته‌وه بگریت، ئنجا یه‌ک له‌دوای یه‌ک به‌هه‌ردوو ده‌ستت رایبکیشیت. په‌نجه‌کانیشت به‌م جوړه وشک بکه‌ره‌وه که پیت دابنیت له‌سه‌ر ئه‌ژنۆت.

له‌ کاتی ئه‌م مه‌شقه‌یشدا ماوه نییه دابنیشیت. چونکه ته‌نیا چاره‌که کاتیکی بو‌ دانراوه. ره‌نگه ئه‌وانه‌ی خوټیان باش وشک ئه‌که‌نه‌وه، وا بزنان که من درپێژم زۆر دا به‌قسه‌کردن له‌م بابه‌ته‌وه. که‌چی له‌ راستیشدا زۆر که‌سانی وا هه‌ن که هیج له‌م بابه‌ته‌وه نازان. ئه‌وه‌نده هه‌یه من بو‌ ئه‌وانه ئه‌نووسم که هیتشتا ئه‌م جوړه خوټ وشکرده‌وه‌یه‌یان تاقی نه‌کردۆته‌وه هی وایشیان تیا به‌ که هه‌رگیز خوټی ناشوات!...

ته‌واووو

۱۹۶۶/۵/۲۵

(۱) په‌شته‌مال لای خوټمان بو‌ خوټ داپوشینه، راستتر: به‌خاوی...

باش بخۆ و خۆش بژی

نوسینی: ج. ف. سکوتسن کلارک

پسپۆری جیهانی له خۆرشتکاریدا

نه خۆشی دوزمیتکی ترسۆک و زۆرداره

ههروهک له سهدهی پيششودا پزىشکهکان خهريکى ئهوهبوون داوودهرمان بدۆزنهوه بۆ بهرهنگارى کردنى نهخۆشى، بهمه بهسى دريژکردنهوهى ته مهن، ئيمرۆکهيش رهنج و تىکۆشانى پزىشکهکان بۆ ئهوهيه که بايهخ بهو هۆيانه بدن که له نهخۆشى دهمانپاريزن، پيش ئهمهى تووشى نهخۆشى بيبن. ئهمهيش سهبارته بهوهيه که نهخۆشى سروشتى وايه (دهشترسى و زۆردارپيش دهکات). ههه ئه ندامتکيش له لهشدا کز و لاواز نه بى، هوروزم ناپاته سهرى!. جا ئه گهر بيتو لهشى مرۆف دروست بى و تهواو بى، هه موو ئه ندامتکيشى فرمانى خۆى به تهواوهتى بيبنى، ههه نهخۆشيبهکى بۆ بيت به سهريدان زال دهبيت. ئهوهيش ههه بهوهنده پىکديت که دووربينى بکات و، هۆى پاراستنپيش له نهخۆشيبهکه به کار بهيتى.

ئهوهنده ههيه، ئهوهى بهچاوى خۆمان دهيبين بۆمان دهردهخات، که ئهوانهى لهشيان هه موو خاوهن ئه ندامى تهواو و دروستن، زۆر که من. ئهمهيش سهبارته بهوهيه که ئه مندالهى به دروستى له داىک ده بى، له داىک و باوکىکى دروست و تهواو (که ئهمهيش زۆر کهم روو ده دات) زۆرى پىناچى تووشى گه ليک لهش تىکچوون دى. تا دى ته ندروستيبه کهيشى لى کهم دهبيت هه، بههۆى کهمتهر خه ميبه وه له پهروه ده کردنيدا و، ناشىتى و نه زانى داىک و باوکه کهى بهشيوهى ئه و به خيوکردن و خه م خوارده.

خۆرشت خواردهن چاکترين چارهيه بۆ نه خۆشى شيرپه نهجه

ههه چهنده (نازار) وهک زهنگىکى ورياکه ره وه وايه مه ترسي مان پيشان ده دات له نهخۆشى، بهلام زۆر نهخۆشى و ايش هه ن ده چنه ناو له شه وه، پيش ئهمهى زهنگى مه ترسى لى بدات. رهنگه له وه هه موو نهخۆشيبهانه کاربگه رتر نهخۆشى (شيرپه نهجه) بى، چونکه به ناو له شدا بلاو دهبيت هه وه و که سيش ناگادار ناکات له هاتنى خۆى، مه گهر چنگى

که يشت بيهته بنکه يهک له بنکه کانى که لويه لى ده ماره ميشکيبه کان (اعصاب). ياخود نيشانه کانى به سهه پىستى له شدا بلاو بوويت هه وه. سهه ير ئه وه يه که چاره کردنى ئه م نهخۆشيبه، گه ليک جار به ناسانى پىکدى به مه رجى له سهه رته تاي نهخۆشيبه که وه ده ستى پى کرا بى... له وه يش سهه رسورپه ينه رتر ئه مه يه که مرۆف له باريدا هه يه خۆى لى رزگار بکات، له ريگای خۆپاراستنه وه!. ئهمه يش سهبارته به وه يه که ههروهک پسپۆره کان ده لىن: (شيرپه نهجه) ههه هه له مه ت ده با ته سهه ر ئه و له شانى که ژههراوى بوون بههۆى ههه شتیکه وه بوو بى، وهک: خۆرشت خواردنيتكى ناپوخته و نادرست، ياخود خواردنيتكى يه جگار گهرم، چ شله بى چ تونده، ياخود خواردى په يتا په يتاى هه ندى باهه تى وه ها که کارىکى کيمياوى ژههراوى بکه ن له له شدا وهک (مهى) و (تووتن).

ههه چهنده ئه م قسه يه باوه که چاره کردنى ئه م نهخۆشيبه يه جگار گرانه، ياخود ههه له توانا ييدا نيبه، بهلام نههيشتنى نهخۆشيبه که کارىکى ئاسانه، رهنگه ههه له خۆشيبه وه روو بدات، بهمه رجى نهخۆشه که بگه رپته وه سهه ريگای ژيانىکى ته ندروستانه. چونکه په يره و يکردنى ريگای (ژيانى ته ندروستانه) ته نيا خۆپاراستنيتكى سهه رگرتوه له م نهخۆشيبه ده!... له (ژيانى ته ندروستانه) يش مه به سمان ئه وه يه که خۆرشتى سروشتى بخورى. واته به ته نگ ئه وه وه بين که گوشته کان پاک و بى وهى و دروست و تازه بن، باشيش لى ترا بن، ههروه ها سهه وزه و ميه وه يش تازه و زۆر بن. نانه که يش بۆر بى (واتا به که په که وه بى)، نهک سپى (بى که په ک)!...

ورگ سهه رى له شه و خانووى نه خۆشى

يه که يک له و ريگايانهى بۆ خۆپاراستن به کار دهه يترى ئه وه يه که مرۆف ههه سهالهى جارىک خۆى پيشانى پزىشک بدات. بۆ ئه وهى، پزىشکانه له شى به تهواوه تى بيشکنى. ئهمه يش ههه له وه دهکات که هه موو سالىک له سهه رى زستاندا ئۆتۆمۆبيله که ت بنپريته کن وه ستايه ک، بۆ ئهمهى تا قى بکاته وه و بزاني که موکوورپيهه کى تيدا يه يان نا. جا ئه م پشکينه پزىشکانه يه که هه موو سالىک ده کرى، له باريدا هه يه که بيتته هۆى چاره کردنى هه موو نهخۆشيبه که که به دزيبه وه چوويتته ناو له شه وه و هه ستى پى نه کرا بى، پيش ئهمهى په ره بسيتى و چاره کردنيشى له ده ست ده ريجى.

ئهمه يش به زۆر دانايين که بلين ورگ (گه ده، مه عده) سهه رى هه موو ئه ندامه زيندووه کانى ناو له شى مرۆفه به پيچه وانى ئه وهى که باوه، نه هۆش، نه دل، هيچيان

به سهری لهش دانانرین. چونکه ورگ ئەو هیزهیه که ئەندامهکانی لهش دهخاته گهر. ههروهها ئەو بنکهیهیشه که هیز و توانایی بهناو هه موو ئەندامهکانی لهشدا دابهش دهکات!... ورگ ههر له مهشکهیهک دهکات که هه تا شتی تیکهیت ئەو دهناوسی. بهلام که وای لیتهات هیزی بهرگهگرنتی کهم دهبیتهوه. چونکه ئاوسانهکی دهبیته هۆی تهنکیوونی پیستهکهی و شیبوونهوهی تانویۆی پیستهکهی... جا لهبهر ئەمهیه که دهبینین سروشت پهردهیهکی تهنکی چلماوی^(۱) بهخشیووه بهورگ که پیستی ناوهوهی داپۆشیوه. ئەمهیش بو ئەوهیه که هیز و بهرگهگرنتی ورگ بپارێزی، کاتی که له ئەندازهی خۆی زۆرتری خواردن تێدهکری! بهلام دوور نییه که شتی وای پروو بدات هه ندی لهم پهرده تهنکه بدری. ئەوساکه هه ندی له دیوی ناوهوهی ورگ پرووت دهمینیتیهوه و، تووشی ترشاوهکانی ریخۆله دی. جا لهمهوهیه که (برینی ورگ) پهیدا دهبی... جاری وایش ههیه که دیوارهکانی ورگ پرووشان دهینه هۆی پهیداوونی نهخۆشی شپریهنجی ورگ.

ئهم زههرا نه ریخۆلهکانی خۆت دهریکه

ههر کاتی خواردهمهنی کهوته ناو ورگیکی دروستهوه، دهستبهجی ترشاوهکانی لی دیتته دهروه بو ئەمهیه ئەو خواردهمهنییهانه ساز بکن و بیکهن بهشیلهیهکی واکه بهئاسانی بمژی و بهشی چاک و بهشی خراپی خواردهمهنییهکه له یهک جیا بکریتهوه. ئیتر ئەوساکه کولانهکانی^(۲) ناو دیواری ورگ وریا دهبنهوه و دهست دهکهن بهمژینی بهشه چاکهکهی خواردهمهنییهکه، که بههۆی دهمارهکانی خۆینهوه دابهشی دهکهن بهناو هه موو ئەندامهکانی لهشدا. پاشماوهی خواردهمهنییهکه له ورگهوه فری دهدریتته ناو ریخۆلهکانهوه و بهناو گهلێک کولانهی تری وهک ئەو کولانانهی ناو ورگدا تێدهپهیری، که ئەمانیش چی تیدا مابی له کههستهی خۆرشت، که بهکهک بێ، لپی دهمژن. بهلام دوور نییه که ئەم کولانانه کههستهی وایش بمژن که زههراوی بن. جا لهبهر ئەوه ههر واکه چاکتره که ئەم تلپانه له کاتیکی بهجیدا فری بدرینه دهروه له لهش تا ماوه بهوه نهدری که کولانهکان ئەو کههسته زههراوییهانهی تییاندا به بیامژن.

جا لیتهیشدا دهبینین سروشت دیسانهوه هه ندی پهردی چلماوی تری بهخشیوه بهمرۆف، که دیوی ناوهوهی ریخۆلهکانی داپۆشیوه و، یارمهتی ئەوهیش دهکات که ئەو تلپانه له

(۱) چلماوی: لینیج، (مخاطی).

(۲) کولان: مه میله، (زغابات).

لهش فری بدرینه دهروه چونکه مانهوهی ئەو تلپانه لهناو ریخۆلهدا، دهبیته هۆی پهیداوونی نهخۆشی (گرفت)؛ که لهوهوه پروو دهکات که ئەو تلپانه لهناو ریخۆلهکاندا وشک بینهوه. جا لهبهر ئەوه پیوسته ئەم پهردی لیکاواییانه باش بپارێزین، که خواردنی (دهرمانی رهوانی) له هه موو شتییک زۆرتتر نازاریان دهکات... جا لهبهر ئەوه خواردنی (دهرمانی رهوانی) یاخود بهکارهینانی (دهستورکردن) که پزیشک ئاگی لی نهبی، بهجۆره خۆکوشتنییک دادهنری!...

له سه ریکی تریشهوه نهخۆشی (گرفت)مان وای دیتته پیش چاو که هه موو ئەندامهکانی لهش تیک بدات. ههروهها ریگایش بکاتهوه بو زۆر نهخۆشی پر له مه ترسی، وهک: گران سازبوونی خواردن^(۱) له ورگدا و، زههر وهگرتن له لهشی خۆوه و، باداری (پۆماتیزم) و، (شپریهنج).

جاری واکه هه زاری بهپاداشیکی خودایی دادهنری

جا که ورگ بهم ئەندازهیه گرنج بێ و مه ترسی له نه پاراستنی بکری، ئەوه شتیکی ئاشکرایه که پیوسته زۆر بهتنگ ئەو خواردنانهوه بین که تیی دهکهن. چونکه ورگیش بهچهشنی هه موو ئەندامهکانی تری لهش بههۆی فرمانی سهختهوه تووشی ماندوو بوون دی. ههروهها فرمانی ئاسان و بێ ئهرکیش کزی دهکات. جا لهمهوهیه که زیان به لهش دهکات: که هه تا ماوهیهکی دووردریتر ههر خواردهمهنی یه جگار کولای وهک په لۆله بخوات، یاخود شیللهی خواردهمهنی، یان خواردهمهنی رهوان بخوات. له راستییدا ئەم خواردهمهنییهانه ئەمهنده سهروت بهورگ دهدهن، فیری خاوه خلیچکی دهکهن. لهبهر ئەوه زۆری پیناچی ورگه که کز و لاواز دهبی و له کهک دهکوی! جا لهبهر ئەوه ههر واکه چاکتره که پهیرهوی ریگایهکی سروشتی مام ناوهندی بکری چونکه زۆر ماندووکردنی ورگیش ههروهک زۆر نازگرنتی ورگ وایه... ههر دوو لایان زبان بهورگ دههخشن و، نازاریشی دهدهن!... رهنگه ئەمهیش ئەوه مان بو لیک بداتهوه که چۆن مندالیکی هه ژار، له پرووی له شهوه، بههیزتر و تهندرستتر هه لدهکوی له مندالیکی دهوله مه ند... ئەمهیش سه بارهت بهوهیه که منداله هه ژاره که له ژیانیکی سروشتیدا گه وره دهبی. خۆرشتی ره قیش دهخوات که ورگی رادههینیت به فرمانکردنهوه. بهلام خواردهمهنییهکه هه ندی زۆر و ئەوهنده چهور و نهرم نییه که سکی بهینیتته ژان!...

(۱) عسر الهضم.

ههروهك له مه وپيش گوتمان نه گهر تلپه ی خواردنه كان له ناو ريخولنه كاندا مانه وه، كولانه كانی ناو دیوی ناوه وهی نهو ريخولانه ناچار ده بن هه ر شیله یه کی ژه هراوی له ناو نهو تلپانه دا بچ بیمرن نیتر نهوسا که مرؤف هه ست دهکات به خوئی دهرمانخوارد کراوه. نیشانه کانی دهرمانخوارد کردنی پتوه دیاردی ددات، که یه کیتک له وانه سه رتیشه و گیتروویژی چاوه... رهنگه مرؤفه که هه له بکا و نه زانجی چی به سه رها توهه، بچجی چاره ی نیشانه کانی نه خو شیبه که بکات، که چی توخنی هوی بنچینه ییبه که نه که وی که خه ریکه به ره بسینجی.

جو ره (گرفت) یکیش هه یه، تا چند سالیک ريخولنه گه وره كان تلپه کانیان تیدا ده میتیتته وه، بچ نه مه ی مرؤفه که په ی به وه بیات. که چی له ناکاو، تووشی نازاریکی زور دی، که بچ نه شته رکاری چاره ی ناکری. زورجاری وایش هه یه که نهو تلپانه ده که ونه ناو ريخولنه کویره وه. نهو هیش ده بیته هوی نه وهی که ريخولنه که سوور بیته وه و بناوسی. جاری وا هه یه (گرفت) هانه ی مرؤف ددات که هه موو به یانیانیک دهرمانی ره وانی بخوات. نه م خووگرته ییش ده بیته هوی نه وهی ريخولنه كان کز و بچ هیز بن، که په رده لیکاو ییبه که ی ناوه ویشی وشک هه لگه ری. لهو شتانه ی که یارمه تی ناو ورگ و ناو ريخولنه كان ددهن (نهرم) بینه وه، نهو هیه که مرؤف هه ندی رۆن له گه ل خو رسته که ی خویدا بخوات. چونکه نه م رونه هه ر لهو چه ور ییبه دهکات، که ددری له بزوپنه ری ما کینه، تا به ئاسانی بکه ویتته گه ر، بیجگه له وه رۆنه که، خوئی نرخیکي خو رشتی گه وره ی هه یه، که له نرخي خو رشتی گوشتی سوور زورتره.

گران سازکردنی خواردن له ناو سکدا و خواردنی ورگ

هه رچی نه خو شتی گران سازکردنی خواردنیسه له ناو سکدا، به زوری له وه وه په یدا ده بی که دلته نگ بیی و دهر وون نازاری بگات. جا به م بونه یه وه، نه م رووداوه ده گیترینه وه: که پیاو ییک له پیاوه سه رکه و توهه کانی فرمان، هه رچه ندی ده کرد له کاتی خویدا ناره زوی ناخواردنی نه ده کرد. ته نانه ت نه گه ر شتیکیشی بخواردایه، هه ر بریتی ده بوو له هه ندیک خو رشتی وا که زوری له خوئی ده کرد تا ده یدوزیبه وه و هه لی ده بژارد، که نه وه بوو بوو به هوی نه وهی ژنه که ی له دهستی وه رس بیی. پاش نه وه، وا ریک کهوت که نه م پیاوه گه شتیکی بیته بهر بۆ (پاریس). کاتیک که له وی گه راپه وه، له پر گوترا. نیتر به ناره زویه که وه په لاماری خواردنه که ی ددا. هیچ ته ماشای نه وهی نه ده کرد که خواردنه که

له چ رهنگیکه!... نه مه ییش سه باره ت به وه بوو، که له پیش گه شته که یدا، ترس وا نیشته بووه دلپه وه، که په یوه ندی به فرمانه که یه وه هه بوو. نه مه ییش بوو بووه هوی نه وهی که یاسای ورگه که ی تیک بچجی... به هوی دوو باره بوونه وهی نه م یاسای ورگ تیکچوونه ییشه وه، پیاوه که وای لیها تیبوو، ده ترسا له وهی که له دوا ی هه موو ناخواردنیکی سه ختیبه ک بیته رتی سازکردنی خواردنه که له ناو ورگیدا. جا نه م ترسه ییش بوو بووه هوی نه وهی که گران سازبوونی خواردنه که له ناو سکیدا گرانتری لی بی!... به لام که پیاوه که گه یشته شاری (پاریس)، ناو و بایه کی تر و ناوچه یه کی تری دی، که له وه پیش پیپانه وه رانه ها تیبوو. هه روه ها شتیبه کی ژینی وایشی تووش بوو که خووی پتوه نه گرتیبوو... هه روه ها له سه رگیتژی به کار و فرمان و گيرو گرفته کانیسه یه وه دوور که و تیبوه وه... له بهر نه وه زوری پیپنه چوو، ناره زوو کردنی نان خواردنه که ی چوه وه سه ر دۆخی جارن... سه یر نه وه یه که (ورگی گیانله بهر) و نهو گوشتانه ییش که به گوشتی (پاشه رۆک) داده نرین وه: سو یجگه ر و گون و گورجیله، له هه موو جو ره گوشتیک زووتر ساز ده بن له ناو سکدا... ته نانه ت زگی ته واو و دروست له ماوه ی بیست وردیله (ده قیقته) دا ده یسازینجی. بیجگه له وه نرخي خو رشتی نه وانه له نرخي خو رشتی هه موو جو ره گوشتیک زورتره!... که چی له گه ل نه ویشدا که سانی وا هه ن به چاوی سوو که وه سه یری نه م جو ره گوشتانه ده که ن!...

نهو ژه مه خواردنا نه ییش که به ئاسانی ساز ده بن له ناو سکدا، له هه موو خواردنیکی زورتر زبان به سک ددهن. چونکه خووگرتن به خواردنی نهو جو ره خو رشتانه وه وا له ورگ و ريخولنه كان دهکات که هیزی ترشاو فریدانیان کز بییت. له بهر نه وه وا چاکتره بۆ مرؤف که به ته نگ نه وه وه بچ، ژه مه خواردنه کانی سروشتی بن، وانا خو رشته کانی بریتی بن له گوشت و سه وزه واتی تازه و بۆره نان!.

بایکاربوئانی سو دایش زه هره

زور که سی وا هه یه به یانیان ناره زوی خواردن ناکات. نه مه ییش سه باره ت به وه یه که ورگی نهو جو ره که سانه له کاتی نووستندا په کیان ده که وی، فرمان ناکه ن. ترشاوه کانیان که خواردنیان پچ ده تویتریتته وه و، پچ ساز ده کری، فری ناده نه دهر وه، که به هوی نه وه یه پیاو له شی خاو ده بیته وه و، که له خه ویش راپه ری، به یانیان ناره زوی خواردنی هیچ شتیکی ناکات. جا له هه موو شتیکی با شتر که پیاو بیکات نه وه یه، هه ندی وه رزش بکات. پاشان ناوی ساردیش بکات به خویدا تا نه دنامه کانی له شی خوئی وریا بکاته وه.

ئەوسا كەيش ورگ دەچىتەنە سەر دۆخى جارانى خۆى و ترشاوھەكانى خۆى فرى دەدات بۆ سازکردنى خۆرشتەكان. ئەوئەندە ھەيە ۋەمى بەيانىان نابى خۆرشتى وى تىدا بىن كە ورگ بەگران بۆى بسازتىرى. بۆ وپنە نابى سەرتوپى تىدا بىن چونكە ھەر ئەوئەندە گەيشتە ناو ورگەو دەبىتتە تۆپەلتىكى واکە بەگران ساز بىرى. شىرىش بەخۆرشتىكى مام ناوئەندى دادەنرى، نە گرانە بۆ سازکردن نە ئاسانىشە. ھەر ئەوئەندە كەوتە ناو سىكەو، دەمەبى و دەبى بەپەنىر. ترشاوھەكانىش دەست دەكەن بەتوواندەنەو و سازکردنى، ھەرورەك خواردەمەنى رەق دەتۆپنەو و ساز دەكەن... لەبەر ئەو و چاكە، كە شىر كەم بخۆرشتەو، ھەر جارى لە كەوچكىكى پى زۆرتەر نەبى. ئەمەيش لەبەر ئەو ھەيە كە لە شىوھى پارچەى بچووك بچووكدا مەبى. تا ئاسانتر بتۆپتەو و بسازى لەو پارچانەى كە گەورەن.

ھىچ خواردەمەنىيە كىش لەو زۆرتەر زىان بەزگ ناگەبىنى كە خۆرشتى يەجگار سارد بخورى. چونكە دەبىتتە ھۆى روودانى بركىكى واکە ورگ و رىخۆلەكان ترشاو بەرەللا نەكەن. لەگەل ئەمەيشدا (بەستەنى) لە خواردەمەنىيە ساردەكانى تر كەم زىانترە. چونكە پىاو كەم كەم دەبىخوات. ھەتا دەبىشگاتە ناو سىكەو پەلەى گەرمىيەكەى بەرز دەبىتتەو، واتا گەرم دادى... لای ھەندى كەشىش واپە كە (سۆدا) لەو كەرەستانەيە كە خۆرشت ساز دەكەن و دەتۆپنەو. كەچى زىانى ئەم لە زىانى ئەو (ويسكى) يە كەمتر نىيە كە بىن ئاو دەخۆرشتەو، ياخود خۆرشتىكى وى تىكەل ناكىرت كە لە توندوتىژىيەكەى كەم بىكاتەو. لىرەدا نابى ئەو ھىشمان لەبىر بچىت، كە ھەموو لايەك ناگادار بىكەينەو لە زىانى (بايكارىوناتى سۆدا). چونكە ئەو ھىش وەك (سۆدا) كارىكى خراپ لەناو سىك دەكات. بىجگە لەو پەردە لىكاويەكەى ناو ھەى ورگ و رىخۆلەكانىش وشك ھەلدەھىتى... جا ئەگەر لەناو دەرمانخانەى مالىدا (سۆدا) دانرا پىبىستە لەسەرى بنوسرى: (ژەھر)، تا كەس دەستى بۆ نەبات مەگەر لە كاتى پىبىستە!!...

لە سەربازوھە فىر بىبە چۆن رادەوھەستىت

ھەناسەدانىش بەشىكى گىرنگى خۆى ھەيە لە پاراستنى تەندروسىتىدا. لە دروستى ورگىشدا... ئەمەيش سەبارەت بەو ھەيە كە لە كاتى ھەناسەداندا، پىشوازى با دەكەين لە سىيەكانماندا، كە لەو پىدا خويىن بەھۆى چەند كولانەيەكى تايبەتسىيەو لەگەل بايەكەدا دەكەوتتە گەر، كە لە ئەنجامدا ھەر (ئۆكسىجىن) تىك لە بايەكەدا بىن دىتە ناو خويىنەكەو. سىوشىش ئەمەندەى بەخشىوھە (لووت) كە (موو) و (پەردەى لىكاوى) تىدا بىن، كە

بەھۆى ئەوانەو بەيەكە لە تۆز پاك بىتتەو تىجا بچىتە ناو سىيەكانەو. جا لەبەر ئەمەيە كە پىبىستە ھەر لە رىگى لووتەو بە ھەلمىزىن، بۆ ئەمەى پاكى بىكەينەو لە تۆز. ھەرورە بۆ ئەمەى ماو ھەيەكى تەوايش لەناو سىيەكانماندا رايگىرى بىكەين، تا ھەرچى (ئۆكسىجىن) تىكى تىدا بىن لىبى وەربىرىن بۆ ناو خويىنەكەمان!.

مەشقەكانى وەرزىش بۆ ھەناسەدان كەلگىكى زۆرىان ھەيە. بە تايبەتى ئەو مەشقەنى كە بەكەلگى بەھىزکردنى سىنگ دىن... بارىكى لەشى دىباردىكارايش ھەيە، كە لەم رووھو زۆر كەلگى ھەيە... ئەو ھىش ئەو ھەتا كە دەربەرتىرى بۆ پىشەو. شانەكانىش بىشكىرتىنەو بەپشتدا بەچەشنى ئەو سەربازەى كە لە ھەستانى (ورىابوونەو) دا دەبىكات. چونكە لەش لەم بارەيدا، لەنگەرى ھەرە باشى خۆى دەگرى. ئەمەيش بۆ ھەموو ئەندامەكان باشە، يارمەتسىيان دەدات: فرمانەكانى خويىن گورجوگولانە بىبىن! جا ئەگەر مەروڤ لە چىشتەنگاودا وەنەوزىدا و وىستى خەو نەبىاتەو، ھەر ئەوئەندە بەسە كە تاوتىك خۆى بەم مەشقەو خەرىك بىكات، تا لەشى ورىا بىتتەو و ھۆشىشى بىتتەو سەرخۆى!...

ھەناسەدانىش ھەر بەسىيەكان و لووتەو بەند نىيە. چونكە جۆرە ھەناسەدانىكى تىش ھەيە كە بەھۆى كونەكانى پىستەو جىبەجى دەبى. چونكە ئەو كونانە كە يەجگار زۆرن، بەھۆى با و تىشكى رۆژوھە دەكەونە گەر و ورىا دەبىنەو. ھەر چلكاوتىكى ژەھراو بىش لەناو لەشدا ھەبىن فىرتى دەدەنە دەرەو. جا لەبەر ئەو ھەموو دەمىك، پىستى لەش، پىبىستە بەپاك و خاوتى رايگىرى، تا كونەكانى ناو پىستەكە بتوانن ئەم فرمانەى خويىن بەباشى راپەرتىن... جا بەتەنشت ئەو خۆششتەو كە بەئاوى گەرمەو دەكرى و، ھەر ھەفتەى جارىكىش بىن بەش دەكات بۆ لەش پاكبوونەو، ئەمە زۆر باشە بۆ مەروڤ كە ھەموو بەيانىانىكىش تاوتىكى سارد بىكات بەخۆيدا. چونكە ئەو بۆ پاكکردنەو كونەكانى پىست زۆر بەكەلگە. ھەرورە بۆ ئەو ھىش دەست دەدات كە ھەموو ئەندامەكانى لەش بىخاتە چىستوچالاكىيەو!...

ئاو بەندەيەكى بەكەلگ و گەورەيەكى زىانبەخشە

ئاو زۆر خواردەنەو ھىش ورگ تىك دەدات. چونكە دەبىتتە ھۆى ئەو ھى سازکردنى خواردن لەناو ورگدا بەگران پىك بىت. ھۆى ئەمەيش ئەو ھەيە كە ترشاو خواردن سازكەرەكان سىووك دەكات و لە كەلگىان دەخات، ئىتەر ئەمەندە كار ناكەن لە خۆرشتەكان تا بىانتۆپنەو. لەبەر ئەو خواردەمەنىيەكان ماو ھەيەكى لە ئەندازە بەدەر دەمىنەو لەناو

سکدا. له مه‌پیشه‌وه بايه‌کي زور په‌يدا ده‌بي که په‌نگ ده‌خواته‌وه له‌ناو سکدا و، ناوسک تووشی سووربوونه‌وه و ناوسان ده‌کات... له راستی‌شدا مرؤف پټوستی به‌وه نیبه که (زور) ناو بخواته‌وه. له به‌هوی هم‌مو خوارده‌مه‌نیبه‌کانی تره‌وه که ده‌یانخوات ناویش ده‌چپته ناو سکیه‌وه. و اتا له خوارده‌مه‌نیبه‌یش ناویان تپدايه. به‌فراویش زیان زور ده‌گه‌یپتی به‌سک، به‌تایبه‌ئی ته‌گه‌ر به‌فره‌که کرا بیته ناو ناوه‌که‌وه. چونکه له به‌ته‌نشت له جه‌زبه‌یه‌وه که ده‌یگه‌یپتی به‌سک و په‌کی ده‌خات له فرمان‌کردن، ده‌بیته هوی‌ه‌کی گه‌وره‌ی له وه‌یش که‌لووی ناو گه‌روو هه‌ل‌ت‌ت‌و‌ق‌یپتی و بی‌اوس‌یپتی. ناویش هه‌رچه‌نده به‌کاره‌ی‌ناتیکی ژیرانه‌ی، که‌ل‌ک‌ی‌کی زور ده‌به‌خشی به‌مرؤف، به‌لام زبانیکی زوری‌شی لی ده‌وه‌شپته‌وه. چونکه سک و لی ده‌کات که هه‌ر له به‌فر دروست‌کهر (ثلاجه) بکات. ده‌بیته هوی له وه‌یش که له په‌رده گوشتانه‌ی ناو سکیان داپوشیوه وشک هه‌ل‌ب‌ین و، له زیندوویتی بکه‌ون. جا له‌به‌ر نه‌مه‌یه که گوتراوه: (ناویش وه‌ک سامان وایه. ته‌گه‌ر بیته به‌نده‌ت به‌که‌ل‌کت دی. ته‌گه‌ر بشپته به‌نده‌ی زیانت پی ده‌گه‌یپتی).

جاری وایش هه‌یه مرؤف تووشی تینوت‌ت‌یبه‌کی وه‌ها ده‌بی که هه‌رچه‌ند ناو بخواته‌وه تینوت‌ت‌یبه‌که‌ی ناشکی... چاره‌کردنی له باره‌یش ناسانه: چونکه نیو پیاله ناوی گه‌رم له باریدا هه‌یه له تینوت‌ت‌یبه‌ بشکی‌تی... چاک‌ترین خویش له‌وه‌یه که مرؤف هم‌مو به‌یان‌یانیک نیو پیاله ناوی گه‌رم بخواته‌وه. چونکه له‌مه به‌سک باشه. یارمه‌تی ده‌دات له به‌جپه‌نانی فرمانی خویدا... به‌م بونه‌یه‌وه نابج چایی و قاوه‌یشمان له‌بیر بجپته‌وه... له‌مانه هه‌رچه‌نده له هه‌ندی کاتدا که‌ل‌کیان هه‌یه به‌لام ته‌گه‌ر به‌نده‌دازه بخورینه‌وه کاریکی به‌جگار چاک و به‌که‌ل‌که. ته‌گه‌ر له ژه‌می‌ک خواردنی‌شدا گوشت و چایی کوکرایه‌وه، زبانیکی زوری لی په‌يدا ده‌بی. چونکه له کهرسته ترشاه‌ی له‌ناو چاییدا هه‌یه، ده‌بیته هوی له‌وه‌ی گوشته‌که وشک بیته‌وه، تا له‌نده‌زه‌یه‌کی واکه سازکردنی له‌ناو سکدا به‌گران پیک بی!...

به‌کاره‌ی‌ناتی هوش پیری دوا ده‌خات

تووکي له‌شیش وه‌ک گه‌رم‌اپیو (ترمومه‌تر) یک وایه بول له‌ش. پله‌ی ته‌ندروستی گشتی پیشان ده‌دات. جا مه‌گه‌ر نه‌خوشیبه‌کی تایبه‌تی به‌پیتستی له‌شه‌وه بی، یاخود مرؤف داووده‌رمان زور به‌کار به‌یپتی له پیک‌خستنی تووکي سه‌ریدا، له‌گینا تووک هه‌لوهرین و په‌نگ گورانی له‌وه پیشان ده‌دات که تیک‌چوونیک له سکدا هه‌بی. زوو سپی بوونی

تووکي له‌شیش له‌وه ده‌گه‌یپتی که بابه‌تی (جیر) و بابه‌تی (سیلیکا) له‌ناو له‌شدا که‌من. له‌م دوو بابه‌ته‌یش له‌ناو گه‌ندا ده‌ست ده‌که‌ون، به‌مه‌رجی گه‌مه‌که به‌جگار بژاری تپدا نه‌کری، و اتا به‌جگار پاک نه‌کریته‌وه له که‌په‌که‌ه‌ی، وه‌ک له دروست‌کردنی (تاردی سپی) دا به‌سه‌ریدا دی. لپه‌یشدا دووباره‌ی ده‌که‌ینه‌وه که نانی بوز، له نانی سپی، بول له‌ش به‌که‌ل‌کتره... بیجگه له‌وه (سپیکردنه‌وه) ی تارد، و اتا بژارکردنی له که‌په‌که‌ه‌ی، ده‌بیته هوی په‌که‌می په‌یدا‌بوونی (گرفت) و (گران سازکردنی خواردن له‌ناو سکدا) و (نه‌خوشیبه‌کانی ددان) و له‌وه دردانه‌یش که له‌وانه‌وه په‌يدا ده‌بن...

مرؤفیش تا ته‌مه‌نیکی درپژ ده‌توانی زیندوویتی خوی بیاریزی. و اتا له هپز و هه‌ره‌تی خوی نه‌که‌وی. به‌مه‌رجی خه‌می له‌وه بخوات که گه‌شه به‌هپزه‌کانی خوی بدات، که هپزه‌کانی هوشی خوی په‌روه‌ده بکات. هه‌رچه‌نده هه‌ندی که‌سانی واهن که له ته‌مه‌نی چل سالیبه‌وه (پیر ده‌بن)، به‌لام زور که‌سانی وایشمان دپته پیش چاو، له خاوه‌ن فرمانه گه‌وره‌کان و، هونه‌رمه‌ند و، نووسه‌ره به‌ناو‌بانگه‌کان و، پیماوه زرنگاره ورباکان، که هه‌تا نه‌گه‌نه ته‌مه‌نی چل و په‌نجا سالی، ناگه‌نه سه‌ره‌پویه ناو‌بانگ و ناوداری خویان. چونکه له‌م ته‌مه‌نه‌دایه که هوش ده‌گاته پویه ته‌واوی و کارگوزاری خوی. مرؤفیش هه‌ر له‌وه‌نده‌ی له‌سه‌ره که به‌جوانی له‌وه زیرکی و هوشمه‌ندیبه‌ی خوی به‌کار به‌یپتی. ئیتر که له‌وه‌ی کرد، زوری پپناچی، به‌نه‌نجامی واکه‌وره گه‌وره ده‌کات که ناویانگیان پی ده‌ریکات!... له‌وه‌نده هه‌یه له‌به‌ر به‌دبه‌ختی، ژماره‌ی له‌وانه‌ی که هوشی خویان به‌کار ده‌یپتی له ژباندا، به‌جگار که‌مه، چونکه به‌شی زوری که‌سان به‌گپژوو‌پژویه‌وه ده‌ژین. به‌هیچ کل‌جیک پی له‌وه ناپین که هوش هیچ هپزیکي هه‌بی بول بی‌کردنه‌وه. و اتا خویان به‌بیرکردنه‌وه‌وه خه‌ریک ناکه‌ن!... جا له‌مانه‌ن که ده‌گه‌نه ته‌مه‌نی چل سالی، له‌مه‌نده کز و لاواز ده‌بن و، له‌مه‌نده پیر ده‌بن، له حه‌فتا سالیبه‌کانیش خراپ‌ترین لی دی. که‌چی له‌ناو بی‌رکه‌ره‌وه‌کانیشدا هی وایان تپدايه که هپز و هه‌رت و چستوچالاکي خوی له‌دوای ته‌مه‌نی حه‌فتا سالیسه‌وه، هه‌ر ده‌پاریزی... په‌نگه (به‌رناردشور) وینه‌یه‌کی هه‌ره گه‌وره بوو بی بول له‌م جوره که‌سانه... له‌وه‌نده هه‌یه، پاراستنی زیندوویتی و چستوچالاکي، بول هم‌مو که‌س وه‌ک یه‌ک پیک نایه‌ت. و اتا هوی له‌وه پاراستنه لای هه‌ر که‌سه جوریکه... له‌به‌ر له‌وه له ده‌ستمان نایه‌ت چه‌ند ده‌ستووریکی دامه‌زراو و نه‌گورارو بول شپوه‌ی له‌وه خوپاراستنه دابین... چونکه هه‌ر که‌سه یاسای تایبه‌تی خوی ده‌بی بی. توله‌گه‌ر بی‌تو پرس له چه‌ند پی‌اویکی خاوه‌ن ته‌مه‌نی درپژ بکه‌یت، که رازی پاراستنی هپز و زیندوویتی‌یان چپیه؟ له‌وانه‌ی هه‌ره‌که

جۆره ھۆبهكت پيشان ددهن. ھى و ايان تيدايه دهلى: (پازى ئەمە ئەوھىه كه خواردن و خواردنهوھى له ئەندازەدا بوون، رېكويپىك بوون). ھى وايشيان تيدايه دهلى: (پازى ئەمە ئەوھىه كه خۆى له خواردنهوھى مەى و كيشانى جگەرە و ئەم جۆره بابەتانه پاراستووه).

مردنى كتوپر و دل راوستان

بەم بۆنەبەوھ، چيرۆكى پياويكى پير دەگيرينهوھ، كه بەبۆنەى گەيشتنيهوھ بەتەمەنى نەوھد و يەك سالى ھاھنگىكى گيرپا. نوينهري رۆژنامەكانيش ھا تنه لاي، لىيان پرسى: ھۆى تەمەن درىژى چىبە؟. ئەوئيش گوتى: (ھۆى تەمەن درىژىم ئەوھىه ھەرگىز له ژيانى خۆمدا توخنى مەىخۆرى نەكەوتووم!)... لەو كاتەدا كه ئەو گەفتوگۆى له گەلدا دەكردن، دەنگە دەنگىكيان ھا تە بەرگۆى، كه لەناو خانووهكەى ئەوھوھ ھا تە. ئەوانيش له كابرالى تەمەن درىژىيان پرسى: ئەو دەنگە دەنگە چىبە؟... كابرالى وەرەمى دانەوھ گوتى: (ئەوھ دەنگى برا ھەرە گەرەكەمە... خووى وا گرتووه كه بەسەر خۆشى دىتەوھ مائەوھ!).

زۆرجارى وايش ھەبە كه پياويكى تەندروست و بەھبىز و توانا، بۆ خۆى دەنوئ... كەچى كه دەبىتە بەيانى دەبىين لەناو جىگاگەيدا مردووه!... رەنگە ئەوسا كە بلىن: لەبەر ئەوھ مردووه كه خواردەمەنى له سكىدا زۆر بەگران ساز دەبوو. ياخود بلىن دلى وەستاوھ... بەلام بەزۆرى لەبەر ئەوھ مردووه كه (دلى داخوورپاوه) ياخود دلى كز بووه. گرنگترين ھۆى دلنېشتنەوھيش زۆرخۆرى و كەم وەرزشكردنه.

زۆرخۆرى چاكترين رىگايە بۆ مردن

ئەمەيش سەبارەت بەوھىه كه زۆرخۆرى دوو ئەنجامى لى پەيدا دەبى:

يەكەمىيان خۆرشت خواردنىكى وا زۆر كه له ئەندازەى پىويست بچىتە دەرەوھ، بەجۆرىكى وا كه لەش ھەر بەشىك لەو خواردەمەنىبە بەكار بەئىنى، پاشماوھى خۆرشتەكەيش له شىوھى چەورى و پىودا كۆبكاتەوھ لەناو لەشدا، بەسەر ھەندى له ئەندامەكانى لەشەوھ، كه (دل) يەكپەكە لەوانە... جا ئەو كەسەى زۆرخۆر بى، لەبەر خۆرشتى زۆر كه دىتە ناو لەشەوھ، دلى ئەستور دەبى. ھەرەوھ بەشىكى زۆر بەز و چەورىشى بەسەرەوھ كۆدەبىتەوھ كه واى گەرە دەكات پىويستى بەبۆشايىبەكى گەرەتر دەبى لەوھى كه لەناو سىگىدا بۆى تەرخان كراوھ. ئەنجامى دووھمىيش ئەوھبە كه سكى زۆرخۆرەكە باى تىدا پەيدا دەبى. بەھۆى ئەوھوھ كه خۆرشتەكانى تىدا دەمىتەوھ. ئەم

بايانەيش پەنگ دەخۆنەوھ و پالەپەستۆ دەكەن لەناو سىدا. پاش ئەوھ زۆرى پىناچى ئەو پالەپەستۆبە دەبىتە ھۆى ئەوھى دل له كاركردى خۆى دوا بكەوئ و برىستى بىرئ و كز بى.

جا ئەم دوو ئەنجامە لەگەل ئەو كارەساتانەدا كه بەھۆى ئەوانىشەوھ روو ددەن، زۆرى پىناچى دەبنە ھۆى پەك كەوتنى دل له فرمان، كه ئەوھيش له ناكاو روو دەدات... ئەمەيش پىي دەلین: (دل وەستان).

جەرگ تىكچوون زيان دەكات بەبارىكى گران

كاتى كه ھەستت كرد بەوھى چاوت لىل بووھ و، سەرئىشە سەرەوتى لى تىكداوئ و، لەشت خا بۆتەوھ و ئارەزووى فرمانكردنت نەماوھ و، تىنووتىبەكى وايشت تووش بووھ كه نازانىت چۆنى بشكىنى و، وا توندوتىژىشت لىھا تووھ كه لەبەر ھەموو ھۆبەكى پىوپوچ دەچىت بەگژ ئەم و ئەودا... كاتى كه ھەستت بەم نىشانانە كرد، پىويستە پەى بەوھ ببەيت كه جەرگت تىكچووه!...

بەجۆرىكى تىكرالى، نەخۆشىبەكانى جەرگ لەوھوھ پەيدا دەبن، كه وەرزش كەم بكەيت و، خواردەكانىشت رىكويپىك نەبن. جا لەبەر ئەوھ پىويستە ياسايەكى تەندروستانەى مام ناوھندى پەپرەوى بكەيت له خواردەكانتدا... ھەرەوھ دەستىش بكەيت بەھەندى وەرزشى سووك و ئاسان... مام ناوھندىيش له وەرزشكردندا بەكارىكى پىويست دادەنرئ. چونكە ھىچ شتىك لەوھ خراپتر نىبە بۆ لەش، كه مرۆف بەدرىژايى ھەفتەكە خۆى خەرىك بكات بەكار و فرمانەوھ بى ئەمەى ھىچ وەرزشىكى وا بكات كه لەشى وريا بكاتەوھ. كەچى له پشووى ھەفتەبىدا كه بەر دوا رۆژى ھەفتەكە دەكەوئ، لەپر خۆى بەاوتىتە ناو وەرزش و لەش جوولانەوھ، بەجۆرىكى وا كه له ئەندازە بەدەر بى و برىستى پىي بىرئ... رەنگە ھەر ئەوانە كامەرانى راستەقىنەيان ھەبى، كه كار و فرمانەكانىيان و ايان پى دەوئ كه له كاتى فرمانكردەكەياندا ھەندى وەرزش بكەن و لەشيان بچوولتەنەوھ.

جگەرەكىشان رابووردنىكى خۆشە، بەلام بۆى ھەبە بىتە گەرەبەكى زەبر

بەدەست

دوور نىبە كه جگەرەكىشانىش بەرابووردنىكى خۆش و بەكەلك دابنرئ، بەمەرچى مرۆف ئەوھ بزانى، چۆن خۆى پىوھ رابەئىنى، بەجۆرىكى وا كه خۆى نەخاتە ژىر چنگىبەوھ.

ئەمەيش سەبارەت بەو دەیە کە دوو یاخود سە جگەرە، لە رۆژتیکدا، لەوانەن کە زیان بە لەش نەبەخشن. بێجگە لەو دەوانەن کە یارمەتی مرۆفیش بەدەن لە ناسایشی میتشک و ماندوو و حەسانەوهدا!... کەچی لە راستیدا مرۆف زۆری پێناچێ دەوی خۆشی جگەرەکیشانە کە دەکەوێ، تا وای لێ دەبیتە بەندە جگەرەکیشان و دەکەوێتە ژێر چنگیەو. ئەوساکەیش دەبیتە نیچیرێکی دەستوردا گری جگەرەکیشان، هەر لەبەر ئەوەی کە جگەرە زۆر خواردن تووشی سەرگێژی و کاسی و تینکچوونی دەماری میتشکی دەکات! تووتن جوونیش کە بەخراپترین خوو دادەنرێت، وای لێهاتوو کە بەرەو نەمان دەچێت!... بەلام خوویەکی تریش هەبە کە گەلێک لەو ناشیرینترە، کە پێویستە ئەمیش لایبچیت... ئەم خووەیش (بنیشت) جوونە. بنیشت جوونیش بێجگە لەو دەوی کە زۆر دوورە لە دلتەری و کردووە پەندیبەو و ئەو کەسە لەتەنشت بنیشت جوووە کەیشەو دادەنیشی بیزی لێ دەکاتەو، وەک دەردەکەوێ سە تیک دەدات و دەبیتە هۆی گران سازکردنی خواردنیش لەناو سکدا. نەک وەک دەلێن یارمەتی سازکردنی خواردن دەدات!...

ئەگەر خەوت لێ زرا دلت تەنگ نەبێ

رەنگە ئەو دەمان لە دەست نەبەت کە ژمارە کاتەکانی نووستن دیاردی بکەین. ئەمەیش سەبارەت بەو دەیە کە هەر کەسە جوو پێویستیەکی هەبە بە نووستن، جوو ژبانیکی تایبەتی خۆی هەبە. بەلام ئەمە زۆر بەکەلکە کە مرۆف خۆی واپەبێت کە هەموو شەویک لە کاتیکی دیاریکراویدا بچیتە جیگاوه. هەر وەها لە کاتیکی دیاریکراویشدا لە پێخەفە کە خۆی بێتە دەروە، لە بەیانیدا. جا بەتەنشت ئەمەیشەو کە ئەم رەوشتە کەلکیکی تەواوی هەبە بۆ لەش، مرۆفیش دەپاریزی لێ خەو زران. چونکە خۆ رەهێنانە کە بەچوونە جیگاوه لەو کاتە دیاریکراویدا، وای لێ دەکات: هەرکە چوو ناو پێخەفە کەبەو و خەو ببیاتەو.

کە هەستیشت کرد بەخەو لێ خەو زەبوون، چاکترین شت کە بیکەیت ئەو دەیە کە نیاز بێخشی بەخۆت کە زۆری پێناچێ خەوت لێ دەکەوێ. کەواتە دلی خۆت بەو دەو خەریک مەکە، خۆتی پێو دلتەنگ مەکە. وای چاکە کە پیاڵەبەک شیرێ گەرمیش بخۆیتەو. بەلام ئەگەر خەو لێ خەو زەبوون گەلێک جاری تریش دووبارە بوووە، ئەو شتیکی زۆر بەکەلکە کە بەرۆژ زۆرتر بجوولیتەو: خۆت بەاوێژیتە ناو کار و فرمانەو، وەرزش بکەیت، خۆشی لە ژبان ببینیت، - سەما و هەلپەرکی بکەیت، بچیتە سەما - تا لەشت

ئامادە بێت بۆ نووستن، لەو کاتەدا کە دەچیتە جیگاوه تەو بێوێت!... بەلام ئەگەر بەمانەیش خەو لێ نەکەوتنە کەت لە کۆل نەکەوت، پێویستە خۆت بگەبیتە لای پزیشکیک تا نامۆژگاریت بکات بۆ چارەکردنی ئەم بارەت.

ئەگەر نووستنیشیت، بەتەنگ ئەو دەو بە کە بەسەر لای راستیدا رابکشیت. تا گرانیبێت نەکەوێتە سەر دلت و پەکی جوولانی بخەیت. پەنجەرە ژووری نووستنە کەیشت بەکراوێی بەهێلەرەو. جا ئەگەر خەوی ناخۆشیت بینی ئەو دەت لەبیر نەچێ کە ئەمە بەزۆری، لە سازنەبوونی خواردنە نییەو پەیدا دەبێ لەناو سکدا، یاخود لە ناسازی لەشەو پەیدا دەبێ. چونکە پیاوی تەندروست کەم رێ دەکەوێ کە خەو ببینێ!...

باویگە و داهاوو... پێی دەلێن: «خواردنی بەدەسندە»

یەکیک لەو (باو) انی لەم رۆژەدا داهاوون و بلاو بوونەتەو، ئەو دەیە کە مرۆف دەستی خۆی بکیشیتەو لە هەندێ خواردنەمەنی. یاخود هۆگری هەندێ خواردنی تر بێ بەناوی (خواردنی بەدەسندە) و، واتا: (پێجیم) بکات. جاری وایش هەبە پیاو لەو دەدا ئەمەندە لە وزە دەردەچێ کە خۆی تووشی بیروباوهری هیچوویوچ دەکات، کە دوورن لە راستیبەو، کە ئەمەیش دەبیتە هۆی ئەو خۆی تووشی نەخۆشی بکات!...

لە (خواردنی بەدەسندە)یشدا مەترسی هەر گەرە ئەو دەیە کە زۆر کەس لەوانە پەپرەوی دەکەن، پرس بەپزیشک ناکەن. هەر لەسەر ئەو دەروێن کە لە نووسراوەکان و گۆفارهکاندا خۆتندوو یانەتەو بێ ئەمە سەیرێکی ئەو بکەن کە هەر کەسە باری لەش و تەندروستی خۆی هەبە و، جویشە لە هی کەسێکی تر!...

بێجگە لەمە گۆتمان لە زۆر قسە پڕوویوچیش دەبێ کە لە بابەت (قیتامینەکان) و (پروۆتینەکان) و (گەرمایی بەخشینی خواردنەمەنی) یەو دەیکەین، بێ ئەمە خاوەنەکانیان هیچ شتیکیان لێو تیبگەن، یاخود لێکۆلینەو دەیکەیان تیدا بکەن. لە راستیشدا هەتا ئیستا لە پێنج جوو (قیتامین) بەولاو هیچی تر نەدۆزراوەتەو:

(قیتامین أ): ئەم قیتامینە لەناو کەرە و، زەردینە هیلکە و کەلەرم و، کاهوو و، ماشە سپی و، کەرەووز و، هەندێ سەوزەدا هەبە.

(قیتامین ب): ئەم قیتامینە لەناو نانی بۆر و، گشت دانەوێلەکان و، پەتاتە و، گێزەر و، ئەو گۆگیانەدا هەبە کە رەگەکانیان سەلکی پێوێ... هەر وەها لەناو بندق و رۆنی گۆگیا و، رۆنی گیانلەبەران و، ماشە سپی و، پاقلە و شیردا هەبە...

(ڦيٽامين ج): ئەم ڦيٽامينه لەناو خواردهمه نيبه سوپره كاندا ههيه، له گه‌ل ليمۆ و، سپو و، تری و، زۆربه‌ی ميوه‌کانی تردا. هه‌روه‌ها لەناو هه‌ندی سه‌وزه‌يشدا هه‌يه وه‌ک ماشه سپی ته‌ر و، كه‌له‌رم و، كارنه‌بيت. ئەوه‌نده هه‌يه كه‌ زۆر كولا له‌ناو ده‌چي.

(ڦيٽامين د): ئەم ڦيٽامينه لەناو شيری تازه و، په‌نيردا هه‌يه.

(ڦيٽامين ه): ئەم ڦيٽامينه له‌ لايه‌ن زانسته‌وه ئەوه‌نده نه‌ناسراوه.

به‌لام زاناکان برۆيان به‌ره‌وه ئەوه ده‌چي كه‌ كار له‌ گيانله‌به‌ران زۆتر ده‌كات تا له‌ مروف... له‌گه‌ل ئەمه‌يشدا وا چاوه‌روان ده‌کړي كه‌ زانست ئەم بيروباوه‌ره‌ی خوی بگورئ.

بۆج بېرکه‌روه‌کان هه‌ز له‌ گوشتی ماسی ده‌که‌ن؟

ڦيٽامينه‌کانيش بۆ بوون و ته‌ندروستی ئيمه‌ زۆر پيويستن. ئەوه‌نده هه‌يه زوو له‌ناو ده‌چن. به‌کولاندن و سوورکردنه‌وه و وشک‌کردنه‌وه تيك‌ده‌چن. هه‌روه‌ها پاراستنيشيان له‌ناو قووتودا له‌ كه‌لكيان ده‌خات. جا له‌به‌ر ئەوه ئەو خورشتانه‌ی هه‌لده‌گيرين كه‌لكيان كه‌م ده‌بي.

جا هه‌روه‌ک ڦيٽامينه‌کان كه‌لكيکی زۆريان هه‌يه بۆ له‌شی مروف و يه‌جگار گرنگيشن، هه‌روه‌ها هه‌ندی له‌ خويته‌کانيش يه‌جگار به‌كه‌لك و گرنگ بۆ له‌شی پياو. ئەمه‌يش سه‌باره‌ت به‌وه‌يه كه‌ بۆ پاڪژکردنه‌وه‌ی خوين و بۆ خورشتدان به‌له‌ش به‌كاردين. ئەم خويانه‌يش بریتين له‌ تيكه‌لبوه‌کانی كسل و ئاسن و سوډا و پوتاس و فوسفور و گوگرد و زه‌رنیخ و سيلیکا. ئەمانه به‌جۆريکی تايبه‌تی له‌ناو سه‌وزه و ميوه تازه‌کاندان. ئەو ئاوه‌يش كه‌ له‌ناو سه‌وزه و ميوه‌دايه ئەم خويانه ده‌تويئته‌وه.

جا ئەگه‌ره‌اتوو ژه‌ميک نانت خوارد كه‌ بریتی بي له‌ شله‌يه‌ک و نانی بۆر و گوشت و سه‌وزه و په‌تاته - كولا و بي يان سووره‌وه‌کراو - له‌گه‌ل سه‌لاته و ميوه‌دا، تو هه‌رچيه‌كت پيويست بوو بي له‌ خورشت خواردووته... هه‌رچی خوارده‌مه‌نی هه‌لگيراوه خورشتيکی ئەوتوی تيدا نيبه‌ كه‌ به‌كه‌لكت بيت. چونكه‌ به‌هۆی هه‌لگيرانه‌كه‌يانه‌وه چ له‌ناو كووپه و ديزه‌دا بي،^(١) چ له‌ناو قووتودا، ئەو ڦيٽامين و خويانه‌ی تيباندا بووه، ناميتنه‌وه، له‌ناو ده‌چن. له‌گه‌ل ئەمه‌يشدا ئيمه ده‌مانه‌وي هوشيارتان بکه‌ينه‌وه كه‌ هه‌ندی كه‌سانی وا هه‌ن له‌شيان وا رها‌توو كه‌ چه‌ند خوارده‌مه‌نیه‌کی ديارديکراو بخون به‌شيان ده‌كات... ئەوانه

(١) بۆ نموونه: قاورمه و ترشياتی لای خۆمان.

له‌و خواردانه به‌ولاره هيج خوارديکی تر ناخون... كه‌چی ئەمه‌ كار له‌ ته‌ندروستيان ناکات... گژوگيا (پرووه‌ک) خۆره‌کان و زۆربه‌ی بېرکه‌روه‌کان، به‌تايبه‌تی بليمه‌ته‌کانيان له‌م جۆره كه‌سانه‌ن. ئەمه‌يش سه‌باره‌ت به‌وه‌يه كه‌ کاروبار و ناوچه و کاره‌ساتی هه‌موو كه‌سيك جوتييه له‌ هی كه‌سيکی تر. هه‌ر كه‌سه‌يش به‌پیتی باری خوی، چه‌ند جۆره خوارده‌مه‌نیه‌کی ديارديکراو به‌کاری دي، خوارده‌مه‌نیه‌کانی تر به‌کاری نايه‌ن... دووريش نيبه‌ كه‌ ئەوانه‌ی به‌کاری ئەم دين، بۆ كه‌سيکی تر بينه‌ ژه‌هر. ئەم باوه‌ره‌يش باوه له‌ناو هه‌موواندا، كه‌ سه‌وزه و گوشت ماسی به‌كه‌لكی ميتشك روونی دين. جا له‌به‌ر ئەوه پياوه خاوه‌ن بېره‌کان به‌ته‌نگ ئەم دوو جۆره خورشته‌وه‌ن كه‌ هه‌موو رۆژ بيانخون. راستيه‌كه‌يشی ئەوه‌يه كه‌ ئەم خورشتانه به‌ئاسانی ساز ده‌بن له‌ناو سكددا. جا له‌به‌ر ئەمه‌يه كه‌ خواردي ئەم جۆره خورشتانه سه‌ره‌وت ده‌دات به‌و كه‌سانه‌ی كار و فرمانه‌کانيان فريان به‌هۆشه‌وه هه‌يه. هه‌روه‌ها په‌کی فرمانکردنيشيان ناخه‌ن. كه‌چی خوارده‌مه‌یه‌کان له‌شيان خاوه‌نه‌وه، له‌ فرمانکردنيش دووربان ده‌خه‌نه‌وه!...

جا ئەمه‌يش به‌لگه‌يه بۆ راستی ئەوه‌ی كه‌ له‌مه‌پيش گوتمان: كه‌ هه‌ندی خوارده‌مه‌نی وا هه‌ن بۆ هه‌ندی كه‌سان ده‌ده‌ن بيخون، بۆ هه‌ندی كه‌سانی تر ده‌ست ناده‌ن، ئەمه‌يش زبان به‌ته‌ندروستی هيج لايه‌کیان ناگه‌يئتي.

له‌ ناوه‌ند چيشتخانه و خواندا

جا بۆ ئەمه‌ی له‌ خورشته‌كانت كه‌لكی هه‌ره‌ گه‌وره‌ت ده‌ست بکه‌ويت، پيويسته به‌ته‌نگ ليتانياه‌وه بيت. مه‌هپله سه‌وزه‌کان له‌ ئەندازه به‌ده‌ر بکولين، تا ئەو ڦيٽامين و خويانه‌ی له‌ناوياندا له‌ كه‌لك نه‌که‌ون. سه‌وزه له‌ ده ورديله‌وه تا بيست ورديله له‌سه‌ر ئاگر ميئنيته‌وه به‌سه‌به‌تی. به‌لام ئەو گژوگيا و پرووه‌کانه‌ی ره‌گه‌کانيان ده‌بن به‌سه‌لك، وه‌ک په‌تاته، ماوه‌يه‌کی زۆرتريان ده‌وي بۆ کولان. هه‌رچی گوشتی سووريشه، هه‌ر ئەوه‌نده‌ی به‌سه‌ كه‌ له‌سه‌ر ئاگر ميئنيته‌وه، كه‌ بتوانئ بچوورئ و قووت بدرئ. به‌لام گوشته سپيه‌کان زۆرتريان ده‌وي بکولينرين. وايش باشتره كه‌ هه‌رگيز گوشت به‌سووره‌کراوی (به‌رۆن) نه‌خۆيت!

خورشتيکی يه‌جگار نايابيش هه‌يه، پيويسته به‌ته‌نگ خواردييه‌وه بيت ئەويش ماسيه‌يه. گوشت ماسی، له‌ راستيدا نرخيکی خورشتانه‌ی گه‌وره‌ی هه‌يه. بي‌جگه له‌وه به‌ئاسانيش ساز ده‌بي له‌ناو ورگدا بۆ هه‌موو ورگيکيش ده‌ست ده‌دات، بام يه‌جگار تيك‌چوويش بي.

ژەمی خواردنیش بەفرمانیکی وا دانائری که مرۆف هەر چۆنیکی بۆ کرا، راییبەرینی. پیتویستە بەکاریکی ناوازه و رابواردنیکی خوش دابنری، که مرۆف خوشی لی وەرگری و، نۆشی گیانی بی. پیتویستە لە کاتی نانخواردندا گفترگووی وا بکات لەگەڵ ئەوانەدا که لەگەڵیدا دانیشتون بۆ نانخواردن، که پر بی لە قسە و بابەتی خوش، که دوور بی لە کەینه و بەینهی کار و فرمان و ئەو تەنگوچە لەمانە دڵ تەنگ دەکەن. کەسانی وایش هەن که توانج و پلار لەوانە دەگرن که لە کاتی نانخواردندا دەخویننەوه. بەلام ئەگەر پیاو بەتەنیا بی لە کاتی نانخواردندا، لە هەموو شتیکی چاکتر ئەویە که بخوینیتەوه تا لە دەست بیره کانی ناو میتشیکی خۆی رزگاری بی. ئەوانە هەیه ئەوی دەخوینیتەوه نابی بابەتیکی گران بی. واتا: پر لە شتی گرانگ و گەورە بی. نابی پر لە گیروگرفت بی. نابی فری بەسەر کار و فرمانیشەوه هەبی. هیچ شتیوەیە کیش لەو شتیوەیە خراپتر نییە بۆ ورگ که خاوەن کار و فرمانەکان نانی تیدا دەخۆن. چونکه ئەوانە بەپەلە نان دەخۆن پێش ئەمە ی پارووه که بجوون لە دەمیاندا، قووتی دەدەن. بەهەڵەداوانیش خاوەنەکان بەجی دەهیلن. کاتیکیش دەزانیت یەکیک لە خاوەن کار و فرمانانە دەست دەکات بەبۆلەبۆل کردن لە سکی خۆی. کهچی پە ی بەویش نابات که شتیوی نان خواردنەکی خۆبەتی بووه بەهۆی ئەو ئیش و نازاری ورگی. چونکه ناردنی خۆرشت بۆ ناو ورگ بی ئەمە ی باش بجووری، کاری ورگ ئاسان ناکات که سازی بکات.

ئەو نەخۆشییە پیاوکانی چینی سەرام کردووه ئەک ژنەکانی

ئەگەر خواردنەکه باش بجووری ددان بەهیز دەبی. ددانی بی وەبیش وەنەبی هەر لەبەر ئەو گرانگ بی که خواردنەکی بی دەجووری، هەروەها نەخۆشییەکانی ددان دەیشبە هۆی تیکچوونی هەموو ئەندامەکانی لەش. جا لەبەر ئەو پیتویستە بەتەنگ ددانە کائمانەوه بین، باش پاکیان بکەینەوه، بەفەلجە و بەدەرمانی ددان: لەپاش هەموو ژەمە نانخواردنیکی، لەپیش نووستنیشدا، لەپاش راپەرینیش لە خەو.

ددانەکانیش سەبارەت بەچەند هۆبەک هەڵدەوهرین، کلۆز دەبن، دەشکین، دەرزین... شەکر خواردن دەبیتە هۆی پەیدا بوونی ترشای و، لە دەمدا، که رووکەشی ددان بتوینیتەوه. ئەو رووکەشی که ددان دەپۆش و دەیشپارێزی...^(۱) هەرچی خواردنەوه سارد و بەفرینەکانیش هەن دەبنە هۆی کوشتنی ئەو دەمارە میتشکییانەکی که بەددانەوه

(۱) ئەم رووکەشی پیتی دەوتریک توژیالی عاجی، که لە شتیوی سەدەفی سپیدا یە.

نوساون. هەر خواردنیکیش نەرم بی و بەئاسانی بجووری، دەبیتە هۆی کزبوونی ددان. چونکه بی بەشی دەهیلیتەوه لە مەشقرکردن... ئەو خواردنەوانەیش که زۆر داغن دیسانەوه ددان کز و لاواز دەکەن بیجگە لەوه دەبنە هۆی ئەویش که پاشماوێکانی خواردنەوهکانی خواردنەوهکان لەناو دەمدا هورۆژم ببەنە سەر ئەو شوینانەکی که چوار لای ددانەکانیان گرتووه بەهۆی لەشکری خۆره (میکرۆب) و، که لە ئەنجامدا پووکهکان برزین و پریش بن لە کیم...^(۱) هەروەها کزی و لاوازی پووکی و ددانەکان لەوهوه پەیدا دەبی که گوشت و سەوزە ی تازە کەم بخویری. لەبەر ئەو پیتویستە، بەجۆزیک گشتی هەر شەش مانگە جارێک، یاخود ئەوپەری هەر سالی جارێک، ددانەکان پێشانێ پزیشکیکی پسپۆر بدرین!...

لە هەموو یاسایەکی گرانگتر که پەیرهوی بکری، ئەویە که لە خۆرشتی یەجگار گەرم و یەجگار سارد خۆمان بیارێزین. لە خاکی (چین) یاشدا سەرنج دراوه که زۆری پیاوکانیان تووشی نەخۆشی شیریەنجەکی زمان دەهاتن. کهچی ئافەرەتەکانیان تووشی ئەو نەخۆشییە نەدەهاتن. زۆری پینهچوو لە ئەنجامی لیکۆلینەوهدا دەرکەوت، که رەوشتی چینییەکان وایە، هەر ئەوانە چیشته که لەسەر ئاگرەکه هەلگیرا، دەخوینتە بەردەم پیاوکان بیخۆن. ئەوانیش چیشته که بەداغییەوه دەخۆن. هەرچی ئافەرەتەکانیشە لەبەر ئەوی پایەیان لە پایە پیاوان کەمتر بووه، پاشماوێ خواردنەکی ئەوانیان خواردووه، لەو یاسایەیش هیچ سەرکێشییەکیان نەکردووه. جا بەهۆی ئەم رەوشتەوه ئەو چیشتانەکی بۆ ئافەرەتەکان ماونەتەوه بیخۆن، تا گەیشتونەتە ئەوان ساردبوونەتەوه!...

هونەری چیش لێنان لە کۆری جەنگی تەندروستیدا

هیچ شتیکی ئەوانە خۆرشتی دەستکرد زیان بەلەشی مرۆف ناگەیی. لە خۆرشتی دەستکردیش مەبەسمان چیشتی هەلگیرا یاخود پارێزراوه لەناو شووشە و قوتوودا. هەروەها مەبەسمان لەو چیشتهیشە که پوختەکی خواردنەوهیەکانی تر. لە شله (شوربا)، یاخود پەپکە، یان لەو جۆره بابەتانەدا که زاناکان دایان دەهین. ئەمەیش سەبارەت بەویە که مرۆف بەمیلیۆن سالانی بەسەردا تێپەریوه تا گەیشتۆتە ئەم رادەیه. لەش و یاسای ژیانیشی بەو پیتیه هەلکەوتوون که لەو ماوێدا بەرەوشت و یاسای خۆرشت خواردنەوه

(۱) لە پاش ئەوی هەو (التهاب) دەکەن.

راھاتووہ، کہ بہو خۆرشتانہ بشہوہ خووی گرتووہ کہ سروشت پیتی بہخشیووہ. جا لہ بہر
 ئەوہ زانست لہ توانایدا نییہ کہ ئەو شتانہ بگۆریت، ئەگینا مرۆف تووشی دەرد و
 نہخۆشی دێ. جا لہ بہر ئەمہ پتویستہ مرۆف بگہریتہوہ سەر خواردنی خواردہمہنی
 سروشتیبانہ وەک سہوزہ و گۆشتی تازہ، بہمہرجی بہتەنگ لێنان و ئامادہکردنیشیانہوہ
 بی بہجۆریکی وا کہ کەرہستہ خۆرشتیبہکانیان تیدا پارێزری. چیشٹ لێنانیش ہونہریکہ
 بۆ خۆی... ہەر ئافرہتیکیش بوہستنی لہناو چیشٹخانہکە ی خۆیدا و، بیبری خۆی بخاتہ
 سەر ئەوہی کہ ژہمہ خواردنیککی وا دروست بکات بۆ مپردہکە ی خۆی، کہ ہەر
 کەرہستہیہکی خۆرشت پتویست بی بۆ تہندروستی ئەو، تیبیدا بی، بہہیچ جۆریک لہو
 ہونہرمہندہ کہمتر نییہ کہ ئاوازہکان لہگہل یہکتردا ریک بخات تا گۆران ی یاخود
 پەستہیہکیان لێ ریک بخات، کہ بہوہ خۆشی و گہشیہک بہگیان و دل ی بکەوی!...
 ہەلبژاردنی چیشٹیش ماندروبوونیکی زۆری پی ناوی... ہەر ئەوہندہی پتویستہ کہ
 ہەندیک بیسکردنہوہ و دلتہری و ئاگاداری بہکار بہینری لہ بابہت نرخی خۆرشتی
 خواردہمہنیہکانہوہ...

جا ئەگہر ئافرہت ئەمہ بہتہواوہتی بہجی بہیننی، ئەو ہەر لہو سہریازہ دہکات، کہ
 لہپیش ہەموو کەسیکدا ہاتبیتہ کۆری جہنگی تہندروستیہوہ!.

تہواو

پیراست

ہونہرہکانی ژبان 5

ہونہری دلدار ی 7

ہونہری ژبانی ژن و میرد ی 25

ہونہری کامہرانی 43

ہونہری ژبانی خیزانی 73

ہونہری خۆش رابواردن لہ تہمہنی پیریدا 99

ئایینی 129

ژبانی محمہد 131

موسا 193

رابعہی عدوی 227

ژبانی مہسیح 253

بوودا 335

کونفۆچیوس 371

شیخ محمہد عہدہ 401

ئایینی بہہائی 431

تہندروستی 475

لہ خاکی رووتہکاندا 477

رینگاکہی من 561

باش بخۆ و خۆش بژی 597